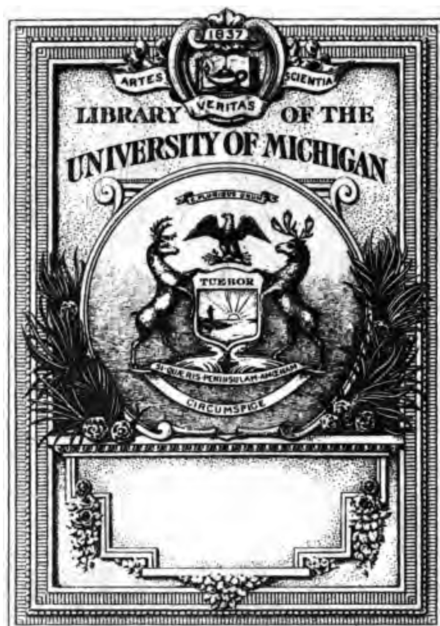
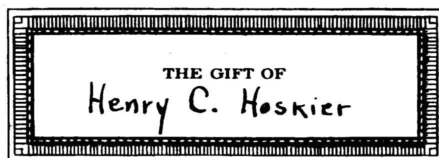

1837
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

THE GIFT OF
Henry C. Hoskier

IO. ALBERTI
FABRICII
BIBLIOTHECA
GRÆCA.

Fabricius, Johann Albert

JO. ALBERTI FABRICII,
SS. THEOL. D. ET PROF. PUBL.

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ VOLUMEN NONUM,

SIVE

LIBRI V. PARS V. ET ULTIMA,

IN QUA

PRÆTER MULTOS ALIOS, TRADUNTUR SCRIPTORES, QUI VITAS SANCTORUM, MONACHORUMQUE COMPOSUERE; ET DE THEODORIS, ANASTASIIS, JOANNE PHILOPONO, PHOTIO, SCRIPTISQUE CENSURÆ EJUS SUBJECTIS, AC DE SUIDA PLENIUS DISSERITUR.

ACCEDUNT NONNULLA HACTENUS INEDITA, UT XENOCRATIS DE ALIMENTO EX AQUATILIBUS, LONGE QUAM GESNERUS EUM OLIM VULGAVERAT, PLENIOR: HIMERII ORATIO QUA ATHENIS JULIAN. IMP. EXCEPIT: SPECIMEN LEXICI PHOTII: NEC NON MAXIMI SOPHISTÆ DE OBJECTIONIBUS INSOLUBILIBUS ELUDENDIS ET TROILI PROLEGOMENA RHETORICA.

HAMBURGI,
SUMTU VIDUÆ THEODORI CHRISTOPHORI FELGINERI. A. MDCC XXXVII.

[redacted]

NOBILISSIMO, AMPLISSIMO
ATQUE CONSULTISSIMO
VIRO
CONRADO WIDOW,
J. U. L.
ET REIP. HAMBURGENSIS
SENATORI,

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

Jucundissima res mihi contingeret, VIR AMPLISSIME, si ex tenui arca mea liceret mihi aliquid depromere, quod Ti-

bi munus non ingratum dignumque perso
Tua offerre possem. Multum enim jam p
dem debere me agnosco singulari Tuæ in n
benevolentiæ, a tam longo tempore, tot r
bus, tam constanter mihi testatæ, qua ber
gne & humanissime consentiens studiis meis

Fautor utroque meum laudasti polli
ludum

necdum cessas amore me Tuo dignari, neq
gratiam quam apud Te collegi, effundi a
labefactari pateris. Usque adeo etiam e
splendescit atque omnium oculis dilucet Vi
tus Tua, Prudentia ac doctrina locuples per
gre ac domi parta, firmissimumque illud æq
ac recti studium, rerum usu & solida juris c
gnitione conjunctum, quod publico bo
impendis quotidie, ut illud etiam alium quer
libet Patriæ amantem facile possit impellere
amorem ac venerationem Tui, licet nullo f
voris atque amicitiæ beneficio cognitus
fu

fuiſſes. Meum vero animum hæc ita ceperunt, ut ex quo tempore Divino nutu in ampliſſimum Ordinem cooptatus es, cauſſas viſus mihi ſim præclariſſimas nactus eſſe gaudendi, proſperaque ominandi noſtræ Reipublicæ, & gratulandi mihi, bonisque literis quas amas impenſe, & quorum ſtudiis dignum ut ponas pretium, eruditioni Tuæ debes. Jamdiu igitur cupiens aliquo publico documento meum Tibi declarare devotum animum, tenue hoc quod poſſum, & quod in promtu mihi eſt, offero munuſculum, præſentemque novam lucubrationem meam, prælis modo abſolutam, atque præclarorum aliquot ingeniorum, veteri memoria celeberrimorum notitiam & ſcripta complectentem, honoratiſſimo Nomini Tuo conſecro. Hoc itaque quod velim eſſe pignus perenne ac publicum mei in Te amoris meæque obſervantiæ, ut ſerena fronte a me ſuſcipias, etiam atque etiam Te rogo, atque ſuſceptum a Te iri, de æquitate

Tua & in me benevolentia prorſus mihi per
ſuadeo. Deus ter Opt. Max. Te, VIR
AMPLISSIME, lætum ac valentem jubea
vivere diutiſſime in Patriæ & communis Salu
tis incrementum ac decus: omnibusque cu
mulatum bonis, & nova ſubinde ornamento
rum acceſſione merita ac virtutes Tuas per læ
tiſſimam ſobolem in ſeram propagare poſteri
tatem. Scripſi Hamburgi III. Id. Sept. Anni
Chriſtiani cIɔ Iɔ ccxlx.

AD LECTOREM.

uod nunc in conſpectum Tuum audet prodire Volumen Bibliothecæ Græcæ novum, non pauciores, quam ſuperiorum quodlibet, eximios ac præclaros Scriptores Tibi ſiſtit, & non minore quam illa digeſtum ſtudio, erroribus ſuis atque ignorationi ſcriptoris vel incogitantiæ, parem ab æquitate Tua expetit veniam, exſpectatque.

Aliquam tomi hujus partem à *Photio* impleri & *Suida*, nec miraberis nec indigne feres, cum bini hi ſcriptores ſint haud dubie, quibus minime contemnendam veteris hiſtoriæ Græcorum litterariæ portionem unice debemus. Itaque de his obiter & in transcurſu dicere, paullo pleniorem Græcorum ſcriptorum notitiam tradere aggreſſo, ineptum viſum merito fuit: cumque de multis apud Photium, de multis apud Suidam ſcriptoribus fiat mentio, de quibus altum apud alios ſilentium obſervatur; duxi operæ pretium, non modo de *Photio* & ejus ſcriptis paullo accuratius tradere, ſed & omnium in ejus Bibliotheca me-

moratorum scriptorum notitiam variis observationibus i
lustratam adjungere. Similiter quæcunque *Suidas* per m
gnum suum Lexicon de Scriptoribus exponit, certe præ
clara; ego novissimam eruditissimi Kusteri secutus editi
nem, illa cuncta in unum congessi fascem, ac meis qu
busdam observationibus adspersis, emendatius etiam hi
inde aliqua tradidi vel accuratius transtuli. Ut vero, quo
in aliis consuevi facere, etiam in hujus Voluminis front
eorum quæ in illo Tibi offeruntur, indice consignato, la
borem opus ipsum perlustrandi atque evolvendi sublever
en Tibi capitum singulorum elenchum:

)( )(2 THEODORI

43

Inc

biorum

biorum Centuriæ p. 635. & *in addendis*. Svidæ Epiton
MS. à Thoma Cretensi composita. p. 649. Etymologic
Svidæ ineditum p. 650. Index scriptorum, qui Svidæ pr
mitti solet, variis observationibus illustratus, in qvibus
Lexicorum scriptoribus, *Eudemo*, *Helladio* Alex. *Eugenio* ali
que. p. 651. Index Scriptorum qvorum Svidas notitiam tr
dit, & de quibus disserit per ordinem litterarum. p. 65
819. Index Scriptorum à Svida laudatorum, ex Kusteria
editione, cum nonnullis accessionibus. p. 819.

Monitus sit Lector, Indicem locorum, à viris doctis in Svid ubi nomina scriptorum ille præterit, investigatorum, non tractationem de Etymologico magno atqve aliis Lexic una cum capitibus adhuc reliquis, ob nundinas imminen rejecta fuisse in Appendicem hujus Voluminis noni, q proxime, ut speramus, lucem videbit.

BIBL

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ VOLUMEN NONUM.

LIBRI V. PARS QVINTA ET ULTIMA.

CAPUT XXXII.

DE PALLADIO Epiſcopo, HERACLIDE, Jo. Moſcho Eucrate, & aliis qui Vitas, Doctrinam & Apophthegmata Patrum, Monachorum & Eremitarum ſcripto conſignarunt.

Palladii Galatæ Epiſcopi Helenopolitani ætas. 1. *Hiſtoria Lauſiaca, ſive Vitæ Monachorum, ad Lauſum præfectum.* 2. *Ejus editiones.* 3. *auctor Dialogi de vita Chryſoſtomi, diverſus ab illo Palladio.* 4. *Dialogi editiones.* 5. *Liber Palladii de Gentibus Indiæ & Bragmanibus.* 6. *Alii Palladii ultra quinquaginta.* 7. *De Diſputatione Gregentii Archiepiſcopi cum Herbano Judæo, quam Palladio Alexandrino Caſp. Barthius tribuit.* 8. *Heraclidis Cyprii Paradiſus.* 9. *Heraclidæ varii, plures quam quinquaginta.* 10. *Ejus* λειμωνάριον *ſive pratum.* 11. *Sophronio Hieroſol. à quibusdam tributum.* 12. *Anonymi* μοναχικῶν,

ναχικῶν, γεροντικῶν & πατερικῶν sive de Vitis ac Dictis Eremitar & Monachorum scriptores. 13. 14. *Græca Vita Patrum, S. Hieron præter rem tributa.* id. *Jo. Geometræ Paradisus, & Maximi Marg νεὸν λειμωνάριον.* 15. *Heriberti Rosweidi Vita Patrum.* 16. *Laure de la Barre Veterum Patrum Historia Christiana.* 17. *Timotheus A & alii scriptores de vitis Monachorum deperditi.* 18. *Catalogus scri rum, historias Sanctorum, illustrantium.* 19. *Supplementum Indicis V rum quem dedi Volumine sexto p. 510. sq. in Simeone Metaphraste.* 2

I.

PALLADIUS Galata a) frater Brissonis Episcopi, natus est A. 367. b) & monasticam vitam amplexus anno ætatis vigesin (Christi 388.) secundo Theodosii Magni Consulatu: d) A xandriæ primum, deinde in *Scetensi* Nitriæ Monasterio & hi in eremi solitudine, ex qua Alexandriam deinde post novennium i rum est reversus. Præter Dorotheum aliosque, *Evagrium* Ponticum e) 399. defunctum, Magistrum habuit, unde ipse etiam visus est Origenis errorib

a) Palladius ipse in Hist. Lausiaca c. 43. edit. Hervet. quærenti Joanni Lycopolitai *cujas nam es & cur venisti? conjicio enim te esse ex conventu Evagrii*, respo det *se esse hospitem ex Galatia, ex Evagrii sodalitate.* Hæc in Græca editic Meursii p. 98. uti alia plura, non leguntur. In alterius Palladii dialogo de v Chrysostomi, p. 195. Βρίσσων δὲ ὁ ἀδελφὸς παλλαδίου ἀποστὰς ἐκκλ ως τῆς ἑαυτοῦ ἐκκλησίας ἐν τῷ ἀγριδίῳ αὐτοῦ διάγει ταῖς χερσὶν ἑα τοῦ τὴν γῆν μεταλλεύων. Hujus Brisonis cum Palladio inter S. Chrysosto discipulos Episcopos Cedrenus meminit.

b) Vide Usserium Antiquitatt Britannic. c. 16. Tillemontium T. XI. memor. Hist. I clef. p. 500 seq. Antonium Pagi ad A. 388. Rosweidum in vitis Patrum p. 523. seq.

c) Palladius ipse in præfat. p. 4. edit. Meursii: τριακοστὸν καὶ τρίτον ἔτος ἄγο μοι ἐν τῇ τῶν ἀδελφῶν πολιτείᾳ ἔνθεν καὶ τῷ μονήρει βίῳ, εἴκοσι τῆς ἐπισκοπῆς, πεντήκοντα δὲ καὶ τρία τῆς πάσης ζωῆς μου &c.

d) Palladius cap. I. p. 10. edit. Meursii: πρῶτον τοίνυν πατήσας ἐγὼ τὴν Ἀλεξα δρέων πόλιν ἐν τῇ δευτέρᾳ ὑπατείᾳ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέα De vita Palladii Monastica prolixe Tillemontius T. XI. p. 501. seq.

e) Palladius c 43. *confessus sum me esse ex sodalitate Evagrii.* Socrates de Pall dio IV. 22. Εὐαγρίου μὲν ἦν μαθητής. Sic & Nicephorus XI. 46. De E grio hoc, qui cum Origene in quinta Synodo condemnatus est A. 553. dixi Vol mine octavo superiore cap. XXIV. p. 364. seq.

f) Epiphanius in extremo Epistolæ ad Jo. Hierosolymitanum (inter Hieronymianas novæ edit. I 'O. p. 829. T. IV *Palladium vero Galatam, qui quoddam no charus fuit, & nunc misericordia DEI indiget, cave, quia Origenis hæresin p dicat & docet, ne forte aliquos de populo tibi credito ad perversitatem sui in*

erroribus favere, licet ejus rei veſtigia g) in ſcriptis Palladii, quæ exſtant, expreſſa nulla appareant, niſi quod Evagrium & alios quosdam amicos ſuos laudat. Annos natus tres & triginta, à Joanne Chryſoſtomo, quem & ipſum Magiſtrum habuit * & cujus amicisſimus fuit (A. C. 400.) ordinatus in Bithynia h) Epiſcopus Helenopolitanus, i) atque inde in eadem Bithynia ſive potius vicina Galatia Aſponitanus k) diem obiit ante habitum A. C. 431. Concilium Epheſinum, quippe cui ſucceſſor Palladii Euſebius Aſponitanus l) interfuit.

cat erroris. Hieron. prologo dialogi adverſus Pelagianos: *Palladius ſervilis nequitia, eandem* (Origenis) *hæreſin inſtaurare conatus eſt, & novam translationis Hebraica mihi calumniam ſtruere.* Non aſſentior Tillemontio qui de alio Palladio Epiphanium & Hieronymum loqui ſibi perſuaſit. Nam Palladium Helenopolitanum cum Heraclide fuiſſe Origenianiſmi ſuſpectos, confirmat etiam Photius Cod. 59. Et acriter perſtringit Allatius p. 131. diſſ. 2. de libris Eccleſ. Græcorum. Vide & Baron. ad A. C. 388. n. 7. Dulcinum in Hiſtoria Origeniſmi, Gallice edita, libro IV. Eundem Palladium ſub Calphurnii nomine perſtringi ab eodem Hieron. contra Rufin. non ſatis certum eſſe opinor. Paulam Romanam ab Hieronymo à vitæ monaſticæ inſtituto detractam ſcribit Palladius c. 125.

g) Confer Roſweidum prolegom. XV. ad Vitas Patrum. * Ita Cedrenus & alii. De amicitia Chryſoſtomi cum Palladio, Palladius ipſe c. 43. Lauſiacæ auctor & dialogi de vita Chryſoſtomi & Chryſoſtomus Epiſt. ad Palladium dubitare lectorem non ſinent.

h) Palladius c. 43. Hiſt. Lauſ. p. 101. edit. Meurſii. ἀπὸ τῆς παλαιςίνης πάλιν κατέλαβον τὴν Βιθυνίαν, καὶ ἐν ταύτῃ οὐκ οἶδα πῶς εἴπω, εἴτε ἐξ ἀνθρωπίνης σπουδῆς, εἴτε καὶ ἐξ εὐδοκίας τοῦ κρείττονος, μόνος ὁ θεὸς ἂν εἰδείη, κατηξιώθην τῆς ὑπὲρ ἐμὲ χειροτονίας.

i) Helenopolis ab Helena Conſtantini M. matre nomen tulit, civitas Bithyniæ, antea dicta Drepanum teſte Nicephoro VII. 49. in qua Epiſcopus ordinatus Palladius. Unde παλλάδιος ὁ ἑλενουπόλεως vocatur in Codicibus MSS. Hiſtoriæ Lauſiacæ, & dialogi de vita S. Chryſoſtomi, nec non in dialogo ipſo 131. & apud Photium Cod. 59. atque pasſim alibi.

k) Socrates VII. 36. ubi exempla præſulum ab uno Epiſcopatu in alterum translatorum congerit: Παλλάδιος ἀπὸ Ἑλενοπόλεως μετηνέχθη εἰς Ἄσπουνα. Idem ex Socrate legas in Hiſt. tripartita XII. 8. & apud Nicephorum XIV. 39. Etiam in quibusdam MSS. Codicibus dialogi de vita Chryſoſtomi Palladium vocari Ἐπίσκοπον Ἀσπόνων teſtatur nota Codicis Florentini, ſexcentorum annorum, quam Bigotius inſpexit, ἐν ἄλλοις γράφεται Ἀσπόνων. Qui Cappadociæ Epiſcopum vocant *Palladium*, pro Aſponenſi Aſunenſem ei poſſunt videri tribuiſſe Epiſcopatum in Cappadocia ſecunda. Vide Tillemont. T. XI. p. 523. Sed verius eſt Palladium pariter & Heraclidem in quibusdam Codicibus, ut in Roſweidi Vitis p. 536. Cappadociæ Epiſcopos appellari per confuſionem atque errorem, cum Palladius ex Helenopolitano Aſponenſis, Heraclides vero Epheſi epiſcopus fuerit.

l) Labbei Concil. T. 3. pag. 481. 540. 692.

II. Hic Palladius circa A. C. 420. aetatis LIII. Episcopatus X scripsit stylo simplici & inaffectato librum de vita Monachorum illius tatis & sanctmoniae studiosarum mulierum m) ad Lausum Praefectum unde Historia Lausiaca, & Λαυσαϊκὸν o) appellari consuevit, opus q ne

m) Palladius ipse praefat. ad Lausum: *Cum tricesimum & tertium annum agere conversatione cum fratribus & vita solitaria; vigesimum autem Episcopa totius autem vitae meae quinquagesimum tertium*, ἀναγκαῖον ἡγησάμην θῆναι σοι τὰ τῶν ἁγίων πατέρων κατορθώματα ὠφελείας χάριν π ματικῆς ἐν γραφῇ διηγήσασθαί σοι ἀρρένων τε καὶ θηλειῶν, *necess um existimavi spiritalis utilitatis gratia tibi cupienti in scriptis narrare q sanctis Patribus recte & ex virtute gesta sunt, tam masculis quam fem* ὧν τε αὐτὸς ἑώρακα καὶ περὶ ὧν ἀκήκοα παρὰ πιστοτάτων ψυχῶν, συνεστράφην ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἐρήμῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Θηβαΐδι καὶ Συ ὑφ' ὧν καὶ οἱ λεγόμενοι ταβεννησιῶται, ἔπειτα Μεσοποταμία, Παλ ςίνῃ τε Συρία καὶ τοῖς μέρεσι τῆς δύσεως, Ῥώμῃ τε καὶ Καμπανία καὶ περὶ ταύτας μέρεσιν, ἀκριβέστατα ἀπ' ἀρχῆς ἐκθέσθαι σοι ἐν διη ματι εἴδει ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, ὅπως σεμνὸν καὶ ψυχωφελὲς ὑ μνηστικὸν ἔχων ἀδιάλειπτον φάρμακον ἀληθείας, *quos & ipse vidi & quibus audivi ab animis fidelissimis cum quibus versatus sum in Aegypti soli dine & in Libya & Thebaide & Syene sub quibus sunt etiam qui dicuntur bennesiota; deinde in Mesopotamia, Palaestina, & Syria & in partibus Occid tis & Roma & in Campania & in iis quae sunt circa eas partibus. ut tibi ab tio accuratissime in hoc libro exponam instar narrationis, ut habeas honestum animae utile monimentum, perpetuum medicamentum veritatis &c.* Socrates 23. p. 238. Πεποίηται Παλλαδίῳ τῷ μοναχῷ ἴδιον μονόβιβλον ὃς Ευ γρίου μὲν ἦν μαθητής, πάντα δὲ ἀκριβῶς περὶ αὐτῶν (μοναχῶν) ἐ ξῆλθεν, ἐν ᾧ καὶ γυναικῶν ἐφάμιλλον τοῖς προειρημένοις ἀνδράσιν ἐπ τελεσμένων βίον μνήμην πεποίηται. Idem ex Socrate, habet Tripartita V I. & Nicephorus XI. 44.

n) Lausus Praefectus cubiculi (πραιπόσιτος τοῦ κοιτῶνος) Imp. Theodosii nioris ad quem Palladii Epistola huic operi praefigitur. Itaque apud Nicephor VIII. 4. ubi inter libros plures de Monachorum vita ab ipso commendatur μ λιστα ἡ Λαύσῳ πραιποσίτῳ ἐγράφη, hoc verti debet *maxime qui ad La sum praepositum scriptus est*, non ut Jo. Langus, eruditus interpres, *quae de iis La sus Praepositus conscripsit*. De hoc Lauso consulendi Cangius in CPoli Christia libro II. p. 132. & Anselmus Bandurius ad Antiquitates CPolitanas p. 477. 4 Ad hunc ut credibile est Lausum binas Firmi Episcopi Epistolas vulgavit clari mus Muratorius in Analectis Graecis p. 290. & 301.

o) Λαυσαϊκὸν vocatur in pluribus Triodii locis, quae vide apud Meursium, Can umque in glossar. Lausiacam Historiam vocant editiones, Graeci Codices τὴν π

nemo leget fine fumma admiratione ftudii incredibilis quo viri illi & fœminæ tam enixe conati funt aufteritate vitæ cœlibis ac folitariæ, cultu durisfimo, inedia ac jejuniis vix humanis, & abftinentia ab omnibus commodis vitæ, affequi fanctimoniam. Quanquam hanc in longe aliis *rebus* confiftere, aliis peti alique, neque in folitudines effe relegandam & cum conjugio & focietate hominum atque fobrio ufu rerum humanarum neutiquam pugnare, tum facræ litteræ tum ratio fana & fanctorum hominum non folitariorum conjugumque exempla & Monachorum atque Eremitarum peccata teftantur. Non modo Palladius ipfe poft illud tempus capita nonnulla videtur addidiffe, p) fed etiam ab aliorum manibus varia five addita ex Heraclide aliisque & interpolata, five detracta credibile eft: unde tanta in Codicibus MSS. varietas, etiam in editionibus, quas auctiores alias aliis, diverfoque capitum ordine & numero mox memorabo. Idque tanto minus mirabitur, qui cogitaverit frequentisfime tritam defcriptamque olim hanc hiftoriam, atque in Græcis Ecclefiis etiam publice lectitatam, pridem ut ex Triodio notarunt Meurfius, Cangiusque.

III. *Editiones Hiftoriæ Laufiacæ, & Codices MSS.*

Latinæ ex quadruplici verfione, valdeque inter fe differentes editiones exftant complures.

Prima, veteri incerto interprete, librum fecundum occupat inter *Vitas Patrum* ab *Heriberto Rosweydo* vulgatas, illuftratasque, ac *capitibus XXXIII.* abfolvitur. Rufinum effe interpretem contendit Rosweydus in prolegomeno IV. cap. 10. p. 14. feq. Sed Palladii certe librum fcriptum A. 420. vetere Rufinus A. 410. defunctus non potuit, licet is tranftulit vitas Patrum, quarum aliquæ funt Palladianis deinceps permixtæ tum in Græcis tum in latinis Codicibus. Idem Rofweydus editiones viginti verfionis iftius enumerat prolegomeno XVII. p. 31. quæ ipfius ἔκδοσιν à tempore natæ typographiæ variis in locis anteceffere. Rofweydi vitæ Patrum viderunt lucem Antwerpiæ apud Plantin. A. 1615. fol. & Lugd. 1617. atque iterum Antwerpiæ 1628. fol. apud Plantinum.

 Secun-

Λαῦσον ἱςορίαν. Sic Joannes Antiochenus à Cotelerio editus T. 1. monimeñt. p. 167. ἡ τοῦ ὁσίου Παλλαδίου πρὸς Λαῦσον. Laufaicum folet etiam vocare Salmafius, ut in comment. ad infcriptionem Herodis Attici p 14. 65. &c. Idem in libro de lingua Helleniftica p 107. plebeja dictione ufum Palladium notat.

p) Vide Tillemontium T. XI. memor. p. 523. feq. 640. feq.

Secunda, incerto veteri interprete, *capitibus XX.* Hæc in vitis Patr
quæ triplici vice sine typographi, loci & anni notis in folio ...
rum tempore nascentis typographiæ. primum edita. deinde ...
sa est a *Theodorico Loher a Stratis* prototypo Veteris Ecclesiæ . ...
lon. 1547. fol. Denique in appendice ad vitas Patrum *Ros*...
p. 749. Cujus conferenda prolegomena p. 31. seq.

Tertia incerto itidem veteri interprete, *capitibus LVIII.* Parif. 1504. a
Joannem Parvum, edente *Jacobo Fabro* Stapulensi, sub titulo: ...
radidis Paradisus. Hinc in vitis, *Aloysii Lipomanni* auspicio ed
tomo tertio, Venet. 1554. 4. quæ editio per *Franciscum Ta*...
collata cum MS. Palladii Codice, quem sereniss. Reip. Venetæ C...
dinalis Bessario donavit. Extat etiam in appendice vitarum R...
sweydi p. 705.

Quarta longe locupletior, *Gentiano Herveto* interprete, *capitibus CLI.* ...
ris. 1555. 4. & 1570. Eadem recusa quam scholiis *Laurentii Bar*...
sis in ejus Historia Christiana veterum Patrum Paris. 1583. fol. p. ...
b. nec non in Bibliothecis Patrum, Margarino de la Bigne cura
Paris. 1589. & 1610. Tomo VII. & in vitis Patrum *Rosweydi* li...
octavo, cum Rosweydi notis. Capita hujus editionis cum capitu...
Græcæ Meursianæ si quis conferre velit, uti poterit hâc tabul...
qua numeri Romani Græcam, minores Latinam exprimunt. I
prooem. III. 1. IV. 2. V. 3. 4. VI. 5. VII. VIII. IX. 6. X. 7. XI.
XII. 9. XIII. 10. XIV. 11. XV. 12. XVI. 13. XVII. 14. XVIII. 15. ...
XIX. 17. XX. 18 XXI. 19. XXII. 20. XXIII. 21. XXIV. 22. XXV. ...
XXVI. 26. XXVII. 27. XXVIII. 28. XXIX. 29. XXX. 30. XXXI. ...
XXXII. 32 XXXIII. 33. XXXIV. 34. XXXV. 35. XXXVI. 36. XXXV...
37. XXXVIII. 38. XXXIX. 41. XL 42. XLI. 43. XLII. 77. XL...
XLIV. 83. XLV. 84. XLVI 85. XLVII. 87. XLVIII. 88. XLIX. 101. ...
125. LI. 126. LII. 127. LIII. 128. LIV. 129. LV. 130. LVI 131. LV...
LVIII. 132. LIX. 133. LX. 134. LXI. 102. LXII. 104. LXIII. 1...
LXIV. 113. LXV. 117. LXVI. 118. LXVII. 89. LXVIII. 90. LX...
91. 92. 93. 94. 95. LXX. 106. LXXI. 109. LXXII. 110. LXXIII. 1...
LXXIV. 112. LXXV. 105. LXXVI. 135. *LXXVII.* 142. 143. LXXV...
144. LXXIX. 145. LXXX. 146. LXXXI. LXXXII. 96. LXXX...
97. *LXXXIV.* 98. *LXXXV.* 99. *LXXXVI.* 100. *LXXXVII.* 1...
LXXXVIII. 138. *LXXXIX.* 139. *XC.* 119. *XCI.* 121. *XCII.* 1...
XCIII. 123. 124. *XCIV.* 136. *XCV* 147. *XCVI.* 148. *XCVII.* 1...
XCVIII. 114. *XCIX.* 135. C. 115. CI. 140. CII. 141. CIII. 131.

Græ

Græca editio exſtat unica, ab Herveti verſione non parum diſtans, *capitibus CIII*, quam ex Codice Bibl. Palatinæ curavit *Joannes Meurſius*, qui ad libri calcem notas eruditas addidit, teſtatus etiam ſe nonnulla ſuppleviſſe ex Codice Bibl. Regiæ Pariſ. cum Lutetiæ verſaretur. Meurſii editio vidit lucem Lugd. Bat. 1616. 4.

Græco-Latinam Græca Meurſiana pleniorem ex MSS. Regiis, cum verſione Herveti, capitibus CLI. primus dedit *Fronto Ducæus* in auctario Bibliothecæ Patrum Tomo II. p. 893-1053. Pariſ. 1624. fol. recuſam in Bibliotheca Patrum Pariſ. 1644. 1654. Tomo *XIII.* cum ejusdem Ducæi notis ad Voluminis calcem. Nonnulla deinde capita auctiora, vel Herveto etiam, Ducæoque * præterita, ex duobus Codicibus Colbertinis cum verſione ſua vulgavit *Jo. Baptiſta Cotelerius* T. 3. monument. Eccleſiæ Græcæ p. 117-120. & p. 158-170. Pariſ. 1686. 4. Ac credibile eſt plura adhuc ſupplementa poſſe addi, ſi quis MStos Codices conſulat, ut Cæſareos de quibus Lambecius lib. 1. p. 144. & lib. VIII. p. 312. ſeq. 397. vel Voſſianum, ſiquidem Caveus notat in Iſaaci Voſſii Bibliotheca, quæ in publicam Leidenſem pervenit, Codicem Lauſiacæ, *editis duplo auctiorem* extitiſſe. Nam & Meurſius teſtatus fuit ſibi eſſe in manibus ejusdem Palladii διήγησιν περὶ τῶν κατ' Ἄιγυπτον διαλαμψάντων πατέρων. *Id quoque opus*, inquit, *ſi placere hanc Hiſtoriæ Lauſiacæ editionem intellexero, communicabo.* Nunquam hoc fecit Meurſius, attamen διήγησιν illam majore ſaltim ex parte ex tribus Codicibus Regiis & uno Colbertino habemus luce & verſione donatam ab eodem Cotelerio T. 3. monument. p. 171-184. non ſub Palladii nomine quidem, ſed ſine nomine auctoris, hoc titulo: ἡ κατ' Ἄιγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία, ἤτοι παράδεισος. Videntur autem ſub Palladii nomine lecta olim plura, nam quod idem Cotelerius T. 1. monimentor. pag. 546. ſeq. inter Apophthegmata Patrum affert fabuloſum Macarii cum arido defuncti hominis cranio colloquium, illud Palladio teſte citato laudat Jo. Damaſcenus, ſive quisquis auctor Orationis de iis qui in fide dormierunt T. 1. pag. 585. λέγω δὴ τὴν Παλλαδίου πρὸς Λαῦσον ἱστορικὴν βίβλον ἐν ᾗ τὰ κατὰ τὸν μέγαν καὶ θαυματουργὸν Μακάριον παναληθῶς γέγραπται θαύματα, πῶς τὸ ξηρὸν κράνιον πυθόμενος &c. Idem colloquium memoratur libro tertio & ſexto vitar. Patrum p. 401. & 499. edit. Roſweydi: & in Mich. Glycæ

* In Græcis Ducæi deſiderantur caput 150. 116. & pars capitis 46. & 9.

Græcæ Epistolæ 36. & in Synaxariis Græcorum 19. Januar. [illegible] à Nicephoro Blemmida in [illegible] quidem esse decet Imperator & Joanne Euchaita in Encomio Macarii Ægyptii. Vide Al[latium] [illegible] 2. de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 117-123.

IV. Satis a multis q) longo jam tempore Palladio huic tr[ibuitur] Dialogus de vita S. Chrysostomi, qui cum Theodoro Diacono [illegible] [illegible] circa A. C. 408. [illegible] post Chrysostomi mort[em] [illegible] [illegible] Sed [illegible] viris doctis, r) qui aliam auctorem & Episcopum cum Theodoro colloquentem à Palladio [illegible] [illegible]. Nam de Palladio Helenopolitano Episcopo tanquam diverso [illegible] est p. 26. [illegible] Et p. 192. [illegible] &c. Quin imo illo tempore vicinia Blemmyorum Æthiopum in oppido Syene custodiebatur: [illegible] [illegible] p. 194. & p. 198. [illegible] Omitto quod Episcopus ille [illegible] [illegible] & canis venerandus in dialogo inducitur p. 36. & 38. & qui [illegible] demum Romam viderit p. 7. cum Palladius Helenopolitanus jam [illegible] [illegible] profectus Romam fuerit restituendi Chrysostomi causa circa A. [illegible] & anno 408. nondum esset quadragenarius. Nonnullis etiam aliter [illegible] rari ab historiæ Lausiacæ scriptore, aliter in hoc dialogo, [illegible] V[ale-] sius ad Sozomeni VIII. 12. p. 164.

V. E

q) [illegible] Theodorus Trimethuntis in Cypro Episcopus, in Homilia de vita & exilio Chrysostomi, nec non Codices MSS. Dialogi, & Ambrosius Camaldulensis, in [illegible] [illegible]. Atque auctorem vocatum Palladium, Georgius quoque Alexandrinus in q[uo-] dam Chrysostomi vita, Photio Cod. 96. lecta, refertur.

r) Auctorem Dialogi à Palladio Lausiacæ scriptore recte distinguunt Baronius ad 388. n. 110. Emericus Bigotius in præfat. ad Dialogum, & Tillemontius T. XI. [illegible] [illegible] p. 643. seq. qui stylum quoque diversum causantur, & licet utrumque scrip[tum] non adeo puro Græcismo se commendet, tamen Lausiacam longe simpliciore [illegible] tivo sermone exaratam, dialogum affectato magis & male diserto. Le dialog[ue] est plus affecté & d'un homme qui avoit quelque teinture d'une mechante [illegible] vogue. His accedit Ludovicus Doucinus S. I. in Historia Origenismi Gallice vulg[ata] Paris. 1700. 12. libro quarto. Etiam Palladium Biographum à Palladio Hele[no-] poleos Episcopo distinguit Nicolaus Comnenus Papadopoli Cretensis in prænotio[ni-] bus Mystagogicis ex jure Canonico editis [illegible] 1697. fol.

V. Editiones Dialogi de Vita S. Chryſoſtomi.

Latinæ ex *Ambroſii* Camaldulenſis verſione, Eugenio IV. dicata, & diu poſt à Nicolao Erythræo edita Venet. 1532. 8. & T. 2. Vitarum Aloyſii Lipomanni ibid. 1553. 4. & in Latinis Chryſoſtomi Operum editionibus.

Græco latina ex Mediceo (eodem quo Ambroſius uſus fuit) Codice ſexcentorum annorum, cum nova verſione doctisſimi Viri *Emerici Bigotii*, nec non Homilia *S.* Chryſoſtomi in laudem Diodori Tarſenſis, ac præterea Actis Tarachi, Probi & Andronici, Pasſione Bonifacii Romani, Evagrio de octo Cogitationibus & Nilo de octo vitiis. Pariſ. 1680. 4. Caſimirus Oudinus in ſupplemento de ſcriptoribus Eccleſ. p. 67. *Omiſit præfationem huic operi à Palladio præfixam Emericus Bigot ob rationes quas Critici idoneas non cenſent, ideoque malæ fidei apud multos accuſatur, quod ingenuo homine literatoque eſt indignum.* Temere hoc ab Oudino in virum præſtantisſimum dicitur, cum præfatio quam Ambroſius Camaldulenſis dialogo Palladii præfixit, Latine in Bigotii editione legatur, Græca vero negat ille ſe in Codice MS. reperiſſe. *Verum quisquis*, inquit, *rem accurate perpenderit, facile mecum exiſtimabit, Ambroſium iſta de ſuo addidiſſe, ut ad Dialogum qui nimis abrupto exordio procedebat viam aperiret: idemque præſtitiſſe in ſerie dialogi, ſicubi nimis hiulca videbatur oratio.* En tibi totam præfationem ex Bigotiana, ne quid dubites, editione: *Cum veniſſet aliquando Romam Palladius Helenopolitanæ Eccleſiæ venerandus Antiſtes, Joannis ſanctisſimi viri, Conſtantinopolitani Epiſcopi, jam vita functi, diſcipulus, ſuſceptusque fuiſſet cum honorifice à Pontifice Romanæ ſedis Zoſimo beatisſimo, tum à Clero univerſo devotisſime. Inter ceteros quibus familiarius uſus eſt, Theodorus fuit Eccleſiæ Romanæ Diaconus. Is enim ſancti viri doctrina caſta & vitæ ſanctitate delectatus, frequens illi aderat, immo quoad licebat, nunquam à latere ipſius diſcedebat. Quadam autem die dum eſſent ambo ſimul, otiumque à curis omnibus mortalibus agerent, orta ex more collatione ſpirituali, hoc ſermoni initium dedit Epiſcopus.* Auctor præfationis hujus male Zoſimum appellat, qui ab Anno demum 417. Epiſcopatum Romanum tenuit, at dialogus ille multis annis prius habitus refertur Theophilo adhuc ſuperſtite, Innocentius itaque pro Zoſimo nominandus erat. Deinde quam de Palladio Helenopolitano res ſit minime explorata, ex iis quæ paullo ante dicta ſunt apparet. Hinc auctorem præfationis minime eſſe Palladium

dium sed recentiorem Græculum aliquem notavit Usserius A[ntiquitat]. Eccles. Britannic. cap. 16. p. 805. At Bigotius h[...] abunde suspicatus est ab ipso interprete Ambrosio versionem [...] fuisse præmissam.

VI. In Codicibus pluribus MSS. Palladio etiam tribuitur & Colbertino Historiæ Lausiacæ subjicitur liber *de gentibus Indiæ & Bragmanibus* περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν Βραχμάνων, quem sine nomine auctoris primum Græce edidit & Latinam versionem adjunxit illi [...] summus *Joachimus Camerarius* in libro Gnomologico sine temporis n[ota] edito Lipsiæ, 8. Hinc centum circiter annis interjectis *Eduardus B[ysshe]* [Eques] auratus & titulo Clarencii Rex Armorum, eundem velut [...] ineditum Palladii nomine præfixo ex Bibliotheca Regis Angliæ vulga[vit] cum nova sua versione, & S. Ambrosii atque Anonymi veteris La[tini] scriptis ejusdem argumenti Lond. 1668. 4. Cæterum Camerarii v[er]sionem Bissæanæ & elegantia & diligentia præferendam judicat Rev. [...] ster Jo. Christoph. Wolfius, notis ad Casauboniana p. 219. Lamb[eci]us lib. V. de Bibl. Vindob. p. 84. hoc scriptum de Brachmanibus par[um] probabili conjectura tribuit *Palladio* Methonæo Sophistæ, quem i[n]certum est fuisse Christi sacris addictum, at Scriptorem de Brachm[a]nibus Christianum fuisse apparet.

VII. Palladii alii ultra quinquaginta.

Palladius *Abbas* de quo Jo. Moschus in prato c. 69. 71. seq. atq[ue] his sui etiam meminit c. 176.

Palladius *Amasenus Amasiæ* Hellespunti Episcopus, qui Concilio Eph[e]sino A. C. 431. interfuit. Vide Labbei Concil. T. III. p. 4[...] 492. 535.

Palladius *Alexandrinus*, cui Barthius tribuit disputationem Gregen[tii] cum Herbano Judæo, de qua infra.

Palladius *Andri*, in Cycladibus Insulis, Episcopus interfuit Conci[lio] CPol. A. 460.

Palladius *Antiochenus* ab A. 488. ad 498. Episcopus, Petri Fullo[nis] successor, Eutychianus.

Palladius *Archiater*, cujus meminit Ruricius lib. 2. Epist. 34. apud Canisium T. V. Antiquar. Lect. p. 508.

Palladius *Arianus*, una cum Secundiano A. C. 381. damnatus in Co[n]cilio Aquilejensi. Vide T. 1. Concilior. Harduini p. 826. seq.

M. An

[redacted]

M. Aurelius Palladius, cujus mentio in veteri inſcriptione apud Gruterum p. CCCII. 2. Omitto alios in priſcis ſaxis obvios & præter nomen nihil ſcitu dignum tradentes.

Palladius *Antiſiodorenſis* Epiſcopus in Gallia, qui interfuit Concilio Remenſi A. C. 630. & Cabilonenſi A. 650.

Palladius *Bacanarienſis* in Mauritania Cæſarienſi Epiſcopus, qui interfuit conventui Africano A. C. 484. Regis Hunerici ſexto.

Palladii duo, *Burgenſes* Epiſcopi A. 380. & 448. de quibus Tillemontius T. *XVI.* memor. p. 751.

Palladius *Cæſarea* Capadociæ qui interfuit Concilio CPol. A. 394.

Palladius *Candybenſis* in Lycia Epiſcopus qui ſubſcripſit Synodo Rom. A. C. 503.

Palladius *Capidalenſis* in Pamphylia Epiſcopus, qui interfuit Concilio Chalcedonenſi A. 451.

Palladius *Chorepiſcopus* qui interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Palladius *Corydalorum* in Lycia Epiſcopus qui Chalcedonenſi interfuit Concilio A. C. 451.

Palladius quem loquentem ſecum inducit *S. Cyrillus* Alex. in libris de adoratione & cultu ſpiritali. Idem fortaſſe cum Palladio Amaſeæ Epiſcopo.

Palladius *Cæſar*, Maximi Imp. filius, Idacio memoratur in Chron.

Palladius *Curſor* Theodoſii junioris, cujus meminit Socrates lib. VII. c. 19.

Palladius *Dienſis* in Macedonia Epiſc. interfuit Concilio Sardicenſi A. C. 347.

Domitii Palladii, Sorani Poëmata edita Venet. 1498. 4. per Jo. Baptiſtam Seſſam Mediolanenſem.

Palladius *Epiſcopus* ad quem S. Chryſoſtomi Epiſt. 113. Idem ut videtur (ab Helenopolitano Epiſcopo diverſus) auctor dialogi de vita ejusdem Chryſoſtomi, de quo ſupra dictum.

Palladius cujus *Epiſtolam* ad Deſiderium Epiſcopum Cadurcenum edidit Henr. Caniſius Tomo V. Antiquæ Lect.

Palladius *Fuſcus* ſeu *Niger* Patavinus circa A. 1470. clarus de quo Voſſius Hiſt. Latin. p. 601. & Bernardinus Scardeonius de claris Patavinis.

Palladius *Galata* quem S. Epiphan. Epiſtola ad Joannem Hieroſol. (A. 396. inter Hieronymianas 61.) monet fugiendum eſſe, quod Origenis hæreſin

nullo jocetur. Idem quem perſtringit Hieronymus procœmio Di logor. in Pelagianos. Hunc à Lauſiacæ auctore diverſum eſſe co tendit Tillemontius T. *XII.* p. 173. T. *XI.* p. 528. quod n bi haud videtur.

Palladius inter *Germinii* ſemiariani Adverſarios. Ad hunc Palladiu aliosque Epiſcopos Epiſtola in Hilarii fragmentis lib. 1. p. 4 & apud Baron. ad A. C. 366. n. 27.

Palladius quem *Hibernorum* Epiſcopum vocat Tillemontius T. *XI.* p 646. T. *XVI.* p. 751. &c. hoc eſt Scotorum, de quo infra.

Palladius *Iatroſophiſta* Alexandrinus, Galenus quem laudat junior. Hu jus commentarius (non integer ut videtur) in librum Hippocrat de fracturis extat Græce & Latine in editionibus Hippocratis utr que Foëſiana p. 917-932. & Charteriana Tomo *XII.* cum verſio *Jacobi Santalbini*, Metenſis Medici. Ejusdem Synopſin de febr bus Latine vertit & utraque lingua vulgavit *Jo. Charterius* Par 1646. 4. Et Scholia in ſextum Epidemiorum Hippocratis Tom *IX.* Operum Hippoc. & Galeni Pariſ. 1679. fol. cum verſione *Jo nis Pauli Craſſi* qui è MS. Jo. Sambuci quod ab Hieron. Mercuria accepit, vulgavit Latine Baſil. 1581. 4. una cum Aretæo*, Ru fo & Theophilo protoſpathario. Scholia Palladii in librum Hip pocratis de victu in morbis acutis, MSta exſtare Venetiis teſtatu Santalbinus, eadem nempe cum Palladii de cibo & potu quod i Bibl. Regis Chriſtianisſimi exſtare teſtatur Labbeus p. 126. Bib novæ MSS.

Palladius *Iconienſis* in Lycaonia Epiſc. memoratus in Epiſtola Leoni I. Imp. ad Anatolium CPol.

Palladius *Idicrenſis* in Numidia Epiſcopus qui interfuit conventui A fricano A. C. 484.

Palladius *Magiſtrianus* qui CPoli litteras Imperatoris Theodoſii jun. A 431. Epheſum pertulit. Vide Acta Synodi Epheſ. tom. 3. c. 17. ſeq.

Palladius *Melitenes* Epiſcopus in Armenia ſecunda, interfuit Conci lio CPol. A. 553.

Palladius Palladii F. Μεθωναῖος ex *Methone* (incertum an Thraciæ an Magneſiæ in Macedonia) Sophiſta quem Conſtantini Imperatoris ætate claruiſſe Svidas refert, teſtatus eum ſcripſiſſe *περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν*, *de Romanorum feſtis*, tum *διαλέξεις*, *diſputationes*, & *λόγους διαφόρους ὀλυμπιακὸν, πανηγυρικὸν, δικανικόν.*

Palla-

* De Aretæo & Rufo dictum lib. IV. c. 3. de Theophilo infra libro VI.

Palladius Præfectus Ægypti A. C. 374. Theodorit. IV. 22. Hist. Eccles.

Palladius *Presbyter* ad quem scripsit S. Athanasius, (defunctus A. C 373.) T. I. edit. Lipf. p. 952. seq. & S. Basilius Epist. 184.

Palladius *Presbyter* qui subscripsit libello in Concilio CPol. A. C. 536. T. V. Labbei p. 250.

Palladius *Rhetor* Latinus, cujus declamationem memorat Symmachus lib. I. Epist. 9. Ad eundem scribit lib. *IX*. Epist. I. & fratrem suum appellat, spectatum bonis omnibus facundiæ atque eruditionis: lib. I. Epist. 88. Ejusdem pompam cum acrimonia Quintiliani celebrat Sidonius Apollinaris Lib. V. Epist. 10. De eodem Symmachus III. 50. *Si quid præterea scitu opus est, meus Palladius indicabit, quem ego non minus doleo abductum à juventute Romana, quam gratulor in spem sui honoris accitum.* Jo. Sarisberiensis lib. 3. Metalogici c. 10. *Est autem, ut ait Palladius, magna pars prudentiæ, ejus cum quo agitur æstimare personam.*

Palladius Sophista sive *Rhetor* Alexandrinus, cujus μελέτας memorat Photius Cod. 132.

Palladius Rutilius Taurus Æmilianus, rei *rusticæ* scriptor celebris, de quo dixi lib. III. Bibl. Latinæ cap. 4.

Palladius *Salpinas* in Italia Episcopus, qui interfuit Concilio Romano A. C. 465.

Palladius *Sanctonicæ* Ecclesiæ in Gallia Episcopus, qui Concilio Parisiensi interfuit A. 573.

Palladius à Cæleftino Papa missus in Scotiam, idemque primus *Scotorum* Episcopus, A. 431. Vide Usserii Antiquitates Britannicas c. 16. Antonium Pagi ad A. C. 429. n. 11. seq. & 431. n. 51. Scripta quæ ipsi à Jo. Baleo tribuuntur, commentitia sunt, neque exstant usquam, neque ulli veterum memorantur.

Palladius (Συέδρων πολιτευόμενος) *Suedrorum* in Pamphilia Magistratus, cujus Epistola præmissa Ancorato S. Epiphanii.

Palladius *Sulmontinus* in Italia Episcopus, qui interfuit Synodo Romanæ A. 499.

Palladius *Tulonensis* in Gallia Episcopus, qui subscripsit Concilio Aurelianensi A. 549. Incertum an idem qui Matisconensi A. 585.

Palladius *Tigabitanus* in Africa Episcopus, cujus meminit S. August de gestis A. C. 418. cum Emerito Cæsareensi Donatistarum Ep po T. *IX.* edit. Amst. p. 425. Idem fortasse Palladius quem h rabilem filium suum appellat Epistola 94. (novæ edit. 178.)

VIII De disputatione GREGENTII Archiepiscopi c Herbano Judæo, quam PALLADIO Alexandrino Caspar Barthius tribuit.

Caspar Barthius tum alibi, tum lib. V. Adversarior. cap. 3. plura illius illustrat loca) *Palladium* Alexandrinum appellat aucto Actorum disputationis, quam per dies quinque coram Abramio Re Homeritanum Christiano & Episcopis, pluribusque Judæis & tota tate in Metropoli Homeritidis Taphar sive Saphar, in Arabia Felici ca A. C. 540. cum Herbano Judæo, quem νομοδιδάσκαλον Codices qui appellant, *Gregentius* Taphrensis ArchiEpiscopus, qui diem obiit A 552. (Justiniani 26.) 19. Decembr. post Abramium eodem A. 552. (re 30.) defunctum, cum jam rex Homeritarum esset Serdidus ** Abra filius. Non dubium est Barthio fundum fuisse sententiæ suæ quod 184. edit. Gulonianæ (Ducæanæ pag. 264.) in illa disputatione legit Ταῦτα τὰ ῥήματα καὶ ἑτέροις δηλωθήσονται· Ἑώρα γὰρ Παλλάδιον τὸν λαστικὸν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὃν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἤγαγε, τὰ ῥήματα τέρων σημειούμενον. *Hæc verba etiam aliis significabuntur: Videbat e Palladium Scholasticum Archiepiscopi, quem ab Alexandria adduxerat, ba utriusque notantem.* Ad hunc locum Gulonius interpres notavit margine: *Hinc conjicere licet Palladium authorem esse sive scriptorem h disputationis.* Sane verisimilius hoc esse non diffiteor, quam q Lambecio lib. V. pag. 131. auctor videtur *Nonnosus* Justiniani In ad Homeritas Legatus, cui etiam VIII. p. 387. Martyrium Arethæ sociorum adscribit. Dixi de illo Nonnoso Volumine VI. hujus bliothecæ pag. 279. Cæterum hanc disputationem ab Ægidio N lio Regis Christianissimi Legato ex Oriente allatam Latine vertit *Gulonius* Græcarum litterarum Regius Professor & utraque lin vulgavit *Paris.* 1586. 8. unde Græce & Latine recusa est in A ctario Græco latino Bibl. Patrum Ducæano *Paris.* 1624. Tomo

* παρόντος τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ τινων ἐπισκόπων καὶ τοῦ π θους τῶν Ἰουδαίων καὶ πάσης πόλεως. p. 38. edit. Gulonii.

** Id. p. 203. seq.

& in Bibliotheca *Patrum Parif.* 1654. Tomo XI. p. 194. ut Latinas editiones in Bibliothecis *Patrum* fæpius repetitas prætercam. In his editionibus omnibus quemadmodum etiam in Codice Cæfareo, de quo Lambecius lib. V. p. 131. & Seguieriano de quo Clariff. Montfauconus in Bibl. Coisliniana p. 304. à principio quædam defunt, ut ex abrupto exordio ftatim cuivis patet. Non autem æque notum, in Bibl. Regia Berolinenfi exftare MStum Codicem Slavonicum quadringentorum annorum, multis foliis ab initio auctiorem, cujus prima verba Latine converfa mecum communicavit eruditisfimus Bibliothecæ illius præfectus M. V. la Crofe.

Menfis Decembris XIX. Vita & converfatio Beati Patris noftri Gregorii (ita femper pro Gregentio appellat, ut in Menæis Græcorum dicitur Γρηγέντιος) *Epifcopi Taphronis Civitatis Homeritarum, & narratio miraculorum ab eo geftorum, fcripta ab Epifcopo Civitatis Negran.* (Hinc patet nec Palladium nec Nonnofum auctorem effe, fed Epifcopum Negranis in Homeritarum regione, quæ martyrum Civitas appellatur in Actis Pasfionis S. Arethæ & fociorum CCCXL. qui A. C. 522. 24. Octobr. fub Dunam Hebræo Homeritarum tyranno pasfi traduntur) *Benedic Pater. Oppidum quoddam eft haud magni nominis in finibus Avariæ & Afiæ, nomine Lopliane. In eo habitabant admirabilis Gregorii parentes Agapius & Theotecna, ex Chrifti præfcripto, matrimonio conjuncti &c.*

Codex Cæfareus ita incipit: ἀρχὴ τῆς διαλέξεως τῶν Ἰουδαίων μετὰ τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου. Τούτων οὕτως γεγονότων καὶ οὕτω παρακολουθησάντων, καὶ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τούτοις αἰνοῦντος τὸν Κύριον, καὶ τῶν Μεγιστάνων αὐτοῦ ἀδικεῖν τὸ οἱονοῦν μὴ τολμώντων, καὶ πάντων χαρᾷ εὐφραινομένων, παρεγένοντο καὶ Ἰουδαῖοι καθὰ καὶ ἐκελεύθη αὐτοῖς, ἀναλωθείσης αὐτοῖς ἤδη τῆς προθεσμίας τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Παρεγένοντο δὲ τοῦ διαλεχθῆναι ἕνεκα, καὶ τοῦ Βασιλέως ὑπομνησθέντος ἑτοιμασίας ἐν τῷ θολωτῷ γεγονυίας minus bene in editis: τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ θρελλέτῳ γεγονυίας, confer Lambec. V. p. 129.) αὐλὴ δὲ τοῦτο μεγίστη καὶ πρώτη τῶν βασιλείων περίεστι. Ἐκεῖσε τοιγαροῦν ἑτοιμασίας γεγονυίας, καὶ ἁπάσης τῆς τάξεως ἀθροισθείσης, παρούσης καὶ τῆς ἱερᾶς Συγκλήτου, παρεγένετο καὶ ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ ἁγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ &c. Hinc patet nec illum effe integrum fed prima mutilum parte, licet editis aliquando integriorem melioremque: atque ita accipiendus Rev. Wolfius nofter in Bibl. Hebraica p. 352. De difputatione hac & fructu converfionis Judæorum eundem ut narrant infecuto, vide Antonii Davroultii Catechifmum Hifto-

Historialem c. 1. tit. 4. & Josephi Caroli Imbonati Bibl. La Hebr. p. 37. seq.

Gregentii Archiepiscopi scriptum quo leges ac statuta Regi Abramii nomine complexus fuit, exstat Græce MS. in Bibl. Cæsarea tilis XXIII. distributum & adhuc ineditum. Νομοθεσία τοῦ ἁγίου Γρ τίου ὡς ἐκ προσώπου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἀβραμίου. Titulus I. φόνου, καὶ μιάσματος καὶ ἀρσενοκοιτίας. II. περὶ γοητείας καὶ ψευδο τυρίας καὶ κλεψίας. III. περὶ πορνείας. IV. περὶ μοιχείας. V. πλουσίων ἐπιθυμούντων. VI. περὶ ἐλευθέρων εἰς δουλίαν παραπιπτό VII. περὶ τοῦ ζευγνύναι τὰ τέκνα οἱ γονεῖς πρὸς γάμον ἀπὸ ἐτῶν δεκ δώδεκα. VIII. περὶ μαστρωπῶν &c. Vide Lambecium lib. V. de Vindob. p. 131. seq.

IX. HERACLIDES Cyprius, in Scetensi eremo sectator E grii Pontici, hinc A. C. 399. à Chrysostomo * CPoli ordinatus Di nus, a) & post triennium A. C. 402. successor datus Antonio Ep Episcopo, b) atque deinde anni spatio vix interjecto ob Origeni dicam in Synodo ad Quereum depositus c) ac carceris sordes N mediæ subire coactus est, in quibus Palladio ac Chrysostomo ipso exule) ejus miserante vices d) adhuc hæsit A. C. 408. e) dem Palladio teste fuit ἐγκυκλίων ἡγμένος μαθημάτων, καὶ τῶν θ γραφῶν ἐντὸς γενόμενος, *encycliis disciplinis optime institutus, & Divi rum Scripturarum peritus.*

Petrus Natalis, in Equilia sive Æquilia Veneta insula, An fluminis ostio objecta Episcopus qui A. C. 1470. scripsit & A. 1482. talogum Sanctorum absolvit (non 1370. & 1382. ut excusum in A Sanctor. T. 4. Maji p. 304. & T. 6. p. 51.) minore etiam fide dign judice Bollando, f) quam Legendæ aureæ sive Historiæ Lombardi scrip

*) Georgius Alex. in vita Chrysostomi, Socrates &c.

a) Ita Socrates VI. 11. Sozom. VIII. 6. & Palladius p. 139. dialogi de vita Chry διακονήσαντα ἔτη τρία. licet Archidiaconum vocat Nicephorus XIII. 9.

b) Niceph. XIII. 9. Ephesi Episcopum fuisse etiam Socrates & alii consentiunt, ig viderint qui non de alio cogitant, cum Bithyniæ vel Cappadociæ Episcopum ap lant, apud Rosweydum prolegom. de vitis Patrum p. 7. & 8.

c) Socrates VI. 17. Sozom. VIII. 19. Tripartita X. 14. Nicephorus XIII. 17. Pho Cod. 59.

d) Palladius de vita Chrysost. p. 139. Chrysostomus Epist. 14. ad Olympiadem longe à fine.

e) Tillemont. T. XI. memor. p. 166.

f) Bollandus præfat. Actis Sanctor. T. 1. Januar. præmissa p. 19.

ſcriptor Jacobus de Viragine, quem *ferrei* hominem *oris & plumbei cordis animi certe parum ſeveri ac prudentis*, appellat Melchior Canus. g) Ille inquam Petrus Natalis lib. XII. Catalogi Sanctorum, Vincentiæ primum A. 1493. editi cap. 87. Heraclidem Sanctis adſcribit propter *Paradiſum* compoſitum, quem laudat etiam Petro Natali antiquior Vincentius Bellovacenſis libro XVII. Speculi *Hiſtorialis* c. 64. Nec propter aliam cauſam Sophronii ſive Moſchi potius vitæ Eremitarum, de quibus mox dicturus ſum, venire videntur nomine *Paradiſi novi* apud Photium Cod. 198. & Nicephorum VIII. 41. quam quod tum exſtiterit Paradiſus quidam vetuſtior; Heraclidis ſcilicet ingenio conſitus. Ac citatur Paradiſus à Moſcho (incertum tamen an ille Heraclidis) cap. 212. *καὶ ἀναγινωσκόντων ἡμῶν εἰς τὸ παραδείσιν τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων.* Atque in Codicibus quibusdam MSS. Latinis & in editione à Jacobo Fabro Stapulenſi curata Pariſ. 1504. fol. pars *Hiſtoriæ*, qualis in aliis exſtat editionibus Lauſiacæ Palladianæ, fertur ſub titulo *Paradiſi Heraclidis.* h) Sed exſtant quoque ſub Paradiſi nomine in Codicibus Græcis aliæ aliorum Vitæ & à *Rufino* verſæ Latine, de quibus videndus Cotelerius T. 3. monimentor. p. 564. ſeq. qui prologum & capita quædam, ea ſcilicet quæ in *Hiſtoriæ* Lauſiacæ editionibus deſiderabantur, publicavit p. 171-184. Illud certe valde veriſimiliter à viris doctis traditur, *Hiſtoriam* Lauſiacam, qualis ab Meurſio Græce, & pluribus etiam aucta capitibus ab *Herveto* Latine vulgata eſt, non videri totam unius ſcriptoris, ſed ex *Heraclidis* Paradiſo & Λαυσιακῷ Palladii, & aliis fortaſſe Πατερικῶν ſcriptoribus collectam, contextamque.

X. *Heraclidæ varii, plus quàm quinquaginta.*

Heraclides *Ægypti* Epiſcopi duo, qui interfuere concilio Tyrio A. C. 335. Incertum unus ne ex his quem videas memorari in Concilio Sardicenſi A. 347.

Heraclides *Ænius* Thrax, qui cum fratre Pythone, Cotyn Thraciæ Tyrannum interfecit, Platonis diſcipulus. Laërt. III. 46. Ariſtoteles V. 10. Politic. Philoſtratus de vita Apollonii VII. 2. p. 280. & ad hunc notæ eruditisſimi Olearii, *τοῦ μακαρίτου.*

Heraclides *Agathoclis* filius. Polyæn. V. 3. 4.

Hera-

g) Lib. XI. locor. commun. c. 6. p. 540. Opp.
h) Vide ſupra §. 3.
i) Voſſ. Hiſt. Græc. lib. 2. c. 19. Cave Hiſtor. lit. ad A. 401.

Heraclides *Alexandrinus* five Callatianus, cognomento Lembus. ërt. V. 64. Infra, in *Lembus.*

Heraclides *Alexandrinus* Grammaticus ab Euftathio laudatus & fo fe ab Ammonio de different. vocum atque Etymologici ma auctore in ὄχλος: vide Jonfium p. 173. Incertum idem Heraclides Alexandrinus cujus Περσικὰ ἰδιώματα memora Laërtio V. 64.

Heraclides *Architectus*, infra in Tarentino.

Heraclides ἀστρολογουμένων fcriptor. Laërt. V. 64.

Heraclides *Athenienfis.* infra in Hierophanta.

Heraclides *Azotenfis* in Palæftina Epifcopus qui interfuit Con Chalcedonenfi A. C. 451.

Heraclides *Bargyleites*, Dialecticus qui contra Epicurum fcripfit Laërtio V. 64.

Heraclides *Byzantius* Antiochi Regis ad L. Scipionem legatus, quo Livius XXXVII. 34. feq.

Heraclides *Callatianus* five Alexandrinus, cognomento Lembus. ërt. V. 64. Infra in *Lembo.*

Heraclides *Clazomenius* Rhapfodus. Plato, Jone extremo.

Heraclides Clazomenius, Dux Athenienfium Æliano XIV. 5. Hift. memoratus.

Heraclides *Comicus.* Zenobius Centur. VI. proverb. 34. Athenæus.

Heraclides *Cretenfis* περὶ τῶν ἐν ἑλλάδι πόλεων citatur ab Apoll Hift. mirabil. c. 19. Sed Κρητικὸν pro Κρητικῷ legit præftan Olearius p. 612. ad Philoftratum.

Heraclides *Cumanus* Rhetor cujus Τέχνας Laërtius V. 64. memorat.

Heraclides *Cumanus*, cujus παρασκευαστικὸν five de epulonum ap ratu laudat Athenæus. τὰ Περσικὰ præter Athenæum me rat Laërtius V. 64. teftatus quinque libris conftitiffe.

Heraclides *Cumanus* alter, Rhetor cujus τέχνας idem Laërtius l laudato celebrat.

Heraclides *Demetrii* F. difcipulus Lyconis Peripatetici. Laërt. 71.

Heraclides *Dialecticus.* fupra in Bargyleite.

Heraclides *Ephefius* Epifcopus à Chryfoftomo ordinatus accufatusq in Synodo ad Quercum A. 403. Is ipfe de quo fupra §. dictum.

Hera

Heraclides quem λιγυρὸν five fuavem (non *Ligurem* ut Meurfius diff. de Heraclidis T. 10. Thefauri Gronov. p. 616.) *Epigrammatum* Poëtam laudat Laërtius. V. 64. Perpauca hodie Heraclidis Sinopenfis Epigrammata in Anthologia fuperfunt libro 3. tit. 2. 3. & 22.

Heraclides *Erythræus*, Chryfermi difcipulus, medicus Herophileus, qui Strabonis ætate vixit, Apollonii Muris συσχολαστής. Librum feptimum de Herophili fecta laudat Galenus de arte Medica c. 1. qui omnia Hippocratis Scripta ab eo illuftrata alibi teftatur.

Heraclides *Euphronis* F. infra in Pontico.

Heraclides *Grammaticus*. vide in Alexandrino, Heracleote, Milefio & Mopfeate.

Heraclides *Heracleotes* Ponticus. infra in Pontico.

Heraclides alter ejus civis, qui πυῤῥίχας & Φλυαρίας fcripfit tefte Laërtio V. 63. Artemidor. IV. 65. Svid. in λέσχαι & Ἡρακλείδ. ubi teftatur λέσχας illas tribus libris genere Sapphico ac Phalæcio Varias difficiles pertractaffe quæftiones: Heraclidem vero hunc multa alia fcripfiffe Epica poëmata, & Didymi Alexandrini fuiffe auditorem, adverfarium Apri ex Ariftarchi fchola Grammatici, & ludum litterarium habuiffe Romæ Claudii ac Neronis temporibus.

Heraclides *Heracleenfis* (τῆς ἄνω Ἡρακλείας in Arcadia) Epifcopus qui Conciliis Ephefinis interfuit A. C. 431. 449. & Chalcedonenfi A. 451.

Heraclides *Herophileus* Medicus: fupra in Erythræo.

Heraclides ex *Hicefii* fchola Medicus, ἰατρὸς τῶν ἀπὸ Ἱκεσίου· Laërt. V. 64.

Heraclides *Hierophanta* Athenienfis, cujus mentio apud Philoftratum lib. 2. de vitis Sophift. p. 601. in vita Apollonii Athenienfis.

Heraclides *Hippocratis* Pater. Vide Stephanum Byz. in Κῶς, Svidam in Ἱπποκρ. Tzetzam Chiliad. VIII. verf. 946.

Heraclides *Lembus* dictus à λεμβευτικῷ quem fcripferat λόγῳ, ut docet Laërtius V. 64. Ejus διαδοχὴν five Epitomen operis Sotionis de fucceffione Philofophorum fex libris compofitam, & Epitomen vitarum Satyri intercidiffe dolendum eft. De aliis ejus fcriptis Meurfius diff. de Heraclidis T. X. thefauri Gronov. p. 613. feq. Hujus effe librum de incredibilibus, qui fub Heracliti extat nomine, fufpicabatur V. C. Tho. Gale. Plura de hoc Heraclide Vosfius in Hift. Græcis & Jonfius lib. 2. c. 11. qui non multo poft Archimedem vixiffe notat.

Heraclides Ligur nullus, vide fupra in *Epigrammatum* fcriptore.

Heraclides *Lycius* Adriani; Chreſtri & Ariſtoclis auditor Sophiſta
ſcripſit *πόνυ ἐγκώμιον laudes laboris* teſte Philoſtrato lib. 2. Sop
p. 618. De ejus Niceta emendato ſive κεκαθαρμένω ex eo
Philoſtrato etiam Svidas in Ἡρακλείδης.

Heraclides *Macedo*, pictor. Plin. XXXV. 2.

Heraclides *Magneſius* cujus Μιθριδατικὰ memorat Laërtius V. 64.

Heraclides *Mileſius* Grammaticus Euſtathio laudatur. vide Jonſ
lib. 2. c. 11. p. 173.

Heraclides *Mopſeates* Cilix citatus ab Athenæo VI. p. 234. Me
nit & Stephanus Byz. in Μόψυ ἑςία, qui Grammaticum
pellat.

Heraclides *Nyſſenus* Epiſcopus circa A. C. 440. cujus Epiſtolas duas
verſus Meſſalianos memorat Photius cod. 52.

Heraclides *Odesſita* Ponticus Thrax Hiſtoriographus. Steph. in Ὀδ
σός.

Heraclides *Oxyrinchites*, idem cum Lembo. vide Svidam.

Heraclides *Phocaënſis*, ſculptor. Laërt. V. 64.

Heraclides *pictor.* Supra, in Macedone.

Heraclides qui paræneſes carmine ſcripſit, unde ποιητικὸς Laë
V. 64.

Heraclides Heracleotes *Ponticus* Euphronis F. & Platonis atque A
ſtotelis diſcipulus de quo ad Laërtium III. 68. ſeq. viri do
Svid. in Ἡρακλείδης, Meurſius ad Chalcidium p. 10. ſeq. &
diſſ. de Heraclide T. X. theſauri Gronov. p. 607. ſeq. Voſ
de Hiſt. Græcis p. 45. ſeq. & Jonſius lib. 1. c. 17. de ſc
ptoribus Hiſt. Philoſoph. Ejus opus περὶ δικαιοσύνης citatur
iam ab Eratoſthene c. 29. Cataſteriſm. Virum μυθώδη & πλα
ματίαν vocat Plutarchus Camillo p. 148. ubi ejus σύγγραμ
περὶ ψυχῆς, atque libro de audiendis poëmatibus Ἄβαριν illi
memorans, ὐ γὰρ μόνον, inquit, τὰ Αἰσώπεια μυθάρια καὶ τ
ποιητικὰς ὑποθέσεις καὶ τὸν Ἄβαριν Ἡρακλείδυ, καὶ τὸν Λύκωνα
Ἀρίςωνος διερχόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τῶν ψυχῶν δόγματα μ
μιγμένα μυθολογίᾳ μεθ' ἡδονῆς ἐνθυσιῶσι.

Heraclides *Ponticus* alter, itemque tertius, de quibus ſupra in H
racleote & Odesſita.

Heraclides *pugil.* Plutarch. ſympoſ. p. 314. Ælian. XII. 26. Var.

Heraclides *Rhetor*, ſupra in Cumano.

Heraclides *Sarapionis* F. idem cum Lembo de quo ſupra.

Heraclides *ſculptor*, ſupra in Phocaënſi.

Heraclides *Sinopenſis* ſupra in Epigrammatum ſcriptore.

Heraclides *Soranus*. Etymologicum Magnum in Αημώ.

Heraclides *Syracuſanus* cujus ὀψαρτυτικὸν ſive de re culinaria ſæpe laudat Athenæus. Neſcio idem ne cujus librum περὶ θεσμῶν citat idem XIV. p. 647.

Heraclides *Tarentinus* homo malus qui Philippum Macedonem ex moderato Rege acerbum & immanem reddidit teſte Polybio Excerpt. libri XIII. Idem cujus mentio apud Æſchinem Orat. contra Cteſiphontem. Livium XXXI. 10. & XXXII. 5.

Heraclides *Tarentinus* Architectus qui in Philippi Regis, Perſei patris gratiam Rhodiorum claſſem accendit. Polyænus V. 17. 2.

Heraclides *Tarentinus* Medicus Empiricus Laërt. V. 64. Manteæ Herophilei diſcipulus de quo infra libro VI. Vide ſis interim Meurſium diſſ. de Heraclidis T. X. theſauri Gronov. p. 614. ſeq. Menagium ad Laërtium p. 227. ſeq. Jonſium lib. 2. c. 11. p. 172. Harduinum ad *Plin.* &c.

Heraclides *Tarſenſis*, Stoicus, Antipatri diſcipulus in patria. Laërt. VII. 121. Svid. in ἀμπλάκημα.

Heraclides *Terinæus*. Etymolog. Magnum in Τέρινα.

Heraclides *Thyatirenus*, tragœdus. Artimedor. IV. 35.

Heraclides *Thyneos* Ægypti Epiſc. qui Concilio Epheſino A. C. 431. interfuit.

Heraclides Epiſcopus *Tituenſis* in Pamphylia, qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Omitto dicere de Heraclidis, Herculis poſteris eorumque inter Græcos gloria & rebus geſtis, de quibus juvabit conſulere Meurſium de regno Laconico cap. 7. (T. V. theſauri Gronov.) & Bacheti Meziriaci animadverſiones recuſas non ita pridem in Belgio, quibus Epiſtolas Ovidii erudite illuſtravit.

XI. JOANNES MOSCHUS a) Cognomento Εὐκρατᾶς, b)

a) Ἰωάννης μὲν ὄνομα αὐτῷ, ἐξ ἐπικλήσεως δὲ ἐλέγετο ὁ τοῦ Μόσχου. Photius Cod. 199. Sic Ἰο *Moſchi* dicendus eſſet, ſed Jo. Moſchus dicitur ut Apollonius Molo, Athenodorus Sandon, Apion Pliſtonices, Herodes Atticus pro Attici, Pliſtonicæ, Sandonis, Molonis. Vide Valeſium ad Ammian. XIV. 8. Non igitur credibile eſt quod Roſweidus prolegom. 12. in Vitas Patrum, Moſchum à natione ita dictum ſuſpicatur. Joannis nomen ſolum ſcriptor ipſe exprimit cap. 77. *Dixit mihi Sophronius: vere, Abba Joannes, hodie nihil ultra ſtudeamus. Hæc ergo ſcripſimus ut & vos pariter ædificemini.*

b) (Unde corruptum *Everata* vel *Evirati* nomen concinnavere alii) nasticam vitam in cœnobio S. Theodosii c) Hierosolymis & in deser Jordanem & in nova S. Sabæ laura coluit, Κανονάρχυ sive præcen etiam officio functus, ut ipse testatur cap. 50. Hic post visitata tem bus Tiberii & Mauritii Imperatorum d) per longinquam peregrinatio quam plurima Syriæ & Ægypti atque Occidentis etiam Monasteria, mum ad scribendum appulit, notissimumque illum librum de vitis nachorum illius ætatis usque ad Heraclii * tempora, fabulosis non d tutum narrationibus composuit ad *Sophronium* Sophistam, discipulu & itinerum comitem, (deinde Patriarcham Hierosolymitanum) q ἱερὸν ϗ πιστὸν τέκνον appellat in præfat. & fratrem c. 92. & 135. a Abbatem fratrem c. 102. meminitque iterum c. 21. 69. 110. 111. 157. 162. & 77. ubi Stephanum Sophistam cum illo frequentasse se t tur. Passim invehitur in hæresin Severi Acephali, neque abnuit se fecisse ex aliorum scriptis quæ ante illud tempus de Monachorum vi gestis exstabant. Sic capite 55. laudat βιβλίον γεροντικόν. Et cap. Καὶ ἀναγινωσκόντων ἡμῶν εἰς τὸ παράδεισον τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἁ πατέρων. Diem obiisse supremum A. C. 620. à Joanne Bollando a tatum reperi.

Titulus libri: *Pratum*, *viridarium*, *novus paradisus*, λειμὼν λειμωνάριον & νέος παράδεισος sive νέον παραδείσιον. f) In editis G cibus absolvitur capitibus CCXIX. cum Photius CCCIV. διηγή constantem legerit. Sed idem testatur sua jam ætate fuisse Codices

b) Apud Cotelerium T. 2. Monument. p. 341. Ἰωάννυ τοῦ Εὐκρατᾶ βίβ ἡ ἐπιγεγραμμένη λειμών. Confer Cotelerii notas p. 655. & T. 1. p. 795.
c) Photius Cod. 199.
d) Vide Moschum in prato c. 112. 127. 155. Photium ibid.
* Photius Cod. 198.
e) Photius: τὸ παρὸν σύνταγμα γράφει ϗ προσφωνεῖ Σωφρονίῳ ἢ Φρονᾷ τῷ οἰκείῳ μαθητῇ ϗ ἐγχειρίζει αὐτῷ τῦτο τὴν τοῦ βίυ λιπεῖν ἐφίςαθαι πρὸς τὰ ἀμείνονα προτεθεαμένος μεταβ Joannes Antiochenus à Cotelerio editus T. I. monument. p. 167. ἡ τοῦ ὁσίε άννυ πρὸς τὸν μαθητὴν Σωφρόνιον, ἤτοι ὁ νέος παράδεισος. I ter Sophronium illum monet fuisse eundem cum Patriarcha Hierosol. Nihil nus eundem esse non dubitarunt Patres secundæ Nicænæ Synodi, Jo. Damasc & Nicephorus, sed qui Sophronio ipsi λειμωνάριον perperam velut auctor buunt, ut mox infra dicetur.
f) Cotelerius T. I. monument. p. 748. Lambecius VIII. p. 399.

os aliis auctiores, g) & in nonnullis *διηγήματα* five narrationum capita CCCXLII. In margine Codicis MS. Margunii vocatur *πατερικόν*. Vide Rofweidum p. 20. prolegomenon ad Vitas Patrum.

Prodiit primum typis exfcriptus *Italice*, nefcio quo interprete, cujus editionis Lipomannus facit mentionem.

Deinde *Latine* ex *Ambrofii* Camaldulenfis interpretatione, in tomo feptimo *Aloyfii Lipomanni*, Venet. 1558. 4. Et inde recufus feorfim Coloniæ 1583. & plus fimplici vice in Bibliothecis Patrum. Idem libri decimi locum occupat in vitis Patrum Heriberti Rofweidi, qui etiam notas breves addidit. Antwerp. 1615. Lugd. 1617.* Antwerp. 1628. fol.

Græce & Latine denique lucem vidit in Auctario Bibl. Patrum Ducæano Parif. 1624. Tomo II. p. 1057. & in Bibliotheca Patrum Parif. A. 1644. 1654. Tomo XIII. Sed Græca plurimis capitibus h) trunca, ex MSS. Codicibus uno Bibl. Regiæ, 2466. & tribus Colbertinis fupplevit *Jo. Baptifta Cotelerius*, fupplementaque illa Græce & Latine vulgavit Parif. 1681. 4. Tomo II. monumentor. Ecclefiæ Græcæ p. 341-456.

Pafcha-

g) Phot. καὶ τὰ διηγήματα δὲ οὐχὶ τὸν ἴσον ἀριθμὸν ἐν πᾶσιν εὑρήσεις τοῖς βιβλίοις διασεσωσμένα. ἀλλ' ἔν τισι καὶ εἰς δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριακοσίοις διπλωμένα. τοῦτο μὲν ἐνίων κεφαλαίων ἐπὶ διαιρέσει τοῦ ἀριθμοῦ συναυξαμένου, τοῦτο δὲ καὶ διηγημάτων ἐστὶν ὧν παρενθήκη Mentio hujus operis etiam in quæftionibus Anaftafii qv. 60. p. 398. ubi locus affertur ἐκ τοῦ λειμωναρίου. Præterea in vita Gregorii M. fcripta à Joanne Diacono circa A. 872. & apud Surium 12. Martii obvia, lib. 2. cap. 45. *Nihilominus ex libro qui à Græcis* Λειμὼν *dicitur, à Latinis vero intelligitur* Campus *vel* Pratum, *præceptor meus inter alia toto orbe diffamata jam miracula interpretatus eft mihi fcribens: Enarravit nobis presbyter nomine Petrus, de S. Gregorio &c.* ex Mofchii cap. 192. Et lib. 4. cap 63. *Sed ne folis verbis tanti præfulis humilitas inculcari credatur, fupereft ut Græcorum relationibus ad me nuper interpretatis eadem patris humilitas vivis operibus demonftretur. In quibus videlicet ita refertur: Enarravit nobis Abbas Joannes Perfa* &c. ex Mofchi cap. 151.

h) Defunt capita 5. 7. 9. 16. 17. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 28. usque ad 42. 44. 51. 59. 61. 62. 74. 75. 76. 82. 83. 84. 86. 87. 90. 91. 92. 93. 94. 96. 100. 102. 103. 104. 106. 109. 110. 111. 115. 117. 120. 121. 122. 124. 126. 128. 130. 131. 132. 137. 138. 139. 140. 144. 146. 147. 148. 151. 152. 153. 154. 157. 168. 169. 170. 171. 172. 178. 179. 180. 191. 202. usque ad 206. 208. 209. 211. usque ad 219. & pars capitum 8. 18. 57. 69. 105. 127. 156. 163. 197.

Paschasius Auriacus (d'Orange) Ordinis Minorum Lector in Conv Insulensi non Latine vertit Moschi pratum, (ut Possevinus apparatus S. p. 426. tradit) sed *Gallice*, quæ ejus versio prodii vanii A. 1599. Vide Sweertii Athenas Belgicas p. 592.

XII. Postquam Palladii Lausiacam celebrasset Nicephorus 41. Hist. subjungit: Πλὴν δὲ καὶ Σωφρόνιος ὁ Ἱεροσολύμων καὶ ἀγ ἱστορίαν περὶ τούτων (μοναχῶν) ἡμῖν καταλέλοιπεν, λειμῶνα καὶ νέον δεισον τὴν συγγραφὴν ὀνομάσας. *Locupletem quoque & utilem de eis* nachis) *historiam* SOPHRONIUS Hierosolymitanus *nobis reliquit*, *& novi Paradisi titulo*, *scripto ei indito.* Intelligit itaque Sophroni qui in Patriarchatu Hierosolymitano succesit A. C. 629. Modesto, 638. diem obiit, de cujus vita consulendus Papebrochius in Actis ctor. ad XI. Martii T. 2. p. 65. seq. ut dixi Volumine superiore p. 199. seq, cum illius scripta persequerer. Joannes Damascenus 1. pro imaginibus p. 328. affert locum ἐκ τοῦ λειμωναρίου τοῦ ἁγίου Πα ἡμῶν Σωφρονίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, eundemque repetit lib. 344. & lib. 3. p. 352. In Synodo secunda Nicæna A. C. 787. cele Actione IV. T. 3. Concil. edit. Binianæ affertur idem locus τοῦ ἐν ἁ Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἐκ τοῦ λειμωναρίου. Et alii tres, actione V. p. seq. ἐκ τοῦ λειμωναρίου. Cum eadem iisdem verbis in prato Joannis schi legantur, satis apparet Sophronium Patriarcham Hierosol. eum esse cum Sophronio Joannis Moschi discipulo, cui pratum ille suum scripsit: deinde illam de Monachis historiam, quam Jo. Moschus pserat, tributam fuisse ab aliquibus Sophronio i) tanquam auc non modo quoniam Jo. Moschi magistri sui itinerum operisque cius exstitit, sed insuper quia Sophronius hoc opus publicum fe ut ex prologo Græco qui operi præfixus est notavit Michaël le Qu ad Damascen. T. 1. p. 328.

XIII. Anonymi ἀνδρῶν ἁγίων βίβλος, De vita ac virtute ctorum, liber lectus olim Photio Cod. 198. digestus fuit in ca XXII. & sub singulis, totidem veluti titulis virtutum, varias narra nes ex magno λειμωναρίῳ sive viridario sanctorum excerptas exhib Capitis ultimi loco fuere sententiæ *Hesychii* Presbyteri Hierosolym ni, quales ad Theodulum exstant ducentæ, cum Jo. Pici versione tæ Paris. 1638. 8. & in auctario Ducæano Bibliothecæ Patrum Paris. 16

i) Confer Rob. Coci censuram scriptorum p. 423. seq. & Aloysii Lipomanni præ. Moschum.

T. 1. p. 985. nec non in Bibliotheca Patrum edit. Morellianæ Parif. 1654. Tomo XI. Priora capita fedecim exftant Latine interprete *Pelagio* Diacono *Romano*, in vitis Patrum Herib. Rofweidi, libro quinto. Capita XVII. XVIII. XIX. XX. ex *Joannis* Subdiaconi Romani interpretatione in iisdem vitis librum fextum occupant. Pelagio & Joanni verfionem illam Rosweidus vindicavit ex Sigeberti cap. 115. feq. de fcript. Ecclef. Neque repugno fi quis Pelagium hunc putet effe eum qui Epifcopus Romanus fuit ab A. 556. ad 561: Johannem vero qui tertius illo nomine ejusdem Ecclefiæ fedem tenuit ab A. 561. ad 574. Caput XXI. videtur effe quod in iisdem vitis Patrum apud Rofweidum libro feptimo cap. 44. ex Pafchafii Diaconi Romani verfione infcribitur *de meditationibus duodecim anachoretarum*, & Rofweidus ex Codice Bibl. Auguftanæ, cujus apographum ab Hœfchelio acceperat, in notis p. 521. feq. Græce fubjunxit, hoc titulo: διήγησις ιβ πατέρων ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντων περὶ τῶν οἰκείων κατορθωμάτων. Photius appellat Διαλέξεις γερόντων περὶ λογισμῶν πρὸς ἀλλήλους. Fronto Ducæus in limine notarum ad Laufiacam Palladii teftatur in antiquo membranaceo libro Mediceo & in altero chartaceo Regis Francifci I. præmiffo Laufiacæ Hiftoriæ textui centum & trium capitum à Meurfio editæ annexum alium librum in triginta divifum capita titulo præfixo, in priori quidem ifto: Τοῦτο τὸ βιβλίον λέγεται παράδεισος. Βίος τοῦ Ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ Θηβαίου τοῦ ἐν Λυκῷ &c. In pofteriori vero, ifto: ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία, εὐλογητὸς ὁ Θεός, & fubjectam præfationem, cujus interpretatio Latina librum fecundum de vitis Patrum Rufino attributum antecedit: *Benedictus DEUS, qui vult omnes homines falvos fieri.* Sed triginta illa capita Latinæ editioni Laufiacæ ab Herveto curatæ inferta, & in Græco-Latino Ducæi Palladio utraque lingua repræfentata funt.

XIV. Non dubium eft multa ejusmodi olim extitiffe volumina quæ jam fub μοναχικῶν, jam fub γεροντικῶν, jam fub πατερικῶν titulo memorari video, fæpius defcripta & frequentibus Monafteriorum ufibus trita, in quibus ad menfam illa legi & ἀναγνώσεις ἐκ τοῦ πατερικοῦ ufurpari confueverunt, ut vel ex Typico Sabæ cap. 8. notum & jam obfervavit præftantisfimus Cangius. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ὅλον τὸν Χρόνον Πατερικὰ ἀναγινώσκονται· Multa horum periiffe accidit non folum negligentia hominum, temporisque longitudine, fed etiam injuria, ut de Conftantino Copronymo narrant Theophanes & Cedrenus, omnes ejusmodi libros flammis ab ipfo datos, fortaffe quod nonnulla etiam in ipfum & factio-

 nem

nem ejus jactata Patrum dicta continerent. ὅσα δὲ εὗρεν Μοναχ
καὶ πατερικὰ βιβλία, πυρὶ κατέκαυσε. Tulerunt tamen nonn
ætatem, exstantque tam in Codicibus MSS. quam in libris ed
Huc enim pertinent præter βίβλους τῶν πατέρων quas jam memor
ampla & insignis collectio quam *Apophthegmata Patrum* inscripsit Gr
que è Codice Regio 2466. edidit cum Latina versione sua *Jo. Baptist*
telerius T. 1. Ecclesiæ Græcæ moniment. p. 338-712. Parif. 1677. 4.
ctu minime indignam hanc de ἀσκήσει dictisque & factis Patrum
γὴν profiteor, licet frigida nonnulla in illis & absona poterunt lec
bus sanis merito videri. Sed alia in iisdem cogitata sunt egregie,
rissimeque pronunciata, suscepta pie, facta prudenter. Breviorem
modi de sententiis Patrum eremitarum συναγωγὴν ex γεροντικῷ aliqu
cerptam habes Latine in *S. Petri Cœlestini* Papæ *quinti* Opusculo qui
Tomo V. Bibliothecæ patrum edit. Lugd. p. 802-813. In Biblioth
Seguieriana quæ hodie Coisliniana est, plura ejusmodi γεροντικὰ pat
sententias complectentia (quale laudatur à Jo. Moscho c. 55. & 2
exstant manu exarata Græce, ut constat ex Catalogo ejus Codicum C
corum Montfauconiano p. 200. 294. seq. &c. Ne de vitis Patrum in
Bibl. dicam, præter rem tributis *S. Hieronymo* * nec diversis ab iis
sub Palladii nomine habemus. Vide eundem Catalogum p. 138. 13

XV. JO. GEOMETRA, quem ante annos sexcentos vel
ptingentos vixisse opinabatur Franciscus Combefisius in notitia scri
rum Tomo primo Bibliothecæ Concionatoriæ præmissa, Παράδεισον
novum | *Paradisum* inscripsit undecentum tetrasticha sua, quibus d
& facta celebrat SS. Ascetarum *Achilla*, *Agathonis*, *Apollinis*, *Ant*
Arsenii, *Asionis*, *Bessarionis*, *Carinonis*, *Esaiæ*, *Eutropii*, *Helladii*, I
sdori (ab *Isidori*) *Lucii*, *Matois*, *Miltiadis*, *Pioris*, *Pittaci*, *Pityri*
Simonis, *Sisois*, *Theonis & Zenonis*. Primum tetrastichon cum I
Morelli metaphrasi adscribam:

Ἀνθεμόεις Παράδεισος ὁ τῶν ἁγίων χορός ἐστιν
ὀδμῆς ἡδείης πείρατα πιμπλάμενος.
Πᾶς οὖν ὃς παθέεσσιν ἐπεπλήγει φίλον ἦτορ,
Δεῦρ' ἴτω ἀμβροσίης ἄνθεα δρεψόμενος.

Sa

* Confer quæ de aliis vitis Patrum S. Hieronymo tributis in Codice Colbertin
partim Græce versis ex iis quæ de Hilarione, Malcho, Paulo Eremita Hier
mus Latine scripserat, dixi Volumine VIII. p. 376. Nec non de Joannis C
ni Collationibus Patrum, (cujus Epitomen Græcam legisse se Photius Cod.
testatur) Volumine VII. p. 552.

[redacted]

Sanctorum cœtus vere est Paradisus amœnus
Unde animis afflat suavis & almus odor.
Ergo cui affectu sunt pectora læsa profano
Huc veniat, florem carpat & ambrosium.

Græce separatim & separatim Latine vulgavit Morellus Parif. 1595. 8. Græce & Latine cum aliis quibusdam Geometræ hymnis recusus est hic novus Paradisus in auctario Ducæano Tomo 2. Paris. 1624. & in Tomo XIV. Bibliothecæ Patrum edit Paris. 1644. 1654. fol. De aliis ejus scriptis dixi Volumine septimo p. 715. seq.

MAXIMUS MARGUNIUS Cytherorum Episcopus, variis scriptis editis sub decimi sexti septimique sæculi confinia clarus *novum* & ipse *pratum* de sanctorum vitis dictisque lingua Græcobarbara condidit νέον λειμωνάριον quod Venetiis ut puto editum necdum vidi. Citatur à Nic. Comneno Papadopoli in prænotionibus Mystagogicis p. 37. qui p. 14. 25. & alibi etiam notas ejus in Simeonis Metaphrastæ vitas sanctorum commemorat. Ceterum est mihi ad manus liber alius ejusdem Margunii excusus Venetiis apud Antonium Pinellum & emendatus à Theophylacto Hierodiacono Tzanphurnaro, A. 1630. 4. hoc titulo: *Βίοι ἁγίων ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώττης ἤτοι ἐκ τῶν συναξαρίων μεταφρασθέντες παρὰ Μαξίμου ταπεινοῦ Ἐπισκόπου Κυθήρων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν.* Volumen est foliorum 344. ordine mensium succincte persequens memorias Sanctorum vitasque, quæ singulis diebus in Ecclesiæ *Græcæ* Menologiis ac Menæis recoluntur. Huic annexus est alius liber nescio à quo collectus atque Græca lingua vulgari expositus, at ab eodem Theophylacto emendatus, excususque apud eundem Pinellum Venet. 1628. 4. in qua narrationes prolixiores XIX. de vitis Sanctorum sub nomine totidem Homiliarum continentur. Titulus est: *βιβλίον ὀνομαζόμενον νέος θησαυρός.* pag. 380.

AGAPII Cretensis *νέος παράδεισος ἤγουν βίοι διαφόρων ἁγίων* lucem viderunt Venetiis A. 1641. 4.

XVI. Quas sæpius hactenus memoravi HERIBERTI ROSWEYDI * Ultrajectini S. J. VITAS PATRUM A. 1615. fol. Plantinianis ty-

D 2 pis

* *Obiit* Rosweidus Antwerpiæ 1629. 5. Octobr. Cum præter hasce Vitas Patrum etiam Vitas Sanctorum Sanctarumque & Eremitarum Ægypti ac Palæstinæ edidisset, instituissetque Acta Sanctorum integre vulgare pluribus Voluminibus, quod consilium post ejus obitum deinde Jo. Bollandus ejusque socii ita perfecere, ut per annos fere octoginta, sex priorum anni mensium acta voluminibus XXV. in fol. tradita exposuerint.

pis primum Antwerp. vulgatas, atque post editionem Lugdunen A. 1617. Antwerpiæ Belgice eodem anno, & A. 1628. Latine au us recusas: eas hoc loco breviter, ordine tamen describere placet, u dea præclari operis & imago distinctior Lectori objiciatur. Totum o in libros decem distinguitur.

Libro I. Vita *S. Pauli* eremitæ, auctore Hieronymo. *S. Antonii* Ab tis ab Athanasio scripta, Evagrio presb. Antiocheno interprete. *Hilarionis* & *Malchi* monachorum auctore Hieronymo. *S. Onup* eremitæ, auctore Paphnutio, interprete Anonymo. *S. Pacho* Abbatis Tabennensis, auctore Græco incerto, Dionysio Exig interprete. *S. Abrahæ* eremitæ auctore S. Ephræm Syro archidia no, interprete Anonymo. *S. Basilii* magni, auctore Amphiloch interprete Urso Archidiacono Rom. *S. Æphrem*, Syri, Diac Edesseni auctore Græco incerto, Gerh. Vossio interprete. *S. meonis* Stylitæ, auctore Antonio ejus discipulo. *S. Joannis E mosynarii*, auctore Leontio Neapoleos Cypri Episcopo, interpr Anastasio Bibliothecario. *SS. Epicteti* presb. & *Astionis* monac auctore incerto. *SS. Macarii* Romani auctoribus Theophilo, S gio & Hygino. *B. Posthumii* Patris quinque millium monachoru & *S. Frontonii*, incerto auctore. *SS. Baarlam & Josaphat*, auct Jo. Damasceno, ex versione Jac. Billii.

Virginum item *SS. Eugeniæ*, *Euphrasiæ & Euphrosynæ*, aucto bus incertis. *Mariæ* meretricis, neptis Abrahæ eremitæ, auctore S. phræm Syro, anonymo interprete. *Thaisis* meretricis, auctore inc to. *Pelagiæ* meretricis, auctore Jacobo Diacono, interprete Eustoch *Mariæ* Ægyptiacæ, meretricis auctore Sophronio Hierosol. Episcopo, i terprete Paulo Diacono sanctæ Neapoleos Ecclesiæ. *S. Marinæ* virgin auctore incerto. *B. Fabiolæ*, *S. Paulæ* Romanæ & *S. Marcellæ* vidu auctore Hieronymo presbytero.

Libro II. Narrationes de Joanne & aliis XXXII. Monachis Ægy (quibus omnibus fere gemina apud Palladium & Heraclide occurrunt) *Rufino* Aquilejensi interprete, cui ex Hierony & MStorum Codicum testimonio hunc librum Rosweidus t buit.

Libro III. quem itidem Rufino ex conjectura Rosweidus tribuit, de d ctis & factis Monachorum Ægypti, capita 220.

Libro IV. Ex Severi Sulpitii Dialogis & Jo. Cassiani Institutis & Coll tionibus excerpta.

Lib

Libro V. Anonymi Græci, quem olim Cod. CXCVIII. legit Photius, libelli XVIII. Aſcetici de dictis & factis Monachorum Ægypti, interprete *Pelagio*, Diacono Rom. Confer quæ ſupra §. XIII. p. 24. ſeq.

Libro VI. Simile ſcriptum Græci Anonymi in quatuor libellos diſtributum & lectum olim *S*igeberto Gemblacenſi c. 117. de Script. Eccleſ. interprete *Joanne* ſubdiacono Rom.

Libro VII. Simile Anonymi ſcriptum de dictis & factis Patrum Monachorum, ſub certos titulos digeſtis: interprete *Paſchaſio* Romano Diacono.

Libro VIII. *Palladii* Helenopolitani Epiſcopi Hiſtoria Lauſiaca, ex interpretatione *Gentiani Herveti*.

Libro IX. *Theodoreti* φιλόθεος ἱστορία ſive religioſa Hiſtoria de vitis Patrum eremitarum, ex ejusdem Herveti verſione.

Libro X. *Jo. Moſchi* pratum, ex Ambroſii Camaldulenſis verſione. De Palladii & Moſchi ſcriptis dictum ſupra hoc capite: De Theodoreti Philotheo, in volumine ſeptimo hujus Bibl. p. 434. ſeq.

Appendicis loco ſubjicitur *Heraclidis* paradiſus & *Palladii* Lauſiaca incerto ſed veteri Interprete, nec non *Ægyptiorum Patrum ſententiæ* auctore Græco incerto, ex verſione *Martini* Epiſcopi Dumienſis. Toti volumini prolegomena copioſa de ſcriptoribus & interpretibus, ſingulis etiam libris prolixæ de Hieronymo, Rufino, Palladio &c. præfationes præmittuntur, illuſtrandóque operi præter notas eruditas pasſim adjectas, additum ad calcem *Onomaſticon* rerum & verborum difficilium, quæ in univerſis hiſce Patrum vitis occurrunt. p. 776-813.

Idem Roſweidus ante faſtos ſuos ſive Catalogum Sanctorum, quorum vitæ in Belgicis Bibliothecis Manuſcriptæ, Antwerp. 1607. 8. promiſit opus ingens Tom. XVIII. de vitis Sanctorum undique conquiſitis & ad MSS. Codices accurate editis & emendatis: I. de vita CHriſti & feſtis ejus. II. de vita B. Mariæ & feſtis ejus. III. de Sanctorum feſtis diebus publice ſolennibus. IV.-XV. de Sanctis menſe Januario Februario cæterisque menſibus per totum annum. XVI. Martyrologia Variorum. XVII. illuſtrationum in vitas Sanctorum, libros octo. 1. de auctoribus vitarum Sanctorum. 2. de Sanctorum tormentis. 3. de imaginibus Sanctorum. 4. de ritibus Eccleſiæ quorum hic mentio. 5. de ritibus profanis. 6. de tempore ſeu Chronologia. 7. de locis ſeu Chorographia.

graphia. 8. De verbis obſcuris ordine Alphabetico. XVIII. den
Indicum tredecim. 1. Nominum Sanctorum ordine Alphabetico.
Sanctorum omnium cum notatione patriæ, ſtatus, laureolæ, temp
loci, auctoris, vitæ. 3. Index per ſtatus Sanctorum, ut religi
virgo, vidua, conjux &c. 4. Index per officia SS. ut Apoſtolus,
ſcopus &c. 5. Topologicus per provincias è quibus Sancti, It
Franciæ &c. 6. locorum ubi coluntur Sancti ut Patroni. 7. Index
ctorum pro curationibus certorum morborum. 8. Index Sancto
qui patroni certorum opificiorum. 9. nominum propriorum, h
num, locorum, urbium. 10. Index locorum S. Scripturæ quæ in
explicantur. 11. Index Controverſiarum. 12. Catechiſticus &
denique rerum & verborum.

Hanc ſciagraphiam cum conſpexiſſet Bellarminus Cardin
rogaſſe fertur * qua ætate is eſſet qui hæc tanta promitteret?
que ubi didicit quadraginta jam annos natum eſſe, quæſivit p
illine ſit exploratum victurum ſe adhuc ducentos annos, tan
enim temporis requiri ad illa pro dignitate digerenda & elabo
da. Et ſane centum amplius ab eo tempore anni elapſi ſunt,
ſpatio vix vitas Sanctorum de primoribus ſex anni menſibus à
ribus Roſweidi ſociis & conſilii ſectatoribus recenſitas editasque
bemus.

XVII. Memoranda etiam hoc loco eſt *Hiſtoria Chriſtiana*
rum Patrum ſpiſſo Volumine in fol. quam ante Roſweidum Pariſiis 1
edidit *Renatus Laurentius de la Barre*, Nobilis Normannus, idem
Tertullianum à ſe illuſtratum ibid. 1580. fol. in lucem emiſ
In hac Hiſtoria continentur, perinde ut in Roſweidi vitis Pat
Latine omnia non Græce:

1. Liber ſuppoſitius de vita, miraculis & aſſumtione B. Joa
Apoſtoli ſub falſo nomine *Prochori* Diaconi, Chriſti diſcipuli. Idem La
legitur in omnibus Bibliothecæ Patrum editionibus: Græce necdum
cem integer vidit, nam pars tantum exſtat Græce cum Seb. Caſtali
verſione in editione tertia Catecheſeos B. Lutheri utraque lingua e
à Mich. Neandro Baſil. 1567. 8. p. 526. & in poſteriore Orthodoxo
phorum editione Baſil. 1569. fol. T. 1. p. 85. Προχόρυ τοῦ ἑνὸς τῶν χε
τῶν ἑπτὰ καταςαθέντος ἀνεψιοῦ Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος περὶ Ἰωά
τοῦ θεολόγου καὶ εὐαγγελιςοῦ ἱςορία. Exſtat Græce MS. in Bibl. Cæſar
ſed ſine nomine auctoris, ut teſtatur Lambecius lib. IV. p. 129.

* B. Tho. Ittigius de Bibliothecis Patrum p. 756.

De Prochoro videndus Godfridus Henſchenius in Actis Sanctor. IX. April. T. 1. p. 818. 910. De narratione illa Auctores Diarii Theologici Unſchuldige Nachrichten von alten und neuen Theologiſchen Sachen A. 1710. p. 665. & quæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Teſt. p. 816. ſeq. Plenam fabulis ridiculis & vix ante trecentos annos confictam explodit poſt tot alios Tillemontius in Johannis Evangeliſtæ vita T. 1. memor. Hiſt. Eccleſ. p. 355.

2. Hiſtoria certaminis Apoſtolici ſub falſo *Abdiæ* Babyloniæ Epiſcopi nomine libris XII. ex editione Wolffgangi Lazii, ** adſperſis in margine hinc inde brevibus notis.

3. Vitæ SS. *Matthiæ* Apoſtoli, *Marci* Evangeliſtæ, *Clementis* Rom. *Cypriani* Epiſcopi Carthag. & *Apollinaris* diſcipuli Petri, quales idem Lazius ediderat.

4. Libri duo *de Paſſione Apoſtolorum Petri & Pauli* ad Eccleſias Orientales, ſuppoſiti *Lino* Pontifici Romano, & primum editi Pariſ. 1512. fol. à Jac. Fabro ad calcem Epiſtolarum Pauli Apoſt. & deinde in Bibliothecis Patrum nec non in Actis Sanctorum 29. Junii, Tomo V.

5. *Palladii* Lauſiaca Hiſtoria ex verſione Gentiani Herveti.

6. *Theodoreti* Θεοφιλὴς ſive religioſa hiſtoria ex ejusdem Herveti verſione.

7. *Theodori* Studitæ ſermo funebris A. C. 916. dictus in S. Platonem, Guil. Sirleto interprete ut exſtat Tomo VII. Lipomanni, & apud Surium ad 16. Septembr. Idem Græce & Latine ex Henſchenii verſione occurrit in Actis Sanctor. T. 1. Maji p. 366. & Græce in appendice ejus Tomi p. XLVI.

8. *Ege-*

** Wolfg. Lazius Baſil. 1552. fol. vulgavit Abdiam quem pro genuino habuit decem diviſum libris, eique præmiſit Carmen heroicum de paſſione D. N. JEſu CHriſti, velut incerto veteri autore ſcriptum ad Donatum Epiſcopum, ſed cujus auctorem conſtat eſſe Hieronymum Paduanum. Abdiæ ſubjunxit Lazius Vitam *S. Matthiæ* incerto auctore, verſam ut ait ex Hebræo p. 118. Hiſtoriam *Marci* Evangeliſtæ ex veteri deſcriptam Codice p. 128. Vitam *Clementis* Romani, p. 131. *S. Cypriani* p. 137. *S. Apollinaris* Martyris p. 139. Vitas XII. *Apoſtolorum* ſcriptas à Joachimo Perionio p. 148. & Severi Sulpitii de vita *S. Martini* Turonenſis libros I. I. Vitam *S. Nicolai* Myrenſis Epiſcopi ex Simone Metaphraſte verſam Latine à Leonardo Juſtiniano Patricio Veneto: & vitam *S. Antonii* quam ſcripſit S. Athanaſius, ex verſione Evagrii presbyteri. Denique volumen claudunt Baptiſtæ Mantuani carmina de S. Matthia Apoſtolo, Marco Evangeliſta, Clemente Rom. SS. Cypriano, Nicolao, Antonio & Martino Turonenſi.

8. *Egesippi* libri V. de exitio urbis Hierosolymæ, subjuncta ta-bula concordantiarum cum libris Josephi de bello Judaico, ex qui-bus translati videntur.

9. *Pauli Orosii* historiarum adversus Paganos libri VII.

10. *Gregorii Turonici* Historiæ Francorum libri X. cum ap-dice sive libro XI. alterius scriptoris, & ejusdem Gregorii de Gloria Mar-tyrum libris II. & de gloria Confessorum lib. I.

11. Venerabilis *Bedæ* Ecclesiastica Historia gentis Anglo-rum libris V. ejusque epitome, eodem Beda auctore, cum auctario alte-rius scriptoris ab A. 735. ad 766.

12. *Sigeberti* Gemblacensis Chronicon ab A. C. 381. usque ad A. 1113. cum continuatione *Roberti de Monte* A. 1186. defuncti, u-continuatio quæ inde producitur usque ad A. 1210. non potest agno-re auctorem eundem Robertum, sed ab aliquo Monacho Gemmetic adjecta est, ut pulchre monuit Conradus Janningus in dissertat inserta Tomo VII. Act. Sanctorum Junii.

13. *Adonis* Archi-Episcopi Viennensis Chronicon ab condito usque ad A. C. 879.

14. Martyrologium *Usuardi* cum additionibus ex marty-giis Romanæ Ecclesiæ & aliarum, & annotatione eorum qui de ctis illis meminerunt.

XVIII. SCRIPTORES de Vitis Patrum ac Mo-chorum: dubii, MSti, vel deperditi, Græci Latinique.

Ab *Evagrio* Antiocheno Episcopo, vitas SS. Patrum scriptis primo c-mendatas ait Trithemius de script. Eccles. c. 85. quo loco Ev-um Monachum cum Episcopo confundit, & ex eo quod Epi-pus vitam S. Antonii ab Athanasio scriptam vertit Latine, a-petiit tradendi quod primus ille vitas Patrum scripserit.

Evagrio Pontico, Monacho, S. Macarii discipulo Vitas Patrum tri-runt Gesnerus & alii recentiores. At Gennadius c. XI. de scr. Eccles. testatur Evagrii hujus velut continentissimi & eruditissi Viri mentionem facere *librum qui attitulatur Vita Patrum;* sed ipsi vitas Patrum scripsisse ignoravit.

Petronii Bononienfis Epifc. *vitas Patrum Monachorum Ægypti* memorat Gennadius c. 41. de Scriptor. Ecclef. ubi vide notas Miræi, & vitam Petronii hujus apud Surium 4. Octobr.

Poftumianus Monachus, Severo Sulpicio in vita S. Martini memoratus, cui vitæ aliquæ (haud diverfæ ab editis apud Rofweidum libro fecundo) tribuuntur in quibusdam MSS. tefte eodem Rofweido.

Timothei Epifcopi Alex. vitas probatorum Monachorum, *βίες δοκίμων μοναχῶν* laudat Sozomenus VI. 29. & ex eo Nicephorus XI. 34. Hift. Ecclef.

Valerii Afturicenfis presbyteri (circa A. C. 902.) Vitas Patrum Orientalium jufto volumine Gothicis literis exaratas evolviffe fe in Bibl. Ecclefiæ Toletanæ pridem teftatus eft Chriftophorus de Caftro apud Rofweidum in prolegom. p. 15.

XIX. Scripta de Sanctis, nec non Menologia, Menæa &c. Ecclefiarum Orientalium.

Eufebii liber de Martyribus *Palæftinæ*, libro ejus Hift. octavo fubjunctus legitur: & Græce ac Latine exftat etiam in V. C. Theodorici Ruinarti Actis felectis Martyrum, ut dixi T. VI. hujus Bibl. p. 91. De ejusdem Eufebii *συναγωγῇ τῶν ἀρχαίων μαρτυρίων* five collectione deperdita Veterum Martyriorum, præter ea quæ ibidem p. 101. monui, tria jam habeo quæ addam. Primo deceptos fuiffe eos qui opus hoc integrum Græce extitifte affirmarunt in Bibliotheca Scorialenfi. Vide Florentini admonitiones prævias ad Martyrologium Hieronymi p. 12. Deinde de librorum numero, quibus opus illud conftitit, rem non effe adeo exploratam. Nam duabus librorum decadibus Eufebium narrationes de Martyribus effe complexum, traditur in Actis S. Sylveftri apud Lambecium T. VIII. p. 321. feq. ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος ἡνίκα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγραφεν ἱστορίαν, παρέλειπεν ἐκεῖνα ὧν μνήμην ἐποιήσατο ἐν ἑτέροις αὐτοῦ πονήμασι. Καὶ γὰρ ἐν εἴκοσι λόγοις, τουτέστι ἐν δύο δεκάσι σχεδὸν τῶν ἐν ἁπάσαις ἐπαρχίαις μαρτύρων, ἐπισκόπων, ὁμολογητῶν καὶ ἁγίων γυναικῶν καὶ παρθένων παρεσκεύασε τὰ πάθη φέρεσθαι. Idem librorum viginti numerus confirmatur in prologo ad *Martyrologium* Ufuardi, ubi legas Conftantinum *Magnum* ab Eufebio rogatum ut Acta *Martyrum* ex archivis Judicum in diverfis Imperii Rom. locis exfcribi

& ad ſe dirigi juberet, idque ab Imperatore factum atque inde
ſebium omnium Martyrum martyria libris viginti complexum
ſe. At in actis ejusdem Sylveſtri, qualia Græce & Latine e
Combefiſius in triumphis Martyrum ſelectis, *Pariſ.* 1659. 8.
viginti ſed undecim libros memorari video. p. 258. Εὐσέβιο
Παμφίλου τὴν Ἐκκλησιαστικὴν συγγράφων ἱστορίαν παραλέλοιπεν ἐ
ρου ταῦτα εἰπεῖν ἅπερ ἐν ἄλλοις συντάγμασιν ἔφρασεν· Ἐπέθ
γὰρ ἐν ἕνδεκα λόγοις τὰ παθήματα σχεδὸν τῶν ἐν ἁπάσαις ἐπα
αις ἀθλησάντων μαρτύρων καὶ Ἐπισκόπων καὶ ὁμολογητῶν. Οὐ μὴν
καὶ γυναικῶν καὶ παρθένων ὅσαι ἀνδρείῳ φρονήματι διὰ τὸν Δεσπ
ἀγωνίσαντο Χριστὸν, ἀνεγράψατο. Euſebium *in libro de quinque*
libus coronatorum laudat Johannes de Hamburgo, Carthuſienſis
pe Pragam Monachus in Epiſtola A. C. 1404. ſcripta ad Henri
Olemannum, Canonicum Northunenſem edita à B. Dorsheo i
rallelis Monaſtico Academicis p. 176. Denique non omitten
quod A. 1716. inventus ut ajunt in Syria, Romamque allatus eſt
dex qui fertur A. C. 473. ſcriptus eſſe Syriace, & complecti H
riam Martyrum Occidentis ab Euſebio compoſitam. Hunc una
aliis monumentis Syriacis à Joſepho Aſſemanno Maronita ſimi
Romam apportatis * Latine vertendum lucique donandum pub
libenter evolvent Antiquitatis Eccleſiaſticæ ſtudioſi: licet ſi G
ce alicubi Euſebianum opus ſe offerret, non dulcius modo ſe
ſecurius ex ipſo fonte hauriretur.

Theodoriti Hiſtoria religioſa. de qua T. VII. hujus Bibl. p. 434. ſeq.

Menæa Græcorum de quibus dixi ad Allatium de libris Eccleſi
cis Græcorum p. 57. editionis à me curatæ T. V. hujus
In Eccleſiæ CPolitanæ uſus eſſe compoſita notat Tillemon
T. 7. memor. Eccleſ. p. 13.

M

* Inter cætera ſunt, S. Athanaſii liber de incarnatione ſcriptus Syriace. A. C. 56
Jacobi Niſibeni Homiliæ. S. Jacobi Saragenſis Epiſcopi homiliæ 76. S. Iſaaci
ſermones. S. Ephrem Syri exegeſes in Vet. Teſt. libros. Dionyſii Barſalibari, Epi
Aonidenſis Commentarii in IV Evangeliſtas. Chronicon Edeſſenum à Chriſto na
A. 523. Dionyſii Syror. Jacobitarum Patriarchæ Chronicon ab Orbe condito ad
773. Alexandrinorum Patriarcharum Hiſtoria ad annum æræ Diocletian. 10 4. (C
ſti 1378.) Nomocanon Eccleſiæ Antiochenæ. Geographica totius Ægypti deſcri
item arbores, metalla, animalia, monetæ, opera publica, regimen, Epochæ &c. G
hiſtoria Calipharum à Mahomete ad annum Hegiræ 903 (CHriſti 1497.) Abd
meni Hiſtoria Ægypti. Hieroſolymitana Hiſtoria ad annum Hegiræ 900. (Ch
1493.) Achmetis Caraphi objectiones LXX. contra Evangelium &c.

Menologia varia Græcorum, de quibus ad eundem Allatium p. 61. seq.

Menologium ex Bibliotheca Frid. Lindenbrogii descriptum, quod olim fuerit in usu Ecclesiæ CPolitanæ, laudat Papebrochius Act. Sanctor. T. 2. April. p. 67.

Anthologium Græcorum e Menæis decerptum & à Clemente VIII. approbatum editumque Romæ 1598. 4. cum præfat. Antonii Arcudii. De aliis Anthologii editiônibus dictum ad Allatium p. 66. seq.

Matthæi Raderi S. J. Viridarium Sanctorum ex Menæis Græcorum collectum, annotationibus & similibus Historiis illustratum. Pars I. Augustæ Vindel. 1604. 8. & Pars II. & III. de simplici obedientia & contemptu sui, & illustria Sanctorum exempla. ibid. 1614. 8. Hæc veluti in gustum Raderus, qui Menæa integra Latine vertere, & utraque lingua edere habuit in animo. Confer quæ de inedito illo Raderi opere Papebrochius in Actis Sanctor. ad T. 2. April. p. 609. Etiam Menologium *Maximi Margunii*, excerptum è Menæis, & ab Antonio Pinello lingua Græca vulgari editum Venet. 1529. 4. Latine vertere coepit idem Raderus Bollando teste præfat. ad T. I. Januar. p. LV.

Græcorum & *Syrorum Calendaria* à Gilb. Genebrardo præmissa Commentariis in Psalmos.

Ruthenorum Calendarium ab Antonio Possevino editum in apparatu Sacro, T. 2. in voce, *Rutheni.*

Menologicum Ruthenicum quod Amstelodami à Laurentio van der Hem accepit Papebrochius, & cum Menologio Græco metrico præmisit Tomo I. Act. Sanctorum Maji.

Menologium Slavo Russicum editum Moscuæ A. 1679.

Calendarium Æthiopicum, in Jobi Ludolfi commentario Hist. Æthiopicæ.

Calendarium Hierosolymitanum in Lucæ Waddingi Annalibus Minorum, T. 3. ad A. C. 1342. n. 49.

Coptici Calendarii specimen apud Bollandum p. LVI. præfat. &c.

Scripta de Sanctis, nec non Calendaria, Martyrologia Ecclesiarum Occidentalium.

Vetustissimum *S. Hieronymi* Martyrologium, editum primum à *Luca Dacherio* T. IV. spicilegii Paris. 1661. 4. & sub titulo veteris Ecclesiæ Occi-

Occidentalis Martyrologii cum amplissimo Commentario & er tis exercitationibus à *Francisco Maria Florentinio*, Lucæ 1668. In Dacherii editione, Sancti Hieronymo posteriores alio chara re literarum expressi sunt.

Prudentius peristephanon sive de Coronis & Passionibus Martyrum ber, hymnis XIV. constans. *Librum Coronarum* vocat *Greg Turonensis* cujus libri II. de gloria Martyrum & Confessorum lib itidem huc pertinent. Et *Joannis Cassiani*, Gregorio antiqui collationes Patrum &c.

**Martyrologium Romanum* parvum, cum Adone vulgatum ab *Heri Rosweido* Antwerp. 1613. fol. dicatumque Paulo V. & deinde in tum Bibliothecæ Patrum T. XVI. edit. Lugd. quod non posse genuino illo ac sincero Romano veteri haberi probant Valesius Ex de hoc Martyrologio, ad Eusebii calcem, Andreas Sanssæus de M sticis Galliæ scriptoribus p. 981. seq. Florentinus prolegom. Martyrolog. Hieron. p. 17. seq. Satis antiquum tamen ostendit Baptista Solerius cap. 2. prolegom. ad Usuardum.

Kalendarium Ecclesiæ Carthag. apud Mabillon. T. 3. Analect. p. 398

Kalendarium Polemei Silvii ad Eucherium Episcopum (A. C. 448. quo excerpta dederat Bollandus præf. ad T. I. Act. Sanctor. Jan XLIV. integrum una cum Kalendario Ethnico Fulvii Dionysii Ph cali exhibet Jo. Baptista Solerius T. VII. Act. Sanctorum Maij.

Kalendarium à Dacherio editum T. X. spicilegii. & *Kalendarium* sive *ctionarius* in libro Sacramentorum Gregorii M. &c.

Kalendarium Romanum nongentis annis antiquius, quod ex MS. M nasterii S. Genovefæ Paris. prodiit cum notis *Joannis Fron nis*. Paris. 1652. 8. Calendariorum usum in Ecclesia Marty logiis antiquiorem esse notat Antonius Pagi in Critica Baron na ad A. C. 64. n. 6.

Kalendarium Mutinense editum à V. C. Benedicto Bacchino ad calc libri Pontificalis Aguelli, Mutinæ 1708. 4.

Bedæ (A. 730.) Martyrologium genuinum cum *Flori* Diaconi Lugd. (c ca A. 830.) additamentis, distincto literarum charactere excu ab Henschenio publicatum in Actis Sanctor. ante T. 2. Mart Nam quod sub Bedæ nomine prodiit Antwerp. apud Plantin. 156 12. atque inter Bedæ opera Tomo III. multis modis ex Adone aliis interpolatum esse constat. Vide Bollandi prolegom. ad Ac Sanctor. Januarii p. XL. seq.

W

Wandelberti Monachi Prumienfis Benedictini (circa A. 842.) Martyrologium meretricum verfibus Hexametris, quod poft priores minus integras editiones, quæ inter Bedæ opera & cum Jo. Molani Ufuardo lucem viderunt, vulgavit Lucas Dacherius Tom. V. fpicilegii Paris 1661. 4.

Rabani Mauri (circa A. 845.) Martyrologium ab Henr. Canifio editum T. VI. Antiquar. Lectionum. Ingolftad. 1604. 4.

Notkeri cognomento Balbuli, monachi S. Galli Martyrologium, editum ab eodem Canifio tomo eodem.

Adonis ab A. 859. Archi-Epifcopi Viennenfis Martyrologium ex quatuor Codicibus recenfitum à *Jacobo Mofandro*, in tomo feptimo Vit. Sanctor. Laurentii Surii, Colon. 1581. fol. & ab *Heriberto Rosweydo* emendatum Antwerp. 1613. fol. atque in Bibliotheca Patrum Lugd. 1679. Tomo XVI. ex Rosvveidi edit. recufum.

Ufuardi Monachi *S.* Germani de Pratis Martyrologium ad Carolum Calvum circa A. 875. quod novisfime ex ipfo, ut non dubitant, Ufuardi quod fervant avtographo vulgaverunt Benedictini Parif. 1718. 4. poft editiones minus finceras Lubecenfes A. 1475. 4. fub titulo *rudimenti novitiorum* & 1490. 4. fub tit. *doctrinale clericorum*. Belgicam fub tit. Jacobi de Voragine 1480. Colonienfes 1490. & cum Greveni auctario 1515. 1521. Venetam fub tit. Romani Martyrologii, editore Bellino à Padua, Auguftiniano 1498. Patavinam, eodem Bellino editore 1500. Parifienfem 1521. Venetas alias 1509. 1517. 1549. curante Alex. Peregrino presb. Brixienfi. Parifienfem Joannis Munerati 1536. Et quas cum notis edidere *Jo. Molanus* Lovanii 1568. 8. Antvverp. 1583. 8. *Laurentius de la Barre* in hiftoria Chriftiana veterum Patrum, Parif. 1583. fol. & nuper *Jo. Baptifta Solerius* S. J. Antvverp. 1714. fol. maximo ftudio in hoc verfatus. Romam pariter & Gallicam, multasque alias Ecclefias per longum tempus ufas hoc Ufuardi martyrologio, monet Jo. Launoius in præf. ad judicium de controverfia fuper exfcribendo Parifienfis Ecclefiæ Martyrologio. Parif. 1671. 8. qui p. 8. etiam Rothomagenfem editionem Ufuardi A. 1507. factam memorat.

Martyrologium fecundum morem Romanæ & univerfalis Ecclefiæ editum à *Francifco Maurolyco*, Abbate Meffanenfi. Venet. 1568. 1570. 12.

Martyrologium Romanæ Ecclefiæ, cum notis *Petri Gaefinii*, protonotarii Apoftolici vulgatum Venet. 1578. 4.

Martyrologium Romanum, Rom. 1584. 4. quam editionem ribus præfert & secutum se esse Baronius testatur, recusam. werp. 1586. 8.

Martyrologium *Romanum* ad novam Kalendarii rationem & Eccl sticæ Historiæ veritatem restitutum, Gregorii XIII. jussu edi & Sixto V. dicatum, cum notationibus *Cæsaris Baronii.* 1586. 1630. fol. Venet. 1587. fol. 1602. 4. Colon. 1603 Antwerp. 1613. &c. Et cum Geographicis tabulis & notis *Augustinum Lubinum* Paris. 1661. 4. *Philippi Ferrarii* nova pographia in Martyrologium Romanum. Venet. 1609. 4. dem Catalogus Sanctorum qui in Martyrologio Romano sunt. ibid. 1625. 4. *Lucæ Holstenii* animadversiones ad Ba Martyrologium prodiere Paris. 1664. 8. Non pauca adve veterum martyrologiorum fidem à Galesinio inserta esse & nio notat Jo. Launojus in discussione responsionis de du Dionysiis cap. 7.

Martyrologium Romanum Urbani VIII. auctoritate recognitum. 1632. 8.

Martyrologium *Ecclesiæ Germanicæ* pervetustum quod per DCC. nos delituit, editum & commentario illustratum à *Matthia derico Beckio.* Augustæ Vindel. 1687. 4.

Martyrologium *Gellonense* Tomo XIII. Spicilegii Dacheriani.

Martyrologia quinque vel sex quæ vulgavit Jo. Baptista Sole Tom. VII. Actor. Sanctor. Junii Antwerpiæ 1717. fol.

Vincentius Bellovacensis, non Episcopus sed Lector regius Bellovac domo S. Ludovici. A. C. 1264. defunctus, in speculo suo storiali quod in A. C. 1244. desinit, & in libros XXXI. est visum, fuse etiam persequitur Vitas Sanctorum. Prodiit rimberg. 1473. Mogunt. 1474. fol. & inter opera Vincen Basil. 1481. Venet. 1484. & 1591. & ex emendatione Be dictinorum Collegii Vedastini, Duaci 1624. fol. Gallice eti interprete Joanne de Vignay, Paris 1521. fol. Vide de Bollandum præf. ad T. 1. Januarii p. 19. Natalem Alex. VII. Hist. Eccles. p. 138. edit. in fol. & Jac. Echardum in de scriptis Vincentii Bellovacensis, Paris 1708. 8. Memorias terarias Trevoltinas illius anni p. 1479. seq.

Jacobi de *Viragine* sive vico virginis, Ligurum civitate, Ord. P dicator. Episcopi Genuensis, Historia Lombardica sive leg

da aurea de vitis Sanctorum, scripta circa A. C. 1290. & licet plena fabulis, lecta avidissime & excusa sæpius, Norimb. 1478. 1493. Daventriæ 1479. Colon. 1483. Venet. 1483. Lovan. 1485. Basil. 1486. Argentinæ 1486. 1496. Lugd. 1510. Argentin. 1518. & ex Claudii Rotæ recensione Lugd. 1519. & 1531. fol. *Quæ* sequuntur post caput CLXXVII. addita sunt ab Antonio Libero Susatensi. Fuit etiam qui Legendam istam abbreviatam ederet Venet. 1487. fol. & qui Gallice verteret, Joannes de Vignay. Paris 1546. fol.

Joannis Tinmuthensis Historia aurea A. 1360. scripta 3 grandibus voluminibus MS. in Bibl. Lambethana, & *S*anctilogium Britanniæ MS. cum supplemento in Bibl. Collegii Corporis CHristi apud Cantabrigienses, & in Cottoniana. Ex hoc Sanctilogio multa ad verbum repetiisse *Joannem Capgravium*, notat Caveus ad A. 1366. Pronior tamen ad fabulas lectori commendandas ostenditur à Wilhelmo Nicholsono in Bibliotheca scriptorum Angliæ p. 98. Omitto alia inedita opera de sanctis quæ à Bollando memorantur, *Petri Calonis*, *Bernardi Guidonis* Episcopi Lodevensis, *Ruggerique* & *Arvodulphi* Monachorum Fuldensium, & *Joannis Gilemanni* atque *Antonii Gentii*.

Petri de Natalibus Veneti Catalogus Sanctorum divisus in XII. libros & absolutus A. 1382. (de quo supra p. 16. memini) prodiit primum Vicentiæ 1493. fol. cum nonnullis sanctorum gestis ab *Antonio Verle*, nobili Vicentino subjectis: Hinc Argentinæ 1562. Lugd. 1508. & ex emendatione *Alberti Castellani* Veneti, qui & ipse vitas plures addidit, Venet. 1516. 4. Denique Lugd. 1543. fol. Diligentissime de hoc Petro Natali disserit Apostolus Zenus V. C. in Diario Veneto, Giornale d' Italia T. XVI. p. 449-468.

Rudolphi de Rivo Decani Tungrensis, qui A. C. 1403. 3. Nov. obiit, Calendarius Ecclesiasticus generalis, quem ad calcem Usuardi vulgavit Jo. Molanus, Lovan. 1568. 8.

Antoninus Florentinus, Ord. Præd. Archiepiscopus Neapolitanus A. 1459. defunctus in summa *Historiali* sive Chronico quod ad orbe condito ad sua tempora perduxit, multa etiam passim de Sanctis & eorum gestis prolixe commemoravit. Prodiit tribus voluminibus in folio Venet. 1482 Norimb. 1484. Basil. 1491. & denique Lugduni 1583. ex recensione Petri Maturi S. J. qui notas etiam addidit.

De

De Antonino hoc adeundus Papebrochius ad 2. Maj. T. 1. 311. ad 338, & de scriptis ejus p. 322. seq. Vide sis e ad T. 7. p. 553. 681. seq.

Index SS. Martyrum quorum corpora S. Gregorii M. temporibu mæ quiescebant, editus ab eruditiss. Muratorio T. 2. anecd Latin. p. 191.

Necrologium S. Dionysii, vulgatum à Mich. Felibienio, Monacho B dictino in Historia Abbatiæ Regalis S. Dionysii edita Gallic ris. 1706. fol. Plura ejusmodi inedita necrologia memorat Lab in Bibl. nova MStorum p. 33.

Recentiorum collectiones de Sanctis.

Bonini Mombritii Mediolanensis Legendarium sive Acta Sanctoru Volum. fol. Mediolan. 1474. raro obvium opus.

Anonymi qui circa A. C. 480. vixisse perhibetur, sub titulis dige *magnum speculum exemplorum* editum Daventriæ 1481. Colon. 1 Argentinæ 1487. & 1497. Hagenoæ 1519. & à Joanne Ma S. J. recensitum ac locupletatum, Duaci 1607. Antwerpiæ dem anno, & Colon. 1611. 8.

Vitæ Patrum, Hominum lumen, cœli Via. 1507. fol. Eædem sæpius recusæ, variis locis & denique emendatius editæ ab riberto Rosweido, de quo supra p. 27. seq.

Viola Sanctorum, Hagenoæ 1508.

Hieronymi de Villavitis, Canonici regularis, *Panis quotidianus*. ib. 15

Jac. Fabri agones Martyrum primi mensis. Paris. 1525. & Rom. 15 fol. editi, rariusque & ipsi obvii.

Georgii Wicelii Hagiologium sive Historia de Sanctis Dei. Mogunt. 1541.

Vitæ Patrum in usum Ministrorum Verbi, quoad ejus fieri potuit re gatæ per *Georgium Majorem* cum præfatione D. Mart. Lutheri. teberg. 1544. 8. & 1559. & 1578. & Germanice interprete S stiano Schwan, Pastore Ratzeburgensi Lubec. 1654. 8.

Theodori Lober à Stratis Prototypon veteris Ecclesiæ. Colon. 1547. fol.

Aloysii Lipomanni, Veronensis Episcopi, Vitæ Sanctorum tomis Rom. 1551-1560. in 4. de quibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 7

Laurentii Surii Carthusiani, Vitæ Sanctorum Orientis & Occidentis c lectæ undique & per anni seriem digestæ sex Voluminibus in Colon. 1569. & Venetiis 1581. atque iterum Coloniæ 1581. adj cto septimo tomo supplementi per *Jacobum Mosandrum*. Et de

que novis accesſionibus locupletatum ibid. 1618. fol. ſex Voluminibus. Quod pasſim ipſe velut in laudem * profitetur Surius ſtylum ſe Actorum veterum elegantiæ cauſa mutaſſe vel contraxiſſe, eâ re exiguam gratiam tulit ab iis qui antiqua monimenta malunt ſincera & integra evolvere. Cæterum ex Surio hauſerunt Franciſcus Haræus, Fr. Zacharias Lippeolus, Cornelius Grasſius aliique plures qui poſt illum vitas Sanctorum Latine, Italice, Hiſpanice, Germanice prodiderunt.

Heriberti Roſweidi Ultrajectini S. J. Faſti ſive Catalogus Alphabeticus Sanctorum quorum Vitæ in Belgicis Bibliothecis Manuſcriptæ: Antwerp. 1707. 8. Ejusdem Vitæ Sanctorum ibid. 1619. fol. & auctiores, 1629. fol. duobus tomis. Vitæ ſanctarum Virginum quæ in ſæculo vixerunt, cum tractatu de ſtatu Virginitatis. ibid. 1626. & 1642. 8. Silva eremitarum Ægypti ac Palæſtinæ. 1619. 4. De ejusdem Roſweidi Vitis Patrum abunde dictum ſupra. p. 27. ſeq.

Acta Sanctorum ex Roſvveidi conſilio, induſtria incredibili, maximoque labore collecta, recenſita, editaque & ad extremum menſis Junii perducta à Jeſuitis Antvverpienſibus *Jo. Bollando*, *Godfrido Henſchenio*, *Daniele Papebrochio*, *Franciſco Baërtio*, *Conrado Janningo*, *Nic. Rayæo* & *Jo. Baptiſta Solerio*, tomis ſatis ſpisſis XXV. in fol. quorum primus lucem vidit Antvverpiæ 1643. poſtremus 1717. Bollandus operi immortuus eſt A. 1665. 12. Sept. ætat. 71. Henſchenius A. 1681. ætat. 81. Papebrochius A. 1714. 28. Jun. ætat. 87. ** Januarius menſis duobus tomis abſolvitur, Februarius tribus, Martius tribus, Aprilis totidem, Majus ſeptenis, Junius ſeptenis. Cenſura inquiſitionis Toletanæ adverſus Acta Sanctorum pridem, deferentibus, ut eſt credibile, Carmelitis vibrata, ante aliquot jam annos revocata eſt. Qui autem elaborandi reſtant ſex menſes poſteriores, vix videtur ſpes illos intra breve adeo tempus lucem viſuros eſſe, ſi verum eſt quod audivi laborem omnem colligendi Acta ejusmodi viros jam memoratos & excerpendi ſtudium ac primores ſex menſes, velut ulterius vita & induſtria non profecturâ, circumſcripſiſſe.

Theodorici Ruinarti Monachi Benedictini Acta Martyrum ſincera & ſelecta cum notis, Pariſ. 1689. 4. & auctiore editione Amſtelod. 1713, fol.

F

* Confer Dallæum c. 4. de uſu Patrum p. 82. *Certe veri ſtudioſis non admodum placet viri induſtria, ac quod ſtylo ſuo pleratque vitas componendo maluit elegantiora quam veriora dare*, inquit Combefiſius T. 1. Bibl. Concionatoriæ p. 23.

** Vide Bollandi vitam ante T. I. Martii, Henſchenii ante T. VII. Maji, Papebrochii ante T. VI. Junii.

fol. & Gallice a Droueto de Maupertuy. Parif. 1708. 8. du Volum.

Ambrofii Novidii Fracci, Faftorum facrorum libri XII. ad Paulum Pontificem. Antwerp. 1559. 8.

Petri Jufti Sautel, S. J. Annus facer Poëticus. Lugd. 1679. 12.

Claudii Caftellani (Chaftelain) Canonici Ecclefiæ Parifienfis Hagi mafticum five Vocabularium Hagiologicum, hoc eft Index l pletisfimus Sanctorum quorum nomina vulgari ufu corrupt runtur, addita notatione temporis quo floruerunt, & diei memoria eorum in Ecclefia recolitur, præfixus exftat Ægidii nagii Originibus linguæ Gallicæ Parif. 1694. fol. longeque ple & accuratior eft fimilibus indicibus quos dedere Claudius Rc tus in Gallia Chriftiana, & in anno fuo fancto Gallice edito lippus Labbeus S. J.

Tiofridi opus de Epitaphiis Sanctorum.

Simonis de Peyronet Catalogus Sanctorum & Sanctarum cum notis, l poftumus editus Tolofæ 1706. 4. Nonnulla omiffa ab eo & n pofita Sanctorum nomina notantur in *Memoriis* literariis Trevi nis illius anni p. 1581. feq.

Calendaria quæ extabant in *Miffalibus* antiquis, ut Alberti Krantzii cundum ritum laudabilis Ecclefiæ Hamburgenfis: Argentor. 15 fol. & in miffali fecundum ritum Ecclefiæ Bremenfis ibid. 1511.

Specimen Calendarii Ecclefiaftici, continens fefta, Sanctorumque nom per totum annum cum brevi commemoratione qui qualesque f rint & quare memoria eorum Calendario fit illata. *Holmiæ* 1708.

Omitto fermones de fanctis, ut funt Parati. Norimb. 1500. fol. &c.

Jo. Oforii Lufitani, Colon. 1602. 8.

Henrici Engelgrave Cœlefte Pantheon, five cœlum novum in Fefta & fta Sanctorum Colon. 1659. 8. Lucis Evangelicæ pars III. &c.

Hagiologia & Martyrologia quædam fpecialis.

Fœminarum.

Jacobi Bergomenfis de Sanctis & profanis mulieribus & virginibus. Parif. 15 fol. *Herib. Rosweidi* Vitæ fanctarum Virginum Antw. 1626. 1642.

Arturi du Monftier, Rothomagenfis facrum Gynæceum, Parif. 1657. fol.

Francifci Laberii magnum *Menologium* Virginum &c.

Gentium.

De fanctis *Anglo fax.* Georgius Hickefius in diff. Epiftolari f. 115. feq.

Anglicanum Martyrologium *Joannis Wilsoni*, A. 1608. & recognitum A. 1640. *Morlaix* vitæ Sanctorum Britonum in Gallia.

Jo. Molani indiculus & natales sanctorum *Belgii* cum *Arnoldi Raysfii* auctario. Ejusd. Raysfii hierogazophylacium Belgicum, sive de Sanctorum reliquiis. Sacrarium & Calendarium ditionis *Leodiensis*, A. 1618. editum. *Namurcensis* A. 1619. *Auberti Miræi* fasti Belgici & Burgundici. &c.

Martyrologium *Gallicanum*, *Andreæ de Saussay*. Paris 1637. fol. 2. Vol. De sanctis *Lugdunensibus*, *Theophylus Raynaudus* Tom. VIII. Opp. *Jacobi Branche* de vitis Sanctorum *Aruernorum* & *Velaunorum*. &c.

Thomæ Messinghami florilegium Insulæ Sanctorum, seu Vitæ & Acta Sanctorum *Hiberniæ*. Paris. 1624. fol. *Henrici Fits Simon* S. J. Catalogus præcipuorum Sanctorum *Hiberniæ*.

Christophori Broweri, S. J. sidera illustrium & Sanctorum Virorum qui *Germaniam* præsertim magnam olim gestis rebus ornarunt. Mogunt. 1616. 4. *Jac. Gretseri* divi *Bambergenses*. Ingolst. 1611. 4.

Martyrologium *Hispanicum*, *Jo. Tamaji Salazer* Lugd. 1651. fol. VI. tomis. *Antonii Vincentii* Domenecci Ord. præd. Historia Sanctorum *Cataloniæ*. Barcinone 1602.

Philippi Ferrarii Catalogus Sanctorum *Italiæ*. Mediolan. 1613. 4. *Ludovici Jacobilli* vitæ Sanctorum *Umbriæ*, Fulginii editæ Italicè 1626. 4. Martyrologium *Brescianum* quod contra Papebrochii objectiones propylæo T. 2. Aprilis p. XL. seq. defendit Honorius Stella. Vide Diarium eruditorum Parmense, Italice editum A. 1687. p. 83. seq. Acta Erud. T. 3. supplem. p. 114. Cæsaris Francioti de Sanctis *Lucensibus*. Martyrologium *Mediolanense* Pauli Boscæ &c.

Georgii Cardosi Hagiologium *Lusitanum*: & Martyrologium Lusitanum collectum ab aliquot Jesuitis Conimbricæ.

Jacobus à Pinto, S. J. libro III. de Christo crucifixo tit. 4. loco 12. interserit digressionem de Martyribus *Sardiniæ*, & præcipue *Turritanis*.

Davidis Camerarii liber de *Scotorum* pietate A. 1631. *Adami Regii* Calendarium Scoticum.

Octavii Cajetani S. J. idea operis de Vitis *Siculorum* Sanctorum. Panormi. 1617. *Francisci Carrera* Pantheon Siculum sive *Sanctorum* Siculorum elogia. Genuæ 1679. 4. Facit & huc Rocchi Pirri Sicilia sacra, Panormi 1644. fol. ubi inter Episcopos, Sanctorum etiam plurium vitæ traduntur, ut in Ferdinandi Ughelli

 Italia

Italia sacra * Rom. 1644. fol. Volum. Joannis Cheun C Christiana, Paris 1621. 4. Claudii Roberti Gallia Christiana 1621. fol. Scævolæ & Ludovici Sammarthanorum fratrum lia Christiana, Paris. 1656. fol. II. Volum. Matthæi Raderi I ria sancta, Monach. 1615. fol. III. Volum. & Bavaria pia. ib. fol. Arturi du Monstier Neustria pia, Rothomag. 1663. fol. I Warthoni Anglia sacra, Lond. 1691. fol. II. Vol. Georgii Bartl Pontani Bohemia pia. Francof. 1608. fol. &c.

Ordinum Monach.

Arnoldus Wion in ligno Vitæ, edito Venet. 1595. 4. & Germ verso a Carolo Stengelio Augustæ Vindel. 1607. 4. Martyro um *Benedictinum* exhibet libro tertio: cui addere juvat Marty gium Ordinis S. Benedicti ab Hugone Menardo illustratum ris. 1629 8. Gabr. Bucelini Menologium Benedictinum &c. cta Sanctorum Ordinis Benedictini a sexto sæculo ad duo mum continuata a Jo. Mabillonio, nec non ejusdem An quorum tomus quintus sive ultimus definit in A. 1116. tinuandi a præclaro viro Bernardo Pez. Jacobæ Boëttæ Blem annus Benedictinus, cujus meminit illustris Huetius libro d ta sua p. 190.

Martyrologium *Canonicorum* Regularium Constantini Ghinii. 1621.

Marci Antonii Alegre Paradisus *Carmelitici* decoris. Lugd. 1639. fol

Martyrologium *Cisterciense* Chrysostomi Henriquez, * Antw. 1 fol. de quo Bollandus præf. ad Acta Sanctor. Januarii c. 4 9. & præf. ad Acta Febr. c. 6.

Andreas Quercetanus (du Chesne) in Bibliotheca Cluniacensi sive miraculis & scriptis Patrum *Cluniacensium*. Paris 1614. fol.

Martyrologium *Franciscanum* per Arturum de Monstier. Paris 1 fol. Lucas Wadingus &c.

Martyrologium Ord. *Prædicatorum* Venet. 1582. & per Seraphin Siccum Papiensem 1616. Colon. 1620. Et Rom. 1637. Nic. Rodulpho.

Calendarium *Præmonstratense*, per Jo. Chrysostomum van der St &c.

Ca

* Ughelli opus & Sammarthanorum, longe locupletius jam emitti in lucem c utrumque: illud curante Nicolao Coleti, Venetiis: hoc Lutetiæ, Studio Di sii Sammarthani Monachi Benedictini è congregatione S. Mauri.

Calendaria Ecclesiastica, Martyrologia, Vita Sanctorum Linguis vernaculis.

1. *Germanice.*

Passionale durch Stephan. Arndes, Lubec. 1492. fol.

Petri Canisii, Predigern zu Augspurg, der Kirchen-Calender, darinn angezeigt werden die Christlichen Feste und Heiligen GOttes. A. 1562. 4. Editio deinde auctior ex Galesinio & aliis prodiit 1599.

Andreæ Hondorfs, Pfarrherrn zu Drötzig, Calendarium Sanctorum & Historiarum, Germanice editum Lipf. A. 1573. fol.

Casp. Goldworms Kirchen-Calender, Francof. 1574.

D. Hieronymi Wellers Historien etlicher Märtyrer, Magdeburg 1580. 8. & in beati Viri operibus Germanicis junctim editis curante C. V. Christophoro Friderico Læmmelio, Lipf. 1702. fol. T. 2. p. 106. seq. & cum præfatione Hermanni Augusti Francke, Hall. 1697. & 1700. 8.

Fr. Zachariæ Lippeloo Vitæ Sanctorum sive res gestæ Martyrum Confessorum atque Sanctarum Virginum Colon. 1596. 8. quatuor Volum.

Martyrologium Romanum Germanice ab Henr. Adriani. A. 1600. & Andrea Boyo, S. J. 1642.

Henr. Fabricii & D. Valentini Leuchtii Auszug bewehrter Historien der fürnehmsten Heiligen GOttes durch die zwölff Monath des gantzen Jahrs, aus den VI. Tomis Surii. Coln. 1625. fol.

Leben der Väter aus D. Georgii Majoris collection verdeutschet durch M. Sebast. Schwan. Lubec. 1654. 4.

Gottfrid Arnolds erstes Martyrthum, cum Epistolis S. Clementis & Barnabæ Germanice redditis. 1694. 12. Ejusd. Leben der Altväter Hall. 1701. 4. und mit der Vorrede Herrn D. Jo. Daniel Herenschmid, ibid. 1718. 4.

Adami Walasseri Martyrologium Germanice editum, quod memorat Jo. Molanus. &c.

Italice.

Constantini Felicii Medici Calendarium Historicum. Urbini 1577.

Martyrologio Romano. Rom. 1636. 4.

Flos Sanctorum ex Hispanico Alphonsi de Villegas. Venet. 1 fol.

Historia delle sante vergini Romane di Antonio Gallonio. R 1600. 4.

Hispanice.

Martyrologium Romanum à Dionysio Vasquez. Vallisoleti 1586. 4.

Flos Sanctorum, Historia genêral de la vida y hechos de JEsu Cl sto y de todos los Santos de qve reza la Iglesia Catolica, leti 1591. fol. qvinque Voluminibus auctore *Alphonso de Vill* qui vitas Sanctorum illo ordine exponit qvo fit eorum mentic Breviario Romano. Recusum opus hoc sæpius Hispanice ut Ba none 1608. & Compluti nec non Cæsaraugustæ 1616.

Lusitanice.

O Martyrologio Romano, traduzido pelo Padre Alvaro Lobo. imbra 1591.

Gallice.

Les veritables Actes des Martyrs, Acta sincera & selecta ex Theod. R narti collectione versa Gallice a *Drouete de Maupertuy*. Pa 1708. 8. duobus Volum.

Martirologe Romain, nouvelle version avec des notes par le *P. thier*. Paris. 1705. post aliam versionem A. 1624. editam Balduini *Willoti* alteram 1641. tertiamque *Philippi Labbei*, Pa 1643. 4.

Martyrologe universel, contenant le texte du Martyrologe Romi traduit en François, & deux additions a chaqve jour, l'une Saints de France, l'autre des Saints des autres nations, avec catalogve des Saints, dont on ne trouve point le jour. Pa 1709. 4. (par Mr. l'Abbé *Chatelin* Chanoine honoraire de N tre Dame de Paris.) duobus Volum.

Les vies des Saints Peres des deserts & de qvelqves Saintes, *Arnald d'Andilly* Paris 1662. Bruxell. 1694. 4.

les vies des Saints par *Mr. de Fossé.*

les Vies des Saints Peres des deserts de l'Orient & Occident, Mr. *de Villefore.* Paris 1708. 12. 2. Volum.

Nouvelle vie des Saints pour tous les jours de l'année, compos sur les memoires les plus fidelles & les plus veritables de ch qve siecle, par Mr. *l'Abbé de Commanuille*, a Rouen 1701. 1 quatuor Volum.

les Vies des Saints par Mr. *Adrian Baillet.* Paris 1701. fol. tribus Vol. & duodecim Vol. in 8.

La Vie des Saints de Bretagne par Fr. Albert le Grand. a Nantes 1637. 4.

Les vies des Saincts de Champagne recueillies par des gverrois de Jesus. a Troyes 1637. 4.

Histoire des Saincts de la haute Auvergne, par Dominique de Jesus, Charme dechausſé. Paris 1635. 8.

le Martyrologe des Chevaliers de S. Jean de Hierusalem, dits de Malthe, contenant leurs ecloges, armes, blasons & descendents des maisons illustres de l'Europe, par *Matth. de Goussancourt.* Paris 1643. 1654. fol.

Histoire des Martyrs de Japon, par Nicolas Trigault. Paris 1624. 4.

Anglice.

Flowers of the Saints, (Florarium Sanctorum) by Jerome Porter &c.

Martyrologia Protestantium.

Actiones & monimenta Martyrum qui a Wiclefo & Husso ad nostram hanc ætatem in Germania, Gallia, Anglia, Flandria, Italia & ipsa demum Hispania veritatem Evangelicam sanguine suo constanter obsignaverunt. Genevæ apud Jo. Crispinum 1560. 4. Hanoviæ &c. In hoc libro p. 165. b. de Fanino Faventino Ferrariæ A. 1569. passo nonnulla referuntur, quæ ad Vaninum atheum male transtulit Grammondus tantum non ad verbum, ut notatum C. V. Petro Friderico Arpe.

Joan Foxe book of Martyrs &c. Lond. 1583. fol. 2. Vol. & cum auctario 1632. 1641. tribus Volum.

Märtyr-Buch, denckwürdige Reden und Thaten vieler Heiligen Märtyrer in zehen Büchern. Herborn 1595. 4. ex Gallico cum præfatione Christophori Rabi, typographi Herbornensis.

Historie des Martyrs. Genev. 1597. 1608. 1619. fol.

David Rungii Verfolgung in Steyermarck, Kärndten und Krain. Witeb. 1601. 4.

Pauli Crocii Märtyr-Buch, post editionem 1606. sæpius deinde recusus prodiit novissime Bremæ 1681. fol.

Firy tryall of those Saints who suffered *Martyrdome* in Qveen ries day's, as a counterpoyze to I. W. Priest his † Eng *Martyrology*. Lond. 1612. 4.

J. Henricus Hottingerus T. IX. Hist. Eccles. p. 276-296. & 380. seq.

Le stage de' Reformati innocenti, overo discorsi XV. di *Martiri* Greogorio Leti. Villafranca 1672. 4.

Georgii Lani narratio Historica de persecutione Hungarica. Lips. 1 4. & Belgice 1677. 8. *kort en vaarartig verhaal van de vervo ge der Evangelische Leeraren in Hungarien.*

T. I. V. Braght's blœdige tooneel of *Martelaers*, Amst. 1685. 2. Volum.

Liste de ceux qui ont été persecutez en France, dans le IV. T de l'Histoire de l'edit. de Nantes p. 1020. sqq. Par Mr. Benoist. à Delft 1695. 4.

D. Henr. *Muhlius* de *Martyribus* Ecclesiæ Evangelicæ, Kil. 17 inter ejus diss. Historico-Theolog.

Denique *Martyrologium* amplissimum diligenti studio & magno ap ratu ab aliquot jam annis molitur Londini Clarissimus Vir *Th Brayus*, cujus Sylloge Epistolarum hac de re prodiit 1714. fol. deantur Acta Erud. A. 1715. p. 389. Massoni Hist. Criticam Reip terariæ T. V. p. 184. seq. Neue Bücher-Saal XIX. p. 523.

XX. *Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum Græce Scripta.* a)

Additæ Græca verba quibus singula incipiunt, & his quas SIMEONIS M TAPHRASTÆ b) *esse viri docti existimant, appositus asteriscus.*

* *Abdiæ* Prophetæ. Ἰδυμαῖοι πρόγονον ἔχοντες τὸν Ἡσαῦ.

Ab

† Similis liber editus Antwerp. 1592. 4. *Theatrum crudelitatum hæreticorum.*

a) Hunc Catalogum jam dedi Volumine VI. hujus Bibl. p. 510. cum de *Simeonis Me phrasta* Scriptis dissererem. Sed quia jam exhibere possum emendatiorem pluri locis, & altero tanto auctiorem, existimavi rectius me facere, si hoc loco dan integrum locupletiorem, quam si supplemento solo hîc tecum communicato, ponerem Lectori necessitatem duobus diversis locis non sine magno tædio & ti poris dispendio Vitas Sanctorum inquirendi.

b) Illis quæ de *Simeone Metaphraste* ejusque opera in interpolandis Sanctorum Vitis, alio loco jam attuli, præter Franciscum Scorsum in prolegomeno II. ad Theoph

Abercii Episcopi Hierapolitani. Μάρκε Ἀ'ντωνίνε καὶ Λεκίε Βήρε. Latine apud *Lipomannum* Tomo VI. & apud Surium 22. Octobr. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 253. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Exiguæ esse fidei docet Tillemontius T. 2. memor. Hist. Eccles. p. 299. 621. edit. Paris.

* ἐκ ἀγνώστε ἐκτάσεως μόνον μαρτυρικῶν. *MS.* Bibl. Coislinianæ in catalogo eruditiss. *Montfauconi* p. 185.

Abibi Martyrium scriptum à Theophilo quodam, qui synchronum se ac præsentem profitetur. Ἔτες εἰκοςῦ ἑξακοσιοςῦ τῆς βασιλείας ξ τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἐν ὑπατείᾳ Λικινίε καὶ Κωνςαντίνε. *MS.* Lambec. VIII. p. 276.

* Guriæ, Samonæ & Abibi. infra, in Guria.

De Abrahami Patriarchæ assumtione, Apocrypha narratio. ἐγένετο ἡνίκα ἔφθασεν ἡ θανὴ τε Ἀβραάμ &c. *MS.* Lambec. VIII. p. 374.

In Abrahamum. Εἴδετε πολιὰν σφριγῶσαν Joh. Chrysostomi T. V. Savil. p. 653. & T. 2. edit. novæ *Montfauconianæ* p. 741.

Πολλὰς ἤδη τῶν πρώην καταλιπόντων. Ejusdem T. V. Savil. p. 89. & *MS.* Bibl. Coislin. p. 132. 212.

In Abrahamum, Isaacum & Jacobum. Ἀποικίζει ὁ θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. Ephraim Syri p. 415. edit. Græcæ Oxon. & *MS.* Lambec. VIII. p. 382.

* Abramii Confessoris & *Mariæ* neptis ejus. Ἀνδρῶν Φιλαρέτων βίος. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 255. 260. 266. & Bibl. Coisliniana. p. 211.

Ceramei Homilias, § V. & Honorati de S. Maria, Carmelitæ librum qui inscribitur reflexions sur les regles & sur l'usage de la Critique, Paris 1713. 4. Tom. I. diss. 2. p. 213. seq. addenda hæc Georgii Choerobosci, quem hinc Simeone posteriorem esse constat, in libello de figuris poëticis, Oratoriis & Theologicis, Latine & Græce vulgato per Fed. Morellum Paris. 1615. 12. p. 30. ubi de Metaphrasi: ὡς ὁ Μεταφραστὴς ἡμῖν δείκνυσιν ἐν τοῖς τῶν μαρτύρων καὶ ἁγίων αὐτῶ μεταφράσεσι· τέτων γὰρ οἱ βίοι καὶ τὰ μαρτύρια πρὸς τὸ ἰδιωτικώτερον ἐξ ἀρχῆς συγγραφέντα, παρ' ὧν δῆτα καὶ συνεγράφησαν, ὑπ' αὐτῶ πρὸς τὸ ἔντεχνόν τε καὶ πάνυ ὡραῖον μετεφράσθησαν. Theophani Cerameo, quem seculo undecimo vixisse constat, Simeon (circa decimi sæculi initia) homilia XXV. p. 164. audit ὁ γλυκὺς μεταφράστων συγγραφεύς. Laudat & Hippolytus Thebanus in Chron. ἐγὼ δέ, inquit, πείθομαι τοῖς λόγοις τῦ Κυρίε Συμεών. &c.

p. 211. Latine apud Lipomannum T. VI. ad 29. Octobr
Surium 16. Mart.

Ἀδελφοί μου βούλομαι. Ephraim Syri p. 220. edit. Oxon. Græcæ
phraimi Operum: & Græce atque Latine apud Henschenium
16. Mart. T. 2. p. 741. 436.

Ὁ περιβόητος ἐν ἁγίοις πατράσι πατήρ. MS. Bibl. Coislinian.
185.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἀβράμιος. MS. ibid. De hoc Ab
mio Tillemontius T. VII. memor. Eccles. p. 586. seq.

Acacii Melitenes Episcopi, Οὗτος τοίνυν ὁ ἅγιος. MS. Cod. Bar
148. in Bibl. Bodlej.

* Acacii Centurionis. τρίτον τοῦτο τὸ μισοκάλου. Græce è MS. V
cano in Actis Sanctor. T. 2. ad Maji X. p. 762. & Latin
293. atque apud Surium 8. Maj.

In ἀκαθίστου festum, Sabbato V. jejunior. ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρα
Græce & Lat. T. 2 auctarii novi Combefis. pag. 805. Ἀκάθι
κανὼν dicitur hymnus à stantibus concinendus in honorem
Mariæ Virginis, quæ CPolin, ut ajunt, ab obsidione Persa
ac Barbarorum tutam conservavit. Vide Cangium.

Acepsimæ Episcopi, Josephi Presb. & Aithalæ Diaconi A. C.
c)

* Ἐλύττα κατὰ Χριστιανῶν Σαβώριος ὁ Περσῶν βασιλεύς. Latine a
Surium 22. April. Græce è MS. Mediceo & Latine Her
interprete in Actis Sanctor. T. 3. ad 22. April.

Ἐν ἔτει τριακοστῷ ἑβδόμῳ τοῦ διωγμοῦ ἡμῶν πρόσταγμα σκληρὸν ἐξῆλ
Auctor incertus, Metaphraste antiquior, MS. Lambec. T.
p. 265. seq. in Menæo ad 3. Nov.

Acyndini Martyris, Pegasii & Anempodisti, κατὰ τοὺς καιροὺς β
λεύοντος κατὰ συγχώρησιν τοῦ Χριστοῦ, Σωβαρίου τινὸς τῶν Πε
Auctor Martyrio illi præsentem se scribit adfuisse. Vide
tium de Simeonibus pag. 98. Lambec. T. VIII.
264.

* Acyndini, Pegasii, Anempodisti, Aphthonii & Elpidiphori.
καὶ πρῶτοι Πέρσαι Χριστὸν ἐκ παρθένου γενόμενον προσεκύνησαν.
tine apud Surium 2. Nov.

Adami & Evæ. Μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τοῦ παραδείσου.
Lam

c) Vide Tillemont, T. VII. memor. pag. 236.

Lambec. V. p. 28. VIII. p. 354. auctor Apocryphæ διηγήσεως falſo fertur Moyſes.

Adriani Nicomedienſis & Nataliæ uxoris ejus ſub Maximiano, 26. Auguſt. Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανὸς καὶ Ναταλία ἡ σύμβιος αὐτοῦ. Lambec. VIII. p. 214.

Adriani, filii Probi Imp. ſub Licinio 27. Aug. Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανός. id. p. 215.

Adriani & XXIII. Sociorum, Nicomediæ. Ἐγένετο ἐν τῇ δευτέρᾳ περιόδῳ τοῦ Τυράννου Μαξιμιανοῦ. In Codice MS. noni ſæculi. Vide Bandurii notas ad Antiquitates CPol. p. 648. Aliud eorundem Martyrium Latine apud Surium 8. Sept. incipit. *In diebus illis cum tyrannus Maximianus.*

Æcatharinæ. Vide in Catharina.

Africani. Vide infra Terentii.

* Agapes. Vide infra in Sophia.

* Agapes, Chioniæ & Irenes Martyrum Theſſalonicenſium. *Quanto ex adventu & præſentia Domini & Salvatoris noſtri JEſu Chriſti major gratia.* Latine apud Surium, 1. April.

* Agapii. Vide infra in Euſtathio.

* Agathæ. Βασιλεύοντος ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ Δεκίου. Latine, Gentiano Herveto Jo. Davidis Henxtovii cum Godfr. Henſchenii notis, in Actis Sanctor. T. 1. Februarii. Græce habuit Roſweidus. Apud Lambecium VIII. p. 81. MS. incipit: Βασιλεύοντος Δεκίου τοῦ παρανόμου καίσαρος.

In S. Agathæ feſtum ejusque diſcipulas. οὐ τὰ σπουδαῖα μόνον αἱρεῖται. Auctor Mich. Pſellus. De aliis Actorum laudumque S. Agathæ ſcriptoribus vide Henſchenium 5. Febr. & Hanckium de ſcriptoribus Hiſt. Byz. p. 453. Combefiſii Bibl. Concionatoriam T. VI. p. 126. ſq.

Agathonici & Sociorum, tempore Valeriani, (al. Maximiani) 22. Auguſt.

Ὁ ἅγιος μάρτυς τοῦ χριστοῦ Ἀγαθόνικος. MS. Lambec. VIII. p. 205.

Ἐν ἀρχῇ λάμψαν τῆς. Auctor incertus, Metaphraſte antiquior MS. in Codice noni ſæculi in Sanctos quorum memoria menſe Auguſto colitur. Vide Bandurii Imperium Orientale pag. 648.

Λαμπρὰ μὲν τὰ τῆς ὑποθέσεως διηγήματα. Lambec. VIII. pag. 206.

Agathopodis. infra in Papylo.

Aithalæ Diaconi. Vide ſupra in Acepſima.

Alexandri, auctoris Acœmetarum. Bollandus ad 15. Jan. Tillem T. 12. p. 490. ſqq. adde T. 14. p. 504.

Metrophanis & Alexandri CPol. vide Photium, Cod. 256. infra, Metrophane.

Alexandri & Antoninæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γενομένε διωγ Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. 3. Maji T. 1. pag. 774. & Latine pag. 381. atque apud S um 3. Maji.

Alexandri Romani. Ἐπὶ τῶν καιρῶν Μαξιμιανᾶ. Græce è MS. P tino in Actis Sanctor. 3. Maji in appendice pag. 15. & La p. 194. atque apud Surium 13. Maj. Auctor incertus. De Alexandro Romano Surius 26. Nov. ex Adone.

Alexii. Ἔδει μὲν, ὦ ἱερωτάτη καὶ θεοσύλλεκτος ἄθροισις. Auctor certus.

* Ἐγένετο ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει ὀνόματι Εὐφημιανὸς Ἐπίσκοπος, Μαρ νᾶ καὶ Ἀρκαδίε. MS. Lambec. VI. pag. 305. VIII. pag. 3 380. 395. Græcè & Cod. Barocc. 146. 147. Latine apud rium 17. Jul.

Alphii, Philadelphi & Quirini, ſub Imp. Valeriano. Ἡ μὲν τῦ Θεῦ κ τῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ προαιώνιος. MS. Lambec. VIII. p. 1 Græce in Actis Sanctor. T. 2. ad X. Maji pag. 772. & Latine, veſtro Ligone, Leontino interprete pag. 506.

* Alypii Stylitæ ſive Κιονίτε ſub Heraclio Imp. ex Adrianopoli Papl goniæ. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μαρτύρων ἆθλοι. MS. Lamb VIII p. 283. ſeq.

Si multi ſæpe qui vitam ſcripſerunt. Latine apud Surium 26. Nov. & Li mannum T. V. auctor diſcipulum & σύγχρονον ſe profitetur.

* Ambroſii Epiſcopi Mediolanenſis. Οὐαλεντινιανὸς μετὰ τὴν τελε Ἰοβινιανᾶ. Hoc initium in codice mutilo qualem inſpexit latius, & ſervat Bibl. Coisliniana pag. 212. Nam integer cipit: ὄντος ὁ ἐν ἁγίοις Ἀμβρόσιος ἀνὴρ ἦν ἀξιέπαινος ἐν τῆς Ῥώμης συγκλήτω. Vide Lambec. VIII. p. 308. 309. & 2

Amphilochii. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις βασιλεύοντος τῦ εὐσεβεστάτε μεγάλε Θεοδοσίε. Auctor incertus.

* Amphilochii ejusdem, Epiſcopi Iconienſis. Καὶ τί τῶν καλῶν τις.

Al

Aliud: ἦν τις ἀνὴρ μοναχὸς ὀνόματι Ἀμφιλόχιος. Auctor incertus. Hanc ex Regio Cod. 92. Græce & Latine cum notis dedit ſub Metaphraſtæ nomine Combefiſius in Amphilochio ſuo p. 228. Latine Lipomannus T. V. & Surius 23. Nov. ſed majore verborum fluxu.

Ananiæ Apoſtoli & Martyris. Ἀνέτειλε μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ἴδιον Πατέρα. Auctor ſe appellat Barſaphtham. Ita enim in extremo legitur. Ἐγὼ δὲ Βαρσαφθᾶς ἔγραψα τὰ ὑπομνήματα αὐτοῦ. Vide Allatium de Simeonibus p. 82. MS. in Bibl. Coisliniana p. 195.

* De eodem Anania. Λουκιανοῦ δυσσεβοῦς κατὰ τὰ τῆς ἑώας μέρη ἐν Βηθαγαβῆ τῆς Ἱεραπόλεως. Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium ad 1. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 246. 261. (ubi icon Sancti) & 380. 257. MS. Bibl. Coislin. p. 210. incipit: Λουκιανὸς ὁ δυσσεβὴς τὰ τῆς ἑώ.

* Anaſtaſiæ Romanæ viduæ. Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Latine apud Surium 25. Decemb. & apud Lipomannum T. V. confer Suidam in χρυσόγονος.

Aliud: Δεδοξασμένα ἐλαλήθησαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario noviſſ. Combefiſiano T. 1. pag. 462. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 431.

Aliud: κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ. Auctor incertus.

* Anaſtaſiæ Romanæ ſenioris Virginis, Διττῶς νῦν Ἀναστασίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 28. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 255. 260. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Encomium in Anaſtaſium Martyrem, ſcriptum fuiſſe à Georgio Piſide, legas apud Suidam in Γεώργιος. etſi MS. Suidas Pariſ. non habet εἰς τὸν μάρτυρα Ἀναστάσιον, ſed εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.

* Anaſtaſii Perſæ. τῆς μεγάλης πόλεως ὑπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως ἁλούσης. Latine apud Surium 22. Januar.

Aliud: Θαυμάτων διήγησιν προβαλλέσθαι σήμερον· Memoratur hæc narratio de Anaſtaſii miraculis in Synodo VII. notante Allatio. de auctore vide Baronium ad A. C. 627. num. 1.

Anthiæ. Vide infra in Elevtherio.

Anatolii, Euſtachii & Theopiſti. Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ μέγας καὶ θαυμαστός. Auctor incertus.

* In Andream πρωτόκλητον Apostolum a) 30. Nov. ἄρτι τ̃ παιδὸς χαρίν. MS. Lambec. VIII. p. 285.

Aliud: ἐπειδήπερ πολλοὶ ἀνεγράψαντο βίους. Vita S. Andreæ Apostoli, auctore Epiphanio Monacho & presbytero. Vide si cet Tillemontium T. 1. memor. p. 341. qui Acta fabu esse probat p. 620. sq. edit. Paris.

Συγγραφοὶ μὲν καὶ λογογράφοι. Auctor Arsenius Archi-Episcopus Corcyrensis.

Ὁρῶν λαμπρὰν ταύτην ἀγέλην. Græce & Lat. T. 3. Atha edit. Montfauconianæ p. 466.

Ἰσχυρὸν τῆς ἀποστολικῆς ἁλιείας τὸ δίκτυον. Procli Patria CPol. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. 460. & in Procli Orationibus Romæ editis. At sub C fostomi nomine apud Surium ad 30. Nov. & Lipo num tomo VII.

Σάλπιγξ ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤθροισε. Hes Presb. Hierosol. Meminit Photius Cod. 269.

Ἅπερ ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες Incerti MS. in Coislin. p. 195.

Πᾶσι μὲν τοῖς τ̃ θεοῦ λόγου φίλοις. Nicetæ Paphlagonis, La p. 387. T. 27. Bibl. Patrum Lugd. Græce MS. Bibl. Coi pag. 212. Græce & Lat. in auctario novissimo Comb T. 1. p. 335.

* Andreæ in Crisi, Cretensis sub Constantino Copronymo Iconom passi. Πολλὴ μὲν τῶν τ̃ Χριστοῦ μαρτύρων. Græce MS. Lambec. p. 251. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Latine apud Lipomann 6. ad 19. Octobr. & Surium 17. Octobr.

Μέγα μὲν ὡς ἀληθῶς καὶ παντὸς ἄλλου. MS. in Bibl. Coisliniana p. 18

Andreæ Ducis & militum 2593. Martyrium 19. August. Ἐν τοῖς χρ τοῖς τ̃ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανοῦ βασιλείας. MS. Lambec. VIII. p. sq. Auctor incertus Metaphraste antiquior. Vide Banduriu 647. Latine apud Surium, 19. Augusti. Epitome incipit: ὁ ἅ Μεγαλομάρτυς Ἀνδρέας. Lambec. VIII. p. 201.

a) Alios S. Andreæ Apostoli Encomiastas retuli in Codice Apocrypho Novi Te 757. seq. Vide etiam Combefisii Bibl Concionatoriam T. VI. pag. 1.-60. sio quæ à presbyteris & Diaconis Achajæ scripta fertur, exstat latine apud S 30. Nov. & Lipomannum. Incipit: *Passionem S. Apostoli Andreæ, quam lis nostris vidimus.*

Andreæ Scythæ (Sec. IX.) σαλȣ̃. b) Βίον τινὸς ἐναρέτȣ ἀνδρός. Auctor Nicephorus CPol. Exſtat Græce & Latine cum Janningi verſione in Actis Sanctorum T. 6. *Maji*. MS. Lambec. VIII. p. 377. ſeq.

Alius Andreas de Chio cujus martyrium A. C. 1365. peractum deſcripſit Gregorius Trapezuntius apud Surium 29. Maji. alias *Andreas Calybites*. Hiſt. Miſcell. XXII. 30.

* Andronici & conjugis Athanaſiæ. ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίȣ τȣ̃ μεγάλȣ. MS. Græcè Lambec. VIII. p. 93. IV. p. 184. 268. Latine apud Surium 27 Febr.

* Andronici: Vide infra in Probo.

* Anecti Corinthii, infra in Codrato.

Anempodiſti Martyris. Vide ſupra, in Acyndino.

Aniceti. Vide Photii.

In Angelos Seraphim. μόλις ποτὲ τὸ κτ. Jo. Chryſoſtomi T. V. *Savil*. p. 155. MS. Bibl. Coislin. p. 212.

In Angelorum Congregationem. (6. Sept.) καὶ τȣ̃το τῆς ἄκρας ἀγαθότητος γνώρισμα. Joannis Euchaitenſium Epiſcopi.

ἀγγέλȣς ἐγκωμιάζειν χρή. Jo. Chryſoſtomi. T. V. *Savil*. p. 997.

Οὐκ εἰκῆ τȣ̀ς ἀγγέλȣς ἐγκωμιάζομεν. Incerti Lambec. VIII. p. 257.

In Annam S. Mariæ Genitricem. Infra, in Joachim.

In conceptionem S. Annæ. Οὐδὲν ἡδύτερον ἢ περιχαρέστερον. Georgii Nicomedienſis. Andreæ Cretenſi tribuitur in Codice Bibl. Coislin. p. 195.

In Annam Prophetiſſam. Infra in *Simeon*.

* Anthimi Epiſcopi Nicomedienſis. Τίς ȣ̓κ οἶδε τὴν Νικομήδȣς. Græce MS. Lambec. VIII. p. 235. atque editum T. 3. Act. *Sanctor*. XXVIII. Aprilis pag. LX. è MS. Regis Galliæ. Et Latine pag. 483. & apud Lipomannum T. 6. ad 3. Sept. & Surium 27. April.

Anthuſæ. ἦν τις ἐπίσκοπος ἅγιος. MS. in Codice noni ſæculi. Vide infra in Athanaſio.

Antipæ, Pergami Epiſcopi. Διωγμȣ̃ κινηθέντος ὑπὸ Δομετιανȣ̃. Græce e *MS*. Vaticano T. 2. Act. Sanctor. Aprilis p. 965. & Latine p. 4. atque apud *Surium* 11. April qui Metaphraſtæ tribuit.

Antonii

b) Confer Rev. Urbani Godofredi Siberi diſſ. de moris & ſalis propter Christum ad 1. Cor. III. 18. Lipſ. 1718. 4. §. 36.

Antonii Monachi Vita. ἀγαθὴν ἄμιλλαν ἀνεστήσατο. Auctor S
nasius. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 101. seq. & quæ
V. hujus Bibl. cap. 2. p. 302. seq. Aliam ejus vitam MS.
scriptam à Belisario Donato citat Cangius appendice ad
rium Græcum.

Antonii junioris, Monachi S. Sabæ deinde Eremitæ, tempore
Patriarchæ CPol. 3. Id. Nov. Ἀντώνιος ὁ μέγας ὁ τῆς ἐρημ
Lambec. VIII. p. 302. qui auctorem σύγχρονον esse conte
verbis ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀντώνιος, sed quæ etiam de antiq
solent usurpari.

Antonii Cauleæ Patriarchæ CPol. Εἰ δὲ καὶ θνητὴν φύσιν ὁ
Auctor Niceph. Gregoras.

Alia quæ Latine apud Surium & Bollandum 12. Febr. *fieri ergo*
terat. Græce MS. Lambec. VIII. p. 83. sq. auctor Nicepho
losophus & Rhetor, Gregorâ longe antiquior & circa A.
clarus. Incipit: οὐκ ἦν ἄρα τῶν προλαβόντων καλῶν.

Anysiæ Thessalonicensis. οὐδὲν ἀρετῆς τιμιώτερον. Philothei
chæ CPol.

* *Tempore Tyranni Maximiani puella quædam.* Latine apud Lip
T. 5. Surium 30. Dec.

* Aphthonii. supra in Acyndino.

* Apollinariæ. Latine apud Surium 4. Januar. sub Metaphrastæ
ne. Ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ εὐσεβεστάτου Ἀνθεμίου Cod. 148. Baroc

* Apollonii. Infra, Thyrsi.

In SS. Apostolos. ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποστ. Maximi Pl
Τί καλὴ Ἐκκλησίας ἡ τάξις. Nicetæ Rhetoris.

Εἰκότως καὶ σήμερον. Jo. Chrysostomi, T. V. Savil. p. 995. L
pud Surium 30. Jul.
Τί λαμπρὰ καὶ διαυγής. Nicetæ Episcopi Paphlagoniæ.

Aquilinæ. Τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὐρανόθεν. Aucto
tus. Latine dedere Lipomannus T. 7. & Surius 13.
Græce è MS. Vaticano cum versione Sirleti T. 2. Act. S
Junii p. 673.

* Arcadii. Vide in Xenophonte. Alius Arcadius Martyr
Zenonis Veronensis sermo apud Surium 12. Jan.

In Archangelos & Angelos. τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κινεῖ.
Syncelli. Græce & Lat. in T. 1. Auctarii novi Combefis. p

In miracula Michaëlis Archangeli. Σκοπὸς μὲν καὶ τέλος. Mich. Psellі.

In SS. Archangelos ταξιάρχας, Michaëlem, Raphaëlem & Gabrielem. Ἀγγελικῆς πανηγύρεως. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Aliud: τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα. MS. in Bibl. Coislin. p. 212. Michaëlis Monachi, syncelli magnæ Ecclesiæ.

Ἀρχαγγέλου πανήγυρις καὶ τῶν πιστῶν ἅπας. Auctoris incerti.

Μιχαὴλ ἐπαινῶν, τὸν Γαβριὴλ ἐπαινέσομαι. Nicetæ. Edidit Græce & Latine Petrus Possinus S. I. Tolosæ 1637. 8.

Ἤδη μοι τῷ πρὸς τὰς οὐρανίας δυνάμεις φίλτρῳ. Macarii Chrysocephali.

In Archangelum Michaëlem. (8. Nov.) Μιχαὴλ ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχιστράτηγος. Chrysippi, presbyteri Hierosol. & Chartophylacis S. Resurrectionis.

Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι τῆς ἀσωμάτου. Pantaleonis diaconi & Chartophylacis magnæ Ecclesiæ. MS. in Bibl. Coislin. p. 211. sq.

Ὁ τῶν ἁγίων πνευμάτων Κύριος. Ejusdem Pantaleonis c)

Ὁ τῶν ἀΰλων πνευμάτων Κύριος. Ejusdem. Latine apud Surium 29. Sept.

Ὁ χρυσοῦν πάντοτε. Germani Patriarchæ CPol.

In Archangelum Michaëlem & novem angelorum ordines. ἀρίστη μὲν καὶ ἡ τῶν ὁρωμένων εὐπρέπεια. Macarii Chrysocephali.

* De Archangeli Michaëlis miraculo in urbe Chonis patrato. καὶ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἁγίων διεξιέναι. Latine apud Surium 29. Sept & Lipomann. T. 6. ad 5. Sept. MS. Græce Lambec. VIII. p. 236. 287. sq.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν. Archippi Eremitæ ac paramonarii. MS. Lambec. IV. p. 129. VIII. p. 379.

Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε. Sisinnii ArchiEp CPol.

Plura in SS. Archangelos, Angelosque Combefisius in Bibl. Concionatoria T. VIII. p. 195. seq.

Miracula Michaëlis, Gabrielis & Raphaëlis. Μεγάλαι τε καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis. Citat Meursius in glossario. Latine apud Surium 29. Sept.

H Πολ-

c) Hanc Homiliam cum versione & notis, atque prolegom. de scriptis Pantaleonis edere promisit V. C. Heur. Leonhardus Schurzfleischius, M. Büchersaal XVIII. p. 452.

Πολλαὶ καὶ μεγάλαι τῆς ἀσωμάτου. Michaëlis Synadorum E scopi.

Revelatio S. Archippi προσμονάριου S. Michaëlis ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων ἐ ρεῶν MS. Bibl. Coislin. p. 195.

* Arestæ. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ. Latine apud Surium 9. N & apud Lipomann. ac Græcè MS. Lambec. T. 8. p. 267. Ὀρέστης ibi vocatur hic martyr, (non Ἀρέστης) Tyanæ in Capp cia passus.

* Arethæ & sociorum. Ἔτος μὲν ἤδη πέμπτον ἐνειστήκει τῷ εὐσεβεῖ σίου. Græce MS. Lambec. V. p. 130. 132. seq. VIII. p. 254. 260. Bibl. Coislin. p. 185. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. & Sur ad 24. Octob.

Aliud auctore incerto. (Nonnoso fortasse.) Ἔτους πέμπτου τῆς βασιλ Ἰουστίνου. MS. Lambec. VIII. p. 387.

Arsenii Anachoretæ, defuncti circa A. C. 445. Ἐν ταῖς ἡμέραις ὁ Θεὸς ἀγαθός. Auctor incertus. Julium Metaphrasten in senii vita citat Meursius d) in glossar. Nescio sitne eadem q Latine dat Lipomannus T. 6. ad 8. Maj. & Surius ad 19. Julii. cipit: *Non solum res gestæ virorum bonorum.* Vide Tillemont T. memor. p. 676. sqq.

* Artemii. Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν εἰς οὐρανὸν ἀνάλ Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium ad 20. Octobr. Gr MS. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Artemii ejusdem, Martyris. Τὰ τοῦ μεγάλου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος. ctor Joannes Monachus, è Philostorgio & aliis. Artemii Ma ris qui tempore Juliani ab Alexandrinis occisus est, acta mini contemnenda esse notavit Valesius ad Sozomeni IV. 30. Vid Tillemont. T. 7. memor. p. 730. 731.

Athanasiæ supra, Andronici.

* Athanasiæ Æginensis. *Apostoli Pauli præceptum est.* Latinè a Surium 14. August.

* Athanasii Alex. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων. Græce & Lat. in edit. perum Magni Athanasii.

Ἀθανάσιον ἐπαινῶν ἀρετὴν ἐπαινέσομαι. Greg. Nazianzeni O XXI.

Aliud incerto auctore: ἄλλοι μὲν μακαρίων ἀνδρῶν. Latine apud rium 2. Maji, & Græce ac Lat. ad calcem Opp. Athanasii.

Pl

d) Julius Metaphrastes laudatur à Meursio in παῦσις & σπαθάριος.

Plura in S. Athanasium Combefisius T. 6. Bibl. Concionatoriæ T. VI. p. 500-530. Vide & Photium Cod. 258. & supra in Anastasio. Et quæ Tomo V. hujus Bibl. p. 297.

Athanasii Patriarchæ CPol. Vide Allat. de consensu pag. 759. & ad Acropolitam p. 231.

Athanasii Athoniti sive in monte Atho. ἦλος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστήρ. Bibl. Coisliniana p. 274.

Athanasii Episcopi Tarsensis 24. Augusti. qui S. Anthusam & servos ejus Neophytum & Charesimum baptizavit Valeriani Imp. temporibus. Ἦν τις Ἐπίσκοπος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. MS. Lambec. VIII. pag. 209. Auctor incertus, Metaphraste antiquior, in codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648.

* Athenogenis. *Tempore Diocletiani Imp.* Latine in T. VI. Lipomanni & apud Surium ad 17. Jul.

Autonomi Episcopi. Τῆς ἴσης ἀτοπίας νομίζω. Inter *Metaphrastæ* genuinas recensetur ab Allatio p. 129. de Simeonum scriptis. & à *Lipomanno* latine edita T. 6. & Surio ad 12. Sept. Græce MS. *Lambec.* VIII. p. 239. Sed multo antiquioris esse auctoris demonstrat idem Allatius p. 42. & 111.

Auxentii. Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τῆς τὸ ἀγαθὸν ἐκ παλαιοῦ πλώματος. Auctor Mich. Psellus. Vide & infra, in Eustratio.

Auxentii presbyteri & Abbatis Bithyni A. 470. Τῶν ἀρχαιοτέρων πατέρων. Græce *MS.* *Lambec.* VIII. p. 84. seq. Latine apud Surium & Bollandum 14. Febr. Vide & Tillemont. T. 16. p. 58. sq. 738. sq.

Auxibii Episcopi Soliorum in Cypro, quem *Marci* Evangelistæ ajunt fuisse discipulum. Βούλομαι διηγήσασθαι ὑμῖν. *MS.* Græce *Lambec.* VIII. pap. 87. Vide Surium & Bollandum 19. Febr. ubi Latine.

* Babylæ Episcopi Antiocheni de quo Philostorgius VII. 8. & Suidas in Βαβύλα. Νουμεριανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα. Græce *MS.* *Lambec.* VIII. pag. 235. *Latine* apud *Lipomannum* T. 6. ad 4. Sept.

Ἐγὼ μὲν ἐσθλάμην. Io- Chrysostomus T. V. Savil. p. 438.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. idem Chrysost. ibid. p. 442. Nonnulla e Chrysostomo etiam *Latine* *Surius* ad 24. Januar.

* Bacchii. infra, *Sergii*.

Bacchii junioris sub Constantino & Irene, Agarenico mucrone sublati. οἱ

ἐν τῶν ἱππικῶν ἀγώνων. Græce & Lat. cum Combefisii veri ac notis, in ejus lecta Triade Martyrum Christi, Paris. 166 pag. 61.

Bademi Archimandritæ in Perside circa *A.* C. 376. ἐν τῷ καιρῷ τῆς ... ώσεως τῶν τεσσαράκοντα. Græcè è MS. Bibl. Cryptæ ferratæ in ... Sanctor. T. I. April. IX. p. *LXXXV.* *Latine* p. 825.

Brachisii, infra in Jona.

* Barbaræ. Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς πολλὴν περὶ τῶν εἰδώλων πλ... *Lat*ine apud Surium 4. Dec. & *Lipomannum.*

Ἐπειδὴ ἡ τῆς μάρτυρος πανσεβάσμιος μνήμη. Auctor Ge... us Grammaticus.

Ἐπειδὴ μάρτυρος σήμερον ἐπέστη πανήγυρις. Auctor Arse... Corcyrensis.

Ἔστι μὲν τοῖς οὐκ ἀξίοις ἐπισφαλές. Auctor Georgius Gr... maticus.

Μαξιμιανῷ τῷ δυσσεβεῖ βασιλεῖ πολλὴν περὶ τὴν τῶν εἰδώ... MS. in Bibl. Coislin. p. 212.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ. Auctor in... tus. MS. *Lambec.* VIII. p. 302.

Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ. MS. *Lam*... VIII. p. 382.

Τὰ ἱερεῖα μὲν ὁμολογουμένως. Auctor Joannes Damasce... Presbyter. T. 2. edit. V. C. Mich. le Quien p. 895. Gr... & *Lat.* è MS. Reg. Idem dederat Latine in Bibl. Concion... ria Combefisius ad IV. Decembris.

Confer quæ in S. Barbaram exhibet idem Combefisius T. VI. ... Concionatoriæ p. 71. seq. & ex Damasceno atque Arsenio ... tro Galesinio collecta Surius 4. Dec.

Baripsabæ, quem ajunt sanguinem è latere CHristi effusum cucu... excepisse. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα. Auctor incertus...

Barlaami, Cæsareæ in Cappadocia. XVI. Nov. Καὶ ἐκεῖνον τὸν ... πολλῶν συναρπαζομένων. MS. *Lambec.* VIII. p. 277.

In S. Barlaamum, πρότερον μὲν τῶν ἁγίων οἱ θάνατοι κοπετοῖς ἐκοσμ... καὶ δάκρυσι. MS. *Lambec.* VIII. p. 277. Bibl. Coislin. p. ... auctor S. Basilius Cæsareensis, in cujus operibus exstat Græc... Latine T. I. p. 512. *Latine* apud Surium 19. Nov. Men... Svidas in Βασίλειος.

Συνεκάλεσεν ἡμᾶς. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 493. & in e... nova *Montfauconiana* T. 2. p. 681.

Historia de S. Barlaamo *E*remita & Joasapho Rege Indiæ. Ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται. *A*uctor fertur Jo. Damascenus, inter cujus opera Latine sæpius prodiit. Ex Billii versione apud *S*urium T. 7. ad 27. Novembr. De M*SS*. Græcis Vindobonensibus vide Lambecium VIII. p. 289. seq. 293. 294. Mich. le Qvien duobus Damasceni operum tomis qui hactenus exstant, omisit. Vide quæ dixi Volumine VIII. hujus Bibl. p. 817. seq.

Barnabæ *A*postoli. Μεγίστην λόγων ὑπόθεσιν προέθετο. *A*uctor *A*lexander Monachus. Latine apud Surium 11. Jun. Confer Combefisii Bibliothecam Concionatoriam T. VII. pag. 1. seq. Papebrochium T. 2. *A*ct. *S*anctor. ad XI. Junii, & quæ pridem notavi in Codice *A*pocrypho Novi Test. p. 781. seq. ubi & de aliis Barnabæ *A*ctis *A*pocryphis, à Johanne Marco ut ajunt scriptis, & à Beda Latine versis. Vide & Tillemont. T. 1. p. 434. sqq. edit. Paris.

Bartholomæi *A*postoli. Θερμὸς ὁ πόθος, ἀλλ' ἀδρανὴς ὁ νοῦς. Nicetæ Rhetoris. Græce & Latine edidit Combefisius in *A*uctario noviss. T. 1. p. 392. Vide & ejus Bibl. concionator. T. 7. p. 749. seq. Latine T. 27. Bibl. Patrum. Lugd. p. 406.

Theodori *S*tuditæ sermo de *S*. Bartholomæo Latine, fortasse ab *A*nastasio Bibliothecario. *T*. 3. *spicilegii Dacheriani*.

Ὁ τὸν παρόντα συγκεκροτηκὼς σύλλογον. Latine apud *S*urium 21. *A*ugust. Josephi humilis & minimi (Bryennii.)

Εἰς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, de translatione reliquiarum *S*. Bartholomæi *A*postoli, incerto Auctore ex Græcorum Menæis Græce & Latine edita narratio à Combefisio, in Auctario laudato pag. 399. Latine T. 27. Bibl. Patrum p. 409. Consulendus quoque de Bartholomæo Tillemontius T. 1. memor. p. 381. seq. & 649. ubi de Historia Martyrii quam laudat Gregorius Toronensis lib. 1. c. 34. de miraculis Martyrum.

Basilei Episcopi Amasiæ. Ἐγένετο μετὰ τὸ παθεῖν Κύριον. Latine apud *S*urium 26. Aprilis sub nomine Johannis presbyteri Nicomediæ. Laudat aliam διήγησιν Eustratius CPol. presb. in libro contra Psychopannychitas. c. 20. confer Tillemont. T. V. memor. p. 515. 785. sqq.

* Basilei ejusdem, Martyris Nicomediensis circa A. C 322. οἱ τὸ ἐπίγειον κράτος λαχόντες. Græce è M*S*. Cardinalis Sfortiæ, in *A*ctis Sanctor. T. 3. *A*pril. pag. LVI. Latine pag. 416.

Basilissæ Martyris. Infra in Juliano.

Basilii presbyteri Ancyrani. Ην ἦ]ος ὁ Βασίλειος καθηχῶν πάν]α ἄ...πον περὶ]ῆς ἀληθείας]ῆς εἰς Χριςόν. Auctor incertus. Gra MS. Vaticano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 22. Martii, & D p. 380. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 728. seq.

In Basilium Magnum, Cæsareensem. Ἀγαπη]οὶ, ἐκ ἦν ἀπεικὸς εὐγνώμ... auctor fertur S. Amphilochius, Iconiensis Episcopus. Exstat ex v b) interpolatâ apud Surium 1. Jan. & ex Cardinalis Diaconi *Ursi* sione, in vitis Patrum Rosweidi. Latine ex Combefisii ver cum notis Francisci Baërtii T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 936. Græce & Latine in Amphilochio Combefisii p. 155-225. inte MS. Lambec. VIII. p. 366. vide eundem p. 382.

Ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. Auctor Greg. Nazianz Orat. XX.

Καλὴν ἐπέθηκεν ὁ Θεὸς τὴν]άξιν, Auctor Greg. Nyssenus T pag. 911.

Simeonis Metaphrastæ in eundem Basilium habuit Græce Roswe

Κλίνα]έ μοι ἐς ἀδελφοὶ, ϗ διηγήσομαι. Ephræmi Syri. E Græce in editione Ephraimi Oxoniensi p. 399. Latine v Gerhardus Vossius. Græce & Latine in Cotelerii monum Ecclesiæ Græcæ T. 3. p. 54.

In tres Hierarchas Basilium, Naz. & Chrysostomum. εἴπερ ἄλλο]ι λόγε θεραπεύ]αῖς, Matthæi Camariotæ.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ]ὴν γλῶ]]αν χρυσὲς. Joannis, Metropolitæ chaitorum.

Τρεῖς με πρὸς]ριώνυμον παρο]ρύνεσι κίνησιν. Ejusdem.

Τὲς διδασκάλες ἡμῶν ἐπαινέσωμεν. Philothei Patriarchæ C Græce cum versione Jacobi Pontani, ad calcem Dioptræ lippi solitarii, Ingolstad. 1604. 4. p. 359.

Vide & infra, in *JEsum Circumcisionem*, & Bibliothecam Con natoriam Combefisii T. VII. p. 9. seq. & quæ jam notata su me Volum. VII. hujus Bibl. p. 558. & 505. & VIII. p. 61. se

Basilii junioris Ascetæ. Τῆς ἀκα]αλήπ]ε Θεῦ περὶ]ὸ βρό]ειον γένος ραγάθε φιλανθρωπίας. *MS.* Lambec. VIII. p. 359. Auctor gorius Basilii discipulus. Seculo IX. sub Leone Philos.

Ὁ θειότα]ος ϗ προφη]ικώ]α]ος Δαβίδ. Græce & Lat. in A Sanctor. T. 3. ad 26. April. auctor idem Gregorius qui bi

b) *Evetmii*, cujus meminit Æneas Parisiensis contra Græcos qv. 2.

tam Magiſtri ſui ſcripſit. Poſterior elaboratio *MS.* adhuc deliteſcit, Prior edita eſt.

Baſſæ. Vide infra in Euſtathio.

In S. Baſſum Martyrem. ἰδεῖ μὲν ἡμᾶς Ἰωάννης λόγων πηγῆς. Jo. Chryſoſtomi. e) T. V. edit. Ducæi p. 879. & T. II. edit. novæ p. 724.

In Bernicen & Prosdocen Martyres virgines. Οὕτω εἴκοσι ἡμέρας ἔχομεν. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. p. 473. & T. 2. edit. novæ p. 634.

Πρώην ὑμῶν ἀγαπητοί. Ejusd. T. II. edit. novæ p. 646.

In Bethlehemiticos pueros, Τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Cyri Germani.

Πάλιν ὁ τάλας ἐγώ. Johannis presbyteri & *Monachi* Euboeæ. Edidit ſine auctoris nomine Heidelbergæ Georgius Remus. confer Cotelerium in Epiſt. Ignatii ad Philippenſes T. 2. Patrum Apoſtol. p. 121. In *MS.* Bibl. Coislinianæ p. 213. incipit: πάλιν ὁ γέρων ἐγὼ πρὸς τὸ τῶν λόγων ἄγομαι.

De miraculo ad Blachernas facto. Οὐ πολιτικὸν τοῦ πολλοῦ ζητήματος. *Mi*chaëlis Pſelli. Confer Cangium ad Alexiadem Annæ Comnenæ p. 389.

* Blaſii Epiſcopi *Seba*ſteni. Βλάσιος ὁ μάρτυς ἄξιος τοῦ Ἰουδαίου τέλους.

Aliud: Βλάσιον τὸν μέγαν ἐν ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι. Auctor Theodorus, Cizyci Metropolita.

Ἡνίκα ὁ καιρὸς τῶν εἰδώλων. *MS.* Lambec. VIII. p. 83. 380 229. 23c. qui *S*imeoni *M*etaphraſtæ tribuit. Latine apud *S*urium 3. Febr. ſub Metaphraſtæ nomine.

* Bonifacii Martyris Romani. Καὶ τῶν ἄλλων μὲν τῶν Χριστοῦ μαρτύρων ἆθλα. Latine apud Surium V. Junii. Græce *MS.* in Bibl. Coislin. p. 213. Editum in Appendice T. 3. Act. Sanctor. ad 14. Maj. p. 22. & Latine p. 280. cum notis. Græce & Latine etiam Paſſio S. Bonifacii vulgata à Bigotio ad calcem Palladii de vita Chryſoſtomi. Latina incipit: *Temporibus Diocletiani quater.* Græca: ἦν τις ἐν τῇ Ῥώμῃ γυνὴ μεγάλη ὀνόματι Ἀγλαΐς. Pariſ. 1680. 4.

Aliud: Φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Auctor incertus.

* S. Cæciliæ, Valeriani, Tiburtii & Maximi. *Servatoris noſtri & DEI deſcenſus.* Latine apud *S*urium 22. Nov. & Lipomannum T. 5.

Adverſus Calendarum ſuperſtitionem. Δύο κατὰ ταυτὸν ἑορταί. Aſterii Amaſeni. Græce & *L*at. T. 2. auctar. Ducæani p. 589. cum verſione

e) Combefiſius hanc homiliam ut ineditam vulgavit A. 1656.

sione Philippi Rubenii Antw. 1615. 4. & T. 1. auctarii novi Comb p. 66.

* Calliceladæ. Logothetam a) in Martyrio τῦ Καλλικελάδυ la Svidas in ἐξαπάτη.

Callinici Patriarchæ CPol. 24. August. ὄντ@ ὁ μακάρι@ Καλλίνικ@. Lambec. VIII. p. 210.

* Callinici Cilicis. *Cum simulacrorum invalesceret insania.* Latine apud rium & Lipomannum ad 29. Jul. T. 6. Vide & infra in Thyrso.

Calliopii. Θεοκλεία τις γυνὴ εὐσεβής. Græcè è MS. Vaticano po 1. Act. Sanctor. Aprilis p. LXXXIII. & Latine p. 660. Exstat que Latine sub Metaphrastis nomine apud Surium ad 7. April.

* Callistrati & sociorum. Τὴν τῦ Χριςῦ ποίμνην ἐσημέραι πληθύν Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 27. Sept. Græce Lambec. VIII. p. 245.

Callistrati Martyrium. Καλλίςρατ@ λέγει, μάθετε. MS. Bibl. Co p. 414.

Capitolinæ & Erotidis 27. Octobr. πολλῶν κ̀ μεγάλων κ̀ καλλι μαρτύρων. MS. in Bibl. Coisliniana p. 185. Codice XI. sæculi.

* Carpi & Papyli, passorum sub Decio. Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ Χριςῦ θόντων. Græce in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis 13. p. 962. & L ne, Papebrochio interprete p. 120. Latine etiam apud Li mannum T. 6. ad 13. Octobr. & Surium 13. April. MS. in B Coislin. p. 210. Vide & infra in Papylo.

Cassiodoræ Martyris. Vide infra, in Senatore.

* Castalli, infra in Sebastiani.

* Castoris, infra in Sebastiani.

* Catharinæ. Βασιλεύοντ@ τῦ ἀσεβεςάτυ Μαξεντίυ. Latine apud Li mannum T. V. & Surium ad 25. Nov. Græce MS. Lambec. V p. 226. 282. 340.

Aliud Martyrium S. Æcaterinæ. τῆς βασιλείας κ̀ ῥήτορ@. Ἔτυς λέ βα λεύοντος τῦ ἀσεβῦς κ̀ ἀλάςορος βασιλέως Μαξεντίυ. Auctor A nasius ταχυγράφος, qvi se Catharinæ famulum fuisse profite MS. Lambec. VIII. p. 388.

Aliud: τῦ ἀλάςορος κ̀ ἀσεβεςάτυ Μαξεντίυ τυραννῦντος τὴν βα λείαν. Auctor incertus.

* Ce

a) Solenne est Svidæ, Simeonem Metaphrastam sub Logothetæ nomine allegare.

* Celsi. Vide infra, Nazarii.

Ceryci & Julittæ *Martyrum*.

Ἡγεμονεύοντος Ἀλεξάνδρου ἐν πόλει Ἰκονίῳ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 196.

Ἐπείπερ τῷ καλῷ σπέρματι ἔωθεν. Auctor Theodorus Episcopus.

Πευσαμένης τῆς σῆς τιμιότητος. Theodoro Iconii Episcopo Auctore Græce & Lat. cum notis Combefisii in triumphis selectis Martyrum pag. 231. Paris. 1660. 8.

Ὥσπερ οὐκ ἔστι συνεχόμενον τῷ Κυρίῳ Ἰουδαίων. Auctor Nicetas Rhetor, Latine apud *L*ipomannum T. 6. ad 15. Julii. Surium 16. Junii.

Charalampii, Antiochiæ in Pisidia *Martyris* sub Septimio *S*evero. Βασιλεύοντος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 83. Latine apud Bollandum 10. Febr. Jo. Davide Heuxtovio interprete.

Charissimi (Χαρησίμου) & Neophyti filiorum sive servorum S. Anthusæ. Κατὰ τὴν τελείωσιν τοῦ. Auctor incertus *M*etaphraste antiquior. Vide Bandurium pag. 648.

* Charitinæ. Ἐκράτει πολὺ τὰ τῆς ἀσεβείας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 5. Octobr. Græce *M*S. Lambec. VIII. p. 223. 248. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

* Charitonis Confessoris, Iconiensis *L*ycaonii, sub Aureliano Imp. Πολλοὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐν κόσμῳ ὡς Θεῷ φίλον. MS. Græce T. VIII. Lambec. p. 245. *L*atine apud Surium 28. Sept. & *L*ipomann. T. 6. Vide & infra, Justini.

Chioniæ. supra in Agape.

CHRISTI, vide infra, JESU.

Chrysanthi & Dariæ. Τὴν ἱστορίαν τῆς ἀθλήσεως τῶν προγεγονότων. Auctor Varinus & Armenius coævus. Vide Allatium pag. 110. de Simeonibus. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 185. Latine apud Surium 25. Octobr.

Jo. Chrysostomi Vita. Πάντες οἱ παλαιοὶ ἱστοριογράφοι. Auctor Georgius Archi-Episcopus Alex. Græce T. 8. *S*avil. pag. 157-265. Et cum Godfr. Tilemanni versione A. 1559. edita, Græce & Latine in Chrysostomi editionibus. *MS*. Lambec. VIII. pag. 272. Meminit Photius Cod. 96.

Alia, antiquiore scriptore, Palladio *H*elenopolitano. τῶν τοῦ Θεοῦ δωρημάτων.

μάτων. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius. Parif. 1
4. *Latine* Ambrofius Camaldulenfis Venet. 1533. 8. V
quæ fupra, hoc Volumine pag. 8. feq.

In Jo. Chryfoftomum: ἀγαπητὴ, ἀψευδὴς ὁ Θεός. Theodori E
fcopi Trimithontis. *MS.* in Bibl. *Coislin.* p. 195.

Certe gratias DEO fratres, Procli CPol. *Latine* inter ejus opu
la pag. 164. edit. Elmenhorftianæ: & in Combefifii Au
rio novo T. 1. pag. 456. & in Proclo Vinc. Riccardi.

Catalogum Viginti fcriptorum ex quibus Chryfoftomi vitam trad
Anonymus, vide apud Savilium T. 8. edit. Chryfoft, p.
Lambecium VIII. pag. 299. feq.

Theodoriti λόγυς quinque in Chryfoftomum refert Photius Cod.
Confer Jo. Garnerii auctarium Theodoriti pag. 30. feq.

Epitome vitæ: *Hic Sanctus erat quidem genere Antiochenus,* La
apud *Surium* 27. Januar. Τὸ μὲν γένος Ἀντιοχεὺς ἦν ὁ ἅγιος. I
Bibl. Coislinian. pag. 196.

Ἀγαθὸν ὡς ὄντως καὶ δίκαιον. Auctoris incerti qui poft Conft
tinum Porphyrog. fcripfit. E MS. *Græc.* Mich. *Sophi*
(de quo *Lambecius* VIII. pag. 301.) edidit. Savilius T.
pag. 293-371.

Κρεῖττον ἀνδρὸς ἐπαινεῖν κελευόμενον. *Leonis* Imp. Latine ex Her
ti verfione apud Lipomannum T. 5. ad 13. Nov. & ap
Surium 27. Jan. Græce T. 8. Savilii pag. 267-290.

Ἔδει μὲν, ἔδει ὦ Ἰωάννη πάγχρυσε τὰς τῶν σῶν ἐγκωμίων. Jo.
mafceni. è MS. Telleriano Græce & Lat. T. 2. edit. Mi
le Quien pag. 886.

* Vita & res geftæ Joannis Chryfoftomi. Καὶ πάντων μὲν τῶν κ
Θεὸν πολιτευσαμένων ὁ βίος τοῖς εὐσεβέσιν ὠφελιμώτατος. Lat
Herveto interprete apud *Lipomannum* T. 5. ad 13. Nov.
Surium 27. Januar. Græce in Chryfoftomo *Savilii* T. 8. p
373. 428. è duobus MSS. Bibl. Regis *Galliæ*. De MS. V
dobonenfi vide *Lambecium* T. VIII. pag. 297. feq.

* De transportatione reliqviarum *S.* Joannis Chryfoftomi. ἀλλὰ
αὖ τις ἡμᾶς ἀπαλλάξει αἰτίας καὶ μώμων.

Aliud auctore Conftantino Porphyrog. Τί τερπνότερον τῶ νῦν ὁρωμ
θεάματος;

Al

liud Auctore incerto: ἧκεν ἡμῖν ἡ λαμπρὰ.

n restitutionem reliquiarum ejusdem. ἥκεσαι πάντως ἡμῖν, ὦ Φιλόχριστοι πανήγυρις. Cosmæ Vestitoris. Plura huc spectantia notavi Volum. VII. hujus Bibl. p. 555. seq.

Claudii. infra in Sebastiano.

Clementis Papæ. Τρίτος ἀπὸ Πέτρου τοῦ κορυφαίου. Auctor fere σύγχρονος, si credimus Allatio pag. 112. de Simeon. Cotelerius Græce & Latine edidit in Patribus Apostolicis hoc initio: τρίτον τῆς Ρωμαίων ἐκκλησίας προέστη. è MS. Bibl. Regiæ.

Trajani Imperatoris tempore. Latine Lipomannus T. 5. & Surius ad 23. Novembr.

n S. Clementem. Ἀθλητικοὺς ἀγῶνας εὐφημεῖν θέλων. Auctor Leo Imp.

De miraculis S. Clementis. Ἐξελθόντος Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου τῆς Γαλιλαίας· Auctor Ephræmius Chersonis.

e miraculo S. Clementis in puerum. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. & aliud: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Auctor idem. Latine apud Surium 23. Nov. Hoc posterius è MS. Reg. descripsit & Gr. Lat. cum notis edidit in Patribus Apostolicis laudatus Cotelerius.

Clementis Ancyrani Martyrium. Μετὰ διακοσιοστὸν καὶ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar. T. 2.

lementis Ancyrani & Agathangeli. Οὗτος ὁ μακάριος Κλήμης ἦν ἐκ πόλεως. MS. Bibl. Coislin. pag. 414.

lementis Bulgarorum Episcopi. citat Allatius pag. 259. contra Creyghtonum, seq.

odrati Corinthii Martyris. Ἐμοὶ δὲ τὸν τοῦ μεγάλου μάρτυρος Κοδράτου. Auctor Nicephorus Gregoras.

Codrati, Cypriani, Dionysii, Anecti, Pauli & Crescentis Corinthiorum Martyrum. *Omnes quidem sanctorum celebritates*. Latine apud Surium 10. Martii.

n Cœcum à nativitate. Τοῖς φιλοῦσι τὸν Κύριον, ἑορτὴν οὐ λείπει καιρός. Leontii Presbyteri CPol.

Ἡνίκα ἀὴρ ἀέριος τοῦ υἱοῦ τῆς βροντῆς. Asterii Amaseni. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. pag. 106.

πολυσπούδαστόν ἐστι πᾶσιν ἀνθρώποις. Athanasii Alex. T. 3.
edit. novæ p. 427. cum versione Holstenii.

In S. Cœnam Domini. Τί τερπνότερον ἢ τί ἡδύτερον τοῖς Φιλοθέοις. T
phili Archi-Episcopi Alex. Confer, *in sanctam Quintam*.

Cononis. Ἔτι κρατήσαντος τὸ βασίλειον Αὐρηλιανοῦ. Græce & L
in Actis Sanctor. T. 7. ad 29. Maji p. 5.

In Constantinum Magnum. Τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ἐνταῦθα σπ
Nicephori Gregoræ. MS. Lambec. VIII. pag. 65.

In Constantinum M. & CCCXVIII. Patres Nicænos. Ἐννεακαιδεκάτῳ
τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας. Anonymi Bibl. Coislinian p. 182.

Πείθεσθαι τοῖς ἡγουμένοις, ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς ἐπιτραπεὶς παραινέσεως
Θεόφιλε. Gregorii Presbyteri Cæsareæ Cappadociæ. Vide i
in Nicænos Patres.

* Cornelii Centurionis. Μετὰ τὴν σωτήριον ἐπὶ γῆς τοῦ Λόγου ἐπιδημ
Latine apud Lipomannum T. 6. & *Surium* 13. *Sept.* Gr
MS. Lambec. VIII. p. 240.

* Cosmæ Martyris. Vide mox in Cosma & Damiano.

Cosmæ *Melodi*. Τιμᾶν ἐστὶν ἄξιον τοὺς ἐφευρηκότας τὰ κάλλιστα.
ctor incertus.

* Cosmæ & Damiani *SS.* Anargyrorum in Asia. Ἄρτι τῆς εὐσεβ
Cal. Novembr. (*Rom.* Cal. Iulii. *Arab.* 17. Octobr.)

* Τῇ θαυμαστῇ δυάδι τῶν σοφῶν ἀναργύρων. *As.*

Ἀστέρες μὲν αἰσθητοὶ τῷ στερεώματι προδεικνύμενοι. Auctor Pe
Episcopus Argivorum. *As.*

Μετὰ τὴν κατὰ σάρκα τοῦ Δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ γῆν ἔλλα
ψιν. Auctor incertus, editus Gr. Lat. à Wag
reccio p. 230. *Rom.*

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων. Auctor Nic
Philosophus, servus IEsu Christi. id. p. 26. *A*

Πάρεστιν ἡμῖν ἑορτὴ σήμερον ὥσπερ ἀστέρος ἐπιτολή. Auctor
certus. id. p. 66. *As.*

Χάρις καὶ δωρεὰ ἰαμάτων Auct. Metaphraste antiquior. id. p. 61.

Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν δυσσεβῶν. id. p. 278. *Arab.*

Τὰς μεγάλας τῶν μεγάλων. id. p. 518. *Arab.*

Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βασιλεύοντος, πᾶσα πλάνη καὶ δ
μονικὴ λατρεία ἐλύθη. *As.* Auctor itidem inc
tus. *MS.* Lambec. VIII. p. 381. 394. Coislin.
195. & Cod. Barocc. 148.

Τὴν τῶν, ὦ τῶν καλῶν ἐραστὰ, θαυμάζειν. Auctor Georgius Metropolita Nicomed. Græce & Lat. T. I. auctarii novi Combefiſ. p. 1191. & Wagnerecc. p. 170. *Aſ.*

Ἡ σεπτὴ καὶ μεγαλόδοξος τῶν ἁγίων αὕτη σκηνή. Auctor incertus. id. p. 302. *Arab.*

Decet ut omnium ſanctorum. Latine apud Surium 27. Sept. *Aſ.* Confer Lambecium T. VIII. p. 263. ſeq. & quæ in hos Sanctos Combefiſius Bibl. Concionat. T. VIII. p. 187. ſeq. nec non Syntagma Hiſtoricum veterum Græciæ monimentorum de SS. anargyris Coſma & Damiano, ab Allatio Roma transmiſſum, cum verſione Sam. Wagnereccii & Reinholdi Dehnii, notisque. Vindob. 1660. 4. De cætero parum videtur credibile quod in *Menæis* 27. Oct. traditur, tria fuiſſe paria Martyrum hiſce nominibus, unum Arabum, alterum in Aſia, tertium Romæ. Diſtinxi tamen his notis: *Aſ. Rom. Arab.*

Creſcentis Corinthii. ſupra in Codrato.

Crucem JESU Salvatoris noſtri. Vide infra, JESU.

Decem Martyrum Sanctorum in Creta Inſula. Ἄλλος μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλλουμένης δεξιότητος Κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec. & Lipomannum.

Cypriani Corinthii. Vide ſupra in Codrato.

Cypriani Carthagin. Μικροῦ Κυπριανὸς διέφυγεν. Greg. Nazianzenus Orat. XVIII.

Cypriani Antiocheni & Juſtinæ. 2. Octobr. Πολλὰ καὶ μεγάλα μὲν τὴν Ἀντιόχου θαυμάζειν παρακαλοῦσιν. Latine apud Lipomannum. T. 6. ad 2. Octob. & Surium 26. Sept. Græce *MS.* Lambec. VIII. pag. 247. 257. 262. Bibl. Coislin. pag. 210.

Aliud de iisdem, incerto auctore: Ὅσοι τοῖς τοῦ Χριστοῦ μυστηρίοις προκόπτοντες, τοῖς ἐμοῖς δάκρυσιν ἐπιβλέψατε.

Cyriaci anachoretæ, Lauræ S. Sabæ A. C. 557. defuncti. Τοὺς εὐλογήσαντάς σε. Græce MS. Lambec. VIII. p. 245. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium 29. Sept. Græce ex tribus MSS. Colbertinis in Analectis Græcis per Monachos Benedictionos Pariſ. poſt Monumenta Cotelerii editis pag. 100-127. cum verſione Antonii Pouget, Monachi Benedictini. Pariſ. 1692. 4.

Cyriaci ejusdem. Τοῦ ἀναχωρητοῦ, τοῦ πάντων ἀναχωρητῶν ἀρίστου Κυριακοῦ. Auctor incertus.

Cyriacæ. βασιλεύοντ☉ Διοκλητιανȣ̃ καὶ Μαξιμιανȣ̃. *MS.* Bibl. nian. pag. 196.

Cyrilli Martyris, Cretensium Episcopi. ὡς ἂν μὴ τὸν λόγον στον πρὸς τὴν διήγησιν ἐσόμενον. Auctor incertus qui Cre se innuit.

Cyri & Joannis Anargyrorum & Thavmaturgorum Martyrum. μὲν ἄλλως τȣ̀ς ἁγίȣς τιμήσασαν. Auctor Sophronius Mo Sophista Monasterii *S.* Theodosii in eremo prope Sanctam tatem, postea Archi-Episcopus Hierosol. Præmittitur προ cujus initium: ὀφθαλμῶν ἀῤῥωστίας. Hujus, ut notat A mentio in septima Synodo, Actione IV. Citatur ab eode latio contra Creyghtonum p. 517. seq.

* *Cyrus ille clara stella Martyrum.* Latine apud Surium 31. Jan

Dadæ. infra in *Maximo*.

Dalmatii Monachi, (3. Aug.) qui Theodosio Imperante & C Ephesini (cujus ad eum Epistolæ exstant,) tempore clar ta Græce è noni sæculi Codice a) *MS.* Bibliothecæ S. G à Pratis, cum latina versione Anselmi Bandurii, in eju ad Imperium Orientale pag. 697-710. Incipit: οὗτος Δαλμάτιος ἦν ζῶν εὐσεβῶς.

Alia cujus meminit Lambecius VIII. pag. 102. οὗτος ὁ ὅσιο μάτιος Σχολάριος ὑπῆρχεν στρατευόμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολῇ.

* Damiani Martyris. Vide supra, Cosmæ.

In Danielem & Susannam. Ἀεὶ τȣ̃ πνεύματος ἡ χάρις. Aste masEæ Episcopi. *Græce* & Lat. T. I. auctarii novi Co pag. 95.

* In Danielem Prophetam & tres pueros. Ἄρτι Ναβȣχοδονόσορ λεὺς Ἀσυρίων. Latine apud *Surium* ad 21. Jul. Græc Bibl. Coislin. pag. 212.

Πρόφασις καιρῷ πάρεστιν, ἀγαπητοί. Cyrilli Alex. *MS.* i Coislin. pag. 195.

Aliud Ephraimo Syro auctore: Διασκεψώμεθα τὰ κ̄ʒ̄ τήν. Exsta ce in edit. Oxoniensi Ephraimi pag. 420.

a) De illo Codice eximio qui memorias Sanctorum & aliarum rerum memo mensis Augusti complectitur, vide Bandurium pag. 647.

Aliud auctore incerto: Βούλομαι τοίνυν, ἀγαπητοὶ ὑφήγησιν ἀγαθήν.

* Danielis Stylitæ vita. ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀριστέων. Græce MS. Bibl. Coislinian. pag. 212. *Latine* apud Surium ad XI. Decembr. & Lipomannum. Vide Tillemont. T. 16. memor. pag. 439. seq. 779.

Πρόγε πάντων, ἀγαπητοί, δίκαιόν ἐστιν ἡμᾶς δοξάζειν. MS. Lambec. VIII. pag. 309. sq. Auctor σύγχρονον se profitetur.

Dariæ *Martyris*. Vide supra, Chrysanthi.

In Davidem Θεοπάτορα, Hesychii Hierosol. sermo memoratur apud Photium Cod. 275.

In Dedicationem templi: Ἐγκαινίων πανήγυρις, ἀδελφοί. Leonis Imp.

Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ὑμῖν ὦ λαὸς Θεοῦ. Ejusdem

In Defunctos in Domino. Οὐδὲν ἀληθῶς. Andreæ Cretensis.

Τί ἐστι σήμερον, ἀγαπητοί; Anastasii Sinaitæ

Plura Combefisius in Bibl. *Concionatoria* T. 8. p. 401-469.

Demetrii μυροβλύτου Martyris. Ὅτε Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονικέων. Auctor incertus. Vide Photium Cod. 255. Latine, Anastasio Bibl. interprete, in *Mabillonii* Analect. T. 1. pag. *66*.

Δημήτριος ἡμῖν τοῦ τε συλλόγου. Auctor Philotheus Patriarcha CPol.

Δημήτριος τὸ γλυκὺ πρᾶγμα. Auctor Demetrius Chrysoloras.

Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός. Gregorii Palamæ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 153.

Εἰς τὸ τῶν θαυμάτων πέλαγος καθεῖναι. de miraculis Demetrii Martyris Nicetas Archi-Episc. Thessalonicensis. Cod. 131. Barocc.

* Ἔχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Μαξιμιανὸς ὁ Ἑρκούλιος. *Latine* apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 8. Oct. Græce *MS*. Lambec. VIII. pag. 225. 254. 380. 260. 262. Bibl. Coislinian. pag. 211. Cod. Barocc. 147. 148.

Ἤδη ὁ συνήθης λόγος. Auctor Leo Imperator.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. idem. *MS*. Bibl. *Coislini*an. pag. 185.

Καιρὸς δὴ λοιπὸν καὶ κεφαλαιωδέστατον. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obsidione Barbarorum Thessalonica, scriptum tempore *Maurici* Imp. Vide Allatium de *Simeonibus* p. 97.

Aliud de revelata à *Demetrio* post id tempus excisione Thessalonicæ, quod

quod prodiit inter ſcriptores poſt Theophanem, ut dix
lumine VI. pag. 351.

Μαξιμιανὸς ὁ καὶ ἑρκούλιος ὑποτάξας Γοτθούς. *MS.* Bibl. C
nian. p. 185. 195.

Μαριανός τις ἀνὴρ τῶν ἐν γένει. Narratio miraculorum *S.* Der
M*S.* ibid. pag. 185.

Μαρτύρων ἔπαινος, ἔπαινος ὑπάρχει Θεοῦ. Encomium *S.* D
trii. *MS.* ibid.

Ὁ λόγος τῶ μυροῤῥόα Δημητρίω τὰ θαύματα. Auctor Jo.
vracius Chartophylax Theſſalonicenſis. *MS.* Bibl. Co
pag. 211.

Ὅτε Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ. *Martyrium S.*
metrii *MS.* in Bibl. Coisliniana p. 185.

Οὐδὲν οὕτω παρασκευάζει χαίρειν. Auctor Leo Imperator.

Παντὸς ἔργου τε καὶ λόγου καὶ διανοίας ἡγείσθω Θεός. Aucto
hannes Theſſalonicenſis Epiſcopus.

Πάρεστιν ἡ μνήμη Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος. Auctor Gregorius
conus & Referendarius.

Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabaſilas.

Didymi. infra, Theodoræ.

Diodori Tarſenſis. Ὁ σοφὸς οὗτος καὶ γενναῖος διδάσκαλος.
ctor Jo. Chryſoſtomus. Græce & *L*atine edidit Emericus
gotius ad calcem Palladii de vita Chryſoſtomi. Pariſ. 168
pag. 229.

Diomedis, Medici ſub Diocletiano & Maximiano paſſi Niceæ.
σον μὲν ἔχει θαύματος. 16. Auguſti. Auctor Metaphraſte
tiquior. MS. in Codice noni ſæculi. Vide Bandurium p.
ad Antiqvit. CPol.

Χθὲς ἡμᾶς ἡ πανύμνητος. Auctor Anonymus. M*S.* Lam
VIII. pag. 199.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Διομήδης. MS. Lambec. VIII. p. 199. ſeq.

Ἐμοὶ δὲ ἀποχρήσει Διομήδην τὸν μέγαν. Maximi Planudæ. L
bec. IV. pag. 57.

Dionyſii Areopagitæ. Ἡ μὲν πρόθεσις τῷ λόγῳ δικαία. Gregori
ve Georgii Cyprii, Patriarchæ CPol. M*S.* in Bibl. Vatican
Vallicellana. & Regis Gall.

Οὐρανίαν ὄντως καὶ θείαν ἔδει. Michaëlis Syngeli presbyteri
roſol. Exſtat Græce & Latine cum verſione Baſilii Millar

L

Lanſſelio caſtigata in editione Dionyſii Corderiana T. 2. pag. 207-242. Græce prodierat ſeparatim Pariſ. 1547. 4. apud Rob. Stephanum. Citat Svidas in Διονυσιος.

Μετὰ τὴν μακαρίαν καὶ ἐνδοξοτάτην. Methodii, ſive ut alii Metrodori. Græce & Latine cum Petri Lanſſelii verſione, ibid. pag. 242-252. Conferenda etiam vita quam latine dat Surius ad 9. Octobr. quæ incipit: *Poſt beatam ac ſalutiferam Domini noſtri JEſu CHriſti.*

* Πάλαι μὲν ἐν τόποις ἦν τὰ τῆς πίστεως. MS. Græc. Lambec. VIII. pag. 222. ſeq. 247. 257. 262. Bibl. Coislin. pag. 210. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 3. Octobr. & Surium 9. Octobr. ſed Græce & Latine cum Balth. Corderii verſione ibid. pag. 190-200. Citant vitam Dionyſii à Metaphraſte ſcriptam Græci in Concilio Florentino & ſcriptis pro eo editis, & Conſtantinus Meliteniotes de Spiritus S. proceſſione Orat. 2. Vide Hanckium pag. 456. de ſcriptoribus Hiſt. Byz. Alia in Dionyſium Combefiſius T. 8. Bibl. Concionatoriæ pag. 263. ſeq.

Dominatæ Martyris. Vide infra, in Senatore.

Domitii. πολλά τὰ τοῦ βίου τερπνά. MS. in Codice noni ſæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647.

Domnæ. Vide infra, Indi.

Donati Epiſcopi Rom. & ſociorum Martyrum. μεγάλη τῶν ἁγίων ἡ δόξα, Σαλονιανὲ, Θεοφιλέστατε ἀδελφέ. Græce è MS. Florentino cum verſione Dan. Cardoni S. J. in Actis Sanctor. ad Maji XXII. Tom. 5. pag. 144.

Dorothei Abbatis & Doſithei ejus diſcipuli Vita, auctore incerto: Ὁ μακάριος οὗτος Ἀββᾶς Δωρόθεος μονήρη βίον σὺν Θεῷ ἀσπασάμενος.

Dorothei junioris. Οὐ παλαιοῖς ἄρα μόνον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς διηγήμασιν ἔδει κοσμηθῆναι τὸν Πόντον. Auctor Joannes Evchaitenſium Metropolita.

* *Dorymedontis.* Vide infra in Trophimo.

Doſæ presb. & Jæ virginis in Perſide ſub Rege Sapore, 4. Aug. ἐν τῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Σαβωρίου. MS. Lambec. VIII. pag. 103.

Dosithei. Vide paullo ante, Dorothei.

Drestæ Martyrium à præsente, si auctori credis, scriptum. Βασι οντ☉ Διοκλητιανȣ ȣ βασιλέως. Lege, Orestæ.

In sanctum Drosidem, Martyrem. Οἱ φιλόπονοι τῶν ποιμένων. Chrysostomi Tom. V. Ducæi pag. 885. & T. II. edit. n pag. 688.

Dulæ sancti Martyris. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε Σατανᾶς ὑπὸ ἀξίων αὐτȣ̃ ἐνωχεῖτο. Auctor incertus. Latine apud Sur 15. Jun.

Elevtherii Senatoris sub Maximiano 4. Aug. Ἡ τῶν μαρτυρικῶν ἀ νων δόξα. MS. Lambec. VIII. p. 103.

* Elevtherii & Evanthiæ matris Martyrium. Αἰλίȣ Ἀδριανȣ̃ Ῥωμ μὲν βασιλεύοντ☉. Latine apud Surium 18. April. Græce è Vaticano in Actis Sanctor. Aprilis T. 2. pag. 986. Exsta Græce MS. in Bibl. Coisliniana p. 212.

Aliud, *auctore incerto* Martyrium Elevtherii Episcopi & Anchæ tris ejus. Ἀδριανȣ̃ βασιλεύοντ☉ ἔτȣς εἰκοςȣ̃ πρώτȣ.

Eliæ Prophetæ. Καὶ νῦν ἄρα τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπόθεσιν. Auctor Imperator.

Πρότερον μὲν τῶν Ἰȣδαίων. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 67

* *Aliquando quidem duodecim tribus Israël.* Latine in T. 6. L manni & apud Surium ad 20 Julii.

Ἔδει μὲν. Marci Hieromonachi, Cod. 145. Barocc.

In Eliam & viduam. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκ ἀἶς Jo. Chrysost. T. V. vil. p. 646.

In Eliam & Jezabelem. οἱ τῆς ὁμȣσίȣ Τριάδ☉ κήρυκες. Jo. Ch sostomi MS. pag. 196. Bibl. Coislin.

Eliæ junioris, Heliopolitæ Agarenico mucrone Damasci sublati. ὁ ἅγι☉ νεομάρτυς. Prodiit Græce & Lat. in lecta triade M tyrum CHristi pag. 155. Paris. 1666. 8. cum versione tis Combefisii.

In Eliseum & mulierem Sunamitidem. *Ex prophetarum numero* apud Surium 14. Jun.

Ephraim Syri elogium, Κινεῖ με πρὸς τὴν παρȣ̃σαν ὑπόθεσιν. Au Gregorius Nyssenus, inter cujus scripta plus simplici vice G ce & Latine prodiit. T. 2. p. 1027.

* Ejusdem vita a Metaphraste scripta. Latine apud Surium 1. Febr. in latinis Ephraimi editionibus. *Ephraim ille admirabilis.*

* E

[redacted]

* Epimachi. Ἄρτι μὲν ἡ τῆς ἀσεβείας ἀχλύς. Græce MS. Lambec. T. 8. p. 256. 260. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Latine apud Surium 31. Octobr. & Lipomannum.

ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐπίμαχος, οὗτος ἦν ἀνήρ. MS. Bibl. Coislinian. pag. 186.

Epiphanii Episcopi Cypri. Ἐπιφάνιος γένος μὲν ἦν. Auctor profitetur se Johannem Epiphanii discipulum. Habetur Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 15. Maji. Surium 12. Maji. Græce & Latine Tom. 2. Operum Epiphanii pag. 318. edit. Petavianæ.

Ejusdem Epiphanii. Δόξα τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ ζῆν Θεῷ. Auctor traditur Polybius Episcopus Rhinocurorum. Exstat Græce & Latine ibidem pag. 353-379.

* Epistemes Martyris. Vide infra; Galactionis.

Eroditis Supra, Capitolinæ.

* Evanthiæ. Vide Elevtherii.

Eudociæ Samaritanæ. Κατὰ τοὺς χρόνους Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως γέγονέ τις κόρη. Auctor incertus. Græce è MS. Vaticano prodiit in Actis Sanctor. ad Calendas Martii T. 1. p. 875. & Latine Petro Possino, interprete p. 10.

* Eudocimi. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 29. Julii.

* Eudoxii, Romuli, Zenonis & Macarii. Τραϊανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως. MS. Græce. Lambec. VIII. p. 237. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium V. Sept.

* Evelasii. Vide Faustæ.

Eugenii & Macarii fratrum 22. Febr. Πολλοὶ μὲν ἀδελφοὶ καὶ παράδοξα. MS. Lambec. VIII. p. 87.

* Eugenii & Mariæ ejus filiæ quæ Marini nomine pro Monacho vixit. Κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ. 8. Febr. Lambec. VI. pag. 305. VIII. pag. 82. Latine apud Surium 12. Febr.

* Eugeniæ Romanæ virginis & ejus parentum. Κομμόδου μετὰ Μάρκον τὸν αὐτοῦ πατέρα τὸ Ῥωμαίων σκῆπτρον ἔχοντος. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Latine apud Surium, 25. Dec. & T. V. Lipomanni. Græce etiam habuit Rosweidus, Vide Gudii Epistolas p. 278.

* Eugraphii. vide infra, Menæ.

* Eulampii & Eulampiæ. Ἄρτι τῆς θεογνωσίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 10. Octobr. Græce MS. Lambec. p. 224. 249. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

Ἔτους ἑβδόμου τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἡγεμονεύοντος Μα Auctor incertus.

Euphemiæ Virginis Martyrium. 16. Sept. Ἐν τῇ χαλκηδονέων ἦν ἀθροισμὸς τῶν χριστιανῶν. Πρίσκος ὁ ἀνθύπατος. Auctor certus.

Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως. MS. Lambec. VIII. p. 222.

* Διοκλητιανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος Πρίσκου τε Ἀσίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 16. S Græce MS. Lambec. VIII. p. 240. 289.

Ἔκφρασιν τῆς Μάρτυρος Εὐφημίας à S. Asterio scriptam test Photius in Amphilochianis, cujus locum edidit Combef T. 1. Auctarii novi pag. 282. & Montfauconus pag. Bibl. Coislinianæ. Ἔκφρασιν ipsam exhibet Combefisius 207. Incipit: πρώην μὲν ὦ ἄνδρες Δημοσθένην ἔχον ἐν τὸν δεινόν.

In Euphemiæ reliquiarum inventionem. Ἥκω τὸ ἐπίταγμα Φε Auctor Constantinus Episcopus Tii in Ponto. Latine apud pomannum T. 6. & apud Surium. ad XI. Julii.

Euphrasiæ virginis. *Imperii habenas moderante Theodosio*, Latine pud Surium 13. Mart.

Euphrosyni coqui martyrium. Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις. Cod. 147. rocc.

Euphrosynes Virginis & sub ficto Smaragdi nomine Monachi, pat que ejus Paphnutii. Ἐγένετο ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλει ἀνὴρ ἔνδοξος ὀνόματι παφνούτιος. MS. Lambec. IV. p. 200. VIII. p. 365. Cod. 148. Barocc.

*Euphrosynes Alexandrinæ. Ἄρτι τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Θεοδοσίου τ. δος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 25. Sept. Surium 1. Januar. & Bollandum ad XI. Febr. cum notis. Græce Lambec. V. pag. 244.

Alia ejusdem vitæ auctore incerto: Ἀγαπητοὶ, ἐγένετο ἐν τοῖς ἔτε ἡμῶν.

Alia, itidem incerto auctore: Ἐγένετο τις ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείων.

* Eupli Martyris. Κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Gr

ce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Gr. T. 1. pag. 194. seq. Latine apud Surium 12. August. *Diocletiano octies & Maximiano septies Coss.* apud Baronium ad A. C. 303. n. 146. seq.

Aliud ejusdem Martyrium. Τοῖς Κυρίοις ἡμῶν Διοκλητιανῷ τὸ ἔννατον. Græce & Latine ibid. pag. 192. seq.

Epitome ejus Martyrii. Ὁ ἅγιΘ- μάρτυς Εὔπλους ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐκ τῆς πόλεως Καταίνης, ΔιάκονΘ-. Lambec. VIII. p. 126.

Eupraxiæ Virginis. Ἦν τις ἀνήρ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 18. Martii T. 2. p. 727. Latine p. 265. incipit: *In diebus Theodosii Imperatoris piissimi.*

Eusebiæ Martyris Evchaitensis. Περὶ ταύτης γε μὲν τοι, περὶ ταύτης τῆς φιλομάρτυρΘ- ἔγνωμεν οὐδέν τι σαφές. Auctor Joannes Evchaitensium in Helenoponto Metropolita.

*Eusebiæ quæ deinde Xenem se vocavit. Ὁ καινὸς καὶ ξένΘ- τῆς θαυμασίας Ξένης βίος. Latine apud Surium 25. Januar.

Eusignii, Antiocheni. Ἰουλιανὸς, ὁ βασιλεὺς ἀρνησάμενος τὸν Χριστὸν. 5. Aug. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀλβιντίωνος. MS. Lambec. VIII. p. 103. seq. Auctor Eustochius Diaconus. id. p. 113.

*Eustathii στρατηλάτου Placiti antea dicti & uxoris ejus Theopistes & filiorum Agapii & Theopisti. Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 20. Sept. & Surium Novembr. 2. Græce MS. Lambec. VIII. p. 242. Cæterum diversum ab hoc notabis, quod Bandurius testatur se in Codice noni sæculi reperiisse ad 21. August. Bassæ & filiorum ejus Theogonii, (al. θεογνίου vel θεόγνιδος) Agapii & Pisti, quod incipit: βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ ἦν χρησμὸς ἄθεσμος.

Laudationem eorundem Nicetâ Paphlagone auctore edidit Græce & Latine cum notis Combefisius in illustrium CHristi Martyrum lectis triumphis pag. 45. Τὸν ἀοίδιμον ἐν ἀθλοφόροις ἐυσταθιον. Paris. 1660. 8.

Ἐν ταῖς ἡμέραις βασιλείας Τραϊανοῦ. Lambec. IV. p. 130.

Ἡ ἁγία μάρτυς Βάσσα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως. Lambec. VIII. p. 203.

Alia Eustathii & filiorum vita scriptore qui se coævum illorum profitetur. Πρέπουσαι μὲν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐπὶ φύσεως. Vide Allatium p. 108.

p. 108. de Simeonibus. MS. Lambec IV. p. 130. V. pag VIII. pag. 242. 243. 363. Cod. Barocc. 148. Bibl. Coislin. 212. Græce & Latine in iisdem lectis Combefisii Mart triumphis pag. 1.

In Eustathium Antiochenum. Σοφός τις ἀνὴρ καὶ φιλοσοφῶν Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. pag. 628. & T. II. edit. Eruditiss. Montfauconi pag. 603.

Alius Eustathius Martyr sub Constantino Copronymo in Carrhis potamiæ, filius Mariani Patricii. Historia Miscell. XXI. 39.

Eustratii & Sociorum Auxentii, Eugenii, Mardarii & Orestæ. λεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce MS. Lambec. V. 227. 312. 394. Bibl. Coisliniana p. 565. Latine apud Surium Dec. & apud Lipomannum. Cæterum Allatius Martyrium h initium illius memorans pag. 83. libro de Simeonibus, nota ctorem illius non esse Simeonem Metaphrastem, cui illud p. tribuit, sed Eusebii Monachi Sebasteni, qui in extremo horu ctorum sibi illa a juvene qvodam extorta esse scribit.

* Euthymii Abbatis. Defuncti 20. Januar. A. C. 473. Καὶ παντ ἄλλου. Latine apud Surium 20. Januar. Græce & Latine in lerii monumentis Eccles. Græcæ T. 2. pag. 200-340.

Ejusdem vita scripta à Cyrillo Scythopolitano. Τῷ τιμιωτάτῳ καὶ θεῷ ἐναρέτῳ πατρὶ πνευματικῷ Ἀββᾷ. Epistola incipit: Πίστ γένεσθω περὶ Εὐθυμίου. Vita ipsa: Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος Græce & Latine in Analectis Græcis per Monachos Benedic post Cotelerii monumenta editis pag. 1-99. è Codice Bibl. Co tinæ. Paris. 1692. 4. Compendium Latine apud Bollandu Jan. Confer quæ de Εὐθυμιακῇ ἱστορίᾳ Mich. le Qvien ad Dam T. 2. p. 879. ubi ex libro ejus tertio quædam afferuntur. Nec Tillemontium T. XVI. memor. p. 76. sq. Lambecium quid audias, liber primus complectebatur vitam ipsius Euthymii, se dus vitam S. Sabæ, & tertius S. Johannis Silentiarii. vide La cium VIII. p. 306. 173. Sed negant id viri doctissimi Cotel & le Qvien.

Euthymii Episcopi Madytensis in Thracia, Thavmaturgi. Ἐπιτιμη καίως ἡμῖν οἶμαι. Auctor Gregorius Cyprius.

Eutychii Patriarchæ CPol. Θερμὸς ὁ ζῆλος εἰς τὴν παροῦσαν ὑπό Auctor Eustathius a) Presbyter. Latine apud Surium 6. April.

a) al. Eustratius.

[illegible], Philippi & Eutychiani 18. August. [illegible] MS. Lambec. VIII. p. 200.

* Faustæ, Evilasii ([illegible]) & Maximini Martyrum Cyzic. sub Maximiano. Κατ' ἐκείνας τὰς καιρὰς ἐν οἷς ὁ ἀγὼν [illegible] τοῦ Χριστοῦ. MS. Lambec. VIII. pag. 81. Latine apud Surium 6. Febr.

Febroniæ Martyris. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ἄνθρωπος τὶς ἔπαρχος. Acta hæc scripsit (φησὶ) Thomais Febroniæ famula, si veram nobis fabulam narrat. Græce MS. Lambec. VIII. pag. 286. Latine apud Surium 15. Jun.

Aliud ejus Martyrium, Auctore incerto: Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ἄνθρωπός τις ἔπαρχος.

Flori. Vide infra, Lauri.

Gabrielis Archangeli. Vide Archangeli.

* Galactionis Martyris & Epistemes. Τῆς περὶ τοῦ [illegible]. Latine apud Surium, 5. Nov. & Lipomannum.

Alia vita eorundem Sanctorum scripta ab Eutolmio eorum famulo. Διήγησιν ξένην [illegible].

* Georgii Martyris Cappadocis. Ἄρτι τῆς εἰδωλομανίας. Græce in Actis Sanctor. T. 3. April. appendice p. XV.

Aliud ejus Martyrium. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων. Hoc à Georgii famulo scriptum Allatius pag. 85. de Simeonibus, ex verbis quibusdam actorum colligit, cum pag. 125. Martyrium eodem initio adscripto retulisset inter Acta Metaphrastæ genuina, sub cujus nomine edidit etiam Latine Surius ad 23. April. & ante eum Lipomannus. Græce è MS. Mediceo legitur in Actis Sanctor. ad calcem Tomi III. pag. IX. & Latine Francisco Zino interprete ad 23. April. pag. 117. cum notis. Lacunas è MS. Vindob. supplet Lambecius VIII. pag. 348.

Aliud si subscriptioni fides, compositum à famulo Pasicrate Martyrium S. Georgii: [illegible] τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ [illegible] βασιλεία. Vide Allatium de Simeonibus pag. 95. MS. Cod. Barocc. 147. Latine apud Surium 23. April. è Lipomanno.

In Georgium Martyrem Oratio. [illegible] ταῦτα τὸν λόγον ἀγωνιζομένων. Græce è MS. Vaticano in calce Tomi 3. Act. Sanctor. Aprilis pag. XXV. & Latine pag. 123. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. MS. Lambec. VIII. pag. 71. 372.

Alia

Alia in eundem. Ἀεὶ μὲν λαμπρὰ καὶ πανεύφημα. Auctor Andr
Cretensis. Exstat Græce & Latine sed extrema parte mutil
Combefisii Andrea Cretensi pag. 175-188. & in Actis
Ctor. T. 3. ad 23. April. è MS. Vaticano pag. XX. Latin
pud Lipomannum & Surium 23. April. Confer Allatium
Georgiis pag. 304.

Προτρέπουσί με πρὸς εὐφημίαν τὴν γλῶσσαν. Auctor Theod
Qvæstor.

Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς, ὦ φιλόχριστοι, ὁ φιλόστοργος. Arc
Episcopus Cypri. MS. in Bibl. Coislin. p. 211.

Narratio miraculi S. Georgii, à præsente & vidente, si aud
des, scripta de puero in captivitatem abducto & liberato
copiarum præfectus esset Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτῶν
ξιωθῆναι: Græcè è MSS. Vaticanis & Ambrosiano, in cal
3. Act. Sanctor. ad 23. April. pag. XXXV. MS. Lambec.
pag. 361.

Narratio de alio miraculo ejusdem Georgii. Ἐν τοῖς καιροῖς
τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν Θεοδοσίου. Gr
MS. Ambrosiano, ibid. pag. XXXIX. De MS. Vindob
pleniore vide Lambecium VIII. p. 355.

Aliud miraculum de imagine ejusdem Georgii. ibid. p. XLV

De visione Saraceni cujusdam in Georgii templo. Ὁ τ
Νικόλαος. Græce & Latine ex Fr. Isidori editione, ibid.
XLII.

In memoriam magni τροπαιοφόρου (h. e. Georgii) tertia Pasc
die celebratum. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω
Auctor Joannes Evchaitensium Metropolita.

Ἡ μὲν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος. Incerti. MS.
Coislin. p. 196.

Ὡς εὐτυχὴς καὶ πάντα μακάριος. Auctor idem Metro
Conferenda etiam quæ de Georgio Martyre exhibet
befisius Tom. VI. Bibliothecæ Concionatoriæ pag.
seq.

Georgii Cyprii Patriarchæ CPol. vita ab ipsomet scripta, citat
Allatio pag. 613. contra Creyghtonum.

Vita Georgii Cyprii qui fuit in Choziba. Γεώργιος τοῦ μὲν γένε
πρόσω ὑπῆρχε. MS. Bibl. Coislin. p. 416.

Georgii Limniotæ Monachi sub Leone Isauro, 24. August. Στε

ὅσιος Γεώργιος. breve Martyrium ab auctore ſuppare ſcriptum quod integrum Græce dat *Lambecius* VIII. p. 213.

In Germanum Patriarcham CPol. Ἐγκαινίζεται μὲν ἡ σκηνή. Auctor Alanus. *MS.* Cod. Barocc. 131.

Germani Hegumeni Monaſterii Coſinitres in confiniis Thraciæ. Μέγιστον εἰς παράδειγμα ἀνθρώπων βίος ὁσίων. Græce è *MS.* Florentino in Actis *S*anctor. ad XII. *M*aji ad calcem Tomi 3. p. 7. & Latine ex verſione Dan. Cardoni *S.* J. pag. 162.

* Gervaſii. Vide infra, Nazarii.

Glyceriæ, ſub *M.* Antonino. Ἔτους πρώτου τοῦ βασιλεύοντος Ἀντωνίνου. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctorum ad 13. Maji, in calce T. 3. pag. 12. & Latine pag. 189. *L*atine etiam apud Surium 10. Maj. Exigua fide digna. Vide Tillemont. T. 2. memor. p. 311. 623.

Gordii Martyris. Νόμος ἐστὶ φύσεως. Latine apud *S*urium 3. Januar. Auctor Baſilius Cæſarienſis. Græce & Lat. inter ejus Opera T. 1. pag. 515. Meminit Suidas, in Βασίλειος.

Gregorii Agrigentini. Σοφὸν καὶ ἀκατάληπτον χρῆμα. 23. Nov. Auctor Marcus *Monachus* & *Hegumenus S. S*abæ.

Φοβερὸν καὶ ἀκατάληπτον θαῦμα. Auctor Leontius Presbyter & Hegumenus Monaſterii S. Sabæ Romanæ urbis.

* Καλλιστόν τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ δόξαν ὅσην. citat Allatius p. 538. ſq. de conſenſu. Latine apud *S*urium 23. & Lipomannum Tomo V.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ μέγας Γρηγόριος. *MS.* Lambec. VIII. p. 228 ſeq.

* Gregorii magnæ Armeniæ, & ſociorum. Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς εἰς Πάρθους διαλυθείσης. *L*atine apud *L*ipomannum T. 6. & Surium 30. *S*ept. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 246.

Gregorii Decapolitæ. Ἅπαν μὲν τῶν πάντων οὐδὲν οὕτω πέφυκε. Auctore incerto. *MS.* Bibl. Coisliniana p. 211. in Codice Gr. de geſtis Sanctorum Novembris.

Gregorii Dialogi vita refertur à Photio Cod. 252.

Gregorii Thavmaturgi. XVI. Nov. Μὴ θαυμάσῃς ὁ ἐμὸς Μυσταγέτης. Auctor *M*ich. Pſellus ad Protoſyncellum.

Ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐστιν. Auctor Gregorius Nyſſenus. *MS.* Lambec. VIII. p. 278. 281. *L*atine apud *S*urium 3. Jul. Prodiit Græce & *L*at. ſæpius inter opera Nyſſeni & Thavmaturgi.

ἱερὰ καὶ ὑπέρλαμπρος. Græce in Actis Sanctor. ad IX. Maji, 2. pag. 766. & Latine pag. 448.

Gregorii Theologi, a) Nazianzeni. Ὅσα μὲν τῷ παρόντι λόγῳ, ctor Theodorus Metochita, generalis Logotheta.

Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόριος ὁ πάνυ. Auctor Gre rius Presbyter, Nazianzeni, ut in MS. Codice notatur, scipulus. Latine ex Billii verf. apud Surium 9. Maj. G ce cum Billii versione præmittitur Græcolatinis Nazianz editionibus. Primus verterat sed fere Barbare, post ann CHristi 900. Anastasius quidam.

Aliam à Niceta Paphlagone scriptam addet Franciscus Louvard quisquis è docto Monachorum Benedictinorum cœtu nov Nazianzeni editionem est adornaturus.

* Guriæ, Samonæ & Abibi, & de eorum miraculo in puellam phemiam. Ἔτος μὲν ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἀρχῆς ἑ κοσιοστὸς ἦν. Latine apud Surium 1. Nov. & apud Lipom num.

Quomodo vester animus se habet, sacer grex. Auctor Arethas Archi-Ep Cæsariensis. Latine apud Surium 15. Nov. & in T. 3. Lipomar

Τοιοῦτος μὲν δὴ καὶ ὁ μάρτυς. Cod. Barocc. 147.

Ἔτους ἑξακοσιοστοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ τῶν Μακεδόνων, ἐννάτῳ δὲ Διοκλητ νοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 275.

* Aliud eorundem Martyrium. Ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ἀΐδιος συνὼν τῷ τρί.

Miracula Confessorum Samonum & Guriæ, auctore incerto se non diu post scripsisse profitetur. Νῦν καιρὸς εὔκαιρος τοῦ πνευματοφόρου Δαυίδ. MS. Lambec. VIII. p. 276. seq. 2 Bibl. Coislin. p. 195.

Hæmorrhousæ Encomium ab S. Asterio scriptum memorat Niceph rus CPol. in antirrheticis, apud Combefis. T. 1. auctarii n p. 277. 278.

Heliconidis circa A. C. 244. Λουκιανὸς καὶ Παῦλος πᾶσι τοῖς κατ' Α αν καὶ Φρυγίαν. Græce è MS. Florentino cum Dan. Card versione in Actis Sanctor. ad XXVIII. Maji. T. 6. pag. 7 Acta fabulosa.

Hermiæ sub M. Aurelio. Bollandus ad 31. Maj. adde Tillemont. 2. pag. 316. & 625.

Herm

a) Confer quæ exhibet Combefisius T. 6. Bibl. Concionatoriæ p. 695-632.

Hermæ, Serapionis & Polyæni. 19. Auguſt. *ὗτοι οἱ ἅγιοι μάρτυρες γεγόνασιν ἐν Ρώμῃ.* MS. Lambec. VIII. p. 201.

* Hermogenis. Vide infra, Menæ.

* Hermyli & Stratonici. *Impio imperante Licinio.* Latine apud Surium 13. Jan.

* Hieronis & ſociorum qui in Melitene Martyrium paſſi ſunt. *Ἱέρωνι τῷ γενναίῳ πατρὶς μὲν ἡ δευτέρα τῶν Καππαδόκων, πόλις δὲ Τύανα.* Latine apud Surium 7. Novembr. & Lipomannum.

Hilarionis. *Τοῦ μακαριωτάτου καὶ φίλου θεοῦ Ἱλαρίωνος.* Auctor incertus. Vide Tillemont T. 7. memor. p. 564. ſqq. 572.

Ἱλαρίωνος τοῦ θαυμαστοῦ ὁ βίος ὑπόθεσις. MS. in Bibl. Coislinian. pag. 185.

* *Ἐν Παλαιστίνῃ πόλις ἐστὶν οὐκ ἔλαττον ἢ πέντε καὶ τεσσαράκοντα σταδίους ἀπέχουσα Γάζης.* Latine apud Lipomannum T. 6. ad 21. Octobr. Græce MS. Bibl. Coislin. pag. 211. Lambec. VIII pag. 252. 259. 262.

Hippolyti. Vide infra, Laurentii.

Hoſii Epiſcopi Cordubenſis 27 Aug. *Οὗτος ὁ ὅσιος ἐπίσκοπος Κορδούβης.* Lambec. VIII. pag. 217.

Hyacinthi Amaſtrenſis Martyris Agarenico mucrone ſublati. *Ἐπρεπεν ἄρα πολλῶν καὶ τιμίων λίθων.* Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Lat. cum verſione Franciſci Combefiſii & notis, in CHriſti Martyrum lecta Triade pag. 1. Pariſ. 1666. 8.

Hypatii Epiſcopi Gangrenſis in Paphlagonia. 14. Nov. *ὁ πᾶσι τοῖς πέρασι τῆς γῆς γνωσκόμενος ἐκ τῶν ἄθλων καὶ τῶν θαυμάτων γενναῖος πρόμαχος τῆς εὐσεβείας Καλλίνικος.* MS. Lambec. VIII. p. 375.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος θελκιανοῦ ἐν τῷ Βυζαντίῳ. id. pag. 377.

Ὤκνουν μὲν ἔδει προσβαίνειν τοῖς ὑπὲρ δύναμιν. MS. in Bibl. Coisliniana pag. 185.

Ὡς γλυκεῖα τῆς παρούσης ἡμέρας ἡ χάρις. MS. ibid.

Iſæ. vide ſupra, Doſæ.

Jacobi Alphæi, Minoris *Ἀδελφοθέου* Apoſtoli: & Epiſcopi Hieroſol. (à quo perperam nonnulli diſtingunt, ut Combefiſius ad Hippolytum de XII. Apoſtolis) *χθὲς καὶ πρώτην ὁ μακαριώτατος.* Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in auctario novis-

novissimo Combefisii T. 1. pag. 372. Latine T. 27. Bibl. trum Lugd. pag. 400.

* Οὐχ ὅτι ὠ ἡδύ τι τῷ Φιλαρέτῳ. Græce MS. Lambec. VIII. p 253. 259. seq. 262. Bibl. Coislin. pag. 211. Græce & tine Combefis. pag. 519. & in Actis Sanctor. Calendis T. 1. pag. 735-738. Græce ex Codice Regis Gall. & p 18-34. Latine. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. 23. Octobr. & Surium 1. Maj.

Hesychii Hierosol. in Jacobum memorat Photius Cod. 275.

Jacobi Majoris Zebedæi filii, Apostoli. Πρώην μὲν ἡμᾶς. Auctor cetas Paphlago. Exstat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p 391. Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T pag. 347. Vide etiam ejusdem Bibl. Concionatoriam T. pag. 396. seq. Tillemont. T. 1. pag. 347. seq. & de Jac Minore pag. 405. seq.

Γλυκὺ μὲν αἴσθησις ἥδεται. Auctor Leo Centuripinus.

Jacobi Monachi Eremitæ. Πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν ἐυεργε τοῖς φιλοθέοις. Auctor incertus. Latine apud Surium 28. sub Metaphrastæ nomine.

* Jacobi Persæ. Αρκαδίε τὰ Ρωμαίων διέποντος σκῆπτρα. MS. L bec. VIII. pag. 284.

Ἐν τῷ καιρῷ τῷ διωγμῷ τῷ κατὰ τῶν χριστιανῶν. Auctor incertus.

Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦν ὁ μακάριος Ἰάκωβος οἰκῶν ἐν Βηλαβη πόλει. Auctor itidem incertus.

Jacobus Martyr cognominatus intercisus. Latine apud Surium Nov. auctor incertus. Confer Nicephorum XIV. 20.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Θεοδοσίε τῦ βασιλέως καὶ Ἀρκαδίε Ὀνωρίε τῶν υἱῶν αὐτῦ. Itidem incertus Auctor.

Τῆς τῶν Ρωμαίων καταυγασθείσης. Auctor incertus.

Jattesii, qui & Sozon dictus est, Martyrium. Μαξιμιανῦ ἡγεμονέ τος τῆς Κιλικίας. Auctor incertus.

In Jejuniorum principium. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Leonis Imp.

Ἰδῦ ἡμῖν ἡ καλὴ τῦ χρόνυ ἐπέστη περίοδος. Ejusd.

Ὡς ἡδύ τι καὶ θεῖον. Ejusdem.

Παρακαλεῖτε, φησὶν ἱερεῖς τὸν λαόν μυ. Basilii Cæsareensis. Lambec. IV. pag. 95. VIII. pag. 231. Græce & Lat. T. Opp. Basilii pag. 333.

Πρέπουσαν τῆς τῶν νηστειῶν ἀρχῆς. *Anastasii Sinaitæ.* Græce & *Lat.* T. 1. Auctarii novi Combefis. pag. 907.

In Jejuniorum tertiam Dominicam. Vide mox, in JESU Crucis venerationem. Μεγάλη μὲν ἡ παροῦσα ἡμέρα καὶ περιφ. *Macarii* Chrysocephali. MS. in Bibl. Coisliniana pag. 181.

Πάλαι μὲν ἦν ἡ τοῦ Μωυσίως ῥάβδος. Jo. Xiphilini. Exstat Græce & *Latine* in Tomo 2. Gretseri de Cruce pag. 330.

In Jejunii ultimam & magnam hebdomadem. Διηνύσαμεν λοιπὸν τῆς νηστείας τὸν πλοῦν. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. pag. 540.

I. In JESU CHRISTI Nativitatem.

Α πάλαι Πατριάρχαι μὲν ὤδινον. Joannis Chrysostomi. Edidit. Græce & *Lat.* Petrus Pantinus. Antwerp. 1601. 8. Hinc in editionibus Chrysostomi Græca Savil. & Græcolatinis, & nova *Montfauconiana* T. 2. pag. 354.

Ἄρρητα τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας ὑπὲρ ἡμῶν. Isidori Archi-Episcopi Thessalonicensis.

Εἰς βάθος οἰκτιρμῶν ἐμπεσών. Basilii Cæsareensis.

Ἡ πηγὴ τῶν Εὐαγγελικῶν διδαγμάτων, Jo. Chrysostomi. inter spuria T. 2. edit. novæ pag. 8͏9.

Θεοῦ ἐν σαρκὶ δοξάζομεν γέννησιν. *Leonis* Imp.

Θεῖος Ἀπόστολος ποτὲ γράφων. Joannis Archi-Episcopi Nicæni Epistola ad Zachariam Catholicum Armeniæ. Græce & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefis. p. 298.

Καλὴ μὲν ἡ τῶν ψαλμῶν λύρα θεόπνευστος ἡ τοῦ Πνεύματος. Procli Patriarchæ CPol. in ejus Orationibus Græce & Latine à Riccardo editis, etiam Combefisii Auctar. novo T. 1. p. 314.

Λαμπρὰ καὶ παράδοξος τῆς παρούσης ἑορτῆς ἡ ὑπόθεσις. Ejusdem. Prodiit Græce inter Procli opuscula p. 148. edente Ger. Elmenhorstio & additæ p. 180. *Meursii* emendationes. Deinde Græce & Latine in editionibus Riccardi & Combefisii p. 331.

Μυστήριον ξένον βλέπω. Athanasii Alex. T. 3. Opp. pag. 410. cum *Montfauconi* versione. Et in Chrysostomo Ducæi T. 6. p. 413.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἐπιλάμψοι μοι τὸ πολυπόθητον φῶς, Heliæ *Monachi.*

ὁ μὲν πνευματικός. Amphilochii, Græce & Lat. in Amphiloc Combefiſii p. 1.

Ὄντως ἐπεφάνη ἡμῖν ἡ τοῦ Χριστοῦ χάρις. Chryſoſtomi. T. V. S pag. 851.

Ὁπόταν ἐκ χειμῶνος. Chryſoſt. T. 7. Savilianæ edit. p. 400.

Ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος. id. VII. 367.

Ὁπόταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ τὰ τῶν σωμάτων στοιχεῖα. Johannis E ſcopi Euboeæ.

Ὁ τοῦ θεοῦ προαιώνιος καὶ ἀπερίληπτος καὶ παντοκράτωρ λόγος. G gorii Palamæ, Epiſcopi Theſſalonicenſis.

Οὐδ᾽ ἂν ἓν ἧπου γένοιτο χεῖρον. *Manuelis Palæologi.*

Παραγενομένης τῆς τοῦ Χριστοῦ ἑορτῆς. Euſebii Alex.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli Patriarchæ CPol. inter opuſcula á Gev. Elmenhorſtio edita. Lugd. Bat. 1617. 8. p. cum verſione Theodori Peltani. Prodierat ante Romæ: at iterum deinde in Riccardi & Combefiſii Proclo præla ſubiit.

Πολλαὶ καὶ διάφοροι πανηγύρεις. Procli Patriarchæ CPol. Inter Oratt. Græce & Lat. editas à Vinc. Riccardo, & T. 1. Auc Novi Combefiſ. p. 327.

πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅπλοις. Timothei presb. *A*ntiocheni.

Τοῦ κατελθεῖν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Euſebii Alexandrini.

Χριστοῦ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία a) Baſilii M. T. 1. p. 584.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Gregorii Naz. Orat. XXXVIII.

II. In JESU Circumciſionem.

In Circumciſionem & Simeonem. Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα. Dubium Chryſoſtomi cui in quibusdam Codd. tribuitur. Vide Lambec VIII. pag. 52. ſeq. & eruditiſſ. Montfauconi edit. novam Chry ſtomi T. 2. pag. 812.

In Circumciſionem & S. Baſilium. Σκιὰν μὲν τῶν μελλόντων. Amph chii. Græce & Latine in Amphilochio Combefiſii. p. 10. La apud Surium 1. Januar. ſub Metaphraſtæ nomine.

a) Utraque Baſilii & Nazianzeni Homilia ſæpius Græce & Latine in Baſilii Nazia ni Operibus prodiit. Utraque etiam Græce & Latine præmiſſa eſt pluribus Latinorum Patrum in feſtum Nativitatis Homiliis junctim peculiari volumine tis á B. Chriſtiano Daumio, Cygneæ 1670. 8. Confer Combefiſium T. 1. Concionatoriæ Patrum.

In Circumciſionem: Πάντα τὰ ὑπὲρ ἡμῶν θεανδρικῶς. Andreæ Cretenſis. Græce & Lat. in Combefiſii edit. p. 28.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. *Manuelis Calecæ.*

III. In JESU Præſentationem in Templo, Hypapantem ſive occurſum Domini, & de Anna ac Simeone.

Ἡ μὲν ἑορτὴ λέγεται καθαρσίων. Heſychii presbyteri Hieroſol.
Ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol. MS. Lambec. VIII. pag. 52. & 387.
Μόνος ἐν ἀνθρώποις τέλειος ἄνθρωπος. Heſychii, ſive ut alii, Timothei presbyteri Hieroſol.
Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα ὁ Κύριος ἡμῶν. Chryſoſtomi. Lambec. IV. p. 111. VIII. p. 73. inter ſpuria Chryſoſt. T. 2. edit. novæ p. 812.
Ἐξ ὅτου τῶν οὐρανῶν οἱ φωστῆρες ὡς ταῖς. Jo. Chryſoſtomi Bibl. Coislin. pag. 181.
Ὁ τῇ φρονήσει τῶν οὐρανίων μετέωρος. Nyſſeni Gr. Lat. T. 2. pag. 876. Latine apud *S*urium 2 Febr.
Πάλαι ἱκανῶς. Methodii, Patarenſis Epiſcopi.
Πάλαι Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις. Anaſtaſii Antiocheni.
Πάλιν τοῖς εὐσεβέσι πανήγυρις. Jo. Zonaræ.
Πολλὴ μὲν λίαν ἡ σύνοδος. Cyrilli Alex. Bibl. Coisliniana p. 388.
Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν θαυμάζουσι. Amphilochii Epiſcopi Iconienſis. Latine apud Lipomannum T. 7. & Surium 2. Febr. & Græce cum verſione Laur. Sifanii in T. 2. auctarii Ducæani Bibl. Patrum & cum nova verſione in Amphilochio Combefiſii pag. 23.
Προφητικῶς ἡμᾶς καὶ τήμερον. Ejuſdem Amphilochii. Græce & Lat. ibid. p. 36.
Τὰ τῆς παρούσης ἱερᾶς πανηγύρεως. Athanaſii Alex. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 498. & T. 3. Athanaſ. p. 416. Sub Georgii Nicomedienſis nomine M*S*. in Bibl. Coisliniana p. 388.
Φαιδρὰ τῆς ἑορτῆς τὰ προπύλαια καὶ φρικτά. Macarii Chryſocephali, Philadelphienſis. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.
Νῦν ἀγαπητὲ τὸν τελευταῖον δίκαιον. Timothei presbyteri Hieroſol. MS. *L*ambec. VIII. p. 74. Græce & *L*atine cum Laur. Sifani verſione

versione T. 2. auctarii Ducæani Bibl. Patrum p. 844. ex e
Colon. 1568. fol. ad calcem Theophylacti in Acta.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών. Cyrilli Hierosol. (in aliis Cyrill
lex. vide Lambec. IV. p. 134. VIII. p. 174.) Latine apud S
um 2. Febr. Græce & Lat. cum ejusdem Sifani versione in
ctario Ducæano T. 2. pag. 849. & in Cyrillo Hierosol. e
Thomæ Milles pag. 318.

Χριστοῦ ἑορτὴν τιμῶμεν. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctarii n
Combesif. T. 2. pag. 1639.

IV. In JESU Baptismum, ἐπιφάνεια. Τὰ ἅγια φῶτα.

Ἀγαπητοί, ἑορτάσαι θέλω, καὶ πανηγυρίσαι βούλομαι. Jo. Chryso
ini. memorat Gerh. Vossius p. 115. ad Thavmaturg.

Ἄνδρες φιλόξενοι καὶ φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι. Gregorii Neocæs
ensis. p. 101. edit. Gerh. Vossii.

Ἐπειδὴ χθὲς τῆς Γενέσεως κυρίου. Auctor Eusebius Alex.

Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων. Jo. Chrysostomi T. VII.
vil. pag. 350. MS. Lambec. VIII. 383. inter spuria T. 2. e
novæ pag. 809.

Νῦν ἡμέρα, φωτογενὴς καὶ σωτήριος. Isidori Archi-Episcopi The
lonicensis.

Νῦν γνωρίζω τὴν ἐμὴν ἀγέλην. Gregorii Nysseni.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός. Gregorii Naz. Oratio XXXIX.

Πάντα μὲν καλὰ καὶ καλὰ λίαν. S. Hippolyti Episcopi, T. 1. O
pag. 261. cum mea versione.

Πρώην μὲν ἐκ παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Χριστὸς τῷ κόσμῳ ἐπεφάνη. Procli CPolitani. Græce & Latine
ejus Oratt. à Riccardo editis & T. 1. auctarii novi Combefisi
pag. 380.

V. In JESU Transfigurationem.

Αὐγὸς μὲν ἑωθινοῦ φωτὸς προηγούμενον. Pantaleonis Diaconi CP
Græce & Lat. in Combefisii Auctario novo T. 1. p. 1767.

Δεῦτε πανηγυρίσωμεν σήμερον. Jo. Damasceni, licet Codices q
dam Joanni Antiocheno tribuant. Vide editiones Damasc
Billianas Græcolatinas & novissimam V. C. Michaëlis le Qu
T

T. 2. p. 791. ubi legitur Græce & Latine. Etiam Græce MS, sub Damasceni nomine in Bibl. Coisliniana p. 182.

Δεῦτε φίλοι καὶ τήμερον. ab Allatio tribuitur Proclo Patriarchæ CPol. & inter Procli opuscula prodiit Græce & Lat. edita à Gev. Elmenhorstio Lugd. Bat. 1617. 8. p. 81. & in Riccardi editione Romana, & T. 1. Auctar. Novi Combefis. p. 390. Sed in Codice noni sæculi cujus pag. 647. meminit Bandurius, & in MS. Cæsareo de quo Lambec. VIII. pag. 53. refertur ad Chrysostomum. T. 7. Savil. p. 332.

Ἐκ τῆς χώρας θέρους χαρμονή. Ephraimi Syri. Exstat Latine T. 6. Lipomanni p. 164. & apud Surium ad 6. Augusti. & Græcè in edit. Ephraimi Oxoniensi p. 247. Latine vertit Gerh. Vossius.

Ἐπαινοῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ θαυμάζομεν. Gregorii Palamæ. Græce & Lat. T. 2. auctar. noviss. Combefis. p. 106. & Latine T. 26. Bibl. Patrum Lugd. p. 209.

Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων διελέχθη. Jo. Chrysostomi. Lambec. VIII. pag. 116.

Ἐπειδὴ φαιδρὰ καὶ θεία πανήγυρις. Leonis Imp.

Ἠκούσατε ἀξίως ἀγαπητοὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ λέγοντος. Jo. Chrysostomi. T. 7. Savil. p. 339. Lambec. IV. p. 134. VIII. p. 117.

Ἥλιος ἄρτι κατὰ γῆν ἐπαφιεὶς τὰς ἀκτῖνας. *Sol in terram modo emittens radios.* Basilii Seleuciensis. Latine in Tomo VI. Lipomanni pag. 157. & apud Surium ad 6. Augusti. Græce MS. Lambec. VIII. p. 116. Græce & Lat. in Basilii Seleuciensis Operibus, Orat. XL.

Ἥλιος ἀνίσχων τὰς οἰκείας ἀκτῖνας. Chrysost. T. 7. Savil. p. 345.

Ἡσαΐας ὁ προφήτης περὶ τοῦ εὐαγγελίου. Gregorii Palamæ. Græce & Lat. T. 2. auctarii noviss. Combefis. p. 112. & Latine T. 26. Bibl. Patrum Lugd. p. 211.

Θεὸς Κύριος ἐπ' ὄρους ἐπέφανεν. Macarii Chrysocephali. *MS.* in Bibl. Coisliniana p. 181.

Οἱ μὲν ἐν εἰδότες ἀθλῶν. Cyrilli Alex. Latine apud Surium ad 6. Augusti, & Lipomannum T. 6. pag. 166. b. Sub Pantaleonis Diaconi CPol. nomine edit. Græce & Latine Combefisius T. 1. auctar. novi p. 1759.

Ὅτι τῇ κινήσει τοῦ λόγου. Andreæ Cretensis. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 159. & apud Surium ad 6. Augusti. Et Græce ac Lat. in Andrea Cretensi Combefisii p. 38.

Ὁ φιλάνθρωπος Ἰησοῦς. Anastasii Archi-Ep. Antiocheni. E Regio Paris. Græce cum versione sua edidit Combefisius T Auctarii novi p. 866. Mutilam in fine supplet Lambe VIII. p. 117. è MS. Cæsareo.
Πᾶσα μὲν σωτήριος ἑορτή. Leonis Imp.
Τίς ἄν με πρὸς ὕψος τῶν Ἰησοῦ μυστηρίων ἄγοι; Leonis Imp.
Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. Anastasii Monachi Sinaitæ.
Videnda etiam quæ de hoc argumento exhibet Combefisius T Bibl. Concionatoriæ pag. 583-626.

VI. In JESU Proditionem.

Δεῦρο λοιπὸν υἱέ μου. Eusebii Alexandrini.
Ὥσπερ κανόνων παραπεθέντος. Leontii Presbyteri CPol.

VII. In JESU Passionem.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος. Nic. Cabasila
Ἥκει δὲ λοιπὸν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀκμὴν τῶν ἄθλων ὁ λόγος. Jo nis Geometræ.
Loqui timeo & narrationem plenam horroris. Ephraimi Syri. tine apud Surium T. VII. ad 25. Martii.
Μέγα μὲν οὐρανὸς δημιούργημα. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 4 & apud Gretserum de Cruce T, 2. p. 400.
Μεγάλα τῆς προσευχῆς τὰ χαρίσματα. Leontii presbyteri CPo
Σήμερον ὁ Κύριος ἡμῶν. Gregorii Mytilenæi. edidit Græce & post opus de Cruce, Gretserus.
Συμφυὴς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονος. Josephi Bryennii.
Τὸν τοῦ σταυροῦ λόγον ὁ μὲν θεῖος Ἀπόστολος. Mich. Psellì.
Φοβερὰ τῆς σημερινῆς παρατάξεως τὰ μυστήρια. Procli Patriar CPol. inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & in Auct novo Combefis. p. 411. Gr. & Lat.

VIII. In Crucem JESU.

Ἑορτὴν ἄγομεν σήμερον καὶ πανήγυριν. Ejusdem Chrysostomi. id 438. & Chrysost. Savilii T. 5. p. 567.

Ἐπεδήμησεν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Methodii Episcopi. Gretser. T. 2. de Cruce pag. 500.

Καλὰς ἡμῖν καὶ σοφάς. Chrysost. Savilii T. 5. p. 898.

Μέγα μὲν οὐρανὸς δημιούργημα. Athanasii Alexandrini. Gretser. a) pag. 420.

Πᾶσα ἑορτὴ καὶ πρᾶξις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ephræmi Syri. Græce & Latine in Gretseri T. 2. de Cruce p. 472.

πεπλήρωται ἡμῖν λοιπόν. Sub nomine Chrysostomi edidit Hœschelius. A. 1587. & Gretser. p. 460. & T. 5. *Savilius* p. 906. *Sed* est potius Jo. Damasceni T. 2. Opp. edit. *Michaëlis* le Quien p. 810. Exstat & latine in Bibl. Concionatoria Combefis. & inter spuria Chrysost. T. 2. novæ edit. p. 816.

πολλάκις ἐζήτησα πρὸς ἐμαυτὸν Jo. Chrysostomi. Gretser. p. 428. & T. 5. *Savil.* p. 563. T. 2. edit. novæ p. 397.

πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅπλοις ὁ γεγυμνασμένος. Timothei presb. Antiocheni, apud Gretser. pag. 408.

Σταυροῦ ἑορτὴ πρόκειται σήμερον. Josephi Archi-Episcopi Thessalonicensis. Chrysost. T. 5. *Savil.* p. 819.

τί εἴπω; ἢ τί λαλήσω; Chrysostomi. Gretser. pag. 492. & T. 7. *Savil.* p. 502. & inter spuria T. 2. edit. novæ p. 820.

Τοῦτο ἐστιν ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 482. & T. 7. Savil. p. 864. Lambec. IV. p. 106. VIII. p. 232.

In Crucis b) venerationem.

Ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα. Theodori Studitæ. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce pag. 287.

Ἆσμα καινὸν ᾄσωμεν λαοί. Incerti Gretser. p. 190.

Ἥκει ἡμῖν ἐνιαύσιος ἡμέρα. Jo. Chrysostomi. id. p. 270. & T. 5. Savil. p. 877.

Ἔστω μέν τι πρόβλημα. Jo. Zonaræ.

Ἰδὲ ἡ κλίνη Σολομῶν. Germani Patriarchæ CPol. id. p. 294. Græce & *Latine*.

Καὶ ἐν ἰατρεῖ μὲν. Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. p. 283. sed Latine tantum.

πρὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ; Incerti. apud Gretser. p. 376.

a) Jac. Gretseri S. J. opus de Cruce prodiit Ingolstad. 1600. 4. & 1616. fol.

b) *Vide Jejuniorum Dominicam tertiam sive* μεσονήστιμον, & Combefisium T. 2. Bibl. Concionatoriæ.

προσυχῶν κ̀ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωυσῆς. Philothei P archæ CPol. Græce & *Latine* apud Gretſer. p. 360. ſed in dice Bibl. Coislinianæ p. 402. legitur inter Homilias Joa Calecæ Archi-Ep. CPol.

Σταυρῦ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Joſephi Archi-Ep. Theſſaloni ſis. MS. in Bibl. Coislin. p. 401.

Τί δαὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ συγήσομεν θαύματι. Theoph cti Bulgar. Archi-Epiſcopi. Gretſer. p. 384.

Φωτίζυ, φωτίζυ Ἱερυσαλήμ. Germani Patriarchæ CPol. Græce Latine apud Gretſerum pag. 308.

In Crucis c) exaltationem 14. Sept. Δεικαμένη τινὰ ἡ μακαριωτάτη Ἑ νη καὸν. Narratio Anonymi MS. Lambec. VIII. p. 361.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὐδεὶς αναβέβηκε. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέςατον ἁπάντων καὶ μάλιςα. *Macarii* Chryſo phali, Archi-Epiſcopi Philadelphienſis. *Græce* & Latine pud Gretſerum T. 2. de *Cruce* p. 210. MS. in Bibl. C liniana p. 181.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης κ̀ θείας. Philothei Patriarchæ CPol. Gretſe pag. 174.

Κινήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον. Andreæ Cretenſis. Gretſer. p. 10 & in Andrea Cretenſi Combefiſii p. 103. Hanc ſecundam p tem eſſe orationis quæ incipit ςαυρῦ πανήγυριν ἄγομεν, obſerv Lambecius VIII. pag. 288. & 380.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ. *Callifti* Patriarch CPol. edidit Gretſerus *Græce* & lat. 4.

Ὁρῶ σήμερον ἐ̃ μεγάλυ τῦδε ναῦ. Theophanis *Ceramei*. ide *Gretſerus* T. 2. de *Cruce* p. 132. & inter Homilias à Franciſ Scorſo utraque Lingua editas, quarta.

Πάλιν ἑορτῆς μυςήριον. Germani Patriarchæ CPol. *Gretſer*. p. 156.

Πάλιν ὑψῦται ςαυρός. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 15 Chryſoſt. edit. *Savilii* T. 7. p. 661.

Πᾶσα μὲν ἡ ἀπὸ τῶν χειρόνων. Chryſoſt. T. V. Savil. p. 823.

Πρότερον ἐν ἱερᾷ διαγόντων ἀνθρώπων ἀγαλλιάσει. *Leonis* Im Gretſer. pag. 142.

Πρὸ τῦ σωτηρίυ ςαυρῦ. Incerti. *Gretſer*. p. 184.

Σταυρῦ πανήγυριν ἄγομεν. Andreæ Cretenſis. id. *Græce* & Latin pag

c) Confer quæ congeſſit Combefiſ. Tom. 8. pag. 125. ſeq. Bibl. Concionatoriæ.

pag. 94. & Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipamannum T. 6. & Surium ad 14. *Sept.* Græce & Lat. etiam in Andrea Cretensi Combefisii pag. 96.

Σταυρὲ πανήγυρις καὶ τίς ὁ σκιρτήσεων; Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. pag. 89.

Σταυρῷ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi Patriarchæ Thessalonicensis. id. pag. 116.

Τὸν σταυρὸν τιμῶν, ὁμολογουμένως σταυρωθέντα τιμᾷ. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario novissimo Combefisiano T. 1. pag. 440. *Latine* T. 27. Bibl. Patrum *Lugd.* pag. 424.

Τὸν τοῦ σταυροῦ λόγον. Mich. Pselli. *MS.* Cod. Barocc. 131.

Φέρε σήμερον, ὦ θεοφιλέστατον ἄθροισμα. Theophanis Ceramei, Tauromeniæ Episcopi. Græce & *Latine* apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 124. & inter Homilias Theophanis à Francisco *Scorso* Paris. 1644. fol. editas, tertia.

Crucis d) inventionem.

Ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. Incerti, apud Gretserum Græce pag. 450. Integriorem Codicem *MS.* memorat Lambecius VIII. pag. 381. & 393. quinque foliis in folio. In Codice Bibl. Coislinianæ pag. 402. Menandro Protectori tribuitur.

Ἔτους διακοσιοστοῦ τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ ζήτησις καὶ ἀνεύρεσις γέγονε. Auctoris incerti.

Ἔτει διακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τρίτου. Incerti. Græce apud Gretserum pag. 541-546.

Ἔτος ἤνυστο τριακοσιοστὸν τρίτον τοῦ πάθους. Incerti apud Gretserum. p. 526. Græce & *Latine.*

Τί κέλευσιν τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος δεξάμενος. Alexandri *Monachi.* Edidit Gretserus T. 2. de Cruce p. 1.

IX. In JESU Sepulturam.

Ἀ μοὶ ἄν εἴκαστη τεκμήριον. Maximi Planudæ. Græcè MS. Lambec. VIII. pag. 70. *Latine* Joach. Axonio, Graviano interprete, T. 27. Bibl. Patrum *Lugd.* p. 486.

d) Combefis. T. 6. pag. 530. seq.

Ἀναβάλλεται μθ̀ ὁ Ἰησȣ̃ς. Theodori, Alaniæ Epifcopi.
Ἐπαινετὸς καὶ ȣ̃τ☉ τῆς Ἐκκλησίας ὁ νόμ☉. Gregorii Epi
Antioch. *MS.* Græce Bibl. Coislinian. pag. 182. Gr
Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefif. p. 827.
Σάββατον μὲν ἐςι σήμερον. Germani Patriarchæ CPol. T. 1
ctarii novi Combefif. p. 1469. Græce & Lat.
Τί τȣ̃το σήμερον. σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ. Epiphanii Cyprii.
pag. 159. Confer, *S*abbato magno.
Ὦ φρικτȣ̃ μυςηρίȣ πάσῃ τῇ κτίσει. *L*eonis Imp. Græce & *L*
Auctario novo Combefif. T. 1. pag. 1675.

X. In JESU refurrectionem.

Ἀναςάσεως ἡμέρα. Greg. Nazianzeni Orat. XLI.
Ἀνάςασις ȣ̃ ἐμȣ̃ Ἰησȣ̃ καὶ Θεȣ̃. Leonis Imp. Græce & L
Auctario novo Combefif. T. 1. pag. 1691.
Ἀνέςη τῇ τρίτῃ ἡμέρα ὁ Κύρι☉. Eufebii Alex.
Ἀπεθέμεθα τῆς νηςείας τὸ φορτίον. Jo. Chryfoftom. T. 5.
pag. 581. & T. 2. edit. novæ pag. 437.
Ἐι ταῖς Ἀγγέλων εἰπῆν. Athanafii Alex. Græce & *L*at. in
befifii Auctario Nov. T. 1. pag. 531. & in Athanafio M
fauconi T. 3. pag. 455.
Ἔι τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθε☉. Jo. Chryfoftomi. T. V. *Sa*v
916. *MS.* Lambec. VIII. p. 364.
Ἔι τις Πατριαρχῶν εὐλογία. Nyffeni T. 2. pag. 814.
Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μȣ ςήσομαι. Nazianzen. Orat. XLII.
Εὔκαιρον καὶ παναρμόνιον. *L*eontii presbyteri CPol.
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, εὐφημήσωμεν. Nyffeni T. 2. pag. 869.
Ἡ μὲν ἀληθινὴ ȣ̃ σαββάτȣ κατάπαυσις. Id. pag. 866.
Καθὼς ἐνεχώρει διεσαφήσαμεν. Joannis Theffalonicenfis de
fonantia Evangeliftarum. Græce & Lat. T. 1. auctarii
Combefif. pag. 791.
Λαμπρὰ μὲν ἡ ȣ̃ Πάσχα πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol.
ce & Latine inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & C
befifio T. 1. Auctarii novi editas p. 427.
Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις. *M*acarii Chryfocephali.

Ne

Κινεῖται ἡ λόγων εὐσεβεια. Procli CPolitani Patriarchæ, poſt Riccardum edidit Combefiſ. pag. 422.

Οἱ μὲν ἄλλοι Εὐαγγελισαί. Ejusd. Riccard. & p. 431. Combefiſ.

Οἱ πάντες τῶν ἀνθρώπων φιλέορτοι. Nyſſeni Bibl. Coislin. p. 182.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Joannis Metropolitæ Evchaitorum,

Πάντες μὲν, ἀγαπητοί. *Heſychii* presb. Hieroſol. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 743. Græce & Lat. in Nyſſeni Operibus T. 2. pag. 832.

Περὶ δογμάτων ἡμῖν ἔμπροσθεν. Chryſoſt. T. 2. edit. novæ p. 422.

Σύμβολα τῆς δεσποτικῆς ἀναστάσεως. *L*eontii presb. CPol.

Σφόδρα μοι καὶ νῦν. Chryſoſt. T. VII. Savil. p. 500.

Τῆς παρούσης ἡμέρας τὰ εὐαγγέλια. *Macarii* Chryſocephali.

Φαιδρὰ τοιγαροῦν τῆς ἡμέρας τάφου τὰ ἄνθη. Procli Patriarchæ CPol. Edidit Riccardus & p. 416. Combefiſ.

Χαρᾶς ὑπόθεσις ἡ παροῦσα ὑπόθεσις. *Macarii* Chryſocephali.

Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. Athanaſii Alex. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. id. p. 539. & T. 3. Athanaſii edit. Montfauconi p. 458.

Etiam Nili λόγους β' εἰς Πάσχα, memorat Photius Cod. 276.

XI. In JESU aſſumtionem, quæ Cappadocibus ἡ ἐπισωζομένη. a)

Αἱ χάριτες μὲν ἐπὶ τῶν πρότερον χρόνων. Auctor Nicolaus Cabaſilas.

Ἐπειδὴ χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Auctor Euſebius Alexandrinus.

Εὐλογητὸς ὁ θεός. Εὔκαιρον σήμερον. Jo. Chryſoſtomi, T. VI. Ducæi p. 378.

Ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως μνήμη. Athanaſii Alex. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 554. & T. 3. Athanaſii edit. Montfauconianæ p. 551. Alii tribuunt Baſilio Seleucienſi, Cæſarienſi Codex Bibl. Coislinianæ p. 182.

Καὶ τὴν τοῦ σταυροῦ μνείαν. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. pag. 595. & edit. novæ *Montfauconianæ* T. II. pag. 447.

Τῇ μὲν ἀναστάσει τὸ θνητὸν κατεπόθη. Leonis Imp. Græce & *L*at. in Combefiſii Auctario novo T. 1. pag. 1711.

Τρία παράδοξα θαύματα. Jo. Chryſoſtomi T. VI. Ducæi p. 375.

Φαι-

a) Vide Cangii gloſſar. & Montfauconi Bibl. Coislin. pag. 182.

Φαιδρὰ μὲν πᾶσα ἑορτή. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. p. 970.
Φαιδρόν μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας θέατρον. Chryſoſtomi T. 7. Sav 426.
Φέρε μοι νῦν τοὺς ἱερατικοὺς. Diadochi Epiſcopi Photices Epiri.
Ὡς γλυκὺς συνέμπορος. Greg. Nyſſeni T. 2. p. 873.
Nili λόγοι τρεῖς εἰς τὴν ἀνάληψιν, memorat Photius Cod. 276.

XII. In JESU adventum ſecundum.

Ἀδελφοί μου φιλόχριστοι, ἀκούσατε. Ephraimi Syri. Exſtat Gr in edit. Oxon. p. 247.
Ἀγαπητοί, μηδὲν προτιμησώμεθα. Ejusdem. ibid. p. 455.
Ἐνόμιζον μεγάλα τινὰ καὶ ὑπερφυῆ. Jo. Chryſoſtomi T. V. vil. p. 782.
Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Euſebii Alexandrini.
Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος. Ephraimi Syri, edit. Græcæ Oxon. p. 3
Plura Combefiſius Tomo I. Bibliothecæ Patrum Concionatoriæ, ut in opere illo ſolet, Latine tantum.

XIII. In JESU imaginem.

In CHriſti imaginem ad Abgarum miſſam, Οὐκ ἄρα μόνος ἀκατάλ τος ἦν. Conſtantini Porphyrogeniti. Vide Volum. VI. hujus B p. 490. Latine exſtat in Tomo ſexto Lipomanni p. 190. ſeq. que inde apud Surium ad 16. Auguſti. Græce & Latine in C befiſii faſciculo rerum CPol.
Παράδοξος ἡ πανήγυρις. Gregorii Archidiaconi & Referend Magnæ Eccleſiæ. Vide Allatium de Simeonibus p. 105.
De miraculo imaginis CHriſti in puteo ad magnam Eccleſiam CPol. Δεσποτικῶν καὶ παραδόξων θαυμάτων. MS. Lambec. VIII. p. 3 Auctor incertus.
Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν οἶδεν. Auctor incertus. Græce & Lat. T auctarii Novi Combefiſ. p. 647.
In Imaginem in Chalcopratis. Δεσποτικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις ρεῖ σήμερον. Auctor incertus. Græce & Lat. T. 2. Auc novi Combefiſ. pag. 611.

Imaginis Christi Berytensis A. C. 765. Ἄρατε τοὺς ὀφθαλμούς. Athanasii T. 3. Opp. p. 344. junioris.

In Imaginem translatam a Germano Patriarcha CPol. Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ. MS. Coislin. p. 414.

* Ignatii τοῦ θεοφόρου Antiocheni. Ἄρτι Τραϊανοῦ τὰ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum 1. Febr. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Græce & Latine in Patribus Apostolicis Cotelerii. Vide & Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 168. seq.

Ὁ πολυτελεῖς καὶ φιλότιμοι. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 498. & T. II. edit. novæ Montfauconianæ p. 592.

Antiquiora Acta incipiunt Ἄρτι διαδεξαμένου. Hæc Latine edidit in Ignatiana appendice Usserius. Græce & Latine Ruinartus ac deinde alii ut dixi lib. 3. cap. 1. pag. 42.

Ignatii CPol. Patriarchæ vita scripta à Niceta Paphlagone. Πάντων μὲν ἁγίων τοὺς βίους. Ex Matthæi Raderi edit. Ingolstad. 1614. 4. Exstat Græce & Lat. T. 3. Concilior. Binii edit. 1618. parte 2. pag. 692-724. T. VIII. Labbei pag. 1180. T. V. Harduin. pag. 943.

Ejusdem Encomium à Michaële Monacho presb. & Syncello. Ὁ νέος οὗτος καὶ μέγας θεοφόρος Ἰγνάτιος. Id. Bin. pag. 725. Lab. pag. 1259. Harduin. pag. 1010.

In Imaginum restitutionem Dominica ὀρθοδοξίας. Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων; Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Τοῦ βασιλέως θεοφίλου. Auctor incertus. Græce, & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefis. p. 716. MS. Lambec. IV. p. 171. VIII. pag. 349. seq.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri, de Cruce p. 549.

* Indæ, Domnæ & viginti millium Martyrum Nicomediæ. Ἄρτι Μαξιμιανοῦ δεύτερον ἔτος ἄγοντος ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud Surium, 26. Dec. & T. V. Lipomanni. Græce MS. in Bibl. Coisliniana pag. 213.

Innocentium Martyrum Bethleemiticorum. Πάλιν ὁ τάλας ἐγὼ τὸν νοῦν. Auctor Joannes Monachus & presbyter Euboeæ.

Πάλιν ὁ γέρων ἐγὼ πρὸς τὸν λόγον ἄγομαι. Basilii Seleuciensis. Latine apud Surium 28 Dec. Lipomannum T. V. Græce & Lat. XXXVII. inter Homilias Basilii Seleuc.

Τίς θεὸς πλὴν τȣ̃ θεȣ̃ ἡμῶν. Cyri Germani CPol.

In Incorporeos. (Angelos) Καὶ πάλιν τῷ θείῳ Δαβὶδ περὶ ἡμῶν. (orgii Hagiopolitæ.

Joachim & Annæ, parentum S. Mariæ. Ἦν χθὲς θεοτόκȣ γενέθλ κὴ πανήγυρις Auctor Cosmas Vestitor.

Joannæ in puteo. Ἦν τις γυνή. Cod. 148. Barocc. Infra, Joannis.

Joannici. Τὰ ψυχωφελῆ καὶ θεάρεστα τῶν ἁγίων πατέρων ἀνδραγαθήμα τα. MS. Lambec. T. 8. p. 266. Auctor Sabas Monachus. Vita Ioannicii MS. loca multa Græce producit Cangius in pendice Glossarii Græci & notis ad Zonaram.

* Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρȣσαν τραχεῖαν εἶναι: Latine apud rium 4. Nov. & Lipomannum.

*In Ioannem b) Apostolum & Evangelistam. Ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλ ἀφέστηκεν ἄνθρωπος. Latine apud Surium 27. Dec. Græce v MS. Lambec. VIII. pag. 244. & Latine ad calcem Oecumenii Epistolas, & Arethæ in Apocalypsin. Paris. 1631. fol. Gra ad calcem commentariorum Oecumenii excusorum Veronæ 15 fol.

Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν εὐφημῆσαι. Auctor Macarius Chrysocepl lus, Archi-Episcop. Philadelphiensis. MS. in Bibl. Coislin. p. 1

Ἀπόστολος ὁ τὴν φαιδρὰν ταύτην συγκροτήσας πανήγυριν. Auc Procopius Chartophylax.

Βασιλέυοντος τῶν Ἰȣδαίων Ἀγρίππȣ. Narratio Apocrypha MS. La bec. VIII. p. 375. Nessel. V. p. 175. n. 4.

Ἐζήτησαν ȣ̃ν οἱ παρόντες τὴν αἰτίαν. Narratio Apocrypha Græc barbara incerti de actis & visionibus quas vidit Ioannes Apost lus cum primum CHristus Petro & Apostolo apparuit. M Lambec. VIII. p. 361. Nessel. V. p. 127. n. 8.

Εὐαγγελιστῇ θεολόγῳ προσήκει ἂν αἶνος. Auctor Nicephor Blemmidas.

Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροντῆς γόνον προτρεπόμενος. Inter incerta ab All tio rejicitur pag. 123. de Simeonibus: sed Auctor est Nicet Paphlago. Exstat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd pag. 39 Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. p. 354.

Πάλιν ὁ ἡμέτερος Ἰωάννης. Chrysost. T. 7. Savil. p. 344.

Σαλπίσατε, φησὶν, ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγος. Prochori Diaco Ap

b) Vide Tillemont. T. 1. memor. p. 358. 370. seq.

Apocrypha de Ioanne Evangelista narratio, cujus pars Græce & *Latine* prodiit in Orthodoxographis A. 1569. integrior longe in Bibliothecis Patrum Latine. T. 2 edit. *Lugd.* p. 46-67.

Ioannis Baptistæ c) & Prodromi sive Præcursoris.

Ἀλλ᾽ ἔμοιγε τοῖς σοῖς ἐπιβαλεῖν ἐγκωμίοις. Auctor Theodulus Abbas.

Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ χαρᾶς τὰ πρὸς τὸν ζαχαρίαν. Georgii Nicomediensis. *MS.* Lambec. VIII. pag. 222.

Δίδου ἡμῖν ἡ φωνὴ τοῦ λόγου φωνήν. Auctor *Sophronius*, Archiepiscopus Hierosol.

Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν οὐδεὶς Ἰωάννου μείζων. Auctor Antipater Episcopus Bostrensis. *Latine* in T. 6. Lipomanni & apud *Surium* ad 24. Iunii.

Ἦχος σάλπιγγος, λύρα πνευματική. Auctor Chrysippus Presbyter Hierosol.

Λύει κἀμοὶ τὴν γλῶσσαν ὁ Βαπτιστής. Auctor incertus T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1371. Græce & Lat.

Historia Apocrypha de Iohanne Baptista. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γεννηθέντος τοῦ Ἰωάννου. MS. Bibl. Coislinianæ p. 413.

Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ πανήγυριν ἄγομεν. Io. Chrysostom. T. 2. edit. novæ inter spuria p. 805. Primum ediderat Hœschelius 1587. 8.

Οἱ ἀνθηρότατοι λειμῶνες. Ioanne Chrysostomo, ut fert inscriptio, auctore edidit Græce & Lat. Pantinus Antw. 1601. 8.

* *Joannem Baptistam magnum illud decus orbis terrarum, laudare desiderare quidem licet omnibus, ut pro dignitate autem laudet.* Latine in T. 6. *Lipomanni* & apud Surium ad 29. Augusti.

Hesychii presb. Hierosol. in conceptionem Prodromi MS. in Bibl. Coislin. p. 196. initio mutila.

In Iohannis Baptistæ conceptionem Μωϋσῆς ὁ μέγας ὁ τοῦ θεοῦ. Io. Chrysostomi. T. V. *Savil.* pag. 831. & inter spuria T. 2. edit. novæ pag. 793.

Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις. Auctor Leontius Presb. CPolitanus.

Vita & obitus Ioannis Baptistæ. 29. August. Πληρωθέντων ἐτῶν πεντακισχιλίων. Lambec. VIII. p. 219.

Τὴν τῆς πανηγύρεως χάριν. Pantaleonis Diaconi CPol. T. 2. Auctarii

N 2 Ducca-

c) Confer quæ exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 52. seq. & 93. seq. & quæ de Johannis Baptistæ capite & ejus reliquiis Tillemont. T. 1. memor. pag. 108. seq. 519. seq.

Ducæani p. 442. Græce & Lat. & T. 12. Bibl. Patrum P
rif. 1644. 1654. p. 686.

In Joannis Baptistæ natalem.

Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ. Auctor Theodorus Studita. Latine in
6. Lipomanni & apud Surium ad 24. Junii.

Ἀρχὴ τῶ κόσμω. Auctor Leo Imperator.

Εἰ μὲν ὁ τῦ λόγυ κήρυξ καὶ πρόδρομος. Auctor Theodorus Dap
nopates, licet in Codice Vaticano 1074, ut Allatius notat, refe
tur ad Theodoritum Cyri Episcopum, atque in auctario op
rum Theodoriti Garneriano prodiit Græce & Lat.

Εὔκαιρος ἡμέρα ἑορτῆς. Chrysostomi T. 7. Savil. p. 389. Lati
apud Surium 24. Junii.

*Benedictus Deus. Ecce enim rebus ipsis ostensæ sunt salutationes Joha
nis.* Jo. Chrysostomi. Latine apud Surium 24. Maji.

Ἰωάννη τῇ φωνῇ τῦ λόγυ τῦς λόγυς. Auctor Macarius Chryso
phalus. MS. in Bibl. Coislinian. p. 181.

Χαίραν μὲν ἀποχειροσωθεῖσαν. Athanasii Alex. T. 3. Opp. pag. 38
cum Montfauconi versione.

In Joannis decollationem 29. August. Ὥσπερ τις ἀνὴρ φιλέρημος. Anat
lii Episcopi Thessalonicensis, notante Allatio. At Chrysostomo i
T. 7. Savil. p. 549. tribuitur & in Codice noni sæculi, de quo Ba
durius p. 647. ad Antiquitates CPol. Chrysostomi sermonem de h
argumento memorat Photius Cod. 274.

Ἔτι μὲν τῇ μνήμῃ τὰ Βαπτιςῦ κρατεῖ. Ejusdem Anatolii.

Ἔτυς τεσσαρακοςῦ δευτέρυ τῆς βασιλείας Αὐγύςυ. Auctore se pr
fitetur Euripum, Johannis Baptistæ discipulum. Confer Ti
lemont. T. 1. memor. p. 518. edit. Paris.

Iterum furit Herodias. Joannis Chrysostomi. Latine apud Suriu
29. Augusti, & in T. 6. Lipomanni pag. 203. b. Πάλ
Ἡρωδίας μαίνεται T. 7. Savil. p. 745.

Αὔει κἀμοὶ τὴν γλῶσσαν ὁ Βαπτιστής. Mich. Pselli. MS. Lambe
VIII. p. 218. sq. V. p. 18.

Ὁ λόγος τῆς ἀληθείας φέρει μέν τινα καὶ τοῖς καταγγ. Jo
Chrysostomi ex commentar. in Matthæum Bibl. Coislinian
pag. 183.

Πάλιν ἡμᾶς ἡ μεγαλόφωνος φωνή. Anatolii Thessalonic.

Πάλ

d) Sub Chrysostomi nomine primus edidit Hœschelius A. 1587. 8.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας ὁ πρόδρομος. *Macarii* Chryſocephali. MS. in Bibl. Coislinian. pag. 181.

Πηδᾷ καὶ γῆρας ὡς τὰ πολλά. Andreæ Cretenſis. *MS.* Græce Lambec. VIII. p. 218. *L*atine in T. 6. Lipomanni p. 205. b. & apud Surium 29. Auguſti, at Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1327.

Τὴν τῆς Ἡρωδιάδος ὄρχησιν. Baſilii *S*eleucienſis p. 160. edit. Commelin MS. *L*ambec. VIII. p. 219.

Τίς δώσει Δαβὶδ προφητικῇ διεσομώσθαι. *L*eonis Imp. Alia collegit Combefiſius T. 7. Bibl. Concionatoriæ p. 780-818.

Heſychii Sophiſtæ Byz. in Joannem Baptiſtam ſermo deſideratur in Codice Coiſlin. p. 183.

In Johannis deſcenſum ad inferos. a) Ἀναγκαῖον ἐστὶ πάλιν σήμερον. Auctor Euſebius Alexandrinus.

In capitis Johannis inventionem in urbe Emeſena b) A. C 453. 24. Febr. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἑώας. *M*arcelli Archimandritæ. MS. *L*ambec. VIII. p. 89. Latine vertit Dionyſius Exiguus.

* De tribus inventoribus capitis *S*. Joannis Baptiſtæ. Πάλιν ἡμῖν ὁ θεῖος ὑφίστηκε Πρόδρομος.

In Johannis manum allatam Antiochiâ. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερὸς τοῦ Χριστοῦ ἐπεδήμησε πρόδρομος. Theodori Daphnopatæ. Latine ſine auctoris nomine apud Lipomannum T. 6. p. 211. & Surium 29. Auguſti.

Johannis Acatii, (qui male Aratzius apud Allatium p. 123. de Simeonum ſcriptis) Οὗτος ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὡρμᾶτο μὲν ἀπὸ τῆς Κωνσταντίνου. Auctor incertus. Allegatur ab Allatio ad Acropolitam p. 201. 202.

Alia ejuſdem vita, τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω. Auctor incertus.

Joannis *C*alybetæ ſub Theodoſio juniore. Βίον καλὸν, ἀδελφοί μου. Βούλομαι διηγήσασθαι. Auctor incertus qui ſe *S*ynchronum profitetur. In alio Codice incipit: Βίον καὶ ἅγιον καὶ ἀμόλυντον καὶ ἐνάρετον ἀνδρὸς δικαίου βούλομαι διηγήσασθαι. MS. Lambec. VIII. p. 228. 395. *La*tine apud Surium 15. Januar. ſub *M*etaphraſtæ nomine. Βίον καλὸν καὶ ἐνάρετον καὶ ἄμωμον. *M*S. in Bibl. Coislin. p. 196.

a) Titulus ſermonis eſt: περὶ τῆς παρουσίας Ἰωάννου εἰς τὸν ᾅδην. Credideruntenim aliqui Johannem CHriſti percurſorem fuiſſe etiam apud inferos. Vide Allatium de libris Eccleſ. Græcor. pag. 303. ſeq.

b) Vide Sozom. VIII. 21.

Res est sane tyrannica parentum amor Latine ex Græco Codice ticano apud Bollandum 15. Januar. confer Tillemont T. pag. 57. seq.

Joannis Chrysostomi. Vide supra, Chrysostomi.

Joannis Climaci. Vide paullo post Joannis Sinaitæ.

Joannis Damasceni. Τοῖς πεπηρηκόσι τὸ καθ' εἰκόνα Θεοῦ ἀῤῥύπα Auctor Joannes Patriarcha Hierosol. Græce & Latine in n Damasceni editione & apud Henschenium 6. Maji. Græce Bibl. Coislin. pag. 212. Latine ex Billii versione apud S um 6. Maji.

Τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον τῷ ἐκ Δαμασκοῦ τὰ ἐγκώμια. Auctor C stantinus Acropolita Logotheta. Apud Henschenium T. Maji pag. 731.

* Joannis Eleemonis, Patriarchæ Alex. Τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγ πτοὺς τίθεσθαι πράξεις. Bibl. Coisliniana p. 584. Latine Genti Herveto interprete apud Surium & cum notis apud Bolland ad 23. Januar. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 337.

Ex vita ejus scripta à Leontio Neapoleos Cypri Episcopo narratio de tro publicano. Lambec. IV. p. 104. & VIII. p. 231. sq.

Ejusdem Vitæ Paralipomena à Leontio Episcopo Neapolitano Cyprior Insulæ. Ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἐστιν ἡμῶν. *MS.* Lambec. VIII. p. 2 Latina Anastasii Bibliothecarii versio in Rosweidi Vitis Patrum apud Bollandum T. 2. Januar.

Joannis Eleemonis Vita auctore incerto: Οἱ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ σπουδα ἄνδρας ἐγκωμιάζοντες. Allatio de Simeonibus p. 123. hic Joha nes per errorem calami dicitur Imperator.

Joannis Eleemosynarii vitam à Metaphraste scriptam Græce hab Rosweidus. Vide Gudii Epistolas pag. 278. Citatur etiam Allatio de purgatorio p. 73.

Johannis Gothi Episcopi vita. Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ Ἰωάννης Επίσκ πος ἦν Γοτθίας. Auctor incertus.

Joannis Episcopi & Hesychastæ Abbatis Lauræ S. Sabæ vita auctore i certo: Πρῶτον, τίθημι τῷ λόγῳ τὸν Ἀββᾶν Ἰωάννην. Latine T. 6. Lippomanni, ad 13. Maji. & apud Surium 13. Maj. s nomine Cyrilli Scythopolitani.

Joannis Martyris. Vide supra, Cyri.

Johannis Monachi qui se in puteum injecerat. Ἦν τις γυνὴ Φιλόχριστ ὀνόματι Ἰουλία. Auctor incertus. Exstat Græce è MS. Vatica

a

ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 30. *Martii* pag. 43. & Latine pag. 832. ex versione *Sirleti*.
e Johanne *Moscho* narratio, præmissa ejus prato spirituali à nescio quo. Συνεγράφη ἡ βίβλος αὕτη. T. 2. auctarii Ducæi pag. 1053.
Joannis propter CHristum pauperis. τυραννικόν τι χρῆμα τεκόντων στοργή. Supra, Joannis Calybetæ.
annis Scholastici, Abbatis, *Sinaitæ* qui vulgo Climacus: Τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκαμένη τὸν γεννάδα. Auctor Daniel Monachus Ruthenus. Latine apud Lipomannum T. 2. p. 401. & Surium 30. Mart. Græce & Lat. ante Jo. Climacum Matthæi Raderi. Parif. 1631. fol.
evis de Joanne Climaco narratio Anonymi. Ἐλθόντος ποτὲ τοῦ ἀββᾶ. Græce & Lat. in Climaco Raderi.
pitome vitæ ejus in Menæis 30. *Mart.* ἔτος ἑκκαίδεκα χρόνων ὑπάρχων. ibid.
annis Theologi. Vide supra, Joannis Apostoli.
Joannis, Xenophontis F. Infra, in Xenophonte.
Joannitii. Vide supra, Joannicii.
bi. Ἄγε δὴ καὶ σήμερον φίλε γνησιώτερον τοῦ γενναιοτάτου Ἰώβ. Auctor Leontius presbyter CPol.
Εὔκαιρον ἐν τῷ παρόντι τὸν ἀήττητον Ἰώβ. Auctor idem Leontius.
Ὥσπερ οἱ κατὰ γῆν βασιλεύοντες. Basilii Seleuciensis.
. Chrysostomi sermones IV. in Jobum.
Ἥκει ἡμῖν ἐνιαύσιος. T. V. Savil. pag. 877.
Τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων. id. pag. 953.
Φέρε καὶ ἡμεῖς ἀψώμεθα. id. pag. 956.
Πανταχοῦ μὲν καὶ ἐπὶ πάντων. id. pag. 963.
Ejusdem de patientia Jobi, βούλεσθε προθῶμεν. T. 6. Ducæi pag. 710.
ı Jonam Danielem & tres priores. Φαιδρὰ σήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις. Jo. Chrysostomi. T. VI. Savil. pag. 824. & T. 2. edit. novæ Montfauconianæ pag. 309.
næ & Barachisii Martyrum. *Saborius Persarum Rex XVIII. anno regni sui.* Latine apud Surium 29. *Mart.* Auctor Esaias Adami F. auditor & spectator.
Iosephum Patriarcham. Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ. Ephraimi Syri. Exstat Græce in Ephræmi editione Oxon. p. 234. Latine vertit Gerhardus Vossius,

Vossius, & Ambrosius Camaldulensis, ex cujus versione leg apud *S*urium XI. Dec.

In Josephum & descriptionem Mariæ. Ὥσπερ οἱ τὸν χρυσίτην. At nasii Alex. T. 3. Opp. pag. 404. cum versione Holstenii. Latine T. 7. Lipomanni & apud Surium 25. Dec. De hoc sepho Tillemont T. 1. p. 83. memor. H. E.

Josephi Hymnographi. Καὶ ἄλλας μὲν βίος τῶν ἐναρέτων. Auctor annes Diaconus magnæ Ecclesiæ & Rhetor.

Irenæi, *S*irmii Episc. sub Diocletiano. Ὅταν τρόποις ἀγαθοῖς. La bec. VIII. pag. 206. Auctor incertus, *M*etaphraste antiqu MS. in Codice noni sæculi sanctos Augusti mensis comple cujus meminit Bandurius pag. 648. ad Antiquitates CPol.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς. Epitome quam Græce exhibet La becius VIII. pag. 208. sq. ubi etiam brevis laus Irenæi l gdunensis.

Irenes Martyrium, V. Maj. Κατὰ τοὺς προλαβόντας χρόνους ὑπῆρχεν | σιλεύς· ὀνόματι Λικίνιος *M*S. Lambec. VIII. pag. 286. Vide & pra, in Agape.

Isaaci Confessoris Abbatis CPol. Μετὰ τὴν προσκύνησιν τοῦ πανάγι προσκυνητοῦ σταυροῦ. Græce cum Dan. Cardoni versione in Ac Sanctor. ad XXX. *M*aji T. 7. pag. 247. Eadem ni fal quam veluti ineditam è MS. Colbert. allegat Bandurius pa 690.

Isaccius qui & Theophanes. infra in Theophane.

Isidoræ σαλῆς, Tabennesiotidis in Thebaide. Ἐν τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ. Auctor Ephraim *S*yrus. Exstat in editione Oxon. pa 419.

Isidori Martyris Alex. Ἰσίδωρον τὸν γενναῖον λόγος ἐγκωμιάσαι. Auct Nicolaus Pepagomenus.

Κατὰ τὴν τιμίαν καὶ ἔνθεον διδασκαλίαν. MS. *L*ambec. VIII. pag. 8 Latine ad *S*urium 5. Febr. ubi Metaphrastæ tribuitur.

Ἔτους πρώτου τῆς βασιλείας Φλαβίου Δεκίου. Græce è *MS*. Vatica in calce T. 3. Maji pag. 72. & *L*atine Dan. Cardono inte prete pag. 449.

Ismaëlis, Sabelis & Manuelis Martyrum. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Ἰουλιανοῦ. Auctor coævum se profitetur.

* *Persecutores quidem alii & tyranni.* Latine in Tom. 6. Lipoma ni & apud Surium ad 17. Junii.

Thaddæi Apostoli. ὁ μὲν μακάριος Ἰακώβ. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. p. 415. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 415.

...anæ in urbe Nicomediæ Martyrium. Καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων ἡ Νικομήδους φημὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς ἄρξαντος. Latine apud Surium 16. Febr. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213.

...næ & Pauli, Ptolemaide. Κυρηλλιανὸς ὁ βασιλεὺς δόγμα ἔθετο. Auctor Metaphraste antiquior. MS. in Codice noni sæculi, teste Bandurio. Latine apud Surium 17. Augusti.

...lianum Martyrem. Εἰ ἐν τῇ γῇ τοιαῦται. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 621. & T. 2. edit. novæ p. 671.

...i Martyris & Basilissæ & sociorum. Ταῦτα ἐστὶ τὰ πάθη τῶν μαρτύρων. Auctor quisquis est coævum se profitetur. Vide Allatium de Simeonibus p. 110. Latine apud Surium 9. Januar. & plus dimidia parte integrior quidem quam dederat Lipomannus Tomo VII. mutilo usus Codice.

...littam Martyrem. Ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς ἐκκλησίας. Basilii M. Homilia inter ejus Opera T. 1. p. 367. Græce & Lat. Meminit Suidas in Βασίλ. Vide & supra, Ceryci.

...tinæ. Vide supra, Cypriani.

...ni Martyris. *Quo tempore nefarii superstitionis idolorum propugnatores.* Vide quæ supra lib. V. c. 1. p. 52.

...ni ejusdem, Charitonis & sociorum. Ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων ὑπερμάχων εἰδωλολατρείας Auctor incertus. Latine apud Surium 12. Junii.

...ventinum & Maximinum Martyres. Ὁ μακάριος Βαβύλας. Joannis Chrysostomi Græce T. V. Savil. p. 533. & Græce ac Lat. T. 1. Ducæi p. 483. T. 2. Montfaucon. p. 578. Latine apud Surium 25. Januar.

...mi Eulogii. Γέγονεν κατὰ τὴν Θηβαΐδα. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium p. 649. ad Antiquitates CPol.

... Laurentium. Οἱ σώφρονες τῶν ἐραστῶν. Demetrii Cydonii. Cod. Baroccian. 90.

...entii Diaconi, Xysti Papæ & Hippolyti Tribuni. Τὰς μεγάλας τῶν μαρτύρων. MS. in eodem Codice noni sæculi. 8. August. & in Cæsareo de quo Lambecius VIII. p. 124.

...ὗτοι οἱ ἅγιοι γεγόνασιν ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως. MS. Lambec. VIII. p. 121.

Lauri & Flori in Urbe Ulpiana Dardaniæ, ſub Hadriano 18. Aug
Καλῶς διδάσκει ἡμᾶς. MS. in eodem Codice noni ſæculi ap
Bandurium. Auctor igitur Metaphraſte Antiquior.
Οἱ ἅγιοι Χριϛȣ̃ Λαῦρος καὶ Φλῶρος. MS. Lambec. VIII. p. 20
Lazari in Monte Galeſino. Ὁ τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευμάτων. Auc
Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. Vide Allatium de Georg
p. 425.
In Lazarum quatriduanum. Δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς Λάζαρος αὖθις. H
ſychii presb. Hieroſolymitani. MS. Lambec. VIII. p. 352.
Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκροτηκὼς σύλλογον. Andreæ Creten
Græce & Lat. in Combefiſii edit. p. 56.
Οὐδὲν, ὡς ἔοικε, τῆς ἀγάπης ἐϛὶν ἰσχυρότερον. Leontii Epiſcopi
rabisſi. Meminit Photius Cod. 272.
Φέρε πάλιν εἰς μέσον τὸν Εὐαγγελιϛὴν Ἰωάννην. Amphilochii E
ſcopi Iconienſis. Græce & Lat. in editione Combefiſ. p. 57.
Φιλῶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας χωρίον. Heſychii Presbyteri Hieroſol.
In divitem & Lazarum. Οὐ τοῖς ἀποφατικοῖς καὶ δογματικοῖς. Aſte
Amaſeni, Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 1. &
2. auctar. Ducæani p. 563. cum Phil. Rubenii verſione, qui edid
rat Antwerpiæ 1615. 4.
Plures Chryſoſtomi homiliæ. Οὐ τὰ τυχόντα ὑμᾶς ὤνησεν. M
Lambec. IV. p. 121. VIII. p. 324. Savil. T. V. p. 242.
T. I. edit. nov. p. 736.
Τῆς τοῦ Λαζάρου παραβολῆς τὸ τέλος. MS. id. & T. I. edit. nov.
751.
Μέγιϛον ἐϛὶ διδασκάλιον. id. IV. p. 104. 128. VIII. p. 232.
V. Savil. p. 728.
Leonis & Paregorii, Pataris in Lycia Martyrum. Ποικίλαι μὲν τοῦ δι
βόλου αἱ μηχαναί. Auctor incertus Græce MS. Lambec. VIII. pa
86. & Latine apud Surium & Bollandum 18. Febr.
Leontii & ſociorum. *Quo tempore Veſpaſianus.* Latine apud Suriu
18. Junii è Sim. Metaphraſte.
* Leucii. Vide infra, Thyrſi.
Longini Centurionis. Οἱ τῆς ἀθλήσεως νικηταὶ, οὐράνιοι δὲ πολῖται, οἱ
Χριϛȣ̃ ϛρατιῶται. Auctor horum Actorum præſentem ſe & vider
tem Martyrio Longini interfuiſſe profitetur. Sed illa ut fabul
refertisſima Bollandus deſcribere noluit, qui de aliis Longini Act
ab Heſychio Presb. Hieroſol. compoſitis videndus T. 2. Martii pa
38

384. ad diem XV. cui adde Tillemontium ad Vitam JESU CHristi, nota 38. T. 1. memor. p. 477. seq. edit Paris.

Ejusdem Martyrium. Τοῦ θεοῦ Λόγου διὰ τὴν ἐκ παρθένου. Græce MS. Lambec. VIII. p. 224. 251. 259. 262. Bibl. Coisliniana p. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 16. Octobr. & Surium 15. Martii.

Lucæ Evangelistæ. Εἰ καὶ δικαίου μνήμην. Græce *MS*. Lambec. VIII. p. 224. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Græce & Latine in Combefisii Auctario novissimo T. 1. p. 513. & ad calcem Arethæ in Apocalypsin Oecumenianis Commentariis subjuncti T. 2. p. 853. Parif. 1631. fol. Græce ad calcem commentar. Oecumenii p. 1009. Veronæ 1532. fol. *L*atine apud Lipomannum T. 1. & *S*urium 18. Octobr.

Μεγάλη τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἡ δύναμις. MS. Bibl. Coislin, pag. 185.

Ὦ λαμπρότης, ὦ κάτεσις, ὦ σήμερον. *MS*. ibid.

Οἱ ἅγιοι τοῦ θεοῦ Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγελισταί. Auctor incertus. Vide etiam quæ in Lucam Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriæ pag. 276. seq.

Οἱ μὲν ἅγιοι τοῦ θεοῦ μάρτυρες. *M*S. Bibl. *C*oislinianæ p. 195.

Πράξεων καὶ λόγων ἅμιλλαν ὁρῶ. *MS*. ibid.

Lucæ junioris. Anachoretæ. Ὁ καλὸς τὰ πάντα καὶ μέγας Λουκᾶς. Auctore incerto. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefis. p. 970. confer Dallæum VII. 12. de cultibus religiosis Latinorum.

Luciani. Σαμόσατα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν. Citat Suidas in ἰθύνει. Logothetam laudans. Græce *MS*. *L*ambec. VIII. p. 225. 251. 258. 262. Bibl. *C*oislin. p. 211. Prodiit Latine apud *L*ipomann. T. 6. 15. Oct. & apud Surium 7. Jan. & cum notis apud Bollandum ad 7. Jan.

Ὅπερ χθὲς ἐδεδοίκειν. Jo. Chrysostomi. T. 12. edit. novæ p. 524.

Lucii. Ὁ ἅγιος μάρτυς Λούκιος γέγονεν ἀπὸ Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην. 22. August. *MS*. Lambec. VIII. p. 206.

Lucilliani Hieromartyris. Πάλαι μὲν ἐγκωμιάζειν. Auctor Photius scevophylax SS. Apostolorum & Logotheta. Græce Lat. cum Conr. Janningi versione T. 1. Act. *S*anctor. Junii p. 276-286.

Ejusdem & Sociorum. Βασιλεύοντος Αὐρηλιανοῦ ἦν ἀθροισμὸς μέγας τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Νικομηδέων πόλει. Auctor incertus. Hoc *M*artyrium consequi se non potuisse dolet Papebrochius quem vide T. 1. Actor. Junii p. 276.

Macarii. Vide supra, Eudoxii.

Macarii Ægyptii. Μικρȣ̃ Μακάριος διέφυγεν ὁ Αἰγύπτιος. Auctor Jo-
hannes Hagiopolita five Hierofol.

Macarii Eremitæ. Παρακαλȣ̃μεν οἱ ταπεινοί. Cod. Barocc. 147.

Macariorum duorum Ægyptii & Alexandrini Marcique Monachi, Au-
ctore Palladio Epifcopo Cappadociæ. *Illa quæ de præcabilibus beatis referuntur viris*, Latine apud Surium 2. Januar. ex Pal-
ladii Hift. Laufiaca.

*Maca*rii Patriarchæ Antiocheni vita fcripta A. C. 1067. *Gemma re-
galis quam artificis manus*, Auctor Anonymus. *L*atine apud Su-
rium 10. April.

In Maccabæos 1. Auguft.

Ἅπαντας μὲν ὄν ἐγκωμιάσαι. Jo. Chryfoftomi T. 2. Edit. no-
væ p. 628.

Ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς βίβλοις ἀναγ. Gregorii Naz.

Καὶ τοῖς μάρτυσιν ὁρῶν τὴν τῶν ἔργων εὐφημίαν. Chryfoft. T. 2. E-
dit. nov. pag. 631.

Τί δαὶ οἱ Μακκαβαῖοι; Gregorii Nazianzeni Orat. XXII. *Lat*ine
apud Surium 1. Auguft.

Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι μέλλων. Flav. Jofephi.

Ὡς φαιδρὰ καὶ περιχαρής. Jo. Chryfoftomi. *MS*. Lambec. VIII.
100. *L*atine apud Surium 1. Auguft. Græce & Lat. T. 2.
nov. p. 622.

Ex Chryfoftomi homilia diverfa ab iis quæ exftant locum produ-
Damafcenus 2. de imaginibus T. 1. p. 384.

*Ma*crinæ fororis fuæ vitam fcripfit Gregorius Nyffenus. Τὸ μὲν εἶδος
τȣ̃ βιβλίȣ. Latine ex Zini verfione apud Surium 19. Julii. Græ-
ce & *L*atine inter Nyffeni opera in appendice.

Mamantis Martyris 2. Sept.

Ἐγκαίνια τιμᾶσθε. Greg. Nazianzeni Orat. XLIII.

Κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς ἐκείνȣς ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Παφλαγόνων χώ-
ρα. Auctor incertus.

Μάμας ὁ μέγας ȣ̃τος τȣ̃ χριςȣ̃ μάρτυς καὶ περιβόητος. *L*atine a-
pud Lipomannum T. 6. ad 2. Sept. & Surium 17. Augu-
Græcè MS. Lambec. VIII. p. 234.

Οὐκ ἀγνοῶ τὸ μέγεθος. Auctor Bafilius *M*agnus T. 1. Opp. p. 59

Τȣ̀ς τῶν μαρτύρων πόνȣς. Lambec. VIII. p. 221.

*M*anuelis *M*artyris. Vide Ifmaëlis.

*M*arcelli Epifcopi Apameæ Syriæ. 14. Auguft. Νενόμιςαι πολλάκις καὶ τῷ
ἀπ

ἀπὸ γῆς. *MS.* Lambec. VIII. p. 128. *A*uctor Metaphraſte antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates *C*Pol. p. 647.

arcelli Archimandritæ *M*onaſterii Acœmetarum. Ἔννοιά μοι πολλάκις γέγονε, τί δήποτε μύριοι ποιηταὶ οἱ μὲν πολέμους καὶ ἔχθρας. Græce in MS. Bibl. Coislinianæ p. 213. *L*atine apud Surium 29. Dec. Lipomannum T. V. Logothetam h. e. Simeonem Metaphraſten in Marcelli vita laudat Svidas in ἀκλαγα. Vide de hoc Marcello Tillemontium T. 16. memor. p. 51. ſeq.

æ Marcelli. *Tempore illo quo Maximianus rediit de partibus Africæ.* Latine apud Surium 16. Januar. ubi tribuitur Notariis Eccleſiæ Romanæ.

arcellini & *M*arci. Vide infra in *S*ebaſtiano.

ci Evangeliſtæ a) Ὥσπερ οὐκ ὁμοίαι τῶν σωμάτων πάντων. Auctor Nicetas Rhetor Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Combefiſii Auctario Noviſſ. T. 1. pag. 429. *L*atine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. pag. 419.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ προαιώνιος τοῦ Πατρὸς λόγος. Græce è MS. Vaticano in Actis *S*anctor. T. 3. April. p. XLVI.

Πάλιν ἀποστολικὴ καταστράπτει πανήγυρις. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Latine in Bibl. Concionatoria Combefiſii T. VI. & apud *S*urium 25. April. & Græce è MS. Vaticano cum Latina verſione Jo. Franciſci Albani, Urbinatis in Actis Sanctor. T. 3. Aprilis p. XLVIII. & Latine p. 350. Græce & *L*atine ante catenam in *M*arcum editam a Poſſino Rom. 1673. fol.

Tempore illo, cum Apoſtoli per omnem orbem. Latine apud Surium 25. April, ſub *M*etaphraſtæ nomine.

ci Monachi. ſupra in Macariis duobus.

ci Athenienſis, qui in eremo Thraciæ ſe exercuit: Διηγήσατό τις Ἀββᾶς Σεραπίων, ὑπάρχων ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ ἐρήμῳ. Auctor incertus. Exſtat Græce è MS. Divionenſi ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 29. *M*artii pag. 40. & Latine p. 779.

artyrium SS. Marciani & *M*artyrii, Notariorum, ſub Conſtantio.

Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν Ἀρειανῶν δόγμα τῇ Ῥωμαί-

Longe plura de Marco Henſchenius, ad V. Aprilis, Combefiſius in Bibl. Concionatoria Tom. VI. pag. 446. ſeq. & D. Jo. Georgius Dorſcheus noſter in Eccleſiaſtica Pontificia.

ων ἐπικρατεία. Latine apud Lipomannum T. 6. & S 25. Octobr. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 211. Lambec pag. 254. 260. 262. & in Cod. Colbert. 1081. Reg. vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 628. 633 636. De iisdem Martyribus Sozomenus IV. 2.

Ἀγώνων ἱερῶν ἀθληταὶ ϰ λαμπρᾶς. MS. in Bibl. Coisl pag. 185.

Marciani. Vide infra, Nicandri.

Marciani Ægyptii & Sociorum Martyrum. Καλῶς ἦν ἀγαπη χορὸς ὁ ἐν Αἰγύπτῳ μαρτυρήσας Θεῷ. Auctor incertus.

Marciani Martyris, Episcopi Syracusani. Φέρε τοίνυν ὦ ἠγα Auctore incerto circa A. C. 700. scriptum elogium exstat ce cum Sirmondi versione in Actis Sanctor. ad 14. Junii 2. pag. 788.

* Marciani Presb. & Oeconomi Ecclesiæ CPol. *Sunt quidem quoque alia quæ hanc regiam exornant.* Latine apud Surii Januar. Confer Tillemont. T. 16. p. 161. seq. Bolland X. Januar. p. 609.

B. Mariæ Virginis vita scripta ab Epiphanio Monacho & Pre ro. Περὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Non admodum probat quæ de B. Virgine scripserint ince de Jacobus Hebræus, Aphrodisianus Persa, aut de ejus tione Joannes Thessalonicensis & alius Joannes qui Theol se venditavit. Andream vero Hierosolymitanum, Cretense piscopum pro Vita, laudationem edidisse. Vide Allatium meonibus pag. 106. seq.

B. Mariæ Virginis a) laudatio.

Θεοῦ τοῦ παντοδυνάμου πλούσιον ἡμῖν λόγον χορηγοῦντος. Aucto sephus Bryennius.

Κλέπτει τοὺς πόνους τῶν ἐμπόρων. Auctor Proclus Patriarcha, Græce & Lat. in ejus Oratt. à Riccardo editis & T. 1. ctarii novi Combefis. p. 346.

a) Confer Hippolyti Maraccii Bibliothecam Marianam Rom. 1648. 8. & M ab eodem (sed Latine tantum) edita cum notis, ibid. 1650. & 1651. 8. i bus Homiliæ S. Germani, Patriarchæ CPol. Leonis Imp. Isidori Archi-E Thessalonic. & Josephi Hymnographi.

Παρθενικὴ πανήγυρις. Auctor Proclus CPol. edidit post laudatum Riccardum, Combefis. p. 302. T. 1. auctar. novi.

Πᾶσαι μὲν αἱ μαρτυρίαι καὶ πανηγύρεις. Idem Proclus. Edidit post Riccardum, Combefis. p. 339.

Πᾶσα μὲν εὐγνώμων γλῶσσα. Hesychii presb. Hierosol. edidit Ducæus T. 2. auctar. p. 421. & T. 12. Bibl. Patrum A. 1644. 1654. pag. 665.

Πᾶσα μὲν μνήμη δικαίων. Hesychii ejusdem Hierosol. edidit Ducæus T. 2. Auctar. p. 417. cum Jo. Pici versione recusam T. 12. Bibl. Patrum Paris. 1644. 1654. p. 661.

Τὰς ἐκλαμπούσας μαρμαρυγάς. Epiphanius Episcopus Cypri, Græce & Lat. T. 2. Opp. p. 291. & Latine ex Jo. Pici versione apud Surium 8. Decembr.

Τὰς ἀειθαλῆ ῥάβδον Ἰεσσαί. Chrysippi presb. Hierosol. Exstat Græce & Lat. in auctario Ducæano T. 2. p. 424. & T. 12. Bibl. Patrum 1644. 1654. p. 668.

Conceptionem S. Deiparæ Virginis 8. Dec.

Ἡδεῖα μὲν ἡ τῆς παρούσης εὐφροσύνης προσηγορία. Georgii Nicomediensis.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Joannis Monachi & Presbyteri Euboeæ, clari circa A. C. 744. Vide Allatium de Jo. Damasceni scriptis §. 68.

Οὐρανὸς καὶ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς ὑπερφαιδρύνεται σήμερον. Georgii Nicomediensis vel Jacobi Monachi ex monasterio Coccinobaphi.

Leonis Sapientis Orationem servatam in Bibl. Sfortiana memorat Baronius.

Plura Combefisius in Bibliotheca Concionatoria T. IV. pag. 90. seq.

B. Mariæ Nativitatem 8. Sept. *vide supra, in Joachimo & Anna &c.* Ἀγαλλιάσεως ἡμέρα.. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario Noviss. Combefisiano T. 1. p. 437. & Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 422.

Ἄκουε Μουσεία τὸ μέγαν τὸ ξένον ἐκεῖνο θαῦμα τοῦ βάτου. MS. Lambec VIII. p. 64. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἄλλαι μὲν ἄλλαι ἑορτῶν ὑποθέσεις. Andreæ Cretensis. *MS.* Bibl. Coisliniana p. 388.

Ἀρχὴ

Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν ἡ παροῦσα πανήγυρις. Andreæ Creten
Græcè & *L*at in Auctario novo Combefiſ. T. 1. pag 12
& in ejus Andrea Cret. p. 1.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου. Auctor *L*eo Imp. Græce & *L*at. in
ctario novo Combefiſ. T. 1. pag. 1605.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη. Joh Damaſceni. Græce & Lat. A. 15
edidit Jac. Billius & emendatius *M*ich. le Quien T. 2. O
Damaſceni pag. 841. Latine etiam Combefiſius. Notæ P
Pantini exſtant ad calcem concionum Græcorum Pat
Antw. 1601. 8. pag. 380.

* *Oportebat revera Virginem, ſicut ipſa DEI ad homines venturi,*
tine apud Lipomannum T. 6. & *S*urium ad 15. Auguſt

Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ, Georgii Nicomedienſis. Sive po
Andreæ Cretenſis, ſub cujus nomine Græce & Lat. ed
Combefiſius T. 1. *A*uctarii novi pag. 1305.* Illi tribuitu
MS. Lambec. IV. p. 88. VIII. pag. 379. 380. Bibl. Coisli
na p. 388. At ſub Germani CPol. nomine cum verſione
dreæ *S*chotti prodiit T. 2. auctar. Ducæi p. 450. & T.
Bibl. Patrum Pariſ. 1644. 1654. p. 694.

Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν. Protevangelium tributum
cobo Apoſtolo, quod poſt Neandrum edidi Græce & *L*ati
notisque illuſtravi in Codice Apocrypho Novi Teſtame
M*S*. Lambec. VIII. p. 52. 376. 379. 386.

Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεόν. Nicolai Cabaſilæ.

Λαμπρὰ μὲν καὶ περιφανής. Georgii Metropolitæ T. 2. Auc
novi Combefiſ. pag. 995.

Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κλίσις σήμερον. Theodori junioris Hon
logetæ, *M*onachi Studitæ. Sub Damaſceni nomine cum v
ſione Allatii edidit V. C. Mich. le Quien T. 2. pag. 8
Eidem tribuitur in Bibl. Coisliniana p. 388.

Μωυσῆς ἐκεῖνος, ὦ θάλασσα. Iſidori Theſſalonicenſis.

Οὐδὲν ἥδυτερον ἢ χαριέστερον. Georgii Metropolitæ Nicomed. Gr
ce & Lat. T. 1. *A*uctarii Novi Combefiſ. p. 1015.

Οὐρανὸν ἡ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς. Ejusdem. ibid.
1043.

Πάλιν ἑορτὴ, καὶ πάλιν πανήγυρις. Andreæ Cretenſis. Bibl. Co
lin. pag. 388.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli CPol. Bibl. Coislin. p. 388.

Πα

Πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα πανήγυρις. Photii Patriarchæ CPol. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1583.

Συγκαλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκείαν ἑςίασιν. Jacobi Monachi ex Monaſterio Coccinobaphi. Græce & Lat. ibid. p. 1247. Plura collegit Combefiſius T. 8. Bibl. Concionatoriæ p. 1-124.

τὰς ἐκλαμπούσας τῆς θεοτόκου ἀκτῖνας. Epiphanii Cyprii Bibl. Coislin. p. 388. confer T. 2. Epiphan. pag. 291.

- Φαιδρὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ χαίρ. Cyrilli Alex. MS. Bibl. Coislin. p. 388.

præſentationem ſive εἰς τὰ εἰσόδια in ingreſſum in templum, quando B. Maria triennis templo reddita eſt. 21. Nov.

Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις. Bibl. Coisliniana p. 388.

Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα ἑορτή. Germani Patriarchæ CPol. MS. Lambec. IV. p. 129. VIII. p. 52. & Græce ac Latine inter Homilias veterum Patrum à Petro Pantino Antwerp. 1601. 8. p. 386. & T. 2. auctarii Ducæani p. 445. & T. 12. Bibl. Patrum A. 1644. 1654. p. 689. Et ex Combefiſii recognitione in ejus auctario novo T. 1. p. 1411. Et Latine ex verſione Herveti apud Surium 21. Nov. & Lipomannum. In MSS. Codd. Bibl. Coislinianæ pag. 195. & 385. incipit, ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις καὶ φαιδρά.

Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς. Georgii Chartophylacis Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 1091. ſub nomine Georgii Metropolitæ & Archi-Ep. Nicomedienſis. ita & Latine Surius ad 21. Nov. & Lipomannus & in MS. Græco Bibl. Coislin. p. 212. 388.

Πολλοὶ πολλάκις τὴν πεῖραν τῶν πολυτίμοις. Jacobi Monachi ex Monaſterio Coccinobaphi.

Τίς αὕτη ἡ ἀνατέλλουσα ὡς κρίνον; Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1619.

Φαιδρὰ καὶ παράδοξος ἡ παροῦσα Πανήγυρις. MS. Bibl. Coislin. 212. Taraſii Patriarchæ CPol.

Φαιδρὸν τὸ τῆς παρούσης ἑορτῆς τὸ σύνθημα. Georgii Monachi & Chartophylacis Magnæ Eccleſiæ CPol. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 1070.

deſcriptionem ſive cenſum S. Mariæ.

Ὥσπερ οἱ τὴν χρυσῖτην γῆν. Athanaſii Alex. *inter ſpuria edidit Clariſſ. Montfauconus* T. 3. p. 404. Vide & Supra, in Joſepho.

P In

In Josephi dubitationem & cum Maria colloquium. Καλὸς μὲν ὁ εὐπειθείας νόμος. Georgii Nicomediensis.

In Salutationem a) ab Angelo factam.

Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεός. Mich. Pselli.

Βασιλικῶν μυστηρίων ἑορτὴν ἑορτάζομεν σήμερον. Jo. Chrysosto MS. memorat Gerh. Vossius pag. 62. ad Thaumaturgum, que se vidisse etiam ejusdem argumenti Orationes sive milias unam ineditam Chrysostomi, tres Absolonis Abb singulasque Theodori Studitæ, Amphilochii Iconiensis, sychii presb.

Εἰ ποτε δεῖ χαίρειν ἄνθρωπον καὶ σκιρτᾶν. Nic. Cabasilæ.

Εἰς δόξαν τῆς παντάρχου Τριάδος. Josephi Bryennii.

Εἰσὶ δὲ τῶν ζωγράφων ἐκείνους. Nicephori Gregoræ: MS. La bec. VIII. p. 64.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Αὐγούστου. Anonymi MS. in Bibl. Coislin. p. 181

Ἑορτὰς μὲν ἁπάσας καὶ ὑμνῳδίας. Gregorii Episcopi Neocæsi ensis p. 66. edit. Gerh. Vossii.

Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά. Andreæ Cretensis. Martino H pero interprete Latine apud Surium 25. Mart Græce & Lat. Orthodoxographis & in edit. Combefis. p. 11.

Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι. Germani Archi-Episcopi CPol.

Εὐαγγέλια, ἀδελφοὶ, Εὐαγγέλια. Sophronii Hierosol. MS. Bi Coislinian. p. 389.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Isidori Archi-Episcopi Thessalonicens

Ἡ βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων. Josephi Bryennii.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα πρὶν γενέσεως. Ejusdem.

Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων. Basilii Seleuciensis, inter cujus serm nes sæpius prodiit Græce & Latine. Emendatior T. 1. A ctarii novi Combefis. p. 570.

Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος βασιλική. Joannis Damasceni. Græce Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 835.

Jam tempus est, fratres Dilectissimi. Joh. Damasceni. Latine Arabico T. 2. edit. Michaëlis le Quien p. 833.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Joannis Monachi & presb. E boeæ circa A. C. 744. clarus. MS. Lambec. V. p. 22. VIII. p. 380.

'Ε

a) Confer Combefisii Bibl. Concionatoriam Patrum T. VI. p. 313. seq.

Ὅσοι τῶν πόλεων βούλονται. Demetrii Cydonii Cod. Barocc. 90.

Ὅταν ἐνεργῶσιν οἱ φιλοπόται οἶνον δαψιλεῖαν. Gregorii Nyſſeni.

Ὁ τῶν παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefiſii Auctario novo T. 1. p. 1632.

Ὁ πολὺς ὁ ἐν μέσῳ χρόνος. Joannis Geometræ.

Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια. Gregorii Epiſcopi Neocæſarienſis, cui tribuit Gerardus Voſſius p. 90. ſive Joannis Chryſoſtomi, ſub cujus nomine exſtat *MS.* Bibl. Coislinian. p. 389. & 181. *L*ambec. VIII. p. 384. & 51. Græce inter ſuppoſititia T. 7. Savil. p. 537. poſt Hæſchelii editionem: *L*atine apud *L*ipomann. & Surium 25. Mart. Græce & *L*at. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 602. & T. 2. edit. novæ Chryſoſtomi Montfauconianæ inter ſpuria T. 2. p. 797.

Σήμερον ἀγγελικὴ παράταξις. Bibl. Coisliniana pag. 389. Gregorii Thaumaturgi. vide Gerh. Voſſii edit. p. 50.

Σήμερον ἡμῖν ὦ ἄριστοι παῖδες. Anaſtaſii Antiocheni Archi Epiſcopi. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 850.

Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Andreæ Cretenſis. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 1363. Græce & *L*at.

Τῇ προτέρα Κυριακῇ. Chryſoſtomi T. 7. Savil. p. 515.

Τῆς παρούσης τιμίας καὶ βασιλικῆς συνάξεως. Germani Patriarchæ CPol. in auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1424. Græce & Lat. *L*eontio CPol. tribuitur in MS. Bibl. Coislin. p. 196.

Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βούλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Anaſtaſii Antiocheni Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. pag. 862.

Τοὺς θείους ἱεροκήρυκας. Athanaſii Alex. T. 3. Opp. p. 393.

Χαίρετε τοῦτό μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα ἔπος. Jo. Geometræ, MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Χαίρω σήμερον τὴν ἐμὴν πανηγυρίζων χαράν. Jacobi *Monachi* ex Monaſterio Coccinobaphi.

In *S.* Mariæ purificationem. Vide ſupra præſentationem JESU, & *Bibl.* Concionatoriam Combefiſii T. VI. p. 173. ſeq.

Modeſti Hieroſol. in ὑπαπαντὴν memorat Photius Cod. 276.

In Viſitationem Mariæ videnda quæ collegit idem Combefiſius T. VIII. pag. 308-320.

In aſſiſtentiam B. Mariæ ad Crucem & ſepulchrum: Ἡ τόδε τὸ πᾶν ἀῤῥήτοις λόγοις ἁρμονίας ἁρμοσαμένη. Joſephi Bryennii.

Πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν ἡμῖν ὁ λόγος. Georgii Nicomedie Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 1136.

Stans apud Crucem purissima Virgo. Ephræmi Syri. Latine a Surium T. 7. ad 25. Mart.

Gratulatoria ad B. Mariam de Filii resurrectione. Φωνὴ ἀγαλλιά προοιμιαζέτω σήμερον. Auctor Georgius Nicomediensis. Gr & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1175.

Χαίρετε. Τοῦτο μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα τοῦ λόγου προοίμιον. Au Joannes Geometra.

Antiquissimum eorum cujus in *dormitionem* sive *assumtionem* S. riæ Homiliæ exstant, fuisse Modestum Patriarcham Hier Photio Cod. 276. memoratum, & post septimi sæculi initia rum, notat Mich. le Quien ad Damasceni T. 2. pag. 857. testatur se illam Modesti Homiliam descripsisse è MS. Co Seguieriano. Citat iterum pag. 820. Incipit: ἄφαιος ἡ νίκρος γιώτις τῶν σεπτῶν. Bibl. Coisliniana p. 389.

De Juvenalis Hierosolymitani oratione vide Nicephorum 14. Hist.

VII. Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικοῖς. MS. Lambec. VIII. pag. 1 Joannis Damasceni. Latine edidit Combefisius è versi Allatii. Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien 882.

Εἰ δὲ οὐρανοῦ κάλλους καὶ αὐγὴν ἡλίου. Isidori Archi-Episcopi Th salonicensis.

Ἐπὶ τὴν μητέρα τοῦ λόγου κατὰ τὸν λόγον ὁ λόγος. Joannis Me politæ Evchaitorium.

VI. Ἔστιν μὲν ἀνθρώπων οὐδεὶς. Jo. Damasceni. Latine in T Lipomanni pag. 186. & apud Surium 15. August. Gr & Lat. Tom. 2. edit. Mich. le Quien pag. 868. MS. La bec. VIII. p. 132. Verterunt Raph. Volaterranus, Jac. Bi us, Franciscus Combefisius.

Θαῤῥεῖν μὲν τὸν λόγον ἐπ' ὀλίγον. Joannis Geometræ, qui iam ex Apocryphis collegisse quædam se haud diff tur.

Μητρὸς Θεοῦ ἑορτὴν τιμῶμεν. Leonis Imp. Græce & Lat. T. auctar. Bibl. Patrum nov. p. 1733. Alia collegit Combef us T. 7. Bibl. Concionatoriæ p. 643. seq.

IV. Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχές. *Andreæ* Cretensis. *MS. La* b

bec. VIII. p. 130. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 182. b. & apud Surium 15. Auguſt. Græce & Lat. in Andrea Cretenſi Combefiſii p. 143.

V. Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων. *MS*. Lambec. VIII. p. 131. Joannis Damaſceni. inter ejus opera Gr. Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 857. *L*atine verterunt Raph. Volaterranus, Jac. Billius, Combefiſius.

II. Μυστήριον ἡ παροῦσα πανήγυρις. Andreæ Cretenſis. *MS*. Lambec. VIII. p. 129. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 15. Auguſti. *G*ræce & Lat. in Combefiſii Andrea Cretenſi p. 131.

* Οἱ κατὰ καιρὸν Πεντηκοστῆς. *S*imeonis *M*etaphraſtæ.

Οἱ τὴν ἐν πνεύματι Θεωρίαν τῷ αὔλῳ. *A*ndreæ Cretenſis. MS. Bibl. Coislinian. p. 389.

VIII. Ὅσοι τὸ σεπτὸν ἦτο. Andreæ Cretenſis. MS. Lambec. VIII. p. 130. Græce & Lat. in Combefiſii Andreæ Cretenſi p. 115. Homilias quibus numeros Romanos præfixos vides, illas eo ordine in Codice MS. noni ſæculi reperit Bandurius, quem vide p. 647. ſeq. ad Antiquitates CPol.

III. Ὁ χρεωστῶν πάντοτε τὸν ἴδιον. *G*ermani CPol. Græce & Latine T. 1. auctarii novi Combefiſ. p. 1446. *MS*. Lambec. VIII. p. 53. & 130. ubi lacunam ſupplet.

Παυσάσθωσαν τῶν αἰρετικῶν οἱ ἀμαθεῖς. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 1. auctarii novi: & cum Andreæ Schotti verſione T. 12. Bibl PP. Pariſ. 1644. 1654. p. 703. & T. 2. auctar. Ducæi p. 459. MS. Lambec. VIII. p. 130.

Περὶ τῆς ἐν χρόνῳ μὲν γενομένης ἀκεραίας διαλύσεως, αἰωνίου δὲ εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως. Auctor. incertus.

I. Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου. Narratio Apocrypha *S*. Johanni Apoſtolo tributa, de qua dixi in Codice Apocrypho Novi Teſt. Multa etiam de eadem Lambecius in itinere Cellenſi, quod prælo ſubjici iterum A. 1710. curavi, & lib. VIII. de Bibl. Cæſarea p. 132-198 In *MS*. Bibl. Coislinianæ p. 196. incipit: Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ καὶ ὄντως μεγ.

Φήμη καλὴ καὶ ἀγαθὴ λιπαίνει κατὰ τὸ γεγραμμένον ὀστᾶ. Ejuſdem Germani. *MS*. Lambec. VIII. p. 131. Edidit Græce & Lat. Combefiſius ad calcem Theodoti Ancyrani. Pariſ. 1675. 8.

Ὦ Θεȣ̃ μῆτερ, καλὸν γὰρ οἶμαι. Manuelis Palæologi.

In B. Mariæ ingressum in Sancta Sanctorum. Ἐπὶ τῶν μειζόνων ἢ κατ ἀνθρωπίνην δύναμιν. Gregorii Palamæ, Archi-Episcopi Thessalor censis. MS. Bibl. Coislinianæ p. 153.

Εἰ ἐκ τȣ̃ καρπȣ̃ τὸ δένδρον γινώσκεται. Ejusdem Palamæ. id.

Θυμηδίας μὲν πᾶσα θειοτάτη πανήγυρις. Germani Patriarch CPol.

Ὁ χρεωςῶν πάντοτε τὸν ἴδιον εὐεργέτην ἀνυμνεῖ. Ejusdem.

Τῇ θαυμαςῇ καὶ ὑπερενδόξῳ παναγίᾳ. Joannis, Thessalonicen sis Episcopi.

Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ τὴν ὀρθόδοξον ταύτην Ἐκκλησίαν. Joann Discipuli.

In templum S. Mariæ ad perennem fontem & de Miraculis ibi facti Εἶτα πηγῆς μὲν ἡδύ. Nicephori Callisti.

In templi S. Mariæ dedicationem, & reliquiarum venerationem, Zo næ & fasciarum. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σȣ̃ ἡ πόλις τȣ̃ Θε Auctor Germanus, Patriarcha CPol. Latine in T. 6. Lipoma ni & apud Surium ad 31. Augusti. Græce & Lat. Combefisius i Manipulo rerum CPol. p. 232.

In venerationem ejus & encænia novi loculi in Chalcopratis. b) Πρ κειται σήμερον ἡμῖν εἰς προσκύνησιν. Euthymii Monachi. Latin apud Lipomannum T. 6. p. 217. & Surium 31. August.

In Zonam B. Mariæ. Τίς ὁ φαιδρὸς σύλλογος ȣ̃τος; Germani Patr archæ CPol. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefis. p. 789 qui Andreæ Cretensi malit tribuere.

In depositionem pretiosæ vestis S. Deiparæ in Blachernis. Θεῖα τα καὶ μεγάλα μυςήρια. Georgii Metropolitæ Nicomediensis. Græ ce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefis. p. 752. A Possevino tri buitur Theodoro Presbytero & Syncello Magnæ Ecclesiæ.

Narratio de miraculosa restitutione ectypæ imaginis Deiparæ Mari Romanæ quam ex archetypo picto ut ajunt à S. Luca Germanu Patriarcha fieri curaverat. Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος Auctor incertus MS. Lambec. VIII. p. 325. seq.

Miracula Deiparæ in Choziba. Ἀλλ' ἐπὶ τὰ θαύματα τῆς ἐνδόξȣ. MS Bibl. Coislin. p. 416.

Mari

b) De templo CPol. in Chalcopratis vide Tillemont T. 15. p. 182. & Cangii CPol Christianam.

Mariæ Ægyptiacæ & Zosimæ. Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλὸν. Bibl. Coisliniana p. 126. 196. 401. Lambec. VIII. p. 231. *Græce* è MS. Mediceo & Bavar. in calce Actor. Sanct. T. 1. Aprilis pag. XIII. & Latine pag. 76. Allatius Auctorem hujus vitæ ait esse *Sophronium* Patriarcham Hierosolymitanum, sub cujus nomine bis in Bibl. Coisliniana exstat & allegatur etiam in glossario Græco-barbaro Meursii. & Latine ex versione Pauli Diaconi Neapolitani apud *Surium* ad 9. April. Id vero negat Papebrochius, qui Mariam illam ad A. C. 421. revocat. Oratio Manuelis Palæologi Imp. quæ post vitam *Mariæ* hujus subjici consvevit, incipit: Ὁ λόγος οὗτος ὁ τῆς ὁσίας ἡμῖν τὸν βίον ἄριστα διαζωγραφήσας. Vitam Mariæ Ægyptiacæ à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas pag. 278.

In S. Mariam Ægyptiacam. Ἀποστολικῆς ἐνθέου γραφῆς πέρας φθάνει. *Maximi* Holoboli *Syncelli*. MS. Bibl. Coislinian. p. 245.

Mariæ Antiochenæ & Anthemii. Τὸ γεγονὸς πρᾶγμα κατὰ τὴν μεγάλην Ἀντιοχείαν. Græce & Latine, interprete Antonio Francisco Destiene S. J. in Actis *Sanctor.* ad 29. *Maji* T. 7. p. 50.

Mariæ junioris sub Basilio Macedone. Ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν ἀγώνων. Auctor scripsit, cum Romanus esset Imperator & Euthymius Patriarcha CPol.

* Mariæ Eugenii filiæ quæ Marini sub nomine *Monachum* simulavit. Supra, in Eugenio.

* *Marinæ* sive Margaretæ Martyris: *Nihil æque lætificat & exhilarat animam bonam.* Latine in Tom. 6. *Lipomanni* & apud *Surium* ad 17. Julii. Vide de hac si lubet Tillemontium T. 16. p. 167.

Τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

Ἐμοὶ δὲ καὶ οὐρανὸς εἶναι δοκεῖ τὸ τῆς Ἐκκλησίας στερέωμα. Auctor Theodorus *Metochita*, magnus Logotheta.

Κατὰ τὴν Ἐκκλησιὰν ἄρα, ἧς ὁ Χριστὸς κεφαλή. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. MS. in Bibl. Vindobonensi. *Lambec*. VIII. pag 71.

Marini vita per Theotimum. Τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν. Cod. Barocc. 148.

Marini

Marini Senis Anazarbei Cilicis sub Diocletiano. 8. August. Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρῖνος ὁ γέρων. * MS. Lambec. VIII. p. 121.

Marthæ Hegumenæ Monasterii Deiparæ in Monembasio. ἐπὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων ἐν τῷ κάτω μοναστηρίῳ. auctor Paulus Episcop Monembasiæ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 586.

Martini Episcopi Franciæ. Κατὰ τοὺς καιροὺς Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων συνέβη συναθροισθῆναι. 10. Nov. Auctor i certus. MS. Lambec. VIII. p. 268.

Martiniani Monachi & Eremitæ in Palæstina sub Arcadio & Honorio (quo Tillemontius T. 12. pag. 37. seq. Ἔγγιστα τῆς πόλεως Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. Auctor σύγχρονον se Martiniani profitetu MS. Græce Lambec. VIII. p. 84. & Cod. Barocc. 147. Latine apu Surium & Bollandum 13. Febr.

* Ὃν τρόπον αἱ τῶν προλαβόντων νόσων σωματικῶν. Sim. Met phrastæ.

In omnes SS. Martyres.

Αἱ μὲν χριστοῦ πανηγύρεις ὅσαι τὸ φῶς. Auctor Constantinus Di conus magnæ Ecclesiæ CPol. & Chartophylax, diversus, notat Allatius, à Constantino Acropolita & Tio. Memin Septima Synodus Actione V.

Αἱ τῶν μαρτύρων ἑορταί. Jo. Chrysostomi T. 2. edit. novæ p. 66

Insipiens, rudis, imperitus pictor. Ephraimi Syri. Latine apud S rium 1. Nov. Ambrosii Camaldulensi interprete.

Ἐξ οὗ τὴν ἱερὰν πανήγυριν. Jo. Chrysostomi T. 2. edit. novæ 711.

Ἔστιν ὡς ἔοικε καὶ παρὰ τῶν σφόδρα δυσμενῶν. Asterii Episcopi A masεæ. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 18 Loca duo è MS. Vindob. emendat Lambecius VIII. p. 373.

Πάλιν μαρτύρων μνήμη. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. pag. 984.

Φαιδρὰ καὶ ἐπέραστος ὑπάρχει. Ephraimi Syri. Exstat Græce i editione Oxon. pag. 411.

* In Decem Martyres Cretenses sub Decio.

Ἄλλος μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλλουμένης διεξιέτω Κρήτης. Latine apu Surium 23. Dec. & Lipomann. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 21

In Decem Martyres sub Leone Isauro, Gregorium protospatharium, Ju lianum, Marcianum, Joannem, Jacobum Alexium, Demetr um, Leontium, Photium, Petrum & Mariam Patriciam, pro pter imaginem CHristi CPoli in porta ænea. Τοῦ τῆς πανυμνή κ

ἐ παντυργοῦ ζωαρχικῆς Τριάδος ἑνὸς Χριστοῦ. 8. Augusti. MS. *Lambec.* VIII. pag. 118.

XL. Martyrum Sebastenorum.

Ἐπεὶ μαρτυρικὴν διαγράψαι βούλομαι. Ephraimi Syri.

Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Λικίνιος. Latine apud Surium 9. Martii.

Joannis Chryſoſtomi ſermonem memorat Photius Cod. 274.

Κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 348. IV. p. 74. & 101. Bibl. Coisliniana p. 196.

Μαρτύρων μνήμης τίς ἂν γένοιτο κόρος. Baſilii M. inter ejus Opera T. 1. p. 526. *Græce* & Lat. Meminit *Suid.* in Βασίλειος. *Latine* apud Surium 9. Martii. Græce cum Gerh. Voſſii verſione & notis ad calcem Gregorii Thavmaturgi Mogunt. 1604. p. 75.

Οἱ μὲν ὁπλῖται Ῥωμαίων κατὰ νόμον. Gregorii Nyſſeni T. 2. p. 931.

Eorum teſtamentum Græce *MS.* Lambec. IV. p. 97. Latine V. p. 410. De reliquiis inventis Sozomenus IX. 2.

In XLII. Martyres *Amorienſes.* Ἐπὶ τὰ μαρτυρικὰ ἔπαθλα. Sophronii Archi-Epiſcopi Hieroſol.

Φαιδρὰ μὲν τῆς παρούσης ἑορτῆς. Evodii.

In Martyres Ægyptios. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὅτι καὶ ἐξ Αἰγύπτου μάρτυρες. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 519. & T. 2. edit. novæ pag. 699.

De Martyribus XLIV. quos *Saraceni* interfecerunt in Laura *S.* Sabæ. ἄξιόν ἐστι τοὺς μηθέπω τῆς τῶν ἁμαρτημάτων. *MS.* in Bibl. Coislin. p. 416. Edidit Combefiſius. Græci eorum memoriam celebrant XV. *Maj.* Vide Epiſtolam ad Euſtathium, Antiochi homilis præmiſſam in Tomo I. auctarii Ducæani p. 1021-1024.

De Martyribus Lugdunenſibus A. C. 117. Epiſtola Eccleſiæ Lugd. & Viennenſis apud Euſebium V. 1. ſeq. Hiſt. Οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας παροικοῦντες δοῦλοι Χριστοῦ. Latine apud Surium 2. Junii, & in Ruinarti *Actis* Selectis Martyrum p. 62.

Plures in SS. *Martyrum* Confeſſorumque plurium memoriam homilias exhibet Combefiſius T. 8. Bibl. Concionatoriæ p. 618. ſeq. ſed ut in eo Opere ſemper facit, Latine tantum.

* Vita *Matronæ* Martyris Chienſis. Τοὺς σώφρονας τὸν βίον καὶ φιλαρέτους. Latine apud Surium, 8. Nov. & *Lipomannum.* Græce habuit Roſweidus.

Ejusdem Encomium. Οὐ ξένα τῆς παρούσης ἡμῖν πανηγύρεως. Auctor I-
lus, Metropolita Rhodi.

Matthæi Apostoli & Evangelistæ. Ματθαίου δὲ μνήμης τί ἂν γένοιτο λ-
ρότερον. XVI. Nov. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Latine
Combefisii versione T. 27. Bibl. Patrum Lugd. pag. 41
Græce & Latine in auctario novissimo Combefisii T. 1. pa
401. Vide etiam ejus Bibl. Concionatoriam T. VIII. pag. 16
186. & Tillemont. T. 1. memor. pag. 386. seq.

* Ἔδει μὲν ἡμᾶς μηδὲ δεῖσθαι. Jo. Chrysostomi Homilia 1. in M-
thæum. MS. Lambec. VIII. p. 281.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν ἐν τῷ ὄρει κυρίου μόνας ἡσυχάζων. MS. La-
bec. VIII. pag. 278.

Ejusdem Apostoli Acta, incerto auctore: Ματθαῖος Ἀπόστολ-
καὶ Εὐαγγελιστὴς ἦν μὲν ἐκ πόλεως Ἱερουσαλήμ.

* Ἤδη μὲν τὴν παρὰ τοῦ πλάσαντος ἡμᾶς δοθεῖσαν φυλάττοντες
τολή. Latine apud Surium 21. Sept.

Matthiæ Apostoli 9. August. Πῶς δαὶ ἄρα τὸν ἱερὸν Ματθίαν. A-
ctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario Comb-
fiano noviss. T. 1. pag. 422. Latine T. 27. Bibl. Patru
Lugd. pag. 417. Vide & ejusdem Combefisii Bibl. Concion-
toriam T. VI. pag. 282. seq. Lambec. VIII. pag. 124. Till-
mont. T. 1. pag. 431. seq. & 685.

* Mauricii & LXX. cum eo militum, Apameæ in Syria. Μαρτύ-
ων μνήμη φιλοθείας καθέστηκεν ἔνδειξις. MS. Lambec. VIII. pa
87. Latine apud Surium 18. Jul. Vide Bollandum ad 2
Februar.

n Maximum presbyterum. Ὅτι μὲν ἀπελείφθημεν ὑμῶν τὴν παρ-
θοῦσαν. Jo. Chrysostomi T. VIII. Savil. p. 80.

Maximi Homologetæ A. C. 662. defuncti vita citatur ab Allatio
purgatorio pag. 730. XIII. Augusti. Incipit: Καὶ πάλαι (le
πάντων) μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων ὁ βίος λυσιτελὴς καὶ
ὠφέλιμος. Auctor incertus. Lacinias produxerat Baronius è M
Vaticanis & versione Petri Morini. Auctor Anastasius Apoc
fiarius Maximi discipulus. Prodiit Græce & Latine in Tomo
Operum S. Maximi ex edit. Combefisii, qui Latine vertit pa
1--28. Paris. 1675. fol.

Acta & collationes sive relatio motionis factæ inter S. Maximum & 1
cium ejus atque Principes in secretario. Incipit: Τῇ ἡμέρᾳ ᾗ πρ-

ἀθλήσαντος. ante T. 1. Operum S. Maximi p. 29-86. Græce & Lat. nisi quod nonnulla tantum Latine ex Anastasii Bibl. versione.

fficium SS. Maximi a) & Anastasii ex Menæis XIII. August. p. 87-105.

pitome certaminis. Ὁ ὅσιος καὶ τρισμακάριστος Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμος. MS. Lambec. VIII. p. 127.

axími, Dadæ & Quintiliani. Βασιλεύοντων τῶν ἀσεβεστάτων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Latine apud Surium 28. April. sub Metaphrastæ nomine. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis p. 974. & Latine Papebrochio interprete p. 126.

axími. Vide supra in Cæcilia.

aximini, Vide supra in Juventino.

Maximini. Vide Faustæ.

elanes sive Melaniæ Romanæ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ διεγείρας τὴν σὴν τιμίαν κεφαλὴν, ἱερεῦ ὅσιε. Auctor coævum illi se profitetur.

* Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς μεγίστης πάλαι καὶ περιφανεστάτης. Latine apud Surium, 31. Januar. Græce habuit Rosweidus. Exstat & MS. in Bibl. Coisliniana p. 213.

elchisedeci. Ἐν τῷ καιρῷ. Auctor fertur Athanasius Alex. T. 3. Opp. p. 239. videatur Codex Apocryphus V. T. p. 311. seq.

Melchisedeco & Lotho. Οὗτος ὁ Μελχισεδὲκ λέγεται ἀπάτωρ. MS. Lambec. VIII. p. 262. Nessel. V. p. 128.

eletii Ducis & CCLII. Martyrum acta fabulosa. Κατ' ἐκεῖνον καιρὸν διώκοντο οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ Βασιλέως Ἀντωνίνου. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad 24. Maji T. 5. p. 436.

eletii Episcopi Antiocheni. A. C. 381. defuncti 12. Febr. Ηὔξησεν ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀποστόλων. Licet in quibusdam Codd. Basilio tribuitur, Auctor Gregorius Nyssenus. T. 2. Opp. p. 1019.

Πανταχοῦ τῆς τιμίας καὶ ἱερᾶς ταύτης ἀγέλης. Auctor Jo. Chrysostomus. Latine apud Surium 12. Februar. Græce & Lat. T. 2. edit. novæ p. 367. citatur à Damasceno 2. de imag. & in Synodo 2. Nic. act. 4.

emnonis, infra in Severo.

Menæ, Hermogenis & Eugraphii Martyrium in Ægypto, Imperante Maximino. Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ παρουσίαν. Latine apud Surium ad X. Decembr. & apud Lipomannum: & Græce MS. Lambec. VIII. p. 227. Bibl. Coislin. p. 212.

Q 2 Τῆς

a) Confer Volum. VIII. hujus Bibl. p. 729. seq.

τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος αὐξανομένης. MS. Lambec. VIII. p. 309. f Athanasii nomine. Bibl. Coisliniana p. 565.

Menæ sive *Mennæ* Patriarchæ CPol. sub Justiniano 27. August. Οὗτοι ἀοίδιμος Μηνᾶς. MS. *Lambec.* VIII. p. 216.

* Menæ *Martyris Ægyptii* in urbe Cotyæi. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ Μαξιμιανοῦ. *Latine* apud Surium, XI. Nov. & Lipomannum.

Ἐγένετο κατὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀσεβεστάτου. Auctor Timotheus, A chi-Episcopus Alex. Cod. Barocc. 147. Latine apud Suriu 10. Nov.

Ἔτους δευτέρου τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ τρίτου τοῦ Γαΐου Οὐαλε Μαξιμιανοῦ. *Auctor* incertus. *MS. Lambec.* VIII. p. 269. Co Barocc. 147.

* Menodoræ. Vide infra, Metrodoræ.

Mercurii Martyris Cæsareæ Cappadociæ. καὶ κυβερνήτης μὲν πρὸς α μον. Auctor Nicephorus *Gregoras.*

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ βασιλεύοντος Δεκίου καὶ Βαλεριανοῦ. Auctor ince tus. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum T mo V. & Surium ad 24. Nov.

Methodii Patriarchæ CPol. Vita & res gestæ. ἱεράρχην καὶ ἀσκητ ἅμα καὶ Χριστοῦ μάρτυρα. Auctor incertus.

* Metrodoræ, Nymphodoræ & Menodoræ. Οὐδὲ γυναιξὶν οὐδὲ ι ραις τὸ τῆς μαρτυρίας ἀποκέκλεισται στάδιον. Latine apud Lip mannum T. 6. & *Surium* 10. Sept. Græce MS. *Lambec.* VI p. 238.

Metrophanis & Alexandri Episcoporum Byz. Ἐννεακαιδεκάτῳ ἔτ τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας. *Scriptor* coævum se profitetur. Co fer Photium Cod. 256. sed & Tillemontium T. 7. meme p. 657.

Michaëlis Archangeli, vide supra, *Archangeli.*

De Apocalypsi Archangeli *Michaëlis.* Τῶν θαυμάτων καὶ δωρεῶν. Au ctor Archippus Prosmonarius.

Michaëlis Cerularii elogium scripsit *Mich.* Psellus, cujus editionem pro misit Combefisius T. 1. auctar. noviss. p. 13.

Michaëlis *Syngelli.* Νόμος οὗτος ἤνθησε πάλαι παρ' Ἕλλησι. Aucto Nicephorus Gregoras.

Monachorum cædes in Sina & Raithu. Ἀπῴκισμος ἐγὼ κατὰ τὴν ἔφοδο τῶν βαρβάρων. Nili *Monachi* narratio edita Latine apud Suriun & Bollandum 14. Januar. Græce & Latine à Petro Possino. Pari 1639

1639. 4. Vide quæ ad Allatium de Nilis p. 26. ſeq. editionis à me curatæ.

Alia narratio ejuſdem argumenti. Ἐγένετό μοί ποτε καθεζομένῳ. Auctor Ammonius Monachus. Græce & Latine cum notis in Combefiſii triumphis ſelectis *M*artyrum pag. 88-132. Pariſ. 1660. 8. adde Tillemont T. 7. memor. pag. 574. & 782.

Vita *Moyſis*, ſervi DEI, libris tribus. Μωϋσέως τοῦ κατὰ μέν τινας. Auctor Philo Judæus Græce & Lat. inter Philonis opera. Latine ex Zini verſione apud Surium 4. *S*ept.

οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τῶν ἱππικῶν. Auctor Gregorius Nyſſenus T. 1. pag. 167-256.

In Moyſis ſerpentem. Χθὲς ἡμῖν ὁ λόγος προὔστη τὴν ἀγγελικὴν πάλην. Severiani Gabalenſis.

Moyſis Æthiopis ex latrone anachoretæ. Οὗτος ὁ μακάριος μωυσῆς τῷ μὲν γένει ἦν Αἰθίοψ. 28. Auguſt. MS. Lambec. VIII. p. 218. ex Palladii Hiſtoria Lauſiaca.

In mulierem peccatricem. Ἱκανῶς ἡμᾶς πρώην. Amphilochii. Græce & *L*at. in edit. Combefiſiana pag. 64.

In mulieres ungventiferas. Vide in JEſu ſepulturam. Sermonem *M*odeſti Hieroſol. memorat Photius Cod. 276.

Myronis ſub Decio, Presbyteri Achajæ. 17. Aug. Ἔτους τρίτου ἀνθυπατεύοντος Ἀντιπάτρου. Auctor Metaphraſte antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647.

Ὁ ἅγιος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μύρων. *M*S. *L*ambec. VIII. pg. 200.

Myronis Rhauciæ in Creta Epiſcopi. 9. Auguſti. Ὁ ἅγιος καὶ θαυματουργὸς καὶ τοῦ χριστοῦ ἱεράρχης Μύρων. M*S*. Lambec. VIII. pag. 122. & 200.

Myronis Epheſi *M*etropolitæ. καθάπερ ἐπὶ τῶν διὰ χρείας ἑκάστοτε. Auctor Neophytus Hieromonachus. Lambec. V. p. 198.

* Nazarii, Gervaſii, Protaſii & Celſi. Νέρωνος αὖθις (ἄρτι) τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. *L*atine apud Lipomannum T. 6. ad 14. Octobr. *S*urium 19. Junii. Græce *MS*. *L*ambec. VIII. p. 250. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Neophyti Martyris. Κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς παρανόμου αὐτοκρατορίας τῶν τυραννικῶν βασιλέων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. MS. Lambec. VIII. pag. 338. Auctores ſe coævos & à Neophyto ab Ethniciſmo converſos profitentur.

Νεόφυτός τις δȣ̃λος Θεȣ̃ ȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃ ἐκ γένȣς χ... ανῶν ὑπῆρχεν. Auctor coævum se profitetur.

Aliud. Παραδόξων πραγμάτων δυσαποδέκτων ἡ διήγησις. Auctor C... stantinus Acropolita, magnus Logotheta.

Nerei & Achillei. *Nisi studia Catholicorum.* Velut è Græco vers... Anonymo exhibet Surius 12. Maj.

In Nicænos c) Patres. Πείθεσθαι τοῖς ἡγȣμένοις ἐκ τῆς Αποςο... ἐπιτραπεὶς παραινέσεως, ὦ Θεόφιλε. Auctor Gregorius Cæs... Cappadociæ presbyter. Exstat Latine in Tom. 6. Lipoman... apud Surium ad 10. Julii. Græce & Latine in Auctario novo C... besif. T. 2. p. 547.

In Nicænum Symbolum. Τὸ μὲν ἐν τῇ πίςει σεῤῥὸν τε καὶ βέβ... Theodoti Episcopi Ancyrani circa A. C. 430. quem Latine Holstenium (cujus editio Græcolatina postuma lucem vidit ... 1669. 8.) vertit & notis illustratum utraque lingva edidit Co... fisius. Paris. 1675. 8.

Nicandri & Marciani. Ἧκον ἐπὶ τὰ νικητήρια. Auctor incertus.

Nicephori Martyris Antiocheni A. C. 260. Ἦν τις πρεσβύτερος ... ματι Σαπρίκιος. Græce & Latine in Actis selectis Marty... Theodorici Ruinarti pag. 239-245. editionis Wetsteni... Amst. Quod Simeoni Metaphrasti tribuit Lambecius VIII. 82. 380. incipit: Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν τις πρεσβύτ... Latine apud Surium 9. Febr. Gallice in Honorati à S. M... reflex. sur les regles & l'usage de la Critique T. 1. diss. p. 225. sqq.

Nicephori Patriarchæ CPol. vitam scriptam ab Ignatio diacono me... rat Svidas in Ἰγνάτιος. prodiit Græce ad 13. Mart. T. 2. Act. S... ctor. p. 704. Latine p. 294.

Plurima profecto diversis occasionibus atque temporibus. Oratio Theoph... presb. & præpositi in ejus exilium & translationem reliqui... Latine apud Surium 13. Mart.

Nicetæ filii Imp. Maximiani. 15. Sept. Ἐγένετο ἐν τοῖς καιροῖς ... MS. Lambec. VIII. p. 221.

Ni...

c) Vide & supra in Constantino. Et quæ in Tomo sexto Aloysii Lipomanni p. 118. & apud Surium 10. Jul. Latine legitur Oratio de iis quæ Nicææ gesta sunt, Incip. *Nono decimo anno Imperii Diocletiani.*

Nicetæ Cæſareenſis Bithyni Confeſſoris, ſub Conſtantino Copronymo. Πρόκειται ἡμῖν μεγίστης ὠφελείας ὑπόθεσις. Anctor Theoſterictus Monachus, Nicetæ diſcipulus. Latine apud *S*urium 3. Apr.

* Nicetæ Gothi. Νικητικοὺς ἀγῶνας τοῦ μάρτυρος Νικήτα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Sept. & Surium 15. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 240. 289. 380. IV. p. 62.

Nicolai. Ἐν τοῖς καιροῖς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἀκαταστασία ἐγένετο ἐν τῇ Φρυγίᾳ. Auctor incertus.

Nicolai. Ἐπειδήπερ χαίρει Θεός. Auctor Leo Imp.

* Nicolai Myroblyti, Thavmaturgi Myrenſis in *L*yçia Epiſcopi.

16. Dec. Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφου χείρ. *MS*. Bibl. Coislin. pag. 212. Lambec. VIII. p. 288.

Leonis Imp. Oratio Gr. L. prodiit Toloſæ 1644. 4.

In eundem. Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ. Andreæ Cretenſis inter cujus orationes Græce & Latine edidit Combefiſius p. 188-196.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, MS. *L*ambec. VIII. pag. 376. Auctor incertus.

Ὁ μὲν θεοπάτωρ Δαυίδ. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis.

Ὄρθρος ἡμῖν φαεινότατος, Michaëlis Archimandritæ. MS. ſine nomine ſcriptoris Lambec. VIII. p. 308. Plura Combefiſius in Bibl. Concionatoria T. VI. pag. 68. ſeq. Vide & Tillemont. T. 6. memor. pag. 688. 823. ſeq. mentio hujus Nicolai in Hiſtoria Miſcella XXIV. 8.

Narratio miraculi à Nic. Myrenſi editi, 6. Dec. quo tres Stratopedarchæ Conſtantini *M.* Nepotianus, Urſus & Erpylio ſ. Erpelio ab injuſto ſupplicio liberati ſunt. Ἐν τοῖς καιροῖς Κωνσταντίνου. MS. Lambec. IV. p. 122. VIII. p. 308. 376.

Nicolai *M*yrenſis vita è *M*etaphraſte & aliis collecta à *L*eonardo Juſtiniano, T. 1. *L*ipomanni & apud Surium 6. Dec. incipit: *Patarom ſcriptores tradunt.* Edita ab Aldo Venet. 1502. 4. cum Juvenco, Aratore & aliis.

Translatio ex *M*yra *L*yciæ ad Apuliæ oppidum Barum jubente Urſone Archi-Epiſc. A. C. 1088. Surius ad 9. Maji. *Univerſis CHriſti Eccleſiis.*

Nicolai Studitæ. Οἱ τοὺς Ὀλυμπικοὺς ἀγῶνας. Auctor Monachus Studita, ſed à Nicolai & Photii ætate remotior. Græce & *L*at. in T. 2. Auctarii novi Combefiſ. pag. 890.

Nico-

Niconis Episcopi & XCIX. cum eo Martyrum sub Decio, in Si
Quintiano Præfecto. Κατὰ τὰς καιροὺς ἐκείνας ἡγεμονεύοντ@ τίανοῦ τοῦ ἀσεβεστάτου. Auctor Chæremonius Syracusanus, N
nis Discipulus. Exstat Græce è MSS. Vaticano & Ambros
in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. Martii pag. 18. & La
cum notis pag. 444.

Niconis Thavmaturgi, cognomento pœnitentiam agite. Εἰ ὁ
ἡ χρόνῳ, γνώμῃ δὲ μᾶλλον στῤῥᾷ. Auctor incertus.

* Nicostrati. Vide infra in Sebastiano.

Nili Rossanensis Calabri. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ Χριστοῦ. Pr
cum versione Jo. Matthæi Caryophili Rom. 1624. 4. Au
contubernalis & discipulus.

Nili Monachi, πολλοῖς μὲν MS. in Codice Barocciano 65. Au
Petrus Lombardus.

Niphontis Armenopuli. Μυστήριον μὲν βασιλέως κρύπτειν καλόν.
Bibl. Coislinian. p. 416.

* Nymphodoræ. Vide supra, Metrodoræ.

In Oeconomum iniquitatis. Πολλάκις ὑμῖν εἶπον διαλεγόμεν@. A
Amaseni. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 22.

Onesimi, Paulo Apostolo discipuli, χαῖρε καὶ γέν@ ἱκετικοί. MS. G
Lambec. VIII. p. 85. & Latine apud Surium 16. Febr. acta inc
fidei. Vide Tillemont. T. 1. memor. p. 607. edit. Paris.

Onuphrii & aliorum Eremitarum. Ἐν μιᾷ μὲν ἡμερῶν σπουδὴν ἐ
σάμην ἐγὼ ὁ ἐλάχιστ@ Παφνούτι@. Auctor fertur Paphnu
Anachoreta. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, ad 1. Juni
apud Surium 11. Junii. Græce MS. Lambec. VIII. p. 359. A
vitam Onuphrii à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosweı
Vide Gudii Epistolas p. 278.

Orestæ Martyris. supra, Drestæ & Arestæ, & Eustratii.

In Origenem. Καλόν τι χρῆμα ἡ σιωπή. Gregorii Thavmaturg
169. edit. Gerh. Vossii.

Dominica ὀρθοδοξίας. Vide supra, Imaginum restitutio.

Pachomii. Ὁ λόγ@ ταῦτα πάντα κτήσαντ@ Θεοῦ ἀλήθεια. Græ
MSS. Florentino, Vaticano & Ambrosiano, in Actis Sanctor.
pendice ad T. 3. Maji p. 25. * & Latine Dan. Cardono S
interprete pag. 295. ad 14. Maji. Laudat Allatius de purg
rio p. 929. seq. confer Tillemont. T. VII. memor. pag.
sqq. 469. sqq. 674. sqq. 692.

Alia ejus vita, juniore auctore: Αυταρκὸς μὲν τὰ γραφέντα περὶ τῆ ἀγίε. Græce in eadem appendice p. 51. * & Latine p. 334.

Alia, incerto auctore memorata apud Allatium: Ο Κύριος ἡμῶν Ἰησȣς χριςὸς ἡ πηγὴ τῆς σοφίας. Latine in Tom. 6. *L*ipomanni & apud *S*urium ad 14. Maji.

In Palmarum Dominicam.

Βασιλικὴ οἱ πιςοὶ σήμερον. Eulogii Archi-Episcopi Alex. (licet Codices quidam ut Bibl. Coislin. pag. 402. Alex. Cyrillo tribuant) Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. pag. 651.

Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ θαύματα. Jo. Chrysostomi. *S*avil. T. 5. p. 882. vide & *L*ambec. IV. p. 128. VIII. p. 353.

Εισάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ. Jo. Chrysostomi T. 2. Savil. p. 830.

Ἐπήιετε καὶ ἄλλο τέ ποτε βασιλέως γλῶσσα τὴν παρȣσαν πανήγυριν. Leonis Imp. Græce & Lat. T. 1. Bibl. Patrum *A*uctar. novi Combefis. p. 1657.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Methodi. Græce & Lat. in Combefisii *M*ethodio pag. 430.

Ἤδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως προσκύπτει τὰ χαρίσματα. Leontii Neapolitani, in aliis CPolitani presb.

Ἤδη τῆς πνευματικῆς ἀκολȣθίας προλάμπει. Jo. Chrysostomi *MS.* pag. 197. Bibl. Coislin. T. VII. Savil. p. 334.

Ὁ μὲν τὰς τῶν προκειμένων. Georgii Nicomediensis. Cod. Barocc. 40.

Σπȣδαιότερος ὦ φίλοι καιρός. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus Orationes à Vinc. Riccardo editas Romæ, & in Combefisii Auctario novo T. 1. p. 399.

Τȣς τῆς εὐσεβείας καθήκει μύςας μὴ τὴν χαίρειν μόνον ἀσπάζεσθαι. Leontii presbyteri CPol.

Φρικτὸν ἀγαπητοὶ μυςήριον σήμερον. Athanasii Alex. In nova Collectione Patrum *M*ontfauconiana Paris. 1706. fol. T. 2. p. 63.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυττε. Macarii Chrysocephali. *MS.* in Bibl. Coisliniana p. 181.

Χαῖρε σφόδρα κεχαριτωμένη θύγατερ Σιών. Epiphanii Archi-Episcopi.

Χθὲς ἡμῖν τὴν κοινὴν ἀνάςασιν Λάζαρος. Josephi Archi-Episcopi Thessal.

Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότου Λάζαρος. Andreæ Cretensis. Græc & Lat. p. 75. in Combefisii edit.
Ὥσπερ ἡ αἰωνίζουσα ἄβυσσος. Titi Bostrensis. Græce & Lat. T. Auctarii novi Combefis. p. 638.

Pamphili Cæsar. Valentis, Pauli, Seleuci, Porphyrii, Theoduli, Juli ni & sociorum. Καιρὸς δὴ καλεῖ πρὸς ἅπασι τὸ μέγα καὶ περιβόητο Auctor Sim. Metaphrastes ex Eusebio. MS. Lambec. VIII. p. 8 Græce, & apud Surium 1. Junii Latine. Græce & Lat. T. 1. Ac Sanctor. Junii p. 64-74. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 101.

Pancratii Martyris qui Petri Apostoli ut ajunt discipulus, Tauromen in Sicilia Episcopus fuit. Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριο Auctor fabulosus Evagrius Monachus laudatus Theophani C rameo homil. 57. qui se Pancratii discipulum & comitem pr fitetur. Græce MS. Lambec. VIII. pag. 94. Latine vertit Si mondus, sed non prodiit.

Pantaleonis Martyris elogium à Niceta scriptum Græce & Latine edid cum notis Fed. Morellus Paris. 1608. 8.

* Panteleemonis. Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου καὶ παρανόμου.
Θαυμαστὸς ὁ a) Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Auctor Nicetas Rhetor
Τῆς εἰδωλικῆς ἀχλύος κατὰ πάσης διασκεδασθείσης τῆς οἰκουμένης. Au ctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni & apu Surium ad 27. Julii.

Paphnutii, supra, Euphrosynes.

* Paphnutii anachoretæ & DXLVI. Martyrum. *Fuit imperatore Diocleti no Arianus quidam præses.* Latine apud Surium 28. April.

Papyli Diaconi, Carpi Episcopi Thyatirensis & Agathopodis Martyriun
Ἐπὶ βασιλείας Δεκίου. Auctor incertus.
* Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ χριστοῦ παθόντων. MS. Lambec. VIII. p. 24 258. 262. supra in Carpo.

In parabolam de eo qui in latrones incidit. Ἠκούσαμεν ἀδελφοὶ ἐν τ Εὐαγγελίῳ. Leontii Hierosolymitani.

Parasceves Virginis Martyrium 14. Octobr. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐλληνισμοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 363. Nessel. V. p. 128.
Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων χριστοῦ. MS. Bibl. Coislin. p. 169.

Par

a) In Indice ad Allatium non Pantaleemonis sed Pantaleonis hoc esse elogium inn tur. Ita & latina Martyrologia Pantaleonem nominant pro Panteleemone.

regoridis, vide supra, Leonis.

rthenii Episcopi Lampsaceni sub Constantino M. clari Vita. Πόθῳ καὶ ἀγάπῃ κινούμενος ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς Κρισπῖνος. Auctor Parthenii discipulum se profitetur, nomine Crispinum. MS. Lambec. VIII. p. 82. Latine apud Surium & Bollandum 7. Febr.

tapii Thebani Ægyptii, Abbatis Eremitæ. ὡς λαμπρὰν καὶ πνευματικήν. & alia oratio qvæ incipit Πάντα πιστεύειν ἄξιον. Utraque auctor e Andrea Cretensi, inter cujus orationes Græce & Latine editæ à Combefisio. p. 196. & 216.

Vita ejusdem. Οὐ πολλοὺς Αἴγυπτος ἐπ' ἂν δὲ τέκῃ. Latine apud Surium 8. Decembr. & apud Lipomannum, Græce MS. in Bibl. Coisliniana p. 212.

n SS. Patres & Prophetas. Ἡ προδηγοῦσα πίστις εἰς τὴν ὁδόν. Athanasii Alex. Græce Lat. cum Holstenii vers. T. 3. Athanas. p. 450.

atricii Episcopi Prusæi. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγεμονεύοντος Ἰουλίου τοῦ ἀνθυπάτου. Græce in Actis Sanctor. ad calcem T. 3. Aprilis pag. LXV. & Latine ad 28. April. pag. 576. ex versione Jo. Ravensteinii, S. J.

Paulum Apostolum Jo. Chrysostomi septem homiliæ de laudibus Pauli quas vertit Anianus.

1. Οὐκ ἂν τις ἁμάρτοι. T. VIII. Savil. p. 33. T. II. edit. nov. p. 477.
2. Τί ποτέ ἐστιν ἄνθρωπος. ibid p. 37. & 482.
3. Ὁ μακάριος Παῦλος τῆς ἀνθρωπίνης. id. 40. 486.
4. Ὁ μακάριος Παῦλος ὁ τήμερον. id. p. 42. 490.
5. Ποῦ νῦν εἰσιν οἱ τὸν θάνατον αἰτιώμενοι. id. p. 49. 500.
6. Βούλεσθε τήμερον, ἀγαπητοί. id. p. 53. 506.
7. Ὅταν οἱ τὰ σημεῖα βαστάζοντες. id. p. 57. 512.

Τοὺς τῶν ἁγίων βίους T. 7. Savil. p. 839.

Ἅπας μὲν ἐγκωμίων λόγος. Auctor Theodorus Daphnopates, qui è Chrysostomo collegisse se, quæ de Paulo scripsit non diffitetur. Latine apud Surium 29. Junii. Ex Chrysostomo in Paulum confer quæ Photius Cod. 270.

Οὐδεὶς ἀθανεῖ Παύλου ἀθλοῦντος. Auctor Proclus CPol. Græce & Lat. in Proclo Vinc. Riccardi, & T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 454.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος. Auctor Theodorus Scutariota.

Τῆς μὲν ἐπιγραφῆς τῶν Ἀποστολικῶν πράξεων. Auctor Theodorus Magister, (an Daphnopates?) qvi è Chrysostomo pleraqve

collegisse se scribit. Græce T. 7. Savil. p. 829. Videnda iam quæ in Paulum Apostolum congessit Combefisius T. Bibl. Concionatoriæ.

Pauli Corinthii, supra in Codrato.

Pauli Homologetæ sive Confessoris, Patriarchæ CPol. Κωνςαν την Ρωμαϊκὴν ἀρχὴν, εἶτα τῆς ἀνατολῆς ἐγκειρίζετο σκῆπτρα. Au incertus. Allegat Allatius contra Creyghtonum pag. 336. & gius ad Zonaram pag. 72. Vide Photium Cod. 257.

* Ηνίκα Κωνςαντῖνος ὁ τȣ̃ μεγάλȣ Κωνςαντίνȣ τρίτος ὑός. habuit Rosweidus. Latine apud Surium 7. Junii.

Pauli & Julianæ, Ptolemaide. *Aurelianus Imperator per totum orbem rarum contra Christianos edictum proposuit.* Latine apud Su 17. Augusti Vide supra in Juliana.

Pauli Latrensis. Μάτην οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αἴτιον ἀξιȣ̃σιν εἶναι. ctor Nicephorus Blemmidas. MS. in Bibl. Coislinian 213. De monasterio S. Pauli Latris, Montfauconus lib Palæograph.

Ἐμοὶ γε λίαν ἡδὺ καὶ τὸ περὶ λόγȣς ποιεῖν. Auctor. incertus tat Allatius p. 420. contra Creyghtonum.

Pauli Thebani, primi Eremitæ. *Inter multos sæpe dubitatum* Græca versio incipit: Ἐν πολλοῖς πολλάκις κίνησις. Latine a Surium & Bollandum ad X. Januar. Auctor Hierony Monachus.

Alia Pauli Thebani vita è Græco Bavarico Codice versa Latine exhib in Actis Sanctor. ad X. Januar. incipit: *Vixit Beatus Paulus E & Valeriani &c.* Auctor sibi à S. Antonio quædam narrata me rat. De hoc Paulo Tillemont T. VII. memor. pag. 144. seq.

Vitam Pauli Thebani à Metaphraste scriptam Græce habuit Ros dus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Καὶ ζωγράφοις μὲν ἀρχετύπων ἐκεῖνα πρὸς μίμησιν. MS. Lamb VIII. p. 340. seq. ubi prologus & cap. 1. Auctor non post vixisse se testatur.

Pegasii Martyris. Vide supra, in Acyndino.

* Pelagiæ Virginis Antiochenæ sub Diocletiano passæ. Γυναικείαν την τῆς τῶν ἀνδρῶν. Gr. MS. Lambec. VIII. pag. 223. 249. 2 262. Bibl. Coislinian. p. 210. Latine apud Lipomannum (Su us enim omisit) Tom. 6. ad 8. Octobr. Jacobum Diaconum vita *MS.* S. Pelagæ laudat *Meursius* in glossario Græcobarbaro.

illo Latine quædam affert *Surius* ad 8. Octobr. Diaconum Heliopoleos appellans. Vide & Tillemont. Tomo. XII. memor. pag. 377. seq.

In Pelagiam Martyrem. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ γυναῖκες θανάτου λοιπὸν καταπαίζουσι. Jo. Chrysostomi. Latine apud Surium 9. Junii. ubi etiam alter Chrysostomi sermo. *Majore quidem theatro sancta Virgo.* T. 2. edit. Montfauconi p. 591. & prior. Gr. Lat. p. 585.

Pelagiæ Tarsensis, *incerto Auctore*: Τοῦ πρώην διωγμοῦ ἀνανεωθέντος παρὰ τοῦ Διοκλητιανοῦ. Græcè è *MS.* Palatino, in *Actis* Sanctor. ad 4. Maji T. 1. pag. 747. & Latine pag. 747. atque apud *Surium* 4. Maji.

In Pentecostes Festum.

Ἐπέστη καὶ νῦν θεία ἐπέστη πανήγυρις. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefisii Auctar. novo p. 1719. T. 1.

Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης ἀνέβη. Jo. Chrysostomi ex commentar. in Johannem.

Μεγάλα ἀγαπητοὶ καὶ πάντα λογισμόν. Chrysostomi T. V. Savil. pag. 610. T. 2. edit. nov. p. 468.

Οἱ μὴ τοὺς γενναίους ἀγωνιστάς. Demetrii Cydonii.

Nullum est tam clarum celebritatis, argumentum. Greg. Nysseni T. 1. p. 976.

Οὐρανὸς ἡμῖν γέγονε σήμερον ἡ γῆ. Jo. Chrysostomi. T. V. *Savil.* p. 976.

Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις. id. T. V. *Savil.* p. 602. & T 2. edit. nov. pag. 457.

Πᾶσαν ἑορτῆς ὑπόθεσιν φαιδροτέραν ὁ Δαυΐδ. MS. Bibl. Coislinian. p. 182.

Πᾶσα μὲν ἡμέρα. Chrysostomi. T. VII. Savil. p. 582.

Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσομεν. Greg. Naz. Orat. XLIV.

Πνεῦμα μὲν ἡμῖν ἀλλ' ἐπωφελῆ. Basilii Episcopi Seleuciensis.

Σήμερον ἀγαπητοὶ ἐπεφοίτησε. Procli CPol. Græce & Lat. inter orationes ejus Romæ à Vinc. Riccardo editas & T. 1. auctarii novi Combefis. p. 439.

Τὴν μὲν οὖν χθὲς ἐποίει πανήγυριν ἐπιδημιῶν Παράκλητος. Leonis Imp. Plura Combefisius T. IV. Bibl. Patrum Concionatoriæ.

In mediam Pentecosten. Πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Δεσπότου. Leontii Episcopi Neapoleos Cypri. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. pag. 702.

Ὥσπερ ἡ φωσφόρος σελήνη. Chryſoſtomi T. 7. Savil. p. 272.
Ὅπου δ' ἂν ὁ δεσπότης. Chryſoſt. T. 7. Savil. p. 372.
Τοῖς φιλοῦσι τὸν Κύριον, ἑορτῆς οὐ λείπει καιρός. Leontii Arc[h]
Epiſcopi Neapolitani, licet in Codice Vaticano 564. m[…]
refertur ad Leontium presbyterum CPol. ut notat Al[la]
tius pag. 112. de Simeonibus. CPolitano tribuit eti[am]
Combefiſius qui Græce & Lat. edidit T. 1. Auctarii No[vi]
p. 719.

Geſta in Perſide. Βασιλεύοντος Ἀρηνάτου τῆς Περσικῆς χώρας γέ[γονε]
φιλονεικία. Auctor Anaſtaſius Epiſcopus Theopolitanus ſive A[n]
tiochenus. Quanqvam tempore Anaſtaſii nullum fuiſſe reg[em]
Perſarum Arenatum, ſed Choſroën per annos XLVIII. ac de[in]
de Hormisdam per annos XV. notat Henſchenius T. 2. Ap[r.]
pag. 854.

* In Petrum & Paulum Apoſtolos. *Petrum & Paulum diſcipulos Dom[ini]*
laudare quidem eſt laudabile. Latine in Tom. 6. Lipomannum,
apud Surium ad 29. Junii.
Ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν ἅγιον Παῦλον. MS Lambec. VI
p. 376. Bibl. Coislin. p. 196. Cod. Barocc. 147. Auct[or]
incertus.
* *Non eos ſolum, qui fuere ab initio Patres artium.* ibid.
Καλὸν μὲν τὸ ῥόδον τῆς ἐαρινῆς. Auctor Heſychius Presbyter Hieroſ[olymitanus]
Poſt multimoda & multifaria vitæ. libri II. de paſſione Petri & Pauli f[…]
nomine Lini Epiſcopi Rom. è Græco ut feruntur Latine T.
Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. pag. 67-73.
Πᾶσαι μὲν αἱ συνήθεις. Aſterii Amaſeæ Epiſcopi. Græce & L[at.]
T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 122.
Ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποστόλων. Maximi Planudæ. La[m]
bec. IV. pag. 54. VIII. pag. 71. licet ſub Nyſſeni nomine Gr[et]
ſerus edidit.
Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἅμιλλαν. Jo. Chryſoſtom. Græce T. V. Savil.
992. Latine apud Surium 29. Junii.
Χαίρετε Χριστοῦ βασιλεῖς ἅγιοι ἀπόστολοι. Ephraim Syri. MS. Bi[bl.]
Coislin. p. 414.
Τίς ὁ τερπνὸς οὗτος ἦχος; Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Gra[ece]
& Latine in Combefiſii Auctario noviſſ. p. 327. T. 1. Latine
27. Bibl. Patrum Lugd. p. 384.

Πα[…]

Πάλιν ἡμῖν δυὰς ἀδιάλειπτος. Auctor Sophronius Archi-Episcopus Hierosol.

In Petrum Apostolum & Eliam Prophetam. *Pauci hodierno die nostræ concioni.* Jo. Chrysostomi. Latine apud Surium 1. August. T. 2. edit. novæ Chrysost. inter dubia p. 730.

De Petro Apostolo Narrationem MS. initio mutilam memorat Lambec. VIII. p. 351. Vide & Tillemont. T. 1. memor. p. 189. sqq. ac Bibliothecam Concionatoriam Combefis. T. VII. p. 156. 190. 308. 411.

In venerationem Catenæ S. Petri. Ὅσοι τῷ τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων θείῳ ἔρωτι γινόμενοι. Auctoris incerti. Latine sub Chrysostomi nomine apud Surium 1. August.

*Petri Archi-Episcopi Alexandrini. Εἶχε μὲν ἡ ἐπιφανὴς Νικομήδεια. Græce & Lat. cum notis Combefisii, in triumphis selectis Martyrum p. 189. Paris. 1660. 8. Vide Vales. ad Euseb. VII. 32. in addendis. *Ad corroboranda corda credentium.* Latine ex Anastasii Bibl. versione apud Surium 25. Nov.

Petri Aulani. *In illo tempore Petrus qui & Balsamus.* Latine ex Anastasii Bibliothecarii versione apud Surium 3. Januar.

Phanurii Martyris miracula ab Auctore qui Sec. VIII. vixit descripta. Οὗτος ὁ μέγας τῆς ἀληθείας μάρτυς τοῦ χριστοῦ Φανούριος. Græce & Latine in Actis Sanctorum ad 27. Maji T. 6. p. 693.

Pherbutæ Virginis. Τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctorum ad calcem T. 3. Aprilis & Latine ad 22. April. pag. 21.

Philex. infra, Philoromi.

* Philemonis. Vide infra, Thyrsi.

Philemonis, Apollonii, Ariani. Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctor. ad 8. Martii T. 1. pag. 895. & Latine pag. 752.

Philetæri & Eubioti sub eodem Diocletiano Martyrium passorum. Πολλὰ καὶ μεγάλα κακὰ πανταχοῦ. Græce è MS. Regis Galliæ, in Actis Sanctor. ad 19. Maji T. 4. pag. 313. cum latina Dan. Cardoni versione.

* Philippi a) Apostoli. Ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς λόγος ἀϊδίως συνὼν τῷ Πατρὶ. Latine apud Surium 1. Maji.

Ἀπο-

a) Confer quæ exhibet Combefisius Bibl. Concionatoriæ T. 6. p. 464. seq. Vide & Tillemont T. 1. p. 379. sq. & 647. ubi de Actis Philippi Apocryphis.

Ἀποστολικοῖς μνημονεῦσαι ἐξιώμεθα χάριτι. MS. in Bibl. Coislin an. pag. 195.

Aliud: Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 379. qui etiam p. 387. narrationem de Philippi miraculis ex Græcorum Menæis adjunxit. Incipit: Οὗτος ὁ φαιδρότατος ἀστὴρ. Latine utraque in Bibl. Patrum Lugd T. 27. p. 402. 405.

Πᾶσα μὲν μαρτύρων Χριστοῦ τελετή. Auctor Michael Monachus.

Martyrium & Acta Philippi Apostoli, 14. Nov. incerto Auctore Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως περιληφότος τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. MS. Lambec. VIII. p. 275.

Philippi Nicomediensis. Supra in Eutychiano.

Philippi presbyteri vita ab Eusebio Monacho descripta. Κατὰ τοὺς καιροὺς Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως. Græce in addendis ad T. 3. Act Sanctor. Maji pag. 1. & Latine ex Jac. Sirmondi versione ad 12. Maji pag. 28.

In Philogonium ex causarum patrono Episcopum Antiochenum. Ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον παρεσκευαζόμην. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil p. 505. & edit. novæ T. 1. p. 492. MS. Bibl. Coislin. p. 213. Lambec. IV. p. 114. V. p. 19. VIII. p. 228. Latine apud Surium 20 Dec. Vide & Tillemont. T. 6. memor. p. 201.

Philothei & Eubiothi. Vide Philetæri.

Phocæ Martyris. Ἐπειδήπερ πολλάκις. Auctor præsentem se fuisse profitetur.

Λαμπρὰ γέγονεν ἡμῖν. Jo. Chrysostomi T. 2. edit. nov. p. 704.

Καλὴ καὶ συμφέρουσα τοῖς ἀσκουμένοις. Asterii Amaseni Græce & Lat. inter Asterii Homilias à Combefisio editas p. 170. T. 1 Auctarii Novi. Idem sermo in aliis Cod. incipit à verbis p. 171. ἱερὸς μὲν καὶ θεσπέσιος ἅπας ὁ τῶν γενναίων μαρτύρων κατάλογος Gr. MS. Lambec. VIII. p. 243. Latine in Lipomanni Tom. 6. & apud Surium ad 22. Sept. vide supra Volum. VIII. p. 609.

Ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους ἐν τῇ ἐγκαταστασίᾳ τῶν εὐσεβῶν καιρῶν. Auctor incertus.

Photii, (al. Photini) Aniceti & sociorum. 12. August. Ἔτους δευτέρου Διοκλητιανοῦ. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647.

Διοκλη-

Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐν Νικομηδείᾳ. Lambec. VIII. pag. 127.

Pionii, Patricius Pruſenſis Epiſcopus Glycæ pag. 17. laudatus.

Apoſtolus monet ut Sanctorum memoriam celebremus. Latine apud Surium è *Metaphraſte* 1. Februar. vide quæ ſupra lib. V. cap. 1. pag. 51.

Platonis *Hegumeni* Studitæ. Ῥήτορσι ἰδοὺ καὶ σοφισταῖς. Auctor Theodorus Studites, qui Platonem illum ſpiritalem ſuum parentem appellat. Græce & *Lat.* in Actis Sanctor. 4. April. *Latine* apud Lipomann. T. 7. & Surium 16. Dec.

* Platonis Martyrium. XVIII. Nov. Οὐ ξένα Γαλατῶν τὰ παρόντα, οὐδὲ ὁμολογητοῦ τῆς ἀληθείας ἀλλότρια. Latine apud Surium 22. Jul. *Græce MS.* Lambec. VIII. p. 278. ſeq. 281.

Pœmenis Abbatis in Thebaide 27. Auguſt. Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ποιμὴν Αἰγύπτιος ἦν τῷ γένει. *Lambec.* VIII. p. 217. ſeq. de illo Pœmene Tillemont. T. 15. p. 147. ſqq.

Polyæni. ſupra in Herma.

Polycarpi Smyrnenſis Epiſcopi. 26. Januar. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα Σμύρναν. *MS.* memorat Lambecius VIII. pag. 88. Epiſtola Eccleſiæ *Smyrnenſis* apud Euſeb. IV. 15. Hiſt. & in Ruinarti Actis Martyrum pag. 28. ſqq.

Superiora repetam dicendo, ſub Pionii nomine edita à Bollando 26. Januar. Latine, & recuſa in Tentzelii diſſ. ſelectis part. 1. pag. 76. ſqq. Vide Tillemont T. 2. pag. 341. ſeq. & quæ ſupra lib. V. capite 1. pag. 50.

* Polyeycti militis. A. C. 254. Εἴπερ τις ἄλλη καλλίστη τῶν διηγήσεων. *MS.* Lambec. IV. pag. 62. VIII. pag. 336. Latine apud *S*urium ad IX. Januarii.

Polyxenæ *Martyris.* Vide in Xanthippe.

Pontiani martyris Spoletini ſub *M.* Aurelio. Latine apud Bollandum 14. Januar. adde Tillemont. T. 2. p. 628.

Porphyrii qui paſſus eſt martyrium Cæſareæ Cappadociæ. Βασιλεύοντος τοῦ παρανόμου καὶ ἀσεβεστάτου Αὐρηλιανοῦ. Auctor incertus. Julium Metaphraſtem in *Porphyrii* vita citat Meurſius, gloſſar. in μυβαίνβος.

Porphyrii Gazæ Epiſcopi circa A. 421. Τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τοὺς ἄθλους. Auctor Marcus Diaconus *Porphyrii* diſcipulus. Latine apud Surium & Bollandum 26. Februar. Græce *MS. Lambec.* VIII. p. 93.

In Priscillam & Aquilam. ἀρα ἐπαιδεύθητε μηδὲν εἶναι νομίζειν. Chrysostomi T. V. Savil. p. 321.

Probi (male Prothi apud Lipomannum) Tarachi (male *Jaradi* ap. Allatium p. 125. de Simeonibus & Caveum ad A. 901.) & *An*dronici Martyrum Tarsi Ciliciæ A. C. 287. Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ σεβαστοῦ τὸ πρῶτον. Scripta feruntur hæc Acta à Marcione, Marcio, Felice & Barnaba sive Barba aliisque præsentibus & ... dentibus quæ Pamphilo, Marcianus, Lysius, Agathocles, ... meno, Diodorus sive Dioclerus, Felix, Gemellus, Athe... Tarachus & Orosius redemerunt à quodam spiculatore no... ne Sebasto. Hæc acta Græce cum veteri Latina versione qu... Rosweidus primum Antwerp. 1607. 8. ediderat, vulgavit Ei... ricus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi P... 1680. 4. pag. 245-309. & post eum Theodoricus Ruinartu... Actis selectis Martyrum pag. 423. seq.

* Eorundem trium Martyrum acta à Simeone Metaphraste desc... incipiunt: Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ ἀναξίως. La... apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 12. Octobr. Græce ... Lambec. VIII. p. 249. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

Procopii Martyris. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἐβασίλευε Διοκλητιανὸς τύραννος. Auctor incertus. Meminit septima Synodus Act... IV. ut Allatio jam notatum.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ. MS. in B... Coislin. pag. 196.

Προκοπίῳ τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν σταυρὸν αὐτὸν ἰδών. A... ctor Hesychius Presbyter Hierosol.

Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τὴν αὐτοκράτορα Ῥωμαίοις διεπόντων ἀρχ... Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, 8. ... lii. & apud Surium 8. Jul. sub Metaphrastæ nomine.

Τέρπει μὲν καὶ λειμὼν πολυανθής. Auctor incertus.

Τῶν ἁγίων προπατόρων. a) (Dominica ante Nativitatis CHristi festu... ἀποικίζει ὁ Θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. MS. Bibl. Coislin. p. 195.

* Protasii. Vide supra, Nazarii.

a) Vide Cangii glossar. in προπάτορες, & Continuatorem Theophanis Byz... 245.

In purpuram *S*acerdotibus redditam. Οἱ σφόδρα τῶν ἐρωμένων αὐτοῖς ἐφιέμενοι. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In sacram Qvintam. Ἐπέστη τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἡ πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol. Inter ejus Orationes Græce & Lat. à Riccardo editas & in Combefisii Auctario novo T. 1. p. 406

Τὰ Σωτῆρος τὰ πάθη πένθος μὲν Ἰουδαίων. Athanasii Alex. T. 3. p. 444. cum Holstenii versione.

Quintiliani, supra in *M*aximo.

Quizici. *S*upra in Ceryco.

Rebeccæ Martyris. Vide in Xanthippe.

In Romanum Martyrem. Πάλιν μαρτύρων μνήμη. Jo. Chrysostomi. T. 2. edit. novæ p. 611. *L*atine apud *S*urium 18. Nov. & apud *L*ipomannum è *M*etaphraste.

Παλαίστραι μὲν σώμασιν. Ejusdem. T. 2. edit. novæ p. 617.

* Romuli. Vide supra, Eudoxi.

*S*abaitarum Patrum viginti, à Saracenis interfectorum A. C. 788. in *L*aura *S*. Sabæ. Ἄξιον ἐστι τοὺς μηδέπως τῆς τῶν ἁμαρτημάτων ἰλύος. Auctor Stephanus Monachus Sabaita, qui coævum se & jussu Abbatis Basilii scripsisse profitetur. Acta hæc exstant apud Henschenium Græce è *M*S. Petri *S*egvierii ad calcem T. 3. ad 20. Martii p. 2. & Latine p. 176. sq. cum notis.

Sabæ Gothi A. C. 372. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα ἐν Γοτθίᾳ. Græcè è *M*S. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis p. 966. & Latine pag. 87. Exstat & Latine apud *S*urium 12. April. & *M*etaphrastæ tribuitur.

*S*abæ Hagiopolitæ sive Hierosolymitani Abbatis & Confessoris A. C. 531 defuncti vita à Cyrillo Scythopolitano circa *A*. C. 553. monacho *M*onasterii S. Euthymii ad Georgium a) Abbatem Lauræ Novæ descripta. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ, T. 3. p. 220--376. Latine apud Bollandum 20. Januar.

* Οὐδὲν οὕτω νικῆσαι ψυχὴν εἰς ἀρετῆς ἐπιθυμίαν. *MS*. Bibl. Coislin. p. 212. Lambec. VIII. p. 302. seq. & *L*atine T. 5. Lipomanni, & apud Surium ad 5. Decembr.

* Sabbatii. Vide infra in Trophimo.

a) Diversus hic, à Georgio Lauræ ejusdem præposito ab Origenistis intruso, Lambec. VIII. pag. 306.

Sabbato magno. Ἐπιτάφιον ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος. Amphilochii Iconi-
sis Episcopi. Græce & Lat. in editione Combefisiana p.
cum versione *Petri Pantini*, qui prior ediderat.
Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου. Jo. Damasceni. Gr. Lat.
dit *Petrus Pantinus*. Antwerp. 1601. 8. inde prodiit in e
Damasceni A. 1603. 1609. & in novissima Mich. le Qu
T. 2. p. 815. *Paris.* 1712. fol. Latine vero in Bibl. Con
natoria Combefis.
Ὢ φρικτοῦ μυστηρίου πάσῃ τῇ κτίσει. Leonis Imp.

Sabelli Martyris. Vide in Ismaële.

* *Sabini* martyrium. *Imperante Diocletiano edictum*, Latine a
Surium 13. Martii.

Sadoth Episcopi & CXXVIII. ejus sociorum in *Persia*, Latine apud S
um 20. Febr. μετὰ τὸ τελειωθῆναι. *MS. Lambec.* VIII. p. 87.

* Samonæ. Vide supra, Guriæ.

* Sampsonis ξενοδόχου. *Partim quidem magno Sampsoni.* Latine a
Lipomannum T. 6. & apud Surium ad 27. Junii de hoc S
psone Bandurius p. 609 610.

Samuelis Prophetæ. Οὗτος ὁ μακάριος Σαμουήλ. MS. Lambec. V
pag. 202.

In *Sanctorum* omnium Dominicam: καὶ τὸ λόγοις μὲν ἄλλως τὰ
ἁγίων ἑκάστου διεξιέναι. *Philothei Patriarchæ CPol.*
Πρότερον ἡ τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐπανηγυρίζετο πρὸς ἀνθρώπους
δημία. Leonis Imp. Plura Combefisius T. 8. Bibl. Con
natoriæ p. 312-400.

In Sancta *Sanctorum*. Καθάπερ τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ. Isidori Thessal
censis Archi-Episcopi.

* Sebastiani & sociorum, Zoës, Tranquillini, Nicostrati, Claudii, Ca
ris, Tiburtii, *C*astalli, (Castuli) *M*arcellini & Marci. Πολλῶν
διαφόρους καιροὺς κατὰ Χριστὸν καὶ τῶν ἐκείνου μανέντων θεραπευτῶν Διοκ
τιανός. MS. in Bibl. Coislin. p. 213.

Senatoris, Viatoris, Cassiodoræ & matris ejus Dominatæ Martyr
Ἐν τοῖς καιροῖς Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. Auctor se profitetur Flor
tium, Martyrum famulum.

*S*eptem dormientium b) Ephesi. Βασιλεύοντος Δεκίου. MS. *Lamb*
VIII. p. 375. Vide Photium Cod. 253. Latine apud Surium 27.

S

b) De his Scorsus p. 448. ad Theophanem Cerameum.

Serapionis, ſupra in Herma.

* Sergii & Bacchi Martyrum. Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος τοῦ τυράννου. Græce MS. Lambec. VIII. pag. 248. 258. 262. Bibl. Coislinian. p. 210. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 7. Octobr.

* Severiani militis. 9. Nov. vel Sept. Λικινίου τοῦ δυσσεβοῦς βασιλεύοντος, λυσσῶντος τε τηνικαῦτα δεξ ὤν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 9. Sept. Græce MS. Lambec. T. 8. p. 267. 238.

Severi & Memnonis. Ὁ ἅγιος Σεβῆρος ἦν ἀπὸ Σίδης. MS. Lambec. VIII. pag. 210.

Silveſtri Epiſcopi Rom. Οἱ μὲν σεπτοὶ καὶ θεόπται Ἀπόστολοι. Auctor Joannes Zonaras, licet ſub Simeonis Metaphraſtæ nomine exſtat Latine apud Lipomannum T. 5. & Surium 31. Dec.

Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου τὴν ἐκκλησιαστικὴν συγγράφων. Græce ex MSS. Mediceo & Mazarino cum verſione & notis edidit Combefiſius Pariſ. 1659 8. in lectis CHriſti Martyrum triumphis.

Ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος ἡνίκα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἔγραφεν ἱστορίαν. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 321. quem vide ſis etiam V. p. 408. Florentinium ad Martyrologium Hieronymi p. 67. 315. Schelſtrateni Antiquit. illuſtrat. p. 477. D. Dorshei tunicam CHriſti inconſutilem n. 40-59. ſupra Volum. VI. p. 103.

Simeonis Juſti Θεοδόχου. τὴν πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ὁμοδούλων. Auctor Simeon qui ſe ταπεινὸν ſive humilem a) appellat.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Leontio Neapoleos Cypri Epiſcopo auctore. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 682.

a) Combefiſius T. 1. Bibliothecæ Concionatoriæ hunc putat diverſum à Metaphraſte, illum nimirum quem Græci νέον Θεολόγον vocant, quique Abbas fuit S. Mamantis ad Xylocercum ſeu Xerocerco ut mavult Allatius, cujus Orationes XXXIII. de fide & moribus Chriſtianis atque Monaſticis Latinas fecit Jacobus Pontanus S. J. exſtantque Græce in Codice MSto Cardinalis Mazarini. & in Bibl. Coisliniana p. 406. una cum aliis viginti. id p. 407. & libro Moralium atque Catecheſi ad eos qui mundo nuper renunciarunt: nec non capitibus 32. id. p. 410. ſq. Male Gretſerus c. 19. libri de imaginibus non manufactis cum Simeone Metaphraſte confundit; cujus & ætas diverſa, & Monachatus prorſus ignotus fit. Nec, refert τοῦ νέου Θεολόγου nuncupatio, qua etiam inſignitus Simeon Metaphraſtes. In ea quippe liberales Græci paullo recentiores. Sic namque etiam Heſychium nominatum ex Regio Codice tractatu de Dominica reſurrectione Combefiſius repræſentavit.

Simeonis Metaphrastæ. τὸν μέγαν ἐν βίῳ καὶ λόγῳ Συμεών. Au
Mich. Psellus. Græce cum versione sua edidit Allatius ad
cem libri de Simeonibus p. 221-235. addita ejusdem ἀκολ
sive officio sancto, memoriæ ejusdem Simeonis consecrato
236-244. Latine apud Surium 27. Novembr. & Lipomannum.

Simeonis σαλȣ̃. Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἄλλȣς σπεύδοντες. Au
Leontius Neapolitanus Cyprius. Exstat Latine T. 6. Lipom
ni ad 1. Julii. & apud Surium, 1. Julii. sed Græce MS.
morat Lambecius VIII. pag 99.

Simeonis Theologi, Abbatis S. Mamantis in Xerocerco vita sc
à Niceta Stethato. cujus epitomen vide in Combefisii not
Calecam T. 2. Auctarii noviss. p. 119. seq. usque ad 129
cetam illum Simeonis fuisse discipulum notat p. 133. Vit
meonis junioris qui tempore Basilii & Constantini Porphy
nitorum scripsit, incipit: Χρῆμα θερμὸν ἀρετὴ καὶ δεινὸν μὴ
στῆσαι. MS. Bibl. Coislinian. pag. 410.

* Simeonis Stylitæ. b) 1. Septembr. Locum Græce producit All
pag. 47. de Simeonibus. Habuit etiam Græcè Rosweidus.
minit Nicephorus XIV. 51. Hist. Prodiit Latine ex Guil. G
versione cum Jo. Bollandi notis in Actis Sanctor. ad V. Ja
Usus fuit Gratius MS. Regis Galliæ. Aliud sed mutilum L
becius VIII. pag. 384.

Ejusdem vita scripta ab Antonio Monacho: Ξένον καὶ παράδοξον
μυστήριον ἐγένετο.

Eadem scripta à Theodoreto Episcopo Cyri: c. 26. Philot
Συμεώνην τὸν πάνυ, τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκȣμένης. Mentio
septima Synodo, actione IV. ut Allatio jam notatum. Latin
pud Surium V. Januar. & in Actis Sanctor. ad V. Januarii:
in his ex nova versione Gvil. Gratii Brugensis S. I. MS. Gr
Lambec. VIII. p. 233. 221.

Simeonis Zelotæ, Apostoli. Τί φαιδρὰ σήμερον ἡ ἡμέρα. Auctor
cetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auct
noviss. T. 1. pag. 408. Latine T. 27 Bibl. Patrum Lugd.
412. Adde quæ in Simeonem & Judam Apostolos idem Com
fi

b) Simeon Stylita Senior A. C. 460. defunctus centenario major (cui discipulus D
Styleta) colitur à Græcis 1. Sept. & Latinis 5. Januar.
Junior sub Justino Imp. clarus 24. Maj. 3. Sept. Scorsus p. 44
tertius 26. Jul. Theophanem Ceram

fiſius Tomo 8. Bibl. Concionatoria pag. 290. ſeq. Tillemont. T. 1. p. 423. ſqq. 426. ſqq.

Sinaitarum Monachorum. *Cum poſt incurſionem Barbarorum.* auctor Nilus Monachus. Latine apud Surium 14. Januar. De aliis Latinis & Græco Latinis editionibus vide quæ dixi ad Allatium de Nilis p. 26. ſq. Supra in Monachorum.

Siræ virginis in Perſia A. C. 558. Auctore coævo. Πολλαὶ τῆς σωτηρίας ἀφορμαί. Græce è MS. Florentino cum verſione Conradi Janningi in Actis Sanctor. ad 18. Maji, T. 4. p. 172-183.

Smaragdi. ſupra, Euphroſynes.

* Martyrium S. Sophiæ Italæ & illius filiarum Piſteos, Elpidis & Agapes. Μετὰ τὸ διαγγελθῆναι πανταχοῦ τὸ σωτήριον κήρυγμα. Græce MS. Lambec. VIII. p. 241. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 17. Sept. & Surium 1. Auguſti.

Sophronii Hieroſolymorum *Antiſtitis.* Οἱ τοῖς θείοις καὶ μακαρίοις πατράσι. Auctor Johannes Zonaras.

* Soſontis ſive Sozontis Martyrium: Μαξιμιανοῦ τῆς βασιλείας (Κιλικίας legit interpres Latinus, ita & MS. Cæſareum) ἡγεμονεύοντος. MS. Græce, Lambec. VIII. pag. 237. ſeq. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 7. Sept. Vide ſupra in Jatteſio.

Spiridonis Archi-Epiſcopi Trimithuntis in Cypro. 14. Dec. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. MS. Lambec. VIII. p. 310. Auctor Theodorus Paphi Epiſcopus 14. Dec. qui meminit alterius vitæ Spiridonis ſcriptæ Jambis & Triphyllio Epiſcopo tributæ de qua Svidas in Τριφύλλιος. Tillemont. T. 7. 242. & Rev. Urbanus Godfridus Siberus in diatriba de hoc Spyridione, edita Lipſ. 1718. 4.

* Vita Spiridonis ejusdem Thavmaturgi, Trimithuntis in Cypro Epiſcopi, Conſtantino imperante clari: Μέγιστον εἰς ψυχῆς ὠφέλειαν. Latine apud *Surium* 12. Dec. & apud Lipomannum. Græce MS. Bibl. Coislinian. p. 20.

Martyrium S. Stephani. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μετὰ ἑπτὰ ἔτη χρόνους. auctor incertus.

Stephani Protomartyris elogium. Ὡς ἱερὸς, ἀληθῶς καὶ καλός. Sub *Procli* CPol. nomine Vinc. Riccardus, ſub Aſterii Amaſeni rectius Combefiſius edidit T. 1. Auctarii novi p. 283. ex teſtimonio *Photii* Cod. 271.

Οἱ μὲν ἔξωθεν Chryſoſt. T. VII. Savil. p. 581.

Πολλὰ καὶ θαυμαστά, id.

Στέφ-

Σεμνύνει μὲν τῆς εὐδοκίμης. id. p. 579.

Νόμος ἄνωθεν ἀθλητικός. Auctor Leo Imp.

Στέψωμεν ἄνθεσιν ἐγκωμίων Στέφανον. Jo. Chryfoftomi T. vil. p. 864.

Πάντες μὲν οἱ τῶν μαρτύρων. id. p. 871.

Ὥσπερ ὁ ἥλιος πανταχοῦ μὲν. Auctor Manuel Caleca.

Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἥλιος ὑπὲρ γῆς ἀνατέλλων. Auctor Proclus; T. 1. Auctarii novi Combefif. p. 443. Græce & Lat. Proclo Vinc. Riccardi.

Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία. Latine ex Zini verfion Surium 26. Dec. Auctor Gregorius Nyffenus T. 2. Opp.

Narratio deportationis reliqviarum Stephani Protomartyris. μετὰ τὸ εἰσκομισθῆναι. Auctor profitetur fe vixiffe ætate Hierofol. & Eufebii CPolitani Epifcopi.

Alia narratio de ἀποκαλύψει five detectione earundem reliq Luciano Presbytero Hierofol. auctore: τοῖς κατὰ πᾶσαν πό χώραν ἁγιωτάτοις. Latine apud Baron. ad A. 415. & Suri Augufti & in appendice ad Auguftinum T. VII. Opp. ed nedictin. ubi & alia, & T. X. Lovan. Vide Gennadi S. E. c. 46. & 47. atque ibi Miræum. Etiam Combefifi Concionatoriam T. 7. p. 573. feq.

In easdem Protomartyris reliquias. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴρ πάντων. Nicetæ Rhetoris. Exftat Latine T. 6. Lipo ad XI. Augufti.

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πατὴρ (σωτὴρ MS. Lambec. V 101.) πάντων τῶν ἐλπιζομένων. Mich. Pfelli.

Stephani Papæ & fociorum. Κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐαλεριανοῦ. MS. i dice noni fæculi. Vide Bandurium p. 646. 647. ad Anti tes CPol. Latine apud Surium 2. Augufti.

Epitome. Οὗτος ὁ ἅγιος καὶ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ ἱερομάρτυς. MS. bec. VIII. p. 228.

Stephani junioris c) Martyris. fub Conftantino Copronymo 767. 28. Novembr. ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι ctor Stephanus quidam Byzantinus, Martyre non multo or. Vide Allatium de Simeonibus pag. 81. & adverfus Cre tonum pag. 336.

c) De hoc Hiftoria Mifcella XXII. 39.

* Θεῖόν τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία. *MS.* Lambec. VIII. p. 225. 285. locum allegat Allatius p. 336. contra Creyghtonum *Latine* apud *Surium* 28. Novembr. & Billio interprete inter Damasceni opera cujus esse non posse Billius docet.

Stephanidis. Vide, Victoris.

Stratonici. supra in Hermylo.

Stratonis. in Eutychiano.

De Susanna. Αὕτη μὲν οὖν ἡ ἱστορία. Hippolyti Episcopi Romæ, Græce & Lat. in Auctario noviss. Combefis. T. 1. p. 51. atque *S. Hippolyti* operibus T. 1. p. 273.

Vide & supra in Danielem & *Susannam*. Ἤκουσα ὑμῶν εὐγνώμονες. Chrysostomi T. 5. Savil. p. 703.

Susannæ a) Martyrium, filiæ Artemii sacerdotis idolorum. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξίμου ἦν τις ἱερεὺς τῶν ἑλλήνων. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 376. Cod. Barocc. 148.

Syncleticæ. Ἔδει πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν μὴ ἀμυήτους ὑπάρχειν. Auctor Polycarpus Asceta vel Arsenius Pegadensis cui tribuitur etiam in MS. Coisliniano p. 200. Græce cum versione sua, sine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. 1. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 201-277. testatus pag. 754. in codice Vaticano tribui *S.* Athanasio. Latine ex Dav. Colvilli versione edidit Bollandus T. 1. Act. Sanctor. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 3. Athanasii p. 681.

* Tarachi Martyris. Vide supra, Probi.

Tarasii Patriarchæ CPol. A. 806. Μέλλων ἀπείρῳ μεγέθει. Auctor Ignatius Diaconus, *S*vidæ etiam laudatus. Latine apud Surium & Bollandum 25. Febr. Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 92.

In Templi consecrationem. Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν. *L*eonis Imp.

Terentii, Africani, & aliorum. Ex Latina Francisci Zini versione apud Lipomannum, Surium 10. April. qui *M*etaphrastæ tribuit; & in Actis Sanctor. T. 1. p. 861. Incipit: *Decius Romanorum Imperator.*

Thaddæi Apostoli. Ὁ μακάριος Λεββαῖος ὁ καὶ Θαδδαῖος. 21. August. *MS, Lambec.* VIII. p. 202.

Taisiæ sive Thaisiæ meretricis conversio. Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. *MS.* Lambec. VIII. p. 348. Auctor incertus.

T Tha-

a) alia Susanna Galinii filia sub Dioclet. & Maximiano, de qua Surius ad XI. August.

Thalelæi *Medici.* Ἐν ὑπατείᾳ τῆ Νουμεριανοῦ. Græce è *MS.* Danieli[s]
rentino, cum verſione *Papebrochii*, ad XX. Maji T. 5. p. 180.
alia acta minus fide digna è MS. Vaticano Græce cum verſione
Cardoni p. 183. * Incipiunt: Κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ.

* Theclæ *Martyris.* 24. Sept. Ἄρτι τῆ μεγάλου τῆς ἀληθείας Εὐ[αγγε]λιστοῦ τε καὶ κήρυκος. Græce & Latine edidit Petrus Pantinus. [An]twerp. 1608. 4. Citat Suidas in ἀβαξι, ἀνάιμονες, ὑπαγο[...]
Græce *MS.* Lambec. VIII. p. 243.

Ἱστορία μὲν τὸ πονηθὲν τοῦτο σύγγραμμα. Auctor Baſilius *Sele[uci]*ſis. Exſtat Græce & Latine editum à *Petro* Pantino. ibid.

Idem Baſilius, à quo geſta Theclæ etiam metro ſcripta teſtat[ur] Photius Cod. 168.

Ἀναβαίνοντος Παύλου εἰς Ἰκόνιον. Antiqviora Theclæ acta neſci[o] auctore ſcripta & lecta Tertulliano, quæ primus Græce [&] ne edidit Jo. Erneſtus Grabe in ſpicilegio Patrum Tom. [...] 95. Oxon. 1698. 8. recuſ. A. 1714 8. Locum ab illo o[...] vulgavit Thomas Hearne in appendice ad Jo. Lelandi co[...] nea T. VI. p. 68. 69. Oxon. 1715. 8.

Καλὰς ἡμῖν ἡ τῆ πνεύματος χάρις. Johannes Chryſoſtomus [...] novæ edit. p. 749. inter ſpuria.

Ἐπαινετὸς ὁ τῆς Ἐκκλησίας θεσμός. Auctor Nicetas Pap[h] Græce & Latine in Auctario noviſſimo Combefiſii T. 1. p[...] *Latine* T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 426.

* Theoctiſtes *Lesbiæ* Vita, prima ex illis qvas *Simeon Metaph[rastes]* ſcripſit. Ἐκεῖνες καὶ πάλαι καὶ ἀνδριάντες. Loca Græce p[...] Allatius de *Simeonum* ſcriptis pag. 49. ſeq. *Latina* quæ [...] apud Surium 10. Nov. & Lipomannum, incipit: *Laudar[e] dem ea quæ ſunt bona.*

Theodoræ pœnitentis Alexandrinæ. a) Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις [...]νος τοῦ βασιλέως καὶ Γρηγορίου ἐπάρχου ὄντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. A[uctor] incertus.

* Ζήνων ἤδη τὴν αὐτοκράτορα Ῥωμαίοις διεῖπεν ἀρχήν. Latine [...] *Lipomannum T.* 6. & Surium XI. Sept. Græce MS. [Lam]bec. VIII. p. 239. 320. ſeq.

a) Aliam Theodoram Antiochenam celebrat S. Ambroſius lib. 2. de virginibu[s] The dora Alexandrina de qua Surius ad V. Aprilis. De illa Theodora p[...] te vide Tillemont T. 16. memor. p. 165. ſeq.

ieodoræ Theſſalonicenſis. Ἐμοὶ δὲ πολλῶν τὰ σὰ θαυμαζόντων. Auctor Nicolaus Cabaſilas.

Ἐπὶ βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad XXVIII. Aprilis T. 3. in appendice pag. LXIII. & Latine p. 573.

Theodoræ & Didymi *Martyris. Diocletiano & Maximiano Imperatoribus, præſide Alexandrinæ civitatis Euſtrathio.* Latine apud Surium V. April.

Theodori Grapti & Theophanis ejus fratris. Τῶν ὑπὲρ χριστοῦ τὴν ἄθλησιν ἑλομένων. Latine apud *Surium* 26. Dec. & *Lipomannum* T. V. Græce vero etiam cum Combefiſii verſione & notis in ejus manipulo rerum CPol. p. 191. Pariſ. 1664. 4. *MS.* in Bibl. Coislinian. p. 213.

Theodorum lapſum. Εἰ καὶ δάκρυα καὶ στεναγμοὺς. Jo Chryſoſtomi. T. I. edit. novæ p. 35.

Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ. Ejusdem. p. 1.

heodori *Martyris.* ἀλλ' οὐ πένθιμος ἡμῖν ὁ καιρός. Auctor Joannes Evchaitorum Metropolita.

heodori τοῦ πεζοῦ (ejusdem cum priore) Παρ' ἡμῖν δ' οὖν οὐ σπάνια τὰ καλά. Auctor idem.

heodori Militum præfecti. Sive Theodori Tyronis, *Martyris*, Heracleæ ſub Imp. Licinio. primo Sabbato jejunii. Ἡμεῖς ὁ τοῦ Χριστοῦ λαός. Gregorii Nyſſeni. T. 2. p. 1002. MS. Lambec. IV. p. 26. 114. VIII. pag. 86. Latine ex Zini verſione apud Surium IX. Nov. Heracleæ ſub Imp. Licinio.

Ὥσπερ φαίνει ὁ ἥλιος τοῖς ἥρωσιν, οὕτω ὁ περὶ τῶν μακάρων λόγος τοῖς ἀκούουσι. *Latine* apud Surium 7. Febr. Auctor profitetur ſe præſentem *Martyrio* illi adfuiſſe, nomenque adſcribit ὁ ταχυγράφος Οὐάρος (alii Codices Αὔγαρος) Νοτάριος καὶ ἀποκοδικέλλων. Vide Allatium de Simeonibus p. 115. *MS.* Lambec. VIII. p. 81. 376. IV. p. 124. ſq. Cod. Barocc. 147.

Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμῖνος βασιλεῖς ἐξαπέστειλαν διατάγματα. Auctor illo tempore vixiſſe ſe profitetur. Vide Allatium pag. 99. de Simeonibus. MS. Lambec. VIII. p. 86. 384. IV. p. 64. ſeq. 96. ſq. Cod. Barocc. 147.

* Μαξιμιανῷ καὶ Μαξιμίνῳ τοῖς βασιλεῦσι. Latine apud Surium IX. Novembris. & Lipomannum.

Μαρτυρικὴ πανήγυρις σήμερον. Joannis Metropolitæ Evchai
fium.

Σὺ μὲν ὦ ἀγαθὲ, καὶ ὑπεραγάθε δοῦλε Θεοῦ. Auctor b) (
ftantinus Acropolita.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός του Κυρίου. Inter Chryfof
homilias prodiit Parif. 1554. 8. Sed Auctor Nectarius A
Epifcopus CPol. Latine apud Lipomannum T. 5. & Suriu
Novembr. Græce MS. *L*ambec. VIII. p. 231. 349. & 86. &
p. 97. 124. feq. Bibl. Coislin. p. 401.

De miraculo circa Theodori Tyronis matrem captivatam à Drac
Ὅσοι μὲν εἰς τὸν Φιλάνθρωπον Θεόν. MS. Lambecius VIII. p. 37

Miraculum martyris Theodori, Ἦν τις ἀνὴρ πίστιν πολλὴν ἔχων,
Bibl. Coislinian. p. 196.

Theodori Studitæ. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων κατὰ διαφόρους χώρας. Au
fynchronus Michaël *M*onachus. MS. Græce in Bibl. Vaticana
de habuit quæ Latine Baronius ad A. 795. usque ad 826.

Ἕως μὲν οὖν παρόντος, ἀδελφοί μου. Auctor Naucratius Conf
Græce & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefif. p. 855.

Theodori Syciotæ, Archimandritæ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus. Citatur hac vi
Septima Synodo Actione IV. ut notat Allatius. Latine exftat
Surium 22. April. fub nomine Georgii presbyteri & ejus
manfionis præfecti ac difcipuli.

Theodofiæ Martyris. Γυναῖκα μὲν ἀνδρείαν ποῦ τις ἄν. Auctor
ftantinus Acropolita & magnus Logotheta. MS. Lambec.
p. 63. VIII. p. 372.

Theodofii Archimandritæ eremi prope Hierofolymam. Ἡ τρισυπ
τος καὶ ἀδιαίρετος μία οὐσία. Auctor Theodorus Epifcopus
trarum.

* *Inter tempora ver quidem eft jucundiffimum.* Latine apud Su
XI. Januarii.

Θεοδόσιος ὁ ἀξιομακάριστος. Auctor Cyrillus Monachus &
byter Scythopolitanus.

Theodotæ & liberorum ejus. Ὅστην ὁ Νικαεὺς εἰς τήν. Auctor i
tus ante Metaphraften. Vide Bandurium ad Antiquitates
pag. 648.

b) Hic Conftantinus etiam dictus novus Metaphraftes. Vide Volum. VI.
Bibl. p. 449.

Theodoti Ancyrani Martyris. ἔδει μὲν ἡμᾶς πρὸς πεῖραν πολλῶν ἐκκλησιῶν. Auctor Nilus in Martyrio comes. Latine ex Sirleti versione edidit Lipomannus Tomo VII. & Surius 18. Maji. Græce è Codice MS. Vaticano cum Papebrochii versione & notis exstat in Actis Sanctor. ad 18. Maji. T. 4. p. 147-165.

Theodoti sive Theoduli Lectoris & Agathopodis Thessalonicensis, Sæculo IV. Ἀεὶ μὲν ἐπαιδεύσαν. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. appendice ad T. 1. Aprilis p. XLII. & Latine p. 320. Latine sub Metaphrastis nomine apud Surium ad diem quartum Aprilis.

Theoduli Stylitæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad XX. Maji, Tomo 6. p. 756.

* Theophanis Grapti. Vide supra, Theodori Grapti.

* Theophanis Sigriani sive Siagreni circa A. C. 818. Ὥσπερ λειμὼν εὐανθής. Græce & Latine cum notis in Actis Sanctor. ad 12. Martii Tom. 2.

* Theophanis qui & Isaacius dictus est. *Quæ mercatoribus mundi pelagus & longinqua maria.* Latine apud Surium 12. Martii.

Theophanus sive Theophanionis Imperatricis. Πολλοὶ μὲν πολλάκις τῶν ἀρετῇ καὶ συνέσει. Auctor Nicephorus Gregoras. Citatur à Meursio in glossario Græcobarbaro in πατρίκιος.

Theophili Adanensis Oeconomi pœnitentia & conversio A. C. 835. scripta ab Eutychiano ejus famulo & Clerico Adanensi. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. MS. Lambec. VIII. p. 75. Latine apud Surium 4. Febr. & ex Pauli Diaconi Neapolitani versione & Marbodi Episcopi Redonensis Metaphrasi metrica apud Bollandum 4. Febr. quam habes etiam in Marbodi operibus Paris. 1708. fol. cum Hildeberto editis p. 1507.

* Theopistes & Theopisti. Vide supra, Eustathii.

Therapontis Presbyteri. Πολλοί μοι τῶν λόγων ἡ πανήγυρις. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni in Actis Sanctor.

In Thomam Apostolum. c) Ἐπαινετὸς ὁ ὑπὲρ τῶν ἁγίων πόθος. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Latine p. 397. Bibl. Patrum Lugd. T. 27. Græce & Latine in auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 364.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 837.

Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν τήν. Basilii Seleuc.

c) De S. Thoma Apostolo Tillemont, T. 1. p. 39½. sqq.

Ὁ μὲν παλαιὸς ἀνθρώπων βίος. Auctor Basilius Seleuciensis.
Ἐγένετο κατὰ τὸ ἀναστῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρ... συνῆθροισε. Auctor incertus.
Τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας. Jo Chrysostomi. T. V. Savil. p. 4... Citatur in Synodo VI. actione 10.
Ἥκω τὸ περιληφθὲν ὃ φλῆμα. Chrysost. T. VII. Savil. p. 575.
* Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβὰς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι. Lat... apud Lipomannum T. 6. ad 6. Octobr. & Surium 20. Dec. Gr... *MS.* Lambec. VIII. p. 248. 381. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210. re... cit Theophanes Cerameus homil. XXV. 164.
Hesychii Presb. in Thomam encomium memorat Photius C... 269.
Periodi Apocryhæ Apostolo S. Thomæ tributæ. Κατ' ἐκεῖνον ... καιρὸν ἦμεν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱεροσολύμοις. Ex his nonn... la Græce & Latine dedi in Codice Apocrypho Novi Test. 719. seq.
Plura in Thomam Apostolum vide Tom. VI. Bibl. Concionato... Combefisianæ p. 96. seq.
* Thyrsi, Leucii, (Lucii) Philemonis, Gallinici & Apollonii Martyr... in Bithynia sub Decio Imp. Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κοινω... σαρκός. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212. Latine apud Surium ... Dec. & Lipomannum. Meminit Svidas, Logothetam laudans... καταπέλτης.
* Tiburtii. Vide supra in Sebastiano, & Cæcilia.
* Timothei Apostoli Vita. Τιμόθεον τὸν μέγαν ἤνεγκε μὲν ἡ Λυκαον... Latine apud Surium 22. & Bollandum 24. Januar. T. 2.
Martyrium Timothei Apostoli Auctore Polycrate, (ad calcem Cod... Canonum Ecclesiæ Rom. cum notis Petri Pithoei, Paris. 16... fol. p. 366.) Incipit latina versio: *Multi multas historias &...tas.* Vide Photium Cod. 254. & quæ scripsi in Codice Apoc...pho N. T. p. 812. seq.
* *Martyrium* ejusdem Timothei. Ἴσμεν πολλὰς ἱστορίας τε καὶ β... Vide Photium Cod. 254.
In eundem sermo. Τί δὲ Τιμόθεος; τοῦτον γὰρ μετὰ τοὺς Ἀποστό... Nicetæ Rhetoris & Philosophi.
Timothei Lectoris & Mauræ A. C. 286. Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγ... Græcè è MS. Palatino in Actis Sanctor Tom. 1. Maji p... 741. & Latine pag. 375.

Titi Apostoli 4. Januar. vel 25. Augusti. Ἀποστολικῶν ἐγκωμίων ἐφαπτέσθαι. MS. Lambec. VIII. p. 214. Auctor Andreas Cretensis, inter cujus Orationes Græce & Latine edidit Combefisius pag. 155. Paris. 1644. fol.

Epitome vitæ Titi a Zena νομικῷ, discipulo ejus ut ajunt scriptæ. Τίτος ὁ ἀγιώτατος ἐκ Μίνωος τοῦ βασιλέως Κρήτης κατῆγε τὸ γένος. MS. Lambec. VIII. p. 213. seq.

Titionis Claudiopolitani. 24. August. sub Diocletiano. Ὁ ἅγιος μάρτυς Τιτίων ἦν ἐκ τῆς Μαντινείας. MS. Lambec. VIII. p. 212.

* Tranquillini. Vide supra in Sebastiano.

In tres pueros. Κανὼν ὡς ἀληθῶς. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 698.

* Trophimi, Sabbatii & Dorymedontis. Πρέσβυ τῆς δυσσεβοῦς τὸ βασίλειον σκῆπτρον τῶν Ῥωμαίων διέποντος. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 19. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. pag. 241.

Tryphonis Campsadensis Martyris, sub Decio. Κρίνα ἐξ ἀγροῦ καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς. Auctor Theodorus Lascaris Ducas.

* Τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος. MS. Lambec. VIII. p. 72. Latine apud Surium 2. Febr.

Ὁ βίος τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 72.

Μάρτυρες παλαιγένοι μνήμη. Auctor Leo Imp.

De Tzangariensibus duobus clericis narratio. Δύο Κληρικῶν. Cod. 146. Barocc.

* Valeriani. vide Cæciliæ.

* Vari & sociorium Martyrium. Μαξιμιανοῦ τοῦ Τυράννου τὸ δυσσεβὲς ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν οἰκουμένην ἐκδόντος διάταγμα. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 19. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς. MS. Bibl. Coislinian. p. 185.

Viatoris Βιάτωρος Martyris. Vide supra in Senatoris.

Victoris & Stephanidis. XI. Nov. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐν αἷς ἐδιώκοντο οἱ Χριστιανοὶ ὑπὸ τοῦ τότε βασιλέως τῶν Ῥωμαίων Ἀντωνίνου ἐθνικοῦ τυγχάνοντος, καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ τότε Δουκός. MS. Lambec. VIII. pag. 269. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Surium 14. Maji.

Vincentii Archi-Diaconi Cæsaraugustani. XI. Nov. Ἱκανὸν καὶ τοῦτο δη-
μῆς τῷ ἁγιωτάτῳ μάρτυρι Βικεντίῳ. MS. Lambec. VIII. pag. 27
Latine apud Surium 22. sub Metaphrastæ nomine.

Ursicii sive Ursicini XI. August. Μαξιμιανὸς μετὰ Μαξιμιανόν. Auct
incertus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitat
CPol. p. 648. Lambecium VIII. p. 125.

Xanthippes Martyris, Polyxenæ & Rebeccæ. Τοῦ μακαρίου Παύλου
τος ἐν τῇ Ῥώμῃ διὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Auctor fertur Onesim
Pauli Apostoli discipulus.

* Xenes. Vide supra, Eusebiæ.

Xenophontis. Ἡ περὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν βίων ἀναγραφή. Auct
incertus.

* Xenophontis & filiorum ejus, Arcadii & Joannis. Ξενοφῶν ὁ θαυ
μάσιος ἔφυ μέν.

Alia vita S. Xenophontis & sociorum, Auctore incerto: Διηγήσα
τις γέρων μέγας, εἶτοι Ξενοφῶν τις συγκλητικὸς ὑπὲρ πᾶσαν εὐπρ
πειαν ὑπάρχων.

Xysti. Vide supra, Laurentii.

In Zacchæum. Οἱ τῶν καλῶν ἐρῶντες. Jo. Chrysostomi. T. VII. S
vil. pag. 403.

Zachariæ Pontificis & Prophetæ, qui pater Johannis Baptistæ 5. Sep
Μύστα τῶν ἀῤῥήτων ἱερουργημάτων Ζαχαρία. Auctor Cosmas Vest
tor. Ὡς χρυσοῦν θυμιατήριον. Anonymi. MS. Lambec. VIII. p
236.

* Zenobii & Zenobiæ ejus sororis. Αἰγαὶ πόλις ἐπὶ κόλπῳ μὲν τῷ Ἰσ
σικῷ κειμένη. Græce MS. Lambec. VIII. p. 256. 260. 262. Bibl
Coislinian. p. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium
30. Octobris.

Πόλις διάκειται ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Κιλίκων. MS. Bibl. Coislinian
pag. 185.

* Zenonis. Vide supra, Eudoxi.

Zoës. Αὕτη ἡ μακαρία μάρτυς. Græcè è MS. Vaticano in Actis San-
ctor. ad 2. Maji. T. 1. p. 739. & Latine p. 178.

* Vide & supra in Sebastiano.

Zosimi Martyrium. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἐπὶ αὐτοκράτορος Τραϊα-
νοῦ ἦν πολλὴ μανία. Auctor incertus. Latine apud Surium 19
Junii.

Ἐπιβάντος Δομετιανοῦ τοῦ Κόμητος. MS. Cod. Barocc. 148.

CAP.

CAPUT XXXIII.

De THEODORO Mopſveſteno, ejusqve fratre Polychronio: & de aliis Theodoris, centum amplius, qui Græce ſcripſerunt.

Theodori Mopſveſteni ætas & vita. 1. *de ejus ſcriptis.* 2. *De Polychronio.* 3. *De aliis Theodoris qui Græce ſcripſerunt ordine Alphabetico: ubi ſpeciatim uberius de ſcriptis Theodori Abucaræ, Theodori Balſamonis, Theodori Grapti, atque integrum inſertum Theodori Meliteniotæ Proœmium Aſtronomiæ Græce & Latine. Nec non dictum de ſcriptis Theodori Meochitæ, Theodori Raithuenſis, Theodori Studitæ &c.*

I.

THEODORUS *Mopſveſtenus*, cujus perpauca licet (quot erunt qui doleant) hodie ſuperſunt, plurima tamen olim extitere ſcripta ac monumenta, præcipue quibus ſacras litteras fuit interpretatus, promeretur ut à nobis neutiquam indictus prætermittatur. Hic parentibus illuſtribus & opulentis natus Antiochiæ, a) frater *Polychronii* b) Apameenſis poſtea Epiſcopi: *Joannis Chryſoſtomi* amicus, cum ipſo & *Maximo*, c) Epiſcopo poſtea Seleucienſi, frequentavit in patria *Libanium* Rhetorices Magiſtrum, & poſtea Philoſophiæ ſub *Andragatho*, d) operam dedit. Cumque familiaris ſui Chryſoſtomi exemplo Monaſticam vitam amplexus fuiſſet admodum juvenis, etiam in illa confirmatus & à conſilio quod habuerat uxorem *Hermionem* ducendi revocatus eſt per eundem Chryſoſtomum circa A. C. 369. Epiſtolis ad Theodorum ἀσκητὴν ἐκπεσόντα ſcriptis fortaſſe compluribus, quarum duæ inſignes adhuc exſtant, * atque in luculenta quam nuper dare

U cœpit

a) Tillemont, T. XII, memor. Eccleſ. p. 433. ſeq H. Noris lib. 1, hiſt. Pelagian, cap. 9.
b) Theodoret. V. 40. Hiſt.
c) Sozom. VIII. 2. Socrates VI, 3.
d) Tillemont. p. 43[illegible] hoc colligens ex eodem Sozomeno.
* Nec pluces lectæ ſunt a ſcriptoribus, è quibus Leontius Hieroſol. libro III. contra Neſtor. & Eutychen p. 696. F. de Theodoro: *hunc enim ajunt eſſe illum quem magnus Joannes nipote ex propoſito monaſtice inſtitutæ lapſum, & qui promiſſionem adjuraverat, duobus funibus fortibus & prælongis, lapſum in profundum intemperantiæ extrahere ſtuduit.*

cœpit eruditiſſ. Montfauconus, e) Chryſoſtomi nova operum editione, tomo primo ducunt familiam. Poſtea cum Chryſoſtomo ſacris litteris aſſidue operatus eſt, profecitque in ἀσκήσει egregie, Magiſtris cum eo communibus *Flaviano* Antiocheno, ** *Diodoro Tarſenſi* & *Craterio* uſus. f) Presbyterum *Antiochenæ* Eccleſiæ vocat Gennadius cap. 12. de Script. Eccleſ. & Sacras literas in Antiochena Eccleſia explanaſſe Leontius Hieroſol. teſtatur. Heſychius vero Hieroſol. in Eccleſiaſtica Hiſtoria g) Theodorum ait *Clericatui Antiochenæ à prima ætate connumeratum*, poſtea ad ſæculares reverſum libidines, hinc iterum *in clericatu eſſe cœpiſſe, & Antiochia relicta in Tarſum transmigraſſe, ex qua in Mopſveſtiam tranſierit.* Meletius qui Theodoro in Epiſcopatu Mopſveſteno ſuccesſit, Epiſtolâ ad Titum vicarium Dionyſii magiſtri militiæ per orientem, h) de Antiochena loquens Eccleſia, *cujus* inquit, *Theodorus exſtitit doctor commiſſus.* Facundus lib. X. cap. 1. *Beatus quippe Joannes Antiochenus & orientale Concilium dicunt, quod in expoſitionibus quas in omnibus Eccleſiis orientalibus faciebat* (Theodorus) *& quibus in Regia Civitate* (CPoli ***) *valde eſſe comprobatus apparet, in conſpectu Sacerdotum & Imperatorum & populorum rectus inventus eſt.* Photius Cod. IV. Θεοδώρου Ἀντιοχέως libros pro Baſilio contra Eunomium commemorans, ſubjungit: ὁ δὲ μόψου ἑστίας γεγονὼς Ἐπίσκοπος οὗτος ἐστὶ δῆμαι. Similiter Cod. XXXVIII. Et Cod CLXXVII. Θεόδωρα Ἀντιοχέως, ὁ Μοψυεστίας δέ ἐστιν, ὡς ἀπό τινων ἐπιστολῶν ἐμάθομεν. Igitur nec Theodorum Antiochenum, cujus toties in Catenis mentio occurrit, à Mopſveſteno diſtinguere auſim, licet id facere videam Combefiſium in Bibliotheca Concionatoria. In Tarſenſi Epiſcopatu quo minus Diodoro ſuccederet, prohibitus à Theophilo Alex. †) ſaltim in Epiſcopatu *Mopſveſtiæ* i) Civi-

e) Pariſ. 1718. Confutat etiam Montfauconus Tillemontii ſententiam, qui alteram parænefim Chryſoſtomi ad Theodorum lapſum non ad Mopſveſtenum, ſed ad alterum ætate provectiorem Theodorum ſcriptam eſſe opinabatur. Cæterum quæ fertur ſub Theodori lapſi nomine reſponſio ad Chryſoſtomum atque incipit: πάντοτε οἱ ἐν ἐνδείαις λιμώσσιν, tanquam Theodoro Mopſveſteno ſuppoſita & otioſi Græculi commentum inter ſpuria ab eodem laudato Montfaucono T. 1. p 801. relata eſt.

** Facundus Theodorum amantisſimum magni Flaviani diſcipulum vocat ll.2. VIII.3. &c.

f) Sozom. VIII. 2. Socrates VI. 3.

g) Citatur in Actis Concilii quinti CPol. A. C. 553. habiti collatione V. T. 3. edit. Harduini p. 103. ſeq.

h) Apud Baluzium in nova collectione Concilior p. 875.

*** auditus à magno Theodoſio. Vide Facundum lib. 2. cap. 2.

† Leontius Hieroſol. lib 3. contra Neſtor. p. 696. T. IX. Bibl. Patrum edit Lugd.

i) Μόψου ἑστία, *Mopſi focus ſive lares*, Mopſveſtia Ciceroni III. 8. Epiſt. eadem Pli-

ivitatis in Cilicia secunda successit Theodorus *Olympio* circa A. C. 394. k) que Concilio CPol. illo anno celebrato, aliisque postea pluribus interfuit, donec A. 429. defunctus successorem habuit illum quem jam memorabam *Meletium*, l) Episcopatum ipse gessisse cognoscitur per annos XXXVI. scriptisque & voce præclarum in Ecclesia nomen sibi parasse per annos fere quinquaginta, Arianorum & Apollinaristarum sive Synusiastarum m) aliorumque hæreticorum strenuus debellator, ita tamen ut ipse Nestorii n) & Pelagii hæresi o) aliquando visus sit accedere, sed quas maculas statim retractatione publica p) iterum eluit, atque non modo vivus mansit in communione Ecclesiæ, in pacis ejus & honore defunctus:* sed etiam diu post obitum cum è sacris diptychis ejus nomen eradi q) & à Patribus Concilii quinti A. 553. r) Propter Nestorianos ad eum provocan-

nio V. 29. *Mopsos*, ad Pyramum fluvium. Nomen habet à Mopso vate, Apollinis filio, perinde ut *Mopsopia* quæ deinde Pamphylia, & *Mopsucrene* sive Mopsi fontes. Mopsum divinis honoribus mactatum à Cilicibus auctor Tertullianus c. 46. de anima.

k) Olympius ille interfuit Concilio CPol. A. 381. De anno Episcopatus suscepti a Theodoro vide Pagium ad A. 423. n. 16. De anno obitus Rigberium sive Gerberonium ad Mar. Mercator. p. 214. 215.

l) Hujus Meletii aliquot exstant Epistolæ in collectione illa sive Synodico Cassinensi quod illustrandis Ephesini Concilii Actis post Christianum Lupum edidere Baluzius in nova collectione Concilior. & Garnerius in auctario ad Opera Theodoreti.

m) Theodoretus lib. V. Hist. cap. 40. Facundus VIII. 4. Jo. Christophorus Meisnerus, Schmidebergensis diss. de Theodoro Mopsvesteno §. 9. Witeberg. 1714.

n) Sirmondus ad Facundi lib. IX. cap. 1. Petavius lib. 1. de incarnatione cap. 11. Tillemont. T. XIV. p. 627. seq. T. XII. p. 451. seq. Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem T. 1. p. 95. seq. 366. T. 2. p. 321. Acta Synod. V. collatione IV. Vigilius Papa in constituto A. C. 554. scripto, apud Baluzium in nova collectione Concilior. p. 1579.

o) H. Noris lib. 1. Hist. Pelag. c. 9. Garnerius T. 2. p. 250. seq. 319. &c. D. Thomas Ittigius appendice diss. de hæresiarchis, p. 473. seq. Samuel Basnage T. 3. Annal. ad A. 428. 7. Rigberius ad Marium Mercatorem p. 103. 221. seq.

p) Tillemont T. XII. memor. p. 439. seq.

* Facundus X. 1.

q) Vide Acta Synodi V. Collatione V. & VIII. Henrici Noris diss. de quinta Synodo cap. 5. Sam. Basnage ad A. 550. 7.

r) Inter celebrata illa *tria capitula* de quibus Synodo quinta disceptatum, primum erat de condemnatione Theodori Mopsvesteni. Itaque collatione *quarta* illius Synodi colliguntur ex Theodori libris quæ à doctrina Ecclesiastica abhorrent: collatione *quinta* sinistra Rabulæ Edesseni, Cyrilli Alex. Procli CPol. & aliorum de illo judicia afferuntur, & denique Collatione *octava* Theodorus scriptaque ejus damnantur, quod facit etiam Vigilius Papa in constituto cap. 27. De Basilii diaconi CPol.

vocantes ipſum & ſcripta ejus condemnari contingeret, reperti paullo ante illud tempus ſunt, qui cauſam ejus tanquam innocentis agerent acerrime, s) atque magnis potius mactandum encomiis quam immiti anathemate feriendum cenſerent. A Syris qui plurima ejus in ſuam linguam translata habent, *mare ſapientiæ* t) dicitur, & quoniam alienior ab allegoriis, diligentius litteram ſacræ Scripturæ inquirit, *interpres κατ' ἐξοχὴν*. u) A Neſtorianis autem x) feria VI. hebdomadis V. poſt Epiphania, in feſto commemorationis Doctorum Græcorum, recolitur memoria Diodori Tarſenſis, Theodori Mopſveſteni & Neſtorii. Et jam olim Diodori Tarſenſis ac Theodori Mopſveſteni volumina contra Eunomium & Apollinarem à Neſtorianis translata in *Syrorum* linguam * & *Armeniorum* atque *Perſarum*, teſtis Liberatus capite X. breviarii. Et Leontius lib. 3. contra Neſtor. & Eutychem p. 697. c. 22. T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. *Libros tuos* (Theodore) *ii, qui tuæ ſectæ ſunt, in ſermonem Chaldaicum & Armenicum verterunt, qui hæreſin Ariana pejorem ac magis impiam*

libello quo diſputavit *Theodori libros vitandos ſicut Arii & Eunomii blaſphemias*, vide Liberatum c. 10. breviarii. Scripta Theodori non ipſum Theodorum anathemati ſubjiciendum maluit Cyrillus Alex. Epiſt. ad Proclum CPol p. 200 T. V. Opp. parte 2. Prolixus etiam in Theodoro reprehendendo Leontius Hieroſol. libro 3. contra Neſtor & Eutychen: uti in eo defendendo Facundus.

† Vide Vigilii Papæ conſtitutum apud Baluz. p. 1578. & Liberatum c. 10. breviarii.

s) Conſule *Theodoritum* libro & capite ultimo Hiſtoriæ, & Epiſtola 16. *Joannis Antiocheni* Epiſtolæ tres pro Theodoro Mopſveſteno memorantur apud Liberatum p. 49. edit. Garnerianæ. De *Andrea Samoſatens* contra Rabulam Edeſſenum defenſione pro Theodoro, Synodicon Caſſinenſe cap. 43. cui adde Pagium ad A. C. 435. n. 18. ſeq. Sed præ cæteris prolixus in Theodori innocentia vindicanda & meritis ejus & laudibus extollendis eſt *Facundus* in duodecim libris pro defenſione trium Capitulorum Concilii Chalcedonenſis, & in libro contra Mucianum Scholaſticum & alios Necrodioctas ſive mortuorum perſecutores. Facundi ſcripta notis bene illuſtrata extant in tomo ſecundo operum Jacobi Sirmondi, Pariſ. 1696 fol. Ex elogiis Theodoro tributis juvat adſcribere hæc Johannis Antiocheni (non Cyrilli ut Pagius ad A. 423. n. 17.) in Epiſtola ad Proclum CPol. ſcripta & relata à Facundo II. 2. *Sed & qui bene de vita profectus eſt B. Theodorus, & quinque & quadraginta annis clare in doctrina præfulſit, & omnem hæreſin expugnavit, nullam alicubi detractionem ab Orthodoxis in vita ſuſcipiens, poſt longi temporis bene diſceſſum & poſt multa certamina, & poſt decem millia libros adverſus hæreſes conſcriptos, & poſtea quam in conſpectu ſacerdotum & Imperatorum & populorum probatus eſt, periclitatur quæ hæreticorum ſunt ſuſtinere, & illis proximus prædicari.*

t) Jo. Morinus de ſacris Ordinationibus p. 501.

u) Euſebius Renaudot, T. 2. liturgiar. Oriental. p. 622.

x) Id. p. 630.

* Arabicam quoque, ex Syriaca. id. p. 623.

piam gentibus tradiderunt. Inter discipulos y) illius celebres idem *Nestorius* CPol, *Joannes* Antiochenus, *Andreas* Samosatensis, *Maris* Persa, *Theodoretus* Cyrensis, *Rufinus* Syrus Palæstinæ provinciæ presbyter z) *Barsumas* Persa. a)

II. *Theodori Mopsvesteni scripta.*

Innumeros ei libros tribuit Facundus X. 4 & II. 2. affert verba modo commemorata Joannis Antiocheni, quibus ait eum *decem millia libros* b) *adversus hæreses* conscripsisse: sive decem millia per hyperbolen dixit de plurimis, unde apud auctorem appendicis ad Isidorum & Ildefonsum de script. Eccles. cap. 4. legas, *ut prædicaretur, si referre fas est, mille voluminum summam in Græco conscripsisse adversus omnium hæreticorum errores:* sive numerum στίχων non voluminum habebat in mente atque decem millia computavit, quæ Gennadio sunt quidecim millia, cum libro de viris illustribus c. 12. narrat Theodorum Antiochenæ Ecclesiæ presbyterum virum scientia cautum & lingva disertum scripsisse *adversum Apollinaristas & Eunomianos de incarnatione Domini libros XV. ad quindecim millia versuum continentes.* Non enim de Theodoro Raithuensi qui diu post Gennadium vixit, sed de Theodoro Mopsvesteno hæc esse intelligenda pulchre observavit Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 260 ex Facundi X. 1. qui ex alio Theodori scripto cui titulum dedit *Apollinario & ejus hæresi*, hæc verba affert: *Ante triginta jam hos annos* (circa A. C. 385.) *de Incarnatione Domini Codicem conscripsimus neque ad quindecim millia versuum pertingentem, in quo Arii & Eunomii de hac re delicta, nec non etiam Apollinarii vanam præsumtionem per totum illud opus examinavimus.* Ex hoc opere fragmenta colligere licet ex eodem Facundo, ex Leontio Hierosol. contra Nestor. & Eutychem, ex Actis Synodi quintæ & ex Mario Mercatore qui libros quos Theodorus inscripserat

y) Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2 p. 319. De Nestorio speciatim confer H. Norisii historiam Pelagianam lib. 2. cap 4 & Petavium lib. 1. de incarnat. c. 7. De Mari Persa Lud. Doucinum Historia Nestorianismi Gallice edit p. 275. &c.

z) Garnerius T. I. ad Mercatorem p. 186 366. &c.

a) Leontius lib. 3. in Eutychem cap. 21.

b) Hæc Jo. Antiocheni verba perstringens Pelagius II Papa Epist. 3. ad Eliam & Episcopos Istriæ T. 3 Concilior. edit. Harduini p 430. ubi ex Theodori scriptis quædam hæreticis suffragantia excerpserat, *Ecce*, inquit, *quales plus quam decem millia libros Theodorus scripsisse perhibetur. Pensate quæso, si non tanto acriora tormenta promeruit, quanto pluriora conscripsit.*

περὶ ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς, non dubitat vocare T. 2. p. *adversus Dominum JEsum CHristum & ejus incarnationem.* Ab ho pere diversus, ut videtur fuit Codex quem *Mysticum* appellavit cujus libro XIII. quædam affert Facundus III. 2. ubi Paulus Sam tenus, *angelus Diaboli* dictus est à Theodoro. Nam & Facundus scrip satis innuit diversum. dum titulo distinguit, & Hesychius Hierosol tatus in Synodo V. collatione V. innuit *senectute jam cana debilitatum* odorum *mysticos* illos composuisse *sermones* quos *adversus Domini DEI* *ritionem* apellat: at libros de incarnatione florenti ætate adhuc presb scripserat, unde à Garnerii sententia, qui pro eodem opere ha recte recedit Tillemontius T. XII. memor. p. 446. Neque *libros* *tra Eunomium pro S. Basilio* (sive XXV. ut apud Photium Cod sive XXVIII. ut Cod. 177. legitur) eosdem cum libris contra A linarium habuerim: licet ita suspicari placuit Eruditissimo Caveo, inscriptione & numero librorum non minus quam argumento d rim fuisse diversos.

Βιβλιδάριον sive parvum volumen in *tres libellos* distinctum *de* *gia Persarum* & quantum illi præstet Christiana pietas, ad Mastubium Armenia Chorepiscopum, memorat Photius Cod. 81. *Deliramenta* *Magusæos* vocat Leontius omnia Theodori deprimens p. 698. D. Mer iterum p. 699. G. Hebed Jesu vocat *duos tomos adversus magiam.*

Non amplius quam decem & octo annos natus *interpretationes* *Scripturæ libros* scribere cœpisse ab eodem Leontio Theodorus proditur cet illi pro suo in illum odio non interpretatus sacros libros sed in eos i lenter *debacchatus* fuerit visus. *Hunc ajunt non amplius quam decem &* *annos natum in Scripturas debacchatum esse, non enim nisi debacchationes* *pturarum, interpretationes quas in eas composuit, appellare possum.* Leo us lib. 3. contra Nestor. & Eutychen p. 696. F. Eodem loco in Commentariis reprehendit, *quod labores sanctorum Doctorum qui in* *borarant, nunquam irridere & illudere desiit.* Deinde quod *ausus est* *gloriam Spiritus S. cum omnes quidem Scripturas alias, quas sancti afflatu* *tradiderunt, humiliter & demisse interpretans* (qui litteralem sensum cet loco mystici eruere volebat) *tum vero à numero sacrarum Scriptura* *divinè præscripto & indicato eas separans.* Speciatim arguit librum Job Epistolam Jacobi & alias deinceps aliorum Catholicas (secundam tertiam Joannis, & Epistolam Judæ) ab illo rejecta. *Magnum* *servum* Job, *columnam fortitudinis animatam & spirantem, duobus fere m* *bus versuum perscriptam convitiose arguebat, & Scripturam Spiritus S.*

a

abrogabat, quam Jacobus frater Domini in Epistola sua Catholica confirmans ajebat (V. 11.) Patientiam Job audivistis, & finem Domini vidistis. *Non enim aliunde neque patientiam audivimus, neque finem ejus spectavimus, nisi ex Scriptura de eo. Ob quam causam, ut arbitror, ipsam Epistolam* Jacobi, *& alias deinceps aliorum* Catholicas *abrogat & antiquat: Non enim satis illi fuit bellum contra veterem Scripturam suscipere ad imitationem impietatis Marcionis, sed oportuit etiam contra Scripturam novam pugnare, ut pugna ejus contra Spiritum Sanctum clarior & illustrior esset.* Plura deinde subjungit neutiquam minus gravia: *Inscriptiones Hymnorum & Psalmorum & Canticorum penitus ejecit, & omnes* Psalmos *Judaice ad Zorobabelem & Ezechiam retulit, tribus tantum ad Dominum rejectis. Immo & sanctorum sanctissimum* Canticum Canticorum *ab omnibus divinarum rerum peritis & ab omnibus Christianis laudatum, omnibus Ecclesiis cuncti orbis notum & à Judæis inimicis Crucis CHristi in admiratione habitum, libidinose pro sua & mente & lingua meretricia interpretans, sua supra modum incredibili audacia ex libris sacris abscidit. Et quid non erat acturus, qui in eo agebat impietatis inventor & pater?* Duos *igitur* libros *Paralipomenon, primum & secundum similiter, malum malo addens, & insuper* Esdram *repudiavit.*

In Hexaëmeron sive ἑρμηνείαν τῆς κτίσεως, commentarium septem τόμοις distributum memorat Photius Cod. 38. Ex quo aliqua in suos in Hexaëmeron commentarios transtulit, sed & Theodorum passim oppugnat *Joannes Philoponus*, ut statim lib. 1. cap. 8. & 11. seq. Etiam in collatione IV. Concilii V. A. 553. habiti plura afferuntur loca Latine ex Theodori libro quarto & quinto *commenti de creatura.* Tom. 3. Concil. p. 85. seq. edit. Harduini.

Theodori Mopsvesteni fragmenta plurima occurrere in Catena Patrum Græcorum ad Pentateuchum Latine versa à Francisco Zephyro, scribit præstantissimus Caveus. Sed Theodori Heracleensis aliqua, plura etiam Theodoreti, * Theodori vero Mopsvesteni sive Antiocheni nulla ibi reperire potui. Theodori tamen Mopsvesteni nomen occurrit inter eos ex quibus collectæ Catenæ quæ exstant in Bibl. Coislin. MStæ *in Leviticum:* nec non *in Josuam, Judicum, Ruth & quatuor Regum* libros. Et in Catena Patrum *in Genesin* quam Latine vulgavit Aloysius Lipomannus. Hebedjesu in Catalogo librorum Chaldæorum p. 20 notat Theodorum commentatorem scripsisse commentarium in *librum Geneseos* tribus tomis ad magnum Alphæum, ingenti concinnatum methodo

* Theodoro Mopsvesteno assentiri more suo Theodoretum, notavit Petavius dogm. Theol. de Angelis p. 69.

do & labore. *Davidem* quinque libris explicasse ad Cerdonem * &
trem ejus. *Duodecim Prophetas* exposuisse duobus tomis ad Turim.
Samuelem uno commentatum esse tomo ad Mamrinum In *Jobum*
bus tomis ad Cyrillum Alexandrinum. *Ecclesiasten* uno libro exposu
deprecante Porphyrio. In *Isaiam*, *Ezechielem*, *Jeremiam* & *Dani*
singulos singulis tomis commentatum esse atque per hos finem impo
se suis lucubrationibus in Vetus Testamentum. *Matthæum* uno t
explicavisse ad Julium, *Lucam* & *Joannem* duobus tomis ad Eusebium
Acta Apostolorum ad Basilium uno commentatum esse tomo. *Epist*
quoque *ad Romanos* explicasse ad Eusebium: & *Duas Epistolas ad C*
thios duobus tomis elucidasse deprecante Diodoro. Ad *Galatas*, *E*
Philipp. & *Coloss.* Petro: ad *Titum*, *Philemonem* & *Hebræos* Cyrino cui
dedicasse, tomis quinque.

Fragmenta Theodori reprobantis librum *Job*, & docentis q
pagana sapientem ille habeat auctorem, exstant in collatione IV. C
cilii V. T. 3. Harduin. p. 86. seq. In Catena ad Jobum edita nul
Theodori mentionem reperi.

Ex Commentariis ejus *in Psalmos* fragmenta plurima in Cat
à Dan. Barbaro & Balthasare Corderio editis. Nonnulla etiam apud
cundum IX. 1. & in Actis Concilii V, collatione IV. & V. atque in
gilii Papæ constituto, cap. 20. sqq. apud Baron. ad A. C. 553. num.
seq. Quando porro Theodoritus præf. in Psalmos ait *quosdam Proph*
am ita historiis adaptasse, ut Judæis potius interpretatio suffragaretur q
fidei alumnis, videtur Theodorum perstringere, de quo Hesych
presbyter Hierosol. in Historia Eccles. a) *Prima autem elementa*
doctrinæ ex Judaico vaniloquio incipiens codicem in Prophetiam Psal
rum conscripsit, omnes de Domino prædicationes abnegantem. Culp
vero & periclitatus, contraria sibi dixit, non ex voluntate sed com
sus omnium querimoniis, & codicem ipsum delere pollicitus, latenter
servabat Judaicæ impietatis viaticum. Igni enim sua commentaria si
lans tradere, malitiose abscondere illecebram conabatur. Eum ita
licet aliquando secutus est idem quem dixi Theodoritus, *de*
tamen ut plurimum (Jo. Garnerii verba sunt in auctario Oper
Theodoriti pag. 184.) *idque justis de causis. Nam primo multa*
Psal

* Confirmat Facundus IX. 1.

a) In Actis Synodi V. Collatione V. T. 3. edit. Harduin. p. 104.

Psalmis de CHristo dicta detorquet alio: deinde adolescens duodeviginti annorum Davidem interpretatus est, cum plus haberet audaciæ quam eruditionis. Postea ejusmodi expositione invidiam multorum sibi conflavit quasi Judæis faveret: denique ipse suum juvenile opus non admodum probabat, ut infectum mallet. Ingenue tamen fatendum quod res est, ea nonnunquam in Catenis legi ex Theodoro in Psalmos, quæ ostendant ab ipso litteralem sensum feliciter expositum fuisse, ut mirabile sit in adolescente tantam Scripturæ intelligentiam existere potuisse. Ideoque dolent viri docti b) quod eruditi hujus Scriptoris, qui sub egregio *Magistro*, Diodoro Tarsensi una cum S. Chrysostomo condiscipulo sensum literalem S. Scripturæ adeo studiose scrutari didicit, nihil amplius ex commentariis illis ad nos pervenit quam quæ à Catenarum collectoribus sunt excerpta ac servata. Quod autem non evacuaverit omnes in CHristum factas Prophetias, nec judaicæ impietati aut Manichæorum errori voluerit suffragari, qui Judæos etiam diserte in Commentario ad Psalmos oppugnavit, docere instituit Facundus loco citato. Apud V. Cl. Tho. Galeum fuit MS. argumentum prolixum Theodori Mopsvest. in Psalmum XLV. in quo teste Caveo breviter percurrit Historiam Judæorum à tempore captivitatis usque ad Antiochum & Oniæ fugam in Ægyptum. Idem Caveus ex Catena MS. in Psalmos, in qua sæpe idem Theodorus vocatur ad partes, notat illum *valde diligentem fuisse in conferendis veteribus versionibus & exemplaribus, utilemque valde fuisse ejus operam.* Locum ex commentario in *Psalmum* octavum affert Leontius lib. 3. contra Nestor. p. 704.

Ex commentario in *Canticum Canticorum* fragmenta leguntur in Collatione IV. qvintæ Synodi T. 3. p. 88. seq. edit. Harduini, ex quibus confirmatur quod præter Leontium, cujus verba superius adduxi, Pelagius II. Papa sive qui illius nomine Epistolam tertiam ad Eliam & Episcopos Istriæ scripsit Gregorius Magnus, *cum Theodorus*, inquit, *Canticum Canticorum vellet exponere, Salomonem per hunc librum Æthiopissæ Reginæ blandicum esse professus est, quod Theodoritus reprehendens, nomen quidem Theodori*

X *sup-*

b) Rich. Simon lib. 3. Hist. Criticæ Novi Test. cap. 31. p. 416. *il est facheux que nous n'ayons rien aujourdhuy des Commentaires de ce savant homme, qui avoit étudié sous un si bon maitre avec S. Chrysostome le sens literal de l'Ecriture, que ce que nous en ont laissé les Compilateurs des Chaines Grecques dans leurs recueils* Vide sis etiam Villalpandum ad Ezechielem, T. 1. p. 3. seq & Rich. Simonem lib. 1. Hist. Criticæ Novi Test. c. 22. p. 270. seq. & reponse à la defense des sentimens de quelques Theolog. de Hollande p. 56.

suppressit, sed tamen vesaniam patefecit. Et Georgius Pachymeres ad
nysii *Areopag.* Epistolam IX. p. 169. ait Mopsvestenum ἀφρόνω
ᾆσμα διαβεβληκέναι *imprudenter Canticum calumniatum esse.*

In duodecim Prophetas commentarius Theodori Antiocheni i
ger foliorum 223. servatur Græce *MS.* in Bibl. Cæsarea teste Lamb
T. 4. p. 160. Θεοδώρου Ἀντιοχέως ἑρμηνεία εις τοὺς Προφήτας. Ἑρμη
Ὠσηὲ Προφήτου. εἰς ἔλεγχον τῶν ἀβασανίστως ἐπιβάλλειν ταῖς προφ
χαῖς ἐπιχειρούντων φωναῖς, καὶ μὴν καὶ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἑξῆς ἀρξάμ
τῆς τῶν προφητικῶν σαφηνείας Θεοῦ διδόντος, ἀπὸ τοῦ Ὠσηὲ τὴν ἀ
ποιησάμενοι, ὃν καὶ πρῶτον εἶναι τῷ χρόνῳ συμβέβηκε τῶν λοιπῶν προ
τῶν. τοῦ γὰρ μακαρίου Δαυὶδ &c. In Malachiam desinit his verbis: ὡ
μὴ μένοντες ἐπὶ τῆς ἀσεβείας φοβερᾶς αὐτοῦ τῆς παρουσίας πειραθῶσι
ἀφανισμῷ παντελεῖ τῶν μοχθηρῶν γινομένης. Habuit eundem in su
2a etiam Rev. Abbas Gerasinus Blachus, & Venetiis vidisse se test
illustris vir Scipio *Maffei* in Epistola ad eruditissimum Blanchinum.
stat etiam in Bibl. *Medicea* atque jam ante aliquot annos editionem
sperare jussit Anselmus Bandurius Magliabecahi successor dignissi
Vide Diarium Italicum celeberrimi Montfauconi p. 39. seq. & 46.

In Matthæum liber *quartus* citatur in collat. quarta Synodi qu
p. 84. edit. Harduin. Alia ex eodem opere fragmenta p. 79. 82. 8
in Vigilii Constituto apud Baron. ad A. 553. & apud Facundum I
& IX. 2. Plura etiam in Catenis ad Matthæum ineditis, etiam in c
Possiniana præcipue, in qua etiam Theodorus Antiochenus Episto
Anastasium Consulem citatur ad Matthæi XV. 28.

In Marcum Catena *Possiniana* Theodorum *Mopsveste*
laudat pag. 62. 91. & 279. fortasse ex iis quæ ad Matthæum
pserat aliqua excerpens.

In Lucam, Catena Corderiana ad cap. XI. sect. 60. Act
nodi quintæ collat. IV. pag. 77. edit. Harduin. & eundem locum n
Vigilius in Constituto apud Baron. ad *A. C.* 553.

In Joannem plurima exstant Theodori fragmenta in Catena
deriana, quorum nonnulla etiam examinat Rich. *Simon* lib. 3. Hist.
ticæ Novi Test. cap. 31. p. 446. seq. Nonnulla etiam ex libro *sex*
septimo afferuntur in actis quintæ Synodi p. 75. 76. 81. & a Vigilio
de etiam Facundum IX. 3.

De miraculis CHRISTI, εἰς τὰ θαύματα λόγοι quorum se
dus citatur à *S.* Maximo T. 2. Opp. p. 91. & in Concilio *Lateranen*
649. actione V. T. 3. edit. Harduin. p. 895.

In Acta Apostolorum ex libro primo Commentarior. Theodori locus affertur in Actis *Synodi* V. p. 76. & apud Vigilium. In Catenis ineditis ad Acta & Epistolas Catholicas inter eos è quibus collectæ illæ sunt Theodori Ancyrani, Theodori Heracleotæ & Theodori presbyteri ac Monachi nomen reperio, non Theodori Antiocheni sive *Mopsvesteni*.

In *Epistolas Pauli*, Catenæ ineditæ Patrum Græcorum, nomen Theodori Mopsvesteni laudant. Vioe eruditiss. *Montfauconi* Catalogum Bibl. Coislin. p. 273. 274. Atque nominatim ex Commentario in Epistolam *ad Romanos* quædam afferuntur à Facundo III. 6. & Vigilio: in *I. ad Corinthios*, & *I. ad Timotheum* ab eodem Vigilio: In Epistolam *ad Hebræos*, in Vigilii constituto & in Actis *Synodi*. V. p. 81. & 83. T. 3. Concilior. edit. Harduini. Quod vero Epistolas Pauli omnes fuse explicatas à Theodoro scripserit Theodoritus, in ejus præfatione commentarii in Epistolam Apostoli, quam laudat eruditissimus Caveus, non reperio, licet Rich. Simoni c) assentior, qui Theodori Commentarios ab eo consultos perinde ut Chrysostomi non dubitat. Memorat etiam Leontius libro 3. contra Nestor. ejus interpretationem in Epist. *ad Galatas*, loco illo quo in alia etiam Theodori scripta invehitur p. 699. *Si quis vero non adhibuerit fidem & ei vacat & est animus, quærat quæ vane elaboravit in Genesim, & in librum contra Job, & pravam interpretationem in Epistolam ad Hebræos, & in Epistolam ad Corinthios & ad Galatas & quæ contra Magusæos scripsit & præmeditationem excæcantem in sacros Psalmos & quæ pro Eunomio contra Basilium scripsit, sic ego voco totam ejus apologiam omni accusatione plenam. Item enarrationes turbidas & blasphemas in Evangelium Matthæi, Joannis & Lucæ & ipsorum sanctorum Apostolorum &* Evang*elistarum superbas quas ausus est reprehensiones & alia ejus opera, ne singula enumerem.*

Ex *interpretatione Symboli* (*Nicæni*) *CCCXVIII. sanctorum Patrum* locus affertur in Actis Synodi V. collat IV. p. 81. & in Vigilii constituto. Leontius vero arguit eum fidem *Synodi* Nœnæ non solum mutilasse, sed omnen penitus destruxisse & aliam præter illam tradidisse pag. 697. B.

Ad Baptizandos liber, è quo plura fragmenta in Actis *Synodi* V. collat. IV. p. 82. seq. Vide etiam Facundum IX. 3. qui *ad baptizatos* vocat, & Garnerium ad Marium Mercatorem T. 2. p. 261.

c) Lib. 3. Hist. Crit. N. T. c. 22. p. 314.

Symbolum five *expoſitio fidei*, exſtat in Actione ſexta Concilii Ep ſini T. 1. edit. Harduin. p. 1515. & Actione 1. Concilii Chalced. T. 2. p 247. & collatione qvarta Synodi V. T. 3. p. 89. & cum Marii Mercat verſione T. 2. edit. Garnerianæ p. 251. adde 284. & T. 1. p. 95. Theod eſſe, negavit Facundus III. 2. & Neſtorio tribuit Manuel Caleca lib. 2. c tra Græcos, Bellarminus III. 5. de CHriſto & Petavius lib. X. de incar c. 9. § 4. Sed Theodorum auctorem faciunt præter *Marium* Merc rem Leontius l. c. & Juſtinianus Imp. libro pro Acephalis apud Facund III. 5. Confer Garnerium T. 2. p. 256 ſeq. & Leonem Allatium in Vindi Synodi Epheſinæ & S. Cyrilli c. 17. p. 66. ſqq.

Tomi V. contra allegoricos ab Ebed Jeſu Metropolita Sobenſi in C logo librorum Chaldæorum memorantur, atque ad eosdem reſpicere detur Liberatus quando c. 24. breviarii ait Theodorum *multa opuſ* edidiſſe *contra Origenem*, exoſumque inde & accuſabilem habitum ab C geniſtis. Vide Tho. Itigii appendicem diſſ. de hæreſiarchis p. 471. *brum ad Cerdonem de allegoria & hiſtoria contra Origenem*, vocat Facundus 6. in odium inde Origenianorum incurriſſe ſimiliter teſtatus. Nec bium eſt Theodorum in commentariis etiam ſuis ad libros ſacros, ſen litterali adeo ſtudioſe adhærentem, Origenis allegoricas explicatio paſſim repudiaſſe ac rejeciſſe.

Miſſa ſive *Liturgia* ex Syriaco verſa Latine exhibetur ab Euſebio naudoto T. 2. collectionis Liturgiarum Orientalium * p. 616-621. Et Leontius Theodorum reprehendit eo nomine lib. 3. contra Neſtor. & tychen p. 697. C. quod *aliam Miſſam effutivit præter illam quæ à Patri tradita eſt Eccleſiis, neque reveritus illam Apoſtolorum, nec illam magni Ba in eodem Spiritu conſcriptam.* Sed ſi non aliam vidit Liturgiam Theod Leontius, quam qualem Renaudotus edidit, certe falſum eſt, quod illi pingit, *blaſphemiis non precationibus myſterium ſacræ Euchariſtiæ opple* Hunc puto eſſe *librum de Sacramentis*, ab Hebed Jeſu memoratum.

Cætera quorum Hebed Jeſu meminit, ſunt, *tomus de ſacerdotio*, *de Spiritu S. unus ad monachos*, *unus de obſcura locutione*, *unus de perfectione giminis*: alius *de aſſumente & aſſumto*, item *liber margaritarum* qui conti ejus *Epiſtolas*, demum *tractatus de latione Legis*, quo finem ſuis lu brationibus impoſuit. Ἐκ τῆς πρὸς Δόμνον Ἐπιςολῆς nonnulla af Anaſtaſius in ecloge χρήσεων δογματικῶν, & ex illa Sirmondus ad cundi IX. 3. Ex Epiſtola ad Artemium presbyterum Alexandrin Facundus III. 5.

Su

* Prodiit Pariſ. 1716. 4.

Reſtat ut pauca dicam de opere in *quinque libros* diſtributo, quo *Hieronymum* (illum enim ſub nomine Ἀράμ d) velut Syrum Orientalem ex Occidente licet oriundum, at in Syria adverſus Pelagianos commentatum perſtringit) *Auguſtinum* aliosque peccati originalis defenſores Theodorus e) oppugnavit. Πρὸς τοὺς λέγοντας φύσει καὶ οὐ γνώμῃ πταίειν τοὺς ἀνθρώπους. *adverſus eos qui natura non voluntate peccare homines affirmant.* De hoc opere videndus Photius Cod. 177. cujus verba magnus Salmaſius p. 177. libri de Helleniſtica perperam ita accepit, ac ſi Theodorus *M*opſveſtenus aliam verſionem Bibliorum Græcam poſt veteres interpretes molitus fuiſſet. Sed de Hieronymo ibi ſermo, cujus verſionem Bibliorum Latinam Theodorus apud Photium perſtringit. Fragmenta ex hoc opere occurrunt apud Marium Mercatorem T. 1. pag. 97. ſq. T. 2. p. 257. Hebed Jeſu *duos libros* memorat *adverſus eos qui aſſerunt paccatum ſitum eſſe in natura.*

III. Theodori Mopſveſteni Frater POLYCHRONIUS, Antiochiæ natus atque Aſcetæ Cyrenſis, S. Zebini diſcipulus æmulusque f) Eccleſiam dehinc Apameenſem in Syria Epiſcopus g) egregie adminiſtravit, emendatæ vitæ ſplendorem cum doctrinæ gratia & ſermonis venuſtate conjungens. Defunctus eſt ante Concilium Epheſinum A. C. 431. habitum, cui ſucceſſor Polychronii Alexander Epiſcopus Apameenſis ſubſcripſit. Non plane certum videtur hunc eſſe Polychronium cujus commentarii *in Jobum* multa ac præclara fragmenta ſervata exſtant in Catena Patrum Græcorum in Jobum Græce & Latine vulgata à Patricio Junio Lond. 1637. fol. *M*eminit & Codex Græcus MS. de quo Lambecius III. pag. 188. Polychronii in illud Jobi XXXVIII. 7. Ὅτε ἐγεννήθησαν ἄστρα, ᾔνεσάν με μεγάλῃ φωνῇ πάντες ἄγγελοί μου.

In Proverbia paſſim Polychronii expoſitiones occurrunt in Catena Patrum Græcorum ad Proverbiorum librum, quæ Latine ex Theodori Peltani verſione prodiit Antwerp. 1614. 8.

 In

d) Vide H. Noris lib. 1. hiſt. Pelagian. cap. 9. Tillemont. T. XII. p. 443. ſeq. Garnerium ad Marium Mercatorem T. 1. p. 99. Guil. Caveum in hiſtoria literaria Script. Eccleſ. ubi de Theodoro Tho. Ittigium appendice de hæreſiarch. p. 469. 470. ſeq. & Rich. Simonem lib. 3. Hiſt. Critic. Novi Teſt. p. 444. ſeq.

e) Θεόδωρος Ἀντιοχεὺς, ὁ Μοψουεστίας δέ ἐστιν ὡς ἀπό τινων ἐπιστολῶν ἐμάθομεν. Phot. Cod. 177.

f) Theodoritus Hiſt. religioſ. cap. 24.

g) Theodorit. Hiſt. Eccleſ. lib. V. cap. ult. Nicephorus XIV. 30.

In Ecclesiastem Polychronius Diaconus Græcè *MS.* in Bibl. Bavarica teste Joanne Meursio. Fuit etiam in Escurialensi, teste Labbeo p. 177. & 386. Bibl. novæ *MSS.* Exstant & Polychronii fragmenta quædam in Catena ad Ecclesiastem Græca inedita quam Oxoniæ Bibliotheca servat Bodlejana.

In Canticum Canticorum cum Eusebii & Pselli expositionibus Polychronianam Græce edidit Jo. Meursius Lugd. Bat. 1617. 4. Inscribitur: ἐξήγησις διαφόρων εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων ὑπὸ Πολυχρονίου.

De Polychronii ἐξηγήσει in *Jeremiam*, *Ezechielem* & *Danielem* non repetam quæ dixi Volumine VII. hujus Bibl. p. 753. ubi etiam de Polychronio *presbytero CPol.* apud Sozom. IX. 2. Polychronio *Hierosol. Episcopo* cujus meminit Petrus Damiani Opusc. VI. cap. 17. T. 3. p. 46. & de Polychronio *Monothelita* &c. Hisce ex Actis Conciliorum addi possunt Polychronius Episcopus *Antipatridis* in Palæstina qui Synodo Chalcedonensi A. 451. interfuit, Polychronius *Areopolitanus* itidem Palæstinæ Episcopus qui A. 536. subscripsit Epistolæ missæ ad Joannem CPol. Polychronius *Daulis* Episcopus in Hellade, qui interfuit Concilio Rom. A. C. 503. Polychronius *Epiphaniensis* in Cilicia, qui Concilio Chalcedonensi subscripsit A. 451. Polychronius *Heracleæ* Cariæ qui interfuit Concilio Ephesino A. 431. Polychronius Episcopus *Prusæ* in Bithynia qui interfuit sextæ Synodo *A. C.* 681. Polychronis denique presbyter ac prior monasterii *Æthrii* qui subscripsit Concilio sub Mena A. 536.

IV. THEODORI VARII

Scriptis Græcis clari, plures quàm centum, quibus alii etiam nonnulli in veterum scriptis memorati adjiciuntur, asterisco distincti.

Theodors *Abbas*, ex cujus ore Leontius Byz. testatur se excepisse quæ libro de sectis tradidit, is enim inscribitur σχόλια ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου c) τοῦ θεοφιλεστάτου ἀββᾶ, καὶ σοφωτάτου φιλοσόφου, τὴν τε θείαν καὶ

c) Ejusmodi σχόλια de hæresi Arii, ex ore hujus Theodori, MSta Græce extant in Codice Bibl. Vindob. de quo Lambecius III. p. 63 Sed explicatio τῶν σεπτῶν κ. δεσποτικῶν κανόνων sive sacrorum hymnorum, cujus pars in isthoc Codice occurrit, non auctorem agnoscit eundem Theodorum, ut scripsit Clarissimus Caveus, sed longe juniorem Cxrum Theodorum Prodromum, qui circa duodecimi sæculi initia floruit, de cujus scriptis dixi Volum. VI. hujus Bibl. p. 825. seq. Diversus ab utroque Theodorus

καὶ ἐξωτικὴν φιλοσοφήσαντας γραφήν. *Scholia ex ore Theodori, religiosissimi Abbatis, doctissimique Philosophi, Divinis pariter externisque litteris eruditi excerpta.* De Leontio ipso qui post A. C. 610. scripsit, ejusque lucubrationibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. pag. 451. hoc loco itaque juvat tantum cum lectore communicare indicem scriptorum in illo de sectis libro lectu haud indigno memoratorum.

Index Scriptorum & Hæreticorum

Quorum apud Leontium Byz. libro de Sectis mentio,

ad paginas edit. Græcolatina Basil. 1578. 8.

Augu-

ὁ κανόνων ποιητὴς apud Codinum in Originibus CPol num. 104. intelligitur enim Theodorus Studita de quo infra, & cujus Theodori Monachi Canonem sive hymnum catanycticum ad Christum memorat MS, Lambecius V. p. 268.

Index Scriptorum & Hæreticorum, in libris Leontii adversus Nestorium & Eutychen,

ad paginas T. IX. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. 1677. fol.

Augu-

Synodus

THEODORUS *ABUCARA*, h. e. *pater* sive Episcopus *Cara* a) (incertum an *Caræ* in Palæstina b) an vero Καῤῥῶν sive Charan c) in

a) Cotelerius ad homil. V. Clementin. T. 1. Patrum Apostol. p. 662. *Videtur dictus Abucara nomine Arabico, quod significat* Patrem, *hoc est Episcopum urbis Cara*.

b) *Guilelmus Tyrius narrat urbem, quæ Cara vocaretur, exstitisse in Palæstina trans Jordanem, quæ Metropolitæ Rabbathæ subjecta esset. Quidni hujus civitatis præsul Theodorus noster fuerit, qui ut ex capite IV operum ejus discimus, ab Epistolis arabicis fuit Thomæ Patriarchæ Hierosolymitano, ut Epistolam ejus ad Armenios Arabice scriberet, uti Græce Michaël, Patriarchæ hujus presbyter & Syncellus,* Hæc V. C. Michaël le Quien ad Damascenum T. 1. p. 391. cui in eo non audeo assentiri quod Theodorum fuisse ab Epistolis Thomæ, qui Patriarcharum haud obtinuit ante A. C. 802. Atque ex inscriptione Opusculi quarti Abucaræ potius suspicetur illud scriptum jam ante aliquod temporis fuisse compositum ab Theodoro, lingua Arabica, deinde vero ob solidam succinctamque perspicuitatem jussu Thomæ fuisse Græce versum à Michaele Syncello, & ad Armenios transmissum.

c) in Meſopotamia) Johannis Damaſceni circa A. C. 756. defuncti d) diſcipulus: Theologiæ ac Philoſophiæ * Arabicæque peritus linguæ, & Scriptis adverſus Judæos, *Muhumedanos*, Neſtorianos & Jacobitas Severianos & Origeniſtas clarus fuit circa A. C. 770. adeoque à Theodoro Cariæ e) in Thracia & Laodiceæ poſtea Epiſcopo, Photii amico primum f) deinde deſertore & in Synodo octava A. C. 869. Ignatii ſecuto partes, haud dubie diſtinguendus, perinde ut à Theodoro Rhaituenſi, g) qui circa A. 650. claruit, & à Theodoro Hagiopolitano ſive Antiocheno h) ſub cujus nomine opuſcula quædam Abucaræ Caniſius publicavit.

 Edita

c) Hoc placuit Coteletio, & ante Cotelerium Turriano, atque longe præferendum illorum ſententiæ, qui Theodorum noſtrum cum Cariæ Epiſcopo confundunt. De hac Charan ſive Carris Meſopotamiæ, erudite B. Tho. Ittigius diſſ. ad Theodori Abucaræ opuſculum XVII §. V & VI.

d) De Damaſceno dictum ſuperiore volumine VIII. p. 772. ſeq. Abucara autem in titulo opuſculi XVIII profitetur ſe illud accepiſſe διὰ φωνῆς Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Neque hoc ſolum ſed alia quoque ut XXXV & XXXVII, quemadmodum palam eſt illa conferenti cum Damaſceni ſcriptis, & diſceptatione cum Saraceno T. I. edit clariſſimi Lequinii p. 467. ſeq.

* Inſcriptio opuſculi XXVII. Θεοδώρου Φιλοσόφου Ἐπισκόπου Καρῶν &c. Opuſculi XXXIV. τοῦ Θεολόγου περὶ χρόνου, τοῦ αὐτοῦ Ἀβουκαρᾶ.

e) Cum hoc Theodoro noſtrum confundere primum docuit Gretſerus ad opuſcula Abucaræ à ſe edita, quem ſecuti ſunt Ducæus in Auctario Bibl. Patrum, Lambec. V. p. 77 & 358. Neſſelius part I p. 254. IV. p. 153 VI. p. 113. Caveus in Hiſtoria literaria ſcriptorum Eccleſ. ad A. 867. Hendreichius in Pandectis Brandenburg. pag. 24 aliique.

f) Vide Nicetam in vita Ignatii T. V. Concil. edit. Harduini p. 980. ſeq. & Concilium A. 869. CPoli celebratum Actione II. p. 1035. & IV. p. 1050.

g) Cum hoc confunditur ab Antonio Poſſevino in apparatu ſacro, ubi de Theodoro Abucara dicere cum cœpiſſet, *vide autem* inquit, *in verbo Theodorus in Cœnobio Raithu, eſt enim idem.* Dubius etiam hærebat Gretſerus in nota ad Opuſculum XXVI. quod in altero Codice Bavarico tribuitur Theodoro Raithuenſi. Hæc ſententia etiam placuit viro docto de quo Andreas Arnoldus præf. ad S. Athanaſii ſyntagma Doctrinæ: *Redit in memoriam virum doctum in Anglia ad ſeculum ſeptimum retuliſſe Abucaram &c.*

h) Ut Theodorus Hagiopolitanus non diverſus eſt ab Antiocheno (Antiochia enim paſſim ἁγιόπολις vel Θεόπολις) ita Antiochenus idem cum Mopſveſteno, de quo ſupra abunde dictum. Quæ vero ſub Theodori Hagiopolitani nomine Latine exhibuit Henricus Caniſius T. IV Antiquæ Lect. part. I. p. 281. ſqq. tria opuſcula, à Turriano è Græcis translata atque ſub eodem nomine recuſa in Bibliothecis Patrum

Edita Theodori Abucaræ opuscula.

Majores numeri præmissi Gretserianum, minores ultimum Genebrardi respiciunt.

15. I. ὧν πέντε ἐχθρῶν ἐχθρῶν ἐξ ὧν ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ ἠλευθέρωσεν. *Dialogus de quinque inimicis, morte, Diabolo, maledicto Legis, peccato & inferno à quibus nos CHRISTUS liberavit.* Edit. Ingolstad. p. 376. Vertit præter Genebrardum Franciscus Turrianus. Incipit: Δύο διαφερόμενοι ἐχθροὶ ἐχθροῖς.

II. Διάγνωσις τε καὶ ἑρμηνεία τῶν ... ἐν φιλοσόφοις καλουμένων φωνῶν, καὶ ἔλεγχος τῆς τῶν ἀκεφάλων, Σευηριανῶν ἤγουν Ἰακωβιτῶν αἱρέσεως. *Explanatio vocum * quibus Philosophi utuntur, & confutatio hæresis Acephalorum, Severianorum, id est Jacobitarum.* pag. 396. Incipit: Τοῖς τῶν ἀληθινῶν δογμάτων ἀντεχομένοις ... Vertit Turrianus.

1. III. Διάλογος γενόμενος πρὸς τὸν ἐν ἔργῳ Ἐμέσης (Ὀργοθέτην) ἀπαιτήσαντα ἀποδεῖξαι αὐτῷ ἀπολογητικῶς ὅτι ἔστι Θεός. *Dialogus cum præfecto cursus publici Emeseno qui petierat ut ratiocinatione demonstraret DEum esse.* p. 414. Incipit: ἀΐδιος, ὁ ὢν, ἀΐδιον. Verterunt Genebrardus & Turrianus. De MS. Cæsareo vide *Lambecium* V. p. 78.

IV. Ἐπιστολὴ περιέχουσα τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν. *Epistola continens* de CHristo *fidem orthodoxam* Chalcedonensis Concilii, *missa à B.* Thoma *Patriarcha Hierosolymitano ad hæreticos in Armenia, Arabice vero dictata (ἀπαγορευθεῖσα Ἀραβιστὶ) à Theodoro Abucara, & in græcum sermonem translata à Michaële Presbytero & Syncello Ecclesiæ Hierosolymitanæ.* p. 428. Incipit:

Parif. 1654. Tomo IV. & Colon. 1622. in supplemento, sive Tomo XV. illa inter Theodori Abucaræ scripta num. XXVII, XXVIII, XXIX, fide MSS. Codicum edere non dubitarunt Gretserus ac Ducæus, primum *de Nomine DEI*, alterum *de DEO & Deitate*, & tertium *contra Nestorianos*. Fefellit memoria Jo. Mollerum V. C. qui in homonymoscopia p. 521. illa tria opuscula sub Theodori Raithuensis nomine à Canisio publicata fuisse affirmat.

* Distinguit Theodorus inter vocabula Philosophice accepta & Logice. Φιλοσοφικὰ ὀνόματα appellat quæ rem ipsam denotant, ut sunt, Petrus, homo, animal: λογικὰ quæ conceptionem Logicam, ut individuum, persona, species, genus, natura &c. &c. Opusc. XXVII. pag. 514. distinguit inter κατηγορήματα οὐσιώδη & ἐπουσιώδη.

Incipit: Χριστὸς ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν. De *MS.* Cæſareo vide *Lambecium* V. p. 13. Vertit Turrianus.

V. Reſponſio brevis ad qvæſtionem, διὰ τί λέγομεν ὅτι &c. *Quare ſicut dicimus humanitas CHriſti eſt ipſa humanitas Petri & Pauli, & uniuscujusque hominis, non ſic dicimus, corpus CHriſti quod ſumimus & participamus, idem eſt Petri & Pauli & cujusvis corpus?* p. 451. Etiam hoc memorat MS. Lambec. V. p. 78. Vertit Turrianus.

VI. Παράδειγμα *Exemplum quo oſtenditur quomodo macula peccati Adami, & per incarnationem Salvatoris noſtri, expiatio ad univerſum genus humanum pervaſerit.* Vertit Turrianus. p. 452. Incipit: Φασὶν οἱ γεηπόνοι, ſive ut in MS. Cæſareo apud *Lambecium*: οἱ γεωργικοί.

4. VII. Περὶ τῆς πάλης τοῦ Χριστοῦ μετὰ διαβόλου. Dialogus *De luctatione CHriſti cum diabolo.* Incipit p. 452. Χριστὸς Θεὸς ὢν καὶ πρὸς τὸν διάβολον παλαίσας. Verterunt Turrianus & Genebrardus. MS. Græce Lambec. V. p. 78.

3. VIII. Ἐρώτησις Ἀράβων πρὸς χριστιανόν. *Interrogatio Arabum contra Chriſtianum.* p. 458. Incipit. Εἰπέ μοι, χριστὸς Θεός σου ἐστίν. Vertit Turrianus, itemque Genebrardus.

7. IX. Ἐρώτησις Ἀγαρηνοῦ πρὸς τὸν αὐτόν: *Quæſtio, ab Agareno, eidem Chriſtiano propoſita.* p. 460. Incipit: Εἰπέ μοι οἱ ἰουδαῖοι τὸν χριστόν. Verterunt Turrianus & Genebrardus.

7. X. Πρὸς ἰουδαῖον, *adverſus Judæum diſſertatio.* p. 462. Incipit: ὁ ἰουδαῖος, ἐγώ σοι, φησίν. Vertit præter Genebrardum Turrianus.

9. XI. Πρὸς Νεστοριανόν. *adverſus Neſtorianum*, de eo, Math. XXVIII. 18. *Data eſt mihi omnis poteſtas.* p. 466. Vertit Turrianus & Genebrardus.

XII. Ἐρώτησις πρὸς Νεστοριανόν, Interrogatio contra Neſtorianum. p. 468. incipit: Τίς τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον. Vertit Turrius.

11. XIII. Ἐρώτησις Interrogatio altera adverſus Neſtorianum. Incipit: Τέσσαρά εἰσιν τὰ τοῦ χριστοῦ. Verterunt Turrianus, & Genebrardus.

12. XIV. Διάλογος πρὸς Νεστοριανόν. *Dialogus cum Neſtoriano.* Incipit: Διὰ τί θεοτόκον τὴν Μαρίαν ὀνομάζετε; Vertit Turrianus. p. 470. itemque Genebrardus.

XV. Πρὸς Νεστοριανόν. *Ad Neſtorianum.* p. 472. Incipit; Διὰ τί λέγεται ὁ Χριστὸς χριστός; Vertit Turrianus.

2. XVI. Ἐρώτησις ἀπίστου. *Quæſtio ab infideli Abucara propoſita.* p. 474.

p. 474. Incipit: εἰχὶ, Φησὶ· ἐν πᾶσι κ, πανταχȣ̃ τὸν Θεὸν εἶναι λέγεται. Vertit Turrianus, & Genebrardus.

XVII. Ἠρωτήθη παρὰ πιςȣ̃, ** πῶς τȣ̃ Χριςȣ̃ τρανῶς ἀποφηναμένȣ &c. *Quæstio à fideli proposita, quomodo cum CHristus clare pronunciet* (Joh. III. 5.) qui non est natus ex aqua & Spiritu S. non intrabit in regnum cœlorum: *fieri potest, ut qui ante adventum ejus fuerunt justi, non baptizati in id ingrediantur?* Vertit Turrianus. Incipit: ὁ χριςὸς ὑπὲρ ἐκείνων ἐβαπτίσθη. p. 476. Abucara respondet CHristum pro illis baptizatum esse, & aquam è latere CHristi fluentem eos sanctificasse. Quam ipsius responsionem singulari diatriba ad examen revocavit B. D. Thomas Ittigius *de baptismo fidelium ante CHristi adventum defunctorum per aquam quæ ex ejus latere fluxit. Lipsiæ* 1698. 4. atque in Enneade ejus dissertationum ibid. 1702. 8.

XVIII. Ἐκ τῶν πρὸς τȣ̀ς Σαῤῥακηνȣ̀ς ἀντιῤῥήσεων, διὰ φωνῆς Ἰωάννȣ Δαμασκηνȣ̃. *Ex concertationibus cum Sarracenis, ex ore Johannis Damasceni.* Hoc opusculum Græce & Latine primus edidit Michaël le Quien Paris. 1712. T. I. Operum Jo Damasceni p. 472. Nam Gretserus tantum ediderat p. 478. ex versione Turriani, cum Græcum in Codicibus Bavaricis non reperisset. Incipit: Εἰπέ μοι ὦ Ἐπίσκοπε.

XIX. Ὅτι ὁ Μωάμεθ ȣ̓κ ἔςι ἐκ τȣ̃ Θεȣ̃. *Mahometem non esse ex DEO* p. 480. Incipit: Ἔθος τοῖς τῶν Σαῤῥακηνῶν ὑποκριταῖς. Vertit Jacobus Gretserus.

XX. Ὅτι ὁ Μωάμεθ ἐχθρὸς ἦν τȣ̃ Θεȣ̃ καὶ ὑπὸ δαίμονος ἠνοχλεῖτο. *Quod Mahometus fuerit hostis DEI & à Dæmone obsessus*, p. 482. Incipit: ἐν πάσης τῆς ὑπ' ȣ̓ρανὸν κτίσεως. Vertit Gretserus.

XXI. Ἐρώτησις ὅτι κ, ἐκ τῶν ἐλαττόνων κηρύγματος βεβαιȣ̃ται τὸ Χριςιανῶν δόγμα. *Dogma ad confirmationem Christianismi ex vocibus humilibus & abjectis prædicationis Evangelii.* p. 484. Vertit Turrianus. Incipit: Τῶν ἐλλογίμων Σαῤῥακηνῶν.

XXII. Τὸν εὐλογȣ́μενον ἄρτον εἶναι σῶμα χριςȣ̃. Dialogus cum Sarraceno, ostendens *Panem mystica benedictione fieri corpus CHristi*, p. 490. Vertit Turrianus. Incipit: Διὰ τί, Ἐπίσκοπε, ἐμπαίζετε ὑμεῖς.

10. XXIII. Ὅτι ὁ χριςὸς γεγονὼς ἄνθρωπος, Θεὸς ἀληθινός ἐςιν. *Quod CHristus homo factus sit simul verus DEus.* p. 492. Vertit Genebrardus. Incipit: Ὁ Χριςὸς εἶπεν ὅτι ȣ̓ δύναται ὁ υἱός.

XXIV.

** Ita Codex Bavaricus, Gretsero teste, Al. παρ' ἀπίςȣ,

XXIV. Περὶ μονογαμίας. *De una uxore ducenda.* p. 492. Incipit: Πόθεν ὑμῖν ὦ Ἐπίσκοπε Φαίνεται ἡ μονογαμία. Vertit Turrianus.

1. XXV. Ἀπόδειξις ὅτι ἔχει ὁ Θεὸς υἱὸν, ὁμοούσιον, συνάναρχόν τε καὶ συναΐδιον. *Demonstratio quod DEus habeat Filium consubstantialem, ut ipse carentem principio & coaeternum.* Hoc opusculum primus Græce & Latine edidit Jo. Baptista Cotelerius ad lib. V. Constitutionum Apostol. cap. 7. T. 1. Patrum Apostol. p. 307. Nam Gretserus tantum Latine p. 497. ex Turriani versione dederat. Incipit: Τῶν Ἀγαρηνῶν τὸ Φρόνημα. Vertit etiam Genebrardus.

XXVI. Διάλεξις ἀποδείκνυσα ὅτι ὁ Πατὴρ ἀεὶ γεννᾷ, ὁ δὲ Υἱὸς ἀεὶ γεννᾶται. *Dialogus demonstrans quod Pater semper generat, Filius autem semper generatur.* p. 500. In altero Codice Bavarico perperam tribuitur Theodoro presbytero τῆς Ῥαϊθοῦ. Incipit: πότερόν σοι δοκεῖ; Vertit Turrianus.

XXVII. Περὶ Θεοῦ ὀνομάτων. *De nominibus* DEI. p. 502. cum Turriani versione, quam perinde ut duorum quæ sequuntur opusculorum vulgaverat H. Canisius Tomo IV. Antiquæ Lect. retuleratque ad Theodorum Hagiopolitanum. Incipit: τὸ Θεὸς ὄνομα τίνος ἐνεργείας εἴρηται;

XXVIII. Διάλεξις αἱρετικοῦ πρὸς ὀρθόδοξον περὶ Θεοῦ καὶ θεότητος. *Dialogus hæretici & Orthodoxi de DEo & Deitate.* p. 506. Incipit: Πότερόν σοι δοκεῖ; ταυτόν ἐστι θεὸς. Vertit Turrianus, sed ita ut postremam partem, quam ex Codice Bavarico addidit vertitque Gretserus, ignoraret.

XXIX. Διάλεξις πρὸς Νεστοριανόν. *Cum Nestoriano disputatio.* p. 514. Incipit: ἰδοὺ πάρεστιν ἀγών. Vertit Turrianus.

XXX. Διάλεξις πρὸς Ἰακωβίτην. *Disputatio cum Jacobita.* p. 518. Incipit: Πότερόν σοι δοκεῖ, ὁ χριστὸς θεός. Vertit Turrianus.

14. XXXI. Ἐρώτησις Ὠριγενιαστῶν πρὸς πιστόν. p. 520. *Quæstio quam Origenista Fideli proponit.* Vertit Genebrardus. Incipit: Ποία δικαιοσύνη, δέκα ἢ πεντήκοντα χρόνους ἁμαρτήσαντός τινος.

6. XXXII. Contra Sarracenos Theopaschitas p. 522. ex Genebrardi versione, Græca enim Gretserus non reperit. Incipit: *Alio in conventu Sarracenus.*

13. XXXIII Διάλογος πρὸς Νεστοριανόν. p. 524. *Dialogus cum Nestoriano.* Incipit: Εἰπέ μοι, τὸ Χριστὸς ὄνομα. Vertit Genebrardus.

XXXIV. Περὶ χρόνου. *Tempus an sit in tempore?* p. 524. incipit: ὁ χρόνος ἐν χρόνῳ ἢ οὐκ ἐν χρόνῳ. Vertit Jacobus Gretserus.

XXXV. Ἐρώτησις, *Disceptatio* cum Sarraceno *de auctore boni & mali.* p. 526. Incipit: Τίνα λέγεις αἴτιον καλοῦ τε καὶ κακοῦ; Vertit Gretſerus.

XXXVI. Ἐρώτησις, *Verbum DEI num creatum an increatum?* p. 532. Incipit: Τὰ λόγια Κυρίου κτιστά εἰσιν ἢ ἄκτιστα. Vertit Gretſerus. Idem in controverſiam vocatum noſtra ætate. Vide Rev. *Georgii Nitſchii* Beantwortung der Frage, ob die Heilige Schrifft GOtt ſelbſt ſey. Gothæ 1714. 4.

XXXVII. Ἐρώτησις, *quæſtio duplex*, una *de Maria θεοτόκῳ, vivatne an mortua ſit*: altera *num DEus etiamnum creet?* p. 534. Incipit: ἣν λέγετε θεοτόκον, ἀπέθανεν ἢ ζῇ; Vertit Gretſerus.

XXXVIII. Ἐρώτησις, *uter major*, *ſanctificans* (Johannes baptiſta) *an ſanctificatus?* 534. τίς ἐστι παρὰ σοι μείζων. Vertit Gretſerus.

XXXIX. Πρός τινα ἐρωτήσαντα αὐτόν. *Ad aliquem qui percontatus fuerat de diſtinctione mundorum & immundorum eſculentorum, quatenus illa in Novo Teſtamento obſervaretur?* Incipit: Εἰ ἀποχὴν καὶ μετάληψιν ἀκαθάρτων. Vertit Gretſerus. Subjicitur p. 538. ſcholion *Arethæ* de eodem argumento, ἄλλως, Ἀρέθα. notatque Gretſerus ſe in altero Bavarico Codice aliquoties diſſertatiunculis Abucaræ hoc pacto ſubnotata quædam repeриſſe. Et adſcripſiſſe quoque ad oram ſuæ verſionis, aliquot hujusmodi ſcholia Arethæ Epiſcopi Turriani, illius ut videtur Arethæ ſeculo decimo clari, de quo dixi Volumine VII. p. 791. ſeq.

XL. ἐκ τοῦ αὐτοῦ Θεοδώρου Ἐπισκόπου Καρῶν περὶ τοῦ Ἀδάμ. Φωτίου. *Photii excerptum ex eodem Theodoro Epiſcopo Carrarum, de Adami corpore an paſſibili?* p. 541. Incipit: χρὴ εἰδέναι. Vertit Gretſerus.

XLI. Τί ἐστι θάνατος; καὶ πῶς θανατοῦται ὁ θάνατος; (δοξάζει γάρ καὶ τοῦτο ὁ ἐκκλησία) καὶ ἰδοὺ ἀποθνήσκομεν. *Quid ſit mors, & quomodo mors morti dedatur (nam & hoc docet Eccleſia) &, ecce morimur.* p. 540. Incipit: θάνατος οὔτε οὐσία ἐστίν. Vertit Gretſerus.

XLII. Σύντομος διδασκαλία περὶ θείων ὀνομάτων, τῶν τε κοινῶν Τριάδος, καὶ τῶν ἰδικῶν ἑκάστου τῆς Τριάδος. *Brevis doctrina de Divinis nominibus, tam communibus ſanctiſſimæ Trinitatis, quàm propriis cujusque Perſonæ.* p. 542-547. Incipit: ἔστι ὀνόματα κοινά διὰ τῆς ἁγίας Τριάδος διήκοντα. Vertit Gretſerus.

Hæc opuſcula XLII. ad calcem Hodegi Anaſtaſiani utraque lingva primus Ingolſtadii edidit *Jacobus Gretſerus* S. I. 1606. 4. unde recuſa ſunt Latine quidem in Bibliotheca Patrum edit. Colonienſis A. 1618. Tomo IX. & Lugdunenſis A. 1677. Tomo XVI. Græce & Latine vero in auctario Ducæano Pariſ. 1624. Tomo I. & in Bibliotheca Patrum Pariſ. 1644. & 1654. Tomo. XI. Ex illis XLII. opuſculis *Gilbertus Genbrar-*

brardus Latine verterat hæc quindecim, quæ cum Gretseriana editione sic licebit conferre:

Genebr. I. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
Gretser. III. XVI. VIII. VII. XXV. XXXII. IX. X. XI. XXIII. XIII. XIV. XXXIII. XXXI. I.

Exstant ex Genebrardi versione in Bibliotheca Patrum *Parisiensi* A. 1575. Tomo V. & A. 1579. Tomo IV. Etiam tria ex his opusculis Latine, *Francisco Turriano* interprete, in lucem emiserat H. Canisius Tomo IV. Antiquæ Lectionis, nimirum XXVII. XXVIII. & XXIX. Ingolstad. 1603. 4. recusa in Bibliothecæ Patrum Coloniensis supplemento sive Tomo XV. A. 1622. vulgato, & in Parisiensi *A.* 1654. Tomo IV. His denique accedit

XLIII. Περὶ ἑνώσεως καὶ σαρκώσεως, καὶ ὅτι ἡ μὲν ὑπόστασις ἐσαρκώθη, ἡ δὲ φύσις τῆς Θεότητος ἡνώθη τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἐν ὑποστάσει τοῦ Θεοῦ λόγου. *De unione & incarnatione, quodque Persona fuerit incarnata. Divina autem Natura Humanæ unita in Persona DEI verbi.* Hoc opusculum ex MS. Bodlejano primus edidit Latinamque versionem adjunxit *Andreas Arnoldus* Norimbergensis, *Paris.* 1685. 8. ad calcem Syntagmatis doctrinæ ad Clericos & *Laicos* sub *S.* Athanasii nomine, & Valentiniani ac *Marciani* Impp. Epistolarum binarum ad *Leonem M.* Incipit: ἡ μὲν σάρκωσίς ἐστιν ἐνανθρώπησις. Idem Opusculum *MS.* in Bibl. Cæsarea memoratur à Lambecio V. p. 78.

* Theodorus *Ægyptius* Episcopus, Martyr sub Diocletiano. Eusebius VIII. 13. p. 308.

Theodorus *Alaniensis* sive Alaniæ Episcopus, cujus sermo in CHristi sepulturam, qui incipit: ἀναβάλλεται μὲν ὁ Ἰησοῦς. Allatio memoratur, libro de Simeonibus. p. 82.

Theodorus *Alexandrinus* Monachus post sæculi sexti clarus initia (non demum A. 601. ut clariss. Caveo visum) & Severianorum addictus partibus, cujus ἔλεγχον sive confutationem Themistii Agnoetarum Patroni, & adversus ejus responsionem Vindicias tribus libris scriptas memorat Photius Cod. 108. De hoc Theodoro Alexandrino Facundus II. 3. Alius Theodorus Alexandrinus Episcopus cui A. 610. Joannes Eleemosynarius successit.

Theodorus *Anagnostes* sive Lector, scriptor Historiæ *Eccles.* de quo dixi Volumine VI. p. 128. seq.

Theodorus *Anagnostes* JCtus, cujus Græcam *Synopsin* Canonum citat Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Mystagog. pag. 398. &c.

* Theo-

* Theodorus *Amathuntis* Cypri Episcopus, apud Baron. ad A. C. 614. n. 15. Vide, *Trimithuntis*.

* Theodorus *Antecessor*, in Pandectarum proœmio laudatus inter cæteros JCtos. De hoc Corippus: *hic Theodorus adest patria gravitate Magister*.

Theodorus *Antidensis* sive Antidorum Episcopus, cujus expositionem Græcam Missæ laudat Allatius de purgator. p. 108. & contra Creyghtonum p. 159. & contra Hottingerum p. 11. 87. seq. 120. 132. & de consensu p. 1185. Ejusd. ad Basilium Phytiæ Episcopum p. 1142.

Theodorus *Antiochenus*, idem cum Mopsvesteno, de quo supra.

Theodorus *Antiochenus Episcopus*, vide in *Hagiopolitano*.

* Theodorus M. Antonii liberorum pædagogus perfidus. Plutarch. in Antonii vita p. 953.

Theodorus *Asinæus* è Porphyrii schola, teste Photio, Cod. 242. p. 563. Platonicus Nemesio c. 2. ubi citatur ejus liber ὅτι ἡ ψυχὴ πάντα τὰ εἴδη. Hunc Proclus laudat passim Commentariis in Platonis Timæum & alibi. Vide supra T. VIII. p. 551.

* Theodorus *Atheniensis* pictor, de quo Laërtius II. 104. meminit ex Menodoto.

Theodorus *Atheniensis* Episcopus, qvi post Marcum Ephesium primus classicum in Florentinam Synodum cecinit.

Theodorus ἄθεος aliis θεός, Aristippi μητροδιδάκτου & Anniceridis, Dionysiique Dialectici discipulus, ut narrat Laërtius: Zenonis quoque Citiei, Brysonis & Pyrrhonis teste Suida in θεόδ. Philosophus cujus sectatores θεοδώρειοι, Vide *Laërtium* II. 86. 97. seq. IV. 23. VI. 97. & de scripto περὶ θεῶν quod ad hunc Theodorum referebatur, id. II. 97. & quæ notavi ad *Sextum Empiricum* lib. IX. sect. 51. Quidam nihil à Theodoro scriptum affirmarunt, ut patet ex Laërtii I. 19. At Svidæ si credimus, ἔγραψε πολλά, *multa scripsit*.

THEODORUS BALSAMON (à Georgio a) & Michaële b) Balsamone

a) *Georgii* Balsamonis Græci qui in Cardinalis Salviati familia vixit, Carmina & soluta oratione quædam exstare scripsit Lilius Gyraldus de Poëtis sui temporis, dialogo II. Salviatus ille obiit Ravennæ A. 1553. Ex scriptis hujus Balsamonis nec ego quicquam vidi, nec à Gyraldo, aut diatriba de Georgiis pag. 383. ab Allatio quicquam commemoratur.

b) *Michaël* Balsamo magnæ Eccl. CPol. Chartophylax & Archidiaconus, Synodo Florentinæ A. C. 1438. subscripsit sed invitus ut ipse postea professus est in *anaphora cleri CPolitani* quam reversus CPolim composuit & ex qua loca affert Allatius de consensu utriusque Ecclesiæ III, 2. & 3. Inter alia p. 922. legas Balsamonem hunc conquerentem

mone diſtingvendus) in Eccleſia patria CPolitana varias dignitates c) obiit, Patriarchatus quoque Antiocheni titulo atque inſigniis decoratus, licet Antiochia in Latinorum fuiſſet poteſtate jam ab A. 1100. d.) Etiam ſpes illi ab Imp. Iſaacio Angelo Comneno e) facta eſt, quod A. C. 1191. Nicetæ Muntani in Patriarchatu CPolitano eſſet ſucceſſurus, modo ipſe utpote legum & canonum peritiſſimus * demonſtraret translationem Epiſcoporum de ſede una in aliam iiſdem neutiquam repugnare. Quod cum demonſtraſſet, translationisque jus Imperatoriis etiam litteris confirmatum eſſet, non tamen Antiochenus Balſamon ſed Doſitheus Hieroſolymitanus translatus ad Conſtantinopolitanam ſedem, & ad Patriarchatum hunc evectus fuit f) *Maxima* tamen haud dubie Theodori Balſamonis eſt gloria, quod conſiliis & ſcriptis promeruit, ut unus omnium ſua ætate juris omnis, Eccleſiaſtici maxime conſultiſſimus haberetur, ἀνὴρ ὑπὲρ τοὺς τότε πάντας νομομαθής, g) ſive ut Joannis Citri Epiſcopi h) verbis dicam, τριβων ἐς ἀκριβὲς τῶν νομικῶν καὶ κανονικῶν νομοθεμάτων, καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν τούτοις περιαδόμενος, *accurate percallens leges civiles & canonicas conſtitutiones, & hoc nomine omnium ore decantatiſſimus.* Philotheo Patriarchæ CPol. in refutatione ſcriptorum ab Harmenopulo anathematiſmorum ** σοφὸς νομοφύλαξ ὁ ἐν νόμοις τε καὶ κανόσι πολυμαθέστατος καὶ σοφώτατος, *eruditus nomophylax & in legibus ac canonibus ſumme inſtructiſſimus & ſapientiſſimus.*

minas contra Græcos præſentes jactatas Pontificis, ἀπειλὴν μονονουχὶ διαῤῥήδην βοῶσαν, *aut una cum Papa ſentirent, ſicque largiſſimis donis, gratiis ac dignitatibus cumulati in Patriam redirent: aut fame & ſiti confecti exſiccatique poſtmodum occulta neci addicerentur,* ἢ λιμῷ καὶ δίψῃ [illegible] ἀθανάτῳ παραπεμφθῆναι [illegible]. Alius qvoqve fuit Balſamon Theſſalonicenſis, clarus circa A. 1350. cujus Epiſtolam ad Nicephorum Gregoram edidit Græce & Latine Jo. Boivinus V. Cl. ante T. 1. Hiſt. Byz. Gregoræ Pariſ. 1702 fol.

c) Diaconi magnæ Eccleſiæ CPol. Nomophylacis, Chartophylacis ſive ſigilli Patriarchalis & archivi cuſtodis, & præpoſiti ædis S. Mariæ ad Blachernas. Vide Gvil. Beveregium prolegom. ad Tom. 1. Synodici.

d) Baron. ad A. 1100. num. 9.

e) Nicetas Choniates in Iſaacio Angelo lib. 2. c. 4. p. 440.

* ὡς νόμους καὶ κανόνας ἀκριβωσάμενος. id.

f) Καὶ ὁ μὲν Ἀντιοχείας πάλιν Ἀντιοχείας ἐλέγετο, καὶ ὁ Δοσίθεος ἀπὸ τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων θώκου εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀγόμενος. id.

g) Nicetas l. c.

h) Reſponſis ad interrogationes Conſtantini Cabaſilæ Dyrrhachii Archiep. qvas Balſamone jam defuncto ſcripſit, libro V juris Græco Rom. p. 333. Qvanqvam non in omnibus tuto ſeqvendas Balſamonis ſententias libere ibidem Joannes profitetur.

** id. lib. IV. p. 288.

Vixisse adfirmat, & ad Marci Patriarchæ Alexandrini quæstiones i) respondisse traditur A. C. 1203. paullo ante scilicet quam CPolis a Latinis caperetur: sed Allatius k) quidem numerum illum non dubitat corruptum esse, ut sane est necesse, cum Georgius cujus Patriarchæ tempore Marcus Alex. Balsamonem consuluisse eodem loco traditur, jam diem obierit A. 1198. l) Idem allatius non uno in loco m) in Balsamonem ut Latinæ Ecclesiæ infamatorem & schismatis Græcorum defensorem fervidum acriter ut solet, Baronii exemplo invehitur.

Septuaginta circiter annis post *Jo. Zonaram* Canonibus Ecclesiasticis illustrandis animum appulit Balsamon, qvi passim libenter ejus verbis & sententiis n) utitor, & semel laudat etiam de nomine, in Scholiis ad Epistolam Canonicam S. Athanasii T. 2. *Synodici* Beveregiani p. 37. [illegible] Ζωναρᾶς [illegible] Unde falluntur qvi cum Natali Alexandro o) Balsamonem ante Zonaræ tempora floruisse, verisimilius putant: atqve si ætatis rationem qvæ ipsi probe erat cognita habere voluisset Eruditiss. Beveregius, Zonaræ scholiis Balsamoniana, ut fit in MS. Basil. non hæc illis in præclaro illo suo Synodico præmisisset. Sed auctoritati & eruditioni Balsamonis primum locum concedere maluit. Itaqve idem Balsomoni & Zonaræ scholiis subjecit scholia *Alexii Aristeni*, magni Oeconomi, licet & ille (post Zonaram qvidem sed) ante Balsamonem scripserit, & ab eo laudetur ad Can. VI. Apostolicum & ad Trullanum XXXVII.

Theodori Balsamonis Scripta.

I. *Scholia in Canones* Conciliorum patrumqve, & hisce præmissum *Photii* Patriarchæ *Nomocanonem*, sive Legum Imperatoriarum & Ecclesiasticorum Canonum Concordiam. Hoc præcipuum opus, jussu Imperatoris

i) lib. V. juris Græco Rom. p 362.
k) lib. 2. de cons. usu utriusqve Ecclesiæ cap. 13 §. 4. Idem monuit Beveregius in prolegom ad T. 1. magni Synodici pag. XL.
l) Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 736.
m) de consensu utriusqve Eccles. p. 703 & de interstitiis ordinum apud Græcos p. 128. seq.
n) *Corrector & plagiarius Zonaræ* dicitur Balsamon à Nortono Knatchbull in notis ad Actor. XIV. 23 Confer W. E. Tentzeln diss. de duplici baptismo Constantini Magni § 16.
o) Natalis Alex. Hist. Eccles. Sec. XI & XII. p. 51. T. VI edit. in fol. *Balsamonem ex Zonara mutuatum falso conjicere videntur eruditi viri: immo potius hunc ex Balsamone hausisse duxerim, quem ante ipsum floruisse verisimilius est.*

inde se suppleta Nomocanonem Photii, Balsamonis scholiis illustratum Græce ex Cod. Bibl. Palatinæ vulgavit *Henricus Justellus* Paris. 1615. 4. atqve secundis curis collata editione Anni 1620. & Mazariniano Codice, nec non Photii præfatione ex MS. Bibl. Bodlej. præmissa, Paris. 1661. fol. in Bibliothecæ Canonicæ Tomo secundo p. 785. Scholia vero *in Canones* Conciliorum ac Patrum longe integriora ex Codicibus Bodlejano, Ætonensi & Basileensi Amerbachiano habemus Græce & Latine vulgata in laudato *Guil. Beveregii* Synodico Oxon. 1672. fol. duobus Volum. una cum scholiis Jo. Zonaræ & Alexii Aristeni in eosdem canones & Matthæi Blastaris syntagmate Canonum Legum, Alphabetico. De Codice insigni Cæsareo hujus operis vide *Lambecium* VI. p. 51. seq.

II. *Τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων συλλογή. Constitutionum* Imperatoriarum *de rebus Ecclesiasticis libri III.* 1) ex Codice, 2) ex Digestis & Institutt. atque 3) ex Novellis Sub *Paratitlorum* nomine edidit *Jo Leunclavius* Latine Francof. A. 1593. 8. Sed Græce cum Leunclavii versione & duobus notatorum libris, *Caroliqve Annibalis Fabrotti*, qui versionem cum Græcis MSS. contulit, notis prodierunt in H. Justelli Bibl. Canonica T. 2. p. 1223. Paris. 1661. fol. Vide & Fabrottum ad Constantinum Manassem p. 193. ubi de Codice *MS.*

III. Responsa varia & Imperatoria edicta caussas Ecclesiasticas spectantia, quæ exstant in libro secundo Juris Græco Romani à Marqv. Frehero Græce & Lat. editi Francof. 1596. ubi Balsamonis nomen occurrit:

1) *Περὶ τοῦ ἐφειμένον εἶναι τῷ βασιλεῖ, ἀνάγειν τὰς ἐπισκοπὰς εἰς μητροπόλεις.* p) *Quod Imperatori permissum sit Episcopatus in metropoles erigere.* p. 130.

2. *Περὶ γάμου θείας καὶ ἀνεψιᾶς μετὰ θείου καὶ ἀνεψιοῦ.* q) *De nuptiis*

3. Περὶ τῶν ψηφισθέντων εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἐκκλησίας. r) *De electis ad orientales Ecclesias* p. 138.

4. Περὶ δικαστηρίου τῶν κληρικῶν s) *de foro clericorum*, p. 139.

5. Περὶ τοῦ πατριαρχικοῦ δικαίου ἐπὶ τὰ μοναστήρια. t) *De jure Pa archico in Monasteria.* p. 140.

6. Περὶ διδασκάλων. u) *De Doctoribus* p. 143.

7. Περὶ δικαιωμάτων τῶν ἁπανταχοῦ ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ κατοχῇ ἀκινήτων. x) *De instrumentis omnium quae ubique Ecclesiarum de pos nem immobilium.* p. 149.

8. Περὶ ἡμερῶν ἀπράκτων y) *de feriis* p. 160.

IV. *Responsa ad quaestiones LXIV. canonicas*, sive de jure Ecc siastico, propositas à *Marco* Alexandrino Patriarcha. Prodierunt in re Orientali cum versione *Enimundi Bonefidii* edito A. 1573. 8. ap Henricum Stephanum, libro tertio, Graece p. 237-300. & Latine 263-309. Et in Jure Graeco Romano *Marquardi Freheri* libro qu to p. 362-394. (Francof. 1596. fol.) ubi p. 388. lacuna supple κυρίε Νικολάε, ut ex Balsamonis Canonum collectione observ Cotelerius T. 1. ad Patres Apostolicos p. 326.

V. Μελέται ἤτοι ἀποκρίσεις *Meditationes sive Responsa* 1) χά τῶν Πατριαρχικῶν προνομιῶν, *de Patriarcharum Privilegiis*. T. VII. j Graeco Rom. p. 442.

2) χάριν τῶν δύο ὀφφικίων, τοῦ τε χαρτοφύλακος καὶ τοῦ πρωτεκδ *de duobus officiis, Chartularii ac Primi Defensoris* p. 453.

3) Χάριν τοῦ λαληθέντος συνοδικῶς ζητήματος, περὶ τοῦ εἰ χρὴ τὸν αὐ καὶ ἕνα δυσὶ ἀνεψιαδέλφαις συνάπτεσθαι, *de disceptata in Synodo quaestio num unus & idem duabus sobrinis jungi debeat* p. 463.

4) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν διδομένων θυμιαμάτων παρὰ τοῦ Πατριάρ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατηχήσεως. *Epistola de incensis quae à Patriarcha d solent eo die quo Catechesis habetur.* p. 470.

5) Μελέτη χάριν τῆς εἰς τοὺς θείους ναοὺς τῶν μοναστηρίων γινομέ μετακλήσεως διὰ σημαντηρίων τριῶν. *Meditatio de convocatione qua ad sacras Monasteriorum aedes per tria signa.* p. 476.

6) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν ὀφειλουσῶν τελεῖσθαι νηστειῶν ἑκάστου ἔτ πεμφθεῖσα πρὸς τοὺς Ἀντιοχεῖς. *Epistola de jejuniis quae peragi debent per sin los annos, missa ad Antiochenses*, & primum Graece ac Latine edita à Jo. Ba tista Cotelerio T. 2. monument. Ecclesiae Graeca p. 492-514. Paris. 1681.

Tom

r) Gr. Bonefidius p. 62. Lat. p. 45. s) id. Gr. p. 7[illegible]. Lat. p. 54. t) id. Gr. p. 71. Lat. p
u) id. Gr. p. 61. Lat. p. 44. x) id. Gr. p. 109. Lat. p. 79. y) id. Gr. p. 82. Lat. p.

nachis ad *Theodosium* Monachum καθηγητὴν τῶν κατὰ Παπίκιον μοναστηρίων præpositum Papicii Monasteriorum. Edita ab eodem Cotelerio T. 3. monument. p. 473. 494. Paris. 1686. 4.

Nicolaus Comnenus *Papadopoli* in prænotionibus *Mystagogicis* p. 3. citat. Athenagoræ testimonium ex Balsamonis *respons. ad Episc. Cypri*, qvo monet Ordinationis negotium negotiorum omnium in Ecclesia maximum ac divinissimum ab ipsis fuisse habitum Apostolis.

Theodorus *Byzantius* λογοδαίδαλος sive Rhetor, cujus apud Platonem & alios multos mentio. ὁ ἀπὸ λόγων πολιτικῶν. Laert. II. 104. οὔτε ἐν ταῖς τέχναις ἀκριβὴς οὔτε ἐξέτασιν ἱκανὴν ἐν τοῖς ἐναγωνίοις δεδωκὼς λόγοις judice Dionysio Halic. ubi de Isæo. Ejus contra Thrasybulum & Andocidem Svidas commemorat.

Alius Theodorus *Byzantius* Rhetor, idem Diaconus & sectâ Monothelita, cujus dubitationes confutantur à S. Maximo Confessore T. 2. Opp. p. 116. seq.

* Theodorus *Campedonensis*, monachus S. Galli qui Latine vitam S. Magni Præceptoris sui scripsit, editam ab Henr. Canisio T. V. Lect. Antiqv. p. 911. & Goldasto T. 1. rerum Alemann. Vide Sandii notas ad Vossium de Historicis Latinis.

* Theodorus *Cancellarius* apud S. Maximum Confessorem T. 2. p. 259.

* Theodorus *Cantuariensis* Archiepiscopus A. C. 690. defunctus, cujus *Pœnitentiale* cum notis Jacobi Petiti prodiit Paris. 1679. 4. duobus Vol. Non integrum tamen sed ex prolixiore opere tantum excerpta

*Theodorus *Erechthienſis*, pater Iſocratis Rhetoris teſte Plutarcho & Photio, apud quos Ἐρεχθιεὺς pro ἀρχιερεὺς legendum ex Stephano in Ἐρεχθιεὺς notat Menagius p. 119. ad Laërt.

Theodorus *Gadarenus* Rhetor, cujus auditor Rhodi fuit Tiberius Imp. Vide ſupra lib. IV. c. 32. p. 488. citatur à Qvintiliano, Theone in progymnaſm. Longino, Fortunatiano aliisqve. Vide Grangæum ad Juvenal. VII. 177. Caſaubonum ad Sveton. Tiber. c. 57. Ab hoc fuit etiam Theodorea ſecta, Straboni & aliis memorata. Scripta ejus apud Svidam: libri tres περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων. Περὶ ἱστορίας α΄. Περὶ θέσεως α΄. Περὶ διαλέκτου ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β΄. Περὶ πολιτείας β΄. Περὶ κοίλης Συρίας α΄. Περὶ ῥητορικῆς δυνάμεως α΄.

Theodorus *Gaſta* iconomachus, qvi cum Theodoro Crithino ſubjicitur anathemati in Concilio CPol. A. 869.

Theodorus *Galata* cujus teſtimonium contra imagines affert & oppugnat Nicephorus CPol. in antirrheticis MSS. Hic eſt Theodorus qvi à qvibuſdam dictus a) *crithinus* ſive *hordeaceus*, per contemtum, ut Dinarchum appellabant Demoſthenem κρίθινον, teſte Hermogene.

THEODORUS GAZA *Theſſalonicæ honeſto loco natus, Amurathe Græciam omnem victricibus armis quatiente in Italiam* aa) *venit, acumine fertilitateqve ingenii nemini ſecundus, qvum Græcos omnes lingvæ peritia eruditoqve judicio ſuperaret.* Victorino *autem* Fletrenſe b) *magiſtro uſus, usqve adeo copioſe & diligenter Latinas litteras didicit, ut longe omnium Latiniſſime ſcriberet, nec plane dignoſci poſſet, an exactius & certius ab eo Latina Græce, an ipſa Græca Latine verterentur.* Hiſtorias *enim* Ariſtotelis de Animalibus b) & Theophraſti de plantis *ita Latinas fecit, ut Romanæ Lingvæ facultatem, qvum nova vocabula ſollerter effingeret, audaci ſed generoſa translatione locupletavit. Tanta porro felicitate librum* Marci Tullii de ſenectute *Græcum reddiderit, ut peritiſſimi præter adæqvatos ſenſus ipſam qvoqve* Ciceronis *eloquentiæ Majeſtatem ſcite & graviter repræſentantem admirentur. Tranſtulit etiam* Problemata Ariſtotelis & Hippocratis Aphoriſmos,

a) Vide Acta Concilii CPol. A. C. 869 habiti T. V. edit. Harduini p. 878. 881. 915.

aa) Circa A. 1430. Vide Rev. Chriſtiani Frid. Boerneri diſſ. 2. de exulibus Græciæ iisdemqve litterarum in Italia inſtauratoribus Lipſ. 1705. 4.

b) Hujus Victorini Feltrenſis non memini me ſcriptum aliqvod typis editum videre. Atqve in monumentis illorum temporum altum de eo ſilentium.

c) Ipſe qvidem Gaza profitetur libros ſe illos *non minus eleganter Latine expreſſiſſe qvam Ariſtoteles Græce ſcripſit.* Cæterum Gvil. Rondeletio judice (q. 124. libri de inſectis & Zoophytis c. 18.) dum Latinam lingvam locupletiorem reddere ſtuduit, & Græca mari-

tunic vel ipsius librarii præmio digna redderetur, f) *indignatus subagreste judicium*, Effugere hinc lubet, *inqvit*, postquam optimæ segetes in olfa- ctu præpingvibus asinis sordescunt: *atque ita in Brutios* g) *ad Sacerdotii sacram sedem contendit. Nec multo post plane senex fato functus est, nec iniqua quidem*

Bb

dem

me fugiens Latinis omnia exprimere voluit, aliquando tenebras rebus ipsis offundit, ita ut de ipsis difficile ancepsqve judicium reliqverit. Alia in eo reprehendit Jul. Cæsar Scaliger ad Aristotelem de Plantis lib. 2. p. 411. cujus locum dedi lib. III. cap. XI. p. 313.

d) Lepidus error Jo. Christophori Rudigeri, qvi sub Adolphi Clarmundi nomine vitas clarorum Virorum Germanice edidit parte IV. p. 56. in Gazæ vita: So wohl der Patriarch zu Constantinopel Bessarion, als auch der Cardinal Nicenus waren sei[ne] besten und guten Freunde, durch deren recommandation er in magna Græcia ein sacerdotium bekommen. Bessario in Epitaphio suo audit Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Nicænus, Patriarcha CPolitanus. Adeoqve Cardinalis Nicænus neutiqvam diversus à Bessarione qvi titulum Patriarchæ CPol. & Archiep. Nicæni tenebat, rem aliis reliqverat. Clarmundum deceperunt Boissardi verba male intellecta lib. 1. imaginum p. 141. *Bessarioni Patriarchæ CPol. & Cardinali Nicæno familiaris fuit & amicus.*

e) Sixto IV. A. 1476. cum ante id tempus Nicolao V. A. 1455. defuncto opus idem, interpretationem suam librorum Aristotelis de animalibus, ipsius susceptam jussu destinasset & Epistola præfixa consecrasset.

f) Qvinqvaginta aureos tulisse narrat Jo. Pierius Valerianus lib. 2. de infelicitate litteratorum p. 159. *cum se totum inauratum iri* à Pontifice *sperasset*. Studiis itaqve *indignatus suis quod tam parca sibi laborum & vigiliarum suarum merces tributa esset, nummos eos primum in Tiberim abjecit, mox ipse hujus indignitate rei exulceratus, insolabili contabuit ægritudine.* Tho. de Pinedo ad Stephanum Byz. p. 306. *Thessalonica, hodie vulgo Italis* Golfo di Saloni, hi *fuit patria Theodori Gazæ, Græcis & Latinis litteris eruditissimi, qui libros Aristotelis de historia animalium Latio jure donatos Sixto summo Pontifici dedicavit, ac eis auro & holoserico pulcre ornatos obtulit, quos cum Pontifex vidisset, interrogavit quanti constaret ornatus ille? Gaza quadraginta coronatis constare dixit: quos ei Sixtus reddi jussit: at præterea nihil, cum vir ille in tanta paupertate vixisset, ut nisi eum Dux Ferrariensis ad se vocasset, fame ipsi moriendum fuisset.* Hæc iisdem verbis Leonhardus Cozzandus lib. 1. de magisterio antiqvorum Philosophorum p. 119.

g) Romæ mortuum esse scribit Matthæus Palmerius in Chron. &. in iconibus Boissardus: sed in Calabriam secessisse atqve ibi obiisse præ moerore tradit etiam Jos. Scaliger in secundis Scaligeranis, Isaac Bullart, Academ. des sciences T. 1. p. 274. Et Jovio qvam Pal-

dem forte, quum in Græcia natus & educatus in Italia, tanquam de utraque lingua bene meritus in magna Græcia tumularetur. Hæc de Gaza Paulus Jovius in Elogiis. Annum quo obiit, ex Matthæi Palmerii aliorumque Chronicis constat fuisse 1478.

Theodori Gazæ scripta Græca.

1. *Grammaticæ Græcæ* libri IV.* Venet. 1495. fol. *Græce* una cum Apollonio Dyscolo & aliis Grammaticis (de qvibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 13) & Florentiæ 1515. 8. in ædibus Philippi Iuntæ una cum Georgio Lecapeno de constructione verborum, & 1526. 8. Item Venetiis 1525. 8. cum aliis Grammaticis (de qvibus Volum. VII. p. 15.) & Parif. 1529. 8. 1540. Basil. 1549. 8.

Latine Liber primus & secundus Erasmo interprete Colon. 1525. 8.

Græce & Latine libri IV. cum interpretatione Latina ab Erasmo, Conr. Heresbachio, Jac. Tusano & Cornel. Croco, Basil. 1522. 4. 1529. 4. 1540. 8. & Liber IV. cum versione & explanationibus Eliæ Andreæ Paris. 1551. 4.

2. *Liber de Mensibus Atticis, Græce* cum Grammatica editus Venet. 1495. fol. Florent. 1515. 8. 1526. 8. Venet. 1525. 8. Basil. 1540. 4. Paris. 1550. 8. *Græce & Latine* cum versione Joannis Perelli Basil. apud Rob. Winterum, 1536. 8. & in Uranologio Petaviano Parif. 1630. fol. Amst. 1703. fol. *Latine* Perelio interprete Parif. 1535. 8. atqve in thesauro antiqvitatum Græcarum Jacobi Gronovii Amst. 1699. fol. Tomo IX. Vide si placet quæ de hoc argumento & Gazæ sententia notavi in Menologio sive libello de mensibus centum circiter populorum edito Hamburgi 1712. 8. pag. 52. seq.

3. *Epistola* ad Franciscum Philelfum *de Origine Turcarum*, cum Leonis Allatii versione in ejus συμμίκτοις T. 2. p. 382-392. Colon. 1653. 8. Verterat etiam *Seb.* Castalio Basil. 1556. quam editionem in Catalogo memoratam Bodlejano non vidi. Plures Gazæ Epistolas atqve in his unam vel alteram ad Demetrium Sguropulum memorat Allatius contra Creyghton p. 18.

Grad

merito maluit assentiri Lambecius VI p. 278. *Apud eundem Gazæ imagini* [illegible] *descriptæ subjectum legitur hoc distichon:*

Amice Roma, parens tua Græcia, Græcia magna.
Est tumulus, lingua gaza utriusque tacet.

* *Similiter scribit Sambucum Gazæ Grammaticam alium ab editis habuisse.* Videtur Gaza citari in Scholiis Græcis ad Euripidis Orestem v. 1525.

Græce versa è Latinis.

4. *Ciceronis libri de Senectute*, in editione Ciceronis Aldina 1523. 8. edente Jo. Baptista Egnatio, & in editione Sturmiana Argentoratensi, aliisqve. Sed & separatim Græce & Latine Ingolstadii 1596. 8.

5. *Ciceronis de Somnio Scipionis*, in iisdem operum M. Tullii editionibus. Et separatim Basil. 1528. 4.

E Græcis versa Latine.

6. *Aristotelis libri IX. Historiæ animalium. De patribus animalium libri IV. & de generatione animalium libri V.* Venet. 1476. fol. atqve Basil. 1533. fol. & in Græcolatinis, ac qvibusdam Latinis operum Aristotelis editionibus.

7. *Aristotelis problemata.* Venet. 1493. fol. Basil. 1537. fol. & in Latinis qvibusdam & in Græco latinis philosophi editionibus.

8. *Theophrasti Historiæ plantarum libri X.* Venet. 1504. fol. Basil 1533. fol. & Paris. 1529. 8 apud Wechelum, & in Græcolatina Theophrasti operum editione Lugd. Bat. 1613. fol. & in Theophrasti Historia plantarum vulgata Græce & Lat. cum commentariis Jo. Bodæi à Stapel. Amst. 1644. fol. Ambo Heinsius & Bodæus Gazæ versionem ad Græca subinde castigarunt. Nam Gazam dum Plinii vestigiis pressius insistit eitiam errores ejus qvandoqve secutum potius qvam Theophrasti fidem, notatum Jo. Matthiolo lib. IV. Epistol. Medicinar. f. 147.

9. *Alexandri* (dubium an Aprodisei) *problematum libri II.* Venet. 1501. fol. ac deinde sæpius. Vide Volum. IV. hujus Bibl. cap. 25. p. 74.

10. *Æliani liber de instruendis aciebus.* Latina Colon. 1524. 8. Paris. 1532. & sæpius cum scriptoribus rei militaris Latinis Vegetio, Frontino &c. & in Græcolatina libri hujus editione Franc. Robortelli, qvi & ipse versionem suam adjunxit, Venet. 1552. 4. & in operibus Æliani, utraqve liugva editis à Conrado Gesnero, Tiguri 1556. fol.

11. *Jo Chrysostomi Homiliæ V. de incomprehensibili DEI natura*, leguntur in Latinis mellitissimi Doctoris editionibus, & in Græcolatina Ducæi T. 1. p. 291. Nam eruditiss. Montfauconus in sua edit. T. 1. p. 444. ut παραφραστικῶς adornatam & verbis ac qvandoqve sententiis redundantem omisit novamqve versionem adornavit.

Inedita.

12. *Dionysii Halicarnassei* de compositione orationis & elocutione, qvomodo fiant epithalamia, epitaphia & panegyrica, Gazam Latine vertisse testatur Volaterranus lib. XV. commentar. Urban. f. 157. & ex eo

Gesnerus: Sed neminem vidi qvi illam interpretationem editam memorasset. Uti nec versionem *Aphorismorum Hippocratis*, laudatam Paulo Jovio in elog. Vel qvod refert Labbeus in bibl. nova MSS. p. 115. *Theodori Gazæ in illud*, omnia a natura fieri, *in Codice Regio 56. cum prolegomenis Rhetorica.*

13. *Mauritii libri de re militari.* De his Gaza præf. ad Alphonsum Regem, præmissa homiliis Chrysostomi jam memoratis: *Quam ob ... post Mauritii illos de re militari libros qvos anno superiori obtuli tibi, ut ju... peritissimo eorumqvæ Imperator ille & gessit & scripsit, has qvinqve Orationes Joannis Chrysostomi converti &c.*

Theodorus *Geometra*, & aliarum Mathematicarum disciplinarum peritus, qvem loqventem inducit Plato in Theæteto. Vide supra in Theodoro Cyrenæo.

Theodorus *Grammaticus* cujus Ἀττικαὶ γλῶσσαι citantur ab Athenæo.

Theodorus *Graptus*, a) Theophanis Grapti frater, qvorum cum aliis γραπτοῖς διςμυρίοις à Græca Ecclesia 27. Dec. qvotannis celebratur memoria. scripsit *Epistolam ad Jo. Cyzicenum Episc.* qvam dat Allatius contra Creyghtonum p. 709. 715. Occurrit & in Theodori hujus vita (de qva dixi supra p. 147.) p. 204. Nam qvæ sub ejus nomine de *Imaginum cultu* exstat disputatio in Combefisii Originibus CPol. p. 159 182 revera Nicephorum CPol auctorem habet. Vide V. Cl. Jo Boivinii notas ad Niceph. Gregoram p. 793. seq. & 796. *Ex oratione* Theodori *de dormientibus* nonnulla affert Allatius de purgatorio p. 211. servata à Gregorio Hieromonacho in Synopsi dogmatum. *Vita S. Nicephori CPol.* à Thodoro composita MS. in Bibl. Regis Christianissimi teste Montfaucono palæographiæ Græcæ p. 72.

Theodorus primùm dictus qvi deinde notus sub nominè *Gregorii* Thavmaturgi, de qvo dixi lib. V. cap. 1. §. 28. p. 247.

Theodorus *Hagiopolites*, idem cum Antiocheno qvi postea fuit Episcopus Mopsvestiæ de qvo supra. Sed fuit etiam alius qvidam Theodorus Antiochenus Archiepiscopus, ex cujus Synodico pro cultu imaginum qvædam

a) *Grapti*, γραπτοῦ sive *inscripti* nomen tulit Theodorus ac similiter ejus frater Theophanes, qvoniam Theophilus Imperator (qvi A. C. 841. obiit) ipsorum frontibus qvod pro imaginum cultu cum tanta animorum contentione pugnaverant, jussit punctim cæsa cute ad carnem & insperso atramento, inscribi jambos ignominiosos *Christicoli*, qvi tum alibi tum in Combefisii fasciculo rerum CPol p. 206. leguntur. Vide Cangii glossar. in γραπτοί, & Nic. Rayæum diss. præliminar. ad Acta Sanctor. T. 2. Junii p. XXI.

qvædam affert Theodorus Studita antirrhetico secundo T. V. Opp. Sermondi p. 124.

Theodorus *Heracleensis* in Thracia Episcopus qvi Synodo Antiochenæ A. 341. interfuit, & de cujus scriptis dixi supra T. VIII. p. 412.

Theodorus *Hermopolites*, Græcus JCtus, cujus scholia in Leges laudat Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Mystagog. p. 402.

Theodorus *Hexapterygus*, mathematicus de qvo Georgius *Acropolita* c. 32. Histor. *Byz.*

Theodorus *Hierapolites*, qvi περὶ ἀγώνων scripserat (teste Athenæo) *de certaminibus* Gymnicis an Musicis? vide Jonsium lib. 1. cap. 16.

Theodorus *Hierosolymitanus* Patriarcha, cujus Synodica exhibetur in Actis Synodi secundæ Nicænæ T. 3. edit Binianæ Concil. p. 532.

Theodorus *Iconiensis* Episcopus, cujus Epistola de Martyrio SS. Cyrici ejusqve matris Julittæ Græce & Lat. cum notis publicata à Combefisio in lectis triumphis Martyrum CHRISTI, Paris 1660. 8. p. 231-241.

Theodorus Iconomachus. Vide supra, in *Galata*, & *Gastus*.

Theodorus *Iliensis* ἐν β' τρωϊκῶν. Svid. in παλαίφατος Ἀβυδηνός.

Theodorus *Imperator*, vide infra, *Lascaris*.

* Theodorus *Lælius* Episcopus Feltrensis sive Tarvisinus, defunctus Romæ A. 1464. cujus *replicam* seu *confutationem appellationis Gregorii de Heimburg à Pii II. bulla contra se emissa ad Concilium generale* exhibet Goldastus in Monarchia Imperii T. 2. p. 1595. Francof. 1614. fol. Appellatio illa Heimburgii una cum Theodori replica, illiqve opposita apologia habentur inter Gregorii de Heimburg scripta junctim edita Francof. 1608. 4.

Theodorus *Lector* CPoli, Justino & Justiniano imperantibus clarus, de cujus scriptis dixi volumine VI. hujus Bibl. P. 128. seq.

Theodorus lapsus, ad qvem Jo. Chrysostomus scripsit, idem cum Theodoro Mopsvesteno.

Theodorus *Lascaris* Imperator ab A. C. 1205. ad 1222. Orationes ejus duas, laudes Patris Joannis Ducæ & Nicææ urbis complexas promisit Joannes Boivin V. C. Orationem in S. Tryphonem Martyrem memorat *Allatius* qvæ incipit: κρῆνα ἐξ ἀγρῦ καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς.

*Theodorus *Lascaris*, Imperator junior ab A. 1255. 1259.

*Theodorus *Logotheta*. Vide infra in Metochita & Muzalone.

* *Fl. Mallius* sive *Manlius* Theodorus doctus & Christianus Vir, cui S. Augustinus dedicavit librum de vita beata, & cujus consulatum A. C. 399.

 diserto

diſerto carmine celebravit *Poeta* Claudianus. Illius Theodori vitam ab Alberto Rubenio ſcriptam edidit Jo. Georgius Grævius Ultrajecti 1994. 12. Ejusdem librum Latine ſcriptum & adhuc ineditum *de rerum natura* memorat Salmſius præf. ad Ampelium, atqve edere voluit Mauſſacus. Huic Mallio Gevartius præter rem tribuebat *Aſtronomicon* libros *Manilii Poetæ*, de qvo dixi in Bibl. Latina.

Theodorus *Mathematicus*, vide in Solenſi, in Aſinæo & Cyrenæo.

Theodorus *Mazarenſis* presbyter in Sicilia ad qvem ſcribit S. Maximus Confeſſor T. 2. p. 134. Sive hic ſive alter ille Rhaitu, fuit Theodorus presbyter, cujus librum pro γνησιότητι ſcriptorum qvæ ſub Dionyſii Areopagitæ nomine feruntur, memorat Photius Cod. 1.

Theodorus *Mechanicus* cui Proclus inſcripſit librum de providentia & fato, qvem dedi Volum. VIII. p. 465.

Theodorus *Mechanicus* junior ſub Juſtiniano cui librum ſuum de ſphæra dicavit Leontius (de qvo dixi lib. III. 18. 4.)

Theodorus *Medicus*, Athenæi Pnevmatici diſcipulus. Laërt. II. 104. idem forſan cujus aliqvot locis meminit Aetius.

Theodorus Medicus junior, ad qvem Libanii & Chriſoſtomi Epiſtolæ.

Theodorus Medicus ad qvem ſcribit Syneſius Epiſt. 115. & fortaſſe 7.

Theodorus Moſchion ſive Muſcienus Medicus qvi citatur ab Alexandro Tralliano p. 81. De hoc infra in Medicis libro VI.

*Theodorus Priſcianus, cujus Medica ſcripta Latina exſtant, Gratiano & Valentiniano II. imperitantibus clarus de qvo dixi in Bibl. Latina IV. 12.

Theodorus a) *Meliteniota*, magnus Sacellarius magnæ Eccleſiæ CPol. ſcripſit tribiblon Aſtronomicam Syntaxin adhuc ineditam, cujus procœmium & caput primum ex Bibl. Iſ. Voſſii edidit ac latine vertit Iſ. Bullialdus ad calcem Ptolemæi de judicandi facultate & animi principatu. pariſ. 1663. 4. Illud cum breve ſit raroqve obvium, lectu dignum tamen, & de Ptolemæo ſingularia qvædam doceat, hoc loco integrum ſubjicere volui.

ΘΕΟΔΩ-

a) Suſpicior Theodorum hunc ætate non multum diſtare à *Conſtantino Meliteniota* Joannis Becci ſive Vecci Patriarchæ CPolitani ἀετῶ Φέροντι Archidiacono, qvi cum præſule ſuo poſt A. 1284. exul obiit. De illo vide Allatium de conſenſu utriusqve Eccleſiæ p. 773. ſeq. Ejus de unione Latinorum & Græcorum, & de proceſſione Spiritus S. libros Græce & Latine edidit idem Allatius Græcia Orthodoxa T. 2. p. 642. & 765-921. Rom. 1659. 4. Vide & Allatium de Nilis p. 26. de purgatorio p. 626. 684. &c.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΜΕΛΙΤΗΝΙΩΤΟΥ,

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

τῆς μεγάλης ἐκκλησίας

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΡΟ-
ΝΟΜΙΑΝ.

ΘΕΟΣ ἡγείσθω παντὸς ἔργου τε καὶ λόγου, φησί τις τῶν πα-
ῶν σοφῶν, κἀγὼ μετ' αὐτὸ
ι, τῆς παρούσης συντάξεως, καὶ
ξαγαγέτω μοι θεία τῶν λόγων
ωθεν ἐπίπνοια, χεῖρα προτείνων
καὶ ἐπιρρωννὺς ἐν παντὶ τῷ περι-
όντι Θεός. Θεὸς δὲ θεῖον τῷ ὄντι
ον, καὶ οἷον οὐδ' ἧκεν, οὐθ' ἥξει
ε αὐτὸ τοῖς καθ' ἡμᾶς, κατε-
μφθη φιλοσοφία, ἐνέργεια τοῦ
ακαρία γε οὖσα καὶ ἀσχολία, τὰς
ὰ σῶμα πάσας ὅσον οὐδ' ἐς' εἰπεῖν
γειας λαμπρῶς ὑπεραίρουσα. Τῶν
ἐρχομένων χαμαὶ καθάπαξ
ανιστῶσα, τῶν ὁρωμένων δ' ὑπε-
τιθεῖσα, καὶ κοινωνοὺς τῶν
μίου πραγμάτων τοὺς αὐτῆς
οφίμους ποιοῦσα περὶ γῆν στρεφο-
μένους ἔτι, καὶ τὸ δὴ μέγιστον εἰς μί-
σιν ἄγουσα, ὅσον ἐφικτὸν, Θεοῦ.
ἣν ὑμνοῦσι μὲν οἵ τε τρόφιμοι
αὐτῆς, καὶ ὅσοι περ ἀπὸ τῆς συνναόυ
ταύτῃ ποιητικῆς. ὑμνοῦσι δὲ λογο-
ί τε, καὶ οἷς τὸ τὴν γλῶτταν
ίζειν σπουδὴ, πλὴν εἰ μή που
μανίαν ἀπαράγωγον μαίνεται,
μέγα καὶ θεῖον τι χρῆμα,

THEODORI
MELITENIOTÆ,

& Magni Sacellarii magnæ Ecclesiæ

PROOEMIUM IN ASTRONOMIAM.

Isaaco Bullialdo interprete.

A veterum ſapientum qvodam dictum, *Omnis operis & ſermonis dux ſit Deus*; quem ego imitatus dico, hujus, quam aggredior, conſtructionis, cœleſtibus deſuper ſermonibus inſpiratis dux ſit, operantemque comitetur & adiuvet, qui manum ſuam auxiliatricem & confortantem in omnibus adverſis porrigit Deus. Deus, inquam, qui donum revera divinum, quale nunquam largitus ipſe eſt, aut largietur, Philoſophiam noſtris hominibus dedit: quæ beata mentis operatio cum ſit ac quies, omnes corporeas actiones & operationes ſplendore ſuo, præterquam quod dici queat, ſuperat & vincit, ſupra quidem terreſtria erigendo, ſupraque viſibilia collocando alumnos ſuos, terram adhuc incolentes rerum cœleſtium participes reddit, & ad Deum, quantum aſſequi id licet, imitandum promovet. Quam cum ipſius alumnis quotquot Poeticam, cum ea templum commune habentem, colunt, hymnis celebrant. Oratores, quique Græcè loqui ambiunt, niſi inſania incurabili

σοφία. καὶ ὄντως ὑπερφυῶς ἐπαινεῖται, ὡς μηδὲ ἔχειν εἰπεῖν μηδέ τι τῶν παρ' ἡμῖν ἕτερον παμπλήθως ὑπερέχειν τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ οὐδὲ γέγονεν, οὐδ' ἄλλο τι μηδὲ τὸ πρόσρημα τοῦτ' ἐπιφέρεται,* ἀλλ' ἄλλο μᾶλλον σοφίας ἀνθρώπῳ προσήκοι. Οὐκοῦν οὐδ' ἔστιν ἄλλως, μὴ σοφίας ὑπαρχούσης, τὸν ἄνθρωπον καταφανέστατα κάλλιστον καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς λόγῳ τε χρώμενον, καὶ τούτῳ τῶν λοιπῶν μετεχόντων τοῦ ζῆν διαφέροντα.

II. Τῆς τοίνυν σεμνοτάτης φιλοσοφίας τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρήματα τοῦ θεολογικοῦ ὄντα πάντων ὑπεραναβεβηκότα, τὸ κράτιστον καὶ κεφάλαιον. καὶ πάρεστι τὸ τῆς ὑπερνεφοῦς ἀστρονομίας ὑπερβάλλον ὁρᾶν. ἣ τῶν ἄλλων οὖσα καθάπαξ ἐπίπροσθεν, ὕλην μὲν ὑποβέβληται κατὰ τὸν εἰπόντα τὸ μακάριον οὐρανοῦ σῶμα, παρέχει δὲ τήν τε αἰτίαν τῇ λοιπῇ μαθηματικῇ θεωρίᾳ, καὶ ὅλως τὴν γένεσιν, ἀριθμόν τε ἤδη κόσμῳ γενναῖον τὸν σύστοιχον, καὶ ἁρμονικοὺς λόγους καὶ μουσικήν. Τά τε τῶν γραμμῶν οἰκεῖα πάθη, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, σχημα-

cum egregie veneraturque, laudes ejus canunt & prædicant, adeo magna divinaque res est sapientia, tamque eximiè ac excelsè de ea sentiendum, ut aliud quicquam eorum, quæ apud nos mortales valdè multa sunt, cæteris præstare quidquam dicere nequeat. Neque contigit, ut illius alia de re quilibet hoc elogium protulerit, nullam scilicet laudem rem magis quam sapientiam convenire. Nulli itaque alio modo, quàm si sapientia subsit, hominem pulcherrimum, & ratione vera utentem, ob eamque cæteris animantibus viventibus præstantiorem excellentioremque ostendere possibile est.

II. Philosophiæ igitur summo cultu ac veneratione prosequendæ Theoremata, quæ ad rerum cœlestium contemplationem pertinent, Theologiæ scientia supra cæteras seorsimque ab iis sedes sublimiores interim occupante, præcipua inter alia sunt; principatumque obtinent; inque illis nubes, & cuncta meteora superantis Astronomiæ excellentiam speculari licet. Quæ cum cæteras omnes scientias antecellat, materiam quidem, seu objectum in quo versatur, cœli corpus, beatum cuidam dictum, proponit; ipsaque caussa est & omnino genitrix contemplationum, quæ in cæteris Matheseos partibus sunt; cum & numerum ejusdem cum mundo ordinis & naturæ, rationes Harmonicas

* οὐδὲν ἄλλο.

γωγοὺς οὐρανίους καὶ σοφιστὰς ἐν αἰθέρι τοὺς ἀνθρώπους ποιοῦσα. Μὴ * κατ' ἐπιψαύειν γαίης ποσὶ δοκοῦντας, ὅταν ἀστέρων κατὰ νοῦν ἀμφιδρόμους ἰχνεύωσι ἕλικας.

III. Εἴπω τὸ μεῖζον καὶ τελειότερον, οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Καὶ ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, φησὶ πρὸς Ἰὼβ ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν, ᾔνησάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου καὶ ὕμνησαν· τί τ' ἄλλα; Ἀβραὰμ ὁ μακάριος τῶν Ἀσσυρίων ἐκφὺς τῇ πολυθέῳ καθάπαξ ἐνισχημένος πλάνῃ, πρῶτος, εἴη δ' εἰπεῖν καὶ μόνος, τὸν τῶν ὅλων ἔγνω ποιητὴν καὶ Θεὸν πολυΐστωρ ὢν καὶ πανσύνετος, φησί τις ἀνὴρ ἱερὸς, ἀποπροσποιούμενος μὲν τὸ τῶν Ἀσσυρίων ἐγχείρημα, τὴν δὲ τῆς ἀληθείας κατάληψιν ἀρκεῖν ἡγούμενος ἑαυτῷ πρὸς πᾶσαν εὐετηρίαν, ἐπεὶ καὶ μόνην οἶδεν εὐδαιμονίαν ** φιλοσοφία τὴν τῆς ψυχῆς εὐεξίαν· καὶ μέντοι καὶ τὴν ἀληθῆ περὶ Θεοῦ κτησάμενος γνῶσιν, τοῖς κατ' οὐρανὸν θεάμασι τὸν ἡγεμόνα νοῦν ἀκριβῶς ἐπιστήσας·

monicas & Muficam producat generetqve; linearumqve proprietates & affectiones ftabiliat, atqve, ut ita dicam, Oratores cœleftes & Sophiftas æthereos homines reddat; qvi, cùm circumvertentes fe aftrorum revolutiones mente inveftigarint, pedibus terram calcare amplius fe non putant.

III. Qvod maximum verò prefectiffimumqve eft dicam, Cœli enarrant gloriam Dei, & opus manuum ejus annunciat firmamentum; qvo autem momento aftra creata funt, qvi eorum multitudines numerat, & omnibus iis nomina vocat, Deus ad Jobum dicit, magna voce omnes Angeli mei laudaverunt me hymnifqve celebrarunt. Qvid plura? *Abraham* ille beatus in Affyria natus, Deorùmqve plurimorum falfo cultu & errore implicitus, primus, liceat etiam dicere folus, univerforum creatorem & Deum agnovit; cum ipfe multifcius, utqve vir qvidam facer ait, omnium intelligens effet; abdicatoqve *Affyriorum* inftituto, ad felicitatis abundantiam copiamqve rerum omnium, veritatis comprehenfionem fibi fufficere exftimavit; folam fiqvidem unicamqve beatitudinem Philofophiam, qvi animæ bonus rectufqve habitus eft, ipfe noverat. Veram fiqvidem de Deo fcientiam & cognitionem fuit adfeqvutus, ubi mentis, qvæ pars in

* πετ' ** φιλοσοφίαν

† Pfalm XIX. 1. Job. XXXVIIII. 7.

κράτιστος ὢν τὰ τοιαῦτα, καὶ ξύμπασαν ἀστρονομίαν ἔχων τὴν ἐπιστήμην.

IV. Ἔχω καὶ τόδε προσθῆναι, καὶ ὄντως ἐπὶ καιρόν. Πολιτευόμενος μὲν γὰρ τῇ καθ' ἡμᾶς φύσει δι' ἡμᾶς ὁ Σωτήρ· μυρίων δὲ ὅσων θαυμάτων χρησάμενος ἐπιδείξεσι, τέλος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐπιθεμένου τούτῳ φθόνου κακῶς, ἑκὼν ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀνάγεται, καὶ πάσχει σαρκί· Τότε τοίνυν πρός γε τοῖς ἄλλοις παραδόξως γεγενημένοις καὶ σκότος ἡλίου καταχεόμενον ἦν τοῖς ἠκριβωκόσι ἀκριβῶς τὰ οὐράνια, πάντων μάλιστα παρέχον μανθάνειν Θεὸν εἶναι τὸν ξύλῳ μετεωρισθέντα τῆς καταδίκης· τὴν μὲν γὰρ ἑκάστοτε γιγνομένην ἐκλειπτικὴν φαντασίαν τοῦ τῆς ἡμέρας ὀφθαλμοῦ λαμπροτάτου, ἐκ τῶν περὶ τὴν συνοδικὴν συζυγίαν τῆς σελήνης ἐπιπροσθήσεων ἔστιν ὁρᾶν τῷ τῆς φύσεως ἀποτελουμένην ὅρῳ, [illegible] μόνης κεκτημένην χρείαν [illegible] ἔτι γε μὴν καὶ τὸ πρῶτον [illegible] μέρος, τοῦτ' αὐτὸ καὶ [illegible] ἀναπληρούμενον, ὥσπερ [illegible] λευταίως ἐπισκοτούμενον, [illegible] θαιρόμενον ὕστατον· [illegible] τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις [illegible] μερῶν φανταζόμενον [illegible] ἢ ἐν τῷ Σωτῆρος [illegible] μένη, [illegible] νομικοῦ θυομένου φάσκα, [illegible]

homine princip[illegible] ligentiqve app[illegible] bus cælestibus [illegible] ptis universæ [illegible] acqvisivit.

IV. H[illegible] opportun[illegible] [illegible]

* Πάσχα

σθῆναι σὺν θαύματι τῆς σελήνης οὔσης ἐκ διαμέτρου, κἀκεῖθεν δραμούσης ἀχρόνως πρὸς σύνοδον· Καὶ αὖθις αὖ τῆς προτέρας τυχούσης ἐκτόπως στάσεως, καὶ τοῖς ὅλοις ἐπὶ τρισὶν ὅλαις ὥραις οὕτω διαμεῖναι μετὰ τὸν τοῦ πρώτου ἐκλείποντος χρόνον, τοῦ δ' αὖ ὕστερον πρώτου· πρὸς ἣν καὶ ζόφον πᾶσαν κατὰ ταυτὸν τὴν ὑφ' ἡλίου ἀνίσχοντος ἄχρι καὶ δυομένου μεγάλως ἐκπλήττοντα, καὶ τὸ θεῖον δεικνῦντα τῆς τοῦ σταυρωθέντος ἰσχύος, μόνος ἂν εἰδείη σαφῶς ὅ γ' εἰς τοὔσχατον ἀστρονομίας ἰών· ἔνθεν τοι καὶ γνοίη μάλα ἀκριβῶς, εἰ μὴ συντίθοιτο ἐθελοκακεῖν, χρώμενος * ὡς περεὶ παιδοτρίβῃ, τῇ τῶν οὐρανίων ἐπιστημονικῇ θεωρίᾳ, τἀληθὲς ἤδη προαγγελλούσῃ μὴ ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι, θεάνθρωπον δὲ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον. Εἰ δὴ καὶ τὸ νυκτερινὸν τότε σκότος ἐν μεσημβρίᾳ, μὴ συμβὰν, ἧπερ δοκεῖ τῇ τέχνῃ, φύσεως πάντως ἀκολουθίᾳ, Θεοῦ δὲ θαυμασίως προστάγματι.

V. Ὥστε ἔξεστι μὴν ὄντως ὡς θεσπέσιόν τι χρῆμα καὶ κάλλιστον, τὴν ἐν ἀνθρώποις τιμιωτάτην καὶ θειοτάτην τῆς λοιπῆς θεωρίας ἔχουσα τάξιν, τὴν ὑπέρσεμνον ἀστρονομίαν· καὶ ἄνω βαίνουσαν προσειπεῖν, ἀλλὰ καὶ τρόπον κήρυκος σεβασμιωτάτου παρ' ἡμᾶς ἥκειν πρὸς τοῦ Θεοῦ, πᾶσι, δεικνῦσαν τοῖς καλῶς ξυνορῶσι τὸ

* ὡσπερεὶ.

oppoſita, & illinc ad conjunctionem inceſſanter currente, incidit, conjuncta miraculo fuit viſa. *S*tatum rurſus, qvi in pricipio fuit, hæc eclipſis mirabiliter retinuit; ita ut ab initio & poſt ſolidas per tres horas deficiens & obſcuratus totus Sol permanſerit. Tenebras porro, qvæ terrarum orbem ab Oriente ad occaſum protenſum terruerunt, qvæqve virium ac potentiæ crucifixi magnitudinem oſtendere, ſolus inconſuetas fuiſſe noverit, qvi ad *A*ſtronomiæ intimos penitiſſimoſqve receſſus penetrarit. Ex qvibus, niſi data opera malignus eſſe qvis velit, cœleſtium contemplatione ſcientifica, qvæ non hominem ſimplicem, ſed Deum hominem in ligno pendentem declarat & prædicat, tanqvam præceptore uſus veritatem hanc certè admodum cognoverit. Tenebræ ſiqvidem nocturnæ, qvæ meridiano tempore contigerunt, ſecundum Aſtronomicæ artis dogmata naturæ leges non ſecutæ, ſed jubente ac præcipiente Deo ſunt portentoſe obortæ.

V. Tanqvam ergo rem aliqvam revera admirabilem ac pulcherrimam, qvæ inter homines ſcientiaſqve ceteras locum maximè ſublimem & divinis proximum occupat, Aſtronomiam ſupra modum venerandam, adqve ſuperiora ſcandentem appellare, qvin etiam præconis vices adorandi obeuntem à

δίον, καὶ λαμπρῶς ἀπαγγέλλουσαν ὑπὲρ ἀνθρώπων αὐτὸν γενόμενον ἄνθρωπον Θεὸν αὖθις μένοντα, καὶ τῷ τῆς σαρκὸς προσλήμματι πᾶσαν ἐπὶ σταυροῦ τὴν φύσιν ἀνανεούμενον. Ἀστρονομίαν καὶ γὰρ πρὸς Θεοῦ δι' ἀγγέλου παλαιὸς λόγος καὶ ἀληθῶς ἔχων δεδόσθαι τοῖς ἐκ τοῦ Σήθ, εἴην δή.

Deo ad nos profectam dicere possumus, omnibus rectè considerantibus qvod oportet monstrantem, ac clarè annuntiantem, ipsum pro hominibus hominem factum, Deumqve rursus manentem carnis etiam adsumptione omnem in cruce naturam renovare. Astronomiam enim verò vetus veraqve narratio est à Deo per *Angelum Sethi* posteris traditam esse qvod pro comperto qvidem habeatur.

VI. Τὸ μὲν οὖν τοὺς γινομένους ἑκάστοτε σχηματισμοὺς τῶν κινήσεων ἡλίου τε καὶ σελήνης, καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων πρός τε ἀλλήλους καὶ τὴν γῆν θεωρεῖν, τό, τε δὲ ἀστρονομίας προγνωστικόν, τοῦτο δὴ * ταῖς ἀληθέαις εἰδέναι τέλος. Περὶ ὧν ἡ σπουδὴ τῷ Πτολεμαίῳ ἐν τοῖς τρισὶ πρὸς τοῖς δέκα βιβλίοις τῆς μεγάλης συντάξεως, καὶ γνῶσιν ἡγεῖσθαι ταῦτα διὰ φιλοσοφίας ἐπιστημονικὴν περὶ τινων ὑπὸ Θεοῦ παρηγμένων φύσεων ὅπη τε ἔχει, καὶ ὅπως ταῦτα φέρεται, θείοις πειθαρχοῦντα πάντως ὅροις τε καὶ προστάγμασι, μέγα δέδεικται πολλαχόθεν, καὶ ὡς ἀληθῶς ὑπὲρ μέγα τε καὶ ὑπὲρ σπούδαστον.

VI. Occurentium igitur subinde motus Solis & Lunæ cæterarumqve stellarum inter se & ad terram configurationes, contemplari, & qvæ per Astronomiam habetur, prænotionem; qvi veritatum noscendarum finis est, in qvibus asseqvendis tredecim Magnæ constructionis libris compositis operam suam *Ptolemæus* locavit; eaqve scientificam Philosophiæ regulis existimare de qvorumdam à Deo productorum naturis notionem, qvomodo ipsa se habeant, & qva ratione divinis præceptis & decretis prorsus obseqvendo ferantur, magna & ardua multis argumentis demonstrata res est, utqve verum dicam, supra modum magno & summo cultu veneranda.

VII. Τό γε μὲν τὰς δραστικὰς τούτων ποιότητας, καὶ τὴν φυσικὴν τῶν συσχηματισμῶν αὐτῶν ἰδιοτροπίαν, αἰτίαν τῶν περὶ ἡμᾶς συμπτωμάτων τίθεσθαι, καταψευδομένους

VII. Qvalitates autem ipsorum activas, & naturalem configurationum peculiarem modum, causam eorum, qvæ hominibus accidunt, cœlestibus corporibus falsa tribuendo

* τὰς ἀληθείας.

τῶν οὐρανίων, καὶ τῆς τούτων κινήσεως τὰς γενέσεις π·έχειν, καὶ τὰ ξυμβαίνοντα, κἀντεῦθεν δοκεῖν τὴν τῶν μελλόντων ἔχειν εἰδέναι πρόγνωσιν, ὃ δὴ τῆς ἀστρολογικῆς, τῆς δ' αὐτῆς καὶ μαθηματικῆς λαχούσης ἐξαιρέτως κεκλῆσθαι, πολυασχόλου ματαιότητός ἐστι, τῇ τῶν ἄστρων κινήσει τὰ ἡμέτερα συμφερούσης· Τοῦτο τοίνυν πρὸς τὸ μηδὲν ὑγιὲς κεκτῆσθαι καὶ ἀληθείας ἐχόμενον, καὶ πρὸς πλάνην φέρει καὶ βυθὸν ἀπωλείας τοῖς εὐσεβεῖν ἐθέλουσι πάνυ τοι λυμαινόμενον. Ταῦτ' ἄρα καὶ νόμοι θεῖοι, καὶ θεσπεσίων καὶ θεοπρεπῶν θεσπίσματα διδασκάλων σύνγε τοῖς τὴν μαγικὴν κακοτεχνίαν, καὶ Θεοῦ πόρρω βάλλουσαν, κακῶς καὶ ἀθέως * ἐξησκημένην, καὶ μαθηματικούς, εἴτουν Ἀστρολόγους ὡς εἰκὸς ἀποτροπιάζονται· ἅτε δὴ πρὸς τὰ ἄνω κεχηνότας γε μάτην, καὶ τῇ τούτων κινήσει τὴν ἡμετέραν προσαρτῶντας ζωὴν θεομαχοῦντας ἀντικρὺς, καὶ βαίνοντας ὄντως ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, ἐπὶ κακῷ δήπου τῆς σφῶν αὐτῶν κεφαλῆς, ἐν ἴσῳ δ' εἰπεῖν καὶ ψυχῆς.

VIII. Ἀλλ' ἐκείνους μὲν οὕτω πάντας δὲ ἀξίως τῆς ἡμετέρας ἐξωθοῦσιν αὐλῆς οἱ καλῶς αὐτῆς προϊστάμενοι· ἐγὼ δὲ τούτοις ὅσα καὶ

* ἐξησκημένοις.

do ſtatuerre; exqve illlorum motu genethliaca themata contexere; & accidentia deducere, indeqve prænotionem futurorum haberi poſſe, qvod ad Aſtrologiam, Mathematicæ ſingulari eximioqve nomine inſignitam, pertinet, exiſtimare, otioſæ ſtultitiæ ad aſtrorum motus, tanqvam ad cauſas, humanas actiones referentis opus eſt. Illius igitur artis, qvæ ad qvicqvam boni ſaniqve nihil confert, qvæqve nullam cum veritate affinitatem habet, congnitio in errorem, corruptionis perditioniſqve abyſſum, piè agere volentibus valde perniciosum, abducit. Talia igitur, unà cum Magiæ pravam artem, qvæ hominem à Deo longè projicit, improbe & ſpreto Numine exercentibus, Mathematiciſqve, videlicet Aſtrologis, & leges divinæ, & magiſtrorum Dei cultorum, divinoqve ſpiritu afflatorum oracula jure merito averſantur abominanturqve. Illi qvippe ad corpora ſuperiora oſcitante ore fruſtra reſpicientes, ab eorum motu vitam noſtram pendere, Deum adverſo vultu impugnando, poſitosqve terminos tranſiliendo, ſtatuunt; unde tandem in caput ſuum perniciem animamqve pariter ſuam acceſſunt.

VIII. Sic itaqve omnes illos ex noſtris caulis, qui recte illis præſunt paſtores, merito expellunt. Horum etiam ego, utpote filius Patrum nutricio-

ταῖς πατρᾶσι ἑπόμενος τοῖς ἱεροῖς τροφεῦσι καὶ παιδευταῖς, καὶ παρ' οὐδὲν μὲν ἄγων, καὶ διαπτύων δυοῖν τῶν τῆς ἀστραθεαμονος σοφίας εἰδῶν τὸ δεύτερον, ὡς ἐπίβουλόν τε καὶ σφαλερὸν, καθὸ τὰς τῶν ἐμπεριεχομένων μεταβολὰς διὰ τῶν ἀστέρων συσχηματισμῶν ἀποτελουμένας οἱ περὶ ταῦτα κομψοὶ τηνάλως φασὶν ἐπισκέπτεσθαι, καὶ λίαν ἐπικινδύνως. τὸ πρότερον δὲ τῇ τάξει τε καὶ δυνάμει, καὶ φέρεται γὰρ τὰ πρῶτα κατὰ τῶν ἄλλων, πρὸς μεγίστην ὄνησιν φέρον, καὶ περὶ τὰς τῶν ἀστέρων μόνον κινήσεις ἔχον ἐν λόγῳ τιθέμενος, ἔδοξα πρὸς εὔχρηστον τῆς θεωρίας ὑπομνηματισμὸν ἐμαυτοῦ τε χάριν καὶ τῶν γε προτρεψάντων ἐκ παλαιοτάτων συνήθων, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ βίβλῳ τοῦ παρόντος συντάγματος, ὡς ἐν κεφαλαίοις, ψηφοφοριῶν εἰσαγωγὴν προεκθέσθαι, καὶ ὑποτυπώσασθαι, πρός τε τὴν δευτέραν καὶ τὴν τρίτην μάλα συντείνουσαν· ἧς πέρι πλεῖστα συγγράμματα διεξοδικώτερον εἴργασται τῷ Φιλοσόφῳ Συριανῷ, Θέωνί τε καὶ Πάππῳ τοῖς μαθηματικοῖς, καὶ Ἰωάννῃ Γραμματικῷ τῷ τῆς Ἀλεξάνδρου πολίτῃ· Ἔστι δὲ ἃ ταύτης καὶ παρ' ἡμῶν προσεξεύρηται. Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὰς τῆς μεγάλης συντάξεως ψηφοφορίας τῶν τε πλανωμένων

nutriciorum & pædagogorum vestigiis insistendo, duarum, qvæ circa astra versantur, scientiarum alteram nullo in pretio habeo, utqve deceptricem ac fallacem intutamqve aversor: qvatenus qvæ in mundo mutationes accidunt, ab astrorum positu & configuratione immitti asserunt, qvi eam præcipuè jactant, ac maximo cum periculo profitentur. Ordine verò & facultate primam, primas enim partes hæc adversus alias sibi vindicat, utilissimam ac maximè conducibilem, in astrorum motibus rimandis solummodo versantem plurimi faciens, in *primo* hujus operis *libro*, ut Theoriæ explicationem & in illam commentarium, tam mei, qvam hortatorum mihi ab antiqvo familiarium causa faciliorem exhiberem, calculi absolvendi isagogen præmittere, & compendiosè declarare decrevi, qvæ ad ea, qvæ secundo ac tertio libro continentur, percipienda valde conducat. Qvo de calculo in diffusioribus amplioribusqve commentariis Philosophus *Syrianus*, *Theon* & *Pappus*, & *Johannes Grammaticus* civis Alexandrinus tractarunt; cui calculi subducendi methodo à nobis reperta qvædam adjecta sunt. In *secundo* verò *libro* calculi in Planetis ac fixis instituendi Magnæ constructionis modum planiori methodo tractare exemplisque faciliorem reddere; simulqve numerandi rationes

καὶ ἀπλανῶν, μεθοδικώτερον ἐφοδεῦσαι καὶ ὑποδείγμασιν εὐχερέσι ἐργάσασθαι, ἀναγράψασθαι ἅμα καὶ τὰς τῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας ὡς ἐν ὑποδείγμασι, καὶ δεῖξαι τὴν ἀμφοτέρων ἐν ἅπασι συμφωνίαν. Εἶτα καὶ τὴν τρίτην τὰς τῶν Περσικῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας περιέχουσαν συμπεράναι τῆς παρούσης συντάξεως, ἥπερ ἀστρονομικὴ τρίβιβλος τοὔνομα. Τοῖς μὲν ἄλλοις πάντως ἀχρεία καὶ παρορᾶσθαι δικαία. Ἀλλὰ τοῖς γε πρὸς τὸν λόγον κεκινηκόσιν ἡμᾶς ἑταίροις χρήσιμος, καὶ τῆς τοιαύτης θεωρίας ὑπόμνησις, καὶ μοί γε τῷ γεννησαμένῳ Θεοδώρῳ τῷ Μελιτηνιώτῃ, ἐκφύντι μὲν ἤδη τῆς Κωνσταντίνου καὶ νέας Ῥώμης, τελοῦντι δ' εἰς τὴν ἐν Χριστῷ διακονίαν, * κἀκ τῆς ἀξίας συγκλήτου τῆς ἱερᾶς μεγάλῳ Σακελλαρίῳ καὶ διδασκάλῳ τῶν διδασκάλων τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, καὶ Ἀρχιδιακόνῳ τοῦ εὐαγοῦς βασιλικοῦ κλήρου. Καὶ δὴ τῆς ἀστρονομικῆς τριβίβλου ταύτης ἡ πρώτη, ἡ ψηφοφοριῶν εἰσαγωγὴ περιέχει ταυτί.

τοῦ αὐτοῦ κεφάλαιον α.

Τί ἐστιν ἀστρονομία, καὶ παρὰ τίνων εὑρεθεῖσα τὸ ἐξ ἀρχῆς ἦλθεν εἰς ἕλληνας ὕστερον. Τίς τε ὁ σκόπος τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης συντάξεως.

IX. Ἀστρονομία ἐστὶ τέχνη περὶ τὰ οὐράνια σώματα καταγινομένη, τέλος

tiones in canonibus manualibsu exhibitas per exemplorum modum in eo describere, amborumque in omnibus consensum ostendere statui. Hujus verò nostræ constructionis *libro tertio*, *Persicarum Tabularum* manualium numeros & calculum includemus, opusqve nostrum *Astronomicum Tribiblum* appellabimus; cæteris qvidem aliis inutilis erit & jure despectui prorsus habenda. In hanc tamen theoriam commentarius non solum sociis amicisqve, qvi ad scribendum hortatores impulsoresque fuere, utilis erit; sed & mihi ejus authori *Theodoro Meliteniotæ*, qvi Constantinopoli, seu novæ Romæ olim natus, sum inter ministrantes in Christo relatus, & Senatorii ordinis sacri honoribus adeptis Sacellarius magnus factus; & sanctissimæ *Magnæ* Dei Ecclesiæ Doctor Doctorum, ac sancti Imperatorii Cleri Archidiaconus. Hujus itaqve Astronomicæ Tribibli primus Liber, qvi & ad computationes introductio est, hæcce continet:

EJUSDEM CAPUT I.

Qvid sit Astronomia, & à quibus primum inventa ad Græcos postea devenit. Qvis etiam Mathematicæ & magnæ constructionis sit scopus.

IX. Astronomia ars est, qvæ circa cæléstia corpora occupatur & versatu

ἔχουσα τὸ γνῶναι τὰς κινήσεις αὐτῶν. Ἔτι δ' ἀστρονομία ἐστὶ γνῶσις ποσοῦ συνεχοῦς ἀκινήτου. Σφαιρικὴ δὲ καὶ ἀστρονομία καλεῖται, παρονομασθεῖσα ἔκ τε τῆς πρώτης καὶ τιμιωτέρας σφαιρικῆς θεωρίας, τῆς περὶ τῆς πάντα περιεχούσης οὐρανίου σφαίρας, καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἀστέρων θεῖον τῷ ὄντι καὶ κάλλιστον οὖσα μάθημα. ἅτε δὴ καὶ περὶ τὰ θεῖα καταγινομένη καὶ τὰ οὐράνια. καὶ μόνη, καθά φησι Πτολεμαῖος ἐν τῷ τοῦ πρώτου πρώτῳ τῆς μεγάλης συντάξεως, περὶ τὴν τῶν ἀεὶ καὶ ὡσαύτως ἐχόντων ἐπίσκεψιν ἀναστρεφομένη, διὰ τοῦτο οὖσα δυνατὴ καὶ αὐτὴ περὶ τὴν οἰκείαν κατάληψιν, οὔτε ἄδηλον οὔτε ἄτακτον οὖσαν, ἀεὶ καὶ ὡσαύτως ἔχειν, ὅπερ ἐστὶν ἴδιον ἐπιστήμης. Εὕρηταί γε μὴν τὸ τοιοῦτον ὑπέρτιμον ὄντως μάθημα παρὰ τῶν τοῦ Σὴθ ἑνὸς τῶν τοῦ Ἀδὰμ ἀπογόνων· ὡς ὅ, τε παλαιὸς ἐκ πατέρων λόγος ἔχει, καὶ ἀληθῶς ἔχει. Καὶ μέντοι καὶ Ἰώσηπος φιλαλήθης ἀνὴρ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν ἀρχαιολογίᾳ συγγράφεται.

X. Μιμηταὶ γὰρ οὗτοι τοῦ ἑαυτῶν γεγονότες γεννήτορος, ἐσοφίσαντο μὲν τὴν περὶ τὰ οὐράνια καὶ τὴν τούτων διακόσμησιν ἐπενόηνται, πρῶτοι γραμμάτων ἐφευρόντες τύπους καὶ τὰ σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς τροπὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ,

versatur, cujus finis est eorum motus cognoscere. Astronomia etiam continuæ qvantitatis semper motæ cognitio est. Astronomia qvoqve Sphærica vocatur à prima, eaqve digniore, Sphærica doctrina denominata, qvæ sphæram cœlestem omnia ambitu suo complectentem contemplatur; A stellis qvoqve in ea existentibus (*Græco nomine*) appellata, divina revera & pulcherrima est disciplina. De divinis qvippe cœlestibusqve rebus cogitando, circa contemplationem eorum, qvæ eodem semper se modo habent, ut libri I. magnæ constructionis cap. I. *Ptolemæus* asserit, sola etiam versatur; qua de causa in proprii objecti comprehensione, qvæ nec obscura nec confusa est, tantum pollet, ut sibi semper similis & immutabilis permaneat, qvod scientiæ proprium est. A Sethi qvidem Adami liberorum unius posteris hæc est omni veneratione major inventa disciplina; quod qvidem veterum patrum monumenta veritati consona docent: idqve *Josephus* veritatis studiosus professo & amans antiqvitatum Judaicarum lib. I. scripsit.

X. Enim verò cum hi sui parentis imitatores essent, de cœlestibus eorumqve ordine & ornatu philosophari cogitarunt: primiqve literarum typos, cœli signa, anni partium conversiones & septimanas invenerunt, fixisqve stellis ac Planetis nomina

καὶ τὰς ἑβδομάδας, καὶ τοῖς ἀστέρσι τῶν ἀστέρων ἐπιθέντες ὀνόματα καὶ τοῖς πλανωμένοις. ὑπὲρ δὲ τοῦ μὴ διαφυγεῖν τοὺς ἀνθρώπους τὰ εὑρημένα, μηδὲ πρὶν εἰς γνῶσιν ἐλθεῖν φθαρῆναι, προειρηκότος Ἀδὰμ ἀφανισμὸν ἔσεσθαι τῶν ὅλων, τὸν μὲν κατ' ἰσχὺν πυρός· τὸν δὲ ἕτερον κατὰ βίαν καὶ πλήθος ὕδατος, στήλας ποιησάμενοι δύο· τὴν μὲν ἐκ πλίνθου· τὴν ἑτέραν ἐκ λίθου, ἀμφοτέραις τὰ εὑρημένα προσέγραψαν, ἵνα τῆς πλινθίνης ὑπὸ τῆς ἐπομβρίας ἀφανισθείσης, ἡ λιθίνη μείνασα ἅπαντα δοίη μαθεῖν τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἐγγεγραμμένα· δηλοῦσα καὶ πλινθίνην ὑπ' αὐτῶν ἀνατεθῆναι· ἣν δὴ καὶ μένειν κατὰ τὴν Συρίδα γῆν ἄχρις ἐκείνου φησὶ, λέγω δὴ τὴν λιθίνην· τῆς δὲ γῆς ἐπομβρίᾳ κατακλυσθείσης, καὶ μόνου Νοὲ περισωθέντος, ἀρχηγοῦ τε καταστάντος δευτέρου κόσμου· καὶ δὴ τῶν ἀπ' ἐκείνου, διὰ τὴν ἣν ἐπενόησαν τόλμαν οἰκοδομούντων τὸν πύργον, συγχυθέντων τὴν γλῶτταν, ἅ τε δὴ κακῶς καὶ ἀθέως ἐμφωνούντων; μόνος Ἀρφαξὰδ τὴν οἰκείαν διατηρήσας, Χαλδαίων πρόγονος. οἱ δὲ φύσεως ἀγαθῆς γεγονότες, καὶ τὰ ἐπὶ λιθίνης στήλης εὑρόντες ἐγγεγραμμένα, τὴν τῶν οὐρανίων συνεγράψαντο ἐπιστήμην. τοσοῦτον θαυμασθέντες παρὰ πᾶσιν ἐπὶ σοφία, ὥστε καὶ τοὺς αὐτῶν φιλοσόφους περὶ ἀστρονομίαν

mina imposuere. Ne verò illa inventa hominibus perirent; & antequam forent cognita evanescerent, cum universi deletionem ruinamque duplicem, vi ignis alteram, alteram infinita aquarum copia futuram prædixisset Adamus, columnis duabus exstructis erectisque, una quidem lateritia, lapidea altera, inventa sua utrique inscripserunt; ut, si lateritia ab ingentibus profusisque imbribus corrumperetur, lapidea superesset, ex qua possent homines cuncta inscripta addiscere, atque lateritiam ab ipsis quoque fuisse erectam & consecratam: quam etiam, lapideam dico, ad illa usque tempora in Syria stare ac permanere ait. At cum diluvio terra cooperta fuisset, ac solus Noë, secundi mundi Princeps factus, servatus fuisset, ejusque posteri audacia, quam animo præsumpserant, turrim ædificassent, ipsorumque linguæ confusæ perturbatæque fuissent, quod inique spretoque Deo in ipsum conjurassent, propriam nativamque *Arphaxadus* retinuit, & Chaldæorum nationis parens authorque fuit. Hi verò indolem bonam ingeniumque nacti, quæ lapideæ columnæ inscripta erant, inventis, cœlestium scientiam conscripsere. Quorum tam eximia fuit sapientia, ut eos omnes homines sint admirati, adeo ut ipsorum *Philosopi* in rebus Astronomicis ut plurimum occupati, ex-

 que

τὸ πλεῖον ἔχοντας, καὶ γενεθλιαλογεῖν ἤδη προσποιουμένους, Χαλδαίους προσαγορεύεσθαι.

XI. Στράβων γεωγραφῶν φησὶ, τῷ κοινῷ τοῦ γένους ὀνόματι κατ' ἐξοχὴν ὀνομαζομένους οἰκοῦντας μὲν τῆς Βαβυλωνίας χώραν αὐτοῖς εἰς κατοικίαν ἀφωρισμένην πλησιάζουσαν τοῖς τε Ἄραψι, καὶ τῇ κατὰ Πέρσας λεγομένῃ θαλάσσῃ. Εἰς πλείω δὲ γένη διῃρημένους. καὶ τοὺς μὴν Ορχηνοὺς, τοὺς δὲ καλουμένους Βορσιππηνοὺς καὶ ἄλλους ἄλλως, ὥσαν καθ' αἱρέσεις ἄλλα καὶ ἄλλα περὶ τῶν αὐτῶν ἔχοντας δόγματα. ἐν οἷς ἄλλοι τε πλεῖστοι γεγόνασιν ἀξιόλογοι ἄνδρες, καὶ μάλιστα Ζωροάστρης καὶ μετ' ἐκεῖνον Οτάνης· ὅ, τε Κιδηνᾶς καὶ Ναβουριανὸς, καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Σουδῖνος· ἀλλὰ καὶ Σέλευκος ἀπὸ Σελευκίας Χαλδαῖος καὶ οὗτός ἐστιν· ἐκ τούτων τὸ παλαιὸν ὁ μέγας γενόμενος Ἀβραὰμ, καὶ πρῶτος Θεὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν ἐγνωκώς· τοῖς τε τῆς γῆς καὶ θαλάσσης παθήμασι, καὶ * τῆ περὶ τῶν Ἥλιον καὶ Σελήνην, καὶ πᾶσι τοῖς κατ' οὐρανὸν συμβαίνουσι λογισάμενος· καὶ τούτῳ δὴ προσδραμὼν ἑτοίμως καλοῦντι, καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀκολουθήσας κατάγοντι· κἀκεῖ τοῖς λογιωτάτοις Αἰγυπτίων διαφόροις ἔθεσιν ἀρεσκομένοις, καὶ τὰ παρ' ἀλλήλοις ἐκφαυλίζουσι νόμιμα καὶ διὰ τοῦτο δυσμενῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι, συντυχὼν ἑκάστοις

* τοῖς

qve figuris natalitiis cœliqve thematibus prædicendi artem professi, Chaldæi sint etiam appellati.

XI. Strabo in libris suis Geographicis scribit, communi gentis nomine per excellentiam appellari incolas Babylonicæ Arabibus & mari Persico vicinæ regionis, qvæ ipsis in plures classes divisis ad habitandum fuit attributa & seposita; eorumqve alios Orchenos, alios Borsippenos, alios diversis nominibus vocatos fuisse; qvatenus variis sectis addicti de rebus iisdem diversimodè sentiebant. In qvibus plurimi alii celebres & laude digni floruerunt viri qvorum præcipuus *Zoroaster*, & qvi illum seqvutus est *Otanes* claruere; *Cidenas* deinceps & *Naburianus*, qvibus *Sudinus* accensetur; verum etiam *Seleucus* Seleucia oriundus est qvoqve Chaldæus. Ex ea gente magnus *Abraham* olim ortus Deum universi creatorem, ex variis, qvæ in terra & mari cernuntur affectionibus & proprietatibus, exqve omnibus, qvæ circa Solem & Lunam & cœlum accidunt, ratiocinando primus cognovit, ad qvem, cum vocaret ipsum, celeri cursu accessit, & in Ægyptum deducentem seqvutus est. Ubi cum Ægyptiorum, qvi consuetudinibus diversis studentes, invicemqve alii aliorum leges despectui habentes, mutuis inter se odiis & inimicitiis certabant, fuisset sapientissimis

αὐτῶν διαπτύξας μὲν οὓς ἐποιοῦντο λόγους περὶ τῶν ἰδίων κενοὺς, καὶ μηδὲν ἔχοντας ἀληθὲς ἀποφαίνων· θαυμασθεὶς δὲ παρ' αὐτῶν ἐν ταῖς συνουσίαις ὡς συνετώτατος καὶ δεινὸς ἀνὴρ οὐ νοῆσαι μόνον ἀλλὰ καὶ πεῖσαι, λέγων περὶ ὧν ἂν ἐπιχειρήσειε διδάσκειν, τήν τε ἀριθμητικὴν αὐτοῖς χαρίζεται, καὶ περὶ ἀστρονομίας παραδίδωσιν.

XII. οὗτοι δὲ γνωριμώτατοι διὰ σοφίαν ἐν πᾶσι γενόμενοι, καὶ τὸν Ἑρμῆν, ὃν δὴ καὶ τρισμέγιστον ὠνομάσθαι φησὶ, ἄνδρα τὸν ἐν αὐτοῖς ἄκρον ἐν μαθηματικῇ, πολλούς τε σὺν ἐκείνῳ καὶ ἄλλους Αἰγύπτου παῖδας, τοὺς κεκλημένους παρ' ἐκείνοις προφήτας ἔσχον· οὐκ ἀθαύμαστον παρὰ πᾶσιν ἐπὶ παιδείᾳ λαχόντας ὄνομα, οἱ τὸ πρῶτον Ἀβραὰμ τῷ προπάτορι καὶ Χαλδαίῳ τῷ ὄντι σοφῷ μαθητεύσαντες· πρὸ γὰρ τῆς αὐτοῦ παρουσίας εἰς Αἴγυπτον τούτων ἀμαθῶς εἶχον φησὶ, * ἐκ Χαλδαίων ταῦτ' ἐφοίτησαν εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν ἦλθε καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας. Πυθαγόρας γὰρ ὁ Μνησάρχου ὁ Σάμιος· καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος, καὶ Ἀναξαγόρας ὁ Ἡγεσιβούλου ὁ Κλαζομένιος· ἔτι τε Θάλης ὁ Μιλήσιος, καὶ Σόλων ὁ τῶν Ἀθήνησι νόμων ἐφευρέτης, καὶ μὴν καὶ Πλάτων ὁ τοῦ Ἀρίστωνος, ἄχρι τῆς Αἰγύπτου φιλομαθίας χάριν παρελθόντες, καὶ παρ' αὐτῶν δι-

* καὶ ἐκ

mis congressus; aversatusqve, qvos de propriis unusqvisqve suis opinionibus fecerunt, sermones, nihil veri in se habere eos ostendit. In colloqviis itaqve virum admirati, utpote prudentissimum, & intelligendi facultate non solum, sed etiam persuadendi vi, qvandocumqve verbo docere inciperet, pollentem, Arithmeticam & Astronomiam ab ipso benigne tradente acceperunt.

XII. Hi verò apud omnes gentes cum ob sapientiam celebritate nominis inclaruissent, *Hermetem*, qvem ter maximum appellari dicit, virum inter ipsos summum *M*athematicum, multosqve simul alios Ægypti indigenas, prophetas dictos apud se habuerunt. Neqve mirum famam eruditionis conseqvutos esse, qvi Patriarchæ *Abraha* Chaldæi revera sapientis discipuli primo fuerant, ab eoqve edocti. Anteqam enim in Ægyptum fuisset ipse profectus, Mathematicas disciplinas, *Josepho* teste, nesciebat gens illa; qvæ ex Chaldæa in Ægytum delatæ, ad Græcos postea pervenerunt. *Pythagoràs* siqvidem Samius Mnesarchi F. *Pherecydes* Syrus, *Anaxagoras* Clazomenius Hegesibuli F. *Thales* præterea Milesius, *Solon* qvoqve, qvi Atheniensibus leges condidit & scripsit, qinetiam *Plato* Aristonis F. addiscendi cupiditate ducti ad Ægytios abierunt, & ab ipsis in scientiis Mathematicis erudi-

διαχθέντες τὴν μαθηματικὴν τοῖς ἄλλοις παραδεδώκασιν ἐπιστήμην. Καὶ δὴ πολλοὶ μὲν ἐν Ἕλλησι καὶ ἄλλοι γεγόνασι τὴν τοιαύτην εἰς ἄκρον ἐξησκήσαντες θεωρίαν, καὶ Χαλδαίους πολλῷ τῷ μέσῳ καὶ Αἰγυπτίους ὑπερβάλλοντες· καὶ μάλιστα πάντων ὁ πάντων μάλιστα φιλόπονός τε καὶ φιλαλήθης αὐτὸς Ἵππαρχος, ὥς φησι Πτολεμαῖος. Καὶ μέντοι Πάππος τε καὶ Θέων οἱ Πτολεμαϊκοὶ * φανεροὶ διάδοχοι.

XIII. Ὁ δὲ δὴ Κλαύδιος οὑτοσὶ Πτολεμαῖος, καὶ Πτολεμαΐδος μὲν ἐκφὺς τῆς ἐν Θηβαΐδι καλουμένης Ἑρμείου, Αἰλίῳ δὲ ** Ἀντωνίνῳ βασιλεῖ Ῥωμαίων σύγχρονος γεγονὼς κατὰ πάντων τὰ πρῶτα φέρεται, πάσης μὲν, ὡς αὐτὸς γράφων ἐν πρώτοις παραδηλοῖ, μαθηματικῆς ἐπιμεληθεὶς θεωρίας, ἐξαιρέτως δὲ καὶ τῆς περὶ τὰ θεῖα καταγινομένης, καὶ τὰ οὐράνια. καὶ ταύτην ἐν τρισὶ καὶ δέκα ταῖς τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης συντάξεως κάλλιστά τε καὶ ἀκριβέστατα παραδοὺς βίβλοις. καὶ μὴν κατὰ τὰς ἀποδείξεις τῶν ὀνομάτων ἐμφάσεις καὶ χάριτος καὶ ῥυθμοῦ καὶ τόνου, ὡς ὑπερβαλεῖν σχεδὸν τοὺς ἡμῖν ἐπιτηδεύειν καὶ γλώττης αὐτῆς ἀττικιζούσης δοκεῖν φροντίζειν· ὁ δὲ καὶ μεγάλη καλεῖσθαι μόνη τῶν ἁπασῶν εἰληφυῖα, διά τε τὸ σεμνότητα καὶ τ' ἀξίωμα τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων λόγων τῶν ἐν αὐτῇ, περὶ τὴν κατ' οὐρανὸν θεωρίαν ἐχόντων τὴν σκέψιν.

ti, aliis postea eas tradiderunt. Multi præterea alii Græci in ejusmodi theoretica scientia summè exercitati claruerunt, & longo intervallo post se relictos Chaldæos & Ægyptios superarunt. Præcipuus verò omnium tum veritatis amantissimus *Hipparchus* a Ptolemæo laudatus. *Pappus* equidem & *Theon* Ptolemæi successores clari fuere.

XIII. *Claudius* verò hic *Ptolemæus* in Thebaidis urbe Ptolemaide Hermii appellata natus, Ælio Antonino Romano Imperatori coævus, primas in omnibus partes obtinet: cum, ut ipse in primis libris ostendit, in omnibus Mathematicæ partibus addiscendis, ea præcipuè quæ res divinas cœlestesque contemplatur, sedulus ac diligens fuerit. Quam tredecim Mathematicæ & *Magnæ* constructionis libris accuratissimè, & demonstrationibus maximè sublimibus, tanta cum nominum aptitudine, ornatu, gratia, rythmo ac tono tradidit, ut etiam illos superet, qui hodie docti & impulsi solius Attici leporis curam habere, eumque sectari videntur. Quæ etiam propter majestatem dignitatemque sublimium & grandium, qui ea comprehenduntur, quique cœlestium rerum contemplationem scopum habent, sermonum *Magna* nomen inter omnes una sortita est.

XIV.

* Bullialdus leg. Φανοὶ ** Ἀντωνίνῳ

XIV. Περιέχει μὲν γὰρ ἐν μὲν τοῖς πρώτοις δυσὶ βιβλίοις τήν τε καθόλου τῆς γῆς ὅλης σχέσιν πρὸς ὅλον τὸν οὐρανόν. καὶ τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς τοῦ λοξοῦ κύκλου θέσεως, καὶ * τὸν τόπον τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. ἔτι τε τὰς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν καθέκαστον ὁρίζοντα παρὰ τὰς ἐγκλίσεις γινομένας ἐν ταῖς τάξεσι διαφοράς. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ βιβλίῳ τὴν ἡλιακὴν κίνησιν· ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ καὶ πέμπτῳ τὴν σεληνιακήν. ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ τὰ ταύταις ἐπισυμβαίνοντα· Συνοδικάς τε φημὶ καὶ πανσεληνιακὰς συζυγίας, καὶ τοὺς ἄλλους οὓς πρὸς τὸν ἥλιον ἡ σελήνη ποιεῖται σχηματισμούς· ἔτι γε μὲν καὶ τὰς ἐκλειπτικὰς φαντασίας καὶ τὰ παθήματα· ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ καὶ ὀγδόῳ τὰ περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν καλουμένων σφαίρας. ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πέντε βιβλίοις τὰ περὶ τῶν πέντε πλανητῶν προσαγορευομένων. ἕκαστα δὲ τούτων, ὡς φησιν ἐν τῷ τοῦ πρώτου δευτέρῳ, δείκνυσιν ὁ σοφὸς Πτολεμαῖος, ἀρχαῖς μὲν καὶ ὥσπερ θεμελίοις εἰς τὴν ἀνεύρεσιν χρώμενος τοῖς ἐναργέσι φαινομένοις, καὶ ταῖς ἀδιστάκτοις τῶν τε πρὸ ἐκείνου καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνον τηρήσεων. Τὰς δὲ ἐφεξῆς τῶν καταλήψεων ἐφαρμόζων διὰ τῶν ἐν ταῖς γραμμικαῖς ἐφόδοις ἀποδείξεων.

* τῶν τόπων

XIV. Primis autem duobus libris, totius orbis terrarum ad universum cœlum habitudinem universalem; rationem porro positionis obliqui circuli zodiaci, locorumque & situum terræ nostræ habitabilis; differentiam præterea in ordinandis illis per singulos horizontes ex inclinationibus variis ortam explicat & ostendit. Tertio libro Solis motum, ut & quarto & quinto Lunarem expendit & determinat. Sexto quæ utrisque simul contingunt, Synodicas nempe syzygias & plenilunia; aliasque Solis & Lunæ ad invicem habitudines & configurationes à se observatas. Eclipses præterea, easque concomitantia accidentia & circumstantias declarat. Septimo & octavo quæ ad sphæram fixarum pertinet stellarum exequitur. Postremis tandem quinque libris, quinque Planetarum appellatorum motus examinat & contemplatur. Unumquodque verò eorum, ut cap. 2. libri 1. ipse scribit doctus Ptolemæus, manifestis clarisque phænomenis, certisque & nulli dubio obnoxiis, quæ ab anterioribus priscisque Astronomis, quæque sua ætate factæ fuerant, observationibus, pro principiis ac veluti fundamentis adhibitis, ostendit. Quæ verò ex illis colliguntur & comprehenduntur, linearibus demonstrationibus aptè accommodata explanat.

cis, ſive carmine ſive proſa: in quibus verſus duriores, f) & proſam aſperam g) auresqve ardentem notavit paullo delicatius lectorum judicium.

Edita Theodori Metochitæ Scripta.

Παράφρασις *Paraphraſis in* Ariſtotelis *libros VIII. Phyſicorum, libros III. de anima, libros IV. de cælo, libros II. de ortu & interitu*, cæteraqve qvæ parvorum naturalium nomine veniunt, *librum de memoria & reminiſcentia, de ſomno & vigilia, de inſomniis, de divinatione per ſomnium, de motu animalium, de brevitate & longitudine vitæ, de ſenectute & juventute, vita & morte: & Librorum IV. meteorologicon.* Hæc Paraphraſis Græce necdum lucem vidit, Latine autem verſam à *Gentiano Herveto* Aurelio, Simon Schardius pirmum excudi curavit Baſileæ 1559. 4. apud Nicolaum Brylingium cum præfatione Philippi Bechii *Medici*. Deinde recuſa Latine eſt Ravennæ 1614. 4. Nam Pariſiis primùm vulgatam fuiſſe, neſcio unde accepit *Labbeus* * qvi nec annum nec formam dicere potuit, & à ſe primum in lucem editam Brylingius in fronte ſui libri diſerte profitetur.

Hiſtoriam Romanam à Julio Cæſare ad Conſtantinum Magnum, qvam ab Andrea Shotto acceperat ſub Theodori *Metochitæ* nomine, Græce addita verſione ſua & brevibus ad calcem libri notis vulgavit *Joannes Meurſius* Lugd. Bat. 1618. 4. Sed ab eodem Labbeo ** & Theop. Raynaudo † atqve Vincentio Richardo †† obſervatum fuit illam non eſſe Metochitæ, ſed librum tertium Annalium Michaëlis Glycæ à pag. 204. edit. regiæ usqve ad 245. ubi Galerii Maximiani infelix obitus deſcribitur.

Scripta,

latio Remp. adminiſtraret, & uni huic rei ita ſedulo ita acri ſtudio vacaret, quaſi à litteris prorſus alienus eſſet. Sero inde digreſſus, adeo totus in litteris erat, ὥσπερ ἂν εἰ σχολαστικός τις ἦν, *quaſi ſcholaſticus eſſet, neque cum Rep. negotii quicquam haberet.*

f) Io. Boivin ad Gregoram p. 7[?]3.

g) Gregoras lib. VII c. 11. p. 168.

* Labbeus in conſpectu Platonis & Ariſtotelis interpretum, p. 15.

** Labbeus ad Glycæ annales Pariſ. 1660. fol. p. 3[?]4.

† Raynaudus de bonis & malis libris Lugd. 1653. 4. p. 156.

†† Richardus ad Matthæum Cantacuzen. in Canticum canticorum. Rom. 1624. fol. p. 130.

Scripta. Theodori Metochitæ inedita.

I. Περὶ νεωτερικῆς κακοηθείας. *De mala recentiorum consuetudine.* De hoc libro adscribam testimonium Græci hominis doctissimi Nicolai Comneni Papadopoli pag. 9. prænotionum Mystagog. *Inter plurima monumenta tum sapientiæ tum eruditionis, queis vir hic plane doctus Græciam nostram jam pæne ad extremam paupertatem Scientiarum redactam auxit atque ditavit, potissime laudandus est aureus libellus περὶ νεωτερικῆς Κακοηθείας, quem nostra ætate Latinum fecit Arcudius. Ibi enim ita de sacris institutis recentiorum more corruptis facundissime queritur, ut trecenta vulnera* h) *Ecclesiæ à corruptoribus illata demonstret.* Loca passim ex hoc libro idem Comnenus utraqve lingua affert ut p. 403. & alibi, sed integrum vel Græce prodiisse vel versionem Petri Arcudii vidisse lucem, mihi hactenus incompertum.

II. *Historiæ sacræ libros duos*, & *Constantinopolitanæ unum* habuit Joanes Meursius & publici juris facturum se promisit in præf. ad suum Metochitam. Videntur autem hi tres fuisse ex illis λόγοις Theodori Metochitæ *decem & octo* de variis materiis, sed præcipue ad Historiam de vitis Sanctorum & ad Historiam Imperii CPol. & ipsius urbis CPol. pertinentibus, qvi servantur in Bibl. Cæsarea, ipso illius ævo (ut testatur Lambecius VII. pag. 154.) pereleganter exarata in membrana, & ex quibus loca affert Reinoldus Dehnius S. I. in notis ad *Martyria* Cosmæ & Damiani pag. XVIII. ex oratione de laudibus Nicææ urbis, & altera de Marina Martyre: & pag. XLVIII. ex oratione de Greg. Nazianzeni laudibus. Promittit eodem loco Lambecius se accuratius illos λόγους descripturum libro octavo, sed aliorum Codicum copia & multitudine prohibitus id præstare non potuit.

III. *Capita Philosophica & Historica Miscellanea CXX.* MSS. Græce in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. pag. 149. seq. & inter Codices MStos Bibl. Augustæ Vindelicor. memorantur ab Hœschelio pag. 52. & B. D. Reisero nostro pag 74. & inter Codices Bibl. Coislinianæ p. 222. seq. ab Eruditiss. Montfaucono: lectuque dignissima judicantur à Tho. Reinesio in Epistolis ad Nestoros pag. 19. qui Nesteri codice usus narrat illa continere *Philosophica è Physicis, Ethicis & Politicis desumta plurima, historica nonnulla. Num. CXI. Historiarum cognitionem cuivis litterato maxime necessariam & rem in communi vita utilissimam esse docet. Criticen exercet cum de*

h) postremum est de garrulitate.

de Xenophonte cap. XIX. De Platone & Aristotele cap. XII. II. V. X. XXI. XXV. & alibi: de Plutarcho c. LXXI. de Philone cap XV. de Josepho cap. XIV. de Dione Prusaensi cap. XVIII: de Synesio cap. XVII. disserit. Ad Oratoriam pretinent Θρῆνοι, *quos adpellat, super statu Imp. Romani infelice c. XXXVII.-- XL. super humanæ vitæ miseriis c. XXVII. & instabilitate fortunæ c. CXVII. de qua ipse optime dicere potuit, qui de summo honorum fastigio (erat enim magnus Logotheta, ab imperatore secundus) in extremam egestatem decidit --vir plane summus & major sæculo suo.* Ut ad opus integrum vel excerpta ex eo in lucem proferenda lectorum si possim aliquem excitem, adscribam titulos capitum integros, (quos Græce tantummodo Lambecius dedit,) cum Latina versione.

Πίναξ τῆς παρούσης βίβλου τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου Λογοθέτου κυρίου ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΤΟΥ.

Κεφάλαιον α′. Προοίμιον, ἐν ᾧ καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν.

β′. Περὶ μνήμης, καὶ ὅτι ἀναγκαῖον.

γ′. Περὶ τῆς ἀσαφείας τῶν Ἀριστοτέλους συνταγμάτων.

δ′. Ὅτι πάντες ἥττηνται δοξοσοφίας.

ε′. Περὶ Ἀριστοτέλους δοξοσοφίας καὶ περὶ τῶν Μαθηματικῶν.

ϛ′. Ὅτι πολὺ πάντες ἥδονται οἷς ἂν συνεθισθῶσιν.

ζ′. Περὶ τῆς εἰς τὸν Πυθαγόραν πάντων τῶν σοφῶν εὐλαβείας, καὶ περὶ τοῦ μαθηματικοῦ.

η′. Ὅτι πᾶσι σύνηθες τοῖς σοφοῖς εἰρωνείᾳ καὶ τὸ χαριεντίζεσθαι, καὶ Πλάτωνι μάλιστα καὶ Σωκράτει.

Index præsentis libri à sapientissimo & eruditissimo compositi magno Logotheta Dno THEODORO METOCHITA.

CAp. 1. Proœmium, ubi etiam de eo, qvod nunc non licet loqui quæ sentias. *confer c.* 9.

2. De memoria & qvam necessaria illa sit.

3. De scriptorum Aristotelis obscuritate.

4. Quod omnes gloriæ studio ducuntur.

5. De *A*ristotelis gloriæ studio & de Mathematicis.

6. Quod omnes multum delectantur iis quibus adsveverunt. *Confer c.* 32.

7. De veneratione qua omnes sapientes Pythagoram prosecuti sunt, & de Mathematica ejus peritia.

8. Quod omnibus Sapientibus in more positum ironia & facetiis uti, Platoni maxime ac Socrati.

9. Quod

θʹ. Ὅτι οὐκ ἔστιν, ὡς νοεῖ τις, λέγειν.	9. Quod loqui quæ ſentias non licet.
ιʹ. Ὅτι ἀνευλαβῶς ἅπαντες οἱ σοφοὶ πρὸς τοὺς πρὸ αὐτῶν ἐχρήσαντο, ἐν ᾧ καὶ περὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους.	10. Qoud omnes ſapientes ſine verecundia auctoritatem priorum neglexerint, ubi & de Platone atque Ariſtotele.
ιαʹ. Περὶ Ἀριστοτέλους, καὶ τῆς εἰς τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν εὐδοκιμήσεως τοῦ ἀνδρός.	11. De *A*riſtotele, & laude Viri in naturali atque rationali diſciplina.
ιβʹ. Ἔτι περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ περὶ τοῦ φυσικοῦ κατ' αὐτὸν καὶ λογικοῦ.	12. Adhuc de *A*riſtotele ejusque Phyſica ac Logica.
ιγʹ. Περὶ Πλάτωνος καὶ τοῦ μαθηματικοῦ τῆς σοφίας, καὶ μάλιστα περὶ τοῦ ἁρμονικοῦ.	13. *D*e Platone & Mathematica Philoſophiæ parte & maxime de Harmonica.
ιδʹ. Ὅτι οὐκ ἐξ ἀρχῆς τέλειον κατέστη τὸ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.	14. Quod non ab initio ſtatim perfecta fuit *M*athematica Scientia.
ιεʹ. Περὶ Ἰωσήπου.	15. De Joſepho.
ιϛʹ. Περὶ Φίλωνος.	16. De Philone.
ιζʹ. Ὅτι πάντες, ὅσοι ἐν Αἰγύπτῳ ἐπαιδεύθησαν, τραχύτερον τῷ λέγειν χρῶνται.	17. Quod omnes qui in Æpypto inſtituti fuere, aſperiore dicendi genere uſi ſunt.
ιηʹ. Περὶ Συνεσίου.	18. De Syneſio.
ιθʹ. Περὶ Δίωνος.	19. De Dione.
κʹ. Περὶ Ξενοφῶντος.	20. De Xenophonte.
καʹ. Περὶ τῶν Ἀριστοτελικῶν βιβλίων τῶν μετὰ τὰ φυσικά, καὶ περὶ τοῦ βιβλίου Ἑρμογένους τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος.	21. De libris Metaphyſicorum Ariſtotelis, & *H*ermogenis libro de vi dicendi comparanda.
κβʹ. Περὶ τοῦ ἐν τῇ μαθηματικῇ ἐπιστήμῃ ἀστασιάστου.	22. De certo & ſtabili in ſcientia Mathematica.
κγʹ. Περὶ τοῦ ἐν τῇ φυσικῇ θεωρίᾳ ἀβεβαίου.	23. De incerto in phyſica ſpeculatione.
κδʹ. Ὅτι διὰ τὸν πρὸς ῥητορικὴν πόλεμον ἀεὶ διαλόγοις ὁ Πλάτων χρῆται.	24. Quod Plato dialogis ſemper utitur propter bellum quod Rheto ricæ indixit.
κεʹ. Ὅτι διὰ τὴν πρὸς Πλάτωνα μά-	25. Quod Ariſtoteles ſingulare ſtu

χὴν σπουδάζειν ἠξίωσεν Ἀριστοτέλης περὶ τὴν ῥητορικήν.

dium impendit Rhetoricæ, ut Platoni adverſaretur.

κς´. Ὅτι τῷ ἁπλῷ καὶ ἀτημελήτῳ τῆς φωνῆς φιλοσοφία οἰκείως ἔχει.

26. Quod Philoſophiæ congruens vel maxime eſt dictio ſimplex & incurioſa.

κζ´. Θρῆνοι ἐπὶ τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.

27. Deplorationes vitæ humanæ.

κη. Περὶ τοῦ ῥητοῦ τοῦ λέγοντος, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον ἐν οὐδενὶ, καὶ περὶ τῶν κατὰ βίον μεταβολῶν, καὶ περὶ τῶν κατ᾽ αὐτὸν τὸν συγγράφοντα.

28. De dicto quod ait: *vitam luctus expertem nusquam reperias.* Et de vitæ mutationibus, & illis quæ ſcriptori ipſi acciderunt.

κθ´. Περὶ τοῦ εὐμεταβλήτου πάντων τῶν κατ᾽ ἀνθρώπους.

29. Quod omnia humana facile alterationi obnoxia ſint.

λ´. Περὶ τῆς κατ᾽ ἀνθρώπους ἀμαθίας τῶν βελτίστων.

30. De ignoratione rerum optimarum quæ eſt in hominibus.

λα´. Ὅτι οὐκ ἔστι τοῖς ἐν τῷ σώματι τελεία κατάληψις περὶ τῶν ὄντων. καὶ ὑπόδειγμα πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῶν τῇ μέθῃ μὴ τελείως καταβαπτισθέντων.

31. Quod animæ, dum in corporibus verſantur, non perfecte poſſunt res percipere, idque declaratum à ſimilitudine hominum ebrietate non funditus demerſorum.

λβ´. Ὅτι ἡδὺ κατ᾽ ἀνθρώπους ᾧ τινι ἂν χρόνιος συνεθισθείη.

32. Quod ſvave ſit hominibus cuicunque aliquis per aliquod tempus adſvevit.

λγ´. Ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀηδῶς σύνεισι τῷ κατ᾽ ἔθος μακρὸν ὄντων βίῳ.

33. Quod multos homines tædium vitæ generis cujuscunque poſt longum uſum capit.

λδ´. Ὅτι τινὲς τῶν φαύλων καὶ ἀνοήτων οὐδὲν ἧττον ἢ κατὰ τοὺς πεπαιδευμένους ἥδιστα βιοῦσι, μεγάλα περὶ ἑαυτῶν οἰόμενοι.

34. Quod nonnulli ineptorum & ſtultorum non minus quam ſapientes vivunt ſvaviter, magna ſibi de ſeipſis imaginantes.

λε´. Ὅτι πολλοὶ διὰ φιλαυτίαν ἐπὶ μικροῖς οἷς ἔχουσιν, ἀπειροκάλως ἐπιδείκνυνται.

35. Quod multi ex falſo ſui amore, in parvis quæ habent inepte ſe jactant.

λς´. Ὅτι καὶ ἐν μικροῖς τινες ἀγαθοῖς εὐγνώμονές εἰσι, καὶ περὶ τοῦ Βασιλέως ἐνταῦθα.

36. Quod in parvis etiam bonis quidam recte ſe gerunt: Et de præſenti Imperatore.

λζ'. Θρῆνοι ἐπὶ τῇ τῶν Ῥωμαϊκῶν πραγμάτων ἐλαττώσει καὶ μεταβολῇ τῆς μεγάλης ἐκείνης εὐδαιμονίας.	37. *L*essus super rerum Romanarum imminutione & mutatione magnæ illius felicitatis.
λη'. Θρῆνοι τῶν κατὰ τὴν ἕω τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς κακῶς πραξάντων.	38. Comploratio de rebus in Orientali Romanorum imperio infeliciter gestis.
λθ'. Θρῆνοι ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐκ ἔνι παραβάλλειν τὰ ἐκεῖ πάντα τοῖς ἀλλαχοῦ Ῥωμαϊκοῖς.	39. Lessus alius ejusdem argumenti, & quod omnia illa (Orientalis Imperii) non possint pristinis Romanis conferri aut æquiparari.
μ'. Θρῆνοι ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν καὶ ὅτι καὶ τὰ τῶν μοναχῶν ἐκεῖσε βέλτιον εἶχεν ἢ ἀλλοθίπη.	40. Lessus alius ejusdem argumenti, & quod Monachorum quoque res ibi melius se habuere quam aliis in locis.
μα'. Ὅτι ἔθος ἀνθρώποις τὰ παρελθόντα τοῦ βίου ποθεῖν, κἀκείνων ἥδιστα μεμνῆσθαι.	41. In more esse mortalibus præterita vitæ desiderare, illorumqve libentissime meminisse.
μβ'. Ὅτι σφόδρα ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἐποπτεία τῆς κτίσεως.	42. Quod valde jucunda est hominibus rerum creatarum consideratio.
μγ'. Ὅτι ἥδιστον ἡ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κατ' οὐρανὸν ἐποπτεία.	43. Quod jucundissima comtemplatio sit cœli rerumque cœlestium.
μδ'. Ὅτι ἥδιστον θέαμα ἡ θάλασσα.	44. Quod jucundissimum sit spectaculum mare.
με'. Ὅτι εἰκάζειν ἂν εἴη τοὺς ἐν τῷ ἱλαρῷ συνόντας σεμνότητι τοῦ τῆς θαλάττης ἐν γαλήνῃ θεάματι.	45. Quod honesta hilaritate vitæ utentes conferre licet spectaculo tranquilli maris.
μς'. Ὅτι πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων ποθεινὸν τὸ ἄπραγμον τοῦ βίου.	46. Multis hominibus desiderabilem videri vitam non negotiosam ac desidem.
μζ'. Ὅτι πλείοσι περισπούδαστον ἡ περὶ τὸ πράττειν ἀσχολία.	47. Quod plures procul desidia dant operam negotiis.
μη'. Ὅτι πλεῖστα δυσχερῆ καὶ ἀνιαρὰ τοῖς μετὰ τοῦ πολλὰ πράττειν βιοῦσι, κἂν εἰ δοκῶσιν εὖ πράττειν.	48. Quod plurima molesta obveniunt & gravissimæ iis qvi vitam multis negotiis implicatam ducunt, etiam si bene rem gerere videantur.

μθ'. Ὅτι ἔνιοι διὰ μικρογνωμοσύνην τινὰ καὶ οὐ λογισμῶν κρίσιν ἀποτρέπονται τὰ πράγματα, καὶ οὔτο πάντως οὐδ' ἐπαίνου τινὸς ἄξιον.

49. Quod aliqui ex anima adject vitio, non judicio mentis negotia refugiunt, idque omnino neutiquam dignum laude esse.

ν'. Ὅτι ἔστιν ὁμοίως ἥδεσθαι καὶ δοκεῖν εὐπραγεῖν καὶ ἐν μεγίσταις ὑποθέσεσι καὶ ἐν ἥττοσι, καὶ διαφόροις πολιτεύμασι εὐπράττοντας.

50. Quod similiter homines possunt læit esse ac felices sibi videri in maximis rebus & parvis, variisque vitæ civilis generibus, si bene ac feliciter rem gerant.

να'. Ὅτι μέγας ἐπιτειχισμὸς τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν οἰκείαν νοερὰν ἐνέργειαν τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ.

51. Magnum esse munimentum animæ ad intellectuales operationes corpus & qvæ ad illud pertinent.

νβ'. Περὶ τῆς ἐν ἀνθρώποις πᾶσι φιλαυτίας, καὶ ὅπως ἐπείγονται πάντως τι πλέον δοκεῖν ἢ εἰσίν.

52. De falso amore sui, qui est in omnibus hominibus, & quomodo omnes adduci se patiuntur, ut majoris sibi videantur esse quam vere sint.

νγ'. Ὅτι ἀπορεῖν ἐστιν ὅπως οἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων εὖ ξυνέλαχον ἐξ ἀρχῆς τῷ βίῳ εἰς τέλος, ὁ δὲ τοὐναντίον.

53. Quod non satis constat quare aliqui homines vitam commodam sortiti sunt ab initio ad finem usque, alii contraria omnia.

νδ'. Ὅτι πολὺ τὸ ἐναντιολογεῖν ἀνθρώποις οὐ μόνον πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑαυτούς.

54. Quod in multis adversantur homines non modo aliis hominibus sed etiam sibimet ipsis.

νε'. Ὅτι οὐκ ἔστι παρ' ἀνθρώποις ἀπλανὴς σχεδὸν κρίσις οὐδ' ἀπαθής.

55. Quod nullum propemodum est in homine certum ac sine affectibus judicium.

νϛ'. Ὅτι ἔστιν ἀεὶ ὅπως ποτέ τις πράττοι παρασκευῇ γνώμης εὐλόγως ἀντανιστᾶν ἑαυτὸν ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις.

56. Quod semper est aliquid, etiamsi maxima quis fortunæ felicitate utatur, si modo mentis judicium sanum adhibuerit, quod æquabilitatem animi in eo possit conservare.

νζ'. Ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων πλάττονται φιλόσοφον πρόσχημα καὶ παραφρόνησιν * τῶν τυχηρῶν καὶ

57. Quod nonnulli simulant speciem Philosophi & contemtum bonorum fortunæ, rebusque secun- di

* ita lege pro περιφρόνησιν.

τῶν κατὰ τὸν βίον εὐπραγούντων ἀνιῶντες αὐτοὶ τινὸς εὐετηρίας καὶ βασκαίνοντες.

dis in vita affluentium, cum ipſi illis invident atque aliqua felicitatis parte exciderunt.

νη'. Πότερον ἄμεινον ἀνθρώπῳ τὸ γενέσθαι ἢ τὸ μὴ γενέσθαι, καὶ ὅτι ἄμεινον τὸ γενέσθαι.

58. Meliusne ſit homini eſſe quàm non eſſe? & quod præſtet eſſe.

νθ'. Ὅτι πολὺ παρ' ἀνθρώποις τὸ περιαυτολογεῖν.

59. Quod frequens ſit apud homines ut libenter de ſe & rebus ſuis loquantur.

ξ'. Ὅτι ἄπορον, εἰ ἔστι τις ἀνθρώποις καθάπαξ γαλήνη κατὰ τοὺς λογισμούς.

60. Dubium eſſe an unquam ſerenitas mentis plena hominibus obtingat.

ξα'. Ὅτι οὐκ ἔξω λόγου παντάπασι δόξειεν ἄν, εἶναι τὰ τῶν ἐφεκτικῶν ἐναντιουμένων πρὸς πᾶσαν κατάληψιν, καὶ ὅτι καὶ Πλάτων καὶ Σωκράτης ἀρχὰς εἰς τοῦτ' ἐδώκαν.

61. Quod non usquequaque videatur à ratione alienum admittendas Scepticorum objectiones quas omni perceptioni opponunt, & quod *Plato* ac Socrates principia ad hoc ſuppeditaverunt.

ξβ'. Περὶ τῶν ἐμπιπτόντων πράγμασι, τῶν μὲν διὰ φιλόπραγμον ἦθος φαῦλον, τῶν δὲ διὰ ἀμαθίαν καὶ ἀπρονόητον τὴν τύχην.

62. De iis qvæ negotiis ſe objiciunt ſive propter vitioſum morem hominum alienis ſe admiſcentium, ſive ob illorum inſcitiam, ſive inopinatam fortunam.

ξγ'. Περὶ τῶν ἐλπίδων, καὶ ὅτι τρόπον μὲν τινα βιωφελέστατον ἀνθρώποις τὸ κατ' αὐτὰς χρῆμα, τρόπον δὲ τιν' αὖθις καθάπαξ νεμεσητὸν καὶ κατεγνωσμένον.

63. De ſpe, & quod jam ſit res hominibus utiliſſima, jam iterum noxia & rejicienda.

ξδ'. Ὅτι ἥδιστον ἀνθρώποις ἐν τοῖς οἰκείοις καὶ συνήθει διατριβῇ ὁτιοῦν πράττειν τε καὶ τιμᾶσθαι.

64. Quod jucundiſſimum ſit homini in ſuis negotiis & conſveto vitæ genere, qvalecunque etiam illud ſit, bene & cum honore rem gerere.

ξε'. Ὅτι πολλάκις ἔνιοι συμπίπτουσι τοῖς ἑαυτῶν δόγμασι καὶ κρίσεσι, καὶ ἔλλυνται δίκης σφέτερα.

65. Sæpenumero aliquos adverſari ſuis ipſorum opinionibus ac judiciis, & propria jura intervertere.

ξϛ'. Ὅτι τινές εἰσι ταχεῖς πιστεύειν

66. Quod aliqui facile credant providen-

τῇ προνοίᾳ διὰ τα φαινόμενα κατὰ λόγον ἀπαντᾶν τοῖς χρηστοῖς τε καὶ πονηροῖς ἐκ τοῦ προχείρου, καὶ αὖθις ἀπιστεῖν τῇ προνοίᾳ διὰ τἀναντία τούτοις.

ξζ΄. Ὅτι θαυμασίως πολλάκις εἴωθε ταῖς μεγίσταις πράξεσι καὶ εὐτυχίαις τάχιστα ἀκολουθεῖν δυσπραγήματα χαλεπὰ καὶ μηδὲν ἧττον ἀνυπονόητα.

ξη΄. Ὅτι οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν ἀνθρώποις ὁμοφροσύνη.

ξθ΄. Ὅτι πολὺ νοσοῦσι ταῖς προσπαθείαις ἄνθρωποι, καὶ οὐκ ὀρθῶς ὁρῶσιν.

ο΄. Ὅτι χρήσιμα τὰ ἐκ τοῦ μαθηματικοῦ καὶ γεωμετρικοῦ τῆς φιλοσοφίας εἴδους διά τά τε ἄλλα πλεῖστα τῷ βίῳ καὶ διὰ τὰ τῶν μηχανικῶν ἔργα.

οα΄. Περὶ Πλουτάρχου.

οβ΄. θεωρία εἰς τὸ ἔπος, τὸ, λάθε βιώσας.

ογ΄. εἰ προσίσταται τῷ Χριστιανικῶς ζῆν τὸ μετὰ πολλῶν ζῆν καὶ ἐν πολλοῖς πράγμασι ζῆν.

οδ΄. Ὅτι τὸ μὴ μετὰ πολλῶν βιοῦν πραγμάτων εὐκολίαν φέρει εἰς τὴν τήρησιν τῶν τῆς Χριστιανικῆς εὐσεβείας νομίμων.

οε΄. Ὅτι καὶ τοῖς ἐνκοινοπολιτευομένοις ἔξεστι καλῶς βιοῦν τῇ ἀρετῇ καὶ τοῖς τῆς θεοσεβείας νομίμοις.

videntiam cum vident in præſenti bonis & malis ita fieri ut merentur: *A*lii viciſſim non credant ob hisce contraria.

67. Quod ſæpius ſolent poſt maximas res geſtas & fortunam pulcherrimam mira mutatione celeriter ſequi infortunia graviſſima & non minus inſperata.

68. Quod omnino non eſt inter homines animorum & opinionum concodia.

69. Quod plurimum laborant homines affectibus, nec ſatis recte vident.

70. *Q*uod ex Mathematica & Geometrica parte Philoſophiæ utilitates plurimæ redundent in vitam humanam, tam aliæ tam quæ in operibus mechanicis conſpiciuntur.

71. De *P*lutarcho.

72. Diſputatio de picto: *qui bene latuit bene vixit:*

73. Num Chriſtianæ vitæ repugnet vivere inter multos & multis implicatum eſſe negotiis.

74. Quod non multis impeditum vivere negotiis, faciliorem reddat Chriſtianæ pietatis præceptorum obſervationem.

75. Quod etiam Remp. gerentibus & negotia vitæ curantibus integrum eſt probam vitam ducere Virtutemqve ac *P*ietatis colere præcepta.

οϛʹ. εἰ γαμητέον ἐστὶν, ἢ μὴ, τοῖς ἐπιμέλειαν ἔχουσι καὶ φροντίδα τῆς κατ' ἀρετὴν ζωῆς.

76. Num conjugion in eundem sit, nec ne, iis quibus curæ cordique est secundum virtutis præscriptum vivere.

οζʹ. Ὅτι παντὶ τρόπῳ τῷ πολιτικῷ ἀντιποιητέον τῆς εἰρήνης.

77. Quod omni modo pax sectanda sit viro Remp. gerenti.

οηʹ. Ὅτι καὶ πρὸς τὸ πολεμεῖν παρασκευαστέον τῷ πολιτικῷ.

78. Quod idem etiam ad bellum instructus esse debeat.

οθʹ. Ὅτι μὴ διὰ τὰς ἀτυχίας καὶ τὸ κακῶς πολλάκις πράττειν ἀποτρεπτέον τοῦ πράττειν.

79. Propter sinistræ casus fortunæ, & quia sæpius infeliciter res gesta est, à re gerenda deterreri nos non oportere.

πʹ. Ὅτι τῶν φιλοσόφων οἱ πλείους ἢ πάντες σχεδὸν περὶ τὸ λέγειν διέτριψαν μόνον, μὴ χρήσιμοι γενόμενοι ταῖς περὶ τὸ πολιτικὸν θεωρίαις.

80. Quod plerique Philosophorum & tantum non omnes in præceptis modo tradendis hæserunt, nec sui usum præbuere in gerenda Rep.

παʹ. Ὅτι πάντες σχεδὸν τῶν ἐν Ἕλλησι φιλοσοφησάντων τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέστησαν.

81. Quod omnes ferme Græcorum Philosophi à gerenda Republica & civilibus negotiis abstinuerunt.

πβʹ. Ὅτι ἐπιμελητέον Βασιλεῖ μάλιστα περὶ τὸ πορίζεσθαι χρηματισμοὺς τῇ ἀρχῇ.

82. Principi maxime esse curandum, ut illi suppetant sumtus ad Imperium gerendum necessarii.

πγʹ. Ὅτι μὴ καθάπαξ ἑαυτὸν δοτέον τῇ περὶ τὸ χρηματίζεσθαι ἐπιμελείᾳ τὸν Βασιλέα καὶ πάντα τρόπον σπουδαστέον εἰς τοῦτο.

83. Non tamen uni huic curæ dare se debere Principem ut pecunias corroget, neque omni modo in hoc solum elaborandum.

πδʹ. Ὅτι ἐπιμελητέον ἀνεμεσήτως περιουσίας καὶ πλούτου τῷ πολιτικῷ.

84. Quod viro Remp. gerenti cura impendenda sit comparandis citra reprehensionem opibus atque divitiis.

πεʹ. Ὅτι οὐ καθάπαξ παντὶ τρόπῳ προσέχειν ἄξιον τὸν νοῦν τῷ πλουτεῖν.

85. Indignum esse à Viro Remp. gerente animum ad hoc applicari penitus & unicè, ut ditescat.

πϛʹ. Ὅτι πάντες ἄνθρωποι σχεδὸν φιλοπλουτίας ἥττηνται.

86. Quod omnes propemodum homines divitarum amore ducantur.

102.

ρβʹ. Ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα σχεδὸν τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἔθνη οὐ κατεπολίτευσαν, ἀλλ' ὑπὸ δεσποτῶν ἤγοντο.

102. Quod ab initio usque omnes ferme Gentes in Asia non habuerint Respublicas, sed Dominis paruerint.

ργʹ. Ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς Κυρήνη Ἑλληνὶς ἐν Λιβύῃ.

103. Quod urbs Græca Cyrene in Libya ab initio (Regem habuerit.)

ρδʹ. Περὶ Καρχηδόνος καὶ τῆς κατ' αὐτὴν πολιτείας.

104. De Carthagine & Rep. Carthaginiensi.

ρεʹ. Περὶ Καρχηδόνος ἔτι, καὶ ὅπως διὰ τὰ μέγιστα εὐπραγῆσαι καθάπαξ ἐντεῦθεν ἡ πόλις ἀπώλετο.

105. De Carthagine iterum, & quomodo per maximas res secundas urbs illa simul semelque periit.

ρϛʹ. Περὶ τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως ἐκ μικρῶν ἀρχῶν εἰς τοσοῦτο κράτος καὶ μέγεθος ἀρχῆς κατ' αὐτὴν συνέστη.

106. De Roma, & ut ex parvis initiis in tantam potentiam & Imperii magnitudinem evaserit.

ρζʹ. Περὶ Νουμᾶ Πομπιλίου δευτέρου βασιλέως τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως τηνικαῦτα κατὰ καιρὸν βασιλεύειν ᾑρέθη.

107. De Numa Pompilio, secundo Rege Romæ, & quod ex temporis illius usu electus tunc Rex fuerit.

ρηʹ. Ὅπως Ῥωμαῖοι ἐκ μικρῶν τὴν ἀρχὴν πραγμάτων μετὰ τὰ πρὸς Πύρρον καὶ Καρχηδονίους ἑξῆς παλμια εἰς μέγα προῆλθον ἀρχῆς κράτος καὶ φρόνημα σχεδὸν παγκόσμιον.

108. Quomodo Romani ex parvis initio rebus deinde post bella cum Pyrrho & Carthaginiensibus gesta maximum consecuti sint Imperium potentiamque maximam, ut totius fere orbis terrarum principatum jam conciperent animo.

ρθʹ. Ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ μεγίστη μοναρχία ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ἔοικεν ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας γενέσθαι εἰς εὐδρομίαν τοῦ σωτηριώδους χριστιανικοῦ δόγματος.

109. Quod maxima Romana Monarchia in Orbe videatur constituta Divinæ Providentiæ consilio, ut salutare Christianum dogma tanto faciliores progressus haberet.

ριʹ. Περὶ Σκυθῶν.

110. De Scythis.

ριαʹ. Ὅτι χρήσιμον τοῖς περὶ λόγους σπουδάζουσιν ἡ περὶ τὸ ἱστορικὸν ἐπιμέλεια.

111. Quod eloquentiæ studiosis utile sit Historiarum studium.

ριβʹ. Περὶ τοῦ ἀνιδρύτου καὶ μὴ διαρκοῦς εἰς τέλος τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἐξ ὑποδειγμάτων.

112. De rebus humanis neutiquam firmis neque in perpetuum constantibus, documentum ab exemplo.

ριγ'. Περὶ Ἑλλήνων, καὶ ὅτι οὐκ ὄγκῳ πράξεων ἢ τύχης περιφανεῖς ἦσαν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἀστειότητι φύσεως καὶ ἤθους καὶ γνώμης εὐγενείᾳ.

113. De Græcis, & quod initio non magnitudine rerum gestarum aut fortunæ celebres exstiterunt, sed elegantia ingenii morumque & animorum nobilitate.

ριδ'. Ὅπως κατὰ καιρὸν Ἐπαμεινώνδας καὶ Πελοπίδας ἀρίστω ἄνδρε καὶ στρατηγὼ, κατὰ ταὐτὸν γεγόνασιν τῇ πατρίδι.

114. Quod oportune eodem tempore Patriæ suæ exorti fuerint duces virique duo fortissimi Epaminondas & Pelopidas.

ριε'. Ἔλεγχος εἰς τὸ ἀνίδρυτον καὶ εὐμετάβλητον τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ὅτι, εἰ δή τι ἄλλο, καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδου βίοτον οὕτω παρίστησιν, ὡσαύτως καὶ τὰ κατὰ τὸν Πολιορκητὴν ἐπικληθέντα Δημήτριον, ἔτι δὲ καὶ τὸν Εὐμενῆ.

115. Documentum inconstantiæ & vicissitudinis rerum humanarum si qvod aliud, suppeditari in vita Alcibiadis, similiter in vita Demetrii congnomento Poliorcetæ & Eumenis.

ρις'. Εἰς τὸ ἄστατον τῆς τύχης, ἐξ ὑποδείγματος.

116. In fortunæ instabilitatem, ab exemplo.

ριζ'. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων, ὅπως τινὲς ἀπὸ μεγάλων πράξεων καὶ μεγάλης τύχης ἀλλάττουσιν εἰς ἀπραξίαν ἢ τὸ πράττειν ταπεινῶς.

117. Consideratio ab exemplis repetita, quomodo aliqui à magnis rebus gestis magnaque fortuna pervenerunt ad vitam plane desidem vel humilia negotia.

ριη'. Ὅτι τῶν ἐπιμελῶς κτηθέντων ἀποβολὴ οὐ καταλαίπωρος οὐδ' ἐρραστωνευμένη.

118. Quod bonorum quæ cum cura comparavimus jactura nec misera nec ignaviæ semper tribuenda sit.

ριθ'. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος τοῦ βίου ἄκρατος ἀνιαροῦ τινος εὐδαιμονία, καὶ ὅτι δεῖ τὰς τῶν μεγάλων εὐτυχιῶν ὑποβλέπεσθαι μεταβολάς.

119. Quod non contingit hominibus ab exordio ad finem usque Vitæ sincera sine omni luctu felicitas, & quod magnarum rerum secundarum vicissitudines ac mutationes oportet suspicari.

ρκ'. Ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνεπιστήμονές * εἰσιν ὡς ἀληθῶς τῆς τοῦ βίου χρήσεως, ἐξ ὑποδειγμάτων.

120. Quod multi hominum veri vitæ usus ignari & imperiti sint, exemplorum documentis demonstratum.

IV.

*ita leg. pro ἐνεπιστήμονες.

IV. Ineditæ etiam dicuntur exstare Theodori Metochitæ γνωμικῶν στρωμάτων ac V. Mathematica & VI Commentarii in Ptolemæi magnam Syntaxim, qvæ asservari in Hispania commemorantur: VII. Paraphrasis in *Aristotelis* libros de partibus animalium, MS. in Italiæ Bibliothecis, ut ex Gesnero notavit Meursius.

Theodorus *Milesius*, Stoicus. Laërt. II. 104.

Theodorus *Modenus* cujus Epistolas qvasdam Græcè MStas in Bibl. Cæsarea memorat Nesselius parte IV. p. 118.

Theodorus *Monachus* subinde allegatur in Catena Græcorum Patrum ad Matthæum T. 1. p. 35. 63. 215.

Theodorus *Monachus* ad qvem scribunt S. Nilus & Isidorus Pelusiota. Alius S. Antonii discipulus Athanasio memoratus. Alius S. Pachomii successor de cujus scriptis dixi Volumine VIII. p. 412. Alius ad qvem S. Maximus T. 2. p. 151. infra, in Rhaythuensi.

Theodorus *Monachus* alius de qvo supra in Edesseno. Cæterum scholion sive hypomnesticon de Epistola præsagiente tempus obitus S. Maximi Anastasii, qvod auctores habet Theodorum & Theodosium monachos orientales B. Maximi familiares, non à Combefisio in Actis S. Maximi p. LXXX. editum fuit Græce & Latine ut tradit ad A. 668 præstantiss. Caveus, sed Latine tantummodo, perinde ut à Sirmondo inter Anastasii Collectanea p. 251. Paris. 1620. 8. & in Sirmondi Operibus 1696. fol. T. 3. p. 601. In illo p. 608. legas hæc verba: Data vero est nobis vere minimis, Theodosio scilicet & „ Theodoro, germanis & sine dolo fratribus humilibus & peccatoribus „ Monachis per Gregorium Monachum & Abbatem Monasterii S. „ Joannis Baptistæ regionis Albanorum, qvod appellatur Batararu- „ mensis Augusti die XX. Indictionis XI. qvæ præteriit nos qvi rever- „ tebamur a regione sæpe dicta Lazorum. „

Theodorus *Monachus* cujus Canon sive hymnus catanycticus inter alia cantica Ecclesiastica Græce MS. exstat in Bibl. Cæsarea teste Lambecio V. p 268. non diversus à Theodoro Studita, de qvo infra, hoc capite.

Theodorus *Monothelita* Vide in Byzantio & Pharanita.

Theodorus *Mopsvestenus*, de qvo supra.

Theodorus *Moschion* sive *Muscienus*. Vide supra in Medico.

Theodorus *Muzalo*, post Georgium Acropolitam magnus Logotheta sub Mich. & Andronico Palæologis, cujus Epistolæ qvædam ad Gregorium Cyprium Patriarcham CPol. MStæ exstant in Bibl. Cæsarea.

Theodorus *notarius* Romanus, νοτάριος ῥεγεωνάριος τῆς Ἀποστολικῆς καθέδρας in Concilio Lateranenſi *A.* C. 649.

Theodorus *pedagogus* Conſtantini Porphyrogeniti. ſupra in Theodoro *Conſtantini*.

Theodorus ὁ Πανάγιος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ κηρίκων γένους. de familia *Attica* qvæ à Ceryce* Mercurii F. genus ducebat. Etymolog. Magnum in ἡμεροκαλλίς.

Theodorus I. *Papa* Theodori Epiſcopi Hieroſol. filius ab *A.* 642. 3. Nov. ad 20. April. 649. cujus Latinè exſtant nonnulla in cauſa Pyrrhi Monothelitæ, inter *A*naſtaſii Rom collectanea à Sirmondo edita Pariſ. 1620. 8. in Conciliis *L*abbei T. V. p. 1777. Harduini T. 3. p. 614. & T. 3. Opp. Sirmondi p. 493. Vide & *E*utychii *Annales* T. 2. p. 336.

*Theodorus II. *Papa* ab *A.* 898. 12. Febr. ad 3. *M*art. ejusdem anni.

Theodorus *Paphenſis* ſive Paphi in Cypro Epiſcopus, qvi ſcripſit vitam S. Spyridonis. Vide ſupra, p. 143.

*Theodorus pathicus Heſychius: Θεοδώρους ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τοὺς εὐρυπρώκτους ἀπὸ Θεοδώρου τινὸς οὐκ εὖ τῆς ἑαυτοῦ ὥρας προστησαμένου.

Theodori *Pediaſimi* Encomium in Joſephum Hymnographum, Deſcriptio Eccleſiæ Serrarum (σεῤῥῶν) & deſcriptio Martyrum Theodororum, M*S*. in Bibl. Cæſarea.

S. Theodorus *Pentapolitanus* Epiſcopus, citatus à S. Damaſceno dei maginibus T. I. edit. Leqvinianæ p. 382. ſq.

Theodorus *Petrenſis* ſive Petrarum Galileæ Epiſcopus, cujus Canonicon ſive ſcriptum qvo Canonibus Synodicis lucem attulit, citat Nic. Comnenus Papadopoli p. 398. prænot. Myſtagog. Vitam Theodoſii *A*rchimandritæ Palæſtini qvæ incipit: ἡ τρισυπόστατος καὶ ἀδιαίρετος μία οὐσία, *A*llatius de libris Eccleſ. Græcor. p. 24. & de Simeonibus p. 7. & 95.

Theodorus *Pharanites* Epiſcopus Monothelita cujus περὶ οὐσίας καὶ φύσεως, ὑποστάσεώς τε καὶ προσώπου memoratur apud S. *M*aximum Confeſſorem T. 2. p. 71. Sergii *A*rſenoitarum in Ægypto Epiſcopi ad eum litteræ, id. p. 83. λόγος πρὸς Σέργιον, & alius εἰς τὰς ἑρμηνείας τῶν πατρικῶν χρήσεων. ex qvibus fragmenta in Concilio Lateranenſi *A.* 649. T. VI. *L*abbei p. 163. ſeq. & T. 3. Harduin. p. 766. ſeq. *A*lia ex Epiſtola dogmatica ad Paulum hæreticum cujus initium: ὅταν μὲν τὸν καιρὸν, in *A*ctione X. Concil. CPol. *A.* 680. T. VI. Labbei p. 840. & T. 3.

* Vide Voſſium de Hiſt. Græcis, lib. III. p. 418.

T. 3. Harduin. p. 1246. ubi suscipit henoticam Zenonis & anathematizat Synodum Chalcedonensem, & tomum Leonis Papæ.

Theodorus *Phoceus* qvem de tholo qvi fuit in Delphis scripsisse testatur Vitruvius lib. VII. cap. 1.

Theodorus *Phonascus*, cujus φωνασκικὸν βιβλίον memorat Laërtius II. 103.

* Theodorus *Pictor*, cujus ex Ptolemone meminit Laërtius II. 104. Alii tres de qvibus supra, in Ephesio & Atheniensi & mox in Samio.

Theodorus Platonicus Galen. T. 3. edit. Græcolat. Paris. p. 232. Vide in Solensi. Alius supra, in Asinæo.

Theodorus poëta qvem Svidas ait scripsisse διάφορα δι' ἐπῶν, καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν.

* Theodorus malus Poëta qvem perstringit Martialis XI. 94.

Theodori *Potacii* Monodia in Imp. Andronicum Palæologum, MS. in Bibl. Cæsarea.

* Theodorus *præfectus* Augustalis ad qvem scribit Isidorus Pelusiota.

Theodorus *Presbyter*, Asceta, de qvo dixi volumine VIII. p. 412. Idem fortasse ad qvem scribit S. Nilus.

Theodorus *Presbyter ἐν Μαζαρίῳ* Siciliæ, ad qvem scribit S. Maximus T. 2. p. 134. Alius Theodorus presbyter & Abbas, Martini I. Papæ apocrisiarius. Baron. ad A. 649. n. 65.

Theodorus *Priscianus*, supra in Medico.

Theodorus Prodromus cujus ἐξήγησιν *Canonum Conciliorum* (adhuc, qvod sciam, ineditam) passim citat Nic. Comnenus Papadopoli in prænotionibus Mystagogicis, cum ante nongentos annos scripsisse opinatur p. 409. adeoqve diu ante Balsamonem, Zonaram, Aristenum: Hunc antiqvissimum Canonum interpretem vocat p. 28. & p. 345. laudans ejus testimonium vocat *virum Juris consultissimum, sapientissimum, qvo Magistro Nicetas Paphlago* a) *gloriatur, cujus dicta summis laudibus effert Nicephorus Blemmydes* b) *cujus sententias omnium probatissimas palàm affirmat cum Balsamone* c) *Aristenus*, d) *Blastarius*, e) *Harmenopulus*, f) *cæteriqve omnes qvi Canones interpretati sunt nostros, qvem Theologum maximum, & simpliciter κατ' ἐξοχὴν Magistrum ipse appellat Margunius* g).

Theo-

a) in explicat. Psalmi IV in fine. b) in explic. Psalmi 2. a) in Epist. ad Episcopos Cypri d) In procemio nomocanonis ad Manuelem Imp. e) in compendio Syntagmatis, elementi . f) in ecthesi Canonum 20, hoc est Nicænorum. g) in procemio notarum ad Canones & alibi sæpe.

Theodorus Prodromus junior, circa duodecimi ſeculi clarus initia, de cujus ſcriptis editis & ineditis dixi Volum. VI. hujus *B*ibl. p. 815. ſeq.

*Theodorus protoſecretarius prætorii præfecti CPol. cujus mentio in hypomneſtico de obitu *S.* Maximi & Anaſtaſii T. 3. Opp. Sirmondi p. 602.

Theodorus ψάλτης apud Ælian. VII. 40. de animal.

Theodorus *protoſpatharius* in Actione IX. Concilii VIII. A. C. 869.

Theodorus *Ptochoprodromus* idem cum Prodromo juniore.

Theodorus *Quæſtor* cujus orationem in *S.* Georgium Martyrem Allatius memorat. Incipit: προτρέπουσί μου πρὸς εὐφημίαν τὴν γλῶσσαν.

THEODORUS *Rhaaithuenſis* ὁ τῆς Ῥαϊθοῦ a) in *L*aura ſive monaſterio *Rhaithu* ad Elim ſive LXX fontes in Palæſtina medio ſeculo ſeptimo b) *P*resbyter, cujus Svidas meminit in Μάνης, compoſuit libellum, ſive ut Allatius c) appellat, Orationem dogmaticam, qvæ inſcribitur προπαρασκευή τις καὶ γυμνασία τῷ βουλομένῳ μαθεῖν τις ὁ τρόπος τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καὶ οἰκονομίας, καθ' ὃν πέπρακται καὶ τίνα τὰ πρὸς τοὺς ταύτην μὴ ὀρθῶς νοοῦντας λεγόμενα παρὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας τροφίμων. *Præparatio & meditatio in ejus gratiam qui diſcere cupit quomodo facta ſit incarnatio Divina, & quæ ab Eccleſiæ alumnis contra eos qvi non recte de ea ſenſerunt dicta ſint.* In hac diſerte rejecit falſas opiniones Manetis, Pauli *S*amoſateni, *A*pollinarii, Theodori Mopſveſteni, Neſtorii, Eutychis, illisqve Eccleſiæ opponit definitionem, qvam ubi porro explicat, Severi Antiocheni etiam & Juliani Halicarnaſſei Eutychianas explodit. Combefiſio idem hinc viſus eſt Theodorus Monachus ad cujus qvæſtiones reſpondet S. Maximus confeſſor T. 2. Opp. p. 151. Et apud Baronium ad *A.* C. 657. in indice operum S. Maximi diſerte memoratur Epiſtola ſcripta *Theodoro presbytero Lauræ Raithu de Eſſentia & Natura*, etſi in Combefiſii editione hoc non reperio. Incertum idemne Theodorus presbyter de cujus ſcripto, qvo Dionyſio *A*reopagitæ vindicare ſcripta qvæ ſub ejus nomine ambulant voluit, ὅτι γνησία ἡ τοῦ ἁγίου Διονυσίου βίβλος, videndus Photius Cod. 1.

Editio

a) Ῥαιθῷ in Codice Leidenſi S. Climaci. Alibi Ῥαϊθοῦ, ut etiam in narratione de Monachis Sinaitis in Combefiſii lectis triumphis CHriſti martyrum p. 88. Perperam vero qvi presbyterum Rhætum ſive Rhætenſem appellant, velut ex Rætia Germaniæ. De Johanne & Daniele Rhaithuenſi dictum Volum. VIII. p. 616. 617.

b) non circa A. 460. ut Bellarminus.

c) Allatius de proceſſione Spiritus S. p. 251. 502. &c.

Editione libelli Theodori Raithuensis, de incarnatione Verbi.

Latina ex Godfridi Tilmanni versione, sub titulo: Isagoge in V. libros Anastasii Antiocheni, sive exercitatio seu corollarium de incarnatione Domini. Paris. 1556. 8. & in Bibliotheca Patrum Paris. 1589. Tomo 1. & 1609. nec non Colon. 1618 T. V. & Lugd. 1677. T. VIII. p. 334.

Græco Latinæ, cum *Theodori Bezæ* versione Genev. 1576. & 1580. 4. & inter Bezæ opera Theologica junctim edita ibid. 1582. fol. T. 3. p. 309-398.

Cum *Rob. Balforei* Scoti versione & castigationibus è MS. Codice Petri Stellæ, ad calcem Gelasii Cyziceni Historiæ Concilii Nicæni *Paris.* 1599. 8. sed in editione Gelasii Commeliniana Theodorus est omissus. Notandum porro in Balforei editione primum Græce lucem vidisse extremam partem à Beza omissam, qvæ clausulæ loco male assuta legitur Gregorii Nysseni magnæ Orationi Catecheticæ, ut jam notavi Volum. VIII. p. 153. Eandem agnoscunt cæteri duo interpretes Tilemannus ac Turrianus.

Cum versione *Francisci Turriani* S. I. in auctario Bibl. Patrum Ducæano Paris. 1624. fol. T. I. p. 319. & in Bibliotheca Patrum Paris. A. 1644. & 1654. Tomo XI.

Theodorus *Rhetor* cujus meminit Aristoteles in Epitome Rhetorum apud Laërtium II. 104. De aliis Theodoris Rhetoribus supra in Byzantio, Cynopolita, & Gadareno qvi *Rhodius* dici maluit, quod Tiberium Imp. Rhodi docuisset.

Theodorus Rohdiorum strategus ἐν τοῖς ὑπομνήμασι. Svid. in παιωνῷ δνίματι.

Theodorus ὁ τὰ περὶ Ῥωμαίων πεπραγματευμένος. Laërt. II. 104.

Theodorus *Sabbaita*, cujus capita ascetica centum, *MSS.* in Bibl. Coisliana.

* Theodorus *Samius* Nicosthenis discipulus, pictor. Plin. XXXV. 11.

Theodorus *Samius* architectus, qvi svasit carbones fundamentis Ephesii templi substerni, teste Laërtio II. 103. de illo Rhœci an Teleclis filio plura Menagius ad laudatum Laërtii locum. Videndum, idemne Theodorus cujus volumen de æde Dianæ, qvæ erat Ephesi, laudat Vitruvius lib. VII. cap. 1.

Theodorus *Samosatenus* subdiaconus, cujus mentio in S. Basilii *Epist.* 280. incertum idemne Theodorus ad qvem Epistola 328.

Theodorus *Samothrax*, ex qvo Ptolemæus Hephæstion libro VII. apud Phot.

cod. 190. narrat Jovem natum, ſeptem continuos dies riſiſſe, indeqve ſeptenarium numerum pro perfecto æſtimatum.

Theodorus ὁ Σανταβαρηνὸς dictus à Niceta in Vita Ignatii patriarchæ CPol. T. V. Concil. edit. Harduinianæ p. 1005. Photii amicus & ab eo in exilio ordinatus metropolita Patrarum. Ab aliis dictus ἀΦανοπόλεως Epiſcopus, civitatis qvæ nusqvam exiſteret. Neqve enim ad Patrarum ſedem occupandam, celebris in Achaja Civitatis Theodorus ille tunc admittebatur.

Theodorus *Scholaſticus*, ad qvem Iſidori Peluſiotæ Epiſtolæ.

Theodorus *Scythopolitanus* Epiſcopus, cujus libellum oblatum Imperatori Juſtiniano & SS. Patriarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Euſtachio Græce & Latine vulgavit eruditiſſimus *Montfauconus* in Catalogo Bibl. *Segvierianæ* ſive Coislinianæ. p. 94-96. Pariſ. 1715. fol.

Theodorus *Sebaſtenus* citatur à Joanne Scylitze & Georgio Cedreno in Hiſt. Byz.

Theodorus *Sidæ* Epiſcopus in Hiſtoria Byz. citatur ab eodem Scylitze & Cedreno.

Theodorus *Smyrnæus*, Curopalata & ὕπατος Φιλοσόφων, cujus excerpta pro Græcorum doctrina contra Latinos, & ἐπιτομὴ τῶν ὅσα περὶ Φύσεως καὶ τῶν Φυσικῶν ἀρχῶν τοῖς παλαιοῖς διείληπται, MS. in Bibl. Cæſarea.

Theodorus *Solenſis*, ἐξηγούμενος τὰ μαθηματικὰ τοῦ Πλάτωνος. Plutarch. de oraculorum defectu p. 427.

Theodori *Stoici*: Chius, Mileſius & tertius ſine patriæ notatione, apud Laërtium II. 104.

*Theodorus *Stratelates* ſive militum præfectus martyr ſub Licinio. Supra p. 147.

THEODORUS *Studites*, Studii, ſive monaſterii à Studio a) qvodam Romano CPoli conditi Abbas, natus in eadem urbe eſt A. C 759. & in avunculi ſui *Platonis* adhuc ſuperſtitis b) locum archimandrita primum Saccudienſis monaſterii in ſuburbano patrio factus A. 794. Hinc Taraſio patriarcha non auſo imperatori Conſtantino VI. reſiſtere, qvum repudiata Conjuge ſua Maria Theodoten ille duxiſſet, Theodorus & Conſtantinum & Taraſium cummunione Chriſtianorum indignos eſſe palam pronunciavit, atqve inde Theſſalonicam exul abire juſſus A. 796. ſed mox anno proximo poſt Conſtantini mortem magno cum honore revocatus

a) Vide Michaëlem Monachum in Theodori Studitæ vita p. 22. ſeq.
b) Plato Theoctiſtæ, Theodori matris frater diem obiit A. 812. ætatis 97.

catus ab Irene, & Abbas Studio præfectus fuit. Post id tempus gravissime ferens Nicephorum è Laico Patriarcha CPol. *A.* 806. factum & Josephum Oeconomum restitutum, novam à Patriarcha secessionem fecit: unde Synodo adversus ipsum coacta A. 809. c) iterato exilio afficitur, restitutus post biennium à Michaële Rancabe A. 811. Denique Leonis Armeni edicto adversus imaginum cultum publicato A. 814. ad certamen pro imaginibus accenditur, quod maxima animi contentione acerrime gessit, omnem igenii & doctrinæ vim in hoc profundens, nec dubitans pro hac causa novas exilii varii ac longioris, carcerisque durissimi ærumnas per plures annos tolerare, donec à Michaële Balbo restitutus est A. 821. Hinc cum Thomæ rebelli adversus Michaëlem favere visus esset, urbe iterum excessit A. 823. & in vicina Acritæ promontorio peninsula S. Tryphonis obiit A. 826. d) XI. Novembr. quo die Græci memoriam ejus celebrant. Successorem habuit in Abbatia Studii, *Naucratium*, ejus Epistola Encyclica de Theodori obitu Græce & Latine * edita est Combefisio T. I. auctarii novi Bibl. Patrum p. 855-882. additis etiam notis. Græcis νέος ὁμολογητής, Labbeo præter rem Martyr: à Creyghtono e) male etiam cum Theodoro Grapto confunditur. Ex Vita ejus à *Johanne* vel alio quodam Græce scripta locum affert Allatius de interstitiis ordinum apud Græcos p. 181. & de libris Eccles. Græcor. p. 138. atque alibi. Ea ipsa porro est quam Latine versam à *Jac. Sirmondo* habuit *Baronius*, ac pleraque ex eadem adduxit Tomo nono Annalium: integram vero Græce & Latine ex Codice Bibl. Collegii Jesuitarum Paris. sub *Michaëlis* Monachi nomine edidit *Jacobus de la Baune* S. I. in tomo quinto operum Sirmondi Paris. 1596. fol. pag. 1-88. testatus in alio Codice *Theodoro* Daphnopatæ tribui. Idem vir doctissimus monet de Theodori rebus præterea in Sanctorum Actis consulendis vitam S. *Platonis* 4. April. S. *Nicolai Studitæ*. 4. Febr. S. *Nicephori* Patriarchæ CPol. 13. Mart. *Nicetæ* Hegumeni Mediciensis auctore Theosterictо ejus discipulo 3. April. S. *Tarasii* Patriarchæ 25. Febr. & S. *Theophanis* Sygriensis Abbatis 12. Mart. Idem de scriptis Theodori editis atque ineditis non indiligenter egit, cujus observationibus meas adjunxi.

Gg 2 Scripta

c) Vide Chronicam synopsin S. Theodori Studitæ Actorum, scriptis illius Tomo V. Operum Sirmondi præmissam à Jacobo de la Baune S. I.

d) Vide Pagium ad A. 826. n. 17. & T 5. Opp. Sirmondi p. 88.

* Latine exstat etiam in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XIV. p. 905.

e) Vide Allatium adversus Creyghtonum p. 707.

Scripta Theodori Studitæ edita.

In eodem Tomo quinto Operum Sirmondi, luculentis typis atque emendate excuſa, atque locuplete inſtructa indice exhibentur Græce & Latine hæc Theodori Studitæ ſcripta:

1. *Oratione pro ſacris Imaginibus*, habita coram Leone Armeno, quam auctor vitæ Theodori integram exhibet p. 42-45. cum verſione *Sirmondi*.

2. Διαθήκη, *Teſtamentum*. p. 80-88. cum verſione ejusdem *Sirmondi* quam ediderat *Baronius* ad A. 826. n. 51. ſeq. Exſtat etiam ex verſione *Joannis Livineji*, (qui Sirleti Card. codice uſus fuerat,) una cum Theodori ſermonibus Catecheticis Latine verſis Antwerp. 1602. 8. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XIV. p. 895. Edidit præterea Latine *Chriſt. Woldenbergius* una cum libro ſuo de teſtamentis veterum, Roſtoch. 1651. 4. Græce etiam *Jacobus Tollius* in inſignibus Itineris Italici, Trajecti ad Rhen. 1696. 4. ex Codice Lipſienſis Bibl. *Paulinæ*, quam præfectus ejus digniſſimus Joachimus Fellerus ὁ μακαρίτης cum ipſo communicaverat. Sed Latinam verſionem quam addidit p. 179. male tribuit Sirmondo, nihil illa putidius eſſe, nihil puerilius p. 191. profeſſus: nam Livineji eſſe, non Sirmondi, qui conferet reperiet.

3. Βίβλος δογματικὴ ἐν ᾗ τρεῖς λόγοι καὶ ἀντιῤῥητικοί. *Liber dogmaticus continens diſputationes tres refutatorias adverſus Iconomachos, pro cultu Imaginum*. p. 89. 106. 132-168. Memorat auctor Vitæ p. 28. Primum & ſecundum vertit *Sirmondus*, tertium *Jacobus de la Baune*.

4. Ἔλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῶν ἀσεβῶν ποιημάτων, *Refutatio & ſubverſio carminum acroſtichon Jambicorum compoſitorum ab Iconomachis Joanne, Ignatio, Sergio & Stephano*, quæ ipſa præmittuntur partim, partim ſubjiciuntur p. 169-199. Vertit *Jacobus de la Baune*.

5. Προβλήματά τινα πρὸς εἰκονομάχους. Problemata quædam adverſus Iconomachos p. 200-205. Vertit idem *Baunius*.

6. Κατὰ εἰκονομάχων κεφάλαια ἑπτά. Capita ſeptem contra Iconomachos. p. 206-215. Eodem *Baunio* interprete.

7. Ἐπιστολὴ πρὸς Πλάτωνα περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν σεπτῶν εἰκόνων. *Epiſtola ad Platonem Archimandritam de cultu ſacrarum imaginum* p. 215-220. Interprete eodem Baunio.

8. *Epi-*

8. *Epistolarum libri duo*, quorum prior LVII. posterior CCXIX. * complectitur. p. 221. 370-753. Ex his sparsim quasdam exhibuerat Baronius à *Sirmondo* Latine versas, Libri *prioris* quidem XXXVIII. & LIII, ad A. 787. n. 58. 59. IV. & V. ad A. 795. I. II. III. ad A. 796. VII. ad 801. XVI. XXVI. XXX. ad 806. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVIII. XXXI. ad A. 808. XXXII. usque ad XXXVI. nec non XXXVIII. XXXIX. XLIII. XLVIII. LI. [illegible] ad A. 809. & LVI. ad A. 811. Libri *posterioris* vero CXXVII. ad A. 787. n. 63. I. II. VIII. XVIII. ad A. 814. IX. X ad A. 815. IV. XI. XXI. XXII. XXIII. XXV. XXVI. XXXI. XXXII. XXXIV. XL. XLI. XLV. L. LV. LIX. LXX. LXX XVII. CLXXXI ad A. 816. XII. XIV. XV. XVI. XVII. ad A. 817. XIII. XXX. XXXV. XXXVII. XLIV. LV. LVIII. LXI. LXVI. LXVIII. XCIV. C. ad A. 818. XXXVIII. LXII. LXIII. ad A. 819. LXXI. ad A. 820. LXXIII. LXXIV. LXXIX. LXXX. LXXXVI. XC. XCII. CVI. CXXI. ad A. 821. CXXVII. CXXIX. CXCIX. CCIV. ad A. 823. CXVI. CXXXVIII. CLXVII. ad A. 825. Quas non ex Sirmondi versione apud Baronium reperit, illarum interpretationem ipsemet adjunxit editor *Jacobus de la Baune*. Libri secundi Epistolam CCXV. responsiones ad XVII. interrogata complexam ad Methodium Monachum, sub *Nicephori CPol.* nomine vulgavit Græce & Latine Cotelerius T. 2. monument. Ecclesiæ Græce p. 453. Sed Theodoro etiam tribuitur in Codice Bibl. Coislinianæ, de quo illustris Montfauconus p. 325.

9. *Ἴαμβοι εἰς διαφόρους ὑποθέσεις.* p. 753-776. Carmina brevia & Epigrammata jambica varii argumenti CXXIII. Sirmondo magnam partem Interprete. Horum prima XXIX. videntur in vita Theodori Studitæ p. 25. signari *περιαγγελίαι ἔγγραφοι διὰ στίχων ἰάμβων.* Ultime loco alterius nescio cujus auctoris in Theodorum Epigramma Græcum subjicitur versibus Hexametris, in quo inter alia laudatur quod Studitas Monachos docuit sacros hymnos concinere *ὑμνοπόλων θεότευκτον ἀγήνορα ἄρσεν ἀοιδήν.* Ex carmine CXV. constat Theodorum antequam Monachus fieri eligeret uxorem fuisse *Annam*, quæ cum marito deinde in voluntarium cœlibatum consensit, & liberos ex illo susceptos monasticæ vitæ mancipavit.

* Multa in his Epistolis emendari & lacunas suppleri posse è Codice MS. Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ, CCLXXII. insuper ineditas exhibente, notat Eruditiss. Montfauconus p. 144. Quanquam vero titulus illius Codicis tantum promittit Epistolas a Theodoro scriptas tempore primi & secundi exilii τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐξορίας: tamen in eo reperiuntur etiam quæ in alio Codice inscribuntur ἐξορίας τρίτης *tertii exilii*, apud eundem Montfaucon. p. 324. seq.

Irenæ

Gelaſio

Irenæ

Thad-

* Vide Cangii appendic. ad Glossarium Græc. p. 7.

Scripta edita Theodori Studitæ, qvæ cum operibus Sirmondi non prodiere.

10. Δογματικὴ περὶ τιμῆς καὶ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων. *Oratio dogmatica de honore atqve adoratione Sanctarum Imaginum.* Græce cum Jo. Damasceni Orationibus de imaginibus Rom. 1553. 8. & Latine *Godfrido Tilmanno* interprete Antwerp. 1556. 12. Atqve utraque Lingva inter Damasceni opera Basil. 1575. fol. p. 674. Et Latine iterum in Bibliotheca Patrum Paris. 1589. & 1644. 1654. Tomo III. altero interprete, ibiqve notatur, illius Orationis locum citari a Gennadio, qvi ante Georgius Scholarius, in expositione qvinqve capitum Synodi Florentinæ contra Græcos cap. 5. sect. 12.

11. Ἐπιτάφιος εἰς Πλάτωνα τὸν ἑαυτοῦ πνευματικὸν πατέρα. *Oratio funebris in S. Palatonem Patrem suum spiritalem.* Hanc à Gvil. *Sirleto*, postea Cardinale redditum Latine vulgarunt *Aloysius Lipomannus* tom. VII. de vitis

 Sancto-

Sanctorum Patrum p. 275. & ex Lipomanno *Laur. Surius* ad XVI. Decembr. nec non alter *Laurentius*, *de la Barre* in Historia Christiana Patrum p. 118. Paris. 1583. fol. Deniqve Græce ex Bibl. Regis Christianissimi & Vaticana dedere *Henschenius* & *Papebrochius* ad calcem *Act.* Sanctor. T. 1. April. p. XLVI. & Latine ex nova interpretatione p. 366.

12. Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐν τῇ μεσονηστίμῳ. *Oratio in adorationem pretiosæ & vivificæ Crucis in media Quadragesima.* Prodiit Græce cum *Jacobi Gretseri* versione, in hujus opere de Cruce T. 2. p. 287. Ingolstad. 1600. 4. (edit. in fol. p. 1405.) Incipit: ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα. Latine T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 900.

13. Κανὼν εἰς τὴν σταυροπροσκύνησιν. *Canon* sive *Hymnus in adorationem Crucis*, sub Theodori *Studitæ* nomine editus Græce & Latine ab eodem *Gretsero* T. 3. p. 487.

14. Κανὼν ψαλλόμενος εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, ποίημα τοῦ ἁγίου πατρὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. *Canon* sive *hymnus* Odis octo constans *qvi canitur in erectione sanctarum Imaginum, opus S. P. Theodori Studitæ.* Exstat Græce & Latine, *Federico Metio* interprete apud *Baronium* ad *A.* 842. Et *L*atine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XIV. p. 898. Sed monet doctissimus Cardinalis, Theodori nostri non esse hymnum hunc, utpote qvem non ante restitutas imagines sacras ad redditam Ecclesiæ pacem, proindeqve pluribus post Theodori mortem annis scriptum fuisse apparet. Itaqve Combefisius putat junioris esse Theodori, qvi post Naucratium Studio præfuit.

15. Ἡ μικρὰ λεγομένη Κατήχησις, *Catechesis qvæ dicitur parva*, CXXXIV sermonibus brevibus & extemporalibus distincta. Memoratur in Theodori Studitæ vita p. 27. & Græce MS. exstat in variis Bibliothecis, Cæsarea Lambec. VIII. p. 295. Bodlejana Oxoniensi, Segvieriana sive Coisliniana & *L*ipsiensi Paulina. Fuit etiam apud Raphaëlem Trichetum du Fresne. Latine prodiit ex *Joannis Livineji* Canonici Antwerpiensis versione, Antwerp. 1602. 8. & in Bibliothecis Patrum edit. Colon. Tomo IX. & Paris. 1644. 1654. Tomo II. atqve Lugd. T. XIV. Hujus κατηχήσεως lectio Monachis commendatur in Triodio & Menæis Græcorum & in Typico Irenes Augustæ in *A*nalectis Græcis Monachor. Benedictin. p. 210.

16. Ἐγκώμιον περὶ τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου, *Enconomium S. Bartholomai Apostoli*, qvod Græce exstat MS. in Codice Colbertino 340. Latine ex veteri *Anastasii* versione edidit Lucas Dacherius Tomo tertio spicilegii Paris. 1659. 4. & Franciscus Combefisius in Bibliotheca Concionatoria T. VII. p. 749. Paris. 1662. fol.

18. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. *Encomium S. Apostoli & Evangelistæ Joannis Theologi.* Latine à se versum vulgavit idem Combefisius in jam laudata Bibliotheca.

19. *Sermo brevis in Dominicam qvartam Quadragesimæ* sive *Jejunii* Latine ex *Joannis Livineji* versione prodiit sæpius cum Theodori Studitæ Catechesi, de qva jam dixi. Incipit: *Fratres, Patresqve; S. Spiritus nos benignitas.* Levinejus in codice MS. hunc sermonem reperit notatum numero octavum & sexagesimum.

20. *Capitula qvatuor de vita ascetica*, qvæ Græce & Latine vulgata sunt à *Petro Possino S. I.* in thesauro Ascetico Paris. 1684. 4. Capita qvinqve MSta in Bibl. Cæsarea memorat Lambecius IV. p. 146.

21. Ἐγκώμιον εἰς τὴν τρίτην εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προδρόμου. *Encomium in tertiam inventionem venerandi capitis * sancti præcursoris Joannis Baptistæ.* Cum versione *Francisci Combefisii* edidit *Carolus du Fresne*, sive *Cangius*, in libro cui titulus: *traitè Historiqve du chef de S. Baptiste.* Paris 1666 4.

22. Τροπάρια, κανόνες &c. *Troparia*, *Canones* sive *hymni* &c. Complura generis hujus, Studitæ inscripta nomine, in Octoëcho, Menæis & aliis Græcorum libris Græce edita sunt. Itaqve nostrum intellige, Theodorum Monachum, cujus Canon catanycticus sive hymnus de nocte decantandus ad CHristum Servatorem memoratur MS. apud Lambecium V. p. 268. Ποιητὰς τῶν κανόνων Theodorum Studitam & Josephum (Episcopum Thessalonicensem) ejus fratrem laudat Codinus Origg. CPol. c. 104. p. 50. Nicephorus Callistus in Synaxario: πρῶτος δὲ πάντων &c. *Primus autem omnium illud, tres odas inqvam, in typum, ut arbitror, sanctæ & vivificæ Trinitatis excogitavit magnus Poëta Cosmas in magna sanctæque Passionis Domini & Dei & Servatoris nostri JEsu CHristi hebdomade -- ex qvo & reliqvi Patres & inter eos præcipue* Theodorus *& Josephus Studitæ eum æmulati, in aliis sanctæ magnæ Quadragesimæ hebdomadibus componentes, proprio Studiorum monasterio tradiderunt, odas istas, magis ac magis producentes ac concinnantes.* Clari etiam apud Græcos hymnorum & cantionum auctores Theodorus Ducas Lascaris Imperator, cujus κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον describitur in Paracletico p. 181. Theodorus item Cœtonita, Theodorus Santaberenus &c. ne dicam de Theodora Prodromo, qvi hymnos Cosmæ &

* De inventione capitis S. Joannis Baptistæ confer Cangii CPolin Christianam lib. IV. p. 101. Eliæ du Pin Bibl. scriptor Eccles. T. XVIII. p. 142. edit. Amst. & memorias Trevultianas A. 1708 p. 418. seq.

& Damasceni commentario illustravit. Sed de Theodori Studitæ scriptis dicere pergamus, cui nonnulli viri docti tribuunt etiam vitam *Theophanis* Confessoris, quam Latine ediderunt Lipomannus, Surius, Henschenius ad 12. Martii, & Combefisius è Barberino codice descriptum Græce cum Latina versione præmisit Chronico Theophanis edito Paris. 1655. fol. Tribuitur illi etiam in Codicibus qvibusdam *Oratio in natalem S Deiparæ*, qvæ incipit: λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις τήμερον. Sed plurium Codicum auctoritate asseritur Joanni Damasceno, inter cujus opera prodiit Græce & Latine cum versione Allatii T. 2. edit novæ p. 849.

Scripta Theodori Studitæ inedita,

qvæ à Jacobo Baunio in elencho operum ejus commemorantur.

23. Ἡ μεγάλη καλουμένη κατηχητικὴ &c. *Magna catechesis * tribus membris seu partibus comprehensa: liber complectens catecheses collectas ex omnibus catechesibus sancti Patris nostri confessoris Theodori Studitæ, quæ & recitari debent diebus* Dominicis, *qvarta & sexta feria, & in majoribus festis totius anni, sicut & compositæ sunt.* meminit auctor vitæ p. 27. d. Extat hæc in Regio Græco codice Paris. 2340. Ibi autem post illas catecheses, ita legitur: Θεοῦ τὸ δῶρον ἡ γραφὴ δὲ Ἀρσενίου. ἐτελειώθη μηνὶ Ἰουνίῳ, δωδεκάτῃ, Ἰνδικτ. ιδ. ἔτους ςχμδέ. βασιλεύοντος Ἰωάννου τοῦ Πορφυρογεννήτου. *Donum Dei istud scripsit Arsenii manus, absolutum mense Junio, die duodecima, Indictione* XIV *anni* VIMDC. XXXXIV. *regnante Joanne Porphyrogenneta*: qvi annus incidit, ex supputatione Græcorum, in annum Christi MCXXXVI. qvo Calo-Joannes Alexii Comneni F. Isaaci N. decimum nonum Imperii annum agebat.

24 Πανηγυρικὴ βίβλος &c. *Panegyricum volumen in dies festos* Domini, *nec non Deiparæ, & S. Joannis Baptistæ.* ita Auctor Vitæ p. 27. e. Huc referri possunt fortasse, I. Λόγος κατηχητικὸς τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα. *Sermo catecheticus magna Dominica die Paschæ*: qvi extat in Vaticano Græco codice 1587. unde ab Arcudio descriptum habuimus. II. Ἐγκώ-

* Fuit etiam in Bibl Scorialensi, in Mediceam autem venit ex Gerasini Blachi apparatu librario de qvo Combefisius in Bibl. Concionator. *Rev. Abbas Gerasimus Blachus duplo fere plures* (qvam ediderat Livenejus) *sermones Theodori Catecheticos extare ad me scribebat, in qvibus majores illos fuisse nullus dubito. At spretum nostris tantum* ἕρμαιο, *hoc solum arenæ munificentia Gallica, sic alias effusa: Magno interim Duce totam Viri Græcorum supellectilem sibi addicente.* In Bibl. Coisliniana sive Segvieriana sermones Catechetici qvi Theodoro Studitæ tribuuntur extant ad CLXX. Vide Eruditiss. Montfauconi Catalogum illius Bibl. p. 376. 386. seq.

Ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. *Encomium in dormitionem sanctæ dominæ nostræ Deiparæ:* quod extat in Vaticano Græco codice 1671. unde Arcudii manu pariter descriptum vidimus III. Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου προφήτου, προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. *Sermo in Natalem sancti prophetæ, præcursoris & Baptistæ Joannis.* Extat in Sfortiano codice 86. unde ab Arcudio transcriptus. Eumdem sermonem Sirmondi quoque manu Græce descriptum habemus. IV. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ μεγάλου Βαπτιστοῦ &c. *Encomium in Decollationem magni Baptistæ ac præcursoris CHristi:* quod extat in Vaticano Græco codice 1671. unde descriptum ab Arcudio. Sirmondi etiam manu exaratum habemus. V. *De Inventione capitis S. Joannis Baptistæ*, in codd. Regiis 66. & 1045 VI. Ἐγκώμιον εἰς τὴν τρίτην εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προδρόμου. *Encomium in tertiam invenionem venerandi capitis sancti Præcursoris:* quod extat in Regio codice 273. & in Sirmondi apographo. Editum est, ut dixi, Græce & Latine, Francisco Combefisio interprete, in libro Gallico V. CL. Dn. Cangii, de S. Joannis Baptiste capite. VII. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. *Encomium in S. Apostolum & Evangelistam Joannem Theologum:* extat in Regio codice 273. unde a Sirmondo descriptum habemus. VIII. *De Veneratione crucis*, in codd. Regiis. 143. & 276.

25. Ὁ περὶ τὴν μητέρα ἐπιτάφιος. *Theoctistæ matris laudatio funebris.* In Vita Theodori pag. 4. b. Extat in Metaphrastæ codice *MS.* Colbertino 450. in mense Decembri.

26. Ἐπιτίμια κοινὰ τῆς ὅλης ἀδελφότητος. *Pœnitentiæ communes universæ fraternitatis.* meminit Auctor vitæ p. 25. c. Extant autem in Vaticano Græco codice 430. tum in apographis Sirmondi & Arcudii.

27. Σχόλιον εἰς τὰ μερικὰ ἀσκητικὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. *Scholium in particularia ascetica magni Basilii.* Græce descriptum habemus manu Sirmondi. Descripsit etiam Arcudius ex Vaticano Græco codice 431.

28 Ἐκ τοῦ ὅρου * περὶ τῆς ἑβδομάδος τῆς τυροφάγου. *Ex Regula de hebdomade Tyrophagii.* Græce descripsit Sirmondus ex Canonario Bibliothecæ Cardinalis Columnæ.

29. Σύντομος διδασκαλία τοῦ Στουδίτου Θεοδώρου. *Brevis institutio Theodori*

* *Apud* Lambecium VIII. p. 451. Ἐκ τῶν ὅρων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου καὶ Ὁμολογητοῦ, τοῦ Στουδίτου, περὶ τῆς ἑβδομάδος τῆς τυροφάγου, ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μὴ μετέχοντες τυροῦ, ἀναθέματι καθυποβάλλονται.

dori Studitæ. Extat in Græco libro MS. 32. Collegii Jesuitarum Parisiensis, cui titulus: Διδασκαλία πάνυ ὠφέλιμος ἐκτεθεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων. *Institutio valde utilis exposita a SS. Patribus.*

30. Ὑποτύπωσις τῆς καταστάσεως τῆς μονῆς τῶν Στουδίων. *Constitutiones monasterii Studitarum.* Græcum viri docti apographum habemus.

31. Πραγματεία περὶ τῆς καθόλου οἰκονομίας. *Opus de Dispensatione in universum.* Contra Mœchianos * haud dubie. Meminit ipse Theodorus Lib. I. Epist. XLIX. pag. 349.

32. Τετράδες sive Σύνταγμα, μηδὲν ἐξ ἑαυτοῦ &c. *Quaterniones* sive *Syntagma* (adversus Mœchianos) in quo nullam prorsus sententiam propriam, sed duntaxat divinorum Patrum documenta & præcepta profert contexitque Theodorus, sicut ipse ait *L*ib. I. Epist. XLIII. pag. 333.

33. Τετράδια. &c. *Quaterniones, in quibus impia Iconomachorum dogmata exponuntur confutanturque:* missi Theodoro ad Patriarchas Alexandrinum, Antiochenum & Hierosolymitanum, atque ad varia monasteria: sicut liquet ex Theodori Lib. II. Epist. XIV. pag. 401. d. 404. e. 407. d. 411. b.

34. Στηλιτευτικὸς &c. *Invectiva adversus Iconomachos.* Meminit hujus operis sui Theodorus ipse initio Antirrhetici primi, pag. 89. b.

35. Βιβλιδάκιον καὶ τετράδες δεκατέσσαρες, ἐφ' οἷς εἰσι λόγοι καὶ βίοι τῶν ἀδελφῶν, ἐμμέτροις στίχοις. *Libellus & quaterniones quatuordecim, quibus continentur Sermones & Vitæ Fratrum, versibus metricis.* Memorat Theodorus Lib. II. *E*pist. LXI. pag. 484. d.

36. Τριῴδια τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ &c. *Triodia in sanctam Quadragesimam.* Mentio fit in vita pag. 69. a.

37. Βίβλος διὰ στίχων ἰάμβων, ἥν τε πλάσιν τοῦ γενάρχου &c. *Liber versibus jambicis, de primi hominis creatione & lapsu, deque Caino, Enocho, Noemo &c. & de universa Iconomachorum hæresi.* Auctor Vitæ, pag. 28. a.

38. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, περὶ τῆς τῶν ἐν βρώμασι ποσότητος καὶ ποιότητος. *S. Patris nostri Theodori Studitæ de quantitate & qualitate ciborum.* in Cod. XLVI. Græc. Hist. Eccl. Mss. Bibliothecæ Cæsareæ Vindobonensis. Vide Lambecium lib. VIII. p. 456.

39. *Hymnus de vita & solitudine S. Joannis Baptistæ.* meminit Michael in Theodori vita pag. 28. a.

40. *Peri-*

* Mœchianos appellat Theodorus eos qui adulterio copulatas Constantini VI. Imperatoris nuptias dispensatione factas legitimas affirmabant.

40. *Pericopæ quædam breviores*: una, *De pœnis quibus parentes multandi sunt, si infans intra septimam, aut si intra quadragesimum diem, mortuus sit absque baptismo.* In Canonario Collegii Jesuitarum Parisiensis. Aliæ duæ, in veteri collectione Græci cujusdam *de Processione Spiritus sancti contra Latinos*, quæ in cod. Reg inscribitur *Confessio de Trinitate.* Hæc duo fragmenta Græce Sirmondus descripsit ex codice Vallicellano.

His addi potest doctiss. Baunio præterita

41. *Oratio de vita & laudibus magni Arsenii*, ex quâ locum affert Allatius libro de purgatorio p. 733.

Theodorus *Syceota* sive Syceonis archimandrita, cujus vita citatur in actis Synodi secundæ Nicænæ p. 574. T. 3. Concil. edit. Binianæ. Vide supra, p. 143.

*Theodorus Laicus, *Synnadæ* in Phrygia concionatus, ut narrat Eusebius VI. 19. Hist.

Theodorus *Syracusanus*, scriptor τακτικῶν. Laërt. II. 104. Incertum an idem de quo Livius XXIV. 5. & Valerius Max. III. 3. *in Theodoro, viro gravissimo, Hieronymus Tyrannus frustra tortorum manus fatigavit.*

Theodorus *Syracusius* congnomine κρίθινος, in Actis Synodi secundæ Nicænæ. 3. edit. Binianæ p. 693.

De Theodoro *Tabennensi* monacho & Abbate in Ægypto, Tillemontius T. 7. memor. Eccles. p. 469-499. Idem de pluribus Theodoris solitariis videndus T. 12. p. 364. 369. 370.

Theodorus *Tarsensis* Episcopus, frequentius Diodorus, de cujus scriptis supra Volum. VIII. p. 358. seq.

*Theodorus *Thebanus*, ἀνδριαντοποιός sculptor apud Laërtium II. 104.

Theodorus ποιητὴς Τραγῳδίας apud Laërtium II. 104. Τραγῳδός Pausan. p. 90. edit. Lipsiensis. Idem Τραγῳδιῶν ὑποκριτὴς apud Aristotelem VII. ult. Politicor. & Plutarchum. Vide Perizonium ad Ælian. XIV. Var. Histor.

*Theodorus *Tribunus* ad quem scribit S. Nilus.

*Theodorus *Trichinas* ab aspero cilicio quo tegebatur appellatus idemque thavmaturgus, de quo martyrologia & menologia 20. April.

Theodorus *Trimithuntis* Cypri Episcopus, cujus Homilia in laudem Jo. Chrysostomi memoratur ab Allatio, quæ incipit: ἀγαπητοί, ἀψευδὴς Θεός.

Theodorus *Tripolites* Sphæricorum scriptor vocatur à Menagio p. 119. ad Laërt. qui aliis rectius Theodosius.

*Theodorus *Tyanensis* in Cappadocia metropolitanus ad qvem videntur datæ Nazianzeni Epistolæ. Vide Tillemontium memor. T. XII. p. 437.

*Theodorus *Tyro* Martyr sub Licinio. Vide supra p. 147. seq.

*Theodorus *Vicarius* ad qvem Epistola Theodoreti qvadragesima.

His porro accedunt Theodori *incerti*, ut qvem *περὶ νομοποιῶν*, de Terpandro & aliorum nomorum Musicorum scriptoribus: & alius qvem περὶ ποιητῶν scripsisse testatur Laërtius II. 104. alius deniqve qvem ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων laudat II. 65.

Theodorus ἐν τῇ εἰκοστῇ δευτέρα citatur à scholiaste Aristoph. in Nubes v. 397. & ἐν εἰκοστῷ ἐννάτῳ à Scholiaste Apollonii lib. IV. v. 264. fortasse Theodorus Samothrax intelligitur.

Theodorus citatus ab Eustathio ad Odysseæ θ', p. 1602. 23.

Theodorus laudatus. à Stobæo p. 149. & 403. florileg. & p. 429. *pro Elpidiphoriana.*

Theodorum ἐν ταῖς μεταμορφώσεσιν allegat Plutarchus in parallelis minoribus p. 311.

Deniqve Theodoros vocant nonnulli, qvi aliis rectius sunt *Diodori*, vel *Theodosii*, ut supra in Crono & Tripolite jam monui: vel *Theodoti*, ut Theodotus Ancyranus Gennadio, Honorio & Possevino est Theodorus: vel deniqve *Theoduli*, ut Theodulum presbyterum in Cœlesyria (cujus *de consonantia S. Scripturæ* Gennadius c. 91. de S. E. memorat) Honorius Augustod. lib. 2. c. 90. vocat Theodorum, Trithemius autem confundit cum longe juniore Theodulo de cujus *Ecloga* versibus scripta Latinis Hexametris Sigebertus c. 134. ut ad Trithemii cap. 185. annotavi. At Possevinus duos ex uno illo Gennadii facit Theodoros presbyteros. Cæterum Catena *in Epist. ad Romanos* qvæ Latine ex *Jo. Loniceri* versione exstat in Orthodoxographis utrisqve & in Patrum Bibliothecis sub Theoduli nomine, & Græce in Codice Bibl. Coislinianæ p. 267. neutiqvam diversa est ab illa qvam sub *Oecumenii* titulo Græce & Latine habemus.

CAPUT

CAPUT XXXIV.

De PHILONE Carpaſio, ISIDORO Peluſiota, Neſtorio, Eutyche & aliis Sæculi V. Scriptoribus atque Hæreticis.

Scriptores Sæculi V. de quibus jam dictum in hac Bibl. 1. *De Philone Carpathio.* 2. *de Iſidoro Peluſiota, variiſque Iſidoris.* 3. *de Antiocho Ptolemadis Epiſcopo, variiſque Antiochis.* 4. *De Severiano Gabalenſi & Severianis aliis* 5. *De Theodoto Ancyrano, variiſque Theodotis.* 6. *De Antipatro Boſtrenſi, Candido Iſauro &c.* 7. *De Simeone ſtelite.* 8. *De Joanne Hieroſolymitano.* 9. *De Neſtorio ejusque ſectatoribus & oppugnatoribus.* 10. *De Eutyche.* 11. *Index ſcriptorum & Epiſtolarum quæ in Actis Concilii Epheſini & Chalcedonenſis atque in Synodico adverſus tragœdiam Irenæi occurrunt.* 12.

I.

CUm de quam plurimis ſcriptoribus Græcis, qui ſæculum à nato CHriſto quintum ingenio & doctrina ſua illuſtrarunt, in hac Bibliotheca alibi dixerim, de *Adriano* quidem hoc ipſo Volumine IX. p. 381. de *Andrea* Cæſarienſi VII. p. 791. *Aniano* Chronologo VI. p. 135. *Aſterio* Amaſeno VIII. p. 607. *Baſilio* Cilice VI. p. 114. & Seleucienſi VIII. p. 130. *Jo. Caſſiani* Græca Epitome, VII. p. 551. *Cyrillo* Alexandrino VIII. p. 553. *Diadocho* VIII. p. 348. *Eudocia* I. p. 357. *Euſtathio* Epiphanienſi VIII. p. 189. *Euthalio* Sulcenſi id. p. 367. *Eutherio* Tyanenſi VII. p. 446. *Firmo* VII. p. 189. *Gelaſio* Cyziceno VIII. p. 371. *Gregentio* IX. p. 14. *Heliodoris* Emeſeno & Antiocheno VI. p. 784. 798. *Heraclide* IX. p. 16. *Joanne* Ægeate VI. p. 113. *Malcho* Philadelphienſi VI. p. 236. *Marco* Aſceta VIII. p. 349. De *Nilo*, ad Allatii librum de Nilis, Volumine V. hujus Bibl. De *Palladio* IX. p. 1. *Panodoro* Chronologo VI. p. 135. *Philippo* Sidete VI. p. 112. *Philoſtorgio* VI. p. 114. *Polybio* S. Epiphanii diſcipulo VII. p. 415. *Polychronio* VII. p. 753. & IX. p. 165. *Proclo* CPol. VIII. p. 600. *Socrate* & *Sozomeno* VI. p. 117. 121. *Syneſio* VIII. p. 221. *Theodoreto* VII. p. 430. *Theodoro* Mopſveſteno IX. p. 153. *Victore* Antiocheno VII. p. 769. & *Zoſimo* Hiſtorico VI. p. 605. Lubet jam præſenti capite ſuccincte complecti eos, qui ad idem ſæculum quintum pertinent, ſed indicti hactenus à me præteriti fuere.

II. PHILONIS *Carpathii* his verbis mentio fit apud *Svidam*: Φίλων Καρπάθιος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων. *Philo Carpathius; Scripsit commentarium in Canticum Canticorum.* Qui autem S. Epiphanii discipulus, circa quinti sæculi initia floruit Philo, non *Carpathi* in Cycladibus sed *Carpasii* sive *Carpasiæ* a) Cypri civitatis ab eodem ordinatus Episcopus fuit. Polybius Rhinocurorum Ægypti Episcopus in vita S. Epiphanii c. 49. b) Ἦν δέ τις κληρικὸς ἀπὸ Ῥητόρων, τοὔνομα Φίλων, ἀνὴρ ὅσιος. Χρείαν δὲ ἦν ἐπὶ τῆς πόλεως τοῦ Καρπασίου καθίσαι Ἐπίσκοπον ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ἦν δὲ οὗτος Διάκονος. Τοῦτον οὖν ἀπὸ ἀποκαλύψεως Θεοῦ χειροτονεῖ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Καρπασίου. *Erat quidam ex Oratoribus clericus, Philo nomine, vir sanctus. Opus autem erat, in civitate Carpasii in sede collocare Episcopum. Eratque is Diaconus. Hunc ergo ex DEI revelatione Episcopum ordinat Epiphanius in sede civitatis & Ecclesiæ Carpasii.* Sub ejus nomine fertur *Commentarius in Canticum Canticorum*, ad Eustathium presbyterum & Eusebium Diaconum, qui Latine duntaxat lucem hactenus vidit è latina versione *Stephani Salutati* sive *Salviati*, Piscienfis, Paris. 1537. 8. apud Robertum Stephanum, atque inde insertus est Bibliothecis Patrum Parisiensibus, Coloniensi ac denique Tomo V. edit. Lugdunensis. Recte monent viri docti hunc Philonis fœtum, si genuinum, ex parte saltim minus sincerum, valdeque interpolatum à Salviato fuisse editum, quia multa illi inserta ex commentario Gregorii I. nec satis cum cæteris cohærentia, ut jam Bellarmino observatum. Genuinum Philonis Commentarium Græce è Codice Bigotiano editurum pridem in se recepit vir doctissimus Anselmus Bandurius Monachus Benedictinus & post Magliabecium hodie præfectus dignissimus thesauri librarii Medicei. Fragmenta complura Philonis hujus occurrunt in expositione Cantici Canticorum quam *Eusebii* Cæsar. nomine (cum longe junioris c) scriptoris sit) Græce edidit Joannes Meursius Lugd. Bat. 1617. 4. Nusquam autem Philo Carpathius sed tantum Philo ibi appellatur. Fragmentum Philonis in illud Matth. V. 13. *Vos estis sal terræ* è Catena MS. Mazariniana dedit Combefisius in Bibl. Concionatoria. Citatur etiam Philo Episcopus aliquoties in Catena Patrum ad Pentateuchum, *Latine* versa à Francisco Zephyro p. 77. 82. b. 83. Hæc de scripto-

a) Καρπασία Stephano & aliis, Plinio *Carpasium*, in Notitia Græca Episcopatuum Κάρπασος. Vide Meursium in Cypro p. 2.. Harduinum ad Plin V. sect. 35. T. I. p. 614. & Holstenium ad Stephanum Byz p 1 2. Olympius, Carpasiæ Episcopus Philonis successor interfuit conciliabulo Ephesino A. C. 431.

b) T. 2. Operum Epiphanii p. 360.

c) Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 95. & VII. p. 753.

ſcriptore iſthoc paullo explicatius præſenti loco tradere volui, licet illius jam meminerim lib. IV. cap. 4. cum Philones varios recenſerem.

III. Præclariſſimis Eccleſiæ luminibus & utilioribus ſcriptoribus merito accenſendus venit ISIDORUS *Peluſiota*, Monachorum in Peluſio Ægypti monte degentium Abbas d) conſtantiæ, ſanctimoniæ & doctrinæ laude pariter conſpicuus, & non modo tempore e) Concilii Epheſini A. 431. celebrati adhuc ſuperſtes, ſed circa A. 449. demum * vel 450. provecta ætate, cum Ægyptum jam Eutychis turbaſſet hæreſis, defunctus: de cujus vita & laudibus agunt Græci in *Menæis* 4. Febr. Acta *Sanctorum* T. I. Febr. p. 468. ſeq. & cujus induſtriæ non habeo quod addam, Tillemontius T. XV. memor. p. 97. ſeq. *Jo. Chryſoſtomi* Doctoris ſui A. 407. defuncti ut ſtrenuus adverſus Cyrillum Alex. alioſque defenſor extitit & lib. 2. Epiſt. 42. laudator, ita dicta ejus & ſententias libenter ſuas ipſum facere & paſſim imitari notavit Conradus Rittershuſius tam in notis ad Iſidorum, quam in ſacrarum lectionum libris, IV. 16. ſeqq. V. 13. VI. 13. VII. 7. De eo Svidas: Ἰσίδωρος πρεσβύτης ὁ Πηλουσιώτης, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, φιλόσοφός τε καὶ ῥήτωρ. ἐπιστολὰς ἑρμηνεύουσας τὴν θείαν γραφὴν ,γ γέγραφε, καὶ ἑτέρας ,ζ, καὶ ἄλλα τινά. *Iſidorus presbyter, Peluſiota, vir eruditiſſimus, Philoſophus & Orator. Scripſit Epiſtolas ter mille quibus ſacram Scripturam interpretatur, & alias ſepties mille, nec non alia quædam.* Sic habere codices emendatos teſtatur Sirmondus f) ad Facundi II. 4. cui pulchre convenit quod in Menologiis & apud Nicephorum X. 54. legas Iſidorum multa ſcripſiſſe ὠφελείας ἁπάσης ἔμπλεω, *omnigenæ utilitatis plena*, μάλιστα δὲ ἐπιστολὰς χάριτος παντοίας μεστὰς, θείας τε ἅμα καὶ ἀνθρωπίνης ὡσεὶ χιλιάδας δέκα, δι᾽ ὧν πᾶσάν τε γραφὴν σαφηνίζει, καὶ σύμπαν ἦθος παιδεύει, διδασκαλικώτερον ποιούμενος τὴν ὑφήγησιν. *potiſſimum autem Epiſtolarum omnis generis divina ſimul & humana gratia refertarum prope millia decem, in quibus Scripturam omnem clarius exponit, & hominum mores inſtituit, quippe qui dicendi genere ad docendum accommodato in eis utatur.* Facundus vero bis mille tantum habuiſſe in ſuo Codice ſe innuit lib. 2. cap. 4. *Nam vir etiam ſanctiſſimus & magnæ in Eccl. gloriæ Iſidorus presbyter Ægyptius Peluſiota, quem duo millia Epiſtolarum ad ædificationem Eccleſiæ multi ſcripſiſſe noverunt, qui etiam pro vitæ ac ſapientiæ ſuæ meritis ut pater ab ipſo Cyrillo & honoratus eſt & vocatus, ſic ei ſcribit* g) &c.

d) Ἰσίδωρος ὁ τοῦ Πηλουσίου ὄρους καθηγησάμενος. Niceph. XIV. 53.

e) Concilii Epheſini tempore ſcriptæ ſunt lib. I. Epiſt. 310. ad Cyrillum Alex. & 311. ad Theodoſium.

* Tillemont. T. 15. memor. p. 116. ſeq.

f) T. 2. Opp. Sirmondi p. 458.

g) Facundus deinde producit Latine quæ inter Iſidori Epiſtolas extant lib. I. 370. & 310.

Annotatque Sirmondus Facundo fuisse ejusmodi Codicem, qualem vetus interpres Epistolarum Isidori ineditus commemorat his verbis: *Has omnes B. Isidori presbyteri & Abbatis Pelusiotæ recensui & transtuli ex Epistolis ejus duobus millibus quæ sunt per quingentas distributæ in Acœmetensis monasterii* (CPoli) *codicibus vetustissimis quatuor.* Similem Codicem Epistolarum Isidori bis millenarum χιλιάδων δύο Græcum in Bibl. Cæsarea Vindobonensi exstare testatur Lambecius T. I. p. 149. Neque dubito assentiri præclaro Tillemontio, h) qui in illa Monachorum Acœmetarum collectione non alias extitisse Epistolas putat, quam quas libris quinque digestas & utraque lingva editas habemus, in illis etiam primus liber quingentis absolvitur, & universæ sunt bis millenæ ac duodecim. Hæ duodecim autem plures numerantur, quia interdum una in duas discerpta est ut lib. I. 271. 272. quæ iterum repetita 303. nec non lib. IV. Epist. 206. 207. Nonnullæ etiam positæ bis ut lib. I. 29. & IV. 188. Idem Lambecius T. V. p. 245. Codicem alium Epistolarum mille Isidori de interpretatione S. Scripturæ commemorat, earundem cum editis. Sed aliam collectionem Epistolarum MCXLVIII. Venetiis in Bibliotheca H. Marci vidisse se refert Sixtus Senensis libro IV. Bibl. Sanctæ, quem eundem Codicem sæculo decimo quarto exaratum memorans eruditiss. Montfauconus in Diario Italico p. 42. testatur continere Epistolas MCC. ad interpretationem S. Scripturæ facientes & digestas esse secundum ordinem librorum Veteris & Novi Test. quorum loca interpretatur. Addit Cardinalem Barbadicum morte præventum edendi hujus Codicis provinciam alii reliquisse, quam à viro aliquo docto occupari tanto magis videtur exoptandum, quo magis est credibile plures in hoc Codice latere Epistolas Isidori adhuc ineditas, cum primæ etiam initium à Sixto Senensi proditum ἐπειδὴ κυκλικόν ἐστι χρόνου τι σχῆμα, nulli ex editis congruat, ut doctissimo Caveo in Historia literaria scriptorum Eccles. jam notatum. Aliam collectionem Epistolarum Isidori MDC in Codice Bibliothecæ Cryptoferratæ A. C. 986. scripto, idem Montfauconus reperit, ut p. 336. narrat. Isidori Epistolas plures laudat Leontius Byz. ut supra p. 174. annotavi. In illis unam ad Theonem quam in editis diu incassum quæras. Michael quoque Glycas Epistol. LXXXIV. ad Joannicium i) citat Isidorum Pelus. οὕτως ἐν Ἐπιστολαῖς λέγοντι *qui ad hunc modum in Epistolis loquutus sit:* ὥσπερ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου ὑποπεσὸν τοῖς ὀδοῦσι τοῦ ᾅδου, φθορὰν μὲν τηνικαῦτα ἐδέξατο, διαφθορὰν δὲ οὐκ εἶδεν, οὕτω καὶ νῦν αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου τοῖς ὀδοῦσιν ὑποπίπτον τοῖς ἡμετέ-

ροις

h) T. XV. memor. p. 847.
i) Mich. le Quien ad Damascenum p. 654.

ρους, φθορὰν μὲν ἐμφαίνει ὑφίσταται, διαφθορὰν δὲ ὐκ ἔγνω, ἀλλ' εὐθέως ἀφθαρτιζόμενον τῇ τῆς ψυχῆς ὐσίᾳ δίδοται μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς αἰῶνα συμπαραμένει ταῖς τῶν δικαίων ψυχαῖς. *Quemadmodum Domini corpus cum in inferi dentes cecidisset, corruptionem quidem admisit, non tamen omnigenam vidit: sic & in præsenti ipsummet corpus Domini dum dentibus nostris subjicitur, pari modo atque corpora nostra corruptionem subit, sed non obsolutam. Quin potius deposita statim corruptela, animæ substantiæ traditur: sed & non solum traditur verum perpetuo perstat cum animis justorum.* Freqventer etiam loca ex Isidori Epistolis afferuntur in Catenis ad libros S. Scripturæ non editis modo, sed & illis, qvæ ineditæ in Cæsarea, Bodlejana Coisliana & aliis Bibliothecis adservantur, nec non in Niconis aliorumqve Græcorum scriptorum Collectaneis & inter Apophthegmata Patrum apud Cotelcr. T. 1. monument. p. 488. Epistolarum editarum Isidori præstantissima editio est Græcolatina Parisiensis *A.* 1638. fol. qvinqve digesta libris, qvorum *primus* Epistolas 500, *secundus* 380, *tertius* 413 complectitur. Hos tres Græce vulgarunt cum *Jacobi Billii* versione & sacrarum observationum libris duobus Paris. 1585. fol. Billii versio recusa in Bibliotheca Patrum edit. Colon Tom. V. parte 2. *Qvartus* liber habet Epistolas 230. cum tribus prioribus editus pridùm à *Conrado Rittershusio*, qvi versionem qvarto huic libro, & universis qvatuor, notas, indices, singularumqve Epistolarum argumenta adjunxit. *Quintum* librum Epistolas 570. complexum debemus *Andreæ Schotto* S. I. qvi eum ex MSS. Bibl. Vaticanæ *Græce* cum notis edidit Antwerp. 1623. 8. argumentaqve Epistolarum addidit & Latine a se versum vulgavit Rom. 1624. 8. Græce etiam & Latine ut Rittershusianæ editioni adjungi posset recusum Francof. 1629. fol. Hinc ut dixi Parisiensis librorum qvinqve *Græcolatina ἔκδοσις* vidit lucem A. 1630. fol. qvæ Rittershusii & Schotti notas ad voluminis calcem subjectas, & argumenta operi præmissa exhibet. Libri qvinqve etiam ex Billii, Rittershusii & Schotti versione una cum argumentis recusi sunt in Tom. VII. Bibliothecæ Patrum Lugd. 1677. sed notæ prætermissæ. Aliqvot locis Epistolarum Isidori, libri primi maxime lucem affert Bonoventura Vulcanius notis ad Cyrillum Alex. adversus Anthropomorphitas editum Lugd Bat. 1605. 4. testatus Billium doctissimum virum extremam versioni suæ manum non adhibuisse, & postumum ipsius fœtum adeo male habitum à lucripeta typographo in lucem extrusum esse. Longe plura autem adhuc emendanda supersunt in libri qvinti versione, in qvo Schottus interpres passim a sententia Isidori recedit & aberrat. Cæterum si nova adornanda harum Epistolarum editio fuerit, non

non parum nitoris & ornamenti ad eam accedet ex labore *Francisci Arcudii* Græci Calabri, postea Episcopi Nuscani, qvi ab Emin. *Francisci* Cardinalis *Barberini* liberalitate ad hoc invitatus universos qvinqve libros cum MSS. contulit, sex antiqvis Codicibus usus: duobus Vaticanis, totidem Altaëmsibus, qvinto *Sfortiano* & sexto Barberino. Collationes illas Isidorianas à Carolo Morono, præfecto Bibliothecæ Barberinæ secum communicatas è marginibus Parisiensis editionis, qvibus illas Arcudius adscripserat, enotavit, & singulari volumine edidit *Petrus Possinus* S. I. Rom. 1670. 8. Excerpta insignia ex Isidori Epistolis exhibet Lud. Elias du Pin Tom. IV. Bibliothecæ scriptor. Eccles. Indicem eorum ad qvos Isidorus scripsit, dedi Volumine V. ad calcem libri Allatiani de Nilis. Ex scriptis Isidori deperditis fuit ὁ πρὸς Ἕλληνας λόγος *liber adversus Græcos* sive *Gentiles*, cujus meminit libro 2. Epist. 137. & 228. priore loco testatus in illo se solvisse qvæstionem, cur bonis vivis mala fiant: in altero divinandi artem apud illos jactatam confutasse. Unde verisimile est diversum ab hoc scripto, non ut doctissimo du Pinio videbatur unum idemqve fuisse λόγον, sive, ut ipse ait, potius appellandum λογίδιον, lib. 3. Epist. 233. commemoratum περὶ τοῦ μὴ εἶναι εἱμαρμένην. *qvod fatum non sit.* Qvæ vero Evagrius lib 1. cap. 15. memorat scripta ad *Cyrillum* Alex. non alia qvam Epistolas ejus qvas scripsit Cyrillo, interpretor, à Facundo etiam II. 4. & Nicephoro XIV. 53. laudatas. Neqve aliud qvicqvam ex illis inferre vult Evagrius, qvam Isidorum & Cyrillum uno tempore vixisse. γέγραπται δὲ πρὸς Κύριλλον τὸν ἀοίδιμον, ἐξ ὧν μάλιστα δείκνυται τοῦ θεσπεσίου συνακμάσαι τοῖς χρόνοις. Illud vero Evagrii de Isidoro οὗ κλέος εὐρὺ κατὰ τὴν πόησιν, cum Joanne Lango non accipiendum de poëtica illius laude, ac si poëmata composuisset Isidorus: sed ut à Billio jam annotatum, verba οὗ κλέος εὐρὺ *cujus decus ingens*, ex Homeri poësi mutuatus Evagrius est, ad Isidori virtutem celebrandam.

Isidori alii.

S. Isidorus *Agricola*, qvem patronum colunt Hispani Madritenses, & cujus encomium scripsit Antonius Sanderus, editum Antwerp. 1623. 8.

Isidorus *Ægeates* cujus Epigramma legitur in Anthologia p. 327. edit. Wechel.

Isidorus monachus & presbyter *Alexandrinus* A. C. 404. de qvo Bollandus XV. Januar. qvi alios etiam Isidoros Ægyptios sanctitate conspicuos commemorat T. 1. p. 83. 84. & 1015. Tillemont. T. VIII. memor. p. 787. seq.

Isido-

Iſidorus *Anazarbi* Epiſcopus, qui Synodo Trullanæ interfuit A. C. 706.

Iſidorus *Aſturicenſis* qui ſubſcripſit Concilio Bracarenſi A. 675.

Iſidorus *Balneoregienſis* in Italia, interfuit Concilio Romano A. 1059.

Iſidorus *Baſilidis* hæretici filius, de cujus libro περὶ προσφυοῦς ψυχῆς, Salmaſius p. 165. ad Simplicium. De aliis hujus Gnoſtici ſcriptis dixi lib. V. cap. 1. p. 200.

Iſidorus *Buchiras*, infra in CPolitano.

Iſidorus *Cæſarauguſtanus* à Joſepho Pellizerio confictus. Vide infra in Hiſpalenſi juniore.

Iſidorus *Characenus*, de cujus ſtathmis Parthicis dixi lib. IV. cap. 2. p. 34. ſeq.

Iſidorus *Chronographus* nugivendulus quem citat Damaſcenus Orat. 3. de imaginibus.

Iſidoros *Cordubenſes* Epiſcopos duos, unum ad A. C. 384. auctorem Chronici, & commentarii in Lucam: alterum ad A. 423. & 430. qui allegoriarum librum ad Oroſium ſcripſerit, comminiſcitur pſeudo Dexter in Chronico. Sed allegoriarum liber Iſidori Hiſpalenſis eſt, & per commentarium in libros Regum quem Iſidoro Cordubenſi tribuit Sigebertus duodecimi ſæculi ſcriptor. c. 51. de ſcript. Eccleſ. videtur quæſtiones ejusdem Iſidori Hiſpal. in libros Regum intellexiſſe, ita ut ne unum quidem nedum duos illos Iſidoros Cordubenſes extitiſſe unquam putet Nic. Antonius lib. 3. Bibl. Vet. Hiſpanæ c. 2. p. 188. ſeq. & lib. 6. c. 4. p. 330.

Iſidorus Buchiras, *CPolitanus* Patriarcha ab A. 1341. quo Synodo * interfuit Palamicæ, ad 1349. Alius, Iſidorus Hieromonachus A. 1460. Alius titulo tantum Patriarchæ uſus circa A. 1473.

Iſidorus *Cynicus*, Sveton. Nerone c. 39.

Iſidorus *Cyrrhenſis* ſubſcripſit Concilio CPol. A. 381. Hic ipſe eſt cui A. 423. ſucceſſit Theodoretus. Vide Tillemont. T. XV. p. 217. ſeq.

Iſidorus *Edeſſenus* interfuit Synodo Trullanæ A. C. 706.

Iſidorus *Gazæus*, Procli & Marini diſcipulus, Platonicus cujus vitam ſcripſit Damaſcius apud Photium Cod. CCXLII. De eodem Svidas in Συριανός, Ἰσίδωρος, Μαρῖνος, Σαραπίων &c.

Iſidorus *Gnoſticus* hæreticus. Supra in Baſilid.

Iſidorus *Gordoſervorum* in Bithynia Epiſcopus qui interfuit Synodo Trullanæ A. 706.

Iſidorus *Hiſpalenſis* Epiſcopus ab A. C. 595. ad 636. cujus vitam ſcripſit

 Lucas

* Vide Harduini Concilia T. VII, p. 1640. & Jo. Boivinum in Nicephori Gregoræ vita.

Lucas Tudensis apud Henschenium ad 3. Aprilis, T. 1. p. 327 seq. Vide & p. 900. seq. & Jo. Mabillonium in Seculo secundo Benedictin. De hujus Isidori vita & scriptis accurate Nicolaus Antonius in Bibl. vetere Hispana lib. V. cap. 3. seqq.

Isidorus *Hispalensis* junior, qui simul Cæsaraugustanus Episcopus fuerit, confictus à Josepho Pellizerio, Chronicon & historiam Alanorum illi tribuente, quam Isidoro illi veteri unicoque quam Ecclesia Hispalensis novit, vindicat. Nic. Antonius lib. V. cap. 4. & lib. VI. cap. 3.

Isidorus *de Isolanis* Ord. Prædicator. auctor vitæ S. Veronicæ, editæ Mediolani A. 1518. & recusæ in actis Sanctor. 13. Januar. T. 1. p. 887. seq. De aliis ejus scriptis consules Possevinum.

Isidorus *Kioviensis* & totius Russiæ Episcopus qui vicem Patriarchæ Antiocheni gessit in Synodo Ferrariensi & Florentina A. 1438. & 1439. de quo Allatius contra Creyghtonum p. 266. seq. & Henricus Warthon appendice ad Hist. literariam Cavei ad A. 1438. Ejus *Epistola lugubris de capta à Turcis CPoli*, A. 1453 scripta & inter Epistolas Turcicas ab Nicolao Reusnero edita Francof. 1598 4. lib. IV. p. 104.

Isidorus *Mercator*, Eulogii Cordubensis frater, circa A. C. 830. cui collectionem Epistolarum decretalium Episcopis Romanis primorum sæculorum suppositarum (Isidoro Hispalensi à nonnullis falso adscriptam) tribuit David Blondellus in Pseudo Isidoro sive censura jam dictarum Epistolarum Genev. 1628. 4. De eadem collectione videndus Petrus de Marca lib. VII. Concordiæ Sacerdotii & Imperii cap. 20. & lib. III. cap. 5. Idem observat eam allegari in Synodo Rhemensi *A.* 992. Isidorum Setubensem sive Setubitanum Episcopum ejus auctorem facit Chronicon Juliani Toletani & Luitprandi ad A. C. 681.

Isidori duo *Milesii*, architecti sub Justiniano Imp. laudati Procopio de ædificiis Justiniani lib. 1. cap. 1. & lib. 2. c. 2. & 3.

Isidorus *Pacensis* in Lusitania (Pacis Juliæ, hodie * *Beja*,) Episcopus cujus continuatio Chronici Isidori Hispalensis ab A. C. 610. ad 754. prodiit curante Prudentio Sandovalio Pampilonensi Episcopo una cum Chronicis Idatii, Sebastiani, Sampiri & Pelagii: Pampelonæ 1615. 1634. fol. Epitoma Imperatorum, vel Arabum Ephemeridis una cum Hispaniæ Chronico. Vide Nic. Antonii Bibl. Hispanam veterem lib. VI. cap. 3. & novam T. 2. p. 206. & Cardinalem d' Agvirre qui accura-

* non *Badajos*, ut in Catalogo Bibl. Barberinæ *p.* 578.

accurationem editionem promisit è Codicibus *MSS.* notit. Concil. Hispaniæ p. 163.

Isidorus *Peccator*, supra, in Mercatore.

Isidorus *Pergamenus* Rhetor, cujus mentio apud Laërtium in Zenone VII. 34.

Isidorus *præfectus* Orientis A C. 416. de qvo Jac. Godofredus in prosopographia Codicis Theodosiani.

Isidorus *Rhodius* Episcopus, subscripsit Synodo CPol. A. 681.

Isidorus *Ruthenus* supra in Kioviensi.

Isidorus *Samius* Episcopus interfuit Synodo Trullanæ A. 706.

Isidorus *Scetensis* in Ægypto Monachus. Supra in Alexandrino

Isidorus *Setabiensis* sive *Setabitanus* qvi Synodis Toletanis interfuit A. C. 681. & 688.

Isidorus *Scholasticus*, cujus Epigramma legitur in Anthologia p. 553. edit. Wechel.

Isidorus *Sethroiti* in Ægypto Episcopus qvi subscripsit Concilio Chalcedonensi A. C. 451.

Isidorus *statuarius* cujus Herculem laudat Plinius XXXIV. 8.

Isidorus *Thessalonicensis* Metropolita circa A. 1401. clarus, qvi celebratur in Triodio Græcorum Dominica Orthodoxiæ sive 1. Qvadragesimæ; & in Synodico Thessalonicensi apud Allatium p. 187. de Simeonibus. Ejus *homilias qvatuor in Deiparam* vulgavit sed Latine tantum cum notis *Hippolytus Maraccius* in Mariali S. Isidori, Rom. 1651. 8. Unam ex illis *in festum præsentationis* (Allatio p. 97. de Simeonibus, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων) itidem Latine Combefisius in Bibl. Concionatoria, notans paullo verbosiorem esse. Cæteras tres, 1. *in annunciationem*, 2. *nativitatem* & 3. *dormitionem S. Mariæ* memorat idem Allatius de Simeon. p. 94. 100. &. 87. apud qvem etiam aliarum ineditarum mentio ut p. 83. Εἰς τὴν σωτήριον κατὰ σάρκα καὶ θείαν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, & p. 100. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Φώτων. *Commentarios in Evangelium Lucæ* in Bibl. Vaticana *MSS.* exstare pridem tradidit Sixtus Senensis lib. IV. Bibl. sanctæ.

Isidorus *Zoarenus* in Palæstina Episcopus, qvi subscripsit Concilio CPol. sub Mena. *A.* C. 536.

IV. ANTIOCHUS *Syrus*, Ptolemaidis in Palæstina Episcopus ob eloqventiam Chrysostomus k) appellatus, sed præcipuis Joannis Chrysostom.

k) Sozom. VIII. 10. Niceph. XIII. 9.

ſoſtomi inimicis accenſitus à palladio, l) interfuit Synodo ad Qvercum A. C. 403. contra Jo. Chryſoſtomum congregatæ de qva Photius Cod. 59. & Jus Græco Romanum lib. IX. p. 554. Obiit ahuc ſub Arcadio hoc eſt non poſt *A.* 408. Scripſit, ut ait Gennadius c. 20. de Scriptoribus Eccleſ. *adverſus avaritiam* unum & longum volumen, & *in curatione cæci* qvi à Salvatore illuminatus eſt, homiliam compunctione timoris DEI & humilitatis plenam. Ex his, & ex aliis qvos habuit plures ſermonibus nihil ad nos pervenit. Apud Theodoritum dialogo II. p. 200. & in Concilio Chalcedonenſi part. 3. cap. 1. (T. 2. Harduin. p. 651.) citatur hoc ejus dictum: *μὴ συγχέῃς τὰς φύσεις, καὶ οὐχὶ ναρκήσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν. Non confundas* (in CHriſto) *Naturas, & non attonitus hærebis circa diſpenſationem,* Expoſitionem *in Pſalmum XLI.* qvæ inter Joannis Chryſoſtomi opera legitur, huic Antiocho, vel alicui ſeqvioris ævi tribuendam ſuſpicatur Thomas Bruno in diſſ. de Therapevtis Philonis p. 201. In Catena ad Matthæum T. 1. p. 239. affertur locus Antiochi de reſurrectionis veritate per Moyſis & Eliæ apparitionem confirmata. Et in catena ad Johannem p. 444. de latere CHriſti lancea perfoſſo, ut gladius diſtrictus paradiſi aditu nos prohibens removeretur. Alia loca Gelaſius ſervavit libro de duabus Naturis citans ſermones *in Nativitatem* CHriſti & *in Paſcha:* alia Ephræm apud Photium Cod. 288. alia Leontius contra Neſtorium & Eutychen: alia deniqve Cyrillus Alex. libro ad Reginas T. 6. p. 49. & inſerto parti 1. Actorum Concilii Epheſini T. 3. Labbei p. 118.

Ab hoc Antiocho diſtingvendus ANTIOCHUS *τῷ μὲν γένει Γαλάτης ἀπὸ κώμης λεγομένης Μεδοσαγᾶ, διακειμένης ἐν τοῖς μέρεσι τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀγκύρας ὡς ἀπὸ σημείων εἴκοσι* * *gente Galata, ex vico Medoſaga, viceſimo ab Ancyra civitate lapide*: MONACHUS Lauræ ſive Monaſterii S. Sabæ qvod ſtadiis octoginta verſus meridiem ab Hieroſolymis diſtabat, qvi ſcripſit non diu poſt cladem urbi illatam, & *ἐμπρησμὸν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν τοῦ ἁγίου σταυροῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μετάστασιν ἐν Περσίδι* m) *conflagrationem ſanctæ urbis Hieroſolymæ & crucis ſanctæ CHriſti DEI noſtri translationem in Perſidem A. C.* 614. n) Rege Perſarum Choſroë belligerante adverſus Heraclium Imp. De eadem calamitate meminit in exomologeſi his verbis p. 1248. *εἰλθόσαν ἰδοὺ*

εἰς

l) Palladius de vita Jo. Chryſoſtomi p. 49. adde Socratem VI. 11. & Hiſt. tripartitam X. 10.
* Lambec. III. p. 140. ex nota Codicis M. Cæſarei.
m) Antiochus capite CVII. Idem *χαλδαϊκὸν χειμῶνα* tempeſtatem Chaldaicam adhuc vigentem commemorat in præfat. & *παρουσίας τῶν Χαλδαίων* capite XVIII.
n) Vide Baronium & Pagium ad illum annum.

εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἐμίαναν &c. *Venerunt gentes in hereditatem tuam & polluerunt templum tuum, in qvo mysterium perfectum est dispensationis unigeniti tui, & sanctuarium tuum igni succenderunt: qvia & Hierusalem posuerunt in pomorum custodiam. Morticinia servorum tuorum in medio juxta ac in circuitu* Hierusalem *passim disjecta sunt, nec erat qvi sepeliret. Fortitudinem nostram ornamentum ac decus, salutis inqvam nostræ spem, nempe crucem CHristi, tradidisti fidei adversariis*, & p. 1250. ἡ πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος &c. *Civitas Sancti tui in solitudinem* redacta *est, & gloria Sion incendio conflagravit, simulqve monumenta gloriæ nostræ universa conciderunt.* Hujus Antiochi extat opus dignissimum lectione & refertum monitis saluberrimis qvod inscribitur: Πανδέκτης τῆς ἁγίας γραφῆς, *Pandectes S. Scripturæ* distinctus *capitibus* sive ut *Latinus* interpres contra Auctoris mentem appellat, *homiliis* CXXX. o) Antiochus ipse in Epistola præmissa operi ad *Eustathium* Abbatem monasterii Atalinæ, civitatis Ancyræ Galatiæ testatur epitomen se hanc divinarum Scripturarum concinnasse *digestam* εἰς ἑκατὸν τριάκοντα κεφάλαια ἑνωμένα τε καὶ διακεκριμένα ἀπ᾽ ἀλλήλων ὡς μὴ σύγχυσιν καὶ φυρμὸν ὑπομεῖναι τὸν ἀναγινώσκοντα, *in capita centum & triginta, cohærentia inter se & distincta ne lectori confusionem afferant.* Alludens ad dictum Bartholomæi p) *Apostoli*, qvi Theologiam ἡνωμένην τε καὶ διακεκριμένην esse pronunciavit, cujus dicti etiam mentionem facit *Antiochus* capite 1. p. 1029. auctore non nominato, qvem nominatim appellat Dionysius sub Areopagitæ ambulans nomine lib. de mystica Theolog. capite 1. *Idem* Antiochus in clausula libri qvam Græce edidit Lambecius III. p. 139. Τὸ χρέος τῆς παρ᾽ ὑμῶν ἀποταγῆς ἀποπληρῶσαι, τίμιε πάτερ Εὐστάθιε, τὸν πανδέκτην τῆς θεοπνεύστου γραφῆς ἔστειλα τῇ ὑμετέρᾳ θεοφιλίᾳ περιστήσας εἰς σωτήρια κεφάλαια, ὃν δεξάμενος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος, ἵνα εὕρω ἔλεον ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ. *Ut debitum qvod jussum tuum mihi imposuit implerem, honorande Pater Eustathie, hunc pandectem inspiratæ divinitus Scripturæ misi vestræ DEum amanti dignitati, salutaribus eum capitibus comprehendens. Eum igitur a me qvæso accipe, & indesinenter pro me misero apud* DE*um hominum amatorem intercede, ut in adventu boni hominumqve amatoris DEI misericordiam inveniam.* Capita singula materiam aliqvam moralem pertractant, ita ut totum opus pulchrum systema Theologiæ moralis absolvat contextum ex meris dictis sacrorum scriptorum & vetu-

 storum

o) male 1 0 in Eliæ du Pinii Bibl. scriptor. Eccles. T. VI. p. 13. male etiam *centum qvinqvaginta* in Latina versione præfationis ad Pandectem.

p) vide Codicem Apocryphum Novi Test. p. 341. *

florum Ecclesiæ doctorum Hermæ aliorumqve, licet hi de nomine vix usqvam laudentur. Prodiit primum cum subjuncta *Exomologesi* Latine ex *Gofridi Tilmanni* Carthusiani Monachi interpretatione Paris. 1543. 8. atqve inde in Bibliothecis Patrum, Paris. 1579. Tomo II. & Colon. 1618. Tomo VII. & Lugd. 1677. Tomo XII. At Græce primus dedit *Fronto Ducæus* addita Tilmanni versione in Tomo 1. q) Auctarii Bibl. Patrum Paris. 1624. unde utraqve lingva recusus Antiochi Pandectes est in Bibliotheca Patrum Morelliana Paris. 1644. 1654. Tomo XII. Qvam vero inter Conciones Græcorum Patrum Antwerp. 1601. 8. cum versione sua p. 148. 167. Petrus Pantinus vulgavit homiliam S. Antiochi ad Eustathium περὶ λογισμῶν *de cogitationibus*, & in Coloniensi ac Lugudunensi Bibl. Patrum editioni Pandecti Antiochi ex Pantini editione subjicitur, nihil aliud est qvam ejusdem Pandectis caput LXXXI. Ex capite CXXX. adscribam elenchum hæresium, qvas rejicere se ac detestari *Antiochus* profitetur.

Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ἤτοι ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, πιστεύομεν, ὡς καὶ οἱ μεγάλοι φωστῆρες, καὶ διδάσκαλοι τῆς ἀληθείας, Ἀθανάσιος, Βασίλειος, Γρηγόριος, Ἰωάννης, καὶ Κύριλλος, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως. καὶ τοὺς μὴ οὕτως φρονοῦντας ἀποστρεφόμεθα καὶ ἀναθεματίζομεν, μετὰ τῶν ὑπογεγραμμένων τῶν αἱρέσεων, τῶν μετὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, κατὰ διαφόρους καιροὺς παραφυέντων. ὧν τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα. Σιμωνιανοὶ, Μενανδριανοὶ, Σατορνιανοὶ, r) *Βασιλιδιανοὶ, Νικολαῖται, Γνωστικοὶ, Καρποκρατιανοὶ, Κηρινθιανοὶ, Ναζωραῖοι, Ἀβιωναῖοι,* s) *Οὐαλεντιανοὶ, Σεκουνδιανοὶ, Πολεμαῖοι,* t) *Μαρκώσιοι, Κολορβάσιοι, Ἡρακλεωνῖται, Ὀφῖται, Καϊανοὶ, Σαθιανοὶ,* u) *Ἀρχοντικοὶ, Κερδωνιανοὶ, Μαρκιωνισταὶ, Λουκιανισταὶ, Ἀπελλιανοὶ, Σευηριανοὶ, Τατιανοὶ,*

Sic nos sive Catholica Ecclesia credimus, qvemadmodum & magna illa Ecclesiæ luminaria ac doctores veritatis, Athanasius, Basilius, Gregorius, Joannes, Cyrillus magnæ Alexandrinorum civitatis Episcopus. Qvare illos qvi præter horum dogmata senserunt, aversamur, repudiamus, & execramur, cum subscriptis hæresibus qvæ succedaneis temporibus adnatæ sunt post Domini adventum. Ejusmodi hæreticorum nomina sunt hæc 1. Simoniani. 2. *M*enandriani. 3. Saturniliani. 4. Basilidiani. 5. Nicolaitæ. 6. Gnostici. 7. Corpocratiani. 8. Nazaræi. 9. Hebionæi. 10. Valentiniani. 11. Secundiani. 12. Ptolemæi. 13. Marcosii. 14. Colorbasiani. 15. Heracleonitæ. 16. Ophitæ. 17. Caiani. 18. Sethiani.

q) male T. II. in Hendreichii pandect. Brandenb. p. 208.
r) *Σατυρνιλιανοὶ* ut apud Epiphan. & Damascen.
s) *Ἐβιωναῖοι. Οὐαλεντινιανοί.* t) *Πτολεμαῖοι.* u) *Σηθιανοί.*

Ἐγκρατιταὶ, κατὰ Φρυγαστῶν, x) ϗ Μοντανιστῶν, ϗ Ἀσκοδρουγιτῶν, Πεπουζιανοὶ, ἢ Πρισκιλλιανοὶ, οἱ Κεκιντιλλιανοὶ, y) οἷς συνάπτονται Ἀρτοτυρῖται, Τεσσαρεσκαιδεκατῖται, Ἄλογοι, Ἀδαμιανοὶ, Σαμψαῖοι, οἱ καὶ Ἐλκεσαῖοι, καὶ Θεοδοτιανοὶ, Μελχισεδεκιανοὶ, Σαρδισιανοὶ, z) Νοητιανοὶ, Οὐαλήσιοι, Καθαροὶ οἱ καὶ Ἀναβαῖοι, a) Ἀγγελικοὶ, Ἀποστολικοὶ, οἱ καὶ Ἀποτακτικοὶ, Σαβελλιανοὶ, Ὠριγενιανοὶ, οἱ καὶ Αἰσχροποιοὶ, Ὠριγενιανοὶ ἄλλοι τε, καὶ Ἀδαμαντιανοὶ, Παῦλος Σαμοσατεύς, b) Μανιχαῖοι, Ἐρακῖται, c) Μελιτιανοὶ, Ἀρειανοὶ, οἱ καὶ Ἀρειομανῖται, Αὐδιανοὶ, Φωτινιανοὶ, Μαρκελλιανοὶ, Ἡμιάρειοι, d) Πνευματομάχοι, Ἀεριανοὶ, Ἀετιανοὶ, οἱ καὶ Ἀνόμοιοι, Εὐνομιανοὶ, Εὐδοξιανοὶ, Διμοιρῖται, οἱ ϗ Ἀπολιναρῖται, Ἀντιδικομαριανῖται, οἱ εἰς ὄνομα τῆς αὐτῆς Μαρίας κολλυρίδας ποιοῦντες· Μεσαλιανοὶ, οἱ ϗ Εὐχῖται, ἕως τῶν ὧδε ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐξέθετο. μετὰ δὲ τούτους γεγόνασιν, Εὐάγριος, ϗ Δίδυμος, τὰ Ὠριγένους φρονοῦντες πρὸς ὕπαρξιν, * ϗ ἀποκατάστασιν, Θεόδωρος ὁ Μομψουεστίας, ϗ Διόδωρος, ϗ ὁ Νεστόριος ἐνὶ φρονήματι δύο υἱοὺς λέγοντες. τούτοις συμφωνεῖ Μαρις ὁ Πέρσης· ϗ ἡ λεγομένη Ἤβα e) ἐπιστολή. μετὰ τούτους

Sethiani. 19. Archontici. 20. Cerdoniani. 21. Marcionistæ. 22. Lucianistæ. 23. Apelliani. 24. Severiani. 25. Tatiani. 26. Encratitæ. 27. Cataphrygastæ & Montanistæ, Ascodrugitæ. 28. Pepusiani. 29. *Priscilliani*, Quintilliani, quos consequuntur Artotyritæ. 30. Tessares-kai-decatitæ. 31. Alogi. 32. Adamiani. 33. Sampsæi, qui & Elcesæi. 34. Theodotiani. 35. Melchisedechiani. 36. Bardesiani. 37. Noëtiani. 38. Valesii. 39. Kathari, qui & ANabiti. 40. ANgelici. 41. APostolici, qui & Apotactiotæ. 42. Sabelliani. 43. Origenarii: qui & Æschropœi. 44. Origeniani alii qui & Adamantii. 45. Paulus *S*amosatensis. 46. Manichæi. 47. Hieracitæ. 48. Meletiani. 49. Ariani, qui & Ariomanitæ. 50. Audiani. 51. Photiniani. 52. Marcelliani. 53. Semiariani 54. Pneumatomachi. 55. Aëriani 56. Aëtiani, qui & Anomœi, & Eunomiani, & Eudoxiani. 57. Dimœritæ, qui & Apollinaritæ. 58. Antidicomarianitæ: Isti faciunt ad in vidiam nominis, inter placentulas quas vocant, collyridas Mariæ. 59. Messaliani. 60. Euchitæ. Hucusque *S*anctus Epiphanius exposuit. Posthæc hæreseôn portenta fuerunt hi, Evagrius & Didymus qui secundùm dogmata Origenis, puta præexisten-

x) lege οἱ Καταφρυγαστῶν. y) Κυντιλλιανοί. z) Βαρδησιανοί.
a) Ναβαῖοι Novatiani. vide Coteler. 1. monument. p. 776.
b) Παυλιανισταὶ ἀπὸ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως.
c) Ἱερακῖται, Μελετιανοί. d) Ἡμιάρειοι. * προὔπαρξιν. e) Ἴβα.

Εὐτυχὴς, φαντασίαν, καὶ δόκησιν, καὶ σύγχυσιν φρονῶν· ᾧ τινι ἕπεται Διόσκορος, Θεοδόσιος, Γαϊνός, Τιμόθεος ὁ Ἔλυρος *, Πέτρος, ὁ τὸ, ὁ σταυρωθεὶς, εἰς τρισάγιον ἐπινοήσας, Πέτρος ὁ Μογγός, Σευῆρος ὁ Ἀκέφαλος, Σωτήριχος, ἐκ Σαμαρίας Καππαδοκίας, Φιλόξενος ἱερᾶς πόλεως, Ἀμφιλόχιος ὁ Πισίδης, Ἰάκωβος ὁ Σῦρος, καὶ Ἰουλιανός. καὶ εἴ τις κατ' αὐτοὺς τοιοῦτος.

* Αἴλουρος.

existentiam atque restitutionem senserunt. Theodorus Mopsvestenus, Diodorus & Nestorius qui suo sensu duos astruunt esse filios. His concinit Mares vir Persa, & Epistola quæ dicitur, Iba. Secundum hos, Eutyches imaginationem, opinionem & confusionem sentiens: quem quidem sequuntur Dioscorus, Theodosius, Cajanus, Timotheus qui & Ælurus, Petrus qui & illud commentus est: nempe, ut trishagio hymno accederet quartus σταυρωθεὶς id est, crucifixus. Petrus Mungus, Severus ille Acephalus, Soterichus ex Cæsarea Cappodociæ, Philoxenus Hierapolitanus, Amphilochius Pisidiæ, Jacobus Syrus, & Julianus; & si quis secundum hos talis fuerit.

Si quis novam editionem hujus pandectis curare velit, operæ pretium fuerit conferre Codices MStos ut Cæsareum de quo Lambecius III. p. 138. seq. & Coislinianos quorum meminit Montfauconus p. 189. 190. (ubi etiam prologum ab alio auctore præmissum exhibet Græce & Latine) & p. 297. &c. Lambecius in Cæsareo illo Codice etiam reperit Pandecti præfixam βίον σύντομον Εὐφροσύνου μαγείρου *narrationem compendiariam vitæ S. Euphrosyni, coqui cœnobialis*, incertum quo auctore, & necdum editam, & aliam περὶ Εὐχαρίστου κοσμικοῦ *de Eucharisto*, Ægyptiaci cujusdam vici accola, quam Latine dedit Herib. Rosweidus in libro sexto de Vitis Patrum p. 496. *Duo quidam Patrum rogabant DEum ut ostenderet eis* &c. quem totum sextum librum Antiocho nostro velut auctori Lambecius tribuendum incerta conjectura conjicit.

Alius ab his Antiochus ad quem varia opuscula feruntur sub S. *Athanasii* nomine, ut quæstiones ad Antiochum quas Athanasio qui ab A. 1302. ad 1313. Patriarcha Alex. fuit, scriptas affirmabat Oudinus in triade dissertationum diss. II. p. 83. seq. 97. 100. & diss. III. p. 50. seq. in eo haud dubie falsus, cum quæstiones ad Antiochum à Mich. Glyca qui ante A. 1150. scripsit

psit, p. 91. & 97. Annalium memorentur. Διδασκαλία ad Antiochum edita primum Græce & Latine ab Eruditiss. Montfaucono T. 3. Opp. *Athanasii*, p. 252. & scriptum *de pœnis inferni* p. 264. inscribitur πρὸς Ἀντίοχον Δουκᾶν.

Alii Antiochi.

Antiochus *Ægæus* sive *Ægeates*, infra, in Sophista.

Antiochus *Alexandrinus* cujus περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ Κωμῳδίᾳ κωμῳδουμένων ποιητῶν laudat Athenæus XIII. p. 482. idem fortasse auctor libri περὶ τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν, cujus librum secundum laudat Ptolemæus Hephæst. apud Photium Cod. 190.

Antiochus *Arcæ*, Ἀρκαίων in Phœnicia Episcopus interfuit Concilio Chalcedonensi A. 451. Interdum vitiose Alcenensis pro Arcensi scribitur ut Harduino notatum.

Antiochus *Ascalonita* cognomento *cygnus*, quem secum habuit Lucullus, audivere Cicero, Varro, *M.* Brutus: quintæ auctorem Academiæ in quam Stoicorum placita transtulit teste Sexto Empirico lib. 1. Pyrrhon. c. 33. unde Stoicis à quibusdam accensetur, ab aliis rectius Academicis. De illo dixi lib. 3. cap. 3. & 15. & ad Empiricum qui etiam laudat ejus libros τῶν Κανονικῶν.

Antiochus *Astrologus* cui Isagogen in Ptolemæi tetrabiblum Græce & Lat. cum Hieronymi Wolfii versione Basil. 1559. fol. sub Porphyrii nomine editam tribuit Thomas Gale p. 304. ad Jamblichum de mysteriis Ægyptiorum, allegans MS. illius isagoges Codicem, *equo corruptissima*, inquit, *multa in editis emendare licet*. In illa isagoge p. 194. Antiochus de nomine laudatur. Antiochi apotelesmatica sive thesaurus apotelesmatum MS. in variis Bibliothecis. Vide Lambecium VII. p. 257. Labbeum Bibl. non MSS. p. 121. 385. &c.

Antiochus *Aureliopolitanus* in Lydia Episcopus qui cum Antiocho Episcopo *Capitoliados* Palæstinæ & Antiocho *Memphite* interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Antiochus *Bostrensis* in conciliabulo Ephesino A. 431.

Antiochus *Cilix*, infra, in Sophista.

Antiochus *Cynicus*, infra, in Sophista.

Antiochus nescio cujus *Epigrammata* Græce unum in Sophistam ostentatorem lib. 1. Anthologiæ p. 186. alterum in hominem animo & corpore turpissimum lib. 2. p. 244. & tertium ibidem, in Galatia nihil non exitiosum hominibus nasci.

Antiochus *Historicus*. Vide in Sophista & Syracusano.

Antiochus *Laodicenus*, Scepticus qui Zeuxidem audivit. Laërt. IX. 106. 116.

Antiochus *Macra* in Lydia Episcopus qui interfuit Synodo Photii A. 879.

Antiochi *Medici* diætam qua octogesimum ætatis annum integris sensibus viribusque superavit, laudat Galenus libro V. ὑγιεινῶν T. 4. edit. Basil. p. 269. seq. Citatur Antiochus sæpius ab Aëtio, Ægineta & eodem Galeno.

Antiochus *Memphites* Episcopus interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Antiochus Pacius *Ophthalmicus* Galeno memoratus.

Antiochus *Rhesænas* in Mesopotamia Episcopus qui interfuit Concilio Nicæno A. C. 325. & Antiocheno A. 341.

Antiochus *Samosatenus* qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Antiochus *Scepticus*. supra in Laodiceno.

Ad Antiochum *Scholasticum* exstant Isidori Pelusiotæ Epistolæ.

Antiochi *Sophistæ* βιβλίον, ἀγορὰ ἐπιγραφόμενον citatur à Phrynicho p. 32. Ejusdem ut videtur Antiochi mentio apud Pollucem VI. 99. & in Græcis ad Hermogenem scholiis p. 13. De hoc Ægeate Cilice Sophista & *Cynico* videndi Philostratus lib. 2. de Sophist. p. 568. seq. qui præter declamationes alia ejus φροντίσματα & (quam laudat in primis) *Historiam* commemorat, tum Dio Cassius lib. LXXVII. p. 878 & ex eo Svidas in Ἀντίοχος αὐτόμολος.

Antiochus *Syracusanus* Xenophanis F. scriptor πάνυ ἀρχαῖος & Timæo antiquior qui rerum Sicularum historiam libris IX. à Cocalo ad Olympiadem LXXXIX. & σύγγραμμα περὶ Ἰταλίας composuit. De eo Vossius lib. IV. Hist. Græc. p. 456. seq. Ejus nonus historiarum citatur etiam à Clemente Alex. p. 22. protreptici, & Theodorito in curatione Græcar. affect. p. 115. In Bibl. Græca doctissimi Meursii Antiochus Xenophanis à Syracusano male distingvitur, quod ipse haud dubie si librum vivus potuisset edere, emendasset.

Antiochi *Syriæ Reges* fuere duodecim, de quibus Jo. Vaillantius in Seleucidarum Imperio ex numismatibus illustrato, ut Usserium aliosque Annalium V. T. scriptores & interpretes librorum Maccabaicorum prætercam. I. *Soter*, Seleuci F. ante CHristum natum ab A. 283. ad 262. II. θεὸς ab A. 262. ad 247. Magnus qui etiam *Philometor* Seleuci secundi frater ab A. 224. ad 187. IV. *Epiphanes* ab A. 176. ad 164. V. *Evpator* ab A. 164. ad 162. VI. *Balæ* F. ab A. 145 ad 143. VII. Antiochus *Sidetes* ab A. 138. ad 131. VIII. *Grypus* ab A. 123. ad 97. IX.

IX. *Cyzicenus* ab A. 114. ad 97. X. *Pius* A. 95. XI. Seleuci sexti frater A. 94. XII. *Dionysius* A. 87. seq. ante CHristum natum. Ex his tertius, cujus theriacam laudant ex Eudemo Galenus lib. 2. de antidotis c. 14. Plinius lib. XX. cap. ult. & Plinius Valerianus de re Medica IV. 18.

Antiochiani Corinthi Hieronicæ Apollinis τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ ἐν Μηδίᾳ Ῥωμαίοις πραχθέντων ἀφήγησιν narrationem de rebus ipsius ætate in Armenia, Mesopotamia & Media à Romanis gestarum ut ineptam perstringit Lucianus libro de scribenda historia T. 2. p. 623. seq. edit. Amst.

V. SEVERIANUS Gabalorum in Syria Episcopus, Johannis Chrysostomi amicus primum, mox æmulus & inimicus, r) qvo ipso non levem maculam adspersit nomini suo, laudisqve haud parum amisit, licet ob eloqventiam & ipse à qvibusdam Chrysostomus s) appelletur. Obiit Theodosii junioris, qvem sacro baptismo tinxerat, temporibus, t) adeoqve post A. C. 408.

Hujus Severiani Homilias XIV. *in Genesin* MStas se habere testatus est Alexander Brassicanus præf. in Salvianum. Ex illis *sermones VI.* εἰς κοσμοποιΐαν de Mundi creatione Græce edidit *Henricus Savilis* inter S. Chrysostomi scripta T. VII. p. 587. Græce & Latine *Franciscus Combefis* in auctario novissimo Bibl. Patrum T. 1. p. 211. Paris. 1672. fol. Ex his desumta fragmenta observat Caveus qvæ in Catena Patrum in Pentateuchum, à Francisco Zephyro vulgata Latine, ad Historiam creationis adducuntur. Nam cætera pleraque ad reliqvos *Moysis* libros *Severi* potius sunt qvam Severiani.

Homilias LXXXVIII. Severiani in homiliario qvodam MS. Bibl. Ambrosianæ exstare testatur *Mabillonius* T. 1. Musei Italici p. 13. alias etiam in Codice Bibl. Casinensis de qvo idem p. 124. Apud Oecumenium in 1. ad Corinth. VI. p. 416. edit. Veronens. citatur ὁ ἐν ἁγίοις Σευηριανὸς τεύχει νζ'. λόγῳ γ'. κεφαλαίῳ ιθ'. Idem in cap. VII. p. 423. ὁ Σευηριανὸς ἔστιξεν οὕτως.

Εἰς τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, *in serpentem æneum*, homilia incipit: Ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος ἀδελφοί, & Græce edita inter tributas Chrysostomo T. VII. Savil.

 p. 448.

r) Socrates VI. 11. & 24. Sozom. VIII. 10. Niceph. XIII. 9. Palladius in vita Chrysost. E recentioribus Tillemont, T. XI. memor. p. 171. seq. Godfridus Hermantius in suo Chrysostomi Vita &c.

s) Rich. Montacutius T. 1. Orig. Ecclesiast. p. 112.

t) Gennadius c. 21. de script. Eccles. in Codice vetustissimo Corbejensi: *Severianus Gabalensis Ecclesiæ Episcopus -- moritur minore Theodosio, filio suo in baptismate, imperante,*

p. 448. Oratio ſecunda è decem qvas Chryſoſtomi nomine in lucem dederat Card. Sirletus. Sed Severiano aſſerunt Jo. Damaſcenus, Hadrianus Papa cum Synodo Pariſienſi, ut notatum Sirmondo ad Ennodium Tricenſem p. 88.

Εἰς τὰς σφραγῖδας τῶν βιβλίων de ſigillis librorum Homilia qvæ incipit: *μέγα τῆς ψυχῆς ἐφόδιον*, & legitur T. VI. Ducæi p. 138. cum verſione Jo. Jac. Beureri, & Græce T. V. Savil. p. 689. Severiano vindicatur Theodoreti & Hadriani Papæ auctoritate.

Sermo *de pace*, in Eccleſia CPol. habitus A. 401. cum à Jo. Chryſoſtomo ſuſceptus eſt, tantum Latine exſtat T. VII. Savil. p. 948. Incipit: *In adventu Domini & Salvatoris noſtri.*

Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν, In incarnationem CHriſti Homilia qvæ incipit: *ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ*, edita Græce T. VII. Savil. p. 307. videtur Severianum auctorem habere & ſub ejus nomine Latine exhibetur à Combefiſio in Bibl. Concionatoria. Severiano etiam tribuunt viri docti homiliam *de Nativitate CHriſti* qvæ occurrit Græce T. V. edit. Savil. p. 846. & incipit: *μυστήριον ξένον καὶ παράδοξον.* In neutra harum leguntur qvæ ex Severiani homilia in Nativitatem affert Theodoritus dialogo ſecundo.

De Cruce Homiliam & in illud, *tu es qvi venturus es* vulgavit Græce Savilius inter dubia Chryſoſtomi T. V. p. 898. Incipit: *Καλῶς ἡμῖν καὶ σοφῶς.* Eam MS. Mazariniano uſus idem Combefiſius ex Damaſceni auctoritate Severiano vindicavit & Latine à ſe verſam edidit T. 1. Bibl. Concionatoriæ p. 36. qvi utraqve etiam lingva vulgavit Pariſ. 1656. 4. cum aliis qvibusdam Chryſoſtomi. Idem teſtatus eſt homiliam *in dedicationem Crucis* ex qva fragmentum produxit Gretſerus, integrum extitiſſe in Bibl. Scorialenſi. Qvartum Severiani *λόγον εἰς τὸν σταυρὸν* citat Damaſcenus 3. de imagg. T. 1. p. 385. & *εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ σταυροῦ* p. 327. 343. 365.

Ex ſtyli ſimilitudine Homilias longe plures Severiano ſed non ſatis tuta conjectura tribuunt vivi docti, ut videre licet apud Eliam du Pin T 3. Bibl. *E*ccleſ. & Tillemontium T. XI. memor. p. 587. ſeq. Illam vero *de morte innocentum* homiliam qvæ incipit: *Zelus qvo tendat, qva proſiliat livor*, & inter ſermones Petri Chryſologi legitur CLII. atqve inter Patrum homilias ab Alcuino collectas, neutiqvam Severiani eſſe ſed Latini ſcriptoris, ex ipſo filo orationis arguit Combefiſius, qvi tamen homiliam *de SS. Trinitate* qvæ incipit: *οἱ κατὰ τῆς ἁγίας* & inter ſuppoſitas Chryſoſtomo extat T. 1. edit. novæ p. 832. (Savil. T. VI. p. 955. & Ducæi VI. p. 160.) nec non alias plures tomo ſexto Ducæi obvias, Severiano potius qvam Joanni Hieroſolymitano tribuendas contendit.

Seve-

Severiani κατὰ τῶν αἱρετικῶν citat Damafcenus in parallelis facris T. 2. p. 385. feq. 789. *Contra Novatum* Gelafius lib. de duabus CHrifti naturis. At Genadius c. 21. de fcript. Ecclef. *Legi*, inqvit, *ejus* expofitionem in Epiftolam ad Galatas, & de baptifmo & epiphaniæ folennitate libellum *gratiffimum*. Citatur etiam Severianus apud Oecumenium in caput 1. Epift. ad Galatas. Et in *A*naftafii Sinaitæ hodego cap. 16. p. 302. affertur locus Severiani in Coloff. II. 2. Alia ex Catenis in V. T. libros fragmenta illius Græce & Latine dedit Combefifius Auctar. noviff. p. 291 - 297. poteratqve longe plura afferre nifi jure metuiffet pleraqve qvæ in Catenis fub Σεβηρ. Ἀντιοχ. nomine exftant, ut in illa ad Jobum, *S*everi potius effe qvam Severiani.

Severiani alii.

Severianus in Africa Epifcopus & confeffor fub Genferico. Vide Profperi Chronicon p. 746. *A*ëtio II. & Sigisvulto COSS. (*A*. C. 437.) Alius Severianus in Africa Epifcopus qvi interfuit Concilio Sardicenfi A. 347. Nec non Ceramuffenfis itidem Africa, qvi interfuit Collationi Carthag. A. 411.

Severianus Aphrodifiadis in Caria Epifcopus, qvi interfuit Concilio CPol. *A*. 553.

Severianus Arethufius in Syria Epifcopus qvi fubfcripfit Epiftolæ miffæ ad Concilium CPol. fub Mena A. 536.

Severianus eruditione & Critica laude infignis, cujus è Damafcio meminit Svidas in Νόμῳ.

Severianus Gabalenfis in Gallia Epifcopus qvem ajunt fuiffe ante medium Sæculi III. & celebrari in qvibusdam Martyrologiis 25. Januar. Ei funt qvi tribuunt fermonem *de paralytico*, qvi eft inter Petri Chryfologi fermones qvinqvagefimus. Incipit: *CHriftum in humanis artibus*. Alius Severianus in Gallia Epifcopus fubfcripfit Concilio Regienfi A. 439.

Severianus *P*elagianus Epifcopus cujus filius Agricola in Angliam hærefin illam intulit, ut narrat Profper ad A. 429. Florentio & Dionyfio COSS.

VI. THEODOTUS in Gennadii & Honorii Codicibus atqve inde apud Poffevinum male *Theodorus*, SPhrouio Hierofol. Patriarchæ apud Photium Cod. 231. ὁ ἐν ἁγίοις Θεόδοτος, ubi Photius addit, ne de alio Theodoto accipias, Ἀγκύρας ὅτος ἐπεστάτησε, *Ancyræ* (Galatiæ urbe) *ille præfuit*. S. Cyrilli Alex. συναγωνιστὴς dicitur in Actis feptimæ fynodi Act.

Alii Theodoti.

Theodotus *Alabandensis* in Caria Episcopus qui cum Theodote Claudiopolitano A. 451. interfuit Concilio Chalcedonensi.

Theodotus ab A. C. 421. *Antiochenus* Episcopus, quem Apollinaristas non paucos ad Ecclesiam reduxisse testatur Theodoritus V. 38. Hist. De illo videndus Henricus Noris in Historia Pelag. lib. 2. cap. 4.

Theodotus *Cassiteras*, Flavianus Melissenus, Patriarcha CPol. ab A. 815. ad 821.

Theodotus *Chius*, Rhetor qui Ptolemæum ultimum Ægypti Regem docuit, eique fuit auctor ut Pompejum nec reciperet apud se nec dimitteret sed interficeret, caputque Pompeji Cæsari hoc aversanti obtulit, ipse postea interfectus jussu Bruti. Vide Plutarchum Pompejo p. 660. Cæsare p. 730. & Bruto p. 999.

Theodotus *Claudiopolitanus* in Ponto Episcopus: supra in Alabandensi.

Theodotus *Coriarius* patria Byzantinus, auctor Theodotianorum, qui sæculo secundo hæresin suam sparsit, de qua appendix Tertulliani in præscriptione adversus hæret. cap. ult. Hippolytus contra Noëtum, Eusebius V. 28. Hist. Hieronymus contra Helvid. Epiphanius & Damascenus hæresius 54. Philastrius c. 50. Augustinus & auctor prædestinati c. 33. &c. E recentioribus Jo. Pearsonius Vindic. Ignatii parte 2. p. 23. Sirmondus T. 2. Opp. p. 474. seq. D. Mich. Waltherus diss. *JEsus ante Mariam*, §. 10. seq. & Thom. Ittigius ὁ μακαρίτης de hæresiarchis Apostolicæ & Apostolis proximæ ætatis p. 259. seq.

Theodotus *Euroeæ* in Epiro Episcopus qui interfuit Concilio CPolitano sub Mena A. 536.

Theodotus *Gordenorum* Episcopus in Lydia qui subscripsit Synodico Sardensis Concilii misso ad Leonem Imp. post. A. 451.

Theodotus *Grammaticus* citatur in Etymologico magno, voce ὀρίγανον.

Theodotus *Hierapolitanus* in Syria Episcopus qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Theodotus *Medicus* Atheniensis cujus apud Aristidem Rhetorem mentio T. 1. p. 485. 502. 525. &c.

Theodotus *Montanista* apud Eusebium V. 3. & 16. Hist. Pacianum Epist. 1.

Theodotus *Philosophus*, cujus quartus adversus Epicurum liber citatur à Laërtio X. 5. Alius Philosophus hoc nomine cujus vitam tribus libris scripsit Tribonianus Sidetes, Triboniani JCti Justiniano imperitante æqualis, de quo Svidas in τριβ.

Theo-

Scripta Theodoti deperdita vel certe inedita.

VI. *De Spiritus S. Deitate libri III.* Theodotus ipſe in Symbolum Nicænum p. ult. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς ἐν παρέργῳ νῦν εἰρήσθω περὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, ἐντελέστερον ἡμῶν περὶ τῆς θεϊκῆς δεσποτείας αὐτοῦ διειλεγμένων ἐν τρισὶν ἑτέροις βιβλίοις, οἷς ἐντυχὼν ξυνδοξαζόμενον Πατρὶ καὶ Υἱῷ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τῆς θείας διδαχθήσῃ γραφῆς. *Verum illud obiter nunc dictum ſit de Spiritu S. de cujus divina Majeſtate plenius in aliis tribus libris diſputavimus: quos ſi legeris, Spiritum S. pari honore cum Patre & Filio conglorificatum in ſacris litteris, diſces.*

VII. Οἱ πρὸς Λαῦσον λόγοι κατὰ Νεστορίου, ἐν τόμοις ἕξ. *Contra Neſtorium libri ſex* ad Lauſum. memorantur in Actis ſeptimæ Synodi, actione VI. Tomo IV. edit. Harduin. p. 405.

VIII. Λόγοι ſive *Homiliæ* ſex in iisdem Actis ſeptimæ Synodi, ſive ſecundæ Nicænæ A. C. 787. celebratæ memorantur. εἰς τὰ Φῶτα *in ſacra lumina.* Hanc una cum aliis tribus ineditis habuit ex membranis antiquis & probatis deſcriptam Combefiſius, ut ipſe in notis ad Theodotum p. 77. teſtatur.

2) Εἰς τὸν Ἠλίαν καὶ τὴν χήραν, *in Eliam & viduam.*
3) Εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον καὶ Ἰωάννην, *In S. Petrum & Joannem.*
4) Εἰς τὸν χωλὸν τὸν καθήμενον πρὸς τὴν ὡραίαν πύλην. *In claudum ſedentem ad ſpecioſam portam.*
5) Εἰς τοὺς τὰ τάλαντα λαβόντας, *in eos qui talenta acceperant.*
6) Εἰς τοὺς δύο τυφλούς. *in duos cæcos.*

Iconoclaſtæ adverſus Iconomachos hoc Theodoti Ancyrani laudabant teſtimonium: τὰς τῶν ἁγίων ἰδέας οὐκ ἐν εἰκόσιν ἐξ ὑλικῶν χρωμάτων ἀναμορφοῦν παρειλήφαμεν, ἀλλὰ τὰς τούτων ἀρετὰς διὰ τῶν ἐν γραφαῖς περὶ αὐτῶν δηλουμένων οἷόν τινας ἐμψύχους εἰκόνας ἀναμάττεσθαι δεδιδάγμεθα, ἐκ τούτου πρὸς τὸν ὅμοιον αὐτοῖς διεγειρόμενοι ζῆλον. Ἐπεὶ εἰπάτωσαν οἱ τὰς τοιάσδε ἀναστηλοῦντες μορφὰς, ποίας ἐκ τούτων ἄρα καταπολαύοιεν ὠφελείας, ἢ ἐν ποίᾳ διὰ τῆς τούτων ἀναμνήσεως ἀνάγονται πνευματικῇ θεωρίᾳ, ἀλλ' εὔδηλον ὡς ματαία ἡ τοιαύτη ἐπίνοια καὶ διαβολικῆς μεθοδείας εὕρημα. Poſtrema verba etiam eſſe Theodoti, non ut Dallæus ll. 5. de imaginibus p. 227. ſuſpicabatur, Patrum CPolitanorum, patet ex Nicephori CPol. antirrheticis & Theodori Studitæ Epiſtola ll. 36. ad Naucratium T. 5. Opp. Sirmondi p. 442. ubi ad eundem Theodoti locum conantur reſpondere, non Synodi ſeptimæ patres, negare illum eſſe Theodoti.

Alii

Alii Theodoti.

Theodotus *Alabandensis* in Caria Episcopus qui cum Theodote Claudiopolitano A. 451. interfuit Concilio Chalcedonensi.

Theodotus ab A. C. 421. *Antiochenus* Episcopus, quem Apollinaristas non paucos ad Ecclesiam reduxisse testatur Theodoritus V. 38. Hist. De illo videndus Henricus Noris in Historia Pelag. lib. 2. cap. 4.

Theodotus *Cassiteras*, Flavianus Melissenus, Patriarcha CPol. ab A. 815. ad 821.

Theodotus *Chius*, Rhetor qui Ptolemæum ultimum Ægypti Regem docuit, eique fuit auctor ut Pompejum nec reciperet apud se nec dimitteret sed interficeret, caputque Pompeji Cæsari hoc aversanti obtulit ipse postea interfectus jussu Bruti. Vide Plutarchum Pompejo p. 660. Cæsare p. 730. & Bruto p. 999.

Theodotus *Claudiopolitanus* in Ponto Episcopus: supra in Alabandensi.

Theodotus *Coriarius* patria Byzantinus, auctor Theodotianorum, qui sæculo secundo hæresin suam sparsit, de qua appendix Tertulliani in præscriptione adversus hæret. cap. ult. Hippolytus contra Noëtum, Eusebius V. 28. Hist. Hieronymus contra Helvid. Epiphanius & Damascenus hæresius 54. Philastrius c. 50. Augustinus & auctor prædestinati c. 33. &c. E recentioribus Jo. Pearsonius Vindic. Ignatii parte 2. p. 23. Sirmondus T. 2. Opp. p. 474. seq. D. Mich. Waltherus diss. *JEsus ante Mariam*, §. 10. seq. & Thom. Ittigius ὁ μακαρίτης de hæresiarchis Apostolicæ & Apostolis proximæ ætatis p. 259. seq.

Theodotus *Euroeæ* in Epiro Episcopus qui interfuit Concilio CPolitano sub Mena A. 536.

Theodotus *Gordenorum* Episcopus in Lydia qui subscripsit Synodico Sardensis Concilii misso ad Leonem Imp. post. A. 451.

Theodotus *Grammaticus* citatur in Etymologico magno, voce ὀρίγανον.

Theodotus *Hierapolitanus* in Syria Episcopus qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Theodotus *Medicus* Atheniensis cujus apud Aristidem Rhetorem mentio T. 1. p. 485. 502. 525. &c.

Theodotus *Montanista* apud Eusebium V. 3. & 16. Hist. Pacianum Epist. 1.

Theodotus *Philosophus*, cujus quartus adversus Epicurum liber citatur à Laërtio X. 5. Alius Philosophus hoc nomine cujus vitam tribus libris scripsit Tribonianus Sidetes, Triboniani JCti Justiniano imperitante æqualis, de quo Svidas in τριβ.

Theo-

Theodotus *Phœnicius* Historicus, cujus ſpripta in Græcam linguam transtulit *Lætus* ſcriptor Φοινικικῶν teſte Tatiano p. 171. Clemente Alex 1. Strom. p. 326. & Euſebio X 11. præparat. Evangel. etſi in Tatiani codicibus pro Læto eſt χαῖτος, in Euſebii ἄσιτος. Hujus Theodoti mentionem facit Joſephus 1. contra Apionem p. 1051.

Theodotus pictor, de quo Nævius apud Feſtum in *penum*.

Theodotus *poëta* Græcus quem ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων laudat Euſebius IX. 22. præparat. & ex eo novem Hexametros affert de urbe Sicima, qui emendatius leguntur apud Grotium ad Johann. IV. 5.

Alius Theodotus *poëta* de quo vetus interpres ad Ovidii Ibin v. 467. *Theodotus poëta fuit, qui cum liberius in Mneſarchum Regem ſcripſiſſet, ab eo crudeliter in Apollinis æde cæſus eſt. Alii dicunt Tyrrhenos, cum cepiſſent Liparium caſtrum, fortiſſimum illorum de caſtro, Phœbo mactaſſe, unde Gallus:*

Theudotus in belli Phœbo datur hoſtia, quamvis
Nequaquam ſit homo victima grata Dei.

Verba Ovidii ſunt:

Victima vel Phœbo ſacras macteris ad aras
Quem tulit à ſævo Theudotus hoſte necem.

ubi Domitius Calderinus annotat ſe reperiſſe Theodotum Bactrianorum regem ab Arſace Rege Parthorum fuiſſe mactatum. Sed Juſtinus XLI. 4. Theodotum illum (qui Straboni Διόδοτος lib. XI. p. 515.) mortuum ſcribit, ab Arſace fuiſſe mactatum non ſcribit.

Theodotus *Palæenſium* Cypri Epiſcopus, interfuit Synodo Nicænæ ſecundæ A. 787.

Theodotus *Pythagoreus*, qui ne conſcios conjurationis proderet, lingvam dentibus demorſam in tyranni faciem inſpuit, ut ex Timothei Pergameni libro de Philoſophorum fortitudine narrant Clemens Alex. IV. Strom. p. 496. & Theodoritus VIII. de curat. Græcar. affect. p. 120.

Theodotus *Seleucienſis* in Iſauria Epiſc. interfuit Concilio CPol. A. C. 553.

Theodotus *Sidonius* (Straboni XVI. p. 757. Διόδοτος) frater Boëthi Peripatetici Philoſphi, Philoſophus & ipſe.

Theodotus *Sophiſta* qui Lolliani & Herodis Attici pridem auditor deinde æmulus, primus Athenis docuit ſtipendio ab Imperatore Marco Antonino accepto decem mille drachmarum, ab eodem celebratus ἀγωνιστὴς τῶν πολιτικῶν λόγων καὶ ῥητορικῆς ὄφελος. Vide Philoſtratum lib. 2. de Sophiſt. c. 2. p. 566. ſeq.

Theodotus *Tarentinus*, inter Pythagoricos memoratur à Jamblicho.

Theodotus *Trapezita*, auctor Melchisedecianorum de quo B. Doctor meus Thom. Ittigius diss. de hæresiarchis p. 261. Huic utpote Valentini sectæ faventi non Coriario ejus æquali tribuendas esse *eclogas* quæ ad calcem operum Clementis Alex. leguntur, & cum Combefisii versione à me exhibitæ sunt lib. V. hujus Bibl. cap. 1. sententia est clarissimi Turneminii, in memoriis Trivultianis A. 1717. p. 389. seq.

Theodotæ Atheniensis, cum Socrate colloquium refert Xenophon 3. *ἀπομνημονευμ.* p. 782. seq. Alia ni fallor de qua Soranus Epistola ad Cleopatram: *Dabo tibi commentarios Theodotæ & aliorum de vitiis & de curatione mulierum* &c.

VII. ANTIPATER Bostrensem in Arabia Ecclesiam rexit statim post Constantinum Episcopum qui Concilio Chalcedonensi A. 451. interfuit, siquidem paucis post Concilium annis ad Antipatrum jam Episcopum literas dedit Leo Imperator T. 2. Concilior. Harduini p. 690. Ad eundem scripsisse S. Euthymius traditur ab auctore vitæ Euthymii in T. 2. p. 281. monument. Cotelerii, cujus adde sis notas p. 636. seq. & Acta Sanctor. Junii T. 2. p. 685.

1. Præcipuum ac celeberrimum ejus opus fuit *ἀντίῤῥησις contra Pamphili Apologiam pro Origene.* Incipit à verbis: *ἐγὼ μὲν ἀρκούντως ἐνόμιζον γεγραφηκέναι*, ut notatur in Actis Synodi Nicænæ secundæ A. 787. celebratæ, Actione V. Tom. VII. Labbei p. 367. (Harduin. T. 4. p. 304.) ubi fragmenta quædam è libro primo exstant. Longe plura & ampliora *ἐκ τῆς κατὰ τῶν βλασφημιῶν Ὠριγένους πραγματείας κεφαλ ιέ, ις'*, servavit Jo. Damascenus in parallelis sacris T. 2. edit. novæ p. 764. ad 772. Vide etiam Cyrillum Scythopolitanum in vita S. Sabæ, T. 3. monument. Cotelerii p. 362. ubi narrat Gelasium præpositum ut succrescenti Origenianismo occurreret, Antipatri opus in Ecclesia publice legendum ordinasse. *Τὸ σύγγραμμα τοῦ ἐν ἁγίοις Ἐπισκόπου Βόστρων Ἀντιπάτρου, τὸ κατὰ τῶν Ὠριγένους δογμάτων ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγινώσκεσθαι παρεσκεύασεν.* Mentio iterum p. 364.

2. *Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.* Homilia *in S. Johannem Baptistam, silentium Zachariæ & salutationem sanctissimæ* Deiparæ. Incipit: *Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν.* MS. in Bibl. Cæsarea. *Lambec.* V. p. 18. Vidit etiam in Italiæ Bibliothecis Allatius qui ejus meminit p. 89. libri de Simeonibus. Habuit

&

& Tho. Galeus. Si recte memini, (neqve enim liber jam ad manus,) Latine eam dedit Combefisius in Bibl. Concionatoria.

3. Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια. MS. apud eundem Galeum.

4. Εἰς τὴν αἱμόῤῥουν, *in mulierem sangvinis profluvio laborantem.* Incipit: Ὅτι μὲν πρώτη ἡ Ἰουδαίων κλῆσις. Locus ex illa affertur in Actis Synodi Nicænæ secundæ actione IV. Tom. VII. Labbei p. 208. (Harduin. T. 4. p. 169.)

Citatur qvoqve Antipater ab Andrea Cæsariensi in Apocalypsin serm. 22. p. 124. Maximo ad cap. 7. Dionysii de Eccles. Hierarchia &c. Sunt etiam qvi ejus Homiliam in annunciationem B. Virginis & in Nativitatem CHristi commemorant.

Antipatri alii.

Antipater *Acanthius*, Grammaticus ut videtur, qvem citat Ptolemæus Hephæstion lib. 1. apud Photium Cod. 190.

Antipater Mathematicus sive *Astrologus* Vitruvio IX. 7. memoratus.

L. Cælius Antipater Romanam historiam scripsit ad L. Ælium Stilonem Varronis Magistrum in compendium missam à M. Bruto. De illa Vossius lib. 1. de Hist. latinis cap. 8. Pauca qvædam ejus λείψανα in fragmentis veterum Historicorum Latinor.

Antipater *Cauni* in Lycia Episcopus interfuit Concilio Chalcedonensi A. 451. alius ut videtur Antipater Caunenus in Concilio Rom. A. 503.

Antipater sive Antipas *Ascalonita* pater Herodis Magni Judæorum Regis, de qvo multa Flav. Josephus,

Gallus Antipater qvi scripsit vitam Aureoli Tyranni. Vide Trebellium Pollionem in Claudii vita c. 5. qvi eum ob adulationem *ancillam bonorum & historicorum dehonestamentum* appellat.

Antipater *Grammaticus*. Schol. Aristoph. ad aves. Vide Jonsium lib. 1. c. 13.

Antipater *Hierapolitanus* audivit Sophistas Adrianum & Pollucem, Zenonemqve Atheniensem. Imp. Severo ab Epistolis fuit in qvibus scribendis excelluisse eum Philostratus testatur, qvi narrat etiam æmulum fuisse & inimicum Heraclidis Lydii, & liberos Imperatoris instituendos ipsi datos fuisse, lib. 2. de Sophist. p. 606. seq. Idem Philostratus hæc de ejus scriptis: Ὀλυμπιακοὺς τε ἡμῖν δίκει καὶ Παναθηναϊκοὺς λόγους. Καὶ ἐς ἱστορίαν ἔλαβε τὰ Σεβήρου τοῦ βασιλέως ἔργα. In numo Fulviæ Plautillæ Augustæ, qvæ uxor Caracallæ fuit, ex altera

 parte

parte legas ἐπὶ ϛρατηγȣ̃ Ἀντιπάτρȣ Ἱεραπολιτῶν. Viede Harduini numos urbium illuſtratos p. 212.

Antipater *Jolai*, Rex Macedoniæ, de cujus ſcriptis dixi inter Ariſtotelis diſcipulos lib. 3 cap. 11.

Antiparer *Macedo* junior, cujus Epigrammata leguntur in Anthologia.

Antipater *Medicos* inter methodicos memoratus Galeno lib. 1. methodi medendi c. 7. citatur & alibi ab eodem Galeno, Cœlio Aureliano, Aetio &c.

Antipater ὀνειροκριτικῶν ſcriptor laudatur ab Artemidoro IV. 67.

Antipater *Paliurenſis* de qvo Meurſius in Bibl. Græca, non diverſus eſt ab Antipatri Jolai, Rege Macedoniæ. Paliura Antipatri patria, *Macedoniæ* civitas.

Antipater Plutarchi æqvalis ab eo memoratus in Convivalibus qvæſtionibus.

Antipatri *Præſidis* τȣ̃ ἡγεμόνος Epiſtola ad S. Baſilium & Baſilii ad Antipatrum 203. ſeq.

Antipater libro tertio περὶ ῥόδȣ, citatur à Stephano Byz. in Ἀρμενία. Confer. Voſſium de Hiſtoricis Græcis lib. 3. p. 324.

Antipater *Rhoſi* in Cilicia Epiſcopus, qvi Concilio Antiocheno interfuit. A. C. 363.

De Antipatris Stoicis *Sidonio*, *Tarſenſi*, & *Tyriis* duobus dixi lib. 3. cap. 15. Antipatri ἑταῖρον Soſigenem memorat Alexander Aphrodiſeus libro de mixtione p. 142.

Antipater *Theſſalonicenſis* cujus, qvemadmodum Sidonii Epigrammata exſtant in Anthologia. Citat & Etymolog. magnum in καυσία, Stobæus &c.

Antipater *Trapezuntius* qvi ſubſcripſit relationi in Synodo CPol. ſub Mena A. C. 518.

CANDIDI Iſauri, Chriſtiani ſcriptoris & Concilio Chalcedonenſi faventis *libros tres Hiſtoriarum* ab tempore Leonis in Imperatorem evecti A. C. 457. usqve ad Zenonem A. 491. defunctum, deſideramus præter excerpta ſervata à Photio Cod. 79. qvæ tomo primo Scriptorum Hiſtoriæ Byz. poſt excerpta de legationibus cum notis ſuis dedit Philippus Labbeus. Pariſ. 1648. fol. Vide ſi placet qvæ de hoc Candido notavi Volumine VI. p. 239.

Alius Candidus qvi temporibus Impp. Commodi & Severi clarus ſcripſerat in Hexaëmeron, teſte Euſebio V. 27. Hiſt. Ejusdem meminit Hieronymus de Script. Eccleſ. c. 48.

Candidus

Candidus Valentinianus, Origenis æqvalis, cujus meminit idem Hieronymus libro ſecundo adverſus Rufinum.

Candidus Arianus qvi poſt medium ſæculi qvarti vixit, & Latine ſcripſit *libellum de generatione divina* ad Marium Victorinum, qvi addita Victorini confutatione lucem vidit ad calcem commentariorum Bernhardi Ziegleri in Geneſin Baſil. 1548. fol & cum reliqviis Victorini editis junctim ab Andrea Rivino Lipſ. 1652. 8. Fragmentum Epiſtolæ Candidi ad Victorinum una cum Victorini reſponſione exſtat apud Jo. Mabillonium Tomo IV. Analect. p. 155. Alia Candidi Epiſtola, qva Victorino ſcribendorum librorum qvatuor contra Arianos anſa data fuit, legitur in hæreſiologia Jo. Heroldi p. 171.

Candidus Fuldenſis, qvi præter Chronicon Fuldenſe ſcripſit vitas Bungolfi & Ægilis Abbatum Fuldenſium, ex qvibus hæc edita eſt à Chriſtophoro Browero in ſideribus illuſtrium & ſanctorum virorum Germaniæ, Mogunt. 1616. 4. & à Jo. Mabillonio *S*ecul. Benedictino qvarto part. 1. p. 226. Vide Voſſium de Hiſt. Lat. Claruit hic Candidus circa A. C. 820.

VII. SIMEON a) Stylites ſive anachoreta columnaris & cionita dictus à κίων, ςύλῳ ſive columna, in Syria prope Antiochiam, in qvam aſcendit A. C. 419. & in ea vixit usqve ad A. 460. b) longævitate c) non minus qvam ſingulari ſanctimoniæ laude inſignis: cujus memoriam celebrant Græci 1. Septembr. d) & de cujus vita & rebus conſulere juvabit Jo. Bollandum in *Actis* Sanctor ad V. Januarii, Tomo I. p. 261. ſeqq. qvi p. 264. Latinam exhibet verſionem vitæ ab *Antonio* Monacho, Simeonis diſcipulo ſcriptæ, (qvæ etiam occurrit in Herib. Roſweidi vitis Patrum lib. I. p. 131.)

a) Simeonem Stylitem cum Simone Petro Apoſtolo inſcite confundit blaſphemus liber תולדות ישו p. 23 edit. Wagenſeilianæ.

b) Jo. Garnerius auctario Opp. Theodoriti p. 197. ſeq.

c) Franciſcus Baco Verulamius in hiſtoria vitæ & mortis: *Vita religioſa & in ſacris occupata videtur ad longævitatem facere. Sunt in hoc genere vitæ otium, admiratio & contemplatio rerum divinarum, gaudia non ſenſualia, ſpes nobiles, metus ſalubres, mœrores dulces, denique renovationes continuæ per pœnitentias & expiationes: quæ omnia ad diuturnitatem vitæ potenter faciunt. Quibus ſi accedat diæta illa auſtera quæ maſſam corporis induret, ſpiritus humiliet, nihil mirum ſi ſequatur longævitas inſignis, qualis fuit Pauli Eremitæ, Simeonis Stylitæ & complurium aliorum monachorum ex eremo & anachoretarum.*

d) Vide Lambecium VIII. p. 220. & 232.

nec non p. 274-285. aliam Nicephoro XIV, 51. laudatam auctore *Simeone Metaphraste* itidem Latine ex versione *Gvil. Gratii* Brugensis S. I. qvæ Græce exstat MS. in Bibl. Cæsarea, teste Lambecio VIII. p. 233. De eodem *Stylitæ* Theodoritus in Philotheo c. 26. Evagrius lib. 1. c. 13. seq. Theodorus *Lector*, auctores vitæ, S. Euthymii, S. Theodosii, *S.* Auxentii, S. Danielis Stylitæ &c. è recentioribus Tillemontius T. XV. memor. p. 347-391. Leo Allatius libro de Simeonibus p. 10. seqq. D. Theoph. Spizelius in veteri *A*cademia JEsu CHristi p. 121. Jo. Henricus Ursinus T. 2. Analector. p. 177. &c.

Multa, inqvit Allatius, hunc virum scripsisse certum est. Nonnullæ ejus pro Concilio Chalcedonensi, aliisqve negotiis Ecclesiasticis Epistolæ à Scriptoribus memorantur. 1) *Prima* sit ea, qvam ad Imperatorem Theodosium ob Judæis Synagogas à Christianis antea ablatas, & tunc redditas, adeò acriter scripsit, ut Theodosius & mandata revocaverit, & auctorem consilii de restituendis Synagogis magistratu abdicaverit. Meminit Evagrius Histor. lib. 1. cap. 13. & Nicephorus Callistus lib. 14. cap. 51. 2) *Secunda* pro Synodo Chalcedonensi ad Leonem Imperatorem. Evagr. lib. 2. c. 10. & Nicephor. Histor. lib. 15. cap. 19. 3) *Tertia*, pro eadem Synodo ad Basilium Episcopum Antiochenum, qvæ integra apud Evagrium & Niceph. exstat. 4) *Qvarta* ad Eudociam Imperatricem in eodem argumento. Nicephor. lib. 15. cap. 13. qva vel solâ Eudocia ab Eutychiano errore ad rectam fidem reducitur. 5) Professio Catholicæ Fidei (nisi eadem sit cum Epistola 2. ut bene conjicit doctiss. Caveus,) Meminit Eulogius Alexandrinus Episcopus apud *Photium*. Cod. 230. Ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅσοι ἐν τῷ μοναδικῷ διέλαμπον βίῳ τὸ φρόνημα αὐτῶν ἐγγράφως ἀνομολογῆσαι ὁ Λέων διετάξατο, ὃ καὶ προθύμος πεπράχασι τῶν ἀρχιερέων τὸν ἀριθμοῦ εἰς χ' ἐπὶ χιλίοις συγκαφαλαιωθέντος μηδενὸς ἑτερογνωμονήσαντος. μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Συμεὼν, ὁ ἐν τῷ στύλῳ τὸν ἀγγελικὸν ἐκεῖνον βίον διανυσάμενος. *Nec non iis, qvi in religiosa, & monastica vita celebres habebantur, præcepit Leo, uti sententiam suam scripto profiterentur, qvod Episcopi numero mille sexcenti pomptè sane executi sunt, nemine, qvi aliter sentiret, deprehenso: à qvibus stetit & Simeon, qvi in columna cælitum vitam æmulabatur.*

Præter hæc Allatio memorata, exstat Latina versio brevis sermonis *de morte assidue cogitanda* qvæ incipit: *Animadvertite, fratres mei.* T. VII. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. p. 1228. Eadem occurrit & in aliis Bibl. Patrum editionibus, ut Coloniensi Tom V. parte 2. & Parisiensi A. 1589. 1644. 1654. Tomo II. & in appendice ad edit. 1675.

Fuit

Fuit & *Simeon Stylites Junior* Thavmaſtorites, qui vixit ab Anno quarto Juſtini ſenioris (CHriſti 521.) ad annum decimum quintum Mauriti (CHriſti 569.) per annos 75. de quo Conradus Janningus in Actis Sanctor. ad 24. Maj. Tomo V. p. 307. ſq. ubi exhibetur Græce cum Janningi verſione vita hujus Simeonis laudata Nicephoro Calliſto XVIII. 24. & ſcripta à *Nicephoro Magiſtro* ſive Rhetore Antiocheno, cognomine Οὐρανῷ, deſcripta vero ex *MS.* Bibl. Vallicellanæ. Compoſuit & vitam hujus Simeonius *Arcadius* quidam Cypri Archiepiſcopus, quæ intercidit. Vide Tomum V. *Maji* p. 306. In eodem p. 403-431. habes etiam Græce è MS. Florentino cum Janningi verſione vitam coævo auctore ſcriptam B. *Marthæ*, quæ hujus Simeonis mater fuit. In ea p. 426. ſeq. occurrit Simeonis *Epiſtola ad Stavrophylacem*. Memoratur & *ᾠδὴ pro terræ motu ſiſtendo* p. 348. ne de aliis *precum formulis* dicam p. 423. *Epiſtola ad Juſtinum Juniorem.* p. 378. Moriturus commendat *Canonem* ſuum ſive *regulam*. p. 401. De *Epiſtola ad Evagrium* vide p. 395. ſeq. & Evagrium VI. 23. Hiſt. De *Epiſtola ad Juſtinianum* contra Neſtorianos & Eutychianos, atque alia pro imaginibus, Allatium libro de Simeonum ſcriptis p. 18. ſeq. ubi etiam de *tropariis* ejus ſive *hymnis* & *precibus*.

Simeon denique *Stylites* tertius, presbyter & Archimandrita, cujus memoriam Græci recolunt die 26. Jul. de quo Allatius laudati libri p. 22. Omitto alios Stylitas veterum celebratos ſcriptis, ut *Theodotum Stylitem* de quo Acta Sanctor. ad 28. Maji T. VI. p. 755. ſeq. *Joannem Stylitem* de quo vita Simeonis Stylitæ junioris T. V. Maji p. 311. *Nicetam Stylitem*, de quo Ephemerides Moſcorum, iconibus illuſtratæ 24. Maj. ante Acta Sanctor. T. 3. Maji p. 28. *Danielem Stylitem* de quo ſupra p. 71. Lambecius VIII. p. 233. & Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Myſtagog. p. 60. b. & *Petrum Stylitem* à Conſtantino Copronymo male habitum de quo Theophanes & Cedrenus ad A. C. 770. De horum Stylitarum ἀσκήσει quædam non protrita Jacobus Gretſerus libro primo rerum variarum. Columnam ipſam in qua Simeon Senior tot annos exegit, his verbis deſcribit Johannes Phocas in Allatii συμμίκτοις p. 5. Χερσὶ λαξευτῶν &c. *Lapicidarum opera, ſummitate montis admirandi* (inter urbem Antiochiam & mare) *alte excavata, monaſterium ex uno conflatum compaginatumqve lapide exſtruxit: in media Monaſterii* εἰς μέσον αὐτοφυῆ λαξεύσας κίονα ἐν αὐτῷ τὰς βάσεις ἔθετο *inter exciſos lapides ſua ſponte nata columnâ gradus fixit*, ſuper petram, *ut ſacro eloquio traditur*, pedibus firmatis, *verſus exorientem ſolem templum pulcherrimum DEO erexit, in quod diſcipulos convocabat: atque ita ſub die*

ipſe

ipse commorans, illi tota nocte in templo stantes, ut decebat sanctos, debitum DEO cultum offerebant.

IX. JOHANNES Hierosolymitanus, S. Cyrilli in Episcopatu Hierosolymitano successor a) ab A. C. 386. usque ad A. 416. quo diem obiit. Hic pro Origenis causa, cujus mortui famæ patrocinari studebat, gravissimas cum Epiphanio & Hieronymo inimicitias suscepit, & modo Ario, modo Pelagio b) favere fuit visus obtrectatoribus studii sui: adversus quos teste Gennadio cap. 30. de Script. Eccles. scripsit *librum* c) *quo ostendit Origenis se ingenium, non fidem secutum.* Sed illo pridem deperdito, ecce tibi hominem lepidum, Petrum Wastelium, Alostanum Carmelitam, qui sub nomine *Joannis Nepotis Sylvani, Hierosol. Episcopi XLIV.* quem Carmelitam fuisse pejerat, Carmelitis suis gratificaturus promit veluti versum è Græco magnum volumen, alio non sane minore vindiciarum comitatum, Bruxellis 1643. fol. in quo hæc Joannis scripta venditantur, quæ illius esse nemo veterum scripsit, nullus fide dignus Codex MS. docuit:

I. *Liber de institutione primorum Monachorum* in Lege veteri exortorum & in nova perseverantium ad *Caprasium* Monachum, interprete *Aymerico* Patriarcha Antiocheno. T. 1. p. 1-32. Idem hoc est cum illo quod Trithemius vocat volumen insigne *de principio & profectu Ordinis Carmelitici*, tribuitque Johanni Patriarchæ Hierosol. & Carmelitæ, qui vixerit circa A. C. 770. Habetur etiam in Bibliothecis Patrum Paris. 1589. & 1644. 1654. Tomo IX. & Coloniensi T. IV. & Lugd. T. V. nec non in Operibus Thomæ à Jesu, Carmelitæ Colon. 1684. fol. T. 1. p. 416. Prolixam pro illo libro Apologiam, Baronio & Bignæo oppositam, post Petrum Wastelium d) T. 2. p. 1-210. scripsit M. Antonius Alegre in paradiso Carmelitici decoris

a) Vide Episcoporum Hierosolymitanorum seriem in Riccioli T. 3. Chronologiæ reformatæ p. 19. & in Actis Sanctor. T. 3. Maji, & T. 7. p. 969. seq.

b) Vide Orosii librum de arbitrii libertate, qvem Petrus Wastelius in vindiciis sive Tomo II. Operum Joannis Hierosol. p. 568 ait rectius inscribendum: *adversus Joannem Episcopum Hierosol. affirmantem sensu Catholico dici, quod cum adjutorio & gratia DEI possit homo esse sine peccato*, & Orosio prorsus abjudicat Nestorianique esse hominis contendit. Sane Pelagium oppugnasse Joannes Hierosol. diserte traditur ab Augustino Epist. 186. edit. novæ (vet 106.) cap. X. & ab Arianismo ipse eum absolvit Hieronymus (deniqve Joanni reconciliatus) Epist 61.

c) Ad Theophilum Alex. vide Wastelii vindicias Joannis Hierosol. p. 530. seq. & qvi de Joannis illius vita accurate agit, Tillemontium T. 12. memor. Eccles. p. 186. & 197. De Hieronymi scripto contra Joannem p. 197.

d) Wastelii Apologeticus pro Joannis Hierosol. [M]onachismo in Carmelo, & pro libro de institutione primorum Monachorum prodierat separatim Bruxell. 1681. 8.

ris p. 576. sqq. Lugd. 1639. fol. & Daniel à Virgine Maria in Vinea Carmeli p. 671 - 685. Atwerp. 1662. 4. At non Johannis Hierosol. sed Latini & longe recentioris esse scriptoris, præter Carmelitas vix qvisqvam eruditorum dubitat. Vide Papebrochium ad T. 1. April. p. 780. seq. & tractatu præliminar. ad T. 3. Maji p. XX. seq. & Conradi Janningi Apologiam pro Papebrochio contra Sebastianum à S. Paulo, præmissam Actis Sanctor. T. 1. Junii §. 49. seq. p. XL.

II. *In Stratagemata Beati Job*, sive in prima tria capita libri Jobi, commentariorum *libri III.* T. 1. p. 33 - 106. Non diversi sunt à libris tribus in Jobum qvi inter *Origenis* scripta sæpius *Latine* prodierunt, qvos neqve Origenis neqve Ioannis Hierosolymitani, sed Latini scriptoris esse existimavit præter Erasmum, Rob. Cocum & Albertinum If. Casaubonus in Casaubonianis p. 143. Vide tamen qvæ Huetius p. 273. Origenianor. ubi conjicit auctorem esse Arianum aliqvem ex iis qvi Luciani martyris discipulos se ferebant.

III. *In S. Matthæum* ab initio Evangelii ad cap. *XIII.* 14. & à capite *XIX.* ad finem capitis *XXV.* commentarius. T. 1. p. 107 - 324. Opus imperfectum in *Matthæum*, inter S. *Chrysostomi* scripta toties editum, de qvo dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 646. Illud ut Jo. Hierosolymitano vindicet multa sed non satis clare aut solide disputat Wastelius T. 2. p. 212-342.

IV. Fragmenta *ex commentario ad prima capita undecim S. Marci*, à B. Thoma Aqvinate sub S. Chrysostomi nomine laudata (in Catena aurea ad Evangelistas.) T. 1. p. 325 - 339. Hæc qvoqve sola pæne conjectura ductus Hierosolymitano suo tribuit Wastelius, qvem primum Joannis Chrysostomi breviatorem fuisse hariolatur T. 2. p. 373.

V. *Fragmenta ex commentario in Lucam*, qvæ sub ejusdem Chrysostomi titulo extant partim in ejus operibus, partim in Catena Græca Corderiana *LX.* Patrum, & S. Thoma Aqvinate (in continuo Evangelico sive Catena aurea qvam vocant, super eundem Lucam.) T. 1. p. 340 - 380.

VI. *Homiliæ LXII.* fere omnes inter Chrysostomi Opera sæpius editæ. 1. *in Josephum de castitate*, ex Frontonis Ducæi versione p. 381. Græce prima verba si qvis reqvirat, nam Wastelius ut dixi omnia latine tantum dedit hæc sunt: οἱ ἐκ πελάγους μεγάλα. Chrysost. T. VI. Ducæi p. 115.

2 - 6. *in Jobum*, ex versione Lælii Tifernatis. p. 383. Ἤκει ἡμῖν ἐνιαυσίως. T. VI. Ducæi p. 67.

7. fragmentum *Proœmii in Psalmos*, interprete Gentiano Herveto. p. 399.

8 - 10. *In Psalmum II. III. XIV*, interprete eodem Herveto, p. 400, 402, 405.

11. 12. *In Psalm.* L. ex veteri interpretatione. p. 409. 416.
13. *in Psalm. XCV.* ex versione Erasmi. p. 423.
14. 15. 16. *in Psal.* C. Godfrido Tilmanno & *CXVIII.* ac *CXIX*, Herveto interprete. p. 428. Hæc Chrysostomi in Psalmos Græce & Latine leguntur tomo Ducæi tertio.
17. *de tribus pueris & fornace Babylonica*, ex versione Ducæi. p. 444. καιρὸν ὡς ἀληθῶς. Chrysost. T. VI. Ducæi. p. 126.
18. *de Susanna*, interprete eodem Ducæo. p. 447. Ἠκούομεν ὑμῖν ἐυγνώμενες. Chrysost. T. VI. Ducæi p. 120.
19. *in decollationem S. Joannis Baptistæ*, ex veteri versione p. 450.
20. *de vitandis scandalis*. T. 1. p. 453.
21. *de divite & paupere & de eleemosyna facienda*. p. 454.
22-34. *In Marcum* homiliæ qvatuordecim, sub Jo. Chrysostomi nomine incerto interprete pridem vulgatæ à Godfrido Tilmanno. p. 455. Has in Latinis Chrysostomi editionibus licet reperire.
35. 36. 37. 38. *in Lucam* homiliæ qvatuor. p. 475. itidem in Latinis Chrysostomi editionibus obviæ.
39. 40. *in Johannem* duæ, incerto interprete. p. 486.
41. tertia in Johannem, interprete Ducæo. p. 489.
42. *In laudem Crucis*, ex versione Godfridi Tilmanni. p. 496. τί εἴπω, ἢ τί λαλήσω. T. VI. Ducæi p. 241.
43. *de Eucharistia* in encæniis, incerto interprete p. 496.
44. *In ascensionem CHristi*, interprete Gerh. Vossio p. 498. Φαιδρὸν μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας. T. VI. Ducæi p. 383.
45. *de Pentecoste* p. 499. Οὐρανὸς ἡμῖν γέγονε σήμερον ἡ γῆ. T. VI. Ducæi p. 192.
46. 47. *de Spiritu S.* incerto interprete. p. 502. & 506. χθὲς ἡμῖν, ὦ φιλόχριστοι T. VI. Ducæi p. 173.
48. *de CHristi divinitate & Ecclesia*. p. 514.
49. *de fide & lege naturæ* p. 516. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος. T. VI. Ducæi p. 149.
50. *In præcursorem Domini*. p. 522. ex Petri Pantini versione οἱ ἀνθηρότατοι λειμῶνες. T. VI. Ducæi p. 261.
51. *De Ecclesia sive turture*. p. 524. Ἡ τρυγὼν ἡ φιλέρημος. T. VI. Ducæi p. 104.
52. *In principes Apostolorum Petrum & Paulum*, interprete Gerhardo Vossio, p. 526, Οὐρανοῦ καὶ γῆς. T. VI. Ducæi p. 264.

53. In

53. *In S. Thomam Apostolum*, interprete Ducæo. p. 528. τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας. T. VI. Ducæi p. 271.
54. *in sanctos XII. Apostolos*, ex versione Gerh. Vossii p. 529. Εἰκότως καὶ σήμερον. T. VI. Ducæi p. 268.
55. *in S. protomartyrem Stephanum*, ex versione Ducæi. p. 530. στέψωμεν ἄνθεσιν. T. VI. Ducæi p. 274.
56. 57. 58. *de pœnitentia*, interprete Lælio Tifernate. p. 535. 538. 542.
59. *de David*, eodem interprete. p. 549.
60. *de persecutione* quam passus erat Episcopus à Novatianis. Incerto interprete p. 551. πολὺς ὁ χειμών. T. VI. p. 248.
61. *de vanitate hujus sæculi*. Joachimo Perionio interprete. p. 552. προτρέπεται καὶ κόλπος. T. VI. Ducæi p. 98.
62. *In cæcum à CHristo sanatum*, interprete Ducæo. p. 557. πολλαὶ καὶ διάφοροι T. VI. Ducæi p. 482.
63. *de pseudoprophetis & falsis doctoribus*, ex versione Gerh. Vossii. p. 563. ἐδυσχερὴς ὁ λόγος. T. VII. Savil. p. 211. & VI. Ducæi p. 396.

X. NESTORIUS Germaniciensis Syrus, Diodoro Tarsensi & Theodoro Mopsvesteno usus Magistris est, de quorum scriptis dixi Volum. VIII. p. 358. & IX. p. 157. seq. Ex presbytero hinc Antiocheno factus A. C. 428. Sisinnii successor Episcopus CPolitanus, nec diu post maximis in Ecclesia motibus imprudenti pertinacia sua, & eloquentiæ suæ præfidens, materiam præbuit, ac qui restiterat magno Zelo Arianis, Quartadecimanis, Macedonianis & Manichæis, ipse hæreseos reus actus in Synodo Ephesina atque exauctoratus est A. C. 431. successore dato Maximiano: obiitque in exilio non ante A. 439.

Scripta ejus celebri edicto * Theodosii junioris cremari flammis jussa, & servari prohibita sunt, unde non mirum, licet *infinitos tractatus diversarum hypotheseon*, hoc est ut ego interpretor sermones sive homilias

 com-

* In Actis Concilii Ephesini T. 3. edit. Labbei p. 1209. (T. I. Harduin. p. 1716.) Καὶ μηδένα τολμᾶν τὰς αὐτοῦ Νεστορίου τοῦ ἀθεμίτου τε καὶ ἱεροσύλου ἀσεβεῖς βίβλους &c. *Decernimus præterea ne quis impios nefarii sacrilegique Nestorii libros, quos de sacra orthodoxorum religione & adversus dogmata Episcoporum, qui in sacra Ephesina Synodo convenerunt, edidit, habeat, aut legat aut transscribat:* ἃς δεῖ σπουδῇ πάσῃ ζητουμένας δημοσίᾳ ἐμπιμπρᾶσθαι *quos etiam omni studio ac diligentia undecunque conquisitos publice concremari volumus.* Plures ejusmodi sanctiones Imperatorum, præsidumqve in Provinciis adversus Nestorii & Nestorianorum scripta congessit Jacobus Gretserus lib. 1. de jure prohibendi libros malos cap. 9.

compoſuerit teſte Gennadio c. 53. de S. E. nihil fere quicquam ejus ætatem tuliſſe, præter pauca illa quæ ſcriptis adverſariorum & Conciliorum Actis inſerta ad nos pervenere. Illæ ſive *Epiſtolæ ſive Homiliæ* maximam partem infra in Indice, quem ſub extremum hujus capitis exhibeo, ſcriptorum in Actis Concilii Epheſini & Chalcedonenſis occurrentium à me commemorabuntur. Ex Catena inedita ad Pſalm. *XXXIV*. hunc nuper locum non contemnendum produxit Vir illuſtris *S*cipio Maffeus, ** quem cum verſione mea adſcribam: Νεςορίε. Τὸ κατεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν δι' ἓξ αἰτίας φασὶ - - - - - - - ἀναβελτιωθῆναι τοὺς ἐχθροὺς βουλόμενον· τύπτε γὰρ ἀδόκιμον χρυσίον καὶ καθαρισθήσεται. δεύτερον, ἵνα ὧδε μαστιζόμενοι καὶ πολεμούμενοι κουφότερον πειραθῶσι τῆς αἰωνίου. Τρίτον ἵνα ταῖς τούτων μάστιξι ἄλλους εὑρεθῇ σωφρονίζων. Πανοῦργος γὰρ ἰδὼν ἄφρονα μαστιζόμενον, κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται. Τέταρτον, τὸν βίον λοιμοῦ καὶ νόσου ἀπαλλάττων, πέμπτον ἵνα μὴ καὶ ἄλλοι αὐτῶν μαθητεύσωσι, τὰς ἐπενεχθείσας πληγὰς φοβηθέντες· ἕκτον ἵνα μὴ εἴπωσί τινες, ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς τοῦ Δαβίδ, μὴ αὐτὸν ἐκδικεῖ καὶ σώζει; οὐκ ἔστι γὰρ σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Πολεμηθῆναι δὲ τοὺς πολεμοῦντας εὔχεται οὐχ ὡς μισάνθρωπος, ἀλλ' ὡς μισοπόνηρος. *NESTORII. Imprecationes adverſus inimicos ajunt fieri à Davide ob ſex cauſas. Prima, quo meliores illi reddantur. Nam & aurum impurum percutiendo purgatur.* 2) *ut in hac vita puniti & afflicti, leniora æterna experiantur.* 3) *ut horum caſtigatione alios erudire ſibi contingat. Nam prudens ſi viderit ſtultum puniri, inſigne exinde capit documentum ſibi.* 4) *ut vitam hanc malis & calamitatibus liberet.* 5) *ne alii malos imitentur, ſed pœnas illis inflictas timeant.* 6) *ne ſint qui dicant: ubi eſt DEus Davidis, numquid illum vindicat ſervatque? non eſt illi ſalus in DEO ſuo. Optat vero adverſariis ſuis adverſa evenire, non tanquam inimicus hominum ſed malitiæ.*

Neſtorii liber περὶ ἐνανθρωπήσεως, *de incarnatione Domini*, quem ſexaginta duobus divinæ Scripturæ teſtimoniis pravo ſenſu ſuo conſtructum Gennadius teſtatus eſt cap. 53. de *S*criptoribus Eccleſ. *G*arnerio † videtur idem eſſe quem oppugnat Cyrillus Alex. in libris contradictionum T. VII. Opp. varia ex illis loca ad verbum repetens, quæ etiam exſtant in Actis Synodi Epheſinæ. Teſtatur autem in præfat. libri primi Cyrillus in Volumen illum Neſtorii multos fuiſſe congeſtos ſermones, per elementa litterarum ordine diſpoſitos. Neſtorii libros duos ab Heſychio Hieroſol. flammis traditos memorat Jo. *M*oſchus in prato cap. 46.

Symbolum non Neſtorii ipſius ſed Theodori potius eſt Mopſveſteni. Vide quæ ſupra p. 164.

In

** Giornale de letterati d' Italia T. 26. p. 64.

† Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 322.

In Ebed Jesu Catalogo librorum Chaldæorum n. 29. *Nestorius composuit plures libros, qui autem remanserunt ex illis, sunt isti: Liber tragœdiæ*, liber Heraclidis & epistola ad Cosmam qui translati sunt tempore Pauli: Ejus prolixa Liturgia quam traduxerunt Thomas & Maraba, & liber unus Epistolarum, item ille alter variarum interpretationum ac sermonum.* Ex his *Liturgia* illa Syriace adhuc exstat edita una cum aliorum aliis tredecim in *Missali* Chaldaico ad usum Ecclesiæ Maronitarum excuso Rom. 1592. Loca ex illa afferuntur à Rich. Simone in notis ad Gabrielem Philadelphiensem. Latine versam ex Syriaco dedit vir præclarissimus Eusebius Renaudotus in Tomo I. collectionis Liturgiarum Orientalium Paris. 1716. 4. qui etiam eruditam de Liturgiis Nestorianorum dissertationem subnexuit. Vide & Bibliothecam selectam Rich. Simonis editam Gallice T. 2. p. 284. seq. & Jo. Bonam lib. 1. rer. liturgic. cap. 9.

Joannes Garnerius T. 2. ad *Marium* Mercatorem p. 324. notat duos sermones quos Combefisius T. 1. auctarii novi Bibl. Patrum *S. Athanasio* adjudicat, *de resurrectione & unum de ascensione CHristi*, charactere Nestorii se prodere, florido nempe ac interdum poëtico, metaphoris efferente sese & apostrophis quasi animato: Scripturæ testimoniis iisque literali sensu acceptis, nisi quando ad hæresin detorquentur, subinde distincto. *Habent*, inquit, *hunc ipsum characterem sermones alii, opinione forsan plures, sive qui* Asterio, Amphilochio, Basilioque Seleuciæ *tribuuntur, sive qui rejecti inter spuria* Chrysostomi, *nullam præferunt parentis nomen; sive tandem qui genuinos inter Chrysostomi tractatus fraude facta ipsis quoque doctis operum Chrysostomi censoribus, latent. Neque vero id mirum, cum Nestorius Chrysostomi stylum imitari summo studio conatus sit, eaque se imitatione commendabiliorem populo fecerit.* Perquam tamen lubricum est, sine MStorum codicum vel dignorum testium fide homilias, vel scripta quævis alia, certis auctoribus ex sola quam tibi persvaseris characteris nota assignare.

Sermo in illud *Matth.* IV. 6. *si filius DEI es, dejice teipsum*, qui incipit: ἥλιος ὑψοῦ ὑπὲρ γῆς ὑπερκύψας, inter Chrysostomi dubia Græce editus à Savilio T. VII. p. 301. *Nestorio* vindicatur ex testimonio *Marii* Mercatoris, inter cujus opera post partem ex Latina Mercatoris interpretatione, integrum Græce cum nova versione vulgavit Garnerius T. 1. p. 85. Nonnulla ejus loca illustrat Combefisius notis ad S. Maximum T. 2. p. 485. seq. Idem *Asterii* esse conjicens vulgaverat Latine in Bibliotheca Concionatoria ad Dominicam I. Quadragesimæ. Codices quidam *Ephraimo* Syro tribuunt. Vide Tillemont. T. VIII. memor. p. 758.

* Irenæi Nestoriani.

De Nestorio, ejusque hæresi scriptores veteres Græci.

Acta Synodi *Ephesinæ* præcipue, in qua primùm damnatus Nestorius A. 431. tum etiam *Chalcedonensis*. A. 451. & CPol. A. 553. & sub Mena A. 556. &c. Codex Encyclicus, Synodicon Casinense &c.

Cyrilli Alex. scripta varia tomo præsertim sexto & septimo de quibus Volum. VIII. hujus Bibl. cap. 27. p. 567. seq.

Theodoritus libro IV. hæreticar. fab. cap. 12. & Epistola ad Sporacium contra Nestorium, aliaque scripta * quibus etiam Cyrillum oppugnavit, Oppugnatus contra non modo à Cyrillo sed & à *Rabula* Edesseno: ut pro Theodoreto vicissim scripsit *Andreas* Samosatenus. Sed Rabulæ & Andreæ lucubrationes, quemadmodum & quæ contra Nestorianos & Eutychianos Syro sermone scripserat *Isaac* Antiochenus & *Samuel* Edessenus presbyteri, memorata Gennadio c. 66. & 82. de script. Eccles. pridem interciderunt.

Proclus CPol. de cujus scriptis dixi Volum. VIII. cap. 28. p. 601. seq.

Theodotus Ancyranus de cujus scriptis dictum supra, p. 270. seq.

Evagrius, *Theodorus Lector*, &c. in Hist. Eccles.

Theodorus Raithuensis libro de incarnatione CHristi, de quo supra p. 232.

Anastasius Antiochenus in Hodego, de quo dicturus sum capite 35.

Johannes Maxentii circa A. C. 520. clari capitula sive anathematismi contra Nestorianos, dialogi contra eosdem, aliaque scripta, quorum Latina tantum versio tulit ætatem, edita in Orthodoxographis Basil. 1555. & 1569. fol. & in Josiæ Simleri scriptis veterum Latinis de una persona & duabus naturis Domini Tigur. 1571. fol. & in Bibliothecis Patrum Paris. 1575. Tom. V. & 1589. Tom. IV. & 1644. 1654. Tomo III. & Colon. 1618. Tomo VI. & Lugd. 1672. Tom. IX. Hunc cum Joanne Scythopolitano plerique eundem faciunt. Ejus stylum laudat Photius Cod. 95. pro Synodo Chalcedonensi bene scripsisse testatus Cod. 231.

Leontius Byz. libro de sectis, qui Græce & Latine exstat, & *Leontius* Hierosol. libris adversus Nestorium & Eutychen, quorum Latinam tantum versionem editam habemus, Græca in variis Bibliothecis occurrunt MSta,

* vide Volum. VII. hujus Bibl. cap. 11. p. 438. seq. Nestorio præluserant Theodorus Mopsvest. & Diodorus Tarsensis. Eidem favere videbantur præter Theodoritum Jo. Antiochenus, Andreas Samosatensis, Eutherius Tyanensis, Ibas Edessenus &c. Nestoriani postea dicti Tetraditæ, Timotheani à Timotheo Æluro; & Feliciana hæresis (à Felice Urgellensi, Sec. VIII.)

MSta, ut dixi Volum. VII. p. 453. Indicem scriptorum in utroqve opere laudatorum habes supra p. 167. & 172.

Justiniani Imp. adversus tria capitula edictum A. 545. & Epistola ad Synodum CPol. A. 553. Concil. Labbei T. V. p. 454. & 684. & Harduini T. 3. p. 268. 321.

Jo. Damascenus hæresi 81. & libro contra Nestorianos, T. 1. Opp. p. 555. edit. novæ.

Euthymii Zigabeni, sub sæculi duodecimi initia clari panoplia part. 2. tit. 14. edit. Latinæ, (Græcæ κεφάλ. ιέ.) Vide Volum. VII. p. 463.

Nicetæ Choniatæ thesaurus orthodoxæ fidei tomo octavo, adhuc inedito.

Nicephorus Callistus Hist. Eccles. lib. 14. seq.

Ex scriptoribus Arabibus *Eutychius* Tomo secundo Annalium, qvi singularem librum suum contra Nestorianos memorat p. 79.

Latini.

Marii Mercatoris opuscula, illustrata à Rigberio sive Gabr. Gerberonio, Bruxell. 1673. 12. & T. 27. Bibl. Patrum Ludg. Et à Steph. Baluzio Paris. 1684. 8. & copiosissime à Jo. Garnerio. ibid. 1673. fol.

Leonis ab A. 440. ad 461. Papæ Rom. Epistolæ ad Flavianum CPol. ad Leonem Imp. &c. qvæ Latine sepius editæ (inter Leonis opera ac postremum curante Paschasio Qvesnello, Paris. 1675. 4. & Lugd. 1700. fol.) occurrunt etiam cum Græca versione in actis Concilii Ephesini & Chalcedonensis.

Auctor prædestinati, hæresi 89.

Auctor appendicis ad *Augustinum* de hæresibus c. 90. de *Timotheanis*, à Timotheo Æluro.

Johannis Cassiani de incarnatione CHristi libri VII. contra Nestorium, ad Leonem Episc. Rom, eo hortante scripti circa A. 430. qvod opus multis adhuc locis medicam manum desiderare monuit Vossius Epist. 404.

Prosperi Aqvitani Elegia, qvam inscripsit epitaphium Nestorianæ & Pelagianæ hæreseos, exstat in nova editione operum Prosperi, Paris. 1711. fol. p. 198.

Vincentius Lerinensis in Commonitorio.

Capreoli Episcopi Carthag. Epistola ad Constantium & Vitalem Hispanos edita à Sirmondo T. 1. Var. Opusc. Paris. 1630. 8. & T. 1. Opp. Sirmondi p. 361.

Fausti

Fausti Rejensis *Epistola* ad Gratum Diaconum scripta ante A. C. 449. & edita primum à Petro Pithoeo A. 1586. & recensa cum aliis Fausti in Tomo VIII. Bibl. Patrum Lugd. Vide Tillemontium T. XVI. memor. p. 412.

Gelasii Papæ Rom. ab A. C. 492. ab 496. de duabus in CHristo naturis adversus Eutychen & Nestorium μονόβιβλον Photio laudatum qvi ejus Græcam versionem legisse se innuit Cod. 102. *Præclarum volumen* vocat Gennadius c. 94. de S. E. *Latine* exstat divisus in capita *XXIX.* & in eo adducuntur testimonia Doctorum Ecclesiæ *Ignatii* ex Epist. ad Ephesios, *Eustathii* Antiocheni confessoris contra Arianos, *Hippolyti* Episc. & Martyris in memoria hæresium, *Athanasii* e libris contra Arianos & Epist. ad Epictetum, & ex libris adversus hæreticos. *Eusebii* Episcopi Palæstinensis cognomento *Pamphili* in expositione Psalmi XVII. *Gregorii Naz.* in natalem Domini & Epist. ad Cledonium & ad Nectarium. *Basilii* Cæsar. ex lib. contra Eunomium & de gratiarum actione. *Gregorii* Nysseni contra Eunomium, *Amphilochii* Iconii Episc. ex libro ubi exponit: Pater meus major est me. *Antiochi* Episcopi Ptolemaidis, *Severiani* Episc. Gabalorum contra Novatum, *Ambrosii* Episcopi Mediol. *Joannis* Episcopi CPol. in Evangelium secundum Joannem, & in Crucem; & *Damasii* Episcopi Rom. contra Arianos. Prodiit in Jo. Sichardi antidoto adversus hæreses, Basil. 1528. fol. & in Jo Heroldi hæresiologia, ibid. 1556. fol. & in Josiæ Simleri scriptis veteribus Latinis de una persona & duabus naturis Domini & Servatoris nostri JEsu CHristi, Tiguri 1571. fol. nec non in Bibliothecis Patrum, Paris. A. 1589. & 1644. 1654. Tomo IV. & Colon. A. 1618. T. V. parte 3. & Lugd. A. 1672. Tomo VIII.

Vigilii Tapsitani in Africa Episcopi qvi circa A. C. 484. *claruit, adversus Nestorium & Eutychen libri V. prodiere primum Tiguri 1539. 8. Deinde in hæresiologia Heroldi, & in Josiæ Simleri collectione jam laudata, nec non in Bibliothecis Patrum Paris. & Colon. Hinc cura Georgii Cassandri Colon. 1575. 8. & inter Cassandri opera junctim edita Paris. 1616. fol. p. 514. subjunctis Variis *Lectionibus* ex codice veteri Petri Pithoei. Deniqve ex Petri Francisci Chiffletii recensione, una cum aliis Vigilii scriptis, Divione 1664. 4. & Tomo VIII. Bibl. Patrum edit. Lugdun.

Fulgentius Ruspensis in Africa Episcopus A. C. 533. defunctus in libris tribus ad Trasimundum Vandalorum Regem, qvos cum aliis Fulgentii scriptis

* Vide Tillemont. T. XVI. memor. p. 614. seq. & Sirmondi Opera T. 3. p. 1013.

scriptis post Jo. Molanum, Jac. Sirmondum & Theophilum *Raynaudum* recensuit vir doctus cui præclaram editionem Paris. 1684. 4 debemus. Vide Acta Erud. A. 1685. p. 543. seq.

Boëthii liber de duabus Naturis & una persona CHristi adversus Eutychen & Nestorium, compositus occasione Epistolæ quam Episcopi Orientales A. C. 512. scripserunt ad Symmachum Episcopum Romæ de Eutychianis motibus, & dicatus Johanni qvi deinde Episcopus Romanus primus hoc nomine & martyr. Laudat hunc librum Hincmarus Remensis T. 1. p. 521. & una cum aliis qvibusdam Boëthii scriptis edidit Renatus Vallinus Lugd. Bat. 1656. 8. recusum ad calcem Consolationis Philosophiæ variorum notis illustratæ ibid. 1671. 8.

Facundus Episcopus Hermianensis Provinciciæ Africanæ in libris XII. qvos circa A. 547. scripsit pro defensione trium Capitulorum Concilii Chalcedonensis ad Justinianum Imp. cum notis editos à Sirmondo Paris. 1629. 8 & recusos in ejus operibus Tomo II. *Paris.* 1696. fol. atqve ibidem *Philippo Priorio* curante ad calcem Optati, 1675. fol. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. Tomo. 10.

Liberati Archi-Diaconi Carthaginiensis, & trium Capitulorum promachi *breviarium* sive circa A. C. 553. scripto consignata Historia certaminis Nestoriani & Eutychiani, qvam notis illustratam edidit Jo. Garnerius Paris. 1675. 8. In utraqve editione Conciliorum Petri Grabbe, Colon. 1538. T. 2. p. LXII. b. ad LXVI. & Colon 1551. T. 2. p. 121-128. subjiciuntur Liberato appendicis loco qvædam Epistolæ & loca veterum, qvæ à Garnerio & in aliis Conciliorum editionibus sunt omissa. Qvæ non alibi in actis Concilior. Ephesini & Chalcedonensis reperi, illa infra in indice scriptorum, qvem in illa acta composui, suis locis a me annotantur.

De Nestorio ejusqve hæresi scriptores recentiores.

Ephesinam Synodum improbantes.

Godfridus Arnoldus in Historia hæresium, Germanice vulgata & Belgice.

Auctor libri *Arausione* A. 1645. editi *de supposito*, in qvo Nestorium contra Ephesinam Synodum & Cyrillum Alex. defendit, est *David de Rodon*, licet alii scriptum ilud tribuerunt Ægidio Gaillardo.

Petrus Balius, tomo tertio dictionarii Historici in *Nestorius* & *Rodon*.

Elias Saurin in libro contra Petrum Jurieum edito Trajecti ad Rhen. 1697. 8 *Justification de la doctrine du Sieur Elie Saurin* parte 2. capite 13. seq.

Ephesinam Synodum probantes.

Natalis Alexander Seculo V. diss. 23. vide etiam p. 63. seq. 219. seq. edit. in folio. Paris 1699.

Baronius & cæteri Annalium & Historiæ Eccles. scriptores *Sæculo* V.

Guil. Beveregius ad Synodicum p. 103. seq. 216. &c.

Georgii *Calixti* dissertatio de hæresi Nestoriana, eique opposito Concilio Ephesino Helmstad. 1640. 4

Abraham Calovii Exercitatio de Nestorianismo antiqvo & novo. Witeb. 1681. 4. respondente *Simone Frid. Wolfharto* qvi ejusdem Exercitationis defensionem A. 1683. edidit adversus *Jo. Simonis* diss. de hæresi Nestoriana vulgata Francofurti ad Viadrum 1683. 4.

Centuriæ Magdeburgenses Centur. V. capite V. & IX.

Histoire du Nestorianisme en VI. livres, avec des remarqves sur les Autheurs ancidens & modernes qui en ont traité, par le P. *Lovis Doucin, S. I.* à Roterdam 1698. & à Utrecht 1716. 4. pag. 558. Ludolphi Neocori Bibl. novorum libror. A. 1698. p. 129. Acta Erud. A. 1699. p. 166.

Jo. Fabricius Theologus tunc Altdorfinus hodie Helmstadiensis celeberrimus in scylla Theologica capite XII.

Jo. Forbesius Instruct. Historico Theol. lib. 2. cap. 6.

Jo. Simonis Franci de Nestorio disputationes III. Witeberg. 1670. 4.

Wolfgang. Franzii Oratio de initiis & progressu certaminum Nestorianorum & Eutychianorum Witeb. 1605. 4

Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem Tomo secundo, Paris. 1673. fol. & ad Liberatum, ibid. 1675. 8. nec non in auctario ad opera Theodoreti. Paris. 1684. fol.

Jo. Frid. *Kœnigii* Historia Nestorianismi. Gryphiswald. 1653. 4. Stralsund. 1655. 4.

Christiani *Kortholti* diss. de Nestorianismo, præside D. *Caspare Mauritio* nostro τῷ μακαρίτῃ habita Rostochii 1662.

Jo. Christiani Letschii historia Nestorianismi. Witeb. 1688.

Samuel Maresius in senione dissertationum Theologicarum, auctorem libri de supposito oppugnans: qvod factum etiam à *Georgio Stannario* Theologo Marpurgensi in fasciculo diss. p. 156. sqq

Henricus Noris in Historia Pelagiana libro II. atqve in diss. de uno è Trinitate, carne passo, & apologia Monachorum Scythiæ ab Anonymi scrupulis vindicata.

Jo.

Jo. Pearsonius ad Symbolum Apostolicum p. 291. edit. Latinæ.

Dionysius Petavius libro I. dogmat. Theol. de incarnatione Verbi cap. 7. seqq. & III. 3. seqq. IV. 3. 11. V. 7. 10. 14. seqq. ad 19. & XV. 3. p. 524. seq. & libro VI. quo auctorem libri de supposito peculiariter confutat.

Lud. Elias du Pin Tomo IV. Bibliothecæ scriptorum Eccles.

Petrus Prætorius in brevi historia certaminum Nestorio atqueE utyche ducibus mysterium Incarnationis Filii DEI oppugnantium.

D. Frid. Rappolti opera Theolog. p. 1289. seq.

Justus Wesselus Rumpæus in diss. de DEO bimestri contra Nestorium ejusque asseclas. Gryphiswald. 1704. 4.

Casp. Sagittarius introductione in Hist. Eccles. T. 1. p. 1085-1097. T. 2. p. 693.

D. Jo. Adami Scherzeri parallelismus Calvino Nestorianus Lips. 1679. 4. *Frid. Petri* Nestorianismus Calvinianorum. Francof. 1612. 4. &c.

Jo. Schræderus de Nestorianismo & Eutychianismo Witeb. 1594. Francof. 1603. Giess. 1612. 8. contra *Josephum Grabium*, cum præfat. D. *Ægidii Hunnii*, cujus etiam videnda præfatio in Epistolam ad Ephesios.

Theophilus Spizelius in veteri Academia JEsu CHristi p. 182. sqq. & alii vitam S. Cyrilli Alex. tradentes.

Tillemontius Tomo XIV. memor. Historiæ Eccles.

Nestoriani adhuc plurimi hodie sunt qui Nestorii colunt memoriam, licet hæreseos ipsi impactæ minus fortasse rei, Christiani in oriente cis & ultra Euphratem, in Persia, India, Tartaria: de quibus consulere juvabit Abrahamum Bzovium ad A. C. 1330. n. 21. sqq. 52. seqq. Faustum Naironum * in Evoplia fidei Catholicæ Romanæ Historico dogmatica, Rom. 1694. 8. Aub. Miræum ad Gennadii de scriptoribus Eccles. cap. 53. ex Leonardo Abele: Rich. Simonem in Historia Critica fidei & rituum Oriental. Gallicè edita capite VII. Joannem Morinum præf. ad ritum Ordinationis Nestorianorum in Opere de sacris Ecclesiæ Ordinationibus p. 364. sqq. (434. sqq.) Eusebium Renaudotum in Collectione Liturgiarum Orientalium & in tomo quarto operis quod inscribitur *la perpetuité de la foi de l'Eglise Catholique touchant l'Eucharistie*, ** excuso Paris. 1711. 4.

* Acta Eruditor. T. 2. supplement. p. 554.
** Memoir. de Trevoux. 1712. p. 746. sqq.

XI. Index Scriptorum & Epiſtolarum,

In Actis Concilii Epheſini A. 431. & Chalcedonenſis A. 451. celebrati, nec non in Codice Encyclico * & in Synodico Caſinenſi adverſus tragœdiam Irenæi Tyrii Neſtoriani.

E. paginas Tomi I. at C. paginas Tomi II. Conciliorum Harduini denotat, S. paginas collectionis Concilior. Baluzianæ.

* De hoc Codice dixi Volum. VII. p. 416. & de Synodico p 412 Acta Concilii Epheſini habentur in Tomo I. Concil. Harduini: & Chalcedonenſis Tomo II. Codex Encyclicus incipit in eodem Tomo p. 689. Synodicon Caſinenſe in collectione Baluziana.

Caroli

Cyrilli

Cyrilli

πρώην

πρέπον ἐκ θεσπίσματος τῶν εὐσεβεστάτων. E. 1692. alia *ἀκέφαλος: Nunc autem iidem ipsi velut ex somno. E.* 1714. *Ipse Salvator & Dominus noster.* S. 782. Ad præfectum & Magistrum. *Εἰς ἔσχατον κακόν. E.* 1544.

ad Præpositum & Scholasticum. *οὐδὲν ἀπονοίας. E.* 1544. ad præfectum Antiochum. *Insatiabile qviddam neqvitia est. E.* 1632. *S.* 740.

ad Præpositum Cæsareæ Episc. *Affectus quidem qvi secundum DEum est.* E. 1347. S. 691.

ad Nestorium. *τὸν ἐμαυτοῦ σκοπόν. E.* 1328. Ad Proclum CPol. *Et prius & nunc.* S. 892.

Ad Theodoretum. *Qvi loqvetur potentias.* S. 793. *Qvoniam qvæ inter nos. S.* 826. Ad Taurum patricium. *Literas magnificentiæ. S.* 827. *Hypomnesticum* ad clerum Hierapol. *Audivi supplicationem vestram.* S. 883. Relatio ad Imp. per Palladium Magistrianum. *Τοῦτο, εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τοῦτο. E.* 1540. alia: *ἡ διαλάμπουσα ὑμῶν εὐσέβεια.* E. 1545. alia Comiti Irenæo exhibita. *μόγις μοι νῦν ἐγένετο.* E. 1548. Epistola ad Sixtum Rom. Cyrillum Alex. & Maximianum CPol. *καὶ σπουδὴ καὶ σκοπὸς πᾶσι. E.* 1688. ad Orientales Episcopos. *Obtinuit pietas.* S. 686. ad Imp. Theodosium. *Scientes qvia vestrum pietate ornetur Imperium. E.* 1633. S. 741. ad Theodosium & Valentinianum *Græcis vestæ pietatis S.* 876. *Opportunum nunc. S.* 797. ad Osroënæ provinciæ Episcopos. *A multis & dignis fide. S.* 749. ad Helladium Tarsi Episc. *condelector tuæ religiositati. S.* 752. ad clerum & populum Tarsensem. *Fama qvædam novelli facti. S.* 753. ad Alexandrum Hierapol. *Qvi me vocavit ad CPol. S.* 753. *Literas tuæ religiositatis. S.* 779. *Arbitratus summe. S.* 780. *Placuit piissimo. S.* 830. homilia Chalcedone dicta. E. 1571. *S.* 740. *Sancta lex est ut qva.* Synodicum decretum contra Rabbulam Edessenum. E. 1633. Vide & supra, Ephesinum Conciliabulum.

Joannis CPolitani (Chrysostomi) *ἐκ τῆς ὁμιλίας περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου.* C. 304. *ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.* C. 652. *ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου.* C. 653. ad Theodorum Mopsvestenum. *Si esset quidem venire possibile* (in appendice ad Liberati breviarium, T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 121.)

Joannis Comitis Sacrensis ad Imperatores. *Cum sciam coducibile pietati.* E. 1555. S. 708.

Irenæi Comitis Epistola ad Orientales. *μόγις μοι νῦν ἐγένετο. E.* 1548. S. 716. idem Irenæus post Cyrum & Beronicianum Tyri Episcopos, contra

 qvem

qvem Theodosii jun. & præfectorum Orientis edicta. *E.* 1720. Nestorii seqvacissimus, hostiliter se habet ad ea qvæ in Epistola Ibæ ad *Marim.* S. 821. 860. *Sacra de ejus exilio. Damnato princip portentosa*, S. 884. (A. 448. vide ibid. & 890.)

Isauriæ Episcoporum ad *Leonem* Imp. *Qvem alterum decebat* C. 720.

Ischyrionis Diaconi Alex. libellus contra Dioscorum. Νῦν ὀρθοφροσύνης ἐλευθερίας. C. 325.

Isidori Pelusiotæ ad Cyrillum Alex. *Terrent me divinarum scripturarum exempla*. S. 692. alia: *Compassio qvidem non acute videt*. S. 693. alia: *Multa eqvidem testimonia*. ibid. alia: *Oportet te, admirabilis*. ibid. Sunt in Isidori editis Epistolis lib. 1. Epist. 370. 310. 323. 324. additqve auctor Synodici se eas *excerpsisse & transtulisse ex epistolis ejus* 2000. *qvæ sint per qvingentas distributæ in Acœmetensis monasterii Codicibus vetustiss. qvatuor*. Vide supra, p. 254.

Juliani Coënsis ad *Leonem* Imp. *Ego, Domine*, C*Hristo*. C. 738.

Julii Episcopi Rom. fragmentum ἐκ τῆς πρὸς Δέκιμον ἐπιστολῆς. E. 1401. C. 242. ad Dionysium Episc. *Miror audiens*. 7. 935

Juvenalis Episcopi Hierosol. ad presbyteros, archimandritas & monachos Palæstinæ. *Cum summus & primus Apostolorum Petrus*. C. 98.

Leonis Rom. ad Ephesinam Syondum. ἡ τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως. C. p. 22.
Ad Faustum presbyterum. κεχαρισμένον ἐστίν. C. p. 21.
Ad Faustum Marcianum (al. *Martinum* vel Marcellium.) & reliqvos Archimandritas ἐπειδὴ διὰ τὴν αἰτίαν. C. p. 16.
ad Eutychen. εἰς γνῶσιν ἡμετέραν. C. p. 1.
ad Flavianum CPol. ὁπότε ὁ χριστιανικώτατος. C. p. 1. alia Synodica ad eundem: ἀναγνόντες τὰ γράμματα. C. 290. clero CPol. *Lecti- tiam nostram*. C. p. 30. Græcam versionem dedit Cotelerius T. I. monument. p. 57. alia, *Licet de his qvæ in concilio*. C. p. 31.
ad Julianum Coënsem Episc. εἰ καὶ διὰ τῶν ἡμετέρωνγε, C. p. 12.
ad Synodum Chalcedonensem. ἐμοὶ μὲν ἦν εὐκταῖον. C. p. 48. *Qvam qvidem fraternitatem vestram nosse non ambigo*. C. 687.
ad Pulcheriam Augustam. ἔστιν πεποίθησιν. C. p. 17. alia: *Si il- la qvæ pro fide*. C. p. 29. Græcam versionem edidit Cotelerius T. I. monument. p. 54.
ad Theodosium jun. Imp. ὅσῳ τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων. C. p. 18. alia Synodi Rom. nomine. τοῖς γράμμασι τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας C. p. 24. alia: ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς. C. p. 28. ad Leonem Imp. *Lite- ras clementiæ tuæ*, C. 701.

Leo

Ne-

X. *Communes sunt Trinitatis operationes.* id. p. 67. Κοιναὶ γὰρ αἱ τῆς Τριάδος ἐνέργειαι. E. 1416.
XI. *Magnum sane tanti doni sacramentum.* id. p. 68. μέγα γὰρ δώρου τὸ μυστήριον.
XII. *Dulcem nobis præcedens doctor mensam charitatis apposuit.* id. p. 85.
XIII. *Aliis in terris sita est aliarum utilitas rerum.* id. p. 93.
Adversus Pelagium & Cælestium: I. *Multis & frequenter angorum imbribus.* T. I. edit Garnerianæ p. 76.
II. *Et auditorum me qvi* exspectant *doctrinam.* id. p. 80.
III. *Sol qvidem terra altior factus.* id p. 80. Ἥλιος μὲν ὑπὲρ γῆς ὑπερκάμψας. Græce inter dubia Chrysostomi T. VII. Savial. p. 301.
IV. *In alium sermonem lingva perurgente.* id. p. 84.
Nestorii fragmenta XXI. Τετράδια εἰς δόγμα. E. 1409--1420. C. 250-254. Confer Garnerii *Mercatorem* T. 2. p. 103. seq. 110. seq. & Cyrillum in libris ἀντιῤῥήσεων contra Nestorium T. VI. Opp.
Relatio de Synodo *Ephesina* ad Imperatores, εἰς τὴν ἐφεσίων πόλιν συγκληθέντες. *E.* 1437. S. 699.
Ex Nestorii libro, de historia (eorum qvæ sibi contigerunt) ubi negat sua esse qvæ ab *Ephesinis* & Cyrillo velut ex scriptis ejus objecta fuerant. S. 694. seq. *Hi qvidem contra Ægyptiacum* (Cyrillum.) adde *S.* 774. Sententia depositis in Nestorium lata à Synodo *Ephesina.* E. 1421. 1433. Decretum Imperatorum de ejus exilio. *E.* 1668. 1669. contra Nestorii asseclas & de scriptis ejus comburendis & abolendis. *E.* 1716. Præfectorum edictum de non legendis Nestorii libris. *E.* 1717. alia Theodosii & præfectorum contra Porphyrium, Nestorium & Irenæum Tyri *Episcopum.* *E* 1720. C. 673.
Nestorianum *Symbolum.* (Theodori Mopsvest.) *E.* 1516. C. 247.
Necænum Symbolum. S. 893. E. 1512. C. 240. 286. 453. 645. definitiones de incarnatione Verbi contra Paulum Samosatenum. *E.* 1639. Canon qvartus. C. 441. 567. sextus. *C.* 638. Pro Nicæno canone citatur Sardicensis. C. p. 26.
*A*d Nicænam Synodum qvæ Chalcedonem deinde translata est, *E*pistola Valentiniani & Marciani Impp. C. p. 47.
Orientalium *E*piscoporum Tranqvillini, Alexandri, Helladii &c. vide S. 885. seq. contestatio ad Cyrillum Alex. & Juvenalem Hierosol. *Nota qvidem rectæ glorificationis. S.* 696. Interlocutum ad Episcopos Ephesi congregatos ex Bithynia, Pisidia &c. *Propter has qvæ nuper emerserunt Ecclesiasticas qvæstiones.* S. 718.

ad

A. C. 451. De eadem, illorum Acta Conciliorum, & pleriqve scriptores supra in Nestorio a me laudati consuli poterunt, & præter eos Leonis Magni scripta ac Petri Chrysologi ad *Eutychen* Epistola, Rusticus diaconus disputatione adversus Acephalos inter alia adversus hæreses veterum scripta & in Bibliothecis Patrum sæpius edita: Enstathius Berythensis qvi Concilii Chalcedonensi interfuit, in Apologia pro tomo Leonis Rom. adversus Timotheum Ælurum, ex qvo breve fragmentum dat Possevinus Tomo 1. Apparatus sacri, & Henric. Canisius Tom. IV. *Lect.* Antiqv. Joannes Scythopolita contra ἀποσχιστάς sive Eutychianistas apud Photium Cod. 95. *Eusebius* Thessalonicensis Episcopus adversus Andream inclusum, id. Cod. 162. Joannes Damascenus libro de Trisagio & in institutione adversus Acephalos, & de natura composita adversus eosdem, & de duabus in CHristo voluntatibus & operationibus: S. Maximus & Theodorus Abucara in variis scriptis: Auctor breviculi historiæ *Eutychianistarum* apud Sirmondum T. 1. Var. Opusc. *E* recentioribus D. *Jo. Hulsemanni* Exercitatio ad Concilium Chalcedonense Lips. 1651. 4. *Theophili Alethusii* sive qvi sub eo latet nomine D. *Matthiæ Zimmermanni* Superintendentis Misenensis historia *Eutychiana*, Lips. 1659. 4. qvâ inter alia calumniam *Eutychianæ* hæreseos ab *Ecclesia* nostra Lutherana removet, qvod facit etiam B. D. *Abraham Calovius* in diss. de *Eutychianismo Lutheranis* impacto Witteb. 1680. 4. *Joach. Meisteri* Oratio de Eutyche & ejus eroris sectatoribus, Gorlic. 1583. 4. &c.

Eutychi suffragatus DIOSCORUS, à qvo *Dioscoriani* ac *Dioscoritæ* dicti & *Ægyptii*. Hic in Episcopatu Alexandrino A. 444. successit Cyrillo, depositus postea in Concilio Chalced. A. 451. præcipue qvod excommunicationem adversus Leonem *Papam* Rom. dictare præsumserat. Vide Sirmondum ad Facundi V. 3. & scripta in Concilio Chalced. adversus Dioscorum exhibita à Sophronio, Theodoro & Athanasio presb. Alex.

Ad *Eutychianam* qvoqve hæresim postea prolapsi Anthimus CPol. *Severus* Antiochenus, à qvo *Severiani*, sive *Severitæ* & *Corrupticolæ*: & *Theodosius* Alex. à qvo *Theodosiani*, aliis nominibus etiam Διακρινόμενοι sive *hæsitantes* item *Acephali*, *Monophysitæ*, *Schematici*. Nec ab his alieni qvi dicuntur *Jacobitæ*, *Julianistæ* à Juliano Halicarnassensi, *Cajanitæ* à Cajo sive Cajano, *Semidalitæ*, *Phantasiastæ*, *Aphthartodocetæ*, *Angelitæ*, Contobabolitæ, * *Nagrinitæ*, *Tetradhitæ*, Agnoëtæ, *Damianistæ*, *Petritæ*, *Cononitæ*, *Monothelitæ* &c.

* Apud Niceph. XVIII. 49. κοντοβαβδῖται.

CAPUT

Titi Comitis domesticorum ad Meletium Mopsvestenum. *Multa & diversa.* S. 872. ad Alexandrum. *Quemadmodum sanctitatem tuam.* S. 879. ad Libianum Euphratesiæ judicem. S. 881.

Tranquillini, Alexandri, Helladii & aliorum Episcoporum contestatio ad Cyrillum Alex. E. 1349.

Valentini Episcopi Philippopolis ad Leonem Imp. *Cum & ante imperium.* C. 707.

Valentiniani ad Theodosium de Concilio celebrando. παραγενομένυ μυ ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ. C. p. 36.

Valentiniani & Marciani ad Leonem Rom. εἰς τῦτο τὸ μέγισον βασίλειον. C. p 41. Ad omnes Episcopos: τῶν πραγμάτων ἁπάντων. C. p. 45. ad Anatolium CPol. ibid. ad Nicænam Synodum quæ translata deinde Chalcedonem est: *Studii nostri est.* C. p. 47. ut Chalcedonem se conferat. σπεύδοντας ἡμᾶς C. p. 50. alia: ἤδη μὲν καὶ δι' ἑτέρων. C. p. 52. alia Βασιανὸς, ὁ εὐλαβέστατος. C. 545.

Valentiniani & Valentis ad Nicænos. εἰ καὶ ἡ σπυδή. C. 568.

Valentiniani ad Nicomedienses: ἡ περὶ τὰ πρεσβιλήγια. C. 569.

Varadati Monachi ad Leonem Imp. *Terribiles literas Imperii vestri suscipiens.* C. 768.

Zenobii, Zephyriensis in prima Cilicia Episcopi ad Alexandrum Hierapolitanum. *Personali quidem præsentia.* S. 876.

XII. Ex EUTYCHIS a) Presbyteri & Archimandritæ CPolitani scriptis, nihil ad nos pervenit præter ea quæ in indice præcedente p. 299. à me memorata, in Actis Concilii Ephesini & Chalcedonensis & in Synodico Casinensi leguntur. Ipse quidem Eutyches jam senex, dum Nestorio nimis fervide adversatur, Cyrilli Alex. dictis b) præcipue incautius abreptus, *de imperitia magis* ut ait S. Leo, *quam de versutia* in contrariam incidit hæresim, quæ damnata c) in Concilio CPol. A. 449. & Chalcedonensi

A. C.

a) Hic Eutyches hæreticus (licet Cyrillo etiam ipse notus atque amatus) non confundendus cum Eutyche Diacono, quo usus Cyrillus Alex. in Concilio Ephesino. Vide Tillemont. T. XV. memor. p. 487 Fuit & Eutyches Grammaticus, discipulus Prisciani, de quo dixi in Bibl. Latina. Alius Eutyches Philosophus memoratur Marco Antonino X. 31 Alius Miletopolitarum strategus Eutyches Alexandri F. in numo Commodi & in veteri lucerna apud Clariss. Bellorium in notis ad numismata apibus insignita.

b) Cyrillum Eutychi errandi occasionem præbuisse notat Petavius dogmat. Theolog. de incarnat. p. 73. edit Paris. & lib. IV. cap. 6. qui Cyrilli dicta exponit IV. 7. seq.

c) Vide Natalem. Alex. Sec. V. p. 74. seq. edit. in fol.

A. C. 451. De eadem, illorum Acta Conciliorum, & pleriqve ſcriptores ſupra in Neſtorio a me laudati conſuli poterunt, & præter eos Leonis Magni ſcripta ac Petri Chryſologi ad *Eutychen* Epiſtola, Ruſticus diaconus diſputatione adverſus Acephalos inter alia adverſus hæreſes veterum ſcripta & in Bibliothecis Patrum ſæpius edita: Euſtathius Berythenſis qvi Concilii Chalcedonenſi interfuit, in Apologia pro tomo Leonis Rom. adverſus Timotheum Ælurum, ex qvo breve fragmentum dat Poſſevinus Tomo 1. Apparatus ſacri, & Henric. Caniſius Tom. IV. *Lect.* Antiqv. Joannes Scythopolita contra ἀποσχιστὰς ſive Eutychianiſtas apud Photium Cod. 95. *Euſebius* Theſſalonicenſis Epiſcopus adverſus Andream incluſum, id. Cod. 162. Joannes Damaſcenus libro de Triſagio & in inſtitutione adverſus Acephalos, & de natura compoſita adverſus eosdem, & de duabus in CHriſto voluntatibus & operationibus: S. Maximus & Theodorus Abucara in variis ſcriptis: Auctor breviculi hiſtoriæ *Eutychianiſtarum* apud Sirmondum T. 1. Var. Opuſc. *E* recentioribus D. *Jo. Hulſemanni* Exercitatio ad Concilium Chalcedonenſe Lipſ. 1651. 4. *Theophili Alethuſii* ſive qvi ſub eo latet nomine D. *Matthiæ Zimmermanni* Superintendentis Miſenenſis hiſtoria *Eutychiana*, Lipſ. 1659. 4. qvâ inter alia calumniam Eutychianæ hæreſeos ab *Eccleſia* noſtra Lutherana removet, qvod facit etiam B. D. *Abraham Calovius* in diſſ. de Eutychianiſmo *Lutheranis* impacto Witteb. 1680. 4. *Joach. Meiſteri* Oratio de Eutyche & ejus eroris ſectatoribus, Gorlic. 1583. 4. &c.

Eutychi ſuffragatus DIOSCORUS, à qvo *Dioſcoriani* ac *Dioſcoritæ* dicti & *Ægyptii*. Hic in Epiſcopatu Alexandrino A. 444. ſucceſſit Cyrillo, depoſitus poſtea in Concilio Chalced. A. 451. præcipue qvod excommunicationem adverſus Leonem Papam Rom. dictare præſumſerat. Vide Sirmondum ad Facundi V. 3. & ſcripta in Concilio Chalced. adverſus Dioſcorum exhibita à Sophronio, Theodoro & Athanaſio presb. Alex.

Ad *Eutychianam* qvoqve hæreſim poſtea prolapſi Anthimus CPol. *Severus* Antiochenus, à qvo *Severiani*, ſive *Severitæ* & *Corrupticolæ*: & *Theodoſius* Alex. à qvo *Theodoſiani*, aliis nominibus etiam Διακρινόμενοι ſive *hæſitantes* item *Acephali*, *Monophyſitæ*, *Schematici*. Nec ab his alieni qvi dicuntur *Jacobitæ*, *Julianiſtæ* à Juliano Halicarnaſſenſi, *Cajanitæ* à Cajo ſive Cajano, *Semidalitæ*, *Phantaſiaſtæ*, *Aphthartodocetæ*, *Angelitæ*, *Contobabolitæ*, * *Nagrinitæ*, *Tetraditæ*, *Agneïtæ*, *Damianiſtæ*, *Petritæ*, *Cononitæ*, *Monothelitæ* &c.

* Apud Niceph. XVIII. 49. κοντοβαβδῖται,

CAPUT

CAPUT XXXV.

De ANASTASIO Sinaita & aliis Anaſtaſiis.

Anaſtaſius monachus Sinaita, à duobus Epiſcopis Antiochenis Anaſtaſiis diſtingvendus. 1. *ejus hodegus.* 2. *Index ſcriptorum & hæreticorum in hodego memoratorum.* 3. *qvæſtiones & alia ſcripta.* 4. *Index ſcriptorum laudatorum in qvæſtionibus.* 5. *Scripta Anaſtaſii prioris Antiocheni edita.* 6. *inedita & deperdita.* 7. *alii Anaſtaſii.*

I.

ANASTASIUS presbyter & *Mo*nachus Palæſtinus in monte *Sina*, a) apud Nicephorum b) & in Martyrolog. Rom. 21. April. atqve alios inde recentiores qvam plurimos idem habetur cum Anaſtaſio, qvi poſt Dominum ab A. 561. *Epiſcopus* Theopolitanus ſive *Antiochenus* fuit, & Juſtiniani Imp. edicto c) pro Aphthartodocetarum Juliani Halicarnaſſei & Cajani ſententia edito, qvi CHriſti corpus ante reſurrectionem incorruptibile fuiſſe ſtatuebant, conſtanter reſtitit, ac poſtea à Juſtino juniore d) A. 570. affectus XXIII. annorum exilio, reſtitutus demum anno undecimo Mauritii e) poſt Gregorii Antiocheni mortem A. C. 593. f) & diem obiit A. 599. altero Anaſtaſio in *E*piſcopatum ſuccedente, g) qvi a Judæis poſtea in tumultu interfectus & exuſtus fuit *A.* 609. h) de qvo Martyrologia 21. *Dec.* *S*ed rectius ab utroqve horum diſtingvitur Anaſta-

a) Anaſtaſ. hodego p. 78. Ἀναστασίου ἐλαχίστου πρεσβυτέρου τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ. p. 72. Ἀναστασίου ἐλαχίστου μοναχοῦ. & p. 202. Ἐγὼ Ἀναστάσιος μοναχὸς ἁγίου ὄρους Σινᾶ ὁμολογῶ &c. Nicephorus XVIII. 44. τούτῳ δὴ τῷ Ἀναστασίῳ διὰ τὸ ἐν Σινάϊῳ φιλοσοφῆσαι, καὶ Σιναΐτης ἐστὶν ἐπώνυμον.

b) Nicephorus XVII. 29. καὶ τὴν θεουπολιτῶν μετὰ Δομνῖνον Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Σιναίου χειροτονηθέντος. adde XVIII. 44.

c) Evagrius IV. 40. Niceph. XVII. 30.

d) Evagrius V. 5. Niceph. XVII. 36.

e) Evagrius VI. 24. Niceph. XVIII. 26. & 44.

f) Lambecius VII. p. 169.

g) Nicephorus XVIII. 44. & 56.

h) priorem Anaſtaſium Epiſcopum exuſtum à Judæis ſcribit Nicephorus XVIII. 44. qvod refellit Baronius ad Martyrolog. Rom 21. April. & ad A. 599. n. 10. & A. 609. n. 3.

Anastasius Sinaita, Μωσῆς νέος* à Græcis recentioribus dictus, qvi aliqvo tempore post scripsisse se Hodegum clare indicat, ubi p. 198. refert narrata sibi ab Alexandrinis qvæ gesta sint post tempora beati Eulogii Papæ Alexandrini, qvi A. C. 608. i) obiit. Deinde p. 296. testatur Patriarcham Alexandrinum Theodosianorum eo, qvo scribebat, tempore fuisse Johannem, qvem constat Patriarchatum illum tenuisse ab A. 677. ad 686. k) Itaqve recte diversum faciunt Sinaitam ab Antiocheno utroqve David Blondellus libro de Eucharistia veteris Ecclesiæ, qvi Rothomagi Claudio Sarravio curante A. 1640. lucem vidit: Edmundus Aubertinus de sacramento Eucharistiæ p. 893 & 930. Jo. Dallæus lib. 1. de scriptis Dionysii c 33. p. 188. Allatius lib. de Simeonibus, Henschenius ad 21. April. T. 2. p. 852. Matthæus Larroqvanus Hist. de l'Eucharistie part. 2. c. 11. p. 531. Antonius Arnaldus lib. 1. de transsubstantiatione à Græcis sæculi VII. VIII. IX. & X credita contra Jo. Claudium cap. 7. p. 282. (Perpetuité de la foy T. IV.) Rich. Simon lib. 2. Bibl. selectæ Gallice editæ cap. 2. & Jo. Baptista Solerius in appendice de institutis Copto Jacobiticis, post tractatum de Patriarchis Alexandrinis, T. V. Junii. ut Antonium Pagi, aliosqve jam prætercam.

II. *Anastasii Sinaitæ scripta.*

ὁδηγὸς *Dux viæ* adversus Acephalos, Severianos & Theodosianos unam in CHristo naturam tantum admittentes, quos omni genere argumentorum & sacræ Scripturæ ac veterum Patrum testimoniis oppugnat, & objectiones ipsorum l) dissolvit, cum illis coram in Syria & Ægypto, præsertim Alexandriæ testatus se plus simplici vice disceptasse. Patrum dicta pleraque è memoria adscripsisse se, scriptis eorum in eremo destitutum, non diffitetur. m) Primus hunc librum ex Codice Augustano edidit, latina versione donavit & Marco Velsero, cujus beneficio Codicem *MS.* utendum acceperat, Græce & Latine vulgatam consecravit *Jacobus Gretserus* S. I. Ingolstadii 1606. 4. Latine recusus est in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. Tomo IX. p. 810. At Græce ab primæ tempore editionis nunqvam iterum prodiit, unde operæ pretium esse novam illius ἔκδοσιν concin-

* Richardus Simon T. 2. Bibl. choisie p. 27.

i) Vide Baron. ad A. 608 n. 9.

k) Euseb. Renaudot. historia Patriarchum Alex. p. 177.

l) Anastas. hodego p. 96. 152. 156. &c.

m) Id p. 106. ἴστον ὅτι ἐν ἐρήμῳ καθήμενοι ἡμεῖς καὶ ἀπορεῦντες τῶν διδασκαλικῶν βίβλων, ἀπὸ στήθους τὰς χρήσεις ἐγράψαμεν.

concinnari ab aliqvo erudito Viro, qvi opus novo ſtudio recenſeret ad Codices MSS. qvi mirum inter ſe diverſi exſtant in variis Bibliothecis, ut Cæſarea * & Regis Chriſtianiſſimi, Colbertina aliisqve. Nam Gretſerus unico uſus Codice nec ſemper ſenſum eſt aſſecutus, & in Græcis multa emendanda reliqvit meliusqve digerenda, qva de re nemo dubitabit qui Richardi Simonis novam Bibliothecam ſelectam Gallice editam Tomo 2. cap. 2. legerit. Idem narrat ſe ad MStos qvosdam libros, Gretſeri editionem contuliſſe, multaqve in illa emendaſſe, & ſtudio ſuo recenſitam in lucem iterum dare voluiſſe. Sed huic ejus propoſito fata interceſſerunt. Quanquam autem aliena qvædam huic libro aſſuta non negaverim, ἔκθεσιν περὶ πίστεως, qvæ p. 10. legitur, & in duobus Hodegi MStis, ut Regio uno *Pariſ.* & Colbertino non exſtat, in aliis Codd. exſtat ſub nomine Jo. Damaſceni, qvemadmodum & definitiones p. 22. ſeq. & 48. obvias: (Vide *M*ich. le Quien ad Damaſcenum T. 1 p. 661. 662.) Tamen præfationem & ſcholia non Collectori neſcio cui cum Simone, ſed *A*naſtaſio ipſi libenter tribuerim.

* Vide Lambecium III. p. 64. & 164. IV. p. 204. Aubertinum & Rich. Simonem locis citatis.

INDEX SCRIPTORUM

& Hæreticorum qvorum mentio in Anaſtaſii Hodego.

Ad paginas editionis Ingolſtadienſis.

Amphi-

Oi

* Fugit hic locus B. Dorscheum in Indice iniquitatis p. 52.

Joannes

Mna-

Seve-

2. Memorat *Anaſtaſius* in Hodego δογματικὸν τόμον p. 2. ſub Flaviani CPol. nomine à ſe editum p. 192. 194. nec non τόμον ἀπολογητικὸν ad populum p. 118. & σύνταγμα *adverſus Neſtorium*, hæreſim ejus fuſe & διὰ πλάτους oppugnans. Sed ex his omnibus nihil lucem vidit: neſcio an alicubi adhuc deliteſcant MSta, certe Poſſinus Henſchenio ſcripſit ſolius Anaſtaſii Sinaitæ operum Catalogum in Bibl. Vaticana ſervatorum implere quatuor magnas paginas. Quanquam Antiocheni *Anaſtaſii* ſcripta cum ſcriptis Sinaitæ & aliorum fortaſſe Anaſtaſiorum communiter à librariis & Catalogorum auctoribus confunduntur.

 3. Sub

3. Sub *Anastasii* Sinaitæ & Patriarchæ Antiocheni nomine etiam Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ διαφόρων κεφαλαίων *Quæstiones & responsiones CLIV. de variis argumentis* Græce & Latine ex tribus Codd. Vaticanis editæ sunt ab eodem *Jacobo Gretsero*, Ingolstad. 1617. 4 Latine recusæ in Bibl. *Patrum* edit. Lugd. T. IX. p. 957. Sed Patriarcham Antiochenum a Sinaita Monacho, Hodegi auctore diversum esse jam notavi, & sub Sinaitæ nomine quæstiones diserte laudantur à Philippo solitario qvi A. C. 1105. scripsit, in dioptra fidei Christianæ ad Callinicum Monachum libro IV. p. 150. Producturus enim qvæstionem qvæ in hisce est numero XCV. *fidelem*, inquit, *& DEO afflatum testem dabo nomine Anastasium, cognomento Sinaitem, docentem & scribentem clare super his qvæ interrogatus fuerat.* Viderit itaqve *Gentianus Hervetus* qui XCIII. qvæstiones ex his latine vertit, ediditque, in Bibliothecis Patrum sæpe recusas, sub nomine *Anastasii* Nicæni: haud dubie *MStum* Codicem suum secutus, cui præter *Philippi* testimonium tot alii refragantur, qui Anastasio Sinaitæ has quæstiones tribuunt, ut videre licet apud *Lambecium* III. p. 197. ubi memorat Codicem ex qvo suppleri possunt qvæstiones sex qvæ post XLII. in Gretseriana desiderantur, & in Hervetiana Latine tantum modo exstant: & in *Montfauconi* Bibl. Segvieriana sive Coisliniana p. 188. & 189. ubi CLVI. quæstiones numerantur & p. 193. ubi male *Athanasii quæstiones* excusum pro *Anastasii*; & p. 304 305. ubi notatur *Anastasium Sinaitam* in quæstionibus illis citari, quod in editis non reperio. Memorat tamen quæst. 95. se scripsisse librum singularem *de diversis hominum inclinationibus, & DEum illarum, quetenus ad vitia vergunt, auctorem non esse.* Περὶ τούτου εἴρηται μὲν ἡμῖν ἐν ἰδίῳ ποιήματι ἐν ᾧ ἀρξάμενοι ἀπ' αὐτῆς τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς τὰς χώρας μέχρι τῆς δύσεως, καὶ πάλιν ἀπ' αὐτῆς δὴ κύκλῳ μέχρι τοῦ βοῤῥᾶ καὶ καθεξῆς καὶ ἕως αὐτὴν τὴν ἀνατολήν, ἐδείξαμεν ὡς ὅτι οὐχ ὁ Θεός ἐστιν ὁ ποιῶν τόνδε τὸν ἄνθρωπον σώφρονα, ἕτερον δὲ πάλιν πόρνον &c. Collectæ sunt hæ quæstiones à Sinaita ex variis scriptoribus, qvibus deinde à nescio qvo ex aliis * junioribus nonnulla volunt esse addita: quemadmodum plura etiam scriptorum variorum aliorum fragmenta illis subjiciuntur in Codice Barocciano & in uno Regis Christianissimi, qvæ in editis non Herveti modo sed quoque Gretseri desiderantur. In quæstione 117. numerum ἑπτακόσιοι χρόνοι corruptum arbitror pro ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. Quæstionem 42 ex Hippolyto in Canticum Canticor. & qvæstionem 52. ex Isidoro Pelus. petitam

* Ita præter alios Allat. de libris Eccles. Græcor. p. 274. Nullus tamen in editis qvæstionibus citatur junior Anno 680, qvem Anastasius Sinaita potuit attingere.

titam notat Lambecius III. p. 197. Qvæstionem 153 ex Hesychio presbytero, observat præter Lambecium Cotelerius T. 3. monument. p. 531. & quæstionem 144. ex Irenæo. id. p 542. Fragmenta qvæ in his Anastasianis qvæstionibus servata occurrunt, Eusebii, Hippolyti, Severi Antioch. Cyrilli Alex. Basilii, Epiphanii, & Chrysostomi Græce ex Bibl. Medicea Reginæ Matris in usum *Academiæ* Mussipontanæ edita separatim cum notis sunt A. 1592. 4. *Nic. Alemanni* breves sed eruditas notas ad qvædam Qvæstionum loca exhibet Gretserus in præfat. Gretseri animadversiones in Bibl. Patrum edit. Lugd T. IX. mala confusione non raro verbis Anastasii permixtæ sunt.

V. Index Scriptorum & Hæreticorum qvi in Anastasii Sinaitæ qvæstionibus memorantur.

in

Sardana-

4. Εἰς τὴν πνευματικὴν ἀναγωγὴν τῆς ἑξαημέρου κτίσεως, λόγοι ιβ. *Anagogicarum contemplationum in Hexaëmeron libri XII.* ad Theophilum, quem cariſſimum filium ſuum appellat. Ex hoc opere, quod Sinaitæ diſerte tribuit & ſæpius laudat Annalium ſcriptor Michael Glycas, ſolus liber ultimus Græce hactenus editus eſt Lond. 1682. 4. cum verſione & caſtigationibus *Andreæ Dacerii*, & præmiſſa editoris *Petri Allixii* expoſtulatione de ſuppreſſa incaſſum Jo. Chryſoſtomi ad Cæſarium Monachum Epiſtola a Theologis aliquot Pariſienſibus. Priores undecim libri tantum Latine incerto interprete exſtant in Patrum Bibliothecæ Appendice Pariſ. 1579. & in aliis edit. Pariſ. ac Colon. & in noviſſima Lugdunenſi T. IX. p. 858. Græca paſſim aſſervantur in Bibliothecis ut in Regia Pariſ. in Bavarica, in Bibl. Collegii novi Oxon. aliisque: & in quibusdam Codicibus male referuntur ad Cyrillum Alex. ut in Cæſareo de quo Lambecius IV. p. 198. ſeq. Loca Græca ex illis produxere Ducæus notis ad Baſilium in Hexaëmeron, Allatius contra Hottingerum p. 158. ad Euſtathium Antiochen. p. 136. &c. aliique, noviſſime Viri Clariſſimi Montfauconus in Hexaplis Origenianis ad Geneſin, Michaël le Quien ad Damaſcenum T. 1. p. 174. &. Jo. Erneſtus Grabe in ſpicilegio Patrum, T. 2. p. 195. 243. qui Græcos hoſce libros editurum etiam ſe recepit p. 245. ſed male hoc opus refert ad Anaſtaſium Patriarcham Antiochenum. Laudat Anaſtaſius Commentarios in Hexaëmeron, *Ambroſii*, *Ammonii* quem probatiſſimum ἐξηγητὴν Eccleſiæ Alexandrinæ appellat, & laudaverat etiam in Hodego

p. 278.

p. 278. *Basilii*, CHristi fluvii *Joannis Chrysostomi*, *Cyrilli* Alex. *Epiphanii*, *Eusebii* Emeseni, p. 895. E. *Eustathii* Antiocheni quem doctorem Synodi Nicænæ & Martyrem appellat p. 903. H. (male *Epistethio* pro *Eustathio* p. 860. F. in edit. Latina Lugd. T. IX. Bibl. Patrum) *Gregorii Nysseni* & *Justini* Martyris atque Philosophi. p. 887. D. 893. G. 895. *A. Severiani* Gabaleotæ (ita legendum p. 895. E. pro Severo,) *Theodori* vere mirabilis Antiocheni ibid. & p. 896. F. & *Theophili*. Præterea citat *Clementem* Stromateum p. 893. G. Dionysium Apostolicum mystam in sua Theologia p. 891. A. *Gregorios* duos Cappadoces, (Nyssenum & Theologum Nazianzenum) *Irenæum* Lugdunensem, p. 910. B. *Olympiodorum* Diaconum Alexandrinum quam urbem scriptis suis illustrasse eum notat. p. 884. H. *Pantænum* Alexandrinum, *Papiam* Hierapolitanum Joannis Evangelistæ discipulum, *Philonem* Philosophum & tempore æqualem Apostolis p. 893. G. 892. B. & *eum qui Hexapla composuit*, (Origenem) ibid. & lib. XII. p. 7. *incurvum Origenem anagogiis & spiritualibus contemplationibus usum inexplebiliter* reprehendit p. 895. D. seq. & jure Synodicâ damnatum sententia statuit. adde p. 901. E. 917. G. 920. E. H. *Theodoretum* Cyrensem laudat p. 896. F. atque ibidem infelicem pronunciat *Origenem* quod cum multos & utiles labores emiserit in Ecclesia, & omnem veterem & novam Scripturam ad verbum sit interpretatus, postea tamem, sicut etiam *Eusebius* Palæstinæus, à veritate exciderit. De *Methodio* Origenem oppugnante vide p. 920. E. H. Per priscum Judæum p. 894. E. Philonem videtur intelligere, eundemque significare p. 898. E. Memorat & Deum ab Orpheo dictum μονάδα p. 864. D. Frequentes cum Judæis disceptationes extemporales sibi intercessisse refert lib. 6. p. 884 *A.* & *secundum suum adversus Judæos librum* commemorat p. 884. F. Facit & mentionem variorum hæreticorum, quos verbis Mosis de DEO & Paradiso minus recte intellectis ait emersisse lib. VII. p. 894. B. *Aliis quidem statuentibus Deum habere formam corporis, Aliis autem serpenti magnas offerentibus gratiarum actiones, quod per ejus consilium & factam prævaricationem, ex muliere sit generatum totum genus humanum, qui quidem merito etiam appellantur* Ophitæ, *id est Serpentini.* adde 910. B. 912. G. Manichæi *autem simul & viri & mulieres nudi congregantur in suis Ecclesiis ad imitationem Adami & Evæ. Alii autem ut increatam ignis adorarunt naturam, propterea quod nulla inferatur ignis mentio in universa sex dierum creatione. Alii aquam coluerunt tanquam increatam, quoniam non scriptum est*, Et dixit DEUS fiat aqua. *Alii, ex quibus sunt* Persæ, *cum sororibus & matribus contraxerunt matrimonium, propterea quod nostri primi parentes conjungerentur cum suis matribus & sororibus. Sunt etiam quædam*

hæreses quæ DEum accusant, quod non prohibuerit ne malignus Evam seduceret per serpentem. Alia autem rursus hæresis decrevit bestiarum quoque animas esse ratione præditas, quæ possunt orationem audire & excolere, cum audiissent DEum benedicentem volucribus & piscibus, & execrantem serpentem, & adducentem ad Adamum bestias & volucres & jumenta, ut sciat quidnam ea nominet. Manichæorum errorem, *mendacem DEum qui locutus est Vetus Testamentum*, blasphemantium, perstringit p. 900. A. 902. H. 917. G. Simonis Magi lib. XII. p. 19. Hæresin Encratitarum p. 917. G. Præterea p. 895. D. citatur Hebræorum liber non redactus in Canonem qui dicitur *Testamentum protoplastorum*, in quo traditum fuit quadragesima die Adamum positum in Paradiso, *sicut etiam*, inqvit, *videtur cuidam historico Chronographo Pyrrhoni, & quibusdam expositoribus.* Hujus Pyrrhonis Chronographi ex Anastasio etiam mentionem facit Glycas p. 82. Annalium. Matthæi Evangelium ex sermone Hebraico à Luca & Paulo in lingvam Græcam translatum ait Anastasius p. 900. D. Aqvilæ interpretationem Genes. II. 18. Ποιήσομεν αὐτῷ βοηθὸν κατέναντι αὐτοῦ perstringit p. 902. H. acerbius qvam ille quidem promeruerat, ut ad illum Geneseos locum notavit in Hexaplis suis eruditissimus Montfauconus. Iterum Symmachus & Aquila advocantur p. 909. F. ad Genes. III. 1. & 5. p. 909. F. 913. E.

5. *In Psalmum sextum* Homiliæ duæ, lectu dignæ quarum prior incipit: πρέπουσαν τὴν τῶν νηστειῶν ἀρχῆς. Posterior: πρέπουσα διδασκαλία μετανοίας. Priorem cum versione *Philippi Svevenzelii* S. I. vulgavit Henricus Canisius T. 3. Lection. Antiqvar. p. 87-122. Utramque *Franciscus Combefisius* in Tomo I. auctarii novi Paris. 1648. fol. p. 907. 943-976. qui posteriorem eruit è MS. Regis Christianissimi versionemqve suam adjunxit. Anastasii Sinaitæ liber in Psalmum sextum laudatur à Nicephoro XVIII. 44. ὁ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν λόγος ταῖς εἰσβάσεσι τῶν νηστειῶν ἐκδοθείς.

6. In Dominica quinta jejuniorum, περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ μνησικακεῖν. *De sacra Synaxi, & de non judicando, deque oblivione injuriarum.* Incipit: ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ ἁγίου Πνεύματος χάρις. Ex Bavarico Codice cum versione *Achillis Statii* Lusitani edidit Henricus Canisius Antiqv. Lect. T. 3. p. 60-86. deinde recensitum ad Regios Codices cum nova versione suo *Franciscus Combefisius* auctar. nov. T. 1. p. 881. Combefisii versio recusa T. IX. Bibl. Patrum edit Lugd. p. 943. Fragmenta ex Statii versione adhuc tum inedita produxerat Baronius ad A. 599. n. 9. seq. Porturegalenses in perpetuitate fidei Catholicæ de transsubstantiatione, hoc scriptum malunt tribuere juniori nescio cui *Anastasio Nicæno* quod

ex

ex Joanne Climaco quædam de judicio temerario repetit. *Sed* merito Combefisius illa ratione parum passus est se moveri, ut non potius fidem haberet consensui Codicum MSS. illud Sinaitæ constanter tribuentium. Vide lambecium IV. p. 135. 168. & Montfauconi Bibl. Coislinianam p. 419. Accedit qvod Anastasium *S*inaitam non est dubium post Jo. Climacum scripsisse.

7. Περὶ τ͂, κατ' εἰκόνα, *de homine ad imaginem DEI condito.* Græce & Latine prodiit sub nomine *A*nastasii presbyteri Sinaitæ, ad calcem Philocaliæ Origenis Græce & Latine, cura *Joannis Tarini.* Paris. 1618. 4. Idem sermo etiam inter Gregorii Nyssenii opera lucem vidit T. 1. Opp. Paris. A. 1615. p. 854-866. & A. 1638. T. 2. p. 22. cum *Frontonis Ducæi* versione, cum qua lucem viderat Ingolstad. 1596. Incipit: Οἱ τὴν ἑαυτῶν ἁπλαιῶς τ͂ προσώπε. *S*ane auctorem Nysseno juniorem vix qvicqvam svadeat. Licet Anastasio alii maluerunt tribuere. Vide Tillemontium T. IX. memor. p. 741. & 605. ubi hoc scriptum putat esse particulam majoris operis qvo difficilia S. Scripturæ loca auctor illustrabat, qvod mihi neutiqvam verisimile videtur.

8. Εἰς μεταμόρφωσιν τ͂ Σωτῆρος *In CHristi transfigurationem* sermo diversus à duobus qvos de hoc argumento habemus Anastasii *A*ntiocheni. Incipit: ὡς φοβερὸς ὁ τόπος ὗτος. Meminit *A*llatius lib. de Simeonibus p. 116. & citat Joannes Cyparissiota.

9. Εἰς τὰς κοιμηθέντας ἐν Κυρίῳ. *In eos qui in Domino obdormiverunt.* Incipit: τί τῦτο σήμερον ἀγαπητοί. Meminit Allatius p. III. libri laudati de *S*imeonibus & MS. in Bibl. Cæsarea Lambecius IV. p. 136.

10. *In novam Dominicam & Thomam A*postol. & *de S. Theodori Ducis* (de quo Henschenius ad VII. Febr.) imagine laudatur à Joh. Damasceno de imaginibus.

11. Περὶ ἀναςάσεως *de resurrectione* citantur à *M*ich. Glyca in *A*nnalibus p. 86. 89. 94. 102. diversa à sermone de resurrectione qui exstat Anastasii *A*ntiocheni.

12. *Capita Ascetica* MSS. in Bibl. Coisliniana p. 574. Incip: Οὐαί σοι ψυχή.

13. *De anima*, Incipit: * ὅτι μὲν ἐ δῆτα τὰ σεσιωπημένα τῇ θείᾳ γραφῇ. id. p. 585. Etiam Anastasio Sinaitæ tribuunt nunnulli ἐκλογὴν sive scriptum distributum in capita XXXV. qvod Græce & Latine cum Philocalia Origenis edidit *Joannes Tarinus* Paris. 1618. 4. sub titulo *incerti Philosophi Christiani Græci de anima celebriores opiniones.* Vide Casparem Barthium ad Claudianum

* Est inter editas qvæstiones LXXXIX.

μεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτως πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Lambec. VIII. p. 117.

4. ἔκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. * *Expositio compendiaria orthodoxæ fidei* per quæstiones & responsiones. Incipit: ποίας θρησκείας εἶ ἄνθρωπε, Χριστιανός εἰμι. Καὶ τί ἐστι Χριστιανός; ὁ κατὰ Θεὸν ζῶν. Græce edidit versionemqve Latinam addidit Theodorus Beza Genev. 1570. 8. una cum libris V. Athanasii de Trinitate, Basilio contra Eunomium & Phœbadio. Ex Anastasii Antiocheni & Cyrilli Alex. scriptis ab aliqvo conflatam hanc ἔκθεσιν non dubitat Henschenius T. 2. April. p. 854. Edita qvoqve separatim curante Jo. Fuchtenio est Helmstad. 1613. 8. & MS. memorat Lambecius VIII. p. 471.

5. Περὶ τῶν ἁγίων τριῶν τεσσαρακοστῶν *de sanctis tribus qvadragesimis*. Incipit: ἔδει μὲν ἡμᾶς. Græce & Latine edidit Cotelerius T. 3. monument. p. 425-431. Paris. 1686. 4. MSto Codice Regio usus.

VII. Anastasii Antiocheni scripta inedita vel deperdita.

6. *Relatio ad Justinianum Imp.* contra Aphthartodocetas. Evagr. IV, 40.

7. *Ad Monachos primæ & secundæ Syriæ*, de eodem argumento. id.

8. Λόγος συντακτήριος sive *sermo valedictorius ad Antiochenos* cum à Justinano in exilium mittendus esset. id.

9. Alius εἰσιτήριος sive *auspicatorius* qvando ad eos non anno XI. Mauricii, CHristi 593. ab exilio rediit, qvam legisse se testatur Nicephorus XVIII. 44. Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 82. testatur in Bibl. Regis Galliæ exstare MS. Anastasii sermonem cum ad suam rediret sedem.

10. Alius εἰρηνικὸς *de pace*, habitus circa idem tempus feria qvarta sanctæ hebdomadis & eidem memoratus Nicephoro: Hic adhuc servatur MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. p. 168. qvi ad eam alludere putat Gregorium Magnum lib. IV. Epistola 37. Incipit: Εἰρήνην καὶ πάλιν εἰρήνην, καὶ τρίτον εἰρήνην.

11. *Epistola ad Scholasticum* qva ad objectum sibi dubium (ἀπορίαν) respondet, citatur in Actione qvarta Synodi septimæ T. VII. Labbei p. 247. (Harduin. T. IV. p. 202.) Incipit: Εἰ τῷ μόνον ἐρωτήσαντι.

12. Περ

* Oudinus p. 151. de script. Eccles. suspicatur idem esse opusculum Anastasii qvod exstat in Bibl. Florentina sub titulo *de rectis veritatis placitis*.

β'. Περὶ ἀπεριγράπτου. *de incircumscripto*, πάντα τολμᾷ γλῶσσα δολία.

γ'. Περὶ θείας οἰκονομίας. *de Divina Incarnatione.* ἱκανῶς ἡμῖν τῶν περὶ θεολογίας.

δ'. Περὶ πάθους καὶ ἀπαθείας Χριστοῦ. *de passione & impassibilitate CHristi.* δείξας ἑαυτὸν διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ.

ε'. Περὶ ἀναστάσεως. *de Resurrectione.* Ἀλλὰ γὰρ οὐ περὶ τούτων μόνον.

Hi qvinque sermones Græcè MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. p. 167. seq. Etiam in Vaticana, aliisque. Latinam *Francisci Turriani* S. I. versionem vulgavit Petrus Stevartius in suo auctario Lectionum Antiquarum Henr. Canisii, Ingolstad. 1616. 4. pag. 460-516. unde recusa est in Tomo IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 923. Alia *Godfridi Tilmanni* interpretatio prodierat Paris. 1556. 8. atque inde in Bibliothecis Patrum Parisiensibus.

2. Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν *in Annuntiationem* B. Mariæ Virginis *sermones II*, prior incipit: σήμερον ὑμῖν ὦ ἄριστοι παῖδες. Posterior: Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βούλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Græce vulgavit Johannes Meursius in Variis divinis p. 19. & 33. Lugd Bat. 1619. 4. Latine exstat in Bibliotheca Patrum edit Lugd. Tomo IX. pag. 939. 940. & in tomo sexto Bibl. Concionatoriæ Combefisii. Græce & Latine in Tomo primo Auctarii novi ejusdem Combefisii p. 850. Paris. 1648. fol.

3. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Sermo in transfigurationem Domini nostri JEsu CHristi.* Incipit: ὁ φιλάνθρωπος Ἰησοῦς. Latine in Tomo IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 941. & in Bibliotheca Concionatoria Combefis. Tomo VII. Græce & Latine in Tomo primo auctarii novi Combefisiani pag. 866. sed extrema parte mutila pag. 881. quæ sic suppleri debet, ἀναγκαίως οὖν ἐνετείλατο τοῖς μαθηταῖς σιωπῆσαι τὰ ὁραθέντα, μέχρις οὗ φθάσας αὐτὸς καταπαλαίσῃ τὸν θάνατον, ἵνα μὴ γένωνται ἐν ἔθει τοῦ ἀπιστεῖν τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις οἱ ἀκούοντες. Μετὰ γὰρ τὴν ἀνάστασιν τοῦ πρωτοτόκου σὺν παῤῥησίᾳ τὴν πάντων ἐσημειωμένην ἀνάστασιν, καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν παχυτέρων ἐπὶ τὰ πνευματικὰ σώματα μεταστοιχείωσιν, ἐλπίζομεν· ἅπασιν ἔτι ὥσπερ ὁ Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει, καὶ θάνατος αὐτοῦ οὐ κυριεύει, οὕτως καὶ ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσει τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ μετασχηματίσει τὰ σώματα ἡμῶν ἐπὶ τὸ πνευματικὸν καὶ ἄφθαρτον. Καὶ εἰ ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν, ἁρπαγησόμεθα

μεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτως πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Lambec. VIII. p. 117.

4. ἔκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. * *Expositio compendiaria orthodoxæ fidei* per quæstiones & responsiones. Incipit: ποίας θρησκείας εἶ ἄνθρωπε, Χριστιανός εἰμι. Καὶ τί ἐστι Χριστιανός; ὁ κατὰ Θεὸν ζῶν Græce edidit versionemqve Latinam addidit Theodorus Beza Genev. 1570. 8. una cum libris V. Athanasii de Trinitate, Basilio contra Eunomium & Phœbadio. Ex Anastasii *Antiocheni* & Cyrilli Alex. scriptis ab aliqvo conflatam hanc ἔκθεσιν non dubitat Henschenius T. 2. April. p. 854. Edita qvoqve separatim curante Jo. Fuchtenio est Helmstad. 1613. 8. & MS. memorat Lambecius VIII. p. 471.

5. Περὶ τῶν ἁγίων τριῶν τεσσαρακοστῶν *de sanctis tribus qvadragesimis.* Incipit: ἔδει μὲν ἡμᾶς. Græce & Latine edidit Cotelerius T. 3. monument. p. 425-431. Paris. 1686. 4. MSto Codice Regio usus.

VII. Anastasii Antiocheni scripta inedita vel deperdita.

6. *Relatio ad Justinianum Imp.* contra Aphthartodocetas. Evagr. IV. 40.

7. *Ad Monachos primæ & secundæ Syriæ*, de eodem argumento. id.

8. Λόγος συντακτήριος sive *sermo valedictorius ad Antiochenos* cum à Justinano in exilium mittendus esset. id.

9. Alius εἰσιτήριος sive *auspicatorius* qvando ad eos non anno XI. Mauricii, CHristi 593. ab exilio rediit, qvam legisse se testatur Nicephorus XVIII. 44. Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 82. testatur in Bibl. Regis Galliæ exstare MS. Anastasii sermonem cum ad suam rediret sedem.

10. Alius εἰρηνικὸς *de pace*, habitus circa idem tempus feria qvarta sanctæ hebdomadis & eidem memoratus Nicephoro: Hic adhuc servatur MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. p. 168. qvi ad eam alludere putat Gregorium Magnum lib. IV. Epistola 37. Incipit: Εἰρήνην καὶ πάλιν εἰρήνην, καὶ τρίτον εἰρήνην.

11. *Epistola ad Scholasticum* qva ad objectum sibi dubium (ἀπορίαν) respondet, citatur in Actione qvarta Synodi septimæ T. VII. Labbei p. 247. (Harduin. T. IV. p. 202.) Incipit: Εἰ τῷ μόνον ἐρωτήσαντι.

12. Περ

* Oudinus p. 151. de script. Eccles. suspicatur idem esse opusculum Anastasii qvod exstat in Bibl. Florentina sub titulo *de rectis veritatis placitis.*

12. Περὶ σαββάτου καὶ πρὸς Συμεὼν ἐπίσκοπον Βόστρης. *De Sabbato ad Simeonem Epiſc. Boſtrenſem* citatur à Jo. Damaſceno Orat. 2 & 3. de imaginibus T. 1. edit. novæ p. 344. 386. & in Synodo Nicæna ſecunda Actione IV. T. VII. Labbei p. 249. (Harduin. T. IV. p. 203.) incipit: Ἐκ πατέρας δεῖ κατὰ τὸ λόγιον.

13. *Adverſus Joannis Philoponi* διαιτητὴν ſive librum περὶ ἑνώσεως quem *arbitrum* inſcripſerat, ex quo *Anaſtaſii* opere fragmentum Latine ex Turriani verſione vulgavit Gretſerus præf. ad Hodegum. Laudat & S. Maximus T. 2. p. 124. 125. 126.

14. Εἰς ὑπαπαντήν, *In Viſitationem Mariæ.* Πάλαι Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις βαστάζει τὸν Συμεών, Meminit Allatius libro de Simeonibus p. 104.

15. *Græca verſio Epiſtolarum Gregorii Magni*, quem vide ſis lib. X. Epiſt. 22. & plures ad eundem Gregorium & alios *Epiſtolæ*.

16. *Pro Leonis* Magni, Epiſcopi Rom. *Epiſtolâ*, ὑπὲρ τῆς ἐπιστολῆς Λέοντος Πάπα τοῦ τῆς Ἀποστολικῆς μνήμης. Citatur in Synodo Lateranenſi A. 649. actione V. Male ἐπισκοπῆς pro ἐπιστολῆς excuſum T. VI. Labbei p. 308. quod apud Harduinum T. III. p. 885. emendatum.

17. Διήγησις περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου καὶ θαυματουργοῦ. *Narratio de Papa Gregorio.* Incipit: Διηγήσατο ἡμῖν τις πρεσβύτερος ὀνόματι Πέτρος. MS. Lambec. VIII. p. 425.

18. Ἀπόδειξις ὅτι μέγα καὶ ἀγγελικὸν τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα. *Demonſtratio hiſtorica, magnam & Angelicam eſſe ſummi Sacerdotis dignitatem, nec Sacerdotem judicari poſſe à Laico, ſed tantum à majori Sacerdote.* MS. Lambec. III. p. 196 IV. p. 65. & 169. VIII. p. 425. Bibl. Coisliniana p. 295. & Labbei Bibl. nova *MSS.* p. 82. Incipit: Ἐν ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ Φίλωνος τοῦ φιλοσόφου εὗρον τι τοιοῦτον. Philonis hujus mentio etiam apud Glycam in Annalibus, qui ex ejus Hiſtoria Eccleſiaſtica profert nonnulla p. 282. ſeq.

19. *Sermones* varii, *in Dominicam Palmarum*, *in decollationem Johannis*, & *encomium S. Nicolai Epiſcopi*, MSS. in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi, teſte Labbeo p. 82. Bibl. novæ *MSS.*

20. Ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίδι πραχθέντων. Narratio de diſceptatione Chriſtianorum præſulum cum Ethnicis ſive Græcis & Judæis, judice Aphrodiſiano Regis Perſarum *Archimagiro*, cui etiam ſe Anaſtaſius interfuiſſe dicit, & quidem ſolum ex Romani Imperii Epiſcopis. Incipit: Βασιλεύοντος Ἀρρενάτου τῆς Περσικῆς χώρας. Memorat Allatius p. 83. de Simeonibus, & Gretſerus reperit in eodem Codice

dice Auguſtano ex quo Anaſtaſii Sinaitæ Hodegum edidit: exſtat etiam in Codice Regis Gall. 1370. teſte Labbeo, ſed Gretſerus hanc narrationem ait olere neſcio quid fabularum, ut difficile creditu ſit ex Anaſtaſii Antiocheni officina prodiiſſe. Monuit etiam Henſchenius T. 2. April. p. 854. illius tempore nullum fuiſſe Regem Perſarum Arenatum ſed poſt Choſroën qui annis duodequinquaginta præfuit, Hormiſdam regnaſſe annis quindecim.

21. Anaſtaſii, Damaſceni & aliorum *ἐρωτήσεις περὶ πίστεως*. MSS. Lambec. VIII. p. 356. Incipit: *τί πιστεύεις Χριστιανὲ καὶ πῶς;*

22. Κεφάλαια ſive capita centum ad Sergium Scholaſticum citantur in Joannis Antiocheni eclogis aſceticis MSS. apud Lambecium V. p. 105.

23. Definitiones, *κεφάλαια ἐμφιλόσοφα ρξβ´* CLXII. *ἅτινα ἐν τοῖς θείοις δόγμασι διαπαντὸς ἐμφέρεται*. MSS. in Bibl. Cæſarea. Incipit *ἐπειδήπερ χωρὶς ὀρθοδόξου*. Vide Neſſelium parte IV. p. 45. n. 14.

VIII. Alii Anaſtaſii, ultra quinquaginta.

Anaſtaſius Abbas Scythopoleos in ſecunda Palæſtina metropolis, de quo Jo. *Moſchus* in prato cap. 50.

Anaſtaſius Abbas monaſterii S. Euthymii in Palæſtina, de quo Jo. Damaſcenus * initio libelli de Triſagio T. 1. p. 481. & Baronius ad A. C. 749. Hujus eſſe videtur *liber contra Judæos* quem Latine ex Turriani verſione edidit H. Caniſius T. 3. Antiquar. Lect. p. 123-186. Ait ille ſcriptor annum octingenteſimum & amplius agi ex quo Judæos diſperſit DEus, & Titum atque Veſpaſianum ad vaſtandam urbem vocavit. Oracula CHriſti ante 800. annos prædicta compleri & perfici. Turrianus hunc citans lib. 1. de Eccleſia & ordinatione Miniſtrorum: *Athanaſius*, inquit, *in ſermone de nativitate & eum ſecutus Anaſtaſius Abbas qui poſtea fuit Patriarcha Antiochenus in libro contra Judæos.* Sed utroque Patriarcha Antiocheno junior fuit, quemadmodum & Anaſtaſio Sinaita, quem & ipſum contra Judæos ſcripſiſſe notavi p. 329. & 332.

Anaſta-

* Verba Damaſceni ſunt: *γράμμασιν ἡμῖν κατεμήνυσεν ὁ θεοσεβέστατος ἡμῶν ἀδελφὸς ὁ Ἀββᾶς Σέργιος ὁ αὐτὸς καὶ συνήθης καὶ φίλος διὰ τοῦ γνησίου ἀδελφοῦ τοῦ Ἀββᾶ Ἰώβ, ὡς ὁ ἱερώτατος ἡμῶν πατὴρ ὁ Ἀββᾶς Ἀναστάσιος ὁ κλεινὸς τῆς εὐαγοῦς μονῆς Εὐθυμίου τοῦ μακαρίου καθηγεμὼν, χρήσεις τινὰς τῶν ἁγίων Πατέρων προκεκόμικε δῆθεν εἰς τὸν [illegible] μόνον ἀναφερούσας τὸν τρισάγιον ὕμνον.*

Anaſtaſius *Æſinus* ſive *Eſinas* in Marchia Anconitana Epiſcopus interfuit Concilio Rom. A. 853.

Anaſtaſius Epiſcopus *Ancyranus* in Galatia ſcripſit ad Leonem Imp. & interfuit Concilio CPol. A. 460.

Anaſtaſius *Apolloniadis* ſive Theotocianorum in Aſia minore Epiſcopus, qui ſubſcripſit ſynodo CPol. A. 680.

Anaſtaſius *Aquæ Nobenſis* in Numidia Epiſcopus interfuit Conventui Africano A. C. 484.

Anaſtaſius *Arachlenorum*, infra, Rachlenorum.

Anaſtaſius *Areopolitanus* in Palæſtina Epiſcopus, Epheſinæ interfuit Synodo celebratæ A. 449.

Anaſtaſius *Beneventanus* in regno Neapolitano Epiſcopus interfuit Concilio Arelatenſi A. 314.

Anaſtaſius *Bibliothecarius* Romanus, Abbas & presbyter, clarus temporibus Pontificum Nicolai I. (qui ab A. 858. ad 867.) Hadriani II. (qvi fuit & A. C. 867. ad 872) Joanne VIII. (qvi ab A. 872. ad 882.) & fortaſſe etiam ſeqvutorum. Multa ex Græcis Latio reddidit *rudiori plerumque ſtylo & ſemibarbaro*, *quanquam* ut Combefiſius in Bibl. Concionatoria recte judicat, *nec ipſo inutili*, *plerisque in mediis illius ævi auctoribus Græcis nobis futuris perobſcuris niſi lucem ille ſcientia quam ſermone peritior vel ita nobis reddens affudiſſet*. Præterea ſcripſiſſe ipſe traditur *vitas* quorundam *Pontificum* usque ad Nicolaum I. ut Moguntinæ editionis curatores annotant: additas veteri ut eſt credibile Pontificali, & deinde à Gvilelmo Bibliothecario aliisqve continuatis. Vide Lambecium de Bibl. Vindob. T. 2. p. 924. ſeq. Jo. Ciampinum examine libri Pontificalis & Frid. Spanhemium de Johanna Papiſſa cap. VII. §. 3. T. 2. Opp. p. 650. Prodiit Moguntiæ 1602. 4. & cum Hiſtoria Eccleſiaſtica Anaſtaſii Pariſ. 1649. fol. Antonii Dadini Alteſerræ notæ & obſervationes ad Anaſtaſium de Vitis Pontificum Pariſ. 1680. 4. Locum de Johanna Papiſſa in recentioribus duntaxat Anaſtaſii Codicibus reperiri & ex Martino Polono (qui A. 1270. obiit) tantum non ad verbum inſertum viri docti annotant. Vide Launojum parte IV. Epiſt. 8. p. 355. edit. in fol. & Gvil. Benevenutum in diſſ. de nummo Johannis VIII. apud Jo. Clericum T. XXIII. Bibl. ſelectæ p. 59.

Ex Græcis verſa ab Anaſtaſio Bibliothecario.

Chronologia Nicephori CPolitani A. 828. defuncti, ab orbe condito ad ſuam usque ætatem, in Bibliothecis Patrum ſæpius edita & ab Antonio

Contio illustrata ut dixi Volum. VI. p. 153. In hujus calce legitur *Stichometria* librorum sacræ Scripturæ & Apocryphorum quæ etiam occurrit in Operibus Petri Pithœi, Parif. 1609. 4.

Historia Ecclesiastica ex eodem *Nicephoro*, *Georgio Syncello* & *Theophane* Confessore contracta ad Joannem urbis Romæ Diaconum (qui deinde A. 872. Papa Joannes VIII.) Cum notis Caroli Annibalis Fabrotti prodiit inter scriptores Historiæ Byzantinæ, Parif. 1649. fol

Acta Synodi sextæ CPoli *in Trullo* habitæ A. 680. in Concilior. Tom. III. Binii, & VI. Labbei & III. Harduini. Auctorem veteris versionis esse Anastasium notavit Labbeus de S. E. T. 1. p. 63.

Acta Synodi septimæ, sive *Nicænæ secundæ*, A. 787. celebratæ ad eundem Johannem, jam Pontificem in Concilior. Tom. III. Binii & T. VII. Labbei, & Harduin. T. IV.

Acta Synodi octavæ A. 869. habitæ CPoli, cui ipse interfuit, ad Hadrianum II. Pontificem, in iisdem Concilior. Tom. III. Binii & T. VIII. Labbei & Harduini T. V.

Collectanea ad controversiam & Historiam Monothelitarum spectantia, quæ prodierunt Jacobo Sirmondo curante in ejus variis Opusculis T. 1. Parif. 1620. 8 deinde recusa in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. XII. p. 831. & in Operibus Sirmondi T. 3. ex parte etiam ante Tomum primum Operum S. Maximi junctim editorum à Franc. Combefisio.

S. Maximi & Joannis Scythopolitani scholia in Dionysium, quem Areopagitam appellant. Versio Anastasii necdum edita est quod sciam, sed Epistolam A. 875. illi præfixam ad Carolum Calvum, vulgavit Jac. Usserius in Epistolis Hibernicis p. 45. qui Joannis scholia alibi * observat illa ipsa esse quæ Dionysio Alex. ab quibusdam tribuuntur, atque in editis permixta legi cum scholiis S. Maximi.

Vita Dionysii ejusdem, scripta à Methodio. Etiam hæc nusquam vulgata mihi occurrit, sed tantum Epistola qvam ad eundem Carolum Anastasius præmiserat, contra eorum sententiam qui Dionysium primum Parif. Episc. ab Areopagita distinguunt. * Hæc edita est à Surio ad VIII. Octobr. Petr. Franc. Chifletio in diss. de uno Dionysio, aliisque Passio S. Dionysii Areopagitæ per Anastasium Bibliothecarium MS. fuit in Bibl. Caroli de Montchal, teste Labbeo p. 207.

Encomium S. Bartholomæi Apostoli scriptum à Theodoro Studita, ex Anastasii versione dederunt Lucas Dacherius T. 3. spicilegii & Franciscus Combefisius in Bibl. Concionatoria Tomo VII.

Passio

* in Bibl. Theologica MS. Vide Caveum in Joanne Maxentio ad A. 520.

Passio S. Demetrii Martyris, incerto auctore, apud Jo. Mabillonium T. 1. Analect. p. 65.

Vita *Petri Alexandrini* & Passio *S. Acacii* sociorumque ejus, quarum in vita Johannis VIII. à Papebrochio edita mentio, & Vita *Joannis Eleemosynarii* scripta à Leontio qvam jussu Nicolai Pontificis vertisse Anastasium testatur Sigebertus c. 103. de Script. Eccles.

Epistola S. Cyrilli Alex. ad Gennadium, qvam ab Anastasio versam notat Hendreichius in pandectis Brandenburg. p. 163. sicut & *narrationem miraculi Berytensis* de imagine CHristi à Judæis transfixa A. C. 765.

Historiam de Josaphat & Barlaam qvæ ex Græco versa legitur in scriptis Joannis Damasceni, Anastasio velut interpreti, incerta conjectura tribuit Caspar Barthius notis ad Hermæ Pastorem p. 910.

Alius Anastasius Bibliothecarius, & Cardinalis S. Marcelli cirica A 848. sed deinde qvod quinque annos ab Ecclesia sua absfuisset, semel iterumque exauctoratus condemnatusqve: ut ab altero Anastasio in vitis Pontificum taditur, qvem cum hoc multi confundunt. De tertio Anastasio Bibliothecario infra, in Cardinali.

Anastasio Episcopi *Cæsareæ* Palæstinæ, qvi sub extremum sæculi undecimi floruit, περὶ τῆς νηστείας τῆς ὑπερενδόξου Θεοτόκου *de jejunio Deiparæ* MS. Lambec.. VI. p. 60. & VIII. p. 450.) Græce & Lat. T. 3. monumentor. Cotelerii. 432-437. Ejusdem *de artziburio* * adversus Armenios Græcè ad calcem Typici S. Sabæ. Ejusdem περὶ τῶν ἑπτὰ ἑβδομάδων τῶν νηστειῶν, MS. Lambec. VIII. p. 450.

Anastasios *Cardinales* invenio septem, in his duos præ ceteris memorandos, unum quem eundem nonnulli faciunt cum Anastasio Bibliothecario, de qvo supra dictum: & alterum Monachum ut ajunt *Cassinensem* & Bibliothecarium Stephani II. (aliis III. ut Clarissimo Caveo in Hist. literaria) qui fuit Papa ab A. 752. ad 757. Huic Anastasio tribuunt historiam an fabulam de translatione patris reliqviarum S. Benedicti & sororis ejus Scholasticæ.

Anastasius *Cnossiæ* Episcopus. Vide Gnossi.

Anastasius *Comnenus* recentis ætatis Archimandrita, cujus mentio apud Allatium de purgatorio p. 865. seq. 881. 883.

Anastasius ex Ecclesiæ CPol. Syncello in locum Germani Patriarcha CPolitanus ab A. 730. ad 754. Ejus Synodica ad Gregorium II. rejecta, & ipse velut Iconoclasta excommunicatus teste Theophane, & in Hist.

* Ita Armenii appellant jejunium suum. Vide Cangii glossar. in ἀρτζιβούριον.

Eccleſ. *A*naſtaſio Bibliothecario. Confer Allatium de conſenſu l. II. 1. p. 475. Synodicum Pappi c. 138.

Anaſtaſius *Conſul* A. C. 517. diverſus fuit ab Imperatore, nec Imperator Anaſtaſius Conſulatum geſſit antequam Imperii faſces capeſſeret. Vide *P*agium ad *A*. 517. num. 2.

*A*d Anaſtaſium *Diaconum* qvemadmodum & Anaſtaſiam Diaconiſſam & ad Anaſtaſiam ὑπάτισσαν ſive Conſulis conjugem exſtant Severi Antiocheni Epiſtolæ *M*SS. in Bibl. Coisliniana. Vide ejus Catalogum p. 56.

Anaſtaſius *Eleutheropolitanus* in *P*alæſtina Epiſcopus ſubſcripſit Synodo Hieroſolymitanæ A. 536.

Anaſtaſius Epiſcopus in Palæſtina Gabenus interfuit eidem Synodo Hieroſolymitanæ A. 536. celebratæ.

Anaſtaſius Gnoſſi in Creta Epiſcopus interfuit Synodo Nicænæ ſecundæ A. 787. Ad hunc Theodori Studitæ *E*piſtolæ.

Anaſtaſius *Hieroſolymitanus* interfuit Synodo CPol. in trullo habitæ A. C. 680. allegatur a *M*anuele Caleca de eſſentia & operatione T. 2. auctar. noviſſ. Combefiſ. p. 26. Κατὰ γὰρ τὸν θεῖον Ἀναστάσιον Ἱεροσολύμων, τριχῶς λέγεται ἡ ἐνέργεια. Combefiſius p. 131. mendum eſſe putat pro Σιναΐτου, ſive Sinaita, ſine gravi cauſa, ut exiſtimo.

Anaſtaſius *Iconoclaſta*, ſupra in CPolitano.

Flavius Valerius Anaſtaſius Dyrrhachenus, cognomento Dicorus *Imperator* Orientis ab 7. April. A. C. 491. ad 10. Jul. 518. de cujus laudibus Procopius c. 19. Anecdot. Hic Profeſſionem fidei miſit ad Conſtantinum *E*piſcopum urbis Romæ per *S*cholaſticum Patritium exarchum. Vide Anaſtaſium Bibliothecarium in vita Conſtantini Papæ.

Flavius Artemius ſive Anaſtaſius II. *Imperator* Orientis à feſto Pentecoſtes A. 713. ad A. 715. qvo captus à Theodoſio III. Adramytteno Theſſalonicamqve relegatus, & deinde ab Imp. Leone III. capite minutus eſt. Vide Nicephori C*P*ol. breviar.

Anaſtaſius *Jotapenſis* in Iſauria Epiſcopus interfuit Synodo Hieroſol. A. 536. & CPol. ſub Menna eodem anno celebratæ.

Anaſtaſius *Linoæ* in Bithynia & alter Anaſtaſius *Mæoniæ* in Lydia Epiſcopus interfuere Synodo C*P*ol. A. 680.

Anaſtaſius *Martyr*, cujus Encomium ſcriptum à Georgio Piſide tradunt qvidam *S*vidæ Codices in Γεώργιος. Vide ſupra, p. 53. & Volum. VIII. p. 787 infra, in Perſa.

Anaſtaſii duo, S. *Maximi* Confeſſoris diſcipuli Lambec. VIII. p. 444. Horum alter Anaſtaſius Rom. Eccleſ. *Apocriſiarius* de obitu S. Maximi ſcripſit

ſcripſit ad Theodoſium Gangrenſem presb. & vitam atqve Acta hujus Magiſtri ſui Maximi compoſuit. vide eundem Lambec. VIII. p. 127. Sirmond. T. 3. Opp. p. 573. 602. & in tomo primo Operum S. Maximi edit Combefiſianæ, & quæ notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 729. nec non Baronium ad A. 656. ubi eadem Acta Maximi ab Anaſtaſio prodita exhibet Latine ex verſione Petri Morini, qui ea tranſtulit ex tribus Codicibus Vaticanis. Anaſtaſii *Monachi* ad commune Monachorum collegium Calaritanum, legitur T. 1. Opp. S. Maximi p. XLIII.

Anaſtaſius *Monachus* circa A. 520. cujus mentio in appendice ad vitam S. Jo. Climaci.

Anaſtaſius *Narnienſis* in Umbria Epiſcopus interfuit Concilio Romano Lateranenſi A. 649.

Anaſtaſius Epiſcopus *Nicaenſium* metropolitanus ſubſcripſit A. 520. relationi Synodi CPol. de ordinatione Epiphanii Epiſcopi & Concilio interfuit ſub Menna habito CPoli A. 536. In Bibl. Coisliniana p. 389. exſtat MS. ὑπόθεσις καὶ ἑρμηνεία τοῦ ψαλτηρίου τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν ἀπὸ φωνῆς Ἀναστασίου μητροπολίτου Νικαίας. Et p. 244. Catena MS. in Pſalmos collecta tum ex aliis tum ex Anaſtaſio Nicæno. Sub Anaſtaſii Nicæni nomine quæſtiones varias & reſponſiones edidit Hervetus, quæ in aliis Codicibus & in editione Gretſeri rectius referuntur ad Anaſtaſium Sinaitam. Sed de his ſupra p. 324.

Anaſtaſius *Nicopoleos* in Epiro Epiſcopus interfuit Synodo ſextæ ſive Trullanæ CPol. A. 680.

Anaſtaſius notarius μεγαλονάριος Romanus in Synodo Lateranenſi A. 649.

S. Anaſius *Perſa*, monachus in monaſterio S. Abbatis Anaſtaſii non procul Hieroſolymis, occiſus A. 628. de quo Surius & Bollandus ad 22. Jan. Vide ſupra in *Martyre*.

Anaſtaſius *Polemonienſis* in Ponto Epiſcopus qui interfuit Concilio CPol A. 680

Anaſtaſius *præfectus* magni montis Antonii, de qvo in vita S. Joannis Eleemoſynarii.

Anaſtaſius *presbyter* qui Romæ cauſam Honorii Papæ ſciſcitatus eſt, de quo S. Maximus Confeſſor T. 2 p. 132.

Anaſtaſius presbyter de qvo Jo. Moſchus in prato c. 48. 49.

Anaſtaſius presbyter tituli Anaſtaſiæ qui interfuit Concilio Rom. A. 495. 499.

Anaſtaſius *prior* monaſterii Romanorum CPoli, ſubſcripſit Synodo ſub Menna A. 536.

Anastasius *Protospatharius*, ad quem Theodori Studitæ Epistola.

Anastasius *Rachlenorum* sive *A*rachlenorum in Phœnicia maritima Episcopus interfuit Concilio CPol. generali qvinto, A. 553.

Anastasius I. Episcopus Romanus ab A. 398. ad 401. de quo Henschenius ad 27. April. T. 3. p. 491. seqq. & Tillemontius T. XII. memor. Ex Epistolis tribus qvæ sub ejus nomine in Conciliorum tomis leguntur genuina est illa *ad Joannem Hierosol.* quam habes etiam inter Hieronymi Epistolas & Jo. Garnerii notis illustratam T. 1. Opp. Marii Mercatoris p. 109. seq. De suppositis ei Epistolis Blondellus in pseudo-Isidoro p. 557. seq.

Anastasius II. Episcopus Rom. ab A. 496. ad 498. cujus fragmenta Epistolæ ad Ursicinum dat Baluzius in nova collect. Concilior. p. 1457. & Harduinus T. 2. Concil. p. 951. apud qvem p. 947. etiam legitur Epistola *A*nastasii Papæ *ad Anastasium* Imp. Non alteram *ad Clodoveum* Francorum Regem qua ei Christianam fidem exordio Pontificatus sui susceptam gratulatus est, omisit. Eam dedere Diacherius T. V. spicileg. p. 582. & *L*abbeus T. IV. Concil. p. 1282. Carolus le Cointe T. 1. Annal. Ecclesiast. Francor. &c. *Libros de Trinitate*, & alios quos Platina è Gvilelmo Bibliothecario commemorat, nemo hactenus in lucem protulit.

Anastasius III. Episcopus Rom. ab *A*. 912. ad 914. cujus Epitaphium habet Baronius ad A. 912. 1. *Vatis Anastasii reqviescunt membra sepulchro* &c.

Anastasius IV. Episcopus Rom. A. 1153. & 1154. cujus Epistolæ IX. in Conciliis *L*abbei T. X. p. 1132. & decima ad Episcopos & Abbates provinciæ Burdegalensis (quam Baluzius ad Marcam de concordia sacerdotii & imperii vulgaverat) p. 1851. Eædem Epistolæ decem apud Harduinum T. VI. parte 2. p. 1323. qui alias duas, alteram ad Archi-Episcopum Bracarensem, & alteram ad Hyacinthum Cardinalem quærere jussit apud Odoricum Raynaldum ad A. MCCXXXIX. n. 54. seq. ubi male in margine Raynaldi notatur Anastasius II. pro IV.

Anastasius *Senogalliensis* in Ducatu Urbinate *E*piscopus subscripsit Pauli I. Papæ constituto A. 761.

Anastasius *Tabiensis* sive *Taviensis*, Ταβίας in Galatia Episcopus, vicem gerens Metropolitani Dorothei Ancyræ, adfuit Concilio CPol. A. 553.

Anastasius *Tenedi* insulæ in Cycladibus Episcopus interfuit Concilio Ephesino A. 431. & Conciliabulo A. 449.

Anastasius *Theotocianorum* Episcopus, supra, Apolloniadis.

Anastasius *Tiberiopolitanus* in *P*hrygia *P*acatiana Episcopus interfuit Synodo CPol. A. 680.

Ana-

Anastasius *Tiburtinus* (Tivoli) in Campania Romana Episcopus interfuit Concilio Romano A. 595. & alius A. 721.
Anastasius *Ticini* in ducatu Mediolanensi Episcopus interfuit Romano Concilio celebrato A. 680.
Anastasius *Trium Tabernarum* in Latio Episcopus interfuit Concilio Rom. A. 853.
Anastasius *Tripoleos* in Lydia Episcopus interfuit Synodo generali septimæ sive Nicænæ secundæ A. 787.
Anastasius *Tudensis* in Gallæcia Hispaniæ provincia Episcopus Toletanæ interfuit Synodo A. 633.
Anastasius *Tyræi* in Pisidia Episcopus interfuit Synodo Photianæ A. 879.
Anastasius *Ungrorum* sive Hungarorum Archiepiscopus A. 1007. subscripsit diplomati Johannis Papæ XVII. qvod in vita S. Henrici edidit Gretserus & è Gretsero Harduinus T. VI. Concil. p. 770.
De S. Anastasia utraque Romana dixi supra p. 53. Et de Anastasia Diaconissa & Anastasia Consulis conjuge p. 340. in Anastasio Diacono.

CAP. XXXVI.
De SEVERO Antiocheno, OLYMPIODORO Alex. & Zacharia Scholastico.

Severus Antiochenus 1. *Ejus scripta.* 2. *alii Severi.* 3. *Olympiodorus Alex.* 4. *Olympiodori alii.* 5. *Index scriptorum in Olympiodori commentariis ad Meteora laudatorum.* 6. *Zacharias Scholasticus.* 7.

I.

SEVERUS *Sozopolitanus* in Pisidia, ex causidico Berytensi Monachus ac post Flavianum A. C. 513. Episcopus *Antiochenus*, sed qvoniam Synodo Chalcedonensi adversabatur ob Eutychianam hæresin depositus primo anno Justini Imp. (CHRISTI 519. Antiocheno 567.) successorem nactus *Paulum* & hoc defuncto Euphrasium. Deinde edicto Justiniani iterum condemnatus, contra Aphthartodocetas ita depugnavit, ut caput daret contrariæ hæresi qvæ ab ipso dicta est Severianorum sive corrupticolarum de qva videndus Damascenus c. 84. & è recentioribus Natalis Alex. Sec. VI p. 400. & Garnerius ad Liberatum p. 140. Vita Severi hujus qvam olim legit Evagrius III. 33.

33. & Liberatus cap. 19. breviarii, intercidit. Interciderunt & Acta Synodi adverſus eum celebratæ CPoli *A.* 518. ſub Joanne Patriarcha, de qua mentio in Actione V. Concilii ſub Menna A 536. Ex ſcriptis Severi ipſius quæ olim extitere quam plurima, ſola fere ad nos fragmenta pervenerunt.

II. Severi Antiocheni ſcripta.

Commentarii in Jobum, Matthæum, Lucam, Joannem, & alios *S. Scripturæ libros*, è quibus plura fragmenta paſſim in Catenis Græcorum Patrum editis atque ineditis leguntur jam ſub *Severi*, jam ſub *Antiocheni*, jam ut apud Thomam Aquinatem ſub *Græci*, jam ſub *Severiani* nomine. Etiam in Catena Corderiana ad Lucæ VII. 38. pro *Servio* ex MS. Mazariniano *Severum* reponendum monet Combefiſius in Bibl. Concionatoria, in qva ex iisdem plura produxit Latine, nihil in illis hæretici obſervaſſe ſe teſtatus, quoniam nimirum Catenarum collectores heterodoxa de induſtria omiſerunt, ut Catenæ in Joannem auctor feciſſe ſe diſertis verbis profeſſus fuit, qvam eandem cautionem etiam adhibuere in aliis, ut Apolinario, Theodoro Mopſveſteno, & Origene, Euſebio, Theodoro Heracleenſi, Diodoro Tarſenſi &c.

Severi Πῶς νοητέον τὴν τοῦ Κυρίου τριήμερον ταφήν, *de concordantia Evangeliſtarum circa ea quæ in ſepulchro Domini contigerunt*, MS. in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio III. p. 44. Integrum Græce & Latine ex Codice Bibl. Coislinianæ exhibet celeberrimus Montfauconus in Catalogo Codicum illius Bibl. p. 68-75. Confer Anaſtaſii Sinaitæ quæſtionem 152.

Λόγοι ſive ſermones qvam plurimi, ex quibus fragmenta in MSS. Bibl. Coislinianæ ἀπὸ λόγου ιδ. ιε. &c. usque ad ρξ' ſive 160. Etiam in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. 1. p. 438. ἀπὸ λόγου ξβ'. Vide Eruditiſſ. Montfauconi Bibl. Coislinianam, p. 53. & p. 61, ubi ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸ Φωτιστήριον, *in Baptiſmum*, εἰρημένου.

Ἐκ τῶν ἐνθρονιαστικῶν αὐτοῦ λόγων εἰς τὴν τῶν νηστειῶν τεσσαρακοστήν. *Ex ejus inauguralibus ſermonibus, in S. Quadrageſimam*, dictus in paraſceve eam præcedente, in Caſſiani Eccleſia. Incipit: Νέμος ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν σωματικῶν παλαισμάτων. Fragmentum in Damaſceno V. C. Mich. Lequien T. 1. p. 504.

Ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸ τρισάγιον καὶ τὸν Εὐαγγελισμόν, fragmentum MS. apud eundem virum doctiſſimum.

Ἀπο-

Ἀπολογητικὰ plures in Codicibus Coislinianis memorantur, nisi, ut eruditis. Montfauconus verisimiliter conjicit, pro ἀπολογητικῶ κβ legendum ἀπὸ λόγῳ κβ, & sic ρϛ'. ο. ρβ. Apologeticum Severi etiam citari in Catena Regia Paris. ad Cantica S. Scripturæ testatur Combefisius.

Προσφωνητικὲς λεχθεὶς ἐν Δάφνῃ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας Εὐφημίας. citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. T. VI. Labbei p. 316.

Κατὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Γραμματικοῦ τοῦ Καισαρέως. *Contra Joannem Cæsareensem, Grammaticum* citatur λόγ૭ γ'. κεφάλ. ιζ. Hujus Joannis Apologia Synodi Chalcedonensis contra Timotheum memoratur in Anastasii Hodego p. 90. & 96. Severi contra Johannem, in Catena ad Cantica S. Scripturæ, & in Actis Synodi Lateranensis A. 649. habitæ. *Joannis Scythopolitani* Episcopi ἐκ τοῦ λόγου ἢ κατὰ Σεβήρου αἱρετικοῦ κεφ. γ'. citatur in Synodo Lateranensi A. 649. T. VI. Labbei p. 308. *Nicias* Monachus contra Severum apud Photium Cod. 50. *Eulogius Alex.* contra Timotheum, Severum & Theodosium. id. Cod. 225. seq.

Κατὰ κωδικίλλων Ἀλεξάνδρου συντάγματα. *Libri adversus codicillos Alexandri.* citatur in Catena inedita Bibl. Coislinianæ ad Octateuchum.

Περὶ τῶν δύο φύσεων *de duabus naturis* liber octavus citatur in collectione testimoniorum sub Joannis Damasceni nomine.

Φιλαληθὴς *contra Synodum Chalcedonensem*, citatur ab Anastasio in Hodego p. 94. 96.

Apologia τοῦ φιλαληθοῦς. Vide Montfauconi Bibl. Coislinianam p. 54. & Labbei conspectum Operum Jo. Damasceni p. 54.

Ἀποκρίσεις πρὸς Εὐπράξιον κουβικουλάριον. *Ad Eupraxium Cubicularium responsiones.* Montfaucon. p. 68. & Lambec. III. p. 43.

Σύνταγμα κατὰ τῆς διαθήκης Λαμπετίου. *adversus Lampetii Massaliani testamentum.* Photius Cod. 62.

Κατὰ τῶν προσθηκῶν Ἰουλιανοῦ σύγγραμμα, *scriptum adversus Juliani* (Halicarnassei) *additamenta.* in Catena ad Jeremiam Ghisleriana T. 2. p. 759. Plura etiam fragmenta in Codicibus Coislinianis ἐκ τῶν πρὸς Ἰουλιανὸν συγγραμμάτων.

Κατὰ Φιλικισσίμου *contra Felicissimum* citatur λόγ૭ δ', κεφάλ. ζ'.

Ὅτι ἀπαθὴς ὁ λόγ૭. MS. apud V. C. Michaëlem le Quien.

Ὑπακοὴ εἰς τοὺς μάρτυρας. *in martyres.* Vide Montfauconi Bibl. Coislin. p. 44. & 54.

Σύνταγμα εἰς τὸ, ἅγι૭ ὁ θεός. *in illud: Sanctus DEus.*

Διάλογος πρὸς Ἀναστάσιον. *Adversus Anastasium dialagus.*

βιβλίον τῶν ὑποσημειωθέντων ἰδιοχείρως διαφόρων κεφαλαίων. Ὑποσημείωσις δευτέρα, in Damasceno novæ edit. T. 1. p. 505. Incipit: ὅτι δεῖ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀδιαλείπτως νηστεύειν.

Epistolas Severi *Synodicas* quibus Chalcedonensi Synodo anathema dixit, memorat Evagrius III. 33. 34. nec minus ἐνθρονιστικὰς sive sub auspicium Episcopatus sui scriptas, nec non rescriptas singulis Patriarchis responsorias IV. 4. & Liberatus c. 19. breviarii. Quamplurium aliarum Epistolarum fragmenta in Codicibus MSS. Coislinianis, ut docet Eruditiss. Montfauconus p. 55. seq. & 44.

ad Ammonium. Ad Ammonium Presbyterum. Ad Ammonium Scholasticum. Ad Ammonium & Petrum.

ad Anastasiam ὑπάτισσαν Sive Consulis uxorem. Ad Anastasiam Diaconissam.

ad Anastasium Consulem (A. C. 517.) Ad Anastasium Diaconum.

ad Andronicum Cœnobiarcham.

ad Photium & Andream.

ad Anthimum (CPol. Episcopum, hæreticum Monophysitam) Synodica Epistola Incipit: τῶν πρὸς τὴν σὴν Θεοφιλίαν. Citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. Actione V. & in Synodo CPol. A. 680. Actione X. Hujus Anthimi ad Theodosium, & Theodosii ad Anthimum & Severum memorat Evagrius IV. 11.

Ad Cives Antiochenos. Evagr. IV. 4.

ad Antonium Episcopum.

ad Archimandritas.

ad Auxonem.

ad Berícianum, πρὸς Βερικιανόν.

ad Bostrenos.

ad Cæsariam.

ad Cæsarium.

ad Comites. Vide Montfauconi Bibl. Coislinianam p, 56. & 138.

ad Constantinum. Ad Constantinum Episcopum. Ad Constantinum ἀποὐπάτων, sive exconsulem.

ad Didymum ἐρωτήσαντα εἰ χρὴ τῶν γεγηρακότων πρεσβυτέρων ἀφαιρῆσαι τὰς σιτήσεις καὶ παραχεθῆναι ἄλλοις τοῖς δυναμένοις ἀντ' αὐτῶν λειτουργεῖν. *num oporteat presbyteris senibus annonas adimere & conferre aliis qui munia sacra obire possunt,*

ad

ad Edeſſenos. πρὸς Αἰδισηνὰς. al. πρὸς Ἐδηνὰς.
ad Eleuſinium citatur in actis Synodi Lateranenſis A. 649. Meminit & Liberatus c. 19. breviarii.
Ad Epiſcopos. Ad Epiſcopos ἑορταστικὴ, δείκνυσιν ὅτι τύπος ἦν τῶν μελλόντων κατὰ ἑορτὴν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων γίνεσθαι, τὰ ὑπὸ τοῦ Δαβὶδ πεπραγμένα, *Epiſtola feſtalis, oſtendens ea quæ à Davide geſta ſunt, figuram eſſe eorum quæ ſummi Sacerdotes in feſtis facturi erant.*
ad Euphemium Conſulem.
ad Eutychium Epiſcopum. Liberatus c. 19. breviarii.
ad Flavianum Epicopum. id.
ad Heraclianum.
ad Joannem Ducem (ἡγούμενον) Epiſtolæ III. Ad Joannem tribuum citatur in Catena ad Cantica *S.* Scripturæ. *A*d Joannem militem.
ad Joannem Epiſcopum *A*lexandrinum, (hæreticum Monophyſitam.) Citatur in Concilio Lateranenſi A. 649. actione V. T. VI. Labbei p. 319.
ad Iſidorum Comitem.
ad Julianum *E*piſcopum (Boſtrenſem.)
ad Juſtinianum Imp. & Theodoram *A*uguſtam. Evagr. IV. 11. Nicephor. XVII. 8.
ad Leontium Chartularium.
ad Magnam citatur in Catena Regia Pariſ. ad Cantica S. Scripturæ & in Codicibus Coiſlinianis.
ad Marinum Epiſcopum. *A*d Sergium & Marinum. πρὸς Σέργιον καὶ Μαρίωνα ἐπισκόπους in Catena Ghiſleriana ad Jeremiam T. I. p. 414.
ad Maronem Epiſcopum. *A*d Maronam liberat. cap. 19. breviar.
ad Metram πρωτεύοντα.
ad Miſaëlem Diaconum. Ad Miſaëlem cubicularium.
ad Monachos. πρὸς μονάζοντας. in Catena ad Jeremiam T. 3. p. 20. 21. Ad *M*onachos qui in monaſterio Iſaaci. πρὸς τοὺς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἰσαάκου.
ad Nephalium Anaſtaſius in Hodego p. 92. 100. 322. 326. De hoc Nephalio vide Evagrium III. 33.
ad Niciam Epiſcopum.
ad Oecumenium. Citatur in Actis Synodi Lateranenſis *A*. 649. T. VI. Labbei p. 316. Ad Occumenium Comitem Epiſtola II. quæ incipit: ἔστι καὶ ἡμῖν ἐκ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς. in Actis Synodi CPol.

 A. 680.

A. 680. Tomo VI. Labbei p. 834. Ad Oecumenium Scholasticum Isauriæ. Liberatus c. 19.

ad Orthodoxos Constantinopolitanos.

ad *Paulum* diaconum Persam (hæreticum Nestorianum) citatur in actis Synodi Lateranensis A. 649. in quibus etiam ejusdem *Pauli* fragmenta. & in Actis Synodi C*Pol.* *A.* 680. Incipit: τὸν μὲν Ἀπόστολον Παῦλον.

ad Ammonium & Petrum. Ad Petrum Monachum.

ad Phream & Eupraxium Cubicularium.

ad Photium. Ad Photium & Andream. Ad Photium πρεσβύτερον.

ad Probum.

ad Prosdocium *M*edicum.

ad Sergium, in Catena ad Jeremiam T. 2. p. 477. ad Sergium Patriarcham. ad Sergium Episcopum. ad Sergium & Marinum. ad *S*ergium Grammaticum tres Epistolæ. Ex una fragmentum in Actis Synodi Lateranens. A. 649.

ad *S*implicium. Anastasius in Hodego p. 322.

ad Solonem Episcopum, contra *E*vchitas. Incipit; ἦλθεν εἰς τὴν ἐμὴν μετριότητα.

ad Soterichum Episcopum. Evagr. III. 44.

ad Theodorum Archiepiscopum, in Catena ad Jeremiam T. 1. p. 83.

ad Theodosium Alexandrinum. Citatur in Actis Synodi *Lateranens.* A. 649. & CPol. A. 680. meminit & Evagrius IV. 11.

ad Thomam *E*piscopum Germaniciæ. Vide Montfauconi Bibl. Coislin. p. 68.

ad Timotheum Archiepiscopum Alexandrinum.

Si *A*bulpharajum audimus, Severus non longe abfuit à Catholica Synodi Chalcedonensis sententia. Ita enim ille p. 148. Historiæ Dynastiar. *Hoc tempore* (Anastasii Imp.) *innotuit* Severus *Patriarcha Antiochenus, qui libros multos composuit ad adstruendum sententiam de natura una è naturis duabus divina & humana sine mixtione, confusione aut corruptione, verum ita ut eo quo fuerant modo manerent, sicut natura hominis duabus naturis animæ & corporis constat, & corpus duabus naturis materiæ & formæ, ita ut nec anima in corpus mutetur, nec materia in formam vel contra.*

Librum de ritibus Baptismi & sacræ Synaxis apud Syros Christianos receptis, è Syriaco Latine vertit & utraque lingua vulgavit *Gvido Fabricius* Boderianus, *A*ntwerp. 1572. 4. tributum D. *Severo*, *Alexandrino quondam*

dam Patriarchæ. Sed in Codice Guidonis Syriaco auctor tantum *Mar. Severus Patriarcha* nuncupatur. Et *Male*, inquit Rich. Simon ad Gabrielem Philadelphiensem p. 290. *ritus ille in editis exemplaribus tribuitur Severo Patriarchæ Alexandrino. Codex MStus quem consului, præfert nomen Severi Patriarchæ Antiocheni, & in multis ab edito discrepat. Asservatur in Bibliotheca C. V. Claudii Hardy.*

III. Severi alii.

Severus *Alexandrinus*, Jacobita, sæculo decimo declinante Asmonæorum Episcopus cujus meminit Elmacinus III. Hist. Saracen. p. 306. Ex ejus historia Patriarcharum Alexandrinorum Arabice scripta & adhuc inedita afferunt plura Abraham Ecchellensis parte 1. Eutychii vindicati, Bartholomæus Herbelotus in Bibl. Orientali & Eusebius Renaudotus in Historia Patriarcharum Alexandrinorum. Scripsit & adversus Eutychii, cujus æqualis fuit, annales teste eodem Ecchellensi, qui narrat opus illud Severi MS. exstare in Vaticana Bibl.

Sub Severi Alexandrini Patriarchæ nomine Gvido Fabricius Boderianus Antwerp p. 1572. 4. Syriace & Latine vulgavit librum de ritibus baptismi & sacræ Synaxis apud Syros receptis: verum is, ut jam notavi, Antiochenum potius qvam Alexandrinum Episcopum habet auctorem.

Arrianus Severus JCtus, auctor librorum de interdictis.

Severus Cabulensis in Thracia Episcopus Arianus, qui subscripsit decreto Synodi Sardicensis Orientalium A. 347. Omitto alios Severos Episcopos quorum in subscriptionibus Conciliorum mentio occurrit.

Severus *prætor Asiæ*, temporibus Imp. Antonini Philosophi, memoratus Aristidi Rhetori T. 1. p. 572. 600. &c.

Severus ad qvem duo Epistolarum volumina scripserat Lactantius teste Hieronymo c. LXXX. de Script. Eccles. & cap. CXI. *Aqvilius Severus* (alii legunt *Attilius*) *in Hispania, de genere illius Severi, ad quem Lactantii duo Epistolarum scribuntur libri.*

Severus *Balearis* insulæ (hodie Minorcæ) Episcopus, cujus Epistolam de Judæorum in illa insula conversione & miraculis per S. Stephani protomartyris reliquias factis vulgavit Baronius ad A. C. 418. n. 49. Vide Nic. Antonii Bibl. veterem Hispan. T. 1. p. 188.

Cæcilius Severus.

C. *Cassius* Severus Parmensis, cujus leguntur nonnulla in catalectis veterum Poëtarum.

Catilius Severus JCtus Hadriani Imp. temporibus.

Gabriel Severus, Metropolita Philadelphienſis A. 1577. qui diu Venetiis vixit & plura ſcripſit pro Græcorum ritu & doctrina, quæ infra commemorandi dabitur locus.

Imperator L. Septimius Severus Pertinax ab A. C. 193. ad 211. & Alexander Severus ab A. 222. ad 235. & Severus Lucanus poſt Majorianum ab A. 461. ad 465. ne dicam de Severo Cæſare qvem Galerius contra Maxentium miſit A. 305. occiſo Ravennæ A. 307.

Severo *Malacitano* in Hiſpania Epiſcopo & A. 584. à Leuvigildo rege Ariano miſſo in exilium & defuncto A. 589. tribuunt nonnulli ſermonem LXXIV. & LXXV. Petri Chryſologi de reſurrectione. Nam quæ memorat Iſidorus Hiſp. c. 30. de Scriptoribus Eccleſ. liber contra Vincentium Epiſc. Cæſaraugustanum Arianum, nec non Annulus ſive libellus de virginitate ad ſororem, nusquam edita ſunt, quod ſciam.

Severus *Milevitanus* in Africa Epiſcopus cujus exſtat Epiſtola ad S. Auguſtinum.

Severus *presbyter* qui interfuit Conciliis Rom. A. 495. & 499.

Severus Epiſcopus *Ravennæ*, de quo Martyrologia & Sanctorum Vitæ 1. Febr. & Tillemontius T. VII. memor. p. 708. ſeq. Omitto alios Severos Martyres, ut Romanum de quo ad 8. Novembr.

Severum virum eruditum ſibi familiarem laudat Martialis XI. 58.

A. Septimius Severus Lyricus poëta, Veſpaſiani clarus temporibus, quem auctorem *Moreti*, inter Virgilii Catalecta ſæpius editi habent Joſeph. Scaliger, Caſpar Barthius, & qui cum notis ad calcem Copæ edidit Jo. Weitzius Francof. 1642. 8.

Severus *Sanctus Endelechius* Aquitanicus Orator & Poëta Chriſtianus, Romæ clarus circa A. C. 376. quo tempore graſſabatur illa lues hominum pariter & boum cujus meminit S. Ambroſius X. in Lucam T. 1. p. 1506. & quam Severus ſingulari carmine choriambico *de mortibus boum* deſcripſit, quod poſt alias editiones, noviſſime Jac. Gronovio curante cum Jo. Weitzii & Wolffgangi Seberi notis editum eſt ſeparatim Lugd. Bat. 1715. 8.

Severus *Sophiſta* Romanus tempore Anthemii Imp. de quo Damaſcius apud Photium Cod. 242. & Svidas in Σεβῆρος.

Severus *Sulpicius* inſignis ſcriptor, de quo dixi in Bibliotheca Latina.

Valerius Severus JCtus temporibus Antonini *Pii*.

IV.

IV. OLYMPIODORUS Diaconus Alexandrinus laudatur ab Anastasio Sinaita libro VII. in Hexaëmeron, ὁ πολὺς τὰ θεῖα Ὀλυμπιόδωρος,* in rebus divinis præclarus Olympiodorus: mox eidem dicitur φιλόσοφος ὁ τὴν Ἀλεξανδρείαν τοῖς λόγοις καταφωτίσας, ὡς τῆς Διάκονος, Philosophus qui Alexandriam suis illustravit libris, ut qui esset ejus Diaconus. ** In ejusdem Anastasii quæstionibus, quæstione XVI. p. 186. affertur locus Ὀλυμπιοδώρου ἐκ τῶν εἰς Ἰώβ, ex Olympiodori commentario in Jobum. Hinc non infra sæculi septimi medium detrudendam Olympiodori ætatem recte colligas, cum Anastasius Sinaita scripserit circa A. 680, ut supra p. 313. & 324. annotavi. Hujus Commentarii in Jobum magna pars servata est in Catena Græcorum Patrum ad Jobum de qua non repetam quæ dixi Volum VII. p. 737. seq. Olympiodori scholia lectu digna in Ecclesiastem Latine ex versione Latina Zenobii Acciajoli Florentini viderunt lucem Paris. 1511. 4. Basil. 1536. 1551. 8. atque in Orthodoxographis & in Bibliothecis Patrum. Eadem Græce & Latine primum edita sunt in auctario Bibl. Patrum Ducæano Paris. 1624. fol. T. II. p. 602. & inde in Bibl. Patrum Morelliana Paris. 1644. 1654. Tomo XIII. In librum Esdræ scripsisse se innuit p. 630. ὡς ἐν τῷ Ἔσδρα ἐσημειωσάμεθα. Ex pluribus scriptoribus collecta esse, vel illud ἄλλως, ἄλλως subinde repetitum docet. Nominetenus tamen scriptor in illis nullus allegatur nisi Symmachus ad cap. 7. & 9. & in margine ad cap. 4. Cyrillus, quod postremum suspicor esse ab interprete. In Jeremiæ Prophetiam & Threnos quam plurima etiam Olympiodori in Catena Patrum ad Jeremiam Ghisleriana habemus, de qua itidem dicere me memini Volumine VII. p. 760. seq.

V. Olympiodori alii.

Olympiodoro usum se testatur Plinius indice libri XII. Historiæ Nat. Jonsius putat fuisse Medicum: Harduinus rerum Alexandri magni scriptorem.

Olympiodorum τὸν τῶν Ἀθηναίων προστατήσαντα citat Laërtius in Diogene Cynico VI. 23.

Olympiodorus Atheniensis insignis ductor militum cujus meminit Plutarchus in Aristide p. 327. Inter Alexidis Comœdias fuit Olympiodorus laudata Laërtio III. 28.

Olympiodorus Theophrasti discipulus. Laërt. V. 57.

Olympiodorus Alexandrinus scriptor Chemicus, quem cum Thebano

* Græce produxit I. E. Grabe T. 2. spicilegii Patrum p. 245.

** Diaconus dicitur etiam in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. I. p. 377.

bano Historico eundem plerique faciunt. Vide Lambecium VI. p. 181. seq. Chemicum ejus scriptum integrum producere animus est infra libro VI.

Olympiodorus Alexandrinus Philosophus Peripateticus quem audivit Proclus teste Marino in *Procli* vita cap. 9. Καὶ φοιτᾷ μὲν ἐπὶ λόγοις Ἀριστοτελικοῖς παρ' Ὀλυμπιόδωρον φιλόσοφον ὃ κλέος εὐρύ. Eodem loco Marinus & è Marino Svidas in Ὀλυμπιόδωρος filiæ meminit quam Proclo nuptui collocare voluit Olympiodorus Pater. Obiit *Proclus* A. C. 485.

Olympiodorus junior itidem Alexandrinus, prioris fortasse nepos, cujus sunt commentarii quos habemus *in Aristotelis quatuor libris Meteorologicon*, distributos in πράξεις sive lectiones (να) LI. editosque Græce cum Fed. Turrisani præfatione ad Cardinalem Herculem Gonzagam, Venet. apud Aldi filios. 1551. fol. ante Jo. Philoponum in 1. Meteorologicon. Et Latine Jo. Baptista Camotio interprete Venet. 1551. 1567. fol. Cometæ ætate sua conspecti anno Diocletiani σπα'. 281. (CHRISTI 565.) meminit lib. 1. p. 12. b. Alexandriæ suæ p. 37. b. ὥσπερ ἡ ἡμετέρα πόλις, ἡ Ἀλεξάνδρεια λέγω, κενόσμηται. Cæterum in Latina versione p. 10. post v. 25. ante verba *Ad hunc igitur modum*, desideratur Græcæ editionis totum folium sextum & multa alia turbata, ut praxis sexta & septima (quæ incipit à verbis p. 22. b. *Postea quam de rebus iis*) confusæ in unum, pro octavâ septima numerata. Πράξεις XI. XII. XIII. etiam in Græco desunt. & cum πράξει XXII. numeri etiam in Græcis confusi & omissi usque ad XXXIII.

VI. Index scriptorum in Olympiodori Commentariis ad Meteorol. memoratorum.

Numeri, πράξεις sive lectiones denotant.

ὁ Ἀφρο

Diversus ut videtur ab his omnibus est Olympiodorus Platonicus, cujus exstant commentaria in varios *Platonis* libros, sed adhuc inedita omnia, *in Alcibiadem priorem*, *in Gorgiam*, *in Phædonem* & *Philebum*, qvæ omnia Græce supersunt MSta vel in unica Bibl. Cæsarea. Pleraqve etiam ex legato Holsteniano in Bibl. publica hujus Urbis Hamburgensis, ne de aliis Italiæ, Angliæ, Galliæ & Germaniæ etiam nostræ dicam. Sola ex πράξει prima in Alcibiadem priorem excerpta lucem vidit

vidit *Vita Platonis*, qvæ (lecta pridem Bessarioni 1. contra calumniatorem Platonis c. 3.) cum *Jacobi Windeti* versione & notis subjicitur notis virorum doctorum in Laërtium, Tomo secundo editionis Wetstenianæ p. 582-588. sed ibi male tribuitur Olympiodoro qvem Thebanum Photius appellat, quique Historiam suam Theodoro juniori incripsit, defuncto A. 450. Nam in hac Vita citatur Proclus, in commentariis vero ad Platonem ex quibus ut dixi excerpta est ista vita, etiam longe junior Damascius qui Procli discipulos auscultavit. Commentarii *in Phædonem* ἀπόγραφον Græcum nactus sum è sectione Bibliothecæ Gudianæ, in qvo ab Olympiodori discipulis ex ejus lectionibus adnotata sunt quæ *Platoni* à variis philosophis objectantur, cum singulorum resolutione & ad ea responsione. Titulus est: περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἐναντίων λόγου διατάξεως τοῦ ἡμετέρου καθηγεμόνος Ὀλυμπιοδώρου. In illo præter *Plotinum*, Jamblichum, Syrianum, sæpius etiam laudatur *Proclus*, & ὁ ἐξηγητής atqve Olympiodorus ipse, ὁ ἡμέτερος καθηγεμών. Memorabilia in primis in hoc commentario quæ afferuntur ἐκ τοῦ χαιρωνέως sive ex *Plutarcho*, & *Stratonis* Lampsaceni dubia quæ *Platonicæ* de reminiscentia animarum sententiæ, & aliis quibusdam ejus dogmatibus opposuit. Olympiodorus in *Phædonem Platonis* citatur à Casaubono contra Baron. & in notis ad *Persium* atque alibi.

Olympiodorus, Hippodromi Sophistæ pater, qvem alendis equis Thessalos omnes anteivisse scribit *Philostratus* II. 27. de Sophistis.

Olympiodorus Ægyptius Thebanus, Ethnicus librorum XXII. Historiæ ad Theodosium juniorem (ab A. C. 407. ad 425.) scriptor, qvorum argumenta refert *Photius* Cod. 80. ipsum enim opus intercidit. Hunc ipsum putabat Jonsius lib. 3. c. 18. de scriptoribus Hist. *Philosoph.* esse Olympiodorum cui Hierocles librum de Providentia & fato dicaverat, judicemque eum constituerat disceptationis suæ, καὶ αὐτὸν ἔχοντα τοῦ φιλοσοφεῖν ἔρωτα, οὐ μὴν οὐδὲ τῆς πολιτικῆς σοφίας ἄπειρον. Idem Phot. Cod. 214.

Olympiodorus tibicen, Epaminondæ magister, teste Aristoxeno apud Athenæum lib. IV.

VII. ZACHARIAS Scholasticus, (non diversus fortassis à Zacharia Rhetore, cujus *Historiam Ecclesiasticam* ab auspiciis Imperii Marciani usque ad Anastasium sive ab A. C. 450. ad 491. sed ἐμπαθῶς nec sine partium

Neſtorianorum ſtudio ſcriptum memorant Evagrius atqve Nicephorus: †) *P*hiloſophiæ operam dedit Alexandriæ, atqve deinde Beryti jus Civile excoluit, factus interjecto tempore *E*piſcopus Mytilenes, Lesbi inſulæ metropolis, ſicut habetur in titulo libri ejus: *Ζαχαρίου σχολαστικοῦ Χριστιανοῦ τοῦ γενομένου μετὰ ταῦτα Ἐπισκόπου Μιτυλήνης.* Non interfuit Concilio qvinto CPol. A. 553. ut poſt Caniſium, & Poſſevinum tradunt Aubertus Miræus in auctario de ſcriptoribus Eccleſ. p. 28. Oudinus p. 127. Tillemontius T. IV. memor. p. 408. Elias du Pin, aliiqve: nam in illo Concilio jam ſucceſſoris ejus Palladii, Epiſcopi Metropolitani mentio cujus vicem agebat Joannes *E*piſcopus Cucuſenorum Civitatis. * Sed præſens adfuit in Concilio CPol. quod celebratum eſt ſub Menna A. 536. in cujus Actis plus ſimplici vice hic Zacharias, metropolita Mytilenæus memoratur. Ex ejus ſcriptis ad nos pervenere:

1. *Ἀμμώνιος Ammonius* ſive Dialogus cum quodam *A*mmonii Alexandrini Philoſophi diſcipulo, qui ſtudii Legum cauſa Berytum ſe contulerat, & *A*mmonii ſententiam de mundi æternitate propugnabat. *Ὅτι οὐ συναΐδιος τῷ Θεῷ ὁ κόσμος, ἀλλὰ δημιούργημα αὐτοῦ τυγχάνει. Quod mundus non ſit DEO coæternus, ſed ejus opificium.* In hoc dialogo exponit Zacharias quæ de eodem argumento diſputaverat Alexandriæ cum *Ammonio* illo Procli diſcipulo, & *Geſſio* Jatroſophiſta ſive Medicæ artis doctore. ** Mentio etiam in hoc dialogo p. 333. *Euſtathii* Epiſcopi *Berytii*, qui Synodo *E*pheſinæ A. 449. & Chalcedonenſi A. 451. interfuit. *P*ythagoram & Platonem p. 341. notat fabulam de metempſychoſi accepiſſe ab Ægyptiis. Mundum hunc viſibilem, poſt res in viſibiles *μετὰ τὴν τῶν ὄντων δημιουργίαν* productum contendit p. 362. Hujus Dialogi Latina verſio à *Gentiano Herveto* concinnata, mihiqve nunquam viſa, traditur in Catalogo Bibl. Barberinæ vidiſſe lucem Venetiis A. 1556. Alia *Gilberto Genebrardo* auctore ſæpius prodiit in Bibliothecis *P*atrum, etiam in noviſſima Lugdunenſi T. IX. p. 759. Sed & idem libellus editus fuit Græce & Latine cum verſione & notis

† Evagrius II. 2. III. 5. 6. 7. 18. Niceph. XVI. 5. 6. 9. &c. Hujus Zachariæ Rhetoris hiſtoriam adhuc recentibus temporibus ſervatam CPoli ex Conſtant. Varini & Joannis Suzi Catalogis librorum MSS. annotavit Antonius Verderius. Nemo tamen quod ſciam hactenus qui eam viderit, nedum in lucem protulerit.

* Europe Savante A. 1718. Aout p. 233. 234.

** p. 339. *τῶν Φοιτητῶν (τοῦ Ἀμμωνίου) ὁ κορυφαιότατος Γέσσιος, ὃς νῦν αὐχεῖ τὴν Ἱπποκράτους τοῦ Κῴου καὶ Γαληνοῦ τοῦ ἐκ Περγάμου σοφίαν, καὶ τῶν ἰατρικὴν φιλοσοφούντων διδάσκαλος περὶ τὸν Νεῖλον προκάθηται.*

notis *Joannis Tarini* ad calcem Philocaliæ Origenis, Parif. 1619. 4. Cum ejusdem Tarini (non Turriani, ut in Cavei Hift. litteraria fcriptor. Ecclef. excufum) verfione notisque & notis *Cafp. Barthii* Lipfiæ 1654. 4. poft Æneæ Gazæi Theophraftum, five dialogum de animarum immortalitate: Fallitur enim Gefnerus, Simlerusqve qui Zachariæ Theophraftum tribuunt. Exftat præterea Zachariæ Ammonius Græce & Latine cum verfione Genebrardi & *Frontonis Ducæi* notis in Tomo priore auctarii Bibl. Patrum Parif. 1624. p. 331. & in Bibliotheca Patrum Morelliana A. 1644. 1654. Tomo XI. (notis Ducæi rejectis ad calcem Tomi XIII.)

2. *Difputatio contra ea qvæ de duobus principiis à* Manichæo *qvodam fcripta & projecta in viam publicam reperit, Juftiniano Imperatore.* Scriptum breve unius paginæ, quod exftat Latine ex *Francifci Turriani* verfione in Henrici Canifii Antiquis Lect. T. V. p. 143. Ingolftad. 1604. 4. & in Bibliothecis Patrum Colon. 1618. T. VI. & Parif. 1644. 1654. T. IV. parte 2. & *Lugd.* T. IX. p. 794. Græce *MS.* Romæ in Collegio Jefuitarum.

3. Inter eos qvi *Ariftotelem* commentariis illuftrarunt, Zacharias refertur in Codice Bibl. Coislinianæ de quo Clariff. Montfauconus p. 598.

Zachariæ qvidam alii.

Zacharias Hierofolymitanus Patriarcha cujus *Epiftola de abductione fua in Perfidem* (A. C. 614.) Latine verfa exftat in Bibliotheca *Patrum* T. XII. edit *Lugd.* p. 984.

Zacharias Papa *Romanus* ab A. 741. ad 752. de qvo Acta Sanctorum XV. Martii, T. 2. p. 406. feq. Exftat ejus *Græca verfio dialogorum Gregorii Magni*, in editione Operum Gregorii Rom. 1590. & (fuppletis ex Canifii Antiquar. Lect. T. 3. p. 24. fex & dimidio qvæ in priore deerant libri tertii capitibus) Parif. 1640. & in noviffima, qvæ Benedictinorum cum lucem vidit, ibid. 1705. Tomo II. Aliorum Gregorii fcriptorum verfiones Græcæ ab eodem Zacharia concinnatæ (qvas olim legit Photius *Cod.* 252.) interciderunt.

Zacharias Monachus Præmonftratenfis * apud S. Martinum Laudunenfem & Chryfopolitanus *Epifcopus* circa A. 1157. clarus Latine fcripfit *Commentarium* non contemnendum *in Concordiam Evangelicam* five Monoteffarum Græci fcriptoris Ammonii Alex. libris IV qui ex veteri editione Colonienfi 1535. fol. recufus exftat in Bibliotheca Patrum Colon. Tomo XII. parte 1. & Lugd. T. XIX.

* Vide Alberici, monachi trium fontium Chronicon in illuftris *Leibnitii* acceffionibus Hiftoricis editum ad A. 1157. cujus locum Caveus ante me obfervavit.

Zacharias Scordilius Μαραφαρᾶ, Cretensis, Vicarius Patriarchæ CPol. cujus περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν συνοπτικὴ συλλογὴ ἐκ διαφόρων, *de gradibus cognationis synoptica collectio* lucem vidit Græce Venet. 1588 8. Idem fortasse Zacharias sacerdos Cretensis cujus responsiones duodecim pro Græcis ad interrogationes Claudii Gvisii, Cardinalis Lotharingiæ exstant Græce MS. in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium V. p. 239.

Zacharias Gerganus auctor Χριστιανικῆς κατηχήσεως Romanis oppositæ & in decem libros distributæ, quam oppugnandam in se suscepit Jo. Matthæus Caryophilus, Archiepiscopus Iconiensis. Hic Urbano VIII. inscripsit & Græce ac Latine Rom. 1631. 4. edidit ἔλεγχον τῆς ψευδοχριστιανικῆς κατηχήσεως Ζαχαρίου τοῦ Γεργανοῦ ἀπὸ τὴν Ἄρτην, in quo Zachariam sexcentis onerat conviciis, & LXX blasphemiarum reum peragere nititur, qvod in qvibusdam D. Luthero nostro accedere potius (hoc est ipsi p. 327. Λατρολάτρης esse) qvam Pontificiis placitis assentiri maluit.

CAP. XXXVII.

De JOHANNE PHILOPONO Grammatico.

Joannis Philoponi ætas & vita. 1. *alii Joannes Grammatici.* 2. *Ejus libri VII. in Hexaëmeron* 3. *Index scriptorum in illis laudatorum. ibid. Disputatio de paschate.* 4. *Contra Proclum de æternitate Mundi.* 5. *in Porphyrii Isagogen & scripta varia Aristotelis, commentarii.* 6. *Scripta alia edita.* 7. *inedita & deperdita.* 8.

IOANNES Alexandrinus, Christianus, à multitudine scriptorum miraqve contentione laboris in studiis qvibus animus ejus inqvies pascebatur, PHILOPONI nomen tulit, GRAMMATICUM ipsemet se fuisse professus a) fortasse qvoniam Gram-

a) Grammaticum passim vocat Simplicius in libros de Cœlo, & τῆς Γραμματικῆς βίβλοις προσκείμενον. p. 12. & p. 17. Εἰ γραμματικός ἐστιν ὥσπερ ἑαυτὸν ἐπιγράφει. & p. 17. b. ὁ γραμματικὸν ἑαυτὸν λέγων. & p. 27. b. ὁ γραμματικὸν ἑαυτὸν ἐπιγράφων.

Grammaticam *Alexandriæ* publice docuit. In Philoſophia præceptorem habuit *Ammonium* Hermeæ, cujus pleraqve commentariis Philoponi permixta leguntur. * Ætatem qva ſcripſit ſatis perſpicue tradit Commentario in librum IV. *Phyſicorum*, ubi de tempore diſputare incipit S. 2. *Φαμὲν γὰρ ἐνεστηκέναι νῦν καὶ ἐνιαυτὸν, καὶ μῆνα καὶ ἡμέραν. Ἐνιαυτὸν Διοκλητιανοῦ ἔτος τλγ', μῆνα Παχὼν, ἡμέραν δεκάτην. dicimus præſentem jam eſſe annum, menſem & diem. Annum quidem Diocletiani* 333. b) CHriſti 617.) *menſem Pachon* (Majum) *diem decimam.* Etiam libros in Hexaëmeron dedicavit Sergio qvi A. 610. Thomæ in Archiepiſcopatu CPol. ſucceſſit, defunctus A. 639. Cumqve A. 641. Amrus c) Saracenorum dux cepiſſet Alexandriam, Joannes Philoponus ab eo rogavit ut libros Philoſophicos qvi in Gazophylaciis ſive Bibliothecis regiis reperirentur, ſibi concederet, tulit vero reſponſum hoc injuſſu Caliphæ Omari fieri non poſſe. At Omanus ab Amro conſultus reſpondit: d) *Quod ad libros quorum mentionem feciſti: ſi in illis contineatur quod cum libro Dei* (Alcorano) *conveniat, in libro Dei eſt quod ſufficiat absque illis: quod ſi in illis fuerit, quod libro Dei repugnet, neutiquam eſt illis opus, jube igitur e medio tolli.* Juſſit ergo Amrus diſpergi eos per balnea Alexandriæ, qvibus calefaciendis per ſpatium ſemeſtre conſumti ſunt. Propter placita varia à Catholicis doctrinis abhorrentia male paſſim audit Philoponus, Chalcedonenſis ſynodi dogmatisqve de reſurrectione eorundem corporum oppugnator, e) auctorqve ſectæ Tritheitarum, f) confutatus à Georgio Piſide, g) Nicia, h) aliisqve, & in Concilio CPol. A. 681. i) inter alios hæreticos condemnatus.

II. Alii

* Vide quæ de hoc Ammonio dicta ſunt libro IV. cap. 26.

b) Petrus Petitus Miſcell. Obſervatt. III. 18. p. 191. male ponit annum Diocletiani 233, & CHriſti 576.

c) Vide Simonis Ockely librum Anglice editum: *conqueſt of Syria, Perſia and Ægypt by the Saracens*, Lond 1708. 8.

d) Abulpharajus Hiſtoria Dynaſtiar. p. 114.

e) Phot. Bibl. cod. 21. 22. 23. 55. 75. &c.

f) Nicetas Byz in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. p. 715.

g) vide Nicephorum XVIII. 48. & Nicetam lib. 10. theſauri Orthodoxæ fidei.

h) de hoc infra, p 390 De Theodoſio contra Philoponum Photius Cod. 22.

i) Actione XI. T 3 Harduin. p. 1288. Ἰωάννης ὁ Γραμματικὸς ὁ τὴν ἐπωνυμίαν Φιλόπονος, μᾶλλον δὲ ματαιόπονος, Κόνων τε καὶ Εὐγένιος οἱ τρεῖς τῆς τριθεΐας τρισκατάρατοι πρόμαχοι.

II. Alii Joannes Grammatici.

Joannem Grammaticum à Philopono male diſtinguit V. C. Melchior Leydeckerus diſſ. 2. de Archæologia ſacra §. 11. p. 25. ad calcem Tomi I. de Rep. Hebræorum, notatus eo nomine in memoriis litterariis Trevoltianis A. 1708. p. 620. Fuit tamen præter Philoponum etiam Joannes Grammaticus, *Cæſareenſis* cujus Apologiam pro *Synodo* Chalcedonenſi contra Timotheum memorat Anaſtaſius in Hodego p. 90. & 96. & contra quem ſcripſit Severus Antiochenus, ut p. 345. annotavi: nec non Joannes Grammaticus cujus manu deſcriptum A. C. 925. commentarium Hieroclis in carmina Pythagoræ ſervari in Bibl. Cæſarea teſtatur Lambecius VII. p. 132. Ne dicam de Joanne *Charace*, cujus de Græcis encliticis vocibus ſcriptum exſtat, de Joanne *Galeno* ſive *Pediaſimo*, de Joanne *Tzetza* &c.

Scripta Joannis Philoponi edita.

III. τῶν εἰς τὴν Μωϋσέως κοσμογονίαν ἐξηγητικῶν λόγοι ζ΄. *Commentariorum in Moſaicam Mundi creationem libri VII.* ad *Sergium* CPol. patriarchum quem τῶν ἐν ἀρχιερεῦσι Θεῦ τελέντων μέγιςον ἐγκαλλώπισμα appellat, ejusqve hortatu ſuſcepiſſe ſe hoc opus teſtatur. Prodierunt Græce & Latine cum verſione *Balthaſaris Corderii* S. I. qvi Codicem Bibl. Cæſareæ à Seb. Tegnagelio nactus, illos vulgavit Viennæ Auſtriæ 1630. 4. Non ſatis diligenter ubiqve in Græcis deſcribendis verſatum eſſe editorem teſtatus eſt *Lambecius*, qvi ex eodem Codice novam hujus operis editionem daturum ſe promiſit cum notis in ſupplemento qvod meditabatur Bibliothecæ Patrum. Vide Lambecium lib. 1. p. 138. ſeq. & III. p. 75. Statim in proœmio pro ὐκ ἀν ἐκτῶς qvod Corderius vertit *cum ab externis illis*, legendum ὐκ ἀνεκτῶς, *intolerabili more*: Ut alia doctiſſimo Cotelerio in notis ad monumenta Eccleſiæ Græcæ, aliisqve viris eruditis notata omittam. Inſigne hoc Philoponi opus eſt, Photio pridem lectum & laudatum Cod. 43. & 240. atqve ex ſolo hoc propemodum integram verſionem Aqvilæ, Symmachi & Theodotionis ad primum Geneſeos caput datur colligere, ut videre licet lib. 3. hujus Bibl. cap. 12. atqve in eruditiſſ. Montfauconi Hexaplis Origenianis, incredibili & ſolertiſſimo ſtudio ex omni antiqvitate editorum atqve ineditorum monumentorum erutis & concinnatis. Paſſim in his Philoponi libris laudatur Baſilius k) & adverſus Theodorum Mopſveſtenum defenditur, qvem lib. 1. c. 12. ait πλεῖςα μυθολογεῖν ἐν τοῖς εἰς τὴν Γένε-

σιν

σιν καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ συγγράμμασι. Theodoretum Theodori argumentis libenter uti notat lib. 1. c. 14. & Theodori ὑπερασπιστὴν nuncupat lib. 1. c. 18 & lib. 2. c. 15. citataqve ibidem & lib. 1. c. 16. ejus solutiones εἰς τὰ τῆς παλαιᾶς γραφῆς ἀπορούμενα, quæ adhuc supersunt. De Moysis fide & auctoritate insignis locus lib. 2. cap. 13. Τὸ ἀξιόπιστον δὲ τοῦ προφήτου καὶ παρ᾽ αὐτοῖς τοῖς τῶν Ἑλλήνων σοφοῖς καὶ τοῖς τιμωμένοις ὑπ᾽ αὐτῶν χρηστηρίοις διωμολόγηται, καὶ γὰρ αὐτὸν τηλικούτων τεραστίων ἐργάτην ἐποίησεν ὁ Θεὸς, καὶ τῆς ἐποψίας ἠξίωσε τῆς αὐτοῦ, ὑποφήτην τε θείων νόμων γενέσθαι, καὶ τῆς τῶν μελλόντων προῤῥήσεως πληρωτὴν τε τῶν ὑποσχέσεων κατέστησεν, ὧν τοῖς αὐτοῦ προπάτορσι περὶ τοῦ παντὸς ἔθνους κατεπηγγείλατο, διὰ τούτων πιστὸν τοῖς ἀνθρώποις συνέστησε, τῶν κατὰ θείαν ἐπίπνοιαν ὑπ᾽ αὐτοῦ λεχθήσεσθαι μελλόντων περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως. *Quin & auctoritas fidesque Prophetæ ab ipsis quoque Græcorum sapientibus, celeberrimisque illorum oraculis celebrata fuit. Etenim DEus ipsum tantorum prodigiorum patratorem reddidit, & sui conspectu dignatus est, nec non Legum Divinarum & prædicationis futurorum interpretem & executorem constituit promissionum quæ progenitoribus ejus de universa gente promissæ fuerant, quibus rebus etiam sibi apud homines fidem conciliavit quoad ea quæ ex mente DEI de Mundi origine dicturus erat.* De Salomonis Ecclesiaste lib. 3. c. 10. ἠθικώτερον τῷ Σολομῶντι τὸ βιβλίον οὐ φυσικῶς διεσκεύασται, *liber iste magis ad morum quam ad naturæ rerum vanitatem arguendam compositus est.* Plura in eandem sententiam lib. 7. cap. 3. Aspidis pro patrio Deo ab Ægyptiis cultæ mentio lib. 4. c. 1.

k) Basilium laudat p. 2. 6. 7. 14. 15. 24. 28. 29. 75. 108. 111. 134. 162. 170. 176. Theodorus Mopsvestenus oppugnatur p. 15. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 33. 35. 39. 40. 44. 45. 47. 50. 74 77. 78. 80. 84 85. 90. 91. 95. 113 119. 213. 223. 225. 226. 227. 229. 232. 233. 236. 237. 240. 241. 242. 243. Citantur præterea Anaxagoras 72. Aristoteles 17. 55. 73. 106. 142. 145. 152. 153. 168. 177. 254. ὁ φυσικώτατος. 58. (Physici 72. 164. 253.) ἐν τῷ λάμβδα τῆς μετὰ φυσικὰ πραγματείας 102. 104. Athanasius. 134. Democritus. 72. Dionysius Areopagita ὁ μετὰ φιλοσοφίαν ἄκραν τῇ εὐσεβείᾳ τὸν Ἀθήνησι τῆς ἐκκλησίας θρόνον κοσμήσας. 134. Epistolâ ad Polycarpum Episc. 89. 117. Empedocles. 72. Eusebii Hist. Ecclesiastica. 89. SS. Gregorii (Nazianzenus & Nyssenus) 134. Hipparchus Astronomus 14. 102. Hippocrates 55. Josephi ἀρχαιολογία. 89. Judæorum expositio. 214 Manichæi 61. 75. 276. Origenis & Basilii disputata adversus Genethliacos. 177. 178. Oracula 71. 182. 183. Pappus & Ptolemæus accuratiores Geographi. 153. Phlegon ἐν ταῖς Ὀλυμπιάσιν. 88. 89. 90. 117. 169. Pindarus. 184 Plato 5. 7. 71. 106. 107. 108. 122. 143. 172. 186. 249. 263. 281. Porphyrius libro secundo περὶ τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας. 181. libro tertio. 182. 183. Ptolemæus 14. 102. 103. 104. 105. 153. 154. 155. Theodoretus 29. 32. 35. 39. 76.

IV. *Disputatio de Paschate*, ὅτι τῇ τρεισκαιδεκάτῃ τῆς σελήνης, πρὸ μιᾶς τοῦ νομικοῦ πάσχα τὸ μυστικὸν τοῦ Κυρίου γέγονε δεῖπνον, καὶ ὡς οὐ τὸν ἀμνὸν τότε μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ Χριστός. *Decima tertia Lunæ, pridie Legalis Paschæ, mysticam Domini cœnam contigisse, neque CHristum tunc cum discipulis agnum comedisse.* Libris in Hexaëmeron Græce & Latine à Corderio subjectum legitur hoc scriptum p. 283-300. Incipit: Ἐζήτηται περὶ τοῦ δείπνου τοῦ δεσποτικοῦ πολλοῖς. Depromtum ex eodem Codice Græco Cæsareo. Vide Lambecium lib. 1. p. 138. 143. & lib. 3. p. 75. Sub titulo *Joannis Damasceni de azymis* exstat in Codice MS. Bibl. Coislinianæ teste Montfaucono p. 585.

V. Κατὰ Πρόκλου περὶ ἀϊδιότητος κόσμου, λύσεις λόγων ιη'. *Adversus Procli Diadochi pro æternitate Mundi argumenta duodeviginti, solutiones*, initio l) & fine mutilæ, & Græce primùm editæ à *Victore Trincavello* Medico, Venetiis in ædibus Bartholomæi Cisterzagensis, 1535. fol. & Latine ex versione eleganti *Joannis Mahotii* Argentenæi, qui eam Francisco à Turnone, Cardinali dedicavit. *Lugd.* 1557. fol. Etiam alteram Latinam versionem *Casparis Marcelli* Labbeus commemorat, vulgatam Venetiis 1551. fol. quam non vidi, nec *Mahotium* ejus meminisse observavi. Non dubium est hoc opus intelligi à *Svida* in Πρόκλος, m) ubi ait *Proclum* fuisse alterum qui post *Porphyrium* adversus Christianos bellum moverit, & *Philoponum* ejus XVIII. ἐπιχειρήματα egregie confutasse. Non æque exploratum videtur, hoc opere contineri commemorata *Simplicio* n) Philoponi quinqve πολύστιχα βιβλία contra æternitatem Mundi, & librum sextum contra æternum mundi motum. Nam neque librorum numerus congruit, neque adeo prolixum opus hoc contra Proclum est, ut βιβλία πολύστιχα dici mereantur. Et præter pauca ea quæ adversus Aristotelem disputat Philoponus ad argumentum Procli XI. cap. 9. seq. diserte etiam promisit se Aristotelis de mundi æternitate sententiam singulari opere oppugnaturum VII. 6. X. 5. XIII. 1. Quod vero ait suo tempore accidisse, quod anno Diocletiani 245. contigit, XVI. 4. καὶ νῦν γὰρ ἐφ' ἡμῶν κατὰ τὸ διακοσιοστὸν τεσσα-

l) initio deest libri primi caput 1. integrum & pars secundi capitis. Incipit Græca editio & Mahotii versio à verbis: αἰωνίως ἂν εἰς ταυτὸν ἄγειν, adeoqve paullo locupletior est MSto Codice quem evolvit Lambinus, qvi incipiebat à verbis: ἡ γὰρ πεπερασμένη δυνάμει.

m) Confer quæ dixi Volum. VIII. cap. 26. p. 522. seq.

n) Vide ibid. p. 631. & 653. seq. ubi annotata reperies loca varia quibus Philoponum acerrime Simplicius perstringit, & oppugnat.

τεσσαρακοςὸν πέμπτον Διοκλητιανοῦ ἔτος ἐν τῷ αὐτῷ Ζωδίῳ τῷ Ταύρῳ γεγόνασιν οἱ ἑπτὰ πλανώμενοι, εἰ καὶ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ ἅπαντες. id paullo laxius accipiendum, vertendumqve sic: *nam & non longe à nostris temporibus anno 245. Diocletiani, in uno eodemque signo tauri, licet non in eodem gradu omnes septem planetæ fuerunt.* Nam annus Diocletiani 245. respondet anno CHristi 529. & supra demonstratum est *Philoponum* centum annis post vivisse.

VII. Commentarii Jo. Philoponi in Aristotelis libros.

1. *Vita Aristotelis* qvæ Ammonii Hermeæ nomine Græce & Latine plus simplici vice edita exstat, in Codice Cæsareo refertur ad Joannem Philoponum, præmittiturque *Commentario in Categorias*, qui similiter in Codice Coisliniano de quod Cl. Montfauconus p. 220. & in jam dicto Cæsareo MSto tribuitur non Ammonio, sub cujus nomine lucem vidit; sed Philopono, qui illum ex lectionibus *Ammonii* collegerit ac digesserit. Titulus ibi est: Ἰωάννου Γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως τοῦ Φιλοπόνου ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου σχολικαὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὰς Ἀριστοτέλους δέκα κατηγορίας. Vide Nesselii Catalogum MSS. Bibl. Vindob. parte IV. p. 7. seq. qui Philoponi observationes ab Ammonianis in illo Codice distinctas, quæ in editis confusim leguntur, exstare notat. De *Ammonii* commentariis dixi lib. IV. c. 26. p. 163. sqq. ubi etiam de illis qvæ *in prædicabilia* sive *quinque Voces Porphyrii* exstant, atqve ex ore Ammonii qvidem similiter, sed à Philopono digesta monet Gesnerus in Bibl. & confirmat Codex Cæsareus de quo Nesselius parte IV. p. 79.

2. *In Analytica priora* σχολικαὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου, μετά τινων ἰδίων ἐπιστάσεων. *Commentariæ annotationes ex scholis Ammonii Hermeæ cum quibusdam propriis meditationibus.* Adjuncti *Leonis Magentini* n) circa A. 1300. Metropolitæ Mytilenæi commentariis in eadem, & *Anonymi* o) libello de syllogismis prodierunt Græce Venetiis in ædibus Barthol. Zanetti Cisterzagensis 1536. fol. præmissa Victoris Trincavelli ad Herculem Gonzagam Epistola. Latinas versiones tres Labbeus annotavit, unam *Gvil. Dorothei*, Venet. 1541. fol. alteram *Lucilli Philaltbei*, ibid. 1544. 1548. 1553. 1555. & tertiam *Alexandri Justiniani*, Chii, Venet. apud Valgrisium 1560. fol.

n) De hoc dixi Volum. VI. p. p. 383. seq.

o) hanc synopsin dicatam Andreæ Wilckio, separatim cum versione & notis edidit Mich. Wolfius, Professor in Academia Jenensi, Jen. 1621. 8. Dederat etiam Latine Gesnerus Basil. 1542. 8. & Balthasar Baumbach. Neapoli 1605. 12.

3. *In Analytica posteriora*, una cum *Anonymi* Græci p) in librum posteriorem commentario, Venet. apud Aldum 1504. fol. & cum Variis Lect. aliorum Codicum, additoqve *Eustratii* q) Episcopi Nicæni commentario in eundem posteriorem librum, Venet. in ædibus hæredum Aldi & Andreæ Asulani soceri, 1534. fol. Labbeus etiam editionem Græcam A. 1554. memorat. Latine *Andrea Gratiolo* interprete, prodiit Venet. 1542. fol. Paris. 1543. fol. & *Martiani* Rotæ cura, Venet. 1559. 1568. fol.

4. *In quatuor primores libros Physicorum, sive auscultationis Physicæ*, Græce cum præfatione Victoris Trincavelli ad Casparem Contarenum Cardinalem. Venetiis in ædibus Barthol. Zanetti, 1535. fol. & Latine *Gvilelmo Dorotheo* interprete Venet. 1539. 1541. fol. & ex meliore *Jo. Baptistæ Rasarii* versione ibid. 1558. 1569. 1581. fol. Etiam *qvatuor posteriores Physicorum* libros à Philopono illustratos non est dubium, nam ipse suas σχολὰς in librum octavum, memorat t. 6. Atqve sunt qvi illas in Bibl. Vaticana MStas exstare testantur. Sed lucem hactenus non viderunt. In Coisliniano Codice de quo Eruditiss. Montfauconus p. 224. commentariis Philoponi in qvatuor priores Physicorum libros, subjiciuntur commentaria Simplicii in posteriores quatuor; non Philoponi, nisi in quintum fortasse librum.

5. *In librum primum Meteororum*, libri III. Græce prodierunt ad calcem *Olympiodori* in meteora, (de qvo supra, p. 351.) Venetiis apud Aldi filios, expensis nobilis viri Federici de Turisanis, eorum avunculi, 1551. fol. & Latine interprete *Joanne Baptisto Camotio*, Venet. 1551. & 1567. fol.

6. *In libros tres de anima*, Commentarii, ubi libri singuli in τμήματα, commentari ipsi in θεωρίας sive fusiores disputationes, & πρᾶξεις sive lectiones verba philosophi brevi explicatione illustrantes a Philopono divisi fuerunt, sed distinctionis hujus vix in libro tertio aliqua supersunt vestigia. Prodiit hoc opus eximium Græce cum Victoris Trincavelli Epistola ad Nicolaum Rodulphum Cardinalem, Venet. in ædibus Barthol. Zanetti 1553. fol. Latinæ versiones à Labbeo laudantur duæ, una *Gentiani Herveti*, Lugd. 1544. 1558. & Venetiis 1554. 1568. fol. altera *Matthæi à Bove* Veronensis, Venet. 1544. 1581. fol.

7. *In*

p) á pag. 102. ad 114. In succincto hoc Anonymi commentario scriptores nullos memorari observo nisi p. 113. Theophrasti συναγωγὴν προβλημάτων & p. 112. b. Aristotelis [illegible] τῶν προβλημάτων βιβλία.

q) de hoc Eustratio, qvi circa A. C. 1117. claruit, dixi lib. III. c. 6. §. XXIX.

7. *In libros duos de generatione & interitu*, Græce cum præfatione Francisci Asulani ad Jac. Sadoletum Episcopum Carpentoractensem, Venetiis in ædibus Aldi & Andreæ Asulani soceri, 1527. fol. ante *Alexandrum Aphrodiseum* r) in Meteorologica & de mixtione. Et Latine interprete *Hieronymo Bagolino* Venet. 1540. 1543. 1548. 1559. fol.

8. *In libros quinque de generatione animalium* scholia Philoponi (an s) *Michaëlis Ephesii*) prodierunt Græce cum *Nicolai Petri* Corcyræi Epistola Græca ad Andream Matthæum Aqvavivam, Ducem Adriensem. Venetiis per Joannem Antonium & fratres de Sabio 1526. fol. Latina ejusdem Nicolai Petri interpretatio, addito Latino textu Aristotelis ex Theodori Gazæ versione, ibid. anno eodem, mense Octobri, per Joannem Antonium & Stephanum ac fratres de Sabio, fol. litteris Gothicis.

9. *In libros XIV. Metaphysicorum* scholia Latine, *Francisco Patricio* interprete, Ferrariæ * 1583. fol. nam Græce nunqvam prodierunt. Patricius autem qvi Codice Græco monasterii Basilianorum Monachorum quod Flattri dicebatur, in insula Cypro, usus fuit, dubitavit an auctor Philoponus esset, qvoniam contra illius morem paullo succinctiore commentandi ratione & à theorematibus ac digressionibus libera utitur. Ammonii tamen discipulum atqve adeo Philoponum facile agnoscas In Codice Cæsareo inscribitur : *ἐξήγησις τῶν μετὰ τὰ Φυσικὰ Ἀριστοτέλους ἀπὸ τοῦ Φιλοπόνου ἰωάννου.* Vide Nesselium parte IV. p. 107.

VIII. Alia Philoponi scripta edita.

Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονουμένων λέξεων collectio vocum qvæ pro diversa significatione accentum diversum accipiunt, ordine litterarum digesta. Sæpius prodiit Græcis subjecta Lexicis. Sed separatim & qvintuplo à se auctam (ita tamen ut additamenta sua à primi aucto-

r) de hoc dictum est lib. cap. 25.

s) Conradus Gesnerus p. 424. Bibl. *Nicolaus Petrus Corcyræus Philopono hosce commentarios tribuit, à Sergio Stiso præceptore suo in Messappia iis se donatum scribens. Verum ego ab erudito quodam viro in Italia accepi, eos nequaquam Philoponi esse sed* Michaëlis Ephesii, *si bene memini, quod etiam ipse facile credo Nam & multo breviores hi commentarii sunt, & paraphrasticam brevitatem Michaëlis præ se ferunt, & non inscribuntur ut reliqui commentarii Philoponi ex synusiis Ammonii Hermeæ* &c.

* Non Venetiis, ut legis in Patinianis p. 46.

ris observatis distinxerit) usibus studiosorum Græcæ lingvæ obtulit vir multis aliis majoribus nominibus de illa meritissimus *Erasmus Schmidius* Witeb. 1615. 8. Titulus est: *Cyrilli, vel ut alii volunt Joannis Philoponi* (hujus esse non dubitabat H. Stephanus) *opusculum utilissimum de differentiis vocum Græcarum quoad tonum, spiritum, genus &c.* Accessit Schmidii dissertatio de pronunciatione Græca antiqva.

Περὶ διαλέκτων *de quinque dialectis Græcæ lingvæ*, ἐκ τῶν Ἰωάννȣ τȣ̃ γραμματικȣ̃ τεχνικῶν sive ex *Arte Grammatica* Joannis Philoponi (an Jannis Characis? ut suspicatur Gesnerus) prodiit Græce cum aliis Grammaticis scriptis in Varini Camertis thesauro, cornu copiæ & hortis Adonidis apud Aldum 1496. fol. & minoribus typis 1504. fol. nec non ad calcem Lexici Græcolatini Venet. 1523. fol. & deinde sæpius: etiam Latine in Appendice thesauri Græcæ Linguæ qvem H. Stephano debemus, & ad calcem Lexici Joannis Scapulæ.

Scholia in Hesiodum quæ se habere testatus est Jo. Alexander Brassicanus præf. ad Salvianum, puto fuisse edita illa vel in Opera & dies qvæ Johannem Tzetzem auctorem habent, vel in Theogoniam sed quæ non Johannis Philoponi sunt sed Johannis Galeni sive Pediasimi. Vide si placet quæ dixi lib. 2. hujus Bibl c. 8. §. 16.

IX. Scripta Philoponi inedita vel deperdita.

In *Platonem* aliqua scripsisse colligas è Nicephori XVIII. 47. ubi cum Philoponum Platonis & Aristotelis Philosophiæ peritissimum laudasset, subjungit, ΟΙ͂Σ καὶ πλείω, μάλιστα δὲ τῶν Ἀριστοτέλȣς ἀποῤῥήτων λαμπροτάτας ἐξηγήσεις κατέλιπεν. Atque in Codice Bibl. Coislinianæ cujus meminit Cl. Montfauconus p. 598. inter τȣ̀ς Πλάτωνα ἐπομνηματίζοντας memoratur Ἰωάννης ὁ Φιλόπονος, ὅστις καὶ κατὰ Πρισκιανȣ̃ t) ἠγωνίσατο, πολλάκις δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλȣς.

In *Ptolemæi magnam Syntaxin.* Meminit Theodorus Meliteniota, supra p. 206.

In *Nicomachi Geraseni Arithmeticam.* Exstat MS. in variis Biblithecis, etiam in Johannea, hujus Urbis Hamb. ex legato viri summi, Lucæ Holstenii. Vide quæ dixi lib. IV. cap. 22. §. 3. Suidas etiam inter Philoponi scripta memorat συγγράμματα γραμματικὰ, Φιλόσοφα, ἀριθμητικά.

De

t) contra Priscianum Lydum Philosophum de quo lib. III. c. 9. §. 15.

De usu astrolabii, MS. habuit Thomas Reinesius. Exstat etiam in Bibl. Cæsarea. & (Gesnero teste) in Italiæ Bibliothecis.

De orthographia liber & alius περὶ λέξεως MSS. in Bibl. Cæsarea. Vide Nesselium parte IV. p. 130. & 141.

De Atticis particulis opusculum Gesnerus memorat in Bibl.

Ῥητορικὰ συγγράμματα Svidas in Ἰωάννης.

Βιβλιδάριον, *libellus* περὶ τῶν δογματισθέντων περὶ τῆς ἁγίας τριάδος adversus ea quæ *de SS. Trinitate* docuit in sermone Catechetico *Joannes Scholasticus* Patriarcha CPol. (defunctus *A.* 577.) Vide Photium Cod. 75.

Contra Synodum Chalcedonensem. Meminit Photius Cod. 55.

Περὶ ἀναστάσεως *de surrectione* opus in plures τόμους distinctum, qvorum numerus apud Photium Cod. 21. excidit. In illo sententiam Originis de corporibus resuscitatorum spiritalibus defensitavit, ut constat ex illius verbis qvæ adducit Nicephorus XVIII. 47. Oppugnarunt Philoponum *Theodosius* Monachus de qvo *Photius* Cod. 22. nec non *Conon*, *Eugenius*, *Themistius*, de quibus Cod. 23.

Διαιτητὴς sive *Arbiter* sententiarum περὶ ἑνώσεως, *de unione naturarum in CHristo*, compositus Sergio CPol. Patriarcha svadente, si credimus Nicephoro XVIII. 47. & hæresi Monophysitarum defendendæ destinatus. Fragmenta ex eo leguntur in Damasceno de hæresibus apud Coteler. T. 1. monumentor. p. 309. ubi legas ἐκ τοῦ διαλόγου τοῦ Διαιτητοῦ. Sed in nova edit. Damasceni T. 1. p. 101. V. C. Michaël le Qvien Possevinum secutus edidit: ἐκ τοῦ δ' λόγου. atque ita etiam fuit in Codice desideratissimi nostri Godfr. Olearii, cujus mentio in Actis Erud. T. 2. supplem. p. 477. Certe dialogorum moris nullum in illis fragmentis satis licet longis vestigium. Κεφαλαίων decem Nicephorus: septem *Photius* Cod. 50. meminit, narrans *Niciam* Monachum scripsisse κατὰ τῶν τοῦ Φιλοπόνου κεφαλαίων ζ' ὧν διεμνημόνευσεν ἐν τῷ καλουμένῳ αὐτοῦ λόγῳ διαιτητής. *Anastasii* Antiocheni λόγον κατὰ τοῦ Διαιτητοῦ, μᾶλλον δὲ διαιρέτου, laudat S. Maximus confessor T. 2. Opp. p. 124. Ex *Georgii Pisidæ* jambis adversus Philoponum quædam affert Nicephorus XVIII. 48. ubi etiam *Leontii* Monachi librum capitum triginta, Philopono oppositum celebrat.

Πρὸς Ἕλληνας συγγράμματα eidem Nicephoro c. 47. memorata haud diversa puto à libris contra Ethnicorum Philosophorum dogma *de Mundi æternitate*, de quibus supra p. 360. & ab opere adversus Jamblichum,

κατὰ τῆς σπουδῆς Ἰαμβλίχου ἣν ἐπέγραψε περὶ ἀγαλμάτων, *Imagines* ſive *idola numine caſſa eſſe*, contra *Jamblichum* Philoſophum. De hoc ſcripto Photius Cod. 215.

Adverſus hæreſes. πρὸς λοιπὰς τῶν αἱρέσεων. Niceph. XVIII. 47.

Κατὰ Σεβήρου, *contra Severum* Antiochenum, Svid. in Ἰωάννης. Ex hoc opere puto eſſe κεφάλαια ιζ πρὸς τοὺς Ἀκεφάλους *Capita XVII. adverſus Acephalos*, MSS. in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio IV. p. 215. Incipit: Εἰ ὁ λέγων τὸν Θεὸν μόνον, τὸν Χριςὸν, μανιχαΐζει, καὶ ὁ λέγων μόνον ἄνθρωπον τὸν Χριςὸν, παυλιανίζει, καὶ ὁ λέγων Θεὸν τέλειον τὸν Χριςὸν, ἄνθρωπον δὲ ἀτέλειον, ἀπολιναρίζει.

Διαίρεσις τῶν τριῶν ψυχικῶν δυνάμεων πρὸς τὰς τέσσαρας γενικωτάτας ἀρετὰς, πῶς ἐν ταῖς τρισὶν εἰσιν αἱ τέσσαρες. *quomodo virtutes quatuor cardinales ſint in tribus facultatibus animæ.* MS. ibid. p. 216. Incip. Φασί τινες, τί δήποτε.

Liber Philoponi de pulſibus, qvem Geſnerus in Bibl. commemorat & in Italiæ Bibliothecis MS. extare teſtatur, fuit etiam *MS.* apud Cl. V. Thomam Reineſium. Sed puto alium habuit auctorem Medicum hoc nomine, aut non diverſus fuit à libro de pulſibus qvem habemus ſub nomine *Philareti*, Latine editum ex verſione Albani Torini Vitodurenſis, ad calcem Aëtii Latine vulgati Baſil. 1533. 8. & inter Medicos principes H. Stephani 1567. fol. poſt Aëtium. Philoponum Medicum ex Paulo Ægineta memorat Andreas Tiraqvellus lib. de Nobilitate p. 389.

* * *

Indices ſcriptorum in Philopono contra Proclum & in Commentariis ad Ariſtotelem laudatorum dare animus eſt infra, capite XXXIX.

CAP.

CAP. XXXVIII.

De PHOTIO Patriarcha CPol.

Photii ætas & vita. 1. *Synodi in caussa Photiana celebratæ.* 2. *Scriptores de caussa Photiana Photio infesti.* 3. *Photio æquiores.* 4. *Photii alii circiter viginti.* 5. *De Photii Bibliotheca.* 6. *Editiones Bibliothecæ Photianæ.* 7. *Versiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promissæ.* 8. *Index scriptorum de quibus Photius disserit, variis illustratus observationibus.* 9. *Epistolæ Photii.* 10. *Index eorum ad quos Photius scripsit.* 11. *Libri quatuor contra Manichæos.* 12. *Nomocanon.* 13. *Alia ejus scripta edita.* 14. *Scripta adversus Latinos.* 15. *Amphilochia.* 16. *alia Photii scripta inedita.* 17. *& deperdita.* 18. *Photii scripta per odium à Latinis exusta, vel suppressa aut interpolata.* 19.

I.

PHOTIUS Tarasii patricii, cui Bibliothecam inscripsit, frater, ex nobilissima prosapia, Tarasium A. C. 806. defunctum Patriarcham habuit πατρόθειον, a) quod propatruum interpretor. Omnibus ingenii dotibus illustris maximisque negotiis aulicis primum ac civilibus, b) deinde ab A. C. 858. Ecclesiasticis c) admotus,

Aaa maxi-

a) Photius ipse Epist. Encyclica p. 60. ubi male Montacutius πατρόθειον interpretatur *patrem*. Allatio p. 356. contra Creyghtonum πατρόθειος est ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος sive patruus. Sed temporis ratio svadet potius intelligi τὸν τοῦ πατρὸς θεῖον, propatruum, quem ab aliis proavunculum appellari video.

b) Functus est Photius munere protospatharii sive præfecti satellitum Imperatoriorum & protosecretarii ac Senatoris præcipui, & ab Michaële Imp. CPolitano missus legatus ad Assyrios. Vide Hanckium de Byz. rerum scriptor. p. 273. seq & de legatione in Assyriam Photium ipsum præf. ad Bibliohec. Pro Πρωτοσπαθάριος apud Constantinum Porphyrogenitum de administrando Imperio c. 51. & alibi est $\overset{\vartheta}{\alpha}$, in Photii Epistolis subinde scribitur ασπαθάριος, qvod Meursium Constantini & Montacutium Photii Epistolarum interpretem fugit, sed ab eo tempore notatum à multis, ut Harduino in numis urbium illustratis p. 167. Cangio in glossar. in σπαθάριος.

c) In locum Ignatii, Bardâ Imperatoris avunculo & Curopalata, sive aulæ Magistro potissimum impellente dejecti coactique se abdicare A. 858. creatus est Patriarcha Photius 25. Dec. ita non improbe inhians illi dignitati, ut in Epist. VI. ad Bardam p. 69. scribat se mortem potius præoptasse. Διὰ τοῦτο γὰρ ἀγόμενος καὶ ἑλκόμενος &c *eamque ob causam actus & attractus moleste eam rem ferebam. Atque utinam me mors prius invasisset, antequam huc violenta, intolerabili potius electione arriperer. Nequaquam tot & tantorum malorum fluctus animam meam quotidie &c.*

maximorum in Ecclesia motuum materia & occasio fuit, quos multis & magnis voluminibus ex diversarum partium studio, prout amor vel odium scribentibus svasit, diversimode narratos ac traditos non licet legere sine in dignatione, scissasque in hunc usque diem exinde Ecclesias non sine dolore intueri. Fabulam de spadone *Photio*, persvasam multis à Baronio atque ut Canonibus adversam docerent ejus ordinationem, identidem ingestam refellit Martinus Hankius qui Photii vitam accurate & diligenter scripsit libro de Byzantinarum rerum scriptoribus Lips. 1677. 4. parte 1. cap. 18. §. 3. seq. & Frid. Spanhemius filius libro de Papa fœmina T. 2. Operum p. 627. 634. Antonius *Pagi* ad A. C. 868. num. VIII. Quod ex *Laico* ordinatus sit Episcopus ac Patriarcha, negari non potest, sed hoc Tarasii, Nicephori, Nectarii, Georgii Cyprii, & Georgii Scholarii *Patriarcharum* CPol. Thalassii item Cæsareensis, Cypriani Carthaginiensis, Ambrosii Mediolanensis, Epiphanii Salaminiæ in Cypro & multorum aliorum exemplis defenditur. d) Patriarchali sede bis pulsus est Photius, semel à Basilio Macedone A. 867. 25. Sept. quod ipsum super interfecto *Michaële* Imp. graviter reprehensum sacris interdixisset e): atque iterum à Leone sapiente Basilii F. A. 886. quod jure an injuria insidiarum conscius argueretur cum Theodoro Santabareno, cui etiam effossi sunt oculi. f) Ex priore illa depositione restitutus fuit jussu ejusdem Basilii omniumque consensu g) cum Ignatius Photii decessor diem obiisset 23. Octobr. A. 877. Sed post alteram, obiit in exilio in monasterio Armeniacorum Bordi dicto, h) circa A. 891. i) cum ipsi A. 886. successor datus esset vix sedecim natus annos Stephanus Porphyrogenitus Leonis Sapientis frater, de quo Acta Sanctor. 17. Maj. T. IV. p. 36. seq.

II. Synodi in caussa Photiana celebratæ CPoli.

Pro Photio.

A. 861. contra Ignatium, duplici congressu Episcoporum 318. unde ἡ πρώτη καὶ δευτέρα λεγομένη in templo SS. Apostolorum celebrata. Ejus

d) Vide Allatium de consensu Ecclesiæ Græcæ & Lat. p. 594. & libro de ætate & interstitiis in collatione ordinum p. 165. seq. Nic. Comnenum prænotionibus Mystagog. p. 130. seq.

e) Hanckius libro laudato § CVII. seq. p. 336.

f) Idem § CLXXVII. seq. p. 384.

g) Vide Harduini Concilia T. VI. p. 254.

h) Anselmus Bandurius in serie Chronologica Antiquitatibus CPol. præmissa p. XLVI. ex Zonaræ Annal. T. 3. p. 141.

i) Anton. Pagi ad A. C. 886. num. V.

Ejus Canones XVII. exstant T. V. Harduin. p. 1195. Eosdem agnoscunt & illustrant Jo. Zonaras, Theod. Balsamon & alii Græci Canonum interpretes. Acta periere. *Latrocinalem* vocat Nicolaus I. Papa, Stylianus Neocæsariensis συνέδριον λῃστρικόν. Invehuntur in eam una cum aliis Ignatianæ partis Nicetas in Ignatii vita p. 966. seq. T. V. Concilior. edit. Harduini. Alii Græci amplectuntur.

Post hanc alia tria Photiana Concilia celebrata Allatius p. 278. contra Creyghtonum & libro de octava Synodo Photiana p. 8 notat: unum contra Nicolaum Papam, & alterum iterum contra Ignatium, tertium iterum contra Papam, de quibus Synodis nihil præterea constat, qvemadmodum nec de illa qvam habuit Photius apud Blachernas sub initium Patriarchatus sui A. 859.

A. 879. Episcoporum 383. in æde S. Sophiæ post Ignatium A. 877. jam defunctum, præsentibus & Photium agnoscentibus Ioannis VIII. *Papæ* legatis. Acta hujus Concilii, quod octavi generalis nomine Græcis Photianarum partium, ut sunt plerique, venit, diu delituere in Bibl. Vaticana & Columnarum, è quibus excerpta qvædam Latine dedit Baronius ad A. 879. n. 63. seq. testatus ea integra se possidere ex versione Friderici Metii: Atque inde Binius T. 3. Conciliorum parte 2. p. 100. Labbeus T. IX. p. 324. Harduin. T. VI p. 210. Confer Eliam du Pin T. 7. Bibl. Eccles. p. 99. seq. Alia ex Ioannis Becci sive Vecci Patriarchæ CPol. λόγῳ de pace Ecclesiæ *B*everegius T. 2. magni Synodici p. 273. Græce & Lat. Oxon. 1672. fol. Ex his & aliis quæ evoluisse se testatur excerptis Actionum VII. numero divisis historiam hujus concilii tradit Gvil. Caveus in parte altera Hist. literaria scriptorum *E*ccles. ad A. 879. Denique *A*cta integra Græce & Latine vulgavit ex Vaticano Codice Io. Harduinus T. VI. Concil. p. 214-343. Hujus acta servantur etiam in Bibl. Bavarica Radero teste, atque in Cæsarea, ut notat Nesselius p. 154. una cum *E*pistola Joannis VIII. ad Photium.

Contra *P*hotium.

A. 869. pro Ignatio Episcoporum 102. præside per vicarios suos *H*adriano II. *P*apa. k) Acta hujus Synodi decem πράξεσι sive *A*ctionibus divisa, quæ Romanæ Ecclesiæ sociis & Græcis quibusdam λατινόφροσι Oecumenica octava Synodus est, ex Anastasii Bibliothecarii passim locupletiore versione, & Græce cum nova interpretatione Matthæi Raderi S. I. (qui illa primum utraque lingua edidit Ingolstad 1604. 4.) occurrunt in Conciliis Binii T. III. part. 1. & Labbei T. VIII. atque Harduini T. V.

Aaa 2 III.

k) Confer Launojum VIII. 10. Epist. p. 734. seq. edit. Lond. Franciscum Joverium in velitatione de octava Synodo.

III. Scriptores de caussa Photiana, Photio infesti.

Nicolaus I. Hadrianus II. & alii *Pontifices Photium* damnantes. Vide Io. Veccum lib. 3. de process. Spiritus *S.* apud *Allat.* de purgatorio p. 829. seq.

Nicetas Paphlago in vita Ignatii *Patriarchæ*, & alia *Styliani Mapæ*, Neocæsar. Episcopi, Theognosti Monachi & aliorum scripta cum Synodo *Anni* 869. edita, & *Anastasius* Bibliothecarius Synodi illius interpres, tum præfat. ad *Synodum* tum in Vitiis Pontificum.

Auctor libelli Synodici à Io. Pappo editi.

Auctor vitæ S. Nicolai Studitæ, in Actis Sanctor. T. I. Februar. p. 548.

Cæsar Baronius & *Henr. Spondanus* ad A. 858. seq. *Antonius Pagi* in censura Baroniana.

Andreas Schottus præfat. ad Photii Bibliothecam.

Leo Allatius libro de Synodo octava Photiana Rom. 1662. 8. & contra Creygthonum Exerc. XVI. seq. p. 272. seq. & de consensu utriusque Ecclesiæ lib. 2. cap. 4. 5. 6. 7. ac de libris Ecclesiasticis Græcor. p. 147. seq

Lud. Maimburgius in Historia schismatis Græcorum, edita Gallice Paris 1677. 4. Amstelod. 1682. 12. Et à *Maimburgio* auctor supplementi ad Lexicon Historicum Morerianum.

Natalis Alexander Historiæ Eccles. *Seculi* IX. & X. dissertatione IV. quæ est de schismate Photiano.

Elias du Pin Tomo VII. Bibliothecæ Eccles. & alii scriptores Historiæ Eccles. Romanis sacris addicti, ut *Nic. Vignier*, *Anton. Godeau*, *Claud. Fleury* &c.

IV. Photio æqviores.

Joannes VIII. Epistolâ ad *Photium* & alii in Synodo A. 879.

Joannes Zonaras Tomo III. Annal. Ioannes Scylitzes Curopalata, Cedrenus & alii Historiarum illius temporis scriptores Græci.

Magdeburgenses Centuria IX. & alii Historiæ Eccles. scriptores è Protestantibus.

Richardus Montacutius notis ad Photii Epistolas editas Lond. 1651. fol.

Robertus Creygthon prolegom. ad *Sylvestri* Sguropuli Historiam *Synodi* Florentinæ Hagæ 1660. fol.

Martinus Hanckius libro de Hist. *Byz.* scriptoribus part. I. cap. 18. Lips. 1677. 4.

Guil.

Guil. Cave in Hiſtoria litteraria ſcriptorum Eccleſ. ad *A.* C. 850. & in conſpectu ſæculi noni quod ipſe appellat Photianum.

Phil. Mornæus in Myſterio iniquitatis ſive Hiſtoria Papatus p. 165. ſeq. 182. &c. *Jean le Sueur* Hiſt. de l' Egliſe &c.

Humfredus Hody in libro *A*nglice edito de ſedibus vacantibus, *caſe of ſees vacant* capite XIV. p. 139-169.

V. Photii alii circiter viginti.

Photius *Babylonis* Epiſcopus qui interfuit Concilio CPol. A. C. 460.

Photius *Beliſarii* ex Antonina privignus, memoratus Procopio in Hiſt. arcana p. 5. & lib. 1. de bello Gothico c. 5. aliisqve in locis.

Photius *E*piſcopus *Clerorum* κλήρων in Phrygia Salutari, interfuit Synodo Photianæ *A.* 879.

Photius presbyter *CPol.* cum Neſtorio condemnatus A. C. 435. Vide Chriſtianum Lupum ad Epiſtolas à ſe editas p. 557. & Tillemontium T. 14. memor. p. 607. 787. ſeq.

Photius *Corinthi* Epiſcopus qvi interfuit Concilio CPol. ſub Menna *A. C.* 536. & in qvibusdam Codicibus appellatur Photinus.

Photius *Cypri*, in Synodo Sardicenſi A. 347.

Photius *Iborenſis* ſive Ibororum in Helleſponto, qui interfuit ſynodo Trullanæ *A.* 687.

Photius Epiſcopus *Nacoliæ* in *P*hrygia Salutari, interfuit Concilio *C*Pol. A. 869.

Photius navis præfectus ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ δραστήριος tempore Baſilii Macedonis atqve adeo Photii *P*atriarchæ. Vide Cedrenum p. 478.

Photium *Nicææ* in Bithinynia Epiſcopus qui interfuit Concilio ſexto generali celebrato CPol. A. 680.

Photius *Nicopoleos* in Armenia Epiſcopus qui *S*ynodo Trullanæ A. 687. interfuit.

Photius interfector Phocæ Imperatoris A. C. 610. de qvo Nicephorus CPol. in breviario p. 4.

Photius π· ωτίνων ad quem Epiſtolæ Severi Antiocheni.

Photius *Ruſſiæ* Metropolita cujus meminit Sguropulus in Hiſtoriâ Synodi Florentinæ habitæ A. 1438. p. 14.

Photius *ſcevophylax* & Logotheta CPol. qui ſcripſit vitam Lucilliani hieromartyris quam cum Conradi Janningi verſione habes in Actis ſanctor.

ctor. T. 1. Junii p 276-286. Laudavit Allatius p. 753. libri de purgatorio. Incipit: πάλαι μὲν ἐγκωμιάζειν.

Photius *Sebastopoleos* in Armenia prima Episcopus, qui interfuit Synodo Trullanæ A. C. 687.

Photius *Sophista*, Magister Nicobuli, cujus mentio in Epistolis Gregorii Naz. 61. 91. & 118. Vide Tillemontii memorias Hist. Eccles. T. IX. p. 544.

Photius *Theodori* Studitæ, de quo supra cap. 33. pater.

Photius *Tyrius* Metropolita qui A. 449. Synodo Ephesinæ interfuit & cujus libellus supplex ad Marcianum Imp. exstat in actis Concilii Chalced. A. 451. actione IV. T. 2. Binii p. 243. & T. 4. Labbei p. 541. & T. 2. Harduin. p. 435. Iterum mentio p. 503. &. 531. Huic συναγωγὴν καὶ ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων tribuit Stephanus le Moyne notis ad Varia sacra p. 783. Hic est Photius qui Theosii junioris Imp. jussu cum Eustathio Beryti Episcopo cognovit de caussa Ibæ Episcopi, scriptaque ab eo ad Marin Persam Epistola, & eum absolvit. Vide Vigilii Papæ constitutum A. C. 554. in Baluzii nova collectione Concil. p. 1554. seq.

Denique in Catena Corderiana ad Lucam pro *Phosterio* Photio nomen reponendum haud dubitat Combefisius in Bibl. Concionatoria. Sed iste Photius haud alius à Patriarcha CPol. de cujus scriptis deinceps dicendum.

VI. Photii Bibliotheca.

Insignis thesaurus non liber, qui ab auctore inscribitur *ἀπογραφὴ καὶ συναρίθμησις τῶν ἀνεγνωσμένων ἡμῖν βιβλίων, ὧν εἰς κεφαλαιώδη διάγνωσιν ὁ ἠγαπημένος ἡμῶν ἀδελφὸς ταράσιος ἐξῃτήσατο, ἔστι δὲ ταῦτα εἴκοσι δεόντων ἐφ' ἑνὶ τριακόσια. Descriptio atque enumeratio lectorum à nobis librorum, quorum argumenta cognoscere desideravit dilectus frater noster Tarasius, suntque viginti & uno demtis trecenti.* Hoc opus Photius composuit antequam crearetur Patriarcha, cum obiret legationem in Assyriam, ut ipse in Epistola ad Tarasium l) testatur. Dedit autem in illo specimen pulcherrimum Historiæ librorum Criticæ, quod mirum est per tot annorum centurias non plures imitatores habuisse, donec nostra ætate jam à quinquaginta annis tanto illud cum fructu frequentatur per varias Europæ linguas ab Ephemeridum literariarum & Actorum eruditorum clarissimis scriptoribus, quibus

l) Hæc in edit. Græca legitur ad calcem operis p. 892. in aliis rectius præmittitur.

quibus omnibus præivisse Photius exemplo suo, m) & quomodo cum laude in illo genere versari deberent, præclare demonstrasse utique videtur. Certe sive varietatem & copiam librorum spectes, omnis generis insignes in hac Bibliotheca reperies, Theologos ac Doctores Ecclesiæ, Conciliorum acta & juris Ecclesiastici commentarios, Medicos, Philosophos, Historicos, Oratores, Grammaticos, sed poëma vix ullum præter unas sacrorum librorum Metaphrases ab Eudocia Augusta Homericis versibus concinnatas. Si diligentiam requiras, experieris eum jam de scriptoribus ipsis, jam de scriptis quæ scitu digna sunt, annotare, argumentum & ordinem ac scopum libri cujusque exponere plerumque, perspicue & accurate jam pluribus jam paucioribus verbis, & non raro selecta ex illis loca & quæ in primis digna notatu visa ipsi sunt, excerpere. Si denique judicium respicias Critici, videbis eum censuram ferre de stylo scriptorum, de tractandi ratione, de doctrina ipsa, idque sinceritate & acumine tanto, tanta libertate etiam in antiquioribus Ecclesiæ scriptoribus, ut hoc doctos quosdam viros male habuerit, n) tam eruditam autem ferre censuram & acrem, ut facile appareat eum rerum de quibus loquitur peritissimum fuisse. Itaque veritas ipsa inimico Photiani nominis Nicetæ Paphlagoni extorsit, ut in vita Ignatii o) scriberet Photium *Τῶν εὐγενῶν κατὰ σάρκα καὶ περιφανῶν σοφίᾳ τε κοσμικῇ καὶ συνέσει τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ στρεφομένων εὐδοκιμώτατον πάντων νομιζόμενον, γραμματικῆς μὲν γὰρ καὶ ποιήσεως ῥητορικῆς τε καὶ φιλοσοφίας, ναὶ δὴ καὶ ἰατρικῆς* p) *καὶ πάσης ὀλίγου δεῖν ἐπιστήμης τῶν θύραθεν τοσοῦτον αὐτῷ τὸ περιὸν ὡς μὴ μόνον σχεδὸν φάναι τῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ γενεὰν πάντων διενεγκεῖν, ἤδη δὲ καὶ πρὸς τοὺς παλαιοὺς αὐτὸν διαμιλλᾶσθαι· πάντα γὰρ συνέτρεχεν ἐπ' αὐτῷ, ἡ ἐπιτηδειότης τῆς φύσεως, ἡ σπουδή, ὁ πλοῦτος, δι' ὃν καὶ βίβλος ἐπ' αὐτὸν ἔρρει πᾶσα. πλεῖον δὲ πάντων ὁ τῆς δόξης ἔρως, δι' ὃν αὐτῷ καὶ νύκτες ἄϋπνοι περὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἐμμελῶς ἐσχολακότι. Claris & illustribus oriundum natalibus rerumque civilium & politicarum usu prudentiaque & scientia clarissimum. Grammaticæ enim litteratura & carminis pangendi dicendique laude, quin & Philosophia & Medicinæ* p) *& omnium prope liberalium disciplinarum studio* cogni-

m) Confer Christianum Junckerum τὸν μακαρίτην in schediasmate Historico de Diariis eruditorum edito Lipsiæ 1692 12. p 72. & Constantinum Wolfium in diss. de Photio Ephemeridum eruditorum inventore Witeb. 1688.

n) H. Dodwellus diss. ad Irenæum p. [illegible]0. *Ita sæpe severus vetustissimorum Patrum censor est Photius, propterea à Bullo nostro merito castigatus.*

o) in Conciliis Harduini T. V. p. 9[illegible]9.

q) De medica Photii peritia confer ipsius Epist. 169.

cognitioneque tantopere florebat, ut ævi sui facile princeps haberetur, imo & cum veteribus jam certare posset. Omnia quippe in illo concurrerunt, aptitudo quædam & naturæ vis ac felicitas, studium, opes, quibus sibi librorum maximam copiam q) *comparabat: & quod præ cunctis, gloriæ laudisque cupido, qua incensus totas noctes, ut lectioni assidue vacaret, ducebat insomnes.* Post hoc inimici hominis testimonium non opus est aliorum de Photio ejusqve βιβλιοπανσυλλέκτου ἀνθολογία r) sive Μυριοβίβλου elogia allegare, ut Dan. Heinsii prolegom. ad Aristarchum sacrum, & aliorum quæ apud Hanckium s) & Thomam Pope Blount t) collecta, & facile aliis augenda u) prostant. Potius notare juvat quæ in pulcherrimo hoc opere à viris doctis desiderantur. *De Bibliotheca Photii miror*, inquit Casaubonus, x) *quod vir tantus omnem adeo τάξιν insuper habuerit, nam ut taceam, quod auctores non distingvit sed confundit in unum, ut non dicam artium & scientiarum auctores misceri & Historicos diversissimorum temporum, ut illud sane quam mirum ejusdem scriptoris scripta ejusdem sæpe argumenti locis adeo diversis commemorari, ut Arriani, Jo. Philoponi & aliorum. Quid quod ejusdem libri* y) *eadem excerpta vix paucissimis mutatis verbis proponit bis, ut p. 217. & 278. Apparet virum doctum, ut quemcunque librum sors ei obtulisset, solitum devorare, ac statim in codicem suorum excerptorum aliquid sibi ex eo annotasse.* Hoc mihi videtur verisimilius, quam quod viro doctissimo Henrico Valesio z) persvasum, Bibliothecam Photianam plurimis in locis inter-

q) Librorum usum in exilio ademtum sibi esse qveritur Epist. 97. ad Basilium Macedonem.

r) Gregorius Patriarcha CPol. ad Imperatorem Trapezuntium in Allatii Græcia Orthodoxa T. I. p. 449. *ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς βιβλιοπανσυλλέκτου ἀνθολογίας Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Εὐλογίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας προκείμενον λίαν ἁρμόζειν* &c.

s) Hanckius de Byz. rerum scriptor. p. 393. seq.

t) Tho. Pope Blount in Censura scriptorum p. 351 seq. Essais de literature T. I. p 94.

u) Casaubonus in Casaubonianis p. 12. *Solet Photius ita res excerpere, ut verborum elegantias aut proprietatem non negligat Solet etiam, ubi rerum summam, quas auctores tractarunt, exposuit, de genere scribendi & charactere aliquid notare. Atque id maxime eum auctorem nobis commendare debet, est enim in ea parte eximius, ut non parum profecturus videatur qui ejus elogia compararit cum similibus judiciis Dionysii Halicarnassei & aliorum.* Franciscus Vavassor de ludicra dictione p. 143. *qua prudentia vir fuit Photius, quo acumine, quam sincerus & elegans in omni judicio.*

x) Casauboniana p. 11.

y) Dionysii Ægei Δικτυακῶν Cod. 185. & 211. Sic Damascii Cod. 181. & 244.

z) Valesius in calce notarum ad excerpta de legationibus: *Huic operi idem videtur contigisse quod Bibl. Photii, cui altera ejusdem argumenti adjecta est, ut putet ex iisdem*

interpolatam nec unius esse auctoris. immo quartam partem & amplius ab alio esse scriptore. (*) Quanquam verum est in MSS. Codicibus aliquando reperiri excerpta ejusdemodi sine nomine Photii, ut constat ex Lambecii lib. VII. p. 141. & Valesio assentiens Ludolphus Kusterus ad Svidam in u αἴτιος cum notasset verba qvædam è Damascio adducta a Svida legi etiam apud Photium Cod. 242. sed absque ulla connexione cum iis quæ ibi præcedunt, ut vel dicendum sit incuria librariorum qvædam ibi omissa esse, vel excerptorem loci istius, quisquis ille sit, officio suo negligenter functum esse, *sunt enim*, inquit, *non pauca in Collectaneis Photianis quæ non crediderim ab ipso Photio profecta esse, sed ab interpolatoribus ejus, qui temere & absque ullo judicio quædam auctorum loca, mutilato prorsus sensu operi illi inseruerunt. Neque enim Bibliothecam Photii ab uno auctore compilatam esse, vel eo argumento satis probari posse puto, quod non solum integra interdum opera bis in ea recenseantur, sed etiam in unius libri epitome eædem sepe ῥήσεις, eademque auctorum loca diversis in locis repetantur, id quod pluribus exemplis hoc probare possem, si id nunc agerem. Sed hac de re alibi forte plura.* Attamen hæc omnia potuerunt ab auctoris jam otiosi jam properantis & pluribus intenti distractione proficisci, quo etiam retulerim diversum acumen quod in hoc opere arguit Vignolius Marvillius T. 1. miscellaneorum Historico Crit. p. 310. diversumque stylum. Potuit etiam fieri, ut qvæ Dupinii suspicio est T. 7. Bibl. Eccles. p. 103. idem scriptor eundem librum jam perstringat brevius, jam ex eo prolixiora annotet excerpta: jam accuratum ferat de singulis judicium, jam procedente opere levius censurâ defungatur. Josephus Scaliger Epist. 401. ad Laur. Rhodomannum, *utinam*, inquit, *tam diligens Photius in librorum Diodori deperditorum argumentis fuisset, quàm futilibus amatoriis libris Jamblichii & aliorum fuit.* Hinc Huetius demonstrat. Evangel. proposit. 3. p. 58. *jampridem* ait *doluisse viris eruditis, frivola quædam diligenter excerpsisse aliquando Photium ex futilibus scriptoribus, cum optimus auctores & perutiles satis leviter delibarit.* Casaubono Exerc. 1. ad Baron. c. 3 p. 33 plane inter falsarios videtur nomen Photii deferendum propter verba Josephi adducta contra Josephi mentem. *Vides*, inquit, *quam mala fide & verba Josephi & sententiam Photius recitet. Atque hoc non semel diligens lector in eo præstantissimo scriptore, si attendat, observabit. Solet enim nonnunquam pugnantes invicem sententias diversorum auctorum uni alicui tribuere, & integras narrationes*

Bbb *hoc*

auctoribus qui bis in illa Bibliotheca descripti reperiuntur. Ejusdem Valesii sententiæ meminit Menagius in Historia mulierum Philosopharum p. 74. & Colomesius paralipomenis de scriptor Eccles. p. 268.

*) Colomesius in opusc. p. 97.

hoc pacto confundere. Iniquius judicium eſt Scipionis Tettii in commentario de Apollodoris, qui Photium trecentorum & viginti amplius * auctorum opera per infinita diffuſa volumina *peſſimo publico in arctum collegiſſe* arguit.

In qvibusdam Codicibus *Photii* Bibliotheca deſtingvitur in tomos duos, ita ut poſterior incipiat à Codice CCXXXII. ut Hœſchelius p. 967. annotavit. Ad calcem operis Photius fratri ſuo ait ſe de longe pluribus fortaſſe libris ſimiliter deinceps ad eum ſcripturum, ** ubi ex legatione domum fuerit reverſus. Verum neceſſariis negotiis impeditus facere id neutiquam potuit. Cæterum longe copioſiora quam exſtant in Bibliotheca Cod. 40. habemus Photii excerpta à *Philoſtorgio*, de quibus dixi lib V. cap. 4. p. 116. & *S. Athanaſii* elogium in fronte Græcolatinarum Doctoris illius editionum vulgatum primùm è Nannio ex Codice S. Athanaſii Baſileenſi *Φωτίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ταράσιον.*

In verſione Schotti ad Bibliothecæ calcem, de numero librorum legas hæc ſane inter ſe pugnantia: *Producitur hoc opus ad trecentos & quindecim auctores, prohibiti tamen ſumus ad trecentos pervenire.* Εἰς τοσοῦτον ἡμῖν συνάγεται πλῆθος τριακοσιοστὸν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ μέρει προσελθεῖν ἄχρι τῶν τριακοσίων κωλυόμενον. Ita legendus hic locus, & vertendus erat ſic: *Ita colligitur, opinor, numerus librorum trecenteſimus, parte tantummodo quintadecima quominus recenti ſint deficiente.* Viginti, ſunt pars decima qvinta ex trecentis. Photii autem Bibliotheca libros habet CCLXXX hoc eſt trecentos minus viginti, (ſive) ut in Epiſtola ad Taraſium CCLXXIX. trecentos minus viginti & uno, ταῦτα δέ ἐστι πεντεκαιδεκάτῳ μέρει τῶν τριακοσίων

* immo, *minus.*

** Σὺ δ' ὦ τῶν ἐμοὶ κεκοινωνηκότων μητρικῶν ὠδίνων ἐρασμιώτατε, εἰ μὲν ταύτην τὴν πρεσβείαν διανυόντων τὸ κοινὸν καὶ ἀνθρώπινον καταλάβοι τέλος, ἔχοις τὴν αἴτησιν τῆς ἐλπίδος οὐ διαμαρτοῦσαν, φιλίας τε ἅμα καὶ παραμυθίας ὑπόθεσιν καὶ ἀνάμνησιν, καὶ δὴ καὶ ἀπαρχὴν καὶ τελευτὴν ἀφοσιουμένην τῶν σῶν κατὰ λογικὴν θεωρίαν αἰτήσεων τὴν ἐκπλήρωσιν· Εἰ δ' ἐκεῖθεν ἡμᾶς ἀνασωσάμενον τὸ θεῖόν τε καὶ φιλάνθρωπον νεῦμα εἰς τὴν ἀλλήλων θέαν καὶ προτέραν ἀπόλαυσιν ἀποκαταστήσει, τάχα ἂν ἙΤΈΡΩΝ ἘΚΔΌΣΕΩΝ ΟΥ̓Κ ἘΛΑΤΤΌΝΩΝ ἀρχὴ ταῦτα εἴη, παραπλησίῳ τύπῳ παρεχούσαν σοι τὴν ὠφέλειαν. Primis verbis Photius Taraſium fratrem blando alloqvio, *omnium quos eadem enixa eſt mater, dilectiſſimum* appellat: prorſus enim aliena à Photii ſenſu eſt Schotti interpretatio: *dilectiſſime omnium quibuſcum fœtus meos communico.*

σίων ἐφ' ἑνὶ καὶ κ' πλεῖον ἀπολείποντα. *ea sunt uno nec amplius supra decimam quintam summæ partem demto, volumina trecenta,*

VII. Editiones Bibliothecæ Photianæ.

Græce primus ex MSS. a) vulgavit emendate & luculentis typis b) *David Hæschelius* Augustæ Vindelicor. 1601. fol. additis ad calcem voluminis notis suis, qvibus & Josephi Scaligeri castigationes & varia adspersit, ut solet veterum inedita ante ἀποσπασμάτια c) & ex Maximi Margunii Codice Photianarum Epistolarum, præmisit Græce Epistolas *Photii* selectas XXXV. & unam in notis p. 948.

Latine vertit & scholiis haud contemnendis passim illustravit vir magnis in litteras meritis *Andreas Schottus* S. I. Augustæ Vindel. 1606. fol. Schottum in interpretatione illa adjutum ajunt à Philippo Svevezelio d) Brugensi S. I. cujus versionem Anastasii Sinaitæ in Psalmum VI. vulgavit Canisius T. III. Lectionum Antiquarum. Cæterum licet cum Thoma Gatakero e) nolim negare Schottum esse qui Photium fuit interpretatus, tamen negari nequit *hunc virum profecto doctissimum non doctissime Photium vertisse,*

a) Codices quibus usus Hoeschelius, fuere 1) A. Schotti ex Codice Sirleti, collato cum MS. Vaticano qvi è Veneto Bessarionis avtographo descriptus fuerat. 2) Bavaricus. 3) Maximi Margunii Cytherorum Episcopi. 4) Rob. Stephani apographum cum alio veteri Codice commissum quod If. Casaubonus H. Stephani gener suppeditavit.

b) ad invidiam usqve elegantes vocat Lipsius Epist. ad Hoeschelium, notis hujus inserta p. 929.

c) Ἀποσπασμάτια præcipua sunt p. 923. *Ἰωσήπου ἐκ τοῦ πρὸς Ἕλληνας λόγου* de quo dixi lib. 4. c. 6. §. 8. Nota Grammatici Græci de Jamblicho Babylonicorum scriptore p. 937. de quo lib. 5. cap. 6. p. 822. seq. Isocratis Epistola ad Archidamum p. 942. de qua lib. 2. c. 10. §. 7. Adjicienda scholiis Theodoreti in librum Judicum & Ruth. p. 952. seq. de quibus libro V. c. 11. p. 432. Epistola Nazianzeni ad Theodorum Tyanensem præfixa Philocaliæ Origenis p. 968.

d) Prelixam *Schotto* navasse operam Svevezelium in edenda Photii Bibliotheca testatur Alegambe Bibliotheca Jesuitica p. 105.

e) Gathakerus Adversar. Miscell. p. 2. *Nam Photii interpres qui profecto Andreas Schottus esse non potest.* Sed non magis forsan à Schotto Photium quam à Morello Libanium versum inficiari voluit, quem Libanii interpretem negat p. 467. quod nempe illa non semper digna illo viro sit interpretatio. Certe non modo Schottus se Photii interpretem professus est in litteris ad Vossium cujus se avtographum servare affirmavit Colomesius p. 52. Opusc. *Salutat te tenebrio, qui Photium dedit latinum.* Sed etiam ipse in præfat. quanto labore sibi constiterit illa interpretatio, exponit. Idem Gatakerus p. 463. *dilute nimis V. C. Andreas Schottus.*

vertisse quod Alexandri Mori judicium est præf. ad Eusebii Chron. atqve ut omittam qvod ex Jac. Gillotii ad Josephum Scaligerum Epistola observat Colomesius f), *passim fere se prodere vel Ignatianum vel Baronianum.* Idem Colomesius: *Hanc Photii Bibliothecam perfunctorie admodum in Latinum sermonem convertit vir alias doctissimus Andreas Schottus.* Freqventer inde reprehenditur versio illa à viris doctis, Gatakero eodem pluribus locis, Reinesio in Var. Lect. Lambecio in commentar. de Bibl. Vindob. Jo. Pearsonio parte 2. Vindiciar. Ignatii p. 120. seq. 204. & prolegomenis ad Hieroclem, Joanne Oweno p. 216. Theologumenon, Edmundo Albertino de S. Evcharistia p. 262. Cotelerio ad Patres Apostol. T. 1. p. 263. ubi Photii interpretem *plane talpam* appellat. Versionem, etsi A. Schotti nomen præferat, pravam, fallacem & Schotti nomine prorsus indignam appellat Caveus. Vide etiam Theophili Spizelii templum honoris p. 332. & D. Eliæ Veielii τȣ͂ μακαρίτȣ commentarium de variis Oeconomiæ sacræ, potissimum Ecclesiasticæ generibus p. 19. seq. In sola Epistola Photii ad Tarasium Bibliothecæ præmissa plures interpretis hallucinationes notat editio Amstelodamensis Memoriarum literariarum Trevoltin. A. 1701. p. 289. sq.

Græco-latinæ qvæ ex his duabus coaluere editiones, nec emendatiores sunt nec quicquam novi ad illustrandum Photium afferunt, nisi qvod versio Schotti e regione Græcis posita, & notæ Hœschelii Schottiqve adjectæ. Genev. 1613. fol. Rothomagi 1653. fol.

VIII. Versiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promissæ.

Andreas Schottus in præf. *Inaudieram pridem unum & item alterum in Iberia Græcarum literarum peritissimum Photii Bibliothecam è Græco in Latinum sermonem commodo publico convertere cœpisse, sed cœpisse tantum, ac vix dimidia operis parte supersedisse, sive Græci exemplaris mendis deterritos, seu laboris fuga in tanta voluminis cum mole tum varietate, seu denique utraque de causa cessisse. Romæ quoque tertium perfecisse quidam narrabant, sed ad edendum adduci non potuisse.*

Johannes Mariana S. I. Bibliothecam Photii in Epitomen redegit sed nunqvam edidit, ut ex Philippo Alegambe notat Colomesius, qui etiam testatur versiones alias ejusdem Bibliothecæ adornasse *Fredericum Metium* Thermularum Episcopum & *Cosmam Fontejum*, similiter nunquam editas.

A. 1701.

f) Colomes. diss. de Photii scriptis sub init.

A. 1701. novam editionem hujus operis promittebant Bibliopolæ Belgæ cum versione *Claudii Capperonerii*, Doctoris Sorbonici & notis *Lud. Eliæ Dupinii*: quo de instituto videre licet Memorias litterarias Trevoltinas editas Gallice Anni 1701. p. 288. seq. & Anni 1702. p. 474. edit. Amstelod.

Denique optandum est ut doctissimus Vir *D. Christianus Fridericus Boernerus*, qui Græcas litteras nuper, ut hodie Theologiam, cum multa laude docebat in Academia Lipsiensi, promisso quam primum suo se exolvat & rempubl. litterariam beneficio maximo hocce, nova præclara Bibliothecæ Photianæ editione donet. De ejus instituto vide sis memorias litterarias Michaelis de la Roche, Anglice editas Londini, *Memoirs of literature* T. 1. (A. 1711.) p. 172.

IX. Index scriptorum, de quibus Photius differit, variis illustratus observationibus.

I. *Theodori* Presbyteri, *ὅτι γνησία ἡ τοῦ ἁγίου Διονυσίου βίβλος*, scriptum quo genuina esse quæ Dionysio Areopagitæ tribuuntur scripta pugnavit & quatuor præcipua quæ illis possunt opponi argumenta dissolvere est conatus. Theodorus hic mihi videtur fuisse sive ille Rhaitu presbyter, ut *Pearsonius* conjiciebat in Vindiciis Ignatii parte 1. p. 18. sive Mazarensis presbyter in Sicilia ad quorum utrumque scribit *S.* Maximus Confessor T. 2. p. 151. 134. qui Maximus Dionysii scripta defendit etiam ipse & scholiis insuper, quæ exstant illustravit. At Theodori liber periit, cujus responsionibus non videtur adeo multum tribuisse Photius. Vide Joannem Dallæum lib. 1. de scriptis Dionysio suppositis cap. 34.

II. ADRIANI *Isagoge in Scripturam sacram*, *εἰσαγωγὴ τῆς γραφῆς*, libellus utilis & lectu dignus de locutionibus sacrorum scriptorum, quem primus ex MS. Augustano Græce vulgavit *David Hæschelius*, Augustæ Vindel. 1602. 4. Deinde Joannes Pearsonius præfigi curavit tomo octavo Criticorum sacrorum ipsius auspiciis excusorum Lond. 1660. fol. atque ab eo tempore Amstelodami & Francofurti prælis iterum subjectorum. Latine vertit notisque illustravit amicus noster *Christophorus Wolterck*, Glückstadiensis, cujus lucubrationem istam MS. prelo paratam evolvi ante plures annos, atque opto ut in lucem prodeat. Adrianum hunc laudat Cassiodorus c. 10. Institutionum Divinarum, suspicorque illum ipsum esse Adrianum Monachum ad quem est *S.* Nili Epistola 60. libri 2. edit. Allatianæ,

 ubi

ubi eum laudat à diligenti ſacrarum Scripturarum lectione. *Andronicum* vocat Turrianus, perperam, qui Adrianus etiam appellatur in membra-nis Bibliothecæ Joanneæ Hamburgenſis in quibus exſtat ante opuſcul duo Hieronymi Græci Theologi, quæ exhibui ſuperiore volumine cap. 24. Hoc Adriani opuſculum latina verſione donatum edere voluit pri-dem Conradus Rittershuſius, uti Argumenta duodecim Prophetarum (Heſychio Hieroſol. auctore) quæ cum Adriano Hoeſchelius Græce vulgaverat, utraque lingva edidit ad calcem aſſis fatidici, ſive duo-decim *Prophetarum* à Thuano & Rittershuſio metaphraſi Latina do-natorum, Ambergæ 1614. 8 p. 290. ſeq.

III. *Nonnoſi* Chriſtiani ſcriptoris *Hiſtoria* legationum tum av ſui Nonnoſi & patris Abrami tum maxime ſuarum quas Juſtiniani Imp. nomine ad Æthiopum Auxumitarum Regem & alios Orienti populos obiit. Hoc opus præter pauca Photii ex illo excerpta jam-diu fuit perditum, nihilque ejus ſcriptoris hodie exſtat, niſi vera fi conjectura Lambecii qui lib. V. p. 131. illi tribuit *Gregentii* diſpu-tationem cum Herbano Judæo (de quo dixi ſupra c. 32. p. 14 ſeq.) & lib. VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & Sociorum quorum memoriam recolit Ecclesia Græca 24. Octobr. Incipit: ἔτους πέμπτ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου.

IV. *Theodori* Antiocheni presbyteri, ejusdem Photio judice qui poſtea Epiſcopus Mopſveſtenus fuit, *libri XXV. pro Baſilio* Cæ-ſareenſi *adverſus Eunomium*. De hoc & aliis Theodori Mopſveſten ſcriptis deperditis ſupra cap. 33.

V. *Sophronii* pro Baſilio *contra* eundem *Eunomium*, quem licet lon ge breviorem Theodoro præferre Photius non dubitat. Caveus neſcio qu argumento hunc Sophronium ad extrema ſæculi ſexti rejicit, cum mih videatur haud diverſus eſſe a Sophronio amico S. Hieronymi. Qvisqvi porro fuit auctor, ſcriptum ſane ejus ætatem non tulit.

VI. GREGORII Nyſſeni opus *adverſus Eunomium* ſive li-bri duodecim qui exſtant.

& VII. ἑτέρα πραγματεία illius, eidem Eunomio oppoſita, ſive libe decimus tertius. Vide ſi lubet quæ ſupra, Volum. VIII. cap. 20.

VIII. ORIGENIS *libri quatuor* περὶ ἀρχῶν qui Latine ſolùm ſuper ſunt atque inter Origenis & Hieronymi opera leguntur ex verſione Rufin In illis è Platonis ſchola mutuatum pleraqve, vere notavit Marcell Ancyranus apud Euſebium 1. contra Marcellum p. 23. De Origeni ſcriptis dixi lib. V. cap. 1, quibus adde quod ex Origenis libris περὶ ἀρχ

colle

collecti libri duo de incarnatione Verbi ad Januarium, qui exſtant in appendice ad Tomum VIII. Operum S. Auguſtini, edit. novæ Benedictinor. p. 48. ſeq. edit. Amſtelod.

IX. EUSEBII *Præparationis Evangelicæ* libri XV. qui exſtant.

X. Ejusdem *Demonſtrationis Evangelicæ* lib. XX. ex quibus decem poſterioes interciderunt.

XI. *Eccleſiaſticæ Præparationis* libri (numerus excidit) in quibus *Eclogæ*, ſive ſelecta loca ex ſcriptoribus Eccleſiaſticis. Hoc opus, qvod dolendum, nusquam hodie reperitur.

XII. *Eccleſiaſticæ Demonſtrationis* libri. (numerus ſimiliter excidit.) Allegatur Euſebii ἐκκλησιαστικὴ ἀπόδειξις in jure Græco Romano lib. IV. p. 295. Opus ipſum deſideramus.

XIII. Ἐλέγχου καὶ ἀπολογίας *Confutationis & Apologiæ* pro Chriſtiana religione adverſus Ethnicorum objectiones libri II. & alii ejusdem argumenti & propemodum iidem, priorum fortaſſe altera ἔκδοσις. De his aliisque Euſebii ſcriptis deperditis, nec non etiam de iis qvæ habemus, dixi volumine ſexto, lib. V. cap. 4.

XIV. *Apollinaris* Hierapolitani Epiſcopi, qui Marci Antonini temporibus vixit, *liber adverſus Græcos* ſive *Gentes*, *& de pietate ac de veritate*. Laudant hæc etiam Euſebius IV. 27. Hieronymus c. 26. Catalogi & Nicephorus IV. 11. Teſtaturque Photius alia præterea celebrari præclari hujus viri συγγράμματα ἀξιομνημόνευτα, in quæ needum ipſe inciderit. Sed ex univerſis inſignis hujus Viri ſcriptis, lector mecum dolebit, nihil quicquam ad nos preveniſſe.

XV. GELASII (Cæſareenſis in Bithynia Epiſcopi incertæ ætatis) πρακτικὸν ſive *Acta Concilii Nicæni* A. C. 325. habiti *libris III.* ſæpius & ſeparatim utraque lingua & in Tomis Conciliorum edita, de quibus dixi Volumine VIII. c. 24. p. 371. ſeq. Uberius de hoc opere Photius infra Cod. LXXXIX. Et de Synodo Nicæna alias referens narrationes Cod. LXXXVIII. & CCLVI.

XVI. ACTA SYNODI TERTIÆ ſive Epheſinæ A. 431. celebratæ tota fere conſtantia Epiſtolis Cyrilli ad Neſtorium mutuisque Neſtorii, de quibus etiam meminit Cod. CLXIX. Prodierunt Acta iſta Latine ex veteri verſione Pariſ. 1574. 8. edente Antonio Contio, atqve inde in Balozii & Harduini Conciliis. Sed Græce primum e Typographia Commeliana 1591. fol. & Theodori Peltani verſio 1604. fol. Deniqve utraque lingva in editionibus Conciliorum Romana, Biniana A. 1618. Labbeana & Harduiniana.

XVII. ACTA SYNODI QVARTÆ ſive Chalcedonenſis adverſus Eutychen & Dioſcorum celebratæ A. 451. Similiter editæ ſunt Græce & Latine in Tomis Conciliorum & noviſſime Tomo ſecundo editionis Harduinianæ.

XVIII. ACTA SYNODI QVINTÆ de tribus capitulis celebratæ CPoli A. 553. Hæc Græce nondum viderunt lucem, Latine edita poſt Surium à Labbeo T. V. & Harduino T. III.

XIX. ACTA SEXTÆ SYNODI contra Monotheletas habitæ CPoli in trullo ſacri palatii A. 680. Acta Græce & Latine ſæpius edita in Conciliorum Tomis poſt Romanos & Binium à Labbeo T. VI. & ab Harduino T. V.

XX. ACTA SEPTIMÆ SYNODI ſive Nicænæ ſecundæ adverſus Iconoclaſtas celebratæ A. 787. Acta habemus Græce & Latine in editione Romana Concilior. & apud Binium T. III. & Labbeum T. V. Harduinum T. VI. Exhibetur etiam ab iisdem vetus eorundem Actorum Latina verſio, ab Anaſtaſio Sinaita concinnata. Et altera Gisberti Longolii edita primum Colon. 1540. & falſo pro antiqua habita à viris quibusdam doctis, ut Harduino obſervatum.

XXI. *Johannis Philoponi* λόγος ſive liber *de reſurrectione* in plures diviſus τόμους quorum numerus excidit, atque opus ipſum hodie nusquam exſtat. Quod addit Photius eundem hac in lucubratione naſo suſpendiſſe adunco ſanctos Patres, ἐπιχλευάζων καὶ τοὺς μακαρίους καὶ ἁγίους πατέρας ἡμῶν, de Patribus Chalcedonenſis Synodi intellige, ut Photius ipſe Cod. XXIII. perſpicue docet. Vide & Cod. LV.

XXII. *Theodoſii* Monachi ἀνατροπὴ ſive *confutatio* argumentorum quæ reſurrectioni corporum Philoponus oppoſuerat. Etiam hoc Theodoſii ſcriptum, iisdem ut videtur temporibus quibus Philoponus ſub ſæculi ſeptimi initia clari, hodie deſideratur. Theodoſius incertum ſitne idem cujus infra XXIV. Cod. mentio.

XXIII. *Cononis, Eugenii* & *Themiſtii* de reſurrectione corporum adverſus eundem Philoponum, ſcripta ſimiliter deperdita. Cononem Eugenium & Themiſtium Photius teſtatur in hoc cum Philopono conſenſiſſe, quod & ipſi Synodum Chalcedonenſem repudiaverint. Themiſtium ſuſpicor illum Diaconum Alexandrinum qui Agnoëtarum ſignifer memoratur infra Cod. CVIII. & de quo dixi volumine ſuperiore VIII. cap. 18. p. 5. ſeq. De Conone & Eugenio Tritheitis mox plura Photius Cod. XXIV.

XXIV. *Acta* temporibus Juſtini Imp. circa A.C. 576. coram Joann

Schol

Scholaſtico, Epiſcopo Cl'ol. *inter Cononem & Eugenium* Tritheitas, Philoponum Tritheiſmi accuſatum anathemati ſubjicere recuſantes, *& Paulum atque Stephanum* quos & ipſos διακρινομένων hæreſi addictos, hoc eſt Chalcedonenſis Synodi adverſarios *Photius* teſtatur. Etiam hæc Acta interciderunt.

XXV. JO. CHRYSOSTOMI σχόλια * εἰς τὸν θάνατον ** graves ſententiæ de morte CHRISTI brevibus ſermonibus viginti duobus. Et ſermones ſimiles totidem *de CHRISTI aſſumtione* & ſeptendecim *de Pentecoſte.* Licet de tribus hiſce argumentis editæ exſtent nonnullæ Chryſoſtomi homiliæ, tamen plerosque ex illis ſermonibus *Photio* inſpectis perditos vel ineditos ſaltim adhuc eſſe exiſtimo.

XXVI. SYNESII Cyrenenſis de Providentia, de Regno & alia quædam non nominata à Photio, ſed ut videtur haud diverſa ab illis quæ hodie habemus & de quibus dixi volumine ſuperiore VIII. capite 22.

XXVII. EUSEBII *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ* libri X.

XXVIII. SOCRATIS *Hiſtoria Eccleſiaſtica* annorum centum & triginta, libris ſeptem.

XXIX. EVAGRII Scholaſtici *Hiſtoria Eccleſiaſtica* ab eo tempore ubi deſint Socrates & Theodoritus, ad duodecimum Mauritii annum, libri VI.

XXX. SOZOMENI Eccleſiaſtica Hiſtoria libris IX. quam à *Socrate* diverſa tradere quandoque & dictionis illum elegantia vincere obſervat.

XXXI. THEODORITI Hiſtoria Eccleſiaſtica, quem præ omnibus dictionem Hiſtorico dignam attuliſſe, & res ſecundæ *Synodi* diligentius cæteris narraſſe obſervat. De quinque hiſce ſcriptoribus H. E. notiſſimis ſæpiusque editis dixi Volumine ſexto cap. 4.

XXXII. ATHANASII *Epiſtolæ* variæ, incertum an plures & diverſæ ab illis quas hodie habemus, in quibus exſtat quoque Apologia pro fuga, T. 1. edit. Montfauconianæ p. 320.

XXXIII. *Juſti* Tiberienſis Judæi, qui tempore excidii Hieroſolymorum vixit, *Chronicon de Regibus Judæorum* Ἰουδαίων βασιλέων τῶν ἐν στέμμασιν, à Moyſe ad Regem ultimum Agrippam ſecundum. Hoc opus Juſti, perinde ut alterum Flavio Joſepho memoratum de bello Judaico, intercidit. Vide ſi placet quæ notavi ad Hieronymum de ſcriptoribus *Eccleſ.* cap. 14.

Ccc XXXIV.

* Vide quæ de Scholiis S. Cyrilli Alex. de incarnatione unigeniti dixi volumine ſuperiore VIII. cap. 27. p. 565.

** Mox apud Photium ſequitur εἰς τὴν ἀνάληψιν Κυρίου, itaque Schottus recte illud Κυρίου hoc etiam loco poſt θανάτου ſubintellexit.

XXXIV. (Julii) *Africani* ἱστορικὸν five Chronicon libris quinque ab orbe condito usque ad Macrinum Imp. qui regnare cœpit A. C. 217. Etiam hoc opus, ex quo multa in Chronico ſuo Euſebius, hodie deſideratur. Caput iſtud Photianæ Bibliothecæ primus vulgavit Garcias Loaiſa ad Chronicon Iſidori Hiſp. p. 260. Memorat Photius etiam *ceſtor* Africani, libris XIV. diſtinctos, quorum fragmenta ampla habemus, & ſcriptum ad Origenem (quod exſtat cum Origenis reſponſione integrum) *de Suſanna*, nec non aliud ad Ariſtidem *de concordia Matthæi & Lucæ circa genealogiam* CHRISTI, cujus argumentum ſervavit Euſebius lib. 1. Hiſt. Eccl. cap. 7. Vide quæ de Africani ſcriptis ſupra lib. V. c. 1. p. 268. ſeq.

XXXV. *Philippi Sidetæ* (presbyteri) *Hiſtoria Christiana*, χριστιανικὴ ἱστορία, ſive farrago potius variarum rerum ad Hiſtoriam pertinentium & non pertinentium, ab orbe condito ad ſuam ætatem: voluminoſum opus cujus XXIV. tantum libros Photius vidit, quorum ſinguli iterum λόγοις quatuor & viginti diſtincti erant: Sed Socrates VII. 27. & ex eo Nicephorus XIV. 29. teſtatur à Philippo compoſitos fuiſſe libros XXXVI. Vixit Philippus iſte Siſinnii temporibus & Procli, Patriarcharum CPolitanorum quorum ille fuit ab *A.* C. 425. ad 428. hic ab A. 434. ad 446. Hiſtoria Philippi exceptis pauciſſimis fragmentis intercidit, de quibus dixi lib. V. cap. 4. p. 112. ſeq.

XXXVI. ANONYMI qui Juſtino imperitante vixit χριστιανῶν βίβλος, ἑρμηνεία εἰς τὴν ὀκτάτευχον, *Chriſtianorum liber* ſive *Octateuchi expoſitio*, ad Pamphilum. Hoc ipſum in libros XII. diſtinctum opus eſt quod exſtat ſub *Coſmæ Indopleuſtæ* nomine editum non ita pridem Græce & Latine ab eruditiſſimo Montfaucono. Vide quæ notavi lib. 3. cap. 25. ubi hoc caput Photii exhibui integrum cum verſione mea & notis.

XXXVII. *Anonymi* Dialogus περὶ πολιτικῆς inter Menan Patricium & Thomam Referendarium ſive Legatum de optimo ſtatu Reip. quem δικαιαρχικὸν *principatum juris* appellat, & (qui Polybio * etiam jampridem præſtantiſſimus omnium fuit viſus,) ex Monarchia, Ariſtoeratia & Democratia mixtùm eſſe contendit. Hic dialogus hodie non exſtat quod ſciam.

XXXVIII. *Theodori* Antiocheni (ejusdem de quo Cod. IV.) ἑρμηνεία τῆς κτίσεως, *interpretatio Hiſtoriæ creationis*, ἐν τόμοις ἑπτὰ ἡ ἑβδόμη βίβλος ἐπεραίνετο, ita ſuſpicor legendum pro ἡ πρώτη βίβλος. Commentarius hic Theodori intercidit. Eum freqventer reprehendit Philoponus in opere de qvo infra, Cod. 43.

XXXIX.

* libro VI. Confer Machiavellum lib. 1. ad Livium c. 2.

XXXIX. EUSEBII *contra Hieroclem* ἀνασκευαστικὸν βιβλιδάριον πρὸς τοὺς ὑπὲρ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως Ἱεροκλέους λόγους, exſtat, ſæpiusque lucem vidit ut dixi. lib. V. cap. 4. p. 91.

XL. *Philoſtorgii* Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ libri XII. ipſi quidem deperditi, ſed ex quibus ampla excerpta *Photio* debemus, qvæ ſeparatim edita atque à Jac. Godofredo & *Henrico* Valeſio illuſtrata habemus. Vide ſupra lib. V. cap. 4. p. 115. ſeq.

XLI. *Johannis Ægeatæ* presbyteri Eutychiani ſive Διακρινομένου *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ* ab depoſitione Neſtorii (A. C. 431.) usque de depoſitionem Petri Fullonis A. 483. *libri quinque*, pridem perditi, una cum aliis quinque libris poſterioribus quos Photius vidiſſe ſe negat. Meminit Johannis hujus noſter iterum Cod. LV.

XLII. Ex *Baſilii Cilicis*, Neſtoriani *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ* libris *ſecundus*, quorum tres auctor ſcripſerat. Primum à Marciano Imp. (A. C. 450) Zenonem: Secundum ab obitu Simplicii Papæ (A. 483.) usque ad A. 518. & Tertium ab initiis Juſtini Thracis. Dolendum eſt hoc opus intercidiſſe, quoniam illi plura monumenta ad fidem faciendam & Epiſcoporum Epiſtolas Baſilius inſeruerat. De Baſilio hoc & Ioanne Ægeate dixi lib. V. cap. 4. p. 113. ſeq. Baſilii meminit Photius iterum Cod. XCV. & CVII.

XLIII. JOANNIS PHILOPONI ἑρμηνεία τῆς κτίσεως, ſive *in Hexaëmeron* opus præclarum, qvod in ſeptem diſtinctum libros exſtat cum verſione Balthaſaris Corderii S. I. Viennæ Auſtriæ 1630. 4. Sed diſtinctionis in libros Photius non meminit, tantum monet cum Baſilio Cæſarienſi *Philoponum* in multis eadem ſcribere & paſſim confutare Theodorum Mopſveſtenum, de cujus Opere ejusdem argumenti dictum Cod. XXXVIII. De Theodori & Philoponi ſcriptis ſupra hoc ipſo Volumine cap. 33. & 35.

XLIV. PHILOSTRATI, qvem *Lemnium* alii, Photius neſcio an memoriæ lapſu Tyrium appellat, de Vita Apollonii Tyanei libri VIII. qui etiamnum exſtant, novis Godfridi Olearii noſtri, τοῦ μακαρίτου expoliti lucubrationibus ut dixi lib. V. cap 24. Ex eodem *Philoſtrati* opere multa & prolixa excerpta dat Photius infra, Cod. CCXLI.

XLV. *Andronici ani* adverſus *Eunomianos* libri duo, pridem deperditi. Ad ſexti ſæculi extrema a præſtantiſſimo Caveo rejicitur hic ſcriptor, qvem putem quinto ac fortaſſe quarto jam floruiſſe, cum Eunomii hæreſis plus negotii adhuc Eccleſiæ CHRISTI faceſſeret..

XLVI. THEODORETI *libri XXVII.* de CHriſti natura & incarnatione adverſus varios errores. Ex his primi *ſex*, exceptis paucis fragmentis

interciderunt, & non diversi fuerunt ab illo pentalogio *ἐναν θρωπήσεως* qvod adversus Concilium Ephesinum Theodoretus scripserat, & cujus librum quintum in duos distractum legit Photius, ut Jo Garnerio in auctario Theodoreti probe observatum. Libri cæteri *à septimo ad vigesimum septimum* sæpius sunt editi sub *Athanasii* nomine,* quos Photii testimonio fretus Theodoreto tribuit Jo. Dallæus in disp. de fide ex Scripturis demonstratione p. 48. & 146. Sed Garnerius septimum quidem & octavum Theodoriti esse non dubitat, at cæteros XVIII. (ad Marium Mercatorem provocans testem) *Eutherio* Nestoriano, Episcopo Tyanensi vindicat in auctario Theodoriti p. 254. 701. & ad *Marium* Mercatorem T. 2. p. 277. Edidit etiam sub Eutherii nomine ad calcem ejusdem auctarii Græce & Latine. Combefisius illos *S. Maximi* Confessoris esse suspicatus est, parum certa conjectura. *Vigesimus septimus* liber Photio memoratus *περὶ τοῦ κατὰ τὸν κοινὸν ἄνθρωπον ὑποδείγματος*, *de exemplo qvod à communium hominum aliquo* (ad CHristum) *petitur*, intercidit. Exstant autem qvos in eodem *τεύχει* sive volumine legit *Photius libri tres dialogorum* Theodoreti, qui una cum *demonstratione per syllogismos* sæpius utraque lingva prodiere separatim atqve Tomo quarto ejus operum, sub titulo *ἐρανιστὴς ἢ πολύμορφος*.

XLVII. JOSEPHI Judæi *τὰ κατὰ Ἰουδαίους πάθη* de calamitatibus Judæorum libri VII. opus de bello Judaico sæpius editum, de qvo dixi lib. IV. cap. 6. §. 2.

XLVIII. *Libelli* sive *λογίδια duo de universo*, *περὶ τοῦ παντός*, sive *περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας*, *de causa universi*, aut *περὶ τῆς τοῦ παντὸς οὐσίας de universi essentia*, adversus Platonem & Alcinoum *Platonicum*, auctore non *Josepho*, licet sub ejus nomine *Photius* reperit, sed Christiano scriptore, sive is *Justinus* fuerit, sive *Irænæus* quibus in Codicibus quibusdam fuere tributi, sive potius Artemonis ac Montanistæ Procli adversarius *Cajus* Presbyter Romanus, sub extremum sæculi secundi à nato CHristo clarus, qui in fine parvæ Labirynthi Origeni in qvibusdam Codd. male tributæ se auctorem libri de universi essentia esse diserte testatus fuit. *Ex* his duobus libellis *ἀποσπασμάτιον* sive fragmentum à Maximo Margunio acceptum Græce in notis ad *Photium* vulgavit Hœschelius, quod in MS. Codice inscribebatur *Ἰωσήπου ἐκ τοῦ πρὸς Ἕλληνας λόγου τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνα περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας.* Agnoscit tamen ipse Christiano homini adscribendum.

* Vide qvæ supra lib. V. cap. 2. p. 312. ubi de S. Athanasii & cap. 11. p. 438. 440. 446. ubi de Theodoreti scriptis.

bendum. Atqve hoc idem fragmentum sub *S. Hippolyti* nomine cum versione vulgavit V. C. Stephanus le *Moyne* in Variis sacris, Lugd. Bat. 1694. 4. Quoniam nimirum in laterculo marmoreo Canoni paschali adjuncto inter scripta Hippolyti diserte memoratur: περὶ τοῦ παντὸς πρὸς τὸν Πλάτωνα. In parallelis Sacris Jo. Damasceni T. 2. edit. novæ p. 755. locus inde allatus *Meletio* Antiocheno tribuitur: Sed p. 789. *Josepho*, ἐκ τοῦ λόγου ἀναγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνα. Certum tamen est scriptorem fuisse Christianum, adeoque Hippolytus auctor etiam videtur Clarissimo Damasceni editori *Lequinio*, qui librarios nomen Ἱππολ. cum Ἰωσήπου per hallucinationem permutasse suspicatur. Itaqve idem fragmentum etiam ego inter S. Hippolyti opera Hamburg 1716. fol. iterum Græce & Latine vulgavi T. 1. p. 220. Sed ab eo tempore observavi apud Damascenum nonnulla rectius legi, qvæ præsenti loco annotabo. *Pag.* 220. statim initio pro ὁ περὶ δαιμόνων τόπος, rectius apud Damascenum p. 789. est λόγος. Ut infra, οὗτος ὁ περὶ ᾅδου λόγος v. 2. συνέχονται αἱ ψυχαί. v. 10. ἑκάστου πράξεις. v. 11. τὰς τῶν τόπων. pro τρόπων. v 13. λίμνης πυρὸς ἀσβέστου. v. 14. ἐσκευάσθαι. v. 15. παρὰ Θεοῦ. v. 16. προσενεχθῇ. v. 34. ἀγαθῶν θεωρίας. v. 35. καινῶν ὁρωμένων προσδοκίᾳ ἡδόμενοι. Pag. 221. v. 10. ἄγγελοι ἐπιγελῶντες διαπέμπονται ἐπονειδίζοντες. v. 12. Εἰς τὰ κατωτέρω μέρη ὠθοῦντες τοὺς ἀγομένους. v. 14 ἐπαχοῦσι. v. 17. ὑπερβαλλόντως ξανθὴν θέαν τοῦ πυρὸς ὁρῶντες καταπεπλήγασι. v. 18. ἤδη κολαζόμενοι. ἀλλὰ καὶ οὗτοι τὸν τῶν δικαίων χῶρον. v. 24. ἐν ᾧ αἱ ψυχαί. v. 28. εἰ ἀπιστεῖτε Ἕλληνες. Pag. 222. post verba, v. 5. ὃν Χριστὸν προσαγορεύομεν, apud Damascenum additur: Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. v. 10. τὸ ἴδιον παρασκεύασει τὸ δίκαιον, οὐ τῇ κρίσει. v. 12. μίαν ἀποφθέγξονται αὐτῷ φωνήν. v. 15. τοῖς μὲν εὖ πράξασι καὶ δικαίως τὴν ἀΐδιον τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν παρασχόντος τοῖς δὲ τῶν φαύλων ἐργάταις. v. 20. ἐκ σώματος ἀναβρύουσαν. Denique v. 27. pro οὐχ ὕπνος apud Damascenum p. 755. est οὐ πόνος. Nunc ad Photium revertamur.

XLIX. CYRILLI Alex. κατὰ τῶν Νεστορίου βλασφημιῶν, ἐν λόγοις πέντε *adversus blasphemias Nestorii, libri V.* de quibus prolixius *Photius* infra Cod. 169. Exstant Græce & Latine post editionem Rom. 1608. fol. vulgati tomo ultimo editionis Græcolatinæ Paris. Vide qvæ dixi Volum. VIII. hujus *Bibl.* c. 27. p. 569. Notat Photius Cyrilli dictionem in hoc opere luculentiorem esse & magis perspicuam quàm in altero *de cultu in Spiritu*, & similem solutæ qvodammodo ac neglectiori poësi. ὁ δὲ λόγος

αὐτῷ πεποιημένος καὶ εἰς ἰδιάζουσαν ἰδέαν ἐκβεβιασμένος, καὶ οἷον λελυμένη καὶ τὸ μέτρον ὑπερορῶσα ποίησις.

L. *Niciæ* Monachi ἀντίῤῥησις κατὰ τῶν τοῦ Φιλοπόνου κεφαλαίων ζ', *contra septem capita* in libro *Joannis Philoponi* quem διαιτητὴν * ille inscripserat proposita. Liber alius κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Σεβήρου *contra Severum* Eutychianum. Nec non κατὰ Ἑλλήνων λόγοι δύο, *libri duo contra Ethnicos*. Scripta Niciæ hujus interiere omnia, perinde ut *Philoponi* διαιτητὲς de quo dixi supra in Philopono. Nicias iste sæculi septimi scriptor longe diversus à *Nicea* Episcopo Romacianæ sive Aquilegiæ civitatis, qui & ipse sed Latine sæculo quinto scripsit *de Gentilitatis erroribus*, in libris sex *instructionis competentium ad baptismum* itidem deperditis, de qvibus ex Gennadii c. 22. Honorius II. 22. & Trithemius c. 118. Libellus alius hujus Niceæ sive Epistola *ad virginem lapsam* sæpius editus sub nominibus Ambrosii, Hieronymi, Augustini ut monuit Cotelerius ad Constitut. Apostol. II. 57. p. 265. In Ambrosii operibus incipit: *Audite me nunc qui prope estis & qui longe.* In Hieronymi inscribitur *ad Susannam lapsam objurgatio*, & præmittuntur aliqua: *Puto levius esse crimen ubi homo peccatum suum confitetur* &c.

LI. *Hesychii* Presbyteri CPol εἰς τὸν χαλκοῦν ὄφιν, λόγοι δ'. *libri quatuor de æneo serpente.* Idem hic videtur Hesychius CPol. presbyter à qvo Eunomium ob hæresin delatum scribit Philostorgius VI. 1. Sed libri illi nusquam hodie exstant, quod sciam.

LII. *Acta Synodi Sidensis* sive Sidæ, Pamphiliæ metropili habitæ A.C. 383. contra *Massalianos* sive Evchitas Adelphianos præside *Amphilochi* Iconiensi una cum aliis Episcopis XXV. Hujus Synodi *Acta* perinde ut Amphilochii adversus Massalianos scripta, quos omnium optime confutasse ille à Theodorito IV 11. de hæreticis fab. traditur, interciderunt. Massalianorum hæreseos ab *Amphilochio* expulsæ meminit etiam Theodoritus lib. IV. cap. undecimo Hist. Eccles. Et Synodi adversus *Massalianos* habitæ, pseudo Synodus Palamitica A. 1350. in Conciliis Harduini T. XI. p. 327. Photius autem cum illis Actis Synodi Sidensis legisse se etiam testatur *Epistolam Synodicam ad Flavianum Antiochenum*, additqve Synodo insuper alias adversus hæreticos illos celebratas: ut Antiochiæ à Flavian (circa A. C. 390. ut notat Tillemontius T. VIII. p. 534.) præsentibus tribu Episcopis, *Bizo* Seleuciæ (cujus etiam in Synodo *CPol.* A. 394. mentio *Maruth*

* Gvil. Caveus in Chartophylace διαιτητὴν, Niciæ non Philopono tribui Sed hoc recte emendavit vir doctissimus in Historia literaria scriptoru Eccles.

Marutha Supharenorum & *Samo*, (qvod *E*piſcopi nomen eſt, non ut Blondello viſum urbis) presbyteriſque & diaconis circiter triginta. *S*ed cum longe plura adverſus Maſſalianos ſcripta eodem loco apud Photium commemorentur, juvabit illa ordine litterarum digeſta, cum obſervationibus qvibusdam hic ſubjicere.

Alypii Cappadociæ *A*rchiepiſcopi, Epiſtola ad Hormizen (Ὀρμίζην, al. Ὀρμιζὴν) *C*omanenſem *P*onti Epiſcopum.

Archelai *C*æſareæ Cappadociæ Epiſcopi anathematiſmi XXIII. capitum Maſſalianorum. *C*onfer, ſi placet anathematiſmos Maſſalianis oppoſitos in Jacobi Tollii inſignibus Itineris Italici p. 114. ſeq. Lambecium III. p. 171.

Attici *C*Politani ad *E*piſcopos Pamphyliæ & ad Amphilochium de ejiciendis Maſſalianis, ſive Maſſalianitis.

Ephesinæ *S*ynodi œcumenicæ tertiæ decretum contra Maſſalianos & capita libri Maſſalianorum *Aſcetici*, ex quo capita dogmatum excerpta apud Damaſcenum hæreſi LXXX. non diverſa ut opinor de quibus Acta Eruditorum A. 1696. p. 299. & A. 1699. p. 157. *S*ynodi Epheſinæ decretum hodie exſtat actione VII. actorum illius Concilii. Apud Photium autem pro ἀπογυμνώσασα αὐτὸν legendum αὐτῶν, ut in Codice Regio Pariſ. reperit *C*otelerius T. 1. monument. p. 785.

Flaviani Antiocheni ad Oſrhoënos (τοὺς ἐν Ὀσροηνῇ leg. pro τοὺς ἐν ῥοίνῃ) & ad Letoium Armeniæ Epiſcopum de geſtis in Synodo Antiochena.

Gerontii presbyteri & Abbatis Monachorum Glitidenſium ad Alypium Cappadociæ Archiepiſcopum, contra Lampetium *M*aſſalianum.

Heraclidæ Nyſſeni Epiſcopi Epiſtolæ duæ contra Maſſalianos.

Johannis Antiocheni ad Neſtorium Epiſtola de Maſſalianis.

Letoii Armeniæ Epiſcopi Epiſtolæ ad Flavianum.

Ptolemai Rhinocurorum in limite *Æ*gypti & Palæſtinæ Epiſcopi ἀναφορὰ ſive relatio ad Timotheum *A*lexandrinum de Alpheo *M*aſſaliano, quem ille presbyterum ordinaverat.

Severi Antiocheni (adhuc presbyteri) refutatio libri à Lampetio *M*aſſaliano ſcripti ſub titulo Διαθήκης.

Siſinnii *C*Politani & *Theodoti* Antiocheni ad Verinianum (Βερινιανὸν, al. Ῥεγινιανὸν) & Amphilochium Sidæ, cæteroſque Pamphyliæ Epiſcopos, ſcripta nomine Synodi ad ordinandum *S*iſinnium Attici ſucceſſorem *C*Poli ſub Theodoſio Imp. (A. C. 425.) Illi Synodo etiam *Neon* (Νέων) quidam Epiſcopus interfuit; Sed tunc non amplius in vivis erat Amphilochius Iconien-

coniensis, ante annum 400. jam defunctus: fuit autem Amphilochius Sidæ Episcopus qui Concilio Ephesino A. 431. interfuit & cujus meminit Photius etiam Cod. 230.

Massaliani * quos idem Photius memorat sunt *Adelphius*, *Agapius* auctor βιβλίου ἀσκητικοῦ, *Alpheus* Rhinocurorum Episcopus, qui in libro suo hæresin quidem non docuit, at Lampetium defendit, *Alpheus* alter presbyter, *Dadoës*: (Δαδώης, al. Δαδώης) *Eustathius*, *Lampetius* auctor libri quem inscripsit Διαθήκην, *Sabbas* monachus ἀπόκοπος sive eviratus, *Sabbas* alter, *Semesones* Σημεσώνης, (rectius Συμεώνης, apud Lambec. III. p. 171. Συμεών.) His ex Theodoreto IV. 11. Hist. Eccl. & ex anathematismis adversus Massalianos apud eundem Lambecium, & Tollium p. 114. insignium Itineris Italici, addes *Hermam*, & ex iisdem anathematismis *Petrum*, Lycopetrum postea appellatum, & *Tychicum*. Præterea *Marcianum* Trapezitam à quo Marcianistas dictos (non ut quidam legunt Marcionitas) sicut à Lampetio Lampetianos, notat Michael le Quien ad Damascenum T. 1. p. 96.

LIII. *SYNODUS contra Pelagium & Celestium* celebrata Carthagine Kalendis Majis (A. C. 418.) in magna Ecclesia Fausti, † Honorio Occidentis Imperii clavum tenente. Præsedit in ea Aurelius (Augustinus) Episcopus, & Donatianus Teleptensis ** primæ sedis Byzacenæ provinciæ, quibus adfuerunt varii è Provinciis (Africæ & Hispaniæ) Episcopi CCXXIV. Canones IX. hujus Concilii exstant Latine. Vide Appendicem ad

* Massaliani, à צלה *orare* Græcis Εὐχῖται, Latinis *Psalliani* de quibus Epiphanius & Damascenus hæresi ult. Augustinus hæresi 57. & auctor prædestinati hæresi 57. qui ab *Ephraim* Syro oppugnatos scribit: & Theodoritus IV. 11. Hist. & hæret. fabul. IV. 11. Libellus Synodicus Pappi, cap. 71. Jo. Zonaras apud Cotelerium III. monument. p. 469. Nicetas IV. 36. thesauri Orthodoxæ fidei T. 25. Bibl. Patrum p. 138. seq. Euthymius panopliæ tit. 22. in eadem Bibl. Patrum T. 19. p. 217. seq. edit. Lugd. Harmenopulus de sectis c. 18. E recentioribus consulendi Jac. Tollius in insignibus itineris Italici anathematismos Massalianis oppositos illustrans, Jo. Forbesius lib. 2. Instruct. Historico Theol. cap. 8. præcipue Tillemontius T. VIII. memor. Hist. Eccles. p. 527. 536. Cæterum fallitur auctor Græci scholii in Can. CXII. Africanum apud Beveregium in notis p. 298. qui Massalianos à Massalia nescio qua regione dictos esse putat, & Donatistas cum illis confundit, ἐπεὶ καὶ ἡ Μασσαλία τῶν ἀντιπέραν ἐστὶ Λιβύης πρὸς τοῖς μέρεσι τῆς Ῥώμης τῆς ἐπὶ θύμβριδι.

† *in secretario basilicæ Fausti*, ita legitur ante Canones hujus Concilii. Nam in Photio male editum: ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Φαύστου Ὀνωρίου.

** Male in Photii Codicibus Ἀβρίλιος Ἐπίσκοπος καὶ Δονατιανὸς τῆς Τελεπτεντίου.

ad Tomum ſextum Operum S. Auguſtini p. 71. edit. Amſtelod. ubi plura ad hoc Concilium ſpectantia, erudite obſervata reperies, quemadmodum & apud Paſchaſium Queſnellum diſſ. XIII. ad *Leonem* Magnum. Memorat præterea Photius *Theodoſii* & *Honorii* Epiſtolam ad *Aurelium* a) Carthaginienſem Epiſcopum, contra Pelagium: & *Conſtantii* b) decretum ad Voluſianum S. Melaniæ patruum de Cæleſtio in exilium pellendo, nec non qvæ *Leo* c) & *Celeſtinus* d) Epiſcopi Romani & *Hieronymus* e) adverſus Pelagium ſcripſere.

LIV. ἴσα πεπραγμένων, *Exemplum Actorum ab Occidentis Epiſcopis adverſus Neſtoriana dogmata.* Hic liber intercidit, licet exſtat (cujus ibidem meminit Photius) Epiſtola *CYRILLI* Alex. ad Theodoſium Imp. in qua Neſtorianam & Celeſtianam hæreſes ſcripſit inter ſe conſpirare. f) Quod porro ait Photius Pelagianam & Celeſtianam hæreſin ejectam ab Orientis Epiſcopis temporibus Epiſcoporum *Theophili Alexandriæ & Innocentii urbis Romæ*, idem etiam legas in Timothei presbyteri libro de hæreticis ad Eccleſiam redeuntibus, ſed temporum rationibus congruentius eſſe obſervant Benedictini, g) ſi pro Theophilo Alexandrino, *Theodoti Antiocheni* nomen reponatur. Mox Photius mentionem facit *Synodi Palæſtinæ* celebratæ Dioſpoli de qua Baronius ad A. 415. & H. Noris lib. I. Hiſt. Pelagianæ cap. 8. Cæterum accuſatorum Pelagii nomina apud Photium Νίκορος & Λάζαρος, Epiſcopi Gallicani: ſed apud Auguſtinum in libro ad Aurelium Carthaginienſem de geſtis Pelagii, (illum ipſum ad quem Photius provocat) cap. 16. & 35. *Heros & Lazarus.* Deinde *Prædeſtinatianos* à Photio perſtringi notavit *Sirmondus*, ſiniſtre ſentientes de S. Auguſtino: quos *Cæleſtinus* Rom. Epiſtola ad Galliarum Epiſcopos repreſſit ſcripta poſt Auguſtini obitum A. 431. &

a) datam A. 417. menſe Junio qvæ exſtat inter Epiſtolas Auguſtini edit. novæ 201.
b) promulgatum A. 421. exſtat in appendice ad Tom. X. Auguſtini p. 84. & apud Baron. ad A. C 420. n. 2.
c) Leo Magnus in Epiſtola 6. & 7. edit novæ Paſchaſii Qveſnelli (al. 86. & 85.)
d) Celeſtinus Papa in Epiſtola *ad Epiſcopos Galliæ*, quæ exſtat Latine in Conciliis Labbei T. 2. p. 1611. & T. I. Harduin. p. 1251. nec non in altera *ad Neſtorium* quæ Græce & Lat. in Actis occurrit Concilii Epheſini.
e) Hieronymus libro *ad Cteſiphontem*, qui itidem ætatem tulit, perinde ut ejus libri tres dialogorum adverſus Pelagium Photio non memorati.
f) T. VII. Opp. Cyrilli p. 252. adde Paſchas. Queſnellum ad Leonem Magnum p. 264 edit. primæ.
g) ad Auguſtin. T. X. appendice p. 43. edit. Amſt.

tum in tomis Concilior. tum in appendice ad Tomum X. Auguſtini Benedictinor. p. 88. edit. Amſt. editâ. Pro *Septimo* Epiſcopo, cujus Epiſtolam ad Leonem Rom. Photius porro commemorat, in Regio Codice *Pariſ.* legitur Σέπτιμος, ut ab iisdem Benedictinis eſt annotatum. Sed in Epiſtola 86. Leonis Magni (novæ edit. 6.) Aquilejenſem Epiſcopum, *Septimius* ille appellatur, ubi Epiſtolæ ejus argumentum repetit. *Proſperi* adverſus Pelagianos ſcripta Photio laudata etiamnum ſuperſunt & noviſſime ſingulari expolita & illuſtrata ſtudio viderunt lucem Pariſ. 1711. fol. ſuperſunt etiam Acta *Epheſinæ Synodi* quibus Pelagius cum Neſtorio condemnatus fuit A. 431. de quo conferre juvabit Henricum Noriſium lib. 2. Hiſt. Pelag. cap. 9. Sed *Joannis Alexandrini* ad Gelaſium Rom. Apologia qua Pelagio, Celeſtio & Juliano (Eclanenſi) anathema dixit, intercidit.

LV. *Joannis Philoponi*, (qui per ludibrium ματαιόπονος Photio) liber contra Synodum Chalcedonenſem, qvam Neſtorianæ hæreſi ſuffragari contendit, diſtinctus in τμήματα quatuor: & alter liber *Joannis Ægeatæ* presbyteri eidem oppoſitus *Synodo*, qvi ambo nusquam hodie exſtant. Mirum autem, Ægeatem hunc à Photio dici τὴν θρησκείαν Νεστοριανόν, ſi idem eſt de quo ſupra Cod. XLI. nam illum fuiſſe Eutychianum conſtat. Itaque olim ſuſpicatus ſum Photium calami lapſu Neſtorianum pro Eutychiano ſcripſiſſe: Sed cum Joannem Ægeatem Cilicem feciſſe cum Neſtorio conſtet etiam aliis veterum teſtimoniis quæ produxere Mich. le Quien diſſ. III. Damaſcenica p. 52. & Chriſtoph. Matthæus Pfaffius in diſſ. de Evangeliis ſub Anaſtaſio Imp. non corruptis, §. 7. omnino aſſentior iisdem viris eruditiſſimis exiſtimantibus Photium Cod. XLI. erraſſe cum Hiſtoriam Eccleſiaſticam hominis Eutychiani, (ſive Joannis Rhetoris ſive alterius) ex ſola conjectura Joanni Ægeatæ adſcripſit.

LVI. THEODORITI κατὰ τῶν αἱρέσεων *de hæreſibus* à Simone Mago in ſuam usque ætatem *libri quinque*, ad Sporacium Domeſticorum Comitem qui A. C. 453. Conſul fuit. Exſtant ſæpius editi Græce & Latine ut dixi Volum. VII. p. 436. ſeq.

LVII. APPIANI Ῥωμαϊκὴ ἱστορία *Hiſtoriæ Romanæ* τεύχη γ', λόγοι κδ', *partes tres*, *libri XXIV.* quorum pars exſtat, pars deſideratur, ut accuratius expoſui lib. IV. cap. 12.

LVIII. *Arriani* Bithyni παρθικά, *Hiſtoriæ Parthorum libri XVII.* & τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας ſive Βιθυνιακά *de rebus Bithyniæ* (de qvibus infra, Cod. XCIII.) nec non τὰ κατ' Ἀλανοὺς ſive Ἀλανικὴ *de rebus Alanorum.* Hæc opera

opera nondum viderunt lucem, licet inter MSta Scipionis Tettii memorantur à Labbeo p. 385. Bibl. novæ MSS. Parthicorum Arriani meminit etiam Jo. Malala p. 358. Chronographiæ, & Simplicius in Ariſtotelis Categorias p. 56. De Arriano ipſo quem Ξενοφῶντα νέον *juniorem Xenophontem* dictum eſſe teſtatur Photius, & de aliis ejus hoc loco memoratis ſcriptis τῶν διατριβῶν Ἐπικτήτου τοῦ διδασκάλου *Diſſertationem Epicteti, Præceptoris ſui, libris octo*, e quibus ſoli quator hodie ſuperſunt, & τῶν ὁμιλιῶν αὐτοῦ, *familiarium ſermonum libris duodecim*, qui omnes perierunt, dictum à me eſt lib. IV. cap. 8.

LIX. *Acta Synodi* ad Quercum *adverſus Joannem Chryſoſtomum & Heraclidem* Epheſi atque Palladium *Helenopolis* Epiſcopos *A.* 403. congregatæ, cui interfuere Theophilus Alex. Acacius Berrhoënſis, Antiochus Ptolemaidis, Severianus Gabalorum & Qvirinus Chalcedonenſis & Macarius Magnetum ſive Magneſiæ in Aſia Epiſcopus, præcipuus accuſator Heraclidæ, ut Joannes diaconus CPol. Chryſoſtomi. ἐν ὑπομνήμασι ἐπράχθη δέκα καὶ τρισί, *tredecim actionibus* tranſacta fuit. Meminere hujus ſynodi Chryſoſtomus ipſe Epiſt. ad Cyriacum, Palladius in vita Chryſoſtomi, Socrates VI. 15. Sozom. VIII. 17. Vide & jus Græco Rom. lib. IX. p. 554. ſeq. Cæterum Actis illius deperditis, præcipuam ejus notitiam à Photio petere eſt neceſſe. Pro verbis ὕβριζε τοὺς ἐπισκόπους καὶ ἐκπιγγάτους in jure Græco Rom. p. 556. legitur ἐπιγγάτους unde Cotelerius III. monument. p. 567. felici conjectura fecit ἐπιγνώτους *notos ac familiares*. De dicto Chryſoſtomi, qvod reprehenſum in eo inter alia Photius commemorat, ἐὰν πάλιν ἁμάρτῃς, πάλιν μετανόησον ſive ut alii efferunt. *millies peccaſti, millies pœnitentiam age*, καὶ ὁσάκις ἂν ἁμαρτάνῃς, ἐλθὲ πρός με, καὶ ἐγώ σε θεραπεύσω & *quoties peccaveris, veni ad me*, (CHriſtum Math. IX 28.) *ego te ſanabo*, meminit etiam Socrates VI. 21. & ſingulari ſcripto oppugnatum à Siſinnio Novatianorum Epiſcopo teſtatur, χιλιάκις μετανοήσας εἴσελθε. Apud Chryſoſtomum ipſum homilia 2. in Pſalmum 50. T. 1. edit. Savil. p. 975. ita legitur: μή μοι λέγε προφάσεις, μή μοι ὄκνον. ἥμαρτες, μετανόησον. μυριάκις ἥμαρτες, μυριάκις μετανόησον. Singulari diatriba hoc dictum defendit & illuſtravit D. Elias Veielius ὁ μακαρίτης, edita Ulmæ 1701. 4.

LX. HERODOTI *libri novem Hiſtoriarum* adhuc ſuperſtites, de quibus dictum ſupra, lib. II. cap. 20.

LXI. ÆSCHINIS *Orationes tres*, velut totidem Charites: & *Epiſtolæ novem* velut tot Muſæ. Orationes non plures nec pauciores hodie habemus ſed *Epiſtolas duodecim*. De illis dixi lib. 2. cap. 26. §. 9. De hiſce, ejuſdem libri

libri 2. capite 10. §. 6. Meminit iterum harum Æſchinis lucubrationum Photius Cod. 264. & utroque loco notat *quartam orationem* quæ inſcribebatur Δηλιακὸς νόμος & hodie non exſtat, fuiſſe Æſchini ſuppoſitam, Cæciliiqve judicio auctorem habere Æſchinem alium (Socraticum opinor) noſtri æqvalem. *Cæcilium* iſtum Rhetorem Calactianum Siculum intellige, de qvo viri docti ad cap. 1. Longini περὶ ὕψους. Lyſimachidis librum Cæcilio huic oppoſitum περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς Ῥητόρων laudat Ammonius Grammaticus in Θεωρός. *Dionyſium* ſophiſtam ſingulariter Æſchinis charactere fuiſſe delectatum, *Phrynichum* autem Æſchini Socratico * inter præcipuos Oratores Atticos locum tribuiſſe refert Photius. Sed cod. 264. præceptorem Æſchinis alterius vocat *Leodamantem* ex Cæcilio, (cui etiam ſuffragantur Plutarchi Codices) non ut hîc *Antalcidam*, pro quo *Alcidamantem* Eleatem habet Svidas in Αἰσχίνης.

LXII. *Paraxagoræ* Athenienſis τῆς κατὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἱστορίας βιβλία β', *libri duo de rebus Conſtantini Magni*, cui, Ethnicus licet, æqvius præbuit teſtimonium quam hodie quidam Chriſtiani, in criminationum muſtaceo quærentes ingenii lauream. Φησὶν οὖν Πραξαγόρας, καί τοι τὴν θρησκείαν Ἕλλην ὤν, ὅτι πάσῃ ἀρετῇ καὶ καλοκἀγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχήματι πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρύψατο. Non modo hi duo libri ſed & alii totidem illius περὶ τῶν Ἀθήνησι βασιλευσάντων, *de iis qui Athenis regnarunt*, aliiqve ſex εἰς τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα Ἀλέξανδρον *de Alexandro Magno Rege Macedonum*, univerſi interciderunt. Scripſit dialecto Jonica, adeoqve ſuo etiam exemplo refellit eos, qvi longe antiquioribus temporibus ceſſaſſe jam dialecti hujus uſum ſibi perſvaſere. Præcocibus ingeniis accenſetur merito hic Praxagoras a *Bailleto*, ** nam illud de Athenarum rectoribus opus ſcripſit annos natus non plures quam undeviginti, hiſtoriam Conſtantini anno ætatis ſecundo & viceſimo, Alexandri res trigeſimo primo. Hunc Praxagoram ætate anteceſſerunt Praxagoras Herodis Attici adverſarius, cujus mentio apud Philoſtratum II. Sophiſt. p. 559. edit. novæ: nec non Praxagoras Medicus antiquiſſimus, laudatus à Celſo, Plinio Cœlio Aureliano, Athenæo, & Scholiaſte Nicandri, de cujus ſcriptis infra lib. VI.

LXIII. PROCOPII Cæſareenſis ἱστορικὸν de rebus Juſtiniano imperante adverſus Perſas, Vandalos (Βανδήλους) & Gothos, Beliſarii maxime ductu

* Æſchinis hujus Socratici dialogos tres poſt *Jo. Clericum* Amſt. 1711. 8. illuſtravit egregie *Petrus Horreus*, verſione, notis & indice Græco, Leovard. 1718. 8. quam editionem commendatam ſibi habebunt Græcæ Lingvæ Studioſi.

** Baillet des Enfans devenus celebres par leurs études p. 20. ſeq.

ductu gestis *libro octo*, etiamnum superstites, de qvorum argumento & editionibus dixi Volum. VI. p. 250. seq. In Photio autem, licet octo libros memorat, ex duobus tantummodo primoribus libris excerpta leguntur.

LXIV. *Theophanis* Byzantii ἱστορικῶν λόγοι δέκα *libri decem historiarum* à secundo Justini junioris anno (CHristi 567.) ad annum ejus duodecimum (CHristi 577.) Opus ipsum intercidit, nec excerpta Photii integra sunt, testati Theophanem in primo libro etiam suæ de rebus Justiniani historiæ meminisse, & post decem illos libros itidem alios illis continuandis subjunxisse. Theophanes hic non diu post res, quas describit, vixisse videtur, certe diversus est à Theophane Confessore auctore Chronici qvod in A. 813. desinit, & de quo dixi Volum. VI. p. 151. seq.

LXV. THEOPHYLACTI Ægyptii (Simocattæ) præfecti & tabularii, *Historiarum* de rebus Mauricii Imp. *libri VIII.* de quorum editionibus dixi Volum. VI. p. 282. seq. ubi simul repressi Jacobi Pontani parum credibilem censuram, qui putat Photium non ex ipsius Theophylacti lectione, sed ex lemmatibus ab alio præmissis sapuisse, cum Pontanus ipse lemmata à Photio mutuatus sit quæ Theophylacto suo præmisit, & Photio non sit insolitum argumenta ejusmodi ex scriptis quæ recenset excerpere, certe quæ in lemmatibus illis Pontanus reprehendit, tam à Photio qvàm ab alio nescio qvo lemmatum scriptore proficisci potuerunt.

LXVI. NICEPHORI Patriarchæ CPol. ἱστορικὸν σύντομον *breviarium Historicum* à Mauricii Imp. cæde (A. C. 602.) ad Leonis & Irenes nuptias (A. 770) quod præter editiones Græcolatinas de qvibus dixi Volum. VI. p. 296. prodiit etiam Gallice Monterolio interprete Paris. 1618. 8. & ex versione nova Moreti * ibid. 1634. 12. additis notis Historicis.

LXVII. *Sergii* Confessoris Historia de rebus in rep. & Ecclesia gestis à Constantino Copronymo usque (qui ab A. 741. præfuit) inprimis durante imperio Michaëlis Rancabe, qvi imperitavit ab *A. C.* 821. ad 829 Hanc historiam jampridem desideramus.

LXVIII. *Cephalæonis*, Κεφαλαίωνος σύντομον ἱστορικὸν, *compendium historicum libris novem*, ad Herodoti exemplum totidem Musarum nomina gerentibus, dialecto iconica, à regno Nini & Semiramidis ad extrema Alexandri Magni usqve. Etiam hoc opus intercidit, qvod dolendum, cum fuerit compendium non Herodoti modi & Hellanici ac Ctesiæ, sed aliorum scriptorum mille amplius, quorum nomina auctor libris singulis præfixerat, qvod jactantiam ** in illo Photius interpretatur, idem factum à Pli-

 nio

* par le Sieur *Moret*, controlleur en la Generalité de Montauban.
** confer Ruperti Epist. ad Reines. p. 583. & Fabrettum de columna Trajana p. 4.

nio majore omnes laudamus. Svidas testatur Hadriani temporibus vixisse Cephalæonem in Sicilia, & præter hos novem libros παντοδαπῶν ἱστοριῶν scripsisse etiam μελέτας ῥητορικάς. Multum huic Cephalæoni tribuit Georgius Syncellus cui p. 167. dicitur ἐπίσημος εἰς οὐχ ὁ τυχών *insignis scriptor nec de vulgo.* Sed diu ante Adriani tempora floruere Strabo & Dionysius Halicarnasseus, à quibus Κεφαλὼν ὁ Γεργίθιος laudatur, atqve à Dionysio vocatur etiam συγγραφεὺς παλαιὸς πάνυ, ut unum ex duobus his sit necesse, Svidam vel errasse cum Cephalonem hunc cum Cephalæone Musarum scriptore confudit, quæ Scaligeri est sententia p. 415. ad Græca Eusebii Chron. & Vossii II. 12. de Hist. Græcis, & lib. 3. p. 340. vel unum quidem & eundem fuisse Cephalæonem Photii, Cephalionemqve Syncelli cum Troicorum scriptore Cephalone Historico Gergethio Strabonis, Dionysii, Festi in *Romam*, Parthenii, Stephani Byz. Etymologi, aliorumqve: at errasse Svidam in eo, qvod Hadriani temporibus illum vixisse tradidit, ut contendit Allatius libro de patria Homeri p. 17. seqq. Fortasse Hadriani tempore fuit Cephalæon Rhetor μελετῶν ῥητορικῶν scriptor, qvem cum Historico Svidas perperam permiscuit. Qvæ in Eusebii Chron. p. 32. & apud Syncellum ex Cephalæone Historico afferuntur, videntur fuisse principium ejus libri primi, sive Chiûs, ut Meursius qvoque in Bibl. Græca pulchre annotavit: Ἄρχομαι γράφειν ἀφ' ὧν ἄλλοι τε ἐμνημόνευσαν καὶ τὰ πρῶτα Ἑλλάνικός τε ὁ Λέσβιος καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος, ἔπειτα Ἡρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασεύς. &c. Liber decimus Eclogarum *Sopatri* apud Photium infra Cod. 161. fuit ex τῆς Κεφαλίωνος Ἐρατοῦς, (lib. VIII.) διαλαμβανούσης τὰ κατ' Ἀλέξανδρον.

LXIX. *Hesychii illustris* Milesii ἱστορικὸν ὡς ἐν συνόψει κοσμικῆς ἱστορίας, *synopsis Historiæ Mundi* annorum 1901. à Belo Rege Assyriorum usque ad Anastasium Imp. defunctum *A. C.* 518. divisa in sex partes sive τμήματα. Et *Commentarius de rebus Justini senioris*, ἑτέρα βίβλος ἐν ᾗ περιείχετο τὰ Ἰουστίνου πραχθέντα. Utrumque opus intercidit, excepta parte illa prioris ex sexto tmemate, quo πάτρια sive origines & Antiquitates CPolis exposuit. Vide quæ dixi Volum. VI. p. 240. seq.

LXX. DIODORIS SICULI *Historiarum libri quadraginta*, ex quibus extant libri primores quinque & undecimus usque ad vicesimi finem. Ex cæteris fragmenta. Vide quæ notavi libro III. cap. 31.

LXXI. DIONIS Κασσιανοῦ Κοκκειανοῦ ἢ Κοκκείου *Romanæ Historiæ* ab Æneæ adventu in Italiam usque ad Alexandri Severi consulatum tertium (A. C. 228.) *libri LXXX.*, è quibus ad libros LV. exceptis fragmentis qui-

quibusdam & Joannis Xiphilini epitome, desideramus. Vide supra, lib. IV. cap. 10.

LXXII. *Ctesiæ* Cindii *Persicorum libri XXIII.* & *Indicorum liber* dialecto Ionica. Utrumque opus intercidit, quo majores gratias debemus Photio qui ampla ex illis excerpta servavit sæpius una cum aliis Ctesiæ fragmentis Græce edita & Latine ad Herodoti calcem, etiam novissime in editione Herodoti quam curavit V. C. Jacobus Gronovius, Lugd. Bat. 1715. fol. Henr. Stephanus Photii excerpta ex Ctesiæ Persicis Indicisque primus Græce separatim vulgaverat Paris. 1557. 8. Vide quæ supra, lib. II. cap. 25. §. 16.

LXXIII. HELIODORI Αἰθιοπικὰ, σύνταγμα δραματικὸν sive *fabula de amoribus Theagenis & Charicleæ*, libris decem, qui adhuc exstant, ut dixi lib. V. cap. 6. Meminit hujus Heliodori Photius iterum Cod. LXXXVII. XCIV. & CLXVI.

LXXIV. a. THEMISTII λόγοι πολιτικοὶ, *Orationes civiles XXXVI.* quæ exceptis tribus exstant, nec non ὑπομνήματα & μεταφράσεις in scripta Aristotelis, quarum itidem pleræque ætatem tulere, & ἐξηγητικοὶ πόνοι εἰς τὰ πλατωνικά qui desiderantur. Vide Volum. VIII. hujus Bibl. lib. V. cap. 18.

LXXIV. b. LESBONACTIS λόγοι πολιτικοὶ *Orationes civiles XVI.* è quibus tantum exstant duæ, de quibus dixi lib. IV. c. 30. §. 14. & Photii etiam, quæ ex Orationibus illis excerpserat, una cum judicio quod de iis tulerat, perierunt.

LXXV *Johannis Philoponi* βιβλιδάριον sive *libellus* pro stabiliendo Tritheismo *contra* κατηχητικὸν λόγον *Archi-Ep. CPol. Joannis Scholastici* A. C. 566. primo Justini junioris anno habitum. In hoc libello qui (perinde ut Joannis catecheticus sermo) pridem intercidit, Philoponus præter subtiliores ex Philosophia petitas rationes pro se allegaverat sententias Gregorii Naz. Basilii Magni, Athanasii & Cyrilli Alex.

LXXVI. FL. JOSEPHI ἀρχαιολογίας sive *de Antiquitate Judaica libri XX.* adhuc superstites, de quibus dixi lib. VI. c. 6. Ex eodem opere excerpta de Herode & Agrippa infra, Cod. CCXXXVIII.

LXXVII. *Eunapii* χρονικῆς ἱστορίας τ̃ μετὰ Δέξιππον νέας ἐκδόσεως, *historiæ Chronicæ* à regno Claudii II. (in quo Dexippus desiit) usque ad Honorii & Arcadii Imperium, *libri XIV.* novæ ἐκδόσεως sive recensitæ ab auctore editionis. Hujus Eunapii descriptorem Zosimum notat Photius Cod. XCVIII. Opus ipsum, prioris & posterioris ἐκδόσεως, quas utrasque evoluisse se Photius testatur, intercidit, exceptis fragmentis de legationibus. Vide quæ Volum. VI. p. 232. seq.

LXXVIII.

LXXVIII. *Malchi* Philadelphienſis Sophiſtæ Βυζαντιακὰ *de rebus Byzantinis* à morte Leonis Thracis Imp. A. C. 474. ad Julium Nepotem A. 480. occiſum, *libri VII.* ſimiliter deperditi. Vide Volum. VI. p. 236.

LXXIX. *Candidi* Iſauri Hiſtoriarum libri III. ab initio Imperii Leonis A. 457. usque ad Zenonis Iſauri mortem A. 491. Itidem hodie deſiderantur. Vide ibid. p. 239.

LXXX. *Olympiodori* Thebani ὕλη ἱστορίας ſive ἱστορικοὶ λόγοι, *Hiſtoriarum libri XXII.* ab A. C. 407. ad 425. dicati Theodoſio juniori Imp. & pridem deperditi. Vide ibid. p. 237. ſeq. ubi inter alia notavi, quod Photius Olympiodorum vocat ποιητὴν τὸ ἐπιτήδευμα, hoc non eſſe interpretandum *Poëtam*, ſed *operatorem Chymicum.* Mentionem facit etiam ex Olympiodoro Photius ἀγάλματος τετελεσμένου ſive *talismanis magici*, quod barbarorum tranſitum prohibuerit, atque iterum ἀνδριάντων ἀργυρῶν τετελεσμένων εἰς βαρβάρων ἀποκώλυσιν. Singulare itidem eſt quod περὶ τοῦ τρίβωνος ἀξίας ſive de ritu pallii per ludicrum aliquod balneum concedi ſcholaſticis ſoliti refert, ubi memorat *Leontium* in ſophiſticum thronum Athenis evectum. Mentio ejusmodi λουτροῦ * apud Eunapium in Proæreſio p. 104. & 106 & Nazianzenum oratione XX. *Philtatium* præterea Grammaticum laudat Photius Olympiodori fratrem, qui artificium glutinandi libros egregie tenuit: & *Herodorum* auctorem hiſtoriæ de Orpheo & Muſæo. Olympiodorus acceſſit iis qui Homerum ex Thebaide Ægypti ortum ducere ſibi perſvaſere. Memorat & Prophetas barbarorum Blemmyum, & plura narrat de Libanio Mago ſive τελεστῆ quem Placidiæ ſuaſu interfici juſſit hujus maritus Conſtantinus Valentiani III. Pater. De vegrandibus urbis Romæ palatiis pronunciatum: εἷς δόμος ἄστυ πέλει, πόλις ἄστεα μυρία κεύθει, geminum illi recentis Poëtæ in domum regiam Lupaream Pariſ.

Par urbi domus eſt, urbs orbi - - -

Mœnia urbis Romæ, eo tempore qvo Gothi eam primum oppugnarunt, ab *Ammone* Geometra inventa ſunt amplitudine miliarium XXI. Eodem loco λουομένων καθέδρας ſive ſellas MDC. ex marmore in lavantium gratiam Romæ in publicis balneis poſitas ex Olympiodoro refert Photius, cujus generis eſſe ſuperſtitem famoſam illam Romæ ſellam perforatam, non dubitat Clariſſ. *Montfauconus* p. 137. Itineris Italici. Hujus Olympiodori, quemadmodum etiam trium ſuperiorum, Eunapii, Malchi, Candidique excerpta è *Photio*, Græce & Latine recenſuit Labbeus

tomo

* Confer Meurſium de ludis Græcorum p. 22. ſq.

tomo I. scriptorum Historiæ Byz. Olympiodori qvædam illustrat Valesius ad nonum Sozomeni librum, ubi inter alia notat Zosimum (à qvo etiam lib. V. p. 579. nominetenus laudat) plura ex eo repetiisse. Olympiodori excerpta Photiana sed minus integra prodierant, antequam Photii Bibliotheca lucem adspiceret, in Frid. Sylburgii tomo tertio Rom. Historiæ scriptorum. Francof. apud Wechel. 1590. fol. p. 853-855.

LXXXI. *Theodori Mopsvesteni* βιβλιδάριον περὶ τῆς ἐν Περσίδι μαγικῆς *de Magia Persarum libellus* pridem deperditus, de qvo supra, p. 158. Qui autem apud Photium auctor Persici dogmatis traditur Ζαράδης, hic Clementi Alex. est Ναζάρατος, Porphyrio Ζάβρατος, Plutarcho Ζαράτας, Theodoreto & Agathiæ Ζαράδης. Vide Cotelerium ad recognitiones Clementis IV. 27. Summum Persarum Numen Ζαρουάμ, ejusque filii duo Ὀρμίσδας bonus (Plutarcho in Alexandro P. 682. & in Artaxerxe p. 1026. & de Iside & Osiride p. 407. & Porphyrio p. 27. Vit. Pythag. Ὀρομάσδης sive Ὠρομάζης. Agathiæ lib. 2. p. 59. Ὀρμισδάστης.) malusque Photio Σατανᾶς, Plutarcho Ἀρειμάνιος, Hesychio Ἀρειμάνης. Vide Hadr. Relandi diss. Miscell. parte 2. p. 131. 207. Qvod vero Theodorum Photius ait τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν ἀποκατάστασιν τερατεύεσθαι, huic geminum est quod infra Cod. 177. traditur τῆς Ὠριγένους καταγε τὸ τέλος ὑποφωνεῖν τῆς κολάσεως. Et eodem spectat qvod Leontius scribit Theodorum Mopsvestenum *tollere metum futurorum*. lib. 2. adversus Eutychen & Nestorium.

LXXXII. *Dexippi*, τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον, *de rebus post Alexandrum* Magnum *gestis libri IV.* Ejusdem σύντομον ἱστορικὸν *Compendium historicum usque ad Claudium II. Imp.* præcipuas res regnaque præcipua perstringens, & τὰ Σκυθικά, *de rebus Romanos inter & Scythas gestis.* Hujus Dexippi, qvem ἄλλον τινὰ μετὰ σαφηνείας Θουκυδίδην, *alterum sed perspicuum magis Thucydidem* Photius appellat, scripta ista omnia interciderunt, paucis tantummodo fragmentis de legationibus, ex Scythicorum ejus, ut videtur opere servatis. Vide Volum VI. p. 231. In multis cum Arriano historico conspirasse, Photio notatum.

LXXXIII. DIONYSII Halicarnassei, Alexandri F. ἱστορικῶν λόγων *historiæ Romanæ* ab Æneæ in Italiam adventu usque ad Olympiadis CXXVIII 3. *libri XX.* ex qvibus exstant priores *XI* desinentes in Olymp. *LXXXIV.* 3. (Urbis CCCXII.) Vide quæ dicta lib. 3. hujus Bibl. cap. 32.

LXXXIV. *Dionysii* ejusdem σύνοψις superiorum viginti librorum, quinque libris contracta, & jampridem deperdita.

LXXXV. *Heracliani* Episc. Chalcedonensis ad Achillium *contra Manichæos libri XX.* similiter deperditi, perinde ut quæ apud Photium ibidem

memorantur Manichæorum *vivum Evangelium* & γιγάντειος βίβλος, nec non *Addæ* μόδιος aliaqve illius ſcripta. Et quæ adverſus *Manichæos* compoſuere *Hegemonius*, *Georgius* Laodicenus, & libris XXV. contra Evangelium vivum & Addæ modium depugnans *Diodorus* (Tarſenſis.) Nam ARCHELAI, & TITI Boſtrenſis ac SERAPIONIS Thmuitani adverſus Manichæos ſcripta habemus. Vide quæ dixi lib. V. p. 262. & 292. Titum Addæ potiſſimum ſcriptis ſuas oppoſuiſſe lucubrationis à Photio diſcimus.

LXXXVI. Jo. CHRYSOSTOMI Epiſtolæ ad Olympiadem XVII. & ad Innocentium Rom. aliæque quæ omnes exſtant. Vide ſupra, Volum. VII. pag. 633. ſeq.

LXXXVII. ACHILLIS TATII Alexandrini fabula *de amoribus Leucippes & Clitophontis*, *libris VIII.* qui tulere ætatem & de quorum editionibus dixi Volum. VI. p. 812. *S*i Achilles Firmico laudatus, eſt *A*chilles Tatius auctor libri περὶ σφαίρας ſive iſagoges in *A*ratum, quam habemus, & hic idem cum ſcriptore ἐρωτικῶν, neceſſe ſit eum ante Heliodorum ſcripſiſſe, & ante *H*eliodorum nominatur à Photio Cod. XCIV. & CLXVI. qui αἰσχρολογίαν & obſcoenas narrationes in Tatio ubique deteſtatur, unde non crediderim Photii eſſe decaſtichon jambicum, quod ex inedita Anthologia, Tatii amoribus præmittitur, illosque caſtis lectoribus commendat. Jampridem etiam mihi viſum eſt abſurdum & incredibile, libro VIII. Tatii p. 493. per ἱερέα, εἰπεῖν οὐκ ἀδύνατον, μάλιστα δὲ τὴν Ἀριστοφάνους ἐζηλωκότα κωμῳδίαν, Chryſoſtomum intelligi, licet Chryſoſtomum Ariſtophanis ſtudioſum & eloquentiſſimum fuiſſe, inter omnes conſtat.

LXXXVIII. Τὰ κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον πραχθέντα, *Anonymi Acta Synodi Nicænæ*, tomis tribus, inedita hactenus, diverſaque ab illis quæ ſub Gelaſii nomine habemus & de quibus mox Codice LXXXIX. licet in quibusdam Codicibus (talis fortaſſe fuit, de quo ſupra Cod. XV.) ipſa quoque *Gelaſii Cæſareenſis* nomen prætuliſſe Photius teſtatur, memorans præterea illius *librum contra Anomæos* ſive *Eunomianos* de quo infra Cod. CII. itidem deperditum. Conferenda etiam Acta *S*ynodi Nicænæ de quibus infra Cod. CCLVI.

LXXXIX. GELASII Cæſareenſis ἱστορίας Ἐκκλησιαστικῆς *Hiſtoriæ Ecclesiaſticæ de geſtis in Synodo Nicæna* ac deinceps usque ad Conſtantini *M.* mortem, *libri III.* Exſtant ſub Gelaſii Cyziceni nomine, niſi quod tertius liber haud integer ad nos pervenit. Vide quæ notavi Volum. VIII. p.

371

371. ſeq. ubi etiam de *Rufini* Hiſt. Eccleſ. quam Græce è Latino vertiſſe à Photio dicuntur Gelaſius *Cæſarienſis* & Cyrillus Hieroſol, ambo prius mortui quam Hiſtoria à Rufino ſcriberetur.

XC. LIBANII Rhetoris ſcripta, *τεύχεσι* ſive Voluminibus duobus, cujus ait *γυμναστικοὺς* & *πλασματικοὺς λόγους* ſive declamationes præſtare ejus ſeriis & civilibus orationibus. Laudat & ejus Epiſtolas & *παντοδαπὰ συγγράμματα*, teſtatus eum eſſe *κανόνα* & *στάθμην λόγου Ἀττικοῦ*, *regulam & amuſſim Attici ſtyli.* Libanii hujus ſcripta pleraque ad nos pervenere, de quibus dixi Volum. VII. (lib. V. cap. 10.) Alius Libanius *ὁ τελεστὴς*, Magus de quo Olympiodorus apud Photium Cod. LXXX. p. 112. Alius Libanius Palæopoleos in Pamphylia Epiſcopus, qui interfuit Concilio *E*pheſino A. C 431. & *Li*banius Paralai Epiſcopus Lycaonia, qui ſubſcripſit Concilio Chalcedonenſi A. 451. & alius Concilio Rom. A. 503. alius denique Libanius Silvanectenſis in Gallia *C*oncilio Aurelianenſi *A*. 511. &c.

XCI. ARRIANI *τὰ κατ' Ἀλέξανδρον*, *de rebus Alexandri M. libri VII.* ſæpius Græce & Latine editi, de quibus dixi lib. IV. c. 8. p. 272. ſeq. ibique dictis hæc addo. *P*rima illorum Græca editio curata eſt à *Victore Trincavello* Venet. 1535. 8. Latinam *Petri Pauli Vergerii* verſionem ſervari MS. in Bibl. Vaticana, didici ex Diario Veneto, Giornale de' letterati d' Italia T. X. p. 422. *Barthol. Facii* verſio elegans Alphonſo II. Regi Neapolitano oblata, vidit etiam lucem Bernæ A. 1554. 7. Licet vero locis innumeris *Vulcanius* melius, tamen etiam Facium nonnulla rectius Vulcanio expreſſiſſe monuit *Jacobus Gronovius*, qui Vulcanii interpretationem hinc inde in ſua editione emendavit. *P*oſt Gronovium vidi hos Arriani libros recenſitos novo ac diligenti ſtudio, diviſos in minores ſectiones, notisque eruditis & locupletiſſimo indice Græcarum vocum phraſiumque inſtructos à Rev. Viro *Georgio Raphelio*, Eccleſiæ Luneburgenſis Paſtore, quos in uſus ſtudioſorum Græcæ lingvæ edi atque in lucem proferri quam primum, erit utique pretium operæ. Hujus Eruditiſſimi Viri annotationes Philologicæ in Novum Teſt. quibus dictionem ſcriptorum ſacrorum ex Polybio & Arriano illuſtrat, prodierunt Hamburg. 1715. 8. *S*imiles ex Xenophonte obſervationes ad Novum Teſt. vulgaverat ibid. 1719. 8. Teſtatur Photius libris Arriani de Alexandro ſubjunctam ſe reperiſſe *τὴν ἰνδικὴν librum de rebus geſtis ab Alexandro in India*, qui & ipſe exſtat; non ut illi Attica ſed Ionica dialecto exaratus. Hunc *Germanice* à ſe translatum vulgavit idem Raphelius Hamb. 1709. 8. Incidi etiam in verſionem *Italicam* Jo. Baptiſtæ Ramuſii, editam Venetiis A. 1558.

XCII. Ejusdem *Arriani* τὰ μετ' Ἀλέξανδρον, *de rebus post Alexandrum gestis* libri X. è quibus excerpta Photii tanto jucundius leguntur, quod opus ipsum hodie non extet, certe editum non sit. Dexippum in opere ejusdem argumenti Arriano σύμφωνον κατὰ τὸ πλεῖστον monuerat Photius supra Cod. LXXXIII. *Meminit* iterum Cod. XCIII.

XCIII. Ejusdem Arriani Βιθυνικά *de rebus Bithynicis* ab origene gentis usque ad ultimi regis Nicomedis exitum qui moriens regnum suum populo Rom. legavit, *libri VIII.* Supra Photius Cod. LVIII. hoc opus vocat τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας. Nusquam autem exstat hodie, non magis quam quorum in illo fecit mentionem, Arriani τὰ κατὰ τιμολέοντα τὸν κορίνθιον *de rebus à Timoleonte Corinthio* in Sicilia adversus Dionysium *gestis*, vel τὰ κατὰ Δίωνα Συρακούσιον. *de rebus gestis Dionis Syracusii* adversus eundem Dionysium secundum, Dionysii F. tyrannum.

XCIV. *Jamblichi*, qui Commodi ætate vixit & Jamblichum Philosophum ætate antecessit, δραματικὸν hactenus ineditum si non plane deperditum *de amoribus Sinonidis* virginis & *Rhodani* sive *Rhodanæ*. Aliis hoc opus venit nomine ἱστοριῶν Βαβυλωνιακῶν. Photius excerpta dat ex libris XVI. cum Svidæ codices numerent libros XXXIX. qui videtur etiam aliqua ex hoc opere producere in ζηλοτυπία, ἤδη &c. Vide si placet quæ notavi Volum. VI. p. 822. seq. *Maussacum* præter rem reprehendit Tho. Crenius parte VII. animadversion. p. 43. quod Babylonica Jamblichi vocavit Milesiaca. Notum enim est omnes fabulas ejusmodi eroticas, Milesias, & sermones Milesios appellari, exemplo Aristidis Μιλησιακῶν quæ Latine vertit Sisena. Vide quæ viri docti ad Apulejum. *Sic* Βαβυλωνιακὰ fabulam suam amatoriam Jamblichi exemplo inscripsit Xenophon Antiochenus, de quo Svidas.

XCV. *Joannis Scythopolitæ* Scholastici κατὰ τῶν ἀποσχιστῶν τῆς ἐκκλησίας *contra desertores Ecclesiæ*, Eutychis & Dioscori asseclas, Opus divisum in tomos duodecim & Juliano nescio quo Episcopo svadente susceptum oppositumque anonymo Eutychiano libri adversus Nestorium auctori, quem Photius *Basilium* Presb. Cilicem fuisse existimat, de cujus libro adversus Joannem Scythopolitam infra Cod. CVII. Hodie utriusque scripta desiderantur.

XCVI. GEORGII Episcopi *Alexandrini liber de vita S. Jo. Chrysostomi* ex Palladio, Socrate, (Cyrillo Alex. Theodoreto, Moscho) pluribusque aliis collectus. Post annum CHristi sexcentesimum scripsisse viri docti colligunt. Vide Allatium de Georgiis p. 316. Exstat adhuc, Græce editus & Latine ut dixi Volum. VII. p. 556. Postquam plura ex illo excerpsisset

fiſſet Photius, ſubjungit: ἐκ ὀλίγα φαίνεται παριςορῶν, * quod cum Lambecio VIII. p. 273. ſeq. vertendem: *non pauca videtur tradere obiter, & præter inſtitutum ſuum,* non ut Schottus reddit: *præter hiſtoriæ fidem.* Quanquam multa etiam præter hiſtoriæ fidem ſcripta ab hoc Georgio, demonſtravit David Blondellus in libro Gallice edito de primatu in Eccleſia p. 1230-1244. qui etiam eodem loco perſequitur errores & fabulas quas de vita Chryſoſtomi ſcribentes tradidere Anonymus Græcus p. 1244. 1247. Socrates p. 1247. ſeq. Sozomenus & Moſchus p. 1248. ſeq. Nicephorus Patriarcha & Zonaras p. 1250. Cedrenus & Glycas p. 1251. Nicephorus Calliſtus p. 1252. ſeq. atque auctor Epitomes à Lipomanno editæ, p. 1253. quibus denique Blondellus vitam Chryſoſtomi accuratius à ſe digeſtam ac contractam ſubjungit p. 1254-1268.

XCVII. *Phlegontis* Tralliani ὀλυμπιονικῶν καὶ χρονικῶν συναγωγή à prima Olympiade ad ætatem Hadriani, qui imperare cœpit Olymp. CCXXIV. 1. defunctus CCXXIX. 1. Photius tantum quinque libros legit hujus operis, è quibus quintus deſinebat in Olympiade CXCVII. Vehementer dolendum eſt hoc opus ad nos non perveniſſe, licet enim nimiam & minutam in eo diligentiam reprehendit Photius, quæ etiam in cauſa fortaſſe fuit ut à paucioribus lectitaretur, atqve adeo deſcriberetur: tamen vel ex paucis qvæ illius ſuperſunt fragmentis facile apparet quam multa in veteri hiſtoria & ad temporum rationes conſtituendum nos fuiſſet docturus, quæ hodie nos fugiunt. Cæterum non repetam hoc loco quæ de iſto & aliis Phlegontis ſive quæ exſtant ſive quæ intercidere ſcriptis notavi lib. IV. cap. 13. Tantum addam hæc Hieronymi in Geneſ. X. *Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Siſinnii Capitonis, & Græcum Phlegonta, cæteroſque eruditiſſimos viros, & videbimus pæne omnes inſulas & totius orbis littora terraſque mari vicinas Græcis accolis occupatas.*

XCVIII. ZOSIMI Comitis ἱςορικὸν, ſive *Hiſtoriarum libri VI.* ſæpius excuſi Græce & Latine de qvibus dixi Volum VI. p. 607. ſeq. atqve editionibus p. 611. memoratis addo quod illos ex Leunclavii verſione, præmiſſa ejusdem Apologia Latine recuſos reperi in tomo tertio Hiſtorici operis quod XII. Voluminibus in folio dedit Jo. Philippus Vorburgius, Francof. 1650. De Zoſimo ipſo autem in gratiam eorum, qvi, ubi de Conſtantini M. rebus agitur, illius unius teſtimonium ſexcentis Chriſtianis libenter præferunt, adſcribo hanc cenſuram doctiſſimi Viri Richardi Bentleii, ** in

* Cicero ad Atticum VI. 1. *Hæc te volui παριςορῆσαι, ſumus enim ambo belle curioſi.*

** Remarks upon a late diſcourſe of freethinking part. 2. p. 21. *Zoſimus a poor ſuperſtitious creature &c.*

CIII. PHILONIS Judæi νόμων ἱερῶν ἀλληγορία, *Legum sacrarum allegoria* & περὶ βίου πολιτικοῦ *de vita Viri civilis* (Josephi Patriarchæ.)

CIV. EJUSDEM τῶν παρὰ Ἰουδαίοις φιλοσοφησάντων, τήν τε θεωρητικὴν καὶ τὴν πρακτικὴν φιλοσοφίαν βίου. De Therapevtis & Essenis sive *de practica & Theoretica Philosophia apud Judæos cultoribus.*

CV. EJUSDEM Γάιος ψεγόμενος *Caji Imp. vituperatio* & Φλάκκος ἢ Φλάκκων ψεγόμενος, *vituperatio Flacci*, Ægypto præfecti sub Cajo Imp. Omnia ista Philonis scripta hactenus memorata adhuc supersunt, quemadmodum & alia quorum meminit *Photius* πολλὰ καὶ ποικίλα συντάγματα, περιέχοντα καὶ τὰ παλαιᾶς ὑπομνήματα, τὰ πλεῖστα πρὸς ἀλληγορίαν τοῦ γράμματος ἐκβιαζόμενα. De his omnibus dixi lib. IV. cap. 4. ubi etiam de eo, utrum CHristo aliquando, ut ait Photius, nomen *Philo* dederit, quod neutiquam verisimile mihi videtur.

CVI. *Theognosti* Alexandrini, & sacrorum librorum interpretis, τοῦ μακαρίου Θεογνώστου Ἀλεξανδρέως καὶ ἐξηγητοῦ, ὑποτυπώσεις *Hypotyposeon* sive Theologicarum institutionum *libri VII.* pridem deperditi, in quibus cum Origene in plerisque sensisse & ex libris ejus περὶ ἀρχῶν non pauca mutuatum esse Photius innuit, quem tamen præ nimio in Origenem odio etiam Theognosto præbuisse se iniquiorem censura sua (licet quodammodo emollita) docet G. Bullus in defensione fidei Nicænæ sect. 2. c. 10. § 7. seq. Certe ab Arii (quem ætate etiam præcessit) sententia fuisse alienum testis locuples S. Athanasius qui ex secundo ὑποτυπώσεων Theognosti (quem ἄνδρα λόγιον appellat) hæc producit verba lib. de decretis Synodi Nicænæ T. 1. p. 274. οὐκ ἔξωθέν τίς ἐστιν ἐφευρεθεῖσα ἡ τοῦ Υἱοῦ οὐσία, οὐδὲ ἐκ μὴ ὄντων ἐπεισήχθη, *Non forinsecus Filii substantia constat, neque ex non-entibus producitur*, ἀλλὰ ἐκ τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας ἔφυ ὡς τοῦ φωτὸς ἀπαύγασμα, ὡς ὕδατος ἀτμίς. *sed ex Patris substantia ita progenitus est, ut à luce jubar, ut ex aqua vapor.* Ab eodem Athanasio in illud: quicunque dixerit verbum contra Filium hominis T. 1. p. 971. laudantur παλαιοὶ ἄνδρες, Ὠριγένης ὁ πολυμαθὴς καὶ φιλόπονος, καὶ Θεόγνωστος ὁ θαυμάσιος καὶ σπουδαῖος. A Philippo Sidete Theognostus inter Catechetas & præfectos scholæ Alexandrinæ celebratur post Pierium * qui Dionysio Alex. ut Dionysius Heraclæ, Heraclas Origeni successit. Vide Dodwellum ad Irenæum p. 488. & 511. Quod autem Eusebium arguit Baronius ad A. 109. num. 59. ideo Theognosti non fecisse mentionem, atque ideo cum dolo malo involvisse silentio, quod τοῦ ὁμοουσίου assertor fuisset, prorsus est ab omni verisimilitudine alienum, hæc enim ratio si valeat, omittendi

* De hoc Pierio Pamphili martyris præceptore Photius infra, Cod. CXVIII. CXIX.

tendi ei fuiſſent tot alii, quinimo Patrum omnium vetuſtiſſimorum nomina oblivione prætereunda. Hypotypoſeon libros ante Theognoſtum ſcripſerat Clemens Alex. de quibus *Photius* infra Cod CIX. CXI. Quod autem de Theognoſti dictione judicium ferens ait eum, καλλιλεξίᾳ ὡς ἐν ἀττικῷ καὶ συνήθει χρώμενον λόγῳ, Salmaſius pro ἐν ἀττικῷ recte monuit legendum διαττικῷ lib. de lingva Heleniſtica p. 35. quod doctiſſimo viro Andreæ Schotto jam ſuboluit.

CVII. *Baſilii Cilicis*, Neſtoriani qui Anaſtaſio imperante Diodori Tarſ. & Theodori Mopſveſteni propugnator: & Flaviano Antiochiæ Epiſcopo presbyter Antiochenus fuit, *contra Joannem Scythopolitanum* (de quo Cod. XCV.) libri XVI. dialogorum more ſcripti inter *Lampadium*, qui Baſilii Partes tuetur, & Marinum, Taraſiumque, ac dicati cuidam *Leontio*. Interciderunt perinde ut ejusdem Baſilii Hiſtoria Eccleſiaſtica de qua Cod. XLII. & liber contra Archelaum presbyterum Colonienſem de quo *Svid.* in Ἀρχέλαος & Βασίλειος. Idem Svidas teſtatur hunc Baſilium factum eſſe Irenopoleos in Cilicia Epiſcopum.

CVIII. *Theodori* Alexandrini monachi Severiani & Theopaſchitæ Ἔλεγχος κατὰ Θεμιςίου. *adverſus Themiſtium* Agnoëtarum ſigniferum. Καλωνύμου (al. Μεγαλωνύμου) τοῦ καὶ Θεμιςίου ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ ἐν ἁγίοις Θεοφοβίου. *Themiſtii Apologia pro S. Theophobio.* Ejusdem κατὰ Θεοδώρου μονόβιβλος. *adverſus Theodorum liber ſingularis. Theodori adverſus Themiſtium libri III.* Hæc ſcripta omnia Photio olim lecta interciderunt. Fuit Themiſtius ille Diaconus Alex. ſub initia ſexti à CHriſto nato ſæculi, de quo non repetam dicta Volum. VIII. p. 5. ſeq.

CIX. *Clementis Alex.* ὑποτυπώσεις, opus deperditum, de quo dixi lib. V. cap. 1. p. III. ſeq. Fragmenta illius à ſe collecta dare voluit Tomo tertio quem parabat Spicilegii Patrum doctiſſimus vir *Jo. Erneſtus Grabe*, ſingulorumque exponere argumenta librorum, & demonſtrare quod Stromatum libris veluti continuandis ab Clemente ſubjuncti fuerint. Interpolatos etiam fuiſſe ab hæreticis, ſive potius Hæreticorum fuiſſe à Clemente enarrata, non ipſius Clementis dogmata quæ Photius in ejus hypotypoſibus reprehendit, ſiquidem Clemens lib. IV. ſtrom. p. 475. opus illud promittens ait ſe auſpicium facturum ab enarratione opinionum paradoxarum quas ſparſerint hæretici in Geneſeos librum. Confer Grabii librum Anglice editum, *Some inſtances*, p. 13. ſeq. Balthaſar. Germonium de hæreticis Codicum Eccleſiaſticorum corruptoribus p. 263. ſeq. Jo. Clericum Epiſt. Critic. I. & Bibl. veteri & recenti, Gallice vulgata

nominibus prænotatur, multis valde præcedentium Patrum testimoniis usus est pro prædictis erroribus. Nec tamen idcirco ab Ecclesia DEI vel Origenes absolvitur, quasi non fuerit novitatis inventor, sed illi pariter addicuntur. Malim tamen Photio & pluribus aliis veteribus, argumentisque à Tillemontio T. 3. memor. productis habere fidem, quam cum Balthasare Germonio Hieronymi bilem citra examen admittente in libro de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus p. 305. seq. statuere in hoc opere nullas Pamphili fuisse partes, sed meram illam Rufini fraudem, qui libros *Eusebii* pro Martyris lucubratione venditare voluerit. Certe græcos etiam Codices Pamphili nomen prætulisse ex græcorum scriptorum testimoniis liqvet. Testatur autem Photius plures etiam alios magnæ auctoritatis in Ecclesia viros illa ætate apologias pro Origene composuisse. Καὶ ἄλλοι δὲ πλεῖστοι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ καὶ ἀξιολογώτατοι ἀπολογίας ὑπὲρ αὐτοῦ συνετάξαντο. Idem narrat Pamphili præceptorem fuisse *Pierium* presb. & scholæ Alex. præfectum, postea una cum fratre Isidoro coronatum martyrio, quorum memoriæ templa & oratoria dedicata sunt, ut Pierii templum Alexandriæ memorat Epiphanius hæresi LXIX. 2. Pamphilum deniqve narrat Photius plures Origenis in sacras litteras commentarios πολλὰ τῶν ἐξηγήσεων εἰς τὴν θείαν γραφὴν sua manu descripsisse, quod confirmant Eusebius VI. 36. Hist. & Hieronymus c. 75. de S. E. ad quem notavi, in Bibl. Coisliniana etiamnum exstare apographum Codicis Epistolarum Pauli, qui manu S. Pamphili martyris exaratus fuit.

CXIX. *Pierii* presbyteri Alex. (de quo superiore *Codice* dictum) λόγοι δώδεκα, *Libri duodecim* de variis argumentis theologicis, ἐξηγήσεις καὶ διαλέξεις vocat *Eusebius* VII. 32. Hist. ex qvibus duarum tantum inscriptiones affert *Photius*: εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν, & εἰς τὸ πάσχα καὶ τὸν Ὠσηέ. De hoc postremo S. Hieronymus præf. in Oseam: *Pierii legi tractatum longissimum, quem in exordio hujus prophetæ, die vigiliarum Dominicæ passionis extemporali & diserto sermone profudit.* Et c. 76. de script. Eccles. ubi Origenem juniorem appellatum illum esse testatur: *Hujus est longissimus tractatus de propheta Osee, quem in vigilia Paschæ habitum ipse sermo demonstrat.* Non dubito etiam ex his duodecim λόγοις Pierii, Photio lectis, fuisse tractatum *in* 1. *ad Corinthios*, ex quo idem Hieronymus Epist. ad Pammachium: *Origenes, Dionysius, Pierius, Eusebius Cæsariensis, Didymus, Apollinaris latissime hanc Epistolam interpretati sunt, quorum Pierius, qvum sensum Apostoli ventilaret atque edissereret, & proposuisset illud exponere,* Volo autem omnes esse sicut meipsum 1. Cor. VII. 7. *adjecit:* ταῦτα λέγων Παῦλος ἀντικρὺς ἀγαμίαν κηρύσσει. Hujus Pierii scripta.

ſcripta, quem eruditiſſimis Eccleſiæ Doctoribus jungit Hieronymus Epiſtolâ ad Magnum Oratorem, nihil hodie exſtat. Palladius in Lauſiaca c. 12. narrat Ammonium plura potuiſſe citare memoriter ex ſcriptis Origenis, Didymi, Stephani ac *Pierii.*

CXX. IRENÆI Epiſcopi Lugdunenſis *ἐλέγχου καὶ ἀνατροπῆς τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, Redargutio atque everſio falſo jactatæ* (rerum Divinarum) *cognitionis*, ſive *contra hæreſes libri V.* adhuc ſuperſtites ex veteri Latina verſione cum Græcis qvibusdam fragmentis, qvæ poſt Franciſcum Fevardentium & induſtriam ſingularem Jo. Erneſti Grabe, conqviſita ſunt noviſſime à Renato Maſſveto monacho Benedictino, cui præclaram hujus ſcriptoris editionem debemus vulgatam Pariſ. 1710. fol. Ipſe Maſſvetus aliis pluribus egregiis lucubrationibus rem locupletaturus Eccleſiaſticam diſceſſit ex hac vita A. 1716. menſe Januario. De aliis Irenæi editionibus dixi lib. V. c. 1. p. 67. ſeq.

CXXI. *HIPPOLYTI*, qui Irenæum modo memoratum habuit Magiſtrum, *βιβλιδάριον, σύνταγμα κατὰ αἱρέσεων λβʹ.* libellus complexus digeſtum adverſus hæreſes XXXII. à Doſitheanis usqve ad Noëtum ſive Noëtianos. Hoc opus intercidit ſolo capite poſtremo *contra Noëtum* excepto, qvod Græce & Latine vulgavi in tomo poſteriore operum Hippolyti, Hamburg. 1718. fol. *Profeſſus* fuit Hippolytus hoc opuſculo ſe in compendium miſiſſe quæ ex ore Irenæi adverſus hæreſes diſputantis acceperat. *Ταύτας δέ φησιν (αἱρέσεις) ἐλέγχοις ὑποβληθῆναι ὁμιλοῦντος Εἰρηναίου, ὧν σύνοψιν ὁ Ἱππόλυτος ποιησάμενος τόδε τὸ βιβλίον φησὶ συντεταχέναι.* De aliis Hippolyti ſcriptis dixi lib. V. cap. 1. p. 203. & in jam memorata editione illius operum. Apud Photium autem, niſi ipſe male intellexerit verba Euſebii VI. 23. Hiſt. ante verba: *λέγεται δὲ καὶ οὗτος προσομιλεῖν τῷ λαῷ κατὰ μίμησιν Ὠριγένους*, neceſſe eſt quædam excidiſſe de *Ambroſio* Alexandrino cui conveniunt illa omnia quæ deinceps ſeqvuntur, & quod notarios ſeptem Origeni aluerit & ejus fuerit *ἐργοδιώκτης*, & plura ipſe in literas miſerit, quæ tamen omnia pridem interciderunt. Vide ſi placet qvæ notavi ad Hieronymum de *Script.* Eccleſ. cap. 61.

CXXII. CXXIII. CXXIV. EPIPHANII *τὰ πανάρια, ἐν τεύχεσι μὲν τρισί, τόμοις δὲ ἑπτά, Panaria contra hæreſes LXXX. in tribus voluminibus, libris ſeptem.* Ejusdem *Ἀγκυρωτὸς, Ancoratus*, ſive *ancora Fidei*,* velut ſynopſis

 operis

* Epiphanius ipſe hæreſi LXIX. 27. *γεγράφαμεν περὶ πίστεως, ᾧ λόγῳ ἐπεθέμεθα ὄνομα Ἀγκυρωτὸν, καὶ γὰρ ἐκ πάσης γραφῆς συνάγοντας*

operis ſuperioris, ſed prius ſcripta, & catholicæ Chriſtianorum doctrinæ epitomen è ſacris litteris collectam exhibens: & Opus tertium cujus titulus excidit, qui ſi non alius eſt à libro *de menſuris & ponderibus*, ut Hœſchelio videtur, nihil Epiphanii Photio lectum eſt quod hodie non habeamus. De illis ſcriptis eorumqve editionibus dixi Volum. VII. (lib. V. c. 11.)

CXXV. JUSTINI *Martyris* ſcripta varia, 1) *Apologia* ad Antoninum Pium ejusqve filios & Senatum Rom. 2) *Apologia altera* ad Antonini Pii διαδόχους (M. Antoninum & L. Verum) 3) ſcriptum tertium adverſus Ethnicos in quo περὶ φύσεως δαιμόνων *de natura dæmonum* Juſtinus diſputaverat 4) ἔλεγχος πρὸς Ἕλληνας. 5) περὶ θεοῦ μοναρχίας, de uno ſummo DEO. 6) κατὰ Ἰουδαίων colloquium cum Tryphone) 7) contra dogmata quædam Ariſtotelis κατὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως, ἤτοι κατὰ εἴδους καὶ ὕλης στερήσεως ἐπιχειρηματικοὶ καὶ βίαιοι καὶ χειρώδεις λόγοι, καὶ κατὰ τοῦ πέμπτου σώματος, ὁμοίως καὶ κατὰ τῆς ἀϊδίου κινήσεως ἣν Ἀριστοτέλης δεινότητι λογισμῶν ἐναπέτεκεν. 8) Solutiones ſuccinctæ Ethnicorum quorundam dubiorum ἀποριῶν κατὰ τῆς εὐσεβείας, κεφαλαιώδεις ἐπιλύσεις. Hæc ſcripta Juſtini omnia adhuc exſtant, ſæpiusqve lucem viderunt, niſi qvod tertium non pervenit ad nos integrum, utpote in quo illa de dæmonibus diſputatio deſideratur. Cætera deperdita Juſtini ſcripta, qvæ Photius memorat ſunt 9) ὁ ψάλτης, 10) λόγοι κατὰ Μαρκίωνος, & 11) ἡ κατὰ πασῶν αἱρέσεων πραγματεία. De ſingulis tam editis qvam illis qvæ interciderunt dixi lib. V. cap. 1. p. 53. ſeq. Hodie novam præſtantiſſimi Doctoris ſcriptorum ἔκδοσιν parant Pariſiis *Prudentius Maranus* Benedictinus, & Cantabrigiæ *Styanus Thirlby*. Vidi etiam paratos ad prælum eruditos commentarios qvibus Juſtinum illuſtravit egregie, cum Oxonii verſaretur *Joannes Adolfus Hofmannus*, Germanus Plœnenſis, qvibus inter alia ex Hebræorum ſcriptis oſtendit Juſtinum dialogo cum Tryphone κυρίας Judæorum δόξας illi opponendo, Judæum oppugnare.

CXXVI. CLEMENTIS Romani *Epiſtolæ duæ* ad Corinthios, & eodem Volumine, POLYCARPI Epiſtola ad Philippenſes, qvas univerſas hodie, licet alicubi mancas habemus, ut dixi lib. IV. c. V. §. 14. & lib. V. cap. 1. p. 48. ſeq. Clementis Epiſtolarum mentionem fecerat Photius etiam

Cod

ἄγκυραν ὥσπερ τὴν ἁγίαν πατέρων πίστιν. Idem LXXIV. 1. τὰ ἤ-
δη μοι εἰρημένα ἐν τῷ μεγάλῳ λόγῳ τῷ περὶ πίστεως γραφέντι εἰ[s]
τὰ μέρη τῶν Παμφυλίων.

Cod. CXIII. & poſteriorem tanquam ſpuriam rejici monuerat. Noviſſime Polycarpi Epiſtóla cum Ignatii ſeptem Epiſtolis, quas collectas ſuæque ſubjectas ad Philippenſes * olim miſit, Græce & Latine emendate vulgata eſt Oxonii 1708. 8. à C. Aldrichio, Ignatianis novo accuratiſſimo ſtudio Eruditiſſimi viri *Antonii Mariæ Salvini* in illuſtris H. Neutoni gratiam ad Codicem Mediceum recenſitis. Photius tamen Ignatii Epiſtolas in eodem cum Polycarpiano volumine neutiqvam reperit.

CXXVII. EUSEBII Pamphili *ἡ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν βασιλέα ἐγκωμιαστικὴ τετράβιβλος libri IV. de Conſtantini Magni laudibus*, editi ſæpius ad calcem Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, ut dixi Volum. VI. p. 100. Photius Euſebio vertit vitio qvod de hæreſi Arii, ejusqve oppugnatoribus Euſtathio Antiocheno & Athanaſii Alex. & de decreto Synodi Nicænæ, atqve aliis Epiſcoporum ſuper dogmate contentionibus rem omnem ſilentio involverit, vel leviter tranſierit, perinde ac ſi in Imperatoris vita atqve encomio neceſſe ſit iſta omnia legi.

CXXVIII. LUCIANI *ὑπὲρ Φαλάριδος pro Phalaride*, & *νεκρικοὶ καὶ ἑταιρικοὶ διάλογοι διάφοροι, dialogi mortuorum, meretriciique* & *alia varii argumenti ſcripta, ἕτεροι διαφόρων ὑποθέσεων λόγοι.* Hæc omnia hodie manibus ſtudioſornm teruntur, ut dixi lib. IV. cap. 16. Scepticum fuiſſe Lucianum Photio aſſentitur *Morhofius ὁ μακαρίτης* lib. 1. Polyhiſtoris cap. VI. p. 28. ſed deriſor licet, atqve Poëtæ Horatii exemplo nullius addictus jurare in verba Magiſtri ubique apparet, tamen Eclectici potius in ejus ſcriptis invenio veſtigia, qvàm Pyrrhonii Philoſophi. Neque ſcepticum fuiſſe probant hi verſus, dubito an ipſius Luciani,

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά·
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδὸν † ἐστι νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάσῃς, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

Hæc ſcripſit Syrus ille, antiquaque ſtultaque doctus,
Stulta etenim ſunt huic, quæ ſapere ille putat.
Communis ſtat nulla homini ſententia certa:
Quod tu miraris, rideat alter idem.

Geminum

* Photius è Polycarpo: λέγει δὲ καὶ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῖς (τοῖς Φιλιππησίοις) Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου ἀπεσταλκέναι, καὶ αἰτεῖται ἀναδιδαχθῆναι παρ' αὐτῶν, εἴ τι περὶ ἐκείνου διακούσαιεν.

† Menagius legit διακριτόν.

Geminum illud *Plinii* IX. 17. Epist. *Quam multos putas esse, quos æque ea quibus ego & tu capimur & ducimur, partim ut inepta, partim ut molestissima offendant -- Demus igitur alienis oblectationibus veniam, ut nostris impetremus.*

CXXIX. *Lucii* Patrensis * *μεταμορφώσεως λόγοι* pridem deperditi, è quibus *Lucianus* Lucium suum, sive obscœnam in asinum metamorphosin expressit, ut ipse non diffitetur T. 2. edit. Amst. p. 115 ubi ita auctorem primum scripti illius, quem secutus ipse est, prodit: *Πατὴρ μέν ἐστί μοι Λύκιος, τῷ δὲ ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ Γάϊος, ἄμφω δὲ τὰ λοιπὰ δύο ὀνόματα κοινὰ ἔχομεν. Κἀγὼ μὲν ἱστοριῶν καὶ ἄλλων εἰμὶ συγγραφεύς ὁ δὲ, ποιητὴς ἐλεγείων ἐστὶ καὶ μάντις ἀγαθός. Πατρὶς δὲ ἡμῖν Πάτραι τῆς Ἀχαΐας.* Vide & p. 86. Freqvens quoque Lucii nomen in Milesiis Apuleji, quæ & ipsæ ex eo expressæ, & fortasse *Lucii* prænomen inde Apulejo inditum. Lucii illius jocos quosdam & salse ad Herodem Atticum atque Antoninum Imp. dicta refert Philostratus in Herodis *Attici* vita lib. 2. de *Sophist.* c. 1. n. 9. Idem fortasse Lucius Aristidæ Rhetoris amicus, cujus meminit in Orationibus sacris T. 1. p. 641. 642. Lucii hujus & Luciani iterum mentio inter scriptores eroticos apud Photium Cod. CLXVI.

CXXX. *Damascii* (Ethnici philosophi, quem patria Damascenum vocat Cod CLXXXI. & regnante in Italia Theodorico scripsisse docet Cod. CCXLII. p. 553.) *libri IV.* quorum 1) *περὶ παραδόξων ποιημάτων, de admirandis operibus capita CCCLIII.* 2) *παραδόξων δαιμονίων διηγημάτων admirandarum narrationum de dæmonibus capita LII.* 3) *περὶ τῶν μετὰ θάνατον ἐπιφαινομένων ψυχῶν, παραδόξων διηγημάτων, de animarum apparitionibus post obitum, admirandarum narrationum capita CV.* Libri quarti titulus in Photio non exstat, quemadmodum totum Damascii opus jam diu periit, quod si exstaret non leve fortasse credulitatis superstionisque ethnicæ documentum haberemus. *Alios παραδόξων* scriptores vide si placet supra lib. 1. cap. 22. §. 4. lib. 3. cap. 6. §. 21. b. & cap. 27. §. 8. & lib. 4. cap. 13. §. 2. & apud Jonsium lib. 2. de scriptoribus Hist. Philosoph. c. 12.

CXXXI. *Amyntiani εἰς Ἀλέξανδρον, de rebus Alexandri M.* ad Marcum Antoninum Imp. Ejusdem *βίοι παράλληλοι, vitæ parallelæ, Dionysii* tyranni & *Domitiani* Imp. libris duobus: *Philippi* Macedonis & *Augusti* Imp. itidem libris II. & liber de *Olympiade* Alexandri M. matre. Hæc scripta omnia Amyntiani, de qvibus admodum sinistre Photius, interciderunt.

CXXXII. CXXXII. CXXXIV. CXXXV. *Palladii, Aphthonii, Eusebii* & *Maximi* Sophistarum *μελέται διάφοροι, variæ declamationes,* inter quos

* Vide supra Volum. IV. p. 499. & Volum. VI. p. 828.

qvos Palladio palmam eloqventiæ *Photius* tribuit. *Maximum* eundem esse non dubito Magistrum Imp. Juliani, Sophistam Byz. cujus * περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων Svidæ memoratum scriptum breve edidit Carolus Stephanus Græce ad calcem Dionysii Halicarnassei *Epistolæ* ad *Pampejum* Paris 1554. 8. quod donatum mihi ab eruditissimo Viro M. V. la Crose, non dubito infra cap. 39. cum mea versione tecum communicare. *Eusebium* suspicor Rhetorem illum Alexandrinum de quo *Eunapius*: *Palladium* vero Methonæum Sophistam Constantini Imp. clarum ætate, cujus διαλέξεις & λόγους varios *Svidas* laudat. De *Aphthonio* Antiocheno cujus progymnasmata sunt in omnium manibus, dixi lib. IV. cap. 31.

CXXXVI. CYRILLI Alex. οἱ Θησαυροὶ, thesauri de SS. Trinitate contra Arium & Eunomium. Exstant tomo qvinto ejus operum, distributi in λόγους triginta qvinque, ut notavi Volum. VIII. p. 562. seq. Apud Photium nulla numeri aut distinctionis in λόγους mentio, qvi opus hoc ἐπιχειρηματικὸν βιβλίον appellat.

CXXXVII. EUNOMII Hæretici βιβλιδάριον, quo *Basilius* Magnus ægre tandem nactus, libris V. adversus Eunomium scriptis confutavit. Hoc Eunomii scriptum primus Græce & *Latine* edidi Volum. VIII. p. 262-305. quemadmodum minorem illius ἔκθεσιν (à Valesio jam & Baluzio publicatam) p. 253-260. Hæc posterior, qvam Eunomius libris tribus adversus Basilium (de qvibus mox) inseruerat, refellitur à *Greg. Nisseno* in libris, de qvibus dixi VIII. p. 151. & 160. quemadmodum de Basilii p. 78. seq.

CXXXVIII. *Eunomii* ejusdem *libri III. adversus Basilium*, qvi hodie non exstant: sicut qvæ Eunomio opposuere *Theodorus* (Mopsvestenus) & *Sophronius* (Hierosol.) Photio memorati tum hoc loco, tum supra Cod. IV. & V. Exstat vero *Gregorii* Nysseni opus adversus Eunomium (de qvo Cod. VI.)

CXXXIX. *Athanasii* Magni *in Ecclesiastem* & *Cantica canticorum* commentarii, qui hodie desiderantur, sed supersunt ejus *Epistolæ* & *apologia de fuga* (confer Cod. XXXII.) qvibus nihil elegantius inter Athanasii scripta se vidisse Photius testatur. εἰς μὲν τοι τὴν χάριν καὶ τὸ κάλλος τῶν ἐπιστολῶν αἷς τὴν ἀπολογίαν αὐτῷ τῆς φυγῆς καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἐξεργάζεται, ἄλλο τι, ὅσα ἐμὲ τῶν αὐτοῦ εἰδέναι, οὐδὲν ἀναφέρεται.

* Antequam illud vidissem, Astrologici argumenti esse male suspicabar, quale est Poëma Maximi περὶ καταρχῶν eidem Svidæ memoratum, qvod edidi Volum. VIII, p. 415. Itaque emendandum quod scripsi VIII, p. 769.

CXL. Ejusdem ATHANASII *libri quinque adversus Arium*, ἢ κατ' Ἀρείου καὶ τῶν αὐτοῦ δογμάτων πεντάβιβλος, Exstant T. 1. operum Athanasii edit. novæ eruditiss. Montfauconi p. 405. seq. adversus Arianos libri quatuor, nam qvinti loco Photius habuit Epistolam contra Arianos Encyclicam ad Episcopos Ægypti & Libyæ, quæ occurrit in eodem T. 1. p 270. Vide si placet qvæ à me notata sunt lib. V. cap. 2. Photius notat Basilium & Gregorium Nazianzenum ex Athanasio velut ex uberrimo fonte derivasse partem argumentorum qvibus illorum scripta adversus Arium exundant.

CXLI. CXLII. CXLIII. & CXLIV. BASILII Magni *in Hexaëmeron*, 2) ἠθικοὶ λόγοι sive *Homiliæ de moribus*, 3) *Epistolæ* tum canonicæ, tum aliæ plurimæ ad diversos, τό ἄλλο πλῆθος ἃς διαφόροις ἐπέστειλεν & 4) *Ascetica*. Hæc omnia Basilii scripta ætatem tulere, sæpius edita ut dixi Volum. VIII. (lib. V. cap. 19)

CXLV. *Helladii* (ejusdem de quo infra, Cod. CLVIII. & CCLXXIX.) *Lexicon* vocabulorum phrasiumque Græcarum (non poëticarum ut *Diogeniani*, sed qvarum in prosa maxime usus) copiosissimum & πολυστιχώτατον, septem τεύχεσιν sive voluminibus.

CXLVI. *Anonymi Lexicon* καθαρᾶς ἰδέας, *puri ac tersi sermonis*, itidem copiosum ac prolixum.

CXLVII. *Anonymi Lexicon* σεμνῆς ἰδέας, styli gravis ac ponderosi.

CXLVIII. *Anonymi Lexicon* ἰδίως λόγου πολιτικοῦ *orationis propriè civilis*.

CXLIX. *Pollionis Lexicon*, in quo multæ fuere voces poëticæ, non tanta copia tamen quam in Lexico *Diogeniani* de qvo Cod. CXLV. Pollio ille videtur idem cum *Valerio Pollione* Alexandrino qvem Svidas in Πωλίων ait tempore Adriani Imp. vixisse, ac scripsisse Lexicon vocum Atticarum, quod & ipsum periit, συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον.

CL. *Juliani* (Cappadocis Sophistæ, de quo Svid. & Eunapius) *Philostrati* Tyrii (cujus opus de vita Apollonii Tyanensis memorat Photius Cod. XLIV. & CCXLI) & *Diodori* (cui Valerius Pollio pater, Svida teste) *Lexica in Decem* Atticos *Rhetores*. Ex hisce novem Lexicicis Photio hactenus memoratis, ne unum quidem ad nos pervenit.

CLI. TIMÆI Sophistæ) πρὸς Γεντιανόν, *ad Gentianum* MS. Γαϊατιανὸν *Gajatianum*) *libellus de vocibus apud Platonem*, περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι λέξεων. Hunc ex Codice Bibl. Coislinianæ Græce primus magnam partem in lucem protulit eruditiss. Montfauconus, p. 477. seq. Catalogi MStorum illius Bibl. Paris. 1715. fol. a qvo præfationem Timæi mutuatus hic in Lectorum gratiam apponam:

τίμαιος

Τίμαιος Γαϊατιανῷ εὖ πράττειν. Ἐπιστάμενος ἀκριβῶς σου τὴν γνώμην καὶ τὴν περὶ Πλάτωνα σπουδήν, καὶ φιλοκαλίαν, εἰωθώς τε τῇ τῶν Κρονίων ἑορτῇ τῶν ἐμαυτοῦ τοῖς φίλοις ἀπέρχεσθαι, παιδιᾷ τε ἅμα καὶ τῇ τῆς παιδείας ἀδελφῇ σπουδῇ χρησάμενος ἐξέλεξα τὰ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ γλωσσηματικῶς, ἢ κατὰ συνήθειαν ἀττικὴν εἰρημένα, οὐ μόνον τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ἀσαφῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς πλείστοις. Τάξας τε ταῦτα κατὰ στοιχεῖον, καὶ μεταφράσας ἀπέστειλά σοι, νομίσας καὶ αὐτὸν ἕξειν σε παιδείαν οὐκ ἄμουσον. ἔρρωσο.

Timæus Gaiatiano salutem. Cum plane compertum habeam quo sis animo, quove studio & diligentia utaris erga Platonem, cumque soleam in festo Saturnalium amicis aliquid de meo offerre, institutione & institutionis sorore diligentia usus selegi ea quæ à Philosopho vel glossematis more, vel secundum consvetudinem Atticam dicta sunt, quæ non Romanis tantum sed etiam Græcorum plurimis obscura sunt. Hæc porro alphabetico ordine digesta & explicata ad te misi, ratus te hinc institutionem non ineruditam consecuturum esse. Vale.

CLII. *Ælii Dionysii* Halicarnassei (qui temporbus Hadriani vixit) *de vocibus Atticis* ad Scymnum, *libri quinque.* Duas hujus operis editiones Photius evolvit, quarum neutra hodie exstat. De Dionysio hoc dixi Volum VII. p. 57. seq.

CLIII. *Pausaniæ* Lexicon Atticum, Dionysio in quibusdam etiam copiosius. Hunc Pausaniam, cujus Lexicon ῥητορικὸν citatur ab Eustathio, & ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγὴ à Scholiaste Thucydidis, Clarissimus Kusterus * diversum putat à Pausania Cæsariensi, de cujus descriptione Græciæ dixi lib. IV. cap. 15. sed rationem non addit, neque ego fateor me videre.

CLIV. & CLV. *Boëthi* (illius ni fallor ad quem de anima scripsit Porphyrius,) λέξεων πλατωνικῶν συναγωγὴ ad Melantam, *Lexicon Platonicum*, Timæi illo de quo supra Cod. CLI. longe præstantius, & Ejusdem *Boëthi* alius liber περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι ἀπορουμένων λέξεων, *de obscuris apud Platonem vocibus* ad Athenagoram.

CLVI. *Dorothei* περὶ τῶν ξένως εἰρημένων λέξεων, *Lexicon vocum novarum & peregrinarum.* Ex quinque scriptis hactenus commemoratis nullum hodie exstat: neque habeo jam quæ de Lexicis Græcis deperditis addam ad ea quæ disserui lib. IV. cap. 34. seq. Cæterum Dorotheum hunc nihil vetat esse Ascalonitam illum Grammaticum, cujus meminit Stephanus Byz. in Ἀσκάλων & Etymologicum magnum in ἀμφιγυοῦν.

* ad Svidam in πύνδαξ.

CLVII. MOERIDIS Ἀττικιστὴς, *libellus de vocibus Atticis*, qui non ita pridem ex Jo. Pricæi apographo editus eſt Græce, notisque illuſtratus ab eruditiſſimo viro *Joanne Hudſono*, Oxoniæ 1712. 8. ſubjuncta Gregorii Martini diſſertatione pro vera ac veteri Græcæ lingvæ pronunciatione contra Adolphum Mekerckum. In illo apographo, quod ex Codice Bibl. Cæſareæ Vindobonenſis eſt expreſſum, ſcriptor vocatur *Evmœris*, unde Evmœridem appllant Ez. Spanhemius ad Ariſtophanis *Plutum* v. 12. & Colomeſium p. 120. Obſervationum ſacrarum. Rectius alii Codices cum Photio conſpirantes *Mœridem* vocant, ut Segvierianus ſive Coislinianus, è quo excerpta dedit Clariſſ. Montfauconus in Catalogo MSS. Bibl. Coislinianæ p. 485-488. nec non Codices quos evolverunt Steph. le Moyne notis ad Varia ſacra p. 479. Salmaſius de Helleniſtica p. 46. ſeq. Uſſerius, Iſ. Voſſius, Valeſius, Cangius, & Labbeus qui Mœridem *Sophiſtam* vocat p. 105. Bibl. novæ MSS. In Codice Antonii Eparchi apud Stephanum le Moyne T. 1. Var. ſacr. p. 529. & Anſelmum Bandurium p. 886. ad antiqvitates CPol. Mœris *Atticiſta*, Μοίριδος Ἀττικιστοῦ Ἀττικῶν καὶ Ἑλλήνων κατὰ στοιχεῖον. Sed apud Photium titulus libri eſt, non cognomen ſcriptoris, Ἀττικιστής. De ætate nihil liqvido conſtat niſi poſt Phrynichum ſcripſiſſe, quem citat in ἰσοτελῆς. Inſtitutum autem ejus eſt annotare & inter ſe conferre voces quibus Attici, & quibus Græci in aliis dialectis, maxime illa κοινῇ utebantur: interdum notat & κοινὸν vulgi, illudqve diverſum facit non modo ab Attico ſed etiam ἑλληνικῷ, ut in ἐξίλλειν, εὐφήμει, κάθησο, λέμμα, ὀδῖνιν, εἶτε, σχίατον. Interdum quod commune eſt pluribus dialectis, ut vocem διωκάθειν communem eſſe Doribus & Jonibus. Eſt etiam ubi ἀτθίδα πρώτην καὶ δευτέραν diſtingvit, ut in πλυνεύς. πλυνεὺς, κατὰ τὴν πρώτην Ἀτθίδα, κναφεὺς κατὰ τὴν δευτέραν Ἀτθίδα.

Index Scriptorum à Mœride allegatorum.

Antiphon in λιθουργοῦς.

Ariſtophanes in ἐμπολαὶ, ἰξοὶ, λάυρας, σισύρα, ψίλαξ. Comicus in χαίρειν.

Βαβυλωνίοις in θωμός.

Βατράχοις in εἰκοστολόγον.

Θεσμοφοριαζούσαις in πομφόλυγας.

Λυσιστράτῃ. in ἀλυκῷ.

Ὄρνισι, in ἄρριχος, γνωσιμαχῆσαι, κυρβασία, λαμβάνειν.

Πελαργοῖς in βαλανεύς.

Πολυίδῳ, in οὐκ ἀπήρκει.

Ariſto-

Aristotelis ἐν τῇ πολιτείᾳ, (Λακεδαιμονίων) in Φοινικίς.
Demosthenes in βιβλία, γραμματοκύφωνα, μετέπεμψε.
κατ' Ἀριστογείτον⊙ in ὄφελον
κατὰ Μειδίου in ἰσηγορία
Φιλιππικοῖς in ἀρχαιρεσίαι.
Eubulus in Θηρίκλειον.
Eupolis πόλεσιν, in λάσανα.
Hermippus in σωδάριον.
Herodotus in λογίους.
Homerus in ἐνετειλάμην, ἥρω.
Hyperides in διαλέγεσθαι.
Isæus in διάγνωσιν.
Phrynichus. Φρυνίχου τοῦ Ἀρραβίου σοφιστικὴ παρασκευὴ, in ἰσοτελής.
Plato in ἀναβιῶναι, βαλανεὺς, βιβλία, κάκη, χαλαστραῖα.
Convivio in ψυκτῆρα.
Hippia in διανεκεῖ. Hippia secundo in ὡσαύτως.
de Legibus in δυσήριδ⊙, ἐξενώθησαν, εὐκταῖον, εὔμορφον, ζώσαντες, χερσιμαχίας,
Phædone in δυσωπεῖσθαι, ἐπιτηδείους.
Protagora in χαίρειν σοι ἔχω.
de Rep. in διαγράφειν, ὕπαρ, κομψούς.
Theæteto in διαφορότης.
Plato Comicus in ἀνακῶς.
Rhetores in ἀμοιβήν.
Thucydides in ἀμφιδήριτων, ἀνακοινῶσαι, ἀνθρωπεία, αὐτοβοεὶ· γεγωνεῖν, δελφὶς, δένδροις, ἐκπλήγνυσθαι, ἐξαληλιμμένον, εὐηθες, λιθουργοὺς, μετέπεμψε, νῆες, παραιρήματα, πειράσαντες, πομπεία.
Xenophon in ἀκμὴν, γνωστῆρας, δένδροις, εὔμορφον, μεριμνῶν. Ejus ἀπομνημονεύματα in ἐθελέχθρως.

CLVIII. *Phrynichi Arrhabii* σοφιστικῆς παρασκευῆς λόγειλέ, *apparatus Sophisticus* sive Rhetoricus vocum formularumque elegantium ac selectarum libris XXXV. quod totum opus ordine literarum digestum Commodo Imp. at singulos libros amicis singulis inscripserat, ut primores tres & decimum & post undecimum aliquot *Aristocli* cuidam, quartum & octavum *Juliano* Senatori Rom. suo populari, quintum & undecimum *Menodoro*, cui etiam librum περὶ κινήσεως ὀνομάτων *de nominum inflexione* missu-

missurum se pollicetur: sextum *Tiberino*, septimum & plures è posterioribus *Menophilo*, nonum Rufino, cæteros *Rhegino* (Grammatico fortassis illi cujus πολυμνήμονα Socrates III. 23. & Svidas commemorat) & *Basilidi* Milesio Sophistæ. In undecimo libro magnis extulit laudibus æqualem suum *Aristidem* Rhetorem, in cujus Orationes tunc incidit, & quem eloquentissimis præferri ab aliquibus non miratur, cum *Marcianus* τῶν Κριτικῶν (Schottus Κριτικῶν) συγγραφεὺς, etiam præ Platone ac Demosthene genuinæ eloqventiæ normam (κανόνα τῆς ἐν λόγῳ ἀρετῆς) voluerit *Bruti* Itali Epistolas. Ipse autem εἰλικρινοῦς καὶ καθαροῦ καὶ ἀττικοῦ λόγου κανόνας καὶ στάθμας καὶ παράδειγμα sermonis tersi & puri atque attici regulam amussim & exemplum non dubitat esse præferendos omnibus, in quibus nec ipse Momus nec corycæus aliquis dæmon habeat quod possit reprehendere, *Platonem* & *Demosthenem*, *Æschinemque* Lysaniæ F. Socraticum dialogorum septem scriptorem, quos *Socrati* aliqvi velut auctori tribuerunt. His præterea subjungit cum cæterorum *novem Rhetorum* choro *Thucydidem*, *Xenophontem*, *Critiam* Calæschri Fil. & *Antisthenis* duas Orationes genuinas de Cyro & Ulysse, Ἀντισθένην μετὰ τῶν γνησίων αὐτοῦ δύο λόγων, τοῦ περὶ Κύρου καὶ τοῦ περὶ Ὀδυσσέως, *Aristophanem* cum reliqvo Comicorum quatenus Attici sunt choro, & Tragicos Αἰσχύλον τὸν μεγαλοφωνότατον, καὶ Σοφοκλέα τὸ γλυκὺν, καὶ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην. Hoc Phrynichi opus pridem intercidit præter pauca quædam ex illo excerpta, quæ Græce vulgavit celeberrimus Montfauconus in Catalogo *MSS.* Bibl Coislinianæ p. 465-469. De Phynichi Ἀττικιστῇ sive scripto de vocibus Atticis, qvod editum habemus, dicere me memini lib. IV. cap. 34.

CLIX. ISOCRATIS *Orationes XXI.* & *Epistolæ IX.* quæ hodie omnes exstant, nam & ὁ πρὸς Εὐθύνουν ὑπὲρ Νικίου est oratio quæ inter editas ἀμάρτυρος inscribitur. De orationibus Isocratis dixi lib. 2. c. 26. §. V. & de Epistolis Lib. 2. cap. 10. §. 7.

CLX. CHORICII Sophistæ *Gazæi* Christiani μελέται καὶ συντάξεων λόγων διάφοροι è quibus Volum. VIII. p. 841. seq. vulgavi memoratum nominatim Photio Ἐπιτάφιον in Procopium Gazæum Choricii Magistrum, nec non Orationem in Σοῦμον στρατηλάτην, cætera illius vel interciderunt, vel adhuc latent in Bibliothecis manu exarata: fuere autem varii generis multaqve, πλασματικοὶ λόγοι sive declamationes, tum panegyrici, μονῳδίαι sive orationes funebres & epithalami

lamii & ἀντιῤῥητικοί ſive controverſiæ, aliaque. Teſtatur Photius Choricium floruiſſe Juſtiniani ætate, diſcipulum Procopii Gazæi, ac poſtea Sophiſtæ alterius in eadem urbe, cui etiam ſeni defuncto in officio publici doctoris ſucceſſit. De hoc altero potius Choricii Magiſtro quam de Procopio * videntur accipienda qvæ apud Photium ſeqvuntur. τούτου λόγοι πολλοὶ καὶ παντοδαποὶ φέρονται ἄξιον ζήλου καὶ μιμήσεως χρῆμα. & quod ait oratoriam ipſius facultatem potiſſimum eluxiſſe ex opere qvod hodie nusquam exſtat, & in quo Sophiſta ille verſus quos voluit Homericos in proſam reſolutos varia elocutus eſt metaphraſi, & multiplici orationis colore ac charactere expreſſit. Procopium Choricii Magiſtrum à Procopio Cæſarienſi Hiſtorico (de quo Cod. LXIII.) diſtingvens Photius merita mactat laude, & commentarios illius in ſacras litteras notos ſibi fuiſſe haud obſcure innuit his verbis: γέγονε δὲ μαθητὴς Προκοπίου ῥήτορος ἑνὸς τῶν ἀρίστων (οὐ τοῦ Καισαρέως δὲ) ὃς εἰς μέγα κτῆμα καὶ ὄφελος κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τὰς γραφὰς συντάξας ἀείμνηστον αὐτοῦ κλέος τοῖς σπουδαιοτέροις καταλέλοιπεν. Sed de ἐξηγητικαῖς ejus σχολαῖς ſpeciatim infra Cod. CCVI.

CLXI *Sopatri* Sophiſtæ ἐκλογαὶ διάφοροι, *varia electa*, *libris XII.* qvibus res quamplurimas memorabiles, veras, fabuloſas, ex ſelectis ſcriptoribus jucunda varietate & copia explicaverat: opus qvod cum non levi eruditæ antiqvitatis jactura deſideramus. Meminit illius etiam Svidas: Σώπατρος Ἀπαμεὺς σοφιστὴς ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς. ἐπιτομὰς πλείστων· τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναί φασι. Hic Sopater Alexandrinus alius a Sopatro Paphio Comico eodemqve Parodo (qvem lib. 2. c. 22. Svidam ſecutus male à Comico diſtinxi) & à Sopatro cujus Epiſtolam ad Hemeterium fratrem de magiſtratu bene gerendo ſervavit magnam partem Stobæus ſermon. 44. & à Sopatro Apameenſi, ſcriptore libri de providentia, Jamblichi diſcipulo, quem Conſtantinus magnus interemit, de qvo ad Eunapium. Nec non à Sopatro ad qvem Libanii Epiſtolæ. Sed fortaſſe non diverſus ab autore commentariorum Græcorum qvos habemus in στάσεις Hermogenis, & ad qvem Æneæ Gazæi Epiſtola nona, qvi ſub ſæculi ſexti initia ſcripſit.

Index

* Emendandum igitur quod ſcripſi Volum. VI. p. 259.

Index Scriptorum è quibus Sopater eclogas ſuas collegit.

Ælii (Dionyſii) de Alexandria & rebus Ægyptiacis.
Anonymi *θαυμάτων συναγωγή.*
Anonymi *ἐκλογαὶ* de illuſtribus fœminis, *περὶ τῶν εἰς μέγα δόξης ϗ ὄνομα λαμπρὸν ἀρθεισῶν γυναικῶν.*
Antimachus Poëta.
Apollodori Grammatici Athenienſis *περὶ Θεῶν λόγος α΄, γ΄, δ΄, ι΄, θ΄, ιβ, ιε΄, ιϛ΄, μέχρι κδ΄.*
Apollonii Stoici *ὅσαι γυναῖκες ἐφιλοσόφησαν.*
Ariſtophanis Grammatici *περὶ Ζώων βιβλίον α΄, β΄.*
Ariſtotelis *πολιτεία Ἀχαιῶν, Θετταλῶν, Κίων, υκίων, Παρίων.*
Ejusdem *πολιτικά.*
Ariſtoxeni *σύμμικτα ὑπομνήματα.*
Artemonis Magnetis ſive Magneſii *τῶν κατ᾽ ἀρετὴν γυναιξὶ πεπραγματευμένων διηγήματα.*
Athenæi Naucratitæ *δειπνοσοφισαί.*
Callixeni *τῶν Ζωγράφων τε ϗ ἀνδριαντοποιῶν ἀναγραφή.*
Cephalionis *Ἐρατώ, περιλαμβάνουσα κατ᾽ Ἀλέξανδρον.*
Damoſtrati *ἁλιευτικά.*
Diogenis Cynici *ἀποφθέγματα.*
Diogenis Laërtii *φιλοσόφων βίων βιβλίον α΄, ι΄, θ΄ ϗ ι.*
Favorini *παντοδαπῆς ὕλης ἐκ τε τοῦ ν΄ ϗ ξ΄ ϗ καθεξῆς πλὴν τοῦ τοῦ μέχρι τοῦ ω΄.*
Hellanicus Hiſtoricus. Herodotus.
Heſiodus. Homerus.
Jubæ (*Ἰωβᾶ*) *περὶ γραφικῆς λόγος β΄. Ἰώβα τοῦ βασιλέως Θεατρικῆς ἱσορίας ιζ΄ λόγος.*
Plutarchi vitæ Demetrii & Bruti Romani, Cratetis, Daiphanti, Pindari, Niciæ, Alcibiadis, Themiſtoclis, Theſei, Lycurgi, Solonis, Alexandri Philippi F. Cimonis, Lyſandri, Demoſthenis, Periclis, Pelopidæ, Phocionis, Ariſtidæ, Epaminondæ, Dionis, Ageſilai, Agidis, Cleomenis, Eumenis Cardiani, Philopœmenis, Timoleontis, Arati, Pyrrhi Epirotæ.
Plutarchi *πῶς δεῖ τὸν νέον ἀκούειν ποιημάτων Περὶ φύσεως ϗ πόνων, (ὅπως τε πολλοὶ πολλάκις πόνῳ τὴν φύσιν οὐκ εὖ φερομένην ὤρθωσαν, ἕτεροι δὲ καλῶς ἔχουσαν ἐξ ἀμελείας διέφθειραν, ὅπως τε ἔνιοι ἐν μὲν νέοις βραδεῖς ἐνωρῶντο πᾶσι ϗ ἀσύνετοι, ἀκμασάντων δὲ εἰς τὸ ταχὺ ϗ συνετὸν αὐτοῖς ἡ φύσις ἐξέλαμπε.)*

ἐξέλαμπε.) Περὶ δυσωπίας καὶ λόγου. Περὶ ἀδολεσχίας. Περὶ ὀργῆς. Πῶς ἄν τις ὑπὸ ἐχθρῶν ὠφελοῖτο. Περὶ εὐθυμίας. Πολιτικὰ παραγγέλματα. Περὶ πλούτου. Ὅπως ἄν τις συναίσθοιτο ἑαυτοῦ πρὸς ἀρετὴν ἐπιδιδόντος. Ὑγιεινὰ παραγγέλματα. Γαμικὰ παραγγέλματα. Ὅτι βράδιον Θεοὶ τιμωροῦνται. Ἀνδρῶν ἐνδόξων ἀποφθέγματα. Πῶς ἄν τις διακρίνειν τὸν κόλακα τοῦ φίλου. Βασιλέων καὶ στρατηγῶν ἀποφθέγματα. συμποσιακῶν βιβλία ή.

Plutarchi περὶ ποταμῶν.

Rufi ῥωμαϊκῆς ἱστορίας βιβλία δ'. Ejusdem δραματικῆς ἱστορίας λόγος β'. & μουσικῆς ἱστορίας βιβλίον α', β', γ', δ', ε.

Sapphonis (Poëtriæ) liber VIII.

Pamphilæ quæ filia Soteridæ fuit, Σωτηρίδα Παμφίλης ἐπιτομῶν λόγοι ἀμέχρι ι.

Theagenis Μακεδονικὰ πάτρια.

CLXII. *Eusebii Episcopi* παραίνεσις sive *adhortatio adversus Andreæ* Monachi *inclusi* Epistolam cui titulum fecit παραγνωστικόν, quasi dicas falsam ac perversam notionem. Et ejusdem Eusebii λόγοι δέκα, *libri decem* adversus Andreæ illius ἀπόδειξιν parænesi oppositam. Utraque utriusque scripta interciderunt. Andreas cum adversus Severum (Antioch.) & Julianum (Halicarnass.) scribere se profiteretur, revera *Aphthartodocetarum* hæresin volebat stabilire, dictaque Patrum in suam sententiam detorqvebat, atqve propiam proferens fidei formulam, ἰδίαν τινὰ τολμηρῶς συνταξάμενος ἔκθεσιν πίστεως, Catholicos *Phthartolatrarum* nomine infamabat, quem cum Aëtio, Eunomio, Apolinario & Nestorio rejiciendum Eusebius convincit ex sacris litteris, testimoniisque τῶν λογάδων πατέρων, illustrium doctorum Ecclesiæ, Athanasii, trium Gregoriorum, Thavmaturgi, Theologi & Nysseni, Basilii Cæsareensis, Joannis Chrysostomi, Cyrilli Alex. Procli CPol. Methodii martyris & Quadrati. Eusebium istum fuisse Episcopum Thessalonicensem patet ex Epistola Gregorii M. ad eum scripta Indict. IV. *A.* C. 601. quæ est lib. 11. Epist. 74. (in prioribus editionibus lib. 9. Epist. 69.) ubi etiam de eodem Andrea, qvem monachum inclusum ad S. Paulum, Romæ fuisse testatur. Pro Thessalonicensi Episcopum Thessaliæ habent quidam Codices, sed illud alternum præplacet novæ editionis Operum Gregorii auctoribus, quibusalii viri docti assentiuntur ut Gvil. Caveus in historia literaria scriptorum Eccles. ad A. 601. Petrus Halloix de vitis Orientalium scriptorum Sæculi I. & II. Tomo I. p.

 701.

701. & Balthafar Germon de hæreticis Codicum Ecclefiafticorum corruptoribus p. 341. feq.

CLXIII. *Vindanii Anatolii*, Berytii συναγωγὴ γεωργικῶν ἐπιτηδευμάτων, *de operibus rufticis collectanea* libris XII. ex Democrito Africano, Tarantino, Apulejo, Florentino, Valente, Leone cujus autoritas aliis præfertur & *Pamphilo*, ac Diophanis paradoxis five admirabilibus. Hoc Vindanii Anatolii opus ipfum qvidem intercidit, magna tamen ejus pars inferta legitur viginti libris Geoponicorum, quæ habemus, centum amplius poft Photium annis collecta juffu Conftantini Porphyrogeniti, in quibus fæpe jam Anatolii, jam Vindanii jam Berytii nomine citatur, qvibus tribus unum eundemque fcriptorem denotari ex Photio jam conftat. Vide fi placet quæ de hoc Geoponicon opere notavi Volum. VI. p. 500. feqq.

CLXIV. GALENI περὶ αἱρέσεων *de fectis* Medicorum, *liber* fæpius excufus, ut dixi lib. IV. c. 17. p. 528.

CLXV. HIMERII Sophiftæ μελέται, καὶ ἄλλοι λόγοι διάφοροι, *declamationes & orationes variæ*, ex quarum plerisque excerpta dat Photius infra Cod. CCXLIII. edita feparatim ab Henr. Stephano Græce A. 1567. 4. De illis vide ubi lubebit dicta à me lib. IV. cap. 30. Viginti declamationes Himerii ante non vulgatas editurum fe promifit Allatius p. 177. Apum urbanarum. λαλιαὶ feptem MSS. in Codice Barocciano 131. *Bodlejanæ* Bibliothecæ, *quas* defcripfit, cum Oxoniæ verfaretur, Rev. nofter atque eruditiffimus Jo. Chriftophorus Wolfius Paftor Ecclefiæ ad S. Catharinæ Hamb. meritiff. Ex illis, communicatis mecum benevole, apponam hoc loco unam, quam ex Auguftano Codice expreffam ad Ufferium pridem mifit Elias Ehingerus.

Ἱμερίου εἰς βασιλέα (Ἰουλιανὸν) Παναθηναΐοις, ἀρχομένου τοῦ ἔαρος.

Χαῖρε φίλον φάος, χαρίεν τι μειδιόον προσώπῳ. Μέλος γάρ τι λαβὼν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσάσομαι. Ἡδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους λύραν μοι γενέσθαι καὶ ποίησιν, ἵνα τι καλὰ σου νεανιεύσωμαι ὁποῖον Σιμωνίδης ὁ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐπεὶ καὶ ἀχέρωχοί τε ὄντες καὶ ὑψαύχενες ἄφετοί τε καὶ ἔξω μέτρων ἀθύρουσιν, ὀλίγα παρακαλέσας τὴν ποίησιν δοῦναί μοι τι μέλος τοῖον, ταύτην γὰρ φιλῶ τὴν Μοῦσαν ἐκ τῶν ἀποθέτων τοῦ Ἀνακρέοντος, τοῦτον σοι φέρων τὸν ὕμνον ἔρχομαι. καί τι καὶ αὐτὸς προσθεὶς τῷ ᾄσματι, ὦ φάος Ἑλλήνων καὶ τὸ ὅσιον Παλλάδος ἱερόν. δάπεδα Μουσάων τε ἀμφινέομαι. Πεισθεὶς γὰρ ἤδη τοὺς λόγους καὶ μέλη

μέλη φθέγγεσθαι ἐφάνης ἡμῖν, ἐφάνης οἷον Ὅμηρος μὲν τοῖς ἀπειρηκόσι ναυτίλοις φησὶ τὸν οὔριον, καὶ τοῖς Ἀφροδίτῃ χορεύειν μέλλουσι τὸν ἕσπερον ὁποῖον εἰκὸς φανῆναι. Τινὲς μὲν οὖν οὕτω κάμνοντες εἰρήνης ἐπόθησαν ἄγγελον, τινὲς δὲ χειμῶνας καὶ νεφέλας φεύγοντες λαμπρὸν ἠράσθησαν ἰδεῖν ἥλιον. Νῦν ἔαρ, ὦ παῖδες, ὡς ἀληθῶς, νῦν ἐγὼ τῆς ὥρας αἰσθάνομαι. Νῦν ᾠδὴ μὲν οὐ θρῆνος ἐμοὶ τὰ τῶν ἀηδόνων ᾄσματα, καὶ συγχωρῶ τοῖς λέγουσιν οὐκ ἐπὶ τῷ παιδὶ μέλος τὰς ὄρνιθας, ἀλλ' ἐφ' ὕμνῳ θεῶν ἀναβάλλεσθαι. Ἀφίημι δὲ καὶ ταῖς χελιδόσι ταῖς Ἀττικαῖς τὸν μῦθον ἐκεῖνον τὸν Θρᾴκιον, καὶ μετὰ τῶν ἀηδόνων καὶ ταύτας πείθομαι οὐ γοερὰν ᾠδὴν ἀλλὰ μέλος ἠρινὸν ἀναβάλλεσθαι· Νῦν πλούσια μὲν Ἰλισοῦ καὶ διαφανῆ τὰ νάματα· καὶ τάχα δή σε μαντεύεται πάλιν ὁ ποταμὸς μυστήρια. Κύκνοι δὲ οἱ μὲν ἀμφὶ τὰς ὄχθας Ἰλισοῦ μετὰ Ζεφύρου ποτὲ μέλος εἰργάσαντο ὥσπερ ἐπὶ Καΰστρῳ τε καὶ Εὐρῳ νῦν πλέον ἢ πρότερον μουσικῆς τὰς ὄχθας ἐμπλήσουσιν. Εἰ δὲ οὐκ εἶδέ τις ἄλλοτε τούτους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τοὺς ὄρνιθας καὶ τούτους ἥξειν τὴν μαντείαν ἐπὶ λειμῶνας Ἀττικοὺς μαντεύεται· Ἄρα τις ὁμοῦ τεθέαται, καὶ αὐτὸν τὴν γῆν ὅσον εὐθαλῆ τε καὶ τεθηλυῖαν καὶ κόμαισαν ἐπὶ σοὶ καὶ πρὸ ὥρας αὐτοῖς τὰ λήϊα κἂν δείκνυσι σταχὺν ὥριον. Ὁ καὶ ἄνθος ἠρινὸν θαῦμα τοῖς ἰδοῦσιν ἐφαίνετο. Στεφανοῦται δὲ ἡ γῆ καὶ ἀγάλλεται οὐκ ἀνεμώναις καὶ ἴοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσιν, ἀλλὰ τοῖς Διονύσου τε δώροις καὶ τῷ γλαυκῷ τῆς ἰδέας στέμματι. Ὥσπερ οἶμαι τῶν θεῶν διὰ σὲ ταῦτα χαριζομένων τοῖς Ἕλλησι. Λυδοὶ μὲν οὖν οἱ περὶ χρυσῷ ποταμῷ τῷ Διονύσῳ βακχεύοντες (χρυσοῦν γὰρ ὁ Λύδιος λόγος ἐπονομάζει τὸν Πακτωλόν) μαίνονται μὲν τῷ θεῷ καὶ χορεύουσιν, ἐπειδὰν αὐτοῖς ἔαρ ἐνείκηται ὥρας ἀμείβων ἥλιος οὐκ ὀρνίθων ᾠδαῖς οἱ πολλοί τέ εἰσι καὶ εὐστομοῦσιν ἐν ἄλσεσι, ὅτε λειμῶσα ἡδύ τε καὶ ἁπαλὸν χλοάζουσιν. Ἀλλ' ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ Διόνυσος Νῦσαν καταλιπὼν καὶ Αἰθίοπας ἐπὶ Τμῶλον κωμάζει καὶ Πακτωλὸν καὶ τὰς βάκχας ἐπὶ τὸ σκίρτημα σεισθείσας αἴσθονται, τότε καὶ ἔαρ ἥκειν νομίζουσι καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ὥραν ἀσπάζονται. Λύδοις μὲν οὖν ἔαρ Διόνυσος ἄγει, καὶ τὰ Διονύσου βακχεύματα, σὺ δὲ ἡμῖν τε καὶ λόγοις. Ἐκμαίνεις δὲ ἀντὶ μὲν βακχῶν τε καὶ Σατύρων τοὺς Μουσῶν τε καὶ Ἑρμοῦ προφήτας. ἀντὶ δὲ τοῦ βοᾶν τὸν Εὔιον, σεαυτὸν ἡμῖν δίδως ἀνακαλεῖν τε καὶ ἀναφθέγγεσθαι μεμωυίας καὶ χορείας σύνθημα, καὶ μηδεὶς ὑμῶν θαυμάσῃ, εἰ θεοῖς τὸν ἄνδρα εἰκάζειν οἱ λόγοι βούλονται. Εἰ γὰρ δὴ Ὁμήρῳ μὲν ἔξεστι καὶ τρισὶν εἰκάζειν θεοῖς τὸν Βασιλέα τῶν Ἀχαιῶν τὸν Ἀγαμέμνονα, ἡμῖν δ' οὐδαμῶς; μᾶλλον μὲν εἰκότως ὑμᾶς τις οὐ μέμψαιτο, ὅτι μὲν ποιητικὰ κομπάζομεν, μηδὲ πόῤῥω τῆς ἀληθείας βαίνομεν, καὶ ταῦτα πλέον περὶ τοῦδε ταῦτα ἔχοντες φθέγγεσθαι ἢ περὶ Ἀγαμέμνονος Ὅμηρος εἴρηκεν· ὃ θεοῖς μὲν φίλον, θεοῖς δὲ καὶ πρέπον εἰκάζεσθαι. Διὶ μὲν οἶμαι τάχα μὲν καὶ αὐτῷ τῷ προσώπῳ καθ' Ὅμηρον. ὄμματα γὰρ

εἴκελος τερπικεραύνῳ κατὰ σοῦ μᾶλλον ἂν Ὁμηρίδαι φθέγξαιντο. πολλῷ δὲ πλέον εἶμαι καὶ ὅτι ταῖς τῆς ψυχῆς κάλλεσι Διῒ σοὶ πρέπον εἰκάζεσθαι. ὅ γάρ τε τῶν σῶν ἀτελεύτητον ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσεις. Τοῦτο δὲ τὸ τοῦ Διὸς ἐγκώμιον οὐδέ τις ἀνθρώπῳ τοσοῦτον αὐχήσει ποτὸν, ὡς ἀπάτη κατὰ σοῦ χρησάμενος, οὐδὲ εἰ τὸν κρουνὸν ἔχων τοῦ Ὁμήρου φθέγξαιτο, ᾧ καὶ αὐτὸν εἴξαι τὸν Δία φύσῃ ἡ ποίησις. Σὺ μὲν καὶ ἀπ' ἄλλων φίλος καὶ διὰ τοῦτο οἶμαι καὶ ὅμοιος μουσηγέτῃ ἐστὶν ἐκεῖνος, καὶ χοροὺς Μουσῶν καθ' Ἑλικῶνα τὸν Βοιώτιον ἵστασιν, ἔνθα δὴ καὶ τοῦτο αὐτῷ σοὶ τῷ θεῷ συνάπτει. Μουσικῆς μὲν γὰρ καὶ αὐτὸς τὴν Ἀττικὴν πεποίηκας εἰστήριον, ὥσπερ τὸν Ἑλικῶνα ὁ Ἀπόλλων. Μουσικὴν δὲ καὶ ἡμᾶς κελεύεις ἐργάζεσθαι, αὐτὸς ἐνδιδοὺς τὸ σύνθημα, ὥσπερ ὁ θεὸς ταῖς Διὸς παρθένοις ταῖς Μούσαις. Ἵππιον Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ἕλληνες καὶ θύουσιν ἐπὶ Ἰσθμῷ τῷ θεῷ, δεικνύοντες αὐτὸν ἡνίοχον καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀγάλμασιν. Ἆρ' οὖν ἄν τις πρὸ σοῦ τάδε δικαίως καὶ τῷ θεῷ παραβάλλοιτο ἢ μαθητὴν προσαγορεύων τῆς τέχνης, διαμαρτάνοι τῆς κλήσεως; Πῶς γὰρ οὐ σοὶ μᾶλλον προσήκει Ποσειδῶν ἱππικῆς διδάσκαλος, ἢ τῷ παλαιῷ τῷ νεανίσκῳ; ὁ μὲν γὰρ βραδὺς τοῖς ἵπποις ὀχούμενος τοῦ θεοῦ τὴν τέχνην ἤλεγξε. σὺ δέ μοι δοκεῖς κἂν αὐτὸν Βουκέφαλον καὶ Πήγασον καὶ τὴν ἀθάνατον συνωρίδα τὴν Ἀχιλλέως. Ὅμηρος μὲν οὖν τὸν Διὸς παῖδα τὸν Κάστορα ὡς ἀγαθὸν ἱππεύειν ὑμνεῖ τοῖς ἔπεσι καὶ τοῦτο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ χαρίζεσθαι, ὡς ἀρκοῦν οἶμαι καὶ μόνον καὶ Διὸς ὄντα παῖδα κοσμῆσαι τὸν Κάστορα. Βελλεροφόντην τὸν Ἐφυραῖον ᾠδῆς τε καὶ μέλους ἄξιον ἵππος ἐποίησε, καὶ βασιλέα μὲν Δαρεῖον ἐν Πέρσαις, μέγαν δὲ ἐν Μακεδόσιν Ἀλέξανδρον. Σὺ δὲ οἶμαι ἀθύρματα τὰ τῶν μεγάλων βασιλέων ἐγκώμια. Βούλομαί σοι καὶ διήγημα τῆς τε πόλεως ἐπιχώριον καὶ τῆς πανηγύρεως, ἐφ' ὧν ἥκεις, διηγήσασθαι πάντως ἡδὺ καὶ ἀξιάγαστον οὐ θεάσασθαι μόνον Παναθήναια ἀλλὰ καὶ λέγειν τι περὶ αὐτῶν ἐν Ἕλλησιν, ὅταν ἐν τῇδε τῇ πανηγύρει τὴν ἱερὰν Ἀθηναῖοι τριήρη τῷ θεῷ πέμπωσιν. Ἄρχεται μὲν εὐθὺς ἐκ πυλῶν, οἷον ἐκ τινὸς εὐδίου λιμένος τῆς ἀναγωγῆς ἡ ναῦς. Κινηθεῖσα δὲ ἐκεῖθεν ἤδη καθάπερ κατά τινος ἀκυμάντου θαλάσσης διὰ μέσου τοῦ δρόμου κομίζεται, ὃς εὐθυνής τε καὶ λεῖος καταβαίνων ἄνωθεν σχίζει τὰς ἑκατέρωθεν αὐτῷ παρατεταμένας στοάς, ἐφ' ὧν ἀγοράζουσιν Ἀθηναῖοί τε καὶ οἱ λοιποί. Τὸ μὲν οὖν πλήρωμα τῆς νεὼς ἱερεῖς τε καὶ ἱέρειαι εὐπατρίδαι πάντες, χρυσοῖς τε αἰθίνοις ἐστεφανωμένοι τοῖς στέμμασιν. Αὕτη δὲ ὑψηλὴ καὶ μετάρσιος οἷον ὑπὸ τινων κυμάτων ὑποκειμένων κύκλῳ φέρεται, οἱ πολλοῖς τε καὶ ἐπικαρσίοις ἀπηρμοσμένοι τοῖς ἄξοσιν ἀκωλύτως ἄγουσιν ἐπὶ τὸν κολωνὸν τῆς Παλλάδος τὸ σκάφος. ὅθεν ἡ θεὸς ἐποπτεύει τὴν πανήγυριν οἶμαι καὶ τὴν παροῦσαν ἱερομηνίαν. λύσει δὲ ᾠδὴ τῆς νεὼς τὰ πείσματα, ἣν ἱερὸν προσᾴδουσι Ἀθηναῖοι χορὸν λαλοῦντες ἐπὶ τὸ σκάφος τῷ ἀνέμῳ παρεῖναί τε αὐτὸν καὶ τῇ θεωρίδι συμπέτεσθαι. Ὁ δὲ

ἐπιγνοὺς

ἐπιγνοὺς οἶμαι τὴν Κείαν ᾠδὴν ἣν Σιμωνίδης αὐτῷ προσῆσε μετὰ τὴν θάλασσαν ἀκολουθεῖ μὴν εὐθὺς τοῖς μέλεσι, πολὺς δὲ πνεύσας κατὰ πρύμνης οὖρος ἐλαύνει τὴν ὁλκάδα τῷ πνεύματι. Νεῖλον μὲν δὴ λόγος τὸν ποταμὸν τὸν Αἰγύπτιον, ἐπειδὰν οὐρανοῦ τὸ μέσον ἱππεύων ἥλιος ἄξαν τὴν θερινὴν ἐργάζηται, ὑπὲρ γῆν Αἰγυπτίων χώμενον καὶ κρύπτοντα τὴν ἄρουραν τῷ ῥεύματι, πέλαγός τε ναυσιπόρον καὶ πλωτὸν ὁλκάσιν ἀποφαίνει τὴν Αἴγυπτον, ἱερὴ τείρης ἡ τοῦ παρθένου οὐ νειλαίου τινὸς παραδόξου δεηθεῖσα ῥεύματος διὰ τῆς ἠπείρου συστέλλεται. Ἀλλὰ αὖραι ταύτην λιγυρὸν ἐπιχοῦσαι πέμπουσιν ἐξ αὐλῶν Ἀττικῶν πνέουσαι, τὸ δὲ μάλιστα θαῦμα, αὐτὸς ἡλίῳ συνεκλάμπων Ἕσπερος καὶ μόνος ἀστέρων τότε ἄλλων σομφωνούμενος μεθ᾽ ἡμέραν καὶ συνάπτων ὑπὲρ τῆς νεὼς τῷ πατρὶ τὴν λαμπάδα. ἠφάνης τοίνυν οὗτος ἐκεῖνος· σὲ γὰρ Ἀθηναῖοι καλοῦσιν Ἕσπερον, καὶ δεξιὰν ἤγαγες τὴν ἠρεμίαν Ἕλλησι. Χρηστὰ δὴ ἐπαγγέλλη σύμβολα, αἴσιος τὰ μέλλοντα, ὡς ὁ δῆμός τε ὅδε εἴρηκε, κἀγὼ τοῖς ῥηθεῖσι πείθομαι.

CLXVI. *Antonii Diogenis* τῶν ὑπὲρ Θούλην ἀπίστων, de Diniæ ac Dercyllidis Tyriæ amoribus & quæ ipsis *ultra* ultimam *Thulem* oberrantibus se obtulerunt mirarum & *incredibilium narrationum* ad Isidoram sororem eruditam & φιλομαθῶς ἔχουσαν *libri XXIV.* ex quibus Photius putat hausisse Lucium metamorphoses suas, Lucianum narrationes fabulosas * quas sub veræ historiæ titulo edidit, Jamblichum, Achillem Tatium, Heliodorum ac Damascium eroticas suas fabulas. *Meminit & Epistolæ ad Faustinam*, in qua Antonius ille Diogenes, quem οὐ λίαν πόῤῥω τῶν χρόνων τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου, non diu post Alexandri Magni tempora ** vixisse Photius existimat, ait se esse ποιητὴν κωμῳδίας παλαιᾶς, quod interpretor non veteris Comœdiæ poëtam qualis fuit Ari-

* Ex his est illa de profectione in Lunam, ὅτι πορευόμενοι πρὸς βοῤῥᾶν ἐπὶ σελήνην, ὡς ἐπί τινα γῆν καθαρωτάτην πλησίον ἐγίνοντο. Phot. ex Antonio Diogene p. 188.

** Non tam vetustum esse disputat Franciscus Vavassor p. 148. libri de ludicra dictione, cujus objectis nonnulla reponit Bælius in Lexico T. 1. p. 163. Sane quod gravissimum ait Vavassor, gentem Antoniam tum nondum natam aut factam vocem vel auditam, satis refellunt T. Antonius Merenda Decemvir anno U. C. 303. ejusque filius Q. Antonius Merenda qui ambo fuere ante Alexandrum Magnum. De Antonia gente diligentissime Joannes Glandorpius in Onomastico Romano p. 65-103. Exstant & Antonii Sanderi libri tres de claris Antoniis, editi Lovanii 1627. 4. quorum primus vitæ sanctimonia notos, alter præsules & maximates, tertius litteris & eruditione præstantes Antonios complectitur: sed Antonii nostri Diogenis nec apud Glandorpium nec apud Sanderum mentionem reperi.

ſtophanes, ſed enarratorem dramatis ſive fabulæ geſtæ ante multa tempora, quoniam ſubjungit, ὅτι εἰ καὶ ἄπιςα καὶ ψευδῆ πλάττοι, ἀλλ' οὖν ἔχει περὶ τῶν πλείςων μυθολογηθέντων αὐτῷ, ἀρχαιοτέρων μαρτυρίας ἐξ ὧν συναθροίσειε: quod licet incredibilia & falſa videatur fingere, tamen habeat de plerisque teſtimonia vetuſtiorum ſcriptorum ex qvibus cum labore iſta collegerit, & quorum nomina etiam ſingulis præfixit libris. Προτάττει δὲ καὶ ἑκάςου βιβλίου τοὺς ἄνδρας οἳ τὰ τοιαῦτα προαπεφήναντο, ὡς μὴ δοκεῖν μαρτυρίας χηρεύειν τὰ ἄπιςα. Hic *A*ntonius Diogenes mentionem facit Sibyllæ quam ait artem vaticinandi à Carmano accepiſſe: Aſtræi item qui varia de Pythagora narraverit & Mneſarcho, nec non de Zamolxide quem Getæ pro Deo coluerint. Affert & Balagri Epiſtolam ad *P*hilam uxorem filiam Antipatri. Hujus ni fallor Balagri Macedonicæ hiſtoriæ librum ſecundum laudat *S*tephanus Byz. in ἄμολβος & ὄλβηλος.

CLXVII. JOANNIS STOBÆI ἐκλογῶν, ἀποφθεγμάτων, ὑποθηκῶν, *electorum, apophthegmatum & ſententiarum libri quatuor* in duobus τεύχεσι ſive voluminibus. De hoc opere eximio quod maximam partem adhuc exſtat, accuratius dixi Volum. VIII. p. 666. ſeq. atque indicem etiam ſcriptorum, è quibus *S*tobæus collectanea ſua congeſſit, adjunxi. De *S*tobis Macedoniæ ſecundæ civitate, à quo Stobæum ſive Stobenſem viri docti appellatum notant, conſulendus Harduinus ad Plinii Hiſt. IV. 10. T. 1. p. 432. & in numis urbium illuſtratis p. 474. nec non Ezech. Spanhemius de uſu numiſmatum edit. novæ T. 2. p. 601.

CLXVIII. BASILII Seleucienſis Epiſcopi λόγοι ſive *ſermones XV.* quos omnes hodie habemus, ut notavi Volum. VIII. p. 131. *S*ed intercidit quod verſibus compoſitum ab eodem Baſilio Photius narrat de *Theclæ* protomartyris geſtis & martyrio, licet aliud proſa à Baſilio ſcriptum ejusdem argumenti tenemus, de quo ibid. p. 135. Incertum etiam & parum veriſimile, hunc eſſe Baſilium Seleucienſem, ut Photio viſum eſt, quocum Jo. Chryſoſtomus in libris de ſacerdotii colloquitur, licet in Baſilii ſermonibus veſtigia ſententiarum Chryſoſtomi inveniſſe ſe idem Photius eſt teſtatus. At cui libri illi de ſacerdotio inſcripti ſunt, is fuerit potius Baſilius Raphaneæ in Syria *E*piſcopus qui A. C. 381. Synodo CPolitanæ interfuit. Vide Montfauconi prolegomena T. 1. Chryſoſt. p. 361. & Sam. Basnagium ad A. *C.* 382. num. 6.

CLXIX. CYRILLI Alex. κατὰ τῶν Νεςορίου δυσφημιῶν, *contra Neſtorii blaſphemias libri V.* qui exſtant, & quorum jam meminit Cod. XLIX.

Exſtant

Exſtant etiam de quibus porro Photius, *Epiſtolæ* Cyrilli ad Neſtorium, Valerium, Acacium Melitenenſem Epiſc. aliosque, & de hirco emiſſario ad Acacium Epiſcopum Scythopolitanum: nec non Neſtorii ad Cyrillum reſponſio. Præterea Cyrilli σχόλιον περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς, *Scholion de unigeniti incarnatione.* Vide quæ de Cyrilli ſcriptis dicta ſunt Volum. VIII. (lib. V. cap. 27.)

CLXX. *Anonymi* opus quod intercidiſſe dolendum eſt, *libris XV.* quinque τεύχεσι ſive voluminibus complexum *teſtimonia Ethnicorum* non Græcorum modo ſed *P*erſarum, Thracum, Ægyptiorum, Babyloniorum, Chaldæorum & Italorum eruditorum, *qvibus Chriſtianæ doctrinæ ſuffragari videntur.* Inter alia auctor qui CPoli poſt Heraclii tempora ſcripſit, etiam attulit nonnulla ἀπὸ τῶν χημευτικῶν Ζωσίμου λόγων, *ex Chemicis Zoſimi* Thebani Panopolitæ (de qvo dixi Volum. VIII. p. 612. ſeq.) *ſcriptis*, (ita enim legendum, non χειμευτικῶν, *frigidis libris*, ut Schottus.) Quæ autem apud *P*hotium ſequuntur, non de Zoſimo accipi debent, ſed de auctore horum collectaneorum, qui nominum Hebraicorum ſignificationes etiam expoſuit, & de *A*poſtolis tradidit ubi terrarum quisque Evangelium docuiſſet, & quomodo mortem oppetiiſſet.

CLXXI EUSTARTII *P*resbyteri magnæ *E*ccleſiæ CPol. (Eutychio Patriarchæ CPol. quem A. C. 582. pro funere laudavit, * ſuperſtitis) *liber de vita functorum ſtatu*, in quo tria ſibi propoſuit probanda, 1) contra Pſychopannychitarum ſententiam, animas ſanctorum ſtatim atqve corpore ſolutæ ſunt, operari. 2. ſpectra mortuorum eſſe animas ipſas, non divinam virtutem in formam eorum traductam. 3) animabus prodeſſe preces, ſacrificia, oblationes & eleemoſynas pro iis tributas. Hunc librum primus Græce addita verſione Latina vulgavit *Leo Allatius* ad calcem libri ſui de purgatorio, Rom. 1655. 8. p. 319-380. qui doctum plane auctorem vocat p. 297. Latine ex verſione Allatii recuſus eſt in Bibliotheca Patrum Lugd. T. XXVII. p. 364. Nonnulla etiam Latine exhibet Combefiſius in Bibl. Concionatoria, ad diem commemorationis defunctorum. Hujus libri capite 23. legitur quod *P*hotius affert de Gamaliele *P*auli Apoſtoli magiſtro, Gamalielisque filio Abibo, baptizatis per Joannem ac Petrum, nec non de baptiſmo & martyrio Nicodemi qvem Gamalielis ἀνεψιὸν vocat. Non autem hæc petiit *E*uſtratius

* Euſtratii laudatio in *Eutychium* edita Latine apud Surium ad 6 April. Græce vero è MS. Vaticano in Actis Sanctorum ad calcem Tomi I. April, p. LIX. & Latine ex Papebrochii verſione p. 550.

ſtratius ex Chryſippi † Hieroſol. presb. laudatione in martyrem Theodorum, licet & ex illa quædam producit c. 22. ſed ex *Luciani* presb. Hieroſol. narratione fabuloſa de ἀποκαλύψει reliquiarum S. Stephani, ** qvæ ex verſione antiqva Aviti, Gennadio c. 47. de *Script.* Eccleſ. memorata exſtat in tomo ſeptimo operum *S.* Auguſtini edit. Benedictin. De aliis Euſtratiis dixi lib. 3. cap. 6. §. 29. Certe fallitur Caſimirus Oudinus qvi huic noſtro Euſtratio CPol. tribuit commentarios in Ariſtotelem, cum ſint *Euſtratii* Metropolitæ Nicæni clari circa A. C. 1117.

Index ſcriptorum & virorum illuſtrium in Euſtratii libro de vita functorum ſtatu memoratorum.

Elpidi-

† De hoc *Chryſippo* qui medio ſæculo V. vixit, plura Allatius p. 330. ſeq. præfat. ad Euſtratium, ex vita S. Euthymii ſcripta à Cyrillo Scythopol & Græce ac Lat. edita in Analectis Græcis Monachor. Benedictinor. *Laudatio Theodori* à Chryſippo compoſita intercidit. Sed exſtat Latine ejus *encomium in Joannem Baptiſtam* in Bibl. Combefiſii Concionatoria: & *Homilia in Deiparam*, Græce & Lat. in auctario Bibl. Patrum Ducæano Pariſ. 1624. T. 2. p. 424. & in Bibl. Patrum Morelliana A. 1644. 1654. Tomo XII.

** De illa ſupra p. 144. & ad Gennadium cap. 46. de ſcript. Eccleſ.

Nicolai *Lyciæ Epiſcopi* Acta. c. 15.
Origenes. c. 19.
ὁ παροιμιαστής. (Salomonis proverbia) c. 1.
Parthenius Archidiaconus c. 20.
Stephani protomartyris reliqviæ *Luciano* Presbytero revelatæ. c. 23.
Thecla. c. 16.
Theodorus Martyr. c. 22.

CLXXII. CLXXIII. CLXXIV. JO. CHRYSOSTOMI λόγοι ſive potius *Homiliæ LXI. in Geneſin*, tribus digeſtæ voluminibus, *In Acta Homiliæ L.* Ἑρμηνεῖαι εἰς τὸν Ἀπόστολον, *in Epiſtolas Pauli*, & εἰς τὸν ψαλτῆρα ὑπομνήματα *in Pſalmos.* Exſtant univerſa iſta hodie, niſi quod major pars in *Pſalmos* deſideratur, ex quibus tamen XXXI. adhuc ineditas homilias ex *MSS.* Codicibus proxime in lucem prolatum iri ſperamus ab eruditiſſimo Montfaucono. De cæteris vide ſi placet dicta Volum VII. p. 644. ſeq.

CLXXV. *Pamphilæ* Ægyptiæ, quæ Neronis temporibus floruit, συμμίκτων ἱστορικῶν ὑπομνημάτων, *miſcellaneorum commentariorum hiſtoricorum libri VIII.* Hoc opus quod exſtare eruditorum intererat, longe pluribus conſtitit libris, nam undecimum laudat Gellius XV. 23. & undetrigeſimum XV. 17. immo libros XXXIII. ὑπομνημάτων ejus ἱστορικῶν Svidas commemorat, a qvo prætera diſcimus Epiduariam fuiſſe, *Soteridis* Grammatici filiam, conjugem vero *Socratidis* itidem eruditi viri, ac ſcripſiſſe etiam Epitomen Cteſiæ libris III. Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν (qvarum librum primum laudat Sopater ſupra apud Photium Cod. 161.) aliorumqve ſcriptorum qvam plurimas. περὶ ἀμφισβητήσεων ſive de controverſiis, περὶ ἀφροδισίων, aliaque plurima qvæ ad unum omnia interciderunt. Citatur Pamphila à *Laërtio* pluribus locis. In hiſtoricis Græcis locum ei dedit Voſſius, in mulieribus *Philoſophis* Menagius.

CLXXVI. *Theopompi* (qvi Philippi * Macedonis, Alexandri & ſucceſſorum ætate vixit, Chius patria, Iſocratis Rhetoris inter diſcipulos celebratiſſimus) ἱστορικοὶ λόγοι *hiſtoriarum* de rebus Græcorum Barbarorumqve *libri* ex LVIII, *tres & qvinqvaginta*, cum jam Photii ætate non extaret liber ſextus, ſeptimus, nonus, vigeſimus & trigeſimus. Hodie univerſos deſideramus quos Theopompus ipſe qvindecim στίχων myriadibus computavit. *Menophanes* (Μηνοφάνης δέ τις ὁ τὰ Θεοπόμπου διεξιὼν, ἀρχαῖος δὲ καὶ οὐκ εὐκαταφρόνητος ἀνὴρ) duodecimum Theopompi librum pridem ſcripſit excidiſſe ſive

* Philippi munificentiam erga Theopompum memorat Sozomenus præfat. Hiſtoriæ.

ſive periiſſe, quem tamen lectum à ſe Photius teſtatur, atque argumenta ejus exponit. De hoc Theopompo multa erudite Voſſus lib. 1. de Hiſtoricis Græcis capite 7. cui tantum addo quod δεινὸς μυθολόγος appellatur ab Æliano III. 18. Var. & Clemens Alex. in limine Stromatum Theopompum ac Timæum ait μύθους καὶ βλασφημίας συντάττειν. Elatione atque altitudine orationis ſuæ officere Theopompum ſcripſit Cicero in Bruto c. 17. Res Græciæ inde ubi deſinit Thucydides cœpiſſe perſequi, præter alios docet Polybius lib. VI. in excerptis Peireſc. p. 26. qui in eo reprehendit, quod ubi ad Leuctricæ pugnæ tempus pervenit, rebus Græciæ valere juſſis ſola Philippi regis geſta porro pertexuit. Idem Libri XLIX. initium apponit p. 21. ex quo ſcriptoris ἀτοπίαν, ἀθυρογλωσσίαν atque in Philippum acerbitatem perſpicue cognoſcere liceat, quam maledicentâ Timæi ſolis inimicis aſperioris longe majorem, & ratione omni deſtitutam arguit p. 25. ſq. qvod de Rege, cui in principio operis fuit adulatus, deinde in ipſius decurſu & de ipſo atque de ejus amicis propudioſiſſima quæque tradere non erubuit. De Theopompi plagiis Porphyrius apud Euſebium X. 3. præparat. Ipſe Theopompus cum Iſocratem Athenienſem, & Theodectem Phaſelitem quos anguſtiâ rei familiaris orationes pretio vendidiſſe ait, Naucratemque Erythræum & ſe, principatum eloquentiæ in Græcia non modo longe ſupra priorum temporum, ſed ſuæ quoque ætatis homines tenuiſſe affirmaſſet, etiam tribus illis haud obſcure ſe prætulit, magnamque laudem ubique per Græciam publice verba faciendo partam à ſe fuit gloriatus. Photius tamen longe aliter judicat, ſtatuitque eloqventia ipſum licet nullo diſcipulorum Iſocratis cedere, tamen non modo antiquioribus Herodoto & Thucydide, quin & Hellanico ac Philiſto, maxime vero Iſocrate, cui plurima ipſe & ſodalis ejus Ephorus debent, longe eſſe inferiorem. *Duris* quoque *Samius* licet nec ipſe cum ſuperioribus comparandus, Ephorum & Theopompum venuſtate carere præ antiquis illis ſcripſit. *Cleophanis Myrleani* (ita enim ex Strabone & aliis videtur legendum pro Cleochare Smyrleano) in συγκρίσει Iſocratis cum Demoſthene hoc fuit judicium: τοὺς μὲν Δημοσθενικοὺς λόγους τοῖς τῶν στρατιωτῶν ἐοικέναι μάλιστα σώμασι, τοὺς δὲ Ἰσοκρατικοὺς τοῖς τῶν ἀθλητῶν, hoc eſt Demoſthenis eloquentiam nativa virtute, Iſocraticam arte & ſtudio præſtare. Theopompi hiſtorias reſciſſis quibus abundabant digreſſionibus in libros ſedecim Φιλιππικῶν contraxit *Philippus* junior Rex Macedoniæ cui bellum illatum a Romanis Anno U. C. 552. (ante CHriſtum 200) de quo multa Livius XXXI. 6. ſqq. *De Theocrito* Chio Sophiſta, Theopompi adverſario Valeſius ad excerpta Peireſciana p. 4.

CLXXVII. *Theodori* Antiocheni, *Mopsvestiæ* Episcopi, (ἡ Μοψυεστίας δέ ἐςιν, ὡς ἀπό τινων ἐπιςολῶν ἐμάθομεν) πρός τὰς λέγοντας Φύσει ϰ̓ γνώμῃ πταίειν τὰς ἀνθρώπȣς, *adversus eos qui ajunt natura non voluntate homines peccare*, *libri V.* De hoc opere quod favit Pelagianis, Neſtorianisque & Origenis ſententiæ de finem habituris damnatorum ſuppliciis, hodie autem non exſtat, quemadmodum & de *Aramo* ſive Hieronymo, cujus verſionem novam Bibliorum Theodorus perſtringit, vide quæ ſupra, p. 165. De libris XXVIII. quibus pro Baſilio adverſus Eunomium egregie depugnaſſe Theodorum hic Photius ſcribit, dixerat jam Codice IV.

CLXXVIII. DIOSCORIDIS *Pedanii* Anazarbenſis περὶ ὕλης, *de materia Medica* βιβλίον ἑπτά λόγοις διηρημένον opus *ſeptem libris* digeſtum, qui etiamnum exſtant, & de quibus ſupra lib. IV. cap. 3. Ait autem Photius eos qui poſt Dioſcoridem de ſimplicibus medicamentis ſcripſere, ut *Alexandrum* (Trallianum) *Paulum* (Æginetam) *Aëtium*, & *Galenum* aliosque, ſtrenue ejus obſervatis eſſe uſos & magnam illorum partem ſcriptis fuit inſeruiſſe.

CLXXIX. *Agapii* Manichæi liber, λογύδρια ſive breves ſermones XXIIII. & alia capita CII. complexus, ad Uraniam ejusdem ſectæ fœminam & συμφιλόσοφον. Ex hoc deperdito hæretici hominis ſcripto mirum eſt quæ monſtra opinionum Photius recitat. Cæterum in verbis: θεολογεῖ δέ ὁ δύςηνος ϰ̓ τὸν ἀέρα, κίονα αὐτὸν ϰ̓ ἄνθρωπον ἐξυμνῶν, pro ἄνθρωπον legendum ȣ̓ρανόν. nam in compendio ſcripturæ, quod frequens eſt in libris manu exaratis, hæc duo facile poſſunt inter ſe permutari ut ἀνον pro ȣ̓νόν legatur. Mox: ϰ̓ ταῖς λεγομέναις δὲ πράξεσι τῶν δώδεκα ἀποςόλων ϰ̓ μάλιςα Ἀνδρέȣ ȣ̓ μόνον συντίθεται (ita legendum pro ϰ̓ συντίθεται) ἀλλὰ κἀκεῖθεν ἔχει τὸ φρόνημα ἠρμένον. Ethnicorum etiam, Platonis maxime teſtimoniis uſum hunc Agapium & divinos illos ac ſanctos celebraſſe teſtatur Photius, Eunomium vero oppugnare videri, licet longe ipſe indigniora de CHriſto protulit. μάχεσθαι δὲ δοκεῖ πρὸς τὴν εὐνομίȣ κακοδοξίαν, αὐτὸς, ȣ̓δ' ἔςιν εἰπεῖν, ὅσον ἐκείνȣ ἀθεώτερον βλασφημῶν. Non dubito Agapium hunc eſſe Manetis diſcipulum memoratum in formula receptionis Manichæorum apud Jac. Tollium p. 144. inſignium itineris Italici, & cujus Heptalogum nominat Petrus Siculus in Hiſtoria Manichæorum p. 30. De ſuppoſititiis Actis XII. Apoſtolorum & maxime Andreæ, ſupra Cod. CXIV.

CLXXX. JOANNIS LAURENTII *Philadelphienſis Lydi*, incertum an Chriſtiani, qui ſub Anaſtaſii, Juſtini & Juſtiniani temporibus vixit, jam miles, jam juridici functus munere & matricularii libri tres, 1) περὶ διοση-

διοσημειῶν de prognosticis è tempestatibus cujus pars edita à Jano Rutgersio Græce est in Variis Lect. p. 247-260.) 2) περὶ μηνῶν *de mensibus*, & 3) περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν *de magistratibus civilibus*. Ex his libris fragmenta apud Svidam & Codinum. Et maxima pars adhuc manu exarata in variis Bibliothecis. Vide Lambecii notas ad Codinum p. 152. 153. 154. 155. 172. 208. Cangii glossarium Latin. in *silentium*. Salmasium ad Simplicium p. 255. Lud. Kusterum ad Svidam in Ἰωάννης Φιλαδελφεύς & Joannem Boivinum ad Nicephorum Gregoram p. 786. Mentio hujus Λυδοῦ Justiniano imperante clari apud Theophylactum *Simo*cattam VII. 16. Histor. ubi ad ejus διοσημεῖα respicit.

CLXXXI. D*amascii* Damasceni, (de quo Cod. CXXX.) εἰς τὸν Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου βίον *de vita Isidori Philosophi*, liber prolixus in capita LX. divisus, variaque refertus jucunda de aliis etiam illius ætatis *P*hilosophis notitia sed jam pridem deperditus, ex quo uberiora excerpta dabit Photius infra Cod. *CCXLII*. *H*oc scriptum Damascius superstitione Ethnica imbutus scriptor & Christiana sacra subinde lacessens dicavit *Theodoræ* eruditæ fœminæ, quam ipse & Isidorus instituerant, filiam Cyrinæ & Diogenis qui patre Eusebio, avo Flaviano natus (iisdem quos celebrat Macrobius) genus referebat ad Sampsigeramum, Monimumque à quibus & suam Jamblichus duxerat originem. Damascium in oratoria facultate per triennium instituerat *Theon*, in Mathematicis disciplinis *Marinus*, in Philosophia Athenis alter cum Marino Procli successor *Zenodotus*, & Alexandriæ *Ammonius* Hermeæ, *P*latonem & Ptolemæi astronomica ipsi interpretatus: In dialecticis denique is ipse cujus vitam describendam suscepit, *Isidorus*.

CLXXXII. *Eulogii* Alexandrini Episcopi (defuncti A. C. 608.) κατὰ Ναυάτου καὶ περὶ οἰκονομίας, *contra Novatum & de dispensatione* * *Ecclesiastica* (*in recipiendis lapsis*) *libri VI.* de quibus brevius Cod. CCVIII. & excerpta ex iisdem ampliora, Codice CCLXXX. Libro quinto *E*ulogius disseruit de honorandis reliqviis martyrum, & sexto oppugnavit τὰ περὶ τῶν Ναυατιανῶν λεγόμενα ὑπομνήματα καὶ τὴν ψευδεπίγραφον ἄθλησιν Ναυάτου Ἐπισκόπου. *Novatianorum commentarios de falso Novati martyrio*. Et commentarii illi, & libri *E*ulogii jampridem interciderunt.

CLXXXIII. *Eudociæ* Augustæ, Leontii Philosophi filiæ quæ Imp. Theodosio juniori nubsit, μετάφρασις ὀκτατεύχου, *Octateuchi* sive librorum quin-

* Vide B. D. Eliæ Veilii diss. de variis œconomiæ generibus p. 23. seq.

quinque Mosis, Josuæ, Judicum & Ruth, *metaphrasi carmine Græco Heroico.* In Metaphrasi Deuteronomii nomen suum ipsa professa fuit hunc in modum:

Δευτερίην καὶ τήνδε Θεοῦ θέμιδος κάμε βίβλον
Εὐδοκίη Βασίλισσα Λεοντιὰς εὐπατέρεια.

CLXXXIV. Ejusdem *metaphrasis* similis Heroica *Prophetarum Zachariæ* & *Danielis*: nec non *martyrii SS. Justinæ, & Cypriani* * à magicis artibus & idololatria ad Christianam pietatem revocati, *libris III.* Hæc Eudociæ scripta omnia hodie desideramus. De aliis illius itidem deperditis, & de Homerocentonibus quos habemus, Eudociæ huic à nonnullis tributos cum potius sint Patricii, vel Eudociæ junioris (Sæculo XI.) sive Eudociæ quæ Zoes soror & Constantini (Imp. Basilii Bulgaroctoni fratris) filia fuit, dixi lib. 2. cap. 7. §. 5.

CLXXXV. *Dionysii* Ægei ** sive Ægiensis *Dictyaca*, βιβλιδάριον δικτυακῶν *capita centum*, de rebus ad Physicam & artem Medicam spectantibus, ita tractata ut binorum uno semper affirmetur aliquid, quod altero negatur & oppugnatur: v. g. capite *primo* disputavit Dionysius *quod* ex utroque parente semen ad vitalem generationem confertur, *secundo* quod non ex utroque: *tertio* quod à toto corpore semen secernitur, *quarto* quod non ex toto, atque ita in cæteris. Ejusdem operis, (pridem deperditi) verbis propemodum iisdem argumenta capitum traduntur infra, Codice CCXI. Auctor quis fuerit, aut quando vixerit, quæro qui me doceat: nec titulum libri satis capio, nisi voluit auctor contrariis ubique rationibus suis lectorem veluti irretire, atque inde à retibus nomen libro suo indere, licet & judicium suum subinde interposuit, δοκεῖ δὲ καὶ δικάζειν ταῖς δόξαις, πλὴν οὐκ ἐν ἁπάσαις ἐκφέρεται πρὸς τὸ πάναγνον (ita legendum pro πανάγιον) καὶ ἀνεύθυνον.

CLXXXVI. *Cononis* διηγήσεις, de rebus mythicis *narrationes quinquaginta* ad Archelaum Philopatorem Regem (Cappadociæ constitutum à M. Antonio, *** cui contra Augustum Archelaus favebat.) Harum narrationum argumenta satis perspicue exponit Photius, quæ sola exstant, Græce & Latine etiam vulgata cum Hœschelii & Schotti notis, inter Historiæ *Poëticæ* scriptores antiquos una cum Apollodori Bibliotheca, Ptole-

* Antiocheni sub Diocletiano passi, cum Theoctisto. Vide citatos supra p. 69.

** In numis reperias Αἰγιέων, Αἰγέων, Αἰγαίων, Αἰγεαι[illegible], & Αἰγεατῶν, vide Holstenium ad Stephanum Byz. & Harduinum in numis urbium illustratis.

*** Vide Usserii Annales ad A. 3968. T. 2. p. 440. ex Strabone ac Dione. De aliis Cononibus dixi lib. 3. cap. 5. §. 18.

Ptolemæo Hephæstionis F. Parthenio & Antonino Liberali, curante eruditiss. Viro Thoma Gale, Paris. 1675. 8. Etiam *Photius* testatur ἐν αὐτῷ τεύχει, in eodem volumine cum Cononis narrationibus evolvisse se APOLLODORI Grammatici *Bibliothecam*, qvæ etiamnum exstat, & de qva dixi lib. 3. cap. 27. Epigramma in Apollodori librum qvod legitur apud Photium, ita vertit Benedictus Ægius Spoletinus:

Sæclorum spiram licet hic cognoscere paucis,
Si veterem hanc nostram perlegis historiam.
Mæonidæ ne volve volumina, neve elegiam,
Ne tragicam Musam, ne melicos numeros.
Multisonos cyclicum † versus ne qvære, quod in me
Invenies quicquid maximus orbis habet.

CLXXXVII. *Nicomachi* Geraseni; (Pythagorici Philosophi) ἀριθμητικῶν θεολογουμένων, sive *theologicarum* & metaphysicarum *speculationum de numeris libri II.* qvi interciderunt, perinde ut ejus τέχνη ἀριθμητική: licet exstat ejusdem Nicomachi ἀριθμητικὴ εἰσαγωγὴ Photio itidem memorata. De singulis hisce dixi lib. IV. cap. 22. Excerptis autem insignibus Photii, qvæ ex Theologumenis Arithmeticis Nicomachi nobis exhibet, illustrandis conferendus præter *Anonymi* veteris (Jamblichi fortasse) Theologumena Arithmeticæ, Græce edita Paris. 1545. 4. viri doctissimi Joannis Meursii Denarius Pythagoricus, recusus Tomo IX. thesauri Gronoviani.

CLXXXVIII. *Alexandri* (Cornelium Alexandrum Polyhistorem intelligunt viri docti, qvi temporibus Syllæ claruit) θαυμασίων συναγωγή, *collectanea de mirabilibus* & incredibilibus, qvæ celebrium scriptorum testimoniis firmata digessit. Et in eodem volumine lecti à Photio *Protagoræ* γεωμετρίας τῆς οἰκουμένης libri VI. qvorum qvinqve priores *Geographicam descriptionem orbis terrarum* tunc cogniti continebant, Asiæ, Africæ & Europæ: sextus τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην δοξολογουμένων (videtur leg. παραδοξολογουμένων) ἱστορίαν, *narrationem de rebus per orbem terrarum mirabilibus*, apud veteres partim, partim à se ipso observatis. Huic operi præfixisse stadiorum ἀναμέτρησιν Protagoram, cognoscimus ex Marciano Heracleota. Postremum autem librum respicit Tzetzes Protagoram cum Alexandro & aliis mirabilium scriptoribus laudans Chiliad. VII. v. 648. Protagoram illum Stoicum fuisse suspicor Philosophum, cujus mentionem facit Laërtius IX. 56. Utriusque, Alexandri & Protagoræ scripta hodie desideramus, qvorum iterum meminit Photius Cod. CLXXXIX.

CLXXXIX.

† Cyclicorum poëtarum sive illorum qvibus constabat Cyclus epicus, de qvibus dixi lib. 2. c. 2. §. XXIV. n. 15.

CLXXXIX. *SOTIONIS* (qvi Tiberii Imp.* ætate vixit,) βιβλ. ἰδάξι-ον τῶν σποράδην περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν παραδοξολογουμένων, *liber de fluviis fontibus & lacubus mirabilibus*, ex quo excerpta de fontibus & lacubus exſtant Græce edita ab Henrico Stephano A. 1557. 8. ad calcem nonnullorum opuſculorum Ariſtotelis & Theophraſti, p. 138. 143. & à Frid. Sylburgio in præclara ſua Ariſtotelis editione Græca, Francof. apud Andreæ Wecheli heredes 1587. 4. poſt Ariſtotelem de Xenophanis, Zenonis & Gorgiæ dogmatibus &c. Citat Sotion *Amometum* (Ἀμώμητον) *Ariſtotelem*, *Ariſtonem* peripateticum Philoſophum, *Cteſiam*, *Epigammata* vetera fontibus inſcripta, *Hellanicum*, *Heraclidem Ponticum*, *Herodotum*, *Hieronymum* (Rhodium,) *Iſigoni* ſecundum ἀπίστων ſive *incredibilium* librum, *Phaethontem* (Φαέθων φησὶ τὸν ἐν Βοσπόρῳ ποταμὸν οὕτως εἶναι ψυχρὸν &c.) *Pythermum* & *Theopompum*. In eodem volumine, in qvo Sotionis lucubratio continebatur, Photius legit etiam NICOLAI *Damaſceni*, qui Augusti vixit ætate, librum Herodi Judæorum Regi dicatum, in qvo παραδόξων ἐθῶν συναγωγή, *de miris gentium moribus*, ex qvo itidem excerpta ampla habemus ſervata à Stobæo in florilegio, & Græce ac Latine edita etiam aliqvoties ad calcem Politicorum Ariſtotelis, cum ſimili lucubratione Heraclide Pontici, & cum *Nic. Cragii* verſione ad calcem ejus libri de Rep. Lacedæmon. 1593. 4. & Tomo VI. theſauri Gronoviani p. 3847. & 2821. Quam idem Photius Ἀσσυριακὴν ἱστορίαν obiter commemorat prolixum opus πολύστιχον βιβλίον, non diverſa videtur ab Nicolai Damaſceni hiſtoria catholica ſive univerſali, digeſta in libros CXLIV. & pridem deperdita, de qva Athenæus VI. p. 249. & ſcriptores laudati a me libro 3. cap. 11. p. 306. Narrat autem Photius in eodem volumine poſt Sotionis & Nicolai παράδοξα, evolviſſe ſe *Aceſtoridæ* librum τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν. (ita enim legendum, non σκυθικῶν) *de fabuloſis quæ per ſingulas civitates feruntur narrationibus*, in quo ait varia legi qvæ ante ipſum jam memorati ſcriptores, Alexander ac Protagoras, Nic. Damaſcenus, Apollodorus in Bibliotheca & Conon tradiderunt. Aceſtoridæ hujus, cujus liber periit, mentionem facit etiam Tzetzes Chiliad. VII. v. 649.

CXC. *Ptolemæi*, (Chenni) *Hephæſtionis*. F. περὶ τῆς εἰς πολυμαθίαν καινῆς ἱστορίας, *novæ ad variam eruditionem hiſtoriæ* libri VII. ad Tertullam. Ex hoc opere, qvod hodie deſideramus, bene eſt quod ampla excerpta Photius nobis ſervavit, quæ Græce & Latine inter ſcriptores Hiſtoriæ Poëticæ cum Hœſchelii & Schotti notis edidit qvoq; (ſupra ad Cod. CLXXXVI. laudatus mihi) Thomas Galeus Pariſ. 1675. 8. Cæterum Svidas, à qvo opus

Photi

* Vide Voſſium de Hiſt. Græc. II. 7. ubi etiam de Sotione altero antiqviore, ſcripto Διαδοχῶν

Photio lectum, inscribitur περὶ παραδόξου ἱστορίας, etiam alia duo Ptolemæi hujus scripta commemorat, similiter deperdita utraque: drama historicum, qvod inscripserat sphingem, atqve ἀνθόμηρον * sive Poëma Homero æmulum, rhapsodiarum XXIV. Ab eodem Svida cognoscimus Trajani & Hadriani temporibus vixisse.

Index scriptorum à Ptolemæo Hephæstione laudatorum.

Numeri libros Ptolemæi denotant.

* Sic anticlaudianum scripsit Alanus Insulensis, velut æmulum Claudiano Poëtæ.

Palame-

Palamedes δολοφονούμενος. 1. *Græcorum pro Agammenone imperator*. 5.
Παρῴδησις, parodia verſus Crinagoræ. 5. Oraculi parodia in Homeri verſum. 5.
Pelius filius Vulcani, Medicus. 6.
Phantaſia Memphitis, Nicarchi F. ante Homerum ſcripſit Ἰλιακὸν πόλεμον καὶ τῆς Ὀδυσσείας διήγησιν. 5. hæc ſcripta à *Phanita* hierogrammateo Memphitico accepta ſecutus Homerus. id.
Phemonoes χρησμός. 4.
Philoſtephanus vates & poëta, veſte nunquam uſus. 3.
Pleſirrhus. 5. Theſſalus ὑμνογράφος, Herodoti amicus & heres. 3.
Scindapſus Eretrius, inſtrumenti Muſici repertor. 6. alius, Homeri famulus. id.
Sophoclis Poëtæ obitus. 1.
Steſichorus. 3. 4. carmen de Helena. id. falſam eſſe de Steſichori occœcatione narrationem. id.
Tellidis liber inventus ſub capite defuncti Demetrii Scepſii. 5.
Theodorus Samothrax citatur. 7.
Theophraſti Epiſtolæ. 3.

CXCI. BASILII Magni Ἀσκητικῶν, *Aſceticorum libri duo* una cum ὅροις ſive regulis LV. & aliis brevioribus CCCXIII. qvæ omnia exſtant in S. Baſilii operibus ſæpius edita ut dixi ſupra, Volum. VIII. p. 80. ſeq. Aſceticorum jam fecit mentionem *Photius* Cod. CXLIV.

CXCII. a. MAXIMI Monachi & Confeſſoris *ad Thalaſſium* presbyterum & Abbatem γραφικῶν ἀπορημάτων ξδ (male excuſum ρξδ) *dubiorum è S. Scriptura ſolutiones LXIV.* editæ Græce & Latine in Tomo priore operum S. *Maximi*. p. 1-300. Vide quæ notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 730. Meminit iterum *Photius* Cod. CXCIV.

CXCIII. b. EJUSDEM *Epiſtolæ XXVII.* quæ itidem exſtant Tomo poſteriore operum S. Maximi à Combefiſio vulgatorum. Epiſtola illa πολύστιχος πρός τινα φιλόσοφον Ἰωάννην obvia eſt T. 2. p. 259. atqve ad Joannem Cubicularum inſcribitur. Vide qvæ Volum. VIII. hujus Bibl. p. 737.

CXCIV. EJUSDEM λόγος ἀσκητικός, *liber Aſceticus*, qvi exſtat T. 1. Operum S. Maximi p. 367-393. & τετρακόσια κεφάλαια πρὸς Ἐλπίδιον, *ad Elpidium capita CCCC*, qvæ ſimiliter occurrunt T. 1. p. 394-460. & qvorum infra etiam mentio Cod. CXCIV.

CXCIV. EJUSDEM MAXIMI *Epistola ad Georgium Eparchum*, qvam habemus T. 2. p. 201. & κεφαλαια *Capita* CC. qvæ exstant T. 1. p. 461-511. *Epistola ad Petrum illustrem*, quæ legitur T. 2. p. 291. altera *ad Cosmam* Diaconum Alex. quæ occurrit T. 2. p. 313. tertia *ad Pyrrhum* presbyterum, qvæ exstat. T. 2. p. 343. qvarta *ad Thomam* de locis quibusdam difficilibus *Gregorii Nazianzeni*, qvæ inter opera S. Maximi qvidem non legitur, sed Græce ac Latine edita est à Viro doctissimo Thoma Galeo ad calcem librorum Joannis Scoti Erigenæ de divisione Naturæ, p 46-70. Oxon. 1681. fol. Vide qvæ dixi Volum. VIII p. 764. Qvinta (*ad* eundem *Thomam* altera) cujus Photius facit mentionem, nondum lucem vidit, extat tamen manu exarata in Codice Gudiano, qvi jam servatur in Bibl. Gvelpherbytana. Vide ibid. p 765.

CXCV. EJUSDEM *ad Marianum* (al. *Marinum*) presbyterum (Cypri) Epistola exstat T. 2. Opp p. 1-17. Et *Dialogus cum Pyrrho*, obvius T. 2. p. 159-195. & de qvo dixi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 736.

CXCVI. S. EPHRAIM Siri λόγοι, *sermones XLIX.* qvos ex Syriaco [in Gr]æce versos legit Photius. Ex his plerique exstant Latine ex versi[one] Gerhardi Vossii Tungrensis, pars etiam Græce in editione locu[pletiore] Operum Ephraimi Græca quæ prodiit curâ V. C. Eduardi Thwai[tes]. Oxon. 1709. fol. in qua postremo loco apud Photium memoratus sermo ad Monachos Metebinos, ducit familiam, & cæteris omnibus præmittitur: hunc deinde excipit qui apud Photium omnium primus est. Addit ille, longe plura hujus Ephraimi συντάγματα ex Syro idiomate in Græcam lingvam conversa ferri πλήρη χάριτος καὶ δυνάμεως, *plena suavitate & vi.* Σύροι δὲ παῖδες φασὶν ὑπὲρ τὰς χιλιάδας λόγων αὐτὸν ἀναγράψαι, *Syri ajunt ultra mille sermones eum scripsisse*, οἷς καὶ ὁ περὶ τὴν ἱστορίαν οὐκ ἀνάξιος, εἰ καὶ μὴ τὰ δόγματα Εὐσέβιος ὁ τοῦ Παμφίλου ἐπώνυμον φέρων, ἐπιμαρτύρεται, *quibus etiam suffragatur Eusebius Pamphili, vir in historia non indignus fide, licet in doctrina minus probatus.* Eusebius de Ephraimo, utpote longe juniore, meminisse non potuit, itaqve Photius memoriæ lapsu illi tribuit qvod de multitudine scriptorum Ephraimi legerat in Sozomeni III. 16. Vide supra lib. V. hujus Bibl. cap. 2.

CXCVII. CASSIANI Monachi *libri duo ad Castorem*, & *tertius ad Leontium* sive Epitome ex Cassian libris qvatuor de institutis Cœnobiorum ad Castorem & ex libris octo ad eundem Castorem de totidem capitalibus vitiis: nec non ex Cassiani Collationibus Patrum ad Leontium, *Epitome* Græce versa. Ex his * exstat liber primus Græce & Latine editus inter scripta

* Vide Volum. VII. hujus Bibl. p. 552.

scripta S. Athanasio supposita T. 3. edit. Montfauconianæ p. 366. Tertius MS. in Bibl. Cæsarea. Lambec. IV. p. 166. Epitomes illius auctorem *Eucherium*, Lugdunensem viri docti suspicantur ex Gennadii c. 63. de Script. Eccles. Græcus interpres quis fuerit non constat. Ut vero Photius Cassianum scriberet Romanum patria fuisse, Ῥώμην λαχόντα πατρίδα, exinde accidit, quod in Codice suo reperit Ἀββᾶ Κασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου, quemadmodum & in Cæsareis MSS. invenit Lambecius, qui Cassianum hinc Romanum fuisse disputat lib. IV. p. 166. seq. Sed Ῥωμαῖον dixerunt pro Latino, qvoniam Cassianus Latine scripsit, alioqui patria Cassiani non magis Roma fuit quam Scythia, quod ab aliis viris doctis solum ei natale falso tribuitur: nam ex Galliæ provincia originem duxisse rectius observant Holstenius cap. 3. præfat. ad Codicem regularum, Norisius lib. 2. Hist. Pelag. cap. 1. & Antonius Pagi ad A. C. 404. n. 23. seq.

CXCVIII. ANONYMI ἀνδρῶν ἁγίων βιβλίον, *Vitæ sanctorum Virorum*, anachoretarum & monachorum ab Antonio Monacho usque, ad Heraclii Imp. tempora & paullo ulterius. De hoc libro qui totus fere adhuc, non Græce quidem sed Latine ex veteri Latina versione exstat, & de subjectis eidem olim in Photii Codice HESYCHII *Hierosol.* presbyteri sententiis, Græce & Latine plus simplici vice editis, dixi supra hoc ipso Volumine p. 24. seq.

CXCIX. JOANNIS MOSCHI λειμὼν sive νέον παραδείσιον *pratum* sive (cujus tituli etiam superiore Codice mentionem fecerat Photius) *novus paradisus*, ad Sophronium sive Sophronam discipulum suum, capitibus CCCIV. exstat Græce & Latine, de quo supra, p. 22. seq. & de Sophronio p. 24.

CC. MARCI Monachi *Asceticorum libelli IX.* Ex his octo exstant una cum *Nicolai* Monachi ad Marcum Epistola Græce editi nitide à Gvilelmo Morello Paris. 1563. 8. una cum Hesychii Hierosol. capitibus (Cod. CXCVIII. à Photio memoratis) ἀντιρρητικοῖς καὶ εὐκτικοῖς. Et separatim Latine ibid. eodem anno in 8. Joanne Pico interprete. Librorum in editis alius est ordo quam apud Photium, ut notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 350. ubi etiam de aliis editionibus. De libro nono, qui nondum lucem vidit, & MS. fuit apud C. V. Thomam Galeum, ita Photius: ὁ δὲ θ, κατὰ Μελχισεδεκιτῶν ἀγωνιζόμενος, οὐδὲν ἔλαττον τὸν γεννησάμενον αὐτὸν (scriptorem ipsum libri Marcum, ut pulchre observavit Vir eruditiss. M. V. la Crose, αἱρέσεως ἔνοχον οὐ μετριωτέρας στηλιτεύει. *Liber nonus decertans adversus Melchisedecitas, non minus ipsum libri p[...]ntem haud levioris hæreseos reum peragit.*

CCI. DIADOCHI Photices in veteri Epiro five Illyrico Epifcopi *Afceticon capita centum*, quæ exftant Latine ex *Francifci Turriani* S. I. verfione, poft editionem Florent. cum S. Nilo de precatione ₰. 1570. 8. plus fimplici vice deinde recufatum feparatim, tum in Patrum Bibliothecis ut in noviffima Lugdunenfi T. V. p. 884. Græce MSta in variis Bibliothecis, ut Cæfarea aliquoties, & eodem Turriano curante etiam edita Venet. 1578. 8. una cum duabus centuriis fententiarum S. NILI, cujus *capita CLIII. de precatione*, Diadocho fubjecta legit Photius, teftatus præterea longe plures illius Nili ferri lectu dignas diatribas, & Epiftolas, *πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα αὐτοῦ ἀξιόλογα ποικίλας ὑποβαλλόμενα εἴς τε τὸν ἐπιστολιμαῖον τρόπον καὶ εἰς τὸν συγγραφικὸν εἰρημένα συντάγματα φέρεται.* De illis dictum Volumine V. ad Allatii diatribam de Nilis, quemadmodum de Diadocho Volum. VIII. p. 349. Hunc non certa fatis conjectura eundem cum Diadocho volunt viri docti, a quo Victor Vitenfis in præfat. Hiftor. de perfecutione Vandalica ait eruditum fuiffe amicum fuum, *a tanto pontifice, totoque laudis genere prædicando beato Diadocho, cujus ut aftra lucentia exftant quam plurima catholici dogmatis monimenta dictorum.* Cum Marco, Nilo, & Diadocho Photius confert illisque poftponit JOANNIS CARPATHII *πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προτρέψαντας μοναχοὺς παρακλητικόν*, *Confolationem ad monachos in India* qui hoc ab eo flagitaverant, *capitibus centum*, quam ex Codice Auguftano Latine vertit ediditque *Jacobus Pontanus* S.I. ad calcem dioptræ *Philippi* folitarii, Ingolftad. 1654. 4. Græca adhuc in Bibliothecis MSta delitefcunt capita CCXVII. Ex his alia LXXXII. idem Pontanus adjunxit, quæ Latine jam vulgaverat cum Simeonis presbyteri Orationibus XXIII. aliisque aliorum veterum lucubrationibus, ibid. 1603. 4. utraque recufa in Bibliothecis Patrum, ut noviffima Lugd. T. XII. p. 535. 542. Hunc Joannem Carpathium, Carpathiorum (in Cycladibus) Epifcopum facit Pontanus, nefcio quo auctore, nam nec in MSS. Epifcopus vocatur, nec Photius Epifcopatum ejus commemorat: & Meletius Calligraphus in jambis Codici Coisliniano præfixis, & ab eruditiff. Montfaucono p. 305. editis eum vocat Καρπάθιον ῥήτορα καὶ Θεοφόρον, non Epifcopum.

CCII. HIPPOLYTI Epifcopi & Martyris *ἑρμηνεία εἰς τὸν Δανιήλ*, *Commentarius in Danielem*, ex quo fragmenta dedi T. 1. Opp. S. Hippolyti p. 272. feq. & T. 2. p. 32. Theodoretum fua ad Danielem enarratione Hippolyto fubinde fuffragari notat. Cod. CCIII. Alter vero *λόγος περὶ Χριστοῦ καὶ ἀντιχρίστου*, *liber de CHrifto & antichrifto*, quem deinde lectum a fe Photius commemorat, pervenit ad nos integer atque

inte

inter ſcripta S. Martyris familiam ducit tomo I. De illius opere adverſus hæreſes, ſupra, Cod. CXXI.

CCIII. Beati THEODORETI Commentarius in Danielem, in qvo Hippolytum ſubinde ſequitur, cæterum longe illi eſt, Photio judice præferendus. Exſtat Græce & Latine tomo ſecundo operum Theodoreti, ut dixi ſupra, Volum. VII. p. 434.

CCIV. EJUSDEM *ἐξήγησις εἰς τὴν ὀκτάτευχον*, *expoſitio in Octateuchum*, opus potius inſcribendum *εἰς τὰ ἄπορα τῆς θείας γραφῆς κατ' ἐκλογήν*, *in loca difficilia* non modo Octateuchi, hoc eſt librorum Moſis Joſuæ, Judicum & Ruth, ſed etiam librorum Samuelis, Regum & Paralipomenon. Itaqve apud Photium legendum: *ἐπιγραφὴν δ' ἔλαχε οὐ συμβαίνουσαν τῷ ἔργῳ*, *inſcriptionem habet operi ipſi parum congruentem*, per *ἔλαχε συμβαίνουσαν*. Exſtat & hoc præclarum Theodoreti opus Græce & Latine, tomo ejus operum primo, ut dixi Volum. VII. p. 432. Lepidus eſt Gvilelmus Eyſengreinius qvi in Catalogo teſtium veritatis p. 198. fingit. B. Theodoretum monachum ſacræ paginæ doctorem qvi A. 1543. ſcripſerit volumen de qvæſtionibus Scripturæ divinæ ambiguis.

CCV. EJUSDEM Commentarius *in duodecim Prophetas*, itidem Græce & Latine editus Tomo Operum ſecundo, cum verſione *Petri Gyllii*, Albienſis.

CCVI. PROCOPII Sophiſtæ *ἐξηγητικαὶ σχολαί*, Commentarii expoſitionum *εἰς τὴν ὀκτάτευχον τῶν παλαιῶν γραμμάτων*, *in octateuchum ſcriptorum Veteris Teſt.* nec non *in quatuor Regum & in duos Paralipomenon libros.* In his tum alios complures, tum Theodoretum maxime conſuluit & in compendium miſit *Procopius*, de cujus præclaris lucubrationibus non repetam qvæ dixi Volum. VI. p. 259. tantum rogabo Lipſienſes meos, ut Commentarios in Pentateuchum ante multos annos accurate deſcriptos è Græco Codice Auguſtano, & accuratiore verſione qvam eſtedita Conradi Clauſeri donatos, notisqve illuſtratos à deſideratiſſimo noſtro D. Godfrido Olcario, diutius nobis ne invideant, illisqve addant commentarios in libros Regum & Paralipomenon, editos pridem lingva utraqve à Joanne Meurſio, nec non ineditas adhuc in Canticum Canticorum ſcholas, ex eodem Auguſtano codice ad editionem ab laudato Olcario *τῷ μακαρίτῃ* paratas.

CCVII. EJUSDEM commentarius inſignis *in Eſaiam*, editus Græce & Latine à Joanne Curterio, Pariſ. 1580. fol.

CCVIII.

CCVIII. *Eulogii* ArchiEp. Alexandrini *contra Novatianos libri VI.* pridem deperditi, de qvibus jam dictum Cod. CLXXXII.

CCIX. DIONIS CHRYSOSTOMI *differtationes octoginta*, qvæ omnes exſtant, licet alio qvo Photius eas legit ordine, de qvibus dictum lib. IV. cap. 10. Federicus Morellus Græcolatinæ Dionis editioni Parif. 1604. fol. hoc Photii caput cum verſione ſua præfixit. Interpretationem Dionis Latinam odornavit Thomas Naogeorgus.

CCX. CÆSARII κεφάλαια ἐκκλησιαστικά, *capita eccleſiaſtici & theologici argumenti CCXX.* ex qvibus editæ ſunt Græce & Latine ab Elia Ehingero qvæſtiones ſive capita LXXVIII. ſed à Frontone Ducæo cum Jo. Leunclavii verſione, capita CXCV. qvas duas editiones ſi qvis velit inter ſe conferre, en tibi hanc tabellam:

{E. 1-34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53.
{L. 1-34. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115.
{E. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71.
{L. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133.
{E. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78.
{L. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140.

Deſiderantur itaqve in Ehingeriana editione capita Leunclavianæ à 35. ad 96. & ab 141. ad 195. Dialogus primus deſinit in capite centeſimo, ſecundus in centeſimo decimo qvarto, tertius in centeſimo duodeoctogeſimo, & quartus in centeſimo nonageſimo qvinto. In Codice Cæſareo inſcribuntur Πεύσεις προσαχθεῖσαι ὑπὸ Κωνσταντίνου, Θεοχαρίστου, Ἀνδρέου, Γρηγορίου, Δόμνου, Ἰσιδώρου, Λεοντίου, ἐπερωτηθεῖσαι Καισαρίῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ, ὁπηνίκα ἐκρατήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει διδάσκων ἐπὶ ἔτη εἴκοσι. * *Quæſtiones à Conſtantino, Theochariſto, Andrea, Gregorio. Domno, Iſidoro & Leontio privatim ac familiariter propoſitæ Cæſario fratri S. Gregorii Epiſcopi Nazianzi, cum per viginti annos docens CPoli commoraretur.* At verba Photii poſtrema de hoc opere, εἰς ἐρωτήσεις δὴ καὶ ἀποκρίσεις μεθ᾽ ὑποβολῆς (ita videtur legendum pro ὑπερβολῆς) προσώπου τὸ τοῦ λόγου σχῆμα πεποίηται, εἶναι δέ φασι Γρηγορίου, οὗ τὸ Θεολόγος ἐπώνυμον τὸν συγγραφέα ἀδελφὸν δηλοποιεῖ. Hæc poſt Ehingerum Rivetus Labbeus & alii ita intellexere, ac ſi Gregorius Naz. verus auctor ſit hujus libri, fratremqve ſuum inclareſcere cupiens, ſub illius nomine eum emiſerit. Sed rectius Schottus, cui Lambecius IV. p. 36. aſſentitur, ſenſus enim illorum verborum non alius eſt, qvam compoſitum eſſe per interrogationes & reſpon-

* pro κ' Lambecius IV. p. 47. legit ϛ', hoc eſt ſex, pro viginti.

reſponſiones, more dialogorum, ſuppoſitis perſonis colloquentibus, Gregorii ut ajunt, cujus cognomen Theologus ſcriptorem ipſius fratrem prodit. Plura de hoc Cæſario Nazianzeni fratre Tillemontius Tomo IX. memor. Supereſſe adhuc quæſtiones CCXX. (quot in ſuo Codice Photius reperit) in nonnullis Bibliothecis MStas, notavi Volum. VII. hujus Bibl. p. 542.

CCXI. *Dionyſii Ægei Dictyaca*, de quibus pridem deperditis jam dictum ad Cod. CLXXXV.

CCXII. *Æneſidemi* (Photio ὁ Κνωσίδημος ὁ ἐξ Αἰγῶν quod de Dionyſio verum, qui apud Photium præceſſerat, non de Æneſidemo qui Laërtio Κνώσιος ex Cnoſſo Cretæ, IX. 116.) Πυῤῥωνίων λόγοι ή, *Pyrrhoniarum* ſive ſcepticarum *diſſertationum* ad Lucium Neronem (al. Tuberonem) libri VIII. laudati etiam Laërtio IX. 116. quos hodie deſideramus. Ex his liber primus videtur fuiſſe qui ab Ariſtocle apud Euſebium XIV. 18. præparat. Evangel. & apud Laërtium IX. 78. vocatur ὑποτύπωσις εἰς τὰ Πυῤῥώνεια, ſane in libro illo primo Photius diſerte teſtatur Æneſidemum univerſam Scepticorum doctrinam tradidiſſe ὡς τύπῳ καὶ κεφαλαιωδῶς. Docuit hic Alexandriæ Auguſti tempore: itaque Ariſtocles ait eum χθὲς καὶ πρώην *nuper* Pyrrhoniam Philoſophiam ἀναζωπυρεῖν & inſtaurare conatum eſſe. De illo dixi lib. 3. cap. 33. p. 818. & ad Sextum Empiricum, qui plura ex Æneſidemo in ſua ſcripta tranſtulit.

CCXII. *Agatharchidis* ſive *Agatharchi* Cnidii, Grammatici & Rhetoris, qui Heraclidæ Lembi anagnoſtes & amanuenſis atque Cinnæi alumnus fuit, (atqueadeo Ptolemæi Philometoris tempore & longe deinceps * vixit) ἱστορικὸν, *opus Hiſtoricum* pridem deperditum, in cujus libro quinto memorari vidit Photius quæ hodie itidem omnia deſideramus ſcripta illius alia 1) Τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐγνωσμένα, *de rebus Aſiæ, libros IX.* 2) Τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, *de rebus Europæ, libros XLIX.* 3) Τὰ περὶ ἐρυθρὰν θάλασσαν, *de mari rubro libros V.* Præter hæc ait Photius laudata ab aliis Agatharchidæ

* Vide H. Dodvvelli diſſ. de ætate ſcripti de mari rubro, quæ præfixa eſt Tomo primo Geographorum minorum celeberrimi Hudſoni. Peripateticus dicitur Straboni lib. XIV. Ἀγαθαρχίδης ὁ ἐκ περιπάτων, συγγραφεύς. Attice ſcripſiſſe notat Photius infra Cod. 250. ὅτι κέχρηται ὁ συγγραφεὺς, ἀττικισμῷ καίτοι ὢν τῇ τῆς καμάρας λέξει, *ſcriptor, licet atticæ dictionis obſervans, tamen* καμάρας *vocabulo* (minus attico) *utitur*, ita enim vertendus ille locus, non, ut Schottus, *Camaræ tamen* (urbis in Creta) *dialecto utitur.* Confer Ez. Spanhemium diſſ. IV. de uſu numiſm, p. 309. edit. Amſt.

basii scriptis Basil. 1557. 8. & inter Medicos principes Henrici Stephani, Paris. 1567. fol. Oribasii operum vetus interpretatio Latina multum diversa ab edita tum ratione ordinis librorum, tum rerum tractatarum MSta fuit in Bibl. Renati Moreau, monente Labbeo Bibl. novæ MSS. p. 214. Testatur Oribasius se in his libris succincte complexum qvæ apud Galenum Dioscoridem, Apollonium, Rufumqve Ephesium & alios reperisset, & qvorum ipse periculum fecisset. In Oribasii amici sui laudem multa *Eunapius* in *Sophistarum* vitis, qvi inter alia p. 140. testatur illum non parum contulisse ut Julianus, à qvo *Medicus* adscitus fuerat, in Imperatoris dignitatem eveheretur, idqve fusius innuit *Eunapius* se exposuisse in suis Annalibus, qvos hodie desideramus. Libro I. Anthologiæ hoc in Oribasii imaginem legitur Epigramma:

Δίου Ὀρειβασίου τὸν, ἀθάνατον διὰ τέχνην
Πολλάκι δειμαίνουσα μίτους ἀνεβάλλετο μοίρη.
Divi Oribasii, qvem divinam propter artem.
Sæpius reverita vitas hominum remisit Parca.

Ex Oribasii scriptis iterum Epitome Imp. Constantini *Porphyrogeniti* jussu composita est a qvodam *Theophane*, qvæ Græce *MS.* exstat aliqvoties in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. p. 114. 116. 157.

Index scriptorum ex qvibus Oribasius libros ex ἑβδομηκονταβίβλων superstites composuit.

Agathinus lib. X. cap. 7.
Antylli primus liber de præsidiis extrinsecus incidentibus. IX. 3. 4. 9. 11. 13. 22. 23. 24. X. 2. 3. 12. 13. 19. 36. Secundus de præsidiis evacuantibus. VII. 9. 10. 11. 12. 14. 16. 18. 21. VIII. 5. 10. 13-17. tertius de auxiliis liber IV. 11. V. 28. 29. qvartus liber VI. 1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 21. 22. 23. 24. 26-36.
Apollonius Medicus. VII. 19.
Archigenes VIII. 1. 2. 23. 46.
Athenæus Medicus I. 2. 9. 11. V. 5. liber nonus & vigesimus IX. 5. liber primus IX. 12.
Chius. XXIV. 31.
Ctesius de elleboro. VIII. 8.
Dievchidas. IV. 5. 6. 7. VIII. 42.
Diocles. IV. 3. V. 4. 26. VIII. 22. 41. XXIV. 31

Diosco-

CCXVI. CCXVII. CCXVIII. CCXIX. ORIBASII Medici 1) *libri quatuor πραγματείας ἰατρικῆς, commentariorum Medicorum* ex *Galeni* scriptis contracti jussu *Juliani* Imp. τῆς εὐσεβείας ἀπεστάτου, eiqve dedicati. Horum mentionem facit Oribasius in præfat. ad ἑβδομηκοντάβιβλον, sed ipsi qvidem interciderunt, certe editi non sunt. 2) ἑβδομηκοντάβιβλος, *Synopseos* (non ex Galeno modo sed ex aliis etiam Medicis) *libri LXX.* ejusdem Juliani jussu, cum priorem lucubrationem probasset, compositi. Ex hoc opere qvod libris LXXII. constitisse traditus apud Svidam in Ὀρειβάσιος * exstant *libri primores XV.* nec non *XXIV. & XXV.* Latine tantum editi hactenus, ex versione *Jo. Baptistæ Rasarii* Medici, Novariensis, una cum præfatione Oribasii ad Julianum Imp. 3) *Synopsis* prioris operis ἑβδομηκονταβίβλου, ad filium *Eustathium* scripta post Juliani Imp. mortem & *libris IX.* contracta. Hæc qvoqve edita exstat sed itidem Latine tantum ex jam laudati *Rasarii* versione. Memorat etiam Svidas in Ὀρειβάς. In Græco codice MS. apud Lambecium VI. p. 102. titulus est: σύνοψις καὶ ἐκλογαὶ ὑγιειναὶ προφυλακτικαί τε καὶ σύνθετοι, ἔτι δὲ σημειωτικαὶ καὶ θεραπευτικαὶ καὶ ἀνατομικαὶ ἀπὸ διαφόρων ἀρχαίων. Incipit: Κελεύσαντός σου ἰουλιανοῦ ποτε τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος συναγαγεῖν με τῶν ἀρίστων ἰατρῶν τὰ ὅσα χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς ὑγείας, προθύμως συνήγαγον ἐν ἑβδομήκοντα βίβλοις. 4) εὐπορίστων, *de medicamentis facile parabilibus* & facili atqve expedita morbos vel vulnera curandi ratione ad *Eunapium*, qvem λογιώτατον sive eruditissimum celebrat, *libri IV.* Pro Eunapio qvosdam codices habuisse *Eugenium* Photius testatur, sed Eunapii nomen prætulere etiam codices qvibus usus interpres uterqve Latinus. Nam hi qvoqve qvatuor libri exstant Latine ex *Anonymi* versione vulgata à Jo. Sichardo cum Cœlii Aureliani tardarum passionum libris, Basil. 1529. fol. (non in 8. ut in Merklini Lindenio renovato excusum:) & ex interpretatione nova laudati *Rasarii*, edita una cum cæteris Oribasii

* Svidas videtur LXXII. libros numerare pro LXX. qvoniam una cum illis computavit libellos duos Oribasii chirurgicos *de laqueis* ex Heracla, & *de machinamentis* ex Heliodoro, qvos habemus Latine versos à Vido Vidio Florentino, atqve cum hujus Chirurgia editos Paris. 1544. fol. & deinde una cum aliis Oribasii scriptis recusos. Idem Svidas ait Oribasium scripsisse libros qvatuor πρὸς τοὺς ἀποροῦντας τῶν ἰατρῶν, *ad medicos dubitantes*, nec non περὶ βασιλείας *de regno*, & περὶ παθῶν *de Affectibus*. Sed hi omnes interciderunt. Qvod autem Sardianum vocat Svidas, qvem Eunapius Pergamenum, in eo qvis non malit Eunapio assentiri? Deniqve *Scholia in Aphorismos Hippocratis* qvæ exstant Latine sub Oribasii nomine vulgata à Jo. Gvinterio Andernaco Basil. 1535. 8. & recusa Paris. ac Venet. 1553. & Patav. 1658. 8. alium habere auctorem viris doctis videntur.

basii scriptis Basil. 1557. 8. & inter Medicos principes Henrici Stephani, Paris. 1567. fol. Oribasii operum vetus interpretatio Latina multum diversa ab edita tum ratione ordinis librorum, tum rerum tractatarum MSta fuit in Bibl. Renati Moreau, monente Labbeo Bibl. novæ MSS. p. 214. Testatur Oribasius se in his libris succincte complexum qvæ apud Galenum Dioscoridem, Apollonium, Rufumqve Ephesium & alios reperisset, & qvorum ipse periculum fecisset. In Oribasii amici sui laudem multa *Eunapius* in *Sophistarum vitis*, qvi inter alia p. 140. testatur illum non parum contulisse ut Julianus, a qvo *Medicus* adscitus fuerat, in Imperatoris dignitatem eveheretur, idqve fusius innuit *Eunapius* se exposuisse in suis Annalibus, qvos hodie desideramus. Libro I. Anthologiæ hoc in Oribasii imaginem legitur Epigramma:

> Δίου Ὀρειβασίου τὸν, ἀθάνατον διὰ τέχνην
> Πολλάκι δειμαίνουσα μίτους ἀνεβάλλετο μοῖρα.
> *Divi Oribasii, qvem divinam propter artem.*
> *Sæpius reverita vitas hominum remisit Parca.*

Ex Oribasii scriptis iterum Epitome Imp. Constantini *Porphyrogeniti* jussu composita est a qvodam *Theophane*, qvæ Græce *MS.* exstat aliqvoties in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. p. 114. 116. 157.

Index scriptorum ex qvibus Oribasius libros ex ἑβδομηκοντάβιβλῳ superstites composuit.

Agathinus lib. X. cap. 7.
Antylli primus liber de præsidiis extrinsecus incidentibus. IX. 3. 4. 9. 11. 13. 22. 23. 24. X. 2. 3. 12. 13. 19. 36. Secundus de præsidiis evacuantibus. VII. 9. 10. 11. 12. 14. 16. 18. 21. VIII. 5. 10. 13-17. tertius de auxiliis liber IV. 11. V. 28. 29. qvartus liber VI. 1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 21. 22. 23. 24. 26-36.
Apollonius Medicus. VII. 19.
Archigenes VIII. 1. 2. 23. 46.
Athenæus Medicus I. 2. 9. 11. V. 5. liber nonus & vigesimus IX. 5. liber primus IX. 12.
Chius. XXIV. 31.
Ctesias de elleboro. VIII. 8.
Dievchidas. IV. 5. 6. 7. VIII. 42.
Diocles. IV. 3. V. 4. 26. VIII. 22. 41. XXIV. 31

Diosco-

Inter hos ſcriptores Oribaſio lectos penultimo loco apparet *Xenocrates*, inſignis & præclarus ſcriptor * Galeno ſæpius laudatus nec non Aëtio, Clementi Alex. Artemidoro, aliisqve, patria Aphrodiſienſis, clarus tempore Tiberii Imp. cujus lucubrationem de alimento ex aqvatilibus Græce vix tertiam partem olim editam à Geſnero, cum ante aliqvot annos ab illuſtri Paulo Vindingio τῷ μακαρίτῃ nactus ſim integram, juvat illam hoc loco tecum, Lector benevole, communicare.

* de eo dictum ſupra lib. 3. c. 3. p. 68. ſeq.

XENOCRATIS de alimento, qvod ex aqvatilibus existit, judicium,

JO. BAPTISTA RASARIO interprete.

I.

NAtantium natura cibus existit, qvi in conviviis splendidis in deliciis est habitus, & magnum qvoqve ad salubrem victus rationem usum præstitit. Differunt vero pisces ex ipsa compage: siqvidem alii duræ, alii mollis carnis sunt. Ac duræ qvidem sunt carnis phagri, synodontes, buglossi, & lati, qvales sunt phesæ, * & rhombi: mollem vero carnem habent turdi, merulæ, fucæ, & ejusmodi qvi facilè digeruntur. Inter hos medii sunt aselli, bacchi, umbellæ.

II. Præterea qvidam saxatiles, qvidam pelagii sunt. Ac magis alunt, qvi prope littora, qvam qvi aqvæ ductuum meatibus mali succi, & oris ingrati feruntur. Jam maria qvoqve in hac re differunt: sunt namqve mediocres pisces qvi in Adriatico, sed qvi in Tyrrheno degunt, svavissimi.

III. Qvinetiam verno tempore qvam plurimi, qvod ova pariant, sunt præstantiores, ut mulli: æstate vero phagri, & synodontes. autumno vero hepatus, qvi cum annum excedit, † mali succi est, mugiles & lupi, delicatiores sunt.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ περὶ τῆς ἀπὸ ἐνύδρων τροφῆς

I.

Πεποίηται μὲν ἡ ἐγχαλαίων φύσις σιτίων ἄθυρμα ταῖς ἐντραπέζαις ἀπολαύουσι, μέγα δ' ὠφελος κἀν ταῖς καθ' ὑγείαν διαίταις. Ἐξαλλάσσονται δὲ παρα συγκρίσεις ἰχθύες, ἐπεὶ οἱ μὲν εἰσ σκληρόσαρκοι, οἱ δὲ ἁπαλόσαρκοι. Σκληρόσαρκοι μὲν φάγροι, συνόδοντες, βούγλωσσοι, καὶ οἱ πλατ ὡς φῆσαι ῥόμβοι. Ἁπαλόσαρκοι δὲ κίχλαι, κόσσυφοι, φυκίδες κα ὅμοιοι εὐδιαφόρητοι καθεστῶτες, μέ σοι δὲ ὀνίσκοι, βάκχοι σκιάδες,

II. Ἔτι οἱ μὲν πετραῖοι, οἱ δὲ πελάγιοι, τροφιμώτεροι δὲ οἱ παρ αἰγιαλῶν ὄχθαις, ἢ ὑδροχόων ἐκροαῖς κακόχυλοι καὶ ἄστομοι. Καὶ τὰ πελάγη δὲ διαφέρει. Μέτριοι μὲν γὰρ οἱ κατὰ τὸν ἀδρίαν. οἱ δὲ κατὰ τὸ τυρρηνικὸν ἥδυτατοι.

III. Καὶ ἔτι ἔαρος μὲν ο πλεῖστοι διὰ τὸ ὠοτοκεῖν ἀμείνους, οἱ τρίγλαι, θέρους δὲ φάγροι τε καὶ συνόδοντες, φθινοπώρου ἥπατος παραιτητέος κακόχυμος ὤν. Κ στρεῖαι ** καὶ λάβρακες τρυφερώτεροι.

IV

* Gesner. *psetta*, passeres. Sed ὡς φῆσαι, est *ut ita dicam*.

† παραιτητέος, *improbandus*. ** κεστρεῖς δὲ Ed. Wottonus libro VIII. de differentiis animal. Paris. 1552. fol.

IV. Ex ætate vero parvi & novi facile corrumpuntur. Cetacei vero difficulter in ſuccum commutantur, duri ſunt, ac ſtomacho noxii. Qui vero medium locum tenent, ii medio quoque modo ad diſtributionem ſunt affecti.

V. In partibus quoque differunt: nam in partibus quæ ad caudam ſunt, cum motu exerceantur, bonum alimentum efferunt, ac delicati ſunt: In iis vero quæ ad ventrem pertinent, cum pingves ſunt tum fluitant, tum vero ad excretiones rite ſunt affecti, in dorſo vero dura caro eſt. at capita omnino propter ſalſum humorem, & pingvedinem non nutriunt, & difficulter diſtribuuntur. At facile admodum excernuntur maraugiæ & paguri, ſed maxime omnium mulli.

VI. Ex apparatu, aſſi magis nutriunt. ſed difficilius tranſeunt: elixi vero, parum nutriunt, ſed facillime dejiciuntur: itemque marini ori ſvaves, apti ſtomacho, facillimi ad diſtribuendum, flaccidas ac molles carnes faciunt. nam & coloratos faciunt & ſangvinem creant, alvumque ſubducunt. At fluviatiles & qui in ſtagnis degunt, ſtomacho noxii ſunt, craſſam materiam faciunt, difficulter excernuntur. & nonnulli non ſunt marinæ materiæ expertes, ut coracinus qui in Nilo naſcitur, & perca in Rheno: & in Tyberi lupus, qui eſt ſubſi-

VI. Παρὰ δὲ ἡλικίας οἱ μὲν βραχεῖς καὶ νέοι εὔφθαρτοι, οἱ δὲ κητώδεις δύσχυμοι καὶ σκληροὶ καὶ κακοστόμαχοι. οἱ δὲ μέσοι πῶς εὐδιοίκητοι.

V. Παρὰ δὲ τὰ μέρη διαλλάττουσιν· ἐπὶ τοῖς οὐραίοις κινοῦνται γεγυμνασμένοι εὔτροφοι τρυφεροὶ, κατά τε τὴν νηδὺν αὐτοῦ λιπώδεις ἐπιπολαστικοὶ καὶ πρὸς ἐκκρίσεις εὔθετοι, κατὰ δὲ τὰ νῶτα σκληρόσαρκοι. Κεφαλαὶ δὲ πάντως διὰ τὸ ἁλμυρὸν καὶ λιπῶδες ἄτροφοι καὶ δυσδιοίκητοι. Πάνυ δὲ εὐέκκριτοι μαυραυγίαι * τε καὶ πάγουροι καὶ μάλιστα τριγλῶν.

VI. Παρὰ δὲ σκευασίας ὀπτοὶ μὲν τροφιμώτεροι, δυσδιαχώρητοι δὲ, ἑφθοὶ ὀλιγότροφοι ῥᾷστα διαχωροῦντες. Καὶ θαλάσσιοι μὲν εὔστομοι, εὐκάρδιοι, πρὸς ἀναδόσεις ῥᾷστοι, πλαδαρᾶς καὶ μαλθακῆς σαρκὸς ποιητικοί. ποιοῦσι γὰρ εὐχρόους, αἵματος γονίμου, ** λαπακτικοὶ γαστρός. ποτάμιοι δὲ καὶ λιμναῖοι, κακοστόμαχοι. παχυμεροῦς ὕλης δραστικοὶ, δυσδιάκριτοι. ὥς τινες οὐκ ἀποδέουσι τῆς θαλαττίας ὕλης, καθάπερ ὁ νειλῷος κορακῖνος καὶ ἐν ῥήνῳ πέρκη καὶ ἐν τύβερι λάβραξ

ἐς

* in margine MS. σμυρίδες.

** Geſner. γόνιμοι, ſcil. εἰσί.

gnatus. Itemque Annienis, palusque in Phalernis, ejusdem naturæ piſces gignunt. nam pabulum quod illic eis ſuppetit, & boni ſucci eſt, & valde accommodatum. Ex omnibus vero piſcibus anteponendi ſunt ii, qui virus non habent, & præpingves ſunt, ac boni ſucci & moderati.

ὅς ἐστιν ἐπεστιγμένος †. καὶ ἡ ἀννίων λίμνη τε κατὰ Φαληρούς ὁμοφυὴς ἰχθύος. εὔχυλον γὰρ καὶ εὐπρόσφορον ἡ ἐκεῖ δίδωσι δίαιτα. πάντων δὲ προκριτέον ἰχθύων τούς τε ἀβρόμους καὶ περιπιμέλους. εὐχύλους τε καὶ συμμέτρους.

VII. Cæterum ex piſcibus alii cartilaginei, alii molles, alii teſta operti: quorum exponendæ ſunt qualitates. Apua minimus eſt, gregarius, & in olla paratur. Alopeces, Hippuri, Thriſſæ, Lerusque ex mari in flumen confugientia difficulter in ſuccum mutantur, ſtomacho non conveniunt, difficulter concoquuntur, & exiguum alimentum præbent. Acharnes vero duræ eſt naturæ, ægre corrumpitur, nec eſt ſtomacho accommodatus, nec probum ſuccum gignit. Velonæ, quæ roſtri cornei ſunt, ineptæ ſtomacho, malique ſucci ſunt, non nutriunt, facile corrumpuntur. Bocæ, Julides, Trachuri, qui Sauri ab aliquibus nominantur, & channi, & cæteri omnes qui ſartagini conveniunt, ori quidem comedendo apti ſunt, ſed tamen ſtomacho non ſunt idonei, & facile corrumpuntur, fluitant, ventremque non alunt.

VII. Τῶν δὲ ἰχθύων ἃ μέν ἐστι νηχαλαῖα. ἃ δὲ σελάχη. τὰ δὲ μαλάκια. τὰ δὲ ὀστράκια, ὧν αἱ ποιότητες. ἀφύα βραχύτατόν ἐστι, συναγελαστικόν, λοπάδι σκευαζόμενον. ἀλώπεκες, ἵππουροι, θρίσσαι, λέρος * ἐκ πελάγους φεύγουσιν ἐς ποταμόν. δύσχυλα οὐκ εὐστόμαχα, δύσπεπτα, ὀλιγότροφα. ἀχάρνης σκληροφυὴς δυσφθαρτος οὔτ᾽ εὐστόμαχος, οὔτ᾽ εὔχυλος. βελῶναι, ῥάμφος κερατώδεις, οὐκ εὐστόμαχοι. κακόχυλοι ἄτροφοι. βῶκες, ἰουλίδες. τραχοῦροι πρὸς †† ἐνίων σαυροὶ καλούμενοι. χάννοι ** καὶ πᾶν τὸ τηγάνῳ ἁρμόζον εὐστόμαχον, εὔφθαρτον, ἐπιπολαστικόν, κοιλίας ἄτροφον.

VIII. Erythrinus ori gratus alvum ſiſtit, duræ compagis eſt, ad nutriendum valet: & ad res

VIII. ἐρυθρῖνος, εὔστομος, στατικὸς κοιλίας, σκληροπαγής, τρόφιμος. ἐντατικὸς πρὸς συνουσίας. εἴ τις αὐτὸν

ἐν

† varius, pictus, * in MS. margine σύλουρος. †† id. παρ᾽ ** id. χάνναι.

venereas excitandas, si qvis eum vino suffocatum bibat, aptus est. Thranis, aut Xiphias cetaceus est piscis, & in frusta secatur: ori autem ingratus est, scaber, difficilis ad conficiendum, valenter nutriens, grave olens: quamobrem & cum sinapi commeditur, & in olla paratur: ejusqve præstantior pars est imus venter. Thynnus, & Thynnis, colias, horcynus, pelamis, scombrusqve non apti stomacho sunt, mali succi sunt, flatum gignunt, scabri, difficiles ad excernendum, nutriunt: qvorum valentissime nutrit pelamis: colias vero & ori ingratus est, & nullius succi: at thynnis ei subjicitur. Thynnus vero difficulter concoquitur.

IX. Siones, brachycephali, pectines, chelidones, uranoscopi, galei, canes, & qvæ sunt generis ejusdem, mali succi, & gravis odoris sunt, segnem materiam trahunt & gignunt. Apti autem mensæ sunt sargi, melanuri, canthari, suntqve stomacho idonei, boni succi, ac facile distribuntur. Præterea vero alunt, & apti sunt ad excernendum. Salpæ aunt pelagiæ acris sunt saporis: ori gratæ, difficulter corrumpuntur, difficulter separantur, alunt, facile excernuntur: at qvæ in littoribus capiuntur, duræ sunt carnis & mali succi, & ori insvaves. Buglossi vero, & passeres duram carnem habent,

ἐν οἴνῳ πνίξας πίοι. Θραΐτης ἢ ξιφίας κητῶδές ἐστι τεμαχίζεσθαι. ἄστομος δ' ἐστὶ, ψαφαρὸς, δυσκατέργαστος, πολύτροφος, βρομώδης. διὸ μετὰ σινήπεως ἐσθίεται καὶ λοπάσι, κρεῖττον δὲ τὸ ὑπογάστριον. Θύννος καὶ Θύννις, κολίας. ὀρκῦνος, πηλαμὶς, σκόμβρος. οὐκ εὐστόμαχοι, κακόχυλοι. φυσώδεις, ψαφαροί. δυσέκκριτοι, τρόφιμοι, ὧν τρυφερωτέρα * ἡ πηλαμίς. ἄστομος δὲ καὶ ἄχυλος ὁ κολίας. ἡ δὲ Θύννις ὑποτέτακται, δύσπεπτος δὲ ὁ Θύννος.

* Rasarius legit τροφιμωτέρα.

IX. Σκιῶνες βραχυκέφαλοι. κτένες, χελιδόνες, οὐρανοσκόποι. γαλέοι, κύνες, καὶ οἱ ὅμοιοι κακόχυλοι. βρομώδεις ἀργῆς ὕλκιμοι ὕλης γόνιμοι. εὐτράπεζοι δὲ, σαργοὶ, μελάνουροι. κάνθαροι. εὐστόμαχοι, εὔχυλοι, εὐδιοίκητοι, τροφώδεις δὲ καὶ πρὸς τὰς ἐκκρίσεις εὖ ἔχουσι. σάλπαι αἱ πελάγιαι, δριμεῖαι, εὔστομοι, δύσφθαρτοι. εὔχυλοι. δυσδιαχώρητοι, τροφώδεις, εὐέκκριτοι. αἱ δ' ἀπὸ αἰγιαλῶν, σκληρόσαρκοι καὶ κακόχυλοι, ἄστομοι, βούγλωσσοι. * ψῆσαι, σκληρόσαρκοι. δύσφθαρτοι. εὔχυλοι. εὐέκκριτοι. γλαυκὸς μετὰ λάβρα-

* Gesner. ψῆτται.

ac difficiliter corrumpuntur: boni tamen ſucci ſunt, & facile excernuntur. Glaucus, cum lupo (eſt enim in omnibus ei ſimilis) minus.

X. Præſtat autem ſparo ellops, ſtomachoqve eſt idoneus, ſuccum dulcem gignit, alit, facileqve excernitur. Hepatus: hemaxias mediocriter alit, delicatus, ſolutus ori gratus, difficulter vero concoqvitur, & alit, & facilis excretionis eſt. Mugil vero pelagius optimus, ori gratus, acer, lupo non cedens. Præterea hic quoque præterqvam qvod tener eſt, facile ſubducitur: in limpidis qvidem ac puris fluminibus natans marinam duritiem dulcis temperiei beneficio remittit: qvi vero in turbidis, & ſtagnis, in qvibus aqva ſtat, gravioris odoris eſt, difficillime diſtribuitur, cumque ex limo pingvis ſit redditur, admodum inertem carnem habet: Cum vero in magnitudinem excrevit, indureſcit. nonnulli vero mugilem, plotem vocant.

XI. Citharus & rhombus lati ſunt: rhombusqve ſolidus eſt difficiliter corrumpitur, qvi qvidem ſi magnus ſit, qvoniam difficiliter conficitur, ſatis alit: & per unum diem aſſervatus coqvi debet. at citharus mali ſucci eſt, & ſtomacho non idoneus: ægre corrumpitur, facile excernitur. Cichelæ, Cottyphi, phycides, teneræ ſunt carnis, boni ſucci, facile digeruntur:

λάβρακα, (ἔοικε γὰρ πάντα αὐτῷ) ἧττον.

X. Προσφέρει * δὲ σπάρ[ου] ἔλλωψ, εὐστόμαχος, γλυκύχυλο[ς,] τρόφιμος. εὐέκκριτος, ἡπατος [αἱ]μαξίας τροφερὸς μέσως. εὔθρυπτος, λελυμένος. εὔστομος, δύσπεπτος δὲ καὶ τρόφιμος, κα[ὶ] εὐέκκριτος. κεστρεὺς πελάγιος ἄ[ρι]στος, εὔστομος, δριμὺς οὐκ ἀ[πο]πολείπων λάβρακος, εὐδιαχώρη[]τος καὶ οὗτος πρὸς τὸ τρυφερό[ν] ποταμοῖς διαυγέσι καὶ καθαρο[ῖς] νηξάμενος, ἀναχαλᾷ τὴν θαλάττιον σκληρότητα, ἀπὸ τῆς τοῦ γλυκέος ἐπικράσεως. ὁ δ' ἐν θολεραῖς καὶ στάσιμον ἐχούσαις ὕδω[ρ] λίμναις, βρομωδέστερος, δυσδιον[έ]τατος, πρὸς τῆς ἰλύος πιαινόμενος, πάνυ ἀργὴν ἔχων τὴν σάρ[]κα. μεγεθυνόμενος δὲ σκληρύνετα[ι] καλοῦσι δὲ τινὲς καὶ πλῶτα τὸ[ν] κεστρέα.

XI. Κίθαρος, καὶ ῥόμβος πλατεῖς εἰσιν. ὁ ῥόμβος στερ[ε]ός, δύσφθαρτος. Χρὴ δὲ τὸν με[]γαν προεωλίσαντες ἡμέραν ἕψει[ν] δυσκατέργαστον ὄντα καὶ εὔτρο[]φον. ὁ δὲ κίθαρος, κακόχυλος καὶ οὐκ εὐστόμαχος, δύσφθαρ[]τος, εὐέκκριτος. κίχλαι, κότ[]τυφοι, φοικίδες, ἁπαλόσαρκοι εὔ[]

χυλο[]

* προφέρει, ut infra c. 18.

non nutriunt, ad alui dejectionem accommodari.

XII. Coraxus duræ carnis eſt: & cum major eſt, atqve auctior, gravis odoris, difficilis diſtributionis, ori aptus: alienus tamen à malæ materiei ſobole: eſtqve ceteris ſimilibus ſvavior. Lupus vero variatur: nam qvanto major eſt, tanto durior efficitur. bimeſtris eſt optimus, ſtomacho idoneus, boni ſucci, tener.

XIII. Urſa dulcem ſuccum facit, nutrit, facile diſtribuitur, & facile excernitur, atqve ita qvidem de pelagia cenſendum eſt. At qvæ in piſcinis degit, omnia habet contraria, qvemadmodum in aliis qvoqve piſcibus uſu venit. Ori nanqve inſvaves ſunt ii, qvi concluſi vivunt. Qvæ vero in fluminibus degit, eo qvod ex mari frigidam aqvam ſubit, ori grata, teneraqve eſt: qvæ vero in portus † tranſit, limoſa, & coanguſtata, & pingvis reddita ori ingrata eſt.

XIV. Aſellus non acris ſaporis eſt, boni ſucci, difficilis diſtributionis, facile ſubducitur, alit. Scorpenæ duræ carnis propter ſuccos ſunt, & ob eam cauſam apparatu indigent: & cum ad excretiones aptæ ſint, ori qvoqve ſunt gratæ. Umbellæ ori ſvaves, boni ſucci, facilis diſtributionis, non admodum nutriunt, facile excernuntur. Scarus ori gratus, difficulter digeritur: fa-

χυλοὶ, εὐδιαφόρητοι, ἄτροφοι, πρὸς διαχώρησιν ἐπιτήδειοι.

XII. Κόραξ ὁ σκληρόσαρκος καὶ μᾶλλον αὐξόμενος, βρωμώδης, δυσδιοίκητος, εὔστομος ἀποδέων φαύλης γονίμου ὕλης, τῶν ὁμοίων ἡδύτερος. λάβραξ ἐξαλλάσσεται ὅσον αὔξεται, σκληρότερος γενόμενος ἄριστος, ὁ μηνῶν δ ὢν εὐστόμαχος, εὔχυλος, τρυφερός.

XIII. Ἄρκος, * γλυκύχυλος, τρόφιμος, εὐδιοίκητος, εὐέκκριτος. τὰ δὲ μὲν περὶ πελαγίου. ὁ δ᾽ ἐν δεξαμέναις ἐναντίος τούτοις, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων συμβαίνει, ἄστομοι γὰρ οἱ σύγκλειστοι. ὁ δὲ ποτάμιος κατὰ ψυχροῖς ὕδασιν ὑποδύνων ἐκ τῆς θαλάττης, εὔστομος, τρυφερός. ὁ δ᾽ εἰς λίμνην μεθιστάμενος ἰλυώδης καὶ στεναγούμενος, πιαινόμενος, ἄστομος.

* Wottonus urſæ non meminit, & omnia iſta refert ad lupum, non male, cum cruſtaceis infra peculiaris ſit locus.

XIV. Ὀνίσκος δὲ οὐ δριμύς· εὔχυμος, δυσδιοίκητος, εὐδιαχώρητος, τρόφιμος. σκόρπαιναι σκληρόσαρκοι διαχυμῶν, διὸ χαίρουσι σκευαῖς, εὔστομοι πρὸς ἐκκρίσεις. σκιαδεὺς εὔστομος, εὔχυλος, εὐδιοίκητος, οὐκ ἄγαν τρόφιμος, εὐέκκριτος. (σκάρος εὔστομος, δυσδιοίκητος, εὔφθαρτος, εὐέκκριτος. *) ὁ δὲ ἀρτιάλωτος καὶ μὴ

† lacus. * parentheſi incluſa deſunt in MS.

cile corrumpitur, & dejicitur, qvi vero nuper captus eſt, neqve vivariis fuit incluſus, multa habet interiora, & ori gratus eſt, & fluitans, facile corrumpitur.

XV. Synodon: habet ille qvidem carnem duram, ſed tamen non eſt alimenti expers †: boni vero eſt ſucci, ac facile diſtribuitur, & mediocriter nutrit, & facile excernitur. Mullus obſoniorum præſtantiſſimus eſt, & ſtomacho idoneus, & boni ſucci, & ori gratus, caro plana, difficilis ad corrumpendum, & mediocris ad excernendum. Differt autem pelagius à ſaxatili, qvod rufus ſit, cinnabariqve atqve auro ſimilem aſpectum habeat: itemqve barbam fert: his autem inferiores ſunt ii, qvi in littoribus vivunt. Phagrus duræ carnis eſt, difficulter corrumpitur, non facile ſecernitur. Aurata candidæ carnis eſt, ſolida, condenſa, boni ſucci, facilis diſtributionis, alitqve & non difficulter excernitur. Congrus nec ori gratus, nec mali ſucci eſt, modice aptus ad concoqvendum, & alendum, & ad excernendum vitio vacans.

XVI. Urticæ, qvæ etiam acalephæ dicuntur, gratæ ori, & ſtomacho non mediocriter ineptæ: ſed aſſatæ elixis ſunt accommodatiores. Alvum cient, urinamqve magis movent, qvæ poſt purgationem exortæ juxta calculos, lotæ, & per-

ζωγρίοις ἐγκεκλεισμένος, πολλοῖς ἐγκάτοις, εὔστομος, ἐπιπολαστικὸς, εὔφθαρτος.

XV. Συνόδων, σκληρόσαρκος μὲν οὐκ ἄτρυφερος δὲ, εὔχυλος, εὐδιοίκητος, τροφώδης μέσως, καὶ εὐέκκριτος. * Τρίγλα ἐπιφανεστάτη ὄψων, εὐστόμαχος, εὔχυλος, εὔστομος, πλακώδης σάρξ, δύσφθαρτος, μετρία πρὸς ἐκκρίσεις, διαφέρει δὲ ἡ πελάγιος τῆς πετραίας, διάπυρος οὖσα κινναβάρει καὶ χρυσώπη, πωγωνοφόρος δ' ἐστί. λείπονται δὲ τούτων αἱ παραιγιάλιοι. Φάγρος σκληρόσαρκος, δύσφθαρτος οὐκ εὐέκκριτος, χρυσόφρυς, λευκόσαρκος, στερεὸς, σύγκριτος, εὔχυλος, εὐδιοίκητος, τρόφιμος, οὐ δυσέκκριτος, γόγγρος, οὐκ εὔστομος, οὐδὲ κακόχυμος, μετρίως δ' εὔπεπτος, τροφώδης, πρὸς ἐκκρίσεις δὲ ἄμεμπτος.

Περὶ κνίδης.

XVI. Κνίδαι ἢ ἀκαλῆφαι, εὔστομοι, κακοστόμαχοι δὲ οὐ μετρίως, ὀπταὶ δὲ τῶν ἑφθῶν ἐπιτηδειότεραι, λυτικαὶ κοιλίας, οὐρητικώτεραι δὲ αἱ μετὰ τὴν κάθαρσιν αἱ φύουσαι πρὸς ταῖς ψήφοις, πλυθεῖσαι, καὶ συστραφεῖσαι

† *non prorſus non tener.*

* Qvæ ſeqvuntur, in Geſneri editione deſiderantur.

exiguo sali mixtæ, atqve ita parum aspersæ sunt, ut mediocriter mandi possint, & assatione concretæ aut verubus aut surculis super carbonibus maluæ, aut sarmentorum, ut valenter solvant. Cum passo autem, aut vino mulso gustum excitantes facile coquuntur, facileqve excernuntur: qvæ vero ex passo & oleo elixantur cum alio etiam condimento, id qvidem seruant ut lubricæ sint, atqve attrahant: sed & explent, & difficulter concoquuntur, & alvum magis relaxant.

De testâ opertis.

XVII. Glandes optimæ sunt, qvæ æstate capiuntur, aptæ, eis ut vescamur: quæ qvidem exoriuntur, ubi aqva dulcis mari admiscetur. nam & alunt, & dulces sunt: plerunqve autem in petris educantur. Svavissimæ enim sunt qvæ alunt, friabilesqve sunt, multumqve succi faciunt ad aluum molliendam accommodatæ, & stomacho idoneæ, ori gratæ, teneræ & urinam cient. Succus earum simplex confici non potest: at ius decoctarum ad excretionem valet. qvæ vero in petris vitam non degunt, acres sunt, & medicamenti facultatem præ se ferunt, & plus ventrem citant, qvam urinas moveant.

XVIII. Glycymerides præstantiores sunt trachibus, inferiores autem peloridibus; hæ namqve stomachum disgregant. earum caro dura est illa qvidem, sed non expers

φεῖσαι πάνυ ὀλίγοις ἁλσὶ, παθεῖσαί τε ὅπως ὀλίγον μετρίως εἶναι σιτηραὶ, τῇ δὲ ὀπτήσει παγεῖσαι, δι' ὀβελῶν ἢ καρφῶν ἐπὶ ἀνθράκων μαλάχης ἢ κληματίνων, ὥστε ἐναργῶς ἄρασθαι. μετὰ γλυκέος δὲ ἢ οἰνομέλιτος ποιαναποιῆσαι γεῦσιν, εὔπεπτοι καὶ εὐέκκριτοι. αἱ δ' ἐν γλυκεῖ καὶ ἐλαίῳ ἑψόμεναι μετὰ τῆς ἄλλης ἀρτύσεως τὸ μὲν ὀλισθηρὸν καὶ ὁλκιμον φυλάττουσι, πλήσμιοι δὲ οὖσαι καὶ δύσπεπτοι, τὴν κοιλίαν ἀναχαλῶσι μᾶλλον.

Περὶ ὀστρακίων.

XVII. Βαλάνων ἄρισται αἱ θερίας λαμβανόμεναι, ἐπιτήδειοι πρὸς βρῶσιν, αἳ γίνονται ὅπου ἐπιμίγνυται γλυκὺ ὕδωρ, τρόφιμοι δ' εἰσὶ καὶ γλυκεῖς, πλέον δ' εἰσὶν ἐντρεφόμεναι πέτραις, ἥδισται γὰρ αἱ τροφώδεις εὐλέαινοι, πολύχυλοι, πρὸς κοιλίας μάλαξιν ἐπιτήδειοι, στομάχῳ προσηνεῖς, εὔστομοι, ἁπαλαὶ, κινητικαὶ οὔρων. Τὸν χυλὸν αὐτῶν ἁπλῶν ἀμεταποίητον. τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτῶν ἐστὶ διαχωρητικόν. αἱ δὲ μὴ ἐν πέτραις δριμεῖαι καὶ φαρμακώδεις, δραστικαὶ κοιλίας πλέον, ἐλάττω δὲ τῶν οὔρων.

XVIII. Γλυκυμαρίδες προφέρουσι τῶν τραχέων, μειονεκτοὶ δὲ πελωρίδων. εἰσὶ δὲ διακριτικαὶ στομάχου. σκληρὸν δ' ἐστὶν αὐτῶν τὸ σαρκῶδες, οὐ μὴν ἄτροφον,

alimenti: & urinam magis, qvam pelorides cient: assatæ autem, mea qvidem sententia, indurescunt: elixatæ vero & conditæ ori sunt gratæ. Ex genere peloridum sunt hiatulæ. diversæ autem sunt atqve variæ, & longæ, ut Dicæarchiæ in Lucrino lacu: & Alexandriæ in portu. sunt enim dulces: & boni succi: qvæ vero sub *Pharo*, & Diolco, & *Ponto*, & insula, oblongæ sunt, & asperæ, glandibus qvercinis similes. & æqve ac phagi echinum producentes. albæ autem sunt duræ, atqve acres.

XIX. Pectines optimi sunt, qvi ad justam magnitudinem pervenerunt, cavi, colore nigriore: præstant autem vere ac æstate, siqvidem eo tempore ad lunæ incrementum maxime augentur. Omnibus autem antecellunt Mitylenei magnitudine, natura, humoris bonitate. His similes Jonium mare juxta Illyrida, Hetruriam, Salonas, & Latium producit. Jam vero & Chios, & vicinæ insulæ, itemque Alexandria hujusmodi pisces ferunt. Pontus vero multos fert, sed minutos, & qvi ægre augeantur, dulces sunt, ac facilius qvam ostrea concoqvuntur. Ex aceto sumpti ad excretionem accommodantur, & cum ex posca concoqvuntur, dulcitudinis participes sunt, qvam assando deponunt.

φον, ὀρητικώτεραι δ' εἰσὶν μᾶλλον τῶν πελωρίδων, ὀπταὶ δὲ ϗ ἑφθαὶ σκληροποιοῦνται, ἑψηθεῖσαι δὲ καὶ ἀρτυθεῖσαι, εὔστομοί εἰσι. γίγνονται δὲ ϗ γένη πελωρίδων τε ϗ χημῶν, διάφοροι δὲ ποικίλαι ϗ στρογγύλαι, ὡς ἐν δικαιαρχίᾳ ἐν τῷ λουκρίνῳ λάκκῳ, ϗ αἱ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λιμένι, γλυκεῖαι γὰρ ϗ εὔχυλοι: αἱ δ' ὑπὲρ Φάρον ϗ τὸν δίολκον τὴν τε γέφυραν ϗ τὴν νῆσον, ἐπιμήκεις, τραχεῖαι, βαλάνοις ἐοικεῖαι δρυΐναις ἐμφερεῖς φήγοις τὸν ἐχῖνον φερόμεναι, λευκαὶ δ' εἰσὶ ϗ σκληραὶ ϗ δριμεῖαι.

XIX. Κτένες κράτιστοι οἱ εὐμεγέθεις, κοῖλοι, τὴν χρόαν μελάντεροι. ἀκμάζουσι δ' ἦρος καὶ θέρους, τότε γὰρ αὔξονται, μάλιστα πρὸς σελήνην. διάφοροι δ' οἱ ἐν μιτυλήνῃ πάντων μεγέθει, φύσει, εὐχυλίᾳ. φέρει δ' ὁμοίως τούτοις ὁ ἰόνιος κόλπος κατ' Ἰλλυρίδα, ϗ σαλώνας, καὶ λάτιον, φέρει δὲ καὶ χῖος καὶ συχναὶ τῶν νήσων καὶ ἀλεξάνδρεια. ὁ δὲ πόντος, φέρει μὲν πολλοὺς, βραχεῖς δὲ καὶ δυσαυξεῖς, γλυκεῖς δ' εἰσὶ καὶ εὐπεπτότεροι τῶν ὀστρέων, διαχωρητικοὶ δ' εἰσὶ μετ' ὄξους καὶ ὀπὸ διὰ τὸ ποσῆς γλυκύτητος μετέχειν, ἣν ἀποβάλλουσιν ὀπτώμενοι.

XX.

XX. Pari quoqve modo contriti alvum solvunt. idqve sive recentes, sive vetusti fuerint. parum autem urinam cient, qvi buxei coloris sunt, sicut ostrea, non facile corrumpuntur. Elixi assatis ad alvum subducendam aptiores sunt: qviqve magis assati sunt, minus succi habent, & difficulter excernuntur. Existimandum qvoqve est, eos qvi in suis testis assantur, minus hujusce incommodi habere & facilius alere, & minus eos perturbare: valentiores autem assati sunt, qviqve expurgati plane pureqve fuerint, ii grati ori sunt, & facile concoquuntur, & testaceis anteferendi sunt illi, qui sale conditi sunt nec admodum perturbant. nativam autem dulcedinem in muria conservant, & urinam movent: ac candidi qvidem & lati, sunt dulciores. Atqve albi sunt duri: rufi vero sunt virosi, & urinam cient: varii autem medii sunt, & eorum aliqvi fucis sunt similes, qvi per se dati, difficulter concoquuntur, & tamen urinam movent. Assumpti vero pectines remedio sunt iis, qvorum vesica ulceribus sordidis, & crustam habentibus vexatur: siquidem ea expurgant.

XX. Ὁμοίως δὲ καὶ λῦοι, λύουσι κοιλίαν, καὶ ἂν παλαιοὶ ὦσιν ἢ νεαροὶ, ὀλίγον δ' εἰσὶ κινητικοὶ τῶν οὔρων, οὐκ εὔφθαρτοι οἱ πυξίζοντες, καθάπερ τὰ ὄστρεα, κρείττω δὲ οἱ ἑφθοὶ τῶν ὀπτῶν πρὸς τὸ ὑπακτικὸν τῆς γαστρός. οἱ δ' ὀπτώμενοι ἀχυμότεροι, δυσέκκριτοι δέ. ὑποληπτέον δ' ἐλάττους ἔχειν τὸ ἄτοπον τούτοις ἐν τοῖς ἑαυτῶν ὀστράκοις ὀπτωμένους εὐτροφωτέρους καὶ ταρακτικοὺς ἧττον. εὐστομώτεροι δὲ ὀπτοί. καθαρθέντες ἀκράτως εὔστομοι, εὔπεπτοι, προκριτέοι τῶν ὀστρακίων, καὶ οἱ ταριχευόμενοι δὲ κοιλίαν οὐ ταράσσουσι, τηροῦσι δὲ τὴν φυσικὴν γλυκύτητα ἐν ἅλμῃ μένοντες, οὐρητικοὶ δ' εἰσίν, εἰσὶ δὲ οἱ λευκοὶ καὶ πλατεῖς γλυκύτεροι, σκληροὶ δὲ οἱ λευκοὶ, οἱ δὲ πυῤῥοὶ βρωματώδεις καὶ οὐρητικοὶ, οἱ δὲ ποικίλοι μέσοι, καὶ ὅσα δὲ αὐτῶν ἐμφέρει φυκίοις. ἰδίᾳ δὲ δοθέντα, δύσπεπτα μὲν, οὔρων δὲ κινητικά, ἐσθιόμενοι δὲ οἱ κτένες, ἐπαρκοῦσι τοῖς ῥυπώδη καὶ ἐσχαρωμένα περὶ κύστιν ἔχουσιν ἕλκη ἀποκαθαίροντες.

XXI. Buccinæ sunt duriores purpurâ, & magnitudine ac loco differunt: triplicesqve vires habent testæ, colli, & excrementi in testa contenti. Nam scabra substantia pis-

XXI. Κήρυκες, σκληρότεροι μέν εἰσι πορφύρας, παρὰ μεγέθη δὲ καὶ τόπους διαφέρουσι, τρισσὰς δ' ἔχουσι δυνάμεις. τοῦ τε ὀστράκου καὶ τραχήλου καὶ

cis aluum sistit, ac præcipue si assetur, contra magis facit elixa. Collum earum aluum solvit, difficulterqve concoqvitur: idcirco ex sinapi, vel aceto, aut liqvore, aut pipere corrigere ipsum debent, qvi eodem vescuntur. Aqva deniqve qvæ ex eis emanat, calefacta ventrem subducit: cum eo vero excremento quod testa continetur, coacta, magis gilua fit, & piscis qualitatem præfert: si vero totæ decoqvantur, majorem sistendi vim habebunt; & sitim offerent: qvidam vero eas elixantes lævigant, & æqve ac urticas condiunt, fiuntqve ori gratæ. Luna exoriente plenæ, & æstate graciles.

XXII. Purpuræ majores, duriores sunt: & earum coria mediocriter corrumpuntur: colla difficulter conficiuntur, ægre secedunt ægreqve corrumpuntur. Aptæ stomacho, pauci humoris sunt, vix mandendo dissolutæ. fundum vero aut earum excrementum, facile conficitur, facile secedit, majorem piscis facultatem affert. urinam ciet, sudorem movet, sputum creat. Si qvis eo largius vescatur, bilem, nauseamqve facit, & atri humoris copiam gignit: partes autem ad caudam pertinentes, aut extremitates earum, qvæ ejusdem sunt generis, qvæ turbinatæ sunt, omnium sunt aptissimæ, earumque usus elixando & assando humorem ex se emittit

καὶ μήκωνος. ἡ δὲ γὰρ ψαφαρὰ ἐστιν ἰχυώδης, στατικὴ κοιλίας, καὶ πλέον εἰ ὀπτηθείη, ἀτρεπτικωτέρα δὲ ἡ ἑφθή. οἱ δὲ τράχηλοι αὐτῶν λύουσιν κοιλίαν, δύσπεπτοι δ' εἰσί. χρὴ δὲ διὰ νάπυος, ἢ ὄξους, ἢ ὀπῶ, ἢ πεπέρεος ἐπανορθοῦσθαι αὐτοὺς ἐσθιομένους. τὸ δὲ ἀπ' αὐτῶν ὕδωρ, διαχωρητικὸν κοιλίας θερμὸν γενόμενον, σὺν δὲ τῇ μήκωνι ἑψόμενον, κιῤῥότερον καὶ ἰχυῶδες. ὅλαι δὲ καθεψηθέντες, στατικώτεροι καὶ διψώδεις γίγνονται. ἔνιοι δὲ ἑψήσαντες αὐτοὺς, λεαίνουσιν ἐμφερῶς ἀκαλύφαις ἀρτύοντες, γίγνονται εὔστομοι, ἀνατολικῆς δὲ σελήνης πλήρεις, λεπτοὶ δὲ θέρους εἰσίν.

XXII. Πορφύραι δὲ αἱ μείζους σκληρότεραι, καὶ τοῖς ἑαυτῶν δέρμασι μετρίαν διαφθορὰν ἔχουσαι. τράχηλοι μὲν γὰρ δυσκατέργαστοι, δυσδιαχώρητοί τε καὶ δύσφθαρτοι, εὐστόμαχοι, ὀλιγόχυμοι, μόλις διαλυόμενοι τῇ μασήσει, οἱ δὲ πυθμένες ἢ μήκωνες, μαλακοὶ, ἰχθυωδέστεροι, διουρητικοὶ ἱδρωτικοὶ, σιελοποιοὶ, πλεονάσαντες δὲ, χολερώδεις, ναυτιώδεις, μελάνων ἀπολαυστικοί. τὰ δὲ κολούλια ἢ κορύφια τῶν ὁμογενῶν ὁπόσα στρομβοειδῆ πάντων ἐστὶν ἐπιτηδειοτάτη ἡ προσφορὰ αὐτῶν, ὠμῶν τε καὶ σκευαστῶν, ἑψήσει καὶ ὀπτήσει. χυμὸν ἀνίησιν εὔστομον, εὐστόμαχον,

ori gratum, ventriculo idoneum, aluum ſubducentem dulcium urinarum morem, parum tamen carnis facit, ad cochlearum proportionem. ſed & ori ſvavem odorem conciliat. Ad vini potum incommodæ: elixatæ nutriunt: aſſatæ vero duræ ſunt: earum excrementum, quod teſta continetur, ſiſtit more buccinarum.

XXIII. Cochleæ duræ ſunt, difficulter conficiuntur. harum ſpecies ſunt hæ, teres, qvæ tubæ modo ſufflat: rotunda, qvæ oleum effundit. harum qvæ nimis magnæ ſunt, ineptæ ad comedendum cenſentur, qvia viroſæ ſunt, duræqve ac bilim creant, & multa eis caro ineſt, cetaceæqve ſunt. Brevium uſus nonnullis placet cum aceto mulſo, aut cum foliis viridibus rutæ, cum oxypipere: qvæ vero qvinqve digitorum ſunt, & imam partem acutam habent, qvæqve helices, aut actinophori nominantur, minus qvidem carnis, qvam ceteræ cochleæ habent, ſed tamen explent & ſuperfluunt: at præmadefactæ, & aſſatæ, atqve ex aceto ſumptæ, accomodatiores ſunt. Ac cochleæ omnes incoctæ ventrem perturbant: marinæ vero vertices habent dulciores: ſuntqve teneræ, boni ſucci, difficulter corrumpuntur, leves comparatione terreſtrium: valentiores enim & molliores ad excretionem cenſentur, ſvavioriſqve odoris, &

μαχον, κοιλίας ἐπαγωγόν, γλυκὺν, κινητικὸν οὔρων. μικρόσαρκοι ἀνάλογον κοχλίαις, ἀπεργάζεται δὲ καὶ στόματος εὐωδίαν, πρὸς οἰνοποσίαν δὲ ἄθετα ζεσθέντα τρόφιμα, ὀπτὰ δὲ σκληρὰ, ὁ δὲ μήκων αὐτῶν στατικωτέρα, τρόπον κηρύκων.

XXIII. Κοχλίαι σκληροὶ, δυσκατέργαστοι, τὰ δὲ τούτων εἴδη, τὸ μὲν ἐπίμηκες, οὕτω καὶ σάλπιγγος δίκην ἐμφυσῶσι, τὸ δὲ στρογγύλον ὃ τοὔλαιον ἀναχέουσι. Τούτων δ᾽ ἡ μὲν ὑπερμεγέθεις ἄβρωτοι διὰ τὸ βρομῶδες καὶ σκληρὸν καὶ χολερικὸν, πολύσαρκόν τε καὶ κητῶδες, τῶν δὲ βραχέων ἐνίους προσφορὰ πείθει μετ᾽ ὀξυμέλιτος ἢ χλωρῶν πηγάνου τε μετ᾽ ὀξυπεπέρεος. οἱ δὲ πενταδάκτυλοι ὀξυπύθμενοί τε τῶν ἄλλων κληζόμενοι. ἕλικες ἢ ἀκτινοφόροι ἀσαρκώτεροι μὲν εἰσι παρὰ τοὺς ἄλλους κοχλίας, πλήσμιοι δὲ καὶ ἐπιπολαστικοὶ, προβρεχόμενοι δὲ ὀπτοὶ καὶ ὄξει πρὸς βρῶσιν ἐπιτηδειότεροι, ἐκταράξαι κοιλίαν ἄνευθοι κοχλίαι, πάντες θαλάττιοι τοὺς τραχήλους γλυκυτέρους ἔχουσιν, εἰσὶ δὲ ψαφαροὶ, εὔχυλοι, δύσφθαρτοι, κοῦφοι παρὰ τοὺς χερσαίους, ἰσχυρότεροι γὰρ καὶ μαλακώτεροι πρὸς ἔκκρισιν, εὐωδέστεροι, εὐστόμαχοι,

ima earum pars ſtomacho idonea. Cochleæ porro ægræ concoqvuntur: cum aceto vero & ſucco aperiunt: ut qvi eis veſcuntur pingveſcant: ac cum eruca etiam comeduntur.

XXIV. Lepades minutæ ſunt: in qvibusdam vero locis ſunt magnæ, ut ab oſtreis non abſimiles videantur: maxime in India, ſicut cætera omnia naſcuntur. cæterum duræ, & pauci ſucci, difficulter conficiuntur, & excernuntur. Coctæ autem & conditæ ſunt gratæ ori.

XXV. Murices ſalſi, viroſi: eis ſuccurritur liqvore cyrenaico, ruta & aceto: ventrem turbant, urinam cient, ori non grati, concoctu difficiles, obſtruunt craſſo ſangvine, pituitam gignunt, & magis adeo recentes, idcirco parandi ſunt cum acribus, ut ſinapi, erucaqve: aſſi difficulter ſecedunt, magnam ſitim invehunt, gravant. elixati, contriti, & conditi, minus viroſi ſunt. ſed eadem qvæ turbinati faciunt. Mures rotundiores qvidem ſunt muricibus, ſed minores & hirſuti: teſtamqve tenuem ferunt. caro magis tenera eſt, & dulcior: ſucci magis varii, minus etiam nutriunt, os mordicant, faucium deglutionem convellunt, vocem condenſant, aut abſcindunt: qvi large eis veſcuntur, tuſſes ſiccas, & raucitates eis excitant: arenoſi vero boni non ſunt, vel qui in fictilibus figulorum, vel in pe-

εὐςόμαχοι, κατὰ τοὺς πυθμένας. κοχλίαι δύσπεπτοι, διαφρακτικοὶ ὄξει καὶ ὀπῷ ποιεῖ ἵνα ἐσθιόμενοι ἔτι δὲ εὐζώμῳ.

XXIV. Λεπάδες βραχεῖαι εἰσὶν, ἔν τισι μείζους ὡς ὀςρέων δοκεῖν μὴ ἀναλλάττειν, μέγισαι δὲ ἐν Ἰνδικῇ ὡς καὶ τὰ ἄλλα πάντα, σκληροὶ δ' ἄλλως καὶ ὀλιγόχυμοι, δυσκατέργαςοι δὲ καὶ δυσέκκριτοι, ἑφθαὶ δὲ συναρτυόμεναι, εὔςομοι.

XXV. Μύακες, ἁλμυροὶ βρομώδεις, βοηθοῦντες δὲ ὀπῷ κυρηναικῷ, πηγάνῳ τε καὶ ὄξει, ταρακτικοὶ δὲ κοιλίας καὶ διουρητικοί, οὐκ εὔςομοι, δύσπεπτοι, ἐμφρακτικοὶ παχέος αἵματος, φλέγματος δὲ γόνιμοι, καὶ μᾶλλον οἱ πρόσφατοι, διὸ κατεργαςέον αὐτοὺς τοῖς δριμέσι νάπυϊ εὐζώμῳ. ὀπτοὶ δυσδιαχώρητοι, πολυδίψοι, βαρεῖς. οἱ δὲ ἑψηθέντες καὶ τριβέντες καὶ ἀρτυθέντες, ἧττον τοὺς βρομώδεις τὰ ἴσα ποιοῦσι τοῖς τρομμώδεσι. μῦς καὶ ςρογγυλότεραι μὲν εἰσι μυῶν *, μικρότεραι δὲ καὶ δασεῖαι. Τὰς σάρκας τε ἁπαλωτέρας καὶ γλυκυτέρας, ὅς ἐχκά τε λεπτὰ φέρουσαι, τοὺς χυμοὺς διαφορωτέρας, οἱ αὐτοὶ ἀτροφώτεροι, δηκτικοὶ ςόματος καὶ φάρυγγος, ἀναδάκνοντες τὴν κατάποσιν, καὶ τὴν φωνὴν δασύνοντες ἢ ἀποκόπτοντες τῶν πολλοὺς φαγόντων, ξηρᾶς τε καυςικοὶ βηχὸς καὶ βροχῆς. οὐκ ἀγαθοὶ δὲ οἱ ἀμμώδεις ἢ ὀςρακοῖσι κεραμέων, τοὺς

τε

* μυάκων.

tris, vel in alga naſcuntur: ſunt enim acres.

XXVI. Oſtrea vero pelagia, rara, & inutilia ſunt, qvia ea ſol non aſpicit, & exiguæ magnitudinis fiunt, amaraqve ſunt, nec eſculenta, qvia ventrem mordicant. gaudent dulci temperamento immixta, qvod carnes dulces auget: idcirco ad Nili oſtia præcipue in Ægypto, & in Epheſo ad Caiſtri ingreſſum incluſa, ut ſemina ponunt, & ita creſcunt. Vere itaqve craſſeſcunt expleta albo humore & lacteo. Præterea Brundiſii, Tarracone, Narbone, Dicæarchiæ, in Lucrino lacu, Chelidonia, Leucade, Actio, & Libyco ſinu idem fit. Pelorides vero, aut Melænides optimæ ſunt, qvæ ſimiles ſunt oſtreis in ſtagnis & limoſis paludibus, ubi aqva dulcis immiſcetur: Quæ vero in fundo degunt, cum raræ ſunt, tum etiam inſvaviores. His accommodatæ utêre ex jure conditis ad alui ſubductionem: adjuvant concoctionem, mediocriter ſecedunt.

XXVII. Pinnæ locorum cauſæ aptæ ſunt, teneræqve bene alunt: ex lutulentis locis captæ, & in qvibus aqva dulcis & tranqvilla miſcetur, qvia ab undis non offenduntur, teneræ permanent. Pinnophylaces qvi ſunt ejusdem alimenti participes, titillantes, ac pinnas admonentes, pinnæ conſulunt, atqve auxiliantur. ac potius in lapidoſis & pin-

τε ἀπὸ τῶν πετρῶν ἢ φυκίων, δριμεῖς γὰρ εἰσί.

XXVI. Ὄστρεα τὰ πελάγια σπάνια καὶ ἀχρεῖα διὰ τὸ μὴ θεωρεῖσθαι ὑπὸ ἡλίου. γίνεται δὲ καὶ μικρομεγέθη, πικρὰ δ' εἰσὶ καὶ οὐκ ἐδώδιμα, διὰ τὸ δηκτικὸν τῆς κοιλίας. Χαίρει γὰρ ἐπικιρνάμενον γλυκέσι κράσει. γλυκυχύλους προσαύξων σάρκας. διὸ κάλλιστα κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νείλου ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἐφέσῳ κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ Καΰστρου εἰς καταβόλους τιθέντες ὡς σπέρματα καὶ αὔξεται. ἔαρι δὲ ἐμπίπλανται παχυνόμενα λευκῷ χυμῷ γαλακτώδει. πάλιν Βρεντέσιον, Ταράκωνα, Ναρβῶνα, Δικαιαρχίαν Λοκρίνῳ λάκκῳ, Χελιδονίας Λευκάδα, Ἄκτιον * πελωρίδες ἢ μελαίνιδες κάλλισται αἱ ἐμφερεῖς ὀστρείοις ἐν τέλμασι ἰλύϊ τε βορβορώδει ὅπου μίγνυται ὕδωρ γλυκύ. οἱ δ' ἐν βυθῷ σπάνιαι καὶ ἀηδέστεραι. ταύταις χρῶ καὶ ἐζωμοποιημέναις. πρὸς λύσιν κοιλίας χρησίμως, πεπτικαὶ δ' εἰσὶ διαχωρητικαὶ μετρίως.

XXVII. Αἱ δὲ πίνναι τόπων μὲν ἕνεκεν ἐπιτήδειοι αἱ ἁπαλαὶ, εὔτροφοι. ἐκ τῶν τεναγωδῶν λαμβανόμεναι. καὶ ὅσπερ τῶν ἐπικιρναμένων γλυκεῖ ὕδατι καὶ ἀκύμονι τῷ μὴ βλάπτεσθαι πρὸς τῶν κυμάτων ἁπαλαὶ μένουσιν. οἵ τε πινοφύλακες κοινωνοῦντες τῆς τροφῆς ἐν τοῖς λημιζομένοις ἐναγροῦσι τῇ πίνῃ

* hoc loco aliqvid in MS. deſideratur quod legit interpres.

nis aſſvetis locis morantur. magnitudinis autem cauſa Pinnæ minores ſunt magis teneræ quam majores. Verno autem tempore atqve æſtivo captæ longe excellunt iis, qvæ alio tempore capiuntur. nam præterquam quod bonam alimoniam dant, dulces etiam ſunt, cum tunc oriantur. & magnitudinis ratione, qvæ non magnæ ſunt, aliis præſtant. mediæ carnem habent mollem, albam, dulcem. Earum dura ſunt colla, concoctuqve difficilia, & qvæ ægre dividuntur, & ægre corrumpuntur: ſed earum corpus facilius, qvam collum, corrumpitur. Elixantur oleo dulci, melle, ſimiliter & vino: qvæ vero ex aqva elixantur, iis præter naturam conchularum, ex ſinapi veſcimur. aſſæ duriores ſunt elixis, & præſertim qvæ vino parantur: præſtat enim eas ex liqvore, aceto, & ſinapi parare. At earum qvæ in vino & aceto maduerunt, magis tenera eſt caro: ſed flatum ciet.

XXVIII. Scombri vero duri ſunt, conficiuntur ægre, ac magis etiam ii, qvi auriculis majores ſunt. cum ſinapi vero & liqvore in aceto lævigati accommodati ſunt. Solenes, aut auli, aut donaces, mares ac fœminæ ſunt, qvæ ungves nominantur, differunt autem: nam fœminæ mundæ ſunt, & urinam cient, humectant. parantur vero apertæ: recentes vero ac magni, qviqve ni-

πίννῃ καὶ μᾶλλον ὑπὸ τοῖς πετρώδεσι καὶ πηνώδεσιν ὑφεστήκασι. μεγέθους δ' ἕνεκα αἱ μικραὶ τῶν μειζόνων ἁπαλώτεραι. ὥρας δὲ ἐαρινῆς καὶ θέρει ληφθεῖσαι τῶν κατὰ τὰς ἄλλας παρὰ μέγα διαφέρουσι. πρὸς γὰρ τῇ εὐτροφίᾳ καὶ γλυκεῖαι εἰσὶ, τοιαῦται γὰρ γίνονται. μεγέθους δ' ἕνεκεν, αἱ μὴ μεγάλαι κρείττους. αἱ δὲ μέσαι, μαλακὴν λευκὴν γλυκεῖαν ἔχουσι σάρκα. τράχηλοι μὲν γὰρ αὐτῶν, σκληροί. δύσπεπτοι. δυσδιαίρετοι. δύσφθαρτοι. τό, τε σῶμα τῶν τραχήλων εὐφθαρτώτερον ἔχουσιν. ἑψῶντες δὲ, γλυκελαίῳ μέλιτι καὶ οἴνῳ ὁμοίως. Καὶ τῶν ἐξ ὕδατος ἀνεζεσμένων μετὰ νάπυος ἔξω τῶν κογχυλιωδῶν φύσεως ἡ χρῆσις. ὀπταὶ δὲ σκληρότεραι τῶν ἑφθῶν, καὶ μᾶλλον αἱ τῷ οἴνῳ ἐῤῥαμέναι, ἄμεινον δὲ ὀποῦ καὶ ὄξους ἢ νάπυος, τῶν δὲ ἐν οἴνῳ καὶ ὄξει βραχεισῶν ἁπαλωτέρα ἡ σὰρξ φυσώδης δέ.

XXVIII. Στρόμβοι δὲ, σκληροὶ δυσκατέργαστοι, μᾶλλον δὲ τῶν ὠτίων μείζους. μετὰ νάπυος δὲ καὶ ὀποῦ πρόσφοροι λειοτριβηθέντες ἐν ὄξει. σωλῆνες ἢ αὐλοὶ, ἢ δόνακες ἀῤῥενές εἰσι καὶ θήλειαι, οἱ καλοῦντες ὄνυχες. διαφορὰν δ' ἔχουσι, καθάριαι γάρ εἰσιν αἱ θήλειαι. οὔρων κινητικαί. ὑγραίνουσι. σκευάζονται δὲ ἀνοιγόμενοι. οἱ

δὲ

virgis qvasi virgis distincti versicolores sunt, mares sunt: urinamqve turbant. sed omni molestia vacantes redduntur sale & aceto parati. At vitiosi, & excrementorum pleni ex oleo & sale sumpti æqve ac loligines ad potum parantur. Optimi sunt majores & crassiores assati, minimi dulces sunt: ac dulciores qvoqve fœminæ unius coloris. Vere autem vigent, & florent: sale conditi, insvaves sunt.

δὲ πρόσφατοι καὶ μεγάλοι, μελανοράβδωτοι κατὰ τὴν ἑτεροχροίαν ἄῤῥενες. ταρακτικοὶ οὔρων. ἀλυπότατοι δὲ μετὰ ἁλῶν καὶ ὄξους. μοχθηροὶ δὲ καὶ ἐπιπολαστικοὶ μετ᾽ ἐλαίου καὶ ἁλῶν ληφθέντες, ἐμφερῶς τευθίσι πρὸς πότιμον * παρασκευάζονται. κράτιστοι δ᾽ οἱ μείζους καὶ παχύτεροι ὀπτοί. οἱ δὲ ἐλάχιστοι γλυκεῖς. γλυκύτεραι δὲ θήλειαι δὲ εἰσὶ μονόχροιαι. ἀκμάζουσι δὲ θέρους. ταριχηροὶ δὲ ἀηδεῖς.

XXIX. Tethea in limo nascuntur, & littoribus algæ feracibus: inveniunturqve in musco, alga, & fuco: similiaqve fungo sunt plantæ marinæ: præterea vero qvalitatem manui indunt, qvæ difficulter abstergeatur: maxime vero eorum coria non conficiuntur. auxiliantur autem renibus, aut qvibus vitiatus est stomachus: & quos tinesmus exercet: & coxendicis moribus laborantibus & ventri superiori una cum ruta. Secantur etiam, & lavantur, ac liqvore cyrenaico, & ruta, muria, & aceto, vel ex aceto condiuntur, estqve operæ prætium ea cum viridi menta conficere: præstantissima vero in Smyrna insula Asiæ nascuntur. Ægyptus vero hæc non fert omnino.

XXIX. Τηθέα γίνεται ἐν βορβόρῳ καὶ φυκιοφόροις ἀκταῖς. εὑρίσκεται δ᾽ ἐν βρύοις καὶ πράσοις καὶ φυκίοις. ἔοικε φυτῷ θαλαττίῳ μύκητι. δυσέκριπτον δὲ ταῖς χερσὶν ἐναπολείπει ποιότητα. μάλιστα δ᾽ αὐτὰ δερματώδη ἀκατέργαστά ἐστιν. ἐξαρκεῖ δὲ τοῖς νεφροῖς ἢ στόμαχον κακουργουμένοις καὶ τεινεσμώδεσι καὶ ἰσχιαδικοῖς τε, τῆς ἄνω κοιλίας μετὰ πηγάνου διδόμενος. πλύνεται δὲ καὶ δίδοται, ὁπῶτε κυρηναϊκῷ καὶ πηγάνῳ. ἅλμῃ τε καὶ ὄξει συναρτύεται. ἢ μετ᾽ ὄξους καὶ πρὸ τρόπου σὺν ἡδυόσμῳ χλωρῷ. κάλλιστοι δ᾽ οἱ ἐν Σμύρνῃ τῆς Ἀσίας. Αἴγυπτος δ᾽ οὐδόλως φέρει.

XXX. Tellinæ, sive Xiphydria, aluum subducunt: locis arenosis proveniunt, & portubus undis agitatis. Fluviatiles tellinæ majores sunt, & plus succi habent; qvales Ægyptiæ sunt. Elixatæ sunt dulces,

XXX. Τελλίναι ἢ ξιφύδρια, διαχωρητικαὶ κοιλίας. γίνονται δὲ ἐν ἀμμώδεσι χωρίοις, κυμαίνουσιν αἰγιαλοῖς, αἱ δὲ ποτάμιαι, μείζους καὶ πολυχυμότεραι, ὡς αἱ ἐν Αἰγύπτῳ. αἱ δὲ ἑψηθεῖσαι

* MS. πρὸς ποταμόν.

earumqve ius alvum soluit: clausæ vero sale sparguntur, & per testas humorem trahunt: frigida lavantur aqva, & ex oleo & aceto, vel menta, vel ruta comeduntur. Qui alvum solvere voluerint, eas solubili apparatu cum oleribus condient: qvæ florem ætatis agunt, si comedantur, verno tempore sunt optimæ.

XXXI. Ex chemis asperas nonnulli glycymaridas appellant: alii conchas vocant. qvæ longiusculæ sunt sed minores, quam qvæ in Ægypto visuntur, qvæ in sectione asperitates habent glandium quercinarum asperitatibus non dissimiles: in longitudine vero virgatæ sunt, & eruptiones à cæteris differentes habent: qvæ vero gustatui maris odorem repræsentant, durioris sunt carnis: danturqve imbecillis. Aqva ab eis manans stomacho est idonea, & ventri in transitu: eædem sale conditæ trahere urinas possunt. os itidem juvant comedendo, & præsertim ex sinapi, aut aceto, & ruta. Leves autem chemæ maxime differunt ab asperis: habent enim latam testam, & pellucidam: ac facile concoqvuntur, boni alimenti, boniqve succi, ac dulces sunt, & non injucundæ stomacho. Ex liqvore Cyrenaico, & sinapi eis elixis & assis vescimur: coctarum jusculum soluit ventrem.

XXXII. At glycymarides jucundiores sunt conchis, qvæ lævi te-

σαι γλυκεῖαι. ὧν ὁ ζωμ
λίαν. μεμυκυῖαι δὲ ἁλ
καὶ διὰ τῶν ὀστράκων ἕλκ
πλύνονται ψυχρῷ καὶ μετ'
όσμου ἢ καὶ πηγάνου ἐσθίο
βουλομένοις λύειν κοιλίαν,
λιτῇ ἀρτήσει σκευάζοντ
δὲ βρωθεῖσαι ἔαρος καλ

XXXI. τῶν δὲ χη
χείας, γλυκυμαρίδας ἐ
οἱ δὲ κόχλας. αἱ κατὰ μ
ἐλάττω δὲ τῶν κατ'
νομένων. αἱ κατὰ μὲν τὴν
χύτητας ἔχουσαι προσ
δρυίνων βαλάνων πλελ
κος τ' εἰσὶ ῥαβδωταὶ
διαφόρους τῶν ἄλλων
θαλαττίζουσαι δὲ τὴν
ρόσαρκοι καθεστῶσαι.
τοῖς ἀσθενέσι. τὸ δ' α
δωρ ἐπιτήδειον στομάχω
ὑποβιβασμῷ, καὶ πρὸς
ταριχευθῆσαι ἐφελκύσ
στόμα κατὰ τὴν βρῶσιν, κ
νάπυος ὂ ὄξους καὶ πη
λεῖαι χῆμαι, παρὰ πολὺ μέ
σι τῶν τραχέων. αὗται
πλατὺ ὄστρακον ἔχουσαι
εὔπεπτοι. εὔτροφοι. ἴ
κεῖαι. οὐκ ἀπηνεῖς στο
δὲ καὶ νάπυϊ ἐσθίονται
δι καὶ ὀπταί. ἑφθῶν
λύει κοιλίαν.

XXXII. αἱ δὲ γλυ
ρώτεραι τῶν λείων ὀστρα

ſta ſunt: ſed minus quam pelorides. differunt autem ex locorum ſitu: ut pelorides varietate, ac figura: nam qvæ in portu Alexandriæ inveniuntur, optimæ ſunt. qvæ vero prope Dioclum & Pharum & Pontem teretes ſunt atqve aſperæ: qvæ vero auriculæ nominantur, prope petras naſcuntur, duræqve ſunt, difficulter concoqvuntur, ori inſvaves, & alienæ ſtomacho, & per alvum ſecedentes. cum ruta exhibentur, cum non alia ratione gratæ fiant: magnæ in Illyrica naſcuntur in Jonio ſinu. atque ex Cyrenaico liqvore, & aceto & ruta comeduntur.

De piſcibus cetaceis ſale conditis.

XXXIII. Sale conditi piſces communiter qvidem ſunt ori grati: ſed mali ſucci, & ſtomacho alieni: leniuntqve ac turbant aluum. Ex ſale vero conditis alii duræ carnis ſunt, alii ſuapte natura humidæ compagis ſunt: alii teneri, alii medii inter hos: alii carnoſi, alii ex pingvedine conſtant: alii vetuſti, alii medii, alii recentes, ex qvibus pelagii extenſi ſunt, nuper capti cedentes, medii vero diuturni, mediocres. atqve alii qvidem valde pingves ſunt, & excrementorum pleni: minus illi nutriunt: de cæteris qvi duræ ſunt carnis, ii difficulter vitiantur: qvi magis teneri ſunt, facile corrumpuntur.

XXXIV. Coliæ ſunt ori grati, aluum movent. Iberici cæteris præſtant omnibus. Pelamis exigua na-

ἧττυς δὲ πελωρίδων. διαλλάττουσι δὲ κατὰ τόπους τοῖς εἴδεσιν ὡς πελωρίδες καὶ χηµαὶ ποικιλίᾳ καὶ σχηματισμῷ. αἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λιμένι ἄρισται. αἱ δὲ περὶ τὸν δίολκον καὶ Φάρον καὶ γέφυραν, εἰσὶ μήκεις καὶ τραχεῖαι. τὰ δὲ καλούμενα ὠτία γίνονται πρὸς πέτραις. σκληρὰ δ' ἐστὶ, δύσπεπτα. ἄστομα. κακοστόμαχα. διαφορητικά. ἀπὸ πηγάνου δὲ προσφέρονται. οὐ γὰρ ἄλλως ἡδύνονται. γίνονται δὲ μεγάλαι ἐν Ἰλλυρίᾳ κατὰ τὸν ἰόνιον κόλπον. ἐσθίονται δὲ ὀπῷ, ὄξει, πηγάνῳ.

Περὶ ἰχθύων ταριχηρῶν κητωδῶν.

XXXIII. Οἱ δὲ τάριχοι κοινῶς μὲν εἰσὶν εὔστομοι. κακόχυλοι δὲ καὶ κακοστόμαχοι. λειπτυντικοὶ καὶ ταρακτικοὶ κοιλίας. ταρίχων δὲ οἱ μὲν σκληρόσαρκοι, οἱ δὲ φύσει ὑγροπαγεῖς. καὶ οἱ ἁπαλοὶ οἱ δὲ μέσως. καὶ οἱ μὲν σαρκώδεις, ὁ δ' ἐμπίμελοι. καὶ οἱ μὲν παλαιοὶ. οἱ δὲ μέσοι, οἱ δὲ πρόσφατοι, ὧν οἱ πελάγιοι ἐπιτεταμένοι. οἱ δὲ νεαλεῖς ὑποβεβηκότες. οἱ δὲ μέσοι χρόνοι σύμμετροι. καὶ οἱ μὲν ἄγαν πίονες, ἐπιπολαστικοὶ, ἥττονες. ἐκεῖνοι θρεπτικότεροι. τῶν δ' ἄλλων οἱ σκληρόσαρκοι, δύσφθαρτοι. οἱ ἁπαλώτεροι φθείρονται ῥᾳδίως.

XXXIV. Κωλιοὶ, εὔστομοι, κινητικοὶ κοιλίας, κράτιστοι δὲ οἱ ἰβηρικοί. πηλαμὺς, μικρὰ γίνεται ἐν μεσογαίαις, εὔστομ☉,

scitur in Mæotide, ori grata, facile corrumpitur, facileqve excernitur. Cybium, hoc est concisa pelamis, qvæ post qvadraginta dies à Ponto in Mæotim revertitur, ori grata, & boni alimenti: qvod vero Leoræum appellatur, svave est, boni alimenti, sitim non invehit. Triton sectum Cybium ægre vitiatur: solidius est Cybio, in cæteris par. Orycalus est pelamis magna, qvæ in paludem non redit, tritoni similis: sed qvia difficilius vitiatur, ideo insignem vetustatem fert: tritone friabilior, sed oris svavitate illi cedens. facile vero distribuitur, atqve concoqvitur. Sarda, ita vocatur pelamis longa ex Oceano veniens, ori grata est, acrimonia Cybio præstans, appetitum excitans, facile ad excretiones lubricans. Scomber ori gratus, difficilis corruptu, sitim afferens. Laudatissimus est Parius.

εὔστομος, εὔφθαρτος
τος. κυβινοπηλαμὺς
ἐπὶ μέτα λίμνην ὑποσ
στομος, εὔχυλος. τὸ
λούμενον ἡδὺ εὔτροφον,
τομον, κύβιον δύσφθα
ρον τοῦ κυβίου. τ' ἄλλα
ὀρκίαλος, πηλαμὶς
ὑποστρέφουσα ὑπὸ τὴν
ὁμοίη δὲ τῷ τὸ δὲ τρ
δυσφθαρτότερος. διὸ
λαίωσιν. ἀπόλεκτος.
ρόν ἐστι τοῦ τριτόμου, εὐσ
μεῖον, εὐδιοίκητον, πε
δα ἡ πηλαμὶς ἐπιμήκ
εὔστομος, δριμύτητι κ
ρουσα, κινητικὴ ὀρέξεω
κρίσεως εὐόλισθος. στ
στομος, δύσφθαρτος,
τικός, κρατίστη δὲ ἐν π

XXXV. Salsamenta vero, qvæ ex thynnis fiunt, magnam inter se differentiam ostendunt: alia enim eorum facile distribuuntur: alia difficulter. Eorum ceruix fit salsamentum, qvod ori gratum est. & ægre vitiatur, qvia est pingvedine vacans, laudatissimum Cumis. Thynni vero venter cum recens est, aptus est ad comedendum: sed vetustatem non moratur: estqve stomacho idoneus, ut in genere sale conditorum: boni est succi, facileqve corrumpitur: sed propter pingvedinem ex-

XXXV. Τὰ δὲ
νόμενα ταρίχη συχνὴν
διαφορὰν ἐνδείκνυνται.
αὐτῶν ἐστὶν εὐδιοίκητα.
κονόμητα. αὐχὴν μὲν
νεται ὠμοτάριχος. ἐσ
δύσφθαρτος διὰ τὸ
κράτιστος δ' ὁ κυμαῖος
τοῦ θύννου, πρόσφατος
οὐχ ὑπομένει γὰρ πρὸς
εὐστόμαχος ὡς ἐν ταρί
εὐδιάφθορος, ἐπιπολ
τὸ πιμελῶδες. τὰ δὲ
ρη μελάνδρυα διὰ τ

crementum parit: cæteræ partes melandryæ dicuntur propter similitudinem, quam cum nigricantibus quercus radicibus habent : appetitum excitant sinapi adjuncto: & quia pingvedinis sunt expertes, ideo fit, ut difficilius, quam imus venter corrumpantur. Atque hæ quidem partes proprie & usitato vocabulo τάριχα, hoc est, salsamenta nominantur. Mulli enim & phagri ex India duri existimantur: suntque cetacei, nec inter puriores marinos adnumerati.

πρὸς τὰς μελανὔτας τ̃ δρυὸς ῥίζας. παρορμητικὰ ὀρέξεων νάπυ@ παραπλοκῇ. Τῆ δ' ὑπογαστρία δυσφθαρτότερα τῶ πιμελῆς ἀπηλλάχθαι. Τὰ δὲ μὲν κυρίως καὶ συνήθως, κλήζεται Ταρίχη. καὶ τοι συχνῶν καὶ πολυτελῶν ἰχθύων κατὰ τὰς νήσους ἀλιζομένων. Τρίγλαι γὰρ καὶ φάγροι σκληροὶ ἐκ τ̃ Ἰνδικῆς κομιζόμενοι εἰσὶ μὲν κητώδεις. ὐκ ἐνάριθμοι δὲ τοῖς καθαριωτέροις θαλαττίοις.

De salsamentis fluviatilium & palustrium.

XXXVI. Ex fluviatilibus ac palustribus Nilus mures, & phagros producit: qui quoniam pingvissimi sunt, ideo elixi ex sinapi comeduntur: si major eorum copia assumatur, supernatant. De media materia ex mugilibus in salsamenta condiuntur ii, qui ad spinam dissecti sunt, & mendesii vocantur. eugies vero marini sunt, hique in fictilibus sale conditi cibo apti sunt, qui etiam crudi detracta pelle, & evulsa comeduntur. Ex mugilibus quoque qui acropasti vocantur, svaves sunt, & assi comeduntur, non secus quam marini, & mendesii. Ex eoracinis qui sale conditi sunt, hemineri dicuntur. ipsique assi assumpti vicem gerunt alicujus autumnalis fructus : hique non omni tempore, sed hyeme nascuntur. fiunt

Περὶ τῶν ποταμίων καὶ λιμναίων ταρίχων.

XXXVI. Τῶν δὲ ποταμίων καὶ λιμναίων ταρίχων φέρει μὲν ὁ Νεῖλ@ κητωδεστίμυς τε καὶ φάγρυς. οἱ διὰ τὸ καταπιμελέστατον ζεσθέντες ἐσθίονται διὰ νάπυ@. πλείον@ δὲ ληφθέντ@ ἐπιπολάζυσι. Τῆς δὲ μέσης ὕλης ἐκ μὲν τ̃ κεστρέως ταριχέυονται. οἱ μὲν κατὰ ῥάχιν ἀνατμηθέντες καλύμενοι μενδήσιοι. οἱ δὲ ὑγιεῖς ἀλυκάτοι, οἱ δ' ἐν κεράμοις ταριχευόμενοι: βορεῖς οἱ καὶ ὠμοὶ ἐσθίονται ἀποδερέντ@ τ̃ δέρματ@, καὶ καταλιθέντες. εἰσὶ δὲ τῶν κεστρέων καὶ ἀκρόπαστοι καλύμενοι ἡδεῖς καὶ ὀπτοὶ ἐσθίονται, καθάπερ καὶ οἱ ἀλυκάτοι τε καὶ μενδήσιοι. καὶ τῶν κορακίνων δὲ οἱ ταριχευόμενοι καλῦνται ἡμίνηροι. καὶ αὐτοὶ ὀπταιοὶ ἐσθιόμενοι ὀπώρας τινὸς δίκην φέρυσιν ὐκ ἀεὶ ὄντες. ἀλλὰ πρὸς τὸν χειμῶνα γινόμενοι. καὶ

quoque alia minima salsamenta, quibus crudis vescimur. Auris proba quidem est. sed arvinam peculiarem quandam inducit. & idcirco cum acribus oleribus ea vescuntur: quorum, ut sit hæc perfecta tractatio, commemoratio facienda est nobis. Vocantur alia eorum coracidia, alia boridia, alia collia, alia typhlinidia, alia abramidia: quæ omnia stomacho aliena sunt, difficulterque corrumpuntur, & aluum subducunt.

ἄλλα δὲ τινὰ ἐλάχιστα ... ῥίχια ὠμόφαγα. ... ἰδίαν δέ τινα κνίσαν ... ἅπερ μετὰ λαχάνων ... ονται. ὧν πρὸς τὰ ... πραγματείας χρὴ μνης... λεῖται δὲ ἃ μὲν, κορ... δὲ βωρίδια. ἃ δὲ κολ... τυφληνίδια. ἃ δὲ ἀβρ... περ πάντα, κακεστό... καὶ δύσφθαρτα καὶ κ... γωγά.

CCXX. *Theonis* Archiatri Alexandrini ἀνθρωπ... liber medicus pridem deperditus, de curandis corporis hu... bis, ad Theoctistum. Hic mihi videtur fuisse Theo... quem in Galatia magnam famam sua ætate consecutum ... Eunapius in Jonico.

CCXXI. AETII Amideni βιβλίον ἰατρικὸν *opus Medicum* quod totum exstat Græce MStum in variis Bibliothecis, ... Latine lucem vidit, priores libri VIII. solum Græce editi. ... de hoc scriptore Volum VIII. hujus Bibl. p. 319. seq. ubi ... indicem scriptorum è quibus Aëtius insigne opus suum colle... Oribasianis synopsibus præferre Photius non dubitat, nisi qu... μηκονταβίβλῳ suâ Oribasius anatomica accuratius persecutus f...

CCXXII. *Jobii* Monachi, in oriente clari post Synodi... donensem ante Heracliana ac Monotheletarum tempora, ad... sexti initia sæculi, * οἰκονομικὴ πραγματεία, Opus de variis ... sive incarnationem CHristi & Ecclesiam Christianam spectanti... onibus, ** divisum in libros IX. capita XLV. ex quibus pr...

* Elegantis ingenii scriptorem non tamen antiquissimum, qui paullo ... Photiana vixerit, appellat Rich. Montacutius p. 27. Analect.

** V. g. quare Filius DEI, & non Pater vel Spiritus S. incarnatus fuerit ... Dei? non angelus? Multas etiam de aliis argumentis qvæstiones admisc... fuerit quare homo ita conditus ut posset labi? quare Moses histori... non cœperit ab angelis? quare in sacris, Veteris maxime Test. libri... tellectu difficilia? p. 324. seq. & qvomodo pro omnibus homin... CHristus p. 330. seq. non vero pro angelis, p. 334. & qvomodo ... no confirmati, nos minime? p. 338.

pta Photius ſervavit, ipſos hodie deſideramus. Jacobum (majorem, Apoſtolum) propter virtutem dictum eſſe Ὠβλίαν, legas p. 332. pro qvo Ὠβλίαν apud Nicetam & in Euſebii codicibus II. 23. Hiſt. ὠβλίας, ſed legendum ὠβλιάμ, עפלעם περιοχὴ λαοῦ. Vide Reineſii Var. Lect. III. 2. p. 356. atqve alias de hac voce conjecturas apud Fullerum III. 1. Miſcell. ſacr. & in Combefiſii auctario noviſſimo Bibl. Patrum p. 541. Hæretici nominetenus ab Jobio notantur Manes p. 300. Arius & οἱ κατὰ Μακεδόνιον p. 311. Doctorem *Eccleſiæ* laudat nullum niſi Θεοφόρον Ignatium p. 321. & Gregorium Theologum p. 315. 316. ac Gregorium Nyſſenum p. 326. Hujus Jobii πραγματείαν alteram κατὰ Σεβήρου, *contra Severum* Antiochenum p. 298. memorat, ſed nihil ex ea profert Photius, auctorem p. 323. appellans κλεινόν τε καὶ τῶν θείων μαθημάτων διάπυρον ἐραστήν.

CCXXIII. *Theodori* ſive Diodori *Tarſenſis* Epiſcopi κατὰ εἱμαρμένης *contra fatum libri VIII.* capita LIII. opus Græce deperditum, certe nunqvam editum, licet Syriace illud ſupereſſe referat Hebed Jeſu in catalogo ſcriptorum Chaldaicorum. Non videtur aliud eſſe qvod memorat Svidas in Διόδωρος, κατὰ ἀστρονόμων καὶ ἀστρολόγων καὶ εἱμαρμένης. Speciatim Diodorus oppugnavit etiam Bardeſanem, qvi corpora fato ſubjecit, animos ſolos liberos ab illius vi eſſe ſtatuit. Argumenta librorum ſingulorum copioſe a *Photio* exponuntur, atqve inter alia traditur Diodorus fuiſſe in illa ſententia qvod Magi de ſtella CHriſtum deſignatura edocti fuerint à Chaldæis, qvi id à Balaamo usqve Propheta acceperint. De aliis Diodori ſcriptis dictum Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 358. ſeq.

CCXXIV. *Memnonis* ἱστορικὸν, *commentariorum hiſtoricorum de rebus Heracleæ Ponticæ libri XVI.* pridem deperditi: ab originibus urbis usqve ad mortem Brithagoræ, qvi ad Julium Cæſarem miſſus legatus eſt. Photius primos octo libros hujus operis non legit, ſed tantum cæteros octo qvi hos ſunt inſecuti; è quibus ampla affert excerpta, à *nono* usqve ad *decimum ſextum*, hoc eſt à tempore qvo tyrannidem occupavit Clearchus Platonis & Iſocratis diſcipulus, vir non indoctus & Bibliotheca qvam ſingulari ſtudio congeſſit delectatus, ſed qvi inſolenti arrogantia Jovis ſe ferens filium, cum per annos duodecim crudeliter imperaſſet, interfectus eſt a ſuis qvondam apud Platonem condiſcipulis, *Chione* Matreos ſive Matridis F. illo ipſo cujus Epiſtolas habemus de qvibus dixi lib. 2. c. 10. §. 5. *Leonte* (qvi Svidæ & Juſtino *Leonides*) & *Euxenone* (Antitheum addit

Svidas in κλέαρχος, qvi Evopium præterea veterem ante C
tempora, Heracleæ tyrannum memorat, cum *Photius* è Me
fcribat Clearchum ἐπιθέσθαι πρῶτον τυραννίδι κατὰ τῆς πόλεως.
cerpta Photii ex octo *Memnonis* libris primus Græce edid
λειψάνοις qvibusdam Ctefiæ & Agatharchidis, Ibericisqve &
balicis Appiani, *Henricus Stephanus* 1557. 8. recufa 1594. 8.
vertit *Laurentius Rhodomannus*, cujus verfio ab Andrea Schot
qve in Photio fuo fervata eft, fed & prodiit feparatim He
1592. 4. & Græce atqve Latine Genev. 1593. 8. & cum no
Bretti verfione Oxon. 1597. 8. Nonnulla Memnonis loca
Jacobus Palmerius Grentemefnilius in exercitationibus ad
autores Græcos, Lugd. Bat. 1668. 4. à pag. 168. ad 183.
ter alia fufe differit de ordinibus remigum in veterum
Qvoniam liber XVI. Memnonis in temporibus Julii Cæfaris
hinc Voffius conjiciebat eum fub Augufto vixiffe. Sed lo
teft fuiffe junior, nam Photius teftatur poft librum XVI. pl
huc à Memnone fcriptos, fed qvos ipfe nondum viderit.
πρώτας ἱστορίας καὶ τὰς μετὰ τὴν ἕκτην καὶ δεκάτην οὔπω εἰπεῖν εἰς θ
ἀφιγμένας ἔχομεν.

CCXXV. *Eulogii* Papæ Alexandrini (de qvo fupra Cod. CL
libri duo pridem deperditi *ad Domitianum* Melitenes Epifco
Leonis Romani, Neftorium pariter & Eutychem averfantis tom
giam complexi adverfus Acephalos Timotheum qvi acutius,
rum qvi fufius illum oppugnaverat. In hoc Eulogii fcripto
demonftratum eft μὴ δεῖν ἐκ μέρους τὰ συγγράμματα κρίνειν, μηδ' ἐ
ῥήματά τινα λαμβάνοντας διὰ τούτων τὴν ὅλην τοῦ γράφοντος ἐνδ
διάνοιαν. *de fcriptis vel fcriptorum mente non effe ferendum judicium*
bus & laciniis, neque hinc illos onerandos calumnia. Laudat inter al
thii Antiocheni librum fextum contra Arianos, ita enim legen
ἕκτῳ λόγῳ κατὰ Ἀρειανῶν pro ἐν ἓξ λόγοις, fiquidem octo libros
Arianos fcripferat Euftathius, de quibus dixi Volum. VIII. p.
Præterea *Bafilii* Epiftolam ad Sozopolitas, & ad Monachos.
& *Severi* Epiftolam ad Julianum Halicarnaffeum. Nonnullos in
Schotti in hoc & proximo Photii capite lapfus & hallucinatione
D Elias Veielius ὁ μακαρίτης in diatribe de facris οἰκονομίας g
p. 19. feq. Ulm. 1688. 4.

CCXXVI. *Ejusdem* Eulogii, presbyteri primum Antic
Abbatis S. Mariæ Juftinianeorum, ac denique Alexandrini Papæ

scopi pro eodem Leonis Rom. Tomo liber adversus Theodosium & Severum Acephalos, in Leone reprehendentes qvæ non modo Synodus Chalcedonensis & Cyrillus, sed & *SS.* Doctores Athanasius, Gregorius, Basilius, Ambrosius & Amphilochius suffragiis suis confirmarant. Hæc qvoqve Eulogii lucubratio intercidit.

CCXXVII. *Ejusdem* sancti viri στηλιτευτικὸς sive *invectiva* in *Theodosianorum & Γαϊνιτῶν*, *Caji* (de qvo supra, p. 216.) *sectatorum* subitaneam ac mox iterum rescissam reconciliationem & *concordiam.* Per οἰκονομίας in hoc capite non incarnatio intelligenda cum Schotto est, unde totam orationem obscuram reddi fuit necesse, sed dispensatio *Ecclesiastica* in servanda pace cum dissidentibus & vitandis turbis ac tumultibus, modo sana doctrina nihil inde detrimenti capiat. Qvemadmodum Gregorius Naz. ait Athanasium in verbis cessisse ac fuisse facilem, ubi in rebus consensum animadvertisset: atqve in Orat. de Pentecoste reprehendit τοὺς ταῖς συλλαβαῖς δυσχεραίνοντας & προσπταίοντας τῇ φωνῇ. *infestos syllabis, & ad vocem offendentes.* Theophilus (Alex.) Gelasio (Cæsariensi) qui *E*usebium Palæstinum (ita leg. pro παλατῖνον) e sacris diptychis neutiqvam eraserat: & Cyrillus (Alex.) Theodoro Mopsvesteno communicare non dubitavit. Hæc Eulogii invectiva, quemadmodum & *Epistola* ejusdem adhuc presbyteri ad Eutychium ArchiEpisc. CPolitanum (A. C. 582. defunctum) qvam ei adjunctam Photius legit, hodie perinde ut cætera illius pleraqve omnia, desiderantur.

CCXXVIII. *S. Ephraimi*, (junioris & diversi ab *E*phraim Monacho Syro, de qvo supra Cod. CXCVI.) Patriarchæ Theopolitani sive * Antiocheni (ante sæculi sexti medium) qvi licet Syrus & ipse, Græce etiam plura scripsit, λόγοι διάφοροι, *scripta varia* pro defendenda Chalcedonensis Synodi doctrina contra Nestorium, Eutychem, Severum & Acephalos, jam pridem deperdita omnia. Ex his tria evolvisse se Volumina Photius testatur, sed duorum tantum argumenta memorat. In *primo* continebatur 1) Epistola *ad Zenobium*, Scholasticum Emesenum, secta Acephalum, dicta Leonis Romani calumniantem, in qua Ephræmus Orientales negat peccasse, cum *hymno trisagio* addiderunt verba, *qui crucifixus est pro nobis*, quoniam ad CHristum illa retulere: peccasse autem Byzantinos, qui illa intellexerunt de SS. Trinitate. *Memorat* & singu-

 larem

* De Episcopatu etiam intelligenda Photii verba, Cod 229. ὃς τῶν ἱερῶν τῆς Ἀντιοχείας θεσμῶν ἡγεῖτο. non ut Schottus: *qui de sacris Antiochiæ legibus narrat.* Vide quæ notavi Volum. V. p. 335.

larem *collectionem Canonum Ecclesiasticorum* (Syris illo tempore ut usitatam) in qva Canon secundus Concilii secundi œcumenici, 381. celebrati, fuit canon CLXVI. In eodem primo volumi 2) Epistolæ Ephræmi *ad Justinianum* Imp. 3) *ad Anthimum* Tra Episcopum de condemnando Euthyche, 4) *ad Domitianum* (nesc illum Melitenenes Episcopum, ad qvem Eulogius Alex. apud Cod. CCXXV. & CCXXX p. 459.) 5) *ad Syncleticum* Tarsi metro contra Acephalos, 6) *ad Anthimum* iterum & 7) *ad Brazem* Persa *monachos* in Nestorii hæresin propensos 9) *ad Callinici desertore* τὰς ἀποσχίσας Καλλινίκου, ubi verba: ὅτι τὰ παρὰ ταύτην (τ ἐκκλησίαν) συναντήρια, λῃστῶν ἐστι σπήλαια, reddenda sunt, & *extra eam* (Ecclesiam DEI) *conventus fiunt, sint spelunca latron* ut vertit Schottus: *& qvi ad eam labem conventus fiunt.* 10) Synod de libellis qvibusdam Eutychianis *Syncletico* Tarsi Episcopo ejus cello, Stephano monacho oblatis. 11) Epistola *ad Megam* sive Episcopum Berrhöensem 12) *ad Evnoium* monachum. 13.) panegyrici octo; a) in encænia templi SS. Prophetarum, b) sem JESU, c) ante jejunia, d) catecheticus ad baptizandos, τὴν κατήχησιν τῶν νεοφωτιστῶν, e) In encænia templi Michaëlis Archa Daphne, f) in sanctam Qvadragesimam g) in unam Qvadr nonam. h) in sancta feria qvarta ad baptizandos.

CCXXIX. Ejusdem S. *Ephræmi*; *alterum* volumen in *libros* divisum, qvorum primo, tertio & qvarto maximam Cyrilli. Alex. & Synodi Chalcedonensis apologia adversus norum, Eutychianorumqve, speciatim monachorum Ori Severianorum ac Theopaschitarum calumnias: in secundo batur dissertatio de qvinqve qvæstionibus ab Anatolio Sc propositis, 1) utrum nunc etiam secundum carnem CHristi tur 2. Cor. V. 16. 2) Si Adamus compositæ fuit substanti modo conditus sit immortalis? 3) unde constet Joannem listam adhuc manere, Joh. XXI. 22. 4) Si Adam conditus mortalis, qvomodo ignoraverit qvid ex re ipsius esset? 5) sus verborum Genes. III. 22. *Ecce Adam qvasi unus ex no est.* Liber tertius dicatus fuit *Domno* & *Joanni* Monachis i secunda versantibus.

Index ſcriptorum, quorum ex Ephræmo Photius meminit; numeri denotant paginas editionis Græcæ Hœſchel.

CCXXX. *Eulogii* Patriarchæ Alex. (cujus adversus Novatum Cod. CLXXXII. CCVIII. CCLXXX. & alia scripta CCXXV. seqq.) τεῦχος

 τρίτον,

τρίτον, Volumen tertium, similiter ut superiora deperditum & i distinctum *undecim*, qvorum *primus* continebat Apologiam pr Synodicis ad Episcopum Rom. (Gregorium M.) missis, in qvibu hendebatur qvod nec qvatuor Concilia œcumenica, nec Leon Epistolam nominetenus probassent, nec anathema dixissent Dioscoro ac Severo. *secundus* expositionem fidei, *tertius*, *quartus* *tus* apologiam pro synodo Chalcedonensi & Cyrillo Alex. adv lumnias hæreticorum. *sextus* adversus eos qvi putant huma philosophicis conceptionibus veram Theologiam Christianam p jici. πρὸς τοὺς οἰομένους ἀνθρωπίναις ἐπινοίαις δύνασθαι τὴν ἀληθῆ τῶ νῶν ὑποβάλλειν Θεολογίαν. *septimus* ad *Domitianum* Melitenes (A Episcopum, qvod recte dicatur μία Φύσις τοῦ λόγου σεσαρκωμένη. ad Christophorum qvendam de locis qvibusdam S. Scriptu ones, & ἐν τῷ θ´ σημείῳ in nono capite, vitæ monasticæ en *Nonus* parænesis ad eos qvi ab Ecclesia discesserunt, ipsi inter s as iterum partes misere divisi. *Decimus* adversus *Agnoëtas* m qvod scriptum laudatur à Gregorio Magno in Epistola ad Alex. A. C. 600. exarata lib. VIII 42. *Undecimus* deniqve, ge di Anno septimo Mauricii (ita legendum pro Marciano) C habitæ adversus *Samaritas Dositheanos*, Dosthenum sive D qvendem Simonis Magi æqvalem (non ut alii Samaritani Josu JESUM nostrum) pro magno illo Propheta per Moysen Deut. prædicto habentes & resurrectionem mortuorum inficiantes, Mosaicis scriptis Eulogius confirmavit

Indiculus scriptorum & hæreticorum ab Eulogio libris memoratorum.

Ad paginas editionis Græcæ Photii Hœschelianæ.

CCXXXI. SOPHRONII Patriarchæ Hierosolymitani (A. defuncti) *Synodica* missa ad *Honorium* * qui Episcopus Romanus A. 626. ad 638. Eadem est haud dubie quæ missa ad *Sergium* CP archam (ab A. 610. ad 639.) servata exstat integra in Actione U

* Fugit hic locus Photii, Combefisium in Histor. Monothelitarum p. 31. ubi cte conjicit hanc Synodicam à Sophronio missam ad Honorium, non ad Papam, uti tradunt Cedrenus & Zonaras.

Synodi ſextæ CPoli in Trullo habitæ A. 680. T. III. edit. Binianæ, & Labbeanæ VI. & noviſſimæ Harduinianæ T. 3. p. 1257-1296. Nam in eadem leguntur quæ Photius annotavit omnia, Magnus cum Apollinario percuſſus anathemate, Theodoreti contra Cyrillum ſcripta reprobata, duo diſtincti Origenes, vetuſtior alter & alter cognomine Adamantius: nec non Jacobus Syrus, à qvo Acephali Jacobitæ dicti, cum aliis hæreticis condemnatus. Ex hac Synodica locum ubi hæreſes & hæreticos anathemati Sophronius ſubjicit, exhibui Volum. VII. hujus Bibl. p. 483. ſeq. Satis autem conſtat vel ex ipſis Honorii & Sergii nominibus, recentius eſſe & ſubdititium additamentum, quod poſt verba p. 488. v. 9. Καὶ τὴν ἀσέβειαν σύστοιχοι exhibent Cotelerius T. 1. monument. p. 790. & Mich. le Quien ad Damaſcenum T. 1. p. 528. Πρὸς τούτοις ἀνάθεμα ἔστωσαν καὶ κατάθεμα Κῦρος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μοιχὸς ἀθεσμότατος, Θεόδωρος Φαρανίτης, Σέργιος Κωνσταντινουπόλεως, Ὀνώριος Ῥώμης, οἱ τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἱρέσεως ἀρχηγοὶ καὶ συνήγοροι, Πύῤῥος Παῦλος, Πέτρος, οἱ τῆς βασιλίδος πρόεδροι, τῆς ἀσεβείας δὲ πρόβολοι, ἑαυτοῖς καὶ τῇ ἀληθείᾳ μαχεσάμενοι. Μακάριος Ἀντιοχείας καὶ Στέφανος ὁ τούτου μαθητὴς καὶ ἀπονοίας διδάσκαλος Πολυχρόνιος, νέος Σίμων Μάγος. καὶ ὁ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν μέχρι νῦν τῇ ἀληθείᾳ μαχόμενος Ἁρμάσιος, τὸ κάθαρμα, οἵ, τε σὺν αὐτοῖς αἱρετικοὶ καὶ τῆς ὀρθοδοξίας πολέμιοι, Σαῤῥακηνικῷ Φρυάγματι σεμνυνόμενοι. *Præter hos anathema fit & catathema* Cyrus *Alexandrinæ Eccleſiæ ſceleſtiſſimus adulter*, Theodorus *Pharanita*, Sergius *CPolitanus*, Honorius *Romanus*, *Monotheletarum hæreſis duces & Patroni:* Pyrrhus, Paulus, Petrus, *regiæ quidem urbis antiſtites, verùm impietatis propugnatores, ſecum & cum veritate pugnantes:* Macarius *Antiochenus, ejusque diſcipulus ſimulque amentiæ magiſter* Stephanus, Polychronius, *novus Simon Magus; & qui Alexandriæ adhuc veritatem oppugnat* Harmaſius *piacularis homo, quique cum illis hæretici atque orthodoxæ fidei hoſtes, Sarracenico faſtu elati.*

In eodem volumine cum *S*ophronii ſynodica Photius ait ſe evolviſſe χρήσεις ſive *dicta ſanctorum Patrum*, qui vel ante vel poſt Chalcedonenſem Synodum vel circa idem tempus floruere, duas in CHriſto voluntates & duplicem operationem docentium. Collectio ſimilis, diverſa tamen legitur inter opera S. Maximi Confeſſoris, T. 2. p. 154. ſeq. Patrum nomina apud *Photium* ſunt:

Ambroſius Mediol. ὁ τῆς ἐνθέου παῤῥησίας γνώμων ἀκίνητος καὶ τῆς εὐσεβείας.
Anaſtaſius Epiſcopus Antiochenus.
Athanaſius Alex. ὁ πολύαθλος.

Basilius Magnus, τ̃ ἐκκλησίας ὁ κόσμ☉.
Chalcedonensis Synodus.
Constantinus quæstor in libro contra Theodosium Acephalum.
Cyrillus Alex. ὁ νικηφόρ☉.
Diadochus Photices (in Epiro) Episc.
Dionysius Areopag. ὁ πολὺς μὲν τὴν γλῶσσαν, πλέον δὲ τὴ[ν] ...ίαν, ὁ μαθητὴς Παύλε καὶ τ̃ Χριςε̃ μάρτυς καὶ τῶν ... ἐπίσκοπ☉.
Ephræmus Episcopus Antiochenus & Eulogius Alex. qui mul... ptis Acephalos oppugnarunt.
Gennadius CPol.
Gregorius Naz. ὁ τ̃ θεολογίας μυςαγωγός.
Gregorius Nyssenus πόλεμος τῶν λόγων.
Heraclianus Chalcedonensis Episc. qui scripsit contra Manichæos
Joannes CPol. ὁ χρυσε̃ς τὴν γλῶσσαν.
Joannes Cappadox, Episcopus CPol. ἀνὴρ ἀρετῆς οἰκητήριον.
Joannes Scythopolitanus Episc. qui pro Synodo Chalcedonen... gie pugnavit.
Justinus Martyr, ὁ μαρτυρικοῖς αἵμασι βεβαιώσας τὸν φιλόσοφ...
Justinianus Imp. in Epistola ad Zoilum patriarcham Alex.
Leo Romanus Episc.
Leontius Monachus.
Petrus Myrorum sive Myrensis (in Lycia) Episcopus.
Severianus Gabalorum (in Syria) Episcopus.
Simeon Monachus & presbyter in Epistola ad Justinianum Imp. Nestorianos & Eutychianos.
Theodotus Episcopus Ancyranus (in Galatia.)
Theophilus calligraphus in libris contra Severum.

CCXXXII. *Stephani Gobari*, Tritheitæ & Eutychiani sæcul ut videtur, clari liber pridem deperditus de Patrum repugnanti... tentiis circa *capita* varii Theologici argumenti *duo & quinquagi*... excerptis Photianis è Gobaro citantur:

Alexander Hierapolitanus Episcopus & Martyr ad Origenem eumque vehementer laudans. p. 477.
Athanasius ab Arianismi criminatione defendit Dionysium Alex. 477. Origenem in pluribus locis laudat. ibid.
Attici & Cyrilli Alex. de Joanne Chrysostomo sententia. p. 477.
Basilius Cæsariensis. p. 476.

Titus

Titus Bostrensis. p. 473. libro I. contra *Manichæos*. p. 472. Origenem. p. 477.

CCXXXIII. *S. Germani* qui (ex Cyzici Metropolitâ) cha CPol. fuit ab A. C. 715. ad 730. ἀνταποδοτικὸς ἢ ἀνόθ *retributorius* * (pro criminationibus Gregorio Nysseno impact *incorruptus*, (à corruptionibus quibus scripta Nysseni interpol ab hæreticis arguit,) sive *Apologia pro scriptis Gregorii Nysseni* cipue *dialogo* ad Macrinam sororem, *Catechetico* & *de vita* quod ab erroribus *Origenis* immunia sint: quo de argumento etiam, si placet, Allatii librum de purgatorio p. 171. seq 945. & Papebrochium in Actis Sanctorum Maji T. 3. 16 Liber Germani intercidit.

CCXXXIV. Excerpta ex *S. Methodii*, Episcopi & Martyris lib. V. c. 1. p. 255. seq. dicere me memini) Dialogo pridem de περὶ ἀναστάσεως *de resurrectione*, adversus Origenem. Laudatur thodii liber ab Eustathio Antiocheno de engastrimytho p. 394. & eo fragmenta servata ab Epiphanio hæresi LXIV. quæ est Orig rum, & à Joanne Damasceno in parallelis sacris atque Oratione 3. d ginibus. Apud Photium autem p. 485. pro Ἀλαόφρων recte al dex habet Ἀγλαόφον, inducuntur enim Methodius & Auxentiu quentes sive disputantes cum Origenianarum partium defensorib clo & Aglaophonte. Citatur à Methodio præter Josephum Juda 492. Justinus Martyr. p. 488. Ἰουστῖνος ὁ Νεαπολίτης ἀνὴρ οὔτε ναι πόῤῥω ὢν τῶν Ἀποστόλων, οὔτε τῇ ἀρετῇ, κληρονομεῖσθαι μὲν θνῆσκον, κληρονομεῖν δὲ τὸ ζῶν λέγει. καὶ ἀποθνήσκειν μὲν σάρκα, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Qui locus haud dubio repetitus est ex libro, quem hodie desideramus, de resurrectione, ut Grabio jam Spicileg. p. 193. observatum.

CCXXXV. Excerpta ex ejusdem *Methodii* libro itidem deperdito περὶ τῶν γενητῶν, *de creatis*, quod in tempore illa DEUS, ab æterno condiderit, adversus eundem Origenem qvem Centaur pellat, atque μαργαρίτας τοῦ ξενῶνος hoc est divina Ecclesiæ Chr dogmata Ethnicis commiscuisse erroribus indignatur.

CCXXXVI. Excerpta ex alio ejusdem *Methodii* libro περὶ τοῦ αὐτεξουσίου καὶ πόθεν τὰ κακά *de libero arbitrio & unde mala*, adversus Va anos & Origenem. Hic qvoqve Methodii liber lucem inte

* Sic Luitprandus Apologiæ suæ titulum fecit *retributionem*. Vide Trithe scriptor. Eccles. cap. 502.

CCXL. Excerpta ex JOANNIS PHILOPONI commentario in Hexaëmeron, qvem Sergii Patriachæ CPol. ſvaſu ſcripſit, illiqve dedicavit. Fuit Sergius Patriarcha ab A. C. 610. ad 639. De commentario illo jam mentionem fecit Photius Cod. XLIII. idemqve eſt qvem Græce & Latine editum habemus ut dixi ſupra p. 360. ſeq.

CCXLI. Excerpta ex PHILOSTRATI libris de vita Apollonii Philoſophi, qvi itidem exſtant, & qvorum jam ſupra Cod XLIV. fecerat mentionem. Μυθογράφον Philoſtratum vocat Photius p. 533.

CCXLII. Excerpta ex *Damaſcii* Damaſceni libro *de vita* Magiſtri ſui *Iſidori* Philoſophi, de qvo jam dictum Cod. CLXXXI. & qvem intercidiſſe dolendum eſt, licet plura ex eo præter Photium Svidas nobis ſervavit. De Damaſcio ipſo dictum ad Cod. CXXX.

Index Philoſophorum ac Sophiſtarum, aliorumque virorum clarorum, qvorum in excerptis è Damaſcio mentio,

ad paginas editionis Græcæ Photii Hœſchelianæ.

apud Andreæ Wecheli hæredes 1590. 4. & Hanov. 1615. 4.
etiam Schotti & Nunnesii promittit scholia, quæ in libro ipso non re

Index scriptorum in Procli chrestomathia laudat

Ad paginas editionis Frid. Sylburgii.

Stasinus Cyprius Homeri gener: à qvibusdam habitus auctor poëmatis Κυπρία, p. 341.
Terpander p. 344.
Timotheus dithyramborum Poëta p. 344.

CCXL. Excerpta ex JOANNIS PHILOPONI commentario in Hexaëmeron, qvem Sergii Patriachæ CPol. svasu scripsit, illiqve dedicavit. Fuit Sergius Patriarcha ab A. C. 610. ad 639. De commentario illo jam mentionem fecit Photius Cod. XLIII. idemqve est qvem Græce & Latine editum habemus ut dixi supra p. 360. seq.

CCXLI. Excerpta ex PHILOSTRATI libris de vita Apollonii Philosophi, qvi itidem exstant, & qvorum jam supra Cod XLIV. fecerat mentionem. Μυθογράφον Philostratum vocat Photius p. 533.

CCXLII. Excerpta ex *Damascii* Damasceni libro *de vita* Magistri sui *Isidori* Philosophi, de qvo jam dictum Cod. CLXXXI. & qvem intercidisse dolendum est, licet plura ex eo præter Photium Svidas nobis servavit. De Damascio ipso dictum ad Cod. CXXX.

Index Philosophorum ac Sophistarum, aliorumque virorum clarorum, qvorum in excerptis è Damascio mentio.

ad paginas editionis Græcæ Photii Hœschelianæ.

CCXLIII. Excerpta ex *Himerii* Sophiſtæ *μελέταις* ſive declamationibus, de quibus ſupra Cod. CLXV. edita primùm Græce ſeparatim una cum Polemonis nonnullis & fragmento Diodori Siculi, de Cleonide & Ariſtomene * ab *Henrico Stephano* Pariſ. 1567. 4. Declamationes ipſæ maximam partem deperditæ, pars in Bibliothecis adhuc inedita deliteſcit, ut dixi lib. IV. cap. 30. ubi etiam ſingularum titulos, è quibus excerpta dat Photius, accurate annotatos reperies.

CCXLIV. *Excerpta* ex *Diodori Siculi* libris deperditis, 31. 32. 33. 36 37. 38. & 40. quorum partem H. Stephanus Græce vulgaverat, latineque verterat in ſua Diodori editione Græca Pariſ. 1559. fol. Integra ut apud Photium leguntur vertit *Laurentius Rhodomannus*, cum cujus interpretatione exſtant in Diodori editione Græcolatina Wecheliana p. 892. ſeq. Schottus aliam verſionem ſuam, non Rhodomanni in Photio repræſentat. Cantabrigiæ novam Diodori editionem exſpectare jubemur ab eruditiſſimo viro *Joſepho Waſſeo*, Pariſiis ab acutiſſimo *Terraſſono*. Præ cæteris *Photii* excerptis notatu digna ſunt quæ de Moſe & Judæorum populo, ex *Hecatæo* Mileſio Diodorus libro XL. ſcripſerat.

CCXLV. Excerpta ex PLUTARCHI Vitis *parallelis*, Dionis & Bruti, Demoſthenis & Ciceronis, Phocionis & Catonis minoris, Alexandri & Cæſaris, Eumenis & Sertorii, Demetrii & Antonii, *Pyrrhi* & Marii, Arati & Artaxerxis, Agidis & Titi, quæ omnes hodie exſtant, ut dixi lib. IV. cap. 11.

CCXLVI. Excerpta ex ARISTIDIS Rhetoris *Panathenaico*, ſive Oratione de laude Athenarum, quæ exſtat, ut dixi lib. IV. cap. 30. p. 379. ſeq.

CCXLVII.

* Hoc fragmentum ſine nomine editum ab H Stephano, Iſ. Voſſius in Codice Florentino reperit tributum Diodoro Siculo, ſub cujus nomine Græce & Latine nuper cum V. C. Joannis Boivini verſione prodiit in Memoriis Gallice editis Academiæ litterarum elegantiorum Pariſ. 1717. 4. Amſt. 1718. 12. Tomo ſecundo.

CCXLVII. CCXLVIII. Excerpta ex ejusdem ARISTID *tionibus quatuor Platonicis*, quæ itidem exſtant & ætatem tu vide ibid. p. 386.

CCXLIX. Excerpta ex *Anonymo de vita Pythagoræ*. Liber ip nymi intercidit. Excerpta Photii cum verſione ſua *Lucas Holſteniu* cit vitæ Pythagoræ ſcriptæ à Porphyrio, Rom. 1630. 8. & recuſæ Ca 1655. 8. Cum eadem verſione ſubjiciuntur etiam Jamblicho & rio de Pythagoræ vita editis à Ludolpho Kuſtero Amſt. 1711. 4.

CCL. Excerpta ex libro *primo* & *quinto* operis deperditi qu *tharchides* περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, *de mari rubro* ſive Arabic variis circa illius viciniam mirabilibus elucubraverat, legerunt Diodorus Sic. Strabo, Plutarchus. De Agatharchidis ſcriptis ctum Codice CCXIII. Hæc vero de mari rubro excerpta Græc vulgavit *Henricus Stephanus* cum excerptis è Cteſia & Memnone qu piani Iberica & Hannibalica ſubjecit 1557. 1594. 8. Sed cum La *rentii Rhodomanni* verſione & notis V. C. *J. Hudſoni* recuſa ſunt primo Geographorum Græcorum minorum ab eodem viro vulgatorum Oxonii 1698. 8. Rhodomanni verſio, quam ſerva Schottus, lucem viderat ſeparatim Helmſt. 1594. 8. prodieru dem excerpta cum *Rich. Bretti* Angli verſione Oxon. 1597. 8. ſcriptorum ab Agatharchide laudatorum habes ſupra lib. IV. cap.

Poſt excerpta ex Agatharchide p. 746. in Hœſchelii editio Photius memorat librum *Arriani*, his verbis, quorum in Latin nullum deprehenditur veſtigium: Ἀῤῥιανοῦ σύγγραμμα. Ὅ περὶ κομητῶν φύσεώς τε καὶ συστάσεως καὶ φασμάτων βιβλιδάριον πολλοῖς ἀγωνίσμασι πειρᾶται δεικνύναι, ὅτι μηδὲν μήτε τῶν ἀγ τῶν φαύλων τὰ τοιαῦτα φάσματα ἀποσημαίνουσιν. *Arriani libe nus de Cometarum natura & conſtitutione atque apparentiis librum multis argumentis conatur demonſtrare, quod nihil neque boni neque m do apparent, portendant.* Hic eſt Arrianus ille quem de meteori teſtatur Jo. Philoponus in lib. 1. meteor. p. 79. Ἀῤῥιανὸς δὲ μετεώρων φησὶν ὡς Ἐρατοσθένης ὁ Κυρηναῖος ἰσχυρίζεται εἴκοσι καὶ ριάδας σταδίων ἔχειν τὴν περίμετρον τοῦ μεγίστου τῆς γῆς κύκλου. argumentum, quod Cometæ malorum nuncii non ſint, noſ ria omnibus ingenii & doctrinæ viribus tuendum & illuſtran ſuſcepit ſcriptis Gallice editis * Petrus Bælius. Diſerte quoque ter pro eodem diſputavit, Joannes Georgius Grævius Oratione

* penſées diverſes A. 1683. Continuation des penſées diverſes A. 1705.

CCLI. Excerpta ex *Hieroclis* libro *περὶ προνοίας*, *de providentia*, memorato ſupra Cod. CCXIV. & pridem deperdito. Horum partem Latine vertit *Hugo Grotius* in ſententiis Philoſophorum de fato, editis Pariſ. 1624. 4. & Amſt. 1648. 12. atque inter opera Grotii Theologica, Tomo III. ibid. 1679. fol. Exſtant & cum *Fed. Morelli* partim, partim cum Schotti verſione, adjuncta Hieroclis commentario in aurea carmina Pythagoræ Græce & Latine edito Lond. 1655. 8. cum Jo. Pearſonii prolegomenis. Denique cum meliore interpretatione *Petrus Needham* vir doctiſſimus illa exhibuit in præclara ſua Hieroclis editione, Cantabrig. 1709. 8.

CCLII. Excerpta ex *Vita Gregorii* I. *Papæ Romani*, *ἐκλογαὶ τοῦ θαυμαστοῦ βίου Γρηγορίου*. Exſtat quidem vita hujus Gregorii ſcripta Latine à *Paulo Warnefrido* Aquilejenſi, editaque à Papebrochio in Actis Sanctor. T. 2. ad 12. Martii & in Mabillonii Actis Sanctorum Ordinis Benedicti T. 1. nec non altera itidem Latina, in IV. diviſa libros, auctore *Joanne* Monacho Caſinenſi & poſtea Diacono Romano, quæ una cum priore occurrit in tomo quarto operum Gregorii editionis noviſſimæ, Dionyſio Sammarthano curante adornatæ Pariſ. 1705. fol. Sed Græca antiquioris ſcriptoris, quam legit Photius, nondum lucem vidit, quod ſciam. Addit idem Gregorium multas inſignes lucubrationes Latina lingva compoſuiſſe, nominatim *Homilias in Evangelia*, *&* *vitas celebrium in Italia virorum utilibus narrationibus illuſtratas dialogis quatuor:* quæ utræque commentationes inter S. Gregorii opera ſæpius lucem viderunt. Denique monet Photius ZACHARIAM (qui Papa fuit ab A. C. 741. ad 752.) non modo Dialogos ſed alia etiam Gregorii ſcripta in Latinam lingvam vertiſſe poſt annos circiter CLXV. Ex his ſola *Græca dialogorum verſio* ætatem tulit, de cujus editionibus ſupra p. 357. In illis dialogis licet plura legantur fabulis ſimillima & prorſus incredibilia, tamen ita eorum lectione delectata fuit ſuperiorum ſæcularum ætas, ut in plures lingvas translati etiamnum in Bibliothecis pluribus occurrant. Nam Angloſaxonicam verſionem ab Ælfrico Rege adornatam memorat Georgius Hickeſius in Catalogo MSS. Angoſaxon. p. 71. T. 2. theſauri ſeptentrional. Arabica dicitur exſtare in Bibl. Colbertina. Gallicam duplicem, unam proſa veteri, alteram rhythmis Gallicis expreſſam ante hos quingentos annos, nec non metaphraſin latinis verſibus compoſitam aſſervant aliæ ut audio Gallorum Bibliothecæ.

CCLIII. ANONYMI *martyrium ſeptem dormientium*, Epheſi impe-

rante Decio. Græce hactenus ineditum, sed Latine vulgatum 27. Jul. Vide supra, p. 140. In hoc martyrio mentio fit *Theod* nensium Episcopi, qui resurrectionem corporum vocavit in dubi

CCLIV. ANONYMI *martyrium Apostoli Timothei*, Græ liter adhuc ineditum, Vide supra p. 150. sed Latine vulga *Polycratis* nomine, post Codicem Canonum Ecclesiæ Romanæ *tri Pithoei* Bibliotheca Paris. 1687. fol. p. 366. 367. ubi pro *rum*, ex Photio legendum *catagogium*, καταγώγιον.

CCLV. ANONYMI *Martyrium magni Martyris Deme* iam hoc ineditum hactenus, sed Latine ex *Anastasii* Bibli versione vulgatum à *Joanne Mabillonio* T. 1. Analect. p. hoc Demetrio qvi *M*aximiano imperante *C*Hristum morte fu ravit, vide supra pag. 71.

CCLVI. Excerpta ex Actis deperditis SS. *Metrophanis xandri*, qui subiere martyrium anno XIX. Diocletiani. Ha pta in quibus de vita Constantini M. qvædam alibi vix o guntur, *Franciscus Combefisius* post Historiam Monotheletaru griora exhibuit Græce recensita ex codice Segvieriano, cu versione sua & notis. p. 573. seq. Apud Photium titulus λιτεία τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μητροφάνους καὶ Ἀλεξάνδρου, pud Combefisium: Τὰ πραχθέντα ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδ καθαιρέσει Ἀρείου. Non coævi ut vult videri Constantino, nioris scriptoris hæc Acta esse probat Tillemontius Tom. V mor. p. 657.

CCLVII. *Vita* seu *certamen*, Βίος ἤτοι ἄθλησις *Pauli CPol.* (circa A. 337.) ab Arianis pulsi in exilium, & postea ob In hac narratione, cujus sola excerpta à *P*hotio servata habemus errores notavit Valesius libro secundo observationum Ecclesia ad Socratem & Sozomenum. De Paulo videnda Acta Sancto ad diem VII. Junii & Tillemontius tomo VII. memor.

CCLVIII. *Vita & certamen Magni Athanasii.* Etiam hæc i solis excerptis à Photio servatis, quæ Græce & *L*atine præmittu væ editioni operum S. Athanasii in tres distinctæ tomos quam simo *M*ontfaucono debemus Paris. 1698. fol. Scriptorem long orem esse sancti Doctoris, cujus vitam describit, ætate, & ple dignis fide narrationibus, monet Godfridus Hermantius præfa tam S. Athanasii scriptam Gallice: *c' est l' ouvrage d' un Grec beau*

* Alia Acta Synodi Nicænæ supra, Cod. LXXXVIII.

rieur à S. Athanaſe & plein de fautes, qu' il n'eſt capable que de faire tomber dans l' erreur ceux qui voudroient i y arreſter.

CCLIX. ANTIPHONTIS Rhetoris λόγοι διάφοροι, *Orationes LX.* ex quibus ſolas XXXV. genuinas eſſe notavit Cæcilius Siculus, qui etiam Thucidide hiſtorico uſum magiſtro ſcripſit. De hoc Antiphonte & ejus arte *Rhetorica* qvæ intercidit, & Orationibus ex qvibus XVI hodio exſtant, qvemadmodum & de Rhetoribus qvos deinceps commemorabit Photius univerſis dixi lib. 2. cap. 26. Qvod vero Photius ait *tragædias* etiam illi à qvibusdam tribui, credibile eſt cum Rhetore confundi Antiphontem Tragicum à Dionyſio tyranno interfectum de qvo dictum lib. 2. cap. 19. Proxime novam Orationum Antiphontis ſuperſtitum editionem exſpectamus Regiomonti adornandam à Clariſſimo Viro Theophilo Siegfrido Baiero, Bibliothecæ Senatoriæ præfecto.

CCLX. ISOCRATIS *Orationes LX.* ex quibus Dionyſius (Halicarnaſſeus) pro genuinis habuit XXV, Cæcilius XXVIII. Hodie exſtant tantummodo XXI., illæ ſcilicet qvas legiſſe Photius ſe teſtatus eſt ſupra Cod CLIX. *Artem* ejus *Rhetoricam* qvam memorat etiam Scholiaſtes Hermogenis p. 297. hodie deſideramus. De *Epiſtolis* Iſocratis dixi lib. 2. cap. 10. §. 7. Ad criminationem vero eorum, qvi Iſocratem * voluerunt plagii arguere ideo, qvod in Panegyrico ſuo qvædam ſimilia haberet Archini, Thucydidis & Lyſiæ epitaphiis orationibus, bene reſpondet Photius, nihil prohibere qvo minus circa idem argumentum tractandum pluribus eadem veniant in mentem qvorum tamen nullus alterum exſcripſerit. ἀλλ' ὐδὲν κωλύει τῶν παραπλησίων ἀνακυπτόντων πραγμάτων, ταῖς ὁμοίαις ἐξεργασίαις χρῆσθαι καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ὐχ ὑποβαλλόμενον τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ τῆς τῶν πραγμάτων ἀναβλαστανέσης φύσεως τοιαῦτα οἷα καὶ τοῖς προλαβῦσι προβαλλομένη ἐπιδείκνυται. Duplicem Iſocrati poſitam ſtatuam æream memorat Photius, unam Cleocharis ſculptoris opus Eleuſine ab amico Timotheo cum hac inſcriptione,

Τιμόθεος φιλίας τε χάριν, ξύνεσίν τε προτιμῶν **
Ἰσοκράτους εἰκῶ τήνδ' ἀνέθηκε Θεῷ.

Alteram in Olympii Jovis æde ab Aphareo Iſocratis adoptivo filio,

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
Ζηνί, Θεούς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

Rrr 2 CCLXI.

* Addendus hic locus obſervatis Jac. Thomaſii περὶ πλαγιαρίων in diſſ. de plagio literario §. 476. ubi de Iſocrate.

** miteria Schottum, qvi vertit; *honoris amicitiæ atque hoſpitalitatis Deabus*, cum verba

CCLXI. ANDOCIDÆ *Orationes quatuor*, hodie etiam tes de quibus dixi lib. 2. cap. 26. Nonnulla Andocidæ loca Palmerius in Exercitationibus ad scriptores Græcos p. 667. seq. de pace cum Lacedæmoniis ineunda prodiit qvoqve ex versione væi, Paris. 1557. Valerii Theonis commentarii in Andocidem in Θίων memorati interciderunt. Idem Svidas in Θεόδωρος re tra Andocidem scripsisse olim Theodorum Byzantium. Apud chum in Alcibiade p. 201. seq. Hellanicus Andocidis genus Ulyssem. In veteri statua sed capite trunca apud Fulvium p. 73. imagg. legas: Ἀνδοκίδης Λεωγόρου Ἀθηναῖος.

CCLXII. LYSIÆ *Orationes CCCCXXV*, λόγοι εἴκοσι πέντε τετρακόσιοι qvem numerum Plutarchi etiam codices confirmant, centas tantum & viginti qvinqve habeat Schottus. Ex illis CCXXXIII. Hodie exstant non plures qvam XXXIV. Cæter lus ὁ ἐκ Μυσίας, cujus censura à Photio reprehenditur, fuit P Germinus Sophista, cujus commentarios in Lysiæ orationes pr perditos Svidas in Παῦλος commemorat.

CCLXIII. ISÆI, Lysiam magistrum suum felicite *Orationes LXIV.* ex quibus genuinæ qvinqvaginta. Hodie exstant decem. Isæus hic Demosthenem decem millium rum pretio hoc est mille ducentorum & quinqvaginta Joa rum instituit, atqve illi λόγους ἐπιτροπικοὺς contra Aphobum suum orationes (tres qvæ etiamnum exstant) elaborasse ve emendasse & expolivisse traditur etam à Libanio in Dem vita.

CCLXIV. ÆSCHINIS *Orationes III. & Epistolæ IX.* qv exstant, & de quibus jam meminerat Cod. LI.

CCLXV. DEMOSTHENIS *Orationes*, qvas germanas I isse Photius testatur. Hodie exstant duæ & qvadraginta. Ex il dam Critici tribuerunt Hegesippo, Hyperidi, Dinarcho, vel Ly hoc capite Photius facit mentionem Aristidis Rhetoris, Aspasii I Callimachi οὐχ ἱκανοῦ ὄντος κρίνειν, Demetrii Magnetis, Libanii, & L Critici. Plura etiam de Demosthene narrat similia iis qvæ apu

Græca nihil aliud tinniant, qvam: *amicitiæ causa & ingenium admirat tis imaginem hanc Deo dedicavit Timotheus.* Sed pro σ... Schottus le ut est apud Plutarchum, qvi utramqve inscriptionem itidem refert, & plur in hisce capitibus Photius eadem habet, in vitis decem Rhetorum.

* De Longino locus insignis p. 802. Λογγῖνος ὁ Κριτικός, ἐπὶ

chum de vitis decem Rhetorum. Notat & compositionem nullam prætermittere, sed periodis omnia complecti, Demostheni esse cum Isocrate ac Lysia commune. *τὸ μὲν μηδενὸς φείδεσθαι συνθέσεως, ἀλλὰ πάντα διειλῆφθαι περιόδοις, ἔστι μὲν Ἰσοκράτους καὶ Λυσίου πρὸς Δημοσθένην κοινόν.* p. 801.

CCLXVI. HYPERIDIS *Orationes LXXVII.* (non sexaginta septem ut Schottus) è quibus genuinæ LII. perierunt autem omnes præter unicam *περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν*, qvæ inter Demosthenicas est decima septima, ut notavi lib. 2. cap. 26. §. 10.

CCLXVII. DINARCHI *Orationes LXIV.* qvarum aliqvas *Aristogitoni* Hyperidis æqvali maluerunt nonnulli tribuere. Hodie non plures exstant qvàm tres, una Demostheni, Aristogitoni altera, tertia Philocli opposita.

CCLXVIII. LYCURGI *Orationes XV.* ex quibus exstat hodie unica adversus Leocratem, quam non modo Græce vulgavit *Philippus Melanchthon*, Witeb. 1545. 8. apud Johannem Luft, recusam Lipsiæ 1568. 8. sed etiam latina versione donavit, quam evolvi editam Francof. 1548. 8. ex officina Petri Brubachi, ut adeo emendandum sit quod olim scripsi lib. 2. cap. 26. §. 7.

CCLXIX. *Variorum sanctorum virorum sermones XXI. diversi argumenti.* HESYCHII presb. *Hierosol. ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Θωμᾶν ἐγκωμίου, Ex Encomio in S. Thomam.* Sed qvæ deinde affert Photius, docent legendum esse *Ἀνδρέαν* non *Θωμᾶν*, ut jam notavit Labbeus de Script. Eccles. T. 1. p. 641. sunt enim repetita ex homilia Hesychii in Andream Apostolum quæ adhuc exstat, & sæpe prodiit Latine ex versione Caroli Fabiani Lugd. 1615. & in supplemento Bibl. Patrum, Paris. 1639. T. 1. p. 821. atqve in editione Bibliothecæ Paris. 1644. 1654. T. 15. p. 821. & Lugdunensi T. XII. p. 188. & in Bibliotheca Combefisii Concionatoria Tomo VI. Græca nondum lucem vidit quod sciam. Incipit: *σάλπιγξ ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤθροισε.*

CCLXX. *Joannis Chrysostomi* homilia *in S. Paulum Apostolum.* Qvæ ex illa affert Photius, non leguntur in septem homiliis laudi Pauli destinatis, quas cum veteri Aniani versione nuper exhibuit eruditissimus Montfauconus Tomo II. Operum S. Chrysostomi.

δὲ ἦν ἀκμάζων, καὶ τὰ πολλὰ συνηγωνίζετο Ζηνοβίᾳ τῇ τῶν Ὀσροηνῶν βασιλίδι τὴν ἀρχὴν κατεχούσῃ Ὀδενάθου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς τετελευτηκότος, ἣν καὶ μεταβαλεῖν εἰς τὰ Ἰουδαίων ἤθη ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς δεισιδαιμονίας παλαιὸς ἀναγράφει λόγος.

CCLXXI. Excerpta ex ASTERII *Amaseni* Episcopi H
qvas partim habemus editas, partim hodie desideramus: ut
tius & distincte notavi Volum. VIII. hujus Bibl. (lib. V. ca
ubi etiam monui excerpta hæc Photii cum nova versione C
sii & notis recusa in novo ipsius Auctario Bibliothecæ Patr
1. p. 211. seq.

CCLXXII. Excerpta ex LEONTII, Episcopi Arabissi
padociæ *sermone* εἰς τὴν κτίσιν καὶ εἰς τὸν Λάζαρον, *de creation*
Lazaro. Non memini editum esse, sed MStum habuit Allat
in libro de Simeonum scriptis hoc ejus memorat initium;
ἔοικε τῆς ἀγάπης ἐςὶν ἰσχυρότερον.

CCLXXIII. Excerpta ex *Theodoreti sermonibus V. de*
Joannis Chrysostomi, tot enim tantummodo evolvisse se Photiu
tur, licet plures ab eo scriptos conjicit. Hodie sermones is
nino desideramus. Confer Jo. Garnerii auctarium operum T
reti p. 30. seq. Inter alia Chrysostomus ab eo appellatur ὁ
σύνεσις, ὁ πολυόμματος νοῦς, τῆς εὐαγγελικῆς ἐμπειρίας ἡ βίβλος
de ut a Proclo CPol. *Scripturæ à DEO inspiratæ impolluta Bib*
divinæ thesaurus intelligentiæ.

CCLXXIV. *Ex JOANNIS CHRYSOSTOMI sermone*
draginta Martyres Sebastenos, passos sub Licinio: de quibu
supra hoc volumine p. 121. Nec non ex ejudem *sermonibu*
in Joannis Baptistæ decollationem. Vide supra p. 100.

CCLXXV. Ex *Hesychii* presbyteri Hierosol. A. C. 343. c
homilia deperdita vel saltim hactenus inedita in *Jacobum* Domin
fratrem & *Davidem* Regem τὸν Θεοπάτορα, ubi Jacobo videas tr
matum Apostolorum, præ Petro, verbis dissertissimis. πῶς ἐγκ
τὸν τοῦ Χριστοῦ δοῦλον καὶ ἀδελφὸν, τὸν τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ ἀρχιστράτη
τῶν ἱερέων ἡγεμόνα, τῶν Ἀποστόλων τὸν ἔξαρχον, τὸν ἐν κεφαλ
φὴν, τὸν ἐν λύχνοις ὑπερλάμποντα, τὸν ἐν ἄστροις ὑπερφαίνοντα.
δημηγορεῖ, Ἰάκωβος νομοθετεῖ, καὶ ὀλίγαις λέξεις τὸ τοῦ ζητήματ
ἔστειλαν μέγεθος. Actor. XV. 13. 21.

Ex *Modesti*, post septimi sæculi initia *Archi*Episcopi Hier
milia nondum qvod sciam edita εἰς τὰς μυροφόρους, *in mulieres*
ferentes, ubi mentio *actorum Martyrii Mariæ Magdalenæ* quæ virg
virgini Mariæ semper præsens ad obitum illius usqve adfuerit,
τῶν μαθητριῶν *discipularum præcipua*, deinde affecta martyrio Eph
eam sepultam tradit qvoqve Gregorius Turonensis lib. 1. de m

martyrum c. 3. ut aliorum testimonia Modesto suffragantia omittam quæ laudat Jo. Launojus in diss. de commentitio *Lazari* & Maximini, Mariæ Magdalenæ & Marthæ in Provinciam Galliæ appulsu. Paris. 1660. 8. & B. Antonius Reiserus noster in Launojo confessore p. 778.

Ejusdem *MODESTI ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν, in dormitionem Sanctiss. Deiparæ* sermo πολύστιχος, quem ex Codice Segvieriano integrum descriptum se habere testatur V. C. Michaël le Quien ad Damasceni Orat. ejusdem argumenti T. 2. p. 857. notatque, licet Photius in illo *οὐδὲν ἀναγκαῖον, nihil necessarii* occurrere declaraverit nihilque ex eo produxerit, hoc tamen in eo se observasse memorabile, qvod testetur neminem ante se fuisse qui dormitionem *Mariæ* sermone solenni celebravit. Alium locum insignem duas voluntates & duas operatione *ἀσυγχύτως* & *ἀδιαιρέτως* in CHristo agnoscentem affert ex eodem sermone p. 820. Alios de hoc argumento aliorum sermones memoravi supra p. 116.

Ex ejusdem *Modesti* sermone nondum quod sciam edita *εἰς τὴν ὑπαπαντὴν, in occursum Domini.* Alios ejusdem argumenti sermones notavi supra p. 87.

CCLXXVI. Excerpta è *B. Nili* sermonibus duobus in Pascha, & tribus in CHristi ascensionem. Nilum hunc celebrem illum Ascetam, S. Chrysostomi discipulum intellige. Sermones ipsi hodie quod sciam non exstant, editi certe non sunt. De aliis Nili scriptis dictum Volum. V. ad Allatii librum de Nilis.

CCLXXVII. Excerpta ex JOANNIS CHRYSOSTOMI *Homilia I. in Spiritum S.* (quæ exstat T. VI. edit. Ducæi p. 173.) 2) *quod CHristus, oriens, & in illud:* ascendit & descendit, *& quod Spiritus S. omnipotens sit.* 3) *in CHristi incarnationem, & quod unicuique climati præfecti sint angeli.* 4) *de uno legislatore, & in vestes Sacerdotum & de pœnitentia.* (T. VI. Ducæi p. 1.) 5) *in illud*, sufficit tibi *gratia mea* 2. Cor. XII. 9. (T. VI. Ducæi p. 284.) 6) *in illud 2. Cor. V.* 17. si qua ergo in CHristo, nova creatura. 7) *post Calendas & contra ebrios.* 8) *in illud* 1. *Thess. IV.* 13. nolumus vos ignorare de dormientibus. (T. V. Ducæi p. 275.) 9) *de pœnitentia.* 10) *in visionem Esaiæ quam vidit contra Judæum & Jerusalem.* 11) *in prodigum, de pœnitentia, in lignum scientiæ boni & mali, & in latronem.* 12) *parænetico sermone de pœnitentia.* 13) *in terræ motum, Lazarum & divitem.* (T. V. Ducæi p. 87.) 14) *in illud Luc. XVI.* 24. mitte Lazarum. 15) *non adeo deflendos esse mortuos.*

CCLXXVIII. Fragmenta ex THEOPHRASTI scriptis 1) *περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χρόας, de animalibus colorem mutantibus.* 2) *περὶ παραλύσεως,*

λύσεως *de paralysi* sive nervorum resolutione. 3) περὶ λειποψ *de deliquio animi*, 4) περὶ ἰλίγγων, *de vertigine*. 5) περὶ κόπ *lassitudine*. 6) περὶ τῶν ἀθρόως φαινομένων ζώων, *de animantibu confertim & multa simul visuntur*. 7) περὶ τῶν λεγομένων ζώων νεῖν, *de animantibus quæ dicuntur invidere*. 8) περὶ ἱδρώτων *de bus*. & 9. περὶ μελιττῶν, *de apibus*. Ex his scriptis Theophras die exstant de vertigine, de lassitudine & de sudoribus. omnia desiderantur. Excerpta Photiana Græce primum ed Henr. Stephano Paris. 1557. 8. deinde cum aliis illius phil præstantissimi scriptis Græce & Latine, curante Daniele He Lugd. Bat. 1613. fol. ut dixi supra lib. 3. cap. 9.

CCLXXIX. Excerpta ex *Helladii Besantinoi* * sive Antinoi Ægyptii, χρηστομαθειῶν *electorum* libris IV. quos versibus jambic raverat scriptor hic Ethnicus, Licinii & Maximiani temporibus multarumque aliarum lucubrationem auctor, quarum hi tituli Photium exstant, 1) Ἀθῆναι, 2) Αἰγύπτιος, 3) προτρεπτικὸς a *torius*, 4) Φήμη *fama*, 5) νίκη *Victoria*, & 6) πόλις Ἀντινόου *urbi noi*. Hæc Helladii scripta pridem interiere omnia, sed excerpta P na cum Schotti versione & *Joannis Meursii* notis excusa exstant cem librorum Meursii postumorum de regno Laconico & Athenie Piræeo, Ultrajecti 1687. 4. recusa deinde tomo decimo thesauri quitatum Græcarum Gronoviani. Lugd. Bat. 1701. fol.

Index scriptorum & virorum illustrium quorum excerptis ex Helladio mentio, ad paginas editionis Ultrajectinæ.

* Apud Etymologici magni auctorem aliquot locis citatur Βησαντῖνος vel ἐν τοῖς περὶ χρηστομαθείας. Diversus ab hoc Helladius aucto de quo supra Cod. 145. & 158. & ex quo plurimum profecit Suidas cum fuisse Grammaticum Alex. Theodosii jun. temporibus clarum, cuj *laudes* scripsit, nec non ἔκφρασιν Φιλοτιμίας *descriptionem am* Διόνυσον ἢ Μοῦσαν, *Dionysium sive Musam* & ἔκφρασιν τῶν λουτρ σαντιανῶν, *descriptionem balnei Constantiani*.

* Noachum Patriarcham sub hoc nomine latere multi notarunt. Vide quæ dixi dice pseudepigrapho Veteris Test. p. 255. seq.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ τεύχει τῷ αὐτῷ περιείχετο μέτρῳ καὶ Ἑρμείου ἑρμοπολίτου πάτριά τε τῆς ἑρμουπόλεως, καὶ ἕτερά τινα. καὶ μὴν καὶ Σερήνου γραμματικοῦ ἐν διαφόροις μέτροις δράματα διάφορα. Ἀνδρονίκου πολιτευσαμένου, καὶ αὐτοῦ ἑρμοπολίτου, πρὸς τὸν κόμητα Φοιβάμμωνα τὸν κοινοπολίτην. καὶ οὗτος δὲ δραμάτων ἐστὶ ποιητὴς, διαφόροις μέτροις τοὺς λόγους ἐντείνων. ἔτι δὲ καὶ Ὡρα-

In eodem codice (inqvit porro Photius,) *similis carminis genere* (Jambico) *continebantur* patria instituta Hermiæ a) Hermopolitani, *& alia nonnulla.* Sereni b) *quoque* Grammatici *varia* dramata *vario carminis genere, &* Andronici c) *qui Remp. gessit,* Hermopolitani *ad comitem* Phœbammonem civem suum. *Et hic* dramatum *auctor variis versibus libros composuit.*

a) *Hermiæ* varii in veterum scriptis memorantur ex qvibus nonnullos retuli Volum. V. p. 96. seq. His addendi 1) Hermias *eunuchus* de qvo Laertius in Aristotele, & Photius hoc ipso capite ex Helladio. 2) Hermias, pater *Ammonii* philosophi, de qvo Svidas è Damascio: 3) Hermias *Geometra* de qvo Plutarchus IX 1. sympos. 4) Hermias Medicus *Ophthalmicus* Galeno laudatus. 5) Hermias *Methymnæus* Siculatum rerum scriptor, qvi citatur à Diodoro Sic. & Athenæo. 6) Hermias *hæreticus* à qvo Hermiani. 7) Hermias Ægyptius in Concilio Sardicensi A. 347. 8) Hermias *Abydi* Episcopus qvi Concilio Chalcedonensi interfuit A. 451. atqve alius ut videtur in Concilio Romano A. 503. 9) Hermias *Curiensis* ex Curio Cypri oppido, cujus Jambi citantur ab Athenæo & cui Philistionis Φιλογέλων tributum à nonnullis è Svida discimus. Confer Reinesii Var. Lect. lib. 1. cap. 5. 9) De Hermia *Hermopolitano* Ægyptio qvi præter Photium meminisset, non reperi. Ille addendus Vossii Historicis Græcis.

b) *Ælium* intellige *Serenum Atheniensem*, cujus ex Svida feci mentionem Volum. VII. p. 70. Meminit & Etymologici magni scriptor in Ζωνέρας. Alius *Serenus Antissensis* ex Antissa Lesbi civitate, cujus *libri duo de sectione cylindri & coni per verticem*, ad Cyrum amicum editi sunt Latine à Frid. Commandino ad calcem Apollonii Pergæi Bonon. 1576. fol. & Græce è tribus MSS. Bibl. Christianissimi cum Commandini versione ad calcem luculentæ editionis Apollonii Græcolatinæ, qvam Oxonii è theatro Sheldoniano curavit illustris doctrinæ vir Edmundus Hallejus. 1710. fol. Apollonii Pergæi Conica commentariis illustrasse se innuit hic Serenus lib. 1. proposit. 10. itaqve Archimede junior est, licet apud Marinum in προθεωρίᾳ ad data Euclidis p. 457. edit Oxon. legas: πολλὰ τεταγμένα φύσει ὕστερον Ἀρχιμήδης ἢ Σερήνου ἐξευρεῖν ὅτι τέτακται. ubi Dav. Gregorius putat legendum ὕστερον Ἀρχιμήδους ὁ Σέρηνος ἐθεώρει. Alius P. Serenus *Sammonicus* nec non A. *Septimius* Serenus, de qvibus in Bibl. Latina. Alius Serenus Medicus, cujus meminit Aetius tetrab. 2. lib. 2. cap. 16.

c) Schottus vertit *communem urbis conditorem*, sed pro κοινοπολίτης legendum κοινοπολίτην qvod significat hominem ex communi civitate, nisi malis κυνοπολίτην ex Cynopoli Ægypti urbe. Phœbammonis Sophistæ in Thebaide Ægypti urbe clari mentio in Jo. Moschi prato c. 143. De Phœbammone Rhetore dixi lib. IV, c. 31, p. 457.

πόλλων@ γραμματικȣ̃ περὶ τῶν πατρίων ἀλεξανδρείας. συντίθησι δὲ καὶ αὐτὸς δράματα τῷ ὁμοίῳ τύπῳ· ἀλλὰ καὶ Κύρȣ ἀντιοπολίτȣ εἰς Μαυρίκιον δȣ̃κα καὶ τὸν ἡγεμόνα παρόντα τῇ ἀκροάσει. ἐν ἰαμβικῷ δὲ μέτρῳ καὶ ὗτ@ τὴν αὐτȣ̃ συντίθησιν πόνον. εἰσὶ δὲ αὐτȣ̃ ἐπιστολαὶ διάφοροι, πρὸς διαφόρȣς, γραφαῖς ποικιλλόμεναι διαφόροις. καὶ ἕτεροί τινες ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι.

pofuit. *Ad hæc vero* Hera
d) Grammatici de patriis
Alexandrinorum. *Compofi*
le dramata *fimili ftyle.*
Cyri e) Antipolitani in
um ducem, f) *qui recitatio*
fuit. *Jambis & ille labore*
comprehendit. *Sunt ejus va*
ftolæ *ad varios, pigmentis a*
ta, & aliæ nonnullæ oratione
torii generis.

CCLXXX. Excerpta ex libris V. Eulogii Alex. contra
tianos, de qvo opere pridem deperdito jam dictum Cod. CL
& CCVIII.

Totam deniqve Photii Bibliothecam claudit Epif
Tarafium fratrem, de qva jam feci mentionem fupra p. 37

d) De Horapolline Grammatico, qvem Theodofii Imp. temporibus A
docuiffe Svidas teftis eft, vide fupra lib. 1. cap. 13. §. 3.

e) Pro ἀντιοπολίτȣ legerim Ἀντινοπολίτȣ *Antinopolitani.* Diverfus h
à Cyro altero Poëta antiqviore Panopolitano qvi temporibus Honorii &
floruit, & apud Evagrium, Svidam atqve alios laudatur: Nec non a
qvi Conful fuit A. C. 441. & cujus aliqvot Epigrammata leguntur in
logia, & à Cyro Floro, Pauli Silentiarii, (qvi in aula Juftiniani clar
cænia templi Sophiæ CPoli A. C. 562. pulcherrimo carmine Jambico
vit) parente: Confer Reinefii Varias Lect. p. 471. & 561. Omitt
ineptum Sophiftam, qvem perftringit Philoftratus in Damiano, & C
chiatrum Edeffenum cujus meminit Aëtius tetrabibl. II. lib. 2. c. 91
dum κῦρ@ Græcis non nomen proprium eft, fed honoris vocab
κύρι@, ut in Cyro Theodoro Prodromo notavi Volum. VI. p. 81
fer Gretferum de cruce T. 2. p. 2330. 2721. 2725. & Meurfii, C
gloffaria.

f) Schottus in verfione fua habet *Imperatorem*, qvod in Græco non reper
titius Imperator fuit ab A. C. 582. ad 602.

Index Alphabeticus Scriptorum de qvibus Photius in Bibl.

Numeri majores Codicum denotant illos de qvibus ex instituto disseruit, minores, qvorum obiter mentio.

Cyrus

De aliis Photii Scriptis.

IX. EPISTOLÆ Photii CCXLVIII. ex Codice Bodlejano descriptæ & cum *Richardi Montacutii* Episcopi Norvicensis (jam defuncti A. 1641. sub finem a) mensis Aprilis,) versione & notis vulgatæ sunt Lond. 1651. fol. quibus editor R. D. adjunxit alias *Epistolas V.* quas ex oriente secum attulerat Patricioque Junio donaverat Christianus Ravius.

Familiam ducit in hac editione prolixa illa & lectu digna Epistola de fide & septem Synodis & de boni Principis officio ad *Michaëlem* Bulgariæ *principem* nuper baptizatum b) cujus partem ex *Francisci Turriani* versione ediderat Latine Henricus Canisius T. V. Antiquar. Lect. p. 183. sed omissa parte posteriore de Principis officio & *narratione de VII. Synodis*, c) quæ in Londinensi edit. legitur a pag. 3. ad 18. atque sæpius lucem

a) Andreas Rivetus lib. 2. Critici sacri cap. 1.

b) Princeps iste sive Rex Bulgarorum Bogaris (vide Combefisium ad S. Maximum T. 2. p 693. seq) in sacro baptismate nomen Imperatoris Michaëlis adscivit, ut ex Jo. Curopalate narrat Baronius ad A. C. 845. n. 6. Confer Lambecium III. p. 161. seq.

cem vidit alias, & panopliæ Euthymii d) ſubjicitur, & poſt N
nonem Photii Græce & Latine a Chriſtophoro Juſtello Pariſ. 1615
Tomo ſecundo Bibl. Canonicæ p. 1141. & in Conciliis Harduini
p. 1463. iterum edita eſt. Lacunam p. 1. edit. Lond. ita ex Codi
ſareo ſupplet Lambecius III. p. 163. αὕτη γὰρ τῆς πολυμόρφου πλα
ἀνθρώπου ἀπαλλάττουσα, καὶ τὰ τῆς καρδίας ὄμματα τῆς ἐκεῖθεν ἀ
ἀποκαθαίρουσα καθαρᾷ ψυχῆς θεωρίᾳ τῷ καθαρωτάτῳ κάλλει τῆς
ας καθαρῶς ἐνατενίζειν παρέχεται. *Hæc enim* (fides Chriſtiana)
nem variis erroribus liberat, & oculos cordis, pulſa inde caligine,
gat, ut pura contemplatione animæ in puriſſimam pulchritudinem
cultus poſſit intueri. Turrian.

Secunda Epiſtola non minus eſt memorabilis ac celebra
Encyclica nimirum illa ſive circularis adverſus Nicolaum Papan
& Latinos, Epiſcopis per orientem miſſa de dogmatibus tu
tum præcipue proceſſione ex ſolo Patre. Hæc ipſa eſt quam
gris ſcriptis impugnarunt *Æneas* Pariſienſis e) ac *Ratramus*,
cujus lucubratio intercidit, *Odo* Bellovacenſis. g) Hanc de
pluribus Patriarchis CPolitanis, h) ſed omiſſis vel interpolati
inde, prout res ferebat, aliis recoctam & ſuo ſub nomine e
notat Allatius contra Creyghtonum p. 194.

c) Alia *Synopſis* VII. Conciliorum qvæ Græce, ſubjuncta Abrahami Sculteti
prodiit ad calcem Gelaſii de actis Synodi Nicænæ, Heidelberg. apud Commeli
fol. Alia item *Conciliorum Synopſis* qvam *Photio Tyrio* auctore attulit ex orie
ſtianus Ravius communicavitqve cum Jacobo Uſſerio qvi ex illa locum prod
de Rom. Eccleſiæ Symbolo vetere p. 25. 26. Eandem MStam habuit Iſaacus
Alia denique qvam è MS. Bibl. Auguſtanæ productam vulgavit Græce, di
Theodoro Cantero David Hœſchelius, Auguſtæ Vindel. 1595. 4. ſed longe p
integrioremqve Græce & Latine dedit Stephanus le Moyne in variis ſacris T.
123. Lugd. Bat. 1685. 1694. 4. Ne dicam de auctoris incerti libello de ſex
atque libello *Nili* metropolitæ Rhodii de Synodis novem, quos ambos, utr
gradant Gvil. Voëllus & Henricus Juſtellus in Bibl. Canonicæ Tomo 2. (
1161. hunc p. 1155.) Ibidem p. 1166-1215. exſtat Synodicon à *Joanne P*
mum editum Gr. Lat. Argentorat. 1601. 4. in qvo brevis de Synodis CLII
occurrit, deſinens in Synodo octava CPoli A. 877. celebrata. Hæc tria ſcri
recuſa Tomo V. Concilior. Harduini; nam Labbeus in ſua Concilior. colle
nodicon Pappi non uno loco, ſed per ſingula capita ſparſim exhibet, ut capu
p. 21. caput 3. p. 564. caput 2. & 5. ſqq. p. 599. ſeq. &c.

d) T. XIX. Bibl. Patrum edit. Lugd. e) Dacher. ſpicileg. T. VII.

f) idem Tomo II. g) Elias du Pin T. VII. Bibl. Eccleſ. p. 109.

h) Sic *Siſinnii* Patriarchæ nomine emiſſam notat Baronius ad A. C. 863. n. 33. &
libro de conſenſu utriusque Eccleſiæ p. 606. Eandem Photii Epiſtolam En
Latine ex verſione *Friderici Metii* jam dicto loco Baronius exhibet.

De cæteris ſpeciatim dicere nihil attinet, niſi quod auctore ſuo lectuque dignæ ſint, variaque conteneant egregia, quæ vel ad locos S. Scripturæ illuſtrandos, vel ad mores & jura Canonica Eccleſiæ Græcæ rectius intelligenda, vel ad alia capita non pœnitenda liberalis eruditionis inſigniter faciant. Epiſtolam CCVII qua de aliis Epiſtolarum ſcriptoribus fert judicium, illuſtratum dedi ſupra lib. 2. c. 10. §. 48. Nonnullas harum Epiſtolarum, (quinque & triginta) ex codice *MS.* Maximi Margunii Cytherorum *E*piſcopi vulgaverat Græce ad calcem Bibliothecæ Photianæ *David Hæſchelius*, unam ad Joannem *P*atricium quoque in notis p. 948. Conſolatoriam vero de ſororis obitu ad Euſebiam monacham, (quæ in Londinenſi edit. eſt 245.) *Conradus Rittershuſius* A. 1601. 8. Auguſtæ Vindel. una cum Hymnis Anacreonticis Margunii Latine verſis. Nonnullas quoque Latine in *A*nnalibus ſuis Tomo decimo ex verſione Petri Morini vel Federici Metii produxi *Cæſar Baronius*: in his etiam aliquas quæ in Londinenſi deſiderantur, ut binas ad NICOLAUM Papam 1) ad A. 859. n. 61. & ad A. 861. n. 39. & unam ad Archiepiſcopum AQVILEIENSEM de proceſſione Spiritus S. ad A. 883. n. 5. Fed. Metio interprete, quam Græce cum nova verſione ſua vulgavit *Franc. Combefiſius* in parte 1. auctarii noviſſimi Bibl. Patrum p. 527. *P*ariſ. 1672. fol. Aliam ad THEOPHANEM Monachum (Cerameum) Græce cum verſione Jacobi Sirmondi publicavit *Franciſcus Scorſus* S. I. in prolegomenis ad Theophanis illius homilias Græce & Latine editas Pariſ. 1644. fol. Aliam ad STAURACIUM ſpathorocandidatum, præfectum Inſulæ Cypri, *Cotelerius* T. 2. monument. p. 104. ibid. 1681. 4. Aliarum duarum adhuc ineditarum notitiam dat Combefiſius p. 549.

1) *ad Nicolaum Papam*, quæ incipit: ὅτι τῆς ἱεραρχίας κατὰ νοῦν τὸ μέγεθος ἀναλήψομαι, καὶ πολλῷ τὴν ἀνθρωπίνην &c.

2) *ad Oeconomum & Syncellum Theopolitanæ* (Antioch.) Eccleſiæ. μεγίστων μὲν ἄνωθεν τετυχηκότες ἀγαθῶν.

Sed tertia ad Nicolaum, quæ incipit: ἀγάπης μὲν ὡς ἀληθῶς οὐδὲν κτῆμα σεμνότερον, eadem eſt quæ *L*atine exſtat apud Baronium ad

Uuu A. 861.

1) Græca allegat Allatius contra Hottingerum p. 12. & 66. & de purgatorio p. 595. ſeq. & de ætate ordinum apud Græcos p. 165. è Joanne Vecco, Fragmentum aliquod Latine verſum affert etiam & oppugnat Hugo Etherianus, duodecimi ſcriptor ſæculi, libro ſecundo contra Græcos cap. 16. T. XXII. Biblioth. Patrum Lugd. p. 1230. ſeq. Ex alia Epiſtola Encyclica (quam ſervavit Nicetas tomo XXI, theſauri Orthodoxæ fidei adhuc inedito) locum producit Græce Uſſerius libro de Eccleſ. Rom. Symbolo vetere pag. 20.

A. 861. n. 34. Ex Epiſtola Photii ad ZACHARIAM k) Arme triarcham pro doctrina Concilii Chalcedonenſis, jam doctiſſ. notavit nonnulla afferri Latine ex Armenico verſa à Clemente Ga Conciliatione Eccleſiæ *Armeniæ* cum Romana, A. 1650. fol. Rom ta part. 2. p. 28. & 116.

Index eorum ad quos Photius ſcripſit,

ad paginas editionis Epiſtolarum Londinenſis.

C

k) fuere & alii Zachariæ Photio familiares, ut Zacharias Cophus (ὁ κωφὸς Chalcedonenſis Metropolita ab eo ordinatus, cujus in Synodis Photii cauſ tis non ſemel mentio, & Zacharias Tauromenii in Sicilia Epiſcopus in cau Romam miſſus, qvem à priore deſtingvendum docet Franciſcus Scorſus p ad Theophanem crameum. Zacharias alius Paulicianus memoratur à Pl 1. contra Manichæos, infra, p. 558.

* His adde Epistolam Photii ad Tarasium quæ in calce Bibliothecæ legitur.

XI. *Adverſus* recentes *Manichæos* ſive *Paulicianos* l) *libri quatuor*, quorum *primus* διήγησιν περὶ τῆς νεοφανοῦς τῶν Μανιχαίων ἀναβλαστήσεως, renaſcentis Manichæorum illa ætate hæreſeos hiſtoriam complectitur. *Secundus* confutat illorum dogma, quod animæ quidem à bono Deo conditæ, corpora autem & mundus ſenſilis à malo facta fuerint; ὅτι ὁ ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν μόνον δημιουργεῖ, ὁ δὲ πονηρὸς τὸ σῶμα καὶ τὸν αἰσθητὸν κόσμον. *Tertius* diſputat contra alium Manichæorum errorem, Vetus Teſtamentum & Legem Moſis ut à malo Deo profecta calumniantium. Πρὸς τοὺς ἐνυβρίζοντας τὴν παλαιὰν νομοθεσίαν ὡς τοῦ πονηροῦ. *Quartus*, dicatus *Arſenio* Monacho, m) varias Manichæorum dubitationes & objectiones diſſolvit ad eadem ipſorum dogmata pertinentes, declaratque ὡς ἡ χάρις τῇ μωσαϊκῇ κοσμογενείᾳ συμφθέγγεται, καὶ ὅσοις ἄλλοις ἄρτι ἡ πολιτεία Θεὸν γινώσκειν καθισταμένη παιδαγωγεῖται καὶ κατευθύνεται. *quod gratia Evangelii, & quæcunque Chriſtianam œconomiam ad DEUM recte cognoſcendum perducunt ac dirigunt,*

l) Ex Photio & aliis veteribus colliges *Paulum* Callinices filium, Joannis fratrem, à qvo *Pauliciani* dicti & *Paulojohannitæ*, diu vixiſſe poſt Manichæum, adeoque longe diverſum eſſe à Paulo Samoſateno ab Antiochiæ Epiſcopatu circa A. C. 270. dejecto & Manichæi æqvali, diverſiſſimæqve hæreſeos auctore, & cujus ſectatores Παυλιανοί, Παυλιανισταί, Παυλιανισταὶ, Σαμοσατῖται, Samoſateniani. De Paulicianis vero qvos τοῦ Μάνεντος κληρονόμους appellat Glycas p. 209. Annal videndus præter Photium æqualis ipſius circa A. 870. *Petrus* Siculus in libro ſingulari de quo dixi Volum. V. p. 292. nec non *Cedrenus* p. 356. *Euthymius* loco laudato panopliæ, & *Nicetas* theſauro Orthodoxæ fidei libro XVIII. E recentioribus Petavius lib. XV. dogm. Theol. de incarnatione Verbi c. 7. Cangius notis ad Alexiam Comnenam. p. 412. & Beveregius notis ad Synodum p. 87.

m) vocatur etiam presbyter & ἡγούμενος τῶν ἱερῶν.

pulchre conspirent cum Mosaica Mundi creatione. Καὶ ὅτι τὴν σωματικὴν τὴν κτίσιν ἐκεῖνος ἐςὶν ὁ ἐκ μὴ ὄντων λόγῳ ὑποστησάμενος, ὃς καὶ τὴν νο- καὶ ἀόρατον παραπλησίῳ σοφίας πλούτῳ παρήγαγεν, *quod qui solo verb- vales & visibiles res ex nihilo condidit, DEUS idem etiam intelligibiles & biles simili sapientiæ abundantia produxit.* ὅτι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τ ἀν- φιλανθρώπου καὶ ἀγαθουργοῦ προνοίας, ὥσπερ καὶ ἡ ψυχὴ, φιλοτέχνημα. *corpus hominis, non minus sit beneficæ, & nos amantis providentiæ artificium anima.* Καὶ ὡς οἱ τῇ νομικῇ πολιτείᾳ διαπρέψαντες Θεόν τε τὸν ἀληθῆ καὶ θὸν ἐθεράπευον καὶ κατὰ τ πονηρίας παρετάττοντο. *Quod sub veteri Le- spicui verum & bonum coluerunt DEum, & malitiæ omnibus viribus restiter-* Photii opus (maximam partem adhuc ineditum) in Bibliotheci- tescit ut in Segvieriana, nec non in Vaticana, & ex illustris Viri Holstenii legato in Bibliotheca Johannea hujus urbis, ex quo Cod- ditionem ejus parabat, & partem etiam Latine verterat B. D. A- mus Hinckelmanus n) noster, Pastor ad S. Catharinæ ædem m- mus, sed cujus conatibus jam A. 1695. 11. Febr. fata intercesse- eo tempore idem facere constituit Clariss. amicus noster Sebasti- fridus Starckius Berolini, & Romæ vir eruditissimus Laurenti- cagnius, sed uterque obierunt citius * quam consilium hoc pera- Itaque primum duntaxat librum adhuc luci datum habemus, que quoniam plura aliis indicta continet, luce dignissimum, qu- Segvierianæ sive Coislinianæ Bibl. Codice publicavit, Latinamq- sionem addidit vir supra laudes Bernhardus de Montfaucon in C- MSS. Codicum Græcorum illius Bibl. Paris. 1715. fol. p. 349-375. pendium quoddam operis Photiani exstat in Euthymii panopli- Latinæ parte 2. tit. 21. (T. XIX. Bibl. Patrum Lugd.) & edit. ((Tergobysti 1710. fol.) τίτλ. κδ'. Longe pleniora autem sunt c- guntur apud Photium, quam quæ ab Euthymio vel *Petro Sicul-* Cedreno aliisqve, de Paulicianis traduntur. *Exstat Photius cont-* nichæos MS. etiam in Codice Colbertino 444.

Scriptores qui Manichæos oppugnarunt, à Photio laudantur *Al-*
- Lycopoleos Archiep. p. 354. *Archelaus* Carcharorum E- 356. 358. *Cyrillus* Hierosol. *Epiphanius*, *Heraclianus* Ch- nis Episc. libris viginti: *Serapion* Thmuitanus & *Titus* norum Episc. p. 354. & *Tryphon* presbyter p. 358.

Præter hæreticos Basilidem pag. 359. & Valentinum pag. 35c

n) Vide ejus detectionem fundamenti Bohemiani p. 52. & 123.
* Zaccagnius A. 1712. 26. Jan. & Starckius A. 1710. 1. Jul.

* ita malim, quam cum eruditio interprete, Leontem Montanistam. πρός τινα Μοντανόν.

XII. Νομοκανών sive ut à Theod. Balsamone & aliis voca μονάνονον * *Nomocanon*, Legum Imperialium Corporis Justinia Canonum Ecclesiasticorum harmoniam, per titulos quatuo digestam exponens, præmissusque συντάγματι κανόνων è dece nodis composito A. 6391. (CHristi 883.) Vide Lambeciun p. 431. 432. & VI. p. 51 - 54. Canones autem non modo licos & Conciliorum decem quæ Græca suscipit Ecclesia, sed etiam scripta, Canonum in auctoritatem recepta annotat, Di Petri, Timothei, Theophili & Cyrilli quinque Episcoporum drinorum : Gregoriique Thavmaturgi, Basilii Cæsareensis, G Nysseni, & Gennadii CPol. Non sine causa hunc Nomocanonen ris ejusdem generis scriptis omnibus præferendum olim monuit Balsamon ad Canonem secundum Trullanum. Παρεγγυῶμαι τὰ μέλλουσιν ἀναγινώσκειν Νομοκάνονον, μὴ προσέχειν τοῖς παλαιοτέροις

* Vide Cotelerium T. 2. monument. p. 600. seq. & Cangii glossar. Græc. in voμ Interdum hoc vocabulo etiam Corpus sive Codex canonum denotatur, ut pra gium notavit Beveregius in Codice Canonum illustrato lib. 1. cap. 15.

τῶν νομοκανόνων, ἀλλὰ ἀναγινώσκειν τὸ παρὰ τοῦ πατριάρχου τοῦ Φωτίου ποιηθὲν, καὶ εἰς τοὺς ιδ' τίτλους διῃρημένον. *Moneo omnes qui Nomocanonum lecturi sunt, ne antiquioribus Nomocanonorum libris mentem adhibeant, sed id quod à Patriarcha Photio est elaboratum, & in quatuordecim titulos divisum, legant.* Τὸ δὲ νομοκάνονον, τὸ συμποσῶσαν εἰς ν' τίτλους τῶν νόμων καὶ τῶν κανόνων, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἔχοντα νεαρὰς τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἀπρακτησάσας καὶ μὴ δεχθείσας ἐν τοῖς Βασιλικοῖς, καὶ ἄλλους τινὰς νόμους ἐκ τῶν κωδίκων καὶ τῶν διγέστων, καὶ δοκοῦντα καταπλουτίζεσθαι ὑπὸ πολυλογίας, εἶδον γὰρ μυρία τοιαῦτα βιβλία παρὰ πολλοῖς ἀξιολόγοις ἀνδράσι, μηδὲ λόγου ἀξιοῦν, ὡς κινδυνότερα καὶ ἀποτρόπαια, ἀλλ' ἐπιτρέπειν τὴν τούτων ἀπώλειαν. *Nomocanonum autem quod in quinquaginta titulos redegit Leges & Canones* (hoc est *Joannis* qui ex Scholastico & presb. *Antiochena* patriarcha Cl'ol. fuit ab A. C. 565. ad 577. & cujus *Nomocanonem* in quinquaginta tributum titulos Nicolaus Alemannus notis ad Procopii Hist. arcanam p. 110. testatur in Bibl. Vaticana MS. se evolvisse, Beveregius p. 128. notis ad Synodicum, in Bodlejanâ: Christophorus vero Justellus ex Codicibus Regis Galliæ, Vaticano & Bodlejano descriptum Latine vertit, illiusque filius Henricus Justellus Græce & Latine cum ejusdem Joannis collectione Canonum similiter titulis quinquaginta distincta, Græce & Latine edidit in tomo posteriore Bibliothecæ juris Canonici veteris Paris. 1661. fol.) *itemque reliqua Nomocanona quibus Justiniani Novellæ abrogatæ nec in Basilicis receptæ, & aliæ quædam Leges è Codice ac Digestis desumtæ continentur, quæque videntur multiloquio locupletari, (innumerabiles enim tales libros vidi apud multos non adspernandos homines) nihil faciant, ut quæ sint periculosiora & refugienda, sed ea perire sinant.* Photii Nomocanon Canonibus ipsis præmissus, (unde & πρόκανον dictus est **) cum *Theodori Balsamonis* Commentariis Latine ex versione Gentiani Herveti, Paris. apud Gvil. Morellium 1561. fol. deinde ex Henrici Agylæi interpretatione Basil. 1562. fol. & Græce ac Latine deinde plus simplici vice editus fuit, ut jam dixi supra cum de Balsamonis scriptis dissererem p. 187. Tantum addo lapsum Clarissimum du Pinium memoriâ, quando Photii nomocanonem in magno Beveregii synodico recusum scripsit. Compendium Nomocanonis à *Michaële Psello* versibus politicis adornatum adhuc in Bibliothecis delitescit manu exaratum. Versus ad Michaëlem Ducam quibus *Psellus* opus istud ei consecrat, publicavit Cangius in Glossario Græco p. 1002. Nomocanonem Photii cum notis Balsamonis & Zonaræ editum esse à Jac. Gothofredo & Beveregio, præter rem tradit ex memoriæ lapsu Morhofius ὁ μακαρίτης lib. 1. Polyhist. cap. 16. p. 177.

** Vide Cangium in πρόκανον.

XIII. *Sex breves dissertationes Theologicæ*, Latine, Francisc
no interprete vulgatæ ab Henr. Canisio Tomo V. Antiquæ Lecti
golstad. 1604. 4. 1) *quomodo dicatur Deus esse in omni re*, & *qu
spondendum ad objectiones*, p. 188. 2) *Hypotyposes Theologicæ*, *capit*
190. 3) *quare usque ad Trinitatem procedat DEus*, *nec circa nec ultr
numerentur*. p. 192. 4) *quomodo dicamus unum & tria*. p. 195.
do cogitari possit DEum esse incarnatum? p. 198. 6) *quare DEus
sumserit?* p. 198. 199. Turrianus usus est Græco Codice MS.
Fortasse hæ breves lucubrationes sunt particula ex Amphiloc
tii adhuc ineditis, de quibus infra.

De voluntatibus in CHristo gnomicis sive decretoriis diatriba
negat locum habere in CHristo deliberationem & electione
omnia novit perfecte, prospicitque simul & semel: itaque
naturæ tot etiam sint in illo voluntates, tamen quia humanæ n
luntas voluntati naturæ divinæ semper consentit, unam qu
voluntatem gnomicam. Prodiit Latine ex ejusdem Turriani
tatione in Auctario Petri Stevartii, Ingolstad. 1616. 4. p.
Græce servatur in Bibl. Cæsarea περὶ γνωμικῶν θελημάτων ἐπὶ Χ
Lambecium V. p. 13. Subjunxit Stevartius dissertationem (T
fallor) qua Photii argumenta impugnantur. Vide etiam sis de
ria Joannem Damascenum lib. 3. de orthodoxa fide cap. 14. &
Forbesii instructiones Historico Theolog. lib V. cap. 26.

Περὶ τοῦ μὴ δεῖν πρὸς τὰ ἐν τῷ βίῳ λυπηρὰ ἐπιστρέφεσθαι, *quod
teat ad præsentes vitæ molestias attendere*, & hoc unice omni stud
dum ut peccata fugiamus. Hoc scriptum breve Cotelerius Gra
tine edidit T. 2. monument. p. 106-108. Paris. 1681. 4. In
γαθὸν ἀνθρώπῳ βίος ἄλυπος.

Εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. *Homilia in sancti
Genitricis Natalem diem.* Incipit: πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα
Græce ex MS. *Mazariniano* descripsit & cum versione
Franciscus Combefisius in auctario novo Bibl. *Patrum* T. 1.
1604. Paris. 1648. fol. testatus in Segvieriani Codicis indi
aliam Photio tribui *in sepulturam Domini.* Hæc licet valde
ta a Combefisio omissa est, quia exordio mutilam exscriben
Altera Latine extat etiam in ejus Bibl. Concionatoria.

Ὁμιλία ῥηθεῖσα ὡς ἐν ἐκφράσει τοῦ ἐν τοῖς βασιλείοις σεβασ
ὑπεραγίας Θεοτόκου ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος οἰκοδομηθέντος. Ho
plexa descriptionem novi templi S. Mariæ Virginis in palatio conditi ab I

Macedone, & die ejus dedicationis habita. Hanc Græce primus publicavit *Petrus Lambecius* notis ad Codinum p. 187. Parif. 1655. fol. Latine vertit *Combefifius*, in cujus manipulo originum rerumqve CPolitanarum legitur utraqve lingva p. 296-303. ibid. 1644. 4. Incipit : *Φαιδρὸν ἐξῶ τῆς πάσης ἡμέρας τὸν σύλλογον.*

In Gvil. Beveregii Synodico T. 2. ante Matthæi Blaftaris fyntagma, tituli paginarum præferunt *Balfamonem in* Photii XI. *interrogationes qvorundam Monachorum.* Sed Photii nomen ibi delendum, nihil enim in illis interrogationibus, qvod ad Photium ullo modo pertineat.

ἐξήγησις in *Joannem Climacum* qvæ in Codice Coisliniano refertur ad Photium, & cujus excerpta qvædam dedit Raderus, non Photium fed Eliam Cretenfem auctorem habet, ut dixi Volum. VIII. p. 617.

XIV. *Adverfus Latinos, de proceffione Spiritus S.* κτ τῶν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, ὅτι ἐκ Πατρὸς μόνου ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ. in *Euthymii* Panopliæ Latinis verfionbus omiffum, fed in Græca qvæ Tergobyfti in Walachia A. 1710. fol. lucem vidit, legitur, & tituli XIII. locum occupat, ut dixi Volum. VII. p. 463. Græca etiam obvia MSS. in variis Bibliothecis, ex qvibus ῥήσεις varias produxere Ufferius, Petavius, præcipue vero Allatius ut contra Creyghtonum p. 232. 244. & contra Hottingerum p. 417. &c. Nec credibile eft qvod p. 418. Allatius affirmat illa non à Photio ipfo effe, fed affumenta & βαττολογήματα recentium Schifmaticorum, itaqve recte rejecta à Zino Euthymii interprete. Sane fimillima in Photii fcriptis jampridem lecta omnes agnofcunt atqve etiamnum in illis paffim reperiuntur, ut in Epiftolis fcriptis ad Nicolaum Papam, & ad *Patriarcham* Aqvilejenfem, nec non in Encyclica illa celebri, aliisqve in lucubrationibus. Ad Photii objectiones refpondet Jo. Veccus libro primo de unione Ecclefiarum veteris & novæ Romæ, in Allatii Græca Orthodoxa T. 1. p. 154. &c.

XV. *Amphilochia*, τὰ Ἀμφιλόχια, Refponfiones ad qvæftiones & dubia CCCVIII. * ab Amphilochio Cyzici Metropolita, ad qvem Photii exftant Epiftolæ, propofita de variis S. Scripturæ locis, aliisqve capitibus Theologici variiqve argumenti. *Opus varium & multiplici eruditione plenum Theologis ac Scripturæ expofitoribus maxime neceffarium, eoqve magis amplectendum,* judice Allatio, *qvod non alibi qvam in Vaticana Bibl. ex libris Lollianis fub Urbano VIII. inventum exftet.* Sed non modo, ut idem mox refert Allatius, apographum ejus à Francifco Arcudio, Nufcano Epifcopo defcriptum, fervatur in Bibl.

 una

* Apud Allatium p. 576. de confenfu, numerantur CCCXIII. qvod typographi errorem effe fufpicor.

Barberina, verum etiam idem opus licet titulo, capite & cauda
una cum libris Photii contra Manichæos obvium est in Codice
444. teste Cotelerio III. monument. p. 556. Alius pulcher
philochiorum exstat in Bibl. Segvieriana sive Coisliniana, un
lorum *CCCVIII.* capitum titulos & initia exhibet eruditiss. Mon
in Catalogo MSS. Græcorum illius Bibl. p. 326-345. Ab eoder
seq. Græce & Latine exhibentur qvatuor Qvæstiones: *CXXV.*
Allatio acceptam dederat qvoqve Combefisius ad calcem sui A
1. auctar. novi Bibl. Patrum p. 276.) Πόσοι Ἀστέριοι γεγόνασι
δόξα αὐτῶν; *quot Asterii fuerint, & qvænam ipsorum opinio?* C.X.
τί τῷ τλημαθεῖ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας οἱ ποιηταὶ ἐγχειρί
laborioso Herculi Poëtæ Amaltheæ cornu in manibus ponant? CL X.
βύλλαι γεγόνασι; *quot fuerint Sibyllæ?* & *CLXVI.* ποίας αἱρέσεως ἦν
ὁ Παμφίλου; *cujus hæresis erat Eusebius Pamphili?* Pridem qvoqve
nem *XXXVII.* εἰ ἀπερίγραπτος ἡ ἐν τῷ Υἱῷ θεότης, ἡ σὰρξ ἣν
πανταχοῦ ἢ περιγραφομένη τόπῳ; *si incircumscripta est in Filio De*
caro quam assumsit ibiqve est, an loco circumscripta? publicaverat
Latine Combefisius ad calcem sui Amphilochii Paris. 1644. fol.
Locum ex qvæstione LXXXIII. producit Allatius capite 2. synta
engastrimytho: alium ex qvæstione CLVII. in libro de Simeon
Alia loca laudat Franciscus Turrianus in defensione Epistolaru
ficum, & in notis ad Constitutiones Apostolicas, nec non in lib
ordinandi Ministros Ecclesiæ p. 155. Qvædam etiam capita
chiorum inter Photii epistolas legi monet Allatius lib. 2. de con
6. §. 4. speciatim illas, ut præstantissimo Caveo notatum, quæ
chio Cyziceno inscribuntur. Ubi integrum hoc opus, quod o
est, lucem viderit, constabit tum hoc tum illud præterea,
mutuati sint auctores Catenarum in Evangelistas, quæ e
assim afferunt, an quod facilius mihi persvadeo, ex com
ejus deperdito in Matthæum.

XVI. Scripta Photii alia inedita,

1. De *Patriarchis sede sua injuste pulsis*, quod orthodoxi s
communionem eorum non refugerint, πόσων ἐκβληθέντων τ
τῇ τῶν κρατούντων πρὸς αὐτοὺς βασιλέων ἀπεχθείᾳ, οἱ μετ' α
δοξοι ἀποδέχονται. MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VIII.
Incipit: Ἀναστάσιος ἐκβληθέντος τοῦ θαυμαστοῦ. Similis argum

ptum junioris auctoris qvi circa A. C. 1267. vixit, editum habemus ab Humfredo Hody, de qvo dixi Volum. VI. p. 134. Aliud Methodii Monachi memorat Allatius libro de Methodiis p. 383. 384. (edit. à me curatæ T. 2. operum *S.* Hippolyti p. 95.)

2. συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς *Collectanea & demonstrationes* è Synodicis & Historicis scriptis *de Episcopis & Metropolitis* atqve aliis Ecclesiasticis controversiis, qvæstiones X. *adversus Latinos.* Incipit: ἐπὶ Κωνσταντίνου. MSS. in Bibl. Bodlejana, Codice Barocciano 91. & 96. in Cæsarea, Lambec. III. p. 195. V. p. 46. Locum ex illo scripto produxit Humfredus *Hody* in libro edito Anglice qui inscribitur: *the case of sees vacant*, p. 89. Act. Eruditor. T. 2. supplementi p. 562.

3. Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος μυσταγωγίας, καὶ ὅτι ὥσπερ ὁ Υἱὸς ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς ὁμολογεῖται γεννᾶσθαι, οὕτω καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου καὶ τοῦ αὐτοῦ αἰτίου θεολογεῖται ἐκπορεύεσθαι, λέγεται δὲ τοῦ Υἱοῦ εἶναι ὡς ὁμοούσιον καὶ ἀποστελλόμενον δι᾽ αὐτοῦ. *De Spiritu S. disciplina arcana & quemadmodum Filius ex solo Patre, ita & Spiritus S. ex sola eademqve causa procedit: dicitur tamen Filii esse, tanqvam qui illi consubstantialis est, & ab eo mittitur.* Hunc *tractatum sane luculentissimum* appellat Allatius de consensu utriusqve Ecclesiæ p. 575. testatus in Codice Palatino referri ad *Metrophanem* * Episcopum *Smyrnensem.* Incipit: ἐν πολλοῖς μὲν εἴσω οἱ ἔλεγχοι πολυστίχοις ἐσπασμένοι λόγοις δι᾽ ὧν ἡ ὀφρὺς κατασπᾶται.

4. Eodem loco alia apud Græcos sub Photii nomine opuscula legi Allatius monet, minoris illa qvidem molis ac momenti. Κατὰ Λατίνων περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. *Adversus Latinos de processione Spiritus S.* Incipit: τίς ὅλως ἀνάσχοιτο τῶν ἐν χριστιανοῖς τελούντων ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος δύο εἰσάγειν αἴτια. MS. in Bibl Cæsarea. Lambec. III. p. 117. *Plura* de eodem argumento scripserat *Photius* partim etiam edita in ejus Epistolis, & apud Euthymium. Ex Oratione prima Photii de processione Spiritus S. producit locum Allatius contra Hottingerum pag. 196.

5. Τὰ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Λατίνων αἰτιάματα μερικά. *Adversus Latinorum Ecclesiam criminationes particulares.* Incipit: ὅτι τὰ ἄζυμα προσφέρουσι.

6. Σύμβολον πίστεως πρὸς τοὺς μέλλοντας χειροτονεῖσθαι Ἐπισκόπους, *Symbolum Fidei pro iis qvi Episcopi ordinandi sunt.* MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VIII. p. 453.

7. Homiliæ XIV. qvarum notitiam Nic. Heinsio communicavit Gazensis Metropolita D. Paisius Ligarides, & ab Emerico Bigotio acceptam

* Huic Metrophani (circa A. 858 claro) in codice MS. Palatino etiam tribuitur opus adversus Manichæos Paulicianos ad Antonium Metropolitam Cyzicenum.

ptam prodidit Combefisius * ad calcem Tomi I. auctarii novi
Patrum.

a) *μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατηχήσεων, post expletas ca* sanctæ parasceves, dicta ex ambone templi sanctæ Irenæ. *ἀλλὰ ταῦτα μὲν προηγουμένου λόγου τοῖς ἤδη παρεσκευασμένοις πρὸ τισμα οὔπω δὲ κατηρτισμένοις τὴν τελειότητα, ἀλλ' ἔτι καὶ τοῦ καθάρσ μένοις καὶ τῆς μυστικῆς τραπέζης ἀπειργομένοις.*

b) *altera ejusdem argumenti.* Incipit: *μετὰ τὴν τῶν κατηχησ ἀνάγνωσιν ὧν ἡμεῖς ἐν προσοχῇ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιδεικνῦντες κατὰ εἴσθε τὴν ἀκρόασιν, καὶ ἡμᾶς τὸν παρόντα καιρὸν προσομιλεῖν ὑμ ἀποδεῖν.*

c) *tertia μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατὰ συνήθειαν κατηχήσεω Etiam ex more catechesin.* Incipit: *Ὅτε τοῦ διαβόλου τὸ κράτος σ ὅτε τοῦ θανάτου τὸ κέντρον ἀμβλύνεται, ὅτε τὸ κατὰ τοῦ ᾅδου τ ἵσταται, τῶν συνθηκῶν ἡμῖν ὁ πίναξ ὑπαναγινώσκεται, τότε τῆς ὁ τὸ χειρόγραφον προκομίζεται, τότε τῶν ὑποσχέσεων ἡ στηλογρ αμβίνεται. διὰ τί.*

d) *Εἰς τὴν ἔφοδον τῶν Ῥῶς, in irruptionem Russorum* homiliæ incipit: *τί τοῦτο τίς ἡ χαλεπὴ αὕτη καὶ βαθεῖα πληγὴ καὶ ὀργή, π ὑπερβόρειος οὗτος καὶ φοβερὸς ἐπέσκηψε κεραυνός.*

e) *Posterior: οἶδα μὲν, ἅπαντες συνεπίστασθε, ὅσοι τε δεινοὶ σ στροφὴν πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, ὅσοι τε ἀμαθέστερόν πως περὶ τὰ τοῦ Κυρ θε κρίματα.*

f) *εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν, in Annunciationem sanctissimæ Dei Mariæ.* Incipit: *Φαιδρὰ τῆς παρούσης ἡμέρας καθέστηκεν ἡ παν λαμπρὰν τὴν χαρὰν τοῖς πέρασιν ἀποφέρεται. Χαρὰν χορηγεῖ, λαιὰν διαλύουσαν. Χαρὰν χορηγεῖ, κοσμικὴν ἀρὰν ἐξορίζουσαν, κα κότος πάλαι τὴν ἔγερσιν ἐγκαινίζουσαν καὶ τὴν σωτηρίαν πᾶσιν ἡμῖ φουσαν.*

g) *altera ejusdem argumenti* præsente Imperatore ** dict *ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, καιροῦ καλοῦ τοῦ προφήτου βοήσομαι Δαυΐδ, τῶν λογικῶν προβάτων τὰς τῆς ἐκκλησ ὁρῶν τῷ πλήθει στενοχωρουμένας πολυανθεῖ τῇ τερπνότητι καὶ ποικιλί ληλυθότων.*

* Quod ait Combefisius cum ista scriberet (A. 1672.) in Anglia novum procudi de Ecclesiæ C'Politanæ præcellentia, nescio an Beveregii intell cum, in quo nonnulla Synodi pro Photio habitæ, de qua supra p. 371.

** Basilio Macedone.

h) εἰς τὰ βάϊα καὶ εἰς τὸν Λάζαρον. *in ramos palmarum & in Lazarum*, incipit: ὅτε τῶν παίδων ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις ἀναβοώντων ἡ ἐκκλησία σαλπίζει, καὶ τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης καὶ θεοπρεπεστάτης φωνῆς ταῖς ἀκοαῖς τὸν ἦχον εἵλκυσα, μετάρσιος ὅλος γίνομαι τῇ προθυμίᾳ.

i) εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν. *in divini corporis sepulturam Domini nostri JEsu CHristi*, sancto Sabbato. Incipit: ἀφ' ἑκάστου μὲν τῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἔργων καὶ πράξεων, τῆς περὶ ἡμᾶς φιλανθρωπίας τὸ μέγεθος ἐμφανίζεται, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν λαμπρῶς αἱ χάριτες ἀναπτύσσονται. Καὶ πολὺς ὁ τῆς εὐφροσύνης γλυκασμὸς ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἐπισταζόμενος ψυχαῖς.

k) τῇ παρασκευῇ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, *in parasceve primæ hebdomadis jejuniorum*, dicta ex ambone templi S. Sophiæ. Incipit: ἥκομεν ὑμῖν τὴν προθεσμίαν προφθάσαντες, καὶ τῆς ὀφειλῆς τὴν καταβολὴν προκαταθέσθαι σπουδάσαντες. Hæc ni fallor est homilia Photii *de hæresi*, quæ in Barvoëtii catalogo MSS. Bibl. Scorialensis memoratur.

l) *altera* ex eodem ambone dicta, incipit: τῆς προλαβούσης ὁμιλίας τὸ τέλος, εἴ τι μέμνησθε, τὸν Ἄρειον παρεδίδου καθαιρούμενον, τῆς ἐκκλησίας ἐξωθούμενον, ἀναισχυντοῦντα, πλαττόμενον, ὑποκρινόμενον τὴν εὐσέβειαν.

m) *tertia*, incipit: τῶν προμάχων τῆς ἐκκλησίας, ὡς καὶ πρόσθεν ἔφημεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας συσκευασθέντων, καὶ τῶν ἰδίων μὲν νομέων τῶν ποιμνίων ἐρημωθέντων.

n) ὅτε τῆς Θεοτόκου ἐξεικονίσθη καὶ ἀνεκαλύφθη μορφή, *quando sancta Dei genitricis effigies expressa imagine est atque detecta.* dicta præsente Imperatore ex eodem ambone magnæ Ecclesiæ, magno Sabbato. Incipit: σιγῷν εἰ τις διὰ παντὸς μελετήσειε τοῦ βίου, νῦν λάλος τις εἶναι καὶ πρὸς ῥητόρων τέχναις παρεσκευάσθαι τὴν γλῶσσαν, εἴπερ ἄλλο τι διὰ σπουδῆς ἂν ὅτι μάλιστα ποιήσαιτο.

o) ἡνίκα τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ μεγάλοις ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ ---- ὁ κατὰ πάσης αἱρέσεως στηλογραφήθη θρίαμβος. *Quando orthodoxis magnisque nostris Imperatoribus Michaëli & ---- adversus omnes hæreses publico monumento consignatus est triumphus.* Incipit: ἦν ἄρα ἐκ πολλοῦ γεγηρακὼς ὁ χρόνος καὶ νέαν οὐκ ἔχων ὠδῖνα, καθ' ἣν ἀκμάζων ἐθάρρει σεμνύνεσθαι.

8. In Alexandri Barvoëtii Catalogo MSS. Bibl. Scorialensis inter undecim quas memorat Photii homilias duæ sunt hactenus mihi indictæ, una *de ascensione*, & altera εἰς τὴν ἔφοδον τῶν Φώτων sive in *festo Epiphaniæ*.

9. ἐπιτομὴ τῶν πρακτικῶν τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν Συνόδων, *Epitome Actorum Conciliorum VII. Generalium.* Incipit: ἀναγκαῖόν ἐστι μέλλοντας ἡμᾶς Χριστι-

χριστιανικῶν αἱρέσεων ἐπιμεμνῆσθαι MS. in Bibl. Cæsarea te[...] beccio III. p. 46 & diversa à Photii & aliorum editis synopsib[...] ciliorum quas memoravi supra p. 520. Videbunt autem[...] MStos Codices evolvendi dabitur occasio, num diversa etia[...] inedita synopsi *Photii* Tyrii, quam laudavit Usserius de [...] p. 25. & quæ MS. fuit apud If. Vossium.

Odæ novem MSS. exstant Parif. in Bibliotheca Colleg[...] montani cum Theodori Prodromi versibus de duodecim [...] aliisque, teste Phil. Labbeo in Bibl. nova MSS. p. 139. [...] *odis meridiana luce clarius liquere* ait Paulus Colomesius *Ph*[...] *strum carminis laude floruisse, ut de eo Nicetas Paphlago.* * Ph[...] ϱον in Methodium CPol. ex octoëcho, T. 2. Act. Sanctor. [...] 959. Anecdota quædam Photii epigrammata in Anthologia ine[...] nardi Philaræ quæ exstat MSS. in Bibl. Coisliniana. Alius Ph[...] nachus cujus explicationem tropariorum *S.* Stephani Sabaitæ [...] Comnenus in prænotionibus Mystagicis p. 397.

In Psalmos Catena ex Athanasio, Basilio, Chrysostomo & T[...] Heracleota, MS. in Bibl. Segvieriana sive Coisliniana. Vide C[...] *MSS.* ejus Bibl. editum. à celeberrimo Montfaucono. p. 58. 59.

In Prophetas MS. in Bibl. Vaticana, ut ex Possevino C[...] & Caveus.

In Epistolas Pauli MS. in Bibl. Cantabrigiensi. *Ex* [...] mentario idem Caveus notat plura desumsisse Oecumeniun[...] etiam nominetenus non raro Photius laudatur) codicem ve[...] esse mutilum initio & fine, & totum in Epistolam ad [...] commentarium in illo desiderari.

In Categorias Aristotelis, MS. in Codice Regio Parif. 5[...] Labbeo p. 114. Bibl. novæ MSS.

Lexicon Photii, quod in Anglia servant viri docti, longe div[...] à Gudiano, longeque brevius, atque Photium certius auctore[...] Nam MS. quod ex Bibliotheca illustris Viri Marqvardi Gudii p[...] Principalem Gvelpherbytanam, duobus spissis crassisque consta[...] nibus quadratis, nec auctoris gerit nomen præfixum, & in e[...] enucleandis versatur atque incipit: σὺν Θεῷ ἀρχὴ τ̃ κ̃ στοι[...] μολογίας. ἀρχὴ τ̃ α΄ στοιχεῖν. ἀάατον &c. Itaque & Gisbertu[...] timide illud tribuit Photio lib. 2. Observationum cap. 8. M[...] *logicum penes Marqvardum Gudium, quod creditur Photii* [...]

* supra p. 375.

Et ante Cuperum Ezechiel Spanhemius p. 358. de usu numism. *Auctor Etymologici MS. qui Photius Patriarcha existimatur, & apud eruditissimum Marquardum Gudium nostrum mihi inspectus*, κεράσαι, τὸ πάλαι γὰρ κεραστὶ ἔπινον &c. Citat iterum p. 368. 369. & Is. Vossius Var. Observat. p. 126. 127. At Anglicanum illud *Lexicon* voces Oratoribus & Historicis, partem etiam Poëtis usitatas exponit brevissime, atque inscribitur: Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως λέξεων συναγωγὴ, αἱ μᾶλλον τῶν ἄλλων ῥήτορσι καὶ λογογράφοις ἀνήκουσιν εἰς χρείαν. προσπεφώνηται δὲ Θωμᾷ τῷ πρωτοσπαθαρίῳ καὶ ἄρχοντι τοῦ Λυκοστομίου, οἰκείῳ μαθητῇ.

Πρόλογος τοῦ λεξικοῦ, δι' ὧν ῥητόρων τε πόνοι καὶ συγγραφέων ἐξωραΐζονται μάλιστα.

Αἱ τῶν λέξεων πλείους περὶ ἃς τὸ πολιτικὸν νέμεται ἔθος, εἰς τὸ ὠφελέστατον τοῖς βουλομένοις προσέχειν Διογενιανῷ συνελέγησαν, εἰ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπὶ νῦν ἧκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐνστήσασθαι, ἀλλ' οὖν ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι οὐδεὶς τῶν προτέρων ------ καιρὸν κεχρῆσθαι, συναγαγὼν τὴν ἀναγραφὴν κατὰ στοιχεῖον ἐποιησάμην, οὐδὲ τῶν ποιητικῶν παντελῶς ἀποστάς, ἐπεὶ μηδ' ὅσοι ταύτας συνειλόχασι, τῶν ἁρμοζόντων τῇ χωρὶς μέτρου φράσει παντελῶς ἀπέσχοντο. &c.

Incipit: ἃ τὸ ἄλφα περισπασθὲν, δηλοῖ τὸ εἴθε, οὕτως γὰρ Καλλίμαχος κέχρηται. οὕτως μὲν εἰ μονοσύλλαβος ἡ λέξις οὖσα καθ' ἑαυτὴν αὐτοτελῆ παριστᾷ διάνοιαν. ὡς μέρος δὲ παραλαμβανομένη λέξεως, τὸ α δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος. ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ, ὡς τὸ ἐν ἀξύλῳ ὕλῃ. καὶ τὸ ὁμοῦ ὡς τὸ ἀδελφὸς, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος ἤτοι μήτρας. καὶ τὸ κακὸν, ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀντὶ τοῦ κακομήχανε, καὶ τοιαῦτα ἕτερα.

ἃ ἃ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐστὶ δὲ σχετλιαστικὸν ἀναφώνημα, δασυνθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ, ὡς φησι Διογενιανός.

ἄα, σύστημα ὕδατος.

ἄαπτον, ἰσχυρὸν, βαρὺ, χαλεπὸν, οἱ δὲ ἄπληστον, καὶ χεῖρας ἀάπτους μεγάλας, ἀπροσπελάστους, ὧν οὐχ ἅψαιτό τις. εἰ δὲ ψιλωθείη, τοὺς ἀπτοήτους. οἱ δὲ ἄαπτον ἄπειρον, ἀπέραντον.

ἀάπτους οἱ μὲν δασύνοντες τὸ δεύτερον α, ἀκούουσιν ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο. οἱ δὲ ψιλοῦντες, ἀπράκτους. οἱ δὲ τὰς ἀνεκφεύκτους καὶ χαλεπάς. Ἀππίων δὲ δασύνει, βούλεται γὰρ ἀποδιδόναι ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο, ἢ τὰς πολλοῖς ἀπροσπελαζούσας.

ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων, Ὅμηρος.

ἀγωγεῖ, τῷ ἱμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος, ὁ καὶ ῥυτὴρ καλεῖται.

ἀγωγεὺς, ὁ ἱμὰς τῶν κυνηγητικῶν κυνῶν. οὕτως Σοφοκλῆς.

ἀγωγίμων. φορτίων ἐμπορικῶν.

ἀγωγοὺς, προπομποὺς.

ἀγωνία, ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἀγωνιστική.
νία, Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγών.

ἀγῶνια καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησιν.

ἀγωνιῶ, κινδυνέυω.

ἀγὼν ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ. Σημαίνει δὲ καὶ
γωνίαν καὶ τὸ ἀθροϊσμα καὶ τὸν ναὸν ἔνθα ἀθροίζονται, καὶ τ
πον ἐν ᾧ ἀθροίζεται τὸ πλῆθος. ἀγῶνα καὶ Ὅμηρος τ
πον αὐτὸν ἐν ᾧ ἀγωνίζεται. Θουκυδίδης έ, προσελθῶν εἰς ἀγῶνα, α
τὸν ἡνίοχον.

ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις. τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν
μένων εἰς σκῆψιν.

ἄγωνος κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ὁ ἀγὼν, ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχη
θη. οὕτως Ἀλκαῖος ὁ Λυρικὸς πολλάκις ἐχρήσατο.

ἀγῶνια τὴν συναγωγὴν, οὕτως Ἀριστοφάνης.

ἀδαγμὸς ὁ δεξήσιμος, ὅπερ ἐστὶ κνισμός. οὕτως Σοφοκλῆς. &c

Hoc Anglicanum puto lectum Joſepho Scaligero, qvi illud I
do Thomſoni in Angliam remittens, Epiſtola CCXXXV. *Rem*
nunc, inqvit, *Photium tuum, optimum ſane librum & qvem edi è re h*
eſt, qvanqvam omnia qvæ in illo ſunt, hodie in aliis, unde ipſe hauſit,
Qvia tamen laborem legentium levare poſſit, qvod in eo omnia congeſt
qvæ ſparſim in aliis relegere labor eſt, non exiguam à ſtudioſis gratiam i
ſi tam utilem librum in publicum exire patiaris. Exſtat hodie magno c
ſtu legentium ſimilis labor Varini Favorini &c. Photium in Lexi
apud Robertum Coltonum citat Henricus Valeſius in notis ad
crationem p. 4. *Plura* ex illo Richardus Bentleius in Epiſtola
Millium, ſubjecta Chronico Joannis Malalæ, & nuper cum I
obſervationibus ad *Menandri* reliqvias recuſa. Qvod editionem
ci Photiani viros doctos in Anglia moliri ſcripſit Morhofius lib. I
hiſtoris cap. 16. puto eum inaudiiſſe de conatu viri doctiſſimi T
Galei, qvi pro ſuo in Græcas litteras amore ac ſtudio hunc in
borem ſuſcipere voluit, ut memorat etiam W. *E.* Tentzel
dialogis menſtruis Germanice editis A. 1692. p. 608.

XVII. Scripta Photii deperdita.

In Matthæum ſcripſiſſe Photium, auctores Catenarum dubitare nos non ſinunt, fortaſſe etiam in alios libros ſacri Codicis, licet illa hodie deſiderentur.

Adverſus Leontium. Svidas: Λεόντιος. καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἱρετικός. ἔγραψε καὶ κατ' αὐτοῦ Φώτιος ὁ Πατριάρχης.

De imaginum cultu ſcripſiſſe aliqvid colligas ex Euthymio apud Lambec. III. p. 169. qvi adverſus Iconomachos aliqvid ex Photio attulit. Vide etiam librum IV. Lambecii p. 148.

Adverſus Julianum Imp. aliqva compoſuiſſe colligas ex Epiſtola Photii CLXXXVII. ad Chriſtophorum protoſpatharium.

XVIII. Hæc de photio ejusqve ſcriptis dicta ſufficiant, cujus lucubrationes plures adverſus Latinos ut olim exuſtas flammis, ſic poſtea ſuppreſſas à Romanarum partium nimium ſtudioſis, atqve luci ſubductas docet Frid. Spanhemius, filius, libro de papa fœmina cap. 7. T. 2. Opp. p. 636. 637. Vide etiam Jac. Gretſerum lib. 1. de jure & more prohibendi, expurgandi & abolendi libros hæreticos & noxios cap. 14. p. 74. ſeq. Ingolſtad. 1603. 4.

CAPUT XXXIX.

MAXIMI Alexandrini Sophiſtæ de objectionibus inſolubilibus. 1. *ANONYMI Prolegomena Rhetorica.* 2. *Indices ſcriptorum in libris JOANNIS Philoponi adverſus Proclum, & in ejus commentariis ad Ariſtotelem allegatorum.*

LUbet hoc capite cum Lectore communicare *Maximi* Sophiſtæ ſcriptum rhetoricum qvod promiſi ſupra p. 417. eiqve deinceps ſubjungere aliam lucubrationem, alius veteris autoris, varia continentem ſcitu jucunda, lectuqve non indignam rhetorici itidem argumenti: & deniqve hoc caput concludere indicibus ſcriptorum laudatorum à *Joanne Philopono*, qvem itidem daturum me pollicitus ſum p. 368.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΠΕΡΙ ΑΛΥΤΩΝ ἀντιθέσεων.

ΑΙ ΑΛΥΤΟΙ ἀντιθέσεις ὅτι μὲν οὐκ ἐπιδέχονται λύσιν ἐμφανῆ, πρόδηλον· οὐ γὰρ ἂν εἶεν ἄλυτοι, εἰ ἐπιδέχοιντο λύσιν· ὅτι δὲ μεθόδου τινὸς πρὸς αὐτὰς χρεία, ἐμφανές ἐστι. πόθεν οὖν αἱ μέθοδοι πρὸς τὰς ἀλύτους ἀντιθέσεις; ἐροῦμεν ἃς εὑρήκαμεν.

α΄ Ἐὰν ἐμπίπτῃ ἄλυτος ἀντίθεσις, ἢ ἐν προσχήματι τοῦ δοκεῖν λύειν, ἀντικατηγορεῖν τοῦ ἀντιδίκου.

β΄ Ἢ εὐπροσώπως μὴ ἔχοντα λῦσαι, ἀναβαλέσθαι εἰς ἕτερον χρόνον τὴν λύσιν.

γ΄ Ἢ συνδραμόντα, οὕτως ἀντικατηγορεῖν τοῦ ἀντιδίκου.

δ΄ Ἢ πάλιν συνδραμόντα, τῷ δικαίῳ ἀντιθεῖναι τὸ συμφέρον.

ε΄ Ἢ τὸν δικαστὴν ἀπάγειν μὲν ἀπὸ τῆς ἀλύτου ἀντιθέσεως, εἰς ἕτερα δὲ πράγματα κρινόμενα ἐμβιβάζειν.

ϛ΄ Ἢ μετ' αἰτίας λύειν τὴν δοκοῦσαν ἄλυτον εἶναι.

ζ΄ Ἢ πολλάκις τὴν ἄλυτον ὑπομερίσαντα, κατὰ μέρος εἰσάγοντα δοκεῖν λύειν.

η΄ Ἢ μὴ τιθέντα, διὰ λόγου πρὸς αὐτὴν βλέποντας λύειν.

θ΄ Ἢ παραινετικῶς καὶ ὥσπερ κηδό-

MAXIMI Soph

De objectionibus insolubilib tore declinandis & elud

Objectiones insolubil non admittere eviden tionem, hanc enim si adm insolubiles non essent: H festum est methodo aliq sus illas esse opus. Qvib viis ac rationibus advers biles objectiones utemur qvas reperi.

1. Qvando insolubilis i jectio, licebit caussando sol adversarium vicissim accu

2. Aut ubi non suppet recte solvatur, solutionem tempus rejicere.

3. Aut concedendo, nem hinc intorqvere in um.

4. Aut rursus concedent le justo opponere.

5. Aut judicem abduce solubili objectione & ad qvibus contenditur, anim appellere.

6. Aut causa allata solv ctionem qvæ solvi non po batur.

7. Aut insolubilem in pl dividere partes, atqve ita videri.

8. Aut non diserte pone tione tamen ad eam res solvere.

9. Aut adhortando ad

μένων τοῦ ἀντιδίκου, μεθοδεύειν τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν ἐν αὐτῇ τῇ παραινέσει.

adverſarii partes juvando, objectionem inſolubilem in ipſa adhortatione evertere.

ι' Πάλιν, ἐὰν ἄλυτος ἀντίθεσις, προστιθέναι τι αὐτῇ εὔλυτον, ἵνα ἀπὸ τοῦ εὐλύτου ἀφορμὴ λύσεως γένηται.

10. Rurſus, ſi inſolubilis ſit objectio, illi aliqvid qvod ſolvi facile poſſit annectere, atqve ita ab hoc qvod ſolutu facile eſt anſam ſolutionis capere.

ια' Ἢ μηδὲ μνημονεῦσθαι τοῦ ἀλύτου τὸ παράπαν, εἰ ἤλπικε τὸν δικαστὴν αὐτοῦ ἐπιλελῆσθαι.

11. *Aut* omnino non facere inſolubilis objectionis mentionem, ſi ſpes ſit judicem illus oblitum eſſe.

ιβ' Ἢ συνδραμόντα, τὴν γνώμην διαβάλλειν τοῦ ἀντιδίκου.

12. Aut condeſcendendo, ſententiam & intentionem perſtringere adverſarii.

ιγ' Ἢ μὴ τιθέντα πειρᾶσθαι λύειν, προσρίπτοντα τὴν λύσιν ὡς ἐν ἀφηγήσεως τρόπῳ, καὶ σπουδὴν ἔχειν ἵνα μὴ τὸ κρινόμενον γένηται.

13. Aut objectionem non proponere & tamen ſolvere tentare, ſolutione injecta per modum narrationis, dareqve operam ne in controverſiam res veniat.

ιδ' Ἢ ὄνομα ἀντ' ὀνόματος θέντα, οὕτως τῷ εὐλύτῳ ὀνόματι συμπλεκόμενον δόξαι λύειν.

14. Aut vocabulum ponere pro vocabulo, atqve ita per vocabulum ſolutu facile adjectum, videri afferre ſolutionem.

ιε' Ἢ ἐν προσχήματι τοῦ δοκεῖν πλείους παρέχεσθαι λύσεις, ἀπάγειν μὲν ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ τοῦ ὄντος ἀλύτου τοὺς δικαστάς, τὴν δὲ γνώμην ἐξετάζειν τοῦ νομοθέτου, μεθ' ἧς γέγραφε τὸν νόμον.

15. Aut ſub ſpecie plurium afferendarum ſolutionum judices abducere ab argumento vere inſolubili, & legislatoris, qva legem ſcripſerit, ſententiam inqvirere.

ις' Ἢ ἐὰν ἰσάζωσιν αἱ ἀντιθέσεις, ἐκ διαβολῆς τοῦ ἀντιδίκου καὶ οἰκείας συστάσεως ἀντερωτῶντα, οὕτως λύειν τὴν ἰσάζουσαν μέν, ἄλυτον δὲ εἶναι δοκοῦσαν.

16. Aut ſi objectiones pari utrinqve pondere ſint, ex adverſarii criminatione ſuiqve commendatione viciſſim interrogare, atqve ita ſolvere æqvalis ponderis qvidem ſed inſolubilem viſam objectionem.

ΕΙΠΩΜΕΝ οὖν ἑκάστου τούτων τὰ παραδείγματα, ἃ προεθέμεθα ἐντάξει

Producamus igitur de ſingulis hiſce, qvæ jam ordine de inſolubili comme-

ἀλύτου, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ῥήτορος τὰς μεθόδους τῶν ἀλύτων ἀντιθέσεων λαμβάνοντες.

α' Ἐν μὲν οὖν προσχήματι τοῦ δοκεῖν λύειν ἄλυτον οὖσαν τὴν ἀντίθεσιν, ἀντικατηγορεῖ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐχρῶντο τῷ πολέμῳ, καὶ διὰ τοῦτο εἰρήνην ἐπράξαμεν. Οὐ δυνάμενος λῦσαι ταύτην ὁ ῥήτωρ, ἀντικατηγορῶν φάσκει, Ἂν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς θεῶν ἀντερωτήσατε αὐτὸν μεμνημένοι, πότερον ἐξ ἑτέρας τινὸς πόλεως ᾤχετο πρεσβεύων, ἢ ταύτης αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἑτέρας, ἣν κεκρατηκέναι τε τῷ πολέμῳ φήσει, καὶ χρηστοὺς ἔχειν στρατηγοὺς, εἰκότως χρήματα εἴληφεν· εἰ δ' ἐκ ταύτης αὐτῆς, τίνος ἕνεκα ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέστηκεν, ἐπὶ τούτοις οὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται; Ἀδυνατῶν γὰρ δεῖξαι ὅτι οὐ κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐπολέμουν, διὰ τοῦτο οὖν φησιν ἀντικατηγορῶν, δῶρα εἴληφας.

β' Ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς λῦσαι ἀντίθεσιν, εὐπροσώπως ἀναβάλλῃ τὰς λύσεις τῶν εἰρημένων· εἰς ἕτερον χρόνον παρέξομαι. ἢ, νῦν διὰ τόδε οὐ πεποίηκα. ἢ, ὕστερον τῶδε ποιήσω. οὕτως ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος, Ἂν τοίνυν λέγῃ περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου, ὡς ὑβρίζομεν ἡμεῖς καὶ βλασφημίας οὐχὶ προσηκούσας κατ' αὐτοῦ ποιούμεθα, δέον πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἐλέγχειν,

commemoravimus, exe
Demosthene ipso sumti
num insolubilium retur
rationibus.

1. Caussando igitur
objectionis, qvam solve
terat, vicissim accusat ad
Orator in Oratione adver
nem. *Duces male rem g*
bello, itaqve pacem (cum
fecimus. Hoc cum non p
re Orator, vicissim acc
a) *Qvæ si dixerit, obtestor*
mineritis eum vicissim
utrum ex alia urbe legatus
ex hac eadem. Nam si ex
bello superiorem fuisse dici
duces habuisse, merito pecu
pit. Sin ex hac ipsa, qva
pter qvæ urbs, à qva missu
bonis cessit, ob ea ipse dona
nitur? Cum non enim p
dere qvod duces in bell
le non gessissent, ide
accusando eum arguit
pisse.

2. Si non possis comm
re objectionem, solutio
ctorum differ hunc in m
tempore respondebo. V
ideo à respondendo m
vel: tunc huic objectior
am. Sic Demosthenes
ne contra Androtionem
si dixerit de impudicitia nos
& falsa in se maledicta jacen
ros esse fidem faciendam accu

a) p. 219. b) p. 421.

ἵνα ἐκεῖ περὶ χιλίων ἐκκινδυνεύωμεν, ὑποβάλλετε αὐτῷ, ὅτι καὶ τοῦτο ποιήσομεν ὕστερον, ἐπειδὰν νῦν περὶ ὧν εἰσῆκται, δῶ λόγον. Οὔτε γὰρ ἀδύνατος εἶναι δόξεις λῦσαι τὴν ἀντίθεσιν, καὶ ἀναβολὴν μετ' ἀπολογίας εἰργασμένος ἀξιοπίστως, ἀπάξεις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως οὔσης ἀλύτου τὸν δικαστήν.

de mille drachmis (pro calumnia pendendis) *periclitemur: monete ipsum qvod & hoc facturi simus deinceps, postquam horum nunc quæ ingressi sumus rationem reddiderimus.* Ita enim non videberis solvere objectionem haud posse, & in dilatione te defensurus fidem invenies, adeoqve judicem ab objectione qvam dissolvere non valebas, abduces.

γ' Συνδραμῇ δὲ τῇ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, καὶ συνδραμὼν ἀντικατηγορήσεις τοῦ ἀντιδίκου. πάλιν γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀλύτων θεωρήματι παρεχετέον παράδειγμα, μικρᾶς καὶ ἀσθενοῦς καὶ γλίσχρου τῆς διαφορᾶς οὔσης ἐνταῦθα. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, Εἶπε τοίνυν μοί τις ἄρτι προσελθὼν πρὸ τοῦ δικαστηρίου, Χάρητα κατηγορεῖν αὐτὸν παρεσκευάσθαι, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου καὶ τούτων τῶν λόγων ἐξαπατήσειν ὑμᾶς ἐλπίζειν. ἐγὼ δὲ ὅτι πάντα μὲν τρόπον κρινόμενος Χάρης εὑρεθήσεται πιστῶς καὶ εὐνοϊκῶς ὅσον ἦν ἐπ' ἐκείνῳ, πράττων ὑπὲρ ὑμῶν. διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι, πολλῶν ὑστερῶν, οὐ σφόδρα διισχυρίζομαι ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι. ἔστω γὰρ, πάντα τἀληθῆ λέγειν περὶ αὐτοῦ τουτονί. καὶ οὕτω τοίνυν κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν ἐκεῖνον τουτονί. ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνην οὐδενὸς αἰτιῶμαι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πραχθέντων· τούτων γὰρ εἰσιν ὑπεύθυνοι οἱ στρατηγοί. οὐδὲ τοῦ ποιήσα-

3. Concedendo objectionem qvæ solvi neqvit, eiqve assentiendo accusabis vicissim adversarium. Nam & istud exemplum in doctrina hac de indissolubilibus objectionibus iterum adducere juvat, licet parva sit levisqve & vix notanda differentia. Sic itaqve Demosthenes Oratione adversus Æschinem. c) *Dudum autem ante curiam quidam venit & mihi rem dixit omnium absurdissimam: instituisse eum Charetem accusare, atqve eo modo & iis verbis decipi posse vos sperare. Ego vero, si accusetur Chares, inventum eum iri fideliter & benevole modis omnibus pro vobis egisse, quicquid in ipso fuerit: propter eos autem qui suis corruptelis negotia perderent, tanto fuisse inferiorem: non magnopere ista contendo, sed nimium ipsi largiar. Esto, vere Æschines de eo dicat omnia: etiam sic tamen admodum ridiculum erit eum ab isto accusari. Ego enim nihil, quod in bello gestum est, Æschini imputo, id enim à ducibus requirendum est: neqve pacem factam à Republica: sed hactenus*

c) p. 244. seq.

θαι τὴν πόλιν εἰρήνην, ἀλλ' ἄχρι τούτου πάντα ἀφίημι. τί οὖν λέγω, καὶ πόθεν ἄρχομαι κατηγορῶν; τοῦ, ποιησάμενος τῆς πόλεως εἰρήνην, Φιλοκράτει συνειπεῖν, ἀλλὰ μὴ τοῖς τὰ βέλτιστα γράφουσι· τοῦ δῶρα εἰληφέναι, τοῦ ἐξαπατῆσαι. Συνδραμὼν γὰρ ὅτι κακῶς ἐπολέμει Χάρης, οὕτως κατηγορῶν Αἰσχίνου προδοσίαν ἐπὶ τῷ συνειπεῖν Φιλοκράτει, ἀξιόπιστος ἔδοξεν εἶναι, ὅτι καὶ δῶρα εἴληφε, λέγων.

δ' Συνδραμὼν δὲ πάλιν οἷς ὁ ἀντίδικος λέγει δικαίοις οὖσι, τὸ συμφέρον ἀντιτίθησιν οὕτως, ὡς ὁ Δημοσθένης πάλιν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. λέγοντος γὰρ Αἰσχίνου ὅτι πονηροὶ Φωκεῖς ἦσαν, καὶ ἐχρῆν αὐτοὺς ἀπολωλέναι, οὐκ ἀντέστη μὲν, συνδραμὼν δὲ ἔφη, Ἀλλὰ συνέφερεν αὐτοὺς σώους εἶναι τῇ πόλει. οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ποτε ἐσώσατε, οὐδὲ τοὺς καταράτους Εὐβοέας, ἀλλ' ὅτι συνέφερε τοῦτο τῇ πόλει.

ε' Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἀντιθέσεως ἣν ὁ ἀντίδικος παρέχεται, μεταβιβάσεις τὸν δικαστὴν ἐφ' ἑτέραν ἀντίθεσιν, τὴν μὲν ἄλυτον, μὴ συνεκτικὴν εἶναι λέγων τοῦ παρόντος ἀγῶνος, ἣν δὲ ἀντεισάγεις σύ. οὕτως ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους ὁ ῥήτωρ πεποίηκε λόγῳ. λέγοντος γὰρ τοῦ Τιμοκράτους ὅτι ἐκτέτισαι τὰ χρήματα Ἀνδροτίωνι καὶ Γλαυκέτῃ καὶ Μελανώπῳ, ὑπὲρ ὧν αἰτίαν ἔχω θεῖναι τὸν νόμον, ὡς ὀφειλόντων ἔτι τῇ πόλει, φησὶν, Ἀλλ' οὐ περὶ τούτων κρίνεται

hactenus condono omnia …
dico? unde accusare …
dum pacem Resp. fa…
suffragatus est, non …
optima: quod munera …
cum fecit. Concesso …
male in bello se gess…
ita dum arguit Æschi…
nis qvod Philocrati e…
tus, fide dignus e…
qvando munera cum …
firmat.

4) Concessis iterum …
versarius vera ac justa …
litatem opponit: ita u…
nes iterum in Oratio…
Æschinem. d) Cum e…
set malos fuisse Pho…
oportuisse illos perde…
oppugnavit, sed con…
Reip. intererat eo…
vari. *Neqve enim La…*
virtutem eorum olim conserv…
execrandos illos Euboënses, …
esse incolumes è Republica es…

5) Ab objectione q…
adversarius, judicem abd…
jectionem aliam: illam…
bilem negabis facere cu…
ad præsentem controve…
hanc potius qvam tu add…
Demosthenes in Oratio…
Timocratem, e) cum i…
pecuniam solutam esse ab…
ne, Glaucete & Melanop…
bus accusor legem tulisse, …
tati adhuc debuerint: resp…

d) p. 210. e) p. 486.

νῦν, εἴτε ἐκτέτισαι τὰ χρήματα τούτοις, εἴτε μή· ἀλλ' εἰ παράνομον ἔγραψε Τιμοκράτης ψήφισμα. Ἀπαγαγὼν γὰρ τῆς ἀλύτου ἀντιθέσεως, τῆς λεγούσης ὅτι ἐκτέτισαι τὰ χρήματα αὐτοῖς, οὐχ ὑπὲρ τούτων κρίνεται, λέγων, καὶ οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔγραψα τὸν νόμον, τὸ παράνομον ἐπήγαγεν εἰπὼν, ὡς παρανόμου τῆς γραφῆς οὔσης ὑπὲρ ἧς ἥκουσι κρίνοντες.

ϛ' Μετὰ αἰτίας δὲ τὸ πιστὸν τῶν πραχθέντων παρέξεις, τὰς ἀλύτους ἀντιθέσεις μεθοδεύων. ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος, λέγοντος Φορμίωνος, Η μήτηρ οὖν ἡ σὴ τὰς διαθήκας ἐμοὶ πεισθεῖσα ἐξέπλεξε, καὶ ἐρωτῶντος ἐδόκει ἀπίθανον εἶναι τὸ τὸν Φορμίωνα προτιμηθῆναι ὑπὸ τῆς Ἀπολλοδώρου μητρός. μετὰ τῆς αἰτίας οὖν τὸ πιστὸν παρήγαγεν, εἰπὼν, ὅτι μὴ ἀπίστει. διέφθαρται γὰρ ἡ μήτηρ. καὶ οὐ δοῦλος ἦν Φορμίων, ἀλλ' ἀνήρ. τὸ δὲ ἐπαχθὲς ἔφυγε, τῷ δόξαι μητρὸς κατηγορεῖν, προσεπισημηνάμενος ὅτι ἀναγκαζόμενος καὶ οὐχ ἑκὼν λέγει ταῦτα.

ζ' Ὅταν δὲ ἀλύτου ἀντιθέσεως μέρη διαιρῇς, πειράσῃ μεθοδεύειν, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου πεποίηκε. Λέγοντος γὰρ Αἰσχίνου ὅτι καὶ Χερρόνησος ὑμῖν ἀπὸ τῆς εἰρήνης περιγέγονε, καὶ εἰρήνην ἔχετε ἀντὶ πολέμου, καὶ τριήρεις τριακοσίας, καὶ σκεύη ταύταις καὶ χρήματα, οὐ δυνάμενος πρὸς ἅπαντα ταῦτα ὁ Δημοσθένης ἀθρόως ἀντιστῆναι, οὐδὲ ὡς οὐκ ἔστιν ἀληθῆ δεῖξαι, διεῖλε

de eo qværi jam utrum pecunia ab illis ſoluta ſit nec ne, ſed utrum nefarium Timocrates decretum tulerit. Abducens itaqve judices ab inſolubili objectione, qvod pecunia ſoluta ab illis fuiſſet, non de hoc inqvit contenditur, neqve de his legem tuli: ſed objicit de nefario, & legem ipſam de qva jam litigent, contra omnes leges eſſe.

6) Cauſa allata fidem rebus facies, atqve ita indiſſolubiles objectiones declinabis. Sic Demoſthenes in Oratione pro *Phormione*, cum Phormio diceret, f) *mater tua, Apollodore, à me perſvaſa tabulas teſtamenti abolevit*, & videretur incredibile Phormionem ab Apollodori matre præferri filio, cauſa allatâ fidem rei facit, aitqve, *noli non credere, mater enim fuit corrupta, nec ſervus erat Phormio, ſed vir.* Illudqve effugit qvod erat maxime odioſum, ut videretur matrem accuſare, ſignificans coactum & neutiqvam volentem hoc ſe facere.

7) Inſolubilem objectionem commode tentabis evadere, ſi eam diviſeris in partes, ut fecit Demoſthenes in Oratione adverſus Æſchinem. Cum enim hic objeciſſet, qvod pacis beneficio Cherſoneſum Athenienſes haberent, & pro bello reſtituta eſſet pax, & trecentæ illis forent naves, hisqve inſtruendis apparatus & pecuniæ: hæc cum non poſſet conjun-

f) p. 602.

τὴν ἀντίθεσιν εἰς τρία μέρη. καὶ καθ' ἕκαστον μέρος εἰσαγαγών, οὕτως τῇ διαιρέσει μεθώδευσε τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν, καὶ ταῖς λύσεσιν ἐσοφίσατο, ἀλύτων ὄντων καὶ τῶν μερῶν. ἐν μὲν γὰρ τῇ πρώτῃ, τὴν Χερρόνησον ἔχετε ἐξ ἧς σῖτος ἄφθονος ὑμῖν κομίζεται, ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τὴν δοκοῦσαν λύσιν διὰ τῆς ἀντικατηγορίας παρέστησεν, εἰπὼν οὕτως. Ἂν τοίνυν ἀντὶ Φωκέων καὶ Πυλῶν Χερρόνησος ὡς περίεστι τῇ πόλει, λέγῃ, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν μὴ ἀποδέξησθε. ἐδύνασθε γὰρ ἂν εἰ μὴ διὰ τούτους, καὶ Χερρόνησον καὶ Πύλας καὶ Φωκέας ἔχειν. Εἰ μὲν γὰρ ἀληθὴς ἦν λύσις ἐκείνη, ὅτι οὐ περιγέγονε Χερρόνησος. ἐπεὶ δὲ ψεῦδος ἦν, τὸ σόφισμα ἐκεῖνο γέγονεν, Ἀλλ' οὐκ ἀντὶ Φωκέων καὶ Πυλῶν. Πάλιν δὲ τὸ δεύτερον τῆς ἀντιθέσεως μέρος εἰσήγαγε, λέγων, Οἶδα τοίνυν ὅτι τοὺς μὲν ὑπὲρ τῶν κατηγορημένων αὐτῷ λόγους Αἰσχίνης φεύξεται. Βουλόμενος δὲ ὑμᾶς ὡς πορρωτάτω τῶν πεπραγμένων ἀπαγαγεῖν, διέξεισιν ἡλίκα πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης γίγνεται, καὶ τοὐναντίον ἐκ τοῦ πολέμου κακά. καὶ ὅλως ἐγκώμια εἰρήνης ἐρεῖ. καὶ τοιαῦτα ἀπολογήσεται. ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ταῦτα, κατηγορήματα τούτου. εἰ γὰρ ἡ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, τοσούτων πραγμάτων καὶ τηλικαύτης ταραχῆς ἡμῖν αἰτία γέγονε, τί τις εἶναι τοῦτο φῇ, πλὴν ὅτι δῶρα λαβόντες οὗτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει, κακῶς διέθηκαν; Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ διατ-

conjunctim refellere Dem
nec qvo falsa essent dem
divisit objectionem in tr
singulasqve inducens, it
nis ope hanc indissolubil
ctionem scite declinavit,
num specie elusit etiam pa
dissolvi vix ac ne vix qvid
rant. Nam ad primam, C
vobis est, ex qua commeatus
vos affertur, in inductione
minationem solvere obj
videtur cum ait: g) *Quod*
censibus & Pylis Chersonesu
Reip. dixerit, per Jovem & I
secro, ne admittatis, potu
alia ratione & Chersonesum
ses & Pylas habere. Licet
solutio fuisset, dicere C
non esse relictam Atheniensib
qvoniam falsum hoc erat,
us scite excogitato usus e
pro Phocensibus Pylisqve. H
teram objectionis partem
h) *Eqvidem scio*, inqvit,
ad accusationem nihil esse res
sed qvo vos qvam longissime
ducat, commemoratum qva
versi mortales commodorum
percipiant, contra, qvas è b
ac deniqve laudationem pac
sionis loco allaturum. Sun
omnia cum ejus criminatio
cta. Nam si pax, qvæ alii
rum causa est, tot negot
tantæ perturbationis causa
tit, qvid tandem dici conv

g) p. 210. h) p. 211.

ῥέσει ἐσοφίσατο, οὐ γὰρ ἔλυσεν, ὅτι καλὸν ἡ εἰρήνη ἤ, οὐκ εἰρήνην ἄγετε. ἀλλ' ἐζημιώθημεν ἐξ αὐτῆς, εἶπε. καὶ τὸ ἕτερον δὲ μέρος τῆς ἀντιθέσεως οὕτως εἰσήγαγε· Τί δὲ οὐ τριήρεις τριακόσιαι, καὶ σκεύη ταύταις καὶ χρήματα ὑμῖν περίεστι, καὶ περιέσται διὰ τὴν εἰρήνην; ἴσως ἂν εἴποι. πρὸς δὲ ταῦτα ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπολαμβάνειν δεῖ, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πράγματα γέγονεν εὐπορώτερα ἐκ τῆς εἰρήνης πολλῷ, καὶ κατασκευαῖς ὅπλων, καὶ χώραις, καὶ προσόδοις, αἳ γεγόνασιν ἐκείνῳ μεγάλαι· τὰ δὲ ἐκείνου οὐδεὶς ἀπέδοτο, ὡς οὗτοι τὰ ἡμέτερα. οὐ δὴ δίκαιον ἐκείνῳ μὲν ἀμφότερα ηὐξῆσθαι, καὶ τὰ τῆς χώρας καὶ τὰ τῶν συμμάχων· ἃ δὲ ἡμῖν δικαίως ἂν ὑπῆρχεν ἐκ τῆς εἰρήνης, ταῦτα ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο οὗτοι, λογίζεσθαι· οὐ γὰρ ταῦτα ἀντ' ἐκείνων γέγονεν, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἦν ἂν ὁμοίως ἡμῖν, ἐκεῖνα δὲ τούτοις ἂν προσῆν, εἰ μὴ διὰ τούτους. Τὸ σέφισμα κἀνταῦθα πρὸς τὸ μεμερίσθαι τὴν ἀντίθεσιν ἐκείνῳ γέγονε, καὶ τοῦ μέρους ὄντος τῆς ἀντιθέσεως ἀλύτου. μὴ δυνάμενος γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔχουσι τριήρεις τριακοσίας, ἀντέθηκε φήσας, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πράγματα πολλῷ εὐπορώτερα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, ἐκεῖνα δὲ οὐ προδέδοται, ὥσπερ τὰ ἡμέτερα.

η Δι' ὅλου δὲ τοῦ λόγου μεθοδεύσεις τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν, οὐδέποτε προη-

i) p. 212.

istos muneribus acceptis, rem suapte natura bonam male corrupisse? Etiam in hac divisionis parte artificium adhibuit, non enim solvit objectionem negando pacem esse rem bonam, aut pacem non habere Athenienses, sed jacturam ex illa passos esse affirmavit. Sed & tertiam objectionis partem attingit hunc in modum: i) *Qvid vero? an non triremes trecentæ & armamenta illarum & pecuniæ vobis supersunt & supererunt propter pacem? Fortasse, dicat. Vobis autem contra ita sentiendum est: etiam Philippo opes ea pace multo auctiores esse factas & appartu armorum & provinciis & reditibus qvos ille nactus est ingentes. At illius res nemo alienavit, ut isti nostra tradiderunt. Non igitur æqvum est, illi utraqve esse aucta per istos & provincias & societates: nobis ea quæ propter pacem merito teneremus, istorum traditione æstimari. Non enim hæc pro illis recipimus, neqve multis verbis est opus, sed & hæc, absqve ista esset, accessissent.* Artificium etiam hic in divisione objectionis adversarii apparet, circa partem etiam illius indissolubilem. Itaqve cum non possit negare trecentas triremes esse Atheniensibus, objecit Philippo res ex pace vehementer auctas, qvæ non ita proditæ sunt, ut nostræ Atheniensium.

8) Per totam orationem eludes indissolubilem objectionem, nusquam

γουμένως παρεχόμενος τὰς λύσεις, οὕτως ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιοδώρου, ὅτι οὐ προσήκει σοι τῶν Κόνωνος τοῦ ἁλιέως· ἐγὼ γὰρ καὶ ἠμφισβήτησα, καὶ εἰσελθὼν εἰς δικαστήριον ἐνίκησα, καὶ δεσπότης εἰμί· σὺ δὲ εἰ ἠμφισβήτεις τοῦ κλήρου, πρὸ τῆς τῶν δικαστῶν ἀποφάσεως ἐχρῆν ἀντιποιεῖσθαι. τὰς μὲν ἀντιθέσεις οὐδαμῶς προηγουμένως ἔθηκε, λέγει δὲ δι' ὅλου τοῦ λόγου, ὅτι μοι πρὸς Ὀλυμπιόδωρον συνθῆκαί τινες ἐγένοντο, ἵνα κοινῇ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀγωνισώμεθα· τὸ μὲν ἥμισυ τοῦτον ἔχειν τοῦ κλήρου, τὸ δὲ ἥμισυ ἐμέ. καὶ ὠμόσαμεν κοινῇ πρὸς ἅπαντας ἀγωνεῖσθαι· παρέβη δὲ Ὀλυμπιόδωρος τὰς συνθήκας. Οὕτως γὰρ ἀμφοτέρας λεληθότως τὰς ἀντιθέσεις μεθοδεύει, μηδὲ ἥντινα συνθεὶς ἐν προηγουμένου. λέγω δὲ ὅτι διὰ τὰς συνθήκας οὐκ ἠμφισβήτησα, νομίζων σε πιστὸν εἶναι· ἐνικήσας δὲ ἐμοῦ σιωπήσαντος κατὰ τὰ δόξαντα.

[k] Παραινῶν δὲ τῷ ἀντιδίκῳ, καὶ ὡς δοκῶν αὐτοῦ προκήδεσθαι, ἄλυτον εἶναι δοκοῦσαν μεθοδεύσεις ἀντίθεσιν, ὡς ὁ Δημοσθένης πεποίηκεν ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος. λέγοντος γὰρ τοῦ Βοιωτοῦ, Μαντίθεος λέγομαι· δεῖν-

qvam ex instituto solutio
professus, ut Demosthene
one contra Olympiodorum
competit tibi Cononis
hæreditas. Nam ego q
hærebam forum adii, &
ctor recessi, itaqve sum
hæreditatis. Te vero c
hercifcunda eras dubius,
ante judicum sententiam
tatem tibi vindicare. I
nes objectiones neutiqvar
tuto ponit, at per totam
præ se fert cum Olympi
ctum initum ut communi
sus alios certaremus, &
partem ferret hereditatis
midiam ego, & commun
adversus alios qvoscunq
mus nos esse certaturos.
piodorus vero pactum ho
Ita utramqve simul ob
scite evertit Demosthen
neutram ex instituto prop
nimirum me propter pac
tiqvam dubitasse, cum te
vaturum crederem. Tu
foro vicisti me propter i
nionem scilicet tacente.

9. Monendo adversarium
ejus curam habendo obj
qvæ videbatur insolubilis,
ut fecit Demosthenes in
adversus Bœotum, de no
Cum enim Bœotus obj
Mantitheum vocari, secu

i) p. 692.
k) p. 639.

τερον γὰρ ὁ πατὴρ εἰσήγαγεν εἰς τοὺς Φράτορας· τὴν μὲν ἀντίθεσιν προηγουμένως οὐκ ἔθηκεν· ὁ Μαντίθεος γὰρ ἦν αὐτός· ὡς προνοούμενος δὲ μεθοδεύει, ἐρωτῶν, Βούλει πρὸς θεῶν ὦ Βοιωτὲ Μαντίθεος λέγεσθαι; σὲ οὖν εἰσήγαγε δεύτερον ὁ πατὴρ εἰς τοὺς Φράτορας, ὃν ἀναγκασθεὶς ἐποιήσατο ὄντα ἀπὸ τῆς ἑταίρας Πλαγγόνος. Ἀδυνατῶν γὰρ κἀνταῦθα λῦσαι τὴν ἀντίθεσιν, ἔθηκε προηγουμένως ὡς παραινῶν τῷ ἀντιδίκῳ, καὶ κατεσοφίσατο. καὶ λύειν ἔδοξε, μετὰ τοῦ καὶ ὀνειδίζειν αὐτῷ τὰς προτέρας τύχας τῶν πατέρων.

enim à patre introductum eſſe ad Curiales: ille objectionem diſerte non poſuit, nam Mantitheus ipſe erat, ſed velut curam gerens adverſarii, eam eludit, dum rogat: Voles itaque, per Deos, o Bœote, Mantitheus vocari, te qvippe ſecundo loco pater in curiales introduxit, qvem coactus adoptavit ſuſceptum ex amica *Plangone*. Cum enim ſolvere hic objectionem non poſſet, poſuit cum maxime velut moniturus adverſarium, atqve ita eluſit ſolvereque eſt viſus, priorem etiam parentum conditionem exprobrando.

ι΄ Παρεμπλέκων δέ τι εὔλυτον τῇ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, δόξεις παρέχεσθαι λύσιν, τὴν ἀφορμὴν ἀπὸ τοῦ συμπλεκομένου εὐλύτου λαμβάνων· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην πεποίηκεν. οὐ δυνάμενος γὰρ λῦσαι ὡς οἱ πολλοὶ ἀνάξιοι ἔχουσι τὰς ἀτελείας, παρεμπλέκει τι τούτῳ, καὶ λέγει, ὅτι φησὶ Λεπτίνης, ἐπειδὴ ἀνάξιοι ἔχουσι τὰς ἀτελείας, διὰ τοῦτο τὰς δωρεὰς τοὺς εὐεργέτας ἀφελώμεθα. Ἀπὸ τοῦ πεπραγμένου, ὅτι τὰς δωρεὰς τοὺς εὐεργέτας ἀφελώμεθα, εὐπορεῖν ἔδοξε λύσεως, πρὸς τὸ ὅτι πολλοὶ ἀνάξιοι τὰς ἀτελείας ἔχουσιν.

10) Inſolubili objectioni aliquid, facile ſolvi quod poteſt, admiſcens videberis ſolutionem afferre, ſi argumentum ab illo quod ſolutu eſt facile, ſumſeris, ut factum eſt à Demoſthene in Oratione adverſus Leptinem. l) Cum enim non poſſet diſſolvere qvod objiciebatur, multos etiam indignos immunitatibus frui, admiſcet ei aliqvid, & ait Leptinem colligere ex eo qvod indigni gaudent immunitatibus, ideo etiam bene promeritos præmiis eſſe ſpoliandos. Ex hoc enim qvod afferebatur de eripiendo bene meritis præmio, viſus eſt etiam alterum illud de multis indignis immunitates habentibus poſſe diluere.

ια΄ Ἐὰν δὲ ἡ ἀντίθεσις ἄλυτος ᾖ, ἐλπίζῃς δὲ τοὺς δικαστὰς ἐπιλήσεσθαι

11) Si diſſolvi nequeat objectio, & ſpes ſit judices ejus ob multitudi-

Zzz 3 nem

l) p. 362. ſq.

αὐτ. διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιτηδείων ἐν τῷ λόγῳ συμπραχθέντων, μηκέτι μέμνησο ἐν τῷ λόγῳ αὐτ. οὕτω δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ πεποίηκε. λέγοντος γὰρ Αἰσχίνου, Ἀλλὰ πρὶν ἐμὲ ἐξελθεῖν, καὶ Κερσοβλέπτης ἀπώλετο· οὐκ ἔθηκε τὴν ἀντίθεσιν ἐν τῷ λόγῳ, τῷ χρόνῳ δόξας πολλὴν ἀντιθέσεων ἀφθονίαν παρέχεσθαι ἑτέρων, καὶ σύγχυσιν ἐργασάμενος, τὴν ἀνθυποφορὰν τὴν περὶ τῶν χρόνων, οὐκ ἐπίστας τοὺς δικαστὰς ὡς περὶ τοῦτο κρινόμενον ἐνστήσεσθαι.

ιβ΄ Συντρέχων δὲ τῇ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, τὴν γνώμην διαβάλλεις τοῦ ἀντιδίκου, ἵνα δοκῇς προσχήματι ὡς λύσιν δή τινα τὴν κατηγορίαν γνώμης παρέχεσθαι. ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὁ ῥήτωρ πεποίηκε. μὴ δυνάμενος γὰρ δεῖξαι ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ψήφισμα τὸ γραφὲν τῷ Ἀριστοκράτει προβούλευμα, τὴν γνώμην τοῦ γράψαντος διαβάλλει. Ἐγὼ δέ, φησίν, οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ἐκεῖνο ὑπολαμβάνειν, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦθ' οὗτος ἔγραψεν, οὐχ ἵνα ὄντος ἀκύρου, μηδὲν ἀηδὲς ὑμῖν συμβῇ (τὴν ἀρχὴν γὰρ ἐξῆν αὐτῷ μὴ γράφειν, εἴγε τὸ τῇ πόλει βέλτιστον σκοπεῖν ἐβούλετο) ἀλλ' ἵνα ἐξαπατηθέντων ὑμῶν, διαπράξαιντό τινες τἀναντία τοῖς ὑμῖν συμφέρουσιν. οἱ δὲ γραψάμενοι καὶ χρόνους ἐμποιήσαντες, καὶ δι' οὓς ἄκυρόν ἐστιν, ἡμεῖς ἐσμέν. Ἐνστῆναι γὰρ οὐ δυνάμενος ὅτι οὐκ ἔστι προβούλευμα, συνέδραμε, καὶ

nem rerum in oratione
allatarum oblituros ,
ejus in oratione tua m
Sic etiam Demosthenes
Æschine m) esset dictum
teqvam ipse esset profect
bleptes periisset , objec
oratione sua non posuit
magnam copiam aliarum
num deinceps afferenda
ctionem de tempore cun
fundens speravit non fo
ces huic controversiæ ins

12.) Concessa insolubi
ne, consilium accusabis
ut isto obtentu videaris
solutione qvadam , crim
consilii ingerere, ut fecit
nes in Oratione adversu
tem. n) Cum enim
demonstrare qvod de
Aristocrate scriptum nor
consultum à Senatu, con
qui scripserat criminatur.
vobis illud contra hoc oppone
decretum ab ipso esse scriptu
irrito nihil vos incommodi se
cuisset enim omnino nihil scr
ctasset quid esset è republica)
deceptis, *qvidam ea*, *qva*
utilitatibus pugnant, *con*
Qvi autem accusarint , *&*
rint, *& effecerint ne ratum es*
hi nos sumus. Cum enim
posset qvod non esset à S
consultum, hoc concessit,

m) Æschines de falsa legat. p. 258.
n) p. 442.

συνδεσμῶν, τῆς γνώμης τοῦ γράψαντος κατηγόρησεν.

ιγ´ Μὴ τιθεὶς δὲ ἀντίθεσιν, λήσεις προσρίπτων τὴν λύσιν, καὶ σπουδὴν ἕξεις ἵνα μὴ περὶ τούτο ὡς κρινόμενον ἵστηται ὁ δικαστής. ὡς ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου ὁ ῥήτωρ ἐποίησεν. οὐ δυνάμενος γὰρ ἐξαρνηθῆναι ὅτι οὐκ ἔδωκε χρήματα Ὀλυνθίοις καὶ Φωκεῦσιν ἵνα Αἰσχίνου καταμαρτυρήσωσιν. ἐλέγχει γὰρ ταῦτα Αἰσχίνης, αὐτῶν Ὀλυνθίων παρεχόμενος μαρτυρίας, οἷς περὶ τούτου διαλεχθεὶς ὁ Δημοσθένης ἐφαίνετο. μὴ θεὶς τὴν ἀντίθεσιν προηγουμένως ταύτην ὁ ῥήτωρ πειρᾶται λύειν, προσρίπτων τὴν λύσιν, καὶ λέγων, Φωκέων τῶν ἐκπεπτωκότων, οἱ μὲν οἶμαι βέλτιστοι καὶ μετριώτατοι, φυγάδες γεγενημένοι καὶ τοιαῦτα πεπονθότες, ἡσυχίαν ἄγουσιν· οἱ δὲ μηδ᾽ ὁτιοῦν ἄνευ ἀργυρίου ποιήσοντες, τὸν δώσοντα οὐκ ἔχουσιν αὐτοῖς. οὐ γὰρ ἔγωγε ἔδωκα ἂν οὐδενὶ οὐδὲν, ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ, βοᾶν οἷα πεπόνθασιν. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ βοᾷ. Οὔτε γὰρ ἔθηκεν αὐτῷ τὴν ἀνθυποφοράν· αὐτὸς γὰρ ἦγε Φωκέων αὐτῷ καταμαρτυρούντων αὐτοῦ· καὶ δόξας παρέχεσθαι τὴν λύσιν ἣν προσέρριψεν, οὐκ ἐποίησε περὶ αὐτὸ ἵστασθαι τὸν δικαστὴν, εἰπὼν αὐτὸ ἐν ἀφηγήσεως τρόπῳ.

cesso, consilium ejus qui scripserat accusavit.

13) Non posita objectione, solutionem velut aliud agens & obiter ingeres, dabisqve operam ne illi rei tanqvam cotroversæ judex insistat. Sic in Oratione adversus Æschinem Demosthenes. o) Cum enim non posset negare qvod pecunias non dedisset Olynthiis Phocensibusqve, ut contra Æschinem testimonium dicerent, probat enim hoc Æschines ipsorum Olynthiorum allatis testimoniis, e qvibus Demosthenem hac de re collocucutum cum illis constabat: non ponit diserte hanc objectionem Demosthenes, sed instituit dissolvere, solutionemqve obiter ingerit cum ait: p) *Phocensium optimi qvique ut puto & modestissimi extorres facti & talia perpessi otium nimirum agunt: qvi vero nihil sine pecunia facturi sunt, ii prabitorem non habent. Neqve enim ego cuiqvam qvicqvam dederim, ut hic mihi assistentes clamitarent qvalia perpessi essent. Veritas enim & res ipsa clamat.* Hic non posuit ipse objectionem, qvod ipse fuisset qvi Phocenses illos adversus Æschinem dicentes testimonium induxisset, sed dum videtur solutionem afferre qvam obiter atqve per narrationis modum adjicit, effecit ut illi rei à judice minus insisteretur.

14. Voca-

o) p. 210.
p) p. 210.

ιδ'. Ὄνομα δὲ ἀντ' ὀνόματος μεταθεὶς, τὴν ἄλυτον μεθοδεύσεις ἀντίθεσιν, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου πεποίηκεν. οὐ δυνάμενος γὰρ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ ὅτι οὐχ ὑπεύθυνον ὄντα αὐτὸν ὁ Κτησιφῶν ἀνηγόρευσεν (ὅπερ ἄντικρυς καὶ διαῤῥήδην ὁ νόμος ἀπαγορεύει, μηδένα τῶν ὑπευθύνων ἀναγορεύεσθαι κελεύων) ὀνόματος μεταθέσει τὴν μέθοδον παρέσχετο, ἀντὶ τοῦ ἀνηγόρευσεν, ἐπῄνεσεν, εἰπὼν, αὐτὸν ὑπεύθυνον ὄντα. οἱ γὰρ νόμοι οὐ κωλύουσιν ἐπαινεῖσθαι, ἀλλ' ἀναγορεύεσθαι. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὁρισμοῦ μεθοδεύσεις τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν, συντρέχων αὐτῇ τὸν τρόπον τοῦτον. κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ὁ ῥήτωρ. ἐκεῖνος γὰρ οὐ δυνάμενος δεῖξαι ὅτι οὐκ ἦν ὑπεύθυνος, οὐδὲ αὐτὸ, ὅτι οὐ κωλύουσιν οἱ νόμοι τοὺς ὑπευθύνους ἀναγορεύεσθαι, συνδραμὼν τῷ ὅτι ὑπεύθυνος ἦν, λέγει τὸ, ἄξιον ἔκρινέ με στεφάνου Κτησιφῶν οὐ περὶ τούτων οὐδενὸς ὢν ὑπεύθυνος ἦν, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὦ συκοφάντα. ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦσθα, φησί. καὶ διὰ τοῦτό γε ὀρθῶς ἐπῃνούμην (οὐκ ἀνηγορευόμην εἶπεν) ὅτι τὰ ἀνηλωμένα ἐπέδωκα, καὶ οὐκ ἐλογιζόμην. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς εὐθυνῶν καὶ τῶν ἐξεταζόντων προσδεῖται· ἡ δὲ δωρεὰ, χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία τυγχάνειν ἐστίν. Ἀδυνατῶν γὰρ ὅτι οὐχ ὑπεύθυνος ἦν, δεῖξαι τὴν ἀντίθεσιν, συνδραμὼν καὶ ἐπὶ τὸ

14. Vocabulum pon
vocabulo, objectionem in
eludes, ut fecit Demosthe
tione de Corona, q) cum
posset refellere qvod obn
rationes reddendas ipsi
phon præconio extulisset
sertis verbis & aperte vet
minem obnoxium præc
ri permittens, vocabuli
viam diluendæ objectio
& obnoxium laudatum
phonte, non præconio el
Non autem laudari leges
conio efferri prohibent.
tione etiam viam inveni
dæ insolubilis objectioni
nitionem concesseris cer
qva ratione usus etiam
Cum enim non posset
qvod obnoxius non esset
lud, qvod leges non p
obnoxios efferre præconi
so qvod esset obnoxius,
r) *atqui me dignum coron*
Ctesiphon non ob eorum qvicq
bus obnoxius eram, sed ob e
tus sum, o calumniator. S
rum instaurator fuisti, inqvit
recte laudabar (non ait, *pr*
rebar) *quod impensas de me*
tus, & non in expensi tabulas
pensi enim tabulæ rationes
res requirunt, donatio auten
actionem & laudationem m
qvitur. Cum enim non po

q) p. 328. seq. r) p. 329.

ἐρίσασθαι καταφυγὼν ὧν οὐκ ἦν ὑπεύθυνος, τουτέστιν ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, μεθοδεύειν ἔδοξε τὴν ἀντίθεσιν.

ιε'. Ἐν προσχήματι δὲ τοῦ δοκεῖν πλείους μὲν ἔχειν παρέχεσθαι λύσεις τοῦ ἔχοντος νόμου, ὡς ὁ ἀντίδικος λέγει, οὐ βούλεσθαι δὲ ἀνθίστασθαι αὐτῷ, τὴν γνώμην δὲ ἐξετάζειν τοῦ θέντος τὸν νόμον μᾶλλον αἱρεῖσθαι τῶν συλλαβῶν τῶν ἐν αὐτῷ τῷ νόμῳ ὑπεναντίως ἐχουσῶν σοι· ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου πεποίηκεν. οὐ δυνάμενος γὰρ δεῖξαι ὅτι ἔξεστι τοὺς ὑπευθύνους ἀνακηρύττεσθαι ἐν τῷ θεάτρῳ, τοῦτο μὲν ἀφίσταται, τὴν γνώμην δὲ τοῦ νομοθέτου ὑπὲρ αὐτοῦ οὖσαν ἐξετάζει, μετὰ τοῦ δοκεῖν πλείους ἂν παρέχεσθαι λύσεις πρὸς τὸ ῥητόν, εἰ ἐβούλετο. Καὶ μὴν περί γε τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνακηρύττεσθαι παραλείπω, καὶ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐστεφανῶσθαι πρότερον. ἀλλὰ πρὸς θεῶν, οὕτω σκαιὸς εἶ καὶ ἀναίσθητος Αἰσχίνη, ὥστε οὐ δύνασθαι λογίσασθαι ὅτι τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὅπου ἂν ἀναῤῥηθῇ ὁ στέφανος· τοῦ δὲ τῶν στεφανούντων ἕνεκα συμφέροντος, ἐν τῷ θεάτρῳ γίνεται τὸ κήρυγμα; οἱ γὰρ ἀκούσαντες ἅπαντες, εἰς τὸ ποιεῖν εὖ τὴν πόλιν προτρέπονται, καὶ τοὺς ἀποδιδόντας τὴν χάριν μᾶλλον ἐπαινοῦσι τοῦ στεφανουμένου. Δόξας γὰρ πλείους

obnoxius non eſſet, contra id qvod objiciebatur oſtendere, concedens hoc & ad definitionem confugiens, oſtenſo de qvibus non eſſet ad rationes reddendas obnoxius, de iis ſcilicet qvæ eſſet largitus, objectionem viſus eſt diluiſſe.

15. Cauſſando plures eſſe inpromtu ſolutiones adverſus legem qvalem adverſarius objicit, nolle autem te adverſus illam jam diſputare, ſed intentionem potius & conſilium examinare ejus qvi legem tulit, illoqve potius ſtare qvam ſyllabis & verbis legis qvæ tibi adverſantur. Sic Demoſthenes in Oratione de corona. Cum enim non poſſet oſtendere eſſe fas ut in theatro obnoxii efferrentur præconio, illud qvidem relinqvit, ſed conſilium legislatoris de illa re inqvirit, cum inſinuaſſet plures ſibi ſi vellet etiam adverſus legis verba reſponſiones haud deeſſe. s) *Jam qvod ad præconium in theatro attinet, qvam plurimos alios ante me coronatos prætereo, ſed per Deos immortales, itane vecors es & ſtupidus Æſchines, ut intelligere neqveas, ei qvi coronatur, idem contingere incitamentum virtutis, ubicunqve corona proclametur, ſed propter utilitatem eorum qvi coronam donant, in theatro fieri præconium? Nam qvotqvot audiunt, hi ad bene de Rep. merendum excitantur: & eos qvi gratiam referunt, magis laudant qvam eum qvi coronatur.* Cum enim videri

s) p. 330.

ἔχειν ἂν παρέχεσθαι λύσεις εἰ ἐβούλετο, ἐκείνας μὲν παρέλιπε, τὴν γνώμην δὲ ἐξετάσας καθ' ἣν συμφέρει μᾶλλον ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνακηρύττεσθαι, μεθώδευσε τὸν νόμον, κατ' αὐτοῦ μὲν ὄντα, ἔχοντα δὲ οὕτως.

ις΄ Ἐὰν δὲ ἰσάζωσιν αἱ ἀντιθέσεις, ἐκ διαβολῆς μὲν τοῦ ἀντιδίκου, συστάσεως δὲ τῆς ἑαυτοῦ, κράτυνε ἃ οἴει σοὶ συμφέρειν· ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος πεποίηκεν· ὄντος γὰρ τούτου τοῦ ζητήματος, ὄμοσον σύ. οὐχί. ἀλλ' ἐγὼ ὀμνύω. καὶ τοῦ κατὰ τὸν ὅρκον ἰσάζοντος, πότερον ὀμόσαι δεῖ, διαβαλὼν τὸν ἐχθρὸν, καὶ εἰπὼν ὅτι τὰ ἑκαταῖα κατήσθιε, καὶ ἠσέβει μὲν περὶ τοὺς θεοὺς ἀεὶ, εὐσεβὴς δὲ ἐγὼ καὶ πλεῖστον τῶν κρειττόνων ποιούμενος λόγον. οὕτως τὴν ἰσάζουσαν ἀντίθεσιν ὡς ᾤετο συμφέρειν μὲν ἑαυτῷ, λυπεῖν δὲ τὸν ἀντίδικον, ἐκράτυνεν, εἰπών, Ἐγὼ τοίνυν ὀμνύω ὡς νόμιμον κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας, ἀξιοπιστότερος ὁ τῶν θεῶν πλείω ποιούμενος λόγον.

ιζ΄ περὶ τῶν εὐλύτων καὶ τῶν δυσλύτων ἀντιθέσεων.

ΤΑΣ ἀντιθέσεις ὅσαι λύσεις ἐπιδέχονται, ἐὰν μὲν ὦσιν εὔλυτοι, προηγουμένως θὲς, καὶ κατασκευάσας ἃ ἂν ὁ ἀντίδικος εἴποι, διά τε ἀξιοπιστίαν καὶ

t) p. 732.

videri posset plures ha
promtu solutiones, si velle
his relictis consilium excus
magis è re sit bene merito
nio efferri in theatro, atq
gem elusit ipsi qvidem adv
sed eo datam consilio.

16. Si paria utrinqve
jectionum momenta, ex
natione adversarii, & tu
commendatione confirm
qvæ caussæ tuæ prodess
ris, ut Demosthenes fecit
tione adversus Cononem.
enim hic esset qvæstionis
jura tu, non, sed ego ju
paribus hinc & inde exi
uter jurare deberet, argu
criminatus inimicum qvo
tæ comesset cænas, &
semper adversus Deos s
set, ego autem semper
Deorum reverens. Sic ar
paritati robur addidit,
bat suæ caussæ conducere
versario obesse, aitqve:
tur jurabo solenne jusjur
mihi progenieiqve meæ
mui exitium si fefellero
catus, longeqve vero fi
nior qvi Deos reverentiu

17. *De facile & difficulter*
bus objectionibus.

Ex objectionibus solutio
mittentibus eas qvæ facile
solvi, diserte expone, &
perspicue iis qvæ ab adve

τὸ πιστεύειν τῷ πλήθει τῶν λύσεων, οὕτως ἐπάγε πρὸς τὴν ἀντίθεσιν. Ἐὰν δὲ ᾖ δύσλυτος, προδιαβαλὼν καὶ σαθροτέραν ποιήσας ταῖς διαβολαῖς, οὕτω λύσεις πρόσφερε. εἰσάγαγε δὲ τὰς ἀνθυποφορὰς ποικίλως. ἢ γὰρ ὡς ἀκούσας ὅτι μέλλει λέγειν ὁ ἀντίδικος· ἢ, ὅτι πρὸς τόδε δεῖ πρῶτον ἀπαντῆσαι· ἢ, ὅτι ἀκήκοας τόδε τι μέλλειν λέξειν αὐτόν· ἢ, ὅτι ἅπερ πέπεισαι, τάδε αὐτὸν λέξειν· ἢ, ὅτι αὐτὸν χρὴ τῶνδε τῶν λόγων ἀποκλείεσθαι· ἢ, ὅτι οὐχ ὅμοια τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις λέγει· οἱ μὲν γὰρ τάδε, οὗτος δὲ τάδε. ἢ, οὕτως, εἰκὸς αὐτὸν τάδε λέξειν· ἢ, ὡς θαυμάζοντά σε ὅτι τόδε τι μέλλει λέξειν ὁ ἀντίδικος χρὴ εἰσάγειν· ἢ, ὡς ἀγανακτοῦντος τοῦ ἀντιδίκου, καὶ ταῦτα λέγοντος. οἷον, ποῦ δὲ ἅλες, ποῦ δὲ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; ἢ, ὅτι τάδε λέγοντος οὐ χρὴ ἀνέχεσθαι. ἢ, ὅτι οὐκ ἔλαθε τόδε μέλλων λέγειν. ἢ, ὅτι ὁμοίους τοῖς τῶν πρώην κεκριμένων λέξει λόγους· ἢ, ὅτι τεχνικώτατός ἐστιν αὐτοῖς ὁ λόγος· ἢ, ὅτι πρὸ μικροῦ ἦν ἀκούσας ὃ μέλλω λέγειν· ἢ ὅπως ἂν ἐπινοήσαις.

Περὶ τῶν ἐπιλογικῶν ἀντιθέσεων.

Αἱ δὲ ἐπιλογικαὶ ἀντιθέσεις αὐξήσεως ἕνεκεν παραλαμβάνονται, καὶ ὥστε τὸν δικαστὴν πρὸς ὃ βούλει ἐγκρατῆ ποιῆσαι· χρὴ δὲ αὐτὰς ἴσθ' ὅτι κατα-

cuntur, ut fide dignus videaris, atqve ut multitudini solutionum tuarum credatur ita progredere ad confutationem. Si autem objectio sit difficilis solutu, prius eam criminando & criminatione labefactando ita solutionem produc in medium. Poteris autem objectiones variis modis adducere, vel, audisse te qvid objecturus sit adversarius. vel, prius occurrere oportet huic objectioni, vel, intelligere te, hoc adversarium dicturum. Vel, ab his rationibus eum intercludendum inprimis. Vel, non similia eum aliis loqvi hominibus, nam illos alia, hunc alia dicere. Vel sic: verisimile est hæc eum dicturum. Vel mirantem te induces si hæc dicturus sit adversarius. Vel indignantem dicturum adversarium v. g. *ubi sal, ubi mensæ, ubi tabula fœderum?* vel qvod hæc dicens audiendus non sit. Vel qvod non fugit te hæc ab eo dici. Vel qvod similia dicturus sit iis qvæ nuper sunt condemnata. Vel qvod hæc sit ratio adversariorum exqvisitissima. Vel: ante exiguum tempus audivi objici qvod jam dicturus sum: vel qvamcumqve rationem aliam placuerit tibi comminisci.

18. *De objectionibus epilogicis.*

Epilogicæ objectiones ad exaggerandum assumuntur, ut judex in eo qvod volumus confirmetur. Licet illas aliqvando etiam pugnatoriis

μιγνῦναι καὶ ταῖς μαχίμοις. ἐπεὶ δὲ μετὰ τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἔσθ' ὅτε χρὴ καὶ τὸν δικαστὴν ἐμπαθῆ ποιῆσαι, δεῖ αὐτὸν ποιεῖν καὶ τὸν ἀντίδικον ὡς ἀντιθέσεως σχήματι λέγειν περὶ αὐτοῦ, ὅ, τι ἂν ὁ ἡττηθεὶς εἴπῃ. οἷον τὸ, Μή με Δημοσθένει παράδοτε, μηδὲ διὰ Δημοσθένην ἀνέλητε. Ἡ γὰρ ἀντίθεσις αὕτη ἐν μέσῃ τῇ μάχῃ μεμιγμένη τῇ λεγούσῃ ὅτι χρή σε ἰδιωτικὴν πρός με ἐπαναιρεῖσθαι δίκην, τοὺς μὲν δικαστὰς ἀπὸ φθόνου τοῦ καθ' ἑαυτὸν διὰ τὸ δημοσίαν εἰληχέναι, εἰς ὀργὴν ἐμβέβληκε τὴν κατὰ Μειδίου· τὸν ἀντίδικον δὲ ὡς προκαταγινώσκοντα ἑαυτοῦ ὅπερ ἀμφισβητεῖται, τοὺς λόγους ἐποίησε τούτους λέγειν διὰ τῆς ἐπιλογικῆς ἀντιθέσεως.

u) Orat. contra Midiam p. 400.

riis admiſcere, qvoniam i
certandum opus eſt qv
commovere judicem: opo
tur inducere adverſarium
nis more dicere de ſe ipſo
diceret jam victus & ſi
quale eſt illud: u) *ne me D*
tradite, ne me Demoſthenes c
dite. Hæc enim objectio i
decertatione collocata, qv
de eo qvod privatam te
mihi intentare litem, jud
invidiam adverſus ſe, qvo
cam ipſi moviſſet, in iran
ſus Midiam conjecit. Adv
itaqve, velut præconden
ſeipſum de qvo adhuc liti
hæc dicentem induxit per
nem epilogicam.

II. PROLEGOMENA RHETORICA

Incerti Scriptoris. *

Præmiſſa Commentariis Græcis ** *in Hermogenem, Aphthoni*

Οἱ τὴν ῥητορικὴν διακοσμήσαντες τέχνην, εἰς δέκα τινὰ κεφάλαια διεῖλον τὰ προλεγόμενα αὐτ. πρῶτον

QVi rhetoricam artem
runt, in decem ca
prolegomena diviſerunt.

* Ex Codice Coisliniano edidit, verſioneque Latinâ donavit celeberrimus Mo
in catalogo MSSto Græcorum illius Bibl. p. 590. ſeq. Pariſ. 1715. fol.

** In meo Codice MS. prolegomenis præmittitur hic titulus: συναγ
ἀναγκαιοτάτων ἐξηγήσεων εἰς τὴν ῥητορικὴν, τῶν ἀποδοθεισῶν ὑπ
στιανῶν ἐξηγητῶν καὶ ἑλλήνων. ὧν ὅσοι Χριστιανοὶ μέν, ΙΩΑΝΝΗΣ
φος μέγας καὶ ὀρθοδοξότατος ὁ Σικελιώτης, καὶ ἕτερος ἰ
διδάσκαλος ὁ Γεωμέτρης. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Μητροπολίτης Κορι
ρος Μητροπολίτης ὁ ΔΟΞΑΠΑΤΡΙΣ, καὶ ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΓΓΙΟΣ
ρετης λεγόμενος. Ἕλληνες δὲ ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΣ, ΛΟΓΓΙΝΟΣ,
ΝΟΣ, ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ·

μὲν ἐστι κεφάλαιον, εἰ ἐκ θεῶν καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική· ὅπερ ἐπιλύονται οὕτως· Θεὸς ὁ πάντων ἀρχή, ἐξ ἧς τὸ εἶναι τοῖς οὖσι πεπήγασται. ὁ αὐτὸς οὖν καὶ ταύτης ἐστὶ τῆς τέχνης ὁ δημιουργός. καὶ πρῶτον μὲν συλλογισμῷ τινι χρησώμεθα καὶ εἴπωμεν οὕτως. πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐκ θεοῦ. ἐν τῶν ὄντων ἀγαθῶν καὶ ἡ ῥητορική. ἄρα καὶ αὕτη ἐκ θεοῦ ἐστιν. οὕτω μὲν οὖν διὰ συλλογισμοῦ τὴν γένεσιν αὐτῆς παρεστήσαμεν· ἀναγκαῖον δὲ καὶ ἰδικωτέραν γένεσιν αὐτῆς διά τινος μυθικῆς εἰπεῖν ἀναπτύξεως. λέγεται ὡς βουληθεὶς ὁ θεὸς τὸν πάντα κόσμον συστήσασθαι, ἐξ ἀνομοιομερῶν αὐτὸν καλλωπίσαι ἐσπούδασε, τοῦτο γάρ τι κόσμος, τὸ ἐκ διαφόρων ἀλλήλαις ἔχον τὴν σύνθεσιν· καὶ προσέταξε ταῖς ἀμφ' αὐτὸν θείαις δυνάμεσι συνεισφέρειν ἑκάστῃ κατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῇ εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου. ὅθεν Ἀθηνᾶ μὲν ἐλαίαν καὶ τὴν ὑφαντικὴν κομίζει, Διόνυσος δὲ ἄμπελον, Δημήτηρ τοὺς καρπούς, Ἀπόλλων ἰατρικήν, τοξικήν, μουσικὴν καὶ μαντικήν· Ἥφαιστος τὴν χαλκευτικήν, Ἄρης τὴν στρατηγικήν, καὶ ἁπλῶς ἄλλος ἄλλο τι προσεισενεγκόντες τὸν κόσμον ἐτεκτήναντο. ὁ δὲ Ἑρμῆς τὸ ποικίλον ἰδὼν τῶν δημιουργημάτων, καὶ λογισάμενος ὡς γενήσεται τις ἔρις καὶ ἀμφισβήτησις καὶ ἐπιλογὴ ἐν τοῖς οὖσι, δέδωκε τὴν ῥητορικήν, καὶ οὕτω μὲν οὖν ἐκ θεῶν ἡ ῥητορική. ὅτι δὲ καὶ ἐν θεοῖς, δι' ἑτέρου μύθου παραστήσωμεν. λέγεται ὡς ἡνίκα τοῦ χάους

caput est, utrum ex diis, vel in diis sit rhetorica: qvam illi qvæstionem ita solvunt. Deus est omnium principium, ex qvo existentibus essentia oritur: ergo hujus qvoqve artis ipse conditor est. Ac primùm qvodam utamur syllogismo, & sic dicamus: omnia bona sunt ex Deo; atqvi Rhetorica vere ex numero bonorum est; ergo & hæc ex Deo est. Sic itaqve ex syllogismo ortum ejus declaravimus: operæ autem pretium erit ejus ortum ex fabulosa qvadam explicatione magis proprie indicare. Dicitur Deum, cum universum mundum constituere vellet, ex dissimilibus partibus ipsum ornare studuisse: illud enim vere mundus fuerit, qvod ex diversis mutuo copulatis compositionem habet; præcepisseqve divinis adstantibus sibi virtutibus, ut unaqvæqve qvod sibi competebat ad mundi opificium adferret: qvare Minerva oleam & textoriam artem attulit; Bacchus vineam, Ceres fructus, Apollo medicinam, sagittandi artem, musicam, & divinationem; Vulcanus fabrilem artem, Mars militiam. Utqve summatim dicam, alius aliud adferentes, mundum condiderunt. Mercurius vero conspecta opificiorum varietate, secum reputans aliqvam fore litem, altercationem & simultatem in rebus existentibus, rhetoricam dedit. Hoc itaqve modo rhetorica ex diis est.

ἀπολλυμένων, τὸ φῶς τοῖς οὖσιν ἐξέλαμψεν, ἐκ γῆς Ἀθῆναι πρῶται ἐφάνησαν, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους ἔσχον τῶν θεῶν ἐρᾶσθαι. τὸ γὰρ πρῶτον φανὲν καλὸν ἔρωτος γίνεται πρόξενον. ἐξαιρέτως δὲ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ταύτης ἤρων τῆς πόλεως, καὶ διημφισβήτουν περὶ ταύτης, ἑκάτερος αὐτὴν οἰκειούμενος. ἔδοξεν οὖν ἐπὶ κοινὸν καὶ ἴσον ἀκροατήριον ἔρχεσθαι τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως, καὶ ἐπελέχθησαν ἀμφοτέροις δικασταὶ οἱ ἐρώμενοι Ἀθηναῖοι. ἐδικάσαντο οὖν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καὶ ἐξῆλθε παρὰ τῶν Ἀθηναίων ψῆφος τὸν πρότερον τῶν αὐτοῦ ἰδιωμάτων τι ἀναδόντα τῇ Ἀττικῇ δεσπότην εἶναι αὐτῆς. καὶ ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ προτέρα τὴν ἐλαίαν ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀνῆκεν, οὕτως ἔσχε καὶ τὴν Ἀττικήν. εἰ οὖν ἐδικάσαντο οἱ θεοί, ῥητορικὸν δὲ τὸ δικάσασθαι· ἄρα καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους εὕροι τις ἂν δικασαμένους· οἷον τὰς Εὐμενίδας, τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸν Ἑρμῆν. ἔστι δὲ καὶ ἐκ ποιητικοῦ τοῦτο ἔπους πιστώσασθαι λέγοντος.

οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόοντο.

Τὸ δὲ ἀγορεύειν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐν βουλῇ καὶ λόγῳ ἔχειν τὰ τοῦ δήμου πράγματα. ἄρα οὖν καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική. καὶ τὸ μὲν πρῶτον κεφάλαιον οὕτως.

eft. Qvod autem illa i
qve fit, per aliam fabula
opus eft. Narratur po
ftructo chao lux rebus
effulfit. Athenas priores
ideoqve plerofqve alios
amaviffe; nam qvod pr
chrum fe exhibet, amore
ciliat. Præcipue autem
atqve Neptunus hanc u
verunt, & pro ipfa di
qvod uterqve eam fibi
Vifum itaqve eft ad con
æqvum auditorum cœ
evocandam effe, dilecti
qve Athenienfes in jud
funt. Jus itaqve in Areop
eft: exiit porro ab Ath
decretum, ut is qvi pri
ex proprietatibus fuis
bus inderet, ejus Dom
Qvia vero Minerva prio
Acropoli dimifit, ideo
tinuit. Sic autem dii f
litigare vero ad rhetor
net; ergo in diis qvoq
eft. Multos autem alio
invenire eft, ut Eumeni
linem & Mercurium;
rei fidem facit hoc carme

Dii autem apud Jo
confultabant.

Confultare autem nih
qvam confilium inire &
populi negotiis; ergo
eft rhetorica. Et ita f
put primum.

Δεύτερον δὲ ἐστὶν, εἰ καὶ ἐν ἥρω-
ῥητορική. ἔδει γὰρ καὶ καλῶς ἔ-
τῶν θεῶν δημιουργήματα τοὺς
πρώτους φανέντας καρπώσα-
καὶ τούτου μάρτυς ὁ θεσπέσιος,
ος, ὃς εἰσάγει τὸν Νέστορα
λεν ὄντα, λέγων,

τοῖσι δὲ Νέστωρ
επὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων
ἀγορητής.

τὸ μὲν γλυκὺ τῆς ῥητορικῆς
ἐδήλωσε· τὸ δὲ σύντονον καὶ
ει, διὰ τοῦ Μενελάου. Φη-

ἤτοι Μενέλαος ἐπιτροχάδην
ἀγόρευε
ῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως.
δὲ τροχαλὸν καὶ ὀξὺ καὶ
όν αὐτῆς διὰ τοῦ Ὀδυσσέως,
γάρ·
ὅτε δὴ (sic) ὄπα τε μεγά-
λην ἐκ στήθεος ἵει
ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χει-
μερίησιν,
κ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε
βροτὸς ἄλλος.
δὲ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ῥητορικῆς
ωσμένον τοῖς ἥρωσι, Φοίνικα τὸν
περὶ τοῦ Ἀχιλλέως λέγοντα.
ουνεκά με προέηκε διδασκέμεναι
τάδε πάντα,
θων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆ-
ρά τε ἔργων.
δὲ καὶ θείας ἐπιπνοίας χρῄζει
ρ, ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ὁμήρου ἐστὶ πιστώ-
αι, φησὶ γάρ.

Secundum autem eſt, num & in Heroibus fuerit rhetorica. Oportebat autem, conſentaneumqve erat, ut ii qui priores ex diis orti ſunt, deorum opificiis potirentur. Cujus rei teſtis eſt divinus Homerus, qui Neſtorem conſiliarium inducit his verbis:

his autem Neſtor
Suaviloqvus ſurrexit, argutus Pyliorum Orator.

Et hujus qvidem ſuavitatem rhetoricæ declarat; nervos autem & gratiam ejus per Menelaûm indicat cum ait:

Sed Menelaûs quidem ſuccincte concionabatur:
Pauca quidem, ſed valde acute.

Ejus autem volubilitatem, acumen & vehementiam per Ulyſſem, ait qvippe,

Sed qvando vocem magnam ex pectore emittebat,
Et verba imbribus nivalibus ſimilia hybernis,
non deinde cum Ulyſſe contendiſſet homo alius.

Qvod autem rhetoricæ nomen Heroibus notum eſſet, Phœnicem refert de Achille dixiſſe,

Propterea me miſit ut docerem te iſta omnia,
Sermonumqve rhetor ut eſſes, actorqve operum.

Quod autem divino afflatu rhetor egeat, ex ipſo Homero comprobatur, ait enim:

Sed

Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει. οἱ δέ τ' εἰς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν, ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει.
Ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ δευτέρου κεφαλαίου ἅλις.

Sed Deus formam ceu
bis indit : illi
Delectati respiciunt
firmiter conci
Sed de secundo qv
satis.

III. Τρίτον δὲ πρὸς ἐπὶ τούτοις, πῶς εἰς ἀνθρώπους ἦλθεν ἡ ῥητορική. καὶ γὰρ ἔπρεπε μετὰ τοὺς θεοὺς, τοὺς ἥρωας ταύτην δέξασθαι, εἶτα καὶ τὴν συγγενῆ καὶ λογικὴν ἅπασαν φύσιν. εἰσεδέξατο τοίνυν πρὸ πάντων ἡ Συράκουσα πόλις Σικελίας· ἡ νῆσός ἐστι μεγίστη περὶ τὰ ἑσπέρια κειμένη. αὕτη ἡ Συράκουσα Κορινθίων μὲν καὶ Λακεδαιμονίων ἄποικος γέγονεν. ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ὑπὸ Γέλωνος καὶ Ἱέρωνος ἐτυραννήθη· οἳ τοσοῦτον κατὰ τῶν Συρακουσίων ὠμῶς ἐχρήσαντο τῇ τυραννίδι, ὥστε προστάξαι αὐτοῖς μηδὲ φθέγγεσθαι τὸ παράπαν, ἀλλὰ διὰ νευμάτων χειρῶν καὶ ποδῶν καὶ ὀμμάτων σημαίνειν τὰ πρόσφορα, καὶ ὧν ἄν τις ἐν χρείᾳ γένηται. ἔνθεν φασὶ καὶ τὴν ὀρχηστικὴν λαβεῖν τὰς ἀρχάς. τῷ γὰρ ἀποκεκλεῖσθαι λόγου, ἐμηχανῶντο σχήματι δεικνύειν τὰ πράγματα. εἶτα Ζεὺς ἐλευθέριος προσώλεις τοὺς τυράννους πεποιηκὼς ἠλευθέρωσε Συρακουσίους. οἱ δὲ δεδιότες μὴ καὶ αὖθις εἰς ὁμοίαν ἐμπέσοιεν τυραννίδα, ἑαυτοῖς τὴν πάντων δεσποτείαν ἐπέτρεψαν. Κόραξ δέ τις ὄνομα, Συρακούσιος τὸ γένος, συσκοπήσας ὡς ὁ δῆμος ἀστάθμητόν τι πέφυκε πρᾶγμα, καὶ νοήσας ὅτι λόγος ἐστὶν ᾧ ῥυθμίζεται ἀνθρώπου

Tertium insuper
rhetorica ad homin
Etenim consentaneum
Deos, etiam Heroas ill
ac deinde cognatam i
nabilem omnem natu
itaqve ante omnes rec
sa urbs Siciliæ, qvæ i
xima ad occidentales
Hæc Syracusa Corinthi
cedæmoniorum coloni
stremis vero temporib
lonis & Hieronis tyran
cta est: qvi tanta cru
tra Syracusios tyrannic
runt, ut præciperent
nimum loqverentur; s
pedum vel oculorum
in usu & necessaria era
rent: unde ajunt qvid
cen initium accepisse:
ne uti cum prohiberen
stu significare moliti su
Jupiter liberator, ext
rannis, Syracusios e
metu ne in similem ru
dem inciderent, sibi
rum dominatum attribu
rax vero qvidam gener
perpendens populum e
instabile, cum intelli

τρόπος, εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν ᾗ ὁ πᾶς ἠθροίζετο δῆμος, καὶ ἤρξατο πρότερον θεραπευτικοῖς καὶ κολακευτικοῖς λόγοις τὸ θορυβῶδες αὐτῶν καταπραΰνειν, καὶ τοὺς λόγους τούτους προοίμια ἐκάλεσεν. εἶτα ἤρξατο συμβουλεύειν, καὶ λέγειν ὡς ἐν διηγήσει τὰ δέοντα, καὶ τούτους τοὺς λόγους ἐκάλεσεν ἀγῶνας, μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἀνακεφαλαιοῦσθαι καὶ ἀναμιμνήσκειν τὰ τῶν ἤδη φθασάντων λεχθῆναι αὐτοῖς. καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα ἐπιλόγους ἐκάλεσεν ..... ῥητορικῆς οὕτως ἐνδειξάμενος αὐτὸς, ἔπειθε τὸν δῆμον, ὅπερ τέλος ἐστὶ τῆς ἡμετέρας τέχνης. τούτου δ' εὐδοκιμοῦντος ἐπὶ τῇ πειθοῖ, πολλοὶ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας τούτῳ ἐδίδουν, μαθησομένους τὴν ῥητορικήν. Τισίας δέ τις μαθεῖν ἐθέλων, καὶ ἰδὼν ὡς πολλοὺς εἰσπράττει μισθοὺς τῆς διδασκαλίας, προσδιαλέγεται αὐτῷ οὕτως· μαθεῖν μὲν, ὦ Κόραξ, ἐθέλω, νῦν δὲ μισθοὺς οὐκ ἔχω· ἀλλὰ μαθὼν ἀποτίσω διπλοῦς· ὁ δὲ φιλανθρώπως φερόμενος, ἐδίδαξεν αὐτόν. ἐκεῖνος δὲ μαθὼν ἠγνωμόνησεν, καί φησιν· λέξον μοι Κόραξ τὸν τῆς ῥητορικῆς ὅρον. ὁ δὲ φησιν, ῥητορική ἐστι πειθοῦς δημιουργός. ὁ δὲ Τισίας, δικάσομαί σοι οὖν, φησὶ, περὶ τῶν μισθῶν. καὶ εἰ μὲν πείσω, οὐ δώσω τοὺς μισθούς· εἰ δὲ μὴ πείσω, ὡσαύτως, οὐ δώσω, εἶτα μὴ μαθὼν παρὰ σοῦ τὸ πείθειν. ὁ δὲ

hominum sermone concinnari, in cœtum freqventis populi ingressus, primo blandis adulatoriisqve verbis turbulentum eorum animum mitigare cœpit, hosqve sermones procœmia vocavit. Deinde consilia dedit, & qvasi narrando qvæ opportuna erant significavit, hujusmodiqve verba agones sive certamina nuncupavit: postremo qvæ jam dicta fuerant repetiit & in memoriam revocavit; atqve his epilogorum nomen indidit. Cum autem ea qvæ ad rhetoricam spectabant sic ostendisset: id populo persuasit, qvi nostræ artis finis est. Cum autem eloqventiâ & persuadendi arte celebraretur, multi filios suos ipsi tradiderunt ad eloqventiæ disciplinam. Tisias autem qvidam cum huic operam dare vellet, ipsumqve videret magnam doctrinæ mercedem expetere, virum sic alloqvitur: Discere qvidem cupio, ô Corax, mercedem vero, qvam offeram non habeo; sed duplicem solvam postqvam didicero. Ille vero perhumaniter ipsum docuit. Edoctus postea ille ingratum se præbuit, & hæc loquutus est: Dic mihi, Corax, rhetoricæ definitionem. Ille, rhetorica, inqvit, est opifex persuasionis. Tisias vero, litigabo igitur tecum, & si qvidem persuadeam, non dabo mercedem; si vero non persuadeam, itidem non dabo, utpote qvi a te persuadendi artem

 non

κόραξ ἀντέστρεψε, καὶ φησὶ, δικάσομαι κἀγώ· καὶ εἰ μὲν πείσω, ὡς πείσας λήψομαι. εἰ δὲ μὴ πείσω, καὶ ὅμως λήψομαι, ἐπειδὴ τηλικοῦτον ἐξέθρεψα μαθητὴν, ὡς καὶ τῶν διδασκάλων κρατεῖν. ὅθεν οἱ παρεστηκότες ἐβόησαν, κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν. καὶ περὶ μὲν τρίτου κεφαλαίου τοσαῦτα.

Τέταρτον δέ ἐστιν ὅπως ἐν Ἀθήναις ἤκμασε. Λεοντίνη πόλις ἐστὶ τῆς Σικελίας. ταύτην ἀπῴκισαν πάλαι Ἀθηναῖοι. πόλεμον δὲ ἐσχηκότες Λεοντῖνοι πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, πρεσβεύονται, καὶ τοὺς Ἀθηναίους διὰ Γοργίου ῥήτορος συμμαχίαν αἰτοῦντες. τοσοῦτον δὲ τῷ Γοργίᾳ περιῆν τὸ κάλλος περὶ τὴν φράσιν, ὥστε πάντας τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὴν ἀκρόασιν κινῆσαι. συνερχόμενοι οὖν τὰς μὲν ἡμέρας τῶν ἐπιδείξεων ἐκάλουν ἑορτὰς, τοὺς δὲ λόγους λαμπάδας. διὸ τὴν μὲν συμμαχίαν ἐν τῇ Λεοντίνῃ ἔπεμψαν· τὸν δὲ Γοργίαν κατέσχον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας παρέσχον αὐτῷ μαθησομένους. ταχέως οὖν τὴν ῥητορικὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἀναδεξάμενοι, τὸν διδάσκαλον ὑπερηκόντισαν· καὶ οὕτως ἡ πρώτη δεκὰς τῶν ῥητόρων ἐξεφάνη· ἤτοι Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνούσιος, Λυσίας ὁ Κεφάλου, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Ἀνδοκίδης, Δημοσθένης, Αἰσχίνης, Λυκοῦργος, Ὑπερίδης, Δείναρχος.

Πέμπτον δὲ κεφάλαιον, τίς ὁ ὅρος τῆς ῥητορικῆς, καὶ τί τέλος, καὶ τί τὸ

non didicerim. Corax v nit & ait, litigabo & ego dem perſuadeam, accipi te qvi perſuaſerim; ſin ſuadeam, attamen accip pote qvi talem diſcipulu verim qui doctores eti ret. Qvamobrem qvi exclamaverunt, *Mali c lum ovum.* Et hæc de pite.

IV. Qvartum eſt, qvomo nis floruerit rhetorica. Leor eſt Siciliæ, qvam colonia tuerant Athenienſes. I conterminorum bello legatum mittunt Gorgiam Athenienſibus belli ſociet teret. Tantus porro inera in concionando lepos, t Athenienſes ad ſe audien liceret. Cum igitur con dies concionis ſolennitat bant, ipſas vero conciones das. Qvamobrem Leont xilium miſerunt; Gorgi detinuerunt, eiqve filios diſciplinam tradiderunt. I tur Athenienſes rhetorican ipſum doctorem ſuperarun qve prima Rhetorum deca tulit; nempe Antiphon R us, Lyſias Cephali filius, Iſæus, Andocides, Dem Æſchines, Lycurgus, H Dinarchus.

V. Qvintum caput eſt nitio rhetoricæ, qvis f

ἔργον αὐτῆς. εἰδέναι δεῖ ὡς πολλοὶ τῶν ῥητόρων, καὶ τῶν φιλοσόφων πολλοὺς ὅρους τῆς ῥητορικῆς ἀποδεδώκασιν. Ἀριστοτέλης γοῦν ὁ φιλόσοφος, οὕτως ὡρίσατο· ῥητορικὴ ἐστι δύναμις τεχνικὴ τοῦ περὶ ἑκ[illegible] ἐνδεχομένου πιθανοῦ λόγου. ἡμάρτηται δ' οὗτος ὁ ὅρος κατὰ τὸ ἐλλεῖπον. δύο γὰρ κακίαι ὅρων πεφύκασιν, ὑπεροχή τε καὶ ἔλλειψις. εἰ μὲν γὰρ ὑπερέχει ὁ ὅρος τῇ λέξει, ἐλλείπει τοῖς πράγμασιν· εἰ δὲ ἐλλείπει τοῖς λόγοις, πλεονάζει τοῖς πράγμασιν. ἐπεὶ οὖν ὁ Ἀριστοτέλους ὅρος ἐνέλειψε τῇ λέξει, μὴ προστιθέντος πολιτικοῦ καὶ διεξοδικοῦ, ἐπλεόνασε τῷ πράγματι. οὐ μόνον γὰρ τὴν ῥητορικὴν ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν διαλεκτικὴν περιλαμβάνει. τούτῳ δὲ διαφέρει τῆς διαλεκτικῆς ἡ ῥητορική· ὅτι ἡ μὲν διαλεκτικὴ οὐ μόνον περὶ πολιτικοῦ, ἀλλὰ περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ζητήματος διαλείψεται πιθανῶς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, ἀλλ' οὐ διεξοδικῶς· ἡ δὲ ῥητορικὴ περὶ τῶν πολιτικῶν μόνον, οὐ διαλεκτικῶς ἀλλὰ διεξοδικῶς. οὐκοῦν ἀποσκευαστέον τὸν Ἀριστοτέλους ὅρον ὡς ἐλλείποντα τῇ λέξει. ἐπὶ δὲ Καίσαρος Αὐγούστου Διονύσιος ὁ ἀπὸ Ἁλικαρνάσου καταφέρων τὸ γένος, ὡρίσατο τὴν ῥητορικὴν συνεχῶς καὶ προσηκόντως, εἰρηκώς· ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου ἐν πράγματι πολιτικῷ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν. οὗτος τοίνυν ὁ ὅρος ἐκρίθη καλῶς ἔχειν· οὔτε γὰρ ἐλλείπει, οὔτε πλεονάζει, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδιώματα τῶν

opus illius. Sciendum eſt multos ex rhetoribus & philoſophis, multas rhetoricæ definitiones dediſſe. Ariſtoteles philoſophus ſic eam definivit: *Rhetorica eſt facultas artificialis ſermonis perſuaſibilis, circa unamqvamqve rem verſantis.* In hoc autem peccat hæc definitio, qvod deficiat. Duo namqve ſunt vitia definitionum; nempe redundantia, & ellipſis ſive defectus: nam ſi definitio præ dictione redundet, rebus deficit; contra ſi verbis deficiat, redundat rebus. Quia igitur definitio Ariſtotelis dictione deficit cum non addiderit, *politici & copioſi*, (ſermonis) redundat rebus. Non ſolum enim hîc rhetoricam, ſed totam dialecticam complectitur. In hoc autem differt rhetorica a dialectica, qvod dialectica non ſolum de politica, ſed etiam de qvalibet alia propoſita qvæſtione, perſuaſibili modo diſſerat per interrogationem & reſponſionem, ſed non copioſe; rhetorica vero de politicis tantum, non dialectice ſed copioſe. Eliminanda itaqve eſt Ariſtotelis definitio, utpote qvæ dictione deficiat. Sub Cæſare tantum Auguſto Dionyſius genere Halicarnaſeus, rhetoricam accurate & convenienter definivit, cum dixit: *Rhetorica eſt facultas artificialis perſuaſibilibus ſermonis inre politica, finem habens bene dicere.* Hæc ergo definitio bene habere exiſtimatur, utpote qvæ nec deficiat, nec

 redun-

ὁρισμῶν ἔχει, λέγω δὴ τὸ ἐκ γένους καὶ συστατικῶν διαφορῶν καὶ ἰδιοτήτων συνεστάναι. διὰ μὲν γὰρ τοῦ εἰπεῖν, δύναμις, ἐσήμανε τὸ γένος. ἐστὶ γὰρ καὶ ἔντεχνος καὶ ἄτεχνος, δύναμις· διὰ δὲ τοῦ, τεχνική, τὴν διαφοράν. εἶτα καὶ ἑτέραν ἐπιτίθησι διαφοράν, εἰρηκὼς, πιθανοῦ λόγου. εἶτα ἐπειδὴ οὐ μόνος ὁ ῥήτωρ ἔχει τὸ πιθανὸν, ἀλλὰ καὶ ἰατρικὴ καὶ γεωμετρική· καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τούτων οὐκ ἀπιθάνους δεῖ προσφέρειν τὰς ἀποδείξεις, προστίθησι τὸ, ἐν πράγματι πολιτικῷ. πρόσκειται δὲ τῷ ὅρῳ καὶ τὸ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν. πᾶν γὰρ ὃ μὴ τέλος ἔχει καλὸν, ἢ κακοτεχνία ἐστὶν ἢ ψευδοτεχνία, ἢ ματαιοτεχνία. καὶ κακοτεχνία μέν ἐστιν ἡ τῶν φαρμάκων καὶ τῶν γοήτων, ἐπὶ κακῷ γὰρ τῆς πολιτείας εὕρηται· ἄλλο δέ ἐστι φαρμακεία, καὶ ἄλλο γοητεία, καὶ ἄλλο μαγεία· φαρμακεία μὲν γὰρ ἡ δι' ἐλλεβόρου, ἢ διὰ στόματος ἢ διὰ χρίσματος γινομένη· γοητεία δὲ ἡ ἀπὸ τῶν ἐνύλων καὶ ἀκαθάρτων, καὶ κακοποιῶν δαιμόνων προσκαλουμένη. ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν γόων, ἤγουν τῶν θρήνων. μαγεία δὲ, ἡ διὰ τῶν μέσων δαιμόνων ἀγγελικῶν τε καὶ ἐνύλων ἐνεργοῦσα. ψευδοτεχνία δέ ἐστιν ἡ μετὰ τὴν ἐνέργειαν τέλος οὐ καταλιμπάνουσα, ὡς ἡ ὀρχηστική. καὶ ὁ μὲν ὅρος τῆς ῥητορικῆς οὗτος. ἔργα δὲ αὐτῆς κατὰ τὸν Θεοδέκτην, προ-

redundet, sed etiam prop[...] definitionum habeat; n[...] qvod ex genere & ex conſt[...] differentiis proprietatibuſq[...] ſtet. Nam per illud, *f*[...] ſignificat genus, eſt enim a[...] cialis & non artificialis fa[...] per illud autem *artificialis* [...] rentiam. Deinde aliam [...] addit differentiam, cum [...] *perſuaſibilis ſermonis*. Poſtq[...] niam non ſolus rhetor hab[...] ſuaſibilitatem, ſed etiam [...] na & geometria: ſiqvidem [...] pud illos perſuaſibilitatis e[...] demonſtrationes proferre o[...] adjicit illud, *in re politica*: [...] tioni vero adjungitur illud [...] *habens bene dicere*. Nam qv[...] finem non habet bonum, [...] lum artificium eſt, aut falſu[...] ficium, aut vanum artificiu[...] lum qvidem artificium eſt [...] corum præſtigiatorum, nam [...] lum Reipublicæ inventum e[...] liud porro eſt venificium, [...] præſtigiæ, aliud magia. Vene[...] enim fit aut helleboro, aut o[...] unctione: præſtigiæ autem [...] monibus aut materiæ hære[...] aut impuris, aut maleficiis ad[...] tur: nomen vero mutuantu[...] mitu ſive a fletibus. Mag[...] per medios dæmones, qvi & [...] lici & materiales ſunt, op[...] Falſum artificium eſt illud qv[...] operationem finem non [...] ut orcheſtice, ſive tripu[...]

οἰμιάσασθαι πρὸς εὔνοιαν, διηγήσασθαι πρὸς πίστιν, ἀγωνίσασθαι πρὸς ἀπόδειξιν, ἀνακεφαλαιώσασθαι πρὸς ἀνάμνησιν. τέλος δὲ αὐτῆς, οὐ τὸ πεῖσαι, ἀλλὰ τὸ πιθαναῖς χρήσασθαι μεθόδοις· ὥσπερ ϗ ἰατρικῆς οὐ τὸ ὑγιάσαι, ἀλλὰ τὸ ὑγιαστικαῖς χρήσασθαι μεθόδοις· ϗ φιλοσοφίας, οὐ τὸ πάντας ποιῆσαι καλοὺς ϗ ἀγαθοὺς, ἀλλὰ τὸ καλὰ ϗ ἀγαθὰ συμβουλεῦσαι. ϗ εἰκότως, ὑπόκειται γὰρ ψυχὴ αὐτοπροαίρετος, αὐτοκίνητος, αὐτεξούσιος, παλίμβολος, θᾶττον ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον καταπίπτουσα, ϗ μᾶλλον ἐπιῤῥεπῶς ἔχουσα πρὸς τὸ αὐτῇ πείθεσθαι, ἢ ἑτέροις.

Ἕκτον δ' ἐστὶ κεφάλαιον πόσα εἴδη τῆς ῥητορικῆς, ϗ εἰ εἴδη, ἀλλὰ μὴ μέρη, ϗ ἐκ ποίων μερῶν τῆς ψυχῆς ἕκαστον προελήλυθεν, ϗ εἰς ποῖον ἕκαστον ἀφορᾷ τέλος, ϗ ποίους τόπους ϗ χρόνους ϗ πρόσωπα διενείμαντο. τρία τοίνυν τὰ ἀνωτάτω εἴδη τῆς ῥητορικῆς, συμβουλευτικὸν, δικανικὸν, πανηγυρικόν. ϗ συμβουλευτικὸν μέν ἐστι δι' οὗ συμβουλεύομεν τὰ πρόσφορα. δικανικὸν δὲ δι' οὗ τὰς ἀμφισβητήσεις διακρίνομεν. πανηγυρικὸν δὲ, δι' οὗ τοὺς ἐπαινουμένους ἢ ψεγομένους δημοσιεύομεν. διαιρεῖται δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν εἰς προτροπὴν ϗ ἀποτροπὴν, τὸ δὲ δικανικὸν εἰς κατηγορίαν ϗ ἀπολογίαν, τὸ δὲ πανηγυρικὸν εἰς

hæc qvidem eſt rhetoricæ definitio. Opera autem ejus ſecundum Theodectem ſunt, proœmiari ad benevolentiam, enarrare ad fidem, concertare ad demonſtrationem, dicta breviter repetere ad recordationem. Finis autem ejus eſt, non perſuadere, ſed perſuaſibilibus uti methodis; qvemadmodum & medicinæ, non ſanare, ſed ſanandi vim habentibus uti methodis; & philoſophiæ, non omnes facere bonos & probos, ſed bona & proba conſilia dare. Et qvidem jure merito: ſubjacet enim anima ſui arbitrii, ſeipſam movens, libera, volubilis, cito ab alio in aliud procidens, & proclivior ad ſibi ipſi obtemperandum qvam aliis.

VI. Sextum caput eſt, qvot ſint ſpecies rhetoricæ, & num illæ ſpecies ſint, non vero partes, ac ex qvibusnam animæ partibus ſingulæ procedant, in qvem ſingulæ finem reſpiciant, & in qvæ loca, tempora & perſonas diſtribuantur. Tres itaqve ſunt ſupremæ ſpecies rhetoricæ, conſultoria, judicialis, & panegyrica. Conſultoria eſt, per qvam utilia conſilia damus, judicialis, per quam dubitationes dijudicamus; panegyrica vero, per quam laudandos vel vituperandos publice prædicamus. Conſultoria dividitur in hortationem & dehortationem; judicialis, in accuſationem & defenſionem; panegyrica, in laudem & vitu-

ἔπαινον καὶ ψόγον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μέρη· τὰ δὲ πρὸ αὐτῶν, τὰ εἴδη. τούτῳ δὲ διαφέρει μέρος εἴδους, τῷ τὸ μὲν εἶδος ὁλόκληρον ἀποτελεῖν ῥήτορα, τὸ δὲ μέρος μή. ὅστις γὰρ ἓν τῶν εἰδῶν οἶδεν, ῥήτωρ ἐστίν· οἷον Θηραμένης ὁ Κόθορνος συμβουλεύειν μόνον εἰδὼς, ῥήτωρ ἐνομίζετο· καὶ Ζήνων δικάζεσθαι μόνον, ῥήτωρ ἤκουε· καὶ Γοργίας πανηγυρίζειν μόνον, ῥήτωρ ἐκαλεῖτο. ὥσπερ γὰρ ὁλόκληρον εἶδος ἀνθρώπου εἰ ἐπιτεθείη λίθῳ ἢ χαλκῷ εἶδος λέγοιμεν ἀποσώζειν τὸν ἀνδριάντα. ἂν δὲ μέρος ἀνθρώπου, οἷον χεὶρ, ἢ ποῦς, οὐ λέγοιμεν ἅπαν ἀνειληφέναι τὸ εἶδος, ἀλλὰ μέρος ἀνθρώπου· οὕτως εἰ μὲν τινὶ τῶν μερῶν ἐξέσκηταί τις, ῥήτωρ οὐ νομίζεται· εἰ δὲ τινὶ τῶν εἰδῶν, ῥήτωρ ἐξ ἀνάγκης ἐστί. ἀμέλει καὶ οἱ δικολόγοι, δικάζεσθαι μόνον εἰδότες, ῥήτορες καλοῦνται. προελήλυθε δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν ἐκ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τῆς ψυχῆς μέρους· ἐξ ἐπιθυμίας γὰρ ἐπὶ συμβουλήν τις προάγεται. τὸ δὲ πανηγυρικὸν ἐκ τοῦ λογιστικοῦ· πᾶς γὰρ πανηγυρίζων, λόγῳ χρῆται. τὸ δὲ δικανικὸν ἐκ τοῦ θυμικοῦ. ᾧ γὰρ θυμοῦταί τις, τούτῳ καὶ δικάζεται. ἀπορήσειε δ' ἄν τις, πῶς λέγεται τὸ πανηγυρικὸν ἐκ τοῦ λογιστικοῦ προελθεῖν· καίτοι καὶ τοῦ δικάζεσθαι καὶ τοῦ συμβουλεύεσθαι διὰ λόγων ἐχόντων τὸ κῦρος. ἐπιλυτέον δὲ οὕτως. ἐν ἑκάστῳ μὲν τῶν τριῶν τῷ λογιστικῷ κεχρήμεθα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κινούσης ὀρέξεως ἢ ἐπὶ τὸ δικάζεσθαι, ἢ ἐπὶ τὸ πανηγυρίζειν ἔλαβεν ἕκαστον τὴν ὀνομα-

vituperium. Et hæ q
tes ſunt, priora vero,
hoc autem differt par
qvod ſpecies qvidem t
rem efficiat, pars ver
Qviſqvis enim unam
vit, rhetor eſt; exe
Theramenes ille Cothu
tandi ſolum peritus,
batur; & Zeno diſcep
gnarus, rhetor audieb
item panegyricæ ſolu
rhetor vocabatur.
dum enim ſi tota ſpec
aut lapidi aut æri ind
mus ſtatuam ſpeciem
vare; ſin pa omin
aut pes, no mus
em accepiſſe ed pa
nis: ita ſi qvis in pa
exerceatur, non ideo
tur; ſin in qvadam ſp
neceſſario eſt. Sane c
litigare ſolum ſciunt,
cantur. Procedit aute
ria ex concupiſcibili a
nam ex concupiſcentia
tionem qvis agitur.
autem ex rationali: q
panegyrim effert, rat
Judicialis autem vel
ex iraſcibili; nam
qviſpiam, cum hoc
Qvæſtionem forte qvi
at, cur panegyrica di
tionali procedere, qv
& litigare & co
rationibus auctoritate

σίαν, ἐπειδὴ γὰρ πρώτη κίνησις γέγονεν ἀπὸ τοῦ θυμικοῦ, ὑπηρέτησε δὲ τούτῳ ὁ λόγος, διὰ τοῦτο λεγόμενον ἐκ τοῦ θυμοῦ ἔχειν τὸ δικανικὸν τὴν γένεσιν. ὁμοίως δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ ἐν τῷ συμβουλευτικῷ ἡ ἐπιθυμία ἐκίνησε τὸν λόγον, καὶ ἐν τῷ πανηγυρικῷ τὸ λογιστικὸν ἐκ τῆς κινησάσης ἕξεως ἔλαβεν ἕκαστον τὴν προσηγορίαν. τέλος δὲ δικανικοῦ μὲν, τὸ δίκαιον, πρὸς γὰρ τοῦτο ὁ δικαστὴς ὁρῶν δικάζει· συμβουλευτικοῦ δὲ, τὸ συμφέρον· πανηγυρικοῦ δὲ, τὸ καλόν· τόποι δὲ τῷ μὲν δικανικῷ, τὰ δικαστήρια· τῷ δὲ συμβουλευτικῷ, τὰ βουλευτήρια. τῷ δὲ πανηγυρικῷ, αἱ ἐκκλησίαι. χρόνους δὲ εἰλήφασι τὸ μὲν δικανικὸν τὸν παρεληλυθότα, τὸ δὲ συμβουλευτικὸν τὸν μέλλοντα, τὸ δὲ πανηγυρικὸν τὸν ἐνεστῶτα. εἰ γὰρ καὶ προϋπαρχούσας πράξεις, καὶ μελλόντων εὐχὰς προαναφερόμενον τῷ ἐγκωμιαζομένῳ, ἀλλ' ὅμως τὸν ἐνεστῶτα θηρώμενοι χρόνον. πρόσωπα δὲ ἔχουσι, τὸ μὲν δικανικὸν τοὺς δικάζοντας καὶ τοὺς δικαζομένους, τὸ δὲ πανηγυρικὸν τοὺς πανηγυρίζοντας καὶ τοὺς ἀκροατάς, τὸ δὲ συμβουλευτικὸν τοὺς συμβουλεύοντας καὶ τοὺς πρὸς οὓς ἡ συμβουλή.

Ἕβδομόν ἐστι κεφάλαιον, πόσαι ῥητορικαὶ καὶ ποῖαι, καὶ ποίαν σὺν θεῷ μετερχόμεθα. εἰσὶν οὖν πᾶσαι πέντε. ἡ ἀντίστροφος τῇ φιλοσοφίᾳ, ἡ ἐχρή-

tur? Sic autem ſolvenda qvæſtio eſt: in trium ſpecierum ſingulis ratiocinio qvidem utimur; ſed ab affectu qvi movet vel ad litigationem vel ad panegyrim, ſingulæ ſuam denominationem accipiunt. Nam quia primus motus ab iraſcibili procedit, huic autem ratio miniſtravit, ideo dicimus litigationem ab iraſcibili ortum habere. Similiter & in aliis, qvia in conſultoria concupiſcentia rationem movit, & in panegyrica ratiocinium, ex affectu unde ortæ ſunt ſingulæ denominationem acceperunt. Finis judicialis ſive diſceptatoriæ, eſt juſtitia, ad hanc enim reſpiciens judex judicat; conſultoriæ utilitas; panegyricæ, bonum. Loca autem judicialis, tribunalia; conſultoriæ, curiæ; panegyricæ, cœtus. Tempora vero ceperunt, judicialis, præteritum; conſultoria, futurum; panegyrica, præſens. Etiamſi enim præterita geſta, & futurorum vota, ei qvem laudibus celebramus, referamus, attamen præſens ſemper obſervantes tempus. *Perſonas* autem habent, judicialis eos qvi judicant atqve eos de qvibus judicatur; panegyrica, concionantes & auditores; conſultoria, conſulentes & eos ad qvos conſilium initur.

VII. *Septimum caput*, qvot ſint rhetoricæ, & qvales, & qvam Deo juvante ſectemur. Sunt igitur qvinqve. Qvæ philoſophiæ reſpondet, qua uſi ſunt

σατο Πυθαγόρας, καὶ Σωκράτης καὶ Πλάτων. εἰ γὰρ καὶ περὶ τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων πραγμάτων τοὺς λόγους ὡς φιλόσοφοι ἐποιοῦντο· ἀλλ' οὖν τινι πειθοῖ κεχρημένοι· καὶ τὸ ὡμολογημένον γὰρ χωρὶς πειθοῦς ἀποδεῖξαι ἀμήχανον, ἡ ἀντίστροφος τῇ πολιτικῇ, ἧς ἡγήσαντο Μιλτιάδης, Κίμων, Θεμιστοκλῆς· τούτων δὲ διαφέρει ἡ ἀντίστροφος τῇ πολιτικῇ τῆς ἀντιστρόφου τῇ φιλοσοφίᾳ, τῷ τὴν μὲν τῇ φιλοσοφίᾳ ἀντίστροφον περὶ τῶν καθόλου διαλαμβάνειν· τὴν δὲ τῇ πολιτικῇ ἀντίστροφον οὐχ οὕτως. ἡ ἀντίστροφος τῇ διαλεκτικῇ. τούτῳ δὲ διαφέρει τῆς ῥητορικῆς ἡ διαλεκτική, τῷ τὴν μὲν διαλεκτικὴν κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν· τὴν δὲ ῥητορικὴν διεξοδικῶς περὶ τῶν πολιτικῶν διαλαμβάνειν πραγμάτων. ἡγήσατο δὲ καὶ ταύτης Δημοσθένης τε καὶ Λυκοῦργος, καὶ ἄλλοι ῥήτορες. ἡ ἀντίστροφος τῇ συκοφαντικῇ, ἧς ἡγήσατο Ἀριστογείτων. ἡ ἀντίστροφος τῇ κολακευτικῇ, ἧς ἡγήσατο Δημάδης καὶ Ἀριστόδημος. πέντε οὖν ῥητορικῶν οὐσῶν, ἡμεῖς τὴν πέμπτην μετερχόμεθα.

Ογδοόν ἐστὶ κεφάλαιον, πόσοι τρόποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων. οὐδὲ γὰρ ῥαψῳδεῖν δεῖ ὡς τὰ ποιήματα, καὶ κωμῳδεῖν ὡς τὰ δράματα, ἢ ᾄδειν ὡς τὰ λυρικά, ἀλλ' ἑτέρως. εἰσὶ γοῦν τρόποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων τρεῖς. ὁ σύντονος ὁ καὶ μάλιστα ἐν τοῖς δικα-

sunt Pythagoras, Socrate[s] etsi enim illi de rebus [...] dem modo se habentib[us] philosophi verba fecerin[t] men qvadam persuaden[...] nam vel id qvod in c[...] sine persuasione demo[...] qvit. Qvæ respondet [...] qvarum principes fue[re] des, Cimon, Themis[tocles] his autem differt ea [...] cæ respondet ab ea q[...] det philosophiæ, qvo[d] philosophiæ respondet, [...] differat; ea vero qv[...] respondet, non item. [...] spondet dialecticæ; in [...] differt dialectica a rheto[rica] dialectica per interrog[ationem] responsionem qvæstio[nem] rhetorica vero copiose [...] cis rebus differat. Hu[...] pes fuere Demosthene[s] gus, aliiqve rhetores. [...] spondet sycophanticæ, [...] ceps fuit Aristogiton. [...] spondet adulatoriæ, [...] cipes fuere Demades [&] mus. Cum ergo qv[...] rhetoricæ, nos qvinta[m] mus.

VIII. Octavum caput [...] modi rhetoricarum [...] neqve enim recitare op[...] mina, aut comice narrar[e] ta, aut canere ut lyric[...] modo. Sunt i[...] lectionum modi [...]

νικοῖς πρωτεύων κατὰ τὸ Ὁμηρικόν.

Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν.

Οὗτος δὲ φράζεσθαι θέλει μετὰ σφοδροῦ τοῦ πνεύματος καὶ ζέσεως προθυμίας, τῇ πληγῇ τοῦ πνεύματος τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν καθάπερ πλήκτρου κτυπούσης, ὥστε προηγεῖσθαι τῆς φωνῆς τὴν ἀρτηρίαν. ὁ ἀνειμένος ὅς ἐστι τὸν τρόπον ἐπιεικής, ἠρέμα τοῦ πνεύματος τὴν ἀρτηρίαν πλήττοντος καὶ μελίχρουν τὴν φωνὴν ἀποτελοῦντος, ὡς τὸ ποιητικόν.

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

Ὁ μέσος ὅς ἐστι καὶ συμβουλευτικὸς καὶ ἐξηγητικός, καὶ ἐπιστολιμαῖος, φυσικώτατα δὲ πνεῖ τὸ πνεῦμα ἐπὶ τούτου· καὶ οὔτε ἄγαν ὑπερπηδᾷ, ἵνα μὴ ἀποτελέσῃ τὸν σύντονον. οὔτε ὑφειμένως λέγεται, ἵνα μὴ ποιήσῃ τὸν ἀνειμένον· ἀλλὰ μέσῃ χρῆται ὁδῷ.

Ἔνατόν ἐστι κεφάλαιον, πόσαι πολιτεῖαι καὶ ποῖαι, καὶ ποίαν μετερχόμεθα. δεῖ δὲ πρότερον εἰπεῖν τίς ὁ ὅρος τῆς πολιτείας. πολιτεία τοίνυν ἐστὶν ἀρχὴ καὶ συνήθεια πραγμάτων. κ. τ. λ.

qui maxime in judicialibus primas tenet secundum illud Homericum:

Et verba imbribus nivalibus similia hybernis.

Hic autem pronuntiari debet cum vehementi spiritu, & ferventi animo, percussione spiritûs asperam arteriam instar plectri pulsante; ita ut arteria prius excitetur, quam vox. Item remissus, qui mitis & suavis est, spiritu leviter arteriam pulsante, melleamque vocem efficiente, secundum carmen illud:

Cujus lingua melle suavior fluebat loquela.

Medius est consultorius, narratorius & epistolaris: in hoc autem modo admodum naturali flat spiritus; neque admodum exsurgit, ne vehementem sonum efficiat; neque remissa profertur, ne remissum edat; sed mediâ incedit viâ.

IX. Nonum caput est, quot sint politiæ, & quales, & quænam appetenda sit. Opus autem est primo dicere, quæ sit politiæ definitio. Politia igitur est principium & consuetudo rerum. &c.

III. De artium & disciplinarum inventoribus. ex Codice Coisliniano CCCLXXXVIII.

Ἐξεῦρον τὴν μὲν ἀριθμητικὴν Φοίνικες, τὴν δὲ μουσικὴν Θρᾷκες, τὴν δὲ ἀστρολογίαν Χαλδαῖοι.

Ποιηταὶ πέντε; Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πείσανδρος, Πανύασις, Ἀντίμαχος.

Arithmeticam quidem invenerunt Phœnices, Musicam Thraces, Astrologiam Chaldæi.

Poetæ quinque, Homerus, Hesiodus, Pisander, *P*anyasis, Antimachus.

Ιαμβικοὶ τρεῖς, Σιμωνίδης, Ἀρχίλοχος, Ἱππώναξ.

Τραγῳδοποιοὶ ε΄. Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἴων, Ἀχαιός.

Κωμῳδοποιοὶ ἀρχαίας κωμῳδίας ζ΄. Ἐπίχαρμος, Κρατῖνος, Εὔπολις, Ἀριστοφάνης, Φερεκράτης, Πλάτων· μέσης κωμῳδίας β΄. Ἀντιφάνης, Ἄλεξις θούριος· νέας κωμῳδίας ε΄. Μένανδρος, Φιλιππίδης, Δίφιλος, (In marg. τινὲς διὰ τοῦ ι, ἄλλοι διὰ τοῦ ει διφθόγγου.) Φιλήμων, Ἀπολλόδωρος.

Ἐλεγειοποιοὶ δ΄· Καλλῖνος, Μίμνερμος, Φιλητᾶς, Καλλίμαχος.

Λυρικοὶ θ΄. Ἀλκμὰν, Ἀλκαῖος, Σαπφὼ, Στησίχορος, Πίνδαρος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Σημωνίδης. ἰστέον γὰρ ὅτι Σημωνίδης μὲν ὁ λυρικὸς διὰ τοῦ η γράφεται, Σιμωνίδης δὲ ὁ Ιαμβοποιὸς διὰ τοῦ ι. καὶ ἴσως ὁ μὲν παρὰ τὸ σῆμα, ὁ δὲ παρὰ τὸ σιμός.

Ῥήτορες θ΄. Δημοσθένης, Λυσίας, Ὑπερείδης, Ἰσοκράτης, Αἰσχίνης, Λυκοῦργος, Ἰσαῖος, Ἀντιφῶν, Ἀνδοκίδης.

Ἱστορικοὶ ι΄. Θουκυδίδης, Ἡρόδοτος, Ξενοφῶν, Φίλιππος, Θεόπομπος, Ἔφορος, Ἀναξιμένης, Καλλισθένης, Ἑλλανικός, Πολύβιος.

Περὶ ποιητῶν.

Ὅσοι διὰ στίχων καὶ ἰάμβων ἔφρασαν· Ὅμηρος στίχους, Ἡσίοδος στίχους, Ἀπολλώνιος στίχους, Θεόκριτος ὁμοίως,

Jambici tres, Simonide
lochus, Hipponax.

Tragici quinque, Æsch
phocles, Euripides, Jon, A

Comici veteris Com
ptem, Epicharmus, Crati
polis, Ariſtophanes, Ph
Plato: mediæ Comœdiæ
tiphanes, Alexis Thuriu
Comœdiæ quinque, M
Philippides, Diphilus,
Apollodorus.

Elegiarum poetæ quat
linus, Mimnermus, Phil
limachus.

Lyrici novem, Alcm
cæus, Sappho, Steſichor
darus, Bacchylides, Iby
nacreon, Semonides.
eſt Semonidem Lyricum
ſcribi, Simonidem ver
cum per ι: & fortaſſe
σῆμα, ſignum, alius
ſimus.

Rhetores novem, Dem
Lyſias, Hyperides, Iſocrate
nes, Lycurgus, Iſæus, A
Andocides.

Hiſtorici decem, Thu
Herodotus, Xenophon,
Theopompus, Ephorus,
nes, Calliſthenes, Hellar
lybius.

De Poëtis.

Qui per verſus & jamb
ſunt, Homerus verſus edid
dus verſus, Apollonius verſ

Ἄρατος ὁμοίως, Νίκανδρος ὁμοίως. Μένανδρος ἰάμβους, Ὀππιανὸς ὁμοίως, Καλλίμαχος ὁμοίως, Σοφοκλῆς ὁμοίως, Αἴσχυλος ὁμοίως, Λυκόφρων ὁμοίως, Πίνδαρος ξένα μέτρα καὶ τοῖς νῦν ἀγνοούμενα.

Ὅσοι γραμματικοὶ, Διονύσιος ὁ Θρᾷξ, Ἀπολλώνιος Δύσκολος, Ἀλέξανδρος, Ἀστυάγης, Ἀγαπητὸς, Σέργιος ὁ νεώτερος, Αὐξόνιος, Ἄδραστος, Θεαγένης, Ἡρωδιανὸς, Θεοδόσιος ὁ ξ . . . Τρύφων, Δίδυμος ὁ νεώτερος, Νικοκλῆς, Εὐδαίμων, Ὧρος, Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς, Πορφύριος, Ἀχιλλεύς, Ἀρκάδιος, Ὡραπόλλων, Τιμόθεος Γαζαῖος.

Ὅσοι περὶ ὀρθογραφίας, Ἀπολλώνιος, Ἡρωδιανὸς, Ὧρος, Ῥωμανὸς, Θεοδόσιος ὁ Φιλόπονος, ὁ Χάραξ, ὁ Χοιροβοσκός.

Ὅσοι περὶ διχρόνων. Ὧρος, Παμπρέπιος, Αἰθέριος Ἀπαμεύς, Ὧρος, (sic) Στέφανος ὁ Κωνσταντίνου πόλεως.

Ὅσοι ἐθνικῶν (i. περὶ ἐθνικῶν) Ὠρίων Θηβαῖος, Μητρόδωρος, Φιλόξενος, Λογγῖνος.

Πίναξ τῶν ἐν ἰατρικῇ διαπρεψάντων.

Δημόκριτος, Ἱπποκράτης, Διοσκορίδης, Ἀρχιγένης, Ῥοῦφων, Γαληνὸς, Φιλάγριος, Θέων, Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεύς, Ἀλέξανδρος Τραλλιανὸς, Δημοσθένης, Σεύηρος, Φιλούμενος, Διοκλῆς, Λεονίδης, Ἄτταλος, Σωρανὸς, Ὀριβάσιος, Ἀέτιος, Ἰάκωβος, Σκύπαλος.

critus similiter, Aratus similiter, Nicander similiter. *Menander* jambos, Oppianus similiter, Callimachus similiter, Sophocles similiter, Æschylus similiter, Lycophron similiter: Pindarus peregrina carmina & hoc tempore ignota.

Qvicumqve grammatici, Dionysius Thrax, Apollonius Dyscolus, Alexander, Astyages, Agapetus, Sergius junior, Auxonius, Adrastus, Theagenes, Herodianus, Theodosius, . . . Tryphon, Didymus junior, Nicocles, Eudæmon, Orus, Dionysius Halicarnaseus, Porphyrius, Achilles, Arcadius, Orapollo, Timotheus Gazæus.

Qvi de orthographia, Apollonius, Herodianus, Orus, Romanus, Theodosius, *Philoponus*, Charax, Chœroboscus.

Qvi de dichronis sive de vocalibus ancipitibus, Orus, Pamprepius, Aetherius Apameensis, Orus (*bis*) Stephanus Constantinopolitanus.

Qvi de Gentilibus, Orion Thebæus, Metrodorus, *Philoxenus*, Longinus.

Tabula eorum qvi in Medicina floruerunt.

Democritus, Hippocrates, Dioscorides, Archigenes, Rufon, Galenus, *Philagrius*, Theon, Alexander Aphrodisicus, Alexander Trallianus, Demosthenes, Severus, Philumenus, Diocles, Leonides, Attalus, Soranus, Oribasius, Aetius, Jacobus, *Scypalus*.

Οἱ τούτων ὑπομνηματισαὶ, Σωπάτερος, Παῦλος, Ἀθανάσιος, Φοιβάμμων.

Ἐν δὲ τῇ φιλοσοφίᾳ ἔπρεψαν, Πλάτων, Ἀριστοτέλης ὁ τούτου μαθητὴς, ὧν τὸν μὲν Πλάτωνα ὑπομνηματίζουσι πλεῖστοι. χρησιμώτεροι δὲ Γάϊος, Ἀλβῖνος, Πρισκιανὸς, Ταῦρος, Πρόκλος, Δαμάσκιος, Ἰωάννης ὁ Φιλόπονος, ὅστις καὶ κατὰ Πρισκιανοῦ ἠγωνίσατο, πολλάκις δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλους. τὸν δὲ Ἀριστοτέλην καὶ αὐτὸν ὑπομνηματίζουσι πλείονες, ὧν χρησιμώτεροι Πορφύριος Φοῖνιξ, Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεὺς, Ἀμμώνιος, Ἀρριανὸς, Ατόκιος, Ζαχαρίας, καὶ Τριβοῦνος . . . . ἀδελφός.

Ὀνόματα ιβ. θεῶν. Ζεὺς, Ποσειδῶν, Ἄρης, Ἑρμῆς, Ἀπόλλων, Ἥρα, Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη, Λητὼ, Ἄρτεμις, Ἑστία, Δήμητρα.

Horum commentatore[s] ter, Paulus, Athanasius, mon.

In philosophia clarueru[nt] Aristoteles ejus discipulus Platonem qvidem com[mentariis] illustrarunt plurimi: pra[…] vero Gajus, Albinus, P[…] Taurus, Proclus, Damasc[ius] nes Philoponus, qvi con[tra] num concertavit, sæpe it[em] Aristotelem. Aristotele[m] commentariis illustraru[nt] qvorum utiliores sunt P[orphyrius] Phœnix, Alexander Aph[rodisiensis] Ammonius, Arrianus, […] Zacharias, & Tribunus.

Nomina duodecim […] Jupiter, Neptunus, Ma[rs] rius, Apollo, Juno, […] Venus, Latona, Diana, Ve[sta]

IV. Index scriptorum in Philopono de mun[di] æternitate memoratorum.

Majoribus numeris argumenta Procli, minoribus capita solutionum den[otantur]

Index Scriptorum

in universis Philoponi ad Aristotelem commentariis memoratorum,

concinnatus à me ad paginas, vel ubi hæ deficiunt ad subsignatas in ima pagina, literas Græcarum editionum, & in Metaphysicorum libros, ad paginas editionis quæ sola exstat Latinæ.

A in priora, AA in posteriora Analytica. An. de anima. G. de generatione & interitu, GG. de generatione animalium, M. in Metaphysica, MM in Meteora, P. in libros Physicorum denotat.

Achyt

Eu[cut off]

Ph

* Philop. τερετίσματα καλοῦνται τὰ προψάλματα τῶν κιθαρῳδῶν ἅπερ ἀνάρθρως ᾄδουσι δοκιμασίας ἕνεκεν τῆς ἀπηχήσεως τῶν χορδῶν.

CAPUT. XL.

De SVIDA, ETYMOLOGO, aliisqve Lexi Græcis.

Lexicorum Græcorum Scriptores de qvibus alibi jam dictum. 1. *De Svi qve prioribus editionibus, V. C. Ludolphi Kusteri dissertatio, cu observationibus.* 2. *De editione novissima Kusteri, & variis d scriptis ad Svidam illustrandum facientibus.* 3. *De epitome Svidæ* id. *Index scriptorum à Svida laudatorum.* 4. *De Etymologico ejusqve auctore & editionibus.* 5. *Alia græca Lexica & etymologic* 6. *Index scriptorum in Etymologico magno laudatorum.* 7. *De Græcis ineditis, nec non de glossariis variis editis ineditisque. Lexico Varini Phavorini.* 9. *De Lexicis Græcolatinis recentium rum majoribus.* 10. *De minoribus, tam generalibus qvam spe* 11. *De scriptoribus synonymorum, phrasium Græcarum &c.* 1: *Græcobarbaris & recentis Græciæ Lexicis.* 13.

I.

BRevem de Lexicis Græcis dissertationem, qvam ad calcem riæ Anonymorum & plagiariorum, A. 1689. 4. Lipsiæ A Fabri nomine in patria mea vulgavi admodum juveni mus fuerat locupletatam paululum accuratiusqve digesta titulo Historiæ Lexicorum Græcorum separatim publicare: sed e vi postea rectius me facturum, si quæ de illo argumento notasse bliothecæ huicce Græcæ insererem. Itaqve de antiqvioribus pl Lexicis alibi jam dixi, de editis qvidem, ut *Ammonii* de differen cum Græcarum, libro IV. cap. 26. p. 173. De glossario Hipp *Erotiani*, lib. IV. cap. 36. p. 571. seq. *Eusebii* περὶ τῶν τοπικῶν ὀν IV. 2. p. 44. *Harpocrationis* Lexico Rhetorico IV. 36. p. 583. se sario *Hesychii* Alex. IV. 35 p. 541. *Joannis Philoponi* de vocibus p diverso diversa significantibus, supra hoc Volumine p. 365. seq. De Atticista, IV. 34. p 519. & hoc ipso Volumine, supra p. 420. *Moschopu* p. 534 lexico Biblico *Origenis* sive *Cyrilli* Alex. IV. p. 541. *Stephani* Byz IV. 2 p. 45. Lexico Attico *Phrynichi* IV. 34. p. 520. seq. Onomastico IV. 33. p. 489 & de *Thomæ Magistri* vocibus Atticis, IV. 34 p. 52 non de ineditis Lexicis *Georgii Lecapeni* IV. 34. p. 335. *Photii*, su

volumine p. 566. seq. *Ptolemæi* Aſcalonitæ, IV. 33. p. 515. & *Timæi*, hoc ipſo Volumine ſupra p. 418. seq. Præterea de pleriſque deperditis Lexicis omnis generis, dialectorum præcipue, editisque & ineditis Lexicis ſpecialibus ad certos ſcriptores, IV. 34. 35. 36. tum de gloſſariis juridicis IV. 36. p. 570. ac de Lexicis Biblicis & Concordantiis Græcis a) IV. 35. p. 542. & 553. Ut igitur plenior de toto hoc argumento tractatio ſtudioſis hujus linguæ à me offeratur, non pigebit præſenti capite cætera quæ reſtant univerſa colligere, atque de Suida, Etymologo & reliquis alibi mihi haud dictis Lexicis, obſervata complecti.

II. De SVIDA præclariſſime promeritus noſtra memoria eſt Vir eruditiſſimus & Græcæ ac Latinæ linguæ ad ungvem peritus *Ludolphus Neocorus*, ſive *Kuſterus*, b) qui *Lutetiæ* quo relectis patriis ſacris, Romana amplexus ſe contulerat, obiit XII. Octobr. A. MDCCXVI. Hic poſt *diatribam de Suida*, vulgatam Cantabrigiæ 1701. 4. in qua vitia ac defectus editionis Porti commemorat, narratque quibus ſubſidiis & quo apparatu novam ipſe fuit molitus, variaque Suidæ loca ſpeciminis in vicem emendat atque illu-

a) Ab eo tempore quo illa ſcripſi, non modo *Eraſmi Schmidii* τȣ μακαρίτȣ *Concordantiæ Novi Teſtamenti* recuſæ ſunt emendatius, Gothæ cum præfatione Rev. D. Erneſti Samuelis Cypriani, 1716. fol. ſed etiam typis nitidis Wetſtenianis, Amſtelodami 1717. fol. diligenti caſtigatum ſtudio lucem vidit opus *Concordantiarum Græcarum in LXX Interpretes* utiliſſimum, & ad Græcos Patres tractandos, locaqve ad qvæ illi alludunt ſacrarum literarum promtius indaganda oportunum apprime, auctore venerando octoginta amplius annorum ſene *D. Abrahamo Trommio*, eccleſiæ Grœninganæ Paſtore, cui Belgicas etiam Concordantias A. 1685. editas & ſecundis curis jam perficiendas cives ſui debent. Qvam utile ſit hoc conſilium, qvo Concordantias in LXX. Interpretes, Græcarum vocarum ordine Trommius digeſſit, vel *Henrici Savilii* ſummi viri patet judicio, cujus auſpiciis ſimiliter ordinatas ac veluti inverſas Kircherianas Concordantias, Oxonienſis Bibliotheca aſſervat: neque hilum detrahitur per præclariſſimam illam Trommii operam utiliſſimæ itidem, ſed longe alio inſtituto ſuſceptis nec Græcarum ſed Hebraicarum vocum ordine digeſtis Conradi Kircheri Concordantiis. Qvæ vero deeſſe Trommianis cauſſantur viri præclariſſimi, utinam illi per ſe præſtent potius, lucubrationesqve edant ſuas, vel *Ambroſii Angierii*, Hiberni qvod laudant Lexicon duplex Biblicum, ex Dublinenſi archivo proferant, quam viro inſigni propter ea quæ fecit amplas promerito gratias, immeritam propter ea qvæ non fecit ſcribant dicam. Etiam Kircherus in libro de vario Concordantiarum ſuarum uſu qvi A. 1622. hoc eſt decimo poſt eas publicatas anno Witebergæ in 4. lucem vidit, teſtatur ſe longe pleniores caſtigatioresque & indeclinabilibus voculis additis locupletatas ad prælum & lucem, quam nunqvam tamen hactenus viderunt, paraſſe. Trommius vero Joannis Gagnierii V. C. Vindiciis Kircherianis, Oxon. 1718. 8. editis Epiſtolam Apologeticam Amſt. 1718. 4. & Bibliothecæ noviſſimæ Halenſis ſcriptori (ſect. 2. p. 64. ſeq.) ſuccinctam reſponſionem oppoſuit, Groning. 1719. 4.

b) Natus Kuſterus Blombergæ, oppido Comitatus Lippiæ in Weſtphalia A. 1670. Vide ejus elogium in memoriis literariis Trivultianis A. 1717. menſe Martio p. 497. ſeq.

illustrat, quinto anno interjecto opus ipsum perduxit ad umbilicu
novum suum Svidam Græcolatinum cum notis, de qua ἐκδόσει infr
gentius dicturus sum, prælo Cantabrigiensi exire passus est A. 1705
Voluminibus in fol. In præfatione ad hanc editionem, cum de a
quem illustrandum in se suscepit, de illius ætate, de Lexici ejus virt
& vitiis prioribusque editionibus accurate disputet, nolui actum age
integram Clarissimi Viri, mihique cum viveret amici dissertationem
cum observationibus tibi hoc loco exhibere.

1. Quis Suidas fuerit, aut quando vixerit, frustra quis quæsive
nullus unquam Suidas exstitit: ut virum politissimum Angelum
num censuisse plures referunt scriptores; respicientes procul du
hæc ejus verba, quæ leguntur lib. XI. Epist. XX. c) *Suidas ipse, (si q*
hic unquam Suidas) non omnino malus auctor. Sed Suidam vere exstiti
nomen ejus fictitium esse, non solum evincunt codices MSti d)
hujus, in quibus Suidæ, vel *Sudæ* e) nomen comparet; sed etiam

c) ad Bernardum Riccium. Politiano jungendus Petrus Alcyonius est, qvi lib. 2.
p. 213 *apud doctos*, inqvit, *illos viros qui commentarios rerum multarum conf*
eosque in Suidæ nomine ediderunt, observavi scriptum. Tho. Reinesius lib
Lect. p. 361. *In farragine lexica & historica κ̓ ς ισχεσι copiosa & varia,*
nu quodam eruditionis & preciosissimarum quarumvis rerum, qui Suidæ
nomen præscriptum habent, etsi unius autoris non sit, sed plurium e diver
um ætatum scriptoribus collecta & subinde aucta.

d) de his infra, ad § 6.

e) *Sudam* appellant multi memorati Menagio c. 77. Anti Bailleti, Card. Bessari
fat. ad versionem Metaphysicorum Theophrasti, Victor Trincavellus ante
num in Physica Aldus Manutius ante Philoponum in posteriora Analytica
Petrus Bembus in Epistolis p. 4 0. Gvil. Budæus notis prioribus in pandec
trus Victorius in Variis Lect. Franciscus Robortellus in var. locorum annot
Fournerius in selectis lectionibus, Vale tinus Erythræus indice Virgiliano,
bulo *orichalco.* Q Septimius Florens Christianus ad Aristophanis Pacem
Scaliger ad Varron. Petrus Daniel ad Plauti Qverolum. Jacobus Cujacius in
tionibus, aliisqve in scriptis, & Nic. Rigaltius passim Notat autem σοῦδα
fossam, lacum ut videre licet in scholiis ad Euripid s Phœniss. vers. 1107. 119
mascio apud hotium Cod. 242. p. 553. v. ult. edit. Hœschelii. Carolus An
brottus ad Theophili institutiones p. 841 edit. primæ: *Viri docti Suidam S*
pellant, libris ut videtur auctoribus. Nam in MSto Codice Memmiano (qui
Colbertinus 992.) *sic habetur.* Huic tamen plurimos alios licet opponere, i
ut apud ustathium, constanter non Σοῦδος sed Σουίδας appellatur. Itaqve
bonus notis ad Laërtii Anacharsim lib. 1 sect. 101. *Falluntur viri doctissimi*
in literis nominis, qui toties Suidam in civitate Romana nomen mutare cog
enim qui Sudam, *nec desunt qui* Sudinem (*credo quod hoc nomen se in Pli*

thius, qui in verboſo commentario in Homerum Suidam noſtrum aliquoties f) laudat. Quis autem Suidas fuerit, g) difficile dictu eſt; cum non ſolum alii ſcriptores, ſed etiam ipſe de ſe ſileat, nec in noto hoc Lexi-

Ffff co

dearentur legiſſe) appellent. Atqui verum eſt profecto Svidas, Euſtathius: τὰ οἷς [illegible] ἑνὸς σ ... [illegible], ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷς Τιμαγίδας Τιμαγίδου, Σουίδας, Σουίδα. Sudini Magi mentio apud Theodorum Meliteniotam ſupra p. 2 o. Sudinis περὶ λίθων apud Plin. IX. 35 XXXVII. 8. Sudinem pro Svida vocat Scipio Tettius commentario de Apollodoris.

f) Euſtathius in Iliad. Λ. p. 8[illegible] edit. Rom. (Baſil. 768) τὸ δὲ (ἴνος) ἐν τῷ κατὰ στοιχεῖον μεγάλῳ βιβλίῳ τοῦ Σουίδα, δηλοῦνται ζῶά τινα οἷον ὄνους ἢ τινα τοιαῦτα εὐτελέστατα. Ad Odyſſ. H. p. 1571. παρὰ ἔοικεν αἴπ αὐτοῦ καὶ ἡ παρὰ τοῦ Σουίδα αἴθρακος (αἴθραιος) ἢ καὶ ἀνδράχλη, ὡς ἐκεῖνος λέγει. Ad Odyſſ. Σ. p. 1851. τοῦ δὲ μισθὸς οὐ μόνον ῥῆμα πρόκειται τὸ μισθῶ, μισθώσω, ἀλλὰ καὶ μισθάριον καθ' ὑποκορισμὸν, οὗ χρῆσις καὶ ἐν τοῖς Σουίδα. (apud Svid. μισθαρνια legitur male pro μισθάρια.) Ad Odyſſ. Λ. p. 1406. παρεβλήθη παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ συγκριτικῶς ὡς οἱ πλείους φασὶ, κατὰ δὲ τὸν Σουίδαν, ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς. Ad Odyſſ. P. p. 1528. ἔστι δὲ πρόσεγμα, ὡς δηλοῖ Σουίδας, στέρεγμα. & p. 15 8. πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων τοιούτων ὄντων, οἶδεν ὁ Σουίδας καὶ τὸ οἱ, κοινότερον μὲν ὂν τοῦ αὐτοῦ. Ad Odyſſ. Z p. 1554. Σουίδας γοῦν ἐν τῷ α, φησὶν ὡς ἡ Λάρισσα σφαιρίζουσα πίλῳ ὤλισθεν εἰς τὸν Πηνειόν. Ad Odyſſ. Γ. p. 1469. ὡς ἱερώθη Ποσειδῶνι (ὁ μικρὸς λίθος) πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα πελάζειν φαισῷ, ἐν τοῖς τοῦ Σουίδα κεῖται. Ad Odyſſ. B. p. 1441. Τὸ προσηγέστερον ἀντὶ τοῦ ὁ δηγικώτερον, ὅπερ ἐν τοῖς τοῦ Σουίδα κεῖται. Ad Odyſſ. Λ. p. 1403. εἰ δὲ κατὰ Σουίδαν οὐκ ἔστι τετρασυλλάβως ἐφιαλτεῖς, ἀλλὰ τρισυλλάβως φιαλτεῖς. Præter hæc decem loca exſtat etiam undecimus, in quo Svidæ lexicon licet non citatur nominetenus, tamen reſpicitur & tanquam ſcriptoris inſignis ac fide digni celebratur ad Iliad. Γ. p. 378. edit. Rom. (Baſil. 286.) ὁ δὲ γράψας ἐν στοιχειακῇ τάξει λέξεων, λέγεσθαι θεαδίσταί φησι διὰ τὸ αἱ διφθόγγου προπαραληγούσης, τὸν Θεοῦ ἰδίαν ἔχοντα, καὶ παραθεὶς χρῆσιν Ἀντιφῶντος, τὸ ἄνθρωπος ὅς φησι πάντων θηρίων θεαδίστατος γενέσθαι, κἂν εἰ μέντοι γράφει, πιστεύεται δὲ ὡς λόγου πολλοῦ ἄξιος. Solere Euſtathium ſcrinia Svidæ, aliquando etiam ubi non nominat compilare, notavit Kuſterus ad Suidam in ἀυιδαξ. Michaelem Apoſtolium ſua ex Svida ſolere exſcribere, id. ad [illegible]ολίων χρησμός.

g) Svidam *Monachum Byzantinum* vocat Joannes Roſinus in Antiqv. Rom. & poſt eum Joannes Bona in notitia auctorum in libris de divina Pſalmodia allegatorum. *Mona-*

co quicquam de se memoriæ prodiderit. Videtur quidem in v
μοθρᾴκη patriam vel gentem suam indicare, dum ait: *Qui eni*
tio insulam illam (i. e. Samothraciam) *incoluerunt, Samii fuerunt,*
bus nos orti sumus. Sed verba illa non sunt ipsius Suidæ, se
ptoris Anonymi, ex qvo locus iste excerptus est.

2. Quod ad ætatem *Suidæ* attinet; de ea diversæ sunt vi
doctorum sententiæ, quarum nonnullas ad examen revocal
Hugo Grotius in Epist. CX. ad Gallos, h) Suidam paulo post
stantinum Leonis i) filium, qui A. C. 912. imperare cœpit,
arbitratur; hac addita ratione, quantum ipse meminerit, hic
ratorum postremus sit, k) quem in libro suo nominet. Sed
doctissimum memoria fefellit. Nam in v. Ἀδάμ mentio fit
ratoris Joannis Zimiscæ; l) & in v. Κωνςαντινόπολις Basilii & C
tini fratrum; qui omnes Constantino, Leonis filio, posteriore
runt. Hieronymus Wolfius Suidam multo recentiorum fac
ad Seculum XIV refert; hac inductus ratione, quod Meto
Logothetam citet, qui sub Palæologis vixerit. Verba ejus in
fat. ad Svidam hæc sunt: *Atque adeo, cum Metochitam Logo*
citet, qui sub Palæologis vixit, apparet, eum vix annis abhin
Lexicon hoc composuisse. Scribebat autem ista Wolfius A. D.
Sed Logotheta, quem Svidas diversis in locis laudat, non est
chita Logotheta, quem meunte Sec. XIV. vixisse constat; sed
on Metaphrastes Logotheta, m) qui initio Seculi X. floruit:

chum appellant etiam Josephus Scaliger ad Varronem p. 60. Maussacus in dis
p. 396. Balthasar Bonifacius XV. 7. Hist. ludicræ, Hadrianus Bailletus Tom. I
eruditor. p. 1:5 & Carolus Blount ad [illegible] p. 6. Non dubito auten
conjectura a Rufino & aliis hoc pronunciatum fuisse, quemadmodum & ab Is. C
no qui *cucullatum Grammaticum* nuncupat lib. 1 cap 6 ad Athenæum.

h) CXVII. ad Nic. Peirescium quæ in majori Epistolarum Grotii collectione est;

i) Constantianum Porphyrogenitum Leonis Sapientis F.

k) Hermannus Witekindus, Rigæ tunc versans Vitas Imperatorum è Svida
eum Latina sua versione separatim edidit Francofurti 1557. 8. in hi
memorantur Constantinus Leonis Isauri filius qui A. 775 Michaël balbu
829. & Theophilus qui A. 84.. obiit. Excerpta de Imperatoribus e
collecta habes etiam Græce & Latine in Frid. Sylburgii tomo tertio n
Rom. Historiæ scriptorum, Francof. 1590. fol. quibus alia insuper d
C/politanis ex eodem Lexico adjunxit cum [illegible] versione Philippus Lab
tomo I. scriptorum Hist. Byzantinæ Paris 16:8 Fol.

l) Joannes Tzimisces Imperator fuit ab A. 969. ad 975. hinc Basilius II
102:. & Constantinus ejus frater ad A. 10:8.

m) Svidas in ἀρμαξι, ὁ λογοθέτης ἐν τῷ τ ἁγίας Θέκλης μαρτυρί

ante nos obſervavit vir magni inter eruditos nominis Richardus Bentlejus, in præclara Diſſertatione de Phalaridis Epiſtolis, pag. 23. Sententia igitur Wolfii hoc ſubducto. tibicine ſponte corruit. Alii inter qvos eſt vir doctiſſimus Gulielmus Cave, Noſtrum vergente jam Seculo x. n) ſub *Baſilio* & Conſtantino fratribus vixiſſe cenſent: pro qva opinione facere videtur, qvod *Svidas* in v. Ἀδάμ, ubi diverſas annorum Æras ſive Epochas recenſet, Chronologiam perducat uſqve ad obitum Joannis Zimiſcæ, cui anno C. 975. modo dicti Baſilius & Conſtantinus fratres in imperio ſucceſſerunt. Huc accedit, qvod Noſter in v. Κωνσταντινούπολις annos a condita CPli computans, epocham eorum terminet in Regno Baſilii & Conſtantini *Porphyrogennetorum*, ut illo tempore, qvo ea ſcribebat, adhuc imperantium. Hæc ſane ſpecioſa ſunt, & veram *Suidæ* ætatem indicare videntur. Sed ſi ex notis illis temporum, qvæ hodie in Svidæ Lexico occurrunt, de ætate ejus judicandum eſt; recentiorem eum utiqve eſſe oportet: utpote, qui exeunte ſaltem *Seculo* XI. vel ineunte XII. ſub Alexio Comneno vixerit. Nam (qvod a nemine adhuc obſervatum eſſe video) in v. Γνώρας v. Δέρτρου, & v. Ἡγήτορες, loca qvædam ex Mich. Pſello o) adducuntur, qvi ſub Alexio Comneno floruit, vitamqve usqve ad initium Seculi XII. produxit. Si igitur ipſe Svidas loca iſta Pſelli Lexico ſuo inſeruit, poſt Pſellum utiqve vixiſſe eum oportet: ſed ante Euſtathium, qvippe qvi primus in Commentario ad Homerum Noſtri meminit. Vixit autem Euſtathius exiguo poſt Pſellum intervallo; ſub finem nimirum Seculi duodecimi, & initium decimi tertii. *Sed* qvod ad loca illa *Pſelli* adtinet; dubium non eſt, qvin a recentioribus Lexico *Svidæ* addita ſint: idqve

 de

in καθέδρᾳ. ἐν τῇ τοῦ μακαρίτου λογοθέτου μεταφράσει τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀκινδύνου. Bene obſervat Bentleius, μακαρίτης à Græcis dici qvi vel ipſorum memoria vel non adeo diu ante obiiſſet.

n) vergente ſæculo XI. ſub Alexio Comneno, Voſſius lib. 2. de hiſt. Græcis cap. 26.

o) Qvæcunqve ῥήσεις in Svidæ Lexico, addito Pſelli nomine leguntur, eas omnes Küſterus obſervavit petitas eſſe ex Michaelis Pſelli libro inedito multas gloſſas voceſqve obſcuras explicante, qvi in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi extat Cod. 1837. fol. 184. hoc titulo: Ψελλοῦ σύνοψις διὰ στίχων σαφῶν καὶ πολιτικῶν, περὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν, γραφεῖσα πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δούκαν ἐκ προστάγματος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ βασιλέως. Michael Ducas Conſtantini Ducæ F. Imperator fuit ab A. 1071. ad 1078.

de loco primo p) qvi adducitur in v. Γναῖφας, audacter affirmare a
qvippe qvem MSS. Parif. non agnofcunt. Si igitur nec ex hac not
poris ætas Svidæ colligi poteft; qvid tandem hac de re ftatuendu
qværet Lector. Eqvidem, nos ita cenfemus: incertum qviden
qvo tempore verus Svidas, five primus Lexici hujus auctor vixeri
tiqviorem tamen procul dubio effe, qvam vulgo credatur; cum p
fum nobis fit, plurima loca, qvæ recentiorem ætatem fapiunt, a
poftea Lexico huic addita effe. Patet hoc vel ex MS. Parif. A. qvi
Codicum MStorum Svidæ, qvi in Bibliotheca Regia Parifienfi adf
tur, optimus eft & vetuftiffimus. In eo enim multa loca, qvæ
centioribus MStis, omnibusqve *Editt.* hodiernis reperiuntur, vel
no defunt, vel recentiore interdum manu ad marginem fcripta
veluti verfus Onirocritici, qvi ex Aftrampfycho vel Nicephoro i
xicon hoc translati funt; itemqve loca ex *Paulo Ægineta* excer
alia, de qvibus in Notis noftris Lectorem monemus.

3. Qvamvis autem *Svidam* antiqviorem, quam vulgo credit
tuamus: q) non tamen cum Lil. Greg. Gyraldo eum adeo anti
cenfemus, ut Strabo, quem fub Augufto floruiffe conftat, ejus me
fe potuerit. Exiftimat nimirum modo laudatus vir doctiffimus
dam noftrum eundem effe r] cum Svida vetufto Hiftorico, cujus
Strabonem, Scholiaftes Apollonii Rhodii, & *Stephanus Byzantius*
tionem faciunt. Verba ejus Dialogo III. *de Hiftoria Poetarum* hæc
Quibus illud vere refponderi poteft, Svidam antiqvum fuiffe fcriptorem
imprimis a Strabone s) *fit mentio, & ab iis, qvi in Apollonium Rh*
co

p) Qvoniam Kufterus primum tantummodo locum non agnofci à MSS. Parif
obfervat, hinc videtur tacite fimul profeffus cætera loca ex Pfello adducta in
bus illis contineri, qvorum unum annorum faltem qvingentorum vetuftatem
infra § 16. non diffitetur. Itaque veram puto illorum fententiam, qvi ftat
Pfelli libro Svidam ipfum qvædam in Lexicon fuum transtuliffe, & fub Alexic
neno, ut vifum etiam Voffio, circa fæculi XI. extremum floruiffe.

q) Nefcio qvid in mentem venerit erudito viro Joanni Hallervordo, qvi in Bib
ca curiofa Regiomonti 1676. 4. edita p. 379. tradit Svidam Syriani Alexand
cipulum & Procli συμφοιτητὴν fuiffe, clarum circa finem fæculi qvinti. N
diendos etiam puto qvi cum Gilberto Genebrardo in Chronographia ad f
octavum referunt, vel ad nonum cum Andrea Sauffæo p. 656. de Myfticis
fcriptoribus.

r) Hoc perfvafum etiam Antonio Poffevino in Apparatu facro T. 2. p. 437. ubi
qvosdam qvos putat Svidæ perfeqvitur usqve ad p. 442.

s) Strabo lib. VII. p. 227. Σουίδας δὲ τοῖς Θετταλοῖς μυθώδεις λόγους

commentaria scripsere, & a Stephano, & aliis. Is igitur Svidas inter alia (nam & Historiam scripsit,) commentaria, ut par est credere, non admodum magna condidit, qvæ ab aliis postea multis locupletata & aucta, ad hanc, qvam videmus, libri magnitudinem excrevere, primiqve Svidæ nomen obtinuere, &c. Et paulo post: *Simul etiam abjiciendam puto, qvam Grammatistæ qvidam faciunt, duorum hujus nominis distinctionem, ut scilicet ille antiqvior tantum sit Historicus; hic recentior, Grammaticus.* His verbis duplex continetur sententia; nimirum, Lexicon, qvod Svidas primus composuerat, ab aliis postea locupletatum & auctum esse; & deinde, Svidam Historicum & Lexicographum eundem esse. Priorem sententiam probamus; & nobiscum plures alii. At posterior suffragatoribus caret, & Svidas noster communi eruditorum consensu a Svida Historico diversus, eoqve recentior merito statuitur. Et hactenus de ætate Svidæ.

4. Qvod ad Lexicon ipsum adtinet; id ex variis compilatum est auctoribus t) qvorum nomina partim Catalogus ille, qvi ab ipso Svida

 Lexico

χαριζόμενος. Apud Scholiastem Apollonii Rhodii ad I. 555. laudatur Σϋίδας ἐν Θεσσαλικοῖς, & ἐν πρώτῳ Θεσσαλικῶν ad II. 1235. & ἐν δευτέρῳ ad II. 1017. ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίαν ad IV. 816. rursus ad I. 558. Σϋίδας καὶ Ἀριστοτέλης οἱ περὶ Εὐβοίαν πεπραγματευμένοι. Unde judice Maussaco in diss. Critica ad Harpocrationem p. 396. apud Hesychium in Πυῤῥαίᾳ, qvæ pars fuit Thessaliæ, pro Σϋίλας, restituendum Σϋίδας. Stephanus Byz in Ἄμυρος Thessaliæ civitate: Σϋίδας δ' ἐν ταῖς γενεαλογίαις, ὅτι ὗτο (Ἀμυραῖοι) ἐκαλοῦντο Ἕορδοι. Idem in Δωδώνη. Καὶ Σϋίδας δὲ φησι Φηγωναίου Διὸς ἱερὸν εἶναι ἐν Θεσσαλίᾳ. Hæc de antiqvo illo Svida, qvi Augusti saltim temporibus non fuit inferior.

t) Præ cæteris *eclogas* jussu *Constantini Porphyrogeniti* factas studiose legit Svidas, & inde plurima in Lexicon suum transtulit, ut notatum Henrico Valesio præfat. ad excerpta Peir[esciana]. [S]æpe autem loca autorum adscribit, nominibus eorum prætermissis, qvorum aliqva ab Æmilio Porto, longe plura à Joanne Pearsonio in notis MSS. & à Kustero in sua Svidæ editione annotata, non pauca adhuc eruditis investiganda relicta sunt. Fulvius Ursinus ex Svidæ Lexico multa *Polybii* fragmenta colligit, non ex MS Codicis auctoritate, ut putavit Casaubonus, sed sola conjectura adductus & styli indicio qvi Polybianum qvid tinnire videbatur: unde Polybio interdum qvædam adsignarunt utriqve, qvæ alterius sunt scriptoris ut eidem Valesio observatum. *Marci Antonini* loca qvæ suppresso nomine apud Svidam leguntur, passim indicavit Tho. Gatakerus, ut *Procopii* Nicolaus [A]lemannus & Claudius Maltretus, Casaubonus *Athenæi* & *Laërtii*, *Artemidori* Nic. Rigaltius, *Æliani* Joachimus Kühnius, *Harpocrationis* Maussacus, aliorum alii. In Svida, *ut lectitando & vegetando comperisse se & didicisse* ait idem Maussacus p. 395 diss. Critic. magna pars *scholiorum* qvæ *in Tragicos & Comicos* circumferuntur, continetur. Idem p. 392.

voces adulterinas & corruptas pro veris & genuinis Lectori interd obtrudat. *Sic* Ἀμάστης apud eum habes pro Ἀκματής, [illegible] Ἠρέμησε; Πεπιασμένοις pro Μεμιασμένοις; ταλεσυ pro τέλεσυ; Τσ pro Τόγνος, Κοιλιδιαν pro Κυλοιδιᾶν; Φρῆμας pro Δι ἔρημας; Α ξαντες pro Διέξαντες; Ἀλίβυες pro Οἱ Αἴβυες; Ἡμιμαλλόεις pro Αἱ μαλλόεις; Θεσμοτόκον pro Ἐσμοτόκον; Ἠβος pro Ἴβος; Ἀιαξπασοι Αἰσργίασοι; Δάψατο pro Ὀλόψατο; Δωτύς pro Ἐδητύς; Ευχείμον pro Λευχείμονος; Παιόλη pro Ἀπαιόλη; Παιόλημα pro Ἀπαιόλημ Ὀζωτά pro Ὀξωτά; Τσύπηρος pro Οἰτυπηρός; Φέωντα pro ἀΦε Φυλοκρινεῖ pro Φιλοκρινεῖ; & alia. Interdum vero lectio *Suidæ* mel est ea, quam nostri Codices hodie exhibent. Exempli gratia: ap Aristophanem *Thesmophor.* pag. 811. hodie legitur, — Τριόισι ἢ Σ ρια: ubi codex Suidæ pro Τριόισι olim habuit Στηνίοισι; quam lecti nem veram esse probamus in notis ad v. Στήνια. Conjectura enim feti, qui Θησείοισι illic reponendum censebat, merito explodenda e Apud eundem Comicum in *Thesmophor.* pag. 777. versus hic legitur:

Τὰς συμφορὰς γδ᾽ ἐχὶ τοῖς ςενάσμασι.

Vox ultima illic corrupta est: cujus loco Suidas in serie sua recte habet τεχνάσμασι. In fabula *Ecclesiazusis* versus hic occurrit:

Ἡ γραῦς ἀνεςηκυῖα ϖδ̀ρ τῶν νεκρῶν.

Metrum manifeste claudicat; quod ex Suida in v. Πλειόνων sic integrum restitues:

Ἡ γραῦς ἀνεςηκυῖα ϖδ̀ρ τῶν πλειόνων.

Scholium enim locum genuinæ vocis apud Comicum hodie male occ pavit. In fabula *Thesmophoriaz.* pag. 794. inter alia & hæc leguntur:

Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὖτ᾽ εἴγμα σόν.

Magnus Scaliger, cum videret, versui huic modulum non consta eum sic rescribendum censebat,

Λέ

vitia Codicum suorum solet transscribere, & hoc præstitit fideliter in voc ἀπ [illegible] *auctoritas nihil momenti habet. Imo aliter a scholiastem Aristophanis aut quem iste descripsit, lectum olim, ex Apostolio, quet, qui* [illegible] *eadem narrat, sed emendatius.* Richardo etiam Monta tio p. [illegible]08. Apparatus ad Origg. Ecclesiast. & p. 235. Analect. *Suidas est Gra maticus non admodum vetustus, nullius judicii rhapsodus, doctrina mediocris, collatis vel corrasis undecunque laciniis farraginem illam suam tanquam cento consarcinavit* [illegible] 124 apparat. *Suidas in Græcis non contemnendus auctor, dem se prodit & plane infantem in Latinis* Tho. Gatakerus p. [illegible]4. adversar. *currunt apud illum auctorem fœdissime depravata non pauca, & Latina q que vocabula non infrequentia.*

Svida, partim ex aliis *Scriptoribus*, illis infulta eſſe. *Et* ſane, quæ leguntur apud Scholiaſten illum ad *Equit*. pag. 323. Ἡ δὲ ϛλεγγὶς τῶν πρὸς ἄλλο τι, &c. itemque ad *Acharnenſ*. p. 396. Σικυον. ἀπὸ σιδείας ὁ σίκυ⊕. &c. ex Svida in v. Στλεγγὶς, & v. Σίκυον inſerta eſſe, emunctioris naris Lectores facile mecum ſentient. Lexicographum enim illa potius ſapiunt, quam Scholiaſten. *E*undem porro Scholiaſten, interpolatum eſſe pag. 106. ad verba illa Comici in *Pluto*, Ἡ γλῶτῖα τῷ κήρυκι, &c. itemque pag. 486. ad verba illa in *Veſpis*, Εἴλη κατ' ὄρθρον, &c. patet non ſolum ex eo, quod illic citetur *E*uſtathius, z) qui Svida utique recentior eſt; ſed etiam ex eo, quod duo iſta loca in antiquiſſima Editione Aldina deſint. Idem dicendum eſt de alio loco, qui legitur in iisdem Scholiis, p. 15. ubi Phalaris laudatur. Nam nec illum vetus Editio Aldina agnoſcit. Sed hac de re eruditos jam ante monuit Vir in omni doctrinæ genere excellens Richardus Bentlejus, in Diſſert. de Phalaridis *E*piſt. p. 22. Notandum vero eſt, *S*uidam interdum plura habere, quam hodierna Scholia in Ariſtophanem: unde recte colligi poſſe videtur, Scholia illa non integra ad nos perveniſſe. Vide noſtrum v. Ἀκαλήφη, v. Ἀκόρητ⊕, v. Ἐγκεκορδυλημέν⊕, v. Μελλονικιᾶν, v. Ναξιοεργὴς, v. Πυρρόρραγὴς, v. Σιβυλλιᾶ, v. Στρυθὸς, v. τίτθαι, v. Τραγικώτερ⊕, v. Τπεραποντίζεις, &c. Et hæc obiter de Scholiaſte Ariſtophanis.

6. Quod ad modum adtinet, quo Collectanea hæc digeſta ſunt; in eo non raro judicium & diligentiam *C*ompilatoris deſideres. Nam primo, Noſter, dum loca ex variis Scriptoribus decerpta in Lexicon ſuum congeſſit, ſæpe vitioſis codicibus (a) deceptus fuit: unde fit, ut voces

z) Citatur Euſtathius etiam in Scholiis ad Plutum v. [illegible]. ſed iisdem in interpolata Florentina, non in Aldina editione.

a) *Iſ*. Caſaubonus lib. 1. animadverſ ad Athenæum cap 6. *Quam ſæpe iſti cucullato Grammatico* (Svidæ) *depravati codices errandi anſam præbuerint, ſciunt nos, qui in ejus libris multas, hoc genus culpas obſervavimus, ut cum* Φοιτάλιμ⊕ *male apud Sophoclem legit pro* Συταλιμος. *Cum apud Pindarum* Φρήμας δι αἰθέρ⊕ pro ἐρημας *Apud Theocritum* ὄντα κυλιδιοῦντες, *pro* κυλινδεῦντες *In veteri Epigrammate* [illegible] θέριστρα, *pro* [illegible]. *Pari ſtupore, (cur enim non dicam ligonem ligonem?)* σκῶλια *alibi legit & probavit pro* [illegible] pro [illegible]. ſubadjuva *Nam ea voce uſi neceſſario & Græci, ut Synesius Epiſtola CXLV quo putem reſpexiſſe Suidam, ſed vitioſo codice uſum* Subadjuvatum *mentio in notitia Imperii Mitto nunc alia ſane quam multa generis hujus peccata Suidæ, partim notata jam aliis, partim nobis alibi.* Lucas Holſtenius ad Stephanum Byz, in Μελαινεῖς. *Suida, qui*

voces adulterinas & corruptas pro veris & genuinis Lectori interd[illegible] obtrudat. *Sic* Ἀμάστης apud eum habes pro Ἀκμαστής, [illegible] Ἠρέμησεν; Πεπιασμένοις pro Μεμιασμένοις; τάλεσιν pro τέλεσιν; [illegible] pro Ἔσγυος, Κοιλεδιᾶν pro Κυλοιδιᾶν; Φρήμας pro Δὶ ἐρήμας; [illegible] ξαντες pro Διέξαντες; Ἀλίβυες pro Οἱ Λίβυες; Ἡμιμαλλόεις pro Αἰ[illegible] μαλλόεις; Θισμοτόκον pro Ἐσμοτόκον; Ἥβος pro Ἴβος; [illegible] Ἀιεργίασοι; Δάψατο pro Ὀλόψατο; Δωτὺς pro Ἐδητύς; Ειχείμον[illegible] pro Αεὶχείμονος; Παιόλη pro Ἀπαιόλη; Παιόλημα pro Ἀπαιόλημ[illegible] Ὀζωτά pro Οζωτά; Τσύπηρος pro Οἰσυπηρός; Φόωντα pro Ἀφόων[illegible] Φυλοκρινεῖ pro Φιλοκρινεῖ; & alia. Interdum vero lectio *Suidæ* mel[illegible] est ea, quam nostri Codices hodie exhibent. Exempli gratia: ap[illegible] Aristophanem *Thesmophor.* pag. 811. hodie legitur, — Τηνίοισι [illegible] ρος: ubi codex Suidæ pro Τηνίοισι olim habuit Στηνίοισι; quam lecti[illegible] nem veram esse probamus in notis ad v. Στήνια. Conjectura enim [illegible] seti, qui Θησείοισι illic reponendum censebat, merito explodenda e[illegible] Apud eundem Comicum in *Thesmophor.* pag. 777. versus hic legitur:

Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς ξενάσμασι.

Vox ultima illic corrupta est: cujus loco Suidas in serie sua recte habe[illegible] τεχνάσμασι. In fabula *Ecclesiazusis* versus hic occurrit:

Ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν νεκρῶν.

Metrum manifeste claudicat; quod ex Suida in v. Πλειόνων sic integrum restitues:

Ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων.

Scholium enim locum genuinæ vocis apud Comicum hodie male occ[illegible] pavit. In fabula *Thesmophoriaz.* pag. 794. inter alia & hæc leguntur:

Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' εἶγμα σόν.

Magnus Scaliger, cum videret, versui huic modulum non consta[illegible] eum sic rescribendum censebat,

Λ[illegible]

vitia Codicum suorum solet transscribere, & hoc præstitit fideliter in voc[illegible] ἀπ[illegible] [illegible] *auctoritas nihil momenti habet. Imo aliter a[illegible] scholiastem Aristophanis aut quem iste descripsit, lectum olim, ex Apostolio,[illegible] quet, qui* [illegible] *eadem narrat, sed emendatius.* Richardo etiam Monta[illegible] tio p. [illegible]08. Apparatus ad Origg. Ecclesiast. & p. 235. Analect. *Suidas est Gr[illegible] maticus non admodum vetustus, nullius judicii rhapsodus, doctrina mediocris,[illegible] collatis vel corrasis undecunque laciniis farraginem illam suam tanquam cento[illegible] consarcinavit* N. 124 appar. *Suidas in Græcis non contemnendus auctor,[illegible] dem se prodit & plane infantem in Latinis* Tho. Gatakerus p. 84. adversar.[illegible] *currunt apud illum auterem fœdissime depravata non pauca, & Latina [illegible] que vocabula non infrequentia.*

Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὖτ εἶγμα σόν.

Sed fruſtra. Ex Suida enim in v. Λέων pro ἆγμα reponendum eſſe ἔκμαγμα in Notis ad illum locum probamus. Anthologiæ lib. III. cap. XIV. pag. 343. Epigramma in Proteſilaum legitur, cujus pars eſt Hexameter iſte:

Δένδρεα δυσμίμητα, κ᾽ ἤν ποτε τεῖχος ἴδωσι.

Hic τὸ δυσμίμητα, ſenſui manifeſto adverſatur: cujus loco Brodæus reponendum cenſebat δυσμήνιτα; & Obſopœus, δυσμείλικτα. Sed uterque a ſcopo aberravit. Ex Suida enim in v. Δυσμίσητος reponendum eſſe δυσμίσητα, in Notis ad locum illum monemus. Apud Joſephum lib. I. *de Bello Jud.* cap. XIII pag. 739. inter alia & hæc leguntur: Καὶ πάντα τίκια οπλιτῶν ἐκτάσε. Vox ultima illic in mendo cubat: cujus loco ex Suida v. Νένακτο, reſcribendum eſſe νένακτο, ſenſus manifeſto ſuadet. Plura hujus generis exempla ſtudioſus Lector ex Notis noſtris colligere poterit. Nos enim hæc ſpeciminis loco tantum propoſuimus.

Porro: obſervandum eſt, Suidam res hominum cognominum perpetua ſerie interdum recitare, & ad unum caput referre ſolere: qvo fit, ut, qvæ ad diverſos pertinent, uni tribui videantur, & in hiſtoriis turbentur omnia, niſi narrationes diſtinguas, & diligenter animadvertas, ad qvos qvæqve Ecloga referendæ ſint. Exempla habes in v. Εὐμένης, v. Ἥρων, v. Σίβηρος, & alibi.

7. Interdum vero (qvod majus eſt peccatum) Grammaticus noſter res hominum prorſus diverſorum, & ne nomen qvidem commune habentium, b) miſcet, Eclogaſqve hiſtoricas ad alienum prorſus caput refert: cujus ἀβλεψίας pauca exempla in medium hic producam. In v. Μαξιμῖνος, ea, qva leguntur ab initio uſqve ad verba illa, ἐπιβουλὰς ὑπεσπεῦδον, de Imperatore Maximino Thrace intelligenda ſunt. Qvæ vero deinceps abſqve ulla nota diſtinctionis ſubjiciuntur, ad Galerium Maximianum pertinent: ut patet ex Euſeb. *Hiſt. Eccleſ.* lib. III. cap. XIV. & XVI. In v. Αλυάτης, verba illa priora, Λυδῶν βασιλεύς, — ἀδελφὴν ἤγχυνε, apud

b) tanto minus mirum ab eo confundi res diverſorum ſed ejusdem nominis hominum, unde Reineſius lib 3 Var lect. p 362. *Sunt iſta de Philoxeno apud Suidam excerpta ex Athenæo, ſed indiligenter diſpoſita & ſine judicio, quod aliis ſexcentis locis quoque factum probabimus alibi, convaſata. Quæ enim de diverſis eodem nomine Philoxenis, qui tamen omnes cupediarum culinarumque adſeclæ fuiſſent, narrat Athenæus, ea Suidas omnia uni adſcribit* &c. Voſſius lib. 1. de Hiſtoricis Græcis c. 24. p 157. n tans Poſidonii Alexandrini hiſtorias a Svida tributas Poſidonio Apameenſi, *Solennis igitur errat Suidas, cum ejusdem nominis ſcriptores confundit.*

Nicol. Damascenum in Collectaneis Constantini a Valesio editis, pag. unde locus iste depromptus est, de Sadyatte, patre Alyattis, dicun qvæ proinde Noster male ad Alyattem refert. In v. Νίκων Grammat noster supina negligentia ad Niconem refert, qvæ apud Pausaniam lib. pag. 464. unde totus iste locus excerptus est, de Theagene Thasio rantur. In v. Εὐνομιανὸς Suidas Eunomianum quendam a Bell... sacro baptismi fonte susceptum fuisse narrat. Locus scriptoris, qvi adducitur, sumptus est ex Procopii *Hist. Arc.* cap. 1. sed ubi de Theod qvodam, Eunomianis parentibus nato, non autem homine alic *Eunomianus* appellato, verba fiunt. Gothofredus in *Prolegom.* ad Pl storgium, pag. 2. ex loco hoc Svidæ Eunomianum aliqvem sibi confir qvi nullus exstiterit: ut in Notis nostris ad v. Εὐνομιανὸς pluribus docer In v. Πῶρος, verba illa, Τούτοις ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος, &c. exce sunt ex Philostrati lib. II. *de Vita Apollonii* cap. XI. sed qvæ Svidas pessim Porum refert, cum apud Philostratum de Phraorte Indorum Rege di tur. Plura exempla brevitatis gratia adducere supersedeo.

8. Est & alius Lexici hujus nævus, qvi in eo consistit, *qvod* centis in locis exempla, qvæ ex scriptoribus veteribus c) adducuntu capite articuli aliena sint, nec quicqvam faciant ad probandam signif tionem vocis propositæ. Sed istius rei culpam non tam in Suidam fero, qvam in eos, qui varia auctorum loca Lexico huic vel ipsi ad runt, vel ea, quæ ad marginem scripta erant, absqve judicio & del in textum receperunt. Multa enim esse apud Svidam loca, qvæ ex m gine in textum irrepserint, & imperitiam librariorum manifesto prod nemo nisi plane in Lexico hoc hospes negabit. Videat saltem Le qvæ notavimus ad v. Ἀγροικίας, v. Ἀναθεῖναι. v. Ἀριστογείτων, Κυ Ἐλλειν, v. Ναίνος, v. Ὑπνομαχῶ.

9. Qvamvis autem & alii sint Lexici hujus nævi, d) partim

Sv

c) Plerumqve etiam haud nominatis, unde Joannes Rualdus animadvers XXIV. ad P chum p. 107. *Primum quidem Svidam plerumque Arcadicum sapere atque Midi multa nullo judicio curaque in suum Lexicon ab aliis autoribus optimis pessimis stulisse suppressis fere nominibus, ignorare non potuit summus eruditione ac* *ipse ille Baronius.* Ante Rualdum Just. Lipsius lib. IV. de militia Romana dialogo 1. 9. *Sed admoneo, utcunque pecus Svidas est, auream tamen esse & è meliore* *vellus fere. Carpsit & sumsit ex optimis qui fuerunt, & plerique non sunt* *judicio & cura, addo & fide meliori. Nam nomina fere supprimit, & intendere* *quid ejus sit, quid alienum. Cæterum etsi ille Arcadicum & Midinum sapit, al* *men lectores suos facit, qui curiosi quidem sint & intenti*

d) In excerpendis auctorum verbis sensum illorum interdum pervertere notat Kuste

Svidæ, partim librariis & recentioribus compilatoribus tribuendi; est tamen liber longe utilissimus, e) & quem Thesaurum, omnigenæque eruditionis penu cum incomparabili Reinesio merito appellaveris. Vel sola historia Poetarum, Oratorum, Historicorum, &c. qvæ in eo continetur, auro contra cara est, & qva sine irreparabili damno Respubl. literaria carere non possit. Taceo tot & tam præclara fragmenta veterum scriptorum, hodie amissorum, quæ in Lexico hoc nobis conservantur, & pretium ei non parvum conciliant.

10. Prodierunt autem hæc Collectanea Svidæ primo Mediolani, f) A. C. 1499. Græce tantum: in qua Editione nonnulla loca desunt, quæ in

 reliquis

notis ad vocem πυλάδης. Porro, non nævis qvidem adscribendum sed tamen evolventibus perqvam incommodum est, qvod cum opus Svidæ lexicorum more, ordine litterarum digestum sit, tamen in qvibusdam longe alium ordinem observat qvam vulgo uti consvevimus. Nam αι post ε qværendum est, ει post ζ, θ post ι, ω post ο. Præterea consonantes duplicatæ statim post simplices, verbi gratia ἀλλαχῆ statim post ἀλάττω, ante ἀλ[illegible] &c. Etiam Jacobo Gronovio præfat. ad Harpocrationem probe notatam veteres in digerendis juxta seriem literarum vocibus non ita fuisse semper curiosos ut nos hodie, primam enim litteram observasse contentos, non raro in syllabis integris minus sollicite adhibuisse accuratum litterarum ordinem. Hujus tamen incuriositatis exigua in Svidæ Lexico vestigia deprehenduntur. Et nescio an fuisset vitio dandum novo Svidæ editori, si ob lectorum commodum etiam illam qvam dixi ordinis anomaliam eliminasset, & consveta omnibusqve obvia serie voces evolvendas exhibuisset.

e) Leo Allatius de scriptis Socratis p. 117. *Non tantum tribuo Suidæ, at pannis ex quibus consutus ille liber est, cum sint admodum pretiosi & rari, multum tribuendum est.* Certe qvamplurima præclara & digna scitu iisdem qvibus alia innumera antiqvitatis tenebris sepulta nos laterent, hoc Svidæ opere si careremus.

f) Prima editio Svidæ qvæ A. 1499. fol. *Mediolani* prodiit (non Romæ, ut post Gesnerum in Bibl. opinabatur Mich. Neander in notitia auctorum Gnomologiæ Stobæanæ præmissa p. [illegible]) charta magna & nitida, typis luculentis, debetur *Demetrio Chalcondylæ* doctissimo Græco Jo. Mariæ Catanæi, qvi Latinam præfationem præfixit, Præceptori, & typorum operam sumtusqve cum eo præbentibus Joanni Bisolo & Benedicto Mangio Carpensibus. Hic est Catanæi Svidas, qui memoratur in C. S. Schurzfleischii Epistolis arcanis p. 5. Chalcondyles in græca præfatione præfixa testatur pluribus se usum Codicibus MSS. in castigando opere nulli pepercisse studio: nonnulla autem, cum non posset emendare, ita ut reperit, reliqvisse, nonnulla etiam aliunde adscita addidisse. Ὁ δὲ τὴν διόρθωσιν τῷ βιβλίῳ πεποιηκὼς Δημήτριός ἐστιν ὁ Χαλκονδύλης, ὃς πλείοσιν ἀντιγράφοις χρησάμενος καὶ ἐν τούτοις πᾶσιν οὐ σμικρά τινα ἁμαρτήματα εὑρηκὼς, ὧν τὰ πλείω ἐν ἅπασιν ἀπαύλως ἐτύγχανεν ὄντα πολλὰ μὲν φιλοπονήσας καὶ διαπονησάμενος ἐπηνώρθωσεν. ἔστι δ' ἃ οὐχ οἷός τε γέγονε τῆς προσηκούσης διορ-

reliquis Editt. reperiuntur. *Eam* secuta est *Editio* Veneta, g) sive Aldi A. 1514. & ea Græce tantum. Hæc nonnunquam a Mediolanensi dis[si]pat: unde ex alio codice MS. eam expressam esse apparet. Deinde S

θώσεως τετυχηκέναι, ἀλλὰ τὴν μὲν τῆς λέξεως ἑρμηνείαν διὰ σπουδῆς διαφυλάξαι. τὴν μέντοι παρεισαγομένην ῥῆσιν πρὸς σαφήνειαν τῆς λέξ[εως] ἡμαρτημένην οὖσαν, ὡς εἶχεν ἀφῆκεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λέξεις ἐνίας, αἳ τοῖς παραδέδονται οὐχ ὑπάρχον ἐν Σουίδᾳ, ἀλλοθέν ποθεν συλλέξας προσέθη[κεν], ὡς ἂν οἱ ζητοῦντες τὸ σημαινόμενον αὐτῶν ἔχοιεν ἀπονώτερόν τε καὶ ἑτοιμότ[ερον] ἐντεῦθεν πορίζεσθαι. καὶ λέξεις δέ τινας ἀνερμηνεύτους, ἔνθα ἐνεχώ[ρει], ἐπιμελὲς αὐτῷ γέγονε σαφηνίσαι. Addit idem Demetrius, Svidæ librum Græcia pridem atqve Italia ita fuisse rarum ac pretiosum, ut qui eum haberet, gloriaretur quasi thesaurum insignem, & Amaltheæ, qvod ajunt, cornu posside[re]: τόδε βιβλίον, οὕτω τοι σπάνιον καὶ πολύτιμον ἦν ἔν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὡς τὸν οὕτω κεκτημένον μέγα φρονεῖν ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸ δὴ λεγόμε[νον] κέρας ἀμαλθείας κεκτῆσθαι. In titulo græcus exstat dialogus bibliopol*a* lectoris Φιλομαθοῦς, qvo liber commendatur, indicaturqve tribus *aureis* venu[m] exponi. ἡ οὖν τιμὴ πόση τίς ἐστι; Χρυσῶν τριῶν. λάμβανε δὴ καὶ δὸς βιβλί[ον]. De Demetrio Chalcondyla qvi A. 1510. obiit octogenario major, præter Jovi[um] in elogiis consulere juvabit Jani Parrhasii (cui filia Demetrii nupserat) qvæsita Epistolas p. 45. 144. 146. Alcyonium II. de exilio p. 247. Lambecium VI. p. 2 Vossium de arte Grammatica p. 15. Varillasium lib. 4. anecdoton Florentin. B[u]lartium T. I. Academiæ scientiar. p. 280. &c. Antonius Motta Demetrii præcep[tor] Lexico Svidæ hocce præfixit epigramma:

Demetri æternos debet tibi mundus honores,
Quod dignum, quod tam nobile tradis opus.
Debet Motta magis, cari cui tanta resultat
Gloria discipulo, te duce quanta datur.

Alterum item hoc, in qvo majorem Mediolano honorem ex editione Svidæ, qvam iis [p]licetur locis qvi Hesiodum, Homerum, ac Pindarum Poetas in lucem protulere.

Olim Phocis erat doctis celebrata Poetis
Unde novum exhausit funditus Ascra melos.
Proximus huic Helicon, vivo forte æmulus illi
In quo tam expressit nobile Smyrna sophos.
Cadmeas Dircæus olor volitare per arces
Dictus & immenso est perstrepuisse sono.
Dignius Insubri Svidæ decus exit ab urbe,
In cujus lapsa est Græcia tota sinum.

g) Editio *Aldina* Venet. A. 1514. viri docti manu passim notata exstat in Bibliotheca L[ug]densi inter libros, qvos Academiæ legavit clarissimus Perizonius. Svidæ exemplaria M

das editus est Basileæ h) apud Frobenium, A. 1544. itidem Græce tantum. Hæc Editio haud fere ab Aldina discrepat, nisi ubi vel sphalmata typographica habet, vel ab Editoribus Basileensibus interpolata est. Anno 1564. Hieronymus Wolfius i) Svidam (omissis notis mere Grammaticis, & fragmentis brevioribus) Latine a se versum absque textu Græco Basileæ edidit. Hæc versio Svidæ, ab ipso Wolfio recognita, postea recusa est Basileæ A. 1581. Mirum autem non est, Wolfio rem minus feliciter successisse, cum nullis codicibus MStis instructus, textum Svidæ, ut tunc erat, corruptum in versione sua secutus sit. Tandem Æmilius Portus, Francisci filius, Græce Lingvæ in Academia Heidelbergensi quondam

 Professor,

si non omnia, certe multa sic scripta fuisse qvemadmodum ἔκδοσις Aldina & Basileensis exscriptæ sunt, ut paginæ faciem diviserint in duas, qvod dicitur columnas sive σελίδας, & forsan id ipsum Svidam primum ita probasse, notat Jac. Gronovius in emendationibus ex Svida p. 110. Editio Aldina præfationis loco habet præfixum monitum Aldi de modo singulari qvem in ordine seriei literarum scriptor hic observat, qvod deinde in Basileensi quoqve & Porti, Kusterique editione repetitum legitur.

h) Editio *Basileensis* A. 1544. qvæ Aldinam per omnia exprimit, manu Isaaci Casauboni passim notata exstat Lugduni Batavorum in Bibl. Academiæ. Inter libros Gudianos qui servantur in Bibl. Gvelpherbytana, habetur eadem notata passim manu Salmasii.

i) Prima editio Latina *Hieron. Wolfii* viri, si qvisqvam, immortaliter meriti de Græcis litteris, una cum nonnullis *Joachimi Camerarii* qvæ ad calcem voluminis subjiciuntur declarationibus lucem vidit Basileæ ex Oporini officina, A. 1564. minus emendate quidem, ut ipse queritur in titulo posterioris edit. A. 1581.

Peste meam vallante domum, vastante librari
Editus hic propere est, nec fine labe liber.
Nunc positis novus exuviis nitidusque juventâ
Eusebii prodit munere Episcopii.

David Hœschelius in litteris ad Jungermannum datis Kal. April. A. 1606. 4. testatur Wolfium integri Svidæ editionem Græcolatinam paullo ante mortem adornasse, *verum autore*, inqvit, *mortuo, fidem typographus fefellit*. Non eadem diligentia versatum Wolfium in Svida interpretando, qva in Isocrate, Demosthene & Zonara usus fuit. Notat Andreas Schottus præfat ad *proverbiorum Centurias XIV. è Suida* collectas, & cum aliis Græcorum proverbiis Zenobii sive Zenodoti, Diogeniani & Anonymi Vaticani, utraqve lingva editas & notis illustratas Antwerp. 1612. 4. Paulus Colomesius notis ad Gyraldi Histor. poëtar. p. 276. *Epigramma in Soranum Ducem, sub Ælii Adriani nomine ex Gerardo Geldenhaurio Noviomago profert Wolfius in historicis Suidæ, voce Adrianus; quæris locum, si me audias, Lector, consules; ibi enim Suidam attingit Wolfius, vir alioqui naris obesa, nequaquam infeliciter.*

Si præstantissimo Vossio credimus, lib. 2. de Hist. Græcis c. 26. p. 302. diu ante Wolfium Svidas Latine versus est a *Roberto Grosteste* sive Capitone, Episcopo Lincolniensi, qvi A. C. 1253. diem obiit supremum. Sed licet Joannes Balæus Cen-

Professor, Svidam cum nova versione Latina, seu potius paraphr... Notis, edidit Genevæ, A. 1619. 2. Volum. Hæc Editio, quoniam o... earum, quæ Nostram præcesserunt, novissima est; quodnam de... strum sit judicium, paulo fusius Lectori exponemus.

11. Dicimus igitur, Portum non eam, quam par erat, dilig... in Editione sua Svidæ adhibuisse, nec idoneo satis instructum a... operi isti manum admovisse. Non solum enim cum nullis co... MStis Svidam contulit. (qua in re tamen contingere potuit, ut... votis ejus non responderet) sed ne omnes quidem Editiones, tu...

tur. IV. c. 18 p. 306. inter scripta Roberti, annotationes in Svidam, & Svidam ab... latum memorat, id tamen non intelligendum videtur nisi de narratione apocry... exstat apud Svidam in Ἰησοῦς, & ex Roberti versione in variis Bibl adhuc supe... nu exarata Eadem narratio MS. fertur ex alia versione *Lauri Querini* Cretens... cii Veneti, qvi claruit circa A. C. 1453. ut alias interpretationes editas jam pr... de qvibus dixi in Codice Apocrypho Novi Test. T. 1. p. 371. * & T. 2 p. 5...

Præter Wolfium Svidæ editionem emendatiorem etiam molitus est *Hadri...nius* teste Valerio Andrea in Bibl. Belgica p. 109 & Joanne Sambuco in literis... um datis IV Id Febr A 1564. p. 620 *Tu vero tandem nobis Suidam rest... Epithetorum Græcorum explicationes, Nonnum & alia extrudes.* Et qvantum... operæ ac st...dii posuerit, narrat ipse Junius in Epist...la ad Arnoldum Birckman... 74. seq. & ad Petrum Bloccium p. 116 *Habeo & Svidam locis ter mille, quis... µ... à me interpolatum & genuinæ lectioni restitutum, cum indicio au... unde sua mutuatus est,* & in alia data A. 1562 ad Marchionem Anglum p. 1... *beo præter alia præ manibus vertendum Suidam, opus ingens & maximi... omnigenam historiarum & rerum omnium abditarum cognitionem, in quo ea... vi operam, quæ & mihi honorifica, & utriusque linguæ vetustatisque studio... primis utilis atque adeo necessaria futura est, nam supra quinque aut sex mil... rum ex omnis generis autoribus petita, germanæ lectioni restitui immenso cun... quæ citra nostræ industriæ opem intelligi omnino non possint* Sed p. 136 ad... Bloccium: *Suidas meus prius quam in manus hominum veniat, publici juris... biennium aut plus eo elabetur* De Wolfii Svida sermo videtur esse Junio Epi... Gvil...ndanum p. 267 *Wolfii opera vereor ut illi parum sit futura gloriosa... instructus veniat copiis, quas præter me an alius habeat ignoro: nunc illi... flaceo quæsita gloriola frui aliquantisper liceat.*

De magni *Pearsonii* consilio Mericus Casaubonus notis ad Hieroclem... Londini editis p 8. *Joannes Pearsonius vir doctissimus & in Græcis... & libris omne genus, quod ex luculentis* Hesychii & Svidæ, *quas dud... litur editionibus, si vita suppetet, qua dignissimus est, literatis aliquan... stabit, eximie versatus* Svidas Pearsonii manu passim notatus servatur... brigiæ, cujus notis MS. usus est easqve passim laudat Küsterus. De Be... autem falsus rumor venit ad Schurtzfleischium, ... qvi in... arcanis T. 1. p. 5. scripsit A. 1679. *Svidas Beveregii brevi veniet in nost... mus, quem multa diligentia curat vir doctus & laboriosus apud Anglos.*

ſtantes, inter ſe comparavit. Ex tribus enim, qvæ tunc prodierant, Editionibus, Mediolanenſem (quæ omnium prima eſt, & nonnullis in locis emendatior reliquis) nunqvam inſpexit: qvæ cauſa eſt, qvare non paucos errores typographicos Editionis Aldinæ, in Editionem Baſileenſem, qvam κατὰ πόδα ſecutus eſt, poſtea transfuſos, imprudenter in textum receperit, eoſqve tanqvam variantes codicum MStorum lectiones, magno molimine interdum emendare conetur. Adhæc, cum totum fere Svidæ Lexicon ex fragmentis variorum auctorum, qvorum major pars hodie adhuc exſtat, compoſitum ſit; Portus exiguam plane in inveſtigandis auctoribus, ex qvibus Svidas ſua ſumpſit, diligentiam adhibuit: unde mirum non eſt, ſexcentis in locis Lexici hujus, qvæ non niſi ex auctoribus ſuis illuſtrari & emendari poſſunt, aqvam ei hæſiſſe. Præterea, (qvæ major eſt negligentia) ne ipſum qvidem Svidam ſecum contulit; cum ſæpe contingat, ut eædem ῥήσεις bis, vel ter, apud eum occurrant; hic corruptæ forſan & mutilæ; alibi vero ſanæ & integræ: ut proinde Svidas ex ipſo Svida non raro emendari & illuſtrari poſſit. Hoc cum non obſervaverit Protus, (obſervare autem debuit) ſæpe fit, ut, qvæ uno in loco recte interpretatus fuerat, alibi, vitioſam lectionem ſecutus, ſuiqve prorſus immemor, peſſime vertat, & a ſcopo longe aberret. Ne autem hæc in virum, cujus conatus ſaltem de re litteraria bene merendi laudandus eſt, immerito a me dici qviſqvam putet; allatis qvibuſdam exemplis rem probare, & omnem calumniandi ſuſpicionem a me amovere conabor.

12. Dixi, Portum Editionem Mediolanenſem nunqvam inſpexiſſe: qvod ex ſeqventibus manifeſtum fiet. In v. Ἄβαρις Editiones Aldina & Baſileenſis habent, χρησμοὺς τοὺς καλουμένους Σκυθίνους; qvam lectionem Portus ſecutus eſt: cum in Editione Mediolanenſi rectius legatur, Σκυθικούς. In eadem voce, pro ἀφάνισαν, Mſti. & Ed. Med. recte exhibent ἠφάνισαν: ad qvem locum Portus: ἀφάνισαν) *Aldinus codex*, ἐφάνισαν. *Utrumqve vitioſum. Scribendum enim* ἠφάνισαν, *ab* ἀφανίζω. Recte qvidem mones Porte: ſed qvid opus fuit manifeſta menda typographica Editionis Baſileenſis in textum recipere, & inutilibus obſervatiunculis Svidam onerare? In v. Ἀρουραία, priores Editt. (ſi Mediolanenſem excipias) habent, ὅτι ἡ ἄρουρα πόδας ἔχει; qvod Portus vertit, *Rus pedes habere dicitur*; addita nota ſolita N. L. i. e. *Non liqvet*. Si Editionem Mediolanenſem conſuluiſſet, non diu ei de emendatione hujus loci laborandum fuiſſet. In ea enim recte legitur, ὅτι ἡ ἄρουρα πόδας ἔχειν:

i. e.

i. e. *Arura* (qvæ eſt certa agri menſura, ita dicta) *pedes habet quinqu*
ta: qvam lectionem non ſolum confirmant Mſti, ſed etiam ipſe S
alio loco, nimirum in v. Στάδιον, ubi idem locus repetitur. In v. Γ
νεῖς, in omnibus Editionibus præcedentibus, ſi Mediolanenſem exci
ante Φυσήματι deſideratur vox Γηγενῆ; ſine qva loci illius ſenſus o
no eſt obſcurus & mutilus. Hæc ratio eſt, qvare Portus falſo exiſt
verit, verba illa, Φυσήματι· ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, & qvæ ſeqvuntur, non
tinere ad v. Γηγενεῖς, ſed alibi eſſe collocanda. Aliter certe ſenſiſſe
inſpecta Editione Mediolanenſi locum hunc unius vocis adject
ſuppleri & ſanari poſſe intellexiſſet: id qvod etiam ex alio loco Svid
v. Σεισμός, ubi eadem ῥῆσις repetitur, diſcere poterat. Poſt v. Ἐπ
λος in Editione Baſileenſi & Porti legitur, Ἐπηβολώτατος, προσοι
τατος: ubi nemo non videt, vocem poſteriorem eſſe παρακειμ
& nullo modo ἐκ παραλλήλου reſpondere poſſe voci ἐπηβολώτατος.
ctius igitur in Edit. Mediol. cui etiam ſuffragantur Mſti, ſic leg
Ἐπηβολώτατος. † Ἐπηγάγετο. προσῳκειώσατο. ἰδιοποιήσατο. Nusq
hic comparet vox adulterina προσοικειότατος, qvam certum eſt, ex v
προσῳκειώσατο eſſe corruptam, & e genuina ſede ſua, qvæ eſt poſt Ἐ
γάγετο, motam, alienum locum in Editione Baſileenſi & Porti h
occupare. In v. Εἰρύσατο, Editiones Aldina & Baſileenſis mendoſe
habent ἐπικοῦφου; qvam lectionem ſecutus eſt Portus: qvi, ſi Editio
Mediolanenſem conſuluiſſet, in qva recte legitur ἐπικούρου, vidiſſet
qve, τὸ ἐπικούφου eſſe ſphalma typographicum, & proinde in Tex
minime recipi debuiſſe. In v. Ὅμηρος, pag. 301. Edit. Genev.
ἀφίκετο εἰς γάμον (qvod Portus bona fide vertit, *Venit ad nuptias*) r
nendum eſt, ἀφίκετο εἰς Σάμον, i. e. *Venit in Samum*; ut in Mſtis
Editione Mediolanenſi recte legitur. Poſſem plura hujus generi
medium adferre: ſed cum ex hiſce Lectori abunda patere arbitrer,
tum Edit. Mediolanenſem nunqvam conſuluiſſe, ad alia pergo.

13. Dixi ſecundo, Portum exiguam diligentiam in inveſtiga
auctoribus unde Svidas ſua ſumpſit, adhibuiſſe: qvod omnibus ed
nem ejus inſpicientibus per ſe manifeſtum eſt. Si enim Ariſtophan
ejusqve Scholiaſten, Anthologiam Epigrammatum editam, Sophocl
ejusqve Scholiaſten, Herodotum, Thucydidem, & paucos alios excip
de reliqvis ſcriptoribus, ex qvibus Lexicon hoc compilatum eſt, Po
ne ſomniavit qvidem. Cæterum, qvantam in hac Editione lu
Svidæ ex diligenti fragmentorum cum ipſis auctoribus, ex qvibus ſ

pta ſunt, collatione attulerimus, ex Notis noſtris Lectori patere poterit.

14. Dixi porro, Portum ne ipſum qvidem Svidam ſecum contuliſſe; qvod itidem exemplis qvibusdam in medium allatis probabo.

In v. Διεκωδώνισε priores Editt. habent, διεπείρασε καὶ ἐξηπάτησεν: quod Portus vertit, *Tentavit, exploravit, periculum fecit. Item, decepit.* Sed pro ἐξηπάτησε ſcribendum eſſe ἐξήτασε, non ſolum res ipſa docet, ſed etiam Svidas alio loco, nimirum in v. Κεκωδωνισμένος; ubi in omnibus Editionibus expreſſe legitur, καὶ διακωδωνίσαι, τὸ ἐξετάσαι.

In v. Θέμιν Portus fruſtra ſeſe torqvet, dum non animadvertit, pro Βούλετα, vel, ut Editt. Mediol. & Aldina habent, Βούλεται, reponendum eſſe Βούχετα, ut non ſolum in MStis, ſed etiam alibi apud Suidam in v. Βούχετα recte legitur. Locum Svidæ, ut in Editt. Baſil. & Genev. legitur, & verſionem Porti ſubjungam, ut Lector in rem præſentem quaſi deducatur. Θέμιν, (inquit Suidas) δικαιοσύνην. Βούλετα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη· ἥν φησι Φιλόχορος ὀνομάσθαι διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, κατὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. Portus hæc ita vertit: Θέμιν, *Themin. Hoc nomen juſtitiam ſignificare vult, (i.e. ſignificat. Unde compoſitum* Θεμίσκυρα, *Themiſcyra. Hæc autem urbs eſt Epiri, quæ per neutrum genus & pluraliter effertur: quam Philochorus ait ſic appellatam, quod Themis vecta bove illuc iverit, tempore diluvii Deucalionis.* Nugas agit Portus, dum Lectori perſuadere conatur, Suidam hic de Themiſcyra urbe loqui: quod eſt ab ejus mente alieniſſimum. Neque ſaniora ſunt, quæ in notis affert; in quibus locum hunc ſic emendare & ſupplere conatur: Θέμιν, δικαιοσύνην) *Hæc ita fortaſſe legenda:* Θέμιν, δικαιοσύνην Βούλεται σημαίνειν. ὅθεν Θεμίσκυρα. πόλις δ' ἐστὶ τῆς Ἠπείρου. *Conſule Geographos in* Θεμίσκυρα. *Sed* Βηλετα *urbem apud nullos reperio.* Omnia hæc ſunt prorſus ἀπροσδιόνυσα, neque veram iſtius loci emendationem vel per ſomnium Portus vidit. Quam facile autem has tenebras diſcutere potuiſſet, ſi conſuluiſſet Suidam in v. Βούχετα, ubi recte ſic legitur: Βούχετα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, οὐδετέρως, καὶ πολλαχῶς * lege πληθυντικῶς, ut in v. Θέμιν) λεγομένη· ἥν φησι Φιλόχορος ὀνομάσθαι, διὰ τὸ τὴν Θέμιν βοὸς ἐχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, &c. Quam clara hic omnia? Dicit Suidas, Bucheta eſſe urbem Epiri, ſic dictam, quod Themis ἐπὶ βοὸς ὀχουμένη, *bove vecta*, illuc veniſſet: quam etymologiam voci Θεμίσκυρα minime convenire, nemo eſt adeo hebes, quin facile intelligat.

Poſt v. ταγὴν. ὀν. ὀρ. in prioribus Editt. mendoſe legitur, Ταγὴν ὁ κισσο-

* πολλαχῶς pro *pluraliter* à Suida poſitum eſſe videtur.

κνισσοθήρας. ὁ Ἰούνιος ἦν. Ad quem locum Portus: *Tagen. ὁ κνισσοθη*
Cnissotheras. q. d. nidoris venator. Iunius mensis. Legendum videtur ὁ Ἰου
μήν. Sed N. L. Apage nugas istas. Ex ipso Suida in v. Φαγεῖν ζῶν cons
legendum esse, ταγηνοκνισσοθήρας; quæ est vox comica, eleganter sig
ficans lurconem, vel parasitum, (proprie eum, qui sartaginis nidor
captat) qualis erat Junius iste; quem Portus ridicule in Junium m
sem transformat. Eadem vox in v. Ἰούνιος, sed alio modo ante dep
vata erat. Ibi enim in Editt. prioribus legitur, ταγηνεριθοθήρας;
MSS. vero, ταγηνοκνιγοθήρας: unde, unius literæ mutatione facta,
ram lectionem ταγηνοκνισσοθήρας facile erueris.

In v. Τῷ νῦν λόγῳ, pulchra sententia Polybii (cujus nomen
quidem a Suida reticetur, sed alio loco, quem mox indicabo, laudat
pessime corrupta, & mendo non leviter obscurata est. Quid enim s
volunt verba ista, ἠτύχηκεν ὡς κατακληρονόμηκε τοιαύτης φήμης? Portus
sic interpretatus est, *Infelix fuit, postquam talem famam jure hæredita*
consecutus est. Quam longe a scopo & mente Polybii? Ex MStis, & ip
Suida in v. Τύχη patet, legendum esse, ἡ τύχη κενῶς κεκληρονόμηκ
τοιαύτην φήμην: quorum verborum sensus est, inane esse fortunæ no
men, & omnia, quæ vulgus ei tribuat, divinæ providentiæ re vera a
scribenda esse.

In v. Καρῖνος hodie legitur, Γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βασιλείας κ
ριος ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν εἰς τυραννίδα· οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μ
κρῷ παρῆλθε, &c. quem locum non solum omnes Editt. sed ipsi etia
MSti sic mutilatum exhibent: cujus proinde supplendi spes nulla es
(præsertim cum Eunapii historia, unde locum illum depromptum e
ex v. Μακρῷ apparet, non amplius exstet) nisi Suidas ipse hic sibi op
ferret. Ex eo enim in v. Μακρῷ constat, locum hunc sic supplend
esse: Ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τὴν τ
γῳδουμένην τυραννίδα. οὕτω καὶ τοὔνομα, &c. Quorum verborum sensus e
Carinum tam malum & sævum fuisse principem, ut veterum tyrann
rum sævitia, cum ejus tyrannide collata, aurum quasi videretur. E
gans proverbium & frequens apud Græcos scriptores: quo etiam ide
Eunapius in Excerptis Legationum, ab Hœschelio editus, pag. 13. u
est. Ibi enim de Thracia agens, eam a Scythis tam fœde devastata
esse ait, ὥστε χρυσὸν ἀποδειχθῆναι πρὸς τὰ Θράκια πάθη τὴν Μυσῶν πα
μιώδη λείαν: i. e. *Ut vetus illa Mysorum prædatio, proverbio celebrata, c*
hac Thraciæ vastatione collata, aurum esse videretur. Sic enim locus
reddendus est; quem Cantoclarus ita vertit, ut sensum ejus minime i
tellexisse appareat.

In v. Λευκὴ ἡμέρα refertur mos Scytharum, calculum album vel nigrum, prout rem ex animi ſententia, vel ſecus, geſſiſſent, anteqvam qvieti ſe darent, in pharetram condendi, ut poſt illorum mortem ex numero calculorum de proſpera vel adverſa fortuna, qva in vita uſi fuiſſent, judicari poſſet. Sed in prioribus Editt. ante μέλλοντας deſideratur vox Σκύθας, qvæ totius ſententiæ cardo eſt. Eam proinde loco illi reſtituendam eſſe, etiamſi codices Mſti non docerent, clare tamen oſtenderet Svidas in v. τῶν εἰς τὴν φαρέτραν; ubi de eodem Scytharum more agens, expreſſe inqvit, Φασὶ τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν, &c.

In v. Ἐχέμυθος Svidas inquit: Εἴς τε συναύξησιν ἀρετῆς, καὶ κακίας μείωσιν ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. Id eſt, *Omne ſuum ſtudium ad augendam virtutem & imminuenda vitia conferebat.* Sed pro κακίας μείωσιν in prioribus Editt. ridicule legitur, κωμωδίας μείωσιν: qvo Portus, fidus interpres, *comœdiæ imminutionem* vertit. Sana, qvam dixi, lectio apud Svidam alibi tribus diverſis in locis occurrit, nimirum in v. Ἰδιώτης, v. Μείον & v. Ὅλην ἐξεκέχυτο: qvod tamen a Porto obſervatum non fuerat.

In S Ἠρεῖτο, pro ἐπιποιεῖτο legendum eſt σῖτον ἠρεῖτο; ut in v. Βιτέλλιος, ubi idem locus exſtat. Portus, cum hoc non obſervaret, exiſtimabat loco iſti aliquid deeſſe; qva de re Lectorem hiſce verbis monere voluit. *N. L. Deſideratur enim verbum ἠρεῖτο, cujus cauſa hæc videntur allata.* Sed nihil deerit, ſi, ut diximus, ſcribatur, σῖτον ἠρεῖτο. Non me qvidem latet, in Excerptis Joannis Antiocheni, ab Henr Valeſio editis, unde locus iſte depromptus eſt, legi ἐπιτοποιεῖτο: ſed utra lectio præſtet, nunc non diſputo. Illud ſaltem conſtat, mente Svidæ, qui ῥῆσιν illam ſub voce ἠρεῖτο collocavit, legendum eſſe, σῖτον ἠρεῖτο.

Ex hiſce paucis (ſunt autem alia ejus generis qvam plurima) manifeſtum eſt, operæ pretium facturum fuiſſe Portum, ſi ῥήσεις eaſdem, qvæ apud Svidam diverſis in locis repetuntur, diligentius inter ſe contuliſſet.

15. Qvæ autem hactenus dicta ſunt, oſtendunt, Portum non eam, qvam par erat, diligentiam in adornanda Svidæ editione adhibuiſſe. Sunt autem alia, haud ſane leviora, nec pauciora, in qvibus eruditionem qvoqve & judicium ejus merito deſideres. Hoc ut Lectori manifeſtum fiat, pauca loca ex ex multis, in qvibus nec accurati interpretis, nec acuti Critici partes implevit, in medium adducam.

In v. Ἀστραγάλων Svidas ait, Διασκευὴ δ' ἐκ τούτων ἐστὶν ὁ Ναύπλιος: qvorum verborum ſenſus eſt, fabulam *Nauplius*, cum recto talo prius non ſtetiſſet, a Lycophrone ad incudem revocatam, & denuo in Scena exhibi-

tam fuisse. Διασκευὰς enim, sive διασκευασμένα δράματα, app fuisse fabulas, a Poetis nova lima perpolitas, & postea in Scena rep accurate ostendit Magnus Casaubonus ad Athenæi lib. III. cap. . quem lector consulat Hinc ergo apparet, quam parum intellexe tus sensum verborum illorum, qvæ sic Latine reddidit: *Ex his ve ceve, sive historica narratio, est Nauplius.*

In v. Εὐθὲς Svidas ait: ἔωθες. χωρὶς τοῦ ι. Ἄρχιππος. κα ρὼς, ἔωθας. καὶ Θουκυδίδης, εὐθεσαν. Qvem locum Portus sic Εὐθὲς. *Sine* ι. *Solitum, consuetum. Arcnippus. Et aptatus cons* Male omnino. Vox enim Ἀραρὼς hic non significat *aptatus*, nomen proprium poetæ, apud qvem Svidas dicit τὸ ἔωθας legi, pro εἴωθας; uti τὸ ἔωθες. apud Archippum, pro εἴωθ apud Thucydidem εὐθεσαν, pro εἰώθεσαν, reperiatur. De po tem Arato Svidas non solum suo loco agit, sed etiam fabulam dem Ὑμέναιος laudat in v. Ἀναθεῖναι; cui loco imperitus aliq mo, qvem itidem fugiebat, τὸ Ἀραρὼς ibi nomen proprium fe, notam hanc omnino ἀπροσδιόνυσον addidit: ὅτι ἀραρὼς ἐστ ἀντὶ τοῦ πρεπόντως. ἀραρὼς δὲ, ἁρμόσας. Cæterum, errorem pri milem Portus committit in v. Γηώρας, ubi τὸ ψιλοῦ vertit, *ba blasi*; cum ibi sit nomen proprium viri, & Michaëlem Psellu signet.

In v. Νοθεύει, Portus verba hæc Svidæ, ἐν τῇ τοῦ μακαρίτε θέτε Μεταφράσει, reddit, *In interpretatione beati Historici.* A non videt, in versione retinendum fuisse nomen *Logothetæ*, cu nifestum sit, citari illic Μετάφρασιν certi alicujus scriptoris, a cio, qvo functus fuerat, *Logothetes* dicti. Eundem errorem Portus in v. Ἄβαξι, v. Ἀλκαία, v. Ἀναίμονες, Καταπέλτης, v. Ὑπε σαι: in qvibus omnibus locis τὸ Λογοθέτης, *Historicus*, vel *Scriptor*, interpretatur. In sola voce Ἐξαπάτη cautior fuisse vi ubi nomen *Logothetæ* in versione retinuit. Sed hoc non tam ce tione, qvam casu potius ab eo factum fuisse crediderim.

In v. Αὐτόλυκος priores Editt. Svidæ habent, ἐν τοῖς χαρω qvem locum Portus de locis Charonicis, sive speluncis pestiferis i gendum censebat. Sed non animadvertit, rescribendum ibi esse, Χαιρωνικοῖς, i. e. *tempore belli Chæronensis*: qvæ mutatio levis qvide sed immanem in sensu differentiam parit.

In. v. Σοφοκλῆς, Σοφ. Svidas inqvit, Καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμ δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι. ἀλλὰ μὴ στρατολογίαν. Qvæ verba Portus sic

I

Primus etiam ipse Tragicas inter se fabularum contentiones instituit: sed non delectum militum. Quæ ἀβλεψία! Adeo nimirum obesæ naris Criticus fuit Portus, ut non animadverteret, pro στρατολογίαν legendum esse τετραλογίαν, & Suidam hic loqui de notissimo more Tragicorum apud Græcos, qui τετραλογίᾳ, sive quaternis fabulis in scena certare solebant. Ab isto ergo more ante recepto Sophoclem Tragicum primum recessisse, & non quaternis sed singulis fabulis certasse, Suidas hoc loco observat.

In v. Τίς τῇδε Suidas ex Scholiaste Aristophanis refert, eos, qui olim Diis libaturi essent, ad adstantes dixisse, *Quis adest?* Eos deinde lingvis faventes respondisse, *Multi & boni.* Suidæ verba hæc sunt: Εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον, πολλοὶ κἀγαθοί: quæ Portus sic vertit: *Deinde, qui aderant, sese laudantes, dicebant, multique bonique.* En peritum interpretem, qui τὸ εὐφημιζόμενοι interpretatur, *sese laudantes;* cum vertendum esse, *lingvis faventes*, vel, *bona verba dicentes*, vix tirones ignorent. Notissimum enim est, veteres existimasse, religionem violari, si quo tempore sacra peragebantur, verba male ominata proferuntur: unde eos, qui aderant, vel tacere omnino; vel, si loqui quicquam vellent, bona verba (ut ajebant) dicere oportebat. Utrumque apud Latinos continetur significatione phrasis *lingvis favere;* cui apud Græcos τὸ εὐφημεῖν, vel εὐφημίζεσθαι respondet.

Alibi Portus vocem εὐφημία non minori errore *beneficentia* interpretatur. Suidæ verba in v. Εὐφημία hæc sunt: Εὐφημίας χάριν προτιμᾷ τὴν Λακεδαιμονίων ὁ Θεὸς, ἤπερ τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς σύμπαντας καὶ ἱερὰ, &c. Portus hunc locum sic Latine vertit: *Beneficentiam enim Laconicam Deus pluris facit, quam universas Atheniensium aras & templa.* Scopum non ferit interpres. Ex iis enim, quæ de voce εὐφημεῖν & εὐφημίζεσθαι paulo ante diximus, liquet, τὸ εὐφημία proprie *faventiam*, ut Accii verbo utar, sive, silentium religiosum, vel bona verba, significare. Sensus ergo illius loci est, Deo magis placere Lacedæmoniorum pietatem, & animum religiosum, cujus index & argumentum sit ipsorum εὐφημία, quam universas Atheniensium aras & templa.

16. Plura de Editione Porti, k) ejusque nævis, non addam; cum hæc sufficere putem. Venio tandem ad Nostram; in qua quid a Nobis

 præsti-

k) Huic acri Kusteri de Porti labore censuræ, quam in diatriba de Svida separatim vulgata similiter tulerat, conferentur aliorum virorum doctorum ante Kusterum publice edita judicia, ut Reinesii III. 7. Var. Lect. & Gisberti Cuperi libro IV. Observationum cap. 12. ubi Portum subinde reprehendunt, Svidæqve loca complura illustrant; *Frags-*

præstitum sit, paucis Lectorem docebimus. Primo, Textum Græc
cum tribus codicibus Mstis Bibliothecæ Regiæ Parisiensis contulim
quorum unus (quem in Notis nostris Mstum A. appellare solemus) o
mus est, & quingentorum saltem annorum vetustatem habet. Hu
præcipue Codicis ope ingentem mendorum numerum ex Suida sust
mus, & non paucas lacunas in eodem supplevimus; ut ex Notis nos
Lectori patere poterit. Alter est MS. B. cum priore nec vetustate
bonitate comparandus: unde pauciores emendationes nobis sugge
Tertius est MS. C. secundo deterior: qui proinde admodum exig
nobis usui fuit. Præterea usi sumus variantibus lectionibus Msti Vati
ni, l) quas Illustriss Pearsonius, Magnus ille Episcopus Cestriensis,
marginem Suidæ sui annotaverat. Sunt eæ pauciores quidem, sed int
di

dissimum interpretem vocat Jacobus Windetus, **Svidæ locum explicans in libro de**
functorum statu p 64 Et Joanne Pearsonio judice, proleg menis **ad Hierocl**
Portus ***Suidam adeo infeliciter transtulit, maculisque plurimis aut affectum inve***
aut affecit, Lambecius lib 2 de Bibl Vindob. p. 534 ***totum Suida Lexicon, licet***
multus Portus illi recensendo, emendando & Latine vertendo non mediocrem impe
derit operam, innumeris tamen adhuc scatet erroribus Jacobus Gronovius ad Ha
p. crationem p. 60 ***Suidam igitur relinquamus Porto, infandis modis corruptu***
Omitto quæ in eandem sententiam Mericus Casaubonus libro Anglice edito de ent
siasmo c 3 p 83. Richardus Bentleius Epistola ad **Joannem** Millium p. 51 &c Qu
quam vero certum est in multis aquam ei hæsisse, plurimaque ipsum aliis melius ex
canda reliquisse, tamen in tam vasto opere ac vario quod tantum laborem in se susce
boni publici causa, ac pro virili, licet non ubique pari felicitate exhausit, gratis po
laudibus prosequenda quæ bene observavit ac utiliter, quam in quibus cespitavit,
solenter exagitanda existimo.

l) Plures Svidæ MSS. Codices Vaticanos memorat Nic Alemannus ad Hist arcanam P
copii p. 10 ubi Svidam à Chalcondyle de Græcis litteris bene merito emendatum
dat Editio Basileensis cum Variis Lectionibus ex Codice Sfortiano asservatur R m
Bibl. Barberina Venetus extat Svidas MS inter libros à Card. Bessarione legatos
nissimæ Reip & alius Codex in Bibl SS Joannis & Pauli. Claudius Dausqveius i
mine notatum ad Basilium Seleuciensem p. 7. meminit Svidæ MSti in Bibl. Jesuita
Antverpiæ. in quo nonnulla desiderata in vulgatis. Eundem codicem contulis
testatur Andreas Schottus præf ad proverbia è Svidæ Lexico collecta. Lugduni
tavorum in Bibl. Academiæ inter libros Is Vossii servatur Codex *Svidæ* insignis
mutilus, cui plurimum tribuit Jacobus Gronovius. Alius Codex M. Chartaceus
xoniæ in Collegio Corporis CHristi. Ad Codices Regis Christianissimi aliqu
provocat ex iisque loca Svidæ emendat **Menagius** notis ad Laërtium In tribus
MSS quos Kusterus inspexit, Σ... auctor, ut in Colbertino qui olim Memmii
fuit, appellatur & in Codice Florentino Mediceo: in quo ut in Dresdensi tan
epitome Svidæ continetur, resciss is historicis & nominibus propriis. De hac
fra dicturus sum In Bibl. Cæsarea Vindobonensi excerpta è Svida, auctiora
tis, ut exemplo adducto ostendit Lambecius III. p. 103. **Alia ex Coislinianæ B**
excerptis supplet eruditiss. Montfauconus p. 603. sqq.

dum bonæ, & quæ plerumque auctoritate MSti Parif. A. confirmantur. Adhæc, specimina quædam variantium lectionum opera amicorum nacti sumus ex codice MS. Colbertino, (qui est in Bibliotheca Colbertina Lutetiæ Parisiorum) ex codice Vossiano, qui nunc est Lugduni Batavorum, & Antwerpiano Jesuitarum. Sed omnibus istis codicibus præstat ante dictus MS. Parif. A. quo meliorem vix in Europa nostra exstare puto.

17. Porro, versionem Latinam Porti infinitis in locis emendavimus, resecta ubique inutili, qua luxuriabat, paraphrasi. Ultimam tamen limam, m) propter temporis angustiam, ei adhibere non potuimus. Unde, si quos forte errores vel reliquimus, vel ipsi commisimus, eos æquus Lector nobis facile condonabit; reputans, quam difficile sit & lubricum, moliri versionem fragmentorum, quorum sensus obscurus plerumque est & mutilus.

In Notis nostris brevitati, quantum fieri potuit, studuimus, idque operam præcipue dedimus, ut Suidam partim ex MStis; partim ex Scriptoribus, ex quibus fragmenta sumpta sunt; & partim ex ingenio emendaremus. Transtulimus autem in Notas nostras ea, quæ Illustriss. *Pearsonius*, magnum illud Orbis literati decus, ad marginem Suidæ sui, qui hic Cantabrigiæ in Bibliotheca Collegii Trinitatis adservatur, annotaverat: addito ubique ejus nomine. Perlegerat Vir ille Magnus Suidam magna cum cura, cumque cum variis auctoribus diligenter contulerat: unde observationes ejus magno nobis usui fuerunt.

Ex Notis Æmilii Porti ea excerpsimus, quæ ad rem facere, & alicujus momenti nobis esse videbantur. n) Sunt enim annotationes ejus leviores

m) Kusterus in notis ad Suidam v. Ἀρνίσιϛ, T. I. p 5?8 *Huc usque versionem Porti, invitis sane Musis elaboratam, totam fere induxi, aliamque in ejus locum substitui: sed cum propter magnitudinem laboris & temporis angustiam eodem tenore ulterius pergere non possim, interpretationem ejus qualemcunque, saltem in articulis longioribus, retinere deinceps constitui, quod ideo moneo ne quis forte hallucinationes & peccata Porti mihi tribuenda putet.* Ad v. Ἐλλιγμῶν T I. p. ?'5. *Versionem Porti hic retinui. non quod eam probarem, sed quia per temporis angustiam aliter hæc vertere non licebat. Quare lector veniam mihi dabit spero* Ad v Μ??ιϛ. T. 2 p 5CO. *Portus locum hunc parum feliciter vertit, ut peritus Lector facile animadvertet. Nos enim ad alia properantes versionem ejus hic intactam relinquimus.*

n) Si ut in hæ gentium cogites, Kusterus rectius fuisset facturus, si ex notis Porti non plerasque expunxisset, sed ut initio operis fecit, plures in gratiam linguæ Græcæ studiosorum adimplesset: sunt enim inter omissas ab Illo aliquammultæ haud contemnendæ, licet Kusteri judicio leves & tironibus tantum aptæ viderentur.

res plerumque, & tironibus tantum aptæ; quibus proinde Su
nerare noluimus.

III. *Hactenus eruditissimus Kusterus*, in Suidam suum præfatus
per quadriennium amplius quod Cantabrigiæ insumsit, incredib
re, per dies singulos, ut in litteris ad me datis profiteri eum mem
tuordecim plerumque horas illi impensis ita expolivit, ut in e
quam dixi lucem vidisse Cantabrig. 1705. fol. 3. Voluminibus,
jam se usibus lectorum sistat pulchriorem longe, & locis quamp
per singulas paginas emendatiorem quam in Genevensi, annot
sim vel ex Pearsonii vel ex propria Kusteri observatione scriptori
quibus illa Suidas excerpsit: emendata etiam passim versione Por
tis additis, judicium & doctrinam editoris ubique testantibus. Ig
eum propterea tam aspere reprehendunt o) vel maximos ejus &
rissimos labores aspernantur, quod spicilegium aliquod observ
aliis etiam post se reliquerit, vel non omnia unus viderit, illi
regerat aliquis quod adversario suo Kusterus respondit in Diatr
Gronoviana p. 6. *Si ipse Suidam edidisses, Domine Professor, an
te nullum παρόραμα admissurum, nullumve alienæ industriæ locum rel
fuisse? Haud sanè id dicere ausis: vel saltim id affirmanti tibi nem
- - - Finge igitur, te novem circiter, vel decem millia locorum
partim ex MSS. partim ex ingenio & collatione aliorum Scriptorum fe
stituisse, emendasse, & illustrasse (quod quidem, si ex ejusmodi ludicri
captare vellem, haud falso de me gloriari possem) annon præclarè te de illo
meritum esse censeres? Censeres utique: & nemo quidem jure id tibi vit
posset. Quod si igitur existeret homuncio aliquis, qui leviculum supplement
dam ederet, in quo callide κατορθώματα tua dissimulans (quasi nihil om
alios Editores in Auctorem illum præstitisses) spinas tantum ex Editione tu
colligeret, & quæcunque in ea posset, inepta cum ostentatione carperet*

o) *Jacobus Gronovius* in tribus maxime scriptis, Kusteri Suidam perstrinxit
primum edidit nomine suo præterito Lugd. Bat. 1710. 12. hoc titulo: *
mendationum in Menandri reliquias*, ubi p. 89. seq & 1*7 seq. vitia
Porti relicta arguit. Alterum subjecit decretis Romanis & Asiaticis pro
sepho lib. XIV. Archæolog. supplendo vulgatis, sub titulo: *Suida aliq
litteris* A, B, Γ, Δ, *ab vitiis purgata ex MSS Codicibus Academiæ Lug
na*, ibid p. 1712. 8. Tertium denique A. 1713. 8. *Recensio brevis mu
quas patitur Suidas in editione nupera Cantabrigiæ A 1705. ubi varia
ris loca perperam intellecta illustrantur, emendantur & supplentur.*
tribe Anti Gronoviana prodiit in 12. primum separatim, & inserta
Bibliothecæ selectæ Joannis Clerici pag 49 atque iterum Amstelodami A
Nonnullæ etiam *Stephani Bergleri* V. C. in emendationes Gronovianas
guntur in Actis Eruditor. A. 1713. p. 161. seq.

ret; licèt ipse cæteroqui nihil unquam præstitisset, quod cum Editione tua Suidæ comparari posset: quo animo, quæso, istum cavillatorem ferres?

Est vero aliqvid qvod a præstantissimo Svidæ editore factum nolles, & qvod præter Gronovium in eo notavit etiam *Lambertus Bos*, vir paucis comparandus & cum magno litterarum detrimento extinctus 3. Jan. A. 1717. qvi præclaras suas in Svidam observationes sine ulla obtrectandi Kustero aut famæ ejus detrahendi libidine vulgavit in suis ad scriptores qvosdam Græcos observationibus, in lucem datis Franeqveræ A. 1715. 8. p. 139-201. Nimirum hinc inde loca aliqva Kusterus omisit, quæ in prioribus Svidæ editionibus legebantur, & licet editor illa putaverit esse ab aliena manu, debebat tamen vel signo aliquo distincta addere, neqve tot vocibus Svidæ codices truncare, qvæ in sola littera M à laudato Bosio p. 171. notantur hæc:

Μαινοίην, εὐκτικόν. omissum ante Μαίνης.
Μαργαρίτης. ante Μαργαρῖται.
Μαρδόνιος. ante Μαρδοχαῖος.
Μαραίνω, αἰτιατικῇ. ante Μάρης.
Μαιμάχης. ante Μαιμῶσα.
Μεῖς μεῖδος. ante Μελαγρία.
Μελαίνω, αἰτιατικῇ. ante Μελεάγρια
Μελίτωνος, &
Μελιτρός. ante Μελίφρων.
Μέμβραξ. ante Μεμβράς.
Μενοικεύς. ante Μένων.
Μενοῦνος post Μένων.
Μεταβαίνειν γενικῇ. ante Μεταβολή.
Μεταλλάσσειν αἰτιατικῇ. ante Μετὰ Λέσβιον.
Μετανίσταμαι γενικῇ, &
Μετάνοια. ante Μεταξύ.
Μετεῖναι. ante Μετιέναι.
Μετρῶ αἰτιατικῇ. ante Μετρεῖται.
Μηνονέξια. ante Μήν.
Μηνῦται. post Μήν.
Μὴ ἐλλείπης.
Μὴ ἐμβαίη.
Μὴ ἐπιχειρεῖτε. ante Μηθώνη.
Μηϊόσι. ante Μηκάδες.

Μήκοθεν ante Μῆκος φάλαγγος.
Μηκώμεθρος ante Μήκων.
Μηλιεὺς καὶ Μήλιοι. ante Μηλιῶν.
Μηνῦσαι. &
Μήονος, ἐθνικόν. ante Μὴ οὐχί.
Μητιόωσι. ante Μετίσομαι.
Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι. ante Μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι.
Μίμησις ante Μίμερνος vel Μίμνερμος.
Μιμνήσκω, γενικῇ. &
Μῖμος. καὶ Μιμοῦμαι, αἰτιατικῇ. ante Μισθοφορά.
Μνηστῶ, γενικῇ. ante Μνηστή.
Μολύνω, αἰτιατικῇ. ante Μολυρίς.
Μῦες. ante Μυζεῖ.
Μυστηρ. ante Μυστήρια.

Agnovit ipſe Kuſterus, minus conſulto hoc à ſe factum, & in *mento* ſuo atqve *ſecundis* quas parabat *ad Suidam curis* p) omnia i plere promiſerat, niſi mors inopina & hoc ejus propoſitum, & em orem multis millenis locis quam parabat *Heſychii* editionem, atq alios præclaros ipſius conatus intervertiſſet. Ita enim ipſe in diatri ti-Gronoviana p. 27. *Plus ſemel Ariſtarchus mihi objicit, vel potius brat, quod loca quædam in mea Editione Suidæ de induſtria omiſerim, aliis Editt. reperiantur: ut, ſcilicet, hac ratione ſuſpicionem Lectori Editionem meam eatenus ſaltem reliquis deteriorem eſſe, quòd pauci contineat. At verò uti ubique alibi Ariſtarchus* κατορθώματα *mea qu que in Suidam, tanquam myſteria Cereris, religioſè celat; ita & hic p ſuo candore diſſimulat, ſupplementa, quibus Editionem meam ex MS pondere & numero omiſſiunculas meas longè vincere. Vide ſaltem, Le* Ἔμβαρος, v. Ἔνδοξα, v. Ἐξερεθεύοντα, v. Ἐπιβάθρας, v. Ἐπιθυμ Λίβερνα, v. Μυκώνιος γείτων, *&c. ubi tam fœdos hiatus priorum E MSS. ſupplevi, ut vel unica harum reſtitutionum omnes omiſſiones mea redimere poſſit. Nam & pauciſſima ſunt, quæ de induſtria omiſi, eade frivola & levia, ut mireris, Lector, ſi ſciveris. Inter hæc, nimirum, ſunt quædam interpretatione carentia: ut,* Διϋστάται, αἰτιατικῇ: Καταπλ τιατικῇ: Καταπαλαῖσαι: Καταπατῶ, αἰτιατικῇ: Διακωλύω, αἰτ Παραγράφω, αἰτιατικῇ, *&c. cujus generis quisquilias ab otioſis libra da additas fuiſſe, etiamſi MSSti meliores non teſtarentur, res ipſa el Et tamen vide, Lector, quam indulgens fuerim; qui ne quidem omnes, ej*

p) Harum ſpecimen dat in jam dicta diatribe p. 31. ſqq.

ineptias abjicere voluerim, sed potiores ex illis retinuerim: ut, ex. gr. vocem * Διαθηγή: *quam in serie sua unde & sine interpretatione sic positam. quia singularis mihi videbatur, in Editionem meam recepi: licet in 2 MSS. Paris. eam deesse, in schedis meis notassem. Fateor quidem me ad ipsum Suidam hac de re Lectorem non monuisse: se per festinationem, vel potius nimiam rerum, quæ animum meum distrahebat, varietatem, & alia nonnulla, quæ in schedis meis ex MSS. notata habebam, attentionem meam effugisse video. Sic in* Διαβάλλειν, *hiatum sententiæ, qui occurrit in verbis illis,* ναῦν διαβάλλειν ἐπιχειροῦντι, *&c. 2 MSS. Paris. eodem modo supplent, quo Cod. Lugdun. & in v.* Ἀσπαζόμενος, *itidem 2 MSS. Paris. addunt* προσαϊζόμενος: *& in v.* Διατυπῶν *iidem Codd. legunt* μεταπλάττων *pro* μεταλλάττων: *ut schedis meis admoneor. Sed omnia ejusmodi supplementa constitui aliqvando publici juris facere; unà cum* Secundis Curis *meis in Svidam; quarum exiguum tantum specimen inferius exhibebo; ut Aristarchum ad simile faciendum excitem, vel potius provocem. Valde enim credibile est, tantum Suidæ amatorem & admiratorem, multas capitales, & (ut sic loqui mihi liceat) sesqvipedales in Lexicographum illum habere observationes & emendationes, à longo jam tempore collectas: quas quare tam pertinaciter nobis invideat, ut præter varias lectiones ex Codice Lugdun. depromtas, nihil memoratu dignum ex proprio & domestico penu ad illustrandum Suidam in medium adferat, haud sanè capio. Nisi fortè ea, quæ insigniora sunt, secundo supplemento reservaverit: ut imitetur, scilicet, morem ducum bellicorum, qui expeditos & leviter armatos in pugnam præmittere solent, graviore armaturâ subseqvente. Et hæc quidem conjectura ne me fallat, quam magno redemtum velim. Novi enim haud pauca adhuc in Svida esse ulcera Chironia, quæ solâ (scilicet) Æsculapii illius manu persanari posse puto.* Idem Kusterus p. 70. non dubitavit diffiteri multas ex variantibus Lectionibus quas ex Cod MS. Lugd. Gronovius produxit, esse probas & sinceras, itaqve eum rogavit, ut si tantum ipsi ab aliis rebus esset otii, cœptam collationem absolveret. Sed hunc A. 1616. d. 19. Octobr. mors literis, jurgiis qve exemit.

De Svidæ Epitome MS. & Etymologico inedito.

Quemadmodum *Hieronymo Wolfio* de qvo supra p. 653 placuit Historica è Svida colligere, sic aliis ante eum venit in mentem, solas, Historicis omissis, ex eodem observationes excerpere Grammaticas, ut *Thomæ* cuidam *Cretensi*

Iiii 2 (qvi

* Διαθηγή *ordo*, Democriti vox. Supra p. 605. 610.

(qui adeo a Thoma Magistro, Tessalonicensi est diversus) cujus li MStus extat in variis Bibliothecis. De Dresdensi Codice ita Tho Reinesius Epistola XLVI. ad Christoph. Adamum Rupertum p. *Svideorum epitome Manuscripta, titulo*: ἀπὸ τῷ Σουίδα παρεμβολὴ καὶ σ θροισις λέξεων χρησίμων τῶν μάλλον τετριμμένων ἐν λογογράφοις καὶ ῥητ κατὰ στοιχεῖον διηκριβωμένη. *Cujus autor* Thomas *quidam* Cretensis ἱερομ χ©, *ut apparet in fine, servatur in Electorali Bibliotheca Dresdæ.* Ve *ineptus ἐκλογεὺς, cum contrahere Svidea vellet, ea prorsum corrupit.* Pr *quam enim quod quamplurima vocabula omisit, cujusque unam solùm signi tionem, resectis reliqvis reddidit, neglexit nomina propria, historica omni testimonia scriptorum quos plurimos citat Svidas: quo factum plane est,* *nullius sit usus, dignaque ideo ut inter tineas putrescat.* Eadem Epitome in Bibl. Medicea, pluteo LV. scripta manu Petri cujusdam Cretensi 6930. hoc est CHristi 1438. Exstat etiam in Bibl. Segvieriana, Coisliniana, ex qvo Codice specimina vulgavit eruditissimus Montfa nus p. 231-238. testatus esse qvasi compendium Svidæ, non pauca men referre quæ apud Svidam non exstant, & plurima posse ex *hoc* xico apud Svidam loca restitui.

Addit Reinesius: *De altera, quam* Michaëlis Apostolii, *Byzantii* m *ante ducentos annos scriptam in Bibliotheca Palatina Heidelbergæ viderunt, ab exemplari Svideorum, quod habemus hodie, multis modis differre ferunt docti, viderint alii.* Respicit sine dubio opus à Lexico Svidæ edito p tus diversum, *Etymologicum* adhuc ineditum eodem Svida autore, de Fridericus Sylburgius præfat. ad Etymologicum Magnum: *nonnunq etiam Svidæ Etymologicum, Michaëlis Apostolii manu in Creta ἀπὸ πρωτοτ παίου διφθερίου (ut ipse testatur) exscriptum, ex illustrissimi Electoris* (Palatini) *Bibliotheca mihi communicatum consului.* Hoc Svidæ Etym gicum video etiam laudari à Salmasio ad Historiam Augustam, plur locis: & à Cangio in glossario Græco ut in πραιτώριον & alibi. Serv qvoqve Lugduni Batavorum inter libros qvi fuere Isaaci Vossii, in c MStorum Codicum Catalogo Paulus Colomesius ejus fecerat mention Svidæ auctoris nomine præterito, his verbis: *Etymologicum μέγα* *auctius edito, & alius ut videtur auctoris. Codex fuit Henrici Stephani.* Jacobus Gronovius monet in Codice illo MS. diserte legi auctoris men, τῷ θαυμασιωτάτου καὶ σοφωτάτου καὶ πολυμαθοῦς Σουίδα. ejus emendationes in Svida p. 57. & p. 92. seq. ubi loca duo ex eo ducit, testatus p. 58. codicem nimis minuto charactere esse exarat quam ut oculi ipsius ferrent.

IV. INDICES SCRIPTORUM
à Svida memoratorum.

I. *Index qui Lexico Svidæ præmittitur.* q)

Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σουΐδα, οἱ δὲ συνταξάμενοι ἦσαν ἄνδρες σοφοί.	Præsens qvidem liber est Svidæ, qvi vero ipsum composuerunt, viri docti fuerunt, qvorum hæc sunt nomina:
ΕΥΔΗΜΟΣ ῥήτωρ περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον.	EUDEMUS Rhetor, r) *de dictionibus* ordine alphabetico.
ΕΛΛΑΔΙΟΣ ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου, ὁμοίως.	HELLADIUS s) Theodosii junioris tempore, similiter.
ΕΥΓΕΝΙΟΣ Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυ-	EUGENIUS ex Augustopoli in Phry-

q) Hunc non ab ipso Svidas, sed alio nescio qvo fronti Lexici præscriptum esse, parum est credibile, licet id patere legentibus ait Conringius in apologetico contra Borrichium p. 440.

r) Ex omnibus hisce Lexicis in fronte Svidæ memoratis ne unum qvidem editum exstat, solum Eudemi illud ætatem videtur tulisse, atque in variis Bibliothecis fertur MStum, quod Kusterus etiam testatur se evolvisse. Εὐδήμου ῥήτορος περὶ λέξεων ῥητορικῶν, in Bibl. Cæsarea, Regia Parif. Medicea &c. Apud Svidam in Εὔδημος inscribitur περὶ λέξεων αἷς κέχρηνται ῥήτορες τεχνῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι, laudaturqve tanquam πάνυ ὠφέλιμον, utilissimum. Sed illud qvod MStum in Bibliothecis dixi exstare, Kusterus putat esse ψευδεπίγραφον, & à Græculo aliqvo recentiore ex aliis Lexicis exiguo cum judicio compilatum & consarcinatum. Fallitur Gaddius qvi T. I. p. 173. Eudemum hunc eundem putat cum Eudemo Rhodio Philosopho Aristotelis discipulo, de qvo dixi lib. 3. cap. 11. ubi etiam de Eudemo Cyprio qvem defunctum Aristoteles dialogo de anima celebravit, nec non de Eudemo tertio, Galeni æqvali, Peripatetico Diversus etiam fuit Eudemus Pergamenus de qvo Plutarchus in Gracchorum vita p. 831. De aliis Eudemis consulendus Jonsius lib. I. cap. 15. Qvem vero idem ait Eudemum Oratorem Megapolitanorum, Philopœmenis Magistrum, is in Plutarchi codicibus p. 356 non est Εὔδημος sed Ἐκδημος, Academici Arcesilai discipulus, idem qvi Ἐκδηλος apud eundem in vita Arati p. 1028 1030.

s) Hic est Helladius Alexandrinus de cujus Lexico Photius Cod. CXLV. qvi ejus iterum meminit Cod. 158. Svidas in Ἑλλάδ. titulum operis refert: λέξεως παντοίας χρῆσις κατὰ στοιχεῖον. Non alius Helladius Grammaticus, cujus apud Socratem mentio lib. V. Hist. cap. 16. Alius vero Helladius Besantinous de qvo supra p. 504. ad Photii Codicem CCLXXIX. Dictus hic Besantinous à patria opido Ægypti in Thebaide, qvæ nomen accepit ab Antinoo Hadriani & Besa Deo, cujus oraculum ibi fuisse testatur Ammianus Marcellinus lib. XIX. cap. 12. Vide ibi notam H. Valesii, Casaubonum ad Spartiani Hadrianum cap. 14 & Claud. Nicasium, ad numum pantheon Hadriani p. 53. Helladii pantomimi mentio in Chronico Malalæ T. 2. p. 98.

γία, παμμιγῆ λέξιν κατὰ στοιχεῖον.

ΖΩΣΙΜΟΣ Γαζαῖ@- λέξεις ῥητορικὰς κ-ᵀ στοιχεῖον.

ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ Σικελιώτης ἐκλογὴν λέξεων κ-ᵀ στοιχεῖον.

ΛΟΓΓΙΝΟΣ ὁ ΚΑΣΣΙΟΣ, λέξεις κ-ᵀ στοιχεῖον.

ΛΟΥΠΕΡΚΟΣ Βηρύτιος Ἀττικὰς λέξεις.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ σοφιστὴς ἐπιτομὴν τῶν ΠΑΜΦΙΛΟΥ γλωσσῶν βιβλίων ἐνενήκοντα ἑνός.

ΠΑΚΑΤΟΣ περὶ συνηθείας Ἀττικῆς κ-ᵀ στοιχεῖον.

Phrygia t) *miscellaneam* ... *nem*, ordine Alphabeti

ZOSIMUS Gazæus u) *voces* ... *cas*, ordine Alphabetic

CÆCILIUS Siculus x) *dictio*... *lectum*, ordine Alphab

LONGINUS CASSIUS, y) ... *nes*, ordine Alphabetic

LUPERCUS Berytius, z) *v*... *ticas*.

JUSTINUS JULIUS Sophis... PHILI *glossarum* libroru... a) *compendium* scripsit.

PACATUS b) *de consuetudi*... *ca*, ordine Alphabetico

t) Anastasii Imp. temporibus CPoli docuisse testatur Svidas in Εὐγ. ubi alia ejus scri... memorat. Hermolaus in Epitome ἐθνικῶν Stephani Byz. in Ἀνακτόριον. Εὐ... ὁ π ο ... τας ἐν τῇ Βασιλίδι (*in urbe Regia*, non ut Tho Pinedo *in au*... vel ut Berkelius, *regia schola*) σχολὰς διακοσμήσας ἐν συλλογῇ λέξεων... Eugenius Philosophus, Themistii Philos. ac Rhetoris pater, de qvo supra Vol... lib. V cap. 18. Alius Eugenius de qvo Photius Cod. XXIII.

u) Zosimus hic ex Gaza sive Ascalone Syriæ, Sophista, ejusdem Anastasii te... clarus teste Svida in Ζωσ. De illo qvemadmodum & de alii Zosimis dictum... VI. p. 612.

x) Cæcilius hic Calantianus Siculus Romæ Augusti temporibus docuit teste... Ἑρ... γόρας. Videndus idem in Καικίλι@-, & qvæ de ejus scriptis n... docti ad Longinum

y) De Longino hoc dictum à me lib. IV. cap. 31. ubi inter scripta ejus deperdit... in Λογγ. retuli ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β' κ-ᵀ στοιχεῖον. & λέξεις Ἀ... κ Ἡρακλέ...@-.

z) Lupercum Berytium Grammaticum paullo ante tempora Claudii secundi, ... 268. ad 270 imperium tenuit, vixisse è Svida in Λούπερκ@- cognoscimus. ... thii tempore jam ejus scripta interciderant, qvæ ex scholiastis tantum se c... testatur ad Dionys. v. 492. Λούπερκος τις ἀνὴρ παλαιὸς ὡς οἱ σχολια... γησ... Citat Steph. in Νάρικ@-

a) Clariss Kusterus ita accepit, ac si epitome libris XCI constitisset, qvod non... simile, sed libros Pamphili XCI. sive ut infra XCV. in epitomen Justinus Ju... traxerat. ...ulius iste, incertum ad diversus à Juliano Sophista Cappadoce cu... con in Rhetores memorat Photius Cod. 150.

b) Hic est Minucius Pacatus Grammaticus, qvi Græco nomine etiam pro Pacato

[redacted]

ΠΑΜΦΙΛΟΣ λειμῶνα λέξεων ποικίλων περιέχον, ἦν βιβλίων ἐννενήκοντα πέντε. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω, τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ ΖΩΠΥΡΙΩΝ ἐπεποιήκει.

PAMPHILUS c) *pratum variarum dictionum* constans libris XCV. Est autem à littera ε usque ad ω, nam a litera α usque ad δ ZOPYRIO d) elaboraverat.

ΠΩΛΙΩΝ Ἀλεξανδρεὺς, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγὴν κατὰ στοιχεῖον.

POLLIO Alexandrinus e) *dictionum Atticarum collectaneum volumen* ordine Alphabetico.

2. Index Scriptorum, quorum Svidas notitiam tradit per ordinem literarum.

Abaris Scytha Sevthæ filius χρησμοὺς scripsit σκυθικοὺς, *Oracula Scythica*, γάμον Ἕβρου τοῦ ποταμοῦ, *Nuptias Hebri fluvii*. καθαρμοὺς *lustrationes* & θεογονίαν prosa & Ἀπόλλωνος ἄφιξιν εἰς Ὑπερβορέους *Apollinis adventum ad Hyperboreos*, carm ne.

Abas Sophista, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, *commentarios historicos*. τέχνην ῥητορικήν, *artem Rhetoricam*.

Abron Phryx sive Rhodius, Grammaticus Tryphonis discipulus, libertus, σοφιστεύσας sive qui Rhetoricam docuit Romæ.

Acacius Patriarcha Cpolitanus.

Acacius ῥήτωρ δεινότατος æqualis Libanii & Juliani Imp. cujus judicia cum Tusciano Phryge, rhetore insigni, reprehendit.

Acamatius Heliopolitanus, Philosophi affectans nomen, cum rudis esset & imperitus.

Achæus Syracusanus Tragicus scripsit *tragœdias decem*.

Achæus Pythodori seu Pythodoridis F. Eretriensis Tragicus, docuit *fabulas XLIV.* vel ut alii *XXX.* vel *XXIV.* quarum una vicit. Sophocle paulo junior, cum Euripide fabulas edidit ab Olympiade LXXXIII.

Achias Propheta.

Achilles

dictus est, & cujus τὴν κατὰ στοιχεῖον Ἀττικιστὴν laudat Socrates lib. III. Histor. cap. 7. De illo dixi lib. IV. cap. 34 p. 518. seq.

c) Pamphili Alexandrini Grammatici Aristarchei glossæ citantur ab Athenæo, autore magni Etymologici, Eustathio &c. Alia ejus scripta memorat Svidas in Πάμφιλος.

d) Valerius Pollio, Alexandrinus, Diodori Philosophi pater clarus Hadriani tempore, de cujus Lexico Photius Cod. 149. De scriptore plura Svidas in Πωλίων & è recentioribus Jonsius III. 7. p. 246. seq.

Achilles Statius Alexandrinus scripsit τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα καὶ ἄλλα ἐρωτικά, *de Leucippe & Clitophonte & alia amatoria libris VI.* Tandem factus Christianus & Episcopus. Scripsit περὶ σφαίρας ἐτυμολογίας *de sphæra*, & *Etymologia* & ἱστορίαν σύμμικτον, *historiam miscellaneam*, qvæ multorum & magnorum virorum mentione facit. Stylus ubiqve similis illi qvo in amatoriis utitur.

Acesius Novatianorum Episcopus qvi Concilio (Nicæno) interfuit.

Acron Acigentinus Medicus Xenonis F. Athenis ἐσοφίστευσεν philosophiam docuit Empedoclis tempore, ante Hippocratem scripsit περὶ ἰατρικῆς, *de arte Medica* Dorice. & περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν *de salubri victus ratione.* Est hic unus illorum qvi ventorum ... tiones observaverunt.

Acusilaus Cabæ F. Argivus ex Cercade opido prope Aulidem, historicus antiqvissimus, scripsit Genealogias æneis usus tabulis in qvas ajunt patrem ejus incidisse cum locum qvendam domus suæ foderet.

Acusilaus Atheniensis, Agathocliæ F. qui Romam tempore Galbæ veniens ex oratoria tantum est lucratus, ut Atheniensibus centum millia drachmarum in fœnore posita reliqverit.

Admeti μέλος & Harmodii. de rebus facilibus. σκολιὰ carmina... vinum decantari solita.

Adrianus Imp. φύσει φιλόλογος ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ καὶ τινα π... καὶ ἐν ἔπεσι ποιήματα παντοδαπὰ κατέλιπε. *natura doctrinæ am... in utraque lingva & prosa & carmine scripta omnis generis reliquit* ... βουλόμενος πάντων ἐν πᾶσι περιεῖναι &c. *Cum vellet præstare omnibus, viros in aliquo studio præstantes oderat. Hinc & Favorinum ... lus & Dionysium Milesium Sophistas opprimere studebat cum aliis ... tum vero adversariis eorum, hominibus nullius vel minimi ... dis. Hic in Epistola quadam* &c.

Adrianus Sophista Herodis discipulus, tempore M. Antonini, Ath... æmulus Aristidæ Rhetoris, Romæ Rhetoricam docuit, dictator ... stolarum Commodi Imp. scripsit μελέτας *declamationes*, μεταμορφώσεις *metamorphoses libris VII.* περὶ ἰδεῶν λόγου *de formis orationis libr...* περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ἰδιωμάτων *de statuum proprietatibus libros* ... *Epistolas* & λόγους ἐπιδεικτικοὺς *orationes declamatorias.* Phalarim (... tionem) & παραμυθητικὸν *consolatoriam in Celerem.*

Ædesia Alexandrina, Hermiæ uxor cognata Syriani, filios Ammoni... & Heliodorum in philosophia erudiendos curavit à Proclo.

Clid...

Claudius Ælianus ex Præneſte Italiæ, ſummus pontifex & ſophiſta, poſt Adriani tempora Romæ docuit, *μελίγλωσσος* ſive *μελίφθογγος*, *melleæ lingvæ* ſive *melleæ vocis* vir.

Ælianus belli dux Valentis Imp. temporibus *παιδείας οὔτε ἐντὸς ὢν οὔτε ἄμοιρος.*

Αἴλινον, εἶδος θρήνου καὶ ᾠδῆς, genus lamentationis & carminis.

Æneas ſcripſit *περὶ πυρσῶν de facibus quæ in ſpeculis accenduntur*, ut ait Polybius, & *περὶ στρατηγημάτων ὑπόμνημα commentarium de ſtrategematibus.*

Ænicus Athenienſis, Comicus antiqvæ Comœdiæ. Ex fabulis ejus, *Ἄντεια.*

Æneus (*Αἰνεῖος*) Sophiſta, cujus libri, *αἱ μεταβολαί*, quaſi *transmutatores* dicas.

Æſchines Charini fartoris F. (al. Lyſaniæ) Athenienſis, Sphettius, Philoſophus Socraticus, cujus dialogi, Miltiades, Callias, Rhinon, Aſpaſia, Axiochus, confer Svid. in *Ἀξίοχος*) Telavges & Alcibiades. Nec non illi qui vocantur Acephali, ut Phædon, Polyænus, Dracon, Eryxias, de virtute, Eraſiſtratus, Scythici. Hic Æſchines in Siciliam ad Dionyſium pecuniæ cauſa profectus eſt.

Æſchines Athenienſis, Atrometi & Glaucotheæ ſive Levotheæ F. diſcipulus Alcidamantis Eleatæ, hiſtrio, deinde ſcriba, poſtea orator. Hic Cteſiphontis accuſator à Demoſthene victus Rhodum fugit ibique docuit.

Æſchylus Athenienſis, Tragicus, Euphorionis F. & frater Aminiæ, Euphorionis & Cynægiri. Certavit Olympiade LXIX. natus annos XLV. Primus auctor fuit ut tragici perſonis terribilibus & pictis, arbylisque, ſive elatioribus calceis uterentur. Scripſit elegias: & tragœdias XC. Vicit octies & vicies: vel ut alii, decies ter. Filios habuit duos tragicos, Euphorionem & Bionem. obiit æt. LVIII. ut Sicilia &c.

Æſopus Samius vel Sardianus, vel Meſembrianus vel denique Cotyaënſis Phryx, fabularum conditor, à Crœſo dilectus (ante Pythagoræ tempora, circa Olymp. XL.) ſervus Xanthi Lydii: vel Samii Jadmonis, cujus ſerva erat Rhodopis Threſſa, quæ deinde Sapphonis fratri Charaxo nupſit. Scripſit *τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα de iis quæ ipſi apud Delphos acciderunt, libros II.* Alii ajunt *ἀποκρίματα γεγραφέναι μόνον, fabulas ſolum ſcripſiſſe.* Delphi Æſopum Phædriadibus præcipitatum rupibus occiderunt Olympiade LIV. &c.

Aetius Antiochenus, magiſter Eunomii, Paulini Tyrii ſectator, hæreſiarcha Ario ſuffragatus: cum diſcipulis ex Categoriis Ariſtotelis diſ-

 ſeruit,

[illegible] *Epistolas* composuit ad Imp. Constantium. Sectato[res] ejus Aëtiani & Eunomiani.

Africanus Sextus, Afer Philosophus qui scripsit κεστοὺς *cestos* lib. XXIV. de remediis physicis, & quæ ex verbis, incantationi[bus] & scriptis characteribus constant, mirosque effectus habe[nt]. Ad ejusdem argumenta contra historiam Susannæ allata respo[n]dit Origenes.

Agapetus Synadorum Episcopus de quo Euseb. (imo Philostorgi[us] confer Tillemont. T. V. memor.)

Agapius Atheniensis Philosophus post Procli obitum, tempori[bus] Marini. (Ex Damascio.)

Agapius Alexandrinus, CPoli ἰατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητής.

Agathias Scholasticus, μυριναῖος Myrinensis, scripsit Historiam ex tempore ubi desiit Procopius: nec non alios libros partim li[ga]ta partim soluta oratione, & Δαφνιακὰ, & κύκλον τῶν νέων ἐ[πι]γραμμάτων.

Agathon Tragicus, & Comœdiarum scriptor Socratis discipulus.

Alcæus Atheniensis Tragicus quem nonnulli primum fuisse Trag[i]cum contendunt.

Alcæus Mytilenæus; deinde Atheniensis Comicus veteris Comœd[iæ] quintus, Micci F. scripsit *Comœdias X.*

Alcidamas Eleates Asianus Philosophus filius Dioclis qui Musica sc[ri]psit & Gorgiæ Leontini discipulus.

Alcimenes Megarensis Tragicus.

Alcimenes Atheniensis Comicus.

Alciphron Magnes ex Magnesia ad Mæandrum, Philosophus.

Alcmam Lacon Messoates: secundum Cratetem πλανώμενος (in l[a]psum sive errantem) Lydus Sardibus oriundus: ex servit[ute] manumissus, filius Damantis vel Titari. Dorice scripsit ut [so]lent Lacedæmonii. inventor ἐρωτικῶν μελῶν, *amatoriorum car[mi]num.* Scripsit libros sex lyricorum carminum & κολυμβῶσ[ας] *natantes.* πρῶτος εἰσήγαγε μὴ ἑξαμέτροις μελῳδεῖν, *pri[mus] introduxit usum ut carmina melica versibus non hexametris cons[cri]berentur.*

Alcman alius Messenius, itidem Lyricus.

Alexander Ægæus, pater Cælii, Philosophus Peripateticus, cum Ch[æ]remone Philosopho præceptor Neronis Imp. quem vocavit πη[λὸν] αἵματι πεφυρμένον, *lutum sanguine maceratum.*

Alex[ander]

[redacted]

Alexander, Antiochenus post Porphyrium Episcopus, temporibus Chrysostomi virtute, philosophia & eloquentia insignis.

Alexander Aphrodisiensis Philosophus.

Alexander Casilonis F. Rhetor, frater Eusebii Rhetoris, Isidori discipulus.

AlexanDer Claudius, Rhetor.

Alexander Hierapolitanus Epis. & martyr. scripsit, περὶ ὧν εἰσήνεγκε Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον, κεφάλαια θ'. *de rebus novis quas CHristus in mundum intulit, capita IX.* librum egregiis sententiis refertum.

Alexander Milesius * Polyhistor, Romæ fuit temporibus Syllæ & ante: a Cornelio Lentulo, cujus pædagogus ac libertus fuit, Cornelii sortitus cognomen, Laurenti periit, ædibus ejus ab igne consumtis, quod ubi comperit uxor ejus Helena, ἀπήγξατο, laqueo vitam finivit. Fuit Grammatici Cratetis discipulus, συνέγραψε βιβλία ἀριθμοῦ κρείττω, libros scripsit innumeros, & de Roma, *de Roma libros V.*

Alexander Numenii F. Sophista.

Alexander Plevronius ex Plevrone Ætoliæ civitate, Satyri & Stratocleæ F. Grammaticus (circa Olymp. CXXIV.) Tragœdias scripsit, unus ex Pleiade Tragicorum.

Alexander Seleuciensis Cilix, Alexandri causidici F. Rhetor, πηλὸς Πλάτων sive *luteus Plato* cognominatus.

Alexis ex Thurio, quæ ante Sybaris, Comicus, docuit fabulas CCXLV. patruus Menandri Comici, Stephani itidem Comici pater.

Ammonianus Grammaticus, Syriani Philosophi propinquus, ἠράσθη τῆς ἐπὶ ποιητῶν ἐξηγήσεως ἢ διορθώσεως τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως μαθηματικὴν τέχνην, *artem in Poëtarum enarratione & Græca dictionis emendatione occupatam diligebat.* Εἶχε καὶ ὄνον ἀπαθῆ ... ὄνομ. (servum hoc nomine) ... [illegible]

Ammonius Saccas Philosophus Alex. ex Christiano Ethnicus, teste Porphyrio.

Ammonius Ammonii F. discipulus Aristarchi Grammatici qui in schola Aristarchi successor fuit ante Augusti Imp. tempora.

Amphion antiquæ Musicæ inventor. Julianus ... [illegible]

Amus Ægyptius, in monte Nitriæ Monachus.

Ana-

* Clariss. Kusterus hunc Cornelium Alexandrum confundit cum altero longe juniore Alexandro Cotyaensi ex Asclepiadæ schola Grammatico, cujus obitum & laudes diserta oratione decoravit Aristides. Vide quæ de hoc ... Alexandri ... lib. IV. cap. 30. p. 379.

Anacharsis Gnyri F. Scytha Philosophus, frater Καδυΐα Cadviæ Scyt rum Regis, matre Græca natus, scripsit νόμιμα Σκυθῶν δὲ ἐπῶν *legibus & institutis Scytharum* versu heroico. περὶ εὐτελείας τῶν εἰς ἀνθρώπινον βίον, *de frugalitate vitæ humanæ*, poëma heroicum ve bus DCCC. Ancoram & rotam figlinam invenit, vixitqve te poribus Crœsi &c.

Anacreon Tejus Lyricus, Scythini, (al. Eumeli, Parthenii vel Ari criti) filius dialecto Jonica scripsit *elegias* παροίνια μέλη sive *carn quæ inter pocula cantabantur* & *jambos*, & qvæ vocantur *Anacreon* Vixit tempore Polycratis Samii Tyranni circa Olymp. LII. (LXII. tempore Cyri & Cambysæ,) Teo pulsus ob Histiæi sedition Abdera urbem Thraciæ migravit.

Anastasius Imp. hæreticus.

Anaxagoras, Sophista (i. e. Philosophus) Hegesibuli F. Clazomeni cognominatus νοῦς sive *Mens*, Periclem licet causæ suæ nactus tronum Athenis pulsus, Lampsaci vitam finivit inedia &c. vide fra in Ἀπολλώνιος.

Anaxandrides Anaxandri F. è Camiro Rhodius, vel ut alii Colophon us ludis Philippi Macedonis Olymp. 101. interfuit, scripsitq Comœdias LXV. ex quibus vicit X. Primus amores in scenam troduxit.

Anaxilas Comicus Poëta.

Anaximander Praxiadæ F. Milesius Philosophus, cognatus, discipulu successor Thaletis. Primus æquinoctium invenit, & solstitia & rologia, & terram in medio mundi sitam esse. Gnomonis et usum introduxit, & γεωμετρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν, Geometriæ i tutionem tradidit. Scripsit περὶ φύσεως, *de natura rerum*: γῆς π δον, *descriptionem terræ*. περὶ τῶν ἀπλανῶν καὶ σφαῖραν, *de stellis fix sphæram*, aliaque.

Anaximander Anaximandri F. Milesius, junior, historicus tempor Artaxerxis Mnemonis. Scrisipt συμβόλων Πυθαγορείων ἐξηγ *symbolorum Pythagoricorum interpretationem*.

Anaximenes Eustrati F. Milesius Philosophus, discipulus & succ Anaximandri Milesii, vel ut alii, Parmenidis. Vixit Olymp LV. qvo Cyrus Crœsum regno exuit.

Anaximenes Aristoclis F. Lampsacenus, orator & discipulus Diogenis nis, & Zoili Amphipolitani Grammatici, præceptor Alexandri Mac nis, à quo patriæ suæ veniam & salutem impetravit. Theopomp od

odium adducendo librum vulgavit ſub illius nomine adverſus Athenienſes & Lacedæmonios, συγγράψαν λοίδορον εἰς τὸ ἀκριβέστατον μιμησάμενος, hiſtoriarum Theopompi maledicum ſtylum accurate imitatus.

Andocides Athenienſis, Leogori F. unus ex decem Oratoribus, genus ducens à Telemacho Ulyſſis F. & Nauſicaa, ut tradit Hellanicus.

Androclides, Syneſii Lydi Philadelphienſis F. tempore Porphyrii Philoſophi docuit.

Andromachus ex Neapoli Syriæ Sophiſta, Zonæ vel Sabini F. docuit Nicomediæ temporibus Diocletiani Imp.

Androtion Andronis F. Athenienſis orator & demagogus, Iſocratis diſcipulus.

Angelius Valentis tempore, Epiſcopus CPol.

Anniceris auctor ſectæ Anniceriæ, tempore Alexandri M. Cyrenæus, Philoſophus Epicureus factus etſi Parabatæ fuiſſet diſcipulus qui audiverat Ariſtippum. Frater Anniceridis Nicoteles Philoſophus. Diſcipulus celebris, Poſidonius.

Antigenides Satiri F. Thebanus Muſicus, tibicen Philoxeni. Scripſit μέλη, *carmina* (modulis animata muſicis.)

Antimachus Colophonius Hyparchi F. Grammaticus & Poeta. Panyaſidis Poëtæ non ſervus ſed illius & Steſimbroti audito, vixit ante Platonem.

Antimachus Heliopolitanus Ægyptius, qvi ſcripſit Κοσμοποιΐαν verſibus heroicis 3780.

Antimachus poëta melicus, dictus ψεκάς perinde ut * Olympicus qvidam, qvod diſcipulos ſuos inter differendum conſpergeret ac minutim conſpueret. Decretum fecit, neminem in ſcena nominatim à Comicis perſtringendum.

Antiochus Cilix Cynicum ſe philoſophum ſimulans & honoribus auctus à Severo & Antonino ad Tiridatem transfugit.

Antipater Joalai F. diſcipulus Ariſtotelis, Alexandri M. dux & deinde Rex Macedoniæ, reliqvit Epiſtolarum σύγγραμμα libris duobus, & Hiſtoriam τὰς Περδίκκου πράξεις Ἰλλυρικάς.

Antipater Nicolai Damaſceni hiſtorici pater, eloqventia pollebat qua neminem læſit, patriæ & civibus profuit.

Antiphanes Athenienſis Comicus, junior Panætio.

Antiphanes Caryſtius Trani F. Theſpidis Tragici tempore, Comicus antiqvior.

* ita Ψεκάδες dicti recentiori ætate Alciatus & Malherba.

reddic

reddidit. Epistolas item scripsit & multos in S. Scripturam commentarios. Idem hæreticus, filius Apollinaris Alexandrini.

Apologus Alcinoi ἐπὶ τῶν φλυαρούντων, de iis qui futili & prolixo sermone utuntur.

Apollodorus Atheniensis Comicus, fabulas scripsit XLVII. Vicit quinquies.

Apollodorus Gelous Comicus, Menandri æqualis. ejus dramata: ἀποκαρτερῶν ἢ Φιλάδελφοι, Διαπειθής, Ἱέρεια, γραμματοδιδάσκαλος, Ψευδαίας, Σίσυφος, Αἰσχρίων.

Apollodorus Tarsensis, Tragicus cujus dramata: ἀκανθοπλήξ, τανυοχλόνος, Ἕλληνες, Θυέστης, ἱκέτιδες, Ὀδυσσεύς.

Apollodorus Atheniensis, Asclepiadis F. Grammaticus, Panætii Rhodii Philosophi & Aristarchi Grammatici discipulus, primus usus tragiambico carminis genere, ἦρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγιάμβων.

Apollonius Tyanensis, Philosophus Apollonii F. temporibus Claudii, Caji & Neronis usque ad Nervam clarus. Scripsit τελετὰς *initia sive de sacrificiis*. Διαθήκην, *testamentum*. χρησμοὺς, *oracula*. Ἐπιστολὰς, *Epistolas*. Πυθαγόρου βίον, *vitam Pythagoræ*. Vitam Apollonii scripsit Philostratus &c.

Apollonius Tyaneus Philosophus junior temporibus Hadriani Imp. teste Agresphonte. ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων.

Apollonius Alex. cognomento dyscolus, pater Herodiani Grammatici τοῦ τεχνογράφου scripsit 1) περὶ μερισμοῦ *de partitione partium Orationis libros IV.* 2) περὶ συντάξεως *de constructione partium orationis libros IV.* 3) *De verbo* sive ῥηματικὸν *libris V.* 4) *De verbis derivatis* εἰς μι *desinentibus.* 5) *De nominibus sive* ὀνοματικόν. 6) *De nominibus per varias dialectos.* 7) *De nominum fœmininorum casu recto.* 8) *De paronymis.* 9) *De comparativis.* 10) *De dialectis Dorica, Jonica, Æolica, Attica.* 11) *De figuris Homericis.* 12) περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας, *de historia commentitia.* 13) *De affectionibus*, περὶ παθῶν. 14) περὶ τόνων κεφάλαια συγγεγραμμένα, *de tonis contractis libros duos.* 15.) περὶ τόνων σκολιῶν, *de tonis obliquis.* 16) περὶ προσῳδιῶν *de accentibus libros V.* 17) περὶ στοιχείων, *de elementis sive litteris.* 18) *de præpositionibus.* 19) περὶ τῶν Διδύμου πιθανῶν, *de Didymi probabilibus.* 20) *de compositione.* 21) *de iis quæ duobus modis efferuntur.* 22) *de copula* τίς. 23) *de geminibus.* 24) *de spiritibus.* 25) *de possessivis.* 26) περὶ συζυγίας *de conjugatione.*

Apollonius Archebuli sive Archebii F. scripsit de dictionibus Homericis, ordine alphabetico.

Apollo-

Apollonius Aphrodisiensis, summus sacerdos & historicus scripsit Καρ sive *Historiam Caricam*. Περὶ Τράλλεων *de Trallibus*. Περὶ Ὀρφ καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ. *De Orpheo & ipsius sacris*.

Apollophanes Atheniensis, Comicus antiqvus cujus dramata: Δα Ἰφιγέρων, Κρῆτες, Δανάη, Κένταυροι.

Aquila Philosophus scripsit σχολιὰ λογικὰ περὶ συλλογισμῶν.

Aquila Grammaticus. Musicus.

Araros Atheniensis, Comicus filius Aristophanis Comici, qui p mum docuit Comœdias Olympiade 101. Ex dramatibus e sunt: Καινεὺς, Καμπυλίων, Πανὸς γοναὶ, Ὑμέναιος, Ἄδωνις, Π θείδιον.

Aratus Solensis Cilix Athenodori F. auditor Menecratis Grammat Ephesii, Philosophorum Timonis & Menedemi. Vixit Oly piade CXXIV. familiaris Antigono Gonatæ, Regi Macedoni Demetrii poliorcetæ filio, æqualis Antagoræ Rhodii & Alexan Ætoli, fratres habuit Myrin, Calondam & Antenodorum. *Po ta epicus scripsit* Φαινόμενα, in quibus initium admirabile Homeri felix imitatio. *Hymnos in Panem*, Σπονδοφόρους, Παιγνι Ἀστρολογίαν καὶ ἀστροθεσίαν. Σύνθεσιν Φαρμάκων, θηριακῶν ἐπι δεια. Ἀνθρωπογονίαν. Ἐπιθυτικόν. εἰς Θεόπροπον (epicedium) Ἀντίγονον. Ἠθοποιΐας. Ἐπιστολάς. Ἐπιγράμματα *in Philam* An patri filiam, Antigoni uxorem. Ἀνατομήν. *In Pausaniam* Mac donem. *Epicedium Cleombroti*. Διόρθωσιν Ὀδυσσείας *emendation Odyssea*. & *Epistolas* oratione soluta.

Archedicus κωμῳδιογράφος qui contra Democharem Demosthenis roris filium scripsit.

Archelaus Apollodori vel Midonis F. Milesius, Philosophus Physic primus ex Jonia Physiologiam in Græciam introduxit, disci lus Anaxagoræ, præceptor Socratis & Euripidis: scripsit Ph ologiam & alia nonnulla. Nihil justum vel turpe natura docuit, sed instituto omnia.

Archelaus Coloniæ presbyter, contra quem scripsit Basilius Ireno lis Episcopus.

Archiadas Theagenem ob facultates amissas consolans. (*ex Damascio*)

Archias Φυγαδοθήρας qui oratores fuga sibi cupientes consulere, natus est ut Antipatro traderet.

Archibius Apollonii F. Grammaticus, scripsit ἐξήγησιν *Epigramma Callimachi*.

Archibius Ptolemæi F. Leucadius vel Alexandrinus Grammaticus ex eorum numero qui Romæ usque ad Trajani Imp. tempora docuerunt.

Archigenes Philippi F. Apameensis Syrus. Medicus Agathini discipulus qui Romæ Trajani tempore artem Medicam exercuit. Vixit annos LXXIII. scripsitque multa Medica Physicaque.

Archilochus maledicus, alioqui insignis Poëta quem à Calonda interfectum Pythia ulta est &c.

Archimedes Trallianus Philosophus scripsit ὑπόμνημα *commentarium in Homerum*: & *Mechanica*.

Archippus Atheniensis Comicus antiqvus qui semel vicit Olympiade XCI.

Archytas Tarentinus Hestiæi F. aut Mnesarchi vel Mnasagoræ, Philosophus Pythagoricus qui Platonem servavit, cum eum ad mortem quæreret Dionysius tyrannus. Empedoclis discipulus Philosophiam docuit multosque libros scripsit. Inventor πλαταγῆς sive crepitaculi. Τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰταλιωτῶν προέστη στρατηγὸς αἱρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον Ἑλλήνων. *Communi Italiotarum præfuit, Dictator à civibus & vicinis Græcis creatus.*

Ariani Psathyriani &c.

Arignote Samia discipula Pythagoræ & Theanus, Philosopha Pythagorica. Scripsit *Bacchica* sive τελετὰς Διονύσου, & *de Cereris Mysteriis*, nec non *Epigrammata*. Fertur etiam illius sub nomine *liber sacer*, ἱερὸς λόγος.

Arion Cyclei F. Methymneus Lyricus vixit Olympiade XXXVIII Quidam Alcmanis filium tradidere. Scripsit ᾄσματα *cantica* & προοίμια *hymnos* ad versus heroicos bis mille. Dicitur tragici modi inventor fuisse & primus chorum instituisse & dithyrambum cecinisse & ita nominasse qvod à choro canitur, & satyros introduxisse versibus loquentes.

Aristarchus θέσει (habitatione) Alexandrinus, φύσει (gente) Samothrax Aristarchi F. clarus Olymp. CLVI. tempore Ptolemæi Philometoris cujus filium erudiit. Fertur scripsisse ultra DCCC. libros ὑπομνημάτων sive commentariorum. Discipulus Aristophanis Grammatici, cum Cratete Pergameno Pergami sæpe concertavit. Discipulos habuit Grammaticos circiter XL. Annos natus LXXII. in Cypro aqua intercute laborans necem sibi inedia conscivit relictis filiis Aristarcho & Aristagora, nullius ingenii, ex quibus Aristarchum venditum Athenienses redemerunt.

Aristarchus Tegeates Tragicus, æqvalis Euripidis qui primus dramata ad illam prolixitatem produxit, docuit tragœdias LXX., vicit duabus.

Obiit centenario major. Morbo cum laborasset, Æsculapio pre r stituta valetudine drama Ἀσκλήπιον dedicavit.

Aristeas Democharidis aut Canstrobii F. Proconnesius, Poëta Epicus, sc psit τὰ Ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη, *carmina Arimaspea* sive Historia Arimasporum Hyperboreorum libris III. & soluta oratione nonnul & *Theogoniam* versibus mille.

Aristides Adrianensis ex Adrianis Mysiæ sive Bithyniæ Sophista Polem nis Smyrnæi Rhetoris discipulus, filius Eudæmonis Philosophi, f minis Dialis in patria sua. Athenis Herodem & Pergami Arist clem audivit, floruitque Antonini Imp. tempore & vitam usque Commodum produxit. Orationes ejus quam plurimæ, aliæ apu alios circumferuntur.

Aristippus Aritadæ F. Cyrenæus Philosophus, Socratis auditor, sect auctor Cyrenaicæ, primus Socraticorum qui mercedem a discipu lis exegit. Xenophonti infestus, austeritatis Antisthenis deriso A Diogene ipse d is κύων βασιλικός. Plura ejus feruntur Ap phthegmata &c. ım Arete filia, cujus filius *Aristip* pus junior, metro Hujus auditor Theodorus dictu atheus, mox Deus. orum Antipater. Antipatrum Epiti medes Cyrenæus, em Parabates, Parabatem Hegesi Pisithanatus, Hege uceris, non ille qui Platonem r demit.

Aristo Platonis Pater &c.

Aristo Lembus qui librum Herodiani, ἡ καθόλε (scil. τέχνη) inscriptu in compendium redegit Danaoque inscripsit.

Aristocles Messenius, Philosophus peripateticus scripsit περὶ φιλοσοφί *de Philosophia libros X.* in quibus omnes Philosophos & ipsorum o niones recenset. Πότερον σπουδαιότερος Ὅμηρος ἢ Πλάτων. *utrum H merus præstantior an Plato.* Τέχνας ῥητορικάς. *Artem Rhetoricam.* Σαράπιδος. *De Sarapide.* Ἠθικὰ *De moribus libros IX.*

Aristocles Lampsacenus Philosophus Stoicus scripsit ἐξήγησιν τῶν Χρυσίπ περὶ τοῦ πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ διανοούμεθα, *enarrationem in Chrysipp de ratione qua singula eloquimur & cogitamus, libris IV.*

Aristocles Pergamenus Sophista qui Trajani & Adriani temporibus vi Scripsit *Artem Rhetoricam. Epistolas. De Rhetorica libros V.* Μελέτ *declamationes.* Πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ διανεμήσει τοῦ χρυσίου. *Imperatorem de auri distributione.*

Aristogenes Thasius Medicus libros XXIV. scripsit, in quibus

judicata sunt περὶ διαίτης *de victus ratione*, περὶ δυνάμεως, *de facultate*, περὶ δακετῶν, *de venenatis animalibus*, περὶ σπέρματος *de semine*, ὑγιεινὸν *de valetudine tuenda*, Ἐπιστολικὰ *quæsita per Epistolas*. Ἐπιτομὴ φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον. *Naturalium remediorum compendium ad Antigonum.*

Aristogenes Cnidius, Medicus, servus Chrysippi Philosophi, & Antigoni Gonatæ Medicus.

Aristogiton Cydimachi (Scydimi) vel Lysimachi F. Atheniensis, Rhetor, matre libertina, propter impudentiam *Canis* cognominatus & ab Atheniensibus interfectus &c. Scripsit Orationes, *Apologiam adversus Demosthenem* belli ducem: *adversus Lycurgum*, *adversus Timotheum*, *adversus Timarchum*, *adversus Hyperidem* (quem ob decretum post cladem Chæronensem factum actione τῶν παρανόμων persecutus est sed frustra) *adversus Thrasyllum*, & ὀρφανικὸν sive *orationem pro pupillis*.

Aristomenes Atheniensis Comicus τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας Κωμῳδίας ex iis qui antiqvæ Comœdiæ proximi fuere, belli Peloponnesiaci tempore Olymp. LXXXV. Dictus θυροποιός.

Aristonicus Alexandrinus Grammaticus scripsit περὶ τῶν σημείων *de notis Criticis in Theogonia Hesiodi*. & libros VI. τῶν τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ἀσυντάκτων ὀνομάτων, *de nominibus in Iliade & Odyssea quæ à communi constructione recedunt.*

Aristonymus Comicus tempore Ptolemæi Philadelphi & Philopatoris, & post Apollonium (Rhodium) Bibliothecæ Regiæ præfuit annum agens LXIV. Cum fugam moliretur ad Eumenem, conjectus est in carcerem, & post aliquod tempus emissus, obiit ex stranguria anno ætatis LXXVII. Scripta ejus permulta sunt, ex Comœdiis ejus ab Athenæo citatur ἥλιος ῥιγῶν *sol algens*.

Aristophanes Byzantius Grammaticus filius Apellis qui ordines duxit, discipulus Callimachi & Zenodoti, quorum hunc juvenis, illum puer audivit, & præterea Dionysii Jambi & Euphronidæ Corinthii sive Sicyonii. Vixit Olympiade CXLV.

Aristophanes Rhodius sive Lindius, aliis Ægyptius, aliis Camirensis, civitate Atheniensis, Comicus filius Philippi in scena certavit Olympiade CXIV. tetrametri & octametri inventor. Filios habuit Ararotem, Philippum & Philetærum Comicos. Quidam ἀπελεύθερον, libertum fuisse tradiderunt. Dramata ejus sunt LIV. ἅπερ δὲ πεπράχασιν, quæ

quæ autem tractavimus ſive in quas commentati ſumus * *Acha*
ſes, *Ranæ*, *Pax*, *Eccleſiazuſæ*, *Theſmophoriazuſæ*, *Equites*, *Lyſiſt*
Nubes, *Aves*, *Plutus*, *Veſpæ*.

Ariſtoteles Nicomachi & Phæſtidis F. (Nicomachus autem Medicu
ex Aſclepiadarum genere, à Nicomacho Machaonis filio oriun
ex Stagira urbe Thraciæ Philoſophus, diſcipulus Platonis, τρα
τὴν φωνὴν balba voce. Fratres habuit Arimneſtum & Arimne
filiamque ex Pythiade (Hermiæ Evnuchi Atarni in Troade P
pis filia) ipſi natam quæ tribus maritis nupſit liberorumque al
mater ante patrem deceſſit. Habuit & filium Nicomachum ex
pyllide concubina. &c. præfuit per annos XIII. Peripateticæ P
ſophiæ ita dictæ διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ ἤτοι κήπῳ διδάξαι quonia
Peripato ſive horto docuit Ariſtoteles, relicta Academia in qu
to docuerat. Natus eſt XCIX. Olympiade: & Chalcide, h
aconito obiit, quia in jus vocabatur quod Pæanem in Herm
Evnuchum ſcripſerat. Alii ajunt ex morbo diſceſſiſſe annos n
LXX. Timæus Ariſtotelem omnibus proſcindit convitiis: *ſed*
rum judicio τῆς φύσεως γραμματεὺς *Naturæ ſcriba* fuit, τὸν κάλα
ἀποβρέχων εἰς νοῦν *qui calamum in mentem intinxit*, quemque nihi
git rerum utilium abſtruſiorumque.

Ariſtoxenus Mneſiæ Spinthari Muſici Tarentini F. Apud Man
enſes operam dedit Philoſophiæ & Muſicæ, auditor patri
Lampri Erythræi, Xenophili pythagorei & denique Ariſto
quem defunctum convitiis inſectatus eſt quod ſcholæ ſucc
rem Theophraſtum reliquiſſet non ſe, cujus tam magna
inter auditores ipſius gloria. Æqualis fuit Dicæarchi Me
ab Olympiade CXI. Conſcripſit Muſica, Philoſophica, Hi
as & omnigenæ eruditionis libros CCCCLIII. Alius Ariſ
nus Cyrenæus luxui adeo deditus ut lactucas in horto
veſperi mulſo rigaret, dicens virides in placentas ſibi ena

Arnuphis Ægyptius Philoſophus qui Romanis ſiti laborantibus
ſente Marco Antonino Imp. dicitur arte coëgiſſe nubes &
brem conciliaſſe. Alii ajunt hoc effeciſſe Julianum Cha
um.

Arrheſius Monachus.

Arrianus Poëta Epicus verſibus Græcis heroicis Georgica Virgilii redd
ſcri

* Sunt verba ſcholiaſtæ Ariſtophanis, ad πράξεις ſuas in Comicum reſpici

ſcripſitque Ἀλεξανδριάδα ſive de rebus geſtis Alexandri rhapſodias XXIV. & in Attalum Pergamenum poëmata.

Arrianus Nicomedienſis, Philoſophus Ἐπικτήτειος, junior Xenophon. Romæ vixit temporibus Adriani, Antonini & Marci Imperatorum & διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα propter præclaram doctrinam, teſte Heliconio, ad Conſularem usque dignitatem evectus. Scripſit libros quam plurimos.

Artemidorus ex Daldi Lyciæ opido Philoſophus ſcriſipt Ὀνειροκριτικὰ *de ſomniorum interpretatione libros IV.* Οἰωνοσκοπικά, *de auguriis.* χειροσκοπικὰ *de divinatione quæ fit per manuum inſpectionem.*

Artemidorus Pſeudariſtophanius vocabula opſartytica ſive de re coquinaria collegit,

Aſclepiades Diotimi F. Myrleanus (ex Myrlea Bithyniæ, deinde dicta Apamea) τὸ ἄνωθεν γένος ſi altius genus repetas Nicaenſis, Grammaticus, Apollonii diſcipulus qui vixit Attali & Fumenis Pergamenorum Regum tempore. Scripſit. Φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά *Philoſophicorum librorum emendationem*, aliaque multa. Docuit Romæ tempore Pompeji Magni, & Alexandriæ regnante Ptolemæo quarto adoleſcens commoratus eſt.

Aſclepiadæ Medici, ab Æſculapio Medicinæ præſide.

Aſclepiodotus Alexandrinus, de quo multa Svidas è Damaſcio.

Aſconius Pædianus.

Aſcræus, Heſiodus.

Aſinius Pollio Romanus ἱστορίας ῥωμαϊκὰς συνέταξεν *Hiſtoriam Latine compoſuit libris XLII.* οὗτος πρῶτος Ἑλληνικὴν ἱστορίαν ῥωμαϊκῶς συνεγράψατο, *& primus hiſtoriam Græcam ſtylo Latino tradidit.*

Aſpaſia Mileſia fœmina celeberrima & ſingulari eloquentia prædita. Sophiſtria, διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν magiſtra & amica Periclis & uxor denique, quæ duorum bellorum Samiaci & Peloponneſiaci cauſa fuiſſe traditur, & ex qua Pericles filium ſibi cognominem ſuſcepit. Fuit & altera meretrix ab Aſpaſia Periclis diverſa.

Aſpaſius Byblius Sophiſta, æqualis Ariſtidis & Adriani, ſcripſit *de Byblo.* περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων, *de ſtatibus figuratis.* μελέτας, *declamationes.* τέχνας *artem Rhetoricam.* ὑπομνήματα, *commentarios.* λαλιάς *ſermones. Encomium in Adrianum Imp. & in alios quosdam.*

Aſpaſius Tyrius, Sophiſta & Hiſtoricus ſcripſit *de Epiro & rebus Epiroticis hiſtoriam* σύμμικτον ſive *miſcellaneam libris XX. De arte Rhetorica*, & alia.

Aſpaſius Demetriani Critici & Mathematici F. Ravennas Sophiſt
poribus Alexandri Mammeæ ſcripſit πρὸς τὸς φιλολοιδόρους κ
ϛωνα *adverſus maledicos & Ariſtonem varias orationes.* Audi
ſaniam & Hippodromum & artem Rhetoricam Romæ doc
diu clarus fuit.

Aſtrampſychus ſcripſit βιβλίον ἰατρικὸν εἰς ὄνων θεραπείαν *libri*
rinarium de aſinorum curatione. & ὀνειροκριτικὸν *de interp*
ſomniorum.

Aſtronomiam inter Babylonios primus invenit Zoroaſtres & p
Hoſtanes, qui ex genitura & motu cœli fata hominum naſ
obſervare cœperunt. Ab his Ægyptii & Græci doctrina
accepere, qui naſcentibus itidem themata notabilia aſſigna

Aſtyages Grammaticus ſcripſit *artem Grammaticam, De Dialectis,*
κανόνας ὀνοματικὲς, *regulas nominum. Commentarium in Call*

Aſtyanaſſa ſcripſit περὶ σχημάτων συνουσιαστικῶν. Eam imitatæ Ph
Elephantine.

Aſtydamas ſenior, filius Morſimi & nepos Philoclis Tragicoru
gicus & ipſe Athenienſis ſcripſit tragœdias CCXL. vicit XV
tequam ad tragœdias ſcribendas ſe conferret, audivit Iſocr

Aſtydamas junior, prioris filius, Tragicus cujus dramata Ηρακλ
ρικὸς, Επίγονοι, Αἴας μαινόμενος, Βελλεροφόντης, Τυρὼ, Αλκμ
τιξ, Παλαμήδης.

Athenæus Naucratita Grammaticus qvi Marci Imp. tempore vi
pſit librum qui inſcribitur Δειπνοσοφισταί &c.

Athenodorus Stoicus Philoſophus ſub Octaviano Imp. &c.

Athenodorus junior, omnibus ad Philoſophiam ſubſidiis ab in
recta animi voluntate inſtructus erat, Procli tempore, & p
diſcipulis ſuis ſcriptores explicabat. Hunc Salluſtius dixit
igni, omnia propinqua incendenti. Perſvaſit tamen ei n
ſophum ſe profiteretur.

Atlas quem fabulæ ferunt cœlum & terram humeris geſtare &c.

Atticus *CP*olitanus poſt Arſacium Chryſoſtomi ſucceſſorem E
Sebaſtiæ in patria à Monachis Macedonianis qui ex Euſtat
ſcopi ſchola prodierunt inſtitutus, poſtea ad Catholicam E
ſe tranſtulit. Eruditus nec minus præſtans pietate ac pr
in veterum libris multum operæ poſuit, noctes inſomne
rum lectione traducens: proinde *P*hiloſophorum ac Soph
ſermonibus tanquam re nova minime terrebatur. In pr

adhuc conſtitutus gradu, orationes à ſe compoſitas, quas memoriter didicerat, in Eccleſia recitabat. *Poſtea* ex tempore loqui & panegyricam concionandi rationem ſectari cœpit, nec tamen ſermones ejus vel plauſu excepti vel ſcripto mandati &c. è Sozomeno.

Augarus Edeſſæ Rex qui Trajani Imp. temporibus vixit, eique Edeſſam venienti dona obtulit.

Augeas *Athonienſis*, mediæ Comœdiæ *Poeta*, Ex ejus dramatibus ſunt: Ἄγροικος *agreſtis*, Πορφύρα *purpura*, δὶς κατηγορούμενος *bis accuſatus*.

Auguſtus Cæſar Octavianus ὁ σεβαστὸς ſcripſit περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πράξεων *de vita ſua & rebus geſtis libros XIII.* itemque *Tragœdias Ajacem & Achillam.* Cenſu inſtituto reperit τὴν Ῥωμαίων Romanem ditionem inhabitari ab hominibus 4101017. &c. Facto ſacrificio *Pythiam* interrogavit quis poſt ipſum imperaturus eſſet? illa vero reſpondit:

Παῖς Ἑβραῖος κέλεταί με θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσων
Τόνδε δόμον προλιπεῖν, καὶ ἀΐδην αὖθις ἱκέσθαι.
Λοιπὸν ἄπιθι σιγῶν ἐκ βωμῶν ἡμετέρωνγε.

Hinc *Auguſtus* oraculo egreſſus in Capitolio aram erexit eique litteris *Latinis* inſcripſit: *Hæc eſt ara primogeniti Dei.*

Aulus *Poſtumius* poëma & pragmaticam hiſtoriam Græce ſcribere auſus in prooemio veniam à lectoribus poſtulavit, ſi civis Romanus Græcæ dictionis elegantiam, & congruentem compoſitionem non fuiſſet aſſecutus, quod ei verſum vitio eſt &c.

Αὐτὸς ἔφα, de *Pythagora* dictum.

Auxentius Confeſſor ex Licinio notario Epiſcopus Mopſveſtenus, frater Theodori *Athenis* eruditi qui factus eſt Tarſenſis Epiſcopus. &c.

Babrias vel Babrius verſibus choliambicis *fabulas*, ſcripſit *libris decem*, *Æſopias* ex proſa in metrum transferens.

Babylas Epiſcopus *Antiochenus* Numeriano vel Decio Eccleſiam ingredi cupienti reſtitit, & cum tribus fratribus alacriter ſubiit martyrium.

Bacchylides Ceius ex Julide una quatuor * civitatum Cei inſulæ, Medonis F. nepos Bacchylidis athletæ, cognatus Simonidis Lyrici, & ipſe Lyricus.

Bacis, vates, *Philetas* Epheſius tres Bacidas fuiſſe dicit, unum ex Eleone Bœotiæ,

* cæteræ tres ſunt Carthia, Coreſſa ſive Coriſſia & Pœceſſa.

Bœotiæ, alterum Athenienſem (Piſiſtratum) & tertium Ar
ex civitate Caphya, qui & Cydas & Aletes vocatus fuit. &c.

Baſilicus Sophiſta ſcripſit περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων *de di*
figuris, περὶ ῥητορικῆς παρασκευῆς ἤτοι περὶ ἀσκήσεως *de rhetorico a*
ſive de exercitatione. περὶ μεταποιήσεως *de metaphraſi*, & alia qv

Baſilius Cæſareæ (olim Mazaca) in Cappadocia Epiſc. Gregorii Na
cus vir λογιώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς ἄκρον ἐληλακώς.
pſit plurima, in quibus maxime admirationi ſunt quas *in He*
rum compoſuit homiliæ IX. Scripſit & inſignes libros *contra*
mium, & *de Spiritu S.* & librum *aſceticum* & *de virginitate*.
Martyrum Gordiique, & *Barlaami* & *Julittæ* laudes. Et *in Pſalmo*
& *Ethicos ſermones*. Et *Epiſtolas* αἷς οὐδὲν ἄμεινον ad *Libanium* Sop
Gregorium Naz. aliosque &c. Habuit fratres quatuor Gregoriu
ſenum, Petrum Epiſcopum & duos Monachos.

Baſilius Ancyranus, in patria Epiſcopus arte Medicus ſcripſit cont
cellum & de virginitate & alia non pauca. Hic Conſtantii te
princeps Macedonianæ ſectæ fuit cum Euſtathio Sebaſteno

Baſilus Irenopolis Ciliciæ Epiſc. tempore Anaſtaſii Imp. ſcripſit
Archelaum Coloniæ presbyterum.

Baſſarica ſive Διονυσιακὰ ſcripſit Soterichus, qui Diocletiani vixit t
ribus.

Beſſus Corinthius pſeudophiloſophus, cujus convicia Apolloniu
nenſis Epiſtolis & ſermonibus compeſcuit.

Batalus (mollis) dictus eſt Demoſthenes in juventate, ſenex *a*
pens callidus.

Biantis Prienenſis δίκη, in cauſis orandis probitas conjuncta cum
eloqventia. Hipponacti δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσ

Βίβλοι Θεοῦ, per libros DEI, intelligitur ejus cognitio & perennis
ria. Pſalm CXXXIX. 16.

Bolus Democriteus Philoſophus ſcripſit περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγ
τῶν ἱστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγαγόντων, *de utilitate quam*
ctione hiſtoriarum capimus. περὶ θαυμασίων *de rebus mira*
Φυσικὰ δυναμερὰ *de remediis Phyſicis*. περὶ συμπαθειῶν καὶ
θειῶν. *De ſympathiis & antipathiis*. περὶ λίθων κατὰ στοιχεῖον,
pidibus ſecundum ordinem alphabeticum. περὶ σημείων τῶν ἐ
καὶ σελήνης καὶ ἄρκτου καὶ λύχνου καὶ ἴριδος, *de ſignis quæ ex inſp*
Solis, Lunæ, urſæ, lucernæ & iridis obſervantur.

Bra

Brachman Rex qvi regioni nomen dedit, ſcripſit leges Brachmanum & de ejusdem gentis Rep. idiomate vernaculo.

Brachmanes, gens religioſiſſima, multasqve opes poſſidens & habitans inſulam Oceani quam DEus vel ſortem illis adtribuit. Eo cum perveniſſet Alexander Macedo, columnam erexit cui hæc verba fecit inſcribi: ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἔφθασα μέχρι τούτου. *Ego magnus Alexander Rex huc usque perveni*, &c.

Brutus dux exercitus apud Romanos ſcripſit *Epiſtolas*, & *Epitomen hiſtoriarum Polybii*. Ejus ſtylus & character Epiſtolarum valde probatur.

Βοιώτιος νόμος cantilena Bœotica proverbium de iis qui initio quieti poſtea vehementes ſe præbent.

Cadmus Pandionis F. Mileſius qui primus ut ajunt Hiſtoriam oratione ſoluta ſcripſit, Orpheo paullo junior. *Origines Mileti & totius Joniæ libris IV.* Hunc ajunt primum litteras in Græciam intuliſſe, quas primi Phœnices invenerunt.

Cadmus Archelai F. Mileſius Hiſtoricus junior. (Lycius forſan eſt alius) ſcripſit λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν, *remedia amoris libris XIV. Hiſtorias Atticas* libris XVI.

Cæcilius Siculus Callatianus Rhetor Romæ eloqventiam docuit ab Augusti temporibus ad Adrianum, ex ſervitute manumiſſus & antea *Archagathus* vocatus, religione Judæus. Libros ſcripſit quamplurimos, *Contra Phryges*, duos. *Eclogam vocum elegantiorum* ſecundum ordinem alphabeticum. *Comparationem Demoſthenis & Ciceronis. Quænam ſit differentia ſi quis imitetur Atticos vel Aſianos. De charactere decem oratorum. Comparationem Demoſthenis & Æſchinis. De Demoſthenis orationibus germanis & ſpuriis. De iis quæ ab oratoribus vel ſecundum vel præter hiſtoriæ veritatem dicta ſunt.* Item alia qvam plurima. Miratur Svidas Judæum rerum Græcarum adeo peritum fuiſſe. Τοῦτο δὲ θαυμάζω, πῶς Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά.

Cæſar Auguſtus cognomento Octavianus *de vita propria rebusque à ſe geſtis* libros XIII. ſcripſit.

Cæſar Tiberius ſcripſit *Epigrammata* & *artem Rhetoricam*.

Cæſarius Gregorii Theologi frater ſcripſit varia, itemqve *contra Græcos*.

Cajanus Arabs Sophiſta, diſcipulus Apſinis Gadarenſis, vixit Maximini & Gordiani temporibus, ſcripſitqve περὶ συντάξεως, *de conſtructione libros V.* item *Artem Rhetoricam* & *declamationes*. Idem eloqventiam Beryti docuit.

Cajus Julius Cæſar primus Romanorum Imp. ſcripſit *metaphraſin*
menorum Arati ; & *artem Grammaticam* Latine, item *de vita p*
Lege lata poteſtatem dedit ſervis dominos accuſandi. &c.

Cajus Cæſar cognomento Caligula *artem Rhetoricam* Latine ſcripſit.

Calanus Indus, unus ex Brachmanibus, (ſic quemvis ſapientem In
cant) in cujus honorem Alexander Magnus funebres ludos in
& vini potores bibendo inter ſe certare juſſit propter ldorum
ſitatem. Hic ad omnes quæſtiones Alexandro apte reſpondi

Callias Syracuſanus in hiſtoria Agathocli muneratori ſuo adulatus,
omnia divina & humana jura violaſſe non ignorabat, eum
& humanitate omnes mortales antecelluiſſe ſcripſit. &c. *e*
Siculo.

Callimachus Batti & Meſatmæ F. Cyrenæus Grammaticus, diſc
Hermocratis Jaſenſis Grammatici, uxorem habuit Euphrati
cuſani filiam: Sororem Megatimam, cujus filius fuit Callim
junior, qui *de inſulis* oratione ligata ſcripſit. Qvamplurima
metri genere & ſoluta oratione compoſuit, ut libri ejus num
octingentorum ſuperent. Litteras docuit in exiguo vico Al
driæ Eleuſine, donec commendaretur Ptolemæo Philadelpho.
tam produxit usqve ad Ptolemæum Evergetem qui regnum
pit Olymp. CXXVII 2. Ex ſcriptis ejus ſunt: Ἰοῦς ἄφιξις
ventus. Semele. Argorum origines. Arcadia. Glaucus. E
Dramata ſatyrica. Tragœdiæ. Comœdiæ. Μέλη ſive *carmina*
Ibis (quo obſcuro poemate ſtylum acerbe ſtrinxerat in Apoll
Argonauticorum ſcriptorem inimicum ſuum) *Muſeum.*
Tabulæ eorum qui in qvavis diſciplina claruerunt, eorumqve quæ
runt, libris CXX. Tabula & deſcriptio eorum qui Commœdias &
gœdias docuerunt, ab initio & ſecundum ſeriem temporum. Inde
torum & vocum inuſitatarum Democriti. Nomina menſium apu
ſas gentes & urbes. Origines inſularum & urbium, nominaque
mutata. De fluminibus Europæ. De mirabilibus Peloponneſi &
De mutatis piſcium nominibus. De ventis, De avibus, De flum
orbis terrarum. Miraculorum quæ in toto orbe terrarum ſunt, colle

Callimachus junior natus ex Megatima Callimachi ſenioris ſorore
ſenore: poeta epicus, qui *de inſulis* oratione ligata ſcripſit.

Callinicus Caji F. Sutorius cognominatus, Sophiſta Syrus vel, ut a
dunt, Arabicus, ſed revera Petræus, qui docuit Athenis. Scri
Lupum *de cacozelia rhetorica, Allocutionem ad Galienum. Ad Cleop*

De Alexandrinis historiis περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν *libros X. Adversus Philosophorum sectas. De Romanorum renovatione* περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως, & alia *encomia* atque *orationes*.

Calliphanes Parabrycontis F. De iis qui falsam variæ eruditionis speciem præ se ferunt. Hic enim multorum poëmatum & orationum initia ad tres usque vel quatuor versus recitans, variæ doctrinæ laudem affectabat.

Callisthenes Demotimi vel Callisthenis F. Olynthius, discipulus Aristotelis ejusque ἀνεψιαδοῦς consobrini filius. ἦν δὲ εὐφυὴς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμῃ πολλῇ φέρεσθαι. *promptus dicere ex tempore & rapido orationis impetu ferri*. Eum & Nearchum Tragicum Alexander ferrea inclusum cavea interfecit quod ipsi svaderet ne ab Atheniensibus Dominum se vocari pateretur, vel quod insidias Regi struxisset. Alii tradunt periisse phthiriasi.

Capito, Lycius, historicus. Hic Isaurica libris VIII. scripsit, & Eutropii qui Livium scriptorem Latinum in compendium redegit, epitomen Græce vertit. Idem etiam de Lycia & Pamphylia scripsit.

Carcinus Agrigentinus Tragicus, & Carcinus Theodectis vel Xenoclis F. Atheniensis Tragicus. Fabulas edidit CLX. vicit una. Floruit Olympiade centesima ante regnum Philippi Macedonis. Ex dramatibus ejus sunt μύες *mures*; tum *Achilles* & *Semele* ut ait Athenæus. &c. Xenocles Carcini F. multis machinis ad percellendos spectatores in tragœdiis suis usus fuisse videtur, quem ideo Plato δωδεκαμήχανον appellat. Carcini poëmata αἰνιγματώδη. Carcinus enim Orestem ab illo cædem matris coactum fateri, obscuris verbis respondentem inducit.

Carica Musa i. e. cantilena tristi & lugubri. Solebant enim Cares θρηνῳδούς τινας εἶναι, lugubria carmina canere & alienos mortuos mercede lugere. Quidam accipiunt pro barbara & obscura, quia Cares barbare loquebantur.

Carneades Afer, Cyrenæus, Philocomi F. Philosophus, novæ Academiæ auctor, quo mortuo Lunam defecisse & Solem obscuratum fuisse tradunt.

Carneades alter, Atheniensis philosophus, Anaxagoræ discipulus.

Castor Rhodius vel Galata vel ut falso alii, Massiliensis, orator φιλορωμαῖος *amicus Romanorum* nuncupatus. Hic ducta Dejotari Senatoris (Rom.) filia ab ipso cum uxore sublatus est, quod eum apud Cæsarem crimi-

natus esset. Scripsit *descriptionem Babylonis* & *catalogum eorum* *ris imperium obtinuerunt, libris duobus.* Χρονικὰ ἀγνοήματα D *à Chronologis ignorata fuerunt. De argumentis oratoriis libros V.* *suadendi ratione. De Nilo. Artem Rhetoricam* & alia.

Cato à Romanis dictus Demosthenes &c. *ex Appiano.*

Cebes Thebanus Philosophus, Socratis discipulus, cujus tres feruntur Dialogi, *Septima, Phrynichus* & *Tabula.* ἔστι δὲ ᾅδου διήγησις. *hæc continet narrationem eorum quæ apud funt.* Et alia quædam.

Cecidius poëta dithyrambicus valde antiqvus, cujus meminit Panoptis, & Aristophanes (Nubibus.)

Celsinus Eudori F. Castabalensis Philosophus, scripsit συναγωγ σης αἱρέσεως Φιλοσόφου, *collectionem in qua omnium sectarum phicarum dogmata recenset,* itemque alia.

Cephalio sive Cephalo Gergethius orator & historicus qui fuit tempore, & patria propter principum invidiam relicta, lia vitam egit. Scripsit παντοδαπὰς ἱστορίας variarum hist libros IX, quos Musas inscripsit, dialecto Jonica. Item mationes Rhetoricas & alia.

Cephalus Atheniensis Orator & Demagogus qui primus procemi logos composuit & tempore anarchiæ vixit. Filia ipsi fuit Oea

Cephisodemus Atheniensis orator loquax & peritus causarum nus, Periclis adversarius æmulusque.

Cephisodorus Atheniensis Tragicus, (Comicus potius) antiq gœdiæ (Comœdiæ) poëta. Ex ejus fabulis sunt Ἀντιλαΐς ζωαι, Τροφώνιος, ὗς. Alius Cephisodorus qui ut bardus pidus à Comicis perstringitur.

Chæremon Comicus ex cujus dramatibus sunt τραυματίας, ἔρως, βοια, κένταυρος, διόνυσος, Ὀδυσσεύς, Θυέστης, Μινύας.

Alius Chæremon qui scripsit Hieroglyphica.

Chærephon Socrati maxime familiaris: hujus nullum scriptum dicitur. Cum fratre graves exercentem inimicitias monuit tes nullum etiam oculorum vel manuum aut pedum ess nisi concordes fuerint. *ex Xenophonte.*

Charis citharædus &c.

Chalcenterus dictus est Didymus Grammaticus propter assiduu dium quod libris impendit: ajunt enim super tria millia rum eum scripsisse.

C

Chaldæi nomen gentis in Astronomia exercitatissimæ. *Χαλδαϊκὰ ἐπιτηδεύματα* &c.

Chanaana à quo Chananæi, à Josua regione sua expulsi qui deinde Africam incoluere, *οἵ εἰσι μέχρι νῦν καὶ Ἰουδαίων πλάκας ἐν τῇ Νουμιδίᾳ περιέχουσαι ἔτως· ἡμεῖς ἐσμὲν Χαναναῖοι, οὓς ἐδίωξεν Ἰησοῦς ὁ λῃστής.*

Charax Pergamenus sacerdos & Philosophus de quo Epigramma vetus Svidæ lectum: Scripsit Græcarum historiarum libros XL. Secundo libro meminit Augusti ut Imperatoris jam olim defuncti: & libro septimo Neronis & eorum qui post illum imperitarunt.

Chamaxus Sapphonis frater.

Charetis pollicitationes, de iis qui facile quidvis pollicentur, ut Chares quondam Dux *Atheniensium*.

Charmus Syracusanus in singula opsonia quæ convivis apponebantur, versiculos & proverbia in promptu habebat. (quæ apud Svidam seqvuntur, jam fuere supra, v. *Athenæus*, sunt autem hæc: Clearchus Solensis poëma illud *Δειπνολογίαν* vocat, alii *Ὀψολογίαν*, Chrysippus *Γαστρονομίαν* alii *Ἡδυπάθειαν*.)

Charon Lampsacenus Pythoclis F. qui tempore primi Darii floruit Olymp. LXXV. Historicus. Scripsit *Æthiopica*, *Persica libris II. Græca libris IV. De Lampsaco, libris II. Libyca. Fines Lampsacenorum libris IV. Prytanes* sive *Archontes Lacedæmoniorum*, quod est opus Chronologicum. *Origines urbium, libris II. Cretica libris III.* in quo opere etiam Leges à Minoë latas refert. *Navigationem circa oram maritimam extra columnas Herculis.*

Charon Carthaginiensis Historicus, scripsit de tyrannis quotquot in Europa & *Asia* fuerunt. Vitas illustrium virorum libris IV. Mulierum item vitas libris IV.

Charon Naucratita, Historicus. Scripsit *De sacerdotibus Alexandrinis & Ægyptiis* & res sub unoquoqve gestas. *De regibus* qvi priscis temporibus in unaquaqve gente fuerunt. *De Naucrate.* Item alia quædam *de Ægypto.*

Chemia sive ars conficiendi argenti & auri. Diocletianus Ægyptiis infestus libros de chemia à veteribus scriptos perqvisivit & igni tradidit, ne ex arte hujusmodi illis opes, & ex opibus fiducia rebellandi posthac suppeteret.

Χῆνα ὀμνύναι, per anserem jurare. Ne ad omnes res nomen Dei adhiberetur, Rhadamantus per anserem & arietem jurare jussit, non, ut quidam, Socrates.

Χιάζειν, Chios imitari. Praxidamas Democratum Chium & Theox
Siphnium ait primos poëmata pactâ mercede conscripsisse,
ἐπὶ χρήματος τάξαι ἰδίαν ποίησιν. *Ex Isocrate ad Idotheam*

Chilo Damageti F. Lacedæmonius, unus septem sapientum f
viloqvus. Quare Aristagoras Milesius hunc modum
Chilonium appellat.

Chionides Atheniensis Comicus antiquæ Comœdiæ cujus ajun
pem fuisse & octo annis ante bellum Persicum fabulas doc
quibus sunt ἥρως, πτωχοὶ, Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι.

Chiron Centaurus qui primus Medicinam herbariam invenit.
ὑποθήκας *præcepta*, versibus, ad Achillem. Item Ιππ
Medicinam veterinariam, quare etiam Centaurus est appellatu

Choerilus Atheniensis Tragicus qui Olymp. LXIV. in scena cer
pit. docuit fabulas CL. vicit XIII. Hic ut quidam tradunt
rum & vestitus scenici primus auctor fuit.

Choerilus Samius vel Jasensis aut Halicarnassensis, æqualis Pa
adolescens jam Persici belli temporibus Olymp. LXXV. *Id*
vus fuisse traditur Samii cujusdam, forma pulcherrima p
& Samo profugus cum Herodoto historico operam daret,
rum & eloquentiæ amore captus fuisse: cujus etiam amasiu
dicunt. Animum ad poëticam appulit & in Macedonia ob
Archelaum tunc ejus Regem. Scripsit *victoriam adversus*
reportatam ab Atheniensibus, pro cujus poëmatis singulis
aureum staterem accepit. Decretum insuper fuit, ut poë
cum Homeri carminibus recitaretur *Lamiaca*. Et alia qu
jus poëmata circumferuntur.

Choriambicis versibus Æsopias fabulas scripsit libris X. Ba
Babrius de quo supra.

Χορικὸς, chori dux & magister. Talis fuit Agathon qui hi
carmina, ὑποκριτικὰ μέλη composuit, & ipse histrionen
na egit. (infra in Myrmex.)

Χορὸν δίδωμι, chorum do, idem valet ac gloria excellere ac
Nam apud Athenienses Comici & Tragici Poëtæ cho
petrabant non omnes, sed clariores dignique habiti p
artis suæ specimen edidissent.

Χορὸς, in Ecclesiis cantantium cœtus. Ecclesiarum chori divis
duas partes tempore Constantii, Constantini M. filii, &
Episcopi Antiochiæ, bifariam Davidis psalmos canentes.

(antiphonarum) Antiochiæ primum cœptus totum terrarum orbem postea pervasit.

Chosroëm Regem Persarum deprædicant supra ipsius meritum non tantum Persæ sed & nonnulli Romanorum, ut litterarum amatorem qvique ad philosophiæ nostræ culmen evaserit, cum ei Græcanica scripta ab interprete quodam in Persicam lingvam essent conversa, ita ut Aristotelem melius edidicerit quam Demosthenes Thucydidem, & platonicis dogmatibus totus esset refertus ut nec Timæus ejus intelllgentiam effugerit, nec Phædon nec Gorgias &c. *ex Agathia.*

Christodorus Panisci F. ex Copto urbe Ægypti, poëta Epicus Anastasii Imp. temporibus. Scripsit *Isaurica libris VI.* sive de Isauriæ expugnatione ab Anastasio facta. Πάτρια sive *Origenes CPolis*, versibus Heroicis *libris XII. Origenes Thessalonices libris XXV. Origenes Nacles* prope Heliopolim, in qva sunt Aphaca. *Origenes Mileti* urbis Joniæ. *Origines Trallium. Origines Aphrodisiadis. Ecphrasin* sive *descriptionem statuarum in Gymnasio Zeuxippi*, & alia multa.

Chrysanthius Sardianus Philosophus, quem Julianus per litteras accersivit. Ille vero suo loco mansit, a vana gloria alienus & divino nutu omnia faciens.

Chrysippus Apollonidæ F. Solensis vel Tarsensis, Philosophus, discipulus Cleanthis post quem Stoicæ scholæ præfuit, & obiit ætatis anno LXXIII. ob haustum avidius merum vertigine correptus, vel ut alii ob nimium risum Olymp. CXLIII. Conscripsit libros plures quam *DCC.* philosophicos, historicos & grammaticos. Sophismata qvædam Chrysippi Svidas affert è Laërtio.

Ad Chrysogonum Confessorem Epistolas duas Anastasiæ martyris à Publio suo marito, idolorum cultore, liberari cupientis, una cum Chrysogoni responsionibus Suidas adscribit integras, de quibus confer Menagiana T. IV. p. 208. edit Amst.

Cicilius Argivus poeta Epicus qvi Halievtica scrisit versibus ut Numenius Heracleota, Pancrates Arcas, Posidonius Corinthius, Oppianus Cilix: oratione vero soluta Seleucus Tarsensis, Leonides Byzantinus Agathocles Atracius.

Cinesias poëta dithyrambicus qui ob impietatem & injustitiam male audiebat.

Κειτούκειτος Ulpianus unius dipnosophistarum (apud Athenæum) ita dictus quia de singulis vocibus solebat interrogare *κεῖται ἢ οὐ κεῖται*, *exstat an non exstat* (in probatis scriptoribus?)

Clau-

Claudianus Alexandrinus Poeta heroicus recentior qui Arcadii & Hon
rii Impp. temporibus vixit.

Cleanthes Caſſius Phaniæ F. Aſſius, diſcipulus Cratetis deinde Zeno
cui etiam ſucceſſit: magiſter Chryſippi Philoſophi Solenſis, & A
tigoni Regis. Hic pugil antea, Athenas profectus, philoſoph
amore captus eſt: adeo laborioſus ut alter Hercules diceretur,
φρεάντλης, quia cum non haberet unde viveret, noctu mercede
quam hauriebat, interdiu diſciplinis & libris vacabat. Scrip
plurima.

Clearchus Solenſis varia ſcripſit.

Clearchus Ponticus Athenas profectus eſt audiendi Platonis cauſa. S
in ſomnis vidit mulierem ſibi dicentem: *Excede Academia & lin*
Philoſophiam quam frui tibi fas non eſt, infenſo enim vultu te intuet
Hinc in patriam rediit, deinde venit ad Mitridatem, denique He
cleotarum tyrannus cum evaſiſſet, crudeliter imperavit, veſtib
qvales conſpiciuntur in ſimulacris Deorum inſolenter ſe induit, *fi*
um *κεραυνὸν fulmen* appellavit. Interfectus à Chione, *Leonide*
Antitheo diſcipulis Platonis Philoſophi.

Clemens Hiſtoricus ſcripſit de Romanorum Regibus & Imperatoribus,
ad Hieronymum de figuris Iſocraticis & alia.

Cleobius nomen ſacerdotis Idolorum.

Cleobuline Lindia Cleobuli ſapientis filia *ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιητ*
ſcripſit verſus & griphos & celebre illud ænigma in annum, quod i
pit: *εἷς ὁ πατὴρ παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν δὲ ἑκάστῳ παῖδες τριάκοντα.*

Cleobulus Evagoræ F. Lindius, unus ſeptem ſapientum, viribus co
ris & formæ præſtantia excellens, qvi etiam Ægyptiorum phil
phia inſtitutus fuit. Scripſit *ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχί*
cantica & griphos verſibus hexametris ad termille. Obiit ſenex a
ætatis LXX. Filia ejus Cleobuline. Apophthegmata quædam
Laertio) Svidas recitat & fragmentum ex Epiſtola ad Solonem.

Cleophon Athenienſis Tragicus, ex cujus dramatibus ſunt *Ἀκταίων*,
Φιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενός, Ἠριγόνη, Θυέσται, Λευκίππ
Περσίς, Τήλεφος.

Cleoxenus & Democlitus ſcripſit *περὶ πυρσῶν* de facibus quibus in
ſignum ex compoſito datur. Horum opus Polybius Megalop
correxit ut ipſe in Hiſtoria ſua refert.

Κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν. Tabula communis dicebatur ea in
ſcribebantur nomina illorum qui in curialium & familiarum

lium numerum referebantur. Lexiarchica vero cui inscribebantur illi qvi inter plebejos referebantur.

Coluthus Lycopolita Thebanus poeta Epicus temporibus Anastasii Imp. Scripsit Chalydonica libris VI. Encomia versibus Heroicis & Persica.

Corax Syracusanus Rhetorices inventor: in hunc & ejus discipulum Tisiam dictum fuit: mali corvi malum ovum. Confer Svidam in κακοῦ κόρακος.

Corinna Thespia Lyrica, quam alii Corinthiam fuisse dixerunt, scripsit nomos lyricos.

Corinna junior, Achelodori & Procratiæ filia, Thebana vel Tanagræa, discipula Myrtidis, Myia cognominata, Lyrica, quæ quinquies, ut ferunt, Pindarum vicit. Scripsit (carminum) libros V. itemque epigrammata & cantica Lyrica.

Corinnus Iliensis, poëta Heroicus (Homero ut quidam putant antiquior) qui primus *Iliadem* scripsit, durante adhuc bello Trojano. Palamedis discipulus, Doricis litteris à Palamede inventis (opus suum) exaravit. Scripsit etiam bellum Dardani adversus Paphlagonas: ut Homerus totum poëmatis sui argumentum ab eo sumserit.

Cornelius Episcopus qui a Novati communione recessit.

Cornutus. Duo Romani Historici fuerunt, Titus Livius cujus celebre & illustre est nomen: & Cornutus. Cornutum divitem multi audiverunt assentationis causa & propter hæreditatis spem: Livium pauci sed præclari. Livium omnes jam norunt, Cornutum nemo fere.

Cornutus ex Lepti Africæ opido Philosophus Romæ vixit temporibus Neronis & ante eum: interfectus cum Musonio. Scripsit multa philosophica & oratoria.

Cothurnus vocabatur Theramenes Atheniensis orator, Prodici Ceji discipulus. Dicitur autem de homine versatili & levi. Hic enim & XXX. Tyrannis & populo favebat. Infra in δεξιός.

Crates Atheniensis (veteris Comœdiæ) Comicus, Epilyci poëtæ Epici frater. Comœdiæ ipsius: γείτονες, ἥρωες, Θηρία, λαμία, πεδῆται, Σάμιοι. Scripsit & oratione soluta nonnulla.

Crates Atheniensis Comicus alter, etiam ipse ex veteri Comœdia, cujus tres circumferuntur fabulæ: Θησαυρὸς, ὄρνιθες, Φιλάργυρος.

Crates Ascondæ F. Thebanus, Philosophus Cynicus discipulus Diogenis & Brysonis Achæi. Nuptias suas cum Hipparchia Maronitide κυνογαμίαν, *canum matrimonium* appellavit, ex quo suscepit Pasiclem. vixit Olympiade CXIII. cognominatus Θυρεπανοίκτης, quod in

Nnnn cujus-

cujusvis domum audacter ingrederetur. Scripsit philosophica &c.

Crates Timocratis F. Mallotes, Philosophus Stoicus, cognominatus Homericus & Criticus ob studium rei grammaticæ & poëticæ: æqvalis Aristarchi Grammatici, tempore Ptolemæi Philometoris. Scripsit *correctionem Iliadis & Odysseæ libris IX.* & alia.

Cratinus Callimedis F. Atheniensis Comicus antiqvæ Comœdiæ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, genere dicendi splendido usus &c. Scripsit fabulas XXI. vicit IX.

Creophylus Astyclis F. Chius vel Samius, poëta Epicus quem nonnulli Homeri generum fuisse ajunt, alii amicum tantum, à quo cum hospitio eum excepisset, poema Οἰχαλίας ἅλωσιν *Oechaliæ excidium* acceperit.

Criton Atheniensis Philosophus, Socratis discipulus & amicus omnia ipsi largitur necessaria. Scripsit *Socratis defensionem.*

Criton qui Getica scripsit.

Criton Naxius Historicus scripsit *Octaëteridem* quam Eudoxi dicunt esse.

Criton Pieriotes ex Pieria Macedoniæ opido Historicus. Scripsit *Pallenica*, *Syracusarum origines. Persica. Res Siculas. Syracusarum descriptionem. De Macedonum imperio.*

Ctesiphon unus è decem, qvi cum Demosthene & Æschine legationem obiverunt. Alius qui decretum de (aurea) corona Demostheni danda scripsit, contra quem exstat Æschinis Oratio.

Κύκλια. Qvæ unius ejusdem erant argumenti, cyclia vocabantur, ut cantica, hymni, prosodia & carmina quæ in virgines canebantur.

Κυκλιοδιδάσκαλος. Cycliorum chororum Magister. Primus Lasus Hermionensis cyclios choros instituit.

Κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας Musicæ corruptores ac difficilem illam modulandi rationem, quam Phrynis introduxit, sectantes, vel Sophistas poetas dithyrambicos cycliorum chororum magistros, ut Cinesiam & Cleomenem & Philoxenum. Quod autem scripta illorum sub harmoniam non cadant, ideo flexus habent plures qvos musici vocant strophas & antistrophas & epodos. Quare etiàm in tragœdiis chori sunt instituti.

Κυνήγιον locus (CPoli) ubi statuæ quædam positæ quarum unam Theodoro Anagnoste admirante Himerius rogavit quisnam Cynegium condidisset? tum ille: Maximinus condidit, Aristides vero dimen-

su

sus est. Quo dicto statua ex alto delapsa Himerium oppressit. Joannes quidam Philosophus se scriptum invenisse dixit fore ut ab illa statua clarus vir opprimeretur. Itaque Philippicus Imperator eam terra obrui jussit.

Cynismus secta Philosophorum compendiariam ad virtutem viam se tradere & secundum virtutem vivere profitentium, ut fuere Diogenes & Zeno Cittieus. &c.

κύρβεις tabulæ triangulares, in quibus leges de rebus sacris & civilibus & pœnæ maleficorum inscriptæ erant: ἄξονες tabulæ quadratæ in quibus leges de rebus privatis &c. Asclepiades vero tradit eas à Cyrbi quodam qui sacrificiorum modum & rationem ad certas leges revocaverat, appellatas esse, ut autor Phanias Eresius (ita leg.) Vel nomen acceperunt à Corybantibus. Eorum enim inventum esse cyrbes, Apollodorus testatur. Abacus erat ingens, viri magnitudine, cui aptata erant ligna quadrata, quæ latera lata & litterarum plena habebant. Utrmque vero erant fibulæ ferreæ, ut à legentibus moveri & versari possent &c.

Cyrenaica secta initium duxit ab Aristippo Philosopho.

Cyrillus Diaconus Heliopoli ad Libanum. Hic Constantini M. temporibus multa idola confregit. At Juliani ætate (inimici Christianorum) ventrem ejus dissecuerunt & jecus degustarunt.

Cyrus Panopolita, poëta à Theodosio juniore præfectus Prætorii & Urbis creatus est, fuitque Consularis & Patricius. Nam Eudocia Theodosii conjux, amans poëseos, Cyrum in summo pretio habuit, quæ cum ab aula secederet & in Orientem profecta Hierosolymis commoraretur, Cyrus inimicorum insidiis circumventus Cotyæum civitatem Phrygiæ relegatus est ut sacris ibi præesset, vitamque produxit usque ad Leonem Imp.

Damascius philosophus Stoicus, Syrus, Simplicii & Eulalii Phrygum amicus floruit tempore Justiniani. Scripsit ὑπομνήματα *commentarios in Platonem*, & περὶ ἀρχῶν, *de principiis*, & *Historiam Philosophicam*.

Damastes Sigeensis è Sigeo civitate Troadis, Dioxippi F. vixit ante bellum Peloponnesiacum, æqualis Herodoti, homo ditissimus & Historicus. Scripsit de rebus in Græcia gestis. De parentibus & majoribus eorum qui expeditionem Taojanam susceperunt, libros duos. Gontium & urbium catalogum. De Poetis & Sophistis. & alia multa. Fuit Hellanici discipulus.

Damasus Episcopus Romæ, eleganti in versibus componendis ingenio præditus, multa eaque brevia carmina metro heroico scripta edidi & octogenarius Theodosii Imp. tempore mortuus est. Scripsi & alia multa.

Damianus Ephesius, Sophista, ab Imp. Severo inter Consules relatu est & Bithyniæ præfuit, & porticum quæ ab urbe Epheso ad templum usque pertinet, tholis ornavit.

Damis vir non indoctus, veterem incolens Ninum. Hic apud Apollonium (Tyanensem) philosophatus ejus peregrinationes descripsit in quibus se quoque comitem ejus fuisse scribit: itemque sententias & sermones & prædictiones ejus. Dictio ejus ut Assyrii, mediocris est, Græcæ enim orationis elegantia ut apud barbaros institutus carebat. &c.

Damacritus Historicus, *Tacticorum* libros duos scripsit. Item *de Judæis*, in quo opere ait eos aureum asini caput adorare, & septimo quoqve anno peregrinum captum sacrificare & interficere, carne ejus minutatim dissecta.

Damophilus Philosophus & Sophista, alumnus Juliani qui sub Marco Imperatore Consul fuit. Scripsit multa, inter quæ in Bibliothecis hæc à me reperta sunt. *Philobiblus* liber unus de libris comparatu dignis ad Lollium Maximum. περὶ βίου ἀρχαίων, *de vita veterum* & alia plurima.

Damostratus Historicus. Scripsit *Halievticorum libros XX.* item περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς *de divinatione per aquam*, & alia miscellanea historici argumenti.

Damoxenus Atheniensis Comicus. Ex fabulis ejus σύντροφοι & ἑαυτὸν πενθῶν laudantur ab Athenæo.

Daphidas Telmissensis Grammaticus Homerum ejusque poësim mendacii arguit, negans Athenienses Iliacæ expeditioni interfuisse. Idem oraculum ut derideret, ex Pythia rogavit num eqvum reperturus esset? Responso igitur dato, celeriter reperturum, passim jactavit eqvum se nec habuisse nec amisisse. Sed reversum Attalus Rex præcipitari jussit ex loco qui eqvus appellabatur &c

Datis Persa cum Græce loqui conaretur pro χαίρω dixit χαίρομαι, jungens verba: ἥδομαι καὶ χαίρομαι καὶ εὐφραίνομαι. Hinc Datismus nomen accepit. (pro solœcismo.

Decius Romanorum Imp. Philippi successor edicto Christianos morti addixit & ut Deos adorarent coëgit.

Δηλία

Δηλίου κολυμβητοῦ. De obſcuro Heracliti libro rogatus Socrates, *Delium natatorem* eſſe oportere dixit qui in illo non ſubmergretur. Inſcribitur ille ab aliis *Muſæ*, ab aliis *de natura:* à Diodoto *ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς στάθμην βίου certa vitæ ad normam dirigenda ratio.* Ab aliis: *γνώμη ἠθῶν, regula morum* vel *κόσμος τρόπων ἑνὸς τῶν ξυμπάντων, ornatus morum unius omnium optimi.*

Demades Demeæ nautæ F. ex naupego & nauta ad negotia Reip. tractanda acceſſit & contra Demoſthenem, Olynthiorum cauſam agentem dixit, & Euthycratem Olynthium ab Athenienſibus ignominia notatum decreto ſuo in integrum reſtituit. Magiſtratus autem à ſe geſti rationes reddere juſſus, ob metum urbe ceſſit, *nec ipſe veſtrum,* inqvit, (*Athenienſes*) *nec mei eſtis Domini.* Scripſit ad Philippum, filiumque ad eum miſit. Decretum quoque ſcripſit ut Græci Philippo parerent. Idem in pugna Chæronenſi captus eſt. Dimiſſus vero legationem captivorum gratia obiit, quos Philippus dimiſit. Bis decretorum contra leges factorum reus peractus eſt. Remp. etiam ſub Alexandro geſſit.

Demades Laciades Athenienſis orator, natus ex tibicina & à ſuperiore Demade demagogo adoptatus, pater Demeæ oratoris, periit in lacu Amphipolitano, in quem ab Antipatro Caſſandri patre & Alexandri ſucceſſore conjectus fuit.

Demetrius Phanoſtrati F. Phalereus (è Phalero portu Atticæ qui ante Phænus) philoſophus Peripateticus qui Philoſophica, Hiſtorica, Rhetorica, Politica, itemque de Poetis ſcripſit. Theophraſtum audivit & orator popularis Athenis fuit. Ob formæ elegantiam in adoleſcentia dictus Lampeto & Charitoblepharus, & ob amores Cleonis male audiit. Ad magnam poſtea potentiam gloriamque provectum invidi artibus & dolis ſuis ſubruerunt. Athenis igitur pulſus in Ægyptum venit & apud Ptolemæum Soterem degens morſu aſpidis periit & in præfectura Búſiritide prope Dioſpolin in paludibus ſitam ſepultus eſt.

Demetrius Ixion Grammaticus Atramyttenus Auguſti temporibus Pergami vixit, ſcripſitque *de verbis in μι, περὶ ἀντωνυμιῶν de pronominibus.* In Homerum commentarium & in Heſiodum. Ixion dictus eſt quod deprehensus eſſet in furto, aureas bracteas ſimulacri Junonis Alexandrinæ ſurripere conatus: Vel quod Euripidio Philotimo Ixionem fabulam abſtuliſſet: vel quod cum Ariſtarcho magiſtro contendiſſet

ingratus velut Ixion adversus Deos qui eum beneficiis aff runt.

Democedes Calliphontis, qui Cnidi Æsculapii sacerdos fuit, filius, (toniates Æginæ artem medicam exercuit & uxorem duxit. I cratem tyrannum pacta mercede duorum talentorum curavit. ravit etiam Darium ejusqve uxorem Atossam per qvam impet ut in Græciam redire sibi liceret. &c. (*Ex Herodoto.*) Scripsi τρικὸν βιβλίον librum medicum.

Demochares Demosthenis ex sorore nepos prætura & cæteris hono ornatus ab Atheniensibus teste Polybio, licet Timæus eum quam libidinosissimum & Botryis ac Philænidis commentario scœnitate sua superantem traduxit.

Democritus Hegesistrati vel Athenocriti vel Damasippi F. vixit eo pore qvo Socrates circa Olymp. LXXVII. vel LXXX. Abd Thrax, Philosophus & discipulus ut quidam tradunt Anaxago Leucippi: quinetiam, ut allii scribunt, Magorum & Chaldæoru Persia. Adiit enim & Persas & Indos & Ægyptios & singulorun pientiam addidicit. Deinde domum reversus cum fratribus Her to & Damaste vixit. Præfuit & Abderitarum Reip. qvi honor pter sapientiam ipsi habitus fuit. Discipulus ejus illustris fuit M dorus Chius, cujus vicissim auditores fuerunt Anaxarchus & pocrates medicus. Idem cognominatus Σοφία, *Sapientia*, & Γε νος, *risor*, qvod inania hominum studia ridere soleret. Genuin libri sunt duo, μέγας διάκοσμος *magnus diacosmus*, & περὶ φ κόσμου *de natura Mundi*. Scripsit etiam *Epistolas*. Athenas non &c. *è Laërtio.* Morti vicinus circa Thesmophoriorum festun illa luctu hoc celebrare prohiberetur, panibus calentibus ad admotis vitam ad festum usqve produxit.

Demophilus Episcopus CPol. rapidi vagique torrentis instar pluri luti & sordium in sermonibus suis vehens &c. *a Philostorgio.*

Demosthenes Atheniensis, Demosthenis gladiorum fabri & Cleobu orator, populo Pæaniensis, qui majore diligentia & studio quàm nii felicitate præditus fuit, ut auctor est Hermippus. &c. (vide Batalus.) Ad studium eloquentiæ animum appulit, cum (stratum pro Oropiis dicentem vidisset. Audivit Isæum Iso discipulum, ususque est orationibus Zoili Amphipolitæ qui Atl eloquentiam docuit, itemque Polycratis, & Alcidamantis (Go discipuli, & ipsius Isocratis. In eloquentiæ studio socios h

[redacted]

Æſionem Athenienſem & Theopompum Chium Philoſophum. Præterea audivit Eubulidem Dialecticum, & Platonem. Deceſſit in Calabria, qvo præ metu Antipatri Regis Macedoniæ fugerat, cum per Archiam hiſtrionem vi abſtrahendus eſſet, hauſto in æde Neptuni veneno quod in annulo circumferebat, poſtquam vixiſſet annos LXII. &c. Mortuo ſtatua Athenis in foro poſita eſt his verbis baſi inſcriptis: *Si pares animo vires, Demoſthenes habuiſſes, nunquam Macedones armis Græciam ſubjugaſſent.*

Εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμῃ, Δημόσθενες, εἶχες,
Οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών.

Demoſthenes Thrax ſcripſit *metaphraſin Iliadis* oratione ſoluta. *Epitomen Damageti Heracleotæ. De poëtis Dithyrambicis. Metaphraſin Theogoniæ Heſiodeæ.*

Δέρας, aureum vellus quod Jaſon cum Argonautis in Colchidem per Ponticum mare profectus cepit, abducta ſimul Medea, Æetæ regis filia, non fuit vellus ut fabulæ ferunt, ſed βιβλίον ἐν δέρμασι γεγραμμένον, liber * in membranis ſcriptus, docens quomodo arte chemica conficiendum ſit aurum. Merito igitur priſci librum illum vocarunt aureum vellus, propter artem conficiendi auri in eo comprehenſam.

Dexicrates Comicus Athenienſis, cujus fabula ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι *ſe ipſos decipientes* memoratur ab Athenæo lib. 3.

Δεξιὸς, καὶ φύσει Θηραμένης. Theramenes homo inconſtans & tempori ſe accommodans, magiſter Iſocratis, filius Agnonis, populo Sterienſis. (ſupra in *cothurnus.*) Eum trium horum ſupliciorum ajunt auctorem (Athenis) fuiſſe, ut dammati vel vinculis ligneis conſtringerentur, vel cicutam biberent, vel exilio multarentur. Videtur autem ex inſula Ceo oriundus, nec Agnonis filius naturalis ſed adoptivus fuiſſe. Hunc Thucydides laudat.

Dexippus Herennius, Dexippi F. Athenienſis Rhetor temporibus Valeriani, Galieni, Claudii ſecundi & Aureliani Imperatorum Romanorum.

Dexippus Cous, medicus, Hippocratis diſcipulus, qui accerſitus ab Hecatomno Carum rege, ut ipſius filios Mauſolum & Pixodarum deſperato morbo

* Euſtathius ad Dionyſii periegeſin v. 689. ὁ Χάραξ τὸ χρυσοῦν δέρμα μύθοδεν εἶναι λέγει χρυσογραφίας, μεμβράναις ἐμπεριειλημμένην, δι' ἣν ὡς λόγου ἀξίαν τὴν τῆς Ἀργοῦς καταρτισθῆναι στόλον φησί.

morbo laborantes curaret, eos ea conditione sanavit, ut bellum tunc adversus Coos parabat, omitteret. Scripsit *de re medica* li unum, & *de pracognitionibus* duos.

Διαγνώμων ἀψύχων, ipso naturæ instinctu discernere valens animata lacra a cassis numine & inanibus, Heraiscus. Confer in Ἐπιφα Εὐπρέπιος, Ἡραΐσκος (e Damascio.)

Diagoras Teleclidæ vel Teleclyti F. Melius Philosophus & ἀσ ποιητὴς canticorum scriptor, quem servum, Democritus Ab egregio ingenio præditum cernens decem millibus drachm emit & in discipulorum suorum numerum recepit. Hic o dedit etiam poësi Lyricæ, Pindaro & Bacchylide posterior, ut lippide antiquior floruit Olymp LXXVIII. Cognominatus est A quoniam in opinionem negandorum Deorum incidit, ex quo lus quidam pæanem ipsi furto abstulerat & pejeranti non fecisse multo post publice eundem proferenti omnia bene cesserant. dolens Diagoras scripsit τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους, velut *deturi cipitantes* dixeris, discessionem ipsius a sententia eorum qui credunt continentes. Post captam Melum Athenis habit ubi mysteriorum contemptorem Athenienses proscripserun que qui Diagoram interfecisset talentum, qvi vivum xisset bina talenta promiserunt. Denique vitam finii rinthi.

Dicæarchus Phidiæ F. Siculus Messenius Aristotelis auditor, Philos orator & geometra. Scripsit καταμετρήσεις *dimensiones monti sunt in Peloponneso.* Ἑλλάδος βίον *Vitam Græciæ libris III. Remp tanorum.* Hic liber ut quotannis in Ephororum prætorio p bus auscultantibus legeretur, lege sancitum fuit apud Lace nios, & longo tempore observatum.

Dicæarchus Lacedæmonius Grammaticus, auditor Aristarchi.

Dicæogenes qui Tragœdias & Dithyrambos scripsit.

Δικάζεσθαι Βίαντος ἢ πριηνέως κρείσσων. Supra in Bias.

Διδασκάλους peculiariter vocant poetas Dithyrambicos vel Comic Tragicos.

Didymus Atejus vel Attius, Philosophus Academicus scripsit πιθ σοφισμάτων λύσεις *probabilium & sophismatum solutiones libris* alia multa.

Didymus Didymi salsamentarii F. Alexandrinus Grammaticus cheus, qui vixit temporibus Antonii & Ciceronis usque ad A

Chaloentherus vocatus propter assiduitatem qua in libris legendis & scribendis est usus. Ajunt enim eum ultra M M M D libros conscripsisse.

Didymus junior Alexandrinus Grammaticus, qui Romæ ἐσοφίστευσε sive eloqventiam docuit. Scripsit πιθανά, *probabilia*. * *De orthographia*, & alia plurima eaque optima.

Claudius Didymus, Grammaticus, scripsit περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν ἀναλογίαν Θουκυδίδῃ, *de iis quæ præter analogiam à Thucydide perperam dicta sunt*. Περὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίοις ἀναλογίας *De analogia Latinorum*. *Epitomen Heracleonis* & alia quædam.

Didymus Heraclidæ F. Grammaticus, qui apud Neronem vixit, & magnas divitias sibi comparavit, & Musicus valde insignis fuit & πρὸς μέλη ad carmina componenda aptus.

Didymus Alexandrinus de re rustica libros XV. scripsit.

Apostolus Thomas cognominatus etiam fuit Didymus.

Dictys Historicus scripsit *Ephemeridem*, item *rerum post id tempus gestarum, in quo Homerus desinit, libros IX* oratione prosa. *Res Italicas*. Ad hæc, τρωϊκὸν διάκοσμον, *de raptu Helenæ & Menelao & omnibus historiæ Trojanæ partibus*. Creta terræ motu quassata tempore Claudii Imp. in sepulchri cujusdam hiatu opus historicum Dictys de bello Trojano repertum fuit, quod Claudius cum accepisset, describendum curavit

Διεξοδικῶς. Rhetoricæ differentia à Dialectica, ex Alexandro Aphrodisiensi (in 1. Topicor.

Δίγλωσσος Anacharsis Scytha, at matre Græca natus & ideo bilingvis, qui etiam Scythis leges tulit.

Dinarchus Corinthius unus ex X. oratoribus, scripsit secundum quosdam Orationes CLX. vel quod verius videtur LX, omnes forenses, publicas alias, alias privatas. Obiit Peloponnesi præfectus ab Antipatro constitutus, Polysperchonte post Antipatri obitum ei struente insidias.

Dinolochus Syracusanus sive Agrigentinus Comicus vixit Olympiade LXXIII. Epicharmi filius, vel ut quidam tradunt discipulus. Docuit fabulas XIV. Dorica dialecto scriptas.

Diocles Atheniensis aut Phliasius, Comicus antiqvus, æqualis Sannyrionis & Philylli. Fabulæ ejus: Θάλαττα meretricis hoc nomen. teste

Oooo Athenæo)

* Hæc Didymi Ateji videntur fuisse.

Athenæo) Μέλιτ]αι, Ὄνειροι, Βακχαι, Θυέϛης β΄. Hunc ajunt inv nisse harmoniam quandam musicam ex sono acetabulorum & va rum fictilium constantem, quæ bacillo ligneo percutiebat.

Diocletianus libros de Chemia igni tradidit. &c. Supra, in Chemia.

Diodorus Monachus Juliani & Valentis Impp. temporibus vixit & Ta in Cilicia Episcopus fuit. Scripsit varia ut Theodorus Lector Hist. Ecclesiastica tradit, *Interpretationes in totum Vetus Test. Genes Exodum & reliqua. In Psalm . In quatuor libros Regum. In loca di ciliora Paralipomenon. In Pr erbia. Quomodo differat theoria & a goria. In Ecclesiasten. In Canticum Canticorum. In Prophetas. Chro con in quo errata ab Eusebio Pamphili admissa emendantur. In IV. Ev gelia. In Acta Apostolorum. in Epistolam Joannis Evangelistæ. De quod sit unus Deus in Trinitate. Contra Melchisedecitas. Contra Ju os. De resurrectione mortuorum. De anima. Contra diversas de ea hære corum opiniones. Ad Gratianum capita. Contra Astronomos & Astrologos fatum. De Sphæra & VII. Zonis & contrario astrorum motu. De Hippar sphæra. De Providentia. Contra Platonem de Deo & Diis. De natura & m teria, in quo opere tractatur de eo quod justum est. De Deo & falsa Græcoru materia. Naturas invisibiles non ex elementis sed una cum illis ex nihilo f ctas esse. Ad Euphronium Philosophum per interrogationes & responsione Contra Aristotelem de corpore cœlesti. Quomodo Sol sit calidus. Contra e qui cœlum animal dicunt. De eo quomodo opifex quidem semper, opera vero jus non semper* (fuerint aut permaneant.) *Quomodo velle & nolle sint DEO æterna. Contra Porphyrium de animalibus & sacrificiis.*

Valerius Diodorus Philosophus Teleclis discipulus, Alexandrinus, fil (Valerii) Pollionis Philosophi qui de vocibus Atticis scripsit. xit Adriani Cæsaris temporibus.

Diodorus Siculus Historicus scripsit Bibliothecam quæ Historiam Ro nam & variam libris XL. complectitur. Vixit temporibus Au sti & ante illum.

Diodorus Comicus cujus dramata: *αὐλητρὶς, ἐπίκληρ@ & πανηγυρ* ab Athenæo memorantur.

Diogenianus Heracleota Ponticus, temporibus Hadriani Grammatic Videndum an forsan sit Medicus ex Albace Heraclea opido Cariæ undus, erat enim omni doctrinæ genere eruditus, neque expr traditum reperi esse ex Heraclea Ponti, sed ita nonnulli opinant Libri ejus hi sunt: *Omnis generis vocabula ordine alphabetico* autem epitome vocabulorum quæ Pamphilus & Z

CCCCV. exposuerant *Florilegium Epigrammatum. De fluminibus, lacubus, fontibus, montibus & promontoriis. Fluminum brevis recensio secundum ordinem alphabeticum. Collectio & tabula omnium totius terræ urbium*: & alia.

Diogenes Hicesii trapezitæ F. Sinopensis, primum Cleon (Menag. Κλύω) cognominatus, patria quod monetam adulterasset profugus Antisthenem Cynicum sectatus est magnis quas habebat opibus contemtis. Senex à Scirtalo pirata captus & Xeniadæ Corinthio venditus apud eum permansit, nec ab Atheniensibus nec ab amicis redimi volens. Obiit Olymp. CXIII. cum curationem cruris à cane admorsi neglexisset, eodem die quo Alexander Babylone obiit. &c.

Diogenes vel Diogenianus Cyzicenus Grammaticus scripsit *Origines Cyzici.* Περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων *de notis criticis librorum. De poëtica. De elementis.*

Dion Hipparini F Syracusanus, Philosophus Platonicus Aristomachæ uxoris Dionysii prioris, Siciliæ tyranni frater, cujus filium Dionysium juniorem ejecit, dejectus vicissim à fratre ipsius Nisæo. Scripsit *Epistolas* ad Platonem & alios quosdam.

Dion Cassius, cognomine Coccejus vel Coccejanus, Nicænus, Historicus temporibus Alexandri Mammææ filii. Scripsit *Historiæ Romanæ libros LXXX.* qui in decades distributi sunt. Item *Persica, Getica*, * Ἐνόδια, τὰ κατὰ Τραιανὸν, *res à Trajano gestas, Vitam Arriani Philosophi.*

Dionysius Areopagita, doctrinæ Græcorum peritissimus, Paulo Atheniensi audito ad religionem Christianam conversus atque inde Episcopus Athenarum constitutus est. Tiberii temporibus in Ægyptum profectus erat comite Apollophane Sophista, eodem quem Polemo Laodicensis, magister Aristidis Smyrnæ audivit. Tempore passionis CHristi ambo erant Heliopoli in Ægypto, cum solem luna plenâ obscuratum observans Apollophanes, *o bone Dionysi*, inquit, ἀμοιβαὶ θείων πραγμάτων *vices sunt rerum divinarum.* Cui Dionysius: ἢ τὸ θεῖον πάσχει, ἢ τῷ πάσχοντι συμπάσχει. *Vel DEus patitur vel compatitur cum patiente.* Scripsit Dionysius ad Timotheum Pauli discipulum & Episcopum Ephesi *de divinis nominibus libros XII.* (imo capita, quorum titulos deinceps bis Svidas recenset, omisso decimo tertio περὶ τελείου καὶ ἑνός.) *De Ecclesiastica Hierarchia.* capita XV. *De cælesti hierarchia*, capita XV. à quo male tanquam distinctum refert Svidas περὶ τῶν οὐρα-

 νίων

* hæc Dionis Prusæi potius sunt.

Orbis terrarum descriptionem, versibus heroicis. Hæc autem reperi etiam in Dionysio qui *Lithiaca* seu de lapidibus scripsit. Uter tamen horum sit auctor, ignoro.

Dionysius Milesius historicus *res post Darium gestas V. libris descripsit. Orbis descriptionem. Persica* Jonica dialecto. *Rerum Trojanarum libros tres. Fabulas.* Κύκλον ἱστορικὸν *Circulum historicum libris VII.*

Dionysius Mytilenæus poeta Epicus qui σκυτοβραχίων & sutor dictus fuit. Scripsit *Bacchi & Minervæ expeditionem. Argonautica libris sex*, oratione soluta. *Mythica ad Parmenontem.*

Dionysius Musonii F. Rhodius aut Samius historicus, qui etiam Sacerdos fuit templi Solis quod illic erat. Scripsit ἱστορίας τοπικὰς *Locorum* sive certarum regionum *historias* libris VI. *Orbis descriptionem.* ἱστορίας παιδευτικὰς *Historicæ institutionis libros X.* Existimo Dionysium, qui orbem descripsit, Byzantium fuisse (Vossius legit Bithynum) propter fluvium Rhebam.

Dionysius Siciliæ tyrannus scripsit *tragœdias* & *comœdias* & *historica*.

Dionysius filius Siciliæ tyranni, & ipse tyrannus & Philosophus. Scripsit *Epistolas* & *de poematibus Epicharmi.*

Διονύσια σκώμματα, dicteria in Bacchanalibus.

Diopithes, legem tulerat, teste Æliano, ut civi in Pireæo pernoctanti capitale esset. Ipse deinde eo nomine ab inimicis capitis accusatus.

Dioscorides Anazarbensis Medicus cognomento Φακᾶς ob lentes quas in facie habebat. Vixit apud Cleopatram Antonii tempore, scripsitque libros XXIV. omnes de re medica, eosque celeberrimos.

Dioscorides Myræus, Grammaticus, præfectus urbi & prætorio, qui Leonis Imp. filias Byzantii docuit. infra Θυάτειρα.

Dioxippus Atheniensis Comicus. Ejus fabulæ: ἀντιπορνοβοσκός, Φιλάργυρος, ἱστοριογράφος, Διαδικαζόμενοι.

Διφθέρα. Εἰς διφθέρας in pellibus scripta consilia sua Thoracion cum hostibus in Laconia communicabat.

Dipnosophistæ, liber valde utilis, cujus Athenæus auctor est. Ulpianus unus dipnosophistarum &c. Supra, κειτούκειτος.

Dithyrambodid scali. Hi de rebus quæ in sublimi fiunt & nubibus, multa dicere solebant, vocibusque compositis utebantur, dicentes exempli caussa ὑδατοειδῆ αερινηχέτας. Talis erat Jon Chius poeta qui poema fecit cujus initium est: ἀεῖον ἠεροφοίταν ἀστέρα &c. unde Aristophanes jocans *matutinam stellam* cum vocatum fuisse ait. Fuit autem valde celebris,

alii ortu earum e dicunt. item alii animatum, alii vero ina
eum statuunt. Anaxagoras vero & Pythagoras in Ægypt
cti & Ægyptiorum & Hebræorum usi consvetudine, rerum
nem ab illis hauserunt. Postea vero & Plato, ut Plutarchu
lelis refert. Quin etiam Ægyptii primi Solem & Lunam D
runt, Osirim & Isidem, Θεὰς à θεῖν *currere* &c.

Domitianus Nervam ut Imperio insidiantem amovit & Apollon
neum ut Nervæ amicum comprehensum totondit, & vi
judicium adduxit Cum vero Philosophus illi non cederet
ejus acta, verecundia commotus eum dimisit. Tunc ade
lonius: *nequaquam me occides, necdum enim fato maturus s*
μὲ κτενεῖς, ἐπεὶ ὄτοι μόρσιμός εἰμι. Atque e vastigio ipsum
ferunt. Hic & Philosophos & Mathematicos Roma expu
hoc & Joannes Evangelista in Patmum relegatus. Idem et
dici generis homines τὰς ἀπὸ τοῦ γένους Δαβὶδ interfici jussit,
sub eo Christiani Martyres facti sunt. Sed Nerva Joanni
logum exilio liberavit.

Domninus Philosophus natione Syrus, ex Laodicea vel Larissa u
Syriani discipulus, & Procli condiscipulus ut ait Damascius,
maticis disciplinis exercitatus, in aliis philosophiæ partibus
λαιότερος subactior. Quare & multa in Platonicis dogm
novavit, unde Proclus adversus eum scripsit πραγματεῖαν
τῶν δογμάτων τοῦ Πλάτωνος, *repurgationem Platonicorum dogn*
Æsculapio jussus quod sangvinem exspueret suillis carnibu
secutus est: at Plutarchus Atheniensis Æsculapii statuam i
templi enim vestibulo dormiebat, o Domine, inquit quid
hoc morbo laboranti remedium commendasses? Itaque A
statim ex statua somnum svavissimum edens aliam cura

accessit Asclepiades adolescens & arithmeticum ipsi theorema proposuit &c.

Dorus Arabs quem Damascius in Historia Philosophica ait fuisse veritatis acerrimum indagatorem. Hunc Isidorus Philosophus initio sensit Aristotelicis opinionibus irretitum, & paulatim revocavit ad illas Platonis magnificæ scientiæ sublimes & illustres sententias, ut rejecta illa Peripatetica subtilitate res minutas colligente se converteret ad illam quæ per Prometheum quendam cum ignis splendore cœlitus ad homines demissa est Dialecticam, quæ est mentis & prudentiæ purissima αὐτοψία sive inspectio.

Δόσις, apud Oratores peculiariter sic vocantur tabulæ testamenti, in quibus quis quæ sua sunt alteri dat interveniente magistratuum sive Archontum auctoritate.

Draco Atheniensium Legislator. Hic cum Æginæ in theatro propter leges latas lætis acclamationibus celebraretur, pluribus petasis & tunicis & palliis in ejus caput injectis suffocatus est, & in ipso theatro sepultus. Vixit iisdem temporibus quibus septem Sapientes, aut potius fuit illis antiquior. Cum senex jam esset, Olympiade XXXIX. *Leges Atheniensibus* tulit. ὑποθήκας sive *vita degendæ præcepta* scripsit tribus circiter versuum millibus.

Draco nepos Hippocratis, medici illius celeberrimi, filius Thessali, pater Hippocratis, cujus filius rursus fuit Draco, & ipse Medicus, qui Rhoxanem Alexandri Macedonis conjugem curavit.

Draco Stratonicensis Grammaticus scripsit *de arte Grammatica, Orthographiam* περὶ τῶν κατὰ συζυγίαν ὀνομάτων *de conjugatis Nominibus. De pronominibus. De metris versuum. De Satyris. De Pindari carminibus. De Sapphonis metris. De Alcæi carminibus.*

Ἐκβιαστής. Ἄμφω γάρ εἰσιν ἐκβιασταὶ τῆς δίκης, καὶ νύττουσιν ἡμᾶς πρὸς τὸ τῆς δίκης πέρας. *Ambo sunt acres exactores juris, qui nos stimulis ad justitiam exactissimam incitant.* Hæc de Gregorio & Basilio.

Ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική. *Excisa est Musica.* Cum veteres olim in conviviis eruditas quæstiones tractare solerent, posteri psaltrias & citharistrias & saltarices earum loco introduxerunt. Unde quidam καινοτομίαν novitatem hanc reprehendentes proverbio hoc usi sunt.

Ἐλατήρ. Εἴσεαι Ἀλκμᾶνα, λύρας ἐλατῆρα Λακαίνης
ἔξοχον, ὃν Μουσῶν ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει.

Cognosces Alcmanem, lyram Laconicam scite pulsantem, quem novem Musæ habent.

Elex

Elea patria Zenonis, olim Hyele, Phocæensium colonia, opidum obsc[urum] & quod bonos tantum viros alere poterat. Hanc Zeno ma[gis] amabat quam Atheniensium jactantiam, itaque raro apud illos v[er]satus in patria consenuit.

Ἐλεγαίνειν pro delirare, quidam veterum dixerunt. Et sunt qui carm[en] elegiacum hinc dictum putant. Theocles Naxius aut Eretrien[sis] insania correptus, carmen hoc primus cecinit.

Elegus carmen lugubre sic appellatum quod sæpe in eo ἒ ἒ dicatur. V[el] lamentationes quæ ad tibiam canuntur. Postea Midiam Gordii [fi]lium, dum regnaret, tibiam ad aras & sacrificia transtulisse dic[unt] quod matrem suam defunctam in Dearum numerum referre velle[t].

Eleusius Cyzicenus & Marathonius CPol. non quidem magna dicendi f[a]cultate præditi sed austero vitæ genere vitæ & fictæ modestiæ sim[u]latione magnam adepti auctoritatem plurimos sectatores sibi con[ci]liarunt & monasteria ingenti hominum utriusque sexus multitu[di]ne referta instituerunt.

Empedocles Metonis vel Archinomi vel Xeneti F. frater *Callicrat[i]dis* primo audivit Parmenidem cujus etiam, ut Porphyrius i[n] Historia Philosophica auctor est, amasius fuit. Alii ajunt fuis[se] Telavgis discipulum, Pythagoræ filii. Agrigentinus, Philos[o]phus Physicus, Pythagoræ sectam secutus quam etiam æm[u]latus est Apollonius Tyaneus &c. Discipulum habuit Gorgia[m] Leontinum Oratorem. Scripsit versibus heroicis *tres libros* *π[ερὶ] φύσεως τῶν ὄντων de rerum natura*, sunt autem versuum circ[iter] duo millia. Item *de re medica*, oratione soluta, & multa alia. Empedoclis inimicitia, proverbium.

Empedotimus scripsit περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, *de Physica auscultatione*, quo (Julianus ὁ παραβάτης in opere quod Cronia inscribitur: *autem Empedotimo & Pythagoræ credentes*, *& iis quæ Heraclides Po[nti]cus ab illis accepta tradidit*, *& paullo ante inclytus ille rerum divina[rum] interpres Jamblichus nobis ostendit.*

Ἐνιαυτὸς Μέτωνος, Annus Metonis, i. e. orbis annorum XIX. Meto e[nim] Mathematicus periodum temporis ex XIX. annis constantem inve[nit].

Ennius Poëta Romanus (i. e. Latinus) quem Ælianus laude dignum ait, quod Scipionem magnifice extollere cupiens scripsit solum [Ho]merum laudes illo dignas canere posse, adeoque præstantiam intelligere se demonstravit poëta Messapius (qui à Messapo Rege s[uam] repetebat originem.)

Ἐν πέντε κριτῶν γόνασι. *In quinque judicum genibus.* Olim quinque judices de Comicis judicabant, ut ait Epicharmus. Dictum ad imitationem illius: Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. Olim in genibus habebant ea quæ nunc in tabellis scribuntur.

Epaphroditus Chæronensis Grammaticus, Archiæ Alexandrini Grammatici alumnus, apud quem institutus, a Modesto Ægypti præfecto emtus est, cujus filium Petelionum instituit. Claruit Romæ tempore Neronis ad Nervam usque: quo tempore & Ptolemæus Hephæstionis vixit, & multi alii viri doctrina clari. Idem cum libros subinde emeret, ad XXX mille sibi comparavit, eosque bonos & minime vulgares. Corpore fuit magno & nigro instar elephantiaci (ὡς ἐλεφαντιώδης. Habitavit in Phænianocoriis, ubi binas ædes habuit. Decessit aqua intercute, annum agens LXXV. multaque scripta reliquit.

Ἐπειοῦ δειλότερος, *Epeo timidior* Cratinus Comicus dicebatur, fortasse quod cum Oeneidi tribui præesset, timidior videretur.

Ephectici philosophi sic appellati ab ἐπέχειν, *inhibere*, quod assensum de rebus inhiberent, easque comprehendi non posse statuerent. καὶ δογματίζειν * αὐτὰ ἀκατάληπτα.

Ephesiæ litteræ, i. e. incantationes quædam obscuræ quas & Crœsum in rogo dixisse ferunt Et Olympiæ Milesio & Ephesio luctantibus, ajunt Milesium luctari non potuisse, quod alter literas Ephesias talo pedis alligasset. Ea autem re comperta, litterisque illis solutis, Ephesium tricies fuisse prostratum.

Ephippus Atheniensis, Comicus mediæ Comœdiæ.

Ephippus Cumanus, filius Demophili vel Antiochi, Isocratis Oratoris auditor, Historicus qui filium habuit Demophilum historicum. Vixit Olympiade XCIII. ita ut Philippi Macedonis regnum antecesserit. Scripsit *Historiarum* ab Ilii expugnatione Trojanoque bello ad sua usque tempora *libros XXX, De bonis & malis libris XXIV. Rerum admirabilium* τῶν ἑκασταχοῦ *quæ in quavis regione observantur, libros XV. De rebus quas quisque invenit libros II* & alia.

Ephorus Cumanus & Theopompus Damasistrati F. Chius, ambo Isocratis discipuli sed ingenio & stylo quam maxime inter se discrepantes.

 Nam

* Fallitur Svidas, Scepticis tribuens quod fuit quorundam Academicorum. Nam Sceptici nihil statuerunt neque δογματίζειν, sed tantummodo dubitare se profitebantur. Vide, si placet, quæ notavi ad Sextum Empiricum.

Nam Ephorus ingenio erat simplici &, quod ad dictionem historicam attinet, supinus & segnis semperque remissus. T pompus vero ingenio erat acerbo & maligno, at dictione copios densus, ac vehementiæ plenus: cæteroqui veritatis studiosus quæ scribebat. Isocrates igitur hunc quidem frænis, Ephorum ro calcaribus indigere dixit. Theopompus autem in exilium ctus supplex ad templum Dianæ Ephesiæ confugit. Multas e Epistolas contra Chios ad Alexandrum misit, eundemque m laudibus ornavit. Dicitur etiam vituperationem ejus scrip sed quæ non exstat.

Epich rmus Tityri vel Chimari vel Sicidis F. Syracusanus, vel ex Sic rum civitate Crasto, qui una cum Phormo Comœdiam Syra invenit. Docuit fabulas LII. vel ut Lycon ait XXXV. Qui tradunt ipsum fuisse Coum, unum ex iis qui cum Cadmo in S am migrarunt. Alii Samium: alii Megaris urbe Siciliæ oriun Fuit sex annis ante bellum Persicum Syracusis docens: quo tem re Athenis Evetes, & Euxenides & Mylus fabulas edebant.

Epicrates Atheniensium orator σακεσφόρος barbiger appellatus c meminere Aristophanes, Plato Comicus & Demosthenes orat falsa legatione. Alius cujus meminit Lycurgus Orat. de admini tione ærarii, quem sexcenta talenta in bonis habuisse ajunt. Epicrates Æschinis Oratoris affinis qui Cyrebion cognominat teste Demosthene Orat. contra Æschinem.

Epictetus ex Hierapoli Phrygiæ, Philosophus servus Epaphroditi, de satellitibus Imp. Neronis. Ob defluxionem altero crure lis in novæ Epiri urbe Nicopoli habitavit & vitam usque ad M. tonini imperium produxit. Scripsit multa. Theosebius Phi phus multa ex Epicteti scholis desumta dixit, alia & ipse ex tavit. Quare & præcepta vitæ talibus libris complexus est & steritati reliquit qualibus & Epictetus, ita ut nostri temporis ctetus esse videatur, exceptis tamen opinionibus Stoicis. T sebius enim nullius scriptoris opiniones tam amplectebatur & mirabatur quam Platonis veritatem. Quinetiam quemdam libe conscripsit de rebus in magna Politia (Platonis) eleganter di Quamvis Remp. non attigit, sed privatum coluit vitæ genus, & Socrates ille & Epictetus καὶ πᾶς εὐφρονῶν & quilibet datus studet. &c. ex Damascio.

Epicurus Neoclis F. Atheniensis, populo Gargettius, matre Chære

ta, frater Neoclis, Chæredemi, & Ariſtobuli ſive *Ariſtodemi*, philoſophari cœpit ab anno duodecimo ætatis: peculiaris ſectæ conditor. Et primum quidem Sami cum parentibus commoratus eſt, deinde Mitylene annum unum ſcholæ præfuit, poſtea Lampſaci docuit, & denique *Athenis* in horto ſuo. Audivit Nauſiphanem Democriteum & Pamphilum Platonis diſcipulum. Natus eſt Olympiade CIX, ſeptem annis poſt mortem Platonis, & vitam produxit usque ad ſucceſſores Alexandri M. & Antigonum qui Gonatas dictus eſt. Schola ejus permanſit usque ad Cæſarem primum annos CCXXXVII. & intra tempus iſtud XIV. ſucceſſores habuit. Scripta ejus ſunt multa. In teſtamento ſuo juſſit Metrodoro & Polyæno ſodalibus ſuis ſemel quotannis parentari, ſibi vero bis &c. Epicurei SCto Roma ſunt ejecti, eosdem expulere Meſſenii in Arcadia, iisque expulſis totam urbem à Timuchis magiſtratibus ſuis fecerunt purgari velut ſordibus quibusdam & purgamentis liberatam. In Creta quoque Lyctii * quosdam Epicureos illuc profectos expulerunt, legemque tulerunt: *Epicurei ſapientiæ effæminatæ & degeneris ac turpis inventores Diisque invisi per præconis vocem Lycto excedere jubentur* &c.

Epigenes Comicus. Ex ejus fabulis ſunt ἡρωΐνη, μνημάτιον, Βακχίς, Athenæo memoratæ.

ἐπίγραμμα. Omnes inſcriptiones, quamvis non conſtent verſibus, dicuntur epigrammata.

Epilycus Poëta Comicus. Ex fabulis ejus eſt κοραλίσκος, ut teſtis eſt Athenæus.

Epimenides Phæſti aut Doſiadæ aut Agiaſarchi F. matre Blaſta, Cretenſis Cnoſſius, poëta Epicus. Hujus animam ferunt corpore exceſſiſſe quamdiu ipſe voluiſſet, & poſtea in illud reverſam eſſe: cutemque longo poſt mortem ejus tempore inventam γράμμασι κατάστικτον, litteris notatam. Unde proverbium ἐπιμενίδειον δέρμα de rebus reconditis. Vixit Olympiade XXX. ut & ſeptem ſapientes Græciæ anteceſſerit ætate, vel ſaltem illos attigerit. Hic jam ſenex Athenas Cylonio ſcelere pollutas luſtravit Olymp. XLIV. Scripſit multa verſibus: itemque oratione proſa, myſteria quædam & luſtrationes & alia ænigmatica. Ad hunc Solon legislator ſcripſit, reprehendens urbis luſtrationem. Vixit annos CL. & ſex continuos dormivit.

* Confer Triſtanum T. I. p. 445.

Epiphanius Episcopus Constantiæ urbis Cypri, olim Salamis dict
psit contra omnes hæreses, libros qui *panaria* vocantur. Item
ta quæ à doctis propter res ipsas, ab indoctis propter stylur
tur. Decessit in extrema senectute.

Epiphanius Episcopus Selybriæ sive Olybriæ. Scripsit λόγον
κὸν κατ' εἰκονοκαυτῶν, λίαν ὠφέλιμον, librum valde utile
eos qui imagines cremabant.

Epiphanius & Euprepius Alexandrini initiorum sive mysterior
Alexandrinos receptorum peritissimi: Euprepius quidem illo
Persica vocabantur, Epiphanius illorum quæ in Osiridis
celebrabantur, & celebratissimi Dei A onis &c. (*ex Damascio.*

Epistola (IX.) Juliani parabatæ ad Porphyrium Catholicum, q
copiosam Georgii (Cappadocis Bibliothecam omnis gene
sophis, multis etiam commentariorum scriptoribus refe
quibus & multa ac varia Galilæorum scripta, univers
Antiochiam transmitti.

Εποποιΐα, sic vocatur historia heroico versu scripta. Nam p
caret fabula, est epopœia.

Erasistratus Juliates Ceius ex Juliade Cei insulæ opido. Filius C
Medii Medici sororis & Cleombroti Hic Antiochum Reg
tonices novercæ amore laborantem sanavit. Sepultus est ju
tem Mycalen, è regione Sami. Scripsit *de re Medica libros*

Eratosthenes Aglai vel Ambrosii F. Cyrenæus Aristonis Philoso
& Lysaniæ Cyrenæi Grammatici, & Callimachi Poëtæ di
Accersitus Athenis à Ptolemæo tertio ad quintum usque vi
quod in omni doctrinæ genere secundum locum teneret &
mis proximus esset, *beta* vocatus est. Alii eum Platone
dum vel juniorem, alii πένταθλον & quinquercionem app

ſtophane Byzantio, cujus diſcipulus fuit Ariſtarchus, hujus vero Mnaſeas, Menander & Ariſtis. Scripſit Philoſophica, poemata, & hiſtorias. *Aſtronomiam* ſive *cataſteriſmos* de iis qui inter aſtra relati ſunt. Item *de Philoſophorum ſectis*. *De vacuitate doloris*. *Dialogos* multos & multa *Grammatica*.

Erinna Teia vel Lesbia, vel Rhodia, vel ut alii Telia ex Telo parva inſula prope Cnidum. Fuit ἐποποιός, poëtria epica, ſcripſitque ἠλακάτην, quod eſt poëma Æolica & Dorica dialecto ſcriptum verſibus CCC. Fecit & epigrammata. Obiit virgo, XIX annos nata, amica & æqualis Sapphonis. Verſus ejus judicati ſunt Homericis pares.

Eriphus Comicus ex cujus dogmatibus Αἴολος, πελταστής, μελίβοια, ut Athenæus libro XIV. Dipnoſophiſt.

Eſſæi aſcetæ inter Judæos, qui Phariſæos & ſcribas ſeveritate diſciplinæ longe ſuperarunt, ἐπιμελοῦνται τῆς ἠθικῆς λέξεως, θεωρίᾳ δὲ τὰ πολλὰ προσεδρευόντων dictionem moratam curant, & in contemplatione plerumque perſeverant, unde etiam vocantur Eſſæi i. e. θεωρητικοί, contemplatores.

Evagoras Lindius Hiſtoricus ſcripſit *vitam Timagenis & aliorum doctorum virorum quæſtiones, ordine alphabetico. Thucydidis artem rhetoricam libris V. De dictionibus difficilibus ac controverſis apud Thucydidem. Hiſtoriam Regum Ægyptiorum.*

Evagrius varia ſcripſit & inter ea commentarium in Proverbia Salomonis.

Evangelus Comicus e cujus dramatibus ἀνακαλυπτόμενος apud Athenæum.

Evathlus orator improbus, garrulus & ignobilis.

Evbulus demagogus clariſſimus.

Evbulus Sphettius Athenienſis, Euphranoris F. Comicus. Docuit fabulas CIV. vixitque Olympiade CI. medio inter mediam & veterem Comœdiam tempore.

Euclides ex Megaris in Iſthmo ſitis Philoſophus, auctor ſectæ quæ ab ipſo Megarica, Dialectica aliis & Eriſtica. Fuit Socratis diſcipulus eique Ichthyas & poſtea Stilpon in ſchola ſucceſſit. Scripſit Dialogos *Alcibiadem*, *Æſchinem*, *Critonem*, *Phœnices*, *Lampriam*, *Amatorium* & alia quædam.

Eudæmon Peluſiota Grammaticus æqualis Libanii Sophiſtæ, ad quem etiam diverſa ſcripſit. Hic varia compoſuit *poëmata*, & *artem Grammaticam* & *orthographiam nominum*.

Εὐδαιμονέστερος τῶν Καρκίνου στροβίλων, in Carcini poëtæ filios &c.

Evdemus Orator varia ſcripſit & præcipue Lexicon utiliſſimum verborum

scr.psitque plura ejus generis, & *octaëteridem*, nec non *niam * versibus heroicis.*

Evenos duos ajunt fuisse elegiacos poëtas, ambos Parios.

Εὐεςώ, animi tranquillitatem Democritus Abderita docuit fi & summum felicitatis, &c.

Eveterius Joviniani Imp. temporibus doctrina quidem & ing stantia antiquis non inferior, sed qui ex molli simplicita insontes passus est judicii laqueis irretiri.

Eugenius Trophimi F. Augustopolitanus Phryx Grammatic CPoli, ubi valde clarus fuit jam senex tempore Anast Scripsit de dimensione versuum melicorum Æschyli, & Euripidis in fabulis XV. De pæonio & palimbac tro. De nominibus templorum & quomodo ea profer ut Διονύσειον, Ἀσκληπίειον. Vocabula miscellanea ordi betico, in quo opere etiam nova quædam & singul ad accentum, spiritum, scriptorum, fabulam aut pr pertinentia. De nominibus in α desinentibus ut ἐ ἐνδία & quando ea bifariam efferantur. Item alia jambica trimetra.

Εὔλογον ἀξίωμα, axioma probabile, differt à καταληπτικῇ φα comprehendente phantasia. Cleanthes Philosophus app jussu Ptolemæi Regis malis punicis cereis, negavit se fal sensum, sed tantum probabile putasse &c.

Eumolpidæ ab Eumolpo Thrace qui rationem initiandi inve Musæi filio qui fuit à secundo quintus.

Eumolpus Eleusinius vel Atheniensis, filius Musæi Poëtæ & tradunt discipulus Orphei, Poëta Epicus ante Homerum etiam Pythia. Ad lyram enim poëtæ de palma inter se Scripsit τελετὰς Δήμητρος, *Initia Cereris*, ejusque ad Celeum

* Non Eudoxus versus scripsit, sed Aratus Eudoxi prosa.

& misteria filiabus ejus tradita, eaque omnia versibus heroicis MMM. *Chiroscopicorum* librum unum, prosa oratione.

unidæ apud Athenienses familia citharœdorum sacris inservientium.

unomius tempore Valentis Imp. Episcopus Cyzicenus, notarius Aëtii quem cognominant atheum cum quo diu versatus, sophisticum ejus disserendi modum imitatus est. Ejus *septem libri in Epistolam ad Romanos* & aliæ quæ circumferuntur lucubrationes, verborum quidem copia abundantes, at sententiarum inopes.

vodus Rhodius poëta Epicus Neronis tempore vixit, poeta Latinus admirabilis. Hujus libri nulli exstant.

vphorion filius Æschyli Tragici Atheniensis, Tragicus & ipse, qvi fabulis quas Pater ante in lucem non ediderat, certans quater vicit, scripsit & ipse quædam dramata.

uphorion Polymnesti F. ex Chalcide *Eubœæ*, discipulus in *Philosophicis Lacydis* & *Pritanidis*: in *Poeticis* vero Archebuli Theræi Poetæ cujus etiam deliciæ fuisse fertur. Natus est Olympiade CXXVI quo tempore & Pyrrhus à Romanis victus est. Eum Nicia Alexandri Regis Eubœæ, Crateri filii, uxor amavit, hinc prædives ad Antiochum magnum Regem Syriæ se contulit & ejus Bibliothecæ præfectus, ibidem defunctus, *Apameæ*, vel ut alii *Antiochiæ*, sepultus est. Libri ejus versibus Heroicis scripti sunt hi: *Hesiodus*, μοψοπία ἢ ἄτακτα, *Mosopia* sive *Miscellanea* libris V. opus continens historias miscellas, inscribiturque Mopsopia, quia *Attica* olim ita dicta est à Mopsopia filia Oceani. Desinit in *Attica* Chiliade, nam liber quintus inscribitur ἐπιγράφεται ἡ πέμπτη (scil. βίβλος) χιλιὰς περὶ χρησμῶν *Chilias* de oraculis quæ post mille annos eventus comprobavit. Disputat enim adversus eos qui ipsum deposita apud illos pecunia fraudarant, docens eos vel multo post tempore pœnas daturos esse.

vpithius & *Archiadas* duo Hegiæ (Philosophi) filii de quorum ingenio & moribus quædam ex Damascio &c.

upolis *Atheniensis* Comicus qui annos natus XVII. in scena certare cœpit ediditque fabulas XVII. vicit septies. Idem in bello contra Lacedæmonios naufragio in Hellesponto periit. Unde lex lata est quæ poetas vetuit militare. Fabulæ ejus sunt: αἶγες, ἀστράτευτος ἢ ἀνδρόγυνοι & aliæ.

πράττειν, hanc formulam salutandi *Plato* Epistolis suis præscribere solebat. Scripsit autem Epistolas XIII. easque morales. Vide supra, *Εὖ διάγειν*.

Euripi-

Euripides Athenienſis Tragicus, antiquior celebri illo Euripide. D
fabulas XII. vicit bis.

Euripides Mneſarchi ſeu Mneſarchidæ & Clitonis F. non ex matre ol
venditrice ſed ex genere nobilisſimo ut demonſtrat Philoch
Natus fuit eo die quo Græci Perſas fugarunt. Initio pictor de
Prodici in Rhetoricis, Socratis vero in doctrina de moribus & in
philoſophicis diſcipulus. Audivit etiam Anaxagoram qvem
vidiſſet in diſcrimen capitis ob dogmata veniſſe, animum ad tr
diam appulit homo ſeveris moribus ac triſtis unde & μισογύνη
mulierum oſor eſt exiſtimatus. Duxit tamen Chœrinam Mn
chi filiam ex qua Mneſilochum. Mneſarchidem & Euripidem
pit. Hac repudiata alteram æque impudicam eſt expertus. At
relictis apud Archelaum Macedoniæ Regem in ſummo vixit ho
ſublatus ut ajunt a canibus per inſidias Arrhidæi Macedonis &
tevæ Theſſali poetarum ipſi invidentium: vel laceratus a mulie
cum noctu Craterum Archelai delicias vel uxorem Nico
Arethuſii peteret. Annos ajunt vixiſſe LXXV. oſſaque ejus Pe
jubente Rege translata. Fabulæ ejus LXXV, vel ut alii XCII. ex
bus exſtant LXXVII. Vicit quinquies, quater adhuc ſuperſtes,
vero poſt obitum fabulam ejus in ſcena exhibente Euripidæ
ipſius filio. Fabulas edidit per totos annos XXVI. Obiit O
piade XCIII.

Euripides Tragicus, prioris ex fratre nepos ut tradit Dionyſius in C
cis. Scripſit Ὁμηρικὴν ἔκδοσιν; editionem Homericam niſi fo
ea alterius ſit. Fabulæ ejus ſunt Ὀρέστης, Μήδεια, Πολυξένη.

Euſchemus Comicus. Ex fabulis ejus ἐμπολή, teſte Athenæo.

Euſebius Pamphili Arianæ ſectæ addictus, Cæſareæ Palæſtinæ Epiſ
ſacrarum Scripturarum inſigniter ſtudioſus & divinæ bibliothec
cum Pamphilo Martyre diligentiſſimus inveſtigator. Multa
opera, inter quæ ſunt iſta: *Evangelicæ demonſtrationis libri XX. Ev
cæ præparationis libri XV. Theophaniæ libri V. Eccleſiaſti
ſtoriæ libri X. Canones Chronici variæ* Hiſtoriæ, *& eorum e
De Evangeliorum diſſenſione. In prophetam Eſaiam libri X.*
Porphyrium qui tunc ut quidam putant in Sicilia ſcribebat
XXX. Τοπικῶν ſive *de locis ſacris liber. Apologiæ pro O
libri VI. De vita Pamphili libri III. De martyribus* alia opu
In Pſalmos CL. commentarios eruditos, & multa alia. Flor
xime temporibus Conſtantini Imp. ac Conſtantii, & ob ami

quæ ipsi cum Pamphilo martyre intercessit, ab eo cognomentum sortitus est. Scripsit etiam *ad Marinum* in quo opere dicit CHristi Ecclesiam duo vitæ genera & instituta præcipere, quorum unum sit excellens & supra communem vitæ humanæ rationem positum, quale est Monachorum. Alterum minus sublime & communi hominum vitæ accommodatum, quod nec à conjugio abhorret.

Eustathius Epiphaniensis scripsit *compendium Chronicum* rerum ab Ænea usque ad Anastasium Imp. gestarum *libris* * *novem*.

Eustathius Sebastenus cum Basilio Ancyrano, ejusdem urbis Episcopo, sectæ Macedonianæ caput fuit.

Eustophius Aphrodisiensis Sophista unus ex illustribus Adrottorum, quæ est urbs Lydiæ, incolis. Scripsit *declamationes*.

Eustochius Cappadox Sophista. Scripsit *Cappadociæ & reliquarum gentium Antiquitates*, & τὰ κατὰ Κωνστάντιον τὸν βασιλέα. ** *res gestas ab Imperatore Constante*.

Euthydes, ex cujus Comœdiis sunt ἄρτοι & [illegible] teste Athenæo in Dipnosophist.

Euthydemus magister Apollonii Tyanei, Tarsensis Cilix &c. (ex Philostrato.)

Euthymenes Archon Atheniensis sub quo abrogatum est decretum Archonte Morychide scriptum, quo Comicis adimebatur libertas aliquem in scena perstringendi.

Eutropius Italus Sophista Historiæ Romanæ compendium Latina lingua scripsit, aliaque.

Eutyches CPoli monasterii præfectus, impiæ sectæ Manetis & Apollinaris tertius defensor &c. (ex Theodoro Raithuensi.)

Euxenus vir non admodum probus nec actuosæ vitæ deditus & Epicuri moribus imbutus. Pythagoræ vero opiniones ita cognoscebat, ut aves ea quæ discunt ab hominibus, χαῖρε vel εὖ πρᾶττε, & ζεὺς ἵλεως. Apollonius puer Euxenum audiebat, sed ad decimum sextum annum progressus ad Pythagoricam vitam se contulit, Euxenum tamen amare non desiit &c. (ex Philostrato)

Ἐξ ἁμάξης. Apud Athenienses festum erat Lenæa, in quo Poetæ plaustris insidentes certabant carminibus risus movendi gratia, quod Demosthenes dixit ἐξ ἁμάξης, *ex plaustro*. Chorus Lenæorum vocabatur Lenaites.

Qqqq Ἐξηγη-

* Evagrius V. 24. *libros* tantum *duos* fuisse testatur.

** Ita Cangius pag. 31. ad Zonaram, ex Eudociæ Joniis MSS.

ἐξηγηταί. Tres erant exegetæ oraculo Apollinis designati, quibus c erat lustrare eos qui aliquo piaculo obstricti essent. Sic etiam cabantur patriorum institutorum & jurium interpretes. Peculi ter, interpretes sacrorum, qui etiam de inferiis aliisque juribus functorum consulentibus respondebant.

Ezechias. Exstabat liber Salomonis remedia omnium morborum co nens, qui Templi limini incisus erat. Hunc Ezechias obole quod populus mente ad DEum non adverteret, sed quicun ægri essent, curationes inde peterent neglecta Divini Numinis vocatione.

Fabius Pictor Historicus Romanus. Hic ait nulli Romanorum Magi tuum licere quicqvam quod sit publicum in privatos usus convert

Falcidia lex à Cæsare Cajo Octavio lata est, maximam etiam nunc au ritatem habens in hæreditatum successionibus, à Falcidio trib plebis inventa.

Faunus Pici seu Jovis F. quem nomine planetæ Mercurium appellab Hic fuit Astronomus, metallaque auri argenti & ferri invenit, coru que tractandorum rationem Occidentales docuit. Qvare etiam ab digenis vocatus πλουτοδότης, opum donator. Insidiis appetitus à fra bus in Ægyptum fugit in tribum Chami filii Noë, à quibus suscep cum ipsis habitavit. Idem aurea stola indutus & futura prædic divitiasque eis impertiens, tanquam Deus ab ipsis cultus est.

Favorinus Arelatensis Gallus sexu Hermaphroditus, eruditissimus & losophiæ peritissimus, Rhetoricæ inprimis addictus. Floruit t pore Trajani Imp. vitamqve produxit usqve ad Adriani Imperi Æmulatus est Plutarchum Chæronensem innumeris pæne libris scribendis. Scripsit & Philosophica & Historica quorum magnu numerus. Ex ipsius libri sunt isti: *De Homeri Philosophia. De So & arte ejus amatoria. De Platone. De Philosophorum victu* & alia. I etiam γνωμολογικὰ *dicta sententiosa* scripsit.

Flaminius ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς τέλειος orator turbæ rudi venc lis & qui ad populum dicendo supra modum valeret, cæterum rem bellicam administrandam ineptus. (ex Polybio.)

Fronto Emisenus Orator qui Romæ temporibus Severi Imp. vixit. Athenis æmulus fuit Philostrati primi & Apsinis Gadareni, ibid qve obiit annos circiter LX. natus, & Longinum Criticum, so Frontonidis filium heredem reliquit. Scripsit orationes multas

Fulvia (Φουλβία) Antonii uxor. Hæc Ciceronis caput amputatum g

bus suis imposuit, cumque ei contumeliosissime illusisset atque illud consputisset, tandem diducto ore extractam ejus linguam acu, qua figendis capillis utebatur, compunxit, additisque multis & gravibus probris, pro rostris exponi jussit, ut quo ex loco adversus ipsam olim concionans auditus fuerat, ibidem caput ejus præcisum spectaretur.

Galenus Medicus celeberrimus Pergamenus, qui Marci, Commodi & Pertinacis temporibus Romæ vixit, Niconis Geometræ & Architecti F. composuit Medica & Philosophica, itemque Grammatica & Rhetorica quæ ut omnibus nota recensere supervacaneum duxi. Vixit anos LXX.

Genethlius Genethlii F. ex urbe Petris, Sophista, Minuciani & Agapeti discipulus, æmulus Athenis Callinici. Memoria ita valuit ut declamationem semel auditam repeteret. Obiit juvenis annos natus XXVIII. Scripsit λαλιὰς sive διαλέξεις, *allocutiones* & μελέτας *declamationes*, inter quas est *exul se ipsum vendens post Thebarum excidium*. *Propempticum ad amicos suos* Daduchum & Asclepiadem. *Orationes Panegyricas*.

Gennadius patriarcha CPol. conspectum abeo φαίσμα δαιμόνιον &c.

Georgius magnæ Ecclesiæ Diaconus & Chartophylax cognomine *Pisides*. Scripsit *hexaëmerum* sive de opificio Mundi, quod tribus fere millibus versum jambicorum constat. *De Heraclio Imp. & bello Persico*. Adhæc oratione soluta *Abarica & encomium Anastasii Martyris*.

Gessius Petris oriundus Zenonis Imp. temporibus arte media clarissimus fuit, & Domni Judæi, præceptoris sui gloriam penitus obscuravit. &c. Heraiscum cum, Zenonis jussu quæreretur domi suæ occultavit, & deinde in fuga defuncto justa persolvit. Basilicus ideo ab Imp. missus Agapium & cæteros Philosophos comprehensos in prætorium abduxit.

Γνῶθι σεαυτὸν, & τὸ νόμισμα παραχάραξον præcepta Pythica, *Nosce te ipsum & opinionem vulgi contemne.*

Goetiam, magiam, pharmaciam Medi & Persæ invenerunt. Magia est evocatio dæmonum beneficorum boni alicujus afficiendi causa, qualia sunt Apollonii Tyanensis ϑεσπίσματα. Goëtia, ἀπὸ τῶν γόων à lamentis quæ circa sepulchra audiuntur ita dicta, est per quam animæ defunctorum evocantur. Pharmacia veneficium, per quod alicui pharmaca lethalia vel philtra præbentur. Magia & Astrologia à Magusæis id est Persis orta est. Persæ Μαγοὺς sive Μαγουσαίους ab indigenis vocantur.

Gorgias Charmantidæ F. frater Herodici Medici Leontinus Rhetor, Em-pedoclis discipulus, magister Poli Agrigentini & Periclis & Isocra & Alcidamantis Eleatæ qvi & in schola ipsi successit. Porphyri eum refert ad Olimpiadem LXXX, sed antiquior est. Rhetorica primus in artem redegit &c. à singulis discipulis centum exegit m nas, vixit annos CIX. & multa scripsit.

Gratianus Imp. Valentis sævitiam in Christianos detestatus, omnibus ge lata permisit ut secure ac libere conventus in Ecclesiis propr agerent, solis Eunomianis, Photinianis & Manichæis conventic ademit.

Gregorius Nazianzenus in Cappadocia Basilii Cæsar. amicus, Gramma cus & Poëta excellens, multo magis insignis Philosophus & ora ἀμφιδέξιος & peritissimus fuit. Multa scripsit oratione soluta τρεῖς μυριάδας στίχων ad versuum triginta millia. Ex his sunt: *obitu fratris Cæsarii. Oratio funebris in Patrem suum. Altera in so rem Gorgoniam.* De *pauperibus amandis. Laudes Maccabæorum. La des Cypriani. Laudes Athanasii. Laudes Hieronis Philosophi. Contra Juli num Imp. orationes duæ. De Spiritu S. Oratio una. Orationes panegyric X.* aliæque plurimæ quæ omnibus notæ sunt. Secutus est genus d cendi quo usus est *Polemo* Laodicensis qui Smyrnæ eloqventiam d cuit & Aristidis Rhetoris præceptor fuit. Scripsit & librum versib hexametris in qvo *virginitas & conjugium* inter se colloquuntur. It de aliis argumentis diverso & omnifario genere carminis ad ver um triginta millia. Hujus meminit Philostorgius licet Arianus Gregorius alio Ecclesiæ suæ Episcopo in locum suum substituo, se ruri vitam monachi egit decessitque decimo tertio Theod Imp. annos natus amplius XC.

Gregorius Episc. Nyssenus, frater Basilii Cæsar. eruditissimus & qventiæ laude nulli veterum cedens. Eximium librum *co Eunomium* scripsit & aliud *de fabricatione hominis* aliasqve ho lias plurimas. Item *in Cantica Canticorum, in Ecclesiasten* & *sororem Macrinam* prolixam & elegantem orationem de ani Scripsit & multa alia & admirabile illud *encomium Stephani* mi martyris & vitam *Gregorii Thaumaturgi.*

Gregorius, qvi & Theodorus, Tavmaturgus Neocæsareæ in P Episcopus, ob Græcarum Latinarumqve litterarum studium è C padocia adolescens se Berytum & inde Cæsaream Palæstinæ con cum fratre Athenodoro. Hos Origenes per quinquennium eru

& ad fidem CHristi paulatim reduxit, Gregorius in patriam rediturus *Origeni* præsenti gratias egit *oratione panegyrica* quæ etiamnum exstat: Scripsit & *metaphrasin in Ecclesiasten*, brevem illam sed admirabilem: multasque *Epistolas*. Decessit sub Aureliano clarus miraculis quæ Episcopus edidit. Athenodorus Gregorii frater Sophista scripsit *de incarnatione & fide orationem*.

Gregorius Hermiæ Philosophi frater plane dissimilis, supra modum acutus & ad quæstiones & disciplinas expeditus cæteroqui inquietus &c. è Damascii Historia Philosophica.

Γυμνασία διαλεκτική. Hujusmodi libros *Aristoteles* & *Theophrastus* scripserunt, quibus docent rationem probabiliter in utramque partem disserendi.

Gymnasius, Sidonius Sophista, Imperatoris Constantini temporibus vixit. Scripsit *Declamationes* & *commentarium in Demosthenem* & alia quædam.

Hæresis. Hippobotus dicit novem esse sectas sive disciplinas Philosophorum, *Megaricam*, *Eretriacam*, *Cyrenaicam*, *Epicuream*, *Anniceriam*, *Theodoriam*, *Zenoniam* seu *Stoicam*, *Academicam* & *Peripateticam*. Cynicæ autem & Eliacæ ac Dialecticæ non meminit. Pyrrhonia non poterit appellari secta, nulla enim habet dogmata. Præter has Secta Eclectica introducta est à Potamone Alexandrino qui ex singulis sectis ea quæ sibi placerent eligebat &c.

Harpocras Ammonio (Hermeæ) familiaris, & Nicomedi, Isidoro, Horapollini, Heraisco &c. homo Ægyptius qui Zenonis Imp. tempore vixit. infra in Horapolline.

Harpocration Argivus Platonicus Philosophus Cæsaris familiaris. Scripsit *commentariorum in Platonem libros XXIV.* & *dictionum Platonicarum libros II.*

Cujus Harpocration Sophista scripsit *de Antiphontis figuris*. *De Hyperidis & Lysiæ orationibus*, & alia.

Ælius Harpocration Sophista scripsit *de illis quæ Oratores ignorasse videntur*. *Argumenta Orationum Hyperidis*. *Ementitam esse Herodoti Historiam*. *De ordinibus militaribus apud Xenophontem*. *De arte Rhetorica*. *De formis Orationum*.

Valerius Harpocration Rhetor Alexandrinus scripsit *Lexicon decem Oratorum*. ἀνθηρῶν συναγωγή sive *floridorum collectanea*.

Hecatæus Abderites Philosophus qui & Criticus & Grammaticus cognominatus est, quod apparatu Grammatico abunde instructus esset. Vixit sub Alexandri Magni successoribus. Scripsit præter alia de Homeri & Hesiodi poesi.

Hecatæus Hegesandri F. Milesius vixit temporibus Darii qui Cambysem regnavit (quo tempore & Dionysius Milesius vi Olympiade LXV. Historiographus. Hoc junior fuit Herod Halicarnasseus, qui multum ei debet. Fuit Hecatæus auc Protagoræ & primus Historiam oratione prosa scripsit, uti mus Pherecydes (res philosophicas) itidem oratione soluta posuit. Scripta enim Acusilai adulterina sunt. (infra, in ρησαι.)

Ἑκάταιον. Habebat Theagenes Hecatæ simulacrum quod quocur iret consulebat. Hic *καπνὸς fumus* vocabatur. Fuerunt & duo Theagenes, quorum alter de Homero scripsit, alte mollitiem fuit infamis.

Hecebolius Sophista CPolitanus, sub Constantino Christianism Zelo flagrare simulans, sub Juliano stolidus Ethnicus, pos jus obitum iterum Christianus πατήσατέ με, clamavit, τὸ ἅ τὸ ἀναίσθητον, *conculcate me fatuum salem.*

Hegelochus tragicus historio, in Euripidis Oreste pro γαλήνὰ ὁρῶ pron ciavit γαλῆν ὁρῶ. Eum ut voce insvavem perstringit Plato.

Hegemon Demostheni memoratus pro Ctesiphonte. Unus erat lorum qui Macedonum partibus favebant & muneribus co pti credebantur.

Hegemon Thasius cognomento Φακῆ. *Ex* ejus dramatibus Φιλ teste Athenæo in Dipnosophistis.

Hegesippus Crobylus cognomento, cujus esse putatur septima *Phi* pica, Demosthenis nomine inscripta. Ex ejus dramatibus Φιλέταιρος, ut meminit Athenæus.

Hegias patrem virtute & scientia antecessit & jam adolescens spem se Plutarcho (Atheniensi) non inferiorem fore, unde Proclus sum adhuc juvenem non indignum habuit Oraculorum Chalda rum auscultatione &c. (ex Damascio)

Helenus conscripsit χειροσκοπικὸν οἰώνισμα *divinationem quæ fit per spectionem manuum*, veluti cum expansis & apertis alicujus nibus, ex ipsarum rugis conjicimus eum liberos procreatu esse, vel simile quid.

Heliconius Sophista Byzantinus scripsit *compendium Chronicon* ab Ad usque ad Theodosium Magnum, libris decem.

Heliconius Astronomus scripsit *apotelesmatica*, *de diosemeis* & multa alia

Helladius Alexandrinus Grammaticus qui sub Theodosio juniore

V

vixit. Scripsit ordine alphabetico *de usu omnis generis vocabulorum.* ἔκφρασιν φιλοτιμίας *descriptionem ambitionis.* *Bacchum* sive *Musam.* *Descriptionem balnei Constantiani.* *Laudes Imp. Theodosii.*

Hellanicus Mytilenæus historicus Andromenis vel Aristomenis F. vel Scamonis cui cognominem filium habuit. Commoratus est cum Herodoto apud Amyntam Regem, Euripidis & Sophoclis temporibus sectatusqve Hecatæum Milesium, qvi vixit tempore belli Persici & paullo ante. Pervenit usqve ad Perdiccæ tempora, obiitqve Perperenæ qvæ est è regione Lesbi. Scripsit plurima tam prosa qvàm metrica oratione.

Heniochus Atheniensis, mediæ Comœdiæ Comicus. Ex fabulis ejus sunt Τροχίλος. Ἐπίκληρος. Γοργόνες. Πολυπράγμων. Θωρύκιον. Πολύευκτος. Δὶς ἐξαπατώμενος. (Fuit & nostra ætate Polyevctus, * homo nefandus, semivir, Deo invisus, iracundus, Cocyti & Stygis horribilis & perniciosus humanæ vitæ partus.)

Hephæstion Alexandrinus Grammaticus scripsit *Enchiridon de metris* & μετρικὰ varia, sive quæ ad doctrinam de versibus spectant. Περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταραχῶν *de iis qvæ in poëmatibus turbata sunt.* *Comicorum dubiorum solutiones.* Et alia plurima. Item *metrorum dimensiones.*

Heracleon Ægyptius ex oppido Tilote qvod Heracleæ subjectum est, Grammaticus. Romæ docuit. Scripsit *commentarium in Homerum* κατὰ ῥαψωδίαν sive secundum ordinem rhapsodiarum. Item *in Lyricos*, & *de verbis imperativis apud Homerum.*

Heraclides Euphronis F. Philosophus ex Heraclea Ponti: genus retulit ad Damidem unum ex illis qvi coloniam Thebis Heracleam deduxerunt. Fuit Platonis auditor & ab ipso in Siciliam profecto relictus ut scholæ præesset. Hic draconem aluit, mansvefactumqve semper secum habuit qvi etiam inventus in ejus lecto est cum bene valens cubitum ivisset sed postea repertus non fuisset. Alii itaque immortalem factum fuisse sibi persvaserunt, alii in puteum se præcipitasse, ut immortalitatem consecutus hominibus videretur. Multa scripsit.

Heraclides Ponticus ex Heraclea urbe Ponti Grammaticus qui Didymum illum τὸν πά υ Alexandriæ auscultavit. Hic cum audivisset qvoque Aprum Aristarchi discipulum, qui Romæ celebre nomen habebat & Didy-

* Non est credibile, qvod video qvibusdam venisse in mentem, his verbis perstringi à Svida Polyevctum qvi Patriarcha C. ol. fuit ab A. C. 956. ad 970.

Didymum frequenter perstringebat, *sapphico* vel *phalæcio* metr... psit libros tres explicatu difficiles, multisque dubiis quæstio... plenos quos Λέσχας sive *nugas* inscripsit Romam his delatis pro adversarium se professus mansit ibi temporibus Claudii & ... nis, ludumque litterarium aperuit. Multa etiam scripsit *po... epica.*

Heraclides Oxyrynchita Philosophus Serapionis F. cognomine Le... vixit sub Ptolemæo sexto, scripsitque *fœdus cum Antiocho f...* item *Philosophica* & alia.

Heraclides Lycius Sophista librum composuit quem inscripsit Νι... κηταθαρμένΘ, *Niceta purgatus*, ignorans se pygmæorum ... aptare colosso.

Heraclitus Blysonis seu Bleutonis vel Horacini F. Ephesius Philos... physicus cognomento σκοτεινός sive obscurus. (Confer supra ... λίυ κολυμβητ8.) Hic nullius Philosophi discipulus fuit sed n... beneficio & suapte industria ingenium excoluit: quidam tam... dunt Xenophanis vel Hippasi Pythagorici auditorem fuisse. Olympiade LXIX. sub Dario Hystaspis F. Multa scripsit πο... Corpus contemnebat & judicabat κοπρίων ἐκβλητότερον, stercor... us, facileque ajebat se naturæ desideriis satisfacere quamdiu ... corpore ut instrumento uti juberet. Aqua intercute labor... medicis non præbuit curandum sed corpus suum fimo bibu... tum soli siccandum exposuit. Sic jacentem canes dilacerarun... ut alii, ipsum obrutum arena periisse contigit.

Heraclius Romanorum Imp. Hic ab Athanasio Jacobitarum patr... & Sergio Syro (Patriarcha) CPolis ad hæresin Monothelitarun... tractus est. &c.

Heraiscus ingenio fuit diviniore, Asclepiades Ægyptiorum libris d... innutritus, Theologiæ ipsorum ac sapientiæ peritior. Herais... mulacra Numine animata à cassis distinguere poterat (supra ... γνώμων) nam iis conspectis cor ejus numine agitatum compun... tur. Sic cognovit τὸ ἄρρητον ἄγαλμα τ8 ΑἰῶνΘ arcanum si... crum Æonis quod Alexandrini Osiridis & Adonidis simul n... colunt κατὰ μυστικὴν θεοκρασίαν. Mulierem menstruatrm viden... lebat caput. Mortuo cum Asclepiades honores sacerdotibus d... reddere, & τὰς ΟσίριδΘ ἐπὶ τῷ σώματι περιβολὰς Osiridis ve... corpus ejus tegere pararet, confestim luce undique illu... tur τῶν σινδόνων ἀπόρρητα διαγράμματα arcanæ sindon...

& circa ipsum conspiciebantur φαντασμάτων εἴδη θεοπρεπῆ, formæ spectrorum divinæ. Fertur ex matris utero prodiisse digitum silentii indicem labiis admotum habens, quomodo Ægyptii fabulantur, natum esse Orum & Solem ante Orum, ita ut sectione ad digitum removendum opus fuerit. Et Heraiscus fuit Bacchus ut somnium indicavit. At Asclepiades Theologiæ patriæ peritissimus, cujus rei documentum sunt *hymni*, quos in Ægyptiorum Deos conscripsit, item opus quod scribere instituit *de omnium religionum consensu*. Scripsit etiam opus Αἰγυπτίων ὠγυγίων *Ægyptiorum vetustissimorum res gestas* & historiam annorum paullo plus triginta millium complectens. &c. Ammonius & Erythrius Ægyptius inter se contendebant Byzantii &c.

Hercules Alcmenæ F. hunc tradunt fuisse philosophum, quem pingunt pelle leonina h. e. prudentia & constantia amictum qui clavâ philosophiæ peremit Draconem cupiditatis & ab ea abstulit tres virtutes scilicet non irasci, non esse avarum, nec voluptatibus deditum -- Sub Minoë extitit Hercules Tyrius, qui purpuræ tincturam invenit, cane maxillas (sangvine conchylii) cruentatæ: eamque obtulit Phœnici Regi qui primus purpuram gestavit.

Herennius. Philo Byblius Herennius cognominatus, ut ipse dicit.

Hermagoras Amphipolitanus Philosophus, Persæi discipulus. Dialogi ipsius sunt, *Misocyon*. περὶ ἀτυχημάτων *de infortuniis*, ἔκχυτον, ἔστι δὲ ᾠοσκοπία, *effusum* sive *de ovorum inspectione*. περὶ σοφιστείας *de arte Sophistica* adversus Academicos.

Hermagoras ex Temno Æoliæ urbe, cognomento Carion, Rhetor scripsit *Artem Rhetoricam* libris VI. περὶ ἐξεργασίας *de elaboratione*, περὶ πρέποντος *de decoro*, περὶ φράσεως *de elocutione*. περὶ σχημάτων *de figuris*. Hic una cum Cæcilio Romæ docuit Cæsaris Augisti temporibus, & ætate provecta obiit.

Hermes sapiens Ægyptius ante Pharaonem floruit vocatusque fuit Trismegistus quod de Trinitate locutus fuerit, dicens in Trinitate unam esse Deitatem. Ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν ἀεὶ νοῦς νοὸς φωτεινὸς καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ τούτου ἑνότης, καὶ πνεῦμα πάντα περιέχον. ἐκτὸς τούτου οὐ θεὸς, οὐκ ἄγγελος, οὐκ οὐσία ἄλλη &c. (ex Cyrillo 1. in Julian.)

Hermias Evnuchus Atarnæ regioni Mysiæ ad Hellespontem præfuit, Regi Persarum subjectus. *Evnuchus* cum esset & servus Eubuli Bithyni dynastæ & *Philosophi*, litteris ab *Aristotele* institutus, *de anima* scripsit, eamque immortalem esse docuit. Hic est Evnuchus ille ter vendi-

venditus, Aristotelis amicus cui filiam suam adoptivam ux dedit. Sed & ipse licet θλαδίας filiam habuit ex uxore P dem. Scribitur Ἑρμίας, ut in σίχοις ἰαβικοῖς Hipponactis: νῦχ☉ ἂν καὶ δῦλος ἤρχεν Ἑρμίας.

Hermias (Ἑρμείας) philosophus Ammonii & Heliodori, magistroru mascii pater, amicus intimus Ægypti, cupidissimi litterarum, Theodotæ quæ erat mater Isidori Philosophi. Huit Ægypto enti, jurejurando affirmavit animum esse immortalem, quam ciam ipsi afferebat vitæ integritas. Philosophiam coluit sub n Syriano, industria nullis sodalium suorum, ne Proclo quidem in Licet vero τὰ μὲν περὶ λόγυς ἐνδεέστερ☉ ἦ κτ͂ τὴν ἀκρίβεια eruditionis & eloquentiæ perfectione aberat, virtutem tamen ctabatur ut ne Momus quidem reprehendere nec invidia ipsi eum prosequi posset Tantum erat in illo æquitatis studium quid emeret, librum verbi gratia, venditori minoris forsan renti quam par esset, justum potius pretium daret.

Hermippus Atheniensis, Comicus antiquæ Comœdiæ luscus, Myrtili Comici. Fabulas docuit XL.

Hermippus Berytius ex vico mediterraneo, discipulus Philonis à quo commendatus fuit Herennio Severo sub Adriano Hic quamvis genere libertinus esset, tamen eruditus adm fuit & multa scripsit.

Hermogenes Tarsensis cognomento ξυστὴρ quasi *rasorem* dixeris phista quem Musonius philosophus & Marcus Imp. au vix natum annos XV, ingenii felicitate & doctrina captu jus ætatis longe superante. Annos natus circiter XVIII. s *Artem Rhetoricam* quam omnes in manibus habent. *De s causarum librum. De formis orationis libros duos. De Cœlesyria II.* Cum annum ætatis XXIV. attigisset, ingenio defecit prorsus dissimilis evasit sine ulla manifesta causa aut morbo c ris: unde dictum Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρων, ἐν δὲ γέρυσι *inter pueros senex & inter senes puer.* De hoc Philostratus Le &c. Cadavere ejus dissecto cor dicitur inventum pilis obsit communem magnitudinem longe superasse.

Hermolaus Grammaticus CPolitanus scripsit epitomen ἐθνικῶν Ste Grammatici, eamque Justiniano Imp. dedicavit.

* Oportet nomen esse corruptum, vel juniorem Hipponactem intelligi. Hipponax ille antiqvus diu ante Hermiam fuit.

Herodes Julius, filius *Attici*, Plutarchi nepos genere *Æ*cacides *A*thenienſis, ex municipio Marathonio Sophiſta, ob theſaurum (repertum) valde dives, adeo ut & ſtadium & theatrum tecto munitum *A*thenienſibus condiderit. Ipſius pater *Aſiæ* præfuit & bis Conſulatum geſſit. Vixit Trajani, *A*driani & Marci Antonini Impp. temporibus & Favorinum Polemonemqve præceptores habuit. *S*cripſit ἐφημερίδας, opus varia eruditione plenum: item *Epiſtolas* & *orationes* extemporales, qvarum meminit *P*hiloſtratus in Vitis Sophiſtarum. Ei in ſchola ſucceſſit Adrianus Sophiſta. Circumferuntur & multa alia illius ſcripta ex quibus & ingenii ejus magnitudo, & mentis ſublimitas perſpici poteſt. Obiit circa LXXVI. ætatis annum, tabe confectus.

Herodianus Alexandrinus Grammaticus Apollonii Grammatici cognomine dyſcoli F. Vixit tempore Marci Antonini Imp. qvare junior eſt Dionyſio, qvi Muſicam Hiſtoriam conſcripſit & Philone Byblio.

Herodotus Lyxi & Dryonis F. Halicarnaſſeus illuſtri genere natus fratrem habuit Theodorum. Samum migravit propter Lygdamidem qvi poſt Piſindelim patrem aviamqve Artemiſiam tyrannus Halicarnaſſi erat. *S*ami Jonicam dialectum excoluit & *Hiſtoriam libris IX*. ſcripſit auſpicatus à Cyro Perſa & Candaule Lydorum Rege. Reverſus deinde Halicarnaſſum, tyranum expulit, invidiaqve civium tangi ſe cum ſenſiſſet Thurium quo tunc Athenienſes coloniam deducebant ultro conceſſit, ubi defunctus & in foro ſepultus eſt. Sunt tamen qvi ajunt Pellæ obiiſſe. De Herodoto ὁ παραβάτης (Julianus) in Epiſtola: εἴ τῳ πιστὸς ὁ Θούριος εἶναι λογοποιὸς δοκεῖ. *ſi cui Thurius ille hiſtoriæ ſcriptor fide dignus eſſe videtur.*

Heron Cotyos F. Athenienſis Rhetor qvi *cauſas Athenis actas* ſcripſit. Item *expoſitionem* (Orationum) *Dinarchi*. *Commentarios in Herodotum, Xenophontem, Thucydidem.* *Κεκριμένων ὀνομάτων ſelectorum vocabulorum libros III. Epitomen Heraclidis Hiſtoriarum. De antiqvis Oratoribus & orationibus qvibus in commiſſionibus vicerunt.* Heroni Proclus ſe commiſit, viro pio & qvi perfecte ſe comparaverat ad inſtitutionis rationem Alexandriæ uſitatam.

Herophila qvæ & Sibylla Erythræa, Theodori filia. *S*cripſit verſu heroico βιβλία γʹ μαντικά, *tres divinationum libros*, & Conſulum, vel (ut alii tradunt) Tarquinii temporibus Romam venit, ſuperans eos magno ſibi qvæſtui fore. *S*ed cum contemni ſe videret, duos libros cremavit: unus vero ſervatus eſt, qvem Romani magno pretio redemerunt.

Hesiodus, Cumanus, à patre Dio & matre Pycimede adolescens tr
tus est Ascram Bœotiæ civitatem. Dius filius Ampelidæ,
Melanopi qvem ajunt fuisse avum Homeri avi, ita ut Homer
tus sit ex patruele Hesiodi. Utriusqve genus ab Atlante ded
runt. Poëmata Hesiodi, *Theogonia*, *Opera & dies*, *clypeus*, *h*
rum mulierum catalogus libris V. *Epicedium in Batrachum* qven
verat. *De Idæis Dactylis*, & alia multa. Obiit hospitio excep
Antipho & Ctimeno, qui noctu putantes se sororis suæ stupr
interficere, Hesiodum obtruncarunt inviti. Homero alii an
rem faciunt, æqvalem alii, Porphyrius aliiqve plurimi ann
tum juniorem ut tantum XXXII. annis primam Olympiad
tecesserit.

Ἕσπερος. Parmenides (alii ajunt Pythagoras) primus deprehend
dem esse Vesperum & Luciferum.

Hesychius Milesius, Hesychii causidici & Sophiæ F. temporibus A
sii Imp. vixit. Scripsit ὀνοματολόγον, ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδεία
στῶν· οὗ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον, *Nomenclatorem* sive qvi libe
est epitome, *indicem virorum qui doctrina clari fuerunt*. Item
riam chronicam, qvam in *sex diastemata* (sic enim singulos lib
pellat) distinxit. In his libris continentur Impp. *Romanor*
variis temporibus gestæ & Historia Regum ac p[...]cipum qvi
lis gentibus imperitarunt; item ea qvæ Byzantii gesta sunt
ad imperium Anastasii, cognomento Dicori. In Indice suo
facit mentionem Ecclesiasticorum Doctorum, qvi eruditior
fuerunt, ut hinc suspicari liceat, eum non fuisse Christian
Ethnicorum nugis & vanis studiis addictum.

Hierocles Philosophus Alexandrinus ingenio & dicendi facultate
lens, cujus discipulus Theosebius ajebat Hieroclem aliqvand
docendum dixisse, Socratis sermones tesseris esse similes, nu
enim eos in irritum cadere, qvocunqve cecidissent. Hieroc
mum virilem magnumqve adversa fortuna demonstravit.
enim Byzantium profectus Christianos qvorum summa potes
offendisset, in judicium ductus & verberibus cæsus sagvine
manabat cava manu excepit, eoque judicem adspersit dix
Κύκλωψ τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα (Odyss. ι. 347
exilium inde reversus Alexandriam, more solito Philosophiam
pulis exposuit. Mentis ejus sublimitas perspici potest ex *Com*
riis qvos scripsit *in aurea carmina Pythagoreorum* & pluribus alii

de providentia, ex qvibus apparet virum illum animo qvidem excelso sed scientia minus accurata præditum fuisse.

Hieronymus tyrannus, de cujus morte qui scripserunt, Historici multa verba fecerunt de rebus atrocibus qvæ in ipsius obitu acciderunt, ut nec *Phalaris* nec Apollodorus nec unus alius tyrannus fuerit illo acerbior &c.

Hieronymus Cardianus qvi *res ad Alexandriam gestas*, τὰ ἐπ' Ἀλεξανδρείᾳ πραχθέντα (Kusterus legit τὰ ὑπ' Ἀλεξάνδρου *res Alexandri Magni*) conscripsit. Cardia nomen urbis (in Thracia Chersoneso.)

Hilarius Phryx sub Joviano Imp. vixit vir non qvidem eruditione celebris sed Deo visum erat futurorum præscientiam illi impertiri. Itaqve præstantissimus vates fuit.

Himerius Aminiæ Rhetoris F. ex *Prusiade* Bithyniæ civitate Sophista Juliani Imp. temporibus vixit & Athenis Proæresii æmulus fuit, oculosqve in senectute amisit. Scripsit *Declamationes.*

Hipparchia soror Metroclis Cynici, Maronitis, Philosopha Cynica uxor Cynici Cratetis qvi fuit *Athen*iensis, discipulus Brysonis *Achæi*, vel ut alii tradunt Diogenis, Scripsit philosophica qvædam, item argumentationes nonnullas & qvæstiones ad Theodorum *Atheum*. Floruit Olympiade CXI. (Confer qvæ Svidas in ἥρα.)

Hipparchion mutus. Duo fuerunt citharœdi Hipparchion & Rufinus. Cum autem instaret certamen, Hipparchion mutus stetit.

Hipparchus Comicus antiqvæ Comœdiæ. Dramata ejus, de nuptiis.

Hipparchus Stagirita *Philosophus*, Aristotelis discipulus & cognatus. Scripsit de masculino & fœminino sexu nuptiisqve Deorum, & alia qvædam.

Hipparchus Nicæensis Philosophus qvi sub Consulibus vixit. Scripsit *de Arati Phænomenis. De stellarum inerrantium constitutione & statione. De menstruo lunæ motu secundum latitudinem.* Et *in asterismos.*

ἱππαῖς. Solon qvi leges Atheniensibus scripsit, totam earum multitudinem in qvatuor classes distinxit &c.

Hippias Diophitis F. Eleus Sophista & Philosophus, discipulus Hegesidami qvi summum bonum statuebat αὐτάρκειαν. Multa scripsit.

Hippobotus, Philosophus qvi dixit novem esse Philosophorum sectas. Vide supra in Hæresis.

Hippocrates Gnosidici F. Cous, pater Heraclidæ, celebris Hippocratis avus, medicus & ipse è familia *Asclepiadarum*. Scripsit artem medicam.

E

greſſus amabant. -- Mea vero ætas tres novit Criticos, qvi de iis qvæ de ſoluta oratione dicuntur, judicare poſſunt. Poëmatum enim & ſcriptorum proſaicorum idem judicium eſſe conſtat. Ego vero etiam utrorumqve eundem artificem eſſe judico, ſi modo utrumqve pari ſtudio exerceatur. Iſidorum vero inter Criticos illos non recenſeo, ſed tribus illis longe inferiorem eſſe puto. Judices vero illi ſunt Agapius, Severianus, Nomus. Nomus vero noſter eſt æqvalis. (e Damaſcio.)

Hyperbolus demagogus qvem Thucydides libro VIII. per oſtraciſmum relegatum ſcribit. Litium amans ab Ariſtophane perſtringitur.

Hyperechius Alexandrinus Grammaticus temporibus *Marciani* Imp. Scripſit *artem Grammaticam. De nominibus. De verbo. De orthographia.*

Hyperides Glaucippi Rhetoris, vel ut alii, Pythoclis F. Athenienſis Demagogus optimus & Orator unus ex illis decem qvi principes cenſentur. Diſcipulus fuit una cum Lycurgo Platonis Philoſophi & Iſocratis Rhetoris. Amicus licet Demoſthenis, ipſum tamen ob pecuniam ab Harpalo acceptam accuſavit. Amoribus mulierum addictior fuit. Sublatus eſt ab Antipatro Rege, qvi eum ex Cereris templo qvod eſt Hermionæ per Archiam qvi inde Φυγαδοθήρας ſive fugitivorum indagator dictus eſt, extrahi, lingvamqve præcidi juſſit. Oſſa filius Glaucippus in patrio monumento ſepeliit. Orationes ejus omnes ſunt LVI.

ὕῤῥα παῖς. Hyrrhæ filius, & Hyrrhadius, Pittacus.

ἴακχος, Hymnus in Bacchum. ᾄδουσι γοῦν τὸν ἴακχον ὥσπερ Διαγόρας. Hunc Diagoram ajunt atheum fuiſſe. Fuit autem & alter Terthrei F. qvi ob magnitudinem corporis ab Comicis perſtringitur, ut ab Hermippo in *μοίραις*.

Jacobus Heſychii Medici F. cognomine ψυχρίστος, ex Damaſcena provincia, qvi CPoli ſub *Leone* Imp. medicinam exercuit egregie, ita ut à multis diceretur σωτὴρ ut qvondam Æſculapius, viſusqve habere. Ἀσκληπιαδικὴν ψυχὴν καὶ φύσιν Παιώνιον. Sic & Phidiam ἐνθουσιῶντα δημιουργεῖν Numine plenum ſtatuas feciſſe, & Zeuxidem imagines pinxiſſe &c. (è Damaſcio)

Jacobus hauſto veneno ſub Valente obiit, ſvadente hoc ei Libanio Sophiſta, qvod inqviſiviſſet qvis in imperio Valentini ſucceſſurus eſſet.

Jadmon, Ἰάδμων, Ἰάδμονος, Samius cujus ancilla Rhodopis, meretrix genere Thracia, qvam Charaxus Sapphonis frater uxorem duxit, & ex ea liberos procreavit.

eum invitaret, Herculem Virtuti se adjunxisse, & illius
teposuisse Voluptatibus vitii, ad breve tantum tempus d

Horapollo ex Phænebytide vico Panopolitanæ præfecturæ Gra
ob artem clarus, & nulli veterum doctissimorum Gram
secundus, docuit Alexandriæ in Ægypto, deinde CPo
Theodosii Imp. Scripsit Τεμενικά, *de delubris & locis sa*
mentarium in Sophoclem, *Alcæum & Homerum*. Videtur
fuisse factus, ut Heraiscus prædixerat fore &c.

Ὑμνοπόλος. De *A*lcmane Lyrico Epigramma, πολλαὶ
νοπόλων.

ὑώδεις. Suillis moribus & ovino ingenio præditi filii Hippocratis
Medico) Telesippus, Demophorus, Pericles à Comicis perst

Hypatia Theonis Geometræ *A*lexandrini Philosophi filia, u
Philosophi floruit temporibus Arcadii Imp. Scripsit *Com*
in Diophanti Astronomicum Canonem. In Conica Apollonii.
nata, educata & erudita, ingenio præstantiore quam pat
quiescens paternâ in mathematicis institutione, cæteræ
sophiæ strenuam operam impendit, & mulier sumto pal
diam urbem progrediens publice audire se volentibus Pl
Aristotelem vel cujusvis alterius *P*hilosophi scripta
Hypatia dilacerata fuit ab Alexandrinis, & corpus ejus cu
per urbem disjectum, quod factum ajunt ex invidia Cyrill
quod Alexandrini natura essent audaces & ad seditionem
Nam multos etiam Episcoporum suorum ita tractarunt, ut
& Proterium &c. Imperator eam rem gravissime tulit &
nisi Ædesius amicos Imperatoris corrupisset. Sed Impera
remittens interfectoribus, in suum ipsius caput & stirpem

greſſus amabant. - - Mea vero ætas tres novit Criticos, qvi de iis qvæ de ſoluta oratione dicuntur, judicare poſſunt. Poëmatum enim & ſcriptorum proſaicorum idem judicium eſſe conſtat. *Ego* vero etiam utrorumqve eundem artificem eſſe judico, ſi modo utrumqve pari ſtudio exerceatur. Iſidorum vero inter Criticos illos non recenſeo, ſed tribus illis longe inferiorem eſſe puto. Judices vero illi ſunt Agapius, Severianus, Nomus. Nomus vero noſter eſt æqvalis. (e Damaſcio.)

Hyperbolus demagogus qvem Thucydides libro VIII. per oſtraciſmum relegatum ſcribit. Litium amans ab Ariſtophane perſtringitur.

Hyperechius Alexandrinus Grammaticus temporibus *Marciani* Imp. Scripſit *artem Grammaticam. De nominibus. De verbo. De orthographia.*

Hyperides Glaucippi Rhetoris, vel ut alii, Pythoclis F. Athenienſis Demagogus optimus & Orator unus ex illis decem qvi principes cenſentur. Diſcipulus fuit una cum Lycurgo Platonis Philoſophi & Iſocratis Rhetoris. Amicus licet Demoſthenis, ipſum tamen ob pecuniam ab Harpalo acceptam accuſavit. Amoribus mulierum addictior fuit. Sublatus eſt ab Antipatro Rege, qvi eum ex Cereris templo qvod eſt Hermionæ per Archiam qvi inde Φυγαδοθήρας ſive fugitivorum indagator dictus eſt, extrahi, lingvamqve præcidi juſſit. Oſſa filius Glaucippus in patrio monumento ſepeliit. Orationes ejus omnes ſunt LVI.

ὑῤῥά παῖς. Hyrrhæ filius, & Hyrrhadius, Pittacus.

ἴακχος, Hymnus in Bacchum. ᾄδουσι γοῦν τὸν ἴακχον ὥσπερ Διαγόρας. Hunc Diagoram ajunt atheum fuiſſe. Fuit autem & alter Terthrei F. qvi ob magnitudinem corporis ab Comicis perſtringitur, ut ab Hermippo in *μοίραις*.

Jacobus Heſychii Medici F. cognomine ψύχεστος, ex Damaſcena provincia, qvi CPoli ſub *Leone* Imp. medicinam exercuit egregie, ita ut à multis diceretur σωτὴρ ut qvondam Æſculapius, viſusqve habere. Ἀσκληπιαδικὴν ψυχὴν καὶ φύσιν Παιώνιον. Sic & Phidiam ἐνθουσιῶντα δημιουργεῖν Numine plenum ſtatuas feciſſe, & Zeuxidem imagines pinxiſſe &c. (è Damaſcio)

Jacobus hauſto veneno ſub Valente obiit, ſvadente hoc ei Libanio Sophiſta, qvod inqviſiviſſet qvis in imperio Valentini ſucceſſurus eſſet.

Jadmon, Ἰάδμων, Ἰάδμονος, Samius cujus ancilla Rhodopis, meretrix genere Thracia, qvam Charaxus Sapphonis frater uxorem duxit, & ex ea liberos procreavit.

Jachen Ægyptius singularibus à Deo dotibus instructus vixit sub Senye Ægyptiorum Rege, amuletorum incantationumqve peritus, qvi pestilentias grassantes extinxit & primum Caniculæ exortum æstuosumqve sideris illius influxum mitigavit, qvam ob causam magnifico funere elatus est. Et si qvando morbus epidemicus invalesceret, sacri scribæ ejus fanum adeuntes, sacris rite peractis ex ara ejus ignem accendebant, rogisqve passim per urbem excitatis aëris fœtidi exitialem luem exstingventes nova hâc via morbum, ignis beneficio propulsabant.

Jalemus Calliopes filius infelix &c.

Jamblichus libertus scripsit Babylonica sive Rhodinis & Sinonidis amores libris XXXIX. Hic agit de Zobara evnucho, Mesopotamiæ formosissimæ amatore.

Jamblichus alter ex Chalcide *Syriæ Philosophus*, discipulus Porphyrii qvi fuit auditor Plotini. Vixit Constantini Imp. temporibus. Varios libros philosophicos scripsit.

Jason Menecratis F. Nysæus à patre, a matre Rhodius, Philosophus, discipulus & ex filia nepos & successor Posidonii Philosophi in schola Rhodi. Scripsit *illustrium virorum vitas* & *Philosophorum successiones* & secundum qvosdam *libros IV. de vita Græciæ.* Hic etiam *de Rhodo* scripsit.

Jason Argivus Historicus, junior Plutarcho Chæronense, Grammaticus, scripsit *de Græcia libros IV.* qvi continent Antiqvitates Græciæ & Historiam Persarum & res ab Alexandro gestas usqve ad obitum ejus & tempus illud qvo Athenæ ab Antipatro Cassandri patre captæ fuerunt.

Ibycus Phytii vel Polyzeli Messenii historiographi vel Cerdantis F. genere Rheginus. Inde Samum migravit, cum ibi *Polycrate* tyranni pater imperaret Olympiade LIV. temporibus Crœsi, invenit sambucam (*ἰβύκινον* ab eo dictam) citharæ triqvetræ genus. Scripsit dialecto Dorica libros VII. Ejus dictum: *μή τι παρ' θεοῖς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψαι*, *Deos non offendendos, ut inde gratiam ab hominibus consequaris.* A latronibus interficiendus grues vindices fore dixit, qvod comprobavit eventus: unde proverbium, Ibyci grues.

ἰχθῦς. Æsopus Mithridatis anagnostes scripsit librum de Helena, in qvo ait cetacei generis piscem qvendam *πάνα* vocari, in hoc asteritem lapidem reperiri, qvi à sole accenditur & ad philtra utilis est.

Idæus Rhodius Lissi F. poëta epicus qvi post singulos versus alterum versum inserens poëma Homeri altero tanto auctius fecit. Scripsit & alia ut *Rhodia* ad versus hexametros ter mille.

ἱερατικὴ sive scientia sacerdotalis differt à Philosophia, consistitque in cultu Deorum & à causis mundum gubernantibus incipit & circa eas occupatur, consideratque animorum immortalitatem infinitosque mortuorum apud inferos status, qui pro singulis virtutibus & vitiis attributi sunt, & varias durante vita migrationes animarum. Auctores fuere Ægyptii, à quibus Pythagorei omnia ad Græcos transtulere.

Ἰησοῦς. Colloquium Philippi Christiani cum Theodosio ἀρχηγῷ Judæorum, habitum Justiniani temporibus, in quo Judæus profitetur se ex Codice arcano Tiberiade reposito probe compertum habere, Jesum esse DEI filium natum ex Maria Virgine atque olim inter sacerdotes cooptatum. Josephum quoque in commentariis de bello Judaico aperte dicere Jesum in templo cum sacerdotibus sacra fecisse. De narratione illa dixi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 371. & T. 2. p. 547. quod vero ad Codicem Tiberiade repositum attinet, conferendus S. Epiphanius hæresi 30. p. 133.

Ignatius Diaconus & custos vasorum magnæ Ecclesiæ CPol. & Nicææ Metropolitanus, Grammaticus. Scripsit *vitas Tarasii & Nicephori* sanctorum & beatorum Patriarcharum, *elegos sepulchrales*, *Epistolas*, *Jambos in Thomam Autartem*, multaque alia.

Ilion urbs Phrygiæ. Tempore Argonautarum apud Græcos vaticinata est Sibylla Erythræa, in Phrygia vero Tros Ili & Ganymedis pater regnavit &c.

Εἰ μὴ δύναιτ. Theognis erat Tragicus, poëta frigidus quem perstringens Aristophanes ait nive texisse Thraciam totam, & flumina congelasse.

Joannes Theologus & Evangelista ex exilio Patmi reversus ætatis anno centesimo Evangelium conscripsit & deinde pervenit ad annum CXX. Illic autem * degens, συγγράφεται τὴν Θεολογίαν Theologiam (h. e. Evangelium) conscripsit. Chrysostomus tres ejus Epistolas & Apocalypsin pro Canonicis habet.

Joannes Chrysostomus, Antiochenus, principio presbyter Antiochiæ, & Eusebii Emeseni Philosophi & Diodori sectator. Hic multa scripsisse fertur in quibus excellunt *sermones de sacerdotio* tum sublimitate & elocutione, tum svavitate & elegantia verborum. Cum his certant *sermones* ejus *in Davidis Psalmos* & *in Johannis Evangelium annotationes*, & *in Matthæum*, *Marcum & Lucam commentarii*. Cætera vero ejus scripta numerum superant. Totam enim & Judaicam & Christianam

* Ephesi intellige, ex Chrysostomi homilia in Joannem T. VI. p. 505. ex quo locum Svidas repetiit.

Scripturam commentariis explicavit, ut alius nemo. Plurimas etiam orationes in laudem Martyrum promte & ex tempore habuit, quippe qui flumine eloquentiæ ipsas Nili catarractas superaret. Nullus enim mortalium ab omni ævo tanta dicendi copia abundavit, adeo ut solus merito aureum illud & divinum nomen consecutus sit. Scriptorum ejus numerum recensere non hominis sit sed DEI qui omnia cognoscit. Hic S. Joannes vitam summe asceticam agebat &c.

Joannes Grammaticus Alexandrinus cognomento Philoponus. Hujus plurima sunt scripta Grammatica, Philosophica, Arithmetica, Rhetorica & in sacram Scripturam & contra XVIII. Procli argumenta (de æternitate Mundi) & contra Severum. Sed tamen ab Ecclesiæ doctoribus ut Tritheita rejicitur, nec in Orthodoxorum Catalogum admittitur.

Joannes Philadelphiensis Lydus. Hic scripsit de Mensibus librum unum, & de diosemeis sive tempestatum significatione alterum, itemque Mathematica varia. Ea dedicavit Gabrieli præfecto.

Joannes cognomento Stobæus, scripsit florilegium variorum sententias complectens libris quatuor, quod opus est præclarum & varia doctrina plenum, ad Epimium filium suum.

Joannes Damascenus cognomine Μανσοὺρ, vir & ipse celeberrimus & ætatis suæ nulli eorum qui doctrina fuere illustres, secundus. Ejus scripta sunt permulta, & præcipua Philosophica & in Scripturam S. parallela selecta & canticorum sacrorum Canones tam Iambis quam oratione soluta conscripti. Eodem tempore *Cosmas* Hierosolymitanus floruit vir ingeniosissimus, & omnino Musicam spirans harmonicam. Illi autem Canticorum Canones Joannis & Cosmæ nullam cum aliorum scriptis comparationem admiserunt nec admittunt quamdiu hominum vita durabit.

Jobus. Habes philosophi hujus præmia. Habes & ejus librum Homerica & Platonicâ Musâ svavius quid canentem, qui nec fabularum nec alienarum calamitatum narrationem prædicat, vel audacissimum Achillem, aut callidissimum Ulyssem quibus cædes sunt triumphus & mulierum stupra, præclara facinora: Sed Satanam describit nudo quidem & inermi & solo superatum &c.

Jobates Sthenobœæ pater, ad quem Prœtus de interficiendo Bellerophonte litteras dedit.

Jon Chius, Tragicus & Lyricus & Philosophus Orthomenis Xuthi F

Tragœ

Tragœdias docere cœpit Olympiade LXXXII. Fabulas ſcripſit XII. Secundum alios XXX. vel XL. Idem ſcripſit περὶ μετεώρων καὶ συνθέτους λόγους (ſupra in Διθυραμβοδιδάσκαλοι) Hunc Ariſtophanes per jocum Ἀοῖον vocat (*matutinam ſtellam.*)

Jophon Athenienſis Tragicus, genuinus Sophoclis Tragici filius ex Nicoſtrata. Fuit & nothus ipſi filius Ariſton ex Theodoride Sicyonia. Fabulas Jophon docuit qvinqvaginta, in qvarum numero ſunt, Ἀχιλλεὺς, Τήλεφος, Ἀκταίων, Ἰλίου πέρσις, Δεξαμενός, Βάκχαι, πενθεύς, & aliæ qvædam patris Sophoclis.

Joſephus Judæus Φιλαλήθης, veritatis amans, de Joanne Baptiſta præcurſore & de domino noſtro & Deo & Servatore JEſu CHriſto loqvitur. Fuit Matthæi ſacerdotis Hieroſolymitani F. Veſpaſiano & Tito ejus filio captus, usqve ad Hieroſolymorum expugnationem apud illos manſit, & cum ipſis Romam profectus *libros VII. de excidio Hieroſolymitano* Imperatoribus obtulit, qvi in Bibliotheca publica ſunt repoſiti, & ob illius ſcripti celebritatem ſtatua donatus eſt. Scripſit etiam *Antiqvitatum Judaicarum libros XX.* ab exordio Mundi usqve ad XIV. annum Domitiani Cæſaris. Item *duos* alios *Antiqvitatum libros contra Appionem* Grammaticum Alex. qvi ſub Caligula à parte Gentilium legatus miſſus eſt, ut oratione qvadam *Philonem* accuſaret, qvæ gentis Judaicæ criminationem continet. Eſt & alius liber omnino præclarus *de principatu rationis*, in qvo martyrii Maccabæorum meminit. Hic libro XVIII. Antiqvitt. aperte fatetur, propter multitudinem miraculorum CHriſtum à Judæis interfectum fuiſſe, & Joannem Baptiſtam vere fuiſſe Prophetam, & propter cædem Jacobi Apoſtoli Hieroſolyma vaſtata fuiſſe. Sic autem de Domino noſtro JEſu CHriſto ſcribit: *Eodem tempore exſtitit JEſus vir ſapiens, ſi* &c. (Joſeph. XVIII. 4. Antiqv.) Hic Veſpaſiano prædixit Imperium (III. 14. de bello Jud.)

Jovinianus Romanorum Imp. orthodoxus qvi magnam curam geſſit Eccleſiarum, & Epiſcopos omnes ab exilio revocavit. Idem ad S. Athanaſium ſcripſit ut accuratam fidei formulam ſcripto mandatam ſecum communicaret. Ille vero ipſi miſit Epiſtolam orthdoxæ doctrinæ plenam. Hunc Jovinianum ob traditam Perſis Niſibin carminibus, parodiis & famoſis libellis proſciderunt. Idem Jovinianus ab uxore impulſus fanum pulcherrimum ab Adriano Imp. ad conſecrandam patris ſui Trajani memoriam conditam, ex qvo Julianus Bibliothecam Evnucho cuidam Theophilo fecerat, cum omnibus libris cremavit,

us urbis nomen inſcriberetur.

Irenæus, (Latina lingvâ *Pacatus*, (diſcipulus Heliodori Metr maticus Alexandrinus, ſcripſit περὶ τῆς Ἀθηναίων προπ *Athenienſium more aliquos cum honore deducendi vel p* *De Alexandrinorum dialecto, eam ab Attica deductam* *VII. Atticorum vocabulorum libros III. Attica conſvetu* *ctione & accentu, ordine alphabetico libris III. Regulas* *librum I. De Atticiſmo librum I.* & multa alia.

Iſæus unus decem Oratorum, diſcipulus Iſocratis & magiſ ſthenis, genere Athenienſis. Demetrius dicit eſſe Ch Hic laudatur ut Orator, & quod Demoſthenem ſin inſtituit. In adoleſcentia luxurioſus, poſtea ad bonam recepit. Itaque interrogatus ab aliquo quis piſcis, eſu eſſent ſvaviſſima? Deſii, inquit, his rebus ſtude am intellexi me Tantali hortos vindemiaſſe.

Iſchander, tragicus hiſtrio.

Iſidorus ſenex Peluſiota, vir clariſſimus, Philoſophus & Orato Epiſtolas MMM. quibus ſacram Scripturam interpretatu

Iſidorus Philoſophus qui ſub fratribus (ſuis) ſi quis aliu plinis philoſophice ſe exercuit, & ſacrorum valde fuit, vita Philoſophus, ſcientia non ſatis excultus & ctis inexercitatus magis quàm hebes. Ipſi adoleſce quiddam accidit, nam ejus æqualis, & ſororis fi XVIII. natus ſtatim à prima ætate divinam ingeni ſe ferens, de tecto delapſus repente vitam finiit. igitur ingenti luctu eum proſequentibus, ipſe per ſ Iſidorum acceſſit, eumque ſolatus eſt.

Εἰς λατομίας. Philoxenus Poëta dithyrambicus, cum Dionyſii t

dicens satius esse in latomiis versari qvam ipsius poëmata audire, addito dicto: οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος *domus amica, domus optima*, qvod valet de testudine.

Isocrates Theodori fabri tibiarum F. Atheniensis Orator, natus Olympiade LXXXVI. i. e. post bellum Peloponnesiacum. Hic ob vocis imbecillitatem & in dicendo verecundiam causas non egit, sed plures erudiit. Orationes scripsit XXXII. & anno ætatis CVI. obiit. Fratres ejus fuere Tisippus, Theomnestus, & Theodorus, magister vero Gorgias, alii Tisiam, *E*rginumve vel *P*rodicum, alii deniqve dicunt Theramenem. Orationes ejus sunt plurimæ.

Isocrates Amyclæ *P*hilosophi F. Apolloniæ in Ponto, vel Heracleæ natus, ut scribit Callistratus Orator; discipulus & successor Isocratis magni, & Platonis auditor. Hic cum Theodecte Oratore & Tragico, & Theopompo Chio, itemqve *E*rythræo Naucratita de eloqventia certavit in funere Mausoli Caris, Regis Halicarnassi. Orationes ejus sunt qvinqve: *Amphictyonia*, *Hortatoria*, *Philippo sepulchrum non esse faciendum*, *De migratione*, *De sua republica*

Ister Menandri Istri F. Cyrenæus aut Macedo, Historicus, Callimachi servus & discipulus. Hermippus vero *P*aphium ipsum dicit in secundo libro de servis qvi eruditione clari fuerunt. Scripsit multa & soluta & ligata oratione.

Juba (Ἰόβας) Lybiæ & Mauritaniæ Rex, qvem Romani captum & virgis cæsum in triumpho duxerunt, non autem occiderunt ob eruditionem. Vixit tempore Augusti Cæsaris, & Cleopatræ filiam Semelem, qvam ex C. Cæsare natam adoptarat, uxorem duxit. Scripsit permulta. Eodem qvo illi tempore floruit *Didymus*, Chalcenterus dictus, qvi multa contra ipsum scripsit.

Julianus Chaldæus Philosophus, pater Juliani theurgi. Scripsit *de dæmonibus libros IV.* qvod opus docet modos propulsandi mala ab hominibus, omnibusqve eorum partibus, qvalia sunt τελεσιουργικὰ χαλδαϊκά.

Julianus, jam dicti filius, vixit tempore M. Antonini Imp. Scripsit & ipse *theurgica*. τελεστικὰ *de modis res magice consecrandi*. *Oracula versibus*, & qvæcunqve alia sunt hujus scientiæ arcana. Qvidam tradunt hunc Romanis aliqvando siti laborantibus effecisse ut atræ nubes subito coactæ ingentem imbrem cum crebris tonitribus & fulguribus effunderent, idqve sapientia qvadam effecisse Julianum. Alii vero *Arnuphim*, Ægyptium Philosophum hoc miraculum edidisse tradunt.

pit librum qvi vocatur *Cæsares* continentem omnes ad I-
peratores. Alium περὶ τῶν τριῶν σχημάτων, *de tribus figu*
Saturnalia. Item *Misopogonem* sive *Antiochicum*. Et πρὸ
ἀπαιδεύτους *unde mala proficiscuntur contra ineruditos*. Ad
clitum, *qvomodo Cynice vivendum sit*. *Epistolas* omnis
alia. De Empedotimo locum è Juliani Κρονίοις affert
in Ἐμπεδότιμος. Oraculum Juliano datum diverso
qvæ Svidas recitat, legitur ad Cedrenum p. 253.
Justiniani Rhinotmeti successorem Leontium Paulus monast
ti monachus, Astronomus & Gregorius Cappadox, mo
ri præfectus Imperio potiturum esse prædixerunt, qvo
potitus est. (Confer Nicephori breviarium Historicum
Justinus Philosophus & habitu Philosophorum utens, ex
Palæstina provincia, Prisci Filius, Bacchii Nepos. Hic
ana religione multum laboravit, & Antonino Pio ipsi
Romano Senatui librum *contra Ethnicos* obtulit, opprol
non erubescens. Scripsit & alium librum qvem An
successoribus obtulit, M. Antonino & L. Aurelio Com
& alius ejus liber contra Ethnicos, in qvo *de natura Da*
rit, & qvartus itidem contra Ethnicos qvem inscrip
Et alius *de DEI Monarchia*. Item alius qvem nomi
Et alius *de anima*. Item *Dialogus* contra Judæos qven
phonem Iudæorum Ephesiorum principem conscripsit.
contra Marcionem insignia scripta edidit. Item alium
sectas omnes cujus meminit in *Apologetico* qvem obtul
Pio. Hic cum Romæ commoraretur, Crescentem C
um qvi contra Christianos maledicta profundebat, i
helluonem & prodigum & intemperantem & mortis
magno pudore affecit. Tandem hujus machination

Justinus * Romanorum Imperator ὀρθοδοξότατος sed omnium litterarum imperitus & qvod vulgo dicitur ἀναλφάβητος.

Justus Tiberiensis ex provincia Galilæa qvi & ipse *historiam Judaicam* conscribere & *commentarios* qvosdam componere aggressus est. Sed hunc Iosephus mendacii arguit. Scripsit autem historiam suam eodem tempore qvo Iosephus.

Juvenalis poëta *Latinus*. Hic sub Domitiano Romanorum Imp. vixit. Domitianus vero amabat prasinæ factionis saltatorem qvi Paris vocabatur. Qva de causa & à Senatu & à Iuvenali carpebatur. Imperator hinc Iuvenalem Pentapolin Africæ relegavit, saltatorem vero locupletatum Antiochiam misit, qvi domo & balneo extra urbem ædificato ibi mortuus est.

Lachares Lacharis F. Atheniensis Sophista, discipulus Heracleonis Sophistæ Atheniensis, magister tum multorum aliorum tum qvi præ reliqvis clari habentur Eustephii, Nicolai & Asterii. Floruit temporibus Marciani & Leonis Impp. Scripsit *de colo & commate & periodo*. Διαλέξεις *dissertationes*. Ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον, *Historiam Cornuti*. *Eclogas Rhetoricas* secundum ordinem alphabeti. Lachares Sophista in disciplinis tardior, at vultu liberali & honesto præditus, & virtute philosophus potius qvam Sophista appellandus, qvi visum amissum recuperavit, qvod & alioqvi DEO charus esset. Confer infra, Superianus.

Lacydes Alexandri Cyrenæi F. Philosophus qvi fuit novæ Academiæ auctor. Scripsit *Philosophica*, item *de Natura*.

Lampon jurat anserem, cum aliqvem decipit. Lampon erat aruspex & vates qvem nonnulli qvoqve ducem fuisse ajunt coloniæ ab Atheniensibus Sybarim missæ. Iurabat autem per anserem, ut avem divinandi peritam. Supra, χῆνα ὀμνύναι.

Lamprias Plutarchi Chæronensis F. contexuit indicem operum qvæ pater ipsius de omni Græca & Romana historia scripsit.

Lasus Charbini F. ex Hermione Achajæ civitate, vixit Olymp. LVIII. regnante Dario Hystaspis F. Qvidam eum loco Periandri, annumerant septem sapientibus. Primus scripsit *de Musica*: & dithyrambo certare instituit. & τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους, contentiosum dicendi genus in usum introduxit.

Tttt Λῆμμα.

* Non de Justiniano sed de Justino (Seniore) hæc in Svidæ Codd. Vaticanis tradi, notavit etiam H. Noris diss. de Synodo V. c. 2. p. 10.

λῆμμα. Ariſtophanes de Euripide & Æſchylo: λῆμμα δ' ὐκ ἀτολμ… ἀμφοῖν &c. (ranis p. 254.)

λήμματα, prophetiæ, vel etiam apophthegmata ex proprio ſenſu a… nimi noſtri prolata.

Leo Leonis F. Byzantius, Philoſophus Peripateticus & Sophiſta, Plato… nis, vel ut qvidam, Ariſtotelis diſcipulus. Scripſit *res Philippica… & Byzantinas libris VII. Teuthranicum. De Beſalo. Sacrum bellum… De ſeditionibus. Res geſtas Alexandri.* Hic legatus Athenas miſſus cum admodum obeſus eſſet, Athenienſibus riſum movit. Atqvi inqvit, eſt mihi uxor longe obeſior & concordes parvus lectus, di… cordes tota domus non capit. Eum Philippus his litteris perſtrin… xit: *Si tantam Leoni pecuniam dediſſem qvantam à me poſtulavit, ſtatim Byzantium cepiſſem.* Veritus igitur ne a civibus obrueretur lapidi… bus, ἑαυτὸν ἀπῆγξε ſe ſuſpendit miſer.

Leo Alabandenſis orator ſcripſit *Caricorum libros IV. Lyciacorum li… bros II. Artem Rhetoricam. De ſtatibus cauſarum. Bellum ſacrum Phocenſium & Bœotirum.*

Leo Macelles Imp. Romanorum, Malcuo judice πάσης κακίας καταγώγιον *omnis improbitatis diverſorium*, qvi & Hyperechium Grammaticum in exilium egit. Cum ſtipendium Eulogio Philoſopho dari juſſiſſet, & qvidam ex Evnuchis dixiſſet, hanc pecuniam in milites impenden… dam: utinam, inqvit, ætate mea contingat ut ſtipendia militum i… doctores conferantur. Ejus temporibus fuit Acacius Patriarcha.

Leogoras, pater Andocidis Oratoris.

Leonas Sophiſta, natione Iſaurus, celebris inter ejusdem artis profeſſor… Alexandriæ, qvi Proclum non ſolum eruditionis ſuæ participem f… cit ſed & contubernalem adſcivit & cum uxore liberis ſuis tam f… miliariter vivere juſſit, ac ſi germanus ipſius filius eſſet. Idem e… fecit ut principibus in Ægypto viris innoteſceret.

Leontius Tripolis Lydiæ, tempore Conſtantii Epiſcopus, qvem Phil… ſtorgius laudat tanqvam approbatorem Arianæ ſuæ veſaniæ. Κανό… δ' αὐτὸν ἐκάλυν τῆς ἐκκλησίας, hunc *Eccleſiæ regulam* vocabant &c.

Leontius Antiochenus Epiſc. ſe ipſum exſecuit, vir cætera qvoq… profanus: ut & Aëtius Eunomii Magiſter, qvi Arii blaſphem… am ſuis argutiis adauxit.

Leontius. Et hic Antiochiæ fuit hæreticus, contra qvem Photi… Patriarcha ſcripſit. Hic de homouſio diſputavit cum Flavian… audacia & blaſphema deliramenta proferens.

Leonti

Leontius Monachus sub Zenone vixit. Hic qvum prophetica gratia obscuros Scripturæ locos declararet, multos viros bonos habuit qvi ad ipsum freqventer accedebant &c.

Lesbonax Mytilenæus, Philosophus qvi vixit Augusti temporibus, pater Potamonis *P*hilosophi. Scripsit plurimos libros Philosophicos.

Λέσχαι. Cleanthes dicit Leschas Apollini dicatas esse, easqve exedris esse similes. Apollo inde dictus λεσχηνόριος. Etiam λέσχαι dicta poëmata Heraclidis Pontici, metro Phalæcio vel Sapphico scripta. Leschæ, sedes vel loca in qvæ homines de rebus philosophicis disputandi gratia convenire solebant. Sic Hierocles libro primo Philosophumenon.

Leschides *Po*ëta *E*picus, Regis *E*umenis in expeditionibus bellicis comes, poëtarum clarissimus. Hujus consvetudine etiam usus fuit Pythias historicus Menander medicus.

Levcon Agnusius, *P*eloponnesiacis temporibus vixit. Ex ipsius dramatibus sunt: ὄνος, ἀσκοφόρος, φράτορες.

Libanius Antiochenus Sophista, clarus Juliani Apostatæ temporibus ad Theodosium majorem usqve vixit, filius Phasganii, Diophanti discipulus. Scripsit infinita, & inter ea *Constantii Imp. encomium* & alterum *Juliani. Declamationes Rhetoricas. Epistolas*. Eodem tempore fuerunt Basilius & Gregorius (Naz.) Iulianus vero licet tot negotiis implicitus, tamen & litteris sedulo operam dabat, & in illis excellere videri volebat: Sophistamqve Antiochenum Libianium supra modum admirabatur, laudibusqve ornabat, atqve ut magno Sophistæ Proæresio ægre faceret, illum huic præferebat. Acacius igitur Sophista dicendi valde peritus & Tuscianus Phryx ideo eum semper culpabant, ejusqve judicium reprehendebant.

Linus Chalcidensis, Apollinis & Terpsichores F. vel ut alii, Amphimari & Uraniæ, vel Uraniæ & Mercurii. Hic primus ex Phœnicia litteras in Græciam intulisse, Herculemque litteras docuisse, & carminis Lyrici primus auctor fuisse fertur.

Linus alter Thebanus junior, Philosophus

Linus genus hymni, ut pæan.

Lityerses, genus cantionis messoriæ, à Lityerse Midæ F. qvem Hercules sustulit.

Λόγια oracula qvæ oratione solutâ concepta sunt, χρησμοὶ versibus.

Λογογράφος caussarum vel orationum forensium scriptor. λογοποιὸς pro Histo-

merus fuerit Philosophus. Problemata Homerica & ...
duobus. Quænam contra fidem historiæ tanqvam histo...
Grammatici. De vocabulis apud Homerum multas significa...
tibus libros IV. Atticorum vocabulorum editiones duas, se...
nem litterarum digestas. Vocabula Antimachi & Heracl...
multa.

Lucas Evangelista titulos habet LXXXIII. capita CCCXLVII...

Lucianus Samosatensis, blasphemi vel dysphemi cognome... athei potius qvod in dialogis suis eaquæ de Diis dicuntu... exagitat. Fertur sub Trajano Imp. & antè vixisse. ... tiochiæ in Syria causidicus, & cum hoc ei non bene ... scribendum se contulit & infinita scripsit. A canibu... fertur homo impius, qvi lingvæ suæ rabie ipsam verita... tus fuit. Nam in Peregrini vita Christianam religion... git, & ipsi CHristo maledicit homo sceleratissimus. ... & in hac vita justas furoris sui pœnas dedit, & in futur... ni cum Satana hæres erit.

Lucianus Matyr, Samosatenus vir nobilis prima ætate Mac... librorum interpretis consvetudine Edessæ usus, deinde ... litariam animum adjecit. Ad sacerdotium hinc processi... ter Antiochiæ factus magnam scholam illic instituit... animadvertisset in sacros libros multa adulterina irrepsis... go tempore & crebra transscriptione, tum qvod prof... homines pervertere nonnulla ausi essent, ipse omnes ex... braica, quam accurate callebat, in integrum restituit, qve laborem in eorum emendationem contulit &c. ... etiam edidit, utiqve præstantissimas ex qvibus facile co... fuerit vir hujus de rebus divinis sententia. Martyrium

eloquentiæ & in deprehendendis consiliis non mediocri sollertia præditus, præterea in rebus multo ante prospiciendis acutissimus, cum ejus conjurationem patefecisset, hostemque (in Senatu) ipsum declarasset, urbe expulit.

Lupercus Berytius Grammaticus, qui paullo ante tempora Claudii secundi Imp. vixit. Scripsit *de particula ἂν libros III. De pavone. De squilla pisce. De gallo apud Platonem. Κτίσιν sive origines Arsinoëti in Ægypto. Vocabula Attica. Artem Grammaticam. De generibus masculinis, fœmininis & neutris libros XIII.* in quibus multa rectius tradit quàm Herodianus.

Lycis, qui & *Lycus*, ab Aristophane ut poëta frigidus perstringitur. Phrynichus, Lycis & Amipsias tres Comici habebantur subfrigidi. Phrynichus in Comœdiis auditores plerumque tædio afficiebat. Idem à Comicis etiam perstringebatur ut peregrinus ob mala poëmata & qui à proposito aliena diceret, & insvavi metro in carminibus scribendis uteretur. Fuerunt & alii tres Phrynichi.

Lycophron Chalcidensis ex Eubœa, filius Soclis, adoptatus à Lyco Rhegino, Grammaticus, & Tragicus unus de plejade. Ejus tragœdiæ sunt: Αἰόλος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους α΄, β΄. Ὀρφανός, Πενθεύς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος. Ex his *Nauplium* emendatum secunda vice iterum in scena exhibuit. Scripsit & *Alexandram*, poëma obscurum.

Lycurgus Spartanus à Patrocle genus ducens, legislator, quem ajunt à Creta, vel ab ipso Deo (Apolline) leges suas accepisse. Hic a Pythia Deus appellatus est &c. Natus fuit octavo post Trojanum bellum anno, patruus Charilai, Spartani Regis: Eunomi frater. Spartanis imperavit annos XLII. quo etiam tempore leges tulit, cum tutor esset fratris filii, qui ipse quoque regnavit annos XVIII. & post eum Nicander annos XLVIII. Scripsit leges.

Lycurgus Lycophronis F. Atheniensis, genere Eteobutades, unus ex decem oratoribus, quibus Demosthenes etiam accensetur. Hic vita sine crimine transacta, morbo decessit relictis filiis, quos Demosthenes orator exul calumniis vexatos oratione defendit. Genuinæ orationes ejus quæ adhuc exstant * sunt istæ: *Contra Aristogitonem. Contra Autolycum. Contra Leocratem. Contra Lycophronem duæ. Contra Pasiclem. Contra Menæchmum. Contra Demadem. Apologia adversus eundem de redditis à se rationibus administratæ Reip. Adversus Ischyriam.* πρὸς

* De Svidæ temporibus intellige.

τὰς μαντείας, *Adversus divinationes. De administratione Reip. De sacerdote fœmina. De sacerdotio. Epistola* & alia quædam.

Lycus qui & Butheras dictus est, Rheginus, Historicus, pater (adoptione) Lycophronis Tragici. Vixit sub Alexandri M. successoribus, & à Demetrio Phalereo insidiis appetitus fuit. Scripsit historiam Libyæ & Siciliæ.

Λυδὸς Μάγνητος, drama Magnetis Comici, *Lydi*, ab eo emendatum denuo in scena exhibitum fuit.

*L*ynceus Samius Grammaticus Theophrasti discipulus, frater Duridis Historici qui & *S*ami tyrannus fuit, Menandri Comici æqualis, quem in commissionibus dramatum vicit.

Lysias Cephali F. Syracusanus, discipulus Tisiæ & Niciæ, unus ex decem Oratoribus. Natus est Athenis quo pater migraverat, idemque anno ætatis decimo quinto cum duobus fratribus Thurios in coloniam profectus est. *P*ostea vero qvum partibus Atheniensium nimis studeret, inde pulsus Athenas rediit anno ætatis XLVII. *Orationes* ejus genuinæ perhibentur esse ultra CCC, & *præter eas* aliæ de quibus ambigitur. Dictionis ejus puritatem nemo imitatus est præter Isocratem. Scripsit etiam *artem oratoriam* & δημηγορίας *conciones*, itemque *encomia* & *orationes funebres* & *Epistolas VII.* unam pragmaticam, reliquas vero amatorias, quarum quinque sunt ad adolescentulos.

Lysimachus cujus meminit Demosthenes in oratione de immunitatibus, erat Aristidis justi filius: At Lysimachus cujus meminit Lycurgus, erat vilis poëta melicus.

Lysippus, ex cujus dramatibus sunt Βάκχαι, ut meminit Athenæus III. & VIII. Dipnosophist. Sunt & aliæ ejus comœdiæ, ut Θυρσοκόμος.

Macarii duo fuere celebres ob abstinentiam moresque & ob miracula Alter erat Ægyptius. Alter Alexandrinus in hoc uno discrepabat ab Ægyptio, quod hilarior esset, & comitate quadam juniores ad disciplinam monasticam alliceret. Horum discipulus Evagrius, qui primum à Gregorio Theologo CPoli diaconus ordinatus, postmodum una cum illo in Ægyptum ad illos profectus est. Hic libros scripsit valde utiles, quorum unus *Monachus* inscribitur seu de virtute activa: alter *Gnosticus* vel de iis qui scientiam consequi meruerunt, in centum divisus capita. Tertius *antirrheticus* contra tentatores dæmones, capitibus octo secundum numerum octo cogitationum. Scripsit prætere

progno

prognostica problemata sexcenta. Deniqve συγγρ. β' *duos libros aphorismorum*, alterum ad Monachos qvi in cœnobiis degunt, alterum ad virginem. &c.

Macedonius Novatianos qvosdam ad Arianum dogma impellere conatus est, & reliqvias Constantini in alium locum transtulit, deniqve depositus &c. ex Socratis ll. 38.

Macedonius alius, qvi sub Juliano Apostata vitam martyrio finiit.

Machaon, nomen Medici, ut & Chiron Centaurus.

Mæonides, Homerus. Vetus epigramma: εἰ δ'.. ἰάλων συγγνωστόν, ἐπεὶ καὶ κοίρανο ὕμνων μαιονίδας χεῖφων ἰχθυβόλων ἔθανε. *Si captus es, venia tibi danda est; quoniam & principi hymnorum, Homero ænigma piscatorum, mortem attulit.*

Magia, invocatio dæmonium beneficorum, boni alicujus efficiendi caussa. &c. supra in γοητεία.

Μαγικὴ hanc Medi & Persæ invenerunt.

Magi apud Persas vocantur *Philosophi* & Philothei, qvorum princeps fuit Zoroastres, & post eum Ostanæ & Astrampsychi.

Magnes ex Icario urbe Atticæ, Comicus qvi adolescens Epicharmum senem attigit. Docuit Comœdias novem, vicit bis: antiqvæ Comœdiæ poëta. Aristophanes (in Eqvitibus) alludit ad drama Magnetis, Βαρβιτιστὰς & Ὄρνιθας. Scripsit etiam Λυδὰς (supra *Lydi*) & ψῆνας & βατράχους. Genus coloris βατράχιον, qvo histriones faciem illinebant, anteqvam larvarum usus repertus esset.

Magnes vir Smyrnæus, poësi & musica arte insignis, idemqve forma egregia, urbs circuibat & carmina sua publice recitabat. Hujus amore tum alii multi, tum Gyges maxime ardebat &c.

Major (Μαίωρ) Arabius Sophista, scripsit *de statibus causarum libros XIII*, idem æqvalis Apsinæ & Nicagoræ sub Philippo Imperatore & antè.

Malchus Byzantius Sophista. Scripsit *Historiam* ab Imperio Constantini usqve ad Anastasium; in qva res gestas Zenonis & Basilisci & conflagrationem publicæ Bibliothecæ & statuarum Augustalis, & alia qvædam commemorat, stilo utens gravi, & Tragici instar ea, qvæ acciderunt, exaggerans.

Μᾶλλον ὁ Φρύξ. Septem sapientes Græciæ à Crœso interrogati qvis omnium esset beatissimus: alii responderunt feras animantes, eas enim pro libertate mori. Alii ciconias, eas qvippe sine lege, duce natura justitiam colere. Solon vero dixit neminem ante obitum. Tunc

adstans

adstans Æsopus fabulator, tantum, inqvit, cæteros su
qvantum mare fluvios. Crœsus autem hoc audito dixit
gis ipse *Phryx.*

Manæchmus Alopeconnesius, Philosophus Platonicus, scripsit *sophica*, & *in Platonem de Rep. libros III*,

Manæchmus *Sicyonius* filius Alcibii vel Alcibiadis, historicu sub Alexandri M. successoribus vixit. Scripsit *historiam A dri Macedonis.*

Manæthos Mendesius, sacerdos Ægyptius, scripsit de compo * κυφίων.

Manæthos, Diospolitanus Ægyptius vel Sebennytes. Scripsit *Phy cá. Apotelesmatica* versibus hexametris, & alia qvædam *Astro*

Maneros & Perimanos, nomina cantionis. Eubulus Campylion

Manes. Hic execrabilis homo sub Aureliano Imp. extitit, se CH & Spiritum S. esse comminiscens, & XII. discipulos ut CHris cum habens, qvi cum ex omnibus hæresibus qvæ in iis mala collegisset, ex Perside, Dei permissu in ditionem Romanam Hic qvi & Manes & Scythianus vocabatur, fuit genere Brachi præceptoremqve habuit Buddam, Terebinthum ante vocatum Græcorum litteris institutus Empedoclis sectam adamavit principia inter se contraria statuentis litem & amicitiam. In dem autem ingressus ex virgine se natum esse dicebat & in r bus educatum. Quinetiam conscriptis qvatuor libris unum vocavit *Mysteriorum*, secundum *Evangelium*, tertium *Thesa* qvartum *Capitum.* Atqve Buddas qvidem iste ab impuro contritus interiit. Mulier vero apud qvam diversabatur, bo & profanos libros per hæreditatem adepta, puerum septennen nomine Cubricum qvem literas docuit & manumisit hered instituit. Hic in Perside Manem se vocavit, & Buddæ libro ditavit pro suis. Eum Rex Persarum vivum excoriavit, qv ipsius causa mortis extitisset. Hic Manes Vetus Test. rejeci vum ut boni Dei admisit &c. Paulus qvidam Manetis æ Antiochiæ magnæ Episcopus Dominum nudum hominem e xit ut unum de Prophetis Ab hoc Pauliani.

Marcellinus qvi principatum tenuit liberum Dalmatiæ & Illyrior Epiro habitantium, Romanis disciplinis institutus divinatio

I

* κῦφι mixtura sedecim specierum in usum sacrum adhibenda. Vide Plutarc Iside & Osiride p. 383. seq.

peritiſſimus & eruditionis amantiſſimus. Huic familiaris fuit Salluſtius Philoſophus.

Marcellus, Magiſter Arcadii Imp. omnibus virtutibus ornatus vel potius *ἀρετή τις ἔμψυχος*, *virtus quadam animata.*

Marcellus Pergamenus Orator, ſcripſit librum *Adrianus*, ſive de regno.

Marcellus Sidetes Medicus ſub M. Antonino. Hic ſcripſit verſibus heroicis *de re Medica libros XLII.* in quibus etiam de morbo lupino hominum ſive lycanthropia.

Marcellus Dux militum ſub Commodo, ut per totam noctem vigilare videretur, quotidie ſub veſperam præſcribebat duodecim tabellas *δώδεκα γραμματεῖα οἷά γε ἐκ φιλύρας ποιεῖται*, earumque alias al[illegible]ris ad diverſos perferri curabat &c.

Marcianus [illegible]is Imp. & Angelii Epiſcopi CPol. tempore vixit, vir clarus qui olim in palatio militaverat, tunc presbyter Eccleſiæ Novatianorum, Anaſtaſiam Imperatoris filiam Grammaticam docuit.

Marcianus familiaris Muſonio Pamphylio, vir ad omnem virtutem inſtar regulæ exactus. Viros enim probos ad ſe alliciebat Muſonius ut magnes ferrum, ita ut ſi quis audiret aliquem eſſe *Muſonii* amicum, eum bonum virum eſſe, ſcire licebat.

Marcianus ſub Zenone floruit, presbyter in oratorio delectus plurimum valuit apud (magiſtrum Officiorum Zenonis) illum, Epicureis placitis quotidie ſe ipſum corrumpens, mundum ſua ſponte natum eſſe dicebat &c.

Marcion hæreſiarcha.

Marcus Antoninus Romanorum Imp. omni laude dignus Philoſophus qui tum alios, tum poſtremo Sextum Philoſophum è Bœotia oriundum Romæ audivit, crebro ad eum ventitans, ædesque ejus frequentans. Eum igitur Lucius quidam Rhetor, Herodis Rhetoris Athenienſis diſcipulus prodeuntem interrogavit quonam iret, & cujus negotii cauſa. Cui Marcus, *Etiam ſeni*, inquit, *decorum eſt diſcere. Eo igitur ad Sextum Philoſophum, ut diſcam ea quæ nondum ſcio.* Tum Lucius manu in cœlum ſublatâ, *o ſol*, inquit, *Romanorum Imp. jam ſenex, ſumtâ tabella, doctoris domum frequentat; Rex vero meus Alexander anno ætatis XXXII. obiit.* Scripſit *de vita ſua τῆς ἰδίου βίου διαγωγῆς libros XII.* Eum facilius eſt admirari quàm laudare, quod oratio nulla hujus viri virtutibus æquari poſſit &c.

Mares Chalcedonis in *Bithynia* Epiſcopus Julianum parabatem Fortunæ

immolantem CPoli, insectatus vocavit impium, Apostatam, atheum Ille ad Marem oculorum suffusione laborantem præ senio, *Nequ tuus ille Deus Galilæus te sanare possit.* Cui Mares: *Gratias ago De qui me luminibus orbavit, ne tuum vultum videam qui sic in impietaten prolapsus es.* Julianus inde martyrii honorem Christianis invidens Diocletiani quidem crudelitate abstinuit, at lege lata Christian interdixit ne humanioribus disciplinis instituerentur, ne si lin gvam, ut ajebat, acuissent, gentilium dialecticis expeditius re sponderent. Per varias artes etiam persvasit quibusdam, inter ho Hecebolio Sophistæ, ut idolis immolarent.

Margites qui à Comicis ob stultitiam deridetur. Ajunt eum ultr quinque numerare non potuisse &c.

Marianus Marsi causidici qui Româ Elevtheropolin Pal... primæ op pidum migravit, filius, præfectus urbis Romæ, Consularis, & quod illustrius est, Patricius tempore Anastasii Imp. scripsit *Meta phrasin Theocriti*, jambis 3150. *Apollonii Argonauticorum, jambis* 5608. *Callimachi Hecales*, *Hymnorum*, *Causarum & Epigrammatum* jambis 6810. *Arati*, jambis 1140. *Nicandri theriacorum*, jambis 1370. & alias multas metaphrases.

Marinus suscepta Procli schola, cum Isidorum Philosophum instituis set Aristotelica doctrina, & is Athenas iterum venisset com muni præceptore defuncto, ostendit ei prolixum *commentariun* à se conscriptum *in Platonis Philebum*, sed ille dixit *ἱκανὰ* ... τὰ τοῦ διδασκάλου sufficere quæ Proclus in illum dialogum scripsis set. Statim itque illum flammis dedit. Etiam per litteras e Isidoro quæsivit & ad eum argumenta misit quibus probare *Parmenidem* Platonis non esse de Diis sed de formis. Sed ill pluribus argumentis Marino respondens verissimam esse probavi dialogi illius de Diis expositionem. Quare nisi jam liber fuisse editus, etiam hunc fortassis abolevisset. Fortasse etiam obstiti somnium, nam Proclus dixit se somniasse futurum ut Marinu in *Parmenidem* commentarios scriberet.

Marpsias orator garrulus & turbulentus, cujus meminit Aristophanes.

Marsyas Periandri F. Pellæus historicus initio litterator (*γραμματοδιδάσκα λος*) frater Antigoni qui postea Rex fuit, & una cum Rege Alexan dro educatus. Scripsit *Macedonica libris X.* a primo Rege Macedorur ad Alexandri Philippi F. expeditionem in Syriam post conditar Alexandriam. *Attica libris XII.* itemque *Alexandri educationem.*

Marsy

*M*arſyas Critophemi F. Philippenſis Hiſtoricus, junior.

Marſyas Marſi F. Tabenus, * Hiſtoricus, ſcripſit Ἀρχαιολογίαν ſive *Antiqvitates libris XII.* Μυθικὰ *fabuloſa libris VII*, & alia quædam de patria ſua.

*M*arſyas temporibus Judicum Judaicorum, vir ſapiens, artis muſicæ peritus, qvi tibias arundineas & æreas invenit &c.

Matreas, λαοπλάνος impoſtor, qvi beſtiam alere ſe dicebat qvæ ipſa ſeſe comederet. ** Quæritur qvænam fuerit illa Matreæ bellua. Compoſuit etiam *qvæſtiones* ad inſtar problematum Ariſtotelis, ex quibus erat hæc: Quare ſol occidens dicatur δύνειν & non κολυμβᾶν.

Matthæus Evangeliſta habet titulos LXVIII. capita CCCXV.

Mauricius Romanorum Imp. fertur verborum magnificentiam plurimi feciſſe & eruditos maximis honoribus affeciſſe &c. Infra in Menandro protectore.

Maximus Tyrius Philoſophus qui Romæ ſub Commodo vixit. Scripſit *de Homero* & *qvæ ſit apud eum antiqva Philoſophia. Rectene Socrates fecerit quod accuſatus non reſponderit.* Item alias qvasdam quæſtiones Philoſophicas.

Maximus Epirota vel Byzantius philoſophus, Juliani Cæſaris parabatæ magiſter. Scripſit *de inſolubilibus objectionibus. De principiis. De numeris Commentarium in Ariſtotelem*, & alia qvædam ad eundem Julianum.

Μεγαρίσαι, megarizare, ſive Philoſophi Magarenſis ſectam ſeqvi. Stilpo ex Megaris urbe Græciæ oriundus erat, qvi copia verborum & dexteritate diſſerendi cæteros adeo ſuperavit, ut tota propemodum Græcia ipſum ſpectans ſectam Megaricam amplecteretur.

*M*elanippides Critonis F. Melius natus Olympiade *LXV.* Scripſit *Dithyramborum* libros qvam plurimos & *poëmata verſu heroico* & *Epigrammata* & *elegias* & alia plurima.

Melanippides, ſenioris ex filia nepos, Critonis F. & ipſe Lyricus: qui in compoſitione Dithyramborum plurima innovavit, & apud Perdiccam Rem degens, illic vitam finiit. Scripſit & ipſe *Cantica Lyrica* & *Dithyrambos.*

Melanopus, affinis Diophanti Oratoris.

Meleſermus Athenienſis, Sophiſta. Scripſit *meretriciarum Epiſtolarum libros XIV. Ruſticarum unum. Culinarium Epiſtolarum unum. Convivalium librum unum.*

* Ex Tabi, Arabiæ civitates.

** videtur Matreæ bellua fuiſſe *ignis*, ut lapis mirificus Pipini apud Thuanum libro VI. & Morhofium lib. 1. Polyhiſt. cap. 13.

Melitus Mari F. Atheniensis Orator qui cum Anyto Socratem accusavit
Tragœdias scripsit. A Comicis autem perstringitur ut poëta frigid
& malitioso ingenio præditus. Aristoph. σκόλια Μελίτου Καρικῶν αὐλημάτων. Carmina vero Carica erant lugubria.

Melitus vixit temporibus Zenonis Eleatæ & Empedoclis. Scripsit *de ente*. In Reip. administratione adversatus est Pericli, & cum Samiorum dux esset, navali prælio pugnavit cum Sophocle Tragico, Olympiade LXXXIV.

Menander Atheniensis Comicus antiquus.

Menander alius Atheniensis Diopithis & Hegesistrates F. qui omnium sermone celebratur. Novæ Comœdiæ poëta, strabo quidem oculis, sed acuto ingenio præditus & in mulierum amorem effusus. Scripsit *Comœdias CVIII.* itemqve *Epistolas ad Ptolemæum Regem*, & oratione prosâ plurima alia.

Menander Laodicea ad Lycum fluvium sita oriundus Sophista scripsit *commentarios in Hermogenis artem* & *Minuciani progymnasmata*, & alia.

Menander Protector, Historicus qvi sic de se ipso scribit: Pater mihi erat Euphratas Byzantio oriundus, minime ille qvidem eruditus. Herodotus frater germanus, qvi legum doctrinâ degustatâ statim ab harum studio recessit. Ego vero hujus studii qvod absolvi professione non sum usus sed ad decursiones equestres & saltationes pantomimorum & palæstram me contuli. Posteaqvam vero Mauricius imperium capessivit, princeps qvi & populi salutem provide curabat & Musas amabat, poëmatibusqve & historiis audiendis qvam plurimum delectabatur, utpote qvi magnam noctis partem in studiis ipse consumeret, & ingenia hebetiora munificentiâ sua excitaret & acueret: tunc ego dolens mecum reputare cœpi non oportere me vitam adeo inertem agere, & ad hanc historiam scribendam me appuli qvam post defunctum Agathiam sum auspicatus.

Menecrates Comicus. drama ejus *μανίκτωρ* sive Ἑρμιονεύς.

Menecrates Syracusanus Medicus, qvi sacrum morbum curans nullam mercedem recipiebat, sed à sanatis poscebat ut se ipsius servos faterentur. Idem Jovem se appellabat, eosqve qvos sanaverat Deos, unicuiqve nomen imponens, uni Mercurii, alteri Apollinis.

Menelaus Ægæus poëta Epicus, scripsit *Thebaidem libris XII.* & alia.

Menippus Cynicus. vide infra in Φαιός.

Menippus Comicus. Ex ejus dramatibus sunt *Cercopes* & alia.

Mes

Mesomedes Cretensis Lyricus qvi Adriani temporibus vixit, ejus libertus vel ex præcipue dilectis. Scripsit *encomium Antinoi*, qvi Adriano erat in deliciis, & alia diversa carmina. Antoninus Syllæ sepulchrum repertum instauravit, & *Mesomedi*, qvi cantica Lyrica conscripsit, cenotaphium exstruxit: huic qvidem qvod cithara canere didicisset, illi vero qvod ejus crudelitatem imitaretur.

Metagenes Atheniensis, servi F. Comicus. *Ex* ejus dramatibus sunt: *αὖραι, μαμμάκυθος, Θουριοπέρσαι, Φιλοθύτης, ὅμηρος ἢ ἀσκηταί.*

Μετὰ λέσβιον ᾠδόν. Lacedæmonii Lesbios citharœdos primos advocaverunt, deinde Terpandrum qvi ob cædem exulabat, accersiverunt Antissa, qvi ipsorum animos composuit, & seditionem sedavit &c.

Methodius Olympi in Lycia aut Patarorum & postea Tyri Episcopus, nitido compositoqve sermone *adversus Porphyrium libros* composuit, & *Convivium decem virginum.* Item *de resurrectione* opus egregium contra Origenem, & adversus eundem *de Pythonissa* & *de libero arbitrio.* Scripsit etiam *in Genesin* & *in canticum Canticorum* commentarios, & multa alia qvæ vulgo lectitantur. Hic in extrema persecutione sub Decio & Valeriano in Chalcide urbe Orientis, martyrio coronatus est.

Meton Mathematicus: & Metonis annus. Hic Meton fuit præstantissimus Medicus & Astronomus. In Colono esse instrumentum qvoddam ab eo dedicatum, ait Callistratus. Euphronius eum ex Colono populo Atticæ oriundum esse. Ante Pythodori ætatem vero heliotropium erat in comitio qvod nunc est ad murum in *Pnyce.* Vel quia in Colono fontem fabricavit, vel simulacrum, vel instrumentum aliqvod Astronomicum confecit. Phrynichus in *μονοτρόπῳ*

Τίς δ' ἐστιν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φροντίζων;
Μέτων ὁ Λευκονιεύς, οἶδ' ὅτι κρήνας ἄγων.

Μέτριοι. Asclepiodotus cum Athenis discessisset & Seleucian *Syriæ* pervenisset, se in toto illo itinere in tres tantum homines modestos & bonos incidisse dixit, Antiochiæ in Ilapium Philosophum, Laodiceæ qvæ est urbs Syriæ proxima, in Marem, omnium ætatis nostræ hominem justissimum, cui Aristidis cognomen erat, & in Domninum Philosophum.

Metrophanes ex Eucarpia oppido Phrygiæ oriundus, Sophista, scripsit *de Phrygia libros II. De formis orationum. De statibus causarum, Commentarium in Hermogenis artem Rhetoricam. Commentarium in Aristidem.*

Metrophanes Corneliani Rhetoris F. ex Lebadia Bœotiæ civitate Sophista

 scripsit

scripsit *de generibus dicendi quibus usi sunt Plato, Xenophon, Ni-*
tus, Philostratus. Declamationes. Orationes panegyricas.

Metrophanes à Lachare genus ducens. Hic cum adhuc puer esset, mavit, *ego sum Aristophanes ille calvus.* Deinde interrogantibus dixisset, respondit se nihil meminisse eorum qvæ dixerat. A sus hunc Superianus librum scripsit.

Michaël Syncellus Hierosolymitanus scripsit encomium magni nysii.

Mimnermus Ligyrtiadæ F. Colophonius vel Smyrnæus vel Astypa sis, poëta elegiacus. Vixit Olympiade XXXVII. ita ut septe pientibus fuerit antiqvior. Quidam vero dicunt ipsum eode illi tempore floruisse. Vocabatur etiam Ligystiades διὰ τὸ λ svavi & arguto cantu. Scripsit multa.

Minucianus Nicagoræ Sophistæ F. Atheniensis Sophista qvi Galien poribus vixit. Scripsit *Artem Rhetoricam* & *Progymnasmata* & *ones varias.*

Mithæcus Grammaticus. Scripsit ὀψαρτυτικὰ *de condimentis ciborum,* νηγητικὰ *de venatione* & alia.

Mnaseas Berytius. Scripsit *artem Rhetoricam*, itemque *de nominibus A*

Mnesimachus mediæ Comœdiæ poëta. Ex dramatibus ejus sunt Ἱπ φος, Βούσιρις, Φίλιππος, ut testatur Athenæus in Dipnosophi

Molones duo feruntur, histriones & grassatores.

Molpagoras apud Cianos fuit vir ad dicendum & agendum promtu ingenio popularis & ambitiosus &c. (è Polybio)

Μονῳδεῖν Carmina tragica qvæ in scena recitantur, sunt lamenta. Ari εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις Κιφησοφῶντα μιγνύς: *Deinde alui cum mo iisque Ciphesophontem immiscui.* Hic Ciphesophon servus era eum carminibus componendis plurimum adjuvabat &c.

Morsimus & Melanthius Poetæ Tragici, qvos perstringit Aristoph. mus Philocis F. poeta frigidus & oculorum Medicus. Mel um reprehendit ut helluonem Eupolis in κόλαξιν.

Μόρσιμος. De Apollonio Tyaneo, vide supra in Domitiano.

Morychus poeta Tragicus qvi ut helluo a Comicis perstringitur.

Morychus, Teleas, Glaucotes ob veneficia male audiebant.

Moschus Syracusanus Grammaticus Aristarchi discipulus qui secu est à Theocrito poeta Bucolico. Scripsit & ipse *Bucolica.*

Moschus malus Citharœdus, qvi multos versus uno spiritu caneret. men Bœotium invenit Terpander, ut & Phrygium.

Moses Propheta & Legislator. Hujus anno LXXX, filii Israelis ex Ægypto egressi sunt &c.

Moso, mulier Hebræa à quâ scripta est Lex Hebræorum, ut tradit Alexander Polyhistor.

Musæus Eleusinius, Atheniensis, Antiphemi & Helenæ F. poetæ Epicus & Orphei discipulus, vel potius eo antiquior. Floruit tempora Cecropis secundi. Scripsit *præcepta ad Eumolpum* filium versibus quater mille & alia plurima. Antiphemus, filius fuit Euphemi, nepos Ecphanti, pronepos Cercyonis quem debellavit Theseus.

Musæus Thebanus, Thamyræ F. Philammonis nepos, poeta Lyricus qui multo ante bellum Trojanum vixit. Scripsit versus Lyricos & cantica.

* Musæus Ephesius poeta Epicus τῶν εἰς τοὺς περγαμηνοὺς καὶ αὐτοὺς κύκλους, unus ex numero eorum qui in Museum Pergamenum allecti erant. Scripsit *Perseidis libros X.* itemque *in Eumenem & Attalum.*

Musæus Philosophus apud Græcos. * Lysias in Oratione contra Mixidemi accusationem, si modo is verus ejus auctor sit: *Pueros ipsi pedissequos duos esse, quorum alterum vocat Musæum, alterum Hesiodum. Id autem reum studio fecisse patet.* Musæum vero alii Thracem esse dixerunt, alii indigenam & Eleusine oriundum.

Musonius Capitonis F. Tyrrhenus ex Bulsinio civitate, Dialecticus & Philophus Stoicus qui vixit sub Nerone, Apollonii Tyanei & multorum aliorum discipulus, ad quem & Epistolæ feruntur Apollonii, & illius ad Apollonium. Hic ob confidentiam & arguendi studium & immodicam libertatem à Nerone interfectus est. Feruntur ejus *orationes* & *Epistolæ* diversæ Philosophicæ. De hoc Musonio (Julianus) parabates in Epistola sic scribit: *Contumeliam qua præses Græciæ nos affecit, tanta animi celsitudine tulisti, ut nihil horum in te factum putaris. Quod autem illi urbi opem ferre velis, eique studeas in qua scholas habuisti, animi philosophici est argumentum. Quare mihi videtur prius quidem illud Socrati convenire, hoc vero posterius Musonio. Nam ille fas esse negabat virum bonum ab ullo improbo lædi. Hic vero murorum curator erat quum ipsum Nero exulare jussit.*

Musonius, vir rerum gerendarum prudentia insignis sub Imp. Joviniano & Eunapius Phrygius Orator tributis Asianis colligendis præpositus &c.

Μύσος

* Idem cum primo Musæo apud Svidam memorato.

Philologi.

Myro Rhodia, Philosopha. Scripsit *Chrias reginarum* & *fabula*

Myrtilus Atheniensis Comicus, filius Lysidis, frater Comi pi. Ejus dramata: Τιτανοπᾶνες, ἔρωτες.

Μῦθ☉ & αἶν☉ differunt, quod αἶν☉ non pro pueris f ctus sit, nec tantum animum oblectet, sed & adr contineat. Occulte enim & per ambages svadet quod Hesiodus fecisse videtur.

Myxus. βαβαὶ Μύξ☉. Dictum hoc in jactabundos & glorio enim fuit sacerdos Dianæ, homo facetus & jactabundus.

Nannacus. * Vir priscus ante Deucalionem Regem, qui luvium præsciens omnibus in templum congregatis crymis DEum suppliciter oravit. Et proverbium, de rebus admodum vetustis.

Naucratis, urbs Ægypti à Milesiis condita, cum maris im nerent. Hujus civis fuit doctus ille Athenæus.

Nausicrates Comicus. Ex ejus dramatibus sunt: Ναύκληροι, Π

Nauson Naucrati, de iis qui paria sibi mutuo reddunt. Ge di in Epistolis usitatum, ut *Pompæus Pompilo.*

Ναζηραῖ☉ Deo gratus & consecratus, vel monachus. Scien pore Claudii Romanorum Imp. cum Petrus Apostolu Antiochiæ (Episcopum) creasset, illos qui prius Naza læi vocabantur, appellatos Christianos.

Neanthes Cyzicenus Orator, discipulus *Philisci Milesii.*

Nearchus Alexandro expeditionis comes fuit, & historiam scripsit. Falso autem se præfectum classis fuisse se gubernator navis fuerit.

Nemesion (Damascii amicus.) confer *Svidam* in *ἀνεπέμπετο*, & *ἑρμαῖον*.

Νιμήσεις ὑποκριτῶν. Poëtis tres histriones sorte dividebantur qui fabulis agerent. Inter hos qui victor fuisset, absque examine deinde assumebatur.

Neocles Atheniensis, Philosophus, frater Epicuri, qui scripsit de secta sua. Et Neoclis est dictum: λάθε βιώσας, *qui bene latuit, bene vixit.*

Nero studiis Imperatore prorsus indignis operam dedit, cithara ludens, tragœdias agens & in theatris saltans. Sed adhuc adolescens studiis philosophiæ vacabat, & de CHristo inquirebat, quem adhuc superesse in vivis arbitrabatur. Cumque comperisset à Judæis in crucem actum esse, iratus Annam & Caipham cum Pilato, tunc Judææ præside, vinctos ad se duci jussit, ab iisque sciscitatus est quæcunque in ejus judicio acta essent &c. Eo tempore & Simon Magus florebat, cumque Petrus & Simon præsente Nerone inter se disputarent, eductus est ex carcere Pilatus. Nero *Simonem* interrogat an esset Christus? ille se esse ait. Negant *Petrus*, & Pilatus, *hic*, inquit, *Ægyptius est, & obeso corpore & prolixis capillis* & *niger omninoque ab ejus forma alienus* &c.

Nerva Romanorum Imp. Joannem Evangelistam ex Patmo, quo relegatus erat, revocatum, Ephesum reduxit: eo tempore * quo & Manichæorum dogma in lucem prodiit, Manente hæresin suam aperte docente.

Nestorius. *Post* Manentem & Paulum & Apollinarem & Theodorum prodit Nestorius, Germanicia Syriæ urbe oriundus, qui sede CPol. potitus, voce duarum in CHristo naturarum malo errore abusus est, æque ac Paulus & Theodorus à quibus genus ** duxit. Nam filius fuit Cilicis, (Theodori) & Samosateni (Pauli) nepos. Post hunc Eutyches extitit &c.

Nestor Larandensis è Lycia, poëta epicus, pater poëtæ Pisandri, fuit sub Imp. Severo scripsitque *Iliadem* λειπογράμματον litteris certis carentem, perinde ut Tryphiodorus Odysseam. Nam in primo libro nullum reperitur α, in secundo nullum β &c. Scripsit etiam *Metamorphoses*, ut Parthenius Nicænsis, & alia.

Nicagoras Mnesæi rhetoris F. Atheniensis Sophista, tempore Philippi Imp.

* Videntur hoc loco apud Svidam nonnulla excidisse. Nam Manichæorum sectæ origo à Nervæ ætate remota est annis amplius centenis.

** intellige dogmatum non consangvinitatis propinquitatem.

Nicanores tres fuerunt: unus filius Balacri, alter Pa
tius genere Stagirita cujus meminit *Hyperides* o
mosthenem.

Nicanor Hermiæ F. Alexandrinus Grammaticus temp
Imp. quo tempore & Hermippus Berytius vixit
στιγμῆς de punctis apud Homerum & de differentia
su oritur. De interpunctione in genere, libros VI.
dium libro I. De punctis apud Callimachum.

Nicetas. Supra in Heraclide Lycio.

Nicochares Philonidæ Comici F. Atheniensis Comicus æq
nis. Ex ejus fabulis sunt Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια
Χορηγὸς, Κρῆτες, Λάκωνες, Λήμνιαι, Κένταυροι, Χειρογά

Nicolaus ex Myris Lyciæ, fervidus Christianorum propu
dos qui magna cum fiducia DEO preces adhibebat.
dem scripsit, sed in somnis Imp. Constantino adstans

Nicolaus Damascenus amicus & familiaris Herodis Regi
Augusti Cæsaris qui placentas mellitas ab eo missas I
bat, Philosophus Peripateticus aut Platonicus. Sc
universalem libris LXXX, itemque *de vita & educatione*
habuit qui opes & famam eruditione adeptus fuerat: i
ro in omnibus litteris eruditus Grammaticæ atque in
vulgarem peritiam sibi comparaverat, adeo ut *tragæ*
haud spernendas scriberet. Postea ad Rhetoricam
Mathematicas disciplinas atque universam disciplina
plicuit. Aristotelem inprimis imitari studebat, & m
viri doctrinam summopere admirabatur. Ajebat i
sas à veteribus Theologis introductas esse, quod in
varietas & ad omnes usus apta diversitas reperiatur.

ni, alibi prandendi causa divertendum, alibi pernoctandum, alibi consistendum per plures dies, alia obiter percurrenda, tandem revertendum ad penates, hoc est ad philosophiam tanqvam ad patriam laresqve redeundum, ibique considendum.

Nicolaus Rhetor, discipulus Plutarchi, cognomine Nestorii, scripsit *progymnasmata* & *declamationes Rhetoricas* & alia qvædam. Floruit sub Leone seniore Imp. usque ad Zenonem & Anastasium.

Nicolaus è Myris Lyciæ, frater Dioscoridis Grammatici & Hipparchi & Hypati *Patricii*. Docuit CPoli, fuitqve discipulus Lacharis. Scripsit *artem Rhetoricam* & *Declamationes*.

Nicomachus ex Alexandria Troadis, Tragicus scripsit Tragœdias *XXI*. ex qvibus sunt: Ἀλέξανδρος, Ἐριφύπη, Γηρυόνης, Ἀλετίδης, Εἰλήθυια, Νεοπτόλεμος, Μυσοὶ, Οἰδίπους, Περσὶς ἢ Πολυξένη, Τριλογία, Μελεαγρος... Μελανιππη... Μιλεκβαίνουσαι, Τυνδάρεως ἢ Ἀλκμαίων, Τεῦκρος.

Nicomachus Atheniensis Tragicus, qvi præter omnium opinionem Euripidem & Theognin vicit. Ex ejus Tragœdiis est *Oedipus*.

Nicomachus Stagirita Philosophus, filius Aristotelis *Philosophi*, Theophrasti discipulus & ut qvidam tradunt amasius. Scripsit *Ethicorum libros VI.* itemqve *de physica acroasi patris sui*.

Nicomachus Medicus & ipse Stagirita, Machaonis F. Æsculapii Nepos à qvo genus duxit Nicomachus, pater Aristotelis Philosophi, & ipse Medicus. Scripsit ἰατρικῶν sive *de re medica libros VI.* & Φυσικῶν *de rebus naturalibus* unum:

Nicophon Theronis F. Atheniensis Comicus æqvalis Aristophanis Comici. Ex ejus dramatibus sunt ἐξ ᾅδου ἀνιών, Ἀφροδίτης γοναὶ, Πανδώρα, χειρογάστορες, Σειρῆνες.

Nicostratus Macedo Orator. Hic relatus est in numerum decem illorum qvi secundum à primis locum tenere judicabantur, æqvalis Aristidis & Dionis Chrysostomi, vixit sub M. Antonino Imp. Scripsit *Decamythiam*, *Imagines*, *Polymythiam*, *Thalatturgos*, & alia plurima. Item *Encomia*, *in Marcum* (Antoninum) *&* *alios*.

Nicostratus Comicus, cujus dramata apud Athenæum Πάνδρος (al. Πάνδροσος) sive Κύλλος, (Philetæro à qvibusdam tribuitur) & Ἱεροφάντης, Κλίνη, Ἄβρα, Ἡσίοδος, Διάβολος, Ἀντερῶσα, Ἑκάτη, Μάγειρος, Πίτις, Πλοῦτος, Σύρος, Ἀπελαυνόμενος, ψευδοστιγματίας, Τοκιστής.

Nicostratus histrio Comicus qvi optime fabulas agere credebatur, a qvo proverbium ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον.

& illibata, qvod viverent, virginitas. Quod si cum viro rem aliqva habuisset, viva defodiebatur, ideo nec ungvento nec floribus nec vêste nisi alba uti illis licuit.

Numenius Apameensis Syrus, Philosophus *Pythagoreus*, qvi Platonem coarguit qvod sententiam suam de DEO & creatione Mundi ex Mosaicis scriptis suffuratus esset. Hinc ait: τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωυσῆς Ἀττικίζων; *Qvid est Plato nisi Moses Atticissans?*

Numenius Rhetor scripsit *de figuris dictionis, argumenta in Demosthenem, Chriarum collectionem. Consolationem ad Adrianum Imp. super morte Antinoi.*

Nymphis Xenagoræ F. Heracleotes Ponticus, Historicus. Scripsit de Alexandro ejusqve successoribus & epigonis sive successorum posteris libros XXIV. De Heraclea libros XIII. Continet autem res gestas post epigonos usqve ad tyrannorum eversionem & usqve ad tertium *Ptolemæum*.

Νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νεναυάγηκα. *Nunc secunda navigatione usus sum, cum naufragium feci.* Zeno Cittieus dicto hoc usus est postqvam naufragium fecisset, & : *bene facit fortuna qvod nos ad philosophiam compellat.* Itaqve relictis prioribus præceptoribus, Cratetis factus est discipulus, animumqve ad *Philosophiam* appulit.

Ὠβέλισαι, obelo notatum est, id est, rejectum est, damnatum est. Obelus enim in libris est signum rejectionis.

Ὁ κάτωθεν νόμος. Lex inferior. Demosthenes in Oratione contra Aristocratem vel Heliæam sic vocat, qvod dicasteriorum (Athenis) alia superiora, alia inferiora nominarentur: vel ob formam scripturæ, qva Axones scripti erant, ea autem talis erat, ut versu primo à dextra ad sinistram procedente, versus secundus à sinistra ad dextram scriptus esset βουστροφηδὸν sulcorum more: itaqve legem eam qvæ à sinistra incipit, inferiorem vocat Demosthenes. Axones enim & Cyrbes eo qvo diximus modo scriptos esse, Euphorion in Apollodoro docuit. Vel qvia Ephialtes Axones & Cyrbes ex loco superiore, id est Arce, in Curiam & forum transtulit.

Ochus, Ὦχος, (aliis Μῶχος) Philosophus apud Phœnices, ut Zamolxis apud Thraces & Atlas apud Afros.

Ochus (Persarum Rex) qvi cum Apin (Ægyptiorum) interfecisset, eum coqvis tradere voluit, ut eum in frustra dissecarent & ad cœnam præpararent.

Odænathus *Syrus* Plutarchi Philosophi (Atheniensis) auditor, qvæstiones

difficiles magiſtro diſputanti identidem proponebat, & dicentem ſemper interpellabat, ad veritatem aſſeqvendam ipſe minus perſpicax. At Plutarchus cenſuit Philoſophum non de qvibuslibet rebus interrogandum, nec eum de qvavis re ex tempore reſpondere debere. Inprimis difficile & tantum non impoſſibile eſſe, ut homines (explorati & certi) aliquid dicant ſentiantve de Diis.

Oenomaus Gadarenſis, Philoſophus Cynicus non multo antiqvior Porphyrio. Scripſit *de ſecta Cynica.* Πολιτείας ſive *de Rep.* *De Homerica Philoſophia.* *De Cratete*, *Diogene* & cæteris (Cynicis.)

Οἰωνιστική. Artem augurandi primi invenere Phryges, ejusqve ſpecies 1) ὀρνεοσκοπικὸν *auſpicium*, ut qvum ave a fronte vel tergo volante & ad dextram vel ſiniſtram declinante qvis dicit id hanc vel illam rem ſignificare. Primum de hac arte ſcripſit *Telegonus.* 2) οἰκοσκοπικὸν, qvum obſervantur ea qvæ domini accidunt, veluti ſi in tecto apparuerit muſtela vel ſerpens, aut oleum effuſum fuerit, aut mel, aut vinum, aut aqva, aut cinis: aut lignum crepuerit, aut aliqvid aliud acciderit, hoc vel illud ſignificat. De hac divinatione ſcripſit *Xenocrates.* 3) Ἐνόδιον, cum interpretatur qvis ea qvæ in via nobis occurrunt, ut cum qvis tibi obvius factus fuerit hoc vel illud geſtans, hoc vel aliud tibi eveniet. De hoc ſcripſit *Poller.* 4) Χειροσκοπικόν, qvum manu expanſa ejusque rugis inſpectis dicimus liberos procreabit, vel tale qvid. De hoc ſcripſit *Helenus* 5) παλμικὸν, cui qui ſtudent, ex tremore & palpitatione membrorum futura prædicunt, veluti cum ſaliit oculus dexter vel ſiniſter, vel humerus vel femur, vel cum pes prurivit vel auris tinniit, hoc vel illud eveniet. De hoc divinationis genere ſcripſit *Poſidonius.*

Olen Dymæus vel Hyperboreus vel Licius, poëta Epicus. Sed potius eſt Lycius è Xantho, ut Callimachus declarat, & (Alexander) Polyhiſtor in hiſtoria Lyciæ.

Olophyxis, civitas Thraciæ juxta montem Athon, cujus civis fuit Herodotus Olophyxius qvi *de Nymphis & Sacrificiis*, ut ajunt, ſcripſit.

Olympiodorus Philoſophus Alexandrinus celeberrimus. Ad hunc audiendum Proclus *Lycius Ariſtotelicæ* doctrinæ diſcendæ cauſa ſe contulit. Cum autem Olympiodorum audiret virum eloqventem, & qvi propter lingvæ volubilitatem & celeritatem in dicendo à paucis auditoribus intelligebatur, ſic ab eo fuit approbatus, ut filiolam & ipſam philoſophice inſtitutam ipſi deſpondere voluerit.

Olym-

Olympus Generosæ (Γενερώσης) frater, qui ex Cilicia Alexandriam venit ad colendum Serapidem vir ingenio admirabili, corpore magno & procero, facie honesta & liberali, suada incredibili. Quare constitutus ἱεροδιδάσκαλος sacrorum magister apud Alexandrinos qui tunc torrente quasi Reip. in deterius rapiebantur. Ille quos potuit congregans antiqua instituta eos edocebat, & comitantem hos qui ea observarent demonstrabat felicitatem. Amicis vero prædixit Serapidem relicturum esse templum, quod & factum est.

Olympus Mæonis F. Mysus tibicen poëta melicus & elegiacus, auctor musicæ quæ pulsatione peragitur, itemque ejus quæ cantu tibiarum constat: discipulus & amasius Marsyæ qui genere fuit Satyrus, auditor vero & filius Hyagnidis. Vixit Olympus ante bellum Trojanum, a quo & mons in Mysia nomen accepit.

Onesimus Cyprius vel Spartanus, Historicus & Sophista temporibus Constantini Imp. Scripsit *statuum divisiones*, *Artem judicialem ad Apsinem*, *de arte contradicendi*, *Progymnasmata*, *Declamationes*, *Encomia* & alia plurima.

Onesicritus Xenophonte tanto inferior habendus, quanto exemplum archetypo.

Onetor, Contra hunc Demosthenes scripsit Orationes de judicio ἐξούλης sive de vi. Fuit autem unus ex choragis, cujus etiam Isocrates in Oratione de retributione mentionem facit.

Onosander Philosophus Platonicus scripsit *Tactica* sive de acie instruenda. *De strategematibus. Commentarios in libros Platonis de Rep.*

Ophelio Comicus, ex cujus fabulis sunt teste Athenæo Δευκαλίων, Καλλαισχρος, Κένταυρος, Σάτυροι, Μοῦσαι, Μονοτρόποι. Meminit illius libro secundo Dipnosophist.

Ὦ φήμερε. *O brevis ævi homo.* Ita Socrates apud Aristoph. in Nubibus ad Strepsiadem. Quod ipse animum ad res divinas intentum haberet, vel quia Socrates Sileno similis esse dicebatur, simus enim & calvus erat, apud Pindarum quippe Silenus ad Olympum: ὦ τάλας, ἐφήμερε, νήπιε, βάζεις χρήματά μοι διακομπέων. *O miser, mortalis, stulte, verbis magnificis opes tuas mihi jactas.*

Oppianus Cilix ex Coryco civitate Grammaticus & poëta Epicus, qui vixit sub M. Antonino (Caracalla) Imp. Scripsit *Halieutica* (de piscatione) libros V. *Cynegetica* (de venatione) libros IV. *Ixeutica* (de aucupio) libros II. Cum autem poemata ejus apud Imp. lecta fuissent, is pro singulis

ſingulis verſibus aureum ſtaterem ſive nomiſma ipſi donavit, ita u pro omnibus verſibus viginti millia nomiſmatum acciperet.

Ὀψαρτυτική, ars culinaria. Artemidorus Pſeudariſtophanius voces a artem culinariam pertinentes collegit.

Ὀργᾶν. Herodotus conſpicatus Thucydidem quaſi inſtinctu quodam Numinis lacrymantem (cum Herodotum hiſtorias ſuas legenter audiſſet) ad patrem Thucydidis dixit: beatum te duco, Oloro optimæ prolis cauſſa. Filius enim tuus animum habet diſci plinarum cupidum.

Oribaſius Sardianus, familiaris amicus Juliani parabatæ, a quo Cſe lis quæſtor eſt conſtitutus. Scripſit πρὸς τοὺς ἀπορῦντας τῶν ἰα τρῶν *ad Medicos dubitantes*, *libros IV. Ad Julianum Imp. libro LXXII. Epitomen eorum. Libros IX. ad Euſtathium filium.* Ite *de Regno* & *de Affectibus.*

Origenes qui & Adamantius, vir clariſſimus & ſubactus in omni gener diſciplinæ, auditor Ammonii Saccæ Philoſophi de cujus vita & *ſcriptis* plura affert Svidas ex Euſebii libro VI. Sophronio & *Cedreno, nar*ratque inter alia, Ambroſii Alex. precibus Scripturam S. explicaſſe intra XVIII. annos, & librorum ſcripſiſſe ad ſex millia, atque ob eorum multitudinem, dictum συντακτικόν. &c.

Orion Thebanus Ægyptius ſcripſit *collectionem ſententiarum* ſeu ἀνθολόγιον *florilegium* ad Eudociam imp. Theodoſii junioris uxorem libris III.

Orion Alexandrinus Grammaticus ſcripſit ἀνθολόγιον. *Atticorum vocabu lorum collectionem. De Etymologia. Encomium Adriani Cæſaris.*

Orpheus ex Lebethris Thraciæ oriundus, (Lebethra civitas Pieriæ vicina) Oeagri & Calliopes F. Oeager quintus ab Atlante ex Alcyone un filiarum ejus. Vixit undecim ætatibus ante bellum Trojanum ipſumque Lini diſcipulum fuiſſe dicunt & novem ætates vixiſſe. Ali undecim. Scripſit τριαγμοὺς, qvi ab aliis Jonis Tragici eſſe dicuntur In his etiam fuerunt illa quæ dicuntur ἱεροσολυμά Κλίσεις (an κλήσει κοσμικαὶ. Νεοτευτικά. ἱεροὺς λόγους *ſacros ſermones* libris XXIV. Hi ver dicuntur eſſe *Theogneti* Theſſali, alii eos *Cercopi* Pythagoreo tribuunt *Oracula* quæ ad *Onomacritum* referuntur. Τελετὰς *Initia*, quæ itiden Onomacriti eſſe dicuntur. In his etiam eſt liber *de lapidum ſculptur* qui ὀγδοηκοντάλιθος inſcribitur. Σωτήρια. Hæc *Timoclis* Syracuſan & *Pergini* Mileſii eſſe dicuntur. Κρατῆρας, hi *Zopyro* tribuuntur. Θρο νισμοὺς μητρῴους *thronismos magnæ Matris Deorum* & *Bacchica* quæ *Nici* Eleatis eſſe dicuntur. *Deſcenſum ad Inferos*, quod opus *Herodici Perin*

th

thii esse fertur. *Peplum* & *Rete.* Et hæc *Zopyro* Heracleotæ tribuuntur, ab aliis *Brontino.* Ὀνομαστικὸν, versibus heroicis MCC. *Astronomiam.* Ἀμοκοπικόν. Θυηπολικὸν sive *librum de sacrificiis.* Ὠοθυτικὰ ἢ ὠοσκοπικὰ *de divinatione ex avibus*, versibus heroicis. Καταζωστικόν. *Hymnos. Corybanticum* & *Physica*, qvæ *Brontini* esse dicunt.

Orpheus Ciconeus vel Arcas ex Bisaltia Thracica, poëta epicus. Fuit & hic ante Homerum, duabus ætatibus Trojano bello antiqvior. Scripsit *fabulas*, *Epigrammata*, *hymnos.*

Orpheus Odrysius poeta epicus, qvem tamen Dionysius ne exstitisse qvidem dicit. Nihilominus poemata qvædam ei tribuuntur.

Orpheus Crotoniates poeta Epicus, qvem *Pisistrato* tyranno familiarem fuisse Asclepiades libro Grammaticorum sexto tradit. Scripsit Δεκαετηρίαν, *Argonautica* & alia qvædam.

Orpheus Camarinæus poeta epicus, cujus esse dicunt *descensum ad Inferos.*

Orpheus Rex Thracum, cujus tempore Amazones *Phrygas* sibi tributarios fecere.

Tempore Judicum Judæorum, post sublatum Atheniensium regnum Orpheus clarus fuit vir sapientissimus & multorum mysteriorum peritissimus. Hujus etiam feruntur περὶ Θεογωνίας λόγοι, (Kusterus ex Jo. Malala & Cedreno περὶ Θεογονίας) in qvibus inter alia & hæc dicit: Ætherem principio à Deo conditum fuisse, & ab utraqve Ætheris parte fuisse chaos &c.

Orphei lyra.

Orus Alexandrinus Grammaticus qvi CPoli docuit. Scripsit *de vocalibus ancipitibus. Quomodo gentilia sint efferenda. Solutiones propositionum Herodiani.* Πίνακα τῶν ἑαυτοῦ *indicem operum suorum. De encliticis particulis. Orthographiam* ordine alphabetico. *De ει diphthongo. Orthographiam αι diphthongi contra Phrynichum*, ordine alphabetico. *Florilegium sententiarum.*

Ostanæ. Sic olim apud *Persas* Magi vocabantur, qvi Zoroastri successerunt.

Οὐδὲν μᾶλλον. Sceptici sive *Phyrrhonii*, sectarum omnium decreta evertentes nullum ipsi dogma ponunt &c.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον Cum Epigenes Sicyonius tragœdiam in Bacchum fecisset, hoc acclamarunt: *Nihil ad Bacchum.* Vel potius: olim certabant carminibus in Bacchum scriptis, qvæ & Satyrica dicebantur. Postea vero tragœdias scribere aggressi, paulatim ad fabulas & historias deflexerunt, nullam Bacchi mentionem amplius facientes.

Sic Chamæleon in libro de Thespide. Theætetus vero in libro d proverbio refert Parrhasium certantem Corinthi cum aliis pictoribu pinxisse Bacchum pulcherrimum, & Corinthios videntes æmulorun opera, exclamasse *qvid ad Bacchum?*

ἀδίκοι ἐγὼ ξένον ὑποδέξομαι. In compotationibus Athenienses olim car men cantabant qvod vocabatur *Harmodium*, in Harmodium & Ari stogitonem qvi Pisistratidarum tyrannidem everterant, cujus ini tium: Φίλτατ' Ἁρμόδι' οὔ τι πȣ τέθνηκας. Erant & alia ejuscemodi carmina, qvorum unum *Admeti* vocabatur, alterum *Lamponis*. (In fra in πάροινΘ.)

Οὐκ ἐκομπολάκουν. Non utebar verbis tumidis, ut Æschylus.

Οὐκ ἔνδον. Ridet Aristophanes Euripidem ut συλλογιστικὸν &c. animas ab corporibus distinxit more Homerico, Homerus enim cum dixisset πολλὰς δ' ἰφθίμȣς ψυχὰς *multas animas fortes heroum ad orcum demi sit*, subjungit: αὐτȣς δ' ἑλώρια τεῦχεν *ipsos vero prædam fecit canum.*

Οὐτίδες. Utides & Soritæ, Paralogismi qvidam ita appellati.

Ου χρὴ, Æschylus de alcibiade: μὴ ἀνατρέφειν Φρόνημα ἔχοντας *ne virum callidum in civitate alas: si vero alueris, ne eum irrites sed blanditiis demulceas.* Euripides svasit, non recipiendum in urbem leonis catulum. Bacchus ad hæc: (apud Aristoph.) difficulter sententiam fero uter melius dixerit. Nam σοφῶς Æschylus, Euripides σαφῶς.

Pacatus, Minucius idem dictus & Irenæus, Alexandrinus Grammaticus scripsit *de Alexandrinorum dialecto* sive *de Græcismo libros VII.* ordine Alphabetico. De *usu Atticorum tam in dictione qvam in prosodia, libros III.* ordine alphabetico. *De proprietatibus Atticæ & Doricæ dialecti, De Atticismo* & alia multa. (Supra, in Irenæus.)

Pæanes duo erant, unus ἐνυάλιΘ sive Marti, sub initium prælii vel ante pugnam, alter post victoriam Apollini. Pæanismus carmen qvod canitur ab iis qvi à malis qvibusdam liberati sunt.

Palæphatus Atheniensis poëta epicus, Actæi & Bionis F. vel ut alii, Joclis & Metaniræ, vel Mercurii. Vixit secundum qvosdam post Phemo noem, secundum alios ante eam. Scripsit κοσμοποιΐαν *poëma de opificio Mundi* versibus qvinqvies mille. *Apollinis & Dianæ nativitatem*, ver sibus MMM *Veneris & Cupidinis voces & sermones* versibus qvinqvie mille. *Minervæ & Neptuni contentionem*, versibus mille. *Latonæ comam*

Palæphatus Parius vel Prienensis qvi vixit tempore Artaxerxis. Scripsi *incredibilium libros V.* qvos qvidam Palæphato Atheniensi tribuunt Sed & iste de eodem argumento scripsit.

Palæ

Palæphatus Abydenus Hiſtoricus. Scripſit *Cypriaca*, *Deliaca*, *Attica* & *Arabica*. Vixit ſub Alexandro Macedone, & Ariſtotelis Philoſophi deliciæ fuit, ut auctor eſt Philo ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου δ' & Theodorus Ilienſis libro II. Troicorum.

Palæphatus Ægyptius aut Athenienſis, Grammaticus, ſcripſit Theologiam Ægyptiacam. Fabuloſorum librum I. Fabuloſe dictorum ſolutiones. Argumenta in Simonidem. Res Trojanas, quod opus alii Pario Palæphato tribuunt. Scripſit & hiſtoriam propriam ἱστορίαν ἰδίαν.

Palamedes Eleates Grammaticus ſcripſit de Comica & Tragica dictione. Ὀνοματολόγον ſive nomenclatorem. Commentarium in Poetam Pindarum.

Palamedes Nauplii & Climenes F. Argivus, poëta epicus, & conſobrinus Regis Agamemnonis, non minus acutus philoſophus quàm poëta ingenioſus. Idem inventor litterarum ζ, π, φ, & χ, itemque calculorum & teſſerarum & aleæ & menſurarum ac ponderum. Poëmata ejus, Agamemnonis poſteri ex invidia aboleverunt. Exiſtimo & poëtam Homerum quod eadam invidia laboraret, nullam ejus mentionem feciſſe. Carmina Palamedis propter invidiam ab Homero abolita ſunt &c.

Palladius Palladii F. Methonæus Sophiſta qui vixit ſub Conſtantino Imp. Scripſit *de Romanorum feſtis*. *Diſputationes*. *Orationes* diverſas ut *Olympiacam*, *Panegyricam*, *Judiciales*.

Pamphile Epidauria, ſapiens, filia Soteridis cujus eſſe dicuntur commentarii qui Pamphilæ nomine feruntur (ut auctor eſt Dionyſius libro XXX. hiſtoriæ Muſicæ) vel Socratidis mariti ejus. Scripſit *commentarios hiſtoricos libris XXXIII. Epitomen Cteſiæ, libris III. Epitomas hiſtoriarum* aliorumque librorum quamplurimas. Περὶ ἀμφισβητήσεων *de controverſiis*. *De re Venerea*. Et de aliis multis

Pamphilus Amphipolita vel Sicyonius vel Nicopolita, Philoſophus cognomento Φιλοπράγματος. Scripſit *imagines* (herbarum) ordine Alphabetico. *Artem Grammaticam*. *De pictura & pictoribus illuſtribus*. *De re ruſtica libros III.*

Pamphilus Grammaticus Ariſtarchus ſcripſit *pratum* ſive variarum rerum collectanea. *De gloſſis ſive vocabulis libros XCV.* à litera E usque ad Ω. Nam ab A usque ad Δ Zopyrion compoſuerat. *In Nicandri loca*

ab aliis explicata, & quæ vocantur Ὀφιακά sive *de serpentibus*, *Artem Criticam* & alia plura Grammatica.

Pamphilus qui in conviviis versus semper loquebatur, ut refert Athenæus in Dipnosoph.

Pamphilus Demagogus Athenis &c.

Pamprepius qui apud Zenonem (Imp.) multum potuit, natus Thebis urbe Ægypti, ingenio ad omnia apto præditus poëta & ad poësin aptus, cum Athenas venisset, à civitate delectus Grammaticus, multos ibi docuit annos. Simulque sub magno Proclo eruditus est in omnibus reconditæ sapientiæ partibus. Hinc nulli secundus videri volens cum omnibus Philosopis excepto Proclo contendebat, Plutarchum etiam Hierii F. Atheniensem & Hermiam Alexandrinum, Rhetorem doctrinæ gloria superare studebat. Cum autem à calumniatoribus apud Theagenem illius loci civem delatus, & gravius quam magistrum deceret exagitatus fuisset, Byzantium venit, ubi in urbe in qua omnes *Christiani* essent, Græca sua religione, quam non dissimulabat, *opinionem* attulit hominibus se alia quoque arcana (Magica) doctrina esse præditum. Itaque Hillus eum poëma quoddam recitantem eum audisset, commendatum sibi habuit & stipendium ipsi dedit partim de suo partim de publico. Deinde invidi persvadentes Zenoni ac Verinæ, quod cum Hillo vaticinaretur adversus Imperatorem, effecerunt ut relegaretur. Hinc Pergamum Mysiæ venit, mox ad Hillum in Isauriam revocatur &c. Hillus iste cum esset literarum amans, volebat virorum eruditorum de anima disceptationes audire, cumque ex multorum qui aderant variis disputationibus & dissensu orationem sibi non constare appareret, Marsus grammatista sive litterator ex Pane Ægypti oriundus, orationem de anima diu meditatam eleganter recitavit, & quoniam ignarus inter ignaros, ut Plato dixit, facilius persvadere potest quam doctus, Marsi artificiosa laquacitate deceptus Hillus eum eruditiorem omnibus CPoleos doctoribus esse existimavit, & multa pecunia ex publico ipsi tributa τοὺς φοιτῶντας ἐς μουσεῖα, κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν, eos qui scholas frequentarent cum delectu docere jussit.

Πάν. Ex Æsopi anagnostæ libro de Helena, supra in ἰχθῦς.

Panætius Rhodius, senior, Philosophus celeberrimus, cujus plurimi libri Philosophici circumferuntur.

Panætius

Panætius junior Nicagoræ F. Rhodius, Philosophus Stoicus, Diogenis discipulus & præceptor Scipionis Africani post Polybium Megapolitam. Obiit Athenis.

Pancratius Sophista scripsit commentarium in Minuciani artem Rhetoricam.

Pancratius. Hujus feruntur Opsartytica, in quibus varios artis culinariæ modos tradit. Floruit tempore Leonis senioris, usque ad Zenonem.

Πανδελετείης γνώμας. Pandeletus sycophanta fuit litium amans, idemque Sophismata scribebat & unus erat ex illis qui circa judicia crebro versabantur. Meminit ejus Cratinus in Chironibus.

Panolbius, poëta. Scripsit diversa: velut carmen *ad Ætherium* morbo defunctum. *Ad Erythrium. Ad* Dorotheum, præsidem & comitem. *In Aphthonium* comitem. *Epitaphium Hypatiæ*, Erythrii filiæ.

Πάντα ὀκτώ. Ajunt Stesichorum Catanæ splendide sepultum fuisse ad portas quæ ab eo Stesichoreæ vocantur, ipso monumento octo columnas habente, octo item gradus & angulos octo. Alii tradunt Aletem cum Corinthios in unam civitatem oraculo jussus coëgisset, cives in octo tribus, & urbem in octo partes distribuisse.

Panyasis Polyarchi F. Halicarnasseus, prodigiorum interpres & poeta epicus, qui poesim extinctam in usum revocavit. Duris Samium fuisse tradit, Dioclis filium: Herodotus Thurium. Polyarchus frater fuit Lyxi, quem Herodotus patrem habuit. Alii non Lyxum Herodoti patruum: sed Dryonem Herodoti matrem Panyasidis ajunt sororem fuisse. Panyasis natus est Olympiade LXXVIII. Secundum alios antiquior fuit & tempore belli Persici vixit, occisus à Lygdamide, tertio Halicarnassi tyranno. Inter poetas alter ei post Homerum locus tribuitur: secundum alios vero post Hesiodum etiam & Antimachum. Scripsit Ἡρακλειάδα *de rebus gestis Herculis libros XIV.* versibus circiter 9000. Ἰωνικὰ, *de Codro & Neleo, coloniisque Jonicis*, carmine pentametro, versibus circiter 7000.

Paphnutius urbis cujusdam in superiori Thebaide Episcopus, vir Deo carus, & miraculis inclytus. Huic persecutionis tempore oculus effossus fuit, quem Imperator (Constantinus) frequenter accersebat, oculumque ejus deosculabatur. Cum autem Episcopis in Synodo (Nicæna) visum esset, ut quicunque in sacrum ordinem allecti essent, Episcopi, Presbyteri, Diaconi & Subdiaconi abstinerent à concubitu

uxorum, quas cum laici essent, matrimonii jure sibi sociaverant surgens vociferatus est non esse imponendum grave hoc jugum clericis & sacerdotibus, honorabiles esse nuptias &c. (ex Socratis lib. 1. cap. XI. Hist. Eccles.)

Pappus Alexandrinus Philosophus qui sub Imp. Theodosio seniore vixit, quo tempore etiam floruit Theon Philosophus qui in Ptolemæi Canonem scripsit. Libri ejus sunt *χωρογραφία οἰκουμενική Chorographia totius Orbis. Commentarius in quatuor libros magnæ syntaxis Ptolemæi. Descriptio fluviorum qui sunt in Lybia. Interpretationes somniorum.*

Παραστιχίς. Heraclides Ponticus &c. è Laertii V. 92. seq.

Πάριον ab Alexandro Paride dictus locus qui antea Amander. Illuc à patre Priamo missus Paris ingenio felici præditus & per triginta commoratus annos ibi in omni Græcorum sapientia eruditus fuit. Edidit *orationem in Veneris laudem*, quâ Minervæ eam & Junoni prætulit. *Hymnum* etiam in eam cecinit qui *cestus* dicitur. Hanc belli (Trojani) causam fuisse scribunt ob raptam apud Spartanos Helenam &c.

Parmenides Pyretis F. Eleates Philosophus, discipulus Xenophanis Colophonii, vel ut Theophrastus testatur Anaximandri Milesii. Ipsius successores fuere Empedocles, philosophus & medicus, & Zeno Eleates. Scripsit Physiologiam versibus hexametris, & alia quædam oratione soluta, quorum Plato meminit.

Πάρεργον. Vide supra. *οὐκ ἔστιν ἐγώ.*

Parrhasius Evenoris F. & discipulus genere Ephesius, pictor.

Parthenius Heraclidis & Eudoræ, vel ut Hermippus ait Thetæ F. Nicænsis aut Myrleanus, elegiacorum & variorum carminum poeta Hic à Cinna captus est, Romanis cum Mithridate bellum gerentibus. Postea dimissus est propter doctrinam, & vixit usque ad Tiberium Cæsarem. Scripsit *elegias in Venerem. Aretes uxoris epicedium. Aretes encomium tribus libris*, & alia multa.

Parthenius Chius poeta Epicus, filius Thestoris, qui cognominatus fuit Chaos. Ab Homero genus duxit. Scripsit *de Thestore* patre suo, item *Metamorphoses*.

Pases ingenio molli & effeminato, sed qui arte magica omnes superavit adeo ut incantationibus suis efficeret ut cœnæ sumtuosæ conspicerentur & præterea nonnulli qui ad mensam ministrarent, eademque omnia rursus evanescerent. Habuit & semiobolum ex mina *ἡμιωβόλιον μνᾶς* (Portus ἐκ μαγικῆς) ab ipso factum, qui cum ab ipso datus esse venden-

vendentibus, a qvibus aliqvd emere volebat, apud ipsum rursus inveniebatur si voluisset. Meminit ejus & Apion Grammaticus *ἐν τῷ περὶ Μάγου* in libro de mago.

*P*atricius floruit sub Joviano Imp. fuitqve Lydus, qvi phænomenorum cœlestium & signorum occurrentium conjector erat acutissimus.

*P*attæcion vir cui qvæstus erat calumniis alios vexare, & adolescentes integræ famæ & existimationis lacessere. Idem a Comicis perstringitur ut fur & parietum perfossor &c.

Paulus Ægineta Medicus qvi *de re medica plures libros* scripsit.

Paulus Tyrius Rhetor, æqvalis Philonis Byblii, ad Adrianum missus legatus, Tyrum metropolim effecit. Scripsit *Artem rhetoricam*, *progymnasmata* & *declamationes*.

Paulus Philosophus scripsit *introductionem Astrologiæ* sive *Apotelesmatica*.

Paulus Germinus, Sophista, qui scripsit, *Lysiæ esse duos illos libros qvi de dono Iphicratis circumferuntur*. Item *commentarios in* reliqvas *Lysiæ orationes*.

Paulus Ægyptius Lycopolita, Sophista, filius Besarionis qvi & Didymus dicitur, natus sub Constantino Imp. scripsit *ὑπόμνημα*.

*P*aulus, Manentis æqvalis, Samosatensis, Antiochiæ magnæ Episcopus qvi Dominum nudum esse hominem, blaspheme dixit, & ut in unoqvoqve Prophetarum sic etiam in ipso Divinum Verbum habitasse &c.

Paulus Hic cum Chrysantho Novatianæ Ecclesiæ præfuit, qvi prius qvidem doctor litterarum latinarum fuerat, deinde relicto instituto Grammatico ad vitam monasticam transiit & talis fuit qvales monachos in solitudine degentes esse oportere Evagrius scribit &c.

Paurolas Phalaridis tyranni & Erytheæ, uxoris ejus F.

Pausanias Lacon, historicus. Scripsit *de Hellesponto*, *Laconica*, *Chronica*, *De Amphictyonibus*, *De festis Laconicis*.

Pausanias Cæsariensis Sophista, æqvalis Aristidis, cujus Philostratus in vitis Sophistarum, ut oratoris inepti meminit. Scripsit *de syntaxi librum*. *Problematum librum unum*, & alia.

Pauson pictor. Æsculapius Pausonem & Irum & qvemvis alium pauperem sanaverit. Proverbium: Pavsone pauperior.

Paxamus vir doctus scripsit *de arte culinaria*, ordine alphabetico. *Bœotica libris duobus*. *Dodecatechnum sive schemis Venereis*. *De arte tinctoria libros duos*. *De re rustica libros duos*.

Πένταθλος. Qvinqvertio dictus est Democritus Abderites, callebat enim Physica, Mathematica & disciplinas liberales, omniumqve artium peritus

singulari gravitate & eloquentia feroces & superbos barbarorum animos mitigavit. Scripsit *Historias*, item περὶ πολιτικῆς καταστάσεως, *de statu Reip.* (Idem est quem mox sub Justiniano vixisse & ærarium compilasse Svidas ex Procopio scribit.)

Petrus Mongus Alexandriæ Episcopus, hæreticus fervidus (διάπυρος.) Euphemius vero Patriarcha orthodoxam fidem magno studio defendit.

Φακᾶς. Supra, Dioscorides.

Phædon Eleus, Philosophus, Socratis auditor, auctor sectæ Eliacæ quæ postea à Menedemo Eretriensi dicta est Eretriaca. Ab Indis captum & Athenis venditum lenoni, Alcibiades svadente Socrate redemit, ex quo tempore philosophari cœpit. Dialogi ejus sunt: Ζώπυρος. Μῆδος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης. Κριτόλαος.

Φαιδριάς. Supra, in Æsopus.

Phæax orator dicendi adeo peritus ut quamvis capitis accusatus & in ipso facinore deprehensus fuisset, judicium tamen eluderet. Meminit Aristophanes.

Φαιός. Menippus Cynicus habitu furiæ indutus ἐριννύος ἀναλαβὼν σχῆμα circumibat dicens se ab inferis venisse ut hominum peccata observaret, &, quum eò rursus descendisset, dæmonibus illic degentibus ea renunciaret. Palla ei tunica talaris, quam balteus puniceus cingebat. Pileus Arcadicus capiti impositus, cui intexta erant duodecim στοιχεῖα * sive signa Zodiaci. Cothurni præterea tragici, barba ingens & baculus in manu fraxineus.

Phalaris Agrigentinus, totius Siciliæ tyrannus Olympiade LII. Scripsit *Epistolas* prorsus admirabiles. Ælianus ait Apollinem & Jovem patrem Phalaridi vitam per biennium prorogasse, quod Charitonem & Melanippum clementer tractasset.

Phallophori, Ithyphalli, & Avtocabdali, genera Musicorum. *Avtocabdali* coronam hederaceam gestabant. *Ithyphalli* larvas ebriorum & manicas variis coloribus distinctas, tunicamque talarem. *Phallophori* cortice bybli faciem velabant, hedera violisque coronati.

Phanes in Orphicis introducitur & Ericapæus &c.

Phnias sive Phænias Eresius, Philosophus Peripateticus, Aristotelis discipulus.

* Vide de στοιχείοις quæ notavi ad S. Hieronymum de scriptoribus Eccles. cap. 45.

pulus. Vixit Olympiade CXI. & poſtea, ſub Alexandro Mace-done. Fuit & alter Phanias, dux exercitus.

Phaon adamatus à Sapphone, non illa poëtria ſed *Lesbia* quadam, quæ fruſtrata ſpe ſuâ de *Leucade* rupe ſe præcipitavit.

Phariſæi, ſeparati quod ſe ab aliis diſtingverent vita pura & accurata Legis obſervatione. Scribis eadem inſtituta, continentia, vita con-jugii expers &c. Exactiores etiam, admirandi *Eſſæi*. Cæterum Paulus Phariſaicam vivendi rationem ut optimam ſectatum ſe teſta-tur (Philipp. III. 5.) Dormiebant Phariſæi in exiguis tabulis vel in ſpinis vel in ſcrupulis ne per ſomnium polluerentur. Apud eos-dem Fatum & Aſtronomia magni fiebant.

Pherecrates Athenienſis Comicus, qui Alexandro in expeditionibus belli-cis comes fuit. Fabulas docuit XVII. in his πετάλην.

Pherecydes Babis F. ex Syro inſularum Cycladum una prope De-lum, Syrius. Vixit tempore Halyattis Regis Lydorum & VII. Sapientum æqualis fuerit, natus circa XLV. Olympiadem. Fe-runt Pythagoram ab eo inſtitutum fuiſſe, ipſum *vero non ha-*buiſſe præceptorem, ſed proprio ſe exercuiſſe ſtudio, compara-tis ſibi arcanis Phœnicum libris, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυ-φα βιβλία. Quidam tradunt eum oratione proſa primùm ſcri-bere inſtituiſſe, quod alii ad Cadmum referunt. Primus etiam animarum ex corpore in aliud corpus migrationem docuiſſe fer-tur. Sectatus eſt Thaletis opinionem. Obiit morbo pediculari. Omni aquæ ſcripſit hæc ſunt: Ἑπτάμυχος ἤτοι Θεοκρασία ἢ Θεο-γονία. ἔστι δὲ Θεολογία (Kuſterus legit ἤτοι Θεοκρατία ἢ Θεολογία ἔτι δὲ Θεογονία) libris decem Deorum generationem & ſucceſ-ſionem continens.

Philagrius Lycius Macrenſis, ut reperitur apud Evgenatorem. Sed ut ipſe Philagrius ſcribit ad Philemonem in Epiſtola de jecore indurato, fuerit potius medicus Epirota, diſcipulus Nauma-chii, poſt Galeni tempora qui Theſſalonicæ ut plurimum ar-tem mediam exercuit. Compoſuit libros medicos LXX. ſi ſin-gulos numeres, aliaque opera non pauca. Item commentarium in Hippocratem.

Phileas, qui Andocidem ſacrilegii accuſavit.

Philemon Syracuſanus Damonis F. Comicus novæ Comœdiæ qui flore-regnante Alexandro, paullo ante Menandrum. Scripſit Comœdias circiter XC. & vixit annos XCIV. quidam annos CI. tribuunt. Extin-

ctu

ctus eſt immoderato riſu. Bello * inter Athenienſes & Antigonum flagrante in Piræeo degens Philemon per ſomnium vidit novem puellas domo ſua exeuntes. Somno ſolutus narravit puero ſomnium: & reliqva dramatis qvod cœperat abſolvit. Poſtea involvens ſe veſtibus ſtragulis, qviete jacuit & mox mortuus eſt repertus. *Aderant igitur, Epicure, Philemoni novem Muſæ, & cum fatale illud & ultimum iter ingreſſurus eſſet, ab illo digreſſæ ſunt. Diis enim nefas videre mortuos qvamvis ſibi chariſſimos, ne aſpectum polluant, morientium exhalationibus. Tu vero, ſtulte, ais eos ne curare qvidem res noſtras.* Ælianus libro de providentia.

Philemon junior & ipſe Comicus, filius Philemonis Comici, qvi docuit fabulas *LIV*.

Philepſius cujus ut hominis callidi meminerunt Comici antiqvæ Comœdiæ, & qvod inter concionandum populo fabellas narrare ſolebat, idem jocorum amans & φιλοπαίγμων ut innuit Demoſthenes oratione contra Timocratem.

Philetærus Athenienſis Comicus, filius Ariſtophanis Comici. Fabulæ ejus XXI. ex qvibus ſunt hæ: Ἀχιλλεύς, Κορινθιαστής, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρεύς, Ἀσκληπιός, Οἰνοπίων (Nicoſtrato tributa ab aliis) tum Ἀταλάντη & Λαμπαδοφόροι.

Philetas Cous, Telephi F. clarus Philippi & Alexandri tempore, Grammaticus Criticus. Hic cum in inveniendo ſophiſmate qvod *pſeudomenum* vocatur, elaboraret, extenuato corpore obiit. Fuit præceptor Ptolemæi ſecundi, ſcripſitqve *Epigrammata*, *Elegias* & alia.

Philippicus Bardones Juſtiniano Imp. interfecto viſus eſt inhoneſte & ſegniter Imperium adminiſtrare. Et Partes in Oecumenico Concilio (CPol. A. 680.) congregatos anathemati ſubjecit, divinitus ab illis decretas duas in Servatore voluntates & actiones non admittens, adjutores nactus Joannem tunc urbis (CPoleos) ſummum Pontificem, & Germanum Cyzici metropolitanum, & alios Sacerdotes & Senatores plurimos.

Philippides Athenienſis, Comicus novæ Comœdiæ, filius Philoclis, vixit Olympiade CXI. docuit fabulas XLIV.

Philippus Amphipolites, hiſtoricus ſcripſit *Rhodiaca libris XIX.* argumenti valde obſcœni. *Coiaca* libris II. *Thaſiaca* libris II. & alia.

* Hæc qvæ deinceps ex Æliano Svidas affert, de altero Philemone intelligenda ſunt, non de illo qvi riſu eſt emortuus.

Philippus Sophista qvi scripsit *de spiritibus*, Herodianum secutus, secundum ordinem litterarum. Item *de synalæpha.*

Philippus Comicus, ex ejus dramatibus sunt Κωδωνιαςαί teste Athenæo.

Philiscus Comicus, ex cujus dramatibus sunt Ἄδωνις, Διὸς γοναὶ, Θεμιστοκλῆς, Ὄλυμπ☉, Πανὸς γοναὶ, Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναὶ, γοναὶ Ἀρτέμιδ☉ καὶ Ἀπόλλων☉.

Philiscus Corcyræus, Philotæ F. Tragicus & sacerdos Bacchi, qvi sub Ptolemæo Philadelpho vixit. Ab hoc Philiscium metrum appellatum est, qvod illo freqventer uteretur. Est autem ex secundo Tragicorum ordine, qvi septem numero, *plejas* sunt appellati. Tragœdiæ ejus sunt XLII.

Philiscus Ægineta qvi Alexandrum Macedonem litteras docuit, auditor Diogenis Cynici, vel secundum Hermippum, Stilponis. Scripsit Dialogos, ex qvibus est *Codrus.* Athenas profectus urbis illius visendæ gratia, cum audisset Diogenem, philosophari cœpit. Pater igitur fratrem ad illum accersendum misit, sed & ille Philosophiæ amore captus est. Deinde pater, utriusqve reducendi gratia eo profectus, & ipse philosophari cœpit. Discipulus Diogenis fuit etiam Phocion, ὁ χρηςὸς sive *bonus* cognomento. Sepultus est Diogenes Corinthi, cane in ejus monumento inciso. Sinopenses etiam statua illum honoraverunt & Epigrammate: γηράσκει καὶ χαλκός &c. ex Laërtii VI. 78.

Philiscus Milesius Orator, Isocratis Oratoris auditor, qvi prius tibicen admirabilis fuit. Unde Isocrates eum vocavit αὐλοτρύπτην, *tibiarum perforatorem.* Scripta ejus sunt: Oratio Milesiaca, Amphictyonica, ars Rhetorica libris II. Isocratis ἀπόφασις.

Philiscus vel Philistus Syracusanus historicus qui Dionysii Siciliæ tyranni cognatus fuit, & in navali pugna cum Carthaginiensibus commissa obiit. Eveni elegiaci poëtæ discipulus. Scripsit Σικελικά. *Sicula*, qvo opere continentur res variæ à Siculis adversus Græcos gestæ. Item *Genealogiam. De Phœnicia*, & alia qvædam *de Insula Sicilia.* (Vide infra. Philistus.)

Philistion Prusaënsis, vel ut Philo ait, *Sardianus*, Comicus, qvi obiit tempore Socratis. Scripsit comœdias βιολογικάς sive mimicas. Extinctus est risu immoderato. Ex fabulis ejus sunt μισογύναι. Scripsit Φιλογέλω sive *risus amantem*, qvod opus ab aliis ad (Hermiam, Curiensem refertur. Vulgo tamen Nicaënsis potius dicitur, ut testatur Epigramma:

ὁ τὸν

ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων.
Mortalium qui Vitam lachrymabilem.
Nicænus risu temperat Philiſtion.

Philiſtus Naucratita, vel Syracuſius Archonidæ F. diſcipulus Eveni, primus hiſtoriæ ſecundum oratoriam artem ſcriptæ auctor. Compoſuit *Ægyptiaca libris XII. Res Siculas libris XI. Adverſus Tricaranum orationem de Naucrate. De Dionyſio Tyranno libros VI. De Ægyptiorum Theologia libros III. Conciones* & alia qvædam. Item *de Libya* & *Syria.*

Φιλλεῖδαι, Phillidæ, familia Athenis. Ex hac eligi ſolebat Cereris & Proſerpinæ Sacerdos qvæ myſtas initiabat Eleuſine.

Philo Byblius, Grammaticus, qvi natus circa tempora Neronis, diu vitam produxit. Ipſe enim teſtatur Severum Erennium * Conſulem fuiſſe, ſe annum agente LXXVIII. Olympiade CCXX. Scripſit περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων *de comparandis & diligendis libris, libros XII. De urbibus, & claris viris qvas unaqvæqve tulit, libros XXX. De Imperio Adriani*, ſub qvo etiam vixit Philo, & alia. Erennius cognominatus hic Philo, ut ipſe teſtatur.

Philo Judæus, natus Alexandriæ qvi Græcorum Philoſophiam ſectatus ad ſumam eruditionem pervenit, omnesqve diſciplinas Græcas, tam eas qvæ encycliæ vocantur, qvam alias accurate perdidicit. Ubertate & copia dicendi adeo Platonem expreſſit. &c. (ex Sophronio interprete Hieronymi de Script. Eccleſ. & Euſebii II. 4. & 17. Hiſt.)

Philo Carpathius ſcripſit Commentarium in Canticum Canticorum.

Philochorus Cygni F. Athenienſis, vates, qvi uxorem habuit Archeſtratam. Vixit temporibus Eratoſthenis qvem ſenem adoleſcens attigit. Obiit ex inſidiis, delatus apud Antigonum, Ac ſi Ptolemæo ſtuderet. Scripſit Ἀτθίδα adverſus Demonem, de Athenienſium rebus geſtis, Regibus, Archontibus usqve ad Antiochum Θεὸν, libros XVII. De divinatione libros IV. De ſacrificiis lib. 1. De Tetrapoli. Salaminis Origines. Epigrammata Attica. De Athenienſium certaminibus libros XVII. Περὶ τῶν Ἀθήνησι ἀρξάντων de Archontibus Athenienſium à Socratide (Olymp. CI. 3.) ad Apollodorum (Olymp. CXV. 1.) Olympiades, libris II. Adverſus Demonis Atticam Hiſtoriam.

* hic ſub Adriano clarus fuit. Vide ſupra, in Hermippo Berytio.

riam. Epitomen Hiſtoriæ ſuæ Atticæ. Epitomen operum Dionyſii de Sacris Templis. De Sophoclis fabulis libros V. De Euripide. De Alcmane. De Athenienſium myſteriis. Collectionem Heroidum, ſive Pythagorearum fœminarum. Δηλιακὰ ſive de Inſula Delo libros II. De Inventis. De Luſtrationibus. De ſymbolis ſive ſignis.

Philocles Polypithis F. Athenienſis, Tragicus qvi poſt Euripidem vixit & χολὴ *bilis* cognominatus eſt & ἁλμίων, *ſalſus*, propter amarulentiam. Scripſit tragœdias centum, è qvarum numero ſunt Ἠριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπυς, Οἰνεὺς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Æſchyli Tragici ſororis filius, ipſe capite prominente & acuminato ut upupa, filium habuit Morſimum Tragicum ex qvo natus eſt Aſtydamas Tragicus, & ex iſto Philocles alter, belli dux.

Philonides Athenienſis Comicus antiqvus, qvi antè fullo fuit. Ex comœdiis ejus ſunt Κόθορνοι, Ἀπήνη, Φιλέταιρος. Alius Philonides qvem perſtringit Ariſtoph. in Pluto & de qvo proverbium ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδȣ τȣ̃ Μελιτέως.

Philopœmen inſtitutus à Cleandro Mantinenſi, paterno hoſpite. Poſtea adoleſcentiam ingreſſus Ecdemum ac Demophanem * ſectari cœpit, genere Megapolitanos, tyrannorum odio patria profugos & Arceſilai Philoſophi convictu tunc utentes, qvi in evertendo Nicocle Sicyoniorum Tyranno Aratum opera ſua adjuverunt.

Philoſophus qvi Platonis Leges in XII. libros diviſit, (decimum tertium enim ipſe addidiſſe fertur) Socratis & ipſius Platonis auditor, qvi contemplationi rerum cœleſtium vacavit. Vixit tempore Philippi Macedonis, & hæc ſcripſit: *De Solis & Lunæ intervallo. De Diis libros II. De tempore. De fabulis. De libertate. De ira. De retributione. De Locris Opuntiis. De voluptate. De amore. De amicis & amicitia. De ſcriptione*, περὶ τȣ̃ γράφειν. *De Platone. De eclipſi & magnitudine Solis & Lunæ & Terræ. De fulguribus. De Planetis Arithmetica. De numeris fœcundis*, περὶ πολυγόνων ἀριθμῶν. *Opticorum libros II. Enopticon libros II.* Κυκλιακὰ *de circulis.* Μεσότητα *medietates* & alia.

Philoſtratus primus, Lemnius Veri F. pater ſecundi Philoſtrati, Sophiſta qvi artem oratoriam profeſſus eſt Athenis, vixitqve ſub Nerone Scripſi

* iidem infra apud Svidam minus bene vocantur *Ecdelus* & *Megalophanes*, Arceſilai Pitanæi diſcipuli.

Scripsit plures *orationes panegyricas* & *IV. Orationes Eleusiniacas. Declamationes. Quæstiones rhetoricas. Loca unde argumenta rhetorica depromi possunt. De nomine adversus Antipatrum Sophistam. De tragœdia libros III. Gymnasticum* sive *de exercitiis eorum qui Olympiæ certant.* Λιθογνωμικὸν *de dignoscendis lapillis* sive gemmis. *Proteum. Canem sive Sophistam. Neronem spectatorem. Tragœdias XLIII. Comœdias XIV.* Itemque alia plurima & memoratu digna.

Philostratus Philostrati qui & Verus dictus fuit, Lemnii Sophistæ F. & ipse alter Sophista, qui primum Athenis, deinde Romæ artem oratoriam docuit sub Severo Imp. usque ad Philippum. Scripsit *Declamationes. Epistolas amatorias. Imagines* sive *Descriptiones libris IV. Disputationes. Capras sive de fistula. Apollonii Tyanei vitam libris VIII. Forum.* Ἡρωικὸν *Heroicum. Vitas Sophistarum libris IV. Epigrammata* & alia quædam.

Philostratus filius Nerviani, qui Philostrati secundi frater erat, Lemnius & ipse Sophista docuit Athenis, obiit & sepultus est in Insula Lemno. Auditor & gener secundi Philostrati scripsit *Imagines. Orationem Panathenaicam. Orationem de Troja. Paraphrasin clypei Homerici. Declamationes V.* Quidam etiam *Vitas Sophistarum* ipsi tribuunt.

Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος. *Ambitiosiores Cleophonte, in cujus labris strepit Threicia hirundo.* Deridet illum (Aristophanes) ut Thracem quod ex Trassa natus esset. In hunc, qui erat Demagogus, etiam exstat fabula Platonis, quæ ipsius nomine inscribitur, Cleophon.

Philoxenus Evletidæ F. Cytherius Lyricus scripsit *Dithyrambos XXIV.* & carmine lyrico *Genealogiam Æacidarum*, obiitque Ephesi. Cytheriis per Lacedæmonios in servitutem redactis emtus est ab Agesylo quodam, & Myrmecis nomen ei impositum. Post Agesyli mortem redemtus, & litteris institutus est à Melanippide Lyrico. Callistratus Heracleæ Ponticæ natum esse scribit. Philoxenus postquam latomias Dionysii Tyranni evasisset, (Svid. in ἄπαγε & εἰς λατομίας) Tarentum Italiæ se contulit. Hinc rogatus per litteras à Dionysio ut rediret, nihil rescripsit sed littera O identidem tabellæ inscripta significavit se invitationem repudiare. Hinc proverbium Φιλοξένου γραμμάτιον.

Philoxenus Alexandrinus, Grammaticus Romæ docuit: scripsit *de verbis monosyllabis. De notis criticis in Iliade. De verbis in μι desinentibus. De diplasiasmo. De Syracusanorum dialecto. De Hellenismo libros IV. De conjugationibus. De glossis libros V. De glossis Homericis. De Laconum dialecto. De dialecto Jonica*, & reliquis.

Phi-

Philyllius Athenienſis, Comicus antiquæ Comœdiæ, ex cujus fabuli ſunt: Αἰγεὺς, Αὔγη, Ἄντεια, Δωδεκάτη (nomen hoc meretricis) Ἡρακλῆς, Πλύντρια ἢ Ναυσικάα, Πόλις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, Ἑλένη.

Φιλύριος Κινησίας. Cineſias poëta Dithyrambicus fuit, qui Φιλύριος dictus fuit (non ob levitatem vel pallorem, ut Svidas, ſed quod tiliaceis tabulis propter gracilitatem ſe ſoleret faſciare, ut rectus incederet, quemadmodum ex Athenæi XII. p. 551. Kuſterus recte notavit.)

Φλέδων. Timon Antiſthenem Philoſophum carpens ob ſcriptorum multitudinem, παντοφυῆ φλέδωνα *omnivarium nugatorem* appellat.

Phlegon Trallianus libertus Auguſti Cæſaris, vel ut alii, Hiſtoricus ſcripſit *Olympiadas libris XVI.* Continent autem res ubique terrarum geſtas usque ad Olympiadem CCXXIX Easdem etiam VIII. libris expoſuit. Deſcriptionem Siciliæ. De longævis & rebus mirabilibus. De Romanorum feſtis libros III. De Romæ locis & eorum nominibus. Epitomen Olympionicarum, & alia.

Philoſtorgius notat (Joſephum *) res Judæorum fuſius executum eſſe quam Phlegonem & Dionem, quippe qui tantum breviter eas & obiter attigerint. Cæterum illorum quidem quæ ad pietatem aliasque virtutes ſpectent, nec iſtum nec hos ullam habuiſſe rationem. Contra vero Joſephum videri timere & cavere, ne Græcos offendat.

Φλύακες. Sotades ſcripſit phlyacas, id eſt cinædos, dialecto Jonica. Itaque & dicti ſunt λόγοι ἰωνικοί. Eodem poëmatis genere uſus eſt etiam Alexander Ætolus, aliique. (infra in Stotade.)

Phocylides Mileſius Philoſophus, æqualis Theognidis. Uterque anno DCXLVII. poſt bellum Trojanum vixit, Olympiade LV. Scripſit *carmina heroica* & *elegias. Præcepta ſive ſententias* quas κεφάλαια, *capita* inſcribunt. Sunt autem ex carminibus Sibyllinis ſurrepta.

Phœniciæ dictæ litteræ quod Lydi & Jones eas ab inventore Agenore Phœnice acceperunt, vel (ut Cretenſes affirmant) quod φοινίκων πετάλοις in palmarum foliis homines ſcriberent. Scamon libro ſecundo εὑρημάτων ſive inventorum ait eas â Phœnice filia Actæonis ſic appellatas eſſe, quæ virgo obiit, habuitque ſorores Aglaurum, Erſen, Pandroſum.

Phœn

* hujus potius nomen ſupplendum, quam cum Clariſſ. Kuſtero Juſti, exiſtimo, quoniam mox infra Joſephi etiam diſerta mentio recurrit.

Phœnicides Comicus, ex cujus dramaribus ſunt Φύλαρχος, & μισούμενος teſte Athenæo in Dipnoſophiſt.

Phœnicum mendacium, propter ea quæ de dracone & Spartis & Cadmo, falſò dicuntur.

Phœnicum pacta. Phœnices qui Carthaginem condiderunt, cum ad Libyam navibus appuliſſent, rogarunt illius regionis incolas, ut ſe reciperent noctem & diem. Hoc impetrato, diſcedere noluerunt, quaſi pacti fuiſſent ſe noctes & dies ibi manſuros eſſe. Demon de Metapontinis ſimilia narrat.

Phormus Syracuſanus Comicus, æqualis Epicharmi, familiaris Geloni Siciliæ Tyranno & altor filiorum ejus. Scripſit Comœdias VII. quæ ſunt Ἄδμητος, Ἀλκίνοος, Ἀλκυόνες, Ἰλίου πόρθησις, Ἵππος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. Etiam Ἀταλάντης Athenæo memoratur. Primus uſus eſt talari veſte, & ſcena rubris pellibus adornata.

Φρεάντλης Cleanthes Philoſophus &c. ſupra in Cleanthe.

Φρυγίλος ὄρνις, ὁ Φιλήμονος γένους. Phrygilus eſt nomen avis. Philemon autem a Comicis perſtringitur ut Phryx & peregrinus & Car.

Phrynichus Polyphradmonis aut Minyæ F. aut Choroclis, Athenienſis Tragicus, diſcipulus Theſpidis qui primus Tragœdiæ inventor fuit. Vicit Olympiade LXVII. primusque muliebrem perſonam duxit in ſcenam & tetrametri fuit inventor, & filium habuit Polyphradmonem Tragicum. Ejus tragœdiæ hæ novem: Πλευρωνία, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἄλκηστις, Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Δίκαιοι, Πέρσαι, Σύνθωκοι ſive Σύνθακοι, Δαναΐδες.

Phrynichus Melanthæ F. Athenienſis Tragicus. Ex hujus fabulis ſunt Ἀνδρομέδα, Ἠριγόνη. Fecit etiam Πυῤῥίχας. Athenienſes Phrynichum mille drachmis multarunt, quod de Mileti expugnatione tragœdiam docuiſſet.

Phrynichus Athenienſis, unus ex poſtremis veteris Comœdiæ Comicis qui fabulas docere cœpit Olympiade LXXXVI. Dramata ejus ſunt Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγῳδοὶ ἢ ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύστης, Ποάστριαι, Σάτυροι. Phrynichus & Lycis & Amipſias Comici ſubfrigidi.

Phrynichus, Bithynus, Sophiſta. Scripſit *Atticiſtam*, *de nominibus Atticis libros II.* Τι θεμάτων συναγωγὴν *collectionem Thematum*. *Apparatus oratorii libros XLVII.* ſecundum alios *LXXIV.*

Phrynis Ariſtoclidis, qui bello *Medico* florebat & genus à Terpandro ducebat.

cebat, discipulus, Citharœdus Mytilenæus, qui primus putatur apu Athenienses cithara cecinisse & in Panathenæis vicisse, Archon Callia. Ister in melopœis testatur Phrynidem fuisse Lesbium Cam pis F. qui cum esset Hieronis tyranni coqvus, cum aliis multis Ar stoclidi datus sit. Sed si coqvus Hieronis fuisset, id non tacuisse Comici, qui Musicam veterem modulationibus mollibus ab eo fr ctam & immutatam, sæpe arguunt.

Phylarchus Atheniensis, vel Naucratites (aliis Sicyonius vel Ægyp tius) Historicus. Scripsit *expeditionem Pyrrhi Epirotæ in Pelop nesum libris XXVIII.* Deducit autem historiam suam usque a Ptolemæum Evergetem & Berenices obitum, & ad mortem u que Cleonymi Lacedæmonii, cui Antigonus bellum intulit. *R ab Antiocho & Pergameno Eumene gestas. Epitomen mythicam.* Π τ̃ Διὸς ἐπιφανείας *de apparitione Jovis. De inventis,* Παραβο σεων *libros IX.*

Φυσικὸς λόγος. Post moralia (Stoici) tractant de rebus *naturalibus* Tria in rebus naturalibus spectantur, forma, materia & *causa* ob quam forma est in materia. Circa hæc versantur methodi quin que: Physica, Ars particularis (ἡ κατὰ μέρος τέχνη) Dialectica, Ma thematica, prima Philosophia &c.

Pigres Car Halicarnasseus, frater Artemisiæ bellica fortitudine clar Mausoli uxoris: qui singulis versibus *Iliadis* totidem *pentametr* addidit in hunc modum:

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ᾽ ἔχεις σοφίης.

scripsit & *Margitem* qui Homero vulgo tribuitur, item *Batr chomyomachiam.*

Πινάκια sortes in urnam demissæ, quas æreas fuisse innuit Demosthen Oratione de nomine &c.

Pindarus Thebanus, Scopelini vel potius Daiphanti aut Pagonidæ F. Na Scopelini filius est obscurior & Pindari alterius cognatus. Discipul fuit Myrtidis mulieris, natus Olymp. LXV. ita ut Xerxe in Græcia trajiciente esset annorum XL. Frater illi Erotion, filius Diophantu filiæ, Eumetis & Protomache. Cum petiisset à Diis ut pulcherrimu in vita sibi darent, compos voti factus est, obiit enim subito in the tro reclinatus super Theoxeni amasii sui genua, annos natus LV Scripsit hæc libris septemdecim, dialecto Dorica: *Olympionicas, P thionicas,* (Nemeonicas, Isthmionicas) *Prosodia, Parthenia, Enthron*

smo

smos, *Bacchica*, *Daphnephorica*, *Pæanas*, *Hyporchemata*, *Hymnos*, *Dithyrambos*, *Scolia*, *Encomia*, *Threnos*, *Tragœdias XVII.* & versu hexametro *Epigrammata*, & oratione soluta παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, *admonitiones ad Græcos*, & alia plurima.

Pior monachus inter deambulandum comedebat, qværentiqve de causa respondit, nolle se ut rem seriam sed obiter tantum hoc facere. Alii respondit, nolle se ut inter edendum voluptatem corporis animus sentiret.

Pisander Pisonis & Aristæchmæ F. Camiræus ex Camiro Rhodi civitate, qvem Eumolpi poëtæ æqvalem & amasium qvidam fuisse scribunt, aliis Hesiodo eum antiqviorem fuisse tradentibus, aliis referentibus ad Olympiadem XXXIII. Habuit & sororem Diocleam. Scripsit Ἡράκλειαν sive *poëma de rebus ab Hercule gestis*, *libris II.* in qvibus clavam Herculi primus attribuit. Reliqva ejus poëmata adulterina putantur utpote partim ab aliis partim ab *Aristeo* poeta ὑπ' Ἀριστέως ποιητοῦ composita.

Pisander Nestoris Poëtæ F. Larandensis aut Lycius, qvi vixit temporibus Imp. Alexandri Mammææ *F.* poëta epicus & ipse. Scripsit *historiam variam*, versibus qvam inscripsit Ἡρωικῶν θεογαμιῶν *de Heroum & Dearum nuptiis* libros VI. item alia, oratione soluta.

Pittacus *Mytilenæus* Caici vel Hyrrhadii Thracis, & matris *Lesbiæ* F. Natus Olympiade XXXII. unus septem Sapientum. Scripsit *leges*, & Olympiade XLIX. Melanchrum Mytilenes tyrannum occidit, & Phrynonem Ducem Atheniensium pro *Sigeo* bellum gerentem singulari certamine interfecit postqvam reti eum implicuisset. Senex coactus exercitum ducere dixit: ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι *quàm difficile est bonum esse!* Hujus apopthegma: καιρὸν γνῶθι. *Tempus nosce.* Scripsit *versus elegiacos DC* & *de Legibus* oratione soluta.

Pixodarus. Vide supra, in Dexippo Coo.

Plato filius Aristonis qvi *Aristoclem* patrem habuit & Perictyones vel Potones, genus trahentis à Solone. Sexta enim ab illa fuit filia Dropidis poëtæ, fratris *Solonis*. *Solon* à Neleo genus ducit & Aristo Platonis pater à Codro Melanthi filio. Fertur *Platonis* mater ἐκ τῆς θείας ὄψεως ex visione qvadam divinâ gravida facta fuisse, cum ei Apollo apparuisset: & *Platone* in lucem editõ tunc demum maritus cum ea concubuisse. Natus est Æginæ Olimpiade LXXXVIII. post initia belli Peloponnesiaci. Vixit annos LXXXII. Obiit Olympiade CVIII, cœlebs & virgo. Dormiens vita excessit, cum in festo epulatus

latus

latus fuiſſet. Etiam alii poſt eum filii Ariſtoni nati ſunt. Adiman
&Glaucus, & filia *Potone*. Prima litterarum rudimenta à Diony
quodam didicit; in palæſtra ſe exercuit apud Ariſtonem Argiv
Cum artem poeticam didiciſſet, *dithyrambos* & *tragœdias* ſcripſit.
deinde ſpretis,apua Socratem circiter XX. annos philoſophatus
Et fertur *S*ocrates qvod die ad ipſum venit Plato, in ſomnis vi
cygnum genibus ſuis inſidentem. Ariſtocles prius dicebatur, po
Plato dictus eſt vel qvod πλατὺς τὸ στέρνον, lato eſſet pectore, vel q
πλατὺς ἐν λόγοις in oratione copioſus. Ter in Siciliam profectu
ad tyrannos Dionyſios. Venditum à tyranno Anniceris Afer
& manumiſit. Docuit in Academia, ſcholamqve ejus ordin
exceperunt; *S*peuſippus, Xenocrates, Polemo, Crantor, Cr
Socratici fuere hi: Arceſilaus, Lacydes, *E*vander Phocæen
Damon Leonteus, Moſchion, Evander Athenienſis, Hegeſin
Carneades, Harmadas. * *Dialogi* ejus genuini omnes ſunt L
qvorum alii ſunt Phyſiologici, alii Ethici, alii *Dialecti*
Reſpublica ejus in *libros decem* dividitur, *Leges* vero in *libros XII.* R
qvæ tetralogiæ ſunt novem. Plato pauper fuit & ſolummodo
Academia poſſedit hortum, ex qvo trium aureorum Proventus qu
annis redibant. Sed ſucceſſoribus ejus per liberalitatem homin
ſanctorum & eruditionis amantium, qvi philoſophiæ ſtudiis pro
vendis teſtamento ſua reliqverunt bona, totus reditus mille vel
rium etiam aureorum fuit. Plura deinde refert *S*vidas, qvæ Pl
nem hauſiſſe ex libris ſacris, vel ab Ægyptiis didiciſſe affirmat.

Plato Athenienſis, Comicus, temporibus Ariſtophanis, Phrynichi, Eu
lidis & Pherecratis Fabulæ ejus XLVIII. è qvibus, Ἄδωνις, ἀιαῷ α
Γρῦπες, Δαίδαλος, Ἑορταί, Ἑλλὰς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμε
Ἰώ, Κλεοφῶν, Λάιος, Λάκωνες ἢ ποιηταί, Μέτοικοι, Μύρμηκες, Μεμ
κυθος, Μενέλεως, Νίκαι, Νὺξ μακρά, Ξάνται ἢ Κέρκωπες, περιαλγ
Ποιητής, Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκε
Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. Genere dicendi uſus eſt perſpi
& claro uti ait Athenæus in Dipnoſophiſt. Ejus etiam ſunt Α
φοῖος, Συνεξαπατῶν & Πανηγυρισταί, aliæque plures.

Plotinus *Lycopolita*, philoſophus, diſcipulus Ammonii qui antea
σακκοφόρος ſive bajulus, magiſter Amelii quem Porphyrius a
vit, ut Porphyrium Jamblichus, & hunc Sopater. Jam ſenex
Gallieno ad annum ejus ſeptimum, vixit ſcripſitque libros LIV.

* χαρμίδας.

in ſex Enneades dividuntur. Uſus eſt corpore imbellici ex morbo ſacro. Scripſit etiam alia.

Plutarchus Chæronenſis, Bœotius vixit Trajani Imp. temporibus & ante. Trajanus dignitate conſulari eum ornavit, edixitqve ne qvis magiſtratuum in Illyrio ſine ejus conſenſu qvicqvam faceret. Scripſit multa.

Plutarchus Neſtorii F. Athenienſis, *P*hiloſophus, magiſter Syriani, præceptoris Procli Lycii, qvi ſcholæ philoſophicæ *A*thenis præfuit, & ſucceſſorem habuit Marinum. Scripſit multa.

Polemon Philoſtrati vel Philocratis F. Athenienſis, *P*hiloſophus, diſcipulus Xenocratis qvi fuit Platoni ſucceſſor. *A*cademiæ & ipſe præfuit, & cum antea luxuriæ deditiſſimus fuiſſet, philoſophari poſtea cœpit. Multos ſcripſit libros, ſed qvorum nullus exſtat. Delectabatur præcipue Homero & Sophocle, utrumqve pari ſapientia præditum eſſe dicens, unde Homerum Sophoclem epicum, Sophoclem vero Homerum tragicum apellabat.

Polemon Evegeti F. Ilienſis ex vico Glycyia, donatus civitate ab Athenienſibus, ideoqve Helladicus adſcriptus: periegetes & hiſtoricus. Vixit tempore Ptolemæi Epiphanis. Sed Aſclepiades *M*yrleanus auctor eſt eum æqvalem fuiſſe Ariſtophanis Grammatici, & *P*anætium Rhodium etiam audiviſſe. Scripſit *deſcriptionem Ilii, libris III. Origines urbium qvæ ſunt in Phocide, & earum cognatione cum Athenienſibus. Origines urbium Ponticarum. De urbibus Laconicis* & alia plurima. In his & κοσμικὴν περιήγησιν, *Orbis deſcriptionem* ſive *Geographiam.*

Polemon ex Laodicea ad Lycum fluvium, Rethor & Sophiſta, qvi Smyrnæ docuit, Ariſtides Rhetoris magiſter. Vixit tempore Trajani & poſt ipſum, diſcipulus Timocratis philoſophi ex Heraclea Pontica oriundi & Scopeliani Sophiſtæ Obiit anno ætatis LVI. cum ſe ipſe in ſepulchrum conjeciſſet & inedia necem ſibi conſciviſſet, qvod articulari morbo vexaretur. Qvamobrem cognatis & amicis lugentibus dixit. *Date mihi aliud corpus, & in illud migrabo.* Medicis qvoqve crebro eum ſecantibus dixit: *Quam citiſſime Polemonis lapicidinas excidite.*

Polemon junior Sophiſta, Commodi temporibus.

Polles Ægienſis (ex Ægis urbe Aſiæ prope Magneſiam & Smyrnam) Philoſophus & vates. Scripſit ordine alphabetico συμβολικὰ *de ſignis ex quibus futura conjiciuntur libros II.* Οἰωνοσκοπικὰ *Auguria* (ex avibus)

Poly-

Polybius Lyci F. ex Megalopoli Arcadiæ, Scipionis Africani præceptor & Panætii Philosophi æqualis, tempore Ptolemæi Evergetis. Hic prolixam illam *Historiam Romanam libris XL.* scripsit, a fuga Cleomenis Spartani ad Perseum Philippi F. Macedonum successioni res à Romanis gestas ordine adnectens. Polybii Historiam continuavit Posidonius Olbiopolita Sophista. Strabo quoque Amaseensis scripsit historiam inde incipientem ubi Polybius desinit, libris XLIII.

Polycarpus, Joannis Evangelistæ Theologi auditor, successor Bucoli, primi Smyrnæorum Episcopi, martyrio pro Christo consummatus est sub *Marco* Antonino. *Epistolam* scripsit *ad Philippenses*, *πάνυ θαυμαστὴν* omnino admirabilem & *ad magnum Dionysium Areopagitam*, *& ad alias Ecclesias.* Hic ob quasdam super die Paschatis quæstiones, Imperatore Antonino Pio, & Ecclesiæ Romanæ Episcopatum gerente Aniceto Romam venit, ubi multos qui Marcionis & Valentini doctrinæ crediderant, ad fidem revocavit. Marcioni obviam forte facto & dicenti, *agnosce nos, Polycarpe*, respondit *γνωρίζω σε agnosco te primogenitum Diaboli filium.*

Polycrates Atheniensis, orator valde eloquens, qui post Anytum & Melitum Orationes contra Socratem scripsit.

Polyevctus Comicus, cujus drama ἡνίοχος memoratur Athenæo. Fuit & ætate nostra * Polyevctus &c. Supra in ἡνίοχος.

Polygnotus pictor, Thasius, Aglaophontis filius & discipulus, quem Athenienses civitate donarunt, vel quod porticum pœcilem gratis pinxisset, vel ob picturas in Thesauro & Anaceo.

Polyzelus Comicus, cujus dramata sunt: Νίπτρα, Δημοτυνδάρεως, Μουσῶν γοναί, Διονύσου γοναί, Ἀφροδίτης γοναί.

Porphyrius petulanti & maledica lingva Christianos insectatus, proprio nomine dictus est *Βασιλεύς* (Malchus) ex Tyro Phœniciæ oriundus Philosophus, discipulus Amelii, Plotino magistro usi, Jamblichi magister, vixit Aureliani temporibus, & vitam produxit usque ad Diocletianum Imp. Audivit & Longinum Criticum. Scripsit libros quam plurimos, Philosophicos, Rhetoricos & Grammaticos. *De divinis nominibus librum I. De principiis duos.* De *materia*, *sex.* De *anima adversus Boëthum*, *quinque. De abstinentia ab animatis libros IV. De se ipso*

* Ætatem Luciani intellige, qui in hunc Polyevctum Sophistam scripsit suum Pseudologistam ἢ περὶ τοῦ ἀποφράδος, T. 2. edit. Amstelod. p. 432. seq.

Potone.

Potone, Platonis Philoſophi ſoror.

Pratinas Pyrrhonidæ vel Encomii F. Phliaſius, poeta Tragicus qui cum Æſchylo & Chœrilo certavit Olympiade LXX. & primus Satyros ſcripſit. Illo fabulas docente, tabulata, in qvibus ſpectatores ſtabant, ceciderunt, unde Athenienſes theatrum exſtruxerunt. Fabulas edidit L. quarum XXXII. Satyricæ. Semel vicit.

Πρέσβεις. Philoſophi qui cum Areobindo in Perſiam iverunt legati, fuerunt iſti: Damaſcius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius (Agathiæ codices *Eulamius*) Phryx, Priſcianus Lydus, Hermias & Diogenes Phœnices, Iſidorus Gazæus. Hi omnes domum redierunt, Barbari hoſpitalitate valere juſſa. Sed in pace Romanorum cum Perſis, cautum eſt ut viris illis ſecure vivere liceret, nec contra animi ſententiam ab avita (de Diis) opinione eſſet recedendum.

Priſcus Panites Sophiſta, Theodoſii jun. temporibus ſcripſit *Hiſtoriam Byzantinam & de Attila libros VIII.* item *declamationes Rhetoricas* & *Epiſtolas.*

Proæreſius Pancratii F. ex Cæſarea Cappadociæ, Sophiſta qui Antiochiæ Ulpianum audivit. Athenis docuit paullo ante Libanium, maximis à Conſtantino honoribus ornatus. Scripſit *Declamationes Rhetoricas.* Vixit & ſub Juliano Libanii temporibus, & Julianus ut Proæreſio ægre faceret, Libanium vehementer coluit. (Supra in Libanio.)

Προκέφαλος. Supra, in Philocle.

Proclus Mallotes, Cilix, Philoſophus *Stoicus*. Scripſit *commentarium in Diogenis ſophiſmata.* Et *adverſus Epicurum.*

Proclus alter, Mallotes, Philoſophus & ipſe Stoicus.

Proclus Proculejus, Themiſonis F. Laodiceæ Syriæ ſacerdos ſive hierophanta. Scripſit *Theologiam. In Pandoræ fabulam quæ eſt apud Heſiodum. In Nicomachi Iſagogen Arithmeticæ*, & alia quædam *Geometrica.*

Proclus Lycius, diſcipulus Syriani & auditor Plutarchi Philoſophi, Neſtorii F. Platonicus Philoſophus qui Philoſophicæ Scholæ Athenis præfuit, habuitque diſcipulum & ſucceſſorem Marinum Neapolitanum. Scripſit permulta Philoſophica & Grammatica. *Commentarium in totum Homerum. In Heſiodi Opera & dies. De chreſtomathia libros III.* Περὶ ἀγωγῆς *de diſciplina Theurgica libros II. In Remp. Platonis libros IV. In Orphei Theologiam.* Συμφωνίαν ſive *conſenſum Orphei, Pythagoræ & Platonis. In Oracula libros X. De Diis Homericis. Argumenta XVIII. contra Chriſtianos.* Hic eſt Proclus ille qui ſecundus à Porphyrio impuram & petulantem linguam in Chriſtianos ſtrinxit. Adverſus hunc *Joannes*

set in Græciam, vel qvod contra promiscuum concubitum legem tulisset de virginibus uni viro collocandis. Hoc Cecrops fecit, qvi ab Ægyptiis genus ducens non ignoraret leges qvas Vulcanus regionis illius Rex tulerat, Ipse Athenis regnavit annos qvinqvaginta.

Pronomus tibicen, cujus prolixam barbam perstringunt Comici.

Προφητεία, alia spiritalis, alia diabolica: nam & prædictiones diabolorum prophetiæ dicuntur, alia naturalis, vel artificiosa, qvæ inter has est media, alia deniqve communis & popularis. Ac spiritalis qvidem præcipue est sanctorum: DEI autem dispensatione participes ejus qvoqve interdum sunt illi qvi tales non sunt, ut *P*harao, Balaam & Caiphas. *D*iabolica ad solos diabolorum cultores pertinet. Ejus generis sunt qvi ex inspectione farinæ & hordei divinant, & Pythia ex quercu oracula captans, & Dodonæa sacrificula, & aruspices & observatores signorum & sternutationum & ominum & fulminum & murium & mustelarum, & ligni crepitantis, & tinnitus aurium & plapitationum corporis & nominum: itemqve qvi umbras mortuorum evocant, & ex astris, aqvis & aliis infinitis futura prædicunt. Nam divinatio ex somniis & apud nos qvidem in usu est, sed per afflatum divinum fit. Divinatio naturalis est animalium brutorum. Hirundines enim & grues & formicæ imminentem tempestatem præsentiunt, itemqve echini & alcyones, naturæ munere. Divinatio vero qvæ arte constat, est medicorum, consiliariorum & gubernatorum. &c. At veræ prophetiæ proprium est, lingvam præbere ministram gratiæ Spiritus.

Protagoras Abderites, Artemonis vel Mæandrii F. Quidam Tejum fuisse scripserunt. *P*rimùm fuit bajulus, sed Democritum cum audisset, doctrinæ captus amore, philosophiæ operam dedit & eloqventiæ, primusqve cognominatus est Sophista. Idem contentiosum dicendi genus primus invenit, & centum minarum mercedem à discipulis exegit, λέγος ἔμμισθος, *sermo mercenarius* ideo cognominatus. *M*agister fuit Isocratis oratoris. Idem primus orationem divisit in partes qvatuor, εὐχωλήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν. Alii post eum in septem, διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, εἰσαγγελίαν, * εὐχωλήν, κλῆσιν. Alcidamas quatuor formas orationis ponit, φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. Protagoræ libri ab *A*theniensibus cremati sunt,

*Svid. infra in πυθμήν, ἐπαγγελίαν.

ſunt, qvod aliqvando ſic exorſus eſſet : περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι οὔθ' ὡς εἰσὶν, οὔθ' ὡς οὐκ εἰσί. *De Diis ſcire non poſſum utrum ſint, an non ſint.* Platone Philoſopho eſt antiqvior, fuitqve magiſter Prodici Ceii & multorum aliorum.

Protogenes Xanthius ex *Lycia*, pictoria arte celebris qvi Bacchum, & ... σον (Leopardus XVI. 2. emendatt. ex Plutarchi Demetrio p. ... legit * ἰάλυσον) Rhodi pinxit, opus incomparabile qvod admi... eſt Demetrius Poliorcetes cum Rhodum per biennium obſidere... ductis mille amplius navibus & plus qvam 55000. armator... Scripſit Protogenes *de arte pictoria & figuris libros II.*

Ptolemæus Cytherius *Poëta* epicus. Scripſit *de pſalacantha*, qvam ... bam eſſe dicit mira vi præditam.

Claudius Ptolemæus, Alexandrinus *Philoſophus* tempore Marci ... Scripſit *tres libros Mechanicos. De ortu & ſignificationibus ſtellarum errantium. Planiſphærium.* *Canonem expeditum. Magnum ... Aſtronomicum* ſive *Syntaxin*, & alia.

Ptolemæus Pindarion, Alexandrinus Grammaticus, Oroandri F. diſcipulus *Ariſtarchi*. Scripſit Homericorum exemplorum ἀναλογίας ... libros III. De Homerico charactere. Adverſus Neothalidem ... dictione. De Utide Homerico. De aſteropæo apud Homeru... & alia.

Ptolemæus Grammaticus, ἐπιθέτης dictus qvod Ariſtarchum ſeqvere... Auditor fuit Hellanici Grammatici qvi audiverat Agathoclem di... pulum Zenodoti Epheſii. Scripſit περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πληγῶν, *de plagis apud Homerum. Commentarium in Odyſſeam.*

Ptolemæus Ariſtonici Grammatici pater & ipſe Grammaticus, qvi am... Romæ artem Grammaticam profeſſi ſunt. Scripſit ὁμοίως εἰρη... τοῖς Τραγικοῖς, *de iis qvæ ſimiliter dicta ſunt à Tragicis. In Home... libros qvinqvaginta.* Τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα, *de iis ... apud Homerum mira & peregrina traduntur. De Muſis & Nere... bus.*

Ptolemæus Hephæſtionis F. cognomine χέννος, Alexandrinus Gramm... ticus clarus ſub Trajano & Adriano Impp. Scripſit *de hiſtoria para... xa* ſive mirabili. *Sphingem* drama hiſtoricum. ἀνθόμηρον ſive *po... Homeri æmulum, rhapſodiarum XXIV.* & alia qvædam.

Ptolemæus Aſcalonites Grammaticus qvi Romæ docuit. Scripſit Home... ricam proſodiam. De Helleniſmo, ſive de recta loqvendi ratio...

lib...

* Confer Franciſcum Junium in artificum catalogo p. 184. ſeq.

libros XV. De metris. De Ariſtarchea Odyſſeæ correctione. De differentia vocabulorum. Item alia Grammatica.

*P*ulcheria Arcadii Filia nondum annos XV. nata Imperium optime adminiſtravit, fratremqve Theodoſium erudiit, & pietate erga Deum accurate inſtituit multasqve inſtruxit Eccleſias. Neſtorius *P*ulcheriæ inviſus erat, criminabantur enim eam apud *P*aulinum Magiſtrum. Sorores ejus Arcadia & *M*arina. Theodoſius ſæpe libellis non lectis nomen ſuum ſubſcribebat. Itaqve *P*ulcheria ipſi ſubjecit libellum qvo conjugem Eudoxiam donari ſibi petebat, ut ea ancilla uteretur &c.

*P*ylades Cilix ex oppido *Miſtarnis*. Scripſit *de ſaltatione Italica*, cujus ipſe inventor fuit. *De ſaltatione* Comica qvæ Κόρδαξ vocabatur. Item *de ſaltatione Tragica* qvæ σίκιννις, & *de Satyrica*, qvæ ἐμμέλεια.

*P*yrrhon *P*liſtarchi F. Eleus Philoſophus tempore Philippi Macedonis, Olympiade CI. & ultra. Primum qvidem pictor fuit, poſtea animum ad philoſophiam applicans audivit BryſonemClinomachi diſcipulum, deinde Anaxarchum, diſcipulum Metrodori Chii, cujus magiſter fuit Democritus Abderita. Statuit nihil eſſe natura honeſtum & turpe, ſed omnia moribus & lege.

Pyrrhon Phliaſius, Timarchi F. diſcipulus Timonis Philoſophi.

*P*yrrhonii Philoſophi qvi Pyrrhonis ſectam amplectebantur, dicti etiam aporetici, ſceptici, ephectici, Zetetici &c. Sceptices primus auctor fuit Homerus, qvi nihil certi de rebus pronunciat. Septem etiam ſapientes fuere Sceptici, qvorum eſt dictum *ne quid nimis*. Archilochus quoque cum ait: Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἡμέρην ἄγει, & Euripides (Supplicibus) τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα δρῶμέν τε τοιαῦθ' ἃ τυγχάνεις θέλων.

Phythagoras Samius, revera Thyrrhænus, Mneſarchi ſculptoris annulorum filius, qvi cum patre Samum adoleſcens ex Tyrrhenia migravit ubi *P*herecydem *S*yrium, deinde Hermodamantem audivit Creophyli nepotem, hinc Abaridem Hyperboreum & Zaratem *M*agum. Apud Ægyptios etiam & Chaldæos diſciplinis inſtitutus rediit Samum, qvam cum Polycratis tyrannide teneri vidiſſet, Crotonem in Italiam abiit, apertaqve ibi ſchola quingentos & amplius diſcipulos habuit. Fratres ei duo, natu major Eunomus, medius Tyrrhenus. Servus Zamolxis, cui Getæ ut Saturno immolant. Uxorem duxit Theanonem, Brontini Crotoniatæ filiam, ex qva filios duos ſuſcepit, Telavgem & Damonem, vel ut alii, Mneſarchum: filiam qvoqve Myiam ſive ut alii Arignotem. Scripſit Pythagoras tres tantum

 libros

libros παιδευτικὸν, πολιτικὸν & tertium qvi Lysidis Tarentini est po tius, ejus discipuli, qvi Thebis, qvo fugerat, Epaminondam insti tuit. Qvidam *aurea carmina* qvoqve illi tribuunt. (Plurima dein de de *Pythagora* ejusqve morte, philosophia ac symbolis refert Sv das qvi etiam videndus in ἤδη.)

Pytheas, Atheniensis, Orator, milothri sive pistrinarii filius, scrip *conciones* & *orationes forenses* & alia qvædam, non annumeratus a tem est (decem) oratoribus, ut homo audax & dissolutus, qvi Ath nis ob æs alienum ex carcere effugit in macedoniam, ac postea diit.

Πυθιὰς βοὴ, vox cum cantu tibiæ conjuncta, carmen pythium. H πυθαύλης, qvomodo pæana vocant.

Πύθιον. Templum Apollinis, Athenis à *Pisistrato* conditum in qvo tr podas ponebant, qvi cyclio choro Thargelia vicerant.

Python Byzantinus Orator qvi in exilium pulsus in *Macedoniam* abii ibiqve multos ad proditionem impulit &c.

Qvadratus Romanus, Historicus. *Scripsit* Jonica dialecto *historiam Ro manam* libris XV. eamqve inscripsit χιλιετηρίδα, qvod complecte retur res mille annorum à Roma condita ad Imp. Alexandrum Mammææ F.

Qvirinus *Sophista*, qvi *lingva ærarii*, γλῶσσα ταμιείε vocabatur, cuju cura ab Imperatore ei commissa erat.

Rhadamanti judicium, de iis qvorum testata est justitia. Rhamanti ju jurandum. supra, χῆνα ὀμνύναι, & Lampon.

Rhamnus de sapientibus clarisqve viris dicitur. Rhamnus enim erat p pulus Atticæ in qvo Antiphon floruit, orator celebris, qvem mu imitari volentes, proverbium usui vitæ reliqverunt, ut viri præcla Rhamusii vocarentur. Rhamnusia Nemesis, statua qvam fecit Ph dias & Erechtheus matris suæ nomine, qvæ Nemesis vocabatur, illo in loco regnaverat, dedicavit. Phidias Agarocrito Pario, am sio suo permisit nomen suum inscribere; ut Olympiæ, digito Jo inscripsit Παντάρκης καλὸς. Erat Pantarces Argivus formosus, ip usqve amasius.

Ραριάς. Rharus Cererem errantem & Proserpinam qværentem hospi excepit, pro qvo beneficio Ceres Triptolemum Celei F. Rhari n potem agriculturam docuit, eique currum alatorum draconum d dit qvo vectus terram peragravit, & agriculturam homines doc

Rhapsodi dicebantur qvi carmina Homeri in theatris recitabant, qvod ῥα

δους sive virgas tenentes, hoc facerent. Est etiam ῥαψῳδῆσαι nugari, vel simpliciter loqui & recitare.

Rheginos Xenarchus Sophronis mimographi F. ut timidos in comœdiis suis perstrinxit a Dionysio tyranno ad hoc inductus.

ῥητίαρχος qui oracula dicit, ut est apud Epicharmum. Vel, ut Asclepiades libro sexto τραγῳδουμένων, qui omnium optime noverat verum dicere.

ῥήτωρ. Multis decretis cautum est, ne in *S*enatu ars oratoria adhiberetur si quis sententiam ferret de re quæ ad privatam ipsius fortunam non pertineret.

Rhianus Benæus ex Bena Cretæ urbe, vel Cereates, vel ut alii ex Ithome Messenes civitate. Hic primum fuit palæstræ custos & servus: postea litteris institutus Grammaticus evasit, æqualis Eratosthenis. Scripsit ἔμμετρα ποιήματα, Heracliadem libris XIV.

Rhinthon, Tarentinus, Comicus auctor hilarotragœdiæ sive phlyacographiæ. Figuli filius, sub Ptolemæo primo vixit. Fabulæ ejus Tragicocomicæ XXXVIII.

Rufus Ephesius Medicus qui cum Critone sub Trajano floruit. Scripsit libros plurimos, ex quibus sunt hi: *De ratione victus libri V. De victu navigantium. De medicamentis vulnerum. De vulneratione articulorum. De ficubus. De veteri medicina. De lacte. De vino. De melle.*

Rutilius Rufus tempore Scipionis vixit, in expeditionibus bellicis ei comes, & res tunc gestas litteras mandavit, fuitque tunc temporis tribunus militum, ut Appianus in Romana historia testatur.

ῥυσμός, Abderitica dialecto significat figuram. Aliis præterea vocibus non Græcis Democritus Abderites usus est, ut τροπὴν dixit situm, & διαθιγὴν ordinem.

Sabazius Bacchus dictus à clamore orgia celebrantium. Nam barbaris εὐάζειν est σαβάζειν, & εὐασμὸν appellant σαβασμόν. Etiam σάβοι loca Baccho consecrata, & Bacchi sacerdotes. *Mnaseas Patarensis* Sabazium ait esse Bacchi filium (*S*vid in Σάβοι.)

Sabinus Sophista qui vixit sub Adriano Cæsare. *S*cripsit Introductionem & argumentum materiæ declamationum libris IV. Commentarium in Thucydidem, Acusilaum & alios. Item alias quasdam enarrationes. (Frater ejus Sergius infra, Σέργιος.)

Sacas poëta Tragicus: & Sacæ gens Thracica. Ammonius philosophus Alexandrinus cognomento Sacas, ex Christiano factus est gentilis, ut ait *Porphyrius*.

Salustius

Sapph

Sappho *Simonis* filia, vel Eunomini (al. Eumeni) vel Eeigyi, vel Ecryti, vel Semi, vel Camonis, vel Etarchi, vel denique Scamandronymi, & Clides, matris. Lesbia, Ereso oriunda & Lyrica. Vixit Olympiade XLII. quo tempore floruerunt Alcæus, Stesichorus, Pittacus. Fratres ejus Larychus, Charaxus, Eurygius. Nupsit Cercolæ ditissimo viro ex Andro, unda nata ipsi fuit filia Clis. Amicæ Atthis, Telesippa, Megara. Discipulæ Anagora Milesia, Gongyla Colophonia, Eunica Salaminia. Scripsit *carminum lyricorum libros IX.* & prima plectrum invenit. Scripsit & *Epigrammata, Elegias, Jambos, Monodias.*

Sappho *Lesbia*, Mytilenæa, psaltria de qua supra, in Phaon.

Ælius *Sarapion*, Rhetor, Alexandrinus. Scripsit *de vitiis declamationum.* Ἀκροάσεων sive *auscultationum libros VII. Panegyricum in Adrianum Imp. Consultationes ad Alexandrinos. Rectene Plato Homerum è Rep. sua ablegarit*, & alia multa. Item *artem oratoriam.*

Sarapion solum fere Orpheum habebat & legebat: subinde Isidorum de quæstionibus occurrentibus interrogans, virum summa Theologiæ scientia instructum, quem solum familiarem norat & admittebat, nec ullum alium suarum, facultatum, duorum aut trium librorum, inter quos erat Orphei poësis, dignum judicabat, putans se in illo perspexisse vitam illam Saturniam, Poëtarum fabulis celebratam. Nam ille quidem poëtarum scriptis celebratus Chiron in Saturnii & Jovii regni confinio potius constitit, unde biformis esse traditur. Eodem tempore vir alius Alexandria venit, ex tota diametro, vel magis etiam, si sic dicere fas est, quam ex diametro à Serapione distans: nam hic quidem Saturnius aut Jovius fuit, ille vero Typhonius, & Typhone versutior bellua. Nullus enim eorum qui nunc vivunt hominum ignorat quo animo & qua fortuna fuerit *Pamprepius.*

Σαράπους. Alcæus Pittacum vocavit *σαράποδα, χειροπόδην, γαύρικα, φύσκωνα, γάστρωνα, ζοφοδορπίδα* & *ἀγασύρτον.* (ex Laërtii lib. 1. c. 81.)

Scindapsus, Instrumentum *Musicum.* De Zenone Citieo (Timon:) *ὁ δ' ἔρρει γύργαθος αὐτοῦ μικρὸς ἰὼν, νοῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα σκινδαψοῖο. mentem habebat, minorem scindapso.*

Σκίφη. Crantor Philosophus poetæ cujusdam versus *σκίφης* plenos esse dixit.

Σκίρταλος. Diogenes Sinopensis, jam senex, à Scirtalo pirata captus est.

Σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν tributum duræ vatis, Sphingis, (apud Sophoclem Oedipo tyranno.)

Σκολιά, carmina convivalia. *Σκολιῶν Μελίτου, Καρικῶν αὐλημάτων.* Melitus

tus iſte fuit poëta Tragicus qui Socratem accuſavit. Perſtringitur à Comicis ut poëſi frigidus, & moribus improbis præditus. Carica, carmina lyrica lugubria.

Σκολιὸν, carmen paucorum verſuum. Timocreon Rhodius poëta epicus * tale ſcolium contra divitias ſcripſit, cujus initium eſt, ὀφέλες ὦ τυφλὲ πλοῦτε, *o cæca divitiæ, utinam nec in terra nec in mari nec in continente unquam viſæ fuiſſetis, ſed in tartaro & acheronte habitaretis: Vos enim omnium malorum inter homines cauſſa eſtis.* His ſimile eſt decretum à Pericle ſcriptum, quo Megarenſes foro, mari, continente arcebantur.

Scopas Ætolorum prætor fruſtratus principatu cujus maxime cauſſa leges ſcribere auſus fuerat, Alexandriam cogitabat &c.

Scopelianus Clazomenius Sophiſta qui ſub Nerva vixit & Smyrnæ eloquentiam docuit, auditor Nicetæ, æqualis Apollonii Tyanenſis, ad quem etiam Epiſtolas Apollonius ſcripſit.

Σκύθης. Anacharſis fuit Scytha, ſed matre Græca natus & ideo *δίγλωσσος* duarum peritus lingvarum, qui Scythis leges tulit.

Scylax Caryandenſis ex Caryanda Cariæ civitate prope Halicarnaſſum, Mathematicus & Muſicus. Scripſit periplum locorum extra columnas Herculis. De Heraclide Mylaſſorum Rege. Terræ periodum. ἀντιγραφὴν adverſus Polybii Hiſtoriam.

Scytale Epiſtola Laconica. Ligna erant duo polita & oblonga, quorum alterum Lacedæmoniorum ephori retinebant, alterum tradebant duci quem ad bellum emittebant, & quoties ei aliquid mandare volebant, albo loro lignum involebant & in eo mandatum ſcribebant, deinde lorum replicantes id tabellario tradebant ad portandum. Dioſcorides ἐν τοῖς περὶ νομίμων in opere de moribus & inſtitutis refert fœneratores dividere ſcytalam duobus teſtibus præſentibus, & in utraque ejus parte contractum ſcribere, & alteram quidem uni ex teſtibus dare, alteram ſibi reſervare. Utebantur ſcytala & alio modo, ut Ariſtoteles in Ithacenſium Rep. ſcribit.

Secundus Athenienſis, Sophiſta (non is) qui vocatus eſt Plinius. Epiturus ſive clavus ligneus vocabatur, ut fabri filius, fuitque Herodis Sophiſtæ magiſter. Scripſit *declamationes oratorias.*

Seleucus Alexandrinus, Grammaticus, cognominatus Hemericus, qui Romæ eloquentiam docuit. Scripſit commentarios in totum pene

poetam

* infra, apud Svidam rectius, *melicus.*

poëtam. De synonymorum differentia. De iis qvæ falso creduntur. De proverbiis apud Alexandrinos usitatis. De Diis libros centum, item alia σύμμικτα sive miscellanea.

Seleucus Emesenus Grammaticus scripsit ἁσπαλιευτικά *piscatoria versibus hexametris libros IV. In Lyricos commentarium, Parthicorum libros II.* Inveni & alium Seleucum his additum, sed qui nullos scripserat libros.

Sellius sive Sillius qui & Homerus dictus est, Grammaticus ante Menandrum. (Supra in Homero.)

Semus Eleus Grammaticus scripsit Eliacorum libros VIII. Periodos libris II. De Paro librum I. De Pergamo librum I. De Pæanibus, in qvo opere genera musicorum recenset, avtocabalos, Ithyphallos, phallophoros &c. (Supra in *P*hallophori, ubi *avtocabdali* legitur, non avtocabali.)

Ælius Serenus Atheniensis Grammaticus scripsit Epitomen operis Philonis de urbibus & qvinam in singulis clari fuerint, libros III. Epitomen commentariorum *P*hiloxeni in Homerum.

*S*ergius Zeugmatensis, Aphthonii F. à causidicis qui præfecti fuerunt genus ducens, præfectus & ipse prætorii & consularis & patricius. Scripsit Epitaphium in Sophistam Sabinum, fratrem suum, item alium librum pro causidicis adversus Aristidem.

Σεσίλλισθαι, falso se jactare, dictum ab Æschine *S*elli F. qui pauper divitem se falso jactabat. Etiam σίλλυς gloriosos vocant, & gloriari σιλλίζειν.

*S*everianus Damascenus unus ex primarii generis viris, Auxentii Callinici F. ortus ex Romanis qui Alexandriam incoluere. Poëtica, Oratoria & juris civilis Romani peritia instructus, etiam in Philosophia instituendum se Proclo dare volebat, ni Pater, qui patronum caussarum malebat, id prohibuisset. *S*ed patre defuncto Athenas, ubi *P*roclus erat, profectus somniavit montis cacumini tanqvam vehiculo se insidere & montem ipsum aurigæ instar agitare. Hinc fato & voluntate ad Remp. accedere & magistratum gerere qvam Philosophiam beatumqve otium sectari maluit. Cum postea in odium incidisset Ardaburii, magni illius Asparis F. multa ab illo passus est sanctissimus & supra modum religionis Græcæ cultor. Isocrateas etiam orationes prolixiores & de Rep. agentes mihi enarravit, non artificioso illo & Sophistico sed prudenti & philosophico more.

 Idem

Idem Julianum, fratrem meum * natu minorem sic ad eloquentiæ stu-
dium inflammavit, ut eum & poëtas & celebres oratores ediscere ju-
beret. Et alios quidem Poëtas utcumqve probabat, at Callimachum
in manus sumens, Afrum hunc poëtam nunquam non derisit. Qui
lectione ejus adeo offendebatur, interdum ut librum ejus conspueret.
Huic Zeno Imp. proximam à se dignitatem pollicitus est si Christia-
nus fieri vellet: & ipse nobis Epistolam pollicitationes illas conti-
nentem, sed nihil apud se proficientem recitavit. Arcadium etiam
Larissæum per Epistolam objurgavit. Nam Severianus in Epistolis
scribendis acer & cordatus erat.

Severus Σεβῆρος Sophista Romanus sub Anthemio Imp. fuit, Alexandriam
vero profectus in otio philosophico vitam transegit, variorum libro-
rum copia abunde instructus. Viros autem doctrina præstantes, si
quisquam alius, ad se facile pertrahere noverat.

Severus (Imperator) nec humanarum nec divinarum rerum quicquam
impervestigatun ut relinqueret, vel occultissima perscrutatus est.
Et ideo libros omnes, qui aliquid arcani habebant, & *quoscunque*
reperire potuit, ex omnibus adytis sustulit, & in Alexandri monu-
mento conclusit, ut nec illius corpus quisquam amplius cernere,
nec res in illis scriptas legeret.

Severus Σευῆρος. Hic post infelicem illum *Eutychem* extitit, & cum An-
tiochiæ thronum malis artibus occupasset, Manentis & Apollinarii
& *Eutychis* hæresin stabilire conabatur. Ex Ecclesia itaque pulsus in
Alexandrinos populum levem, turbinis & procellæ instar incidit.
Cum autem hic quoque alia procella ipsi & populo reflasset, omnia
confudit & perturbavit. Julianus enim quidam Halicarnassensis,
Asiæ *Episcopus* eos dissipavit. Confer supra, in Juliano.

Sextus *Chæronensis*, Plutarchi sororis filius, Philosophus qui fuit M. An-
tonini Cæsaris temporibus, Herodoti Philadelphæi discipulus sectæ-
que Pyrrhoniæ addictus. Hic apud Imperatorem in tanto honore
erat, ut una cum eo jus diceret Scripsit *Ethica*, itemque *sceptica libris X*.
Post Commodi mortem quidam se Sixtum dicere ausus est, facultates-
que & dignitatem ejus sibi vindicare, qui à multis sæpe interrogatus
scite respondit. Sed cum *Pertinax* nonnulla ad eruditionem Græcam,
cujus ille rudis erat, pertinentia ex eo quæreret, longe à scopo aber-
ravit, cum quid diceretur ne intelligere quidem posset. Adeo na-
turâ quidem vultum ei similem habebat, cæterisque in rebus arte

eum

* Damascii verba sunt.

eum referebat, doctrinâ vero eâdem excultus non erat.

Sextus Afer, Philosophus scripsit *Sceptica* sive *Pyrrhonia libris X.*

Sibylla Delphica quam etiam *Dianam* appellarunt. Vixit ante bellum Trojanum: scripsit oracula versibus.

Sibyllæ Chaldææ pater *Berosus*, mater Erymanthe.

Sibylla Apollinis & *Lamiæ* F. vel Aristocratis & *Hydoles*, vel Crinagoræ, vel, ut Hermippus, Theodori, *Erythræa* nata in loco *Erythrarum* qui vocabatur Batti, nunc condita illic urbe, Erythræ. Quidam Siculam tradunt, alii Sardianam, Gergethiam, Rhodiam, Libyssam, Lucanam, vel Samiam denique. Fuit post captam urbem Trojam annis CCCCLXXXIII. Conscripsit libros istos: *περὶ παλμῶν, de palpitationibus. μέλη carmina. χρησμοὺς, oracula.* Eadem etiam prima triquetrum genus lyræ fertur invenisse.

Sibylla Hel[illegible], scripsit versibus vaticinia & oracula.

Sibylla Colophonia quæ vocata fuit *Lampusa*, à Calchante oriunda. Ipsa quoque scripsit vaticinia & oracula versibus, & alia.

Sibylla Thessala, dicta etiam *Manto*, quæ à Tiresia genus duxit.

Sibylla Phrygia, à quibusdam vocata *Sarbis*, ab aliis *Cassandra*, ab aliis *Taraxandra*, & ipsa scripsit oracula.

Sibylla Cumana & Sibylla Thesprotica. Et hæ oracula scripserunt.

Sibylla Chaldæa, sive Hebræa aut Persica, proprio nomine *Sambethe*, à beatissimo Noë genus ducens. Hæc prædixit ea quæ Alexandro Macedoni contigisse dicuntur, cujus meminit Nicanor, qui vitam Alexandri scripsit. *E*adem de Domino CHristo ejusque adventu, Numinis instinctu plurima prædixit. Cum hac & reliquæ Sibyllæ consentinnt, nisi quod hujus sunt XXIV. libri, de quavis gente & regione prædictiones continentes. Quod autem versus ejus imperfecti & luxati inveniantur, non est ipsius vatis culpa, sed scribarum, qui vel orationis celeritatem scribendo assequi non potuerunt, vel etiam indocti & Grammatices imperiti fuerunt. Cum afflatu enim & eorum quæ dicta erant memoria simul desinebat. Et hæc causa est quare & versus imperfecti reperiantur, & sententia claudicans, sive sapientissimo DEI consilio hoc factum fuerit, ne a multis iisque indignis oracula ejus cognoscerentur: sive longum tempus, uti multorum aliorum, ita etiam hujus rei causa fuerit. Præterea & obscuritas eorum, quæ à Sibylla dicebantur, & crebra librorum ejus descriptio, nihil mirum est si & sensus & metri cofusionem pepererint.

Sibyllæ diversis & locis & temporibus fuerunt decem. Prima, Chalda qvæ & Persica, proprio nomine *Sambethe* dicta. Secunda Liby Tertia Delphica, Delphis nata. Quarta Italica, quæ in Italiæ u Cimmeria (nata est.) Quinta Erythræa, quæ ante bellum Tro num vaticinata fuit. Sexta Samia, proprio nomine *Phyto* dicta, qua scripsit Eratosthenes. Septima Cumana, quæ & *Amalthæa*, *Hierophile* dicta fuit. Octava Hellespontia, nata in vico Marmis prope oppidulum Gergithium (quæ loca olim finibus regionis T janæ Comprehensa fuerunt) temporibus Solonis & Cyri. No Phrygia. Decima Tiburtia, Albunæa dicta. Ajunt autem Sibyll Cumanam novem oraculorum suorum libros attulisse ad Tarqvi um *Priscum*, tunc Romanorum Regem: qvos cum ille repudiass duo ex illis cremasse.

*S*ibylla vox est Romana, quam si interpreteris, vatem significat. Siby læ igitur, ut multi scripserunt, diversis locis & temporibus dece fuerunt. Σιβυλλιᾶ, oraculorum amore & desiderio tenetur &c.

Σιβύρτιος sive Σιβύρτιος Theodectæ *Phaselitæ* lector & servus, *qui pri*mus è servis, artem oratoriam professus est. Scripsit *artem Rheto ricam*.

Σιδηρέαν ψυχήν. Glaucus quidam *S*amius ferruminationem primus i venit. Et proverbium, Glauci ars, de iis quæ facile confic untur.

Silvanus Philosophus, qui cætera quidem probus erat & sapiens, sed m ribus simplex & apertus.

Σιλλαίνει, labiis distortis aliquem deridet, inter deridendum oculos m vet. Σίλλος enim est mimus, vel salsum dictum & derisio. qvi sillos scribit, dicitur sillographus, qvalis fuit Timon Philiasiu Philosophus Pyrrhonius.

Simmias Rhodius, Grammaticus. Scripsit *glossarum libros III. Variorum poëmatum libros IV. A*b initio fuit *S*amius, * postea vero cum colo in Insulam *A*morgum mitterentur, & ipse Coloniæ illius dux à S miis eo missus fuit. Tres autem urbes in Amorgo condidit, M noam, Ægialum & *A*rcesimen. Vixit annos 406. post bellum Tr janum. Secundum quosdam primus *jambos* scripsit, diversa a Item *Origines Samiorum*.

*S*ammias Thebanus Philosophus, discipulus Socratis. Scripsit *de sapient*

* hæc non ad Simmiam sed ad Simonidem Jambographum antiquissimum Amor num spectant. Confer Allatium de Simeonibus p. 206. seq.

de amicitia, *de veritate*, *de musica*, *de eo quod optandum est & fugiendum*. *De cura animæ*, item alia philoſophica.

Simocattes, cognomen Theophylacti *Simocattæ*.

Simonides, Leoprepis F. Julietes ex Julide Cei inſulæ civitate, *Lyricus* Steſichoro poſterior, & cognominatus *Melicertes* propter ſvavitatem. Hic artem memoriæ invenit, itemque litteras longas & duplices & tertium ſonum lyræ. Vixit Olympiade LV. quamvis alii eum ad Olymp. LXII. referant. Vitam extendit usque ad Olymp. LXXVIII. annumque ætatis LXXXIX. attigit. Dorica dialecto *regnum Cambyſis & Darii* deſcripſit. Item *prælium navale Xerxis*, & *prælium navale ad Artemiſium*, verſibus elegiacis. *Prælium* item *ad ſalamina* verſibus melicis. Ad hæc ſcripſit *threnos*, *encomia*, *epigrammata*, *pæanes*, *tragœdias*, & alia. Hic Simonides, ſi quis alius, memoria pollebat: ei vero ſimilis erat Apollonius, qui ut plurimum quidem ſilebat multa vero mente verſabat: & cum centeſimum ætatis annum ageret, memoriæ firmitate ipſum Simonidem ſuperabat. Idem etiam *hymnum in Memoriam* canebat, in quo dicit omnia à tempore conſumi, ipſum vero tempus beneficio memoriæ expers ſenii & immortale eſſe. Hic primus carmen mercede ſcripſiſſe dicitur. Habebat enim duas arcas, unam gratiarum vacuam: alteram (mercedis) plenam. &c. Ejus dictum: ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται. &c.

Simonides Cejus prioris ex filia nepos, cognomine Melicertes, vixit ante bellum Peloponneſiacum. Scripſit *Genealogiam libros III. Inventionum libros III.*

Simonides Magneſius, Sipyli F. poëta epicus, qui vixit temporibus Antiochi Magni. Scripſit hujus res geſtas, pugnamque cum Galatis, in qua equitatus ejus per elophantos profligatus fuit.

Simonides Caryſtius vel Eretrienſis, poëta epicus, ſcripſit Græcorum conventum in Aulidem. Trimetrorum libros II. De Iphigenia unum.

Simonides. Hic Imperatoris Joviani temporibus vixit, & philoſophus clariſſimus fuit.

Simonides, Crinei F. Amorginus, Jamborum ſcriptor, ſcripſit elegiarum libros II. item jambos. Vixit autem ipſe annis 490. poſt bellum Trojanum. Secundum quosdam hic primus Jambos ſcripſit.

Simon Sophiſta qui publicam pecuniam intervertebant. Simon & Theodorus & Cleonymus perjuri. Ariſtoph.

Simplicius Philoſophus.

Siricius

Siricius Neapoli urbe Palæſtinæ oriundus, Sophiſta, diſcipulus Andro
machi, qui per aliquod tempus Athenis docuit, ſcripſit *pr*
gymnaſmata, & *declamationes*.

Siſinnius Novatianorum Epiſcopus &c. (ex Socratis VI. 22. Hiſt.)

Σμικίθης. In tabellis nomina eorum qui in jus citabantur, inſcribi ſole
bant, *Aſpaſia & dominus*, id eſt maritus ejus.

Socrates Sophroniſci ſtatuarii & Phœnaretes obſtetricis F. primum ſt
tuarius fuit, ajunt enim Gratias veſtitas, Athenis ejus fuiſſe opu
Deinde philoſophatus eſt audito Anaxagora Clazomenio, poſte
Damone, hinc Archelao. Ariſtoxenus ait primum audiviſſe Ar
chelaum &c. Ingreſſus virilem ætatem, ad Amphipolin & Poti
dæam militavit & ad Delium. Duas habuit uxores, Xanthippe
è qua Lamprocles natus eſt, & Myrtonem Ariſtidis Juſti filiam e
qua Sophroniſcus & Menedemus ſive Menexenus. Vixit tempor
belli Peloponneſiaci, & quidem natus Olympiade LXXVII. Vi
xit annos LXXX. obiitque imprudentia vel potius amentia *Athe*
nienſium, coactus bibere cicutam: nullo alio ſcripto *relicto*,
quam ut quidem volunt *hymno in Apollinem & Dianam*, & *Æſope*
fabula verſibus ſcripta. Philoſophos effecit *Platonem*, qui relict
Lyceo traduxit ſcholam in ſuburbium quod Academia vocatu
(ejusque ſectatores Academici dicti usque ad Ariſtotelem: Is eni
in quodam horto ante urbem ſito ludum literarium aperuit, &
ἐ κατ' αὐτὸν περιπάτȣ à peripato ſive loco deambulationis, qui
illo horto erat, ſuos diſcipulos vocavit Peripateticos) *Ariſtipp*
item Cyrenæum auctorem ſcholæ ſectæque Cyrenaicæ, *Phæd*
nem Eleum à quo ſecta Eliaca, poſtea à Menedemo, Eretri
docente, dicta Eretrica. Ex hac Pyrrho prodiit. *Antiſthenem* qu
Cynicam ſectam condidit, *Euclidem* Megarenſem à quo Megari
quæ eadem à Clinomacho Euclidis diſcipulo dicta Dialectica. *Xe*
nophontem Grylli F. *Æſchinem*, *Lyſaniam* Sphettium, *Cebetem* Th
banum, *Glaucum* Athenienſem, *Bryſonem* Heracleotam qui con
tentioſam Dialecticam introduxit una cum Euclide, Clinomachu
auxit: cumque multos ſectatores habuiſſet, deſiit in Zenone C
tieo, qui Stoicam ſcholam inſtituit, vixitque Olympiade CXXV
Alii Bryſonem non Socratis ſed Euclidis auditorem ſcribunt fuiſſ
Bryſonem audivit Pyrrho, à quo Pyrrhonii. Præterea diſcipul
habuit Socrates *Alcibiadem*, *Critobulum*, *Xenomedem*, *Apollodoru*
Critiam, Athenienſes: tum *Critonem*, *Simonem*, *Eumarem* Philiaſiu

Simmia

Simmiam Thebanum, *Terpsionem* Megaricum, *Evenum*, *Chærephontem*. *Theodorus* etiam cognomento Atheus Socratem audivit, docensque omnia esse indifferentia, sectam Theodoream instituit. Eam philosophiæ partem quæ est de moribus & virtutibus, precipue coluit Socrates, & jam senex cithara ludere didicit apud Cononem, & derisus à quibusdam dixit illud Solonis: ὀψιμαθὴς μᾶλλον ἢ ἀμαθής, *præstat sero quàm nunquam discere*. Hic dæmonium quoddam secum familiariter colloqui dicebat. Primus Aristophanes Nubibus scriptis ipsum perstrinxit ut corrumpentem juvenes, & Atheum ipsum vocavit quod per canem & platanum juraret. Postea Anytus & Melitus eum accusarunt & reum peregere. In æstimatione vero pœnæ Socrates se meruisse dixit ut victus in prytaneo publice sibi præberetur. Illi vero capitis eum condemnarunt. In vinculis diu fuit, donec navis sacra Θεωρὶς Delo rediret. Critone svadente fugam, noluit fugere, dixitque leges non oportere violari. Hausta hinc cicuta voti recordatus, immolate, inquit, Æsculapio. Quidam Cyrsas nomine, genere Chius Athenas venit cum Socrate conversaturus, cui dormienti juxta sepulchrum Socratis, in somnis ille visus est & cum eo collocutus. Socrates ab Aristophane Melius vocatur, id est atheus, quia Diagoras *M*elius infamis erat ut Deorum osor & hostis. Diagoras ille initio pius erat, postea deposito fraudatus, ad impietatem prolapsus est & DEos esse negavit. Quare Athenienses indignati *M*elium malis affecerunt. Fuit & Aristagoras Melius poëta dithyrambicus, qui quod mysteria Eleusinia evulgasset, valde impius judicatus est. Ab illo tempore Comici Melios ut impios perstrinxere.

Solon Execestidæ F. Atheniensis, philosophus, legislator & demagogus qui vixit Olympiade XLVII. vel LVI. Insidiis petitus à Pisistrato tyranno in Ciliciam secessit, & urbem condidit quam de suo nomine Solos vocavit. Alii Solos etiam in Cypro nomen ab illo accepisse ajunt, & ipsum in Cypro decessisse. Scripsit *leges* Atheniensibus, quas vocant *axonas* quod in axibus ligneis essent scriptæ. Item poëma elegiacum quod *Salamis* inscribitur. *Præcepta morum* itidem versibus elegiacis & alia. Fuit unus illorum qui VII. Sapientes dicuntur. Ejus est *Ne quid nimis*, & *Nosce te ipsum*. Precibus amicorum ære oppressorum victus, tabulas veterum debitorum abolevit. Ejus consilium & astus adversus Cirrhæos (ex Pausaniæ *P*hocicis p. 684.)

Sopater Apameensis Sophista & Philosophus, discipulus Jamblichi inter-

terfectus à Constantino, fidem facturo omnibus se non amplius religioni gentilium addictum esse, ante enim familiariter eo usus fuerat. Scripsit *de providentia* itemque *de iis qui immerito sunt felices vel infelices.* Constantinus Sopatrum dum interemit, non recte fecit, nemo enim coactus fit bonus sed ex amore.

Sopater Comicus. Ex fabulis ejus sunt Ἱππόλυτος, Φυσιολόγος, Σιλφία ἢ Κνιδία, Νεκυία, πύλαι, Ὀρέστης, Φακῆ, ut Athenæus in Dipnosophistis.

Sopater Parodus (quem à Comico male distinguit Svidas) cujus drama Βακχὶς Athenæo memoratur.

Sopater Apameensis vel potius Alexandrinus, *Sophista.* Scripsit plurimorum librorum epitomas. Quidam etiam ἐκλογὰς τῶν ἱστοριῶν excerpta historica (de quibus Photius Cod. 161.) hujus esse ajunt.

Sophilus Sicyonius aut Thebanus, Comicus mediæ Comœdiæ. Ejus fabulæ sunt Κιθαρῳδὸς, Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Λήδα, & Δηλία ut ait Athenæus: item χοιρίδιον, παρακαταθήκη.

Sophistas vocabant omnes quotquot litteris eruditi erant: etiam σοφίαν Musicam, & Sophistas Musices peritos, etiam tibicines. *Plato* Comicus in Sophistis Bacchylidem poetam, Opuntium Sophistam appellat. Aristophanes hoc nomen tribuit artis cujuscunque peritis. Deinde Sophista est ille qui ex falsa ostentatione sapientiæ quæstum facere novit.

Sophocles Sophili Colonæi F. Atheniensis, Tragicus natus Olympiade LXXIII. ita ut annis XVII. Socrate antiquior sit. Hic primus tribus histrionibus usus est & tritagonista sive tertiarum partium actore. Primus etiam chorum quindecim juvenum introduxit, cum antea duodecim tantum essent. Idem dictus apis, propter orationis svavitatem, primus etiam singulis fabulis certare cœpit, non tetralogia. Scripsit elegiam & pæanas & orationem de choro de quo cum Thespide & Chœrilo contendebat. Filii ejus fuere Jophon, Leosthenes, Ariston, Stephanus, Meneclides. Obiit post Euripidem cum esset annorum XC. Docuit fabulas CXXIII. vel etiam multo plures, ut tradunt alii. Vicit vicies quater.

Sophocles Aristonis F. senioris Sophoclis nepos, Atheniensis, Tragicus qui docuit dramata XL. vel ut alii, XI. Vicit septies. Idem & elegias scripsit. Apollonius (Tyaneus) castitate Sophoclem superavit,

ravit, qvi ſenex demum amores tanqvam furioſum & ſævum dominum effugiſſe ſe dicebat. Apollonium libidinis ne Euphrates qvidem arguit, qvamvis falſas litteras adverſus eum commentus ſit, inimicus illi qvod Euphratem pecuniæ cauſa facientem omnia deridens monuiſſet ne pergeret σοφίαν καπηλεύειν, cauponari ſapientiam.

Sophocles Athenienſis Tragicus & Lyricus, ab antiqvo illo Sophocle genus ducens. Vixit poſt plejadem Tragicorum. Fabulæ ejus ſunt qvindecim.

Σοφός incantator, incantationum peritus. Pſalm. LVIII. 5.

Oraculum: Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης,
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Soranus Menandri & Phœbes F. Epheſius Medicus, qvi Alexandriæ commoratus eſt & Romæ artem Medicam exercuit ſub Trajano & Adriano Impp. libroſqve plurimos & pulcherrimos compoſuit.

Sorannus Epheſius Medicus junior, qvi ſcripſit *de moribus muliebribus libros IV. Medicorum vitas & ſectas & opera libris X.* & alia diverſa. Aſclepiodotus philoſophus, artis Medicæ peritus nullum recentiorum medicorum magni faciebat præter Jacobum: ex antiqvioribus vero poſt Hippocratem, Soranum Cilicem cognomento Mallotem.

Σωσάννα. Contra Sextum Africanum ſcripſit Origenes, ejusqve argumenta refutavit, qvibus librum Suſannæ impugnavit.

Soſibius Laco Grammaticus, unus eorum qvi ἐπιλυτικοὶ* vocantur. (Scripſit varia) in qvibus & hoc tradit, eſſe qvoddam comœdiæ genus qvod Diceliſtarum & Mimelorum Δικηλιστῶν καὶ Μιμηλῶν proprium ſit. De Mimis antiqvis in Laconia, περὶ τῶν Μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν, & alia.

Soſiphanes Soſiclis F. Tragicus, docuit fabulas LXXIII. vicit ſepties. Eſt & ipſe ex ſeptem illis qvi Plejas ſunt appellati Vixit ſub ertrema tempora Philippi vel Alexandri Macedonis. Obiit Olympiade CXI. vel CXIV.

Soſitheus Syracuſanus aut Athenienſis, vel potius Alexandrinus ex Alexandria Troica, unus ex plejade, æmulus Homeri Tragici, filii Myrus Byzantinæ qvi floruit Olympiade CLXIV. Scripſit poëmata, & alia proſa oratione.

Sotadas Byzantinus Philoſophus, ut tradit Ariſtocles libro VI. de philoſophia.

Sotades Athenienſis, Comicus mediæ Comœdiæ.

* qvi difficiles qvæſtiones propoſitas diſſolvunt.

Sotades Cretensis, Maronita, *δαιμονισθεὶς* à dæmonio vexatus, Jamb rum scriptor. Scripsit *Φλύακας nugas* sive *κιναίδους* Jonica lingv unde *ἰωνικοὶ λόγοι* appellabantur. Hoc poëmatis genere usi fu etiam *Alexander Ætolus*, Pyrrhus *Milesius*, Theodoras, Timochar das & Xenarchus. Sunt ejus carmina plurima, veluti *ad infer descensus. Priapus. In Belestichen. Amazon* & alia. Item *ἐγκλω μεναι* & *παρακλυζόμενος* ut ait *Athenæus* in Dipnosophistis.

Sotades Atheniensis, philosophus qvi *librum de Mysteriis* scripsit.

Sophron Syracusanus, Agathoclis & Damnasyllidis F. qvi vixit tempori bus Xerxis & Euripidis. Scripsit mimos viriles & mimos muliebre oratione soluta & dialecto Dorica, qvos *Platonem* Philosophum semper lectitasse ferunt, adeo ut interdum etiam iis indormiret.

Sophron Comicus (male tanqvam diversum à priore Svidas commemo rat) Ex hujus dramatibus *παρθενίδ*, teste Athenæo in Dipnosophi- stis.

Soterichus, Asites, Heroicus poëta qvi fuit sub Diocletiano. *Scripsit en- comium Diocletiani: Bassarica* sive Bacchica libris qvatuor. *De Pan- thea* Babylonia. De Ariadne, Vitam Apollonii Tyanei. Pythonem sive Alexandriacum. Est autem Alexandri Macedonis historia qvum Thebas cepit. Item alia.

Soteridas Grammaticus, maritus *Pamphilæ* (Supra in Pamphila, Socrati das) cui etiam historias attribuit. Scripsit orthographiam. Qvæstio nes Homericas. Commentarum in Menandrum. De metris. D Comœdia. In Euripidem.

Soteridas Epidaurius, pater *Pamphiliæ*, cui libros tres commentariorum inscripsit, ut ait Dionysius libro XXX. Historiæ Musicæ.

Speusippus *Eurymedontis* F. *Platonis* ex sorore Potone nepos, *auditor* & in Academia successor. Vixit Olympiade CVIII. Scripsit plurima, præcipue *Philosophica*. Fuit ingenio austero, maximeqve iracundo.

Σφαῖρα. Pila lusit Aristonicus Carystius, Alandri Regis in ludo pilæ collusor. *Pilæ* inventionem Anagallis, Corcyræa, Grammatica, Nausicaæ Alcioni filiæ attribuit.

Σφυράδες. *Carcinus* poeta fuit, cujus filias parvæ staturæ Aristophanes perstringit, ut *ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστὰς, νανοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας.* Xenocles Carcini filius mul- tas easqve insolitas machinas ad percellendos spectatores in fabulis suis introduxisse dicitur, qvem Plato ideo *δωδεκαμήχανον* appellat. Deos enim ascendentes & descendentes imitabatur.

Spintha-

Spintharus Heracleotes, poeta Tragicus, cujus fabulæ sunt περικαιόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κεραυνωμένη. Hinc ut barbarus & Phryx à Comicis perstringitur.

Spittalus Medicus apud Athenienses. Aristophanes: ἄπελθε πρὸς τὸν Σπιττάλου. *Abi ad Spittalum. Tu vero guttam pacis unam instilla mihi* in calamum istum æreum aut argenteum, qvales habent medici.

Spyridon Trimithuntis in Cypro civitatis Episcopus, multa mira fecit & Concilio Nicæno interfuit. (confer Socratem lib. 1 Hist. c. 12.)

Στάσιμον, genus carminis qvod saltatores stantes canebant.

Σταυρός. In septentrionali parte fori collocata est crux, instar illius qvam Constantinus Magnus in cœlo vidit, auro obducta, habensqve in apicibus rotunda mala. Ibidem filiorum ejus statuæ auratæ conspiciebantur. Sub Theodosio magno Imp. cum Gentilium templa everterentur, in Serapidis templo inventæ sunt hieroglyphicæ literæ, crucis figuram habentes. Qvas cum illi qvi Gentilibus Christiani facti fuerant, conspexissent, dixerunt Crucem apud litterarum hieroglyphicarum peritos significare vitam futuram.

Stesichorus Euphorbi vel Euphemi, vel Euclidis, vel Hyetis vel Hesiodi F. ex Himera urbe Siciliæ, Himeræus. Alii Matauria Italiæ civitate ortum tradunt. Alii Pallantio Arcadiæ urbe profugum, Catanem migrasse ibiqve obiisse & sepultum ante portam qvæ ab eo Stesichorea dicta fuerit. Junior Alcmane Lyrico, natus est Olympiade XXXVII. Obiit Olympiade LVI. Fratem habuit Mamertinum Geometriæ peritum, & Helianactem legislatorem. Fuit autem Lyricus, ejusqve *poëmata* Doricâ dialecto scripta sunt *libris XXVI.* Dicitur scripta *vituperatione Helenæ* visum amisisse, deinde in somnis monitus, propter *palinodiam* visum recepisse. Cum primum Tisias vocaretur, accepit nomen Stesichori διὰ τὸ στῆσαι χορόν, qvod primus chorum instituterit cum cantu citharæ conjunctum.

Silpo Megarensis, Philosophus qvi fuit sub Ptolemæo primo, discipulus Pasiclis Thebani, qvi audierat fratrem Cratetem & Dioclidem Megarensem, is vero Euclidem, discipulum Platonis. Præfuit Megaricæ scholæ, & dialogos scripsit non pauciores viginti.

Στοά porticus in qva Stoici Στωϊκοὶ qvi antea Zenonii, Athenis docebant. Hæc appellabatur antea πεισιανάκτειος, deinde à Polygnoti pictura dicta est ποικίλη. In illa inambulans Zeno Citieus disserebat. Sub XXX. tyrannis autem mille qvadringenti cives ibi interfecti sunt,

vitam degere posset, Deus respondit, *εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς, si familiariter cum mortuis versaretur*, id est cum scriptis & libris antiquorum.

Symeon, mirabilis ille vir. De hoc cum Ægyptii Monachi audivissent eum in columna stare, rem insolitam damnantes (ipse enim primus hoc fecerat) eum ex cœtu suo excluserunt. Postea vero, cognita viri illius vita & animi modestia, rursus eum in cœtum suum receperunt. Ad hunc *Marcianus* Imp. hominis privati habitu clam venit.

Σὺν δὲ Θεοὶ μάκαρες. Hoc Rhapsodi accinere solebant, ut citharœdi: *ἀλλ' ἄναξ χαῖρε.* Hæc enim epiphonemata apud veteres poetas obvia.

Synesius, Pentapoli Thebaidis, quæ in Libya sita est, oriundus Philosophus, Episcopus Ptolemaidis, ex ordine Sacerdotali. Scripsit libros diversos & Grammaticos & Philosophicos, itemque orationes de regno, & orationes panegyricas & generis demonstrativi. Item encomium calvitiei, & orationem admirabilem de Providentia, genere dicendi Græcanico: aliosque plurimos & diversos libellos, & præterea *Epistolas*, quæ apud omnes in magno pretio habentur.

Συνταντήριος Origenes appellatus fuit, quod multos libros conscripsisset.

Σύρα Syra * apud Romanos divina Epistola.

Syrianus Alexandrinus Philosophus, qui Athenienſi Scholæ & Diatribæ præfuit: magister Procli, qui fuit ipsius successor. Scripsit in totum Homerum commentarium libris VII. In Remp. Platonis libros IV. In Orphei Theologiam libros II. In Proclum *εἰς τὰ πρόκλου περὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ θεῶν*, de Diis Homericis. Consensum Orphei, *Pythagoræ* & Platonis. De oraculis libros X. & alias quasdam enarrationes. Isidorus Philosophus, ut Damascius ait, omnia veterum scripta accuratissime examinare non desinebat: sed post Platonem, Jamblicho & Jamblichi amicis ac comitibus operam maxime dabat: quorum optimum affirmabat civem suum Syrianum, Procli magistrum. Neminem vero, quod quidem ad veræ scientiæ collectionem attineat, contemnendum esse censebat.

Τάβλα

* Videtur Svidas male scripsisse Σύρα pro Σάκρα, *sacra*.

Τάβλα nomen lusus, quem Palamedes magna sapientia invenit u exercitus Græcorum haberet quo tempus falleret. In hoc lusu tabula est mundus terrestris. Duodecim κάσαι sive scripta, circulus Zodiacus. Fritillus & in eo septem tesseræ, septem stella planetarum. Turricula vero, altitudo cœli ex quo multa bona & mala omnibus penduntur.

Τὰ δ' ἐκ τρίποδος. Ex tripode dicta, de rebus verissimis. Cum Aristoclea, Pythia rem habuisse frater dicitur, & oracula, quæ Apoll per eam edidisset, annotasse. De Apollonio Tyaneo Philostratus: Non erat prolixus in dicendo, neque ironice loquentem quisquam audiverit, neque coram auditoribus se jactantem, sed tanquam ex tripode, *novi* ajebat, & *videtur mihi*.

Τὰ ἐκ Τρίποδος. Apollo vaticinans utitur tripode, propter tria rerum tempora. Homerus: ὃς γ' ᾔδει τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα *qui novit & præsentia, & futura & præterita*. Apollini tripus aureus cessit, à piscatoribus oblatus primum VII. Sapientibus: sed cum hi illum repudiarent, datus fuit Apollini velut sapientissimo, cui dare oraculum jusserat.

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα. Athenis in festo Choum, qui comessatum ibant, plaustris vecti obvios dicteriis & convitiis insectabantur Idem in Lenæis postea faciebant. Mulieres Atheniensium plaustri vectæ qvum Eleusinem ibant ad magna mysteria, in via se mu tuis convitiis insectabantur. Alexandrini olim animarum lustratio nem faciebant. Certis enim diebus homines curribus vecti, qui bus hoc ipsum munus mandatum erat, per totam urbem ibant, & stantes ubi vellent & ad domum subsistentes, ubicunque placuis set, de plaustro loquebantur, non falsa convitia jactantes, sed vera crimina exprobantes &c.

Τὰ ἐπὶ κοσκίνου, *ad cribrum dicta*, De illis qui per cribrum & tripodem aut laurum vaticinantur.

Τὰ Νανάκου, supra, Nannacus.

Ταντάλου, supra, Isæus.

Τὰ Σαμίων. Supra, Σαμίων.

Tatianus. Hic sub Juliano parabate, martyrio obiit. (una cum Theo dulo, ut narrat Svid. in Ἀμάχιος.)

Ταυροφάγος Bacchus, quod illis qui dithyrambo vicerant, bos præmi daretur. Alii Aristarchum falli dicunt, putantem taurum illis fuiss præmium. Aristophanes Cratinum dixit ταυροφάγον, vel ut crudi

vorum

vorum, vel ut vini amantem adeoque Bacchum, vel quod mater Cratini sacri Bacchi μηχοφάγε esset initiatus &c.

Taurus Berytius, Philosophus Platonicus qui fuit sub Antonino Pio. Scripsit *de differentia dogmatum Platonis & Aristotelis. De corporibus & incorporeis rebus*, & alia plurima.

Telavges (genitivo Τηλαύγες) Samius, Pythagoræ magni filius & discipulus, Philosophus, magister Empedoclis. Scripsit *de tetra-ǝty* sive *quaternione libros IV.*

Telegonus primus artem divinandi invenit, ut si in tecto mustela vel serpens apparuerit, hoc vel illud significat. Supra, in οἰωνιστικόν.

Telephus Pergamenus Grammaticus, scripsit *quot res Grammaticum scire oporteat. De figuris Rhetoricis apud Homerum libros II.* De *sermonis Attici constructione libros V. De Homerica Rhetorica.* De *Homeri & Platonis consensu. Variæ eruditionis* ποικίλης φιλομαθίας *libros II. Tragicorum & Comicorum vitas.* Βιβλιακῆς ἐμπειρίας *De notitia librorum libros III.* in quibus docet qui libri sint comparatu digni. Item *Homerum solum ex antiquis puro sermone Græco uti. Descriptionem Pergami. De Augustali Pergameno libros II. De dicasteriis Atheniensium. De Atheniensium legibus & moribus. De Pergami Regibus libros V. De usu*, sive de nominibus vestitus & aliarum rerum quibus utimur, *ordine alphabetico. De Ulyssis errore. Ocytocion*, sive *collectio epithetorum eidem rei convenientium, ad expeditam dictionis copiam parandam, libris X.*

Telesilla, poëtria. Huic statua posita est ad cujus pedes libri jacent, galea vero capiti ejus imposita est. Nam cum Lacedæmonii interfectis iis qui in templum confugerant, Argivorum ad urbem capiendam irent, Telesilla mulieres armavit & hostibus obviam processit. Quod conspicati Lacedæmonii retro cesserunt, turpe ducentes cum mulieribus pugnare. Sic completum est oraculum &c.

Telestes Comicus, hujus dramata Ἀργὼ & Ἀσκληπιός ut testatur Athenæus IV. Dipnosophist.

De Telmessia vulpe rerum Thebanarum scriptores prolixe tradiderunt, ut Aristodemus &c. Fabula desumta ex Cyclo epico.

Telmissus urbs Lyciæ à Telmisso filio Apollinis & unius filiarum Antenoris, quam prodigiorum interpretem τερατοσκόπον fecit, ut auctor Dionysius ἐν κτίσεσι sive Originibus.

Τέλος. Solon præsentem Crœsi fortunam contemnens jussit eum totius vitæ finem exspectare &c.

Aristo Chius finem esse dixit, indifferenter se habere ad ea quæ inte virtutem & vitium media sunt, nec vel minimum in alterutram partem ab hisce moveri, sed in omnibus rebus æquali esse animo Sapientem enim similem esse ἀγαθῷ ὑποκριτῇ idoneam personam in scena agenti.

Terpander, Arnæus, aut vero ex Lesbi civitate Antissa, vel Cumanus Alii ab Hesiodo, ab Homero alii genus eum ajunt duxisse, fuisse que filium Bœi, qui filius Phocei, nepos Euryphontis, Homeri pronepos extiterit. Lyricus ille lyram primus septem chordis instruxit, & *lyricos nomos* primus scripsit, quamvis quidam ad Philammonem hoc referunt.

Tetractys. Pythagorei omnem numerum vocabant qvaternionem Omnis enim numerus completur denario, denarius vero ex quaternis componitur. Magni etiam faciebant quaternarium ob quaternas lunæ formas &c.

Tetralogia. Secundum Tragicam tetralogiam Plato dialogos edidit Tragici enim quaternis fabulis certabant, Dionysiis, Lenæis, *Panathenæis*, Chytris, quarum quarta erat Satyrica. Dialogi Platonis omnes LVI. in singulis inscriptio duplex, una à nomine, altera a re. In Tetralogia prima familiam ducit Euthyphron sive de sanctitate, dialogus πειραστικὸς sive explorandi causa institutus. Secundus Apologia Socratis, qui est moralis. Tertius Criton sive de eo quod est faciendum, itidem moralis. Quartus Phædon sive de anima qui & ipse moralis est. De secunda Tetralogia & sequentibus habetur in libro Diogenis Laerti de vitis Philosophorum.

Tetrametri carminis inventor fuit Aristophanes poeta.

Teucer Cyzicenus qui scripsit *de aurifera terra. De Byzantio. Mithridaticarum rerum libros V. De Tyro libros V. De rebus Arabicis libros V. Judaicarum Historiarum libris VI. Adolescentum Cyzicenorum exercitationum libris III.* & alia.

Thales Examii & Cleobulinæ F. Milesius vel ut Herodoto videtur Phœnix, natus ante Crœsum Olymp. XXXV. secundum Phlegontem vero jam claruit Olymp. VII. Versibus hexametris scripsit *de meteoris*, *de æquinoctio* & alia multa. Obiit senex à turba elisus & æstu resolutus cum Gymnicum certamen sp[…]ret. Primus sapiens appellatus est, & primus animum dixit imm[…]em, & eclipses & æquinoctia deprehendit. Apopyhthegmata ejus sunt plurima, ut celebratum

tum illud: *noſce teipſum.* Nam illud: *ſponde & præſto eſt noxa*, Chilonis eſt potius qvi illud ſibi vindicavit, itemqve illud, *Ne qvid nimis.* Thales Philoſophus Phyſicus eclipſin prædixit ſub Dario (Medo ſive Aſtyage.) Ariſtophanes Thaletem vocat ἄνθρωπον ἄκρον τὴν ἀστρονομίαν. Θάλης habet Θάλητος, at Θαλῆς, Θαλοῦ. Dicitur & Θαλέας ut Ἑρμέας.

Thaletas Cretenſis aut Illyrius, Lyricus antiqvior Homero, ſcripſit carmina.

Thaletas Cnoſſius rhapſodus, ſcripſit poëmata qvædam mythica.

Thamyris vel Thamyras, Thrax, ex Hedonis urbe Brincorum, Philammonis & Arſinoës F. poeta epicus ante Homerum octavus, ſecundum alios qvintus. Alii Odryſium fuiſſe dicunt. Hic Thamyris, qvod Muſas contumelia affeciſſet, ab illis excœcatus eſt. Exſtat* ejus *Theologia* verſibus fere termille hexametris comprehenſa. Primus puerum adamavit Hymenæum Calliopes & Magnetis F. Alii Rhadamantum ajunt adamatum à Tallone Cretenſi, vel Chryſippum Pelopis F. à Laio. Alii Italos primos hoc ob militæ neceſſitatem inveniſſe. Sed primus Jupiter Ganymedem adamavit. Proverbium: Thamyris inſanit, in Ἄμουσος.

Theagenes Archon Athenienſis, multum pecuniæ in doctores & medicos, & alia patriæ commoda impendit. Eum Marinus, dignam philoſopho gravitatem retinens, obſervabat, colebat & palam præſtolabatur & domum deducebat & convenientem honorem ei habebat qvalis viro principi urbis & fortaſſe totius Reip. Romanæ debebatur, erat enim unus ex Romanis patribus & Senatus Palatini primus &c.

Theætetus Athenienſis, Aſtrologus, philoſophus diſcipulus Socratis, docuit Heracleæ. Primus ſcripſit de qvinqve corporibus ſolidis** τὰ πέντε καλούμενα στερεά, vixitqve poſt bellum Peloponneſiacum.

Theætetus ex Heraclea Pontica, auditor Platonis.

Theagenis & Æſchinis opes. De pauperibus qvi ſe divites jactant. Sunt & alii duo Theagenes, unus qvi de Homero ſcripſit, & alter qvi propter mollitiem vitæ deridebatur. Vocatus eſt καπνός fumus, qvia cum multa polliceretur, nihil præſtabat. Idem timidus, & Hecates ſimulacrum habebat qvod conſulebat qvocunqve iret. Inde proverbium: Theagenis Hecatæum. De Æſchine ſupra in σεσιλλῶσθαι.

Theano Metapontina, vel Thuria, Pythagorea, filia Leophronis, uxor

* Vix de Svidæ temporibus hoc verum fuit.

** illa ſunt pyramis, cubus, octaëdron, dodecaëdron, icoſaëdron.

Carysti vel Crotonis vel Brontini Pythagorei. Scripsi *de Pythagora. De virtute* ad Hippodamum Thurium. *Admonitiones muliebres & Apophthegmata Pythagoreorum.*

Theano Cretensis Philosopha, filia Pythonactis & uxor magni Pythagoræ ex qvo suscepit Telavgen & Mnesarchum & Myiam & Arignotem. Qvidam ajunt fuisse uxorem Brontini & *Crotone* oriundam. Scripsit *commentarios Philosophicos* & *apophthegmata*, & *poëma* qvoddam *epicum.*

Θεμιστεύειν oracula edere, qvod Themis olim ante Apollinem oracula consulentibus reddiderit. De Apollonio (Philostratus) *κὴ τὰ λεγόμενα ἠχῶ ἠχεῖν, ὡς ἀπὸ σκήπτρου θεμιστευόμενα.*

Themistius Philosophus qvi vixit temporibus Juliani Apostatæ, à qvo constitutus est præfectus CPolis. Scripsit *Aristotelis Naturalis auscultationis paraphrasin libris VIII. Paraphrasin Analyticorum libris II. Apodicticorum libris II. De anima libris VII.* In hoc opere singularia qvædam profert de scopo & inscriptione. *Paraphrasin* Categoriarum, *libro uno.* Item *dissertationes.*

Themistocles &c. scripsit Epistolas generosum & excelsum animum ubiqve spirantes.

Themistogenes Syracusanus historicus scripsit *Cyri expeditionem*, qvæ inter Xenophontis opera exstat, & alia qvædam de patria sua.

Theocrines sycophanta, qvem perstringit Demosthenes pro Ctesiphonte.

Theocritus Chius Orator discipulus Metrodori Isocratici. Scripsit *chrias* idemqvæ factione in Rep. cum Theopompo historico certavit. Fertur & ejus *historia Libyca*, & *Epistolæ* admirabiles.

Theocritus alter, Praxagoræ & Philinnæ F. Vel ut alii, Simmichi, Syracusanus. Alii Coum ajunt & deinde Syracusas migrasse. Scripsit *carmina bucolica*, doricâ dialecto. Qvidam etiam ipsi tribuunt *Prætides, Elpidas, Hymnos, Heroinas, carmina picedia, elegias, jambos* & *epigrammata.* Sciendum est tres fuisse carminum bucolicorum poëtas, hunc Theocritum, Moschum Siculum, & Bionem Smyrnæum, ex qvodam oppidulo qvod Phlossa vocabatur, oriundum.

Theodectes Aristandri F. Phaselites, Lycius, Orator sed qvi ad scribendas Tragœdias se contulit, discipulus Platonis, Isocratis & Aristotelis. Hic & Erythræus Naucrates & Isocrates Apolloniates orator & Theopompus Olympiade CIII. funebres orationes in Mausoli laudem habuerunt, Artemisiæ uxoris hortatu. Ac ea quam docuit tragœdia magno cum applausu victoriam ei peperit. Alii dicunt Theopompum primas tulisse. Dramata docuit qvinquaginta. Mortuus est

Athenis

Athenis ætatis anno XLI. patre ipsius adhuc superstite. Scripsit etiam *artem rhetoricam* versibus, & alia qvædam oratione soluta.

Theodericus Afer (Rex Gothorum & Italorum) diaconum habebat orthodoxum qvem valde diligebat & fovebat. Hic existimans se Theodorico gratificaturum, ab homousia fide deficiens, Arii sententiam seqvi cœpit. Theodericus autem hoc cognito, hominem tam charum statim capite plectendum curavit, dicens: *Si Deo fidem non servasti, qvomodo sacram conscientiam erga hominem servabis?*

Theodoritus, nomen proprium. Θεοδώρητος, donum DEI.

Theodorus Byzantius Sophista, qvi a *Platone* λογοδαίδαλος est vocatus, scripsit *contra Thrasybulum*, *contra Andocidem* & alia qvædam.

Theodorus, Atheus cognomento qvi Zenonem Citieum, Brysonem & Pyrrhonem ephecticum audivit, & omnia indifferentia esse statuens sectam Theodoream condidit. Hic multa scripsit ad sectam ipsius spectantia, & alia qvædam. Idem ad Hipparchiam dixit: (ex Euripidis Bacchis) hæc est ἡ τὰς πρὸς ἱστοὺς ἐκλιποῦσα κερκίδας qvæ *radiis apud telas relictis pallium gestat.*

Theodorus Gadarenus Sophista, servili natus genere, Magister Tiberii Cæsaris. Deinde de professione Sophistica Romæ cum Polemone & Antipatro certavit. Sub Adriano Imp. filium ejus Senatorem fieri contigit. Scripsit *libros III. de iis qvæ in vocibus qværuntur. De historia librum unum. De thesi, unum. De dialectorum similitudine & demonstratione libros II. De republica, duos. De Cœlesyria, unum. De facultate oratoria unum*, & alia.

Theodorus poëta qvi versibus varia scripsit, & in Cleopatram carmen.

Theodorus Lector magnæ Ecclesiæ CPol. Scripsit *Historiam Ecclesiasticam* à Constantini temporibus usqve ad Justiniani Imperium.

Theodorus qvi post Apollinarem Laodiceæ in Syria (Episcopum) exstitit & Mopsvestiæ in Cilicia Episcopatum adeptus est. Hic Apollinari ex diametro contrarius &c.

Theodosius Philosophus scripsit *sphærica libris III. Commentarium in Theudæ capita. De diebus & noctibus libros II. Commentarium in Archimedis ἐφόδιον. Descriptiones adium libris III. Sceptica capita. Astrologica. De habitationibus.* Versibus *de vere* scripsit, & alia diversa. Erat autem Tripolitanus.

S. Theodosius cœnobiarcha vixit sub Anastasio Dicoro hæretico.

* Videtur legendum εἰς τὸν μικρὸν Ἀστρολόγον ὑπόμνημα, non εἰς τὸν μικρὸν Ἀστρολάβον. De septem scriptis qvæ in parvo Alexandrinorum Astrologo comprehendebantur, dixi libro III. cap. 5. §. 12. seq.

quidem admodum ingeniosus & acutus, sed discendi cupidus & laboris supra modum amans. Quamobrem brevi temporis spatio maximam eruditionem sibi comparavit, & tam antiquarum rerum quam recentium scientiam animo complexus est. (e Damascio.)

Theophilus Comicus. Ex ejus fabulis sunt ἰατρὸς, Ἐπίδαυρος, παγκράτια (Athenæo Παγκρατιαστὴς) Βοιωτία, Προιτίδες, Νεοπτόλεμος.

Theophilus Imperator Michaëlis Amorræi F. Michaelis pater, Copronymi hæresin amplexus, ipsoque nulla in re melior. Cum igitur eadem amentia quæ Manichæum & Arium olim, animum ejus invasisset, persecutionem & ipse contra Ecclesiam cœpit instituere, alter Nectanebo, adjutorem nactus Joannem Patriarcham, vel potius Mantiarcham aut Dæmoniarcham, novum revera Apollonium aut Balaam nostri temporis, lecanomantem. Ab hoc etiam litteras edoctus, homo varius & sceleratus &c.

Theophilus. Hic ex India reversus Antiochiæ vixit & Ecclesiam quidem nullam assignatam habuit, sed quasi communis quidam fuit (doctor & Episcopus) quem Imperator omni honore & observantia coleret. Erat ille quædam quasi Apostolorum imago, quem Thalassius non exiguo tempore cum illo versatus, & in hujusmodi rebus mendacii minime suspectus, ait Judæam quandam fœminam mortuam ad vitam revocasse.

Theophrastus Melanti fullonis, vel Leonis F. Eressius, auditor Aristotelis & successor scholæ Peripateticæ, ab eo Chalcidem migrante relictæ. Hic ante vocatus est Tyrtamus, sed ob divinam eloquentiam ab Aristotele Euphrastus dictus est, & postea Theophrastus, sicut Plato διὰ τὸ ἐν τῷ λέγειν πλάτος propter amplam dicendi copiam Plato fuit vocatus, cum antea Aristocles vocaretur. Discipulos habuit plures quam bis mille: amasius ejus fuit Nicomachus, Aristotelis F. A Cassandro Antipatri F. in honore habitus est. Decessit assidua scriptione fatigatus, cum ob discipuli nuptias ad paucos dies animum relaxasset. Scripta ejus sunt plurima, in his *Analyticorum priorum III. posteriorum I II. Analysis Syllogismorum. Analyticorum epitome.* Ἀνηγμένων τόπων, sive *Loci reducti. De lapidibus. De plantis, De metallis. De odoribus. Characteres* & alia.

Δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος, ἕως ἐπόνει μὲν ἀπηρὸς
ἦν δέμας, εἶτ' ἀνεθεὶς κάτθανε πηρομελής.

Integer ecce valet Theophrastus, dum labor urget,
Laxatus studio solvitur & moritur.

Theo-

phylactus Sophista, cui cognomen erat Simocatta.
pompus Chius, Orator, Damasistrati F. vixit tempore in
Atheniensium, Olympiade XCIII. quando & Ephorus Iso
ditor floruit. Scripsit pariter ac Ephorus epitomen *Histori*
rodoti libros II. Philippica libris LXXII. Historias Græcas qui
constant & inde narrationem ordiuntur ubi Thucydides
desinunt, & complectuntur ea quæ gesta sunt po
ponnesiacum, & cætera. Scripsit & alia plurima.
Arcesilaus Philosophus erat natura tardus & oscitans,
τεθεωρηκώς sed artis tamen probe peritus. Hic d
bi Geometriam in os involasse.
ob impietatis crimen multata morte.
nem.
m mittebantur: & omnes rerum divinar
uratores, ὤρη enim curam significat.
cum verba Θεὸς Κύριος interpretaretur, summæ
nem habuit. Græci statuunt Deum esse animal in
ratione præditum, perfectum, intelligens, beatum, in quo
non cadit, curam gerens mundi & eorum quæ in mundo
tamen humana forma præditum: opificem hujus univ
quam patrem omnium: partemque ejus per omnia pe
variis nominibus pro diversis facultatibus appellari.
ἡ ἀναίδεια. Colebatur Athenis Impudentia, eique temp
ut tradit Ister libro XIV.
Theramenes Atheniensis, Orator, Prodici Ceii discipulus, cog
cothurnus. Scripsit *declamationes rhetoricas*, & alia quædam
Therapevtæ. Philo in libro de vita contemplativa scripsit
Hebræorum &c.
Theseus historicus scripsit *virorum illustrium vitas libris V.*
corum libros III. in quo opere de Isthmicorum ludo
tutione agit.
Θέσις, secundum Aristotelem est paradoxa opinio alicujus viri
phia clari, sive problema. Veluti utrum omnia continu
semper gignantur & nihil unquam sit, secundum Heracl
utrum id quod est unum, sit & immobile, ut Parmenidi vi
utrum motus sit, an non, ut Zenoni visum. Vel utrum sani
sit, an non, ut placet Chrysippo. Et utrum contradicere
non, ut Antistheni probatur. Opponitur id quod θέσις

φύσει five natura. Etiam rhetorica problemata qvidam theses vocant. Ariftoteles hypothefes.

Thefmothetæ magiftratus Athenis viri fex, ex novem archontibus. Hos leges qvotannis correxiffe docet Æfchines contra Ctefiphontem.

Thefpis ex Icario Atticæ populo Tragicus, decimus fextus ab Epigene Sicyonio primo Tragico. Alii fecundum ab eo faciunt, alii primum tragicum fuiffe affirmant. Hic primùm ceruffa facie illita tragœdias egit; Deinde faciem andrachna in docendis fabulis texit: Poftea larvarum lintearum ufum introduxit. Docuit fabulas Olympiade LXI. & inter tragœdias ejus commemorantur ἆθλα Πελίου ἢ Φορβὰς, Ἱερεῖς, ἠΐθεοι, Πενθεύς.

Thefpis citharœdus, de qvo Ariftoph.

Thucydides Olori F. Athenienfis, filium habuit Timotheum. Maternum genus à Miltiade duce, paternum ab Oloro Thracum Rege duxit, Antiophontis difcipulus, clarus circa Olympiadem LXXXVII. Scripfit *Peloponnefiorum & Athenienfium bellum.* Hic puer adhuc Herodotum Olympiæ hiftorias fuas recitantem cum audiviffet, qvafi Numinis alicujus inftinctu lacrymari cœpit. Herodotus igitur patri gratulatus eft de filii indole. (*S*upra in ὀργῶσαν) nec eum judicium fuum fefellit. Hic Thucydides artium præcepta probe callebat, & elegantia orationis, accurata rerum notitia, artibus imperatoriis confiliisqve excellebat, & in argumentis panegyricis. *S*olet à genere fœminino ad neutrum tranfire, ut: Τρέποντας εἰς Μακεδονίαν ἐφ᾽ ὅπερ.

Thuriomantes. Athenienfes ad urbem Thuriam condendam decem viros miferunt, inter qvos fuit *L*ampon vates, qvi urbis condendæ rationem & modum alios doceret.

Θυΐνα, ex thyino ligno confecta. Sub Zenone Imp. in Cypro inventæ funt reliqviæ Barnabæ Apoftoli, qvi *P*aulo fuit peregrinationis comes. *H*ujus Barnabæ pectori impofitum erat Evangelium fecundum Matthæum, thyina habens folia.

Θυρεπανοίκτης. *S*upra, Crates *T*hebanus.

Tiberius Philofophus & Sophifta, fcripfit *de formis orationis libros III. De commutatione. De hiftoria. De difpofitione & compofitione orationis. De civilis orationis mutatione. De demonftrativis orationibus. De præfationibus & proœmiis. De argumentis. De Demofthene & Xenophonte. De Herodoto & Thucydide.*

Timachidas Rhodius, *cœnas* five δείπνων ἀναγραφὰς fcripfit carmine Heroi-

sententias libris suis inseruerit. Qvod si Callisth
nas pendit qvod Alexandrum in Deorum numeru
qvid meruit Timæus qvi Timoleontem μείζω ποι
των Θεῶν supra splendidissimos Deos extollit? &c.
ejusqve urbibus & regibus libros III.

Timæus Locrus, Philosophus Pythagoreus. **Scripsit**
Natura. De Pythagoræ vita.

Timæus Andromachi F. Tauromenites, Philisci **Milesii**
tus in aliis reprehendendis, unde dictus est ἐπιτίμ
συλλέκτρια, qvod qvævis sine delectu in scripta
Italica & Sicula libris VIII. Græca & Sicula. ***Coll***
torum Rhetoricorum, libros LXVIII. ***Olympionicas***
ξίδια, Acta Chronica. Hic Timæus qvi anteriorum
rum errores acerbissime castigavit, fuit qvidem i
partibus studiosissimus veritatis, sed in qvinqve
qvibus res Agathoclis complexus est, tyrannum
exilium pulsus fuerat, omnibus conviciis onera
ignavissimum fuisse affirmat, illum Syracusanc
qvorum tamen fortitudinem omnibus effert pagini

Timagenes regii argentarii F. Alexandrinus Rhetor:
Ægyptius qvi sub Pompejo Magno Romam à
vus ductus, & à Fausto Syllæ F. redemtus R
am docuit, cùm sub ipso Pompejo, tum post i
re Augusto & postea, eodem qvo Cæcilius tem
tem ob dicendi libertatem scholâ excidisset, in
no vitam transegit. Obiit Dabani post cœnam
mere, σφηνωθεὶς, cibo exitum non inveniente

Timagenes five Timogenes Milesius, Historicus & Rhetor scripsit *de Heraclea Pontica & claris ejus urbis viris libros quinque.* Item *Epistolas.*

Timarchus Arizeli F. prodigus & cinædus, quem Æschines reum peregit &c.

Timasion adolescens Ægyptius quem Apollonius Tyaneus cum moneret ut secum philosopharetur, O Dii, inquit, qualem me dicam? nam malus quidem non sum, bonum vero utrum me existimari oporteat nescio &c. (ex Philostrato.)

Timesitheus Tragicus, ejus dramata sunt, Δαναΐδες β΄, Ἔκτορος λύτρα, Ἡρακλῆς, Ἰξίων, Καπανεύς, Μέμνων, Μνηστῆρες, Ζηνὸς γοναί, Ἑλένης ἀπαίτησις, Ὀρέστης, Πυλάδης, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

Timocles Atheniensis Comicus. Ex ejus fabulis sunt: Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπιχαιρέκακος, Φιλοδικαστής, Πύκτης. Memorat Athenæus in libris Dipnosophistarum.

Timocles alter & ipse Comicus, ex cujus fabulis, ut testis idem Athenæus, sunt Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Δῆλος, Ἄνθη, Διόνυσος, Κονίσαλος, Πορφύρα, (quæ aliis Xenarchi esse videtur) Ἥρωες, Δρακόντιον, Νέαιρα, (meretricis hoc nomen) Ὀρέστης, Μαραθώνιοι. Sunt & aliæ quædam.

Timocreon Comicus & ipse veteris Comœdiæ. Huic inimicitiæ intercesserunt cum Simonide Melico & Themistocle Atheniensi, in quem etiam carmine (δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος) vituperationem contexuit. Scripsit vero Comœdiam in Themistoclem & Simonidem, aliaque.

Timolaus Larissæus Macedo, Rhetor, Anaximenis Lampsaceni discipulus, qui cum ingenio poëtico esset præditus, singulis Iliadis versibus singulos versus interseruit & id opus Τρωϊκὸν inscripsit, hoc modo:

Μῆνιν ἄειδε Θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἣν ἔθετο Χρύσῃ κεχολωμένος εἵνεκα κούρης
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε
Μαρναμένοις ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος,
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν,
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσι δαϊζομένων ὑπὸ δουρί.

Scripsit & alia quædam.

Timon Misanthropus, Philosophus qui sectam omnem aversabantur, ut invisus omnibus (ab Aristophane in Lysistrata) perstringitur. Hunc Neanthes ait, cum de pyro sylvestri cecidisset, claudum factum esse: cumque medicum nollet admittere, putredine consumtum fuisse.

…, professus non se ea fecisse, sed Deo Judæis infenso ma-…mmodavisse &c.

…ῦ. Dion Alexandrinus Philosophus celebris, cum à qui-…adversariis fratris sui, Topsii, luctatoris, maledictis …tur, nihil respondit, atque in ædes suas reversus …diæ præ se ferens adolescenti (Topsio) ne γεῦ qui-…ῦ, sordes ungvium.

…Hesiodea senectus. Pindari Epigramma:

…ας ϗ δὶς ταφῳ ἀντιβολήσας
…τοις μέτρον ἔχων σοφίης.
… salve bis natte sepulchrum,
… o Hesiode ingenii.

… Hippocratis (non Medici) filios perstrin-…os & spurcis moribus. Eorum nomina: … Pericles.

…thas cubitum ituros in promtu habe-… illum absque molestiis transegerint, … conjicere; si secus, nigrum. Cum … moreretur, prolatis pharetris calculos numerabant, … pluribus albis repertis felicem prædicabant defunctum. Hinc …es albus pro felici.

… Aristotelis Topica inscribitur opus, quod loci in illis traduntur, …uibus instructi de qualibet re proposita probabiliter argumen-…ri possumus. Quidam censent librum primum non Topicum … πρὸ τῶν τόπων, ante locos inscribendum esse &c.

…mborum primus inventor Apollodorus Asclepiadis F. Gram-…aticus. (Supra, Apollodorus.)

…us Patricius. Hic sub Justiniano Rhinotmeto floruit, Chronicum-…ue breve ac præstantissimum σύντομον πάνυ θαυμάσιον scripsit. …rat idem christianissimus & maxime orthodoxus.

…ius Tranquillus, Grammaticus Romanus scripsit *de Græcorum ludis* …*rum I. De Romanorum spectaculis & ludis libros II. De anno Romano* …*rum I. De notis quarum usus est in libris* περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων …*rum I. De Ciceronis Rep. librum I.* in quo contradicit Didymo. *De* …*minibus propriis & formis vestium & calceorum & reliquorum quibus quis* …*ditur.* Περὶ δυσφήμων λέξεων *de verbis mali ominis* sive de male-…ctis, & unde horum quodque. *De Romæ ejusque institutis & moribus* …*ros II.* Συγγενικὸν Καισάρων *Familiam Cæsarum*, quod opus continet

 eorum

Timotheus Thersandri vel Neomysii vel Philopolidis F. Ly
mam & undecimam chordam (lyræ) addidit, & a
cam ad molliorem modum traduxit. Fuit autem te
pidis Tragici, quibus & Philippus Macedo regnab
anno XCVII. Scripſit verſibus nomos muſicos
XXXVI. Dianam, Diaſcevas VIII. Encomium. Per
um. Phinidas. Laërtem. Dithyrambos XVIII. Hym
quædam. Alexander Muſicorum audiendorum, ſi
cupidus fuit. Timotheum enim tibicinem ajunt,
Minervæ ὄρθιον νόμον tibia caneret, Alexandrum ad
ut inter audiendum ad arma proſiliret Timotheum
talia eſſe debere carmina regia. Hic tunc miſſis c
erat ab Alexandro arceſſitus.
Timotheus Gazæus Grammaticus temporibus Anaſtaſii In
iam tragœdiam fecit de vectigali publico quod chryſ
labatur. Scripſit etiam verſibus de animalibus quad
quæ ſunt apud Indos, Arabes & Ægyptios, quaſ
itemque de avibus peregrinis & inſolitis & de ſerpenti
Τιθύμαλλος. Conſveverunt Medici oſtentationis gratia p
nominare, v. g. laſer Cyrenaicum, tithymallus Laco
Τίτλος. Titulus à capite differt. Nam Matthæus habet
capita CCCLV. Marcus titulos XLVIII. capita CC
titulos LXXXIII. capita CCCXLVIII. Joannes titulo
CCXXXII. Et τιτλάριον, titularium, pugillares, tabel
Titus Romanorum Imp. Veſpaſiani F. vir omni virtutis ge
ab omnibus ἔρως καὶ τρυφὴ amor & deliciæ generis hun
Nam & eloquentiſſimus erat, & bellicoſiſſimus, & n
Et Latina lingva quidem in adminiſtrandis publicis n

diavit, professus non se ea fecisse, sed Deo Judæis infenso manus commodavisse &c.

Τὸ Δίωνος γρῦ. Dion Alexandrinus Philosophus celebris, cum à quibusdam adversariis fratris sui, Topsii, luctatoris, maledictis proscinderetur, nihil respondit, atque in ædes suas reversus nihil iracundiæ præ se ferens adolescenti (Topsio) ne γρῦ quidem dixit. Γρῦ, sordes ungvium.

τὸ Ἡσιόδειον γῆρας, Hesiodea senectus. *P*indari Epigramma:

Χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας
Ἡσίοδ᾽ ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.
Salve bis juvenis, salve bis nacte sepulchrum,
Mensura humani o Hesiode ingenii.

Τοὺς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις. Hippocratis (non Medici) filios perstringunt Comici ut indoctos & spurcis moribus. Eorum nomina: Telesippus, Demophon, Pericles.

τῶν εἰς τὴν φαρέτραν. Ajunt Scythas cubitum ituros in promtu habere pharetram, atque si diem illum absque molestiis transegerint, calculum album in pharetram conjicere; si secus, nigrum. Cum igitur aliquis moreretur, prolatis pharetris calculos numerabant, & pluribus albis repertis felicem prædicabant defunctum. Hinc dies albus pro felici.

Τόπος. Aristotelis Topica inscribitur opus, quod loci in illis traduntur, quibus instructi de qualibet re proposita probabiliter argumentari possumus. Quidam censent librum primum non Topicum se πρὸ τῶν τόπων, *ante locos* inscribendum esse &c.

Tragiamborum primus inventor Apollodorus Asclepiadis F. Grammaticus. (Supra, Apollodorus.)

Trajanus Patricius. Hic sub Justiniano Rhinotmeto floruit, Chronicumque breve ac præstantissimum *σύντομον πάνυ θαυμάσιον* scripsit. Erat idem christianissimus & maxime orthodoxus.

Svetonius Tranquillus, Grammaticus Romanus scripsit *de Græcorum ludis librum I. De Romanorum spectaculis & ludis libros II. De anno Romano librum I. De notis quarum usus est in libris* περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων *librum I. De Ciceronis Rep. librum I.* in quo contradicit Didymo. *De nominibus propriis & formis vestium & calceorum & reliquorum quibus quis vestitur.* Περὶ δυσφήμων λέξεων *de verbis mali ominis* sive de maledictis, & unde horum quodque. *De Roma ejusque institutis & moribus libros II.* Συγγενικὸν Καισάρων *Familiam Cæsarum*, quod opus continet

 eorum

persvadere, eum non moriturum sed vivum in co
iri. Ingenii acie valebat & apicem eruditionis attig
lum ætatis suæ mortalium hac laude superiorem l
gum nundinationi erat deditus, & inexplebili
splendore summæ eruditionis obscurabat.

Tribonianus Sidetes ex causidicis præfectorum prætorio
tifariæ eruditionis. Scripsit versibus *commentarium*
nonem. Concentum mundani & harmonici diathematis.
τα κ διέποντα, in gubernantem & administrantem. In
cilia & cur singulis domicilium hoc vel illud att
XXIV. pedibus metricis rhythmicis. Metaphrasin Homeri
Dialogum Macedonium sive *de felicitate. Vitam Theodot*
III. Orationem Consularem, prosaice, in Justinianu
nem de regno, in eundem. *De mensium permutatione*,

Tribunus. Hic tempore Chosrois vixit, genere Palæsti
& arte medica nulli secundus, singulari idem mod
tate in DEum præditus. A Justiniano impetravit
se uno anno manere illum fineret. Illo elapso jussit
quid vellet. Ille nihil aliud quam captivorum aliq
postulavit libertatem, quibus alios ter mille Chosroës

Triphyllius Episcopus, discipulus Spyridonis Cyprii t
jus miracula litteris mandavit. Multa enim fe
in vita ejus versibus jambicis scripta traditur,
sunt ut valde utilia.

Τριταγωνιστής. Æschinem multis in locis perstringit Den
strionem Tragicum vilissimum, in tertio ordine
Primus Sophocles usus tribus histrionibus & trit
in Sophocle.)

Τρέμητος. Demoſthenes Æſchinem inter alia dicteria vocat etiam γραμματοκύφωνα & filium cujusdam Trometis, literatoris ſive primorum elementorum doctoris.

Τρόπαια. Antiqvi Attici circumflectunt in penultima, τροπαῖον, recentiores in antepenultima acuunt, τρόπαιον. Antiqva vero lingva Attica eſt illa, cujus principes fuere Eupolis, Cratinus, Ariſtophanes, Thucydides. Nova, cujus Menander & alii.

Τροφώνιος. τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια. Lebadiæ in (in Macedonia) fuit oraculum qvod deſcenſu dictum καταβάσιον. Erant vero fauces qvædam qvæ tantum extremas pedum hominis partes capere poterant. Deum igitur conſulturi, per certos prius dies ſervata caſtitate, & ſacro habitu ornati ambabus manibus melittutas ſive placentas melle conſperſas tenentes, ad fauces illas ſedebant, & repente ſub terram abripiebantur.

Τρυγωδία ſic dicta qvod victores præmium acciperent τὴν τρύγα hoc eſt vinum novum. Vel qvod olim, cum larvæ nondum inventæ eſſent, τρυγὶ fæcibus ora perungerent.

Τρυγοδαίμονες veluti Cacodæmones dicti (Comici veteris Comœdiæ) qvod obſcœni eſſent & impii & cavillandi ſtudio totos ſe dederent.

Tryphiodorus Ægyptius Grammaticus & poëta Heroicus. Scripſit *Marathoniaca. Ilii excidium. De Hippodamia. Olyſſeam littera* (Σ) *carentem*, ſive poëma de laboribus Ulyſſis & iis qvæ fabulæ de illo tradunt.

Tryphon Ammonii F. Alexandrinus, Grammaticus & Poëta, qvi vixit Auguſti temporibus & ante. Scripſit *de pleonaſmo dialectorum qvæ ſunt in Æolica lingva libros VII. De Dialectis qvæ ſunt apud Homerum & Simonidem & Pindarum & Alcmanem aliosqve Lyricos. De Hellenismo* (περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου) *& dialecto Argivorum, Himeræorum, Rheginorum, Dorienſium & Syracuſorum. De inflexionum analogia librum I. De recti caſus analogia. De nominibus comparativis librum I. De monoſyllaborum analogia. De nominum characteribus librum I. De verborum gravitonorum analogia librum I. De verbis encliticis, infinitivis, imperativis, optativis, deniqve omnibus. De orthographia & iis qvæ in ea qværuntur. De ſpiritibus & tropis* & alia.

Ty annio Epicratidis & Lindiæ Alexandrinæ F. Amiſenus, qui Corymbi nuncupabatur. Vixit ſub Pompejo Magno & ante, diſcipulus cum aliorum tum etiam Heſtiæi Amiſeni, a qvo etiam Tyrannio dictus eſt, qvod condiſcipulos exagitaret, cum antea Theophraſtus diceretur.

Poſtea

tus redemit. Postea Terentiæ Ciceronis uxori do
manumissus, Romæ docuit & libros scripsit LXVIII.
De Homerica prosodia, *De partibus orationis*, in qvo
na propria esse individua, ἄτομα εἶναι τὰ κύρια ὀνόμ
vero, primitiva: & participalia, derivativa. *De*
eam à Græca oriundam esse. *Antigenis Dialectus Ro*
res poëtas ab Homero dissentire. *Enarrationem parti*
(senioris) *Correctionem Homericam*. *Orthographiam*.

Tyrannio Messenius, Philosophus. Scripsit *libros III. d*
stant & alii ejus libri utiles.

Tyrannus Sophista scripsit *de statibus causarum & a*
libros X.

Tyrtæus Archimbroti F. Lacon aut Milesius, poëta eleg
qvem ferunt carminum suorum cantu Lacedæmo
incitasse, & sic effecisse ut bello contra Messenios
tur. Esi autem antiqvissimus, æqvalis septem illo
tes vocantur, aut etiam antiqvior. Floruit Oly
Scripsit Remp. Lacedæmoniis, & præcepta vitæ
itemqve μέλη πολεμιστήρια, carmina bellica libris
nii juraverant se vel Messenam capturos, vel mort
Cum autem oraculum jussisset ducem ab Athen
Tyrtæum poetam, hominem claudum ab iis acce
virtutem eos cohortando, vigesimo anno Messena
Lacedæmonii solo æqvarunt, & captivos inter
runt.

Valentinianus Imp. Rom. Christianus, qvamvis Christu
Patre naturæ esse sentiret, tamen diverso cultui

næ Athanasius, *CPolitanæ* Eudoxius Arianæ impietatis magister. &c.

Valens Romanorum Imp. Episcopos in exilium misit & presbyteros & Monachos, Tatiano tunc Alexandrinam Ecclesiam regente, multosqve Christianos excruciavit, & qvosdam etiam igni tradidit. Hæc autem omnia post Athanasii obitum fecit. Orthodoxi ex CPoli legationem ad Valentem Nicomediam miserunt, viros ex ordine sacro LXXX. qvorum principes erat Theodorus, Curbagus & Menedemus, qvos universos cum ipsa nave succendi jussit, qvæ Dacibyza usqve cum pervenisset, ibi dissoluta est. Hujus tempore Lucius Arianus Ecclesiam (Alexandrinam) tanqvam lupus invasit, Petro Romam fugiente, taliaqve edidit facinora, qvalia ne in gentilium qvidem persecutionibus patrata fuerunt. Nam tria hominum millia emisit qvi viros pios in deserto trucidarent & dissiparent.

Varus Laodicensis Sophista, Polemonis & aliorum æqvalis.

Julius Vestinus Sophista, scripsit *compendium Pamphili glossarum libris IV, Voces selectas ex Demosthene, Thucydide, Isæo, Isocrate, Thrasymacho & aliis oratoribus collectas.*

Ulpianus Emesenus Sophista. Scripsit *de patria Emesa, de Heliopoli, de Borporitis* & aliis plurimis. *Progymnasmata. Artem Rhetoricam.*

Ulpianus Antiochenus Syrus, Sophista qvi prius Emesæ docuit temporibus Imp. Constantini. Varias scripsit orationes, Declamationes, Disputationes, λόγυς, μελέτας, διαλέξεις, & alia qvædam.

Ulpianus Gazæus.

Ulpianus frater Isidori Philosophi, ingenio optimo præditus ad Mathematicas scientias, unde nomen ejus Athenis celebre fuit. Et Syrianus admirans ejus ingenium, multis narravit nullam ipsi clavem adeo intricatam & artificiose compositam offerri potuisse, qvam non facile aperiret: sed in reliqua Philosophia nihil memoratu dignum edidisse. Juvenis & cœlebs de vita decessit, magna suæ bonitatis laude apud homines relicta &c.

Uranius, Syrus, CPoli oberrabat, artem professus medicam, qui cum ex Aristotelis dogmatibus nullum perfecte nosset, inani variæ doctrinæ opinione turgebat. Hic cum Areobindo legato ad *Persas* profectus est &c. (ex Agathia.)

Xanthus Candaulis F. Lydus Sardianus qvi vixit eo tempore qvo Sardes captæ fuerunt. Scripsit Lydiacorum libros IV. in qvorum secundo narrat Gygem Lydorum Regem mulieres castrasse ut iis semper ætate

hunc Crantor. Hic milla libi ab Alexandro Maced
lenta ad eum remisit, dicens Regem, non Philoso
pecunia. Scripsit *de Platonis Republica.* Celebratur
tia & castitas. *Hic* (imo alius, ut suspicor) scripsit
νισμα, Vide supra in *οἰωνιστικήν*.

Xenophanes elegia qvadam &c. (de Pythagora ex Laërtii

Xenophon Grylli F. Atheniensis, Philosophus *Socrati*
vitas *Philosophorum* scripsit & *ἀπομνημονεύματα* siv
memorabilia. Filios ex Philesia suscepit Gryllum
qvi etiam Dioscuri vocati fuerunt. Ipse vero *Atti*
natus est. Condiscipulus Platonis fuit, floruitq
XCVIII. *Scripsit* libros supra XL, è qvorum numer
stitutione Cyri libri VIII. De expeditione Cyri libri V
carum libri VII. Convivium & alia multa. Militav
cum Cyro profectus adversus Artaxerxem fratrem &

Xenophon Antiochenus Historicus. Scripsit *Babylonic*
amatorium.

Xenophon Ephesius Historicus Scripsit *Ephesiaca*, sive
amoribus Abrocomi & Anthiæ, & de urbe Ephesio

Xenophon Cyprius, *Historicus*, scripsit *Cypriaca*, qvod
historia amatorii argumenti, agens de Cinyra, Myr

Zaleucus, Locrus, Thurius, Pythagoreus Philosophus &
pro patria pugnans obiit. Hic ante fuit servus &
plinis autem institutus suis civibus tulit leges, in
fuit, ut mulieres ingenuæ cum domesticis & una p
didis vestibus indutæ incederent, aliæ (meret
versicoloribus.

Zamolxis Pythagoræ servus, ut Herodotus libro qvarto. *S*

νομίμοις sive institutis barbaricis ait fuisse qvendam Græcum qvi Getis in Thracia degentibus, τελετὰς, initia demonstraverit, dixeritqve neqve se moriturum, neqve suos sectatores, sed omnia bona habituros. His dictis domicilium subterraneum exstruxit, deinde ex Thracum oculis & conspectu se repente proripiens in hoc se abdidit: Getæ vero ipsum desiderarunt. Quarto anno pòst rursus apparuit, & Thraces omnia ipsi crediderunt. Ajunt qvidam Zamolxim serviisse Pythagoræ Samio Mnesarchi filio, & libertate donatum, ista commentum fuisse. Sed Zamolxis Pythagorâ longe antiqvior videtur fuisse. Terizi vero & Crobyzi credunt animarum immortalitatem, & mortuos ad Zamolxin ire tradunt, qvem rediturum esse ajunt, idqve semper verum esse putant. Qvamobrem sacrificant & convivantur, qvasi defunctus sit rediturus.

Zeno Televtagoræ F. *Eleates*, Philosophus, unus de illis qui accesserunt ad Pythagoræ & Democriti tempora, vixit enim LXXVIII. Olympiade. Discipulus Xenophanis autem Parmenidis. Scripsit ἔριδας *contentiones. Enarrationem Empedoclis. Adversus Philosophos de Natura.* Hunc ajunt inventorem fuisse Dialecticæ, ut Empodoclem Rhetoricæ. Sed cum Nearchum, vel (ut alii tradunt) Diomedontem, Eleæ tyrannum evertere vellet, captus est. Interrogatus autem ab ipso, lingvam præmorsam ac resectam expuit in tyrannum. Et in mortarium conjectus tundendo contritus est. Differunt Eleates (ab Elea Italiæ) & Elaites (ab Elæa Asiæ in Æolia.

Zeno Musæi F. Sidonius Philosophus Stoicus * discipulus Diodori Croni, magister Zenonis Citiei scripsit *Apologiam Socratis* & *Sidoniaca.*

Zeno Mnaseæ vel Demii F. Citieus ex Citio Cypri civitate Philosophus Stoicæ sectæ auctor (Supra, in στοὰ) discipulus Cratetis Cynici, deinde Polemonis Atheniensis. Obiit anno ætatis XC. subinde de cibo aliqvid detrahens, donec præ virium infirmitate tandem periret. Oraculum de vitæ genere consulenti &c. (supra in συγχρωτίζεσθαι.) Phœnix cognominatus est, qvod Phœnices illius opiduli incolæ fuerint. Floruit sub Antigono Gonata Olympiade CXX. Et proverbium, Zenone continentior, Ζήνωνος ἐγκρατέστερος. Hic novæ Philosophiæ fuit autor. Revera enim omnes specie vultus & gravitate & profecto etiam μακαριότητι beatitate (apud Laertium VII.

* Menagius ad Laertium VII, 35. legit Philosophus ἐριστικός.

Iſocratem Oratorem, aliaqve plurima, in qvibus fuit & *Homeri vituperatio.*

Zonæus ſcripſit *amatorias epiſtolas*, & *de ludo pilæ.* Circumferuntur & aliæ ejus *Epiſtolæ ruſticanæ*, ſed ab ipſius ſtylo recedunt.

Zoroaſtres Perſomedus cæteros Aſtronomos ſapientia ſuperans & primus auctor Magorum nominis apud ipſos recepti. Fuit annis qvingentis ante bellum Trojanum. Circumferuntur ejus *libelli qvatuor de Natura. De pretioſis lapillis, unus. Prædictiones ex inſpectione ſtellarum. Apoteleſmaticorum libri V.*

Zoroaſtres Aſtronomus ſub Nino Rege Aſſyriorum, qvi optavit igne cœleſti conflagrare, monuitqve Aſſyrios ut cineres ſuos ſervarent, ſic enim fore ut regno nunqvam exciderent, qvod etiam nunc * apud ipſos obſervatur.

Zoromasdres Chaldæus ſapiens, ſcripſit Mathematica & Phyſica.

Zoſimus Alexandrinus Philoſophus ſcripſit *Chymeutica* ad Theoſebiam ſororem, idqve opus ordine alphabetico ſcriptum libris XXVIII. conſtat. A qvibusdam id inſcribitur χειρόκμητα. Item *vitam Platonis.*

Zoſimus Gazæus vel Aſcalonites, Sophiſta, temporibus Imperatoris Anaſtaſii. Scripſit *Lexicon Rhetoricum*, & *commentarium in Demoſthenem & Lyſiam.*

* Non magis verum hoc fuit Svidæ ætate, qvam Zoroaſtreos qvos memorat libros tunc apud Græcos ſuperfuiſſe.

INDEX III.

Scriptorum à SUIDA laudatorum.

nonnullis locis Kuſteriano plenior.

Agathoclis Atracii ἀλιευτικά. v. Κι--λιΘ.
Agresphon.
Ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων. v. Ἀπολλώνιος ἕτερος.
Alcæus. v. Ἀλαζών. Ἀρήιος. Βληχρόν. Θεράπναι. Θυμὸς ἐπλαβ. Πιτυάνη. Σκυθικαί. τετύφωμαι. Χρήματ' ἀνήρ. Χρήματα.
Ἐν τῷ Κωμῳδοτραγῳδῷ. v. Ἀδηφαγία.
Alcidamas. v. Πρωταγόρας. Πυθμήν.
Alcman. v. Χθονία. Ψιλεύς. ἐλατήρ.
Alexander Ætolus. v. Φλύακες. Ἄρατος.
Alexander Aphrodisiensis. v. Διεξοδικούς.
Alexander Polyhistor. v. Μωσώ. Ὠλήν.
Alexandrides.
Ἑλένη. v. Ἀβέλτερος.
Πεισαίδρῳ. v. Ἀρεοπαγίτης.
Alexis. v. Ἀναλαμβάνειν. Ἀνθρακία. Ἄπια. Ἐκκέψαι. Ἐπιλησμότατον. Ἰσχυρίσκος. Ὀφθαλμόν. ἐπ. Προσέκοψεν. Σινάπη. Σπουδάζω. Τρίπος. Φιλοτησία. Ψυχικός.
Ἀτθίδι. v. Μᾶλλον μ.
Πεζοίνικη. v. Μᾶλλον μ.
Amerias. v. Διακένιον.
Amipsias. v. Ἄκοπος. Ἀναβιβῶμαι. Ἀνή-ει. Ἀνίση. Λύκις.
Μοιχοῖς. v. Ἀναψυχῆναι. Ἀνεώγεισαν. Καββαλῶν.
Ammonius. v. Ἐσχάρα.
Ammonius Hermiæ F. v. Αἰδεσία.
Amphis. v. Νεανισκεύεται.
Anacharsis Scytha Philosophus qui ancoram & rotam figlinam invenit, & Crœsi vixit temporibus. v. ἄγκυραν.
Anacreon. v. Ἑρμαῖος. Θωρήξασθαι. Μυσάχνη. Τὰ Ταντάλου.
Anagallis Corcyræa Grammatica. v. ὄρχησις.
Anastasius silentiarius, postea Imperator, Eutychis, opinioni adhærens v. φατρία.
Anaxagoras. v. ἀποκαρτερήσαντα.
Anaxandrides. v. Νεκτάριον.
Anaxilas. v. Ἀντίκρισις. Ψηλαφίζει.
Ὧραις. v. Μᾶλλον μ.
Anaximenes.
Ἐν α'. τῶν Φιλιππικῶν. v. Πεζαίτερος.
Ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον. v. Μάσειρα.
Andocides. v. Ἀναυμαχίου. Ἀνωρ. θιασώτην. Ἀρετή. Ἐπεσκήψατο. Ἑταιρεία. Λογισαί. Νεώρια. Σκάνδιξ.
Andron.
Ἐν Τρίποδι v. Σαμίων δ.
Androtion. v. Βουφόνια. Συγγραφεῖς.
Ἐν ἕκτῳ Ἀτθίδος. v. Νεῶσι.
Anniceris. v. Ἀρίστιππος.
Anonymus.
Ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τῶν Ἁγίων δισμυρίων. v. Ἀταφεία.
Ἐν β' Φιλοσοφουμένων. v. Ἐμπιόδιον.
(Hierocles apud Apost. VIII. 20.)
Ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χρυσοστόμου. v. Κυριώσου.
Antagoras Rhodius. v. Ἄρατος.
Antigonus Carystius v. Ὑποθλάδίας.
Antimachus. v. Ἀδράστεια. Ἀνατυπῶσαι

ται περὶ Ἐπιχάρμου. v. Καρ-
τῆειν.
περὶ τῶν Ἑταιρῶν. v. Νάννιον.
περὶ Θεῶν. v. Μηχανογία.
orus Caryſtius.
ἐῆεξῆτι. v. Σπουδάζω.
ιπύση. v. Ἐγκουμῶιτ ν ς.
orus Cyrenæus. v. Ἀήμκρυς.
σω.
ius v. Λίπη. Μετα. Ὑδροφο-
αλκεια.
ius Archibii. v. Ἀπίων.
ius Tyanæus. v. Ἀναξαγό-
ητεια.
ius Rhodius. v. Μαρσύας ἐν τ.
ελιαθῆναι.
γοναύταις. v. Αυγκέως.
hanes. v. Ἀδελφιός. Υπω-
ι.
us. v. Κακία. Κακοήθεια.
βραβευεσθαι. Καταλαλιά.
υγῶ. Νόμος. Ξένος. Ὑπ-
Ὀψώνια. Παρείδωκε. Παρει-
κιν. Περπερεία. Πολλάκις ἐπίτρ.
ια. Πονηρόν. Ὑπεραίρομαι.
φανος. Υπόςασις. Ὑπω-
ν. Φθόνος. Φόνος. Φύσις. Ψυ-
.
us. v. Ἀλλαξάμενος. Ἀλιτήριος.
κεῖον. Ἀλωνευομενος. Ἀνα-
βῆναι. Ἀνεζευγνυ. Ἀπαξιῶν.
ραδες. Ἀφαπτειν. Ἀχρηςία.
ίςως. Ἀψιμαχία. Βλασφημος.
ιντες. Διέφερον. Δικαιῶν. Δοξοκο-
Ἐγχειρίδιον. Εδ. κιμαζειν. Ἐθελο-
ς. Ἐκνισεν. Ἐνθης. Ἐνασιδος.
εῖς. Ἐπαφρόδιτος. Ἐρεθισμα.
μιχρ. Ευζωνοι. Εὐςαθῶς. Ζῆλος.

Ἰδιόξενος. Ιένῆες Γλαρός. Θησαυ-
ρούς. Κληρῦχον. Κώθων. Λιφαιμεῖ.
Λυπρόν. Μηλιστπαθειν. Νεαλής. Νεο-
γόβριγες. Οἶ. περιεσπ. Οἰςρεῖ. Ὠτα-
το. Παρέσις. Παραγγέλλει. Παρορμῆ-
σαι. Πιθαιδος Πιμελή. Πίμπραλαι.
Προθύβας. Πρέσιζα. Προσησεως.
Ρυτιλος. Συνδειπνον. Σωπςος. Σύ-
φαξ. Τι ρύας. Τύπος. Ὑφιςαλαι.
. Χηματιζει. Ψαφαρόν.
Apſines Gadarenus. v. Φρόνῆων.
Aquila. v. Ἐκυτιαζομαι. Κρίζον.
Araros. v. Εὐθος. filius Ariſtophanis
Comici. v. Ἀριςοφ.
Τμεναίω. v. Ἀναθεῖναι.
Aratus. v. Γυρῖνοι. Χειμῶν ὄρνιθ.
Archias Alexandrinus Grammaticus.
v. Ἐπαφρόδιτος.
Archilochus. v. Α α. Ἰσμαρικὸς οἶνος,
Καθαρμα. Καῆαπροΐξεται. iterum.
Κύφωνι. Μυδαλέας. Μυσάχνη. Ξε-
νία. Παλινσκιος. Πορρίνεοι. Σκαν-
δάληθρα. Τρίγλα. Φ. ψίλω.
Archippus. v. Διαβαλλεται, Εω-
θέ.
Architas in Τιμαχίδας.
Arete. v. Αριςιππος.
Ariſtagoras. v. χίλων.
Μαιμακύθω. v. Ἀνθέων.
Ariſtarchus. v. Δεσμιςης. Δέρτρον.
Ἦδ᾽ ὅς. Ὁ ὐ πόκαι. Ὀξυθυμια.
Πρίαμος. Ταυροφάγος. Ταχυ-
βάμονας. Demetrii Ixionis &
Dicæarchi Lacedæmonii Magi-
ſter v. Δρυμήτρ. Διχαιαρχος.
Ariſtophanis Byz. diſcipulus.
Ἐρατοσθένης.
Ariſtias.

. Ἴον. Ἐγγαστρίμυθος. Ἐμφερέστατος. Ἐξεῖλεν τὸν ἥλ. Ἐφόλκια. Θεοφη. Παραβολὴ πραγμ. Σῦ.
ταγίαις πᾶς. v. Ἀπατκορίζειν. Ἀπ χρύσας. Ἀφύα. Θωπεύει. Περιαιξοῦσιν. Πελίκων.
Τριφαλῆς. v. τοῖς Ἱπποκράτους. τῶν τριῶν.
Φοινισσαις. v. Ἀκαλήφη

Ariſtophanes Grammaticus. v. Μαχαιτικα. Π. Eratoſthenis diſcipulus. Ἐρατοσθένης Ariſtarchi Præceptor. v. Ἀρίσταρχος.
Ἐ δ' Θηβαικῶν. v. Ὁμολωίος. Ἴτυς.

Pſeudoariſtophanius. Ἀρτεμιδώρος, Τιμαχίδας.

Ariſtophon.
Πυθαγοριστῇ. v. Πυθαγόρα τὰ σ. in fin.

Ariſtoteles. v. Ἀδέξιτα. Ἀνάλογον. Ἀντιστιχήσειν. Ἀντιπεραρχεῖν. Ἀντισ. Φύς. Ἀποπῆσαι. Ἀξίωμα. Ἀπλῶς λέγω. Ἀρχὴ π. Ἀρχὴ ἀνδρα. Ἀχαρ. Βλάκα. Βουλευσεως. Δαίμων. Δεκατευειν. Διάθεσις. Διδωναιον. Δυσκολαίνειν. Αἴνος. Ἐκ περιουσίας. Ἐ αν. Ἐξευξις. Ἐξ ὑποθέσεως. Ἐπιτιμησι. Εἰς κόρακας. Ἰσχνῶλον. Θέτις. Κατασκευάζει Κιφαλισμός. Κίνητις. Κοινὰ σιφ. λῆμα. Α. Μακαριας. Μέριοπαθεῖν. Ναῦος. Νόμοι. Ὀλέκρανον. Ὀσφύς. Ὀφθαλμός. Ὡς ἔπος εἰπ. Παλιουσία. Παραδοῦν. Πιθ. Σωφρο ύνη. ταμιεῖα. ἀρχήτις. Τινιδίς ξ. Τὸ μηνιακον. τροφή. Τριττύς. Ὑπείχει. Φαντασία. Φαιον. Φοινικίδα. Φυσικὸς λ. Ψυχή.
Ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. v. Κύρβεις. Λυκεπόδες. Παράστασις. Περίπολος. Πρόεδροι. Σῖτος. Στράτευμα ἐν Ἴοις. Ὑπὲρ τὰ Καλλίκρ.
Ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ. v. Ἐπιστήμη. ὅτι Φησ.
Ἐ Διδασκαλίαις. v. Οὐ σκιά.
Ἐν τῷ περὶ Δικαιοσύνης. v. Εὐρύβατος πον.
Ἐν τοῖς περὶ Ζώων. v. Ἀκαλήφη. Ἀλκυονίδες. Κεγχρῖς. Κοβαλία. Ψαθαιόν.
Ἐν Ἠθικοῖς. v. Ἄνθρωπος. Τὸ προσηγ.
Κατηγορίαι. v. Ἀέτιος.
Ἐν τῇ κοινῇ τῶν Θετταλῶν πολιτείᾳ. v. Τετραρχία.
Ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ. v. Σκυταλη.
Ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ. v. Τύραννος.
Ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ. v. Ἄνακτες.

Magicus Antiſthenis, Ariſtoteli à quibusdam tributus. v. Ἀντισθένης.
Ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικά. v. Ἐπιστήμη. ὅτι Φ.
Ἐν τῇ Μηλιέων πολιτείᾳ. v. Τῶν φιλτάτων.
Ἐν τῷ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου καὶ καθ' ὕπνου μαντικῆς. v. Μνήμη.
Ἐν τοῖς περὶ Πολιτείας. v. Ἐσχατιάν. Πρόεδρος.
Ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. v. Σαμίων δ.
Ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ. v. Καλλικύριοι.

Callimachus v. Ἀ ἀ. Ἀδμωλίῳ. Ἀλιτρίσαν. Ἀμιθρῆσαι. Ἀνεσῶ. Ἀποσ͂ράσματα, Ἀπ᾽ ἴχθυος. Ἀράχνη. Ἀπαςοί. Ἀςρια. Ἀςυρον. Γένος Δανά. Δῖνόν. Δύη. Ἐγκυτί. Ἑκάλη. Ἐκέησεν. Ἐλελεῦ. Ἐπικλινές. Ἑρίπνη. Ἐρίς. Εἰκαία. Ἰππια. Κατηναρισμένας. Κολωραία. Κολωνάων. Κόροιβος. Κτείς. Κυκλίων. Κύφελλα. Μαραθών. Μή Νωταιδρος. Οὐ γάρ. Ὠλήν. Περιδέξιος. Περιπηχυίαν. Πιπηρεῖς. Ποδάμνιον. Πρωΐ. Πνίη. Σέβας. Σιμωνίδης. Σπας. Τάλις. Ψύδος.

Ἐν τῷ περὶ τῶν Αγώνων. v. Ἀκτία.

Ἐν Βαρβαρικοῖς Νομίμοις. v. Φασηλος.

Ἐν Ἑκάλη. v. Ἀρυσαί τινα. Αἲδ᾽ ὄφελε. Ἰλιον. Κωλιάς. Κνωπῖται. Μύωψ.

Ναὶ μὰ τὸ. Σύφαρ. Vide & Ἑκάλη, Ἐπαύλια.

Ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις. v. Ὑμεῖς, ἀ Μ.

Ἐν Ὕμνοις. v. Ἀγερανομίας.

Ἐν χολιάμβοις. v. Διθυραμβοδιδασκαλοι.

Callimachi discipulus Aristophanes Grammaticus. v. Ἀριςοφάνης.

In Callimachum fcripfit *Aftyages*.

In ejus *Epigrammata* Ἀρχίας.

Callinicus Sophifta. Γενεθλιος.

Callifthenes. v. Ἀναγκαῖον. Ἀπαράλλακτος. Ἀρύγειν. Β Θυρσος.

Ἐ Β Περσικῶν. v. Σαρδαναπάλους.

Calliftratus. v. Ἀπλᾶς ἐπιφυλλίδα. Η γλῶττα. Ἰσοκράτης. Ἀμυκλα. Μέτων. Ὀρρον. Σολάχιον. Φιλόξενος. Εὐλητ.

ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. v. Ἑρμαί.

Candidus Hiftoricus. Vide fupra *Caddus*.

Cantharus.

Θηρεῖ. v. Ἀθηναίας.

Caucafus. v. Ἀνήμιον.

Cephalus Rhetor. v. Ἐπιτίμια.

Cephifodorus.

Ἀμαξεῦσι. v. Οἶνος ὕειαι.

Cercops Pythagoreus. v. Ὀρφεύς.

Chæremon Philofophus, Neronis præceptor. v. Ἀλέξανδρος. Αἰγαῖος.

Chæremon.

Τεροίτη. v. Ὡς ἐχ ὑπάρχων.

Chamæleon.

Ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος. v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.

Ἐν τῷ περὶ Σατύρων. v. Ἀπώλεσας. Ἀρίςιος Κύκλ.

Charax hiftoricus. v. Ὅμηρος.

Charmides. v. Ἀδην.

Chionides.

Ἥρωσι. v. Αγιος.

Chryfippus. v.Κεραμεῖς.Τιμωρᾶντος. Χάρμος. Θεσις. Ἀθηναῖος.

ἐν τῷ περὶ καλῦ καὶ ἡδονῆς. v. Λαςαυροκάκκαβοι.

Ἐν τῷ Β τῶν Φυσικῶν λόγων. v. πρόληψις.

Ἐ τῷ περὶ Χρησμῶν. v. Νεοττός.

Chryfoftomus. v. Βδελυγμία. Διαπεφα ηκε.. Κατανυγῆ.

Ἐν τῇ Ἑρμηνεία τ πρὸς Κορινθίους Ἐπιςολῆς. v. Λόγια.

Cinefias poëta dithyrambicus. καταπιλαί.

Clearchus. v. Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.

Ἐ τῷ περὶ Οἴνων. v. Νεοττος.

Criton.

Ἐ Γετικοῖς v. Ἄρῃ, τῷ ἀετ. Βοωτίαις. Γέτει. Δ ειδαιμονία. Ἐγεμηκώς αν. Καθιςάνας ...

Crobylus. v. Ὀψοφαγία. Ἐιμαχίδας, Ῥοδ.

Ctesias.

Ἐν Περίπλῳ Ἀσίας. v. Σκιάποδες.

Cyclus Epicus. v. Τευμισία.

Cyprius Poeta. v. Οἶ ... ἄνωμ.

Cyrillus Magnus, Ex eo prolixus locus contra spadones & eunuchos adducitur. v. Σπαδων.

D.

DAduchus. v. Γενέθλιος.

Damageti Heracleotæ Epitomen scripsit Demosthenes Thrax. Δημοσθ.

Damascius. v. Ἀγαθοεργία. Ἀγχίνοια. Ἀγχίστροφος. Ἀθρυπτος. Ἀθύτως. Ἀπέρχειν. Ἀκρατής. Ἀμφίπολις. Ἀντιχαίνειν. Ἀσθματος, τὸ πρόσηγ. Ἀσπῆγε. Ἀπ᾽ ... α. Ἀτία. Ἀφειμένα. Βλακεύεσθαι. Γε ασεία. Διωλύγιον. Δομνῖνος. Δῶρος. Αἰδοῖος. Ἐναγής. Ἐ ἀλυχος. Ἐπ᾽ ἐλάχιστον. Ἐπιτίθησι. Ἐπ... κ Εὐκ.. Ἐριμαῖον. Ἐξ ... τὸ ... Ε ... α. Γ... Ηι... χοι ... Θ... Καρπὸν. Ὅσιο... Χρ... α Παρισαθαι. Πῖνες. Πλαδαρὸν Πρ ... Ποσειδ... Πυργοῦται Ῥητορικῇ. Ῥυθμίζει. Σκιὰ ὀνείρων. Στοιχεῖα. Συνήσας. Συριανός. Τάττουσα. Τεκμήριον. Τετράγωνος. Φ...ία. Φιλοπονία. Χαριεντίζεις. Χρηματισμός.

Εἰς τὴν Φιλόσοφον ἱστορίαν. v. Γεηγόρος. Ἰφικράτιδης.

Daniel. v. Θύρας.

David. v. Ἄβυσσον. Ἁγίασμα. Ἄκανθα. Ἀκηδία. Ἀλλοτρίας. Ἄμωμος. Ἀνθομολογησόμεθα. Ἀξίωμα. Ἀπολύων. Ἀποσκορακίζει. Ἀπεῶσα. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. Ἀτεκνία. Ἀφρων. Βασάν. Βίβλος Θεοῦ. Βραχίων. Γαστήρ. Γραμματεῖς. Διαβάλλειν. Διαθήκη. Διακειμένης. Διαλογή. Διεξόδους. Διεσείλειν. Δυνάστην. Αἰών. Αἴτημα. Ἐγκαθηται. Ἐκστασις. Ἐκκλησιῶν. Ἐξαπίνα. Ἐπανέστησε. Ἐπιστρέψαν. Ἐρημικῶ. Ἐτυράθη. Εὐθέως. Εὐεργέτω. Εἰκών. Εἰσβολή. Ἡμέρα δυνάμεως. Ἡμέρα ποι. Θεός. Λαβ. Θραῦσις. Κασσία. Καταιγίς. Κατάπαυσις. Κατέρραξας. Κατεύθυνεν. Κέδρος. Κεκράξομαι. Κέρας. ἰσχ. Κιοσ.. Κλῆρος. Κοτίλλη. Κλῆς. Κρίματα. Κρι... Λάκκος. Λῆνος. Λόγιον. Λυτρωτής. Μάννα. Μετοχῆ. Μὴ καταφρανίης. Μονογενῆ. Μονόκερως. Οἶος. Ὀνόματα. Οὐκ ἐξελεύσῃ. Οὐ τοι, ἀντι, Ὠδῖνες. Παραζηλῶ. Παρασήσομαι. Παῖδες. Περιβέβλημαι. Πραΰτης. Προανάξομαι. Πρασοφύλλος. Πρόσωπον. Πρωΐ. Πυκάζουσι. Πύλαι δ. Σελήνη. Σκότος. Σοφός. Στέαρ. Συντελεια. Συστροφή. Σχοινία. Ταῖς. τίς, αντὶ τ. Τὸ ἀντάλλαγμα. Τρύφις. Τροπὰς Δαβ. Ὕδωρ δικτ. Ὑπελάβομεν. Ὕπνος ἐπὶ Θ. Ὑποσκέ-

ἐγγύς. Πληρωτής. Φ ·ρμακος.

Ἐν τῷ κτ̄ Ἀριστοκράτους. V. Ἀνδροφόνια. V. Ἄξονες. Ἀπεχροίνισε. Ἀποζεύγειν. Αἰδέσασθαι. Ἔν... μ Ἦν Θεσμός. Νοθεία. Ὀδός. Ὁ κάτωθεν νόμ. Ὅτι οἱ αλόντες. Οὐκ ἀντέχεσθαι. Πενέσται. Σκῆψις. Φαῦλος. Δημ.

Ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν κὴ τὸν Δῆμον Ἐπιστολῇ. V. Ἐργολάβ@.

Ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον. V. Συνετιμήθη. (Sed lege, Ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον.)

Ἐν τῷ κτ̄ Διονυσοδώρου. V. Τέως.

Ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ. V. Αἰγεῖδαι.

Ἐν τῷ περὶ Ἐπιτριηραρχήματ@. V. Ἔφοροι.

Ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδην. V. Γαμηλία. Δίκη. κύριος.

Ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην. Ἐφέσις. V. Πόρ@.

Ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. V. Πρὸς τῇ ...

Ἐν τῷ κτ̄ Θεοκρίνου. V. Ἐνδεκάζοντας.

Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. V. Ἀνοικοδομεῖς. Χ...

Ἐν τῷ κτ̄ Κόνων@. V. Αὐτοληκυθοι. Ἰδίαν. Ἰδίαι. Λίθος. Μελίτη. Φαῦ... τὸ ἀπλ.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος V. Ἀπομάττεσθαι. Ἀποστολεῖς. Ἀστεισμ@. Βατ... Γε... Ἐκ περιουσίας. Ἐπαιρόμεν@. Ἐπιτείχισμα. Ἐπιχάρης. Ἐνί. Ηγεμ... Ἠ... Θ... Λ... Μύρτης. Μ... Νε... Νέαν.

Οἰκίσκω. Ὀν.μάζων. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτ. Παράσημ@. Παρελθεῖν. Περίλεμ@. Πομπείας. Πορθμός. Προβαλλομένους. Στίβοι. Σιμός. Σίμυλος. Στρεπτούς. Φρεάριος. (Vide etiam paulo inferius, Ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. Est enim eadem oratio.)

Ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. V. Πεντηκοστή.

Ἐν τῷ κτ̄ Λεπτίνου. V. Ἀνταπαιτῆσαι.

Ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. V. Ὅρα δή.

Ἐν τῷ κτ̄ Μειδίου. V. Ἅμα. Ἀστράβη. Βιαίων. Ἐξελαθεῖν. Οἷον. Πεντηκοστύ.

Προβαλλομένους. Ῥυτά. Σπουδάζω. Τίμημα.

Ἐν τῷ κτ̄ Νεαίρας. V. Ἀποπεφασμένον. Ἀπαγκισμός. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Κυνέας. Ὀκτάπεδον. Πωλοῦσι.

Ἐν τῷ κτ̄ Νικοστράτου. V. Ἀρχαῖον.

Ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. V. Περιστοίχων.

Ἐν τῷ κτ̄ Ὀλυμπιοδώρου. V. Ἀνθυπωμοσία. Ἐπεδίκασε.

Ἐν τῷ κτ̄ Ὀνήτορ@ β'. V. Ἀπομισθώσαι. Προστασία.

Ἐν τῷ περὶ Ὀνόματ@. V. Πινάκια. Σεσημασμένω.

Ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ. V. Ἐπὶ Θρασύλλω. Κεγχρεῶν. Μαρωνεία. Παρακαταβολή.

Ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας. V. Ἀ-σάθμην @. Ἀσυνθετώτατον. Ἀττικὰ ... Ἐπικράτης, Ἀθην. Εἰσαγγελία. Οὕτε Πυ... Τέως. Τ...

Ἐν τῷ ὑπὲρ Ῥητόρων λόγῳ. V. Ἀ...

Iiiii Ἐν

Βάμβαξ. Βασσαρικά. Β.τιννα. Βλαύτη. Βο'ι. Β τη.ικά. Βώιος.ς. Βωμολόχος. Βύτης. Βυφάγος. Βυφέρτων. Βυχάνδης. Βυχιλυ. Βραχυφεγγίτης. Βρόμος. Βροτολοιγός. Βύστιοι. Γαλλαιον. Γαμψόν. Γελγιθες. Γηεά. Γενέσφον. Γομφιόδεπα. Γριπεύς. Δαρειύ. Δαι Δαιδάλειον. Δαίνας. Διραγχίας. Δωδεκάμοιρα. Δισκος. Αιλινον. Αίπύ. Ἐ δραστιν. Ἐ, κονίουσα. Ἐδυτά. Ἐινα. Ἐ υ. Ἐξ. Ἐπιστέδιον. Ἐ ππ. λυλος. Ἐμβρόχων. Ἐμβαξ. Ἐσφ. Ευαστήρ. Εύδιοντα. Εὐρύταν. Εὐσεβῆ. Ψυχῇ. Φίβεσθαι. Ειστιφυλλον. Ει. Ηνεγεν. Ηραασιν. Ἡ δα. Ιχμα. Ιλικεις. Ιωπές. Ιξιν. Ιτυς. Θαλαμ. Θαλαμηπόλος. Θαλπρία. Θεοφορία. Θέριστρον. Θεσμοτέκον. Θ ιλόπεδον. Θηκίον. Θιασο. Θ α. Θ ς. Θύρσος. Κατι. Κ. Κ. Κεγχρ. Κε αισιν. Κελλάς. Κ. Κ. Κ. Κ. Κ. Κ. Κ. Κοτ. Κονοφόρει. Κρα εία. Κρα. Κ. Κύβελλεις. Κυκ. Κ. Κ ς. Κ. Λα. Λαγωόν. Λάγυνος. Λα Λε. Λαίλαψ. Λιάδ. Λε. Λειμον. Λιβάδα. Λικμαία. Λ. Λ. Λεύστρα. Λιτ. Λ. Λυπρ. Λυσσάς. Μ. Μαιμ. Μελαμ λος. Μ. Μ κήστ. Μ. Μ. Μ. Ν. Ν. Ξα. Ογδ.κοντα. Οὐσπέπαιτει.

Ὀλιγαύλαξ. Ὀλιγηγ. Ὀλίγον. Ὄλπη. Ὀνομαστός. Ὀργεια. Ὀργία. iter. Ὀρείχαλκος. Ὀσιν. Παμβαξ. Πέλεκυς. Πελώριος. Πεπατο. Πεσ. Πεταλοις. Πεφοργμένον. Πήρα. Πήρα. Πλ. Πλ. Π. Πολυαύλακος. Πολ. Π. Πρεών. Πρ. Πρίνες. Πτυ. Πυιφύσω. Ρ. Ριπής. Ρ. Ρωπες. Ρωπικά. Ρυτ. Ρυτ. Σάγαρις. Σαμυθας. Σελ. Σκ. Σ. Σπ. Σ. Στέρφος. Στρεπ. Στ. Συγχίδα. Τα κ κοκκυ. Ταυμ. Τετραμθ. Τηθύς. Τηλ. Τερύνη. Τρ. Τρύπανα. Τρ. Τύμπανον. Τύμπανος. Υπερ. Υποπυθμίδιον. Υ. Φαέστ. Φαρσος. Φάσγανον. Φελλός. Φυγαδευμενος. Φύζα. Φ. Χαραδρα. Χαρισγα. Χειρίφυρα. Χρ. Ψαφαρή. Ψ. Ψαίστρα. Ψήκτρα.

Epiphanius Sophista. v. Ἀπολλινάριος.

Epiftola Artaxerxis Regis Perfarum ad Hyftanem, Hellefponti præfectum. v. Ἱπποκράτης.

Epitimides Cyrenæus. v. Ἀρίστιππος.

Eratofthenes. v. Ἡ ς.

in libro IX. v. ρυκυ.

Scripfit de Sibylla Samia. v. Σίβυλλα γεγει.

Efaias. v. Δαφαιή.

Ethnicographus. v. Νακ. η. Ναξης. ει ετυμολογ. v. .

Evagrius. v. Μακα.

Eubulus. v. Ακερ. Χαίρει. Χ σοχ.

F.

G.

* Eusebius pro Philostorgio.

πλέον. Πρακιάσας. Πηλάδας. Ηρίννοι. Πρόφερε. Πυγοςόλ☉. Σίνδ. Τέφρα. τοῖς ὀρθοῖς.

Ἐν γ' Καταλόγω. v. Ὑπὸ γῆν οἰκ.

Hierocles. v. Διαλέγοιντο. Διότι. Εμπεδῶν. Τέμνουσι.

Ἐν α' Φιλοσοφουμένων. v. Ἐμποδών. Λέχη.

Hieronymus.

Ἐν τῷ περὶ Τραγωδοποιῶν. Ἀναγυράσι☉. Ἐγκατῳκοδόμησεν.

Hippias Sopista. v. Τύραννος.

Hippobotus. v. Αἵρεσις.

Hippocrates. v. Α α. Ἄχναι. Δέρτρον. Ἐμβ..ιμος. Ἡβός. Κέδματα. Ποσιπτερνίδας.

Hippodromum audivit Aspasius Ravennas, Sophista. v. Ἀσπάσιος.

Hippolytus. v. Ἄκαιρος.

Hipponax. v. Ἄρρεν. Βίαντος. Βύπαλος. Βομίας. ὁ σύν. Μυσάχνη. Χαραδριός. Χελιδόνων.

Homerus. v. Α α. Ἄβιος. Ἀβληχρόν. Ἀγάλματα. Γάγγη.. &c.

Ἐν Ἰλιάδι. v. Ἄκρον. è Corinno argumentum poëmatis sui sumsit v. Κόριννος.

Ἐν Ὀδυσσεία. v. Ἄκρον. Ἄλα. Νέπικλο. Νηλιτής.

Hostanes. v. Ἀστρονομία.

Hyperechius. v. Λέων βασιλεύς.

Hyperides. v. Ἀγοράσαι. Ἀκμάζει. Ἀκμή. Ἀλκίμαχ☉. Ἀλφιτεῖς. Ἀμφισβητεῖν. Ἄνδρα. Ἀνεπίπτευτον. Ἄνετον. Ἀντέχει. Ἀρτεμίσιος. Ἀφαίρεμα. Ἀφέντες. τὴν ὑπ' Ἀφεὶς. Ἀφύαι. Βάσαν☉. Βουλεύσεως. Διάθεσις. Ἐλευθέριος. Εὐημερήσαντος.

Ζυγομαχεῖ. Θέατ... Θριγκ..ςον. Κακώσεως. Καταχειροτονίαν. Κεαινύουσι. Κομιςικά. Κώδια. Μαχίδιον. Ναύκληρ☉. Ν.μεν πρ. Νικαίνωρ. Νιθεία. Ὀβολοςατεῖ. Ὀξυθύμια. Ὀρθόν. Ποδιςράβη. Πωλᾶς. Πωλητήριον. Ῥόθιον. Σύνταξις. ἀντὶ τ. Τριακάς. Ὑποςησάμεν☉. Φιλοτησία. Φρονηματισθῆναι. Χῆρα.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀντιθέτου. v. Σκεῦ☉.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀριςογείτονα. v. Ἀπεψηφίσατο. Ὅσιον.

Ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. v. Μηλίβιος.

Ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. v. Λιτὴ πόλις Μ. Ὀξυθύμια. Παρεῖαι.

Ἐν τῷ κατὰ Δημαράτου. v. Θριπηδέςατον.

Ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. v. Ἀριςαῖος. Κατατομή. Νικάνωρ. Ἱερεῖς. Παραγραφή. οὐ μ.

Ἐν τῷ Κυθνιακῷ. v. Θαῤῥαλέον.

Ἐν τῷ κατὰ Πασικλέους. v. Συμμορία.

Ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. v. Αὐλαία. Νεμέας. Πρεσβύτερον. Φορβαιτεῖον.

Ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. v. Ἀγορᾶς. Ἀνασυνταξαι. Συμμορία.

Ἐν τῷ πρὸς Τίμανδρον. v. Παιδάριον.

I.

Jamblichus. v. Ἄβρα. Ἀκόλας☉. Ἀναγκαία. Ἀπραγμόνως. Διακωδωνίτω. Εὐπειθότιμος. Ζηλοτυπία. Ἠδη. ἀντὶ τ. Ἥκιςα. Συμψήσας. Συχνῶς. Τελαμών. Τελώνης. Ὑπεξέπεμψεν.

Ibycus. v. Ἀμπαίπλημα. Ἴβυκειον ἄγος. Μετοι. Σείριον. Χά☉. καί.

oannes. v. Δαῖγα.

Lysias. v. Ἀδ..ίμαστος. Ἀερκ]ον. Ἀκμάζει. Ἀνάγεσθαι. Ἀξιῶν. Ἀξιοῖ. Ἀπήχεια. Ἀποκρίθη]ι. Ἀπολαχεῖν. Ἀπ πεφασμένον. Ἀργυρώματα. Ἀρκτεῦσαι. Αὐθέντης. Αὐλεία θ. Ἀφανές. Δεῖσθαι. Δέκα. Δερμιστής. Διαδέσεις. Διῆρξα. Δικασπίσεις. Αἰδέσασθαι. Ἔγγειον. Ἐκκαδεκνίζοιτο. Ἐλεοκόπως. Ἐμπεδοκλέους. Ἐπεσκήψατο. Ἐπιθέτως. Ἐπισκευάσαντα. Ἐπίπεμπτον. Ἐπιτρέπειν. Ἡλικία. Θεμιστεύειν. Θηλάζειν. Κάθετος. Κακώσεως. Καρκίνος. Κατάστασις. Κίος. Λαγίσκα. Λευκὴ ἀκτή. Μεταπύργιον. Μορίαι. Ναΐς. Νοθεία. Ὀβολοστατεῖ. Θῖος. ἀντὶ τ. Οἷος. ει. Ὀργεῶν. Οὐσία. Φανερά. Παραφρυκτωρευόμενος. Παιδικά. Περιφορεῖσθαι. Πεφασμένος. Πλεονεκτήσαντας. Πλημμελεῖν. Πλινθεῖον. Ποα. Πολύστρατος. Πυελίδα. Σηκός. Τίμημα. Ὑπόλογον. Φάρμακος. Φάσις. Φασκώλιον. Φρυκτές. Χρηματιστής. Χρημάτων.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην. v. Αἰσθέσθαι.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβ... Παλαιόν.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀνδ... ἀσεβείας. v. Πέπτρον.

Ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον Ἐπιστολῇ. v. Πώμαλα.

Ἐν τῷ περὶ τοῦ Βατράχου φόνου. v. Φηγούσιον.

Ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα. v. Πρύμνατο.

Ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. ἐπιτροπῆς. v. Καρπὸν δ.

Ἐν τῷ περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβολοῦ. v. Ἀνάπηρον.

Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπιγόνης διαθήκης. v. Ἀνάργυρος.

Ἐν Ἐπιστολῇ. v. ὑπὸ μάλης. Φαῦλον εἶρ.

Ἐν τῷ κατ' Εὐθυδίκου. v. Ἀμφιδέας.

Ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην. v. Ὕβρις. ἡ μ.

Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. v. Ἀπόμισθος.

Ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν. v. Ὑπὸ μάλης.

Ἐν τῷ πρὸς Κτησιφῶντα. v. Συγκομιδή. ἀπείπατο.

Ἐν τῷ προς Νυσίβιον. v. Ἐπίδικος. (Isæi non Lysiæ.)

Ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου. v. Γωνία.

Ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ. v. Ὁμοῦ ἐγγύς.

Πρὸς τὴν Μιξιδάμου γραφήν. v. Μυσαρός. π.

Ἐν τῷ πρὸς Ναυσίαν περὶ τοῦ τύπου. v. Λιθουργική.

Ἐν τῷ κατὰ Νικίου. v. Πτώματα ἐλ.

Ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα. v. Συγκομιδή.

Ἐν τῷ πρὸς τὸν Πολέμωνα λόγῳ. v. Ἐπὶ καλάμῃ ἀρῶν.

Ἐν τῷ κατὰ τῶν Σιτοπωλῶν. v. Ἄξιον. οἱ ῥήτ.

Ἐν τῷ πρὸς Τίμωνα. v. Σχηματισμός.

Ἐν τῷ πρὸς Τιμωνίδην. v. Διάθεσις.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Φρεαρρίου. v. Οὐσία Φανερά.

Lysimachus.

Ἐν β' Νόστων v. Σαμαίνη. & Σαμίων ὁ δ.

M.

MAcedonius Consul. v. Ἀγαθίας.

Magister Coproegnius. v. Ἀνάγειν.

Magnes. v. Λυδοί.

Ναυκλήρῳ. v. Ναξιουργής.
Ὀλυνθία. v. Φέρειν.
Ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρου. v. Ἀθηναίας.
Ὁμοπατρίοις. v. Ἀλφάνει.
Παιδίῳ. v. Ἀπέστα. Ἀλεξιφάρμακα.
Ἐν Περινθίᾳ. v. Ἀβέλτερος. Ἀνέφοι. Πομπείας.
Ῥαπιζομένη. v. Ἀμφορεαφόρους. Ἀνίστανε. Μυέχοδον.
Σικυωνίῳ. v. Ἄβρα. Ἄγγαροι. Καλὴ μὲν ὁ.
Συναριστώσαις. v. Ἀγαπητμός. Αἴρειν. καὶ. τό.
Συνεφήβοις. v. Ἀναπεσῶ. Ὦ μέλεε.
Τίτθη. v. Αἰτήσασθαι.
Ὑδρεία. v. Αἱρεσιφυγμένον.
Ὕμνιδι. v. Αἰτήσασθαι. Αἰτούμενος.
Ὑποβολιμαίῳ, ἢ Ἀγροίκῳ. v. Πέμπειν.
Χαλκηδονίῳ. v. Λιτυέρσης.
Χαλκίδι. v. Πίμπτη φθ.
Χήρα. v. Ἀιάδοχον.
Ψευδηρακλεῖ. v. Ἄβρα. Καρκίνου ποιήμ.
Ψοφοδεεῖ. v. Ὄνος. λύρας.

Menandri Comici patruus Alexis. v. Ἄλεξις.

Menander Ariſtarchi Grammatici diſcipulus. v. Ἐρατοσθένης.

Menander Hiſtoricus. v. Ἀβέλτερος. Ἀνάπαυλαν. Ἀνήρεστος. Ἀνάρμοστον. Ἀπεστάφρευον. Ἀπ' ἐχθρῶν π. Ἄτρακτον. Αἴτιος. Ἐμβριθῆ αὖν. Ἐπιθειάζει. Ἐπιδεῖπνῆσαι. Εὔψυχος. Θεήλατος. Θρᾶκες. Κώχ. Οὐ μέλλω αὐτῷ. Πάνακτος. Περιπέτησι. Ταγχοσδρεῦ. Φιλερίσῆσαι. Χάρακα.

Menecles. v. Διακόνων. (Ubi, ἐν τῷ Γλωσσοκόμῳ.)
Ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. v. Ἑρμαῖ. Κεραμεικός.

Menecrates Epheſius Grammaticus. v. Ἄρατος.

Menippus Cynicus. Φαιός.

Meſapii cervum vocant βρένδον. v. Βρεντήσιον.

Metagenes. v. Ἐπισκοπεῖν. Συγκόψαι.
Θουριοπέρσαις. v. Τίς τρόπος.

Michaël Syncellus encomio in Dionyſium. v. Διονύσιος.

Minucianus. v. Γενέθλιος.

Mnaſeas. v. Σάβοι. Ὕμνος, ὦ Μεγ.
Ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης. v. Πραξιδίκη.

Mnaſeas Patarenſis.
Ἐν τῷ Περίπλῳ. v. Πύθου χελιδ.

Mnaſeas Ariſtarchi diſcipulus. Ἐρατοσθένης.

Morſimus Tragicus. v. Ἀσυδάμας.

Moſes. v. Ἀββᾶ. Ὁσιότης.
Ἐν Δευτερονομίῳ. v. Διακύω.

Moſo

Phormus Syracuſanus Comœdiæ repertor. v. Ἐπίχαρμος.
Photius Patriarcha. v. Ὀργία. contra Leontium Antiochenum. Λεόντιος.
Phrynichus. v. Ἀθηναίας. Ἀθύρωτον. Ἄνοις. Ἀπύλωτον. Ψόθος.
Μηλετρόπῳ. v. Μέτων. Παρθένοι. Ὑπερακοντίζεις.
Μύσαις. v. Καδίσκος.
Μύσας. v. Τευτάζειν.
Phrynichus Comicus ut frigidus perſtringitur. v. Λύκις.
Phylarchus. v. Ἀν...κή ἡμ. Τιάρα.
Phyllis Muſicus. σκελλιόν.
Phyton. (al. Φοίτων) v. Αἰχίνης.
Pindarus. v. Ἀγάλματα. Ἄμαχον. Ἄναλκις. Ἀνυπάρκτον. Ἀράχνη. Βάσανος. Βασιλεὺς. Βληχρόν. Δαμασίφρων. Αἰθήρ. Ἐπέτειον. Εἴδωλον. Εἰκός. Ἥρας δὲ δέσμ. Ἱστέφανοι. Ἰσχύν. Θανατότερον. Κάτωθε. Καλωκάρα. Αγκέας. Μεγάνερος. Ὦ Φήμερε. Σχάσον. Τὸ Ἡσιόδειον. Φθόνος. Φῶτα. Χρήματα, χρήμ.
Ἐν Διθυράμβοις. v. Παλαίτερος.
Ἐν Σχολῇ. v. Ἀθηναίας. (Sed ibi ſcribendum, ἐν Σκολιοῖς.
Piſander. v. Ἀγάθυρσοι.
Piſides. v. Ἀγωγόν. Ἄμματα. Ἀντλία. Ἀντλία. Ἀποῤῥῆξαι. Ἀπόσπονδον. Ἀτρόμητος. Ἀχηρος. Βάκχος. Βύσσι. Γιγαντιᾶ. Διόπτρα. Διπλόη. Δύναμις. Αἰετός. Ἔγγειον. Ἔγγυον. Ἐκ 3ριθῇ. Εὐπις. Ἔναυλον. Ἐνθουσιώσας. Ἐπείκτης. Ἐπίδοσις. Ἐπίστάσις. Εὐλαβηθείς. Εἰ ἐνκτικόν. Ἦν. Ἡρακλεία λίθος. Κακῶν π. Κατηχῶν Κίβδηλον. Λατρευογία Ληστεί. Μιμεῦνται. Μόχθος. Νεοπάλα. Νεῦρα μ. Νυμφίος. Ξένας. Ὄγκος. Οἶστρος. Οὐσιῶσαι. Παράβασις. Παροψωνοῦσι. Πῶλος. απ. Προσώχθισα. Σταγειρίτης. Συμφορά. Σύριγξ. Σώρω. Σφύζει. Ταυτότης. Τίλμα. Τιλαντεῖον Τόνο. Τρόπος. τύχη. συντ. Ὑπεξελεύσεις Ὑπουψία. Φθίν. Χρῶμα. Ψῆφος μέλ. (Omnia hæc fragmenta Piſidis deprompta eſſe exiſtimamus ex poemate ejus de bello Perſico, quod hodie intercidit.)
Pittacus. v. πιττάκειον.
Plato Comicus. v. Ἀναβιῶναι. Αἴτωπος. ὁ τῶν μ. Ἐπικράτης. Κριὸς ἀσελγ. Μεμιλτωμένον. πλειστηριάσας. Σποργίλος. Σχοινίον. Φασιανοί.
Ἀδωνίσι. v. Ἀφοδεῦσαι. Ὑπέρυπ.
Ἑλλάδι. v. Φάλαγξ. Θηλ.
Ἑορταῖς. v. Δεινόν. Διὶτ. ἐΦηκ. Ὄμφαξ. κλεοφῶντι. v. Φιλοτιμότεραι.
Μενελάῳ. v. Τί οὐκ ἀπ.
Ξάντας. v. Τευτάζειν.
Παιδαρίῳ. v. παράβασις.
Πεισάνδρῳ. v. Ἀριστογίτης.
Πρέσβεσι. v. Ἀπίχιζειν.
Σοφισταῖς. v. Σοφιστής. κωμ.
Ἐν Συρφακι. v. Τιλέας.
Ὑπερβόλῳ. v. Εὔρον.
Ἐν Φάωνι v. Ἀτηρότατοι. Γλυκὺς ἀγκών.
Plato Philoſophus. v. Ἀθλον. Ἄγνος. Ἀγνωμόνως. Ἀδικία. Ἀθάνατος. Ἀλλ' ἤ. ἀντί. Ἀλογία. τὶ μ. Ἀμαθέστερος. Ἀμαθία. Ἀναθίας.

μος τό. Ὁμοίωσις. Φυσικὸς λόγος.
Plutarchus. v. Ἀναπεῦσθαι. Ἐγγώνιος. Ἴορτιος. Καλλικλῆς. Μαιμήνας. Νάφθα. Ὠθίς. Σιτχός. Σύλλας. ὃν. κ τ̃ σελίνε Ὑπερκύπτω.
Ἐν Παραλλήλοις. v. Δόγματα.
Poëta (Homerus) v. Ἀπομαγδαλία. Διαειδεται. Κυλλός. Πόρκος. Πρωικός.
Poeta Cyprius. v. Οἶνος ὢν.
Polemo. v. Ἄρτος. ὁ ψ. Ἔνη παρ. Ηλυσιον. Ἵππος Νισ. Μωρότερος. Νηφάλιος. Τελμισεῖς.
Ἐν τοῖς πρὸς Ἄδαιον. κ Ἀντίγονον. v. Αἰγινεύς.
Polybius. v. Ἀγάθυρσα. Ἀγωγή. Ἀγωνιῶ. Ἀϊδοῦσιν. Ἀθεσίαν. Ἀκέραιος. Ἀκόλουθον. Ἀκρόπολις. Ἀλαζονεία. Ἀλκή. Ἀλογία. ἅπαξ. Ἀλογιστία. Ἀναδέξασθαι. Iter. Ἀναζυγαῖς. Ἀναπειρᾶς. Ἀνάστασις. Ἀνατάσεις. Ἀνεκτά. Ἀνεννόητον. Ἀνεπισήμαντον. Ἀνεπιστασμένως. Ἀνήνυτον. Ἀνίβας. Ἀνθρωπίνως. Ἀντιποιηθέντα. Ἀνυστικώτερα. Ἀξιώματα. Ἀπαλγοῦντες. Ἀπαξιοῦσιν. Ἀπαραγγέλτως. Ἀπειθεία. Ἀπέλυσεν. Ἀπέστησεν. Iter. Ἀπηγεῖτο. Ἁπλῶς. Ἀπόκλητοι. Ἀπολεγόμενος. Ἀπολογισμός. Ἀποξενοῦται. Ἀπόστασις. Ἀποσφαλμένας. Iter. Ἀπὸ τ̃ κρατίστου. Ἀπορίσαι. Ἀπροθύμως. Ἄρατος. Αὐλαία. Αὐτάρκεια. Αὐτοπαθῶς. Αὐτοτελής. Ἀφνῶς. Βάνος. Βαρύμειος. Βαυσαλίζει. Βουκολος. Βάσις. Γέφυρα. Δαψιλήν. Δεξιοποιησάμενον. Δεισιδαιμονία. Δημαγωγικός. Δημοκοπεῖν. Δημοκρατία. Δημοχαρῆς. Διαβιασάμενος. Διάληψις. Διάρμα. Διάρσις. Διαχών. Διατατικώτερον. Διασκευασαμένην. Διεψευσμένοι. Δικαιοδοσία. Δυεῖν. Δυσποτμότερον. Αἰτίας. Αἶγε δάκτυλον. Ἐζυγοστατεῖτο. Ἐθελοντήν. Ἐκδέχη. Ἐκκλείουσι. Ἐκλαβεῖν. Ἐκπλάγεις. Ἐκτενῶς. Ἐκφανέστατας. Ἐκ χειρός. Ἔμφασις. Ἐναιεῖν. Ἐνέπεσε Ἐνεργόν. Ἐξ ἀκεραίου. Ἔξαλλος. Ἐξαίσια. Ἐξεπιθεύονται. Ἐξόδια. Ἐξ ἴσου. Ἐπεσημηνάμεν. Ἐπιβάθρα. Ἐπιβολή. Ἐπιγεννώμενα. Ἐπικυρηθῆναι. Ἐπικεφαλαίου. Ἐπὶ μέρους. Ἐπίπνοια. Ἐπισημήνασθαι. Ἐπίστασις. Ἐπῳδός. Ἐργαστήριον. Ἐργαστικός. Ἐρίολαος. Ἐρυκεῖν. Ἐσωματοποίει. Ἐσπούδαζον. Ἐχελίζον. Εὐδοκουμένην. Εὐήθης. Εὐεσιλόγος. Εὐφυΐ. Ἔφαμμα. Ἐφ' ᾧ. Ζηλοτυπία. Ζωγρία λαβ. Εἰκοβελεῖν. Ἡρμόσαντο. Ἱππαφέσεων. Ἰσηγορεῖ. Θεατρίζω. Θρέμμα. Θυμομαχοῦντες. Κατήκοντα. Καθικόμενοι. Καιθήλιος. Καταβολή. Κατακαλῶν. Κατάλυσις. Καταπορευθέντων. Καταχρήσων. Καταψήσας. Καταινέσαντος. Κατέχον. Κατοικίσας. Καχεξία. Κεραία. Κλειξένος. Κομιδῆ. Κόνεις. Κύβος. Κυρία. Λιπεσθαι. Λιθοις. Μεγαλομερεία. Μυθοδικῶς. Μερίτης. Μνησικακεῖν. Μοναρχία. Μυ ψ. Νεανίης. Νοῦν ἔχειν. Νῶλα Ορμή. Ορθήν. Ορμητήριον. Ορμος. Οὐχ οἷον. Ὄχλου. Παλιγκότερον. Παραβόλως. Παραποδίζειν. Παρατετολμηκότες. Περικοπή. Περίφα-

Ἰνάχῳ.

T.

V.

X.

ADDENDA ET EMENDANDA QVÆDAM.

Pag. 1. *v. penult.* pro *Ejus λειμωνάριον*, lege *Moschi.*

Pag. 16. *Lege :* Petrus Natalis &c. qui A. C. 1370. scripsit, & A. 1382. Catalogum Sanctorum absolvit, ut recte notatum in Actis Sanctorum &c. (Contra eorum vero sententiam qui ad A. 1470. male referunt, vide quæ docte disputantur in Diario Veneto, Giornale de letterati d' Italia, T. XVI. p. 456. seq.)

Pag. 36. *v.* 22. *lege :* Philocali - - T. VII. Act. Sanctor. Junii.

37. v. 6. *à fine*, *adde :* & p. 129. notat Launojus Romanorum Martyrologium esse ipsiusmet Usuardi martyrologium minutum & variatum in paucis, & auctum in pluribus.

39. Editionibus Jacobi Januensis sive de Viragine adde antiqvissimas duas Paris. 1476. fol. & Venet. 1478. fol. per Christophorum *Arnoldum*: deinde lege: Colon. 1480.

192. De Victorino Feltrensi, Theodori Gazæ præceptore, adde, qvod Georgius Trapezuntius Victorinum hunc patrem & amicissimum ac de se optime meritum vocat in Epistola qva illi commentarium suum in Ciceronis orationem pro Q. *Ligario* dicavit. Joannes qvoqve *Andreas Aleriensis* Episcopus in Epistola tribus Livii decadibus à se editis præmissa altorem suum & præceptorem vocat hunc Victorinum, & Mantuæ eum partem decadum Livii prælegentem audivisse testatur.

Ad pag. 246. adde, qvod pleraqve

Theodori Studitæ inedita latent in præstantissimo Codice Bibliothecæ Paulinæ Lipsiensis, cujus notitiam nuper publicato programmate dare cœpit clariss. Jo. Immanuel Mullerus, Rosvino Misnicus.

Pag. 249. *adde:* Alius Theodorus Studita junior, ad quem Germanus II. Patriarcha CPol. (*A.* 1240. defunctus) de azymis scripsit. Vide Stephanum de *A*ltimura in panoplia adversus Schisma Græcorum p. 249.

Pag. 269. Severianis variis addendi:

Severianus *Procos.* cujus virtutes impense laudantur ab *A*pulejo in floridis.

Julius Severianus Rhetor, de qvo dixi in Bibliotheca Latina.

Severianus cujus è Damascio Svidas in Νόμος meminit, Damascenus fuit atque idem de quo Svidas in Σεβηριανὸς & Photius Cod. 242.

Omitto Severianum, (Servianum alii) qvem paulle anteqvam moreretur Hadrianus occidi jussit nonagenarium, teste Dione: nec non Severianum Gallum temporibus Marci *A*ntonini cæsum omnibus cum copiis ab Othryade Persarum duce, de quo Lucianus in *A*lexandro Pseudomante T. 1. p. 764. sq.

Pag. 337. *adde* qvod
Anastasium de vitis
recensuerunt, illus
Romæ viri eruditissi
scus Blanchinus & Jo
gnolius.

Pag. 352. Olympiod
Alexandrino qvi in
logica scripsit, Gal
dæus tribuit Paraph
corum Aristotelis,
*A*ndronici Rhodii n
niel Heinsius vulga

Ad Pag. 362. adde, J
no tributum scriptu
schate, videtur iden
ne nomine auctoris
Photius Cod. 115. (
recentiores in duas sy
tractum non dubitar
Joanni Damasceno.

Pag. 372. Scriptoribus
festis addendi *Fran*
Tomo II. breviarii
Pontificum, & *St*
Altimura in panop
schisma Græcorum
seq.

Ad pag. 363. *A*d cal
philochiorum in Co
bertino exstare script
in qvo Latinos arg
nec imagines sacras n
rum reliqvias colant
*A*ltimura p. 277. pan
memoratæ.

Pag. 384. pro *Anastasio Si*
Anastasio Bibliothecario.

Pag. 392. Præſedit in ea Aurelius (Carthaginienſis Epiſcopus & Donatianus Tel. *Ita legendum*, *non* Aurelius (Auguſtinus.)

Pag. 411. v. 4. *poſt verba*: Neutrum ſcriptum hodie exſtat, *adde*: niſi prius ſit illud Philoponi, de quo ſupra, p. 362. Ita ſane viſum Stephano de Altimura p. 263. panopliæ contra ſchiſma Græcorum.

Pag. 418. CXLV. *Helladii* Alexandrini, Theodoſio juniore imperitante clari, cujus iterum Cod. 158. atqve apud Svidam mentio, (diverſi ab Helladio Beſantinoo de qvo infra Cod. 279.) Lexicon &c, *ita lege*, & *dele verba*: Helladii (ejusdem de qvo infra Cod. CLVIII. & CCLXXIX.

Ad pag. 520. Synopſis VII. Conciliorum Commeliniana incipit: Χρὴ γινώσκειν πάντα Χριστιανὸν ὅτι ἑπτά εἰσιν ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι. Hœſcheliana: Χρὴ γινώσκειν πάντα Χριστιανὸν, ὅτι ἑπτὰ ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ γεγόνασι σύνοδοι. Libellus de ſex Synodis: Χρὴ γινώσκειν ὅτι ϛ´ εἰσὶν αἱ ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι. Niſi de Synodis novem: ὁ τιμήεις ὁ καλός. Deniqve alia inedita ſynopſis Photii, de qua p. 365. ſeq. cujus eſt initium: ἀναγκαῖον ἐστὶ μέλλοντας.

Pag. 586. v. 3. a fine, lege: ἔτει ... Μητροπολίτης Σάρδεων, ὁ ΔΟΞΑΠΑΤΡΙΣ κῦρις ΙΩΑΝΝΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ διαιρέτης &c. Confer Allatium de Georgiis p. 321. & Lambecium VII. p. 258.

Pag. 598. *in Latina verſione v.* 8. *à fine legendum*, nos qvintam ſectamur, *ut recte etiam Clariſſ. Montfauconus ſcripſerat. Atqve ita verbum* μετερχόμεθα *accipitur p.* 597. & 599.

Ad pag. 635. notabis ante Andream Schottum, (licet is non meminit) XIV. centurias *proverbiorum* è Svida collectas Græce & Latine cum Hieron. Wolfii verſione ediditſe *Hermannum Germbergium*, ſcholæ Corbachianæ prorectorem, illisque ſubjunxiſſe centuriam verſuum onirocriticorum (Aſtrampſychi) ex eodem Svida, & Epiſtolarum ſacrarum decades qvinqve, ex aliis etiam ſcriptoribus congeſtas, Baſileæ per Sebaſtianum Henric. Petri 1583. 8.

Pag. 657. *è Svida adde*:

Amelius Apameenſis, Philoſophus, magiſter Porphyrii, æqvalis Ammonii & Origenis.

Pag. 662. Apſines Athenienſis, Sophiſta egregius, Pater Onaſimi Sophiſtæ, qvi fuit pater Apſinis.

Apſines Gadarenſis, Sophiſta, ex Pane, ut fama fert, genitus, Smyrnæ diſcipulus fuit Heraclidis Lycii, & deinde Baſilici